

~~122~~

~~75~~

104

Biblioteca	titolo
Sala	A
Estante	5
Tabla	
Numero	294

27a 294

7

17 noven Gran +

diseñal p. p. Dr. Leyense
de Artes. ens. Lav. el Healy

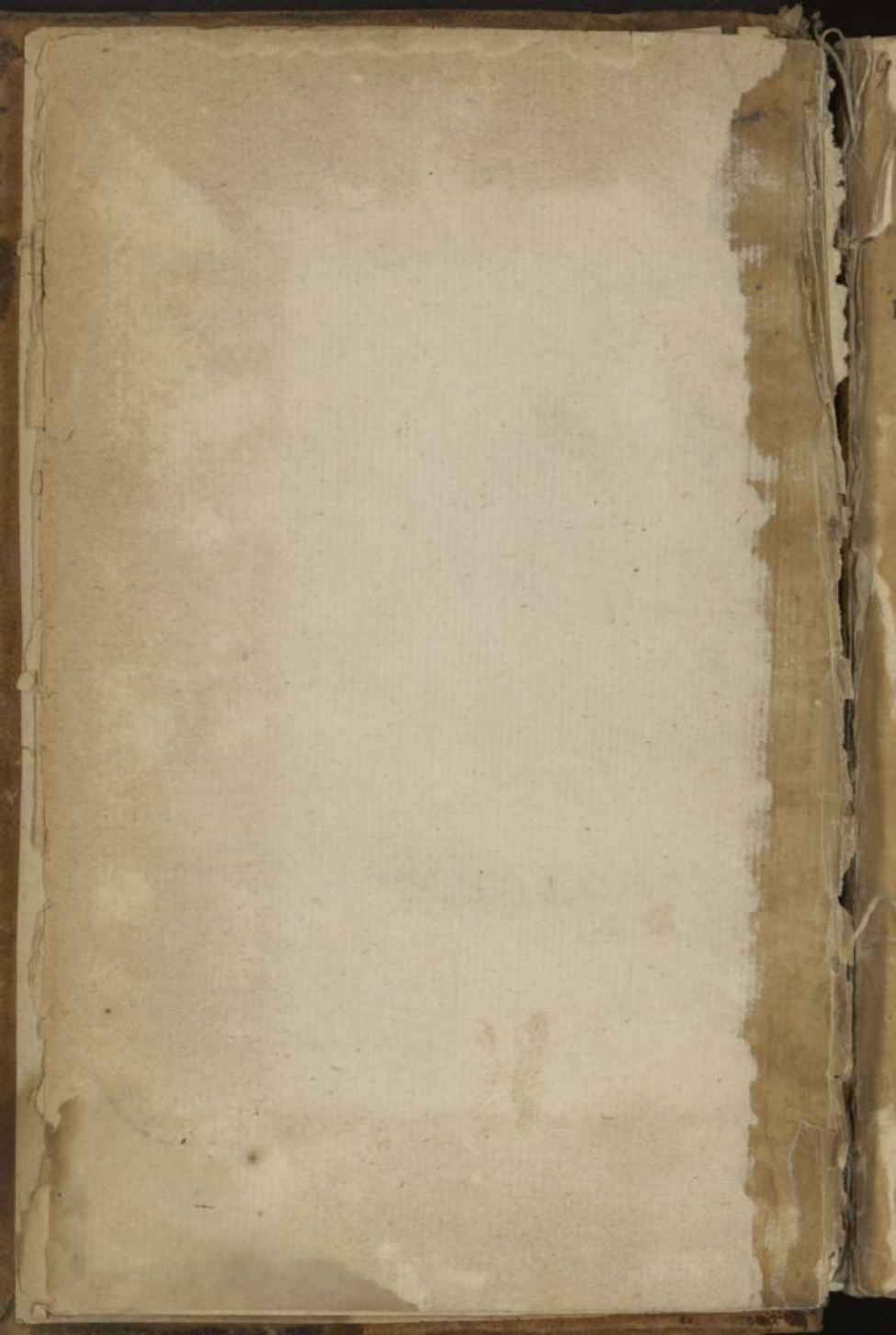
~~3~~
~~26-197~~

~~15~~

Sala:	~~A~~
Estante:	~~5~~
Fecha:	
Nº:	294

BIBLIOTECA HOSPITAL REAL GRANADA	
Sala:	A
Estante:	4
Numero:	34B

9 collegio de a. a. m. p. de 156. de Granada. s. B. C.
M. R. 3656
V N I V E R S A
G R A M M A T I C A
G R Æ C A.

Institutiones Etymologicae ex N. CLENARDO, cum Scholiis P. ANTESIGNANI, multis his quidem in locis recognitis, auctis & emēdatis: Orthographia verò, Syntaxis & Profodia, ex optimis, & qui in Scholis Societatis IESV potissimum probantur auctoribus per ALEXANDRUM SCOT, Scotum I. V. D. collectæ, & suis locis insertæ, Scholiis & Annotationibus illustratæ.

Operi accesserunt indices duo, iis qui prius in Antesignani editione habebantur multo copiosiores, rerum unus, verborum alter, tyronibus maxime necessarij.

Et in eorundem gratiam ad operis calcem annexus est libellus, Petri Antesignani de praxi præceptorum Grammatices.

Auctorum nomina ex quibus quæq; partes deprompta sunt sexta habet pagina.

L V G D V N I,

EX OFFICINA HVGONIS A PORTA,
APVD FRATRES DE GABIANO.

M. D. XCIII.

A D
CONSVLES
ET SENATVM
CARPENTORACTI.

* *

GRAMMATICAS hasce lucubrationes vel (dicam rectius) veterum & recentium Grammaticorum sub vnum quasi signum collecta studia, (Viri nobiles, Viri prudentes) in lucem, idue sub tutela vestri nominis, mihi visum est are: illud frequens amicorum, qui me ad id studij genus impulerunt adhortatio: hoc (ad commune vobiscum mihi augenda & promovenda Reipub. litterariae studium) causae duplex effecerunt: Prior est, quia lucem aliquam inui huic & inopi causae, (quod pro Deiotaro Tullius) nec scriptione admodum digne, afferre conatus sum luce vestra: quorum ornatissima, aeternitas & situ aedificiorum pulcherrima, antiqua & omnibus rebus aucta vrbs splendet, inter Verulanensium Comitatus primas: vestra in ea prudentia non solum incolumis, sed & virtute ornata: Causa

* 2

altera, & arctior: quòd vestra me huc impellit
beneuolentiâ condita comitas, quâ priuatim in-
signi semper in me vsi: ac publicè pridem per E-
pistolam eximij cuiusdam affectus & cultus ple-
nam, qua me commune hoc Gallici imperij in-
cèdium quasi ex specula otiosè & cartis immer-
sum, nec sine lachrymis spectantem, ad publica
in vrbe vestra captanda munia excitastis, iterum
iterumque munificè vocastis, venientem, vix
dum limina salutantem cum honore & amore
excepistis, hærentem habuistis, abeuntemque
dimisistis. Quo meo merito? nullo fateor, sed
solo beneficæ & humanæ naturæ impulsu quam
velut Genio vel fato, inter ascitas gentes pro-
priè esse vestram, vel vnica me tacente, loquitur
SADOLETORVM familia: ex qua tertius
iam secundi (singuli que ætatis & seculi sui lumi-
na) tenet Episcopatum: quænam enim terrarum
ora tam abdita, cuius vrbes, sedesque non pene-
trauit IACOBI SADOLETI eloquentia?
Cuius animum cordisque penetralia non oc-
cupauit IACOBI SACRATI, nepotis pie-
tas, flexitve prudentia? FRANCISCI vero què
vos (felices) præsentem in vrbe vestra, salutatis &
colitis, quanta prudentia, pietas, eloquentia, &
nos què præsentem pridem præsentè, de Græco-
rum metris, de Astronomiæ acutissimis demõ-
strationibus subtiliter differentem audiui-
mus: & vos omnes testis esse potestis idonei. Quod ve-
strû eo præclarius beneficiû, quòd in hæctenus

verbis factisve immunem, tam munifici fuistis.
Id ne ultra sim verborum saltem hoc, scriptique
munus accipite: Nouum vetusque ingenij par-
tum, nouum dispositu, compositu veterem: Par-
tum, quem non tam polire mens mihi, quàm
meridiano otio, meridiando, floribus & indu-
mentis alieni ingenij ornatu spectare: Vos eum
suscipite, tutores, imo patres, tangite, ex positum
tollite, comitatis, grauitatis, & auctoritatis vestre
scuto contra maligni oris dentem defendite: Ita
Deus potentissimum hoc Gallorum imperium
insana ciuiliu bellorum flamma, aliquando
eripiat, vos vestramque urbem ab ea qua vndi-
que cincti, seruet incolumem. Lugd. Kalend.
Octobris ∞. 10. XCIII.

*Auctores singularum Grammaticæ partium
quos hoc opere secuti sumus.*

Orthographiæ & Etymologiæ auctores Nico-
laus Clenardus, Petrus Antesignanus.

Dialectorum Angelus Caninius.

Syntaxeos Ioannes Varennius, Scholiis & an-
notationibus auctus.

De Accentibus Gulielmus Baillius
è Societate I E S V:
Profodiæ { De Syllabarum Quantitate F. Ver-
gara, adiectis tabulis Gulielmi
Baillij.

De Pafionibus dictionum Triphon Gramma-
ticus.

Ad calcem operis accessit libellus P. Antesigna-
ni de Praxi Præceptorum Grammatices.

LECTORI CANDIDO S.

NVTILE prorsus iudicauimus (amicè Lector) propter eam quæ à nobis in Syntaxeos præfatione monstrata est rationem, longam illam à Grammaticis de artis suæ nomine, Etymologia, partibusq; susceptam disputationem huic loco attexere. Consilium tantum instituti operis nosce: OMNES Grammaticæ partes, quæ singulæ & singulis penè seculis à suis scriptæ auctõribus, in unũ cogere volumẽ (quod ne prius à se præstitum sit, Librariorũ vel parcimonia vel auaritia factum esse scribit Fridericus Sylburgius) animus fuit. Has ex selectis, & hereseos suspicione maximè liberis auctõribus, primum elegimus: neque fuit quicquam antiquius, quàm ipsorum passim auctõrum, non modo dispositionem sed verba etiã sarta tecta conseruare. Nicolai Clenardi Institutiones Etymologicas, cũ Scholiis P. Antesignani ab eo quẽ dudũ nominauĩ viro, diligẽte & Græcæ litteraturæ apprimè erudito, recensitis elegimus. Antesignani vero errata, ab illo (ne paginarum & versuum numerus in Indice notatus turbaretur) in notarum libello, Henrico Stephano in Paralypomenis Grammaticarũ Græcæ linguæ institutionum, aliisq; scriptoribus passim, à nobis quadam emendata suis locis

locis vnciolis hisce [ ] inclusa reposuimus, adiecta ad oram libri (ANNOTATIO) ne labatur incautior lector, neve quisquam sibi à me subductam opellam criminetur. Ambigua quaedam adhuc fidei, aut alio quodam institutionum loco emendata diligentius, apposita hæc † nota designat: Reliquas Grammaticæ partes ex suis quasque desumptas auctoris eodem pænè studio persequuti sumus: Manca enim ex aliis auctoris, si quando suppleuerunt, suis verbis (quâtum fieri potuit) ad Scholij instar, minutiore caractere subiecimus: Errata si quæ occurrunt, aut negligentius scripta, monuimus. Porro Dialectorum, & Analogiæ ratione ab Angelo Caninio descriptam, in operis limine constituendi, vir spectate fidei & doctrinæ politissimæ auctor fuit: quam, & adiecta Græcarum dictionum versione Latina, totam ad me misit: in qua multa non satis ad limam translata emendauimus, quaedam, ne dum emendarem, præceps operarû diligentia, mensq; grauioribus occupata studiis effecerunt. Syllabicarum quantitatum regulis quæ ex F. Vergara depromptæ sunt, Gulielmi Bailly è Societate Iesu, diligentis scriptoris Tabulas, etsi easdem ferè contineant præceptiones, propter summam earum facilitatem, & rectissimam auctoris docendi viam, subiiciendas duximus. Hæc te (lector) de operis consilio præmonitum esse volui. In quo si quid præteritum, erratum aut minus explicatum deprehenderis, id tuo Marte beneuolè supple, vel me de restituendi, supplendiq; officio humaniter, humanis obnoxium admone. Vale.

GRÆCORVM LITERÆ.

A	α	άλφα	Alpha	a
B	β	βῆτα	Vita	v
Γ	γ	γάμμα	Gamma	g
Δ	δ	δέλτα	Delta	d
E	ε	εῖλιον	Epsilon	e
Z	ζ	ζῆτα	Zita	z
H	η	ἦτα	Ita	i
Θ	θ	θῆτα	Thita	th
I	ι	ἰῶτα	Iota	i
K	κ	κάππα	Cappa	k c
Λ	λ	λάμδα	Lamda	l
M	μ	μῦ	My	m
N	ν	νῦ	Ny	n
Ξ	ξ	ξῖ	Xi	x
Ο	ο	ο μικρόν	O micron	o paruum
Π	π	πῖ	Pi	p
Ρ	ρ	ρῶ	Rho	r
Σ	σ	σίγμα	Sigma	f
Τ	τ	τάυ	Tau	t
Υ	υ	υῖλιον	Ypsilon	y
Φ	φ	φῖ	Phi	ph
Χ	χ	χῖ	Chi	ch
Ψ	ψ	ψῖ	Psi	ps
Ω	ω	ω μέγα	Omega	o magnum.

SCOLI A.

QVATVOR Huius pagine columnarum prima ad lauam, continet elementorū figuras, primo quidem loco maiusculas, quibus vti solent in titulis siue inscriptionibus librorū, inque periodorū, versuum, & priorum nominum initis. Deinde sequuntur minusculæ, quibus vbiq̃ vtuntur, etiam vbi maiusculæ locum habent, nisi in principis orationum: *μ* tamen & *ς* in fine tantum ponuntur. Secunda ac tertia columna continent nomina literarum: secunda quidem Græcis characteribus, tertia verò Latinis, in rudiorū gratiam.

*Maiuscularū lō
terarum vsus.*

*Litera minu-
scula.*

*Figurarum μ
& ς sedes.*

Literarum pronuntiatio unde petenda.

Potestas sine pronuntiatio quarundam literarum.

β

γ

δ

ζ

ω, ε, υ, ει, οι,

η, υ.

θ

κ

ξ

φ, ω,

ψ

φ

χ

Septem vocalium distinctio.

Porro quarta columna ad dexteram, elementorum potestatem siue valorem complectitur, quo pacto scilicet debeant enuntiari. De qua re variaz sunt hodie ac multiplices Grammaticorum opiniones; dum quidam curiosè nimis ad antiquam pronuntiatiois rationem omnia volunt reuocare: cum tamen ipsi prorsus incerti sint quo pacto prisca illi hæc pronuntiarint; & coniecturæ sint admodum icuiaz. Illis itaque non est fides adhibenda, nisi prius priscaorum aliquem ab inferis excitarent. Quare adolescentes huiusce rei cupidos (cum hæc omnia potius viua voce, quam librorum lectione possint percipi) ad doctos Græcarum literarum profectores remitto. Qui verò illis destituuntur, & proprio Marte linguam Græcam discere coguntur, pronuntient elementa Græca more Latinorum Græcis in hac tabella respondentium. Cæterum in quibus discrepent, paucis perstringam. β profertur vt u consonum: sed illius sonus magis accedit ad b, quam ad f. γ hodie omnino profertur vt g: quidam tamen ante ε, υ, ι, & similes efferunt vt Latinis, g ante a, o, vel u. aliquando pronuntiat vt n, vt videbis apud CLENDARVM in sequentibus. δ profertur hodie à doctis blæsius quam d nostrum, nempe lingua posita inter dentes cum quodam sibilo: ego malim vt d Latinū pronuntiare. ζ debet sonum literarum δ, non ϑ, retinere: vt ε, ω; & ψ non autem ου, οω. η, υ, & υ, atque diphthongi ει, οι, η, & υ, sonant hodie vt i vocale apud Latinos: consonantis verò nunquam naturam induunt: proprie tamen vnicum, deberet respondere nostro i: η verò & υ magis accedere ad sonum ei: sic υ & υ ad sonum u, vt à Gallis profertur: in ει autem & οι debuerat vtraque vocalis aliquo modo audiri, θ debet prolatione à τ & δ discerni: nam magis sibilat & spumosiore spiritu effertur. κ ante ε, η, ι, & c, sonat vt ante α, nempe vt k vel q. ξ vt cs, non vt è nostris quidam proferit x in exercitus & supilibus, dicentes exercitus pro accersitus. ο & ω hodie prolatione non distinguuntur, veluti neque α breue & α longum. ο vt s in sum, etiam inter duas vocales, non vt nostri faciunt, qui miser mixtè proferunt. φ effertur hodie vt f: tamen illius sonus ad prolationem p debet accedere. χ ante ε, η, & c, vt ante ο.

Ex his septem vocales: longæ, η, ω: Breues, ε, ο: Ancipites, α, ι, υ: quæ & Communes dicuntur, quòd modò sint longæ, modò breues.

DIPH

DIPHTHONGI.

Propria,	Impropria,
α, αυ, ει, ε, οι, υ.	α, η, φ, ηυ, υ, ου.
α, αυ, ι, ευ, ι, υ.	α, ι, ο, ιυ, ι, ου.

3 In αυ, ε, ηυ, ου, pronūtiatur v vt u² cōsonans. 1

Vocales præpositiua, α, ε, η, ο, ω, propterea quod in diphthongis præponantur; Subiunctiua autem, ι, υ, quod subsequantur. Faciunt verò per se syllabam, quoties duobus in apice punctis notantur; αῦς, παῖς, πuer vel puella, disyllabum; αὔτην αὔτην, insomnis, trisyllabum. Cæterum in tribus, α, η, φ, iota non ad latus² affigitur, sed infra subscribitur.

Altera vocaliū diuisio.

Annotatio de i & u in diacresi.

Annotatio de i, siue puncto subscripto.

4 Vt Si ex dictione Latina aue reiciatur e, atque in 1
 35 Rectius, meo quidem iudicio, faciunt, qui v hic pronuntiant vt u in diphthongis Latinis au, eu, audio, euge. Porro diphthongus u non profertur vt Galli proferunt u Latinum in dictione dominus, sed veluti ou in dictionibus Gallicis nous, vous, aut vt u ab Italis effertur. 2
 20 Supple, Quamuis dictum sit dici subiunctiuam quod 2
 sublequatur.

u quomodo pronuntietur in diphthongis.

Semiuocales octo ζ, λ, μ, ν, ρ, σ, ψ, ξ.

25 mutæ nouæ	{	Tenues π, κ, τ.	{	² ζ σ δ.	2 Consonantium diuisio.
		Mediæ β, γ, δ.		³ ξ κ σ, γ σ, χ σ.	
		Aspiratæ φ, χ, θ.		³ ψ π σ, θ σ, φ σ.	

4 Liquide, siue immutabiles quatuor, λ, μ, ν, ρ. 4

• Solitaria & suæ potestatis est.

1 M V T A E Appellantur aut Tenues, aut Mediæ, 1
 30 aut Aspiratæ quadam relatione, non quidem habita-
 ratione vnus tenuis ad alteram tenuem; sed tenuis π,
 ad mediam β, & aspiratam φ. nam hæ tres magnam
 habent inter se affinitatem, & facile vna migrat in alteram; quippe quæ eodem instrumento vocis proferantur; nempe labiorum adminiculo, atque sola spiritus intensio-
 35 ne φ, maximam spiritus copiam, in π minimam, in β

Muta quare dicantur Tenues, Media, vel Aspirata: & earum affinitas.

mediocrem adhibemus. Eadem est ratio secundi ordinis mutarum κ, γ, χ , quæ palati; ac tertij, τ, δ, θ , quæ dentium auxilio proferuntur. Quod dico, verum esse deprehendetur, si vnicuique ordini præponatur vocalis, hoc modo, $\alpha\pi, \alpha\beta, \alpha\phi$: & $\alpha\kappa, \alpha\gamma, \alpha\chi$: atque $\alpha\tau, \alpha\delta, \alpha\theta$.

Annotatio de δ ,
 ζ , & $\sigma\delta$.
Dorismus, $\sigma\delta$,
pro ζ .

Æolismus, ζ ,
pro σ .
 ξ

↓
Liquida quare
sic vocentur.

Immutabiles
quoque cur dicantur.

Consonantium
mutatio unde
oriatur.

Consonantium
nexus.

2² Hinc colligunt quidam, δ debere proferri blæsius quam δ Latinum: & in prolatione ζ , sonum $\sigma\delta$ debere aliquo modo retineri. adde quòd Doræ confunderent ζ cum $\sigma\delta$, & verba in $\zeta\omega$ per $\sigma\delta\omega$ efferrent. Verùm ego illis potius assentior qui per literam metathesin id fieri assueverant, $\sigma\delta\omega$ pro $\delta\sigma\omega$: atque idcirco malim ζ valere $\delta\sigma$ quàm $\sigma\delta$. Æoles autem verba in $\sigma\omega$ efferunt per $\zeta\omega$: vnde ζ creditur valere non solùm $\sigma\delta$, sed etiam duplex σ .³ ξ magnam habet cognationem cum secundo mutarum ordine, κ, γ, χ nam sæpe ex illis conflat, aut in eas dissoluitur, vt satis constat ex verbis in $\kappa\omega, \gamma\omega, \chi\omega$, quorum futurum habet $\xi\omega$, pro $\kappa\sigma\omega, \gamma\sigma\omega, \chi\sigma\omega$: & ex nominibus finitis in ξ , quorum genitiuus est $\kappa\sigma\sigma, \gamma\sigma\sigma, \chi\sigma\sigma$, non $\xi\sigma$. Sic se habet ψ cum π, β, ϕ , primo mutarum ordine. ⁴ Appellantur *Liquida* eadem ratione²⁰ qua apud Latinos l, m, n, r: quòd post mutam positæ, quasi liquefcentes ac euanescentes, vim consonantis interdum amittant, neque vocalem præcedentem longam efficiant, vt aliæ consonantes. *Immutabiles* autem dictæ sunt, quòd non tam facillè mutantur quàm aliæ²⁵ consonantes in inflexionibus nominum & verborum, sicuti planum fiet ex sequentibus.

DE ORTHOGRAPHIA ET Consonantium nexu appendix.

QVONIAM Ex consonantium mutua quadam³⁰ affinitate vel odio, vt ita dicam, penè infinitæ literarum mutationes oriuntur, dum scilicet duæ aut tres consonantes non possunt inter duas vocales, vel in principio dictionis ante vocalem propter mutuum odium consistere, cum cognatæ propter mutuum inter se affinitatem gaudeant coniungi & inuicem combinari, volui paucis perstringere, quæ consonantes simul possint inter duas vocales, vel in principio dictionis collocari, & quæ non: ac si inter duas vocales reperiantur, num ad præcedentem, an ad sequentem syllabam, illarum prior pertineat: vt in $\tau\acute{\iota}\alpha\tau\omega$, id est *verbero*, num τ , syllabam præcedentem $\tau\acute{\iota}$, an sequentem $\alpha\omega$, sequatur. Quæ res profectò est animaduersione digna: cum ad veram

veram orthographiam non parum conducatur, & ad intelligendas, tam in nominibus quam in verbis, varias consonantium inter se mutationes, penè necessaria videatur. Primò itaque sciendum, quòd si duæ mutæ debeant simul poni, vt vna alteram consequatur, necessario tenuis præcedet tenuem, vt $\tau\epsilon\tau\upsilon\pi\tau\omega$, *verberatus est*, pro $\tau\epsilon\tau\upsilon\phi\tau\omega$: vel propriam aspiratam, vt $\Sigma\alpha\pi\phi\acute{\omega}$, *Sappho*, pro $\Sigma\alpha\phi\phi\acute{\omega}$: & media mediam, vt $\epsilon\beta\delta\omicron\mu\omicron\varsigma$, *septimus*, non $\epsilon\pi\delta\omicron\mu\omicron\varsigma$, licet veniat ab $\epsilon\pi\tau\acute{\alpha}$, id est *septē*; $\omicron\gamma\delta\omicron$, *octauus*, non $\omicron\kappa\delta\omicron$, ab $\omicron\kappa\tau\acute{\alpha}$, *octo*: atque aspirata aspiratam, vt $\epsilon\tau\acute{\iota}\phi\theta\lambda\omega$, *verberatus sum*, pro $\epsilon\tau\acute{\iota}\phi\theta\lambda\omega$: non tamè quavis tenuis quamuis tenuem, aut media mediam, vel aspirata aspiratam antecedit. nam τ, δ, θ , nunquam primum inter affines, sed semper secundum locum occupant: vt, $\epsilon\chi\pi\omega$ quidem, inserto per pleonasmum τ ante ω , & mutato ι in ι , dicam $\tau\iota\kappa\tau\omega$, id est *pario*, vbi τ sequitur aliam tenuem κ : in $\pi\acute{\iota}\tau\omega$ verò, posito ω ante ω , non possum dicere $\pi\acute{\iota}\tau\omega$: (nam τ præcederet aliam tenuem; quod fieri non potest) itaque dicendum $\pi\acute{\iota}\pi\tau\omega$, id est, *cado*; vbi τ secundum locum occupat. Præterea vnaquæque tenuis, vel media, potest seipsam præcedere: vt $\epsilon\pi\pi\omicron$, *equus*: $\epsilon\kappa\kappa\lambda\eta\sigma\iota\sigma\iota\varsigma$, *ecclesia, coetus*, $\gamma\lambda\omicron\tau\iota\lambda\alpha$, *lingua*: $\acute{\alpha}\beta\theta\acute{\alpha}\lambda\iota\varsigma$ pro $\acute{\alpha}\pi\beta\theta\acute{\alpha}\lambda\iota\varsigma$, *abiecit*. (Sed perperam est hoc ab Antesignano obseruatū nam pro $\acute{\alpha}\pi\beta\theta\acute{\alpha}\lambda\iota\varsigma$ siue $\acute{\alpha}\nu\acute{\alpha}\theta\acute{\alpha}\lambda\iota\varsigma$ dicitur $\acute{\alpha}\mu\beta\theta\acute{\alpha}\lambda\iota\varsigma$, vt $\acute{\alpha}\mu\beta\theta\acute{\alpha}\lambda\iota\varsigma$, pro $\acute{\alpha}\nu\acute{\alpha}\theta\acute{\alpha}\lambda\iota\varsigma$: $\acute{\alpha}\beta\theta\acute{\alpha}\lambda\iota\varsigma$ autè pro $\acute{\alpha}\pi\beta\theta\acute{\alpha}\lambda\iota\varsigma$, abiecit; vel $\delta\theta\beta\theta\acute{\alpha}\lambda\iota\varsigma$, abiecit, sicut $\delta\theta\beta\theta\acute{\alpha}\lambda\iota\varsigma$ apud Hesych. pro $\acute{\alpha}\pi\beta\theta\acute{\alpha}\lambda\iota\varsigma$, subiicit. Vide Schol. pag. 50. & 212. $\acute{\alpha}\gamma\chi\iota\lambda\omicron$, *nuntius*: $\acute{\alpha}\delta\delta\lambda\omega$, *sat is*. aspirata verò nunquam seipsam præcedit: non enim dicere possumus $\Sigma\alpha\phi\phi\acute{\omega}$, sed $\Sigma\alpha\pi\phi\acute{\omega}$. Hoc quoque sciendum, quaslibet duas mutas inter duas vocales postas (modò eadem non gemineretur, vt $\epsilon\pi\pi\omicron$; aut tenuis aspiratam præcedat, vt $\Sigma\alpha\pi\phi\acute{\omega}$) ambas ad sequentē syllabam pertinere, vt $\tau\acute{\iota}\upsilon\omega\tau\omega$: præter $\gamma\delta$, vt quibusdam placet, qui nituntur regula generali, quæ ait: Duas aut tres consonantes nunquam ad syllabam sequentem pertinere, nisi aliqua dictio Græca incipiat ab illis consonantibus: si verò ille reperiantur in principio alicuius vocabuli, quum erunt inter duas vocales, semper ad syllabam sequentem pertinebunt, nisi in compositione: vt in $\tau\acute{\iota}\upsilon\omega\tau\omega$ *verbero*, & $\acute{\alpha}\sigma\tau\omicron\upsilon$ *astrum*, $\omega\iota$ & $\sigma\pi$ pertinent ad syllabas sequentes: quia aliæ multæ dictiones Græcæ incipiunt à $\pi\iota$, & $\sigma\pi$: vt $\pi\acute{\iota}\omega$ *spiro*, & $\sigma\pi\acute{\iota}\omega$ *verto*, & aliæ multæ. In cõpositione verò, vt $\epsilon\kappa\epsilon\tau\omega$, *effluo*, ab $\epsilon\kappa$ & $\tau\acute{\iota}\omega$, κ pertinet ad præcedentem ratione compositionis: quamuis κ & σ inueniantur in

Mutariū conueniendarū ratio.

$\omega\iota$	} pro	$\phi\tau$.
$\omega\phi$		$\phi\phi$.
$\beta\delta$		$\pi\delta$.
$\gamma\delta$		$\kappa\delta$.
$\phi\theta$		$\omega\theta$.

τ, δ, θ , quo loco ponantur.

$\kappa\tau$.
 $\omega\iota$ non $\tau\tau$.

Quæ mutæ geminantur, & quæ non.

ANNOTATIO.

Due mutæ inter duas vocales ad quã trahantur.

$\gamma\delta$.
Regula generalis de consonantium connexu.

$\omega\iota, \sigma\pi$.

Compositionis in consonantium aut consonantium

ziz distinctione,
vt ἐκ-γίω, iē-ά-
γω.

γδ, nunquā di-
ctionis initiū.

Duplex cū alia
consonāte nun-
quā cōnectitur.

Liquida cum
alia consonante
necēnda, aut
ab ea distingūē-
da ratio.

μo nexvs.

Αδλ nulla di-
ctio incipit.

De nunquā in
principio dictio-
nis.

Regula de con-
sonantiū nexu,
pars altera con-
suetur.

Αθμ dictio non
incipit.

principio multarū dictionum, vt κενεῖν, potens sum, &c.
imò vnica consona ratione compositionis ad præce-
dentem syllabam pertinebit, quum inuenietur inter
duas vocales, vt in ἐξέγω, educo, ξ pertinet ad præceden-
tem. nam dictio componitur ab ἐξ & ἄγω. Cæterum 5
nullum vocabulum Græcum incipit à γδ: ideo iuxta
eorum sententiā, γ trahetur ad syllabam præcedentem.
Et hæcenus de mutis: pergamus ad duplices, liquidas,
& σ. Duplices nunquā inueniuntur in principio di-
ctionis coniunctæ cum aliqua consonante. Itaque in 10
medio dictionis positæ inter duas vocales cum aliqua
consonante, non possunt coniungi, ita vt ad syllabam
sequentem pertineant: vt in ἰλξίς, tractus, & ἰξήπος, sex
pedum, λξ & ξπ non possunt trahi ad syllabam sequen-
tem: quare diuidantur necesse est, ἰλ-ξίς, ἰξ-ήπος. Idem 15
iudicatio de aliis. Liquidæ λ, μ, ν, ρ, consonantem præ-
cedentes, vt ἀγρῶ, panis, nunquā ad syllabam sequen-
tem pertinent, præter μω, vt μωῖν, mna, mina: ἄ-μωος, agnus.
Quum vero consonantem sequuntur, illæ & consona
præcedens ad syllabam sequentē trahuntur, vt πα-τήρ, 20
patris; modò non sequantur aliam liquidam: nam tum
diuiduntur, præter μν, vt dictū est; veluti ἀρ-μυ, currus.
Si verò sequantur duas consonantes quæ per se trahe-
rentur ad syllabam sequentem, cum liquida coniunctæ,
ad sequentem quoque omnes trahuntur; vt ἄ-σπον. nam 25
σ & τ ad sequentē pertinerent, vt patet ex ἄσπν, columina.
Quidam hinc excipiunt ἀλ, vt ἐδδλός, bonus: quia nul-
lum vocabulum Græcum incipit à ἀλ: quamuis ἀ in-
terdum in principio dictionis inueniantur, vt ἀίω, 30
possūm; & ideo ad syllabam sequentē pertineant, quum
inter duas vocales solæ reperiuntur, vt ἀδδνός, debilis.
Idem iudicium est de ἀμ, vt ἀδμυ, anhelitus, anhelatio.
nulla enim dictio incipit à ἀμ. Tamen regula illa ge-
neralis supra posita (quod bona illorum venia dixerim)
eos qui illa nitūtur, aliqua ex parte fallit. nam quamuis 35
verum esse, sicuti est, fatear, consonantes quæ in prin-
cipio coniunguntur, in medio quoque, nisi compositio
obstet, debere coniungi: verum tamen regulæ conuersæ
non possum assentiri, nempe consonantes in medio
diuidendas, quæ in principio non inueniuntur coniun- 40
ctæ. nam si hoc esset verum, (cū θμ nunquam in prin-
cipio inueniantur) βωδμς & gradus, & ἀδμς, necessariò
sic diuiderentur, βωδ-μς, ἀδ-μς: quod & absurdum est,
& omnium Grammaticorum canonibus contrarium,
qui vno ore affirmant, Nullam syllabam in aspiratam
desi

CANONES PRONVNTIAT.

desinere. Quare meo quidem iudicio γδ, σθλ, & σθμ;
 poterunt coniungi, σ-γδσ, i-σθλσ, & σθμσ. Nunc dicē-
 dum quas consonantes liquidæ possint præcedere ac
 sequi, & quas non: ac primò quidem vnaquæque liqui-
 5 da seipsam præcedit & sequitur in medio dictionis: in
 principio verò aut sine, nulla profus consona gemina-
 tur. Porro λ præcedit omnes consonantes præter ζ, ς, ψ:
 sequitur autem omnes mutas præter σ: sed duplices
 aut σ nunquam sequitur. μ præcedit tantum tres mutas,
 10 π, β, φ; vnam duplicem ψ, & vnam liquidam; sequi-
 tur sex mutas, κ, γ, χ, τ, δ, θ; (sed χ non nisi rarissime)
 duas liquidas λ, ρ, & σ: alias consonantes nunquam aut
 præcedit aut sequitur. ρ præcedit tantum tres mutas,
 τ, δ, θ, & σ: alias consonantes nunquam: sequitur verò
 15 omnes mutas præter β, omnes quoque liquidas: duplices
 verò aut σ, nunquam. ς præcedit omnes consonan-
 tes, præter ζ, λ: sequitur autem omnes mutas; ac post
 alias consonantes nunquam inuenitur. Et hæc de li-
 quidis. Porro σ tantummodo mutas & μ præcedit, atq;
 20 cum eis ad syllabam sequentem trahitur: sequitur verò
 solum tres liquidas, λ, ν, ρ, idque rarò: cum aliis autem
 consonantibus nunquam connectitur: ipsum tamen
 sæpe geminatur, γλαῦσκ, lingua.

CANONES PRONVNTIATIONIS.

25 Accentus tres: Acutus', Θεός, Theós, Deus:
 λόγος, lógos, sermo: τῷ πτόμεν, týptomen, verbe-
 ramus. Grauis', τιμή, timí, honor. Circumfle-
 xus', ποιῶ, piō, facio: βοᾶτε, voáte, clamatis.
 Acutus & circumflexus, attollunt syllabam
 30 quam afficiunt; grauis, deprimat.
 Spiritus duo: Asper siue densus', ἅμα, háma,
 simul: Lenis siue tenuis', ἐγώ, egō, ego. Semper
 autem vocalis aut diphthongus initio dictio-
 nis alterum possidet è spiritibus. 1 Consonans
 35 ρ in principio quidem aspiratur, ῥόμην, rhómi,
 robur: in medio verò si geminetur, priore loco
 leuigatur, posteriore aspiratur, πόρρω, pórho,
 longé.

ρ non semper in principio aspiratur, vt author ait. 1
 Nam † si secunda quoque syllaba incipiat à ρ in aliquo

7
 Nulla syllaba in
 aspirata desinit.
 Liquida cū aliis
 consonantibus.

Litera gemina
 ta non conne-
 ctuntur.

λ, μ

σ cum aliis con-
 sonantibus.

Accentus.
 Acutus.

Grauis.
 Circumflexus.

Spiritus.
 Asper.
 Lenis.
 Spirituum sedes
 vocales, diph-
 thongi, & ρ in
 principio, ac ρ
 geminū in me-
 dio dictionis.

ρ initiale quan-
 do leuigetur.

e media dictio-
nis quem spiri-
tum habeat.

Vnicum e quã-
do aspiretur in
medio.

Apostrophus.

$\begin{matrix} \omega \\ \alpha \\ \tau \end{matrix} \left. \vphantom{\begin{matrix} \omega \\ \alpha \\ \tau \end{matrix}} \right\} \text{in } \left\{ \begin{matrix} \phi \\ \chi \\ \theta \end{matrix} \right.$

Vocaliũ per apo-
strophũ reiecta-
rum quantitas,
ei & oi quando
breues.

Consonantes
syllaba apostro-
phum passa, ad
quam vocalem
pertineant.

nōmine, tum primũ e leuigatur: vt *μαρίας, ἰάβων, ἰερίου*,
ῥωπός, Ραρίας, (Cereres epitheton, Suidæ) *puer, robustus,*
vehemens. Verũ 4 inuenies hæc 4 inuenies. Cate-
rũ e simplex in medio dictionis (de quo author nihil
loquitur) nullo spiritu notatur, sed intelligitur habere
tenuem; tamen apud pœtas in opt. exemplaribus in-
terdum inuenies vnicum e cum spiritu aspero in media
dictione: sed id fit solũ, dum pœta metri gratia ex
geminis s̄ primũ subtrahunt, vt ἀφύτων, pro ἀφύτων,
infectum: & sic de aliis.

- 1 Apostrophos, nota est reiecte vocalis, ¹ α, ε, ι, ο:
aut diphthongi, αι, οι: quod fit ob sequentem
2 vocalem: ² quæ si aspiretur, migrat præcedens
tenuis in aspiratam, *πάντα ἔλεγον*, omnia dixi,
3 *πάντ' ἔλεγον*, pandelegon: (³ prolatio enim est 15
in morem vnice dictionis) ἀπό ε̄, à quo, ἀφ' ε̄:
χθ' ε̄, contra quem, *καθ' ε̄*: *νύχθ' ὄλλω*, noctem to-
tam, *νύχθ' ὄλλω*.

- 1 VOCALIS QUÆ per apostrophum reiciuntur, aut
sunt natura breues, vt ε, ο: aut ancipites correptæ, αι, ι: 20
aut diphthongi αι, οι, quæ in ratione accentuum ha-
bentur in fine pro breuib; & apud pœtas sæpe corri-
piuntur, dum sunt finales: longa enim per apostrophum
2 non eliditur. ² Si vocalis (inquit) sequentis dictionis
notetur spiritu aspero; & reiecta vltima vocali præce- 25
dentis dictionis, remaneat in illius fine aliqua tenuium
mutarum φ, χ, θ, migrabunt tenues in proprias aspiratas
3 φ, χ, θ. ³ Reddit rationem quare scripserit literis Lati-
nis pandelegon vnica dictione, cum in Græco sint duæ:
quia, inquit, in huiuscemodi apostrophis prolatio dua- 30
rum dictionum est in morem vnice: imò (quod magis
mirabere) consona præcedentis dictionis vltima per-
tinet ad syllabam sequentem, non ad præcedentem, vt
ἀφ' ε̄: neque solũ vltima, sed etiam penultima, mo-
dò possit coniungi cum vltima, vt *νύχθ' ὄλλω*. nam χθ' 35
facile (vt in superioribus dictum est) coniunguntur:
sed in *πάντ' ἔλεγον*, τ̄ trahitur ad præcedentem. nam
τ̄ non coniunguntur. Ratio quare ad sequentem ita
trahantur, est, quia prima sequentis dictionis vocalis
succedit in locum abiectæ. æquum est igitur vt conso- 40
nantes quæ ad vocalem abiectam referebantur, nunc
ad vocalem sequentem trahantur, & non ad præceden-
tem: ex hoc enim absurdum sæpenumero sequeretur,
syllaba

- syllaba in aspiratam desinente, ut in ἀφ' ἑ & νόξ' ὄλιω: quod nunquam in purē Græcis potest contingere. nam ἰωσὶφ, εὐωχ, & ἰούδ, Ioseph, Enoch, & Rhuth, Hebraïca sunt, & non Græca; pro quibus Græci dicerent ἰωσὶφ, εὐωχ, & ἰούδ, Iosephus, Enochus, Rhutha.
- 5 Porro in εὐχ' ἑτ' & similibus, χ trahitur ad syllabam sequentem, quantum apostropho non notetur: re vera tamen apostropho nota intelligitur, & εὐχ' pro εὐχ' dictum est. solet enim interdum apostropho nota abiici, ut διο, pro δι' ὁ, quapropter: καθάπερ, pro καθ' ἅπερ, omnino: καθάπερ, semel, omnino: πορτήρα, pro πορ' ἅρα, quemadmodum: ἰωπὼν, pro ἰω' ὦν, eo quod: quæ exempla satis manifestè declarant, consonantes syllabæ apostrophum passæ ad sequentis dictionis vocalem pertinere. nullus enim non videt in εὐθῶν, & nectendum cum ω. ἀυθῶν, & non cum α. ἀυθ' ἄν.
- 10 Dictiones quoque monosyllabæ, quod dicimus, necessariò verū esse, per se satis indicant, ut σι, te, σ' ἰρῶ, te ego: ubi σ non potest nisi ad syllabam sequentem trahi.
- 20 Hæc pluribus sum prosecutus, quòd viderem ab omnibus ferme typographis, qui orthographiæ maximè student, id aliter obseruari. Illis verò imponit compositionis regula perperam intellecta. cum enim videant ab omnibus vno ore receptum esse, ut vltima consonans hatum præpositionum, ἐν, εἰς, ἐξ, ἀπὸς, ὑπὸς, ἐν, in compositione ante vocalem positarum, non ad sequentem, sed ad præcedentem vocalem ratione compositionis trahatur, (ut ἐν-ἄγω, induco: εἰς-ἄγω, introduco: ἐξ-ἄγω, educo: ἀπὸ-ἄγω, adduco: ὑπὸ-ἄγω, conduco, id est, simul
- 30 duco: ὑπερ-ἄγω, supero) credunt eandem esse rationem in περιστάζω, transio: περιστάζω, deduco, & similibus: & à fortiori in apostropho, ut ἐπ' ἑμεῖ, in me. Verùm ratio non est eadem. nam in ὑπερ-ἄγω, & iungitur cum ἰ: quia ante compositionem cum eo iungebatur. in περιστάζω, ἑ non adhæret cum π, sed cum α finali: quare in compositione aut apostropho, non cum π, sed cum vocali quæ in locum τῆ α succedit, connectetur. Et de his hæc tenus. Obit tamen & illud addam, vocalem acutam quæ per apostrophum abiicitur, in nominibus quidem
- 40 retrahere accentum in penultimam, δεινῶ, δειν' ἔπι, grævia verba: in aliis verò dictionibus vnâ cum vocali accentus quoque abiicitur, δεινῶ, ἀφ' ἑ.

¹ Gamma γ ante γ, ξ, χ, sonat perinde ut n: ἀγγελος angelos, nuntius: λύγξ lynx, singultus, vel

Quæ desinit in aspiratam, Græca non sunt.

ἑτ' pro ἑτ'.
Apostropho nota abiecta.

Typographi orthographiæ obseruatores.

ε in ὑπερ-ἄγω, cum præcedenti syllaba, in περιστάζω, cum sequenti nectitur.

Num accentus vocalis abiectus abijciatur.

Diuersa quarundam litterarum pronuntiationi ratio.

γ ut n

lynx fera: ἔλχος enchos, hasta. sic ante κ; † sed ipsum κ sonandum ut g, πέφαλα pephanga, apparui.

ε ut d

Tau τ post ν, ut d: τὸν τὰ δάλον ton Dandalon, Tantalum.

ν ut m

Ny ν ante β, μ, π, ut m: τὸν βίον tom vion, vitam: τὸ μείδιον tim merida, particulam: τὸν βίθον, tom bithon, per b, dolium.

π ut b

Pi π post μ, ut b Latinum: πέμπω pembo, mitto. Itidem post ν² in diuersis dictionibus: τὸν βίθον tom bithon, dolium.

γ pro ν positum,
quare.

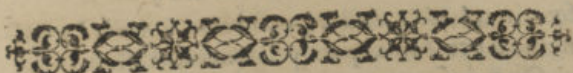
Hebraismus.
Collaudo pro
conlaudo.

ν non praecedit
illam consonan-
tem praeter ν, τ,
δ, θ, σ: ante a-
lias aut muta-
tur, aut elidi-
tur, aut tertia
consonans inse-
ritur.

Infecta litera-
rū pronuntiatio
ubi locum ha-
bent.

C R E D O Græcos olim non ita γ ante κ, γ, χ, ξ, pro-
tulisse; sed potius scripsisse γ pro ν ante has literas, quia
ν proferrent ut γ: vel certè quòd ν natiuum sonum hīc
non retincret. est enim ν difficillimæ pronuntiationis,¹⁵
si ponatur ante aliam consonantem, ut licet ex præ-
positione Latina con in compositione coniciere. Quæ lin-
guam Hebræam callent, hoc apertius norunt: vix enim
apud illos reperias n ante aliam consonantem: sed ferè
semper illud mutant in consonam quæ sequitur, ut fa-²⁰
ciunt Latini in collaudo. imò Græci (ut antea diximus)
nunquam ponunt ν ante aliam consonantem in eadem
dictione, nisi ante aliud ν, & ante tertium ordinem mu-
tarum τ, δ, θ, & aliquando ante σ: sed mutant ν in ali-
quam aliam consonantem, vel illud omnino elidunt,²⁵
ut poteris colligere ex οὐν, cum, & ἐν, in, in compositis:
de quibus copiosè C L E N A R D V S in tractatu de In-
uestigatione thematis in voce συρρήζουσαι, confingri.
Interdum verò aliam cōsonam inserunt, ut ἀνδρες, viri,
pro ἀνδρῶν.³⁰ Modò diuersæ illæ dictiones punèto non
diuidantur. nam si dictio periodum claudens desinat
in ν, & prima litera alterius sententiæ sit π, hæc regula
non habebit locum, neque etiam præcedentes, si simile
quidpiam contigerit. imò è doctioribus multi hodie
diuersam hanc literarū γ, κ, τ, ν, π, pronuntians ratio-³⁵
nem neque obseruant, neque obseruandam censent.

ALII CANONES TER- MINATIONIS, EX

ANGELO CANINIO
Anglarenſi.

5 **N**VLLVM Græcum nomen exit in ε,
vel ο. Nam τὸ σπέτε, *confidere*. in Aristo-
phanis Equitibus fictū est, vt barbare
loquētes seruos imitaretur. vt quidam
inducit militem dicentem, Vbi vadis? Nam τοῖσδε,
10 *talis*. & ἄτος δε, *tantus*. composita sunt ἐ δε.

In duali quintæ est ε. Αἰάντε, *Aiaces duo*. τιτάνε,
Titanes duo. At ἐκείνο, *illud*. τοῦτο, *tantum*. τὸτος, *hoc*.
& quædam alia amiserunt vltimum υ.

15 Nullum etiam desinit in Mutam, ne particula
quidem vlla: nec in ζ, λ, μ. Quæ his literis finiun-
tur, peregrina sunt, Αχάε, *Achab*. βοῶξ, *Boox*. Ενωχ,
Enoch. Ἀδάμ, *Adam*. quæ tamen ad Græcam for-
mam reuocari possunt, vt terminentur ος, Αχάεος
Achabus. vel ας, Annibal Αννίβας, Αννίβη, *Annibal*.
20 Polyb.

ηλ, quod adducit Eustath. apocope factum est
ex ἡλσ, *clauus*.

Εκ, *ex*. & ἐκ, *non*. non sunt integra. ἐξ enim se-
quente consonante mutat ξ in κ, & vero ante vo-
25 calē accipit κ, ἐξ αὐτῆ, *ex ipso*. ἐκ τάτε, *ex hoc*. & θέλω,
ἐκ θέλω, *non volo*. vt Sicubi, pro siubi. Quidam ex
Ionico ἐκί, *nequaquam*. apostropho, i fieri ἐκ αἰντ,
ἐκί ἐσι, *non est*.

30 Superfunt decem literæ, quibus nomina finiri
possunt: quinque vocales, α, η, ι, υ, ω. totidem con-
sonantes, ν, ρ, σ, ξ, ψ.

Nomina quæ terminantur a longo, η, ω, omnia
faciunt

fœmina, ἢ Λήδα, *Leda*. ἢ τιμὴ, *honor*. ἢ Λατώ, *Latona*.
nam δῶ pro δῶμα, *apocope*, neutrum, id est, *domus*.

Quæ desinunt in *i, u*, omnia neutra. Tria in *i*
notat Aristoteles, μέλι, *mel*. πείπερι, *peper*. κόμμι, *gummi*.
Alia ergo peregrina, βέρβει, *concha*, & *ostreum* 5
quod uniones & bacchas continet. ex Eustathio, vide
Athen, lib. 3. ex lingua Indica. σίνπι, *Sinapi*. & forte
duo posteriora, πείπερι, κόμμι.

Poëtica illa ex *apocope*, ἔει, *lana vel lanugo*. τρέφι,
magnum, plenum. κέϊ, *farina crassior que per cribrum* 10
transmissa est. pro ἔειον, τρέφμιον, κέϊμιον. Et neutra
adiectiua à masculinis in *is*, φιλόπατρις, *φιλόπατρις*,
quod fauet patriæ.

In *u* quinque, γόνυ, *genu*. δόρυ, *hastile*. ἄστυ, *vrbs*. Π. β.
πῶν, *grex ouium*.νάπυ, *sinapium*. Et neutra à ma- 15
sculinis in *us*, ἡδύς, ἡδύς, *suavis*. Legitur tamen μῶλυ,
moly herba genus apud Dioscor, lib. 3. cap. 54. seb ab
Homero fictum. *Odyss*. κ.

Quæ exeunt in *a* breue, ριξί, *media*, hoc est,
partim masculina, partim fœminina, & quædam 20
neutra.

Omnia pluralia neutra in *a*, vt præterita per-
fecta, & Aorista priora actiua.

E, & *a* indicatiui vertitur in *i* in subiunctiuo,
o in *o*. τύπεις, *verberas*. τύπῃς, *verberes*. τύπῃμι, *ver-* 25
beramus. τύπῃμεν, *verberemus*. ἐτύφα, *verberaui*. ἐὰν
τύφω, *si verberauiero*.

I in datiuorum omnium vltima syllaba, vel so-
lum, vel in diphthongo. τιμῇ, *honorè*. τιμῆν, *τιμῆς*.
Αἰάντι, *Aiaci*. Αἰάντων, *Aιασι*. 30

Σ in accusatiuis pluralibus omnibus, præter
neutra, quæ habent *a*.

Σ potestate continet δ, θ, τ. Quod cernitur in
obliquis quintæ declinationis, & in futuris tertiæ
coniugationis, ἔεις, *ead* & *lis*. κόρυς, *κόρυς* & *lis*, *galea* & 35
galerita. χάεις, *χάεις*, *gratia*. ἀδῶ, *cano*. ἀσῶ. ἀλήθω,
im

impleo. ἀλήσει. ἀνύτω, ἀνύσω, perficio, perficiam.

Ξ γ, κ, χ, αἴξ, αἴγος, caper, vel capra. κόραξ, κόραξ
coruus. Σπίξ, σπρίξ, capillus, pilus, vellus. ἀγω, ἀξω, duco.
πέκω, πέξω, pecto. βρέχω, βρέξω, pluo, proluo, irriigo.

5 Ψ β, π, φ. ἀραξ, ἀραξ, Arabs. κύκλω, κύκλωπ, Cyclops.
κύνυξ, κύνυφ, Cinyphs. λείβω, λείψω, Sacrifico,
sacrificabo, λέπω, λέψω, decortico, cabo. γράζω, γράψω,
scribo, scribam.

ALPHABETVM, IN QVO DIALE-
10 ctorum, & Analogiæ bona pars explicatur,
ex eodem Angelo Caninio.

VERVM quoniam omnis propemodum dia-
lectorum varietas, & Analogiæ ratio in Literarum
certa mutatione, additione, detractioe posita est:
15 commodissimum esse duximus, hoc singula or-
dine collocare, vt quicquid mutatum, additum,
detractum esset, suo in loco & litera facile posset
reperiri. Atque vt analogiæ constantissima ratio
planius exponeretur, & vis intelligeretur: non
20 modò quid singulæ dialecti variant, verùm etiam
quas literas immutent Latini Græcis verbis ex-
primendis, & in suæ linguæ vsum conuertendis,
demonstrauimus. Nec aspernati sumus linguarū,
quibus vulgo vtimur, exempla, quò res fieret il-
25 lustrior. Ad extremum etiam multa quæ Græci
& Latini è Punicæ lingua in suam transfulerunt,
quæ quidè ad rem faciebant, in mediū attulimus.

ΑΛφα ex E.

Huius literæ pronuntiatio facillima est in lin-
30 guis omnibus, vt Punicè Ανα, ἀνά, ex quo Ana Me-
dicorum. Nos ad varietates dialectorū veniamus.
Nam de ipsarum quidem literarum nominibus,
quæ Syriaca sunt, hic non est dicendi locus.

Principio itaque Iones in quibusdam vocibus e
ver

vertunt in α breue, μέγας & μέγας, magnitudo, τέμνω & τέμνω, secō. τρέπομαι & τρέπομαι, vertor. τρεφθεὶς & τρεφθεὶς, cōuersus. Sic βέρεθρον, Barathrum. Homerus, alij βάραθρον.

Quod faciunt & Dorienfes, κίζω & κιάζω, premo, & vexo, onero. τρέχω & τράχω, curro. ἀρτεμις & ἄρταμις, Diana. φρεσὶ φρασι, mentibus. Pindarus. γέ γὰρ, ἐγώ γ' ἐγώ γ' εἶπα, συγὲ τύλα, tutemet. & in diphthongo, εἶκε ἀϊκα, s. κύπτερον κύπταρον, cypertus, iunci genus. κλείς & κλάξ, κλείδα & κλαῖδα, clavis, clauem. Callimachus, λήϊον λαῖον, frugos. 10
Cretenses τίως & τίως, interim. ἐέρση ἀέρη, ros.

Æolij in aduerbiis in θεν, detracto ν, ε mutant in α, ὅπιθεν ὅπιθα, pone, retro. ἀτερθεν ἀτερθα, sine, præter, scorsum. ἐνθεν ἐνθα, inde, hinc. πρόθεν πρόθα, ante coram, antea, prius. 15

Id Latini aliquando imitati sunt, μένω manco, ἔρρα & ἄριες, quidam scribunt ἔρρας, ἐροδὶς ardea, syncope τὰ ω. Sic ex ἡ & fit annus.

Sic Græci è Punico Ella faciūt ἀλά, sed. Erabon ἄρραβών, arrabo, pignus. Batel βάταλ & ὀδιόσις, turpis. 20
Μελετ μάλθη, malta, cera subacta. Etrusce. Pilleges παλλακίς pellex. Peleg πείλας & pelagus, & Latini è Befas basio, Bes basium, Esua alfo, Feti fatuus. Etrusce ἔρρι, arri, Abi in malam rem. κεράτιον, Corniculum, siliqua. caratto. Bend Punice, benda, banda. 25

Alpha. ex η

Dorienfes & Æolij η passim mutant in α longum, huius credo litera sono patenti atq; hiulco delectati. Quamobrem Theocritus de mulieribus Corinthiis loquens ait, πλάσιόςδοισα ἀπαίτα, οὐσ 30
deducto pronuntiare omnia. Exempla sunt, φήμη φάμα fama, πληγή & πλάγᾳ plaga, μηχανή & μηχανά machina, φηγός & φάγος fagus: μήλον & μάλον malum. Latini enim eos sequuntur, quando etiam in Magna Græcia Doricè loquebātur. Sic μήτηρ μάτηρ, mater. ἠὸς ἀὸς, 35
αἰροσα. ἠδὸς ἀδὸς, siliquis. γηρύω & γαρύω, clamo, loquor, discer

discerno. λήφομαι λαψάμαι, accipiam. καθήχης κατῆχης, resonans, sonorus. ἡμέρα ἀμέρα, dies. ἦλιος ἄλιος, Sol. ἰδὸν ἠδὸν ἠδὸν, voluptas. aliaque innumerabilia. Docet Herodianus in imparisyllabis oxytonis non mutari, ποιμῶν, pastor. λιμῶν, portus. non ποιμάν, λιμάν, præter ἐδῆς ἐδῶς, vestis. Pindar. Pythiis. malè ergo apud Theocrit. ἄδιον ὠ ποιμάν, vanior ὁ pastor.

Attici in paucissimis suauitatis causa ἢ mutantur in α longum, κήλη κάλη, hernia. κηλήτης καλήτης, **20** *herniosus. ἡχέτης ἀχέτης, resonans, sonorus: cicadarum epithetum. Δημήτηρ δ' ἀμαίερ, Ceres, admirantis aduerbium. sic ἐ λήμιν, lippitudo, fecerunt γλάμων, addito Γ. id est, lippus.*

Iones contrà in α breue, πῆρα πάρη, pera. λελικῆα **25** λελικῆα, obstrepens, lippiens. μεμικῆα μεμακῆα, mptis. τιθιλῆα τιθαλιῆα, germinans. μεσημβεῖν μεσάμβεῖα, mesembriades. λελιμῆα λελιμῆα, **30** *captus, cogitans. λιθοβείας λαμοβείας, sumptus, cum epenthesi μ. sic διλιχῆ δίχα, bisfariam. τριλιχῆ τρίχα, trifariam. τέτραχα, πένταχα. Διδύμη ἴθυ νόμφα φίλη, ἰλ. γ. huc age nympha, seu sponsa charya.*

Alph. ex ο, ω, εα, αε.

Huc pertinet, cum Poëtæ ἢ resoluunt in εα, ἠγλω ἐάγλω, fractus sum. ἠφθλω ἐάφθλω, captus sum. ἠδ εἰ εἰ εἰ, placuit. & **35** *Æolicè εἰ εἰ εἰ, & εἰ εἰ εἰ, ἠλη εἰλη, captus est. ἠλω ἐάλω, ἠλωκα ἐάλωκα, captus est. ἠι εἰ εἰ εἰ εἰ εἰ, placuit.*

O Doricè aliquando in α, εἰκοσι εἰκασι, viginti. & **40** *Æolicè εἰ εἰ εἰ, quedam. ex quo Atticum ἀττα. Sic Latini ἀραττον aratrum, etsi a longum est. καρδία cor, πορῶ ex quo πορῶω, paro, rem facio, mercor. λόχη, lancea. Etrusche solidus, saldo: Hispan. γά εἰ gana, letitia, splendor oblectamentum.*

Iidem Dorienteses ω in α productum cōuertunt, **45** *ωρῶ εἰ ωρῶ εἰ, ωρῶτις εἰ ωρῶτις εἰ, primitus. Φωεαμὸς φωεαμὸς, arca. sic δῶ εἰ δῶ εἰ, sedes, locus, concio.*

In genitiuo plurali primæ & secundæ parisyllaborum, λησῶν λησῶν, latronum. θυρῶν θυρῶν, portarum.

Et

Et in aoristis mediis prioribus, ἐπέειπε ἐπέειπα, *spicisti, densasti. ἐπέειπε ἐπέειπα, emisisti.*

Æolij in participiis secundæ contractorum, γελῶν γελᾶν, *ridens, cachinnum tollens. ἐκῶν ἐκᾶν, impellens.* Bœotice ποσειδῶν ποσειδᾶν, *Neptunus. θυσοῶντες θυσοᾶντες, flantes, tumentes.* Tarentini Dorienſium Colonia, ἄτᾶ ἄτᾶ; *aurus. ὡς αἶς, ut.* Cretenses ἐωλῶν ἄελων, *methathesi, vanum abſoletum.*

Contrahitur etiā ex εἶα, θείασαι θᾶσαι, *vide.* Idyl. 1. vt Atticè δρυῖα δρυᾶ, *industrium ingeniosum. περαιᾶ πειραιᾶ, Piræum.* Verūm hoc tantum præcunte vocali non enī diceretur δρυῖα δρυᾶ, *generosus. ἀλυσῖα ἀλυσᾶ, verum. sed δρυῖν ἀλυσῖν.*

Et ex αἶα, ἀθλον ἄθλον, *premium. ἀέκων ἀκων, inultus. ἀεργὸς ἀργός, otiosus.*

A Abundans.

A initio aliquando abundat, σαφὶς ἀσαφὶς, *υἷα* *passa. σαχὺς ἀσαχὺς, spica. quod propriū Atticorū esse dicunt. Etrusce. Vulturius anolroio. Hispanice Percipere apercebir, & Gallicè appercevoir. Poëtice ἀάα pro ἀα ab αῶ, spiro. ἀάχελος pro ἀαχελος, intolerabilis, seu quod retineri nō potest. Syracæ Labā, albus, alban, dealbavit, Mar amarus, ex quo forſitan mare.*

Deficiens.

Cadit, ἀπαύρω απαύρω, *palpito more morientium. ἀμυρῶ μαυρῶ, obscuro, hebetō. ἀσερπῆ σεροπῆ, fulgur. vt ἀμέλιω, eliceo, mulgeo. ἀραρα εἰς εἰρα, ἀμῶ ἀμῶτες, messis, unde meto. Nam deductio sæpe fit à verbalī, ἴσημι, sto. εἰσῖς, stūbilis ex quo, statuo. φημί, dico. φάσις, dicendus, hinc fateor. πάχω, patior. πάθησι, passio: vel παθῆσις, patibilis, hinc patior. γεβομῖ, gusto. γυσοῖς, gustabilis, unde gusto. λέγω, dico: λέξις, dictio, hinc loquor. ἐρῶ γῶ, ructo. ἐρῶ ἄλος, quod ructa emittitur, hinc ructo. ἀνάπαυ, ἡσυχῶς, pacificè, quiete. ex quo fit quiesco. Syracæ Anu, νῶ nos, hamar merum. Sic Appendix pendice Etrusce, Apotheca bottega, Puni*

+ In A Casibus
Barbicus. apud
Anacronia
ode. I.

Punice alhud leuto, non, vt quidam sentit, ἀλιδτι-
κή, piscatoria. Asq̄er schiera.

In medio poëticè metri causa abundat, πολυωρὸς
5 πολυωρὸς, Ianitor. κέρατ' κέρατος, cornu. Sic κράτι,
κράτα, capiti, capita. ναυλώα ναυλώσης, ναυτώσης, habi-
tans. Od. α. Δυνατώων, Beatorum. β. ὠκίον ὠκείων,
Orion. ἀργαῖος ἀργαῖος, purus incontaminatus. τλάσσης
τλάσσης patiaris, audeas, sustincas. Ιλ. ν. ἀνεπίτος ἀνάπι-
10 πτος, insperabilis. heshod. vt hom. ἄπονοι, pretiū. ἀνάποι-
νον, carens pretio redēptionis. ἀλαθε ἀγάθει, grauiter tu-
liffis, nocuiffis, coegiffis, venerati estis. ἀχαιίδες ἀχαιίδες,
Graeca. Πυλαιίδης, Pelides. ἀμφοτερωσιάδης, Hercules.
φάντατ', splendiidissimus. φάνθεν, apparuerūt. Διασεί-
μυρ, sedere. κεράαν', perfectā sunt. Od. ο. πέντατες, quin-
15 quennium. ἑξάτες, sexennium. In secunda contracto-
rum coniug. ante α, ὄρα ὄραα, videt. ἀχάλαα ὄραα νῆ
πολυζῆω, agrè fert in nauī multa transtra habente. & in
Infinit. ὄραν ὄρααν, videre. ἐλάν, ferire. μάστιξεν δ' ἐλάαν
verberauit ad agitandum.

20 In αὐθαδιάζω, contumacem reddo. ἀναυμεκατάζω,
sursū cum sonitu iacio. secundum α. abundat.

Hoc modo è Syriaco Catros fit κίθαρις, vel κι-
θάρα, lyra. Menica μανιάκης, brachiale, torques. Punice
machzen, Etrufce magazzino, Riqma ricamo.

25 Iones in tertia plur. præter. perf. pass. eliso v po-
nunt α, κίκλι κικλίαται, inclinati sunt. πεποιήω πε-
ποιήαται, facti sunt. Et in opt. τυπένω τυπένω, uari-
larent. μνήσαντο μνήσαντο, recordentur. sed de hac re
in præter. pass.

30 Æolice in genit. plur. primæ & secūdæ imparif.
λησιών, latronum. μισών, Misarum. Callimachus
etiam in tertia, νησιών ἠνάτος, insula. quod perra-
rum est.

Eliditur in medio propter metrum, γαλακτοβάτοι
35 γαλακτοβάτοι, lacte victitantes. Ιλ. ν. ἐλάτος ἐλάτος, profectus.
Od. ε. θεδίαρχυ θεδίαρι, δεδιμυρ δεδιμι, timemus, timete.

Vt à χάρει χάρει, fit gratia, κυπάρισσος cupressus, θαλανείον Balneum, παλάμη palma, γάλως glos. Compaganus cōpagno etrusce. Sic è Punico taraq τρέχω, curro. caraq κρώζω κρώμιος, crocito, crocitatio. Etrusce παράλυσις, paralysis. parlafia, παρλυτικός, paralyticus. parletico. Farafa Syriace, φάρφες, integumentum, vestis.

In fine quædam particula amittunt α, ἄρα ἄρ, itaque, igitur utique nempe. ἀνὰ ἀν, cum. ἀπὸ ἀπ, per. ex quo Per.

Quod poëtæ in compositione metri causa faciunt, quibusdam literis propter orthographiæ leges mutatis.

Α Ν Α

Αναλύω, ἀλλύω, dissoluo, diluo, remoco. pro ἀνλύω ex quo ἀλλύω, retexens. & ἀλλύεσκον, soluebat, Od. α. pro αναλύω, ἀνέλυε cum Ionica paragoge. ἀνατάνυω ἀντάνυω, sursum traho. Opp. & αναδύω ἀνδύω, demergo. ἀνέλεσον ἄλλεσον, colligebam, deligebam, excipiebam. ἀναλέξαι ἀλλέξαι, collegisse. ἀναβάνων ἀμβάνων, ascendens. ἀναβήτη ἀμβήτη, ascenderit. Dorice, ἀναβαλλώμεθα ἀμβαλλώμεθα, retardemus, remoremur, recusamus. & ἀμβολιερῶδες Hesiodus pro ἀναβολιερῶδες, dilator, cunctator. ἀνάσσει ἀσσει, sustine. ἀνασάντες ἀσάντες, assurgentes. ἀναμιξίας ἀμμίξιας, cum immiscuisset. αναδύει ἀνδύεται, recusat. ἀναπαλῶν ἀμπαλῶν, cum quassasset, vibraffet. & Ionice ἀμπεπαλῶν. ἀνακαλέω ἀκαλέω, remoco. ἀναπαινίσαι ἀμπαινίσαι, rursus canere Paana. ἀναπέτασον ἀμπέτασον, extende. ἀναπροόμαι ἀμπροόμαι, preludo. ἀνακλίνας ἀμκλίνας, reclinans. ἀνασχέσει ἀμσχέσει, sublatum ire. ἀνέβαλε ἀμβαλε, retardauit. qui scribunt ἀββαλε, male legerunt antiquum codicem. ἀνέπνυτο ἀμπνυτο, expirauit. ἀνέπνυσι ἀμπνυσι, fluxus & refluxus maris. quo etiam oratores vtuntur.

Cum nominibus etiam, tametsi casum regit, fere conglutinatur, ἀνὰ πεδίον ἀμπεδίον, per campum.

ἀνὰ

ἀνὰ δόρυκας ἀνδράκας, inter arundines. ἀνὰ βωμοῖς ἀμ-
 βωμοῖσιν, in aris. Ἰλ. θ. ἀνὰ φυτόν ἀμφυτόν, per virgulta.
 ἀνὰ σῶμα ἀνσῶμα, in ore. ἀνὰ νέκυας ἀνένεκυας, per cada-
 νερα. ἀνὰ μέγα ἀμμέτα, per magnam. ἀνὰ φόνον ἀμφόνον,
 per cadem.

Sic ἀναμίγδλω ἀμμίγδλω, confusè. ἀνάδιχα ἀνδιχα,
 Bifariam. & διάδιχα, scorsum. ἀνάπηρ⊕ ἀμπηρ⊕,
 fractus, mutilatus.

Κ Α Τ Α

- 10 Καταθήσκω, καθνήσκω, morior. κατέβατο κάτβατο, mor-
 tuus est. καταθανών καθανών, moriens. κατθάψαι κἀθάψαι,
 sepelire. Ἰλ. ω. καττύπειδῃ καττύπειδῃ, cōnumerare. κατέ-
 βαλε κάββαλε, deiecit. κατλείπειν, καλλείπειν, derelinquere.
 Ἰλ. κ. κατλείπειν καλλείπειν nicāder Alex. καλίλιπε κάλ-
 λιπε, reliquit. κατλείψην καλλείψην, relictum ire. in qui-
 bus τ in λ. κατέπεσε κάππεσε, decidit. κατρίζεω ποε-
 tice, καρρίζεω, demulceus. Ἰλ. ε. κατπυρίσασα καππυρί-
 σασα, igne concepta. Theocrit. Idyl. 2. κατφασε κάπφασε,
 comedo. κατδύσαι καδδύσαι, demergere. κατεδρατίτω
 20 καδδρατίτω, obdorminere duo. κατχευε κάχευε, deti-
 nete. Ἰλ. λ. κατσορνύω κασορνύω, insternens. κατχεύσαι
 κακχεύσαι, effundere. κατάνδρας καννδρας, cum amnisset.
 κατμίξας καμμίξας, cum miscuisset. κατκείοντες κακκεί-
 οντες, dormituri. κατκῆσαι κακκῆσαι, concussisse. κατμύω
 25 καμμύω, inclinor, cōcido. quod cōmune est omnibus.

Cum nominibus, κατ κορυφῶν κακορυφῶν, ex ver-
 tice. κατ πεδίον καππιδίον, ex campo. κατ μέσον καμμέσον,
 ex medio. κατ φάλαρα καπφάλαρα, per phaleras. κατ ῥόον
 καρρόον, secundo flumine. κατ λαπαράν καλλαπαράν, per
 30 ilia. κατμονίην καμμονίην, victoriā ex duello.

Sic κατ ἧ καδδὲ, κατ μὲν καμμὲν, secundū quidē. Ὁδ. σ.
 κατ ῥα καρρά, secundum quidem. Dorice κατ τῶ κατ-
 τῶτο, ex hoc.

Π Α Ρ Α

- 35 Παραθέμω⊕ παρθέμω⊕, apponens. παρθεῖ παρ-
 τιθεῖ, comparat. παρθεῖσ παρθεῖσ, apposuit. παρθεῖσ

παρσᾶα, assistens. ᾠρηπιθὼν παρπιθὼν, cum suasisset.
& Ionice ᾠρηπιθὼν. ᾠρημένων παρμένων, assistens.
Parmeno.

Latini è διὰ & ᾠρη in compositione elidunt α,
di & per, διαφέρω differo, διαγινώσκω dignosco, δια-
λύω diluo.

Παρμένω permaneo, ᾠρημίστω permisceo.

Latini α aliquando vertunt in i breue, τρυβλίον
Trutina, κἀναςτρον canistrum, σαλάζιον stillo.

Punice Sciarqi scirocco, scilocco Etrusce, ven- 10
tus. fondac fondico. φαλῖς, Æol. σπαλῖς, spilla, no-
macula.

Sic ago adigo, facio reficio, habeo adhibeo.

In u breue, κραπάλη crapula, στραγάλω strāgulo.

In æ diphthongum, sed perraro, Ασκληπιός Æ- 15
sculapius.

B H T A.

C V M è Mutis prima sit β, paucis de Mutarum
mutatione prius agendum.

Εα, vt diximus, sunt nouem, β γ δ, κ τ, ρ χ θ. 20
quarum vis ac potestas planè est mirifica. Mediæ
enim cum mediis, cum tenuibus tenues, densæ
conueniunt cum densis, βδ ἔλλα, hirudo, sanguisuga.
ὀσθ οϞ, octauus. πτωχός, mendicus. ἰλωϞ, iumentum.
φθός Ϟ, inuidia. ἀχθ Ϟ, pondus. Hæ vicissim, non te- 25
mere tamen, permurantur.

Primum Mediæ, sed rarò, in aspiratas, ᾠρόσθου
ᾠρόχου, in genua. ἀνώσθι ἀνώχθι, iube. κερᾠσθι κερᾠχθι,
uociferare. Aspiratæ in medias, λῆλεχα λῆλεμαι, elegit,
differuit. ὀρώρυχα ὀρώρυμαι, fodi, exequani. βῆερεχα 30
βῆερεμαι, irrigani, prolui.

Tenues in medias vertuntur in deriuatione:
ἐπῆα, septem. ἑβδομηϞ, septimus. ἑβδομηκοντα, septuaginta.
ὀσθ, octo. ὀγδοϞ, octauus. ὀγδοήκοντα, octuaginta. μέ-
μαϞ, mixtum est. μέγδλω & μέγδα, mixtim, simul, vna. 35
ἑπιγῆαπϞ, inscriptum est. ἐπιγῆαδλω, in superficie,
stri

strictim. φαίνω, Appareo, accendo, clareo. παφαιλα,
apparuit. αναφανδόν, coram omnibus, clarè, manifestè.
τέτμηθ', incisum est. τμηδλω, festinanter, casim. διανε-
κελαι, diiudicatum est. διανειδόν, distinctè. διεϊρηται, pu-
5 blicatum est. διαρρηδλω, palam. παειπλευται, implicium,
nexum est. παλέγδλω, implicite. παειφουκται, fugit. φούγδλω,
fugiendo. αφρω, ηρηται, tollo. αφδλω, penitus.

Poëtice in syncope, ηειδ οίκαμδω ηειδ οίμδω, metru-
imus. εοίκαμδω εοίμδω, similes fuimus. εχειν, εχειμδω, syn-
10 cope ηειμδω, habere, possidere.

Eadem in densas propter accentum aspiratum
aut in compositione, aut in apostropho. δαπδ ησημι
αφισημι, auerito. κη αφρω καθαρω, deicio. δαπδ ηξω αφηξω,
recipiam, abstinebo. δαπδ ου αφ ου, a quo. κη δον καθ' ον,
15 ex quo.

IONES quidem ob has duas causas nihil mutant,
απισημι, καταρω, απ ου, καθ' ον. nec κ: κιν ουτω. Quin-
etiam in flexu nominum non recipiunt, φ, κινυφ
κινυφφ, ipsi κινυπφ, nomen fluuij.

20 Æolij verò multò minus id faciunt, qui densum
spiritum profus ignorant.

Quædam vsus communis ab Ionibus accepta,
vt longi temporis præscriptione sua fecit, απηλιώ-
της, Subsolanus. αντήλιφ, Soli aduersus. ab ηλιφ. Er-
25 rat itaque Triclinius, qui αντήλιφ fieri putat ab
αναθλιφ, Orientalis, Eous. contra analogiam. nam ο
mutatur in η in fine prioris compositi tantum, vt
suo loco dicetur. λδμιππφ, albus equus. κρατιππφ,
fortis equus. ab ηππφ, equus. Κυκκωφάντης, qui saccos fa-
30 cit. κροκώφαντες, quod per subtegmen immittitur. ab ηφαι-
νω, texo. πεμπταμερφ, quinque dierum. Pind. ab αμείρα.
cùm dicatur αειθημιμερής, vt εφθημιμερής, septem die-
rum. ab επτφ.

Præterea ob syncopen tenues mutantur in aspi-
35 ratas, φροοίμιον, φροίμιον, exordium. φροιμάζειν, pra-
fari. εξαιτινς εξαιθινς, ex improviso. τιτορες ηπποι, τιτφρι-
φ

πθ, *quadrifugus*. τερατεία τερθρεία, *vanitas*. πλδκαμθ
 πλοζμός, *cafaries*. ταρατίω θράτιω, *confundo*. ἀνακαωμένος
 ἀκαχμίνθ, *acutus*. alij ab ἀκάζω, *acuo*. pro ἡκαομίθ,
 σ in χ. quidam addunt φρῶ, à φροῖθ, *syncope & tro-*
pe φρῶ, mitto. εἰσφρῶ, *irrumpe*. quod etiam duci po- 5
 test à φέρω, φρῶ φρημί, *fero*. ex quo φρῆς, *fer*. vt θῆς, *pone*.

Contra densæ in tenues, ne plures aspiratæ ni-
 mis cōfragose coëant. θρῖξ τριχός, non θριχός, *pilus*.
 θάπιω, *sepelio*. ἔταρον, *sepeliui*. τρέφω pro θρέφω, *nutrio*.
 ex quo θρέψω. τρέχω pro θρέχω, *curro*. ex quo θρέξω. 10
 ἔχω, *habeo*. pro ἔχω, ex quo ἔξω. ἱσαθι, *statue*. δίδοθι,
dato. sed τίθειτι, *pone*. τύπηθι, *vapula*. at τύθηθι, *verbe-*
rator. ἔχω χεῖρ, *habeo manus*. ἐκχεαία, *inducia, remissio*.
 ἀμπεχόν, *indumentum*.

Sic in repetitione præteritorum, φαίνω, *appareo*. 15
 παίφνω, *apparui*. χάρως, *letor*. κέχαρκα, *letatus sum*.
 θείνω τίθακα, *percutio, percussi*.

Aliquando plures aspiratæ necessatio coëunt
 etiam initio dictionis, & in duabus syllabis con-
 tinentibus, θρεφθεῖς, *educatus*. ἀφθ, *tactus*. διαθρυθθεν 20
 ἐκπισε χεῖρς, *comminutum excidit manu*. & κοεωθόθι
 οἰκία ναίων, *Corinthi habitans circumfusus*. ἀμφιχυθείς,
circumfusus. δόμον ἀρρηθρον ἀμφέθειθ' αὐτῆ, *domum com-*
modam circumposuit sibi. Opp. *Halicut*.

Iones densas vertunt in tenues, δεχω δέκω, *susci-* 25
pio. ex quo δωροδούθ, *muneribus inhians*. ξενόδοκος,
hospes. πανδοκτεα, *caupona mulier*: Attica. σιθδόςος,
 autē qui frumentum accipit. à δέχω, τάχω τύκω, *struo*.
 αὐθις αὐθις, *rursus*. vt Latine ἀχυρον, *Acus aceris*.

Et in eodem verbo vicissim vtramque, χιτων κι- 30
 θων, *tunica*. βάτραχος βάθρακος, *vana*. ἀκάνθιον ἀχάθιον,
spina. ἐντεῦθεν ἐνθεῦτεν, *hinc*.

Extant etiam in linguis vernaculis huius rei
 creberrima exempla. nos vno erimus contenti.
 E Caput Latino Hispani faciunt cabo & cabeça, 35
 Itali capo, Galli chief. in eadem itaque voce

existit B, P, F. Sed redeundum iam ad B.

Primo Siculi & Macedones nonnunquam φ mutant in β, Φίλιππος Βίλιππος, Phylippus, φρύγες βέγες, Phryges. cum ι. φρενίζη βρενίζη, quæ victoriam re-
5 portat. φῶ βῶ, dicam. ex quo βάζω, dico, loquor. κῦφος κῦβος, vas concavum quod dicitur nauticula. κεφαλή κε-
ελλή, caput. extrito α. Quomodo Latini φάλανα βα-
læna, νέφος nubes, νεφέλη nebula, κυβός gibbus, ὀμφα-
λός ymbilicus, ἄμφω ambo, ἄνοφερὸν tenebræ, quasi
10 denefræ.

Ad hunc modum Etrusci fiber, beuero. Et Hispani, fremitus bramido. Et Græci è Fibóset βε-
εάση, Dea.

Æolij & Beoti δ in β, δελφίνες βελφίνες, Delphines.
15 δελφοὶ βελφοὶ, Delphi oppidum εἰς populus. δέλειαρ βέ-
λειαρ, & syncope atque crasi βλήρ, esca ad capiendum.
ἐσθῦσαι ἐμβῦσαι, induere. σάνδαλα σάμβαλα, calceamēta.
βέλομαι δήλομαι, volo curro. βελή δηλή, consilium Sena-
tus, sententia, voluntas. vt δις bis, δίπτες bipes. Punice
20 Μαρδ morbus. Etrusce Funda Fromba, Hispanice
ράβδος rabbo, pro cauda. vel dvis bis, duëllum bel-
lum, Duëllius, Bellius, vt docet Cic. in Oratore.

M in β, ἔπισημείν ἐπισθεῖν, calumniari. τέρμινθος
περίβινθος, Terebinthus, herba assidue virens. Sic Latini
25 è scamno fecerunt scabellum, n extrito, vt colum-
na columella. Et Etrusci è cammaro gambero, vt
Galli è marmore marbre, flammula flambeau.

Sic μολῶ μολίσκω, & hyperthesi μλοῖσκω, μ in ε
cum crasi βλώσκω, vado, accedo. vt θορῶ θοείσκω θρώ-
30 σκω, salio, terreor. Sic βλίττω, mel ex fauis aufero. fit à
μέλι, quasi μελίττω, mellitum facio.

Æolice μύρμηξ βύρμαξ, κος, βύρμακα, ex quo fit
formica. Sic μέλλω, debeo. βέλλω, mitto, iacio.

Interiici etiam solet in syncope post μ, γάμος,
35 νιπτία, connubium. γαμπρός γαμβρός, gener, sponsus.
μισσημερία μισημερία, meridies. αἴθαμιμόληκε vel αα-

ραμεμέλιηκε παρμέλιωκε, *adest, mansit.* n in ω. ἡμαρτες ἡμωροτες, *peccasti.* in quo est metathesis potius quā syncope. μέλωμαι μωμέλωμαι μέμωλωμαι, *cinno.* εἰμαρμαι & εἰμαρμένη, ἔμβραμαι & ἐμβραμένα, *fato decretus, fatalis.* Laconice. ὀλάχνιον ὀλεάχνιον, *canistrū genus.* 5 more Syracufano. ἀδῆς ἀδῆς, *flagellum.* σίδα σίδα, *herba genus.* Initio, in vno, δύω βδύω, *duo.*

Latini comburo pro conuro, βλέφαρον palpebra, pro palpera. Gallicè *chambre, nombre,* camera, numerus. 10

Etrusce gremium grembo, cymatilis ciambelotto, metathesi.

Hispanice hombre, sembrar, homo, feminare, n in r. Syriacè Lamda, λάμβδα.

Pamphylj, vt tradit Heraclitus, ε omnibus vocalibus præponunt, φάος φάος, *lumen, lux.* ἀέλιος βαέλιος, *Sol.* ὄρουω ὄραβῶ, *ruo, commoueo.* inflexum. quod videtur referre Æolicū digamma. Cretenses ἡλικιώτης βαλικιώτης, *coætuus, æqualis.* & Lacones ἀξον βάξον, *frange.* ab ἀνωμι, *frango.* ἀνθινός βένθινος, *floridus.* 20 α in ε. Hefychius citat θάλακος, *sedes, sella.* & δάλαλος, *lampas, fax.* pro θάκος, *δαλός.*

Æolij ρ tantum præponunt ε, cum sequens syllaba habet vel κ, κράκος βράκος, *pannus vilis, vestis lacera.* vel δ, ῥέδον βρόδον, *rosā.* vel ζ, ῥίζα, βέλζα, *radix.* 25 vel τ, ῥυτήρ βρυτήρ, *habena, frænum, flagellum quo cadebantur serui.*

Cretenses εα aliquando præponunt, σκαείζω βασκαείζω, *salto, turbor, bullio.* τραχνιλίζω βαστραχνιλίζω, addito σ, *supino.* Plaut. *resupino.* Lini. *ceruicem serio,* 30 *aperio, dirimo.*

B à Latinis sæpe vertitur in p, vt Cretice ἀβλα- 35
 Cες ἀβλόπτες, *Innocuus, innoxius.* βαβῶν παρᾶ, βόσκω πα-
 σκω, πύξος buxus, κανώδης Canopus, *ciuitas.* κίββα
 cuppa, βδέω pedo, βυθός puteus. Sic à βαθός, *pateo,* 35
 patens. Etrusce Pruina brina, πίδος *potte,* Pulso

Buf

Buffo, quod Galli *pouffer*. Syriace abba *ἄππα*, Pater.

Sic Græci è Punico Borg fecerunt Πύρρον, *turrim*.

Et Latini è Sarab *sirupum*, & Sebar *spero*, Bar
purus, Qelub, calappio Etrusce. Beram Lusitani-

5 ce Porem.

In Ph raro, *θρίαμβος* triumphus, cui tamen Ci-
cero detrahit aspirationem. βένθος fundum.

In u consonantem persape, ἄραβος eruum, βιώ
vivo, βίωσις vita, βία vis, necessitas. βέλω vel βέλομαι
10 volo, βαινῶ venio, βορὰς vorax, βορὰ deuoratio, βον
vox, βασιζῶ vado. ζ cadit, vt ὀλολύζω vlulo. βίσκω
vescor, & βεκαῶ voueo. nam diphthongos aliquã-
do in breues vocales conuertit suo loco legas li-
cebit.

15 In duobus verbis Latinis hoc obseruauit Ci-
cero, aufero, aufugio, pro abfero, abfugio.

Sic è Punico Baccara fit vacca: baccar, vulgo
vaccaro, & Beccaro, Syriace bia via.

Hoc modo è *παράβολον*, parauola & crasi parola,
20 vt auricula orecchio. Nam Hispani, qui multa in-
corruptius seruarunt, dicunt Palabra per meta-
thesin, pro paraba. ex quo fit Parlare & parler.
non à *παραλαίει*, quod longe aliud est: est enim nu-
gari, & obloqui. Quinetiam Loquacem Itali vocant
25 parabolanum.

Viderur etiam verti in τ, βαρδύς, poëtice βαρδύς,
bardus, tardus ingenio, stupidus, hebes.

ΓΆΜΜΑ, Ionice ΓΈΜΜΑ.

30 M A L E pronunciatu r à multis ante e & i vo-
cales, quasi G molle, & effœminatū, cum semper
vnum habeat sonum, qui exauditur ante alias vo-
cales, α, ο, ω. γάμος, soror mariti seu viri. γόμος, onus,
pondus, ius carniū, uerx. Eodem sono γέλως, risus.
γείτων, vicinns. γύλιος, sporta.

35 Ante γ, ξ, χ, sonat N, ἄγγελος angelos, λυξ lynx,
λόσχι lonche, *κίστα*. Sic ante κ, sed ipsum κ vt γ, π-

φαίκα, apparui. ἀγκύλος, aduncus, & apud poëtas rotūdus.

Barbara hoc semper non seruant, Ἀγῆστος Aggæos, non Angæos, Aggæus.

B Attice vertitur in γ, βλήχων γλήχων, Pulegium herbe genus quod in brumali die in carnariis florescit. 5
Sic βλέφαρα γλέφαρα, palpebra. contra Βεῶτι γιωῶ-
κες βανῆτες, mulieres.

Etrusce Rubus rogo, Rubo gufo. Punice Ra-
baz, ragazzo. Rabies, Gallicè rage. Sic π in γ, περιγο-
ρεῖον γαρτρεῖον, gurgulio, guttur. 10

Δ in γ, κρήγυον, πρὸ κηφίδυον, verum bonum, placi-
dum, idoneum. 10

Sic Etrusci Modium moggio, ποδείον poggio,
sacculus lanceus, vdo. Meridies merigge, Mandere
mangiare, Diurnum giorno, Testudo testuggine. 15
Syriace Budia bugia. Viridarium, Hispan. vergel,
ultimo r in l.

Etiam Attice κ in γ, κναφεῖον γναφεῖον, sullonis ta-
berna. κνάφαλλον γνάφαλλον, tomentum, floccus, vt Lati-
ne κυβερῶν gubernò, πλάξ κὸς plaga, κωειὸς gobio, 20
μυκῶμαι mugio, κράββατος grabatum, τριάκοντα tri-
ginta, ἑξήκοντα sexaginta, κόμμι gummi, θεῖον frigus.

Etrusce καμπή gamba, flexura, curuamen. κῆλπος
golfo, Crepido greppo, κρυπτή, crypta, cauerna sub-
terranea fornicata, locus abditus. grotta, Bicongius 25
bigoncio, Deliquare dileguare. Sic à vermiculo,
quo sericum inficitur, vermiglio. Etrusce Gabella
à Punico cabala, κατίς, Homerice κτίς, gatto, vimer-
ra. κῶλυψ, κπος, galoppa, talus astragalus. è Leget Pu-
nico legit, collegit. 30

Contra γ in κ ἀμόρβη amurca, id est oliua. recre-
mentum. Γάιος Caius, quæ per C pronunciantur
Latine. γωρυτός corytus, theca, pharetra. μίσιω mi-
sceo, γλάνις clanius, piscis genus. εἶσιω vel ἔριω arceo,
γῆγρος congrus, piscis. 35

E Punicis Gemal κάμηλος camelus, Gorab κέραξ
COR

eoruo, corbo Etrufce, Ganè cano, Gare curro. Syriace, Fag ficus, Garaba Etrufce caraffa.

Attice etiam λ in γ, μόλις μόγεις, vix tandem, difficile, agrè. vt ad μογιζω, laboro. referatur. Grammatici

5 Latini Magis à μάλλον hac ratione ducunt. Etrufci hoc modo Liliū giglio. Hispanice Alienus ageno, Mulier muger. contra σηάω fileo.

Abundat, γλάμων, lippus, qui vitiatis est oculis. à λήμη, lippitudo, humor in oculis concretus. γόφος, nubes,
10 caligo. à νέφος, nubilum, aër coactus. ἐείρηδος, sonorus, & ἐειρηδύπνησιν, sonuerat. Ιλ. λ. ab ἐει, valde. & δ'επῶ, fono. ἀνοίω, ignoro. ab α & νοίω, nosco. ἐλεῖσ' ἐντῶ, sumpsit.

Dorice, & prosthese γήτῶ, vt Ιλ. θ. γήτῶ δ' ἰμάδλω, accepit autem tabernam. Latine, Natus gnatus, Na-
15 uus gnauus. Vare guari Punice, Etrufce Ire gire. Ranunculus grenouille Gallicè. Sic è Lefan Punico γλώσσα, lingua. γραικὸς γραικός, Græcus. μαχανὰ magagna, machina. Δουεν Punice dogana.

Tollitur, γαῖα αἶα, terra, puluis, terrarum orbis. vt
20 γάλα κίος, lac. γερῶ νότος, rana, v in α, vt κύων νός, canis, γινώσκω nosco. Hispanice Germanus hermano.

In medio, ἐγώ, Bceotice ἰώ, & ἰὼν, ego, Etrufce io, Hisp. yó. vt Magis, Lusitanice mais, Hisp. mas, Gall.
mais, pro Sed, vt illud, Non equidem inuideo, miror
25 magis, sed miror. alia sunt innumerabilia, quæ deperdunt G.

Δ Ε Λ Τ Α.

B Æolice in δ, ὄβολος ὄβελός, obolus, sexta pars drachma.

30 Dorice γ in δ, γνόφος δνόφος, caligo. γῆ δ' α, terra. ἐ δ' αὖσι. ἢ μὰ πτω γλω, non per terram. φεῖ γῆ, φεῖ δ' α, hen terra. ἀλάδα, hoc est ἀλέε νῆ πτω γλω, fuge, caue per terram. γεφύρα διφῶρα, pons, & metaphorice exitus. Sic forte γλυκὸς dulcis, quasi gulcis. vt Iungere, ioin-
35 dre Gallicè.

Z in δ, Ζεὺς δ' Δ'ς, Iupiter. ex quo διός, Iouis. vel à δις:

κνίξα, *urtica*. κνίδη, Attice. ζορκάς δορκάς, *caprea*. πέζω
 ἔρω, pro ἔρω, *sacrifico*. μερίζω ἀμέρω, *diuido in par-*
tes. quasi ἀμέρω, *primo portione*. μέζια μήδεα, *prudenda*.

Lacedemonij & Bœoti in duplex ἡδ. μάζια μάδ-
 δα, *polëta, massa hordeacia*. χηζέω χηζέδω, *Indigeo*. γυμ- 5
 νάζομαι γυμνάδομαι, *laboro, me exerceo*. sic χάζω,
 cedo.

Sic veteres Medentius pro Mezentius.

Dorientes σ in ἴ, ὄτρη ὄδμη, *odor*. ἴσμη ἴδμη, *sci-*
mus. κικασμένος Hom. κικασμένος Pindarus, *instructus*. 10

Θ in ἴ, ἰθέλω ἰλδω *metathesi, volo, statuo*. γήεται
 γάει, *letor*. & τ, τῆτες τῆδες, *hoc anno*.

Sic θεός Deus, γηθίω, Dor. γαθίω gaudeo, πέρω
 perdo, ἔρθεν inde.

Abundat nonnunquam, ὕω, *pluo*. ὕωρ, *pluuia*. 15
 πῖω, *bibo*. πιδάξ, *sons*. ἐχθροπῶ, *sum inimicus*. ex
 ἔχθος, *odii*. & ὄψ, *vox, visus, aspectus*. ἀνέρος ἀνδρός, *vir*.

Sic Latine Redeo, redhibeo, Induperator. Pro-
 sum, prodest. Galli Tener, *tendre*, Cineres *cen*des.

Sic τείνω τέννω Æolice, tendo, μύελος *medulla*, 20
 Hispani denuō detrahunt, *meollo*.

Poëtice geminatur ob metrum, ἄδσε ἔδδψεν,
timuit. ἀδέες ἀδδέες, *audax, intrepidum*. ἀδλω ἀδδλω,
fatigatus, abundè. ἀδηφάτος ἀδδηφάτος, *vorax*. περιέδδενταρ,
timuerunt nimis. ἰλ. λ. ἐπειδύεθαι, *contendere*. ψ. ἀδ- 25
 δηκότες, *pro ἀνδηκότες, syncope & diplasia*, *inuiti,*
pertasi. Sic Lucret. R edducit.

Ionice & Æolice tollitur aliquando, δφνός ἀφνός,
 e in α. *gravis, vehemens*.

Ob metrum cadit, μέλιθος μόλιθος, *plumbum*. 30
 Syriace Cadd, κάδδος cadus. Sic è Gelida Syriaco
 gelu, vel gelida σμιδάλις *simila*.

Latine ἴ in ἰ, Ὀδυσσεὺς Æol. Ὑδύσσης Vlysses, vt
 δίσκος λίπκος, *discus, massa ferri, corpus solis, lapis gravis*
 qui ad aurem iaciebatur. Πολυδάκτυς Pollux, quasi 35
 Poldux. δαήρ leuir pro deuir. δάκρυοι, *lachryma*.

Hisp.

- Hisp. Cauda cola. *τρίπους τρίποδος*, trespolo Etrusce, addito s, *tripus*. Cicada cicala.

In t, *ἔδον* intus, *σπουῆς σπουείδος*, sporta pro spor-
da, vt Cedite cete, apud Plautum. Pes pedis, dim.
5 petiolus. & Etrusce Nitidus netto. *ἄπις, ἄς, δάπις*
10 *δος, tapes, tis. ὄδερως*, vterus. Sic veteres scribebant
Alexanter, Cassantra.

Sic Græce è Punico Qedra faciunt *χύτρα, olla*.
ex Oden *οὐς ὠτός, auris*. è De τῷ, Hade *ἑῶν*, Hadi
10 *αὐτη, hic, & hac*.

Syriace & Persice Ardab *ἀρᾶλη*, mēsurā genus.

Videtur etiam verti in n, *λακίδες* lacinia.

ΕΨΙΛΟΝ, veteres aliquando scribebant Eī.

GRAMMATICI recentiores vocant *ε ψιλόν*,
15 e tenue, quod raptim pronuncietur: vt » e longum,
tardius.

Quod quoniam è sola loquendi consuetudine
demonstrati potest è linguæ Etruscæ vsu docere
possum. In ea multa sunt vocabula, quæ vno pro-
nunciandæ huius literæ discrimine dissimilem ha-
20 bent significationem. E itaque in his exauditur,
Capello, Veglio, capillus, vigilo. in his n, Capello,
Veglio, pileus, senex. Quomodo credibile & con-
sentaneum est fecisse Græcos in *ἔρωσ, amor. ἦρωσ,*
25 *heros. ἔδος, sedes. ἦδος, voluptas. βέλος, telum. σενλός, ca-*
lum, limen. aliisque generis eiusdem. Terentianus
de e hoc est *ε, & e, vel n* item de o o, o ω, sic scribit:

Igitur sonitum reddere cum voles minori,

Retrorsus adactam modice teneto linguam,

Rictu neque magno sat erit patere labra.

At longior alto tragicum sub oris antro

Molita, rotundis acuit sonum labellis.

Minor est *ε, o.* longior *n, ω.*

Sic Latinos non eodem modo pronunciaſſe

35 putandum est, tempus, tempus. solum, solum.

Iones vertunt aliquando *α* in *ε*, *τέσσαρα* *τέσσερα,*

quæ

quatuor. τεσσαράκοντα, τεσερῆκοντα, *quadraginta*. κέραα κέρρα, *cornua*, decas remuneratio. γέραα γέρεα, ἄρσιν ἔρσιν, *mas*. εἶτα εἶτε, *postea*, adhuc, an, *nonne?* ἔπειτα ἔψητε *Megarice*. iam vero inde. ἐνεκα εἰνεκεν, *causa*, *propter*. huc referatur ἀνεῶ ἐνοι, *muti*, *taciti*. Attice ὕαλος ὕελος, *5 vitrum*.

Æolij itidem, κράτος κρέτος, *robur*, *vis*, *potentia*. γαλῶν γαλάνα, *tranquillitas*, *serenitas*. qui in prima plural. pass. etiam addunt ν, λεγόμεθα λεγόμεθεν, *dicimur*. φερόμεθα φερόμεθεν, *ferimur*. Sic ἄρα ἄρεν, *itaque*, *igitur*. 10

Vt Latini τάλαντον *talentum*. Et in compos. Mando commendo. παλλακῆ, vel παλλακίς, *pellex*. πάλλω, vel βάλλω, *pello*. καμάρα *camera*, ἀντα *ante*, ἀντα σέθεν, *Homer. coram te*.

Sic Græci è Punico Ζαυαγ ζῶω. *iungo*, *necto*. & 15 Ζαυγ ζῆδος, *ingum vehiculum rheda*. Latini Radd reddo, Tall tellus. Syriace Laui, & Laita λῆω, *leo*. κέρα Hispanice *cara*, Etrusce *cera*. παλαίω Hispanice *peleo*, *pugno*, *palastra certo*, *luctor*.

Iones, sed perraro, η in ε, ἡσῶω ἑσῶω, *uipco*. ἡσῶνες 20 ἑσῶνες, *inferiores*. vt Æolicè πειθήσῃς πειθείσῃς, *lugebis*. ἀδικῆσαι ἀδικέσαι, *per* ω. *iniuste opprimere*. ἄρης ἄρες, *Mars*. ἀρήιος ἀρείος, *Martius*, *bellicosus*.

Quod poetæ interdum faciunt propter metrū, Ξηρὸς Ξερὸς, *siccus*, *aridus*, *mancus*, *durus*. & θλωῶ θθενῶ, 25 bonis abundo, *lator*. νοσηρὸς νοσηρὸς, *insalubris*. ἀσκηθῆς ἀσκηθῆς, *Sanus*, *illatus*. θελημὸς θελημὸς, *volens*, *fecundus*, *quietus*. Φιραῖ, Θεραῖ, *Vrbs in Thessalia*.

Sic Latini è κρηπίς, *dos*, faciunt *crepida*, & *crepido*. μέδω *medeor*, *remediū*. huc pertinet μετώρος, 30 quod fit à μετήρος poetarum voce, *sublimis*, *elatus* *tumidus*.

Qui etiam ῥ diphthongum in duo εε resoluunt, εἶρω ἐέρω, *ueto*, *arceo*. εἶσο ἐέσο, *indutus erat*. εἶατο ἐέσατο, *induit*. εἶρω ἐέρω, *nexus erat*. Od. ο. ab εἶρω, *necto*. 35 pro ἐέρω. ῥεῖθρον ῥέεθρον, *fluentium*, *alucis*.

Æolij

Æolij nonnunquam o mutant in ε, ὀδόντες ἑδόντες dentes, ὀδῶν ἑδῶα, dolor, cruciatus. βροντὴ βρέντα, tonitru, strepitus. πρὸς σε πρέσει, Helychius πείρσε, ad te.

Vt γόνυ genu, ποὺς ποδός, pes pedis. βίγῳ rigeo, 5 προπορεύω vel προπορεύομαι propero, σήμων nos, stamē. Dorice ἀπόλλων ἀπέλλων, Apollo. ἀνδροφόνος ἀνδρεφόνος, homicida. ἀλοτριβανος ἀλετριβανος, pistillum sali terendo aptum. Veteres Latini Vortices, vorfus: nunc vertices, versus. Bonus bene, pro bone.

10 E initio abundat ποῖτις, ἔης Ἰλ. π. pro ἦς, misisti. ἰυῖδ' ἀνερ ἐλυῖδ' ἀνερ, placuit, placebat. ἔλπων ἐέλπων, sperans. εἴκοσι εἰέκοσι, viginti. εἶπε ἐπέ, dicito. ὡς ἔως, ut. & cum 1, εἴως γυτλώσαιτο, ut perfunderetur. Ὀδ. ζ. ἔλδομαι ἐέλδομαι, cupio, curo. εἴλειον ἐείλειον, in angustiū cogebam. ἐώρσει 15 ἐώργη, fecerat. Ὀδ. ζ. ἔδνα ἔδνα, munera sponsalia. ἔρση ἔρση, ros. ἴση εἴση, aequalis. ἔλσαι, trahere. ab ἐλω, traho. Æolice, ἐέλσαι Ἰλ. φ. trahere.

Æolij δίαπεδον ἐδάπεδον, solum, fundamentum. hoc Hispanis & Gallis familiare Spiritus εσπῖτου. Spe- 20 ro espero, εἶη εstage, contignatio.

Idem etiam ex ei, extrito 1, sequentem gemināt, κείρω κέρρω, tondeo, rado, meto. δείρω δέρρω, Detraho. χείρες χέρρες, manus. χείρων χέρρων, deterior. ἀλείρω ἀγέρρω, cogo glomero. φθείρω φθέρρω, vexo, vasto. & ἔρρω. fem- 25 per cū tenui. εἶματα ἔμματα, vestes. ὠτεῖλη ὠτέλλα cum o. vulnus. κλέιναι κλένναι, occidere. ἐλείνατο ἐγέιννατο, genuit.

Ionice interiicitur in genitiuis primæ & secundæ parisy, ποιήτων ποιήσιων, μισῶν μισέων, ποῖταρῶν, Musarū.

Aliquando in quinta, χεῖρέων, manuum. εἰδέων, 30 formarum. σκελέων, crurum. Hippoc. κληδῶν κληδῶν, dinatio, fama, fors. ποσειδῶν ποσειδέων, Neptunus.

Sic κενός κενός, vacuus. ἀδελφός ἀδελφεός, frater germanus. μνάς μνάας, μνα cεῖν drachma. διπλῆ διπλῆν, duplex. Herod. & ὄρω ὄρέω, video. χεῖρῶντος χεῖρῶντος, viens. 35 πειρώμπος πειρώμπος, tentans. ἐκλώντο ἐκτέωντο, acquirerebant, possidebant.

Hoc

Hoc poëta faciunt ob metrum, ἤμηναι, esse. μνημόνως, recordatus est. θειώσω, Sulphure purgabo. Δεοσacrificabo. ἐπέω, interrogare. ἐξέριν, quærat. ἰοχέαιρα, sagittis gaudens. ὠδόν, onum. βλήται, percussus est. Ὀδ. ρ. τιν τείν, tibi. ἐτελείετο, fiebat. πυνθείετον, lugetis. Ἰλ. ψ. 5 παρσήετον, adstabatis. ἀδρασείδης, Adrastidos. τεξείεσθε, parietis. Aratus, pro τεξείεσθε Dorice. Nicander τέων pro Ἰωνίῳ Ionice, id est ὦν mascul. quorum. quod Grammatici non probant.

Iidem aorista & futura inflexa addito ε, graui- 10
tona faciunt, τυπῶ τυπῶ, ἔς, ἐξ, verberabo. τυφῶ τυφῶ, ἔς, ἐξ, vapulauero. δῶ δέω, ἔς, ἐξ, posuero. βῶ βέω, iuro. σῶ σέω, stetero. quibus sæpe adiungunt ἰ, δέω, σέω, βέω. θανέιν θανέιν, mori. id εἶν ἰδέειν, videri. κτενεῖσθε κτενεῖσθε, interficere. τυπῶμαι τυπῶμαι, verberabo & 15
verberabor.

Latine κισκίλις cancelli. Iua Hebraice, aueo. Runic Albarda, alcbarδα Etrusce.

Contra in deriuatis aliquando deperit, προενώπιον προενώπιον, ante faciem. ἐς ἦκω ἔκω, persto. ἐσκαροκίξεν σκαροκίξεν, vitupero, profligo, quasi ad cornus eijcio, 20
exinanio. ἐς κέαρ βάλλειν σκερβάλλειν, in cor mittere. ἐνέριτερος νέριτερος, inferior, demissior. ἐνερθε νέριθεν, infra, intra. ἐρηνορεῖν ρηνορεῖν, vigilare. ἐχθές χθές, heri. ἐκείνος κείνος, ille. ἐκείσε κείσε, illuc. ἐθέλω θέλω, volo. ἑορτή ὄρτή 25
Ionice, festum, celebritas. Latine ἐρίζω rixor, ἐρδίζω ructo. Etrusce Exclamatio schiamazzo, Ecclesia chiefa, Externus strano, Exemplum pro pœna, scempio. νεσός νεσός, pullus, fetus. ἐρδῆω, rigo. ἐρυθρός, ruber, puniceus. ἐλθῶ, venio. ἔλυσος, aduentus. τάλχω, 30
facio. τέτυμαι, factus sum. εὐτυχός, facilis factu, elaboratus. νόσάζω, quatio, annuo. νύσάζω, dormito, niçto. γλευκός, mustum. γλυκός, dulcis. κέκω, tegō, occulto. κύσις, vesica. κεύθος, cauerna. ἀκυθος, sterilis. κέκω, audio. κέπυσμαι πύσις, rumor, fama. ἀπυσος, obscurus, cuius nulla 35
est fama. σέω, fugo, cico. ἔσυσμαι, fugatus sum. φέλω, fugio.

πεφυσμένον, Od. α. εἶρω, nuncio. ἱρ, nuncius. ἱεῖς, Iris.
 & gemma nomen. εἶδω, scio. ἰδέα, Idea, originalis. λείπω,
 linquo, tributum soluo. λιμός, fames. χεῖρ, manus. χιράδες,
 & χιράζα, cicatrices pedum, & morbus articularis. nam
 5 primam corripit Horatius. σείχω σιχῶ, accedo. πείθω
 πειθῶ, suadeo. φείδω φιδῶ, parco, libero, seruo. Sic ῥέτι-
 χαλκον, Latini poetæ orichalcum.

Poëticè metri causa ἐγγύεσσι ἐγγύεσσι, fuit. ἔπειλε ἔπλε,
 erat. ἰλ. μ. ἐπέλεσσι ἔπλεσσι, & ἐπιπλόμμος & ἐπιπλόμμος, uin-
 10 cēs. πελάτις, cliēs mercenarij. πλάτις, vicina, uxor. ἐκλέεο
 ἐκλειο, uocabaris. ἐπέλοιον ἔπλοιον, essent. ἀπέλημι. πορο-
 σπέλαζε ποροσπέλαζε, admonit. κέεραμαι κέεραμαι, mi-
 xtus sum. ἐνεήκοντα ἐνήκοντα, nonaginta. λυέεσσι λυέεσσι ἀνύεσσι
 Theocritus, expediebatur. ἐρύεσσι ἐρύεσσι, liberabat. τιμήνε-
 15 τα τιμήνετα, honoꝛatum. λαέρτιον λαέρτιον, Laërtius. ἐδέ-
 μμαι Dorice ἐδέμμαι, ἰδέμμαι ἰδέμμαι, scire. ἰέμμαι ἰέμμαι,
 ire. κλέεα κλέεα, laudes. σπέεα σπέεα, spelunca. δυσκλέεα
 δυσκλέεα, ignobilem. σπέεσσι σπέεσσι. σήθεισσι pro σθηθείσσι,
 peccatoribus. φέρετε φέρτε Ionice, ferte.

20 Huc referatur τάχιστα τάχιστα, cito. ἄφια σάφα, manife-
 ste. ὠκέα ὠκα, celeriter. ἐεινός ἐεινός, caprificus, ficus
 syluestris.

Latinè ὠλέην vlna. Sic ἐφυτάω, planto, sero, gigno.
 molior, fit id uerbum, quod dum agit Horatius,
 25 non metuit ne uir rure recurrat. & νύω nuo ex quo
 annuo, renuo. Syriace Pelac πλάξ plaga, φάγω fu-
 gio, πούω puto.

In fine aliquando ob metrum tollitur, ἐλόεε λόεε,
 lauabat. Od. κ. ποροσπένχεε ποροσπένχεε, adstrepebat.
 30 Theoc. Id. 25. ab ἠχέω ὦ, resono clango, tinnio, sono.
 ut illa Latina, dic, duc, fac, fer, & Inger mi calices
 amariores, Catull.

E Latinè aliquando in u breue, ἔποψον, vrupa.
 κατὰπέλιτος catapulta, σκόπελον scopolus. βρενθήσοι
 35 Brundusium. κλέω, pro κλείω, celebꝛo, decanto. ex quo
 κλέομαι, cluico, μήτιτε κλέομαι καὶ κέρδισιν, consilio &

prudencia cluo. ἔλκος, Æol. ἔλκος vlcus. σός, τείος Dor.
tuus, εός suus. τένδω tundo.

In longum rato, εἰς ἐνός vnus, ἐν ἐνός vnum, ἔθω
vior, ἔθος vfus.

In e breue sæpissime, νέμος nemus, νέω neo, τρέ- 5
μω tremo.

Z H T A.

Hanc literam, vt docet Quintilianus, in suis
verbis Latini ignorant.

Æolij aliquando mutant ζ in ζ, διαβάλλην ζαβάλλ- 10
λεν, *criminator, accuso, calumnior, inuisum & suspectum*
reddo. ζζ νεκτος ζανυκλος, ποδτι. Poëtice ἀζηχός ex
ἀδιχός, id est, ἀδιαλείπιος, nullo interuallo assidue, ingi-
ter. quidam ζαβος è διάβολος, calumniator.

Etrusci hoc imitantur, Mediū mezo, Hordeum 15
orzo, Rudis rozo, Viridarium verzieri, Frondosus
frózuto. Hispanice, Gaudiū gozo, Gaudere gozar.

Idem Æolij hanc literam sæpe resoluunt in δσ,
Ζδς δστέος, *Iupiter.* μελίζειν μελίδσεν, *dulce sonare, mo-*
dulari. vt Dorientes in σδ, μελίδσεν, συείσδεν, *fistula* 20
canere, siue Stryum agere.

Tarentini, qui sunt in magna Græcia, duplex ω
in ζ, in verbis, πλάσσω πλάζω, *compono, plasmo, formo.*
ἀνάσσω ἀνάζω, *impero.* νίπλω, Æolice νίσσω, secundum
Tarentinos νίζω, *lauo, frango, onero, tergo, puigo, eluo.* 25

Sapphirus Etrusce zaffiro.

Additur in quorundam verborum sextæ deri-
uatione, ἐρπύω ἐρπύζω, *serpo, gradior.* μύω μύζω, *clau-*
do, occulto, commineo, constringo, sugo. τρύω, *tero, corrumpo,*
vexo. τρύζω, *strido, gemo.* κνύω κνύζω, *prurio, rado, ferio.* 30

Latini, qui ζ non habent, in I consonantem ali-
quando conuertunt, ζάλω ingo, ζύλος iugum, μείζον
maius, forsitan & κνύζω, *deuipro.* ex quo κνύζωμαι,
gannio, v in α. Quæ Longobardi suæ origini resti-
tuunt, zonzo mazoz, zogo. Etrusci cum g pronū- 35
ciant giungo, maggiore, giogo. vt forte λύζω, quod
est

est singultio, lugeo. Sunt enim inter se cognata, vt illud indicat, *Orag*, singultu concutiente sonant, de lugente Cupidine. Et Aristoph. *εἴτα λύζει, καὶ δακρύει*, singultit & lachrymatur.

5 In *Sυθύς* Sythus, *Σάκυνθος* Saguntū, Priscianus.

H T A.

Est E longum, cuius sonus in ouium balatu sentitur, vt Cratinus & Varro tradiderunt.

Hac litera Græci veteres vsi non sunt, sed e, que ambarum vim retinebat, vt Latinis E.

H & ω, vt ab e & o different, inuenisse ferunt Simonidem.

Iones α passim vertunt in η, præsertim in fœmininis secūdæ parisyl. *Ἐφῆμι*, sapientia. *μανία*, insania.

15 *ἡμέρη*, dies. *ἱστορία*, historia. *ἀλήθεια*, veritas. *Αἰνείας* *Αἰνείας*, *Ἐνείας*, *Ἐρμείας* *Ἐρμείας*, *Μερκούριος*.

Et in medio, cūm α est productum, *ἔργον*, actio. *ἔργον*, res, opus, factum. *ἔργον*, agere, rem gerere, moliri, contendere. *ἄσπερος*, piurus, simplex. *διήκοος*, mister. *τηνός*, *ἄσπερος*, durus. *ἐκδιδέσσω*, clam fugio. *διπλόσις*, duplex. *θώραξ*, pectus. *ῥιπιδιον*, à *ῥάδιον*, facile. *τιτῶνες*, *Titanes*.

25 *Ἐπιμύσαι* *Ὀδ. η.* pro *ἔπιμύσαι*, admiscere. Sic *τέτηνα* & *τέτηνα*, à *τέτραχα* & *τέτραχα*, turbauit, *con-*
25 *sudi*. Sic *κέκλυγα* à *κλάζω*, resono, frango, flecto. Syriace *Lischa* *λέχη*, confabulatio, conciliabulum.

Fit Ionicè ex *εα*, *εαρ ἦρ*, *εαρος ἦρος*, *uer, veris*. *φρίαρ*, *φρίαρ* *φριτός*, puteus.

30 *Dorientes*, *κείαρ κῆρ*, *cor, animus*. *κρέας κρέας*, *caro*. vt
30 Latinè Deago dego. Qui etiam α è crasi factum vertunt in η, καὶ ἐγὼ καὶ γὼ Attice, *κηγὼν*, & ego. *κῆ*, *κακ* *κηκ*, & ex. *τὰ ἐμά, τὰ μὰ τῆμά*, *mea*. καὶ *αἶ*, *κῆν* *κῆν*, *etsi*. καὶ *ἐρη*, καὶ *φη* *κηφα*. & ait.

35 In secunda quidem contractorum pro α per-
35 petuo ponunt η, *ὄρας ὄρης*, *vides*. *ὄρα ὄρη*, *videt*. *ερα ἔρη*, *vide*. *βοᾶν βοῶν*, *clamare*. *παδᾶν παδᾶν*, *saltare*, *lascinare*.

Quod Attici in quatuor verbis sunt secuti, *ζῆς ζῆ*, vino, is, viuit. *πεινά, πεινῆς, ἦ*, esurio, is, it. *διψῶ, ἦς, ἦ*, sitio, is, it. *ῥῶμαι ῥῆ, ῥῆται, ῥῆθαι, uti.*

Huc pertinet Homericus ille imperatiuus, *τῆ, cape, sume. à τάω τῶ· τὰ τῆ. τῆ Κύκλω· sume Cyclops. 5*
πιε οἶνον, bibe vinum.

Duo *εε* in *n*, *δ ε ἔπειτα δ ἔπειτα, tum verò. νῦν ἧ ἔλετο,*
νῦν δ ἔλετο. alij à *δλῆ*, eliso *ε* sequente, *id est, nunc autem dixi.*

Βεοτῶν in plur. pass. in *n*, *λεγομένην λεγομένην, que 10*
dicuntur. ποιεῖσθαι ποιεῖσθαι, qua fiunt. Eustathius.
Sic *ἀχαιῶς ἀχῆος, Achivus. παλαιῶς παλαιός, vetus, senex.*
ἀρχαῖος ἀρχῆος, idem: & etiam fatuus, stultus, ineptus.

Æolicè, & in n, *Ὀρφεὺς Ὀρφος, Ὀρφεὺς Ὀρφον, Orpheus.*
Ἀχιλλεὺς Ἀχιλλεύς, Ἀχιλλεὺς Ἀχιλλῆν. ut Latini, Achilles, 15
ὁ Achille.

In communi compositione multa vertunt *α* in
n. *ἄγω, duco, ago, fero, perfero, adduco. στρατηγός, Imperator,*
dux belli, praetor. στρατήγημα, Stratagemata astutia,
calliditas imperatoria. περιήγημα, circumductio. περιήγης, 20
rotundus, circularis. κωνήγειο, venor. κωνήγισια, venatio.
dicitur tamen, *λοχαγός, praefectus agminis. ἐπαγός, ex-*
tremi agminis ductor. quod a Doriensibus manasse
videtur. ἀκούω, audio, censo, pareo. ἀνήκοος, ignarus, qui
non audit. ἐπήκοος, propitius, audibilis. ἀήκοος, attentus. 25
φιληκοός, cui scientias audiendi innata cupiditas. ἀγείρω,
congrego. ὄμνησθαι, congregatus. νεφεληπέτης, coactor
nubium, excitator. ἀγορεύω, loquor, nuncio. vel ἀγορά,
nundine, mercatus, platea. δημιουργία, concionum ad populū.
κακώροπον, maledicere, vituperare. πανήγυρις, ludii publi-
ci, celebritas. πατήσορος, Patronus, advocatus. ἀρῶ, traho,
haurio, imbuo. ἐπήρσις, cochlear, rudicula. ἀνήρ, vir, ho-
mo. ἀγλώωρ, superbus, magnanimus. ἀντιλώωρ, Antenor,
aduersator. μεγαλώωρ, Dor. μεγαλῶωρ, magnificus. ut κυ-
ρατέω, & alia. κτέομαι, curo, sano, reparo. ἀνήκετος, deplora-
ratus, incurabilis. ἀμέλω, mulgeo eliceo. ἰππιολόγος,

qui

qui vescitur lacte equino. ἀνώω, persoluo, expedio, perago.
 ἀνώωστος, irritus, inutilis. ἀνεμος, ventus. ἐπήμεος, vento
 expositus. Δλώμος, qui ventos habet secundos. λώμοεις,
 altus, ventosus. tamen ἀνεμώλιος, ventosus, furilis. ἀδέω,
 5 curo, curam habeo, fugio. δυσπληγής, grauis, molestus.
 ἀρόω, arō. ἀνήροος, incultus. ἀμείβω, retribuo, rependo, re-
 cedo, preterehor, alterno, mutō, commuto. ἐπιμοιβός, mu-
 10 tatorius. ἀντιμοιβός, contrarius. ἀφινός, opes, facultates,
 reditus unius anni. ῥυθηνός, diues, opulentus. ἀλείβω,
 10 lino, inficio exerceo, incito. ὑπνηλιφής, subunctus, perunctus.
 ἀνηλιφής, inunctus, non unctus. ἀβῆρι, frango. dici-
 tur ναυηγῶ & ναυαγῶ, naufragium facio.

Huc spectant, ἄμαθος, arena, puluis. ἡμαθόεις, areno-
 15 sus. ἀγέρω ἠερέθω, cogo, glomero, congreco. ἀείρω ἠερέθω,
 15 erigo, tollo, surgo, porto. Sic Aristot. ἀείρος, mos, consue-
 tudo. ducit ἦθος, domiciliū, natale solum.

Sic Græci è Syriaco Caroz fecerunt κήροξ, facia-
 20 lis, gaduceator, praco, legatus, buccinator. Et Latini è
 Punico Dia dies.

20 Æolij in prima contractorum vertunt e in η,
 ἀδικέω ἀδικήω, inique opprimo, violō, offendo. ποθέω πο-
 θέω, desidero, cupio. καλέω καλήω, voco, inuito, imploro. (&
 Cypriorum more καλήω) ex quo καλῶ, & ποῆτις
 25 καλήμυρξ. Sic è κεάλεκα fit κέκληκα, vocauit, citauit, pro-
 25 minatim appellauit.

Quod Iones faciūt in ei diph. κλείω κληίω, claudio,
 30 memoro, obideo, claudio. κλείς κλειδός, clauis. κληίς κληί-
 δος, transtrum. ἀγρίων ἀγρίων, saccus, marsupium, vas
 fictile. ἀληθινή, veritas. βασιλῆα, regia, & regnū. Ξερίων,
 30 hospiti datum xenium. ἱρήϊον, templum, hostia. πελιδός ης
 πελιδίδης, & ποῆτις πελιδίδης, Pelei filius, Pelides.

Dorientes ζ in η, κείνος τλώος, ille, μέϊων μήων, minor.
 κλείων κλήων, maior, diuturnior, longior. λύκεος λύκνος,
 Lycæus: Epythet. Apoll. περιέθους περέθους, Perithous.
 35 ὄρειος ὄρος, syluestris, montosus. φέρειν φέρειω, ferre.

Quod magis videtur Æoliorum esse, vt μαθεῖν

μαθῶ, didicisse, intellexisse, comperisse. ἐλθῶ, venisse. λαβῶ, accepisse. κυβήρεα κυβήρη, Latinè Cytherea. αἰεὶδὼν ἀνδῶν, Luscinia, Aedon, philomela avis. quod commune est. Cretenses χεῖρες χῆρες, manus. ἀλεξάνδρεα, Alexandria supplex, Horatius.

Poëta sæpe metri necessitate e mutant in η, τι-
 θεῖμος, ponens. τιθήμιος. Ἰλ. κ. & τιθήμιον, ponentes. φ.
 αἰεῖσι αἰεῖσιν, speluncis. Ὀδ. ι. ἔλω ἦλω, erat. ω. μακίδορες
 μακιδόρες, Macedones. Callim. αἰτὸς, ἀντὸς, & αἰητὸς,
 aquila. Aratus. Ionice θεῖμαι θηῖμαι, ἐθειῶν ἔθειῶν, 10
 ἐθειῶν ἔθειῶν, video, videbant, viderunt.

In deriuatione & compositione multa vertunt
 e in η, ἐλῶ, agito, impello, vexo, insequor. τροχίλαος, curru
 agitatus. χρυσήλαος, aureus, ex auro ductus. χαλκήλαος,
 & poëtica χαλκήλαος, aeneus, ex are ductus. κυνιλατῶ, 15
 venor. ἰππήλαος, equitabilis. ἐλθῶ, venio. ρήλυθος, ad-
 uena. προσήλυθος, proselytus, advena. ὀμιλυσίη, congrega-
 tio. ἐρατὸς, amabilis. πολυήρατος, valde amabilis. νικηρά-
 τος, Niceratus. ἐρέτης, remex. ὑπηρετής, carnifex. ὑπηρετῶ,
 ministrō, seruiō. ἐρετμός, remus. ἐπῆρετος, remo actus. 20
 φιλήρετος, amator rei nautica. ἔτος, annus. λῶις, iuuenca.
 ὁ ἐνικύσιος, anniculus. ἐρέφω, orno, tego, coronō. ἐπηρεφής,
 coepertus. at ὑπερεφής μέγα δῶμα, alta domus, ob me-
 trum. ἐείζω, litigo, certo. ἀμφήειςος, controuersus.

I Æolice in η, φημίθιον φημίθιον, cerusa. κικίω κικίω, 25
 salto, emergo. Etym.

O in η in deriuatione, θύον, arbor odorifera, sacri-
 ficium. θυήεις, ara. κότος, ira. κοτής, iratus. γύον, mem-
 brum. ἀμφιγυήεις, claudus utroque pede.

Quomodo mutetur in compositione, dicitur 30
 infra in O micro.

H initio aliquando abundat, βαδὼν ἠβαδὼν. paulu-
 lum. μῶν ἠμῶν. claudio, nitō. εἶρω ἠείρω, necō. ἴβαν ἠῖβαν,
 ἔβαν. aliqui addunt ἠῖβαν. intelligebant. pro ἴσων, ἠσοῦν,
 ἠπισάμω, sciebam. ab ἴσῃμι, cognosco. 35

In medio, ἐπιβάλλω, tendo, peruenio. ἐπῆλος, ὁ
 ὄπτω

ἄπιτυχίς, *voti compos.* κατηκολέων, *animam agens.* Nicander, ὁ ἐν κατὰβολῇ ἄν, ὁ λειποθυμῶν, *animo delinquēs.* ἐπιέτατος ab ἐπιέτος, *annuus.* κίχλαι κίχλαι, *turdi.* Epicharmus. Sic πολίτης, *ciuis.* δηνήρις, *felix, generosus.*
 5 βίη ἠρακλεῖν, *vis Herculea.* ἰφικλεῖν, *Iphyclis.* παῖσις παγασίς, *Pegasus.* ποταμίς ποταμίς, *flumiatilis.* ἀσυλος ἀήσυλος *sublato iota, impius, iniustus, malus, infandus.* φανῆ φανῆ, *appareat.*

Communiter in illis quatuor præteritis, quæ
 10 veteres vocant ἡμαρτημένους παρὰκειμένους, *vitiōsa præterita.* τέτμηκα, *secui.* μεμῆνηκα, *mansi.* δῆδμηκα, *domui.* κέμηνηκα, *laboravi.*

Hac ratione Ennius dixit, Metico Suffecio, pro metio suffecio, sed durissimè.

15 In fine, ἐπεὶ, *quandoquidem, quoniam.* ὅτιν, *quare, tū,* *cur.* quidā malūt deesse δ, pro ἐπεὶ ἢ, ὅτι ἢ, τίδ ἢ.

Huc spectant Dorica, ἐζώην, τωῶν, ἐμίην, τίνη, pro ἐζώσδ, ἐμοί, ἴ, ego, tu, mihi, tibi.

In opt. plur. decidere solet. εἴημεν εἶμεν, *essemus.*
 20 φαίμεν φαίμεν, *dicamus.* δόιμεν δόιμεν, *dederimus.* εἴην εἴην, *essent.* φαίην φαίην, *diceret.* Sic Latini poëta, Audibam, Lembam, detracto e.

Latinè, ἀίμα agmē ἐρημος, ermo Etrusce. *Eremus.*

Θ Η Τ Α.

25 Hæc litera quasi balbutientium more pronuntiāda est, quod optimè in sua lingua Pœni faciūt.

Δ in θ Dorice, ψεδος ψθος, *fulsum.* & Æolice μήδω μήθω, *suadeo, disco.* δάθς θάθς, *densitas, locus syluosus.*

Σ in quibusdā verbalibus in θ, μελωιδός, *Ira-*
 30 *cundia.* ὄρχηθμός, *tripudium, saltatio.* Sic δυσμη δυθμη, *Solis occasus.* κεκορυθμένος κεκορυθμένος, *armatus, acutus.* alij syncopē à κεκορυθμένος, *Galea armatus.* ἄθς, *satis.* ἠλθα, *plurimum.* quidam ab ἀλίθω.

Contra è Varith Punico hæres, vel ab Hebraïco
 35 iatas. Qesifa, καπίθη Xenophonti, mensuræ genus. Α Τ Ο Κ

Τ in θ Attice, καλόκωθε καλόκωθε, *Cucurbita.*

Latini contra θ in τ, λίθω λάθω Dorice, lateo. μίνθη menta. θεῶ θεῶμαι tueor, intueor. ποθῶ opto per metathesin. ἔθω vtor, θυμῶμαι tumeo, θυμός tumor, vxor tumet, Plautus, θυμῶται, Irascitur. Sic à ροθῶ roto & rora. τίθως, Etrusce tetta, mamma. vt 5 Cretenfes θέρως τίειος, Hesychius: astate, exitu veris.

Et Græci in Punicis, Thaur ταῦρος taurus, toro. Harrath ἀρότης atator, harath ἀρῶ aro. Theman, τιμῆ aestimatio, theman τιμῶ aestimo.

Etrusce θρησκεία tresca, religio, ceremonia, supersti- 10 tio. Hispani θεῖος tio, diuinus, patrius.

Θ Doricenfium more post χ sæpe abundat, διχῆ διχθὰ, τριχῆ τριχθὰ, τετραχῆ τετραχθὰ, bifariam, trifariam, quadrifariam.

In deriuatione, ὄχη ὄχθη, ripa. χαμαὶ χθαμαλός, 15 humilis. ἀχος ἀχθος, sarcina, grauitas, angor, dolor, cura sollicitudo. μαλακός μαλθακός, mollis, delicatus, languidus, ignauus. ἴφι, fortiter, potenter. ἰφθίλος, potens, fortis. non ab ἴφι & θυμός, vt quidā sentiūt, id est, animi cōfidētia.

Sic πεπόνικα πέποινα πέποιθα, laboraui, diligentia 20 perfeci, exantlavi. & ἐξηγήρασαν Ιλ. κ. pro ἐξηγήρασιν, vigilauerunt, experrecti sunt.

Alioqui cadit Doricè, ἐθλός ἐσλός, bonus, strenuus, frugi. vt Etrusce ἀδμα asma, difficultas respirandi, 25 anhelitus.

Θ Latinè videtur verti in B. supra ostēdimus θ mutari in B. θ autem & θ affines literæ sunt, ἔθαρ vber, ἐρυθρός ruber, quasi ruther, ε̄ detracto. ἄλλοθα alibi, πλῆθος vel πληθὺς plebes.

I Ω T A.

In Græcis vocabulis semper est vocalis, in Bar- 30 batis non item, vt, Ἰωσήπος, Ἰακώβος, Iosephus, Iacobus. trisyllaba sunt. Itaque errat Claudianus, qui hoc quatuor syllabarum facit Ἰουδαῖος, Iudæus. pro tribus syllabis vtitur Lucianus, vt Latini omnes. Ἰουδῆς 35 etiā bisyllabum est. Nam hæc omnia in sua lingua habent

habent I consonantem, vt Latinè Ianus, iecur, iustus. Sed Græci nimirum omnia à se profecta videri volunt.

Iones aliquando e vertunt in ι, ἐστία ἱστία, focus, lar, penates, ara, regia familia, domus, sedes. ex quo ἐπίσιος, pro ἐφίσιος, domesticus, familiaris, supplex, hospitalis, sedes.

Latinè σικελία Sicilia, πλέκο plico. quidam ἀνεμος animus anima. Veteres Menerua, Leber, Magester, nunc Minerua, liber, magister.

Sic è Punico Leuban fit λιβανος thus, vel Lebunta λιβαντόν. Elle, ille, la, lud. Chetan χιτών, tunica, amictus, indusium, Gallicè hoqueton. Zabiba zibibbo, Esua ἰσῶ, equo. fusena, Hispanicè açucena, lilium album. ex quo ἔλαιον ἑύσιον Diosc. est oleum ex lilijs confectum. Pegar Syriace, piger fuit.

Vt Latinè τέλω, tingo, ἐν in, ἐνδύω induo, τέρμιον, oros, terminus.

Æolijs u in ι, ὑπόθεν ἰπόθεν, desuper. ὑπαρ ἵπαρ, visum, visio vera.

Hoc modo fit βύβλος βιβλος, papyrus, iuncus, bōbyx, codex, liber, scyrpus. λύω, crimen diluo, absoluo, libero, dimitto, aperio, redimo, dissideo, soluo, enauigo, λιάζω, fugio declino, euito. Lycoph. τετράδουον τετράδιον, quaternio, quaternus. ἀφροδίτη ἀφροδίτη, Venus.

Latinè Optumus optimus, Maxumus maximus, Famulus familia. φρύσω frigo, σύψω stipo, λυγίζω ligo. γηρύω, & Dor. γάρύω garrio. φύω fio, φυτήλα fistula.

Syracusani excluso ν ponūt ι, ἐνάτης εἰνάτης, nonus. ἐνιέτης εἰνιέτης, nouennis. ἐνιάνυχες εἰνάνυχες, nouem noctibus. ἐνιαφώσων εἰναφώσων, uelorum nouem. ἐνιάπτηχος εἰνάπτηχος, nouem cubitorum. εἶδον ἐνδ οἶ, domi. πεδον πεδον, humi, pedibus.

Contrahitur è duobus ι, διζήλιος δίφιλος, Ioni amicus. χίος χίος, Chio insula. περίαχς περίαχς, circum-

sonuit clamauit. Sic ὑγίεια ὑγεία, sanitas, valetudo. & Epith. Mineruæ.

Ionice ex ιε, ἱερός ἱρός, Sacer, magnus, diuinus. ἱεραξ ἱρηξ, Accipiter, & piscis genus. ἱερός ἱρός, Sacerdos, augur. ἱερεῖον ἱρήιον, victima.

Hæc litera poetis vtilissima est, quod exempla declarabunt.

Post ε additur metri causa, κενός κενός, vacuus, vanus. ἔειον εἰείον, vellus. δειρὴ δειρὴ, ceruix. Αἰνέας Αἰνέας, Aeneas. Ξένος Ξένος, hospes. Σεωπός Σεωπός, locus angustus, angiportus. Φρέαρ φρέαρ, puteus. μέλανι μέλανι, nigro. ἐλάτνιος ἐλάτνιος, Abiegnus. εἰαενός εἰαενός, vernus. μέλινος μέλινος, fraxineus. θεμέλιε θεμέλιε, fundamentum. Λείανδρος Λείανδρος, Leander. φωλῆος φωλῆος, cauerna, & schola. Νέος δέος, timor. ἄξιος & ἄξιος, debilitum, as alienum. ἄξιος ἄξιος, necessitas, opus. κρέα κρέα, carnes. πείρατα πείρατα, extremitates. σπηῖος & σπηῖος, spelunca. Ἐρεῖς Ἐρεῖς & εὐρρεῖς & , pulchrè fluens. Δικλείας Δικλείας, sed in his duobus potest esse crasis. ἐλάθω ἐλάθω, inclutus. quæ Pindaro est ἐλάθω, Lucina. πνοὴ πνοὴ, flatus. ὄα ὄα, Sorbus arbor Theoph. lib. 3. cap. 21.

In verbis, κλέω κλέω, laudo, celebro, memoro, decanto, obsideo præcludo. ἀιδῆσι κλείουσαι, carminibus celebrantes. ἔρομαι εἶρομαι, percontor, interrogo. ἔρωτῶ εἶρωτῶ, idē. πνέω πνέω, spiro. μένεα πνεύοντες ἀχαιῖς, furiores spirantes Achivi. νέομαι νέομαι, vado, redeo, iter facio. πείω πείω, specto, vello, tondeo. Ὀδ. β. νενέω νενέω, contendo, castigo. πλείην πλείην, nauigare. ἐρύω εἶρύω, discernere distrahere, seruare. ἀπορρέω ἀπορρέω, effluo, dilabor, dimano. ἐλήλυθα ἐλήλυθα, veni. cum o Bæotice. ὀνέω ὀνέω, pigresco, sum tardus, negligo, dubito, non audeo. ζέω ζέω, feruco, comburo, exastuo, scateo. ὑμνέων ὑμνέων, hymnum dicens, vel laudes decantans. item conqueror, & conuictor. μαχηόμενος μαχηόμενος, pugnans. οἰσπερών οἰσπερών, temuletus. γήορμος γήορμος, natus, procreatus. δέδουκα

δεδου

δειδοικα, metui. κενώσω κενώσω, euacuabo, purgabo, ex-
 hauriam. δεδέχατο δεδέχαστο, suscepit, admisit, voluit,
 expectauit. δεδιότις δεδιότις, veriti. περάσω περήσω,
 transigam, penetrabo, proferam, promouebo, vendam. α
 5 in η Ionice, ἀκαχέατο ἀκαχέατο, tristabantur. ἐρω ἐρω
 ἐρω, quare, interroga. απείω απείω, sequere. ἀδέω ἀδέω,
 respicere. in quibus duobus potius est crasis.

Θῶ, ὤ, θῶ, ὠ, Ionice θέω, ὤέω, θέω, ποῖτις θέω, ὤέω,
 θέω, posuero, stetero, iuero. & alia multa huius generis.

- 10 In aliis partibus, ἐμῷ ἐμῷ ἐμῷ, mei. σῷ σῷ σῷ,
 tui. εἰς, sui. ἡμέων, nostri. ὑμέων, vestri. σφείων, sui. ἕως
 εἰς, donec. τίως τίως, tunc. ἐνεκα ἐνεκα, propter. quo &
 oratores vtuntur, ῥέα ῥέα, facillè. in eodem versu
 Hesiod. ἐτω, intra. εἰσω ἀλὸς ἄρεα κόλπων, intra maris
 15 latum sinum. Att. ἀ μινᾶ, μινᾶ, μινᾶ, & μινᾶ, μινᾶ, mine
 pondus habens.

Post ο etiam, sed rarius, γελῶ, ποῖτις γελῶ, & γε-
 λῶ, rideo. γελῶν Od. u. pro ἐγέλων, ridebam. & post
 paulò, γελῶντες, ridentes. pro γελῶντες. ἀλοῶ ἀλοῶ,
 20 verbero. ἠγνόησεν ἠγνόησεν, ignorauit. ἀγνοῖ ἀγνοῖσεν,
 Od. ω. ignoret. δημοίτης δημοίτης & Dorice δαμοίτας,
 popularis, plebeius, gentilis. vt ἰδοίτης, via dux. ab ἰδος,
 via. & ὀροίτης, terminator, finitor. ab ὄρο, terminus. Sic
 ἀ διαπότις, herus. διαπότις, herus. φόνιος φόνιος, cruentus. α.

- 25 In dual tertiæ parisyl. ἵπποιν ἵπποιν, equorum.
 ποδοῖν ποδοῖν, pedum. ὤμοιν ὤμοιν, humerorum. μαρ-
 ναμίνοι μαρναμίνοι, pugnantium. τοῖν τοῖν, horū duorum.

Huc referantur, γελοῖος γελοῖος, ridiculus. ἀδῶος
 ἀδῶος, venerabilis, castus, pudicus. ὄρθος ὄρθος, altus,
 30 ἐρεῖτις. δαφοινός, cruentus, fuluus. λοῖδιος λοῖδιος, ulti-
 mus. πτελίπορθος πτελίπορθος, populator. ἀεθλα, pramia,
 certamina. ἀεθλια ποσσὶν ἄρον. Il. i. pedibus acciperet.

- Additur & aliis, ἵππιος ἵππιος, equus gaudens. ἀργιό-
 δους, albus dentes. ab ἵππος, equus. ἀργός, albus. Eusta-
 35 thius addit. ἄσπον ἄσπον, propius. μάλλον μάλλον, potius.
 ἀψα ἀψα, statim.

Sic

Sic εἴδω ἐδίδω, *comedo*. vt μινᾶ *mina*. ἄλλ' ὁ αὖτος ἄλιος, αὖτος *navis*. ναυτης *navita & nauta*. & forte ὄρω vel ὄρομαι *orior*. ἀκὴ *acies*. σκίπων *Scipio*.

Etrusce φάντασμα *fantasima*, *visum*, *spectrum*. πωσμός *Spasmo*, *distentio nervorum*. πτωχός *pitocco*, *mendicus*, *pauper*. Hefychius citat ἀεμάζω *pro ἀρμύζω*. quod Aelicum esse puto, *id est, apto, quadro*.

In praepositionibus poëticae abundat: tam simplicibus quam compositis. ἐν *ein*, *in*, *per*. ἐνάλιος ἔινάλιος, *marinus, maritimus*. εἰνόδιος, *compitalis, in via* 10
positus. dicitur & ἐνί. ἐνιχεαύω, *laco, cladem affero*. ἐνισκήπω, *irruo, imprecor*. & εἰνί. *Il. ω. κτῆ καταί, contra, secundum*. καταβάτης *καταβάτης, declivis*. quod usus commune fecit. *καταβάτης καταβάτης, perivius*. ὠφεῖ παρά, *à, ab*. παραβάτης, *transgressor, socius in curru*. ἐ 15
quo παραβάτω ὤ. commune, *assideo*. παραφασίς, *admonitio*. παραφάειν, *admonens*. παραπειθίζω, *disuadens, persuadens, flectens, fallens*. *Il. ξ. pro παραπειθίζωσα. & παραπειθίζην. Od. χ. pro παραπειθίζω, admoneat.*
ὠεὶ περιείδω ὠεὶ *perieidos, Perithous*. 20

Πρός. *pros* esse debbat. sed Dorice dicitur πορτί, *ad, per, ab, apud, erga, versus, iuxta, prope, supra, &c.* quo Homerus vititur, & expuncto ρ. ποτί. quae praepositio apud Dorientes est tritissima.

In compositione sequente vocali cadit *pros-* 25
μάσσομαι ποτιμάσσομαι, conglutino, misceo. πρόσωπον *πίσωπον, persona, vultus, species*. προσάγω ποτᾶγω, *adduco, admonco, admitto*. προσέχω ποτιέχω, *attendo, aduerto*. *πορθεῖν ποθορεῖν, aspicio, obferuo*. Theo. dixit ποτιθεῖν *pro ποτιτίθει* hoc est *προσίθει*. vel *προσίθει*. à τιθῶ ὤ, 30
appone, compone, imputa.

Cum articulis quidem semper decidit *ε*, & fit quasi una vox, *πρὸς τῷ ποτὶ τῷ ποτῷ, per hunc*. *πρὸς τὸν ποτῶν, ad hunc*. *πρὸς τῶν ποτῶν, ad hunc*. *πρὸς τοὺς ποτῶς, ad hos*. *πρὸς τὰς ποτῶς, ad has*. *πρὸς τὰ ποτῶ, ad haec*. 35

Ἀπὸ ἀπαί, ἀ, ab, ex, de. Nicander. ἰπὸ ὑπαί, ἀ, ab, sub.
 5 Homerus. ὑπαὶ πὸ δα νεῖα ἄν ἰδης, sub pedem unum Ida
 montis. vt ὑπὸ pro & πρᾶ, Lat. ὑπὲρ ὑπείρ, super, supra.
 ὑπέρεχε pro ὑπερέχων, supereminēbat. ὑπέροχος, ex-
 cellens, eminens.

Attici Pronominibus demonstratiuis ἐστὶ ἐτοσί.
 αὐτή· τετί, hic, hæc, hoc. Sic ὠδί. ἔτωσι, sic. ἐνθαδί. δ δειί,
 hic, huc. Eustathius addit νωιδί. νωιδί. νωιδί. νωιδί. νωιδί.

10 Iones omnibus datiuus plural. παρὶσύν. αἱ con-
 10 uersa in η̄ cum iota subscripto. τοῖς προφήταις τοῖσι
 προφήταις, Prophetis. τῆσι μέσσησι, Misis. τοῖσι λόγοισιν,
 sermonibus. Atticis non addunt. vt λέωσι, populis.

Dorientes veteres adiiciebant in partic. aor.
 priorum. ὀλέσθαι ὀλέσθαις, perdens, qui perdidit. τύψαι
 15 τύψαις, qui verberauit. ὀλέσθαις. τύψανθαις.

At Æolij nominibus quintæ in ας longum θόας
 θόας, Thoas. μέλας μέλαις, Niger. non tamen Αἴας
 Αἴαις, Ajax. ob vocis in suauitatem.

Et accusatiuus plural. scem. in ας. τὰς σοφάς. τὰς;
 20 σοφάαις, prudentes, prudentibus. τὰς καλὰς τὰς καλάαις,
 pulchras, pulchris. νόμφαις νόμφαις, sponsas, sponsis.

Tollitur è diphthongis. αἱ. εἰ. οἰ. κᾶν κᾶν, υρο, in-
 flammō. κλάω κλάω, fleo. plango. αἰεὶ αἰεὶ, semper. εἰς εἰς,
 25 in. αἰτὸς αἰτὸς, Aquila. ποιῶ ποιῶ, facio. ποιήμα ποιήμα
 ποιήμα. Attic. χρύσειος χρύσειος, aureus. ἀργύριος, argen-
 teus. χάλκειος, aeneus. σιδήριος, ferreus. ἀπὸδ εἰξίς ἀπὸδ εἰξίς,
 demonstratio. μείζων μείζων, maior. κρείσσων κρείσσων, melior.
 πλείονες πλείονες, plures. ἐπιτήδειος ἐπιτήδειος, opportunus,
 aptus. ἀπείρω ἀπείρω aberceo. ἀγέριος ἀγέριος, con-
 30 gregare. θήλεια, femina. βαρεῖα, molesti, onerosa. ἄρεια,
 lata, spaciōsa. θηλέα, βαρεῖα, ἄρεια, Ionice.

Πάλαιος, ἄχαιος, ἀχαιος, pro παλαιός, antiquus. ἐταῖρος,
 amicus. ἀχαιός, Achivus. secundum Æolios, qui sæpe
 diuisione contenti sunt, παῖς παῖς, puer. Ἀργεΐδης
 35 Ἀργεΐδης, Atrides. ἀργεῖος ἀργεῖος, Argivus. κοῖλον κοῖ-
 λον, concavum, sinuosum.

Poëticè τετραμορος τετραμορος, *quadrupertitus*.

In difyllabis quibusdam eliditur mutato tono, φλοῖος, φλόος, *cortex*. φοιὰ βόα, *malum Punicum*. χροῖα χροῖα, *color*. Sic δάω δάω, *diuido*, *appono ad mensam*, *luceo*, *comburo*, *disco*.

In deriuatis, πείθω, *persuadeo*. πειθαῖος, *persuasibilis*. λείχω, *lingo*. λιχανός, *digitus index*. λείπω, *desicio*. λιμός, *fames*. σείω, *quatuo*. σῖτος, *triticum*.

Æolicè in pronomibus, ἡμεῖς ἄμμις, *nos*. ὑμεῖς ὑμμις, *vos*.

Tarentini ἀνιγμα, ἀνεγμα, *enigma*. Sic ἔμπειρος ἄμπειρος, *peritus*. e in α. Εἰχώριος ἔγχωριος, *incola*. Nicanther. οἴεσιν ὄεσιν, *ouibus*. Οδ. ι. βιώστεθε, *viuetis*. πῶς, *quomodo*. τῆμος βιώστεθε δυσάμμοροι, *tunc viuetis infelices*. ex antiquo poëta citatur à Grammaticis. Arist. Auib. ἔυιρος pro Δέειος, *mollis*, *mitis*.

Latinè διεξιτερῆ dextera, *Audaciter audacter*. Laridum lardum, *calidus caldus*. vt Surrigo surgo, Lamina lamna.

Et Punice Reis caput, *summa Latinè res*.

Etrusce Erigo ergo. Erectus erto.

In fine etiam tollitur, μέλι mel, πέπερι piper, ὅστις est, ἢ en. vt forte initio abundat, ὀργίζομαι iurgor, etfi hîc est consonans.

Κ Α Π Π Α.

Pronunciandum Q Latinum siue u, quidam enim nimis molliter proferunt, quod hæ voces ostendunt. Punice Qalam κάλαμος *calamus*, Qane κάνα *canna*.

Iones in Interrogatiuis & Relatiuis mutant π in η, πῶς κῶς, ὅπως οἷως, *quomodo*. πῆ κῆ qua, πόθς κόθς, *quantus*. ὀπόθς ὀκόθς, *quot*, *quantus*, *quotus*. ποῖος κοῖος, *qualis*. ὀποῖος ὀκοῖος, *quiuis*. πότε κότε *quoties*, ὀπότε ὀκότε, *quando*, *posteaquam*. Sic πύαμος κύαμος, *fabula*.

Sic Latinè σπιθῆρ *scintilla*, quasi spintilla. & λείπω λίμπω, ex quo λιμπάνω *linquo*. Etrusci Sperno spher

ſcherno, Spina ſchiena, Rupes roccia.

Dorientes in aliquot aduerbiis τ in κ, ὅτε ὅκα, quando. ἔτε ἔκα, quando, dum, alias. ἄλλοτε ἄλλοκα, interdum, alibi. τότε τόκα, ex quo forte tunc.

5 Τέσσαρα Dorice τέτορα, Latine quatuor, τίς quis. Hispanicè Strictus estrecho, Pectus pechos, Dictus dicho, Lectus Lecho.

Etruf. Poſtea poſcia, Infantulus fanciullo, Anguſtia angoſcia, Oſtium uſcio, Turma ciurma, 10 Portulaca porcellana, Guttula gocciola.

Sic è Punico Teibot ſit κιβώτος, arca, ciſta, capſa.

Additur quibusdam anomalis, quæ à Futuro ducuntur, ἀρέσω ἀρέσω, placeo, obſequor. inuio, rem gratam facio. μεθύσω μεθύσω, inebrio. Sic Etruſce Querō

15 cerco, niſi potius è Syriaco qerqer.

Poëtice abundat, & Aolicè, ὄχος ὄχη, vehiculum, plauſtrum, rota, funis. ὄχισιν ὄχίοντι, uehentib. curru. Pindarus. κα ἔκκα, quādo. ἰαχὴ. clamor. ἰαχος, Bacchus.

Etru. Aqua acqua, λῦκῶ piscis, luccio. σικύη zucca, 20 cucurbita. Placuit piacque. Sic κλίπῶ, ſonitus, fragor. & κλοπῶ, obſtrepō, vel ſonū edo. à κλοπῶ vel τλοπῶ, uerbero.

Cocu Punice, κέκυξ, Latine cuculus. Galli melius expriment cocu. Huth ἰχθός, χ propter θ, piſcis.

Sic Buq buccina, Sulam ſcala, Ferot fructus

25 Syriace.

Tollitur aliquando initio, κούχημα αὔχημα, gloria, exultatio, iactantia. καπάνη ἀπά. n, rheda mularis, & curruis uirga media. κυφός ἕδος, Gibboſus, incuruus. φ in β. καλιθῶμα ἀλιθῶμα, uerſor, uerto.

30 Ut Lat. κάρω aper, μαλακός mollis. τηλίη, Æol. ἄλιη talis, Etruſce cotale. Etruſc. σιάπῶ zappo zappa, fōdio.

κ a Latinis aliquando uertitur in P. λύκος lupus, σκυλάω ſpolio, σκυλόω ſpolium.

35 Sic λαγώς lepus, nam κ eſt γ affine, ut ῥώξ, ῥωγὸς rupes, Etruſce roccia.

Achæi

Achæi pro σκώσει dicunt σκάζει. Sic σκάρω σκάρω,
tripudio.

Syriace Gaiar adulter, gaiarta adultera, Gallic.
Paillard paillarde. Sic Magalia mapalia.

In fine etiam additur, νῶ nunc. & forte g, ἄρα, s
& ἄρ ergo.

Ὁὐ aduer. sequente vocali accipit κ, ἐκ ἐγώ, non
ego. quæ si habeat densum, vertitur κ in χ, ἐχ ἔτως,
non sic. alij putant ἐχὶ integrū esse, vt ναὶ ναὶ χὶ, sane.
& ἰ Apostropho tolli, ἐχ ἔτως, ἐχ ἄρπάζω, non rapio. 10

In fine periodi semper dicitur οὐ, addito acuto.

Homerus tamen dixit, οὐ οἱ ἐπέεα, Ἀρκίον ἐσσεῖται
φυγέειν κύνας, non poterit effugere canes posteriores. quod
suauitatis causa fecisse videtur.

Apud Latinos etiam C additur, ne existat hia- 15
tus, Sicubi, Nuncubi, pro siubi, numubi, vt μὴ ἔτι
μικέτι, ne amplius.

Λ Α Μ Β Δ Α, Dorice Λ Α Ν.

Princeps est Liquidarum, quæ etiam immuta- 20
biles dicuntur, quia in inclinatione nominum &
verborum non mutantur, ἐλλω, ἐλλω, Gracius.
ρήτωρ ῥήτωρ, rhetor. ψάλλω ψαλλῶς, digitis pulso, cano.
νέμω νεμῶ, diuido, tribuo, gero administro. κείνω κεινῶς,
indico accuso. discerno. σπείρω σπειρῶ, semino. Alioqui
mutabiles sunt. 25

Attici itaque v mutant aliquando in λ, νίτρον
λίτρον, nitrum. πνέμων πνέμων, vt Latini pulmo.
huc spectat ἀδμολίη, ignorantia. ex α, non. & ἴδμων,
peritus. ἐέλμυροι, Ἰλ. μ. pro ἐεργμένοι, contracti. τριγλαί
ἢ τριγόνοισιν ἐπιάνυμοί εἰσι γονῆσιν, Opp. muli autem a
triangulo cognomine sunt. νεογνὸς νεογιλὸς, nuper natus,
parvulus. 30

Latinè νόμφη lymphæ, Bonus, diminit. bonulus
bellus. Bononia Bologna.

Etrusce πάνορμη Palermo, locus in Sicilia. vene- 35
nū veleno, ναύπακτος, Naupactus in Ætolia. lepanto,
Mone 35

Monedula mulacchia, Afiones affiuoli.

Catel Punice, κλένω pro κλείνω, occido. Pfanterin Syriace, ψαλτήριον, psalterium. quod legitur in Daniele, qui certè Græcis verbis vsus non fuisset.

5 A Poëtis ob metrū Æolico more geminatur, ἐλα-
 5 βεν ἔλλαβεν, accepit. ἐλλίβανδσεν, supplicauit. ἐλλισάμικω
 ἔλλαχον, sortitus sum. πολυλλίβος, nactus sum. ἀλλικέος, in-
 10 δεσινens. ἀλλυτῶ, insolubilis. Oppian. ἀπολλήξης. Ἰλ. ο.
 μο ὀλλυκῶ, lupus signū caeleste. Aratus. Æolicè σελωῶ
 10 σελάνα, luna. vt Lat. Poëtæ, Religio, Reliquia.

Abundat in deriuatione, κῦδῶ gloria. κυδάλμιος,
 gloriosus, decorus. πάλκη, Picea arbor. πάλκαμιος, densus,
 amarus, acutus, prudens, presagus. εἶδῶ, species. εἶδάλι-
 15 μῶ, speciosus. pro κύδιμῶ, πάλκιμῶ, εἶδιμῶ. τρέπω,
 15 verto, mutō, persequor, fundo. τροπαλίω, verto. ἐντροπα-
 λίω, retro verto. πύκλις, pugil. πυκτακίω & πυκτῶ, ἄλω,
 pugilatione certo. pro ἐντροπίω πυκτίω. πυκτῶ.
 Punice Semid σμιδάλις, siligo, similago.

Latine ἰγγελυς anguilla. κολώνη collis. collina
 20 Etrusce. παλιώ. & Dor. παλιώω albesco. palleo.
 σαλάω stillo. σείρα sterilis. ἀργιλῶ argilla. Syriace
 Gaiaf adulter. Gaiafa adultera. Etrusce gaglioffō
 gaglioffa.

Tollitur λαίφρως ἀφφρός, lenis, celer. λείβω εἴβω, libo,
 25 perfundo, rigo. Αχιλλῶς Αχιλλῶς. quod Grammatici
 ducunt ab α & χιλῶς, pabulum, frumentum, triticum.
 θάλλω Nicander pro θάλλω, virescentem. Σπυλιῶ
 Σπυλιῶ, diuulgo, rumorem iacto. Sic Martialis Marce-
 30 lianum dixit pro Marcelliano.

Etrusce Galbanum gabbano, Plerique parec-
 chi. Sic δάκυλος digitus, ἀγκύλος vncus, Gamla
 Syriac. γάμμα.

Λ in D, μελίω meditor, μυδάλεος madidus, ἄμυλον
 amido Etrusce, amyllum Latine. vt ἔλαφος, ceruus. εἶδα-
 35 φος, prauimentum. μονοπωλεῖον, potestas vendendi soli tri-
 pua. Hisp. monipodio, pro conspiratione.

MΥ, Ionice ΜΩ.

In compositione N ante β, μ, π, φ, ψ, vertitur in μ, ἐν βάλνω ἐμβάλνω, Introito conscendo, adeo. ἐν μένω ἐμμένω, immoror, sto, sisto. σὺν πλέκω συμπλέκω, concinno, connecto, immisceo. σὺν φέρω συμφέρω, confero, cumulo. 5
σὺν ψήφος σ μ ψήφος, eiusdem sententia subscriptor.

Æolij π mutant in μ, πατώ ματώ, pessundo calco, ludo, ambulo. παθῶ μαθῶ, supplicio affecta, iniuria laceffita. vt Latinè ὕπνος somnus, pro sopnus. Cyprij dicunt ἀβρεμὸς pro ἀβλεπὸς, λ in ρ, despectus, vilis, 10
indignus qui videatur.

Abundat in deriuatione, ἀχυρον, acius, palea. ἀχυρμιά, acernus palearum. ὄχος, vehiculum. ὄχμος ἐχμάζω, detinco, sub currum duco. λείχω λιχμάζω, lingo, lambo. τέχω, pario. τέχωρσ, signum, indicium. ἐμπειρος ἐμπείραμος & ἐμπέραμος, peritus, prudens. ἀλκί, robur, subsidiū. 15
ἀλκιμος, fortis, robustus. ἄ. βοσ, flos. ἀ. θιμος, floridus. κοῶ, manē diluculo, prematurē. κοῶίμος, festinus, celer. γνάθος, maxilla. γνάθος, idem. βεβράς βεμβράς, piscis.

Vt Qinnemon Syriace, κιννάμωμον, Cinnamomū. 20

Poëtice in carm. geminatur, ἄμορος ἄμμορος, infelix. ἐμαθεν ἐμαθεν, didicit. Ὀδ. ρ. ἔμορον ἔμμορον, Ιλ. α. natus est. à μείρω, diuido. ἀμυγῆ, πυrum, non mixtum, sincerum. ἀμμίχα, simul, vna, confuse. Φιλομείδης Φιλομείδης, risum amans. quod Zeres vnico μ mauult. 25
Æolicè, ἡμείς ἄμμυς, nos. ἡμείς ἔμμυς, vos.

Cadit initio secundum Æolios, μία ἴα, vna. μέγεις ἄγεις, vsque. e in α. Vt in medio, κρόμμυον κρόμμυον, carpe. propter metrum.

Latinè μιμῆμαι μιμητής imitor, quasi mimitor: 30
κωμῶ como, σείμπων scipio, baculus. Sic Etrusce μιμῶν, ὄνος mona, pro mimona, & gatto mamone, τραγήμα tragea, bellaria, secunda mensa. vt in P, μικύλος Dorice, Etrusce piccolo, pusillus, paruus.

In N, πυγμή pugnus pugna. Punice Am ἄν an. 35

Vt Syriace Romcha, Etrusce ronca Mespylum
nespo

nespolo Domina donna. μηδεις, Hispanadie, nullus. Gall. Racemus raisin.

N T.

Ante β, μ, π, pronunciatur, vt M, τὸν βόλον, tom bolon, retinaculum, ἰακτὴν ῥετις, τὸν μόρον tom moron, morbum, cruciatum. τὸν βόκον tom bocon, vellus.

Ante γ, κ, χ in compositione mutatur in γ, sonum tamen retinet, ἐν χεῖρῳ ἐχχεῖρω, inscribo, addo, iudicor, multor. σὺ κλείω συκλείω, concludo, ἀρῆτο, obsero. σὺ χέω συχέω, confundo, prosterno, turbo.

Ante λ. ρ. σ in sequentem. συλλέγω, percipio, colligo. σύρρως, simul fluens. σὺσῆτος, sodalis. ἐν tamen ante σ retinet ν, ἐσωμος, corporeus.

Dorienses sequentes θ vel τ, conuertunt λ in ν.
 15 ἦλθον ἠῶθον, veni. βέλτιστος βέντις, optimus. φίλτατος φίντατος, amicissimus. φίλτις φίντις, auriga. diminutivum Pindaro. ἐκέλεθ κένθ, iubebat. Alcman. εἰλεθ εἰλεθ ἔθε. & prothesi γ. ἤγτο, cepit.

Latine χελλίζω grunnio. μέγας vt dicebant veteres. magnus. Etrusce Colus colieula conochia. vt Acus acicula. Syriace Luz nux.

Æolij in partic. præter. perfect. σ in ν. retracto accentu, εἰρηκῆς εἰρηκίων ὄντος, locutus. νενούκως νενούκων. νενούκοντες, qui intellexit, cogitavit, sensit. vt Cretenses.
 25 ἐν ἐς. ἐς χορόν ἐν χορόν, ad chorū. ἐν ἀγοράν, ad forum. & mutato ε in ι, ἰν. ἰν φάος pro ἐς φάος. Hesych. in lucem.

Dorienses verbis in ἰω & υω addunt ν. τίω τίνω, soluo, reddo, pendo, luo, rependo, persoluo honore, colo, magnifico. πίνω πίνω, bibo, haurio. φθίνω φθίνω, corrumpo, tabesco, perdo. δύνω δύνω, sacrifico, ruo, curro. ἐκχύνω ἐκχύνω, circumfundendo, effundo. δύνω δύνω, ingredior, demitto. ἀρτύω ἀρτύω, condio, instruo, promo, comparo. quæ sunt ferè Anomala.

Poëtæ interiecto ν, è grauitionis faciūt inflexa.
 35 ἴκω ἰκνῶ, venio, emitto. οἴχω οἴχων, discedo, peregrinor. ἄγω, ἀγνῶ, ago, duco. & eum epenthesi ι, ἀγιῶ, velio

affero, comporto. ἀφρω ἀφρῶ, tollo. φέρω Homericè. pro
περὶ. περιῶ. ex quo φέρημι. & φέρωσιεν. Ἰλ. υ. transseo,
transfigo, penetro, emetior.

Gemināt & ob metrum. ἐνέπω ἐνέπω, dico, narro.
ἐπι εἴη, vetus & noua luna. ἀνεῖ) ἀνεταί, desinit, finit. §
quod Æoliis vsitatum. εἰαεν. ἐνταεν, habitabat. ἐν-
νοσίγαιος, terra confessor.

Addunt etiā soni clarioris gratia. μινῶθω, minuo.
μίνωθα, paululum. μινωθάδιος, breui durans. ἐκλίθην
ἐκλίθην, inclinatus est, auersus est, demissus est. ἀμπιῶθην. 10
pro ἀνεπνύθην, respirauit. ἀκαμανταχαρμης, pugna insati-
gabilis. ab ἀνάματος, indefessus. πλάζομαι. πλάζομαι,
erro errabo. Od. ο. πλάσθην, seductus est. Od. α. παλιμ-
πλασθέντα, iterū errantes. Ἰλ. α. pro πλάζομαι, ἐπλάσθην.
παλιμπλασθέντας. πλάζων, purpura cerea. ab ἐπλάσων, per- 15
cussi. λήχω, desino. λέληχα. trope λέλοχα λέλοχα, sortitus
sum. alij ἀλέσω. nam γ est loco v. χάζω κέχαδα κέχαδα,
capio, capax sum. χανδάνω, contineo. κλάζω. ἐκλαξα, cla-
μο, mi. ἐκλαξαν δὲ ἀρ' οἷσι. somuerunt sagitta. & κλαγή.
pro κλαγή, clāgor. βροτὸς, mortalis. ἀμβροσία, Ambrosia. 20
& reliqua composita. τερψιμέροτος, mortales delectans.
φαισίμεροτος, ferens lucem mortalibus. πλεισίμεροτος,
abundās hominibus. ἐναρίμεροτος, homicida. Κλείμεροτος.
in quibus μ pro v. ἀρότη, ποχ. & ἀμοιρότη, conte- 25
gens hominem. metri causa non receperunt μ.

Iones λήφομαι λάμφομαι, accipiam. ἐλήφθην ἐλάμ-
φθην, acceptus sum. ληφθεὶς λαμφθεὶς, sumptus.

Argiui & Cretenses vocibus, quæ in penulti-
ma habent et. detracto i addunt v. σπειδῶ (ex quo
σπειθ(ομαι) σπένδω, libo. ἐνείκω, fero. ex quo ἕπεντα. ἐνείκω. 30
Sic αἰὲ ἀίεν & αἰέ, semper. vt αἰένναος & αἰένναος, semper
fluens. Sic ab ἐνόα. τὸ κινῶ, moueo. fut. ἐνόσω, quatiā.
fit ἐνοσίχθην, ἐνοσίφυλλος, altus, ventis efflatus. & ἐνο-
σίγαιος, terra percussor. & in part. τιθεὶς τιθέης, ponens.
quam formam Latini secuti sunt. μέντοι μέντων, ni- 35
hilominus tamen, certō. Eusta. εἰδέναι ἐοδέναι, scire.
Hesy

Hefych. Æolicè θαεινός φαινός, *lucidus, clarus, speciosus*. Sic δ'ένος à δ'ενός, *coniuium*.

In compositione ante νῆς, *insula*. ἢ repetitur, πελοπόννησος, *Peloponesus*. ἐλαφόννησος, *insula cervus abundans*. προκόννησος, *insula hinnulis abundans*. ἀλωπεκόννησος, *insula vulpibus abundans*. Legitur tamen αἰλόννησος, χερρόνησος, *Chersonesus*. Panicula Etrusce pannocchia.

Latini δασύς densus. παχὺς pinguis. λέγω lingo.

Etrusci iterum detrahunt lecco. πῆγω. πάγω Dorice. pago & pango. ἔχης anguis, εἴκοσι. Dor. εἴκατι viginti. κίκινοι cincinnati. τόκα tunc. θίγω tango. εἰκατὸν cētum. χίζω scindo. κητός. Dorice καπὸς campus. & κἄλ vulnus. ἔρον vrina. φύραμα. ζος. fermentū.

Etrusci Lutra lontra. Laterna lanterna. καπάνη capanna. ἄλακος banco. Retusus rintuzato. Pauitare pauentare. Vampa. & Auampo. à vapore. Cubitus gombito. Hispani examen enxambre. Potio ponçona. Potionare enpoçonar. Gallicè Cucumis concombres.

Græci è Punico Lachia λάχην, *lana, lanugo, vellus*. & è Syriaco Sabbeca αμβύκη, *sambuca*. Lapid. λαμπάς, λαμπάδος, *fax, candelabrum*. μ pro ν, propter π. Sardin σινδών, *amicus ex lino*. Tuppin τύμπανα, *tympana*.

Lacones & Cyprij ex αυ tollunt υ, & addunt ν, αὐτη ἀνδα, τ ια δ, ipsa. αὐχμὴ ἀμφω, χ in φ, *cervix, collum*. τῷ αὐτῷ ἔτους, ἀντιεῶς, *anni eiusdem*. Sic ἀήτης ἀτης, ex quo fit ventus: aut ab αὐς ἀνθς, *flans, spirans*. ἀνέμων μένος ὑγρὸν αἰντων, *ventorum vis moliter spirantium*.

In fine tertiæ verborum in ε, vel ι, additur frequente vocali, quod tum vocatur ἐφακλειδόν, quod fini adijcitur. ἐτυπλεν αὐτὸν, *verberabat ipsum*. φέρισιν αὐλόν, *ferunt iaculum*. & dativis pluralibus quinta, ἀνδράσιν ἐκείνοις, *viris illis*.

Vnum legitur etiam post ει, ἡσκην ἔσρα καλὰ, *Il. γ. parabat latus pulchras*.

Iones & veteres Attici ob hanc causam non addunt *v*, quod ex Herodoto cognoscet. Attice, ἔσθ' ὅτε, est quādo. ἔσθ' ἵππος, est quomodo. pro ἔστ' ὅτε, ἔστ' ἵππος.

Quidam scribunt Atticos *v* addere etiam sequente consonante, quod poetae faciunt ob metrum, ὠμισεν δ' ἄρα πᾶσιν, diuidebat igitur omnibus.

Dorientes in fine addunt, ἐγὼ ἐγὼν, ἐμοὶ ἐμῖν, ἔτιν, expuncto *o*, ego, mihi, tibi.

Auctor Etymologici ex Herodiano citat Pin- 10
darū, qui scripserit ἀναμαντῶχάρμαν, pugna indefesse.
in vocatiuo, ab ἀναμαντῶχάρμης, addito *v*. Qua
ratione explicari potest vsitatissimū illud verbum,
ὄ τᾶν, ἴππης, ἔτς, vocat. ὄ ἔτα, ὄ amicē. addito *v* ὄ ἔταν
eliso *i*, ὄ τᾶν, nam vsus obtinuit vt inflecteretur. 15

Quidam formam deriuatam putant, vt Ἐρμῆς
Ἐρμῶν, Mercurius. μέγιστος μέγιστῶν, maximus. sed malē.

Idem in tertia præteriti duobus *ee* in *u* contra-
ctis addunt *v*, ἐπλεε ἐπλω, nauigabat. ἔρρεε ἔρρω, fluc-
bat. ἔε λῶ, Eustath. erat. 20

Punice Garbi, Etrusce garbino, ventus.

In præposit. σὺν ante ζ in compositione deci-
dit, *v* σὺν ζυγὸς σύζος, coniunx, maritus.

Vt aliquando in πάλιν, iterum, retro, retrorsum.
παλιώζεις, iterata persecutio. παλιόσιος, umbrosus. alio- 25
quin παλιότρος, reflexus. παλιόδρομος, reciprocus. πα-
λιόλοος, iterū collectus. *v* mutato in λ. παλιμπλάχθεις,
iterum oberrans, dispalatus.

Poetae elidunt aliquando metri lege, καθάριον
καχάριον cachinnor, φάρυξ, φάρυγος. φάρυξ, φάρυγος, 30
fūuces. quod etiā Æolij faciūt. ἄντια ἐνάτς, πονῆ, πονης.

Latini Columna columella, Monstrum mostel-
lum mostellaria, Lingua ligula, Effingo effigies.

Etrusci, Sponsa sponso, Mensura misura. Hispa.
SeSensus sefo Sensatus sefudo. 35

Græci è Punico Carn κίρας, quod melius ex-
pref

prefferunt Latini cornu, Inna *ἴνα, ut.*

Aduerbia in *ἔν* vltimum v sæpe apud poëtas amittunt, *ἔνδρον ἔνδρον, ante, ulterius, anterius. ὀπίθεν ὀπίθεν, retro, ponè, ex aduerso, retrorsum. ἐκατέρωθεν ἐκατέρωθεν, utrinque. syncope.*

Quod Latini faciunt in *πλάτων* Plato, *Σέλων* Solo, & aliis permultis. contra Græci Latinis nominibus in *Ο*, addunt v, *Κικέρων, Κάτων, Cicero, Cato.*

N videtur à Latinis verti in *B*, *πίνω* bibo, *τὴν* tibi.
 10 In *G*, apud vetustissimos Latinos, sequente *G* vel *C*. *Agchifes, Agceps, Aggulus, Aggens, pro Anchifes, anceps, angulus, angens: vt ἔλκος, pragnans, granida. ἔγγονος, nepos, oriundus. ἐλχία, infundo, libo. ἀγγελος, nuncius, legatus, internuncius. Sic Innobilis ignobilis, Innarus ignarus, ignauus. Syriace*
 15 *Eno ἔνά.*

In *μ*, *πύαμος* πύαμος, *fabā, ligumen. χλαμὶς* χλαμὶς, *vestis militaris, chlamis. Sic τήγανον, sartago, patella. tegame Etrusce. Sic ναρκισσίτης, lapis narcessites.*
 20 *vulgo marcheßita.*

Punice *Anahar ἡμέρα, dies. quasi ῥώρα, vel Dorice αἰέρα.*

Anbub fistulæ genus, vnde anbubai qui ea canit. Horatius, Ambubaiarum collegia.

25 In *τ*, *Γανυμήδης* catamitus, *Mane matutinus, pro manutinus, nisi potius à Matuta. Sic fortè Περσεφόνη* Περσεφόνη *Attice, Proserpina.*

Ξ Ἰ.

Ξ *Æolicè resoluitur in σκ*, *ξίφος σκίφος, hospes, nonus, absurdus. ξίφος σκίφος, ensis. ξιφίας σκίφίας, piscis, item cometa genus ad ensis instar fastigiati. & ξιφιδειον σκίφιδειον, gladiolus. Epicharmus apud Athen. Vt Latinè, ἀξίον ascia, Exeo, Etrusce elco, Exuccus sciocco, Exauguratus sciagurato, Exalbidus scialbo.*
 30 *Hispani X pronunciant vt sc, Exemplo, Xabon, vt si scriberetur escemplo, sciabon.*
 35

v. etiam vertitur
 γ, Isaac Sg Scal. in
 anno 1610 mibis
 in Pisa pias.

Bæoti κ vertunt in ξ, εἰκατιν, εἴξασιν, iuerunt. Aristoph. Nebulis, loquitur rusticus Strepsiades. ἴξον pro ἴνον, peruenerunt. Od. ε. Alij malunt Futurum reuocare ad præsens. ἴκω, uenio. ἴξω ἴξον, paratatico, de qua re suo loco. Contra μύξα, Latine mucus. 5

In præpositione quidem ἐξ sequente consonante, ξ in κ abit, ἐκ τῆς, ἐξ ἐκείνου, ex hoc, ex illo. Nisi in fine versus, ἀμφοτέρων ἐξ Τείχων ἀνδρες ἔβαινον, Theocr. Idyll. 27. ex utroque muro viri ibant.

Grammatici ex Archilocho citant, διέξ σωλλῶος, 10
per fistulam, canalem, tubam. διέξ τὸ μύρτον, per baccam seu fructum myrti. pro διά. Homerus verò, διέκ κακότινα φύωιδυ, per mala fugiamus. Nicander παρέκ λόφον, prope tumulum. & μοχ, παρὲξ λιπρωτῶν ἄλω δρόμον, per planum area spacium. 15

Contra ἐξ in compositione sequente consonante mutat ξ in κ, ἐκκαίδεκα, ἐκκαίδεκάδωρα πεφύκει, sedecim palmos longa erant. Veteres Attici non mutabant, ἐξ ποιεῖν, ἐξ κλινοῖν, quæ nunc cum α dicuntur ἐξάποιω, sex pedes habens. ἐξάκλινοῖν, sex lectulos habens. 20
Grammatici è Sophocle adducunt, ἐξ πηχυσί, sex cubitos habens.

Attici veteres in præposi. σὺ, σ in ξ, σὺ ξῶ, σύμμαχον, σύμμαχον, commilito, socius in bello. Ξυγραφεύς, scriptor, scriba. Ξωθήκη, pactum conuentum, fœdus. 25
Quod post Thucydidem pauci vsurpant.

Dorienses hoc faciunt in futuris & aor. prior. quarta grauit. κλείω, laudo, celebroy, dico. κλείσω κλαξῶ, καθίσω καθιξῶ ἐκάθιξα, ἀρπαξῶ, rapiam proprie de feris, precipiam, arripiam. In Theocr. etiam quædam circumflexa, νικᾶξῃ, vinces. ἐγέλαξεν, risit. ἄφθαξα, occupauit, anteuerit. Sic κλείς κλαξί, clauis. ὄρνιξ, avis, ales, oraculum. χον, χι, χα, Æolicè ἦφον, ἠσάφαξ, calculus, suffragium, decretum. Lacones, ἀπέσωσεν ἀπέσαξεν, tandem seruauit, euasit, salutem parauit. ω in υ, σ in ξ. 35
διωπον, διωραξί, subsellium, sella.

Iones duplex ω in ξ, διαός διξός, duplex. τριξός
τριξός, triplex. Æolicè διξά, τριξά, πειξά, pro διξή,
τριξή, πειξή, diuisim, tripliciter, quintupliciter.

Latine πάσαλ⊙ paxillus, πίασα pix, διπλῶς du-
plex, Αίας Ajax. Punice Seif ξίφ⊙, ensis. Sic Ses εξ,
vt σὺς ὕς, sus. Latine melius sex.

ο, veteres aliquando οὐ.

Vocatur μικρόν, paruum, vt differat ab ω, quod
nominatur μέγα, magnum.

10 Hæc duo elementa longissimè sono distant, ta-
met si vulgò nullum discrimè existit. ο enim sum-
mis labris pronunciandum est, ω totum implet
palatum. Quod Ælius Dionysius disertè exponit.

15 Id Etrusci optimè obseruant. In his enim au-
ditur ο paruum, Torre, Botte, Torta, turris, doliū,
placenta. In his ο magnum. Torre. Botte. Torta.
auferre bufones. detorta. Vt si quis secus pro-
nunciet. ambiguum facturum sit orationem.

20 Hoc Græcos verisimile est fecisse in βῶλ⊙, rete
piscatorum, funda. βῶλ⊙, Gleba, rubrica item qua picto-
res aurum suis operibus inducunt. ᾠβος, meatus, alueus,
canalis. ᾠβος, luctus, callum. χολή, fel, bilis, ira imper-
fecta. χολή, clauda, manca. aliisque generis eiusdem.

25 Hæc litera in nominum compositione maximo
est vsui: quod nos admonuit. vt hoc loco de ra-
tione ac methodo nominum compositionis quæ
huic linguæ mirificam addit venustatem, elegan-
tiam, & felicissimam verborū copiam, diceremus.
Cùm præsertim hæc pars (vt pleraque alia neces-
30 saria) à Grammaticis sit prorsus præterita. Nos
quædam è veteribus. cætera nostra obseruatione
collegimus.

De Compositione.

35 Compositio itaque fit vel ex præpositione &
nomine verboue. de qua cum peruulgata sit, nihil
hoc loco dicemus: nisi quod sæpe duæ præposi-

tiones. aliquando tres etiã coagmentantur. ἴσμησθo. ἀνίσμημι, excito, arrigo, suscito, surgere iubeo, eleuo, erigo, restituo, instauro, exstruo, statuo, moueo, traduco, tráscō. ἐπανάσμημι, insurgo, excito, erigo, instigo, aggredior. συνεπανάσμημι, simul conspiro, una coniuuro. ἴμημι, mitto, 8
iaculor, cupio, sedco, induo, proficiscor. ἐξίμημι, exco, prodeo, eijcio, emitto, depromo, depono, edo. παρῆξίμημι, praterco, transmitto. ἀντιπαρῆξίμημι, persequor, me oppono. ἀντιπροκαλαμβάνω, anticipo, praenio. ἀντιπαρῆξάγω, exercitum oppono, contraduco. ὑπεξανάδομαι, fallo, clam exsto. 10
Homerus felicissimè, vt alia, composuit. ὑπεκπροφυεῖν, subterfugere, clam effugere. ὑπεκπρορέψω, subinterfluo. ὑπεκπροθήψω, praecurro, vinco, subexcurro. ἐκκατέπαλλε, exiliuit. & παρῆκπροφυεῖν, propè aliquem fugere. duz eadem προ πρό. προπροκυλιθόμενος, supplico ad 15
pedes pronolutus. προπροκαλυπόμενος, valde admodum tectus. προπροτιτανόμενος, admodum experrectus, extētus.

Particulæ verò etiam quatuor. ὅπως ἢ ποῶ, quomodo cumque quomodo, utcumque. & quinque 20
καὶ ἢ πὲρ ἂν εἶ. καθ' ἅπασας, ut quemadmodum.

Perraro duo nomina cum alia particula: In Homero duo obseruauī. παναίερος, pauci temporis, cito & ante diem moriturus, intempestiuus. δουραῖστο τέκεια, bona proles difficulter acquisita, vel mulier quæ infeliciter peperit. cuius imitator Nicander dixit eadem forma. πανακαρπής, omnino sterilis. παναιργής, inefficax, incoctus, crudus. Opp. πανάπνοος, omnino insomnis. Sic Repandirostrū dixit Pacuuius. sed dure. durius Næuius triseclisenem. & dulcioriloquum.

Tria autem nomina in grauibz scriptoribus 30
rarissimè. tamen Lycophron dixit. βυπλανόκτισος, creatus à boue errante. σιλανθήμεμος, consanguineus. αὐτεργότρεκτος, suipsius operis fabricator, & conditor. quæ duriuscula sunt.

Nam Comici quidem lasciuunt. dum risum 35
vndique captant. μακροκαμπυλάχλω, incuruatum

longum caput. σφραγίδου χαρτοκομήτης, qui annulis, usque ad unguis digitos onerat. Aristophanes multa composuit. ut unum etiā legatur in fine ἐκκλησιαζούτων, id est cōcionantium è partibus duodetriginta, quod ut ratio compositionis & huius linguæ felicitas appareat, inspicere est operæ precium.

Λοπαδοτεμαχοσελαχογαλεοκρανευολοφανοδελμυποτρο-
 τριμμαθσιλφιοπιδραμελιθκατακεχυμυροκιχληπτικοσυθα-
 πειςεραλεκτρονο οπθκεφαλιοκιγκλοπελειολαγωσπαιροβα-
 10 φητεχρανοπιερύγων, Dictiones autem ex quibus hec vox
 composita est sic verti poterunt. patella, frustum, piscis,
 cartilaginosi, mustelli caput, reliquia acris potionis, im-
 mutat luseris planta ferulacei generis cum melle infusa
 15 turdus, cum merula columba, gallus assatus, capita cincli,
 15 linia leporis sapa intinctus hircorum alatorum.

Plautus aliquando conatus est, sed infeliciter non suo sed linguæ vitio ut in Persa. Nugipolyloquides. Argentiextenebronides. & alia, ridicula illa quidem, sed Græcorum elegantia, & ut ita dicam rotunditati imparia.

Pauca tamen non insuauia sunt. sultis, sodes. capsis. solitaurilia vel suouitaurilia. ut quidam scribunt. sed male. si Quintiliano credimus.

Cum duo nomina componuntur spectare oportet ultimam prioris, in qua omne est artificium collocatum.

Pauca à nominatiuo fiunt. ut νέα πόλις νέαπολις, Neapolis, quasi noua ciuitas. σκιαμαχία, pugna umbratilis. ἀγγελιαφόρος, Nuncius, tabellarius. Ηρακλής, Hercules & Ικκονίς gloria. Ηρακλής, Heraclitus. γηγενής, terrigena. tamé Ηρόφιλος Ηρόδοτος. Ηρόδοτος à genitiuo.

Magna pars fit à genitiuo singulari. refectis aliis literis sic ut maneat ο. λησής. λησῶ, latro. ληστικός, prædonum interfector. ut aduerb. ὁμοῦ, similis. ὁμότιμος, equalis. ἡμέρα ἡμέρας, dies. ἡμεροκόπος, qui die dormit. οἶκος οἶκου, domus. οἰκοδόμος, adificator. ἀγών

ἀγώνος, certamen. ἀγωνοθέτης, agonatheta, qui premia ponit certantibus.

Fœminina absolutæ significationis in *ια*. λόγος, sermo. φυσιολογία, physica. νόμος, lex, terra tractus. αὐτονομία, libertas. ἔξις, habitus. καχεξία, malus habitus. 5

Quidam male cōposuit χρονόγνωσις pro χρονολογία, cognitio temporis. Falluntur qui Æglogas scribunt & deducunt ex ἀΐξ, caper. & λόγος ἀηλογία, quod ne caprarius quidem diceret: nam esset αἰολογία. Scribi debet ἐκλογή, electio, delectus, secretio, separatio, selectio. quod è Theocriti Idylliis selegerit quædam imitanda. 10

In vno interponitur καί. καλοκάγαθος, probus. καλοκαθία, probitas. in altero πῶρος. ἀλλοπρόβαλλος, Epithetum Martis, id est, versutus, varius, mutabilis, qui omnibus se accommodat. vt vnum legitur cum οὐκατέγων, non curans. Sunt etiam ducta à numeris cum καί. ἐκαδεκάδωρος, sedecim palmos longas. οὐλωκαδεκάτης, octodecim annos natus. 15

A genitiuo integro paucissima fiunt. ναῦς, nauis. 20 νεώς, templum, oraculum. & οἶκος, domus. νεώκιος, porticus ad mare edificata, statio naualis. κύων κυνός, canis. & ἕρα, cauda. κυνόςερα, uersa minor. ἐδέν. ἐνος, nihil. & ἄρα, cura. ἐδένόσωρα, qua nihili facienda sunt. Ἰλ. θ. sic κυνόςερα, nullius pretij. & δίοσκυροι. siue διοσκύρω, Castor 25 & Pollux, quasi Iouis filij Castores ambo.

Dorienteses in aliquibus mutant ο in ε. ἀνδροφόνος ἀνδρεφόνος, Homicida, lethalis. ἀλοτέϊκανος ἀλτεϊκανος, cochleare. ἀνδροφόντης ἀνδρεφόντης, homicida. Ἀρροφόντης Ἀρρεφόντης, Argi intersector. cui poetæ addito ε dicunt 30 Ἀρρεφόντης. Sic dixit Nicander ἀθρεργήνης pro ἀθροργήνης, spicas habens.

Poetæ cū multæ breues cōeunt. mutant ο in η. θεῖκος, Deipara. λαμπάδηφόρος, lampadas ferens. 35 θαλαμπίδος, cubicularius, nuptialis. σεφανηφόρος, coronam ferens. θανατηφόρος, lethalis mortifer. & ἀρχυλιόγος, spici

spicilegus. *Θηπόλος, Dei administer. μοιρηγής, fortunatus, diuino fato preditus. ελαφικόλος, venator ceruorum. βοτρυνφόρος, racemifer. διδυμητικός, qua geminos peperit. & Dor. διδυμητικός. πολλοσημέειος, multipartitus. 5*
δαφνηφάγος, qui laurum comedit. ελιγηπελιν, animi defectus. κακηπελιν, langor animi.

Quibusdā additur *σ. θεόδοτος, Deodatus. θεοσεχθεία, odium in Deum. μογοστικός, qua in partu laborat. δικασόλος, qui in iudicio versatur. vel circa iura. cadit etiā 10*
10 σ. θεάσιος, magnus, mirificus, diuinus, mirabilis. θεοκελος, Deo similis. θεσφατον, Oraculum.

Aliis *ι. ιδοιπόρος, viator. πυλοιγής, Pylius. ιδοιδόκος, obsessor viarum. οροίτιπος, ruricola. χολοιβόρος, virosus, excedens bilis instar.*

Quædam habent *αι. κλυταιμνήστρα, Clytemnestra. μεταπέλιος, semicanus. ἀραιφής, purus, syncerus, per summa lucens. pro ἀροφανής, Aurora Epithet. alij ab ἀκεραιοφανής. Nicander χαλαίπυς, Varus, lotipes. de Vulcano. Theocritus Idyl. 15. μαλακάποδες pro 15*
20 μαλακόποδες, qui habet teneros pedes.

Attici in suis nominibus retinent *ω. λειώς, λειώ, λειωφόρος, via publica. νεωκόρος, aditus, templi minister. λαγωβόλον, turba popularis. λειωεργός, λειωργός, audax, temerarius. Æschyl. Quod fit etiam in quinta con- 25*
tractorum. κρέας. κρέας κρέως. κραινομία, visceratio, carniū distributio. ηρωσοσικός, senum nutritor.

In compositis à *γάγα, terra. αι in ε. α in ω. γεωλόφος, collis. γεωμίστεις, Geometra. γεωεργός, γεωργός, Agricola. λεπλόγειος, sterilis, parum ferax. aliquando tamen ha- 30*
30 bent ειω. επίγειος, terrestris, humi repens. μελανόγειος, cuius terra nigra est. legitur & γαιδοτός, terra dator. quod Analogiam sequitur. At γαιήχος Neptuni epithetum. mutat ο in η. ὁ σιωέχων τὴν γῆν, qui continet terram. quod male & contra analogiam Di- 35
35 dymus Ciceronis zoilus ducit à γάγα, gloriōr superbio, exulto. & ὄχος, currus.

Simile

Simile superiorum est μετήρος ποëticè. Atticè μετήρος, *sublimis, elatus tumidus, erectus.* ab αείρω, *elovo, suspendo, erigo, tollo, porto, extollo.*

Cum secunda pars incipit ab ε. Atticè fit contractio in ε. Λυκῆργος. φυτῆργος. κακῆργος. Homerus. 5
Attici Λυκῆργος, *Lycurgus.* φυτῆργος, *sator.* κακῆργος, *maleficus, facinorosus perditus.*

Sic εὐνέχος εὐνῆχος, *Eunuchus, qui seruat lectum.*
εὐκλήχος εὐκλήχος, *Sceptrifera. κλειδῆχος, claniger.*
πολιῆχος, *custos urbis, gubernator, Patronus, Epith. Ionis* 10
& *Minervæ.* Æschylus dixit πολιῶχος, *ob metrum.*

Ab ὁμῆ, *simul, una.* non contrahuntur. ὁμοειδῆς, *gentilis, eiusdem gentis,* non ὁμηθῆς. Sic αὐτοειδῆς, *An-*
nicinus. tamen αὐτεργός, *artifex opifex, qui suo Marte*
profecit. 15

Sequente ει non contrahitur. ἐμοειδῆς, *eiusdem*
speciei, uniformis. ἐτεροειδῆς, *diuersa speciei, multiformis.*
Homerus tamen dixit. θεῶδης pro θεοειδῆς, *religio-*
sus, pius.

Cum ab α, in ἀναξ, *rex princeps.* fit contractio 20
in ω. χειροάναξ χειροάναξ, *operarius, opifex, qui victum*
manu sibi querit. ἐρμούάναξ ἐρμούάναξ, *Mercury dominus.*
In aliis eliditur ο. ψιχάρπαξ, *micarum raptor.* μητρᾷ-
εἶλος, *Aunulus ex matre, matris frater.* δῆμαρχος,
tribuum magister & defensor, tribunus. 25

In tertia nonnulla habent ι, ἀρχός, *princeps.* ἀρχι-
τέκτων, *machinator, qui structura edificiorum preest.* ἀρ-
χιληθῆς, *princeps latronum.* ἀρχιμάγειρος, *magister co-*
quorum. ἀμβολιργός, *Dilator operum.* ἐνανθῆς autem,
contrariam habens vitam, aduersarius, pro ἐναντιῶ- 30
εῖος, syncope. vt ζεῖδωρος, pro ζεῖδωρος, *fertilis, ferax,*
almus, vinificus, à ζεῖα, spelta. non à ζωή, *vita.*

Vt δρυτόμος pro δρυτόμος, *arborator, putator, suber*
lignarius. πωλιόπορος πωλιόπορος, *urbis expugnator, &*
populator. ευφορέος ευφορέος, *subulcus.* vt μυοκτόνος, 35
merium interfecto.

Γίωσκαμανὴς ζωαμανὴς, *ad furorem cogens mulieres.*
 σπερμαλόλοϛ σπερμολόλοϛ, *loquax, verbosus, nugator.*
 κραταιογύαλοϛ κραταιγύαλοϛ, *roborans membra, vali-*
dos habens artus. αἱματόπότης αἱμοπότης, & trope αἱμη-
 5 πότης, *sanguipotā, sanguinarius.* καλαϊονεφὴς καλαϊεφής,
 ater ut nubes, *nigro, denigrans.*

Composita à κάλλοϛ, *pulchritudo, ornatus, unguen-*
tum, vestis purpurea, lana tineta, flos. habent ἰκαλλιμα-
 10 χοϛ. *Callimachus.* καλλιάναξ, *rex pulcher.* καλλιφόν, *fons*
 10 *Athenis.*

Monosyllaba in ους, amittunt σ, βέτομοι, *herba pa-*
lustris, acutam habens aciem, dicta quasi valide secans.
 βέγλωσα, *lingua bubula: herba nonem.* νυβήτησις, *admo-*
 15 *nitio, castigatio.* Et in ους, ναυμαχία, *prelium nauale.*
 15 legitur tamen in Aristophane χρασοίτης, *abactor*
vetularum. à χραῦς, *anus, vetula, item crustula in polen-*
tis que supernatat dum coquuntur legumina. Sic ναοποιός,
navium exstructor. à ναῦς, *navis.*

Quædam priorem partem contrahunt, νεομηνία
 20 νεμηνία, *neomenia, novilunium.* Calenda. Θεοκυδίδης
 Θεοκυδίδης, *Thucydides.* Θεοχαείλας Θεχαείλας, *Gratius*
Deo. Θεόμορος Θεμόρος, *Prudens.* Θεοδόσιος Θεδόσιος
 in carmine, *Theodosius.* Κλεόνικος Κλεόνικος, *Cleonicus.*

Quædam fiunt à datiuo, χειρίλοϛ, *Gesticulans.*
 25 αἰγίλοϛ, *terra apta pascendis apris.* ἀλίπασος, *mari seu*
sale falsus, presulfus. Σπειλιχὴς, *Umbrosus: Platani Epi-*
 25 *thetium.* ὄρειανθος, *montanus.* ὄρειχαλκος, *orichalcum, as*
montanum. ἐγχείμορος, *hastatus.* sequentibus duabus
 consonantibus, e cadit, δείτροφος, *in monte nutritus.*
 30 ἐγχικλυτος, *hasta resonans.* tamen δείγανον, *origanum,*
herbe nomen. Οειλάσιος, *Οειγύνης pro Οειγύνης.*

A plurali datiuo, ὀρισίτροφος, *ναυσίτροπος, nanibus*
meabilis. δακρυσίσακτος, *stillans lachrymis.* ἐγχεισίμορος,
hasta exercitatus. In quibus non geminatur σ nisi
 35 in illo, κρηναίφορτος, *à Parca agitat.* Ιλ. θ. in fine
 geminatur, ζωακάνδρισσι ποθεναι, *mollibus optabiles.*

Epicharmus, pro ἀνδρογῶσις, semiuiris, mollibus.

Quædam habent in medio σ ex epenthesi, nec fiunt à datiuo, πηγῆσίμαλλος, habens lanam, infixam aut vellus densum & nigrum. Πρωτεσίλαος, ἀλφειοβία, quæ boues inuenit. pro πηγῆμαλλος, Πρωτόλαος, ἀλφειοβία. 5 ἀερισπότης, in aëre volans, sublimis. Hesiod. pro ἀερισπότης. Αγασίλαος pro Αγέλαος. ἰλκεσίπεπλος pro ἰλκέπεπλος, vestem trahens, id est, habens longam vestem.

At ἀερίπους, aëripes, celeripes, pedes in altum eleuans. ab αἰρώ fut. Æolico, cuius thema αἰέρω, erigo, porto, 10 rollo.

Nonnulla amittunt ι, ἐσχέσαλος, hastam vibrans. ὄρισκῶος, habitans cauernas montium. τελεσφόρος, altus, fertilis, ferens tributum. ἐπιστόλος, conuiciator.

Neutra quidem quintæ sæpenuerò integra 15 componuntur, siue à nominatiuo, siue ab accusatiuo, ὄρουφόρος, prætorianus miles. μεγαθύμος, magnanimus. μελάδελος, nigrum habens manipulum. ἰδνεπής, suauiloquus. ὄξύστομος, acuti oris. πολυμαθής, eruditus. μελαθεινός, valde potens. ὀνομάκλυτος, nomine inclytus. 20 γλυκύριζα, dulcis radix. φωσφόρος, Lucifer. κερασφόρος, corniger, cornutus. πυρφόρος, ignifer.

Aliquando etiam à genitiuo, πανμίμη, histrio. παντόμορος, qui se in omnes formas commutat, ut contra πάλιακ, omnino malus. παλχαλέπος, perdifficilis. 25 & à plural. παντάλειον, Pantaleon.

Ab accusatiuo singulari per pauca, ρουνεχίς, prouidens, mentis compos. ἀνδράποδον, captiuus, mancipium.

A plur. vnum reperi, ἀτηΐας, nocumentum, noxa, clades, detrimentum, odium calamitas exitium, error, 30 culpa. ἀτάδαλος, iniustus, impius, inhumanus dirus. ἀτάδαλια, superbia, improbitas, peccatum delirium.

VERBORVM COMPOSITIO.

Atque hoc quidem modo nomina componuntur. Verba verò vel in præsentī, vel in aoristō, vel 35 in futuro.

Cum

Cū à Præsenti:ferè prior pars exit in ε, φέρω, porto.
 φερένικος, Victor. φερέοικος, domiporta, testudo. φερέπον, ϑ,
 patiens laborum. ἔχω, habeo. ἐχώνης, pisciculi nomen, πια-
 νή retinens, Latini vocāt Remoram. τρέχω, curro, incurro.
 5 τρέχιδεστι, ϑ, qui captat prandia. μείνω, maneo, duro, ex-
 pectō. Μενέλαος, Μενεπλολεμος, bellicosus, belli patiens.
 ἔλω, traho. ἔλκεγιτωρ, cui vestis longa est. ἀρχω, incipio,
 sum author, princeps. ἀρχέικαυ, ϑ, author malignus.
 ὀπηγάρω, letor alienis malis, insulto, ϑ in bonam partem.
 10 ὀπηγαρικακία, Gaudium ex alienis malis. ἀγω, duco, fero,
 affero. ἀγέσρατος, dux exercitus. ἀΐδειν, predatrix.

Pauca habent ι, τέρπω, delecto, demulceo. τερπυιέ-
 ρων, ϑ, fulmine gaudens. φυσῶ, spiro, inflo. φυσίγναθ, ϑ,
 15 buccas inflans, Epith. vane. χαλῶ, laxo, relaxo, dimitto,
 15 refero. χαλίφρω, μέτε laxās, despicies. οἰδέω, tumeo, irascor.
 Οἰδίπους, tumidos pedes habens. βλέπω, intueor, respicio,
 video, specto, caueo. βλεπίδαίμων, tortis oculis intuens.

Pauca enim ο, λειπόλειος, desertor aciei. ληπόφυγια,
 20 excinatio. animi deliquium. μελλόνυμφ, ϑ, sponsus, vxo-
 20 rem ducturus.

Syncope fit aliquando, μιάνω, fædo, polluo. μιαι-
 φόνος, cruentus, crudelis, homicida. τανύω, porrigo, extēdo,
 traho. τανύφυλλ, ϑ, habens longas frondes, vel folia lata.

Rarò additur σ, ne multæ breues conueniant,
 25 φερέσσι, ϑ, ferens vitam mortalibus, frugifer.

Ταλαίω ὦ, audeo, suffero, tolero. ταλαίπωρ, ϑ, miser,
 erummosus. ὁ τὸ πένθος τλῶν, qui dolorē tolerat. at τλάω,
 tolero. Πλεπόλιμ, ϑ, Plepolemus Herculis filius à Sar-
 pedone peremptus.

30 In secundo aoristo est ε, ἔδακον, momordi. δακτύ-
 μ, ϑ, mordax, molestus. aliquando ι, ἔλαβον, latuit, im-
 prudenter fecit. λαθιφθορ, ϑ, vocem oblitisci faciens.
 vt ὀψι, sero, vesperi, tardè. ὀψιμαθής, sero studiosus.

In futur. verò ι, πείθω πείσω, persuadeo, bo. Πεισί-
 35 σρατος, δείσω, timebo, metuam. δεισιδάμων, religiosus, su-
 perstitiosus. σείσω, quatiā, vibrabo. σεισίχθην, terra con-

cussor. ἐρύσω, traham, discerpam. & seruabo. ἐρύσιπτος, urbis seruatrix, & urbis vastatrix. σώσω, saluabo, liberabo. σωσίδης, à Deo seruatus. κρύψω, delirescam. κρυψίβης, dissimulator, astutus. λύσω, crimine liberabo, absolnam. λυσιμαλῆς, soluens membra. ὀλέσω, perdam. ὀλεσίκαρπος, fructus perdens. ο in ω, ob metrum. legitur tamen ἀκίρσεκόμης, intonsus. à κέρσω Æolico, tondebo, radam, deuorabo.

Quæ fiunt à Circumflexis, aliquando longam vocalem vertunt in breuem. ἔρησω, inueniam, inuestigabo, eruam. ἔρασιπέτης, verborum inuentor, eloquens. contra. δοκησίθεος, qui in speciem sibi sapiens videtur: ἀρησιθῆς, qui deos negat: quæ longam retinent.

Quæ habent ι in penultima sumunt ο, μίξω, miscebo. μίξοθηρ, semiferus. μίξοθάραρος, semibarbarus. βελθω βείσω, onero, grauo, deprimo. βελθόμαχος, bellicosus.

Vnū etiā υ δρύψω, lacerabo unguibus. δρυψόταις, miscrabilis. Phauorinus, ἤ λαμύραν, οἱ δὲ ἀπαλόπαδα explicat. Περσεφόνη, Proserpina, & περσέπολις, euertēs oppida, videntur fieri à πέρσω, perdam, diripiam, populabor.

Nonnulla secundam partem à futuro ducunt primæ & secundæ grauit. quæ exeunt in ψ. vel ξ. τριψω, teram. οἱ κότρηψ, verna. seruus, vernaculus. κλέψω, furabor, fallam. βέκλεψ, fur boum. νίψω, lauabo, eluam. χριψ, purgatio, manuum ablutio. βλέψω, videbo, intuebor. κατώβλεψ, capite qui est in terram dimisso, silicerniū. τέξω, pariam. καλλιτέξ, pulchrum partum odens. ἐπίτεξ, vicina partui. Sic αἰγίλιψ. ποσ, asper, præaltus. à λείψω extrito ε, relinquam. Itaque miror quid Marullo in mentē venerit, vt pro crepidis carbatinis apud Catullum legeret crepidas cercolipas. Quod verbum ipse confinxit in eoque deceptus est. nam κερκόλιψ. ποσ. à λίπη, pinguedo, unguentum, duci non potest. Cuius etiā significatio Marullo repugnat. cum fiat à λείψω, vt αἰγίλιψ. Quamobrem dum

Politianum infectatur odio cæcus labitur. Athenæus hanc formam ducit à præter. pas. Sed significatio mihi hoc pati non videtur.

Cum pars posterior incipit à vocali, antecedens eliditur, *φείδεμα*, parco, abstineo. *φείδιππος*, equis parcens. *ρίψα*, proyciam, spargam. *ρίψασις*, qui abiecto scuto fugit. *έλιποι*, reliquit. *λίπανο* ρ, infrequens. *λίψαιμ*, exanguis.

Πέντε aliquando retinet ε, *πεντέμηναι*, quinque fistularum. *πεντέκλων*, quinque lectis instructus. *πεντέμηναι*, quinque menses natus. aliquando vertit in α, *πεντάκλων*, *πεντέμηνος*, *πεντέτης*, quinquennis.

Εξ, sex. accipit α, *έξάκλων*, sex lectus habens. *έξάιτης*, & *έξέτης*, sexennis. *όκτώ*, octo. *όκτώπους*, octo pedum. & *όκτώπους* vñtatius, *είκοσις άδιον*, & *είκοσις άδιον*, viginti stadiorum. *είκοσις* ρ, viginti basibus constans. *έκατόν*, centum. accipit τ, *έκατόν* αρχ, Centurio. *έκατόν* χειρ, *Αolicè* *έκατόν* χειρ, Centimanus. Sic *μυελόν* αρχ, *Αeschylus*, qui præest militum millibus.

Τριάντο. τ. & *τρισαράκο*. τ, triginta, quadraginta, & similia, cum *έτ*, annis. contrahuntur in ου Attice, *τριάκοντά* της, *τρισακοντά* της, tricennalis. *τετρασακοντά* της, *quadragenarius*. *εβδομηκοντά* της, *septuagenarius*. *Φεμινίνα* in τις.

Όπισθι, retro, ponè, post. mutat ε in ο, *όπισθόδομο*, ararium Atheniensium. *όπισθοφόρο*, retroferens.

Posterior Pars cōpositi significationē ostendit.

Nam actiua ferè fiunt à præter. medio, vel nominib. quæ à medio præter. ducuntur, *λίλοφα*, dixi.

ψάδο ρ, mendax. *τέτοκα*, peperit. *πρωτότο* ρ, primipara. *τέτυπα*, percussi. *χαλκοτύπ*, faber ferrarius. *έσκαφα*, fodi. *ούσκαφ*, fissor, rusticus.

Aliquando à præsentī, *ποιῶ*, singo. *λοδοποις*, orationum scriptor, item mendax, vaniloquus. *κείνω*, iudico.

Διοκείνης, Deus iudicans.

Quædam à tertia passivi præteriti, sed in τις.

τίθειται, positus sum. νομοθέτης, legislator. ἀγωναθέτης, munerarius, qui munera certantibus largitur. δέδοικται, suscepit, admisit, probauit. Θεοδέκτης, Theodectes. κίκεται, accusatus, iudicatus est. δεικνοέτης, iustus index.

Quæ passiuam habent significationem, ab eadem, sed in ος, δέδοικται, datus, concessus, est. Θεός, à Deo datus. ἀπέμιπται, missus, ductus, vectus est. Θεομιπτός, à Deo missus. δέδιδάκται, doctus est. αὐτοδίδακτος, suo studio doctus. Θεοδίδακτος, Diuinitus edoctus. κίκεται, iudicatus est. Δεικνοέτης, diuino iudicio electus: non uerò qui iudicat Deos. Itaque ipse Theocritus quomodo suum nomē pro Paride Dearum iudice in Fistula accipiat, alij iudicent.

Aliquando à secundo aoristo pass. in ης oxytonum, ἐτρέφην, nutritus, educatus est. & τρέφης, pinguis, corpulentus. ἐπάσθη, concreuit est. & πασθής, munitus, bene compactus. εἰλείφω ἡλίφην, inungo. νηλεΐης, nuper illius.

Aliquādo mutatur tonus, πρωτότοκος, primipara. ἀκ. πρωτότοκος, primogenitus, pass. Sic λαοτρέφος, nutritus populum. λαοτρέφος, nutritus a populo. λυκοκτόνος, interfecto luporum. λυκοκτόνος, interfectus à lupo. Ξιφικότος, gladio interficiens, gladio interfectus.

A, EY, Δυς.

Maximum in compositione vsu præbent tres particulæ, A. EY. Δυς. prima priuat: aliquando etiam augeat. secunda facilitatem & commoditatē, tertia difficultatem atque incommoditatem declarat.

A In ος Communia.

Άλογος, expertus rationis. άνομος, exlex. άφοβος, impanidus. άκωνος, simplex. άξυλος, nemorosa sylua. & άχανος πέλαγος, immensum pelagus, vastum. ποëtica.

Mutatur in η. λέκτρον, lectus thalamus. ἡλέκτρα, Electra. ἡ ἀγαμέμνη, celebs. τέρμας, terminus, finis, extremitas, punctum. ἡ ἰσθμια, continens, id est, terra firma. ἡ ἀπείρακτος γῆ, inuincibilis terra.

IN ωρ. ἀπείρων, magnus, infinitus. ἀνάμιωρ, exanguis.

Hic

Hic obseruandum nomina in *ικος*. si accipiant *α*.
 amittere *ικ. λογικός*, rationalis, qui ratione utitur. *ἀλο-*
 γος, irrationalis, stultus. *μουσικός*, musicus. *ἀμυγός*, incon-
 cinnus, insulsus. *τεχνικός*, artificiosus artium peritus. *ἀτε-*
 5 *χνης*, imperitus, arte carens. *γραμματικός*, Grammaticus.
ἀγραμμάτος, illiteratus. *αἰσθητικός*, sensu præditus, sensi-
 bilis. *ἀαισθητός*, insensibilis, sensu destitutus. *ἀμαρτη-*
κός, peccator, offensor. *ἀναμάρτητος*, insons, innocens, inno-
 xius, integer. *νοητικός*, rationalis. *ἀνοητός*, stultus, crassus,
 10 *indoctus, rudis, imprudens. κατὰ ληνήκός*, pendulus, cui ali-
 quid deest ad perfectionem. *ἀκατὰ ληνός*, cui nihil ad
 perfectionem deest in fine.

Itaque voces illæ Ciceronis 8. ad Atticum. *δπο-*
λιτικώτατος, minimè civilis. & *ἀσπραθητικώτατος*, imperi-
 15 *tissimus rei militaris*, deprauatæ mihi esse videntur.
 cùm analogiæ omnino repugnent. Nam ipsum
 Ciceronem hoc non vidisse dicere equidem non
 ausim. atque *ἀσπραθήκης* quidem dicitur. *δπολίτικος*
 verò, quod ego sciam, nemo Græcus dixit.

20 In *ης* & in *εις* communia.

Ανδής, iniucundus, molestus, acerbus, morosus. *ἀλέειος*,
 illaudatus, inglorius, ignobilis. *ἀμαθής*, indoctus, indocilis,
 stultus, rudis, imperitus. *ἀκαλαρπέτης*, amœnè, & quiete
 fluens. *ἀχαρίς*, ingratus, sine gratia, insuauis, difficilis.
 25 *ἀπορίας*, extorris, patria orbatus. *ἀκίς*, infirmus.

IN α.

Fœminina absoluta. *λόγος*, ratio, sermo. *ἀλογία*,
 rationis priuatio, absurditas, contemptus, maledictio.
τροφή, nutrimentum. *ἀτροφία*, inedia, ieiunium. *γνώσις*,
 30 *cognitio, familiaritas, consilium, decretum. ἀγνοσία*, igno-
 rancia. *κατὰ ληνήσις*, comprehensio, cognitio, adeptio. *ἀκα-*
τὰ ληνήσις, incomprehensibilitas. *νοῦς*, mens. *ἀνοησία*, dementia.
προνοσία, prouisio, prouidentia. *αἰδώς*, reuerentia, religio,
 maiestas, decus, verecundia. *ἀναδεια*, impudentia,
 35 *impudens audacia, improbitas.*

Quædam sunt à secunda præter. perfect. pas-

siui, λέλυται, lotus es. ἀλασία, scabrities à non lauando, illuuius. πεπαιδωσται, eruditus es. παιδωσις, eruditio. ἀπαυδωσία, procacitas lingua, insolentia, ineptia, inscitia, immoderatio verborum. Quidam ἀπαυδέια finxit à παιδέια, disciplina. quod à Græca analogia abhorret. 5

Et à tertia, ἠελπίσαι, speratum est. ἀελπίσια, desperatio. non ab ἐλπίς, spes. μέμνη, meminit. ἀμνησία, obliuio iniuriarum. addito σ, non à μνήμη, memoria, momentum. ἠζωται, puduit. ἀαιζωτία, impudentia. non ab αἰζωή, infamia, pudor, verecundia, item dedecus. 10

Quæ fiunt à verbis, saepe in οσων, ἀφραίνω, desipio, insano. ἀφροσύνη, insipientia, vanitas. ἀγνωμονέω, iniquè ago, inimicè me gero. ἀγνωμοσύνη, iniquitas animi. vt simplicia βελβω, onero, grauo. βελβωσύνη, grauitas.

A, sequente vocali fere assumit ν, ἀνανδρῶς, in- 15
nupta, parum virilis. ἀναίματος, incruentus. ἀνιπῶς, sine equis, pedes. ἀνόνητος, inutilis, ineptus. ἀνελπίσιος, desperatus, præter spem. poëtæ aliquando addunt alterum α, ἀναέλπιος: ἀναξιδῶς, denius. Hom. utrunque addidit, ἀἀποιον, pro ἀποιον, premio carens. 20

Aliquando nihil ἀωνῶς, impiger, accuratus. ἀοιός, extorris. ἀόειςῶς, interminatus. ἀόζος, ramosus, multa ligna comburens, Suida.

Obseruauī prætereà nullum verbum cum α priuante, exire in ω vel ωμαι, præter ἀλογεύομαι, 25
præter rationem versor. quo Cicero utitur ad Atticum, è veteribus verò, quod sciam, nemo. Itaque mihi suspectum videtur.

E Υ.

Non aliter quàm α præponitur, ἔθυμος, latus. 30
ἔκοτος, fertilis. ἔλυτος, solubilis. ἔκλιης, præclarus. ἔρεϊς, fluidus. ἔελπίς, spem retinens, spe fretus.

Fœm. absoluta ια, ἔθυμία, læticia, securitas. ἔψυχια, magnanimitas. ἔνοια, fauor. ἔμάθεια, docilitas.

In οσων paucissima, ἔφροσύνη, delectatio. ἔγνωμο- 35
σύνη, beneuolentia, æquitas animi. gratitudo.

Poëtæ

Poëtæ sæpe metri causa diphthongum diuidūt:
 ἄξοος ἐὺξοος, politus. ἄζωνος ἐὺζωνος, bene cinctus, stron-
 nus miles. ἄδμυτος ἐὺδμυτος, bene fabricatus. ἄφρονέων
 ἐὺφρονέων, sapiens, prudens, recte sentiens.

- 5 Geminant etiam sequentem consonantem, vt
 syllaba longa fiat, ἄμειλιν ἐὺμμειλιν, bene hastatus,
 bellicosus. ἄραφῆς ἐὺρραφῆς, bene sutus. ἄροος ἐὺρροος,
 pulchrè fluens, meatum facilem præbens. ἄσελμος ἐὺσελ-
 mos, pulchrum tabulatum habens, vel paginam.
- 10 Aliquando vertunt e in n, ἄκομος ἠύκομος, bene
 comatus, luxurians. ἄγγειος ἠύγγειος, nobilis, generosus.
 vt εὔτε ἠύτε, quando, cum, dum, velut, sicut.

Δ Υ Ξ.

- Præponitur quomodo δ, δύτολος, morosus, diffi-
 15 cilis. δύσποτος, inexorabilis. δυσκραῆς, intemperans. δύ-
 σεβης, litigiosus, iurgator. δύσελπις, abiecta spei. δύσπερος,
 difficilis in amore. Propriis, δύσπαις, infestus.

- Sed aptissimè Verbalibus. δύσπετος, difficilis iu-
 dicatu. δὺἀνέφικλος, inperuestigabilis. δὺσπαρολόβητος,
 20 obscurus, quem difficile quis assequi potest. δὺδαιώρητος,
 difficilis contemplatu.

- Æem. absoluta in ια. δὺσφορέια, tolerandi difficul-
 tas. δὺσκρασία, diuersa constitutio, mala temperies. δὺσοισια,
 malenolentia. δὺλαίς οτόκεια, mulier optimum filium
 25 infeliciter enixa.

Sed iam redeamus ad ο micron.

- Attici vt docet Athenæus aliquando vertunt
 α in ο. μαλάχη μολόχη, malua. ἄσαφίς ὄσαφίς, vna passa.
 πάρδαλις πόρδαλις, panthera cuius mas pardus dicitur.
 30 ἄσανός ὄσανός, cancri genus.

- Æolij. ἄλαμνος ἄλομμος, sternutatio. στραῖς εἶρος,
 exercitus. θρασῖος θράσεος, ἀνδραχ. σ α λ εῖς σπολεῖς, missus.
 τ in π. ἀνω ἔνω, supra. ἀνίλη) ὀ. ἔληται, erexerit. ἀνεχώ-
 ρησεν ὀνεχώρησεν, regressus est. σε recepit, commigravit,
 35 procul absfuit.

Latine δαμῶ domo. Pūnice Harag ὄρη, ira.

Talla tollo. Sarab sorbeo. Sic Iain οἶνος, *vinum*, & potus ex hordeo confectus. Har. ὄρος, mons. lalal ὀλολίξω, cum clamore ploro, plaudo, clamito. Carcon κρόκω crocum. μαρμαρω marmor.

E in o in praterit. med. λέγω, dico. λέλοθα, dixi. & πέθω, suadeo. πέποιθα, suasi. λέλιπω λέλοιπα, linquo, liqui.

In deriuatione. τρέμω τρομέω, timeo, tremo. διέμαδομέω, aedifico, exstruo. δρέμω, curro. παλιδρομέω, recuro, remeo, recido, reciprocō.

Latinè Pendo pondus pondero. Θέρω torreo. 10
σπένδω spondeo. nam veteres ἔσπενδον cum spondebant. Tego toga.

Æolij ω in o, cum ex impar. parisyllaba faciunt. ἔρωσ ἔρωσ, amor. ἔρωσ ἔρωσ. ἐξ ἔρον ἐντ, desiderium edendi represserunt. ιδρώς. ιδρώτ. ιδρώτι. ιδρω. 15
Ιλ. ρ. ab ιδρός. alij apocopen malunt. ab ιδρώτι, sudor.

Sic ὥρα ὥρα, hora, tempus. ὠτείλη ὀτέλλα, vulnus cicatrix. ἔσρωσ ἔσρωσ, stratum est.

Sic ποῖτα. Δρύχωρ Δρύχορος, spaciosus, capax. 20
amplus. φούζω φούζους, victum produccens, viuificans.

Homerus. ἰομυ, camus. ἀγείμυ, congregemus. ἔρυσωμυ, trahamus. & alia permulta. pro ἰωμυ. ἀγείρωμυ. ἔρυσωμυ. Sed potest esse modi enallage.

Sic πῶ ὠμαι, volo, volas. ποτλώς, volatus. πῶ τὰς φρένας ἐκπετόσασ, qua animo euolasti? 25

Abundat initio. μορπύω ὀμορπύω. μόργυμι & ὀμόργυμι, abstergo. Punicè Rae ὀρῶ, video, aspicio, spero, caneo, respicio.

O Poëticè in secūda contractōrū additur ante ω, ὀρῶ ὀρῶ, video. ὀρόων, videns. ἀντίῶων, aduersans. ὀχεῶων, litigarūt. asserè congressi sunt. κρεμόω, suspendo. 30
Ιλ. η. ἠγρόων, loquebantur. Herodot. ἀλώω. ὀδ. ε. imperatius pro ἀλώω, ab ἀλέομαι, erro, palor. τρυγῶων, vindemiarēt. & χεῶμυ, gloriabar. supplicabam: aliāque innumera- 35
bilia. post ω, ἀλωμίν ἀλωμίν, qua errat. Dionys.

πῶων πῶων, πῶων, collis, eminentia montis. Homer. Semel

Semel obseruauī additum *ι*, γελόων & γελόων-
τες, Od. υ. pro ἰγέλων γελῶντες, *ridens, ridentes.*

In nominibus rarius, αὐτόχων & αὐτοχώνος, per
se *fusus*. φῶς φῶος, *lumen*. θῶκος θῶκος & *locus, sedes, coctio.*
5 γάλως γάλω γάλω, γάλων γάλων, *soror mariti.* ἄθως
ἄθω ἄθω, *mons Thracia.* τάλω τάλω, *qui multas habet*
eruntias: Phauorino.

Semel ante *υ*, & *ου*, cuius. Ιλ. β. vt βοηθός βοηθός &
adiutor. Sic βεβολήα & pro ἐβέλω & *Ionice cum*
10 *epenthesi, vulnerati sunt.*

Latini eodem modo *μνάω*, ex quo *μνῶμαι* & *μέ-*
μνημαι moneo: vt u breue, Ηρακλῆς Hercules, Ασκλη-
πιός Aesculapius, Αλκυμῆν Alcumena, Plaut.

Etrusce Caulis cauolo, Paulus Paulo.

Βεοτι, vt docet Heraclitus, ο micron prae-
ponunt u *psilo*, ὕλη ἔλη, *sylua, materia, nutrimentum.* &
urbis nomen. ὕδωρ ἔδωρ, *aqua,* & *sydm: Proclo.* cum
tenui, ἐλήλυθα εἰλήλυθα, *ueni.* Αἰολες itidem, θυγάτηρ
θυγάτηρ, *filia.*

20 In fine etiam additur poëtice, sed raro, Μίνως
Μίνω Μίνω, *Minoi.* Τάλω, *misero, arumposo.* πετεῖω,
Andργεῶ, *Androgeo.*

Ionum & Doriensium more è quibusdam no-
minibus eximitur, Ακκσίλα & Ακκσίλας, Αναξίλα &

25 Αναξίλας, Μενέλαος Μενέλας, Πτερέαλι & Πτερέλας, Νικό-
λα & Νικόλας, Λαδίκη Λαδίκη, *Nomina sunt propria.*

Latine πῶος *pus*, γῆος *genus & gens.* Virgil.
Trita Melisphylla, pro μελισσόφυλλα, *herba genus.*

Ἄελις è pronominum genitiuis excludunt,
30 ἐμῆ, resolutione ἐμῆς, paragoge ἐμῆθεν ἐμῆθεν, *mei.*
ὄυ σέο σέθεν σέθεν, *tui.* οὐ εὐ εὐθεν εὐθεν, *sui.*

Huius generis sunt, τίποτε τίποτε, *cur.* τίθ' ἔτως
ἔσῃτε τεθνήποτες, *cur sic stetitis stupentes.* λωτόνοι & λω-
τιῶτα. quidam *crasi* è λωτόνοι &, *loti ferax.* Δποθρί-
35 *μος* Δποθρίμω &, *interiens, moriens.*

Vt Latine μόρ & mors, Denouo denuo, θράτωρ,

ορος, fratet, fratris. nam significatio non est aliena.

Attice οἶομαι οἶμαι, ὄομαι ὄμαι, putabam, λούομαι
 λῦμαι, lauo. ἐλούομαι ἐλύομαι, λούομαι & λῦομαι, lotus.
 Non tamen δόλομαι, peribo, & δολέομαι, periturus:
 quæ Athenæus & Lucianus in quibusdam indo-
 ctis sophistis exagitant. Sunt enim malè ὀμνῶντα
 ab ἀπόλλομαι, perdo, perdor, destruo.

Poëticè ἀλλῆες, ἄλλῆες & ἄλλῆς, Callim. congregati,
 conferti.

Sic ἐποβάλλειν ὑββάλλειν, subijcio, suppono, substerno, 10
 suggero. ἠγνοῦκαμιν ἀγνήκαμες, ignorauimus. Æolice,
 διερείθεος διερείθεος, Aratus, astuosissimus, feruidissimus.

O à Latinis initio aliquando additur, πλάγιος
 obliquus, Etrusci denuð detrahunt, bieco.

Præciditur, ὄνομα nomen, ὄπισθε post, ὄροῦμα, 15
 ὄδους, ὄτος dens, ὄραμα & ramus, ὄκέλλω cello.

Etrusce Officina fucina, Obscurus scuro, ὄρυζα
 oryza riso.

O in ι, κύνις cinis, ὄμβρος & imber, ὄρμος primus,
 ὄς is. 20

Π Ἰ.

Post ν & μ, vt B pronounciatur vulgo, τὸν Παῦλον
 ton Baulon, Paulum. πέμπω pembo, mitto.

Æolij, vt docent Grammatici, nonnunquam
 mutant μ in π, ὄμματᾶ ὄππατᾶ, oculi. μετ' ἐμᾶ πετ' 25
 ἐμᾶ, mecū. in cōpositione πεδᾶ, μείερχομαι πεδέρχομαι,
 pretereo, appello tento, quæro. μετέριστος πεδέριστος, subli-
 mis, volans. μετιωρεῖς πεδᾶωρεῖς, equus ferociens.
 μετιώρος πεδέρος & sublimis.

Aliquando τ in π, σολὴ σολή, stola, amictus. σαλεύς 30
 σολεύς, missus, pulsus. τέτραπλαι πέτραπλαι, conuersus est.
 πέντε πέμπε, quinque. ex quo ἔχον πεμπάβωλα χερσί,
 habebant præ manibus verua in quinque cuspides diuisa.
 σειλάμναι σπιλάμναι, quæ miserunt.

Cretenses, στάδιον στάδιον, stadium. Sic τέσσαρις 35
 τεσσαρες, quatuor.

Sic

Sic Latinè *σχῆμα* spica, *ταῦς* pauo, *ῥῆς*, *ῥῆτος* corpus.

Etrusce Extinguo *spengo*. contra *π* in *τ*, *σπενδῆ* studium.

5 Idem Æolij *σ* in *π*, *ἀμφὶ ἀμπὶ*, *de*, *circum*, *cum*, *contra*, *per*, *ἀμπί*, *ἄμ*, *induēs*, *ἀμφί*, *ἄμ*, *ἄμπεσαι*, *ἀμπέσαι*, *induere*. Sic *φανός* *πανός*, *lūterna*, vn *falot* Gall. *ράφος* *ράπυς* rapum.

Latinè *φοινίκεος* puniceus, *φοῖνιξ* Pœnus, *φανόλης* *pænula*, *ἀρῦν* *apua*, *φοβῶ*, *ex quo* *φοβῶμαι* pauco, *πορ-*
10 *φύρα* *purpura*, *κεφαλή* *caput*, *γρύπες* *gryphes*, *κάρπω* *carpo*, *θφός* *sapiens sapiō*, *παῦλον* *pro vili*, *paulum paululum*. *φόρως* *φορτίζω* *porto*, *φολῆς* *pellis*. Punice

Firdaus *παράδεισος*, *paradisus*, *potarium*, *hortus*. *Farsach* *παραστάτης*, *mensura apud Persas triginta stadia*,
15 *ut sentit Budeus*, *continens*. *ἵστα* *ῥως* *ἀκίον*, *pistatium*, *genus fructus*. *Φαλῶς* *pullus*. *Σαφίρ* *σάφειρος* *saphirus*, *ιασφ* *ἰάσπις*, *ιασπίς*. *Ἡρέφ* *ἄρρω* *ἀρράζω* *rapio*. Etrusce *la raffa*. z enim *cadit*, *vt* *σαλάζω* *stillo*. *Fi-*
tha *Syriace*, *πείθω*, *suadeo*.

20 Etrusce *σπίρω* *stroppio*, *verto*, *torqueo*, *moveo*. *φύση* *in pasta*, *maza* *in scypho coagitata macerataq;* *è vino & polline*. *φάγρος* *pagrus*, *piscis vorax & cos*.

Aduerbia quædam interrogatiua amisso *π*, & sumpto aspirato fiunt relatiua, & denuò præfixo
25 *σ*, *pristinam vim recipiunt*. *πότε*, *quando*, *ότε*, *qui*, *ὅποτε*, *quandoquidem*. *πῦ*, *ubi*. *οὔ*, *cuius*. *ὅπου*, *ubi*. *ποῖ*, *alicubi*. *οἶ*, *qui*. *ἔποι*, *quò*, *ubi*. *πῆ*, *quomodo*. *ἦ*, *cui*. *ὅπη*. *πότεν*, *unde*. *ὅθεν*, *ὅπόθεν*, *qua hora*. *πηνίκα*, *quando*. *ἠνίκα*, *quare*. *ὅπηνίκα*. Aliquando sunt enclitica, *ποτέ*. *πῃ*.

30 *ποι*. *πῃ*. *ποθέν*.

Ad hanc formã dixit Aratus. *ὅππῆμος*. quod alij *poëtæ* *ἦμος*, *quando*, *dicunt*. itaque *duriusculum* est.

Huc referri debent. *πῶς*, *ὡς*. *ὅπως*, *quomodo*. *ποῖος*, *qualis*. *οἶος*. *ὀπότος*. *πότος*, *quantus*. *ὄτος*. *ὀπότος*. *πηνίκος*,
35 *quam ingens*, *quam potens*. *ἠλίκος*. *ὀπηνίκος*. Aratus *ὀπο-*
σαίν *à ποσάρος*. quod *perrarum* est, *quot in diebus*.

Quæ

Quædam ο tantum accipiūt. ποτέρος ὀπότερος, uter.
 ποσός ὀποσός, uterlibet. ποδαπός ὀποδαπός, cuius. Ta-
 metfi Latini suum Vter ex ὀτερος fecisse videntur.

Π initio additur. πώχω πώχω φώχω, tero, attenuo.

Decidit. πήγμων ἥσανον, ruta herba, & sartago. πα- 5
 λαιός ἀλαιός, antiquus, senex, pristinus; Æschyl. Sic
 πλατὺς latus.

Hispani quidem hoc sæpissimè faciunt. Plenus
 lleno. Planus llano. Ploro lloro. πλώμα tomo
 ruina Etruscæ. 10

Æolicè geminatur & ποϊτικῶς ὀππως, ut ὀππη, ubi.
 ὀππότερος, uter. 10

Latinè Iuppiter. reppulit. repperit. Contra
 πάππας papa. hoc est pater.

Abundat. ὀπλω ὀπιλώ ὀπιπλώ, video, aspicio, obseruo. 15
 λώπιαπε pro λώπιν. ab ἐνίπω, dico, increpo, maledictis
 incesso. alij ab ἐνιπάτω. eadem epenthesi.

Latinè vertitur sæpe in B. δὲπ ab. ὄπιν ubi. πύρ-
 ρός burrus. ex quo buio Etruscæ. R. in I. Latinè ful-
 uis, rutilus, oculis igneis. vt Glarea ghiaia, Parpaio. 20
 πυρρίας byrria, serpentis genus à colore igneo. πῶλιμος
 bellum. nisi est à Duellum.

Hispanicè Mancipium mancebo. iuuenis. Epi-
 scopus obispo. Syriace Carpas κάρπαθς carbasus.

In Ph. τρώπαιον trophæū. ρίπαια ὄρη Riphæi mon- 25
 tes. Βόσφορος Bosphorus. caput. Etruscæ capo. Gal-
 licè chef. ca in che. vt Canis chien. non à κεφαλή.

P Ω.

Clarus & asper est huius literæ sonus. & balbis
 inimicus. qui in turturis gemitu exauditur. quæ 30
 idcirco Syris Tur. Latinis repetita syllaba dici-
 tur turtur.

Attici mutant nonnunquam λ in ρ. κλίβανος κεί-
 βανος, testus, vel testum clibanus. κεφαλαλγία κεφαλαρ-
 γία, capitis dolor. ἀγχιλος etiam ἀγχιελος legitur in 35
 Hesychio, muntius, legatus.

Lari

Latinè καθήλιος cantherus. ἡλεγγίς strigilis, ἀλωά area, ἀγὼρ aquila Æolicè, κάγχαλος ganthero, *fuscetus*. Etrufce.

Contra λείριον lilium, Hispanicè lirio: & forte
5 μύρια mille, ἑλιμνίς, Æolicè Φελμνίς vermis.

Etrufce Vlutare vrlare, Dactyli datterei, Lufcinniola ruyfenor, *roffignol*.

Punice Thelith τελέθς tertius, Sarbala Ἀράβαρα, *vestis Perfica, tibialia*.

10 Lobas loba Hispan. Etrufce robba, λῶπος, *indumentum*. λῶπιος λείη. robbare, *vestem furor, spolio, prador*. Azul azurro cæruleus.

Iidem Attici σ post ρ in alterum ρ, ἄρρον ἄρρῶν, *mas*. θαρθαλίος θαρραλίος, *audens, ferox, audax*. τάρρος

15 τάρρος, *quicquid expansum superficiem habet*. κόρρη κόρρη, *tempus pars capitis*.

Sic μουσώτις, (nam μυτιώτις Atticū est) moretum quasi mosetum. ἔσω ex quo ἔθμαι ero, κέλης celer, *ποράσο* portum, *τύρσις* turris. Syriace Hesba herba.

20 Sic è Fufiis, Valefiis, Furij, Valerij.

Æolij etiam vt scribit Herod. ἕξ ἕτορ, *hic*. ἵππος ἵππορ, *equus*. μάρτυς μάρτυρ, *testis*. Laconice ἀσπός ἀσπός, *uter utris, pellis in utrem formata*. ἀδελφός ἀδελφός, *quod mendosè scribitur ἀδελφός, frater*. πούς

25 πούρ, *pes*. τίς τίρ, *quis*.

Latinè φόβος pauor, Labos Honos, labor honor, *ἐντὸς* inter intra.

Ρ in deriuatis additur, σκῆπτρον, *sceptrum*. ἀσκήπλω, *fulmino, irruo, fingo*. ὤπλις, *visum est*. ἕσπτερον, *speculum*. ἀέσπτερον, *idem*. ἠροταί, *aratum est*. ἄροτρον, *aratiῦ*. ἰδίω ἰδρώ, *sudor*. ἰδρὼς, *sudor*. λησις, *latro*. λησικίς, *Piraticus*. σπάνιος σπαριος, *farus, paucus*. ἐλῶ ἐλάσω, *impello, faturo*. ἐλασπῶ, *agito*. βήσω βώσω, *vocabo*. Ionice βωσπῶ, *voco*. ἀκούω, *audio*. ἀκοή, *auditus*. ἀκροῦ ἀκροῦμαι, *audio*. καλῶ καλισπῶ, *voco*. λήθω, *luteo*. λάθρα, *clam*. μάττω, *pinfo, subigo*. μάκτρα, *uas in quo pinfitur farina*.

γωνιά, Laconice γωνίον, *angulus.*

Latinè κορίαννον *coriandrum*, πούθω *putreo*, Καλίω *tolero*, φλέγω *flagro*, πρόσω *prorsum*, έξωθεν *exita.*

Etrufce Ballifta balefta, Genifta gineftra, Anas, anatis anitra, Hinnio hinnitus annitrire, Gummi 5 gromma, ἔγκαιστον, *genus picture ab urendo dictum.* inchiostro, Cæleftis color cileftro, Βικος *bicchiere.* Hispanicè Stella eftrella. Gallicè Calendarium *calendrier*, Thefaurus *threfor.*

In compositione cùm posterior pars incipit à ρ, 10 geminatur, πρόρριζος, *radicatus, cum radicibus.* ὑπόρριτος, *onis facta.* βαθύρριτος, *altiffimus.* ἀρρητος, *nefarius, arcannus.* Legitur tamen καλλιρόν, *sons Atticus.* κορορίεν, *profuere.* & multa poëtica, in quib. nō repetitur ρ, ut ἀμφίρως, *circumfuius.* ἀρκετος, *incorruptus, inpen-* 15 *trabilis.* Sic in incremētis, ρίπιω ἔρριπτον, *projicio, bam.* excipiūtur cōpofita ab δ, δρωσος, *fanus, robustus, fortis.*

Sic ὄρα ὄρρα, *quodquidem.* Ἐθάλια παρράλιν, *regio* 20 *maritima.* ὄρος ὄρρος, *serum lactis.* βορείας βορράς, *Boreas.*

Æolij ρ transponunt & geminant, i mutato in ε, 20 Πείαμος, πέρραμος, *Priamus.* κόπρια κόπερρα, *stercus.* ἀλλότριος ἀλλοτέρρος, *alienus, asciritius.* ex quo alter, μέτριος μέτέρρος, *mediocris, modestus.* cum duobus tenuibus.

Latinè Tera, poëtice terra. Serare, Etruf. ferrare. 25

In quibusdam eliditur, ἀίχρὸς αἰχρίων αἰχρίσος, *tur-* 30 *pis, ior, issimus.* μακρὸς μινκίων μίνκισος, α in n, *longus, gior, giffimus.* δρύφακτοι δρύφακτοι, *cæcelli ex quercu facti.*

Dorice σκῆπτρον σκῆπτρον, *sceptri.* ex quo εκκῆπῶχος 30 βασιλεὺς, *Rex sceptrifex, μικρὸς μικκὸς, parvus.* πορὸς πορῶτι, *ad, λέπαργος, ἀντι ἢ λαπάργος, ὄνος, Taurus albi pili: item asinus, apud Nicandrum.* μαπέιν, *pro μαρπείν* à μάρπιω, *capio.* 2. αογ. ἔμαρπον, *infi.* μαρπείν, *μαρπείν,* Ionice μαπίειν ἔμφορθεν. Dor. ἔμποθεν.

Latinè Cerebrum cerebellum, Scalprum scal- 35 *pellum,* ἄρδρον *artus,* λεικτρον *leclus.* Forte etiam

ἀτὰρ ἀτ. μετρώ metior, κέντρωνες centones. Punice
Zonar ζώνη zona.

Poëtæ etiam more Ionico transponunt ρ, κρη-
τερὸς καρτερὸς, fortis, patiens, validus, minax. καρδία κρη-
5 δίη, cor. δίφρος δέιφος, biga, sedes, sella. ἱεράδιστος βάρδι-
σος, tardissimus. ἀτραπῆτος ἀτραπῆτος, via recta. δ'ρατὰ
δ'ρατὰ, facta. ὀφίοσπαρτος ὀφίοσπαρτος, fatus serpentibus.
τέταρτος τέτατος, quartus.

In aoristis vt penultima corripitur, ἔδ'αρον ἔδ'ρα-
10 ρος, vidi, creui. ἔπαρθον ἔπαρθον, perdididi, vastani. ἔδ'αρθον
ἔδ'αρθον, dormiui.

Sic ῥίξω ἔρδω, pro ἔρξω, ex quo ἔρξω pro ῥίξω, fa-
ciam, sacrificabo, patrabo. πεφαρμένος, obturatus, valla-
tus. ἰφάρξαντο, seferunt. φαρίον, septum. ἀφράττω,
15 obturo, sepio. ποῆτις vel Bœotice, ἐ quo farcio La-
tinum. κικρύφαλον, vitta, reticulum. ἀκρύπλω, abscondo
me, delitescō. & κεφαλή, caput. quasi κρυπλοκέφαλον,
tegmen capitis. κρήσω κρήσω. & Att. κρήσω, λόγῃ, procul.

Sic variatur βράτταχος βράτταχος, rana, & tumor sub
20 lingua pueris infestus. βύρακος βύραχος βλίτταχος, idem.
Sic βραχίλια βραχυνία. addito α, branchia quibus pisces
spirant, fucus. νάρθυξ νάθραξ, ferula, thyrsus, virgula.

Latini in suis deriuatis R loco mutant. νεῦρον
neruus. ἀρπαξ γαπαχ. ἀρπάξω rapio. μορφή forma.
25 καρκίνος cancer granchio Etrusce. ἐκάτερος vterque.
τέρλω tener. ῥίν. ῥίνος naris. Καρχηδῶν quasi Καρθηχῶν
Carthago. παῦροι παυρι, pro pauci. κρέας caro. σπρω-
νύω sterno. Περιστροφή Proserpina. κείκος circus. ἀετ-
30 τερὸς sinister. κείνω cerno. Nam qui iudicat cerne-
re debet. ἔρησος ἄντικρυ contra.

Punice Rauh. pl. αἶρα αἶρα aura. Mertha μέ-
τρων. Βαλαυρ βήρυλλ & beryllus. Vard ῥόδον. vel Ἄο-
lice ῥόδον, rosa. Syriace Qerac ἄκρα arch. Etrusce
rocca. & Iaraq ὠχρός, pallidus, luteus.

35 Sic Sippor passer. Biqr virgo. Darag gradus
Mecar mercor Ert tera Elmara mulier.

Anbar

Anbar ambra Etrufce. Carmes cremefi. Azraq zorq Hispa. zarco & garco guercio. Guirnalda ghirlanda. Rizeq richeza. *παρωνυχία* pannareccio vel parareccio, *Latinè redunna morbus*. Succidus fubdicio. & fync. fozzo. Bornos Ibernica. & ber-
nuffo. *ἰασσις. δος. diafpro, Iaffis.*

Alia etiam literæ fua fede mouentur. *λακέρυζα κελάρυζα, latrans, garrula. τήγανον τάλων, sartago. ἀπερείσιος ἀπερείσιος, infinitus, immenfus. βάλανος βάλανος, Balsamum. Nicand. ἐκπαγλος pro ἐκπλαγος, 10*
horribilis, fupendus. ἐκπαγλότατος pro ἐκπλαγώτατος, mirificentiſſimus. ab ἐξέπλᾳζω, obſtupui. 1λ. α. φάστα- 10
ροι, enſis. ἀσφάτω, iugulo, maſto. ὀνέως, externus, alienus. 15
ἀνόθος, nothus. λοιγός, pernicious. ab ὀλίγος, paucus. σκά- 15
λο-λ, ἀσπάλαξ addito α, talpa. ἄοροι ὄοροι, uxorēs.

Sic *Latinè κῦδος decus, χιτῶν tunica à Qetan Punico, vel Syriaco Qituna. τὰχὺ cito, αὐλῶν vallis, 10*
τὲ & ποθῶ opto, μῶμ num, vt Etrufce Interim mē- 10
tre, ἦνσα anas, δηλέω ὦ λᾶδο φύλλα, Æol. σούλλα pu- 20
lex, ἀκυλος ilicis glās, σιάλος falina, σκέπω, tego. σκοπῶ 20
ſpecio, ſpeculor, ſpecto, σφῶ vos, vt νῶ nos, ἐμὸς 25
meus, σφίτερ, vester, σφίτερον πατέρ ὑμείρουσιν, ve- 25
ſtrum patrem celebrantes carminibus. vel ἀσφῶτες, 25
σφάκελ, fafcis fafciculus, κάχληξ calculus, φλέγω 25
fulgeo, ἀνθεμα δὲ χρυσῶ φλέγη, flos autem auri fulget. 25
Pind. ἀρχῶ rego, ἀρχῆς rex regis, εἰλαπίνη epulum 30
epulæ, εἰλαπινάζειν epulari. fic δῶαμα δῶαμεις do- 30
minor, dominatio. τρίτος τρίτος Æolicè, & τρίτη τρίτα, 30
ex quo tertius, ἔτι item, ποτὶ apud, Colurnus pro 30
corulnus, ἀλίκα Æol. qualis.

Et forſitan *μῶμ* omnis, nam ſignificatio non aliena eſt, & *λοπάς, δος* parella. Punice Sene *ἔνος annus, Azca ἀξῶ, dignus. Simca Syriace, σῆγμα, lit- 35*
tere nomen. Soca coxa. fic Caſt τόξον, telum.

Etrufce Cumulus colmo, Palus, dis padule, *λα- 35*
γων gallone, Ilia, lateris canitas, lūbus, ſciſſura. fic coſi, 35
hoc

hoc vel hocce cio, Illhic quello, Vespertilio vipistrello, Agger aggerem argine. vt Spem spene, κικλαβη ciuecca, Etrusce ciuetta. Hispan. Miraculū milagro, Parabola palabra, Obliuiū oluido, Periculum peligro. Syriace tabo, Etrusce botta bufo.

P. Latine videtur verti in D, κηρυκεῖον, Dor. καρυκεῖον caduceum, λαμπρός limpidus, contra Meridies pro medidies.

Etrusce Rarus rado, Quæro chiedo, πορφύρεος porfido, nigricans in modum purpure vt Porphyritis ficus, Plin.

In L, βάλαντον baculus, ἀκίρως aquilo. Syriace Parur parolo, vel pauolo, vt Latine Rarus rarulus dim. rallus, Ruber rubellum.

Etrusce Satur satollo, Peregrinus pellegrino. Hispanice Papyrus papel, Temperatus templado.

Σ Ξ Γ Μ Α, Dorice Σ Α Ν.

Huius literæ sonus insuavis semper est habitus, cum tamen è consonantibus nulla sit crebrior.

Itaque Euripidis versiculus, εἴσω αἶσ' ὡς ἴθασιν, seruauit te vt sciunt. ab omnibus laceratur. Quidam etiam è veteribus vocauit σίγματα. Εὐεπίδου. Pindarus oden αἴσιμον, sine sigma, edidisse fertur, & Poëta nescio quis è tota Odyssea exemisse omnia sigmata.

Δ ob syncopen in σ, ἡδέειν ἢ σμδρ, sciueramus.

Euripid. Hecuba ἡδέειν ἢ σην, sciuerant duo. Aristoph. Auibus. ἡδέειν ἢ σ, sciueratis. Sophocl. Colchis. ἡδέειν ἢ σ, sciuerant. Eurip. Rhefo. sic fortè

Latine παιδιον pusio.

Laconicè θ in σ, θεὸς σίος, ex quo Σέβουλα, οἰοεὶ θεὸς βελή τις, tanquam Dei consilium. & σίσοφθ quasi θεὸς φθ, in diuinis peritus, Theologus. & τὸ σῶ, duo dij. τὸ διοσπέρω, Ionis duo filij Castor & Pollux. Attice,

Hesych. σίος, Deus. θεὸς σείος, diuinus. ἀγαθὸς ἀγαθός, bonus. πιδάκην πιδάκνα, doliolum. θαμνὰ θαμνὰ, crebro.

ἄρμους σέρμους, lupini. θεῖν σεῖν, currere. Ionice βυθός
βύσος, profundum, gurgis, pars ima. ex quo ἀβυσσός.
Syriace Athon asina, Latine, abyssus, vorago.

Etrusc. ἀειθητικὴν arithmetica, Arithmetica. θεῖος,
zio, diuinus, patrius, auunculus. πάθος vel ἐμπάθεια, 5
affectus, commotio. pazia, θήκη zecca, ubi percutitur
moneta. Hisp. πέβιθος, cicer. garuanço. Syr. Pitha
peza pezo, Thana zana & zaino, nam ea litera
fono ad S proximè accedit.

Dorientes in primis plur. omnium modorum v in
in ε, τ. πῶμες, verberamus. λέγομες, dicimus. εἶρπομες,
10 serpebamus. Cretenses ἰώεις, exat. αἰὲν αἰὲς, semper.
μὲν μὲς, quidem. καλῶ καλὰς, pulchram. σοῦω σοῦας,
sapientem. Latine πλεόν plus, πρῖν prius.

Æolij in infin. inflexor. v in ε, νοεῖν νόεις, intelligere. 15
φιλεῖν φιλεῖς, amare. γέλω γέλως, ridere. πεινᾶν πεινᾶς,
esurire. ὑψοῦ ὑψοῖς, tollere.

In nomin. quinta, δελφῖν δελφῖς, delphinus. ῥῖν ῥῖς,
uaris. μῶν μῶς, mensis. ποῆτικε. Megarenses vertunt
τ in ε, τὰ, σὰ id est τινὰ, quædam. vt ἁμᾶν, pro τινὰ 20
μῶν, quædam vero. ex quo ἀῆ & ἄωα, Attice ἀπῆ,
quæcumque, quæ: ἠγοῦν ἀτινα. ἀτῆ verò pro τινὰ vel
ποτέ, aliquando. vt πῶνικ' ἀτῆ, ecquando. τῆτες, hoc anno.
Doric. ἄτες, Aristoph. interpretes. Cyprij σίβαλε pro
τὶ βόλι, quid vis. Hesych.

Latine ὄσων os ossis, ῥητῖν resina, ἀρκῆς vrsus
extrito κ. Sic Tentus fartus, recentiores tensus
fartus. Sic Merro, Pulto, merfo, pulso.

In derinatione, ἐνιαυτός ἐνιαύσιος, annus. μίλητος
μιλῆσιος, Milesius, Etruscæ Sorprus, vt haustus sorso. 30

Z etiam in σ, Nam veteres dicebant, ζῆλον, scalp-
pellum, calum. ἰζῆλον, scimus. ζῆωσαι. ferire, flagris exa-
minare. ζυκρόν, pusillum. ζῆνγμα, medicamentum ad
tergendum, smegma. ζῆραζοδός, smaragdus. ζῆ-
σαι, obstrasse. quæ nunc scribuntur cum σ, σμύρα 35
ζῆρα, myrrha.

Punice Mezeg μίσγω, misceo. Zera sero.

Tarentini, hoc est Itali magnæ Græciæ, verba in ζω barytona per duo ω pronunciant, ἀλπίζω ἀλπίσω, tubis cano, clango. λακκίζω λακκίσω, calcitro, & caleo. φράζω φράσω, dico, differo, eloquor, sibilo, explodo. quod Corinna Bœotice dixit φρατίω. συείζω συείσω, & Attice συείτω, fistula cano.

Latinè μύζω mussio. Sic Plautus Atticissat, Sici-
licissat, ex ἀτλικίζεις, σικελίζεις, vel σικελικίζεις. Terent.

10 πατριζέω patriisso, πιτιζέω pitisso.

Æolij πI præeunte breui vocali vertunt in duo
ω, ἐμπίπλω ἐμπίπω, innado, irruo. ὄπλω ὄσω, respicio.

ex quo ὀσώμωδω, intuens. Homero familiare, ἀπέπλω

ex quo πείπω πείσω, & Attice πείτω, coquo, concoquo,

15 πεινω, pinso. non tamen τύπω τύσω, cū u longū sit.

Huc referatur κόφυρος, κλάσφυρος, & κότυφος, π cōuer-
so in ε, merula. vt κάρνυω. ex quo κάρνημα sternuo.

Σ initio additur plenioris soni gratia. φῶ φάζω

φράζω, iugulo, μαέτω, immolo. μέρω σμέρω, video, oculos

20 obuerto. μῶ σμῶ, quero. μήχω σμήχω, abstergo. Sic μῦς

σμῦς, mus. μυδρός σμυδρός, candens ferrum. quæ è
priscis auctoribus citat Hesychius.

Veteres Latini, vt docet Festus. dicebant stlites
stlatū stlocum: quæ nūc dicimus. lites latū locum.

25 Latinè ῥόστη scruta. ἀκίς. ἀκίδος sagitta. εἰ si, ἐμμί-
sum. Hispanice vmbra sombra. Umbella sombre-
ro. Etrusce μανία smania, furor, insania.

Contra Ionice & Æolice tollitur. σμίλαξ μίλαξ,

hedera qua coronabantur poëta. μικρός μικρός, paruius,

30 humilis. σπύα ἰπύα, arca panaria. σμυκλήρ μυκλήρ, naris.

σμίρρανα μίρρανα muræna. σκεδάζω κεδάζω, dissipio, di-

spendo. σμάραγδος μάραγδος, smaragdus. ποῦτ, σφιν

φιν, sibi. ob metrum. Sic Σκάμαδρω Κάμαδρος, flu-

uius Troie. Sic Cyprij ἄγανα pro ἀγλίω, sāgena, rete

35 piscatorium.

Latinè σφέλλω fallo. σμύρρα myrrha. σφενδὸν funda

ἄπλασθῶ Æolice παλασθῶ palpo. ξέγω tego. δὶδ' ἀσκη-
μαι disco. Sic è Casmillā, camillam facit Virgilius.

In medio additur. δέμις δέμιλος, δέμις, *ius, fas,*
munus. δέμις ἰος, *iustus.* θεός δῶ, *Vaticinor, ius dico, leges*
fero. πρεσβύτατος πρεσβύς αἶτος, *natu maximus.* Nicand. 5
Latine At ast. Cadit. μασώω ματόω, *inquirō, affecto,*
peto. ὀπίθεν, *retro.* Ὀδυσῶς, *Ulysses.*

Lacones Argiui. Pamphylij. & Eretrienes σ
eximere solent, pro quo aspiratum sufficiunt.
μῦα μῶα, *musā, μουσική μουσικά, Musica.* πᾶα πᾶά, *omnis.* 10
βοσῶα βοῦρα, *boum custos.* ποιῶσαι ποιῶσαι, *fecisse.* εὖ Ἰ.
εὖ οἶ, *bene tibi sit, Eue.* quæ est bacchantium accla-
matio. vnum in vsu cōmuni relictum est. σῦς ὕς sus.

Latini contra aspiratum sæpe vertunt in S. ἄπο
sub. ὑπερ super, supra. ἕξ sex. ἐπὶ ἑπτεμ, *id est su-* 11
dor. ἐδ' sedes. ἐκυρός ἐκυρά, *socer socrus,* ὕλη sylua,
ἡμι semi, ἄλ' sal, salum, ἔρπω serpo, ἄλλομαι salio
salto, ἔρπυλλ' serpyllum, οὐ sui, ἔ se. ὑάδες fuculæ,
Gel ius.

Cretenses & Megarenses addunt in fine, οἶκαδ' εἰ
οἶκαδ' εἰς, *ad domum.* ἀγε ἀγες, *duc, age.* φέρε φeres synco-
pe, *fer.*

Huc referri debent, χέεις, *tene.* ἐπίχεις, *intende.* ἄ
χέω, *habeo, teneo.* σπείεις, ἐνίσπεις, *refer, memora.* ἀ σπείω, *Im-* 25
peratiui cum paragoge σ, vel ἄ χῆμι σπῆμι.

Ælius Dionysius duo addit, οἶδα οἶδαις, *nosti.*
ἦδα ἦδαις, *eras.* quæ quidem ipse nunquam me
legisse memini.

Poëticè contra in fine aduerb. metri causa ex-
teritur, πολλῶκι, *sæpe.* δ'ηθάκι, *sæpius.* πλεῖς ἀκι, *sapissi-* 30
mè, sapennumero. τοσαυτάκι, *totias.* χωεῖς, *seorsum sepa-*
ratim. λί. εἰσι, *obliquè.* quæ omnia vsitate exeunt in
σ. veteres Latini in versu elidebant s, *Versibus* quos
olim Fauni vatesque canebant.

Ὄτω sequente vocali accipit ε, ἔτως ἐχέ, *sic habet.* 35
non tamen apud Iones. Herod. ἔτω ἀπιτίως, *sic*
faci

facile, citra negotium. sic μέγεις ἔ. μέγεις τότε, donec
vsque quo. aliquando etiam ἀρξί & ἀρξίς, vsque, do-
nec, prorsus.

Æolij è nominib. primæ parisyll. tollunt ε. ὀ
5 Ἀρχύτης. ὀ Πυθαγόρας. ὀ Ὑεραγόρας. ὀ Ἀρχύτης. ὀ Πυθαγό-
ρας. ὀ Ὑεραγόρας. cum tenui: Nomina vinorum.

Sic in contractis è gen. & vocat ὀ Σωκράτης. τῷ
Σωκράτη. τῷ Ἀεισοφάνει. ὃ Σώκρατε. ὃ Ἀεισοφάνει. sic
Latini Archyta. Pelia. Hermagora. Anchisa. Chæ-
10 rea. Byrria. ὀ Sophocle, ὀ Ænea, ὀ Pericle.

Contra Græci Latinis in A masculinis addunt
ς, Sylla ὀ Σύλλας, Catilina ὀ Κατιλίνας, Fimbria ὀ Φιμ-
βρίας.

Dorientes dicunt ὀ pro ὄς, qui. sic ὄτις pro ὄσις,
15 quicūque. κλυθὶ ἀναξ ὄτις ἐσὶ, Ὀδ. ε. audi rex quicūq; sis.

In deriuatis aliquando desideratur, ἐγνωσται, no-
tum est. γνωτός, cōsanguineus, familiaris. ἄγνωτός, ignotus.
ἄλλοθιωτός, alibi notus. dicitur etiam γνωστός, sed alia
significatione, nam est notus amicus, dilucidus. λυώσται,
20 perfectum est. ἀνύωτος, inefficax, irritus. δυσελέυτος,
inenodabilis. ἐρασται, amauit. ἐρατός, amabilis, blandus.
contra ἐραστής, amator, studiosus. σέσωται, seruat^{us} est.
ἄσωτος, pro ἄσωτος, prodigus, insatiabilis, & σωτήρ, cōser-
uator, vindex, liberator. cōtra τὰ σώσπρ, premia salutis.

25 In quibusdam abundat, ὄρχηται, saltauit. ὄρχησις,
saltator. ὄρχησπρ, locus in theatro in quo Scenici actiones
suas referebant; item ubi senatores sua habebant subsellia.
μémηται, meminit. ἀμνήσια, oblitio. κέχηρωται, vastatus
& orbatus est. χηρωσής, qui succedit in hereditate viro
30 viduo. κέχρηται, usus est. χησιμός, utendi peritus. χη-
σίθειον, oraculum.

In medio geminatur Æolicè & poëticè metri
causa post breuem vocalem, ὀπίσω ὀπίσω, postea.
πέλω ἔπειτα ἐστέοντο, Pello fugo, fugani, pellebātur. ὀμοῶν
35 ὀμοσόν, iura. ἐπέλεα ἐπέλεσα, vocauit. ἐπέλεσα, risi.
ἐπέλεσα, perfecit. ἐπέλεα ἐπέλεσα, habitauit. ἰλασάμενος, placās.

καλέσμαι, *vocare*. μέσον μέσον, *medium*. τόσον, *tantum*. ὅσον, *quantum*. τοσούτων, *tantum*. ποσὶ ποσίν, *pedibus*. ἐσσεῖοντο, *movebantur*. ἔσωσείω, *succutio*. ἀελοσάειν, *applaudo*, *adulor*. ἔγωμαι ἔσομαι, *ero*. ὀπισσεῖντιν. Ἰλ. δ. *tendat, quatiat, concutiat, intendat.*

Σ à Latinis antiquis geminabatur, quoties media vocalium longarum, vel subiecta longis esset: caussa, *callus*, diuisiones Quint. Cadit, *τιθαασός* *τιθαασός*, *mansuetus*, *mitis*, *cicur*. Syriace Βυα βύσσο byssus. *contrà* *πλισσάνη* *puisana.*

Σ Latinè aliquando vertitur in C. *πρασιὰ* *porca*. Etrusce *prace*. Varro à Porriciendo. *σιὺ* cum *con-* *συμφέρω* *confero*. *βάεις* *barca*. quasi *barca*, *ναυιγίον*.

Syriace Siphra cista, Auza oca anser. Gallicè, *simus* *canus*, *lorba* *cormes*, B in M, vt *Samedy* *fab-* *bati* *dies*. *salzana*, & *salitia* *saliccia* Etruf. *Maurusia* *marocco.*

Vt in G, *βλαισός* *valgus* pro *valsus*. Punice *Cas-* *ser* *scacciare*, vel *stiacciare* *frangere.*

Laconice quidem dicitur *ἀκκόρ* pro *ἀκκός*, σ in η, 20 *&* in fine ρ, *pellis in utrem formata, urna, follis.*

T A Υ̇.

Post ν vulgo pronunciat ut D, *τόν* *τόνον* *ton* *donon*, *tenfionem*, *tenorem*. *ἀντλώ* *andlo*, *exhaurio* *sen-* *tinam*, *exantlo*, & *antlo.*

Attici σ ob soni insuauitatem vertunt in τ, quod tamen faciendum cum iudicio, ne in iudicium vocemur à Luciano, *γλώσσα* *γλώττα*, *lingua*. *τέσσαρα* *τέτταρα*, *quatuor*. *σήμερον* *τήμερον*, *hodie*. *φυλάσσω* *φυ-* *λάττω*, *custodio.*

Θάλαττα, *mare*. *πίττα*, *pix*. *ματταλία*, *Massilia*. *θετταλία*, *Thessalia*. & alia multa, potius *Bœotica* sunt, quàm *Attica.*

Ante alterum τ more vetusto, *ἐσία* *ἐτήια*, *focus*, *ara*, *penates*. *ἔσιαν* *ἔττακαν*, *Hesych.* *steterunt.*

Dorienses etiã, sed parcius, *σὺ* *τὺ* *tu*, *σός* *τιός* *tuus*, *εἶκο*

εἴκοσι εἰκάσι viginti, εἰσὶν ἐντὶ sunt, & Ἄολις εἴς τι, sunt.
 τίσαρες τέτορες, τίσαρα τέτορα, quatuor. τέτορ ἡδύνη,
 quatuor annis. Βοῶτι, ἴσω ἴσω, sciat. Latine ὡς vt,
 τόα τοτ, μυρσίμη myrtus.

5 K in τ Dorice, κείνος κίωθ, ille. ἐκ τῶν ἐπίων, ex
 quibus, ex illis.

Etrusce fasciculus fastello, marculus mātello,
 βόσκημα forte bestia, κυλέλη τυλέλη, alveare, vasis vel
 mensura species. sic Schiauo schiacciare, Etrusce

10 Istiauo istiacciate.

Initio Ionice & Dorice in articulis subiūct. abū-
 dare solet, præter ὅς, ἢ, vt. ἔ τῆ, ὦ τῆ, ὄν ἔν. ἢ, ἢς τῆς, τῆ,
 κίω. ὁ τὸ, τῆ, τῶ, τὸ, qui, que, quod, cuius, cui, que, quā, &c.

15 Sic ἀμα θαμά, simul, una. θαμείος, frequens. θαμίζω,
 frequentio. αὔσιον ταύσιον τήσιον, inanem. Hom. τῆτες,
 τῶ ἔπει, vt Hispanice Ogano, Etrusce vguanno,
 hoc anno.

Quædam aduerbia cum ἀποδοτικὰ, seu *relativa*
 sunt, accipiunt τ, ὅτε, τότε, cum, tum. κίωκα κίωκα,
 20 quando, tum, iam. ἕως τέως, quousque, quamdiu. ἤμος τῆ-
 μος, quam, quando, tum. & τῆμῶτ, tunc. ὡς τὰς, vt, sic.
 ὄφρα τὸφρα, interim, aliquando.

Huc referatur, ὅς τὸς, quantus, quicumque. & το-
 σῶς, tantus. οἶθ τοῖος, hic talis. & τοῖετος, ἡλίωθ,
 25 qualis. τῆλικός & τῆλικῶτ, tantus, tam senex.

Cyprij & veteres Attici + interficere solent no-
 minibus & verbis, πόλις πόλις, urbs. πόλεμος πόλε-
 μος, bellum. πόρθος πόρθος, ramus, stirps, germen. ἀνύω
 ἀνύτω, expedio, perfungor. ἀρύω ἀρύτω, traho, haurio.
 30 ex quo ἀρύταινα, cyathus. κλέπω, quo veteres Latini
 vsi sunt, κλέπω, furor, fallo. sic κύπω, perpendeo. κόπω,
 cado, percutio. τύπω, verbero. προ κύπω, κόπω, τύπω.
 πέτω peeto. sic identidem, pro idem.

Hoc modo tria illa nomina in obliquis acci-
 35 piunt τ, νύξ νύξ, nox. ἀναξ ἀναξ, rex. ex quo
 ἀνακλόριον, templum, palatium. γάλαξ, vel visitate γάλα.

γάλακτος, lac. sic Latinè à Lino linteus. Macedones pro ελευνύσι, dicunt ἀραυτίσι, *furijs*. Hesych.

Cadit aliquando, τήανον ἤανον, *sartago*. Ionic. ἀρκίος, *ursus*. ἀρκίος, *Septentrionalis*. πόρτις πόρεις, *vitula*. Lycoph. Zeres πόρρις. τέτταρα τέτταρος, *quatuor*. sic Latinè πέρνα perna, τέττα tata, *vox minoris ad maiorem*.

Geminatur Æolice & poëtice, ὅτι ὅτι, poëtice ὅτι, *quod*. Latini ποῦτα, *littus*, rettulit, *quottidie*, littera.

Etrusce Batuo batto, μάταιος matto, *ματαιότης* matteza, *Verutum verretta*, Brutus brutto.

T Latinè in B, λίτρα libra, τέρετρον terebra, τετρίδος tribus, vnde tribuo.

Forte etiam in R, χατέω careo, vt Patricida paricida, πόρτις πόρρις.

Additur in fine à Latinis, τρέμει tremit, βρέμει fremit. Punice Au aut.

Υ Ψιλόν, Æolice υμ.

Pronunciandum vt V Gallicum, vel vt qui nidore naribus auide hauriunt, quod Aristophanes vno versiculo festiuissimè imitatus est in Pluto.

ὕ ὕ ὕ ὕ ὕ ὕ ὕ ὕ ὕ ὕ ὕ.

Latini quidem in V ferè vertunt, φῦκος fucus, fruges à φρύγω, *torreo*, *frigo*. Priscianus, τρυβίη trutina, κέλυμβος columbus, μύλλος mullus, κυρτός curtus, τύρβη turba, βότρως botrus, μύτιλος mutilus, λύω luo, ῥ. τη ruta, ἕδος, Æolice ἕδος, ex quo vodus, ἀνήλυξ, γος spelunca.

I in u raro, τριφάλαια τρυφάλαια, *galea qua tres habet cristas*. ἀμφικλιῶν ἀμφικλιῶν, *qui circum circa habitat*. Syriacè Celifa κέλυφος, *cortex exterior*, putamen, *testa*.

A etiam raro, τέσσαρες πέσσυρες, *quatuor*. σάρκες σύρκες, *carnes*. Æolice. vt γλάφω γλόφω, *foedio*, *scalpo*. Latinè ἀγκύλος vncus.

Punice faza φύζα, *fuga*, *timor*. Taf, Etrusce tuffo, τάρβω turbor, τάρβος perturbatio. sic Labor lubri

bricus, Calco conculco, Salto exulto.

Æolij o sæpe mutant in υ, ὄνομα ὄνομα, *nomen*.
ὄνομαίνα, *nominatim uoco*. quod in compositis fit
communiter, ἐπάρυμ, *eiusdem nominis, gentilis*.

ὁμώνυμος, *nomine conueniens*. καλιδέμα κυλιδέμα,
versor, assiduum sum. ἀσώτερον ἀσώτερον, *proprium*. ἀγορὴ
ἀγορῆς, *nundinæ*. ὅμοι, ὅμοιος, *similis*. ὀμφαλὸς ὀμφα-
λ, *umbilicus*, μύγης, μύγης, *vix, ægrè*. Eustath. addit
ὀπίλος ὀπίλ, & cōmuniter ὀπίλ, *suprinus*. προφαλὶς
προφαλὶς, *serum, casus*. ἀποθεν ἀπυθεν, *longè*. ἀπέσροφον
ἀπυσρόπτεον, *auertebam*. Hesych. Acherontè Achē-
runte veteres. Freto fretu Lucret.

Latinè νομάδες Numidæ, βολβὸς bulbus, vt in
fine θεὸς Deus, δόλ, *dolus*, ἀντρον antrum. Qui-
dam πολυχρῆς pulcher, Πολυξένη Pulyxena veteres.

Ω in υ aliquando. χελών, *testudo*, genus nummif-
matis. χελών, *labiū*. ἀμύμων, ἠχοῦ ἀμωμος, *laudabilis*.

Υ Æolice & Ionice facit epenthesis. sed tenui
spiritu. ἐκπλ, *δκπλος*, *securus, pacificus, quietus*. ἔρ, *ἔρος*,
meta, *limes*. ἔλ, *ἔλος*, *totus, integer*. ἔνις, *orbata*,
viduata. ab εἶς. ἐνός, *vnus*. ἀρηκτός ἀρηκτός, *infractus*.
ταλαύεινος, *fortis, audax*. ἀ τάλας, *miser*. & ῥίν, *navis*.
ἰαχεν ἰαχεν, *resonuit*. φάσκω φάσκω. & cum ρ φραύσκω.
ex quo φαύσκω, *existimo, fateor*. γηδέω Dor. γαδέω
gaudeo. ἀρύω haurio. μάπιλλ, *caupo*. nis. L in N.
μαπιλλώω cauponor. Syriace Thama θαυμαζώ, *mi-
ror*. Thema θαῦμα, *miraculum, visu mirares nona*.

Poëtice ἀχίων ἀχίων, *tristis, dolens*. ἀτάρ αὐτάρ,
At, *ast, si, quando*. ἰδένσεν ἰδένσεν, *indignit*. Od. υ. δέομαι
δέομαι, *indigeo, rogo, supplico*. ἔπιδ εἰς ἔπιδ δέης, *deficiens,
indignus*.

Crētenses. ἔα ἔνα, *sine*. ἔαθον ἔναθον, *finito*. ἀέλλα
ἀέλλα, *ventorum turbines*. αὐδ' εἶς, *obscurus, inuisibilis*.
ab α & εἶδω, *video*. ἀόρατος, *Inuisus, non spectabilis*. Hu-
ius generis sunt. ναός ναός, *navis*. αἶος αἶος, *aurora*.
ἀηρ ἀηρ, *aër, aura, caligo*.

Verbis in *ew* & *aw* Dorienſes veteres addunt *v.*
βυθδομείω βυσοδομείω, *profunde cogito, molior aliquid.*
ἀμφιπόλλέω ἀμφιπολλέω, *complector, oberro.* *ζητέω ζητέω*,
indago, cępio, peto. *λείω χείω λείω χείω*, *aurigori.* *οἰνοχοίω*
οἰνοχοείω, *ministro pocula.* *ψάω ψάω*, *tango.* *χράω χράω*,
ferio, exulcero, item scalpo. & *appropinquo.* *ἐλάω ἐλαίω*.
 & *epenthesi* *ἐλαύνω*, *accommodo, commodo, predicō.*

Cretenses multis detracto *λ* addunt *v.* *ἀλκυών*
αὐκίων, *alyone.* *ἀλκή αὐκία*, *subsidiūm, presidium, reme-*
dium. *ἀλγος αὐός*, *nemus, saltus, lucus, hortus.* *δέλγυεθαι*
δέλγυεθι, *demulceri, oblectari.* sic forte Toral. Etrusce
 touaglia. nam *R* & *L* inter se cognata. Gallice *Al-*
ter autre. sic poëtæ exempto *v.* sufficiunt *v.* *ἀγαός*
ἀγαός, *pulcher, splendidus, clarus.* *ἀνίαχος αὐίαχος*, *res-*
nans, tumultuosus. Sic *κυνάξαις* Hesiod. pro *κυνάξαις* à
κυνάγυμι. detracto *τ.* *confringeres.*

Iones o micro sæpe addunt *v.* *κόρος κῆρος*, *filius,*
puer, Iuuenis, mas, germens, ramus. *ὄρος ἔρος*, *mons.* *ὄρεος*
ἔρεος, *mulus, mula.* *ἔρῆας μῆρ* *κρίωντος ἐπώχελ* pro *ὄρεας*,
mulas quidem primum inuasit. ὅα ἔα. *σορβα, fructus.* *νέσος*
νέσος, *morbus.* *κολιός κελιός*, *uagina, culeus.* *πολύς*, *πολύ,*
πολύς, *πολύ,* *multus.* *Πολυδάμας* *Πελυδάμας.* Ne mihi
 Pulydamas. sic Virg. *Vpilio* pro *opilio.* vt si scri-
 beretur *v.* *πολύπας*, *multipes, piscis,* & *tuberculum in*
nare præter naturam. Attice *πόλυπος.* Ionice & Do-
 tice *πόλυπος.* -veluti, *Balbinum Polypus Agnæ.*
θαρῆς, *impetuosus, libidinosus,* à *θαρῶ*, *terreor.* *σάλιο*, *curro.*
ἐλοός poëtice *ἐλοός*, *perniciosus, teter.* *ὀλομένη* *ἔλομένη*,
pestifera, noxia. *ὀλυμπος* *ἔλυμπος*, *Olympus, mons The-*
salia.

In quibusdā verbis deriuata facit. *πλήθω* *πλη-*
θύω, *plenus sum, sarcio, inuimesco.* *ἔπω* *ἐπύω.* & mutato
 e in n. *ἠπύω.* Dorice *ἀπύω*, *Iubeo. clamo.*

Latine *V* sæpe accedit præsertim pro denso spi-
 ritu *ἄσπερος* *vesper.* *ἔρετοί* *Velia* *ἔστια* *Vesta.* *εἶλω* *voluo*
 vtrunque à *Vale Punico.*

Sine denso. εἶνος vinum. κλειόμενος Dorice. clauis. ἐμῶ vomo. ἔμεθε vomitus. ἰξὸς viscum. χεῖα cauo & vacuo. χεῖα cauus. ἰταλὸς vitulus & Italia. λεῖος leuis. αἰὼν xuum. εἶδω video. ἔαρ ἤρ ver. ἐαρινὸς ἤρειος vernus. ἔλω valco. ἔλε τε καὶ μέγα χαῖρε, ὅτ' ἔεῖο vale, & magnam gaudere. εἴκοσι. Dor. εἴκατι viginti. ὠὸν ouum. οἶς ouis. διος diuus. βιῶν viuo. βῆς, βοος bos bouis. κόραξ coruus. ἰν ἰνὸς vena. ἰς ἰνὸς vis. ἄορτος Auernus. λοίω vel λύω lauo. οὐνὴ venum, ex quo veneo & vendo. ἐθὺς vestis. κεραιὸς ceruus. ἐλαία & ἰλάα oliua. ἐνεία nouem. Δαῖος Dauus. λαῖος læuus. σκαῖος Scauola. πρόγονος priuignus. νέος nouus. ἰον viola. pro via. νικῶ vinco. metath. ἀντὶς Æol. vêtus.

Sed hæc omnia melius ex digamma Æolico intelligi possunt. de quo in Accentibus dicemus.

Syriace ghera litigare. contendere. Etrusce gara & guerra. ghifa latus. modus guifa. galtar guastada. phiala ἀκα auaccio.

In compositis à πους, pes. poëticè u aliquando cadit. ἀελλόπος ἀέλλοπος, uelox. ἀρτιπος, ualens pedibus. δίποιν, bipes. τρίποιν, tripes. τέτραποιν, quadrupes.

Sic ἀύλαξ. κοσ. ἀλοξ. κοσ., sulcus, βαθείαν ἀλοκα, profundum sulcum. ἀθ. φρενὸς καρπέμεμος, profundum sulcum in animo possident. Æschylus ex quo ἀλοκίζω.

25 sulco, aro.

Latinè παῦρον parum. παῦρον παρ parumper.

Cretenses pro ἀρκάθος ἀργάθος, iuniperus. εἰς ἀρ οὐῶ. pro εἶθε. ἀγαραν, ὑπὸ πᾶσι ἐπιτ. Βασιτι εἰς πείθομαι ὀπίτωμαι. non credo. Hesych.

30 Latinè u aliquando in α. κύων. κυνὸς canis. μυδάω mado. κυφέλη capsula capsula. γένους gena. τρίπανον trapano. Etrusce κύλιξ. κοσ calix, λόγος laqueus. Hispanicè succutere facudir.

In O, νύξ nox, μύλη mola.

35 In E, ῥυμὸς remus, ῥυμβικῶ remulca.

In α, λάγιμον lagana. vt δ' ἄρα, poëticè δ' αἰεί.

Duo

Duo ου in vnum contrahuntur, ταχὺ & ἐποπίσ-
κός, ταχύποπος, *suspiciosus*. Aristotel. ομοῦν

Φ Ϛ.

Crassius & quasi spumosius pronunciandum
quàm F Latinum. Quod in Fundani nomine à
Græculo teste pronunciato, qui tamen Romanus
videri volebat, animaduertit ac derisit Cicero, vt
ostendit Quintilianus. αἰνῶν

Pœni etiam retinent hanc prononciationem,
Fone φόνος, *caedes, homicidium*. Fene φένω, hoc est φε-
νέω, *interficio, damno capite*. 10

B aliquando in φ. ἀμφιλαφής, pro ἀμφιλαβής, *abun-*
de suppedicans, copiosus. ερφέω ερφέω, *tumultuor, verso,*
exploro, torqueo, verto. βρέμιω fremo, βασκαίνω fascino,
βασκανος fascinator. 15

Punice Gibben κυφός gibbus, Barra foras. Etrusc.
Sibilus zúfolo, Bubulcus bifolco. sic à Bubone
buffone, vt σιάπλω, *canillor, illudor, irrideo, facetijs vtor,*
δπό τ σιάπων. σιάφ *avis est ex nocturnarū genere*. Pl. li. 10.

Cótra φ in Β, σφίν sibi, φρύδες Bruges apud priscos. 20

Æolice θ abit in φ, θλίβω θλίβω, *comprimo, frango,*
altero, stringo. ex quo θλίβεται, *teret*. Hom. θήρες
θήρες, *fera*. θήρησι θρησκώοισι, *feris montanis*. Latine fe-
ræ. Atticæ θλάν θλάν, *frangere, tundere*. sic φαθυρός,
φαθαρός, *fragilis, squalore obsitus*. 25

Latine θύρα foris fores, θείω fío, ex quo suffio,
θυμίαν fumare & fumus. οτθ

Idem Æoliη χ vertunt in φ, αὐχένα αὐθένα, *cerui-*
cem, fauces, iugulum, collum. Quod Hispani in multis
Punicis verbis faciunt, quæ in suam linguam tra-
duxerunt. Alchariat alfaiate, *sarcinator*. Alchilel
alfilel *calamistrum*, Alchorg alforias, *hippopera*. 30

Sic ex ἐχίς, *viperæ*. factum est ὄφης, *serpens*. ex ἰχίς
ἰσφους, *lumbus*. κόφιχος κόφουρος, *merula*. οαι

Latine φ in V cōsonantem, φίσσα vesica, νίφας
nix, niuis, σφώ vos, quasi nifis, fos. Syriace Of auis. 35

Con

Contra Punice Neu νέφος nubes, Vag facies.

Pro φ ponitur aliquando aspiratio, φαύω αἴω, sicco, arefacio, accendo. Vt Hispani pro F sæpissimè addunt aspirationem, Harina, Harto, Hedor, Hermoso, Heruor, Hongo, Hormiga, Humo, Hurto, pro farina, fartus, fætor, formosus, feruor, fungus, formica, fumus, furtum. sic φεῦ heu Latinis.

φ in verbo φημι decidit, ἡμὶ, dico. Aor. ἔφω, ἦς, ἦ, pro ἔφω ἔφης, ἔφη, dixi, dixisti, dixit. Ex quo ἔφωδ' ἐγὼ, inquam ego. & ἔφωδ' ὅς, qui dixit. in dialogis vfitatissima.

φ Latine in F, nam Ph Latini veteres ignorabant, φύλλον folium, φρούς fruges Ennius. ἔφω, ἔφως, ἔφω, fui, fuisti, fuit. Athenæus Februarium, ἀπὸ τῆς καλῆς αἰῶν φόβων, à subterraneis timoribus. quasi φοβερὸν, terribile, ducit.

X Ī

Vulgo pronunciatum ut Ch Gallicum, quod existit in quibusdam verbis Etruscis, προχύτη, genus vasis, primitie, aqua qua in aurem victima fundebatur. prochyta Procida insula. χῖος scio, chius. τρίχες, capilli. treccie. dicitur tamen χίζα scheggia, ut si scriberetur sqeggia, scheda, rima.

Ipse lenius pronunciatum existimo, ut octavam litteram Hebræorum, quod veteres ostendunt in ἰώχος, ἀχίβελ, πάρα, quæ in sua lingua scribuntur ea littera, quæ vocatur Heth, & duplicis aspirationis vim habet.

Quinetiam Lah est Græcè λείχω, lingo. quod hac littera scribitur, & Helbana χαλβάνη, Galbanum. X in Ch, βραχίον brachium.

Latini χ in V consonantem, cuius sonus non multum dissidet ab F. (Nam Galli dicunt pro Seruo serf, pro Ceruo cerf.) βραχὺς brevis, μάλα χη malua, quasi brevis, malfa, qui pronunciatum mos Germanis familiaris est.

X initio aliquando decidit, χλιαρός, tepidus. λιαρρός, callidus, temperatus. χλιαίνομαι λιαίνομαι, tepesco, conualefco. vt χλαίνα λῆνα, vestis hyemalis, toga. & forsitan χαμαί humi, quasi chumi, ex quo humus, vt ἐ χάζω, concedo, emito. fit ἄζω, colo, veneror. secundum Eustathium. μέαιχμος Menæhmi, Plauto. ἔχω, & Æol. Φοχῶ veho, χάζω, hio. ex quo χάος, chaos, confusio. χάσμα, hiatus, rictus.

X aliquando in G, ἄγχω ango, χαλβάνη galbanum, ὀνυξ, ὀνυχος unguis.

In C, σικχος ficcus, ὄρχη orca, λόχος locus. nā λόχος Homero locū insidius accommodatum significat.

Cadit in medio, ἀράχης araneus.

Ψ Ι

Æolij solvunt in πς, πείλοϛ πείλοπς. Pelops. κύκλωϛ κύκλωπς, Cyclops. quos Latini imitantur.

Iidē initio literas transponūt, ψλλιον σπέλλιον, πτμίλλα. ψαλις σπάλις spilla Etrusc. ψύλλα σούλλα pulex.

Contra coalescit ἐ πς. ὀπίσω. syncope. apocope. & trope. ἄψ, retro, rursus, ἀ tergo, posthac, post, postea.

Sic σφε metathesi φσέ. & Dorice ψέ. ex quo ipse ipsa. ipsum.

Cadit initio. ψάμαθος ἄμαθος, arena, ὄ λιττός, Homero.

Latine vertitur aliquando in βς. ὄψον obsonium. ἄψυρτος Absyrtus. ἀψίνθιον abinthium.

Ω ΜΕΓΑ.

Quomodo esset pronuntiandum, diximus in o micro.

Fit Dorice ex οε. ὄ ἐγώ. ὠ ἦγώ, ego qui. Theoc. Idyl. 2. ὄ ἐξ ὠ ἔξ, qui ex. ὄ ἕτερος ὠ ἕτερος, alter. τὸ ἔνδυμα. Attice τρωῶδυμα, ἀμιχτός. Dorice τῶνδυμα. sic Marci pueri. Publij pueri. marcipores publipores. nam o est u breue. c duob' os. Σερμοῦδων Σερμοῦδων, ποτῆ στυμνίς.

Ionice & Dorice ex οα. βόαξ. βῶξ, Βοα, piscis. ὄ Ἀδωνίς ὠ ἄδωνις, Adonis. πὸ ἀμπέχρονον τῶ ἀμπέχρονον, palla mulie

καυλιεβρις. τὸ ἀγάλμα τῷγάλμα, *statua, imago, exemplar.*
 & τῷ ἀγάλματι τῷγάλματι ἢ Ἀβλλωνος. τῷ ἰπὸλλωνος,
Apollinis. Call. τὸ ἀπό. τῷπί, *quod a.* ὁ ἀνδρωπος ὁ ἄν-
 δρωπος, *homo.* ὁ ἀεισος ὁ εἰσος, *optimus.* Ἄolicè cum
 5 tenui. nam Ionice diceretur ὠεισος. vt ὁ ἄλλος ὁ ἄλλος,
alius. Latine coago cogo coagito cogito.

Iones etiam ex οη. βῶπω βῶτω, *clamabo.* νοήσω νόσω,
intelligam. ἐνοήσω ἐνώσω, *recordatus, medi-*
tatus. νοήθητι νόθητι, *cogita.* βονθεῖν βωθεῖν, *iunare.* τὸ
 10 ἡμισυ τωμισυ, *dimidiū.* ὁ γδ οἰκοντα ὁ δ' ἀκοντα, *octoginta.*

Sic è in priuante particula & ὀδούς, *Dens.* νηδός
 νηδός, *edentulus.* νη & ὄνομα. νήνυμος νώνυμος, *obscu-*
rus, ignobilis.

Poëtæ in circumflexis secundæ mutant α in ω.
 15 ἡέω ἡέω, *pubesco.* εἶθ' ὡς ἡέωοιμι, *utinā sic pubescerem.*
 δράω δράω, *facio.* ζάω ζάω, *uino.* ρημοινάω ρημοινάω, *Gestio,*
destino, propono.

Bæotice, vt docēt Grammatici. ἀρχόμενος ἀρχμε-
 νος, *incipiens.* ἀεισος ὠεισος, *optimus.* Latine ἀρῶ &
 20 ἀρῶμαι ὄρο.

Punice Ba βῶ. ex quo βῶνω, *eo.* Qittan cottone.

In grauitonis poëtice vertitur ε in ω & fiunt
 circumflexa secundæ. τρέπω τρωπάω ὦ, *uerto.* νέμω νω-
 μάω ὦ, *dinido.* σρέφω σρωφάω ὦ, *uerto.* τρέχω τρωχάω ὦ,
 25 *curro.*

Sic πλέω πλώω, *nauiro.* sed grauitonum. & ρέω
 secundum quosdam ῥέω, *fluo.*

Η in ω propter sonum pleniorē. πήσω πλώσω,
formido. φήχω φώχω, *rado, stringo, permulceo.* ρήνυμι,
 30 *frango.* ῥήρωγα, *fractus, ruptus.* ῥωχάεος, *riminosus, lacer.*
 ῥωχμός, *rima, hiatus.* σιωχέω σιωχάκα. σιωχακίως.
 σιωχάκα, *simul uectus.* κυρτῶ ἐπὶ εἶδος σιωχάκωτε,
curui, in pectus compressi. αἶχω αἰχίσω ὠχάκα & ὠχάκα,
recedo, recedam, recessi. μεμέλνηκε vel μεμολνηκε μέμβλια-
 35 κε. cum epenthesi β, *uenit, profectus est, iuit.* παρμέμ-
 βλωκεν. ἰλ. δλ. *presto fuit.* quidam addunt σέπλωκα, ἀ

πεδῶ, ligo, vincio. πεπέδηκα, syncopē & trope πέπλωκα, cecidi.

Sic μαῖνις Ion. μαῖωτις, *Maotis palus*. communitet, ἀρηγὸς ἀρωγός, *defensor, vindex*. Latine πρῶνις pronus, in io.

Attici in nominibus tertiæ mutant ο in ω, & α purum in ε, λαὸς λείως, *populus*. ναὸς νεὼς, *templum*. κάλος κάλω, *rudens, funis quo velum trahitur*. Non mutant tonum nisi in duobus, λαγὸς λαγῶς, *lepus*. ὄρφος ὄρφῶς, *cernua piscis, orphus*. quidam addunt αῶς, *πανο*. Athen. scribendum dicit λαγῶς ὄρφῶς.

Sic δωτήρ δωτήρ, *dator*. θεοὶ δωτήρες εἰῶν, *Dij datores honorum*. πότις πώτις, *potor, potator*. πῶμα πῶμα, *potus*. Nicander, ἐλπῶμα communitet, *cyathus, poculum*.

Poëta in verbis tertiæ contractorum mutant ο in ω, δῶω δῶω, δῶω δῶω, *do, damus*. ἰλ. η. χῶω χῶω, *facio irasci, peruium reddo, molesto*. σῶω σῶω, *feruo, abscondo*. ex quo fit σῶζω, *libero, custodio*. vt μύω μύζω, *claudio, occulto, niçto*. Latini μόρα *mora, fructus*.

Dorientes ο in ω, ὄρος ὠρος, *mons*. κόρος κῶρος, *filius, puer*. πολύπους πῶλυπος, *polyrus*. πωλίωμα πωλίωμα, *refeco*. πωλάμυροι. Οδ. β. γῶνάτῃ γῶνάτῃ, *genua*.

Huc pertinet δῶμα δῶμα, *domus*. Διόνυκος Διώνυκος, *Dionysius*.

Ionice δεῦρο δῶρο, *huc*. Ἄolicè ἔλα ἔλα, *que*. ὁμοιος ὠμοιος, *similis*. vt supra ὁμοιος, vt alia sit natio.

Quædam in compositione ο mutant in ω, ὄνυξ ὠνυξ, *unguis*. πολύωνυξ, *unguibus numerosus*. ἐξώνυξ, *unguibus carens*. ὄρυσσω, *foedio, obruo*. δῶρυξ, *fossa per muros*. κατῶρυξ, *defossus altius*. τυμωρύχος, *spoliator mortuorum*. φρεωρύχος, *fossor puteorum*. τειχωρύχος, *fur nocturnus, effractor parietis*. at τυμωρύκην, φρεωρύκην, τειχωρύκην, quia sequitur syllaba positione longa. ὄνομα, *nomē*. ἐπώνυμος, *gentilis, eiusdē nominis*. ἀνώνυμος, *sine nomine*. πολυώνυμος, *multis nominibus vocatus*. secundum ο in υ. ὄρος, *mons*. ἀρῶρετα, *ingum montis*. ὀβολός, *obolus*.

τηνῶ

πρώτολον, tres oboli. ὄβελος, vetu. περιπτώτολον, vernu quin-
 quepartitum. ὄλλω, pereō. ἀπόλεια, perditio, abolitio.
 ἐξώλης, perditus, exitiosus. ὄμῳ, inno. ἀπώμοτος, vetitum,
 abiuratum. ὀρκώμοτος, quod iureiurando pollicemur. ἀν-
 5 τωμοσία, iusiurandum de calumnia ex parte rei: ut δια-
 μοσία ex parte actoris. ὀφθαλμός, oculus. ἐπιὸφθαλμον,
 inoculatum. ὄρα, porticus. ὄροσων, vestibulum. ὄρωνός,
 Stoicus. ἰδῶν, dolor, cruciatus. ἐπιὸδῶος, dolorē inferens.
 ὄροφος, culmen tectorum. διὄροφος, habens duo culmina,
 10 vel tabulata. τριὄροφος, habens tres contignationes: cum
 brevis syllaba antecedit, alioqui χροσῶροφος, domus
 lacunaribus aureis. ἰφόροφος, excelsus. αὐτόροφος, se-
 ipsum contegens per o micron.

Sic ὄλεθρος, strages, cædes. ἀὐλόθρος, expers interitus,
 15 immortalis. ἐπιὸλεθρος, exitio proximus. at ψυχόλεθρος,
 pernicios animarum. ἀθροπολεθρος, homicida. γηρωσο-
 κός, senum nutritor. γηρωκόμος, senum curator. sequen-
 tibus duabus consonantibus, γηρωκόβιος, senum in-
 terfector. γηρωκόθρος, senum nutritor. ὄβμα, os. diminut.
 20 ὄμῶλος, multiloquus, facundus, dicens, facetus.

Au Dorice in ω, αὐλαξ ὠλαξ, αὐλακα ὠλακα, sulcus,
 sulchum.

Ionice τραῦμα τρώμα, vulnus. Latine Plaustrum
 plostrum, Claudius Clodius, Punice Baucal βού-
 25 κλις, vas ad refrigerandum. boccale, τραυλις, balbus.
 apud nos troghio, Claustrū chiostro, Audio odo.

Sic ου Ionice & Dorice in ω: οὐῶ ὄν, igitur certē.
 γοῶν γῶν, quidem, quippe. βοῶν βῶν, bouem. βοισί βοισί,
 bobus. σάω σάω, ferua. Dorice ἔρανος ἄρανος, cœlum.
 30 δῶλα δῶλος, seruus. βολή βολά, consilium. λωτρὸν λω-
 τρῶ. balneum, lauacrum. λωτροχόλω λωτροχόλω, Balnea-
 tor. μῶλα μῶλα, Musa. λιπῶλα λιπῶλα, que relinquit.
 ἰδῶλα ἰδῶλα, qua videt. λαλῶλα λαλῶλα, que loquitur. sic
 δῶδεκα. metathefi δῶδεκα δῶδεκα, duodecim.

35 Attici veteres aliquādo ω interponūt, ἀφείκα ἀφεί-
 κα, ἀφείτομαι. διῶσι, διῶσις sum. εἶδα εἶδα & εἶδα, cōsuevi.

Ω syncope aliquando tollitur, ὀπίσσωθεν ὀπίσθεν, retro, ποῖν. ὑποσώθεν ὑπόσθεν, elonginquo, coram. ὑπόσωθεν ὑπόσωθεν, paulo ante.

Et poëticè ἐκατέρωθεν ἐκατέρθεν, utrinque. κύνωτερον κύντερον, imprudentius.

Latinè κορώνη cornix, X additur vt μήτρα matrix, αἰλώπιξ vulpes. nam Æolice additur digamma, Γαλώπαξ.

Ω in v, Φῶρ, ρος fur. Syriace Mot muto moueo.

De Diphthongis.

E diphthongis dīæ recte pronunciantur, au au, & eu, vt apud Latinos audio, Eurus.

Reliquæ perperam: nam vulgo inter αι & ε: ει, οι, η, υ, ι, υ, nullum discrimen existit. Quod omnino absurdum est. Nos coniecturas & rationes nostras natiuæ pronunciationis quibus nitamur in medium proferemus. Dionysius enim de his nihil omnino scribit, cū singulas literas diligenter sit persecutus.

Αι, Latinè Æ.

Pronuncianda, vt ai raptim, vt qui ciulat. Theocrit. Id. τ. τῷ ὑάκινθε δάλε τὰ σὰ χράμματα καὶ πλέον καὶ αἶ, nunc hiacynthe profer tuas litteras, & amplius heu, heu. Quæ est vox eiulantis, atque eadem prima Αἶας syllaba, quam hyacinthi foliis insculptam fuisse poëtæ fabulantur. Est præterea particula apud Pœnos male ominantis & minantis, Vai, Græcis οὐαί, Etruscis guai, Veb.

Cum itaque soni naturales, vt lugentium, ridentium, suspirantium nunquam varientur, quis non videat pronunciandum ai, quæ vox lamentationi aptissima est, à nemineque nō agnoscitur?

Quinetiam Καῖσαρ, Caesar. in vetustissimis Arabum libris scribitur Caifar, atque hoc modo ab omnibus pronunciatur, vt Latinè Αἶας Ajax, Μαῖα Maia. Postremo Quintilian. docet Græcos αι

fem

semper pronunciare per a & i.

Hoc recepto, quod meo quidem iudicio infirmari non potest, facile erit in aliis rationem reperire. tamen si, πολλοι εν Αρκαδία βαλανθάρτοι άνδρες
 5 *εϊσι*, multi sunt in Arcadia homines qui glandibus vescuntur. Quod præsertim inuentis frugibus nõ humanum est, sed suillum. Hæc tamen dicimus, non ut è vulgi ore hunc morem deprauatũ extorqueamus (facilius enim Herculi clauam) sed ut ingeniosis veram rationem, si possit fieri, ostendamus.

Et itaque, est ei cito expressum, θεϊος theios, diuinus, item patruus. εϊα εϊα.

Οι οι, vt hoi Hebræorum, οϊμοι, hei mihi. oime Etruf. Τροία Troia, bisyllabum vtrunque, vt Troia
 15 gaza, trisyllabum.

Ου vt ou Gallicum, οὐτ houtos, hic.

Omnes diphthongi aliqua interiectione exprimi possunt, αι αι eiulantis, αυ hau, ει hei, ε heu, υ οι Etrufce, vt υ ου.

Fit ex αι, πᾶϊς παϊς, puer. Sic apud Varr. Phaëton Phæton, sed duriuscule. errant qui putant à Virgil. arripedem pro aëripide scribi, cùm expresserit
 20 χαλκίποδα, arripidem.

H Ionice & poëtice in fine nominum quorundam mutatur in αι, addito etiam υ, υικη νικαία, victo-
 25 ria. ἀλη ἀλκαία, subsidium, vires, robur. ἀλη ἀλκαία, ora maritima, littoralis. σπορομή, pabulum, pascula. σπορομαία, proboscis elephantis. Σὺν, lectus. Στραία, strata lecti. φώκη, vitulus marinus, phoca. Φωκαία, ciuitas Ionie. σελῶν σελωαία, luna. καλῆν καλαμαία, calamus, stipula & locuste genus in stipulis nascentis. vel η, ἀρχη ἀρχαί, initium, principium item magistratus. ἀνάγκη ἀναγκαι, necessitas, fatum. Αβλυμ Αβλωαίν, Minerva. γαλιῶν γαλιωαίν, tranquillitas.

Æolice μιμηήτω μιμηάτω, commemoro. Σήσω Σήσω, morior. ηκαίσι & αιμίο & , semiasinus, melius.

Ἡσίωδ' & Αἰσίοδ' & *Hesiodus*. ἢ ναι, *na, sanè, ita*. vt ποῆ-
tice χρησιμῶ χρησιμῶ, *iuuus, auxiliior, profum.*

Attici in verbis poëticis *aei* contrahunt in *ai*,
φαίνω φαίνω, *claro, declaro, ostendo, indico, accuso, reu-
tito*. αἴρω αἴρω, *tollo*. ἀεικίζω αἰκίζω, *contumelia afficio, s
crucio*. sic Hom. αἴρας αἴρας, *tollens*. sic δ' αἴρα δ' αἴρα,
Proserpina.

Dorienses in penultima verborum, *ei* in *ai*,
εθίρω εθαίρω, *corrumpto, vexo, infesto, perdo*. κλείνω κλά-
νω, *occido*. Sic εἶκε αἶκα, *sicuti*. εἶθε αἶθε, *utinam*. κύπει-
ρον κύπαιρον, *iunctus quadratus, cyparissus*. Cretes ὄνειρ &
ἀναρ &, ο in *a*, *somnium*. βλητὴ βλατὴ *Laconice, atto-
nitus*. Ἄολες φασὶ φασί, *diciunt*. Latini σκλήν σκᾶνα, *sic
forte εἰκὸς æquus Latinè, ex quo ὀπείκεια æquitas.*

Additur in hoc verbo, κραίνω κραίνω, *perago, exe-
quor, perficio, adsum, impleo, presum, impero.*

Cadit, αἰγυπίδς γυψ, *γυψός, vultur*. vt Etrusce,
Æramen rame, Ærugo ruggine.

Diuiditur propter metrum, δαῖς δαῖς, *coniuium inge-
niosè exstructum*. Latini aulāi, aquai, terrai, frugiferai.

Eliditur, ὅσαι ἡμέραι, *quot dies*. ὅσημέραι, *quotidie,
semper*. βέλομαι ἐγώ, *volo ego*.

Fit Attice ex *a* articuli, & *iota* nominis, τὰ ἱμά-
τια θαιμάτια, *vestimenta*.

AI aliquādo in *E* breue, ἔλαιον oleum, ἐλαία olea,
βεβαῖω voueo. & in *I* breue. βασκαίνω fascino.

A Y.

Fit ex *ai*, ἀέξω ἀέξω, *augere, intendo, amplifico*. & sol-
uitur. αὔσαλέ & αὔσαλέ, *squalidus*. εἶπεν αὔσαλέος,
si utique macie confectus. Od. τ. contra αὔω αὔω. Ἰλ. λ. 31
pro ἠύε, *clamo, inclamo, dico, exuro, diffundo*. mutatur
aliquando *a* in *n*, *χεῶς χεῖνός, anus, vetula. pellicula in
lacte concreto.*

E I.

Fit è duobus *ee*, vt Δημοθῆνες Δημοθῆνες, ποῖες &
ποῖες, *fac.*

Eemi

Fœminina in η, Ionice producuntur aliquando in εια, Πλωλόπη Penelope, Πλωλόπεια Penelopea. κολώνη κολώνεια, collis, columnna, mons. ἐρήμη ἐρήμεια, solitaria.

5 **Æ**olij η in εια, Πηλός Πείλδος, Peleus. Νηρός Νείρδος, Nereus. πένης πένεις, pauper. παροxytona. Attici κηρύλλος κέρυλλος, carylus avis: halcionum mas.

Bœoti, vt docet Heraclides, nunquam vtuntur η in sua natura, sed mutant in εια, τίθημι τίθειμι, ποπο.

10 κίρημι κίρειμι, πείσσο. ἴσημι ἴσειμι, στο. ἤμι & ἦμι, εἶμι, συμ. & εἶμι, εο. τέθηκα τέθεικα, ποφύι. Quæ tria in communem vsu peruenerunt ἥρωες εἴρωες, herœs.

Prisci Attici οἱ in εια, δυοῖν δυεῖν, duarum. Thucyd.

15 ποιός ποιός, qualis. οἶκοι οἶκει, domi. Eust. In vno & in εια, ἰλδθα, venio. ειλείθια, pro ἰλδθεια, Lucina.

Nomina composita ab ἦθος, domicilium, natale solum, sedes, item vultus, mos, indoles. κέρδ. & lucrum.

παθεῖν, pati. μαθεῖν, discere. in penultima habent εια, cum tono in tertia à fine. Et eadem, tantum cum

20 acuto in penultima, ἀήθεια, ἀηθία, nonitas insolentia.

φιλοκέρδεια φιλοκέρδεια, cupiditas lucri, auaritia. & πάθεια & παθία, bona corporis habitudo, oblectatio, voluptas.

δμάθεια & μαθία, docilitas, acumen ingenij. & alia pauca ὠφέλεια ὠφέλεια, utilitas, profectus, emolumentum. & μαρεια

25 & μαρεία, facilitas, procliuitas, clementia. & τυία & τυεία, bona indoles, ingenij dexteritas. Alexis, & τυχία & τυχία, bona fortuna. Soph. In omnibus vsitatius est.

vt ἀμαθία, ignorantia, imperitia. οἰκωφελία, priuata frugalitas. κοινωφελία, publica utilitas. cum, tantum.

30 Quæ ducuntur à masculo in ης, vt præcipit Theodorus, in εια pro paroxytona, & γένος, generosus. & γένεια, ἀδένιος, infirmus, infirmitas. ἀδένεια.

Ionice autem cum iota paroxytona, & γένια, ἀδένια.

35 Nomina quæ ducuntur à verbis in & ω, in penul. habet εια, & ειλδω, infernis. & ειλεία, seruitus. πορτοεῖν. lo-

gationem obco. *ὑποθεσία*, *legatio*. excipiuntur *ὑποθεσία*,
 gero magistratum. *ὑποθεσία*, prima sedes. *ὑποθεσία*, per-
 seuerantia. *συμβουλεύω*, *suadeo*, *consilium do*. *συμβουσία*,
consultatio, *cōsiliūm*. *παρθενεύω*, *Virginitatem seruo*. *παρ-
 θενία*, *Virginitas*. *ἀσωτύω*, *luxu difflo*. *ἀσωτία*, *luxuria*,
superfluitas, *lasciuita*. *ἡγεμονεύω*, *impero*, *principatum te-
 neo*. *ἡγεμονία*, *imperium*. *φιλανθρωπεύω*, *beneuolentia*
prosequor. *φιλανθρωπία*, *humanitas*. quæ habent 1,

Quæ ducuntur à presentibus, *μυθεύω*, *suadeo*.
Μυθεσία, *Medea*. *θέρω*, *calefacio*, *comburo*. *θέρεια*, *astus*. 10

Quæ veniunt à mascul. in *ἡρωτήρ* *σώτῆρα*, *seruator*,
seruatric. *ἄνθρωπος*, *opimus*, *opima*, *felix*. *ἀνὴρ*, *vir*.
διδάσκειρα, *Deianira*, *quasi virago*.

Et quæ exeunt in *ος* proparoxytona verbalia,
μάττω, *pinso*, *subigo*. *μάττω*, *coquus*. *πέττω*, *coquo*, 11
maturō, *mollio*. *πέττω*, *maturus*. Possessiva & simi-
 lia possessiuorum, *οἶκος*, *domus*. *οἰκετός*, *domesticus*.
ἀνὴρ, *vir*. *ἀνδρείος*, *virilis*. *θεός*, *Deus*. *θεῖος*, *Diuinus*. *ἄν-
 θρωπος*, *homo*. *ἄνθρωπος*, *humanus*. *Ἀριστοτέλης* *ἀρι-
 στοτέλης*, *Aristoteles*, *Aristoteles*. 20

Aduerbia multa in *ei* desinunt, cum antecedit
 pura vocalis, vel *θ, λ, μ, ξ, χ, ψ*. *αὐτοθεῖς*, *statim sublato*
clamore. *ἀμαχεῖς*, *sine labore*. *ἀσυλεῖς*, *tutō*. *πανδημῆς*,
passim, *vulgo*. *αὐτολεξεῖς*, *ad verbum*. *ἀμαχεῖς*, *sine pugna*.
αὐτολεῖς, *ipso aspectu*. præter *ἀνυσι*, *absoluēdo*. *ἄρω*, *mane*. 25
ἀνονομί, *sine nomine*. *κῦ* i. si alia litera præcat, i. præ-
 ter *ἀθαμβεῖς*, *intrepide*. *ἀνυπυκῆς*, *sine præcone*. *ἀνοικῆς*,
aperte. *ἀπυθεῖς*, *negligēter*. *πανθοῦς*, *per omne conuiniū*.

Attici aliquando *eo* contrahunt in *ei*, *πλεῖον* *πλεῖν*,
plus. *δεῖν* *δεῖν*, *oportere*, *neceffe*. 30

Et Poëticae aliquando abundat, *ἑξῆς* *ἑξῆς*, *deinde*,
ordine, *gradatim*. *ἡδ* *ἡδ* *ei*, *vel soluta diphthongo*
additur *ἡδ* *ἡδ* *ei*, & *ἡδ* *ἡδ*, *nouerat*.

Attice in quibusdam verbis eliditur, *ἄσπετος*
ὄφλιω, *debeo*. *ἐγείρω* *ἐγείρω*, *excito*, *suscito*, *incendo*. *ἀγείρω* 31
ἀγείρω, *congrego*.

Diuiditur, εἰκὼ εἰσκὼ εἰσκα, εἰκίλω dualis pro εἰκά-
τλω, assimilor, assimilabatur.

Ionice ε mutatur in η, ἀγείων ἀγῆϊον, receptaculum.
κλείς κληῖς, clavis.

5 Et Latinè in I longū, Θάλεια Thalia, Δαρείος Da-
rius, λείβω libo, δέικω dico. Nam nihil aliud est di-
cere, quàm ostendere animi sententiam.

Et veteres Latini I longum scribebant ei, vt
capreiuici, puerei, mendacei. In E breue, περιῶ vel
10 περιῶμαι perior ex quo experior.

In E longū, Ἀλεξάνδρεια, Alexandrea supplex. Hor.

E T.

Ου Æolicè & Doricè in Δ, ποιέμενος & ποιέμενος,
faciens. ἀκούμενος ἀκούμενος, audiens. δέκω δέκω, accipe,
15 expecta. Ionice, ἐρέβω & ἐρέβους ἐρέβω, Erebus, Erebi,
tenebra, βαρῆθρῆ. ἐμεῦ ἐμεῦ, mei. τῶ σεῦ, tui. εἰ εἰ, sui. ἰλ. ω.
ὄτε ἔτε εὔτε, cum, dum.

Ex εο fit Δ, θεός θεός, θεὸν θεῶν, Deus, Deū. ἐκχεῖν &
ἐκχεῖν, effundentem. πλέονες πλέονες, plures. πλέονος
20 πλέονος, pluris. πλεόν πλεῦν, plus. ἀξιώμαξ ἀξιώμαξ, dignitē
cēseο. δικαίωμαξ δικαίωμαξ, multator. ἐδικαίω, multabaris
ἔξ ἀνταποδιένταξ, Ionice, dirimēt, captiuos diuident.

Ω in Δ Dor. ἠγάπων ἠγάπειω, amabam. sed rarò,
ὀπλώμενος ὀπλώμενος, affatus. Theoc. θεώμενος θεώ-
25 μένος, contemplans. Herod. Diuiditur, εὖς, εὖς, bonus,
formosus. παῖς, puer. Ἀγχίσαο, Anchisa. & ἠὺς ἠέος, &
hyperthesi ἠῆος, boni, formosi.

Vertitur aliquando in I breue, πάλκη picea.

Οι Latinè α.

30 Contrahitur ex ο & ι, οἷς, οθῶς, Attice αῖς, ouis.
οθῶς, placenta genus. τὸ ἱμάτιον φοιμάτιον, vestimentū.
Et aliquando diuiditur, οἶω, ex quo οἶμαι, οἶω & οἶο-
μαι, puto, existimo. κόλον κῶλον, palpebra inferior. Æo-
lice. χροία χροία, color. Callim.

35 Ω à Bæotis vertitur in οἰ, ἠρόος ἠροῖος, Heroicus. αἰ-
δῶος αἰδῶος, venerabilis, castus. ἠρόος ἠροῖος, Eous, matuti-

nis. πατρός πατρῶος, patrius. γελῶς γελῶσι, *scurræ*,
quæ tamen Attici recipiunt. sic Latine *καμῶδια*
comœdia, τραγωδία tragœdia.

Æoles verò *ei* in *oi* conuertunt, ὄνειρ, ὄνειρος,
somnium. Et *ou* in accusatiuo plur. τοὺς ἵππους τῆς
ἵπποις, equos. Sed potius videtur antiptosis. Et in
infin. tertiæ cōtract. ὑψῶν ἵψοις, tollere. ἄρῶν ἄρῶ-
σις, *inaurare*. paroxytonè. Creteses ἀπὲ ἀυτῶ, *illuc, ibi*.

Syracusani mutant *ω* in aduerbiis in *oi*, ἀρῶν
ἀρῶσι, *super*. ἔξω ἐξῶσι, *extra*. ἐλευτῶ ἐλευτῶσι, & trope
ἐλευθῶσι, *hic, ibidem*.

Quæ ducuntur à nominib. in *os*, habent sæpe *oi*
inflexum, ἀλλῶ ἀλλῶσι, *alius*. ὁμοῦ ὁμοῖος, *similis*. ἕτερος
ἕτεροῖ, *alius, diuersus, dissimilis*. πᾶς, πάντος πάντοῖος.

Et quæ à nominibus in *ous*, νῆς, *mens*. εὐνοία, *fauor*,
beneuolentia. βῶς, *bos*. Ἐβόια, *Eubœa insula*. πλῆς, *naui-*
gatio. ἔπλοια, *bona nauigatio*.

Oi abundat semel apud Homerū in ἦοισι datiuo,
ἦως, ἦος ἦης, ἦοι ἦοι, addito *oi* ἦοισι, πρῶτ' δ' ὑπ' ἦοισι σὺν
τεύχεσι θωρηθέντες, *Il. 5. mane vero sub aurorâ armati*.

O Y.

Fit ex *oi* Attice, & *oo*, & *eo*, λῶω λῶωσι, *lauo*. τὸ ἔργον
τῶργον, *opus*. προέλεγον προῦλεγον, *prædicebam*. προέειπεν
προέειπεν, *præfuit*. τὸ ὄνομα τοῦ ὄνομα, *nomen*. ποιεῖμι
ποιεῖμι, *facimus*.

Crafi ex *oi* *υ*. ἐμοὶ ὑποδῶν ἐμοὶ ποδῶν, *mibi subijt*.
au in *υ*. ἀπαυρήσας ἀπάρας *syncope*. *qui abstulit, eripuit*.
Il. α. vt Latine Claudio cludo. *Causa excuso*. ac-
cuso. Et *δ* σπῶδα, *festino, accedo, incubo*. σπῶδῆ, *studij*.

Fit etiam crafi ex *oi* Aristoph. *Vesp.* ἐπειτὰ τῶν
τῶν τῶν κοροβάτοισι μοῦδ' ὄκει. *pro moi ἐδόκει, his ouibus*
mibi videbatur.

Cæteræ diphthongi mutatione factæ sunt.
atque idcirco vocantur improprie.

α.

Fit ex *αῖ* in cōtractis. βοῶν βοῶσι, *clamat*. Non tamē

in

in infinitiuo. βοάειν βοᾶν, sed βοᾶν, clamare. καὶ ἀν
 κᾶν, etsi. Nam vt docent Grammaticoί, ante v nihil
 esse debet μὴ ἐκφωνόμενον, id est non sonans, seu quiescēs.
 Tametsi Gaza vult diphthōgos in omnibus infin.
 5 βοᾶν, clamare. περιλῶ, esurire. διψῆν, sitire. πρᾶτερ Ζυῶ,
 viuere. In α autem. η. ι. iota vocatur μὴ ἐκφωνόμενον,
 quod non pronuncietur.

Poëta αἰδέω oratores ἀδω, cano.

Æolij verò iota non subscribunt, sed adscri-
 10 bunt separatim. βοαίς. βοαί, clamat.

Poëta δαίδεις, δαίδων ἰσολαμποδράων, tedis sub-
 lucentibus. oratores δάδες. sic αἰῶσα ἄσω. & Attice
 ἀίτω, irruo, me impello, me moueo. αἰδης ἄδης, Orcus.

Fit crasi ex η α. ἐν τῇ Αἰθιοπία. ἐν τὰβιοπία, in
 15 Ἄθιοπία.

α Ionice in η. ῥάδιον. ῥηίδιον. Θράξ. Θρήξ. Θρήκας
 ἀκρόκομοι, Thraces summas comas habentes moderate
 comptas. Θρήσα Θρήστα. Thressa fatigat Harpalice.
 Virgilius.

20

η.

Fit ex α in incrementis. αἶρω. ἦρον, tollo, tollebam.
 Non tamen ἦρα. ἦρα in quibus multi falluntur.
 Fiunt enim à futuro in quo νό est ι. αἶρω. ἀρῶ ἦρα
 ἦρα. Quod ostendit participium ἄρας ἀραντος, qui su-
 25 stulit. alioqui rediret α. vt αἰτώ. ἦτω αἰτήας, peto,
 petini, qui petyt. quia etiam in futuro seruatur ι.
 αἰτήσω. sic φαίνω. φανῶ. πείθω. ἐφθω sine iota, ap-
 pareo, apparebo, apparui.

Attici in tertia declinatione contra &. et in η.
 30 ἵππεις ἵππης, equites. βασιλεῖς βασιλῆς, reges.

Ex η. Νηρίδες Νηρήδες, Nereides. crasi. ηῶν ἠῶν, λι-
 ται. Θρήσα Θρήστα. Me nūc Thressa Chloe regit. HORAT.

Iones in datiuo plural. primæ & secundæ α in η.
 quod diserte Eustathius & Zeres præcipiūt, λησαῖς

35 λησαῖσι, latronibus. μέσσαις μέσσοι, Μυσι. Quod Attici
 in aduerbiis receperunt. Θήσοι. Αβίωσοι. pro ἐν

Θήβαις ἐν Αθλίωις, *Athenis, Thebis.*

Homerus hoc facit suauitatis causa. κρααίνω, κραανῶ, κραίλω, imper. κρήλω, Ἰλ. α. κρήλω, perficio, perficiam, perficiebam, perfice. Ὀδ. υ. ἀ κραίνω. Sic καίω, ἐκκω, υρο, urebam. Ὀδ. ι. μαίω, μήω, μαιονία, μηνιν, viduus, vidua.

Diuiditur aliquando poetice. κληδων κληιδῶν, *fama, fors, vocatio.*

Priscianus ait α ab Æolibus in η verti. Δημοθένης Δημοθένη, *Demostheni.* εἶπον ἦπον, *dixi.* Vt ab Atticis, 10 vel Ionibus. μέιον μήον, *minimus.* πλεῖον πλῆον, *plus.* quod nunquam memini me legisse.

Fit ex αοι. βοάομι βοήμι, *clamarem.* αοιδὴ ᾠδὴ, *Ode, carmen.* αοιδὸς ᾠδὸς, *cantor.* & ex αι καὶ οἶν & κῶτος, & 15 *vinum.* καὶ ὄχη, & *qui.*

Et ex οι α Ionice. οἱ ἄνθρωποι ᾠνθρωποι, *homines.* & Dor. ex οι αι, οἱ αἰπόλοι ᾠπόλοι, *Caprarij.*

Ex ω οι, ἐγὼ οἶμαι ἐγῶμαι, *ego puto.* ἐγὼ οἶδα ἐγῶδα, *ego noui.* Attice. 20

Ex ωι. ἠρώϊνα ἠρώνα *Aristoph. Heroïna, femidea.* ἠρώϊδος ἠρώδος, *Heroides.* ὑπερώϊον ὑπερῶον, *capaculum, superior contignatio.* λῶϊον λῶον, *melius.* πατρῶϊον πατρῶον, *paternus.*

In incrementis verborum ex οι οἰκλείρω ᾠκλειρον, 25 *misereor, lugeo.*

Homerus aliquando resoluit. πᾶσαι δὲ ᾠζνεῖσθε πύλαι, *omnes aperiebantur porta.* Ἰλ. θ. pro ᾠζνεῖσθε ab εἰγυμι, *aperio.* sic ᾠξίει. Ἰλ. ω. pro ᾠξίει vel ἐξίει, *aperuit.*

Attice ex οι κλοῖς κλωῖς, *genus supplicij.* 30

Æolij in datiuo eximunt ι. τῷ σοφῷ τῷ σοφῶ, *sapienti.* vt Grammatici tradunt,

H Γ.

Reperitur ferè tantum in incrementis. & χομαι, 35 *iaculo, opio, oro.* κῶμιω εὔδω, *dormio.* κῶδον, *dormiebam.*

Contrahitur Dorice ex αι ε. καὶ εὖ κῆν, & *bene.*

Thee

Theocr. κῆρυξ τὰ γλαύκας ἀγροῦμαι, & quidem bene carminis Glaucos praludium facio. & ex η δ. ἐὰν δὲ μὴ ὄρω. Aristophan. πρὸ μὴ ἄρω, si non inuenero.

4.

5 Nunquam scribitur nisi sequente vocali. idque ferme in penultima μῆα ἄρπυια, *Musca, Harpyia.*

Proprie in partic. scem. actiui & medij paracimeni, τετυφῆα τετυπῆα, qua verberauit.

In verbis raro. ὀπίω ὄπιον, uxorem ducebam.

10 Cateris temporibus caret. & errant qui ea formant, vt Gaza qui format ζῶγνύμελω. Cum. vt diximus ante consonantem non scribatur.

Pronunciatur vt ui in Cui monosyllabo. vt docet Terentianus.

15 Ωυ. ου.

Propria est Ionum, qui ο ου contrahunt in ω, ὁ αὐτὸς αὐτὸς, ipsam. τὸ αὐτὸ τῶν αὐτῶν, idipsum. quod fit quoties duæ voces cœunt. Cum vnū est verbum, diuiditur, vt Eustathius docet, θαυμάσιον & θαυμάσιον, mirabilis. ἐαυτὸ ἐαυτέρω, suiipsum.

De Syllabis quibusdam.

Syllabæ quædam sic aliis particulis affiguntur, vt nunquam separatæ cernantur. De quibus pauca dicere, vt earum vis intelligatur, à re non erit credo, alienum.

Quædam sunt, quæ initio affixæ significationem augent & insigniorem faciunt, idque tantum apud poëtas.

Εει, εἰτιμῶ, honorificus. εἰγδευῶ, sonorus. εἰεῖα-

30 φουλῶ, vinum ex generosa vna expressum. Phauorino.

Αει, ἀειδνῶ, manifestus. ἀεινωῶ, valde notus. ἀει-

δέκνῶ, inclutus. Ζα, ζαπλωῶ, valde dives. Ζαγεῖν,

valde utilis. Ζαμυῖν, robustus. Βει, βειπνῶ, late sonans.

Βελαυχῶ, clamorosus. Βελαπνῶ, Gigas quidam. Δα, δα-

35 φονῶ, valde rubicundus, cruentus. ἀφνος, cades. Βυ, βυ-

γάιος, iactator. Βέπεννα, immodica famo. Βέλιμος, ingens

fam

fames. βέπαις, grandis puer. Αγα, ἀγακλυτός, per nobilis. Αγαμέμνων, Agamemnon. ἀγάζηλϙ, inuidus. ἀγακλής, percelebris. ab ἀγαν, valde, nimis, anxie. vt ἀγάνυϙϙ, valde niuosus. ἵππο apud medicos, ἵπποσέλινον, pullum, olus, Columella. ἵππομάραθον, fœniculum syluestre. ἵππολάπαθον, hippolarathum.

Duæ negant, ve, vn.

Νέποδες, sine pedibus. ἠγοιω οἱ ἀποδες ἰχθύες, pedibus carentes pisces. vt Latinè nefandus, nefastus, neuter, nequeo. νήποινϙ, imprunis. ἀ ποινή, poena, vin-
10
dicta. νήπληκϙ, non plicatus. ἀ πλέκω, plico, texo. νηπενθες, tristitia carens. ἀ πένθηϙ, tristitia, dolor.

Contrahitur sequente vocali; νη & ὄνομα, nomen. νάνυμϙ, obscurus. νη & ὄδους, dens. νωδός, edentulus. ve & ἀειθμός, νήειθμϙ, innumerabilis. νε ἐδίω, comedo. 15
νῆσις, ieiunus. νε ἀνεμϙ, ventus. νλώμϙ, tranquillus. νλωμία, tranquillitas. νε ἔλεϙ, misericordia. νηλής, immisericors. vt Latinè ne volo nolo. ne vllus nullus. ne homo nemo. cadit aspiratio. vt præhibeo præbeo. Sic νε ἀμαρτῶ, pecco. νημερτής, inerrabilis, verus. 20
ἀκεός, medicabilis. νήκεϙ, insanabilis.

Lacones vtuntur in suis compositis particula
ἀδα ab ἀδλω, satis, abundè. quæ auget. αὔρα, aura ventus lenior. ἀδ αὔρα, aura ϙ flatus vehemens. αῖον, siccum aridum. ἀδ δ αῖον, aridissimum. ἀδαν, id est, ἐβλασαν, la-
25
ferunt. ἀδαδαν, valde laferunt.

In fine φι, vel φιν.

Frequens apud poëtas ad explendum metrum, idque in omnibus ferè casibus. ὄδδς ἐτέρηφι. pro
30
ἐτέρα, via altera. Hesiod. Ergis. δαπὸ νδρῆφιν, à neruo
arcus. νδρῆς, neruus. Ἰλ. θ. ἐπ' ἐχαρόφιν, apud focum. ἐχάρα, focus. Od. ε. ἐς ἐνιφιν, usque ad veterem ϙ νο-
ματ ἰκπατ. ἐν βω. Hesiod. Erg. ἕρανίαφι φίλη, Vrania
amica. ὦ ἕρανία. πρὸς κοτυληδονόφιν, iuxta coxendicem.
κοτυληδόνι. Od. ε. παρ' αὐτόφιν, apud ipsas. αὐτάς. Ἰλ. ν. 35
ἐκ πορτίφιν. ἐκ Ροπίο. πόντω. Od. ω. ἐπ' ἰκερόφιν, si per
tabu

tabulata. *ινελω*. Οδ. Γ. ἀπ' ὄσειφιν, *ab ossibus, ὄσειων*. Οδ. Ξ. δακρυόφιν, *δακρύοις*, Οδ. ε. *lachrymis*. ὄσειφιν, ὄσ' α', *accu.* Οδ. π. *ossa*. ἐξ ἐρέβασφιν, ἐρέβους. Οδ. ι. *ex Erebo*. ἐν ἀκροπόλοισιν ὄρεσφιν, ὄρεσι, *in excelsis montibus*. Οδ. τ. 5 *πῶδ' αὐφιν, νηῶν*. Ιλ. μ. *à nauibus*. ἀμφὶ σήθεσφι, σήθη. Ιλ. β. *circa pectora*. Urbanus.

Cum articulo, ἤφι βίηφι, *sua vi*. ἤγouw τῇ αὐτῇ βίᾳ, *sive sua vi*. Ιλ. χ.

Pro pronomine, θύρηφι, *foris, foras*. ἤγouw ἔξω, *ergo* 10 *extra*. Hipp. de Superf. θύρηφι τ' αἰδ' οἶων, ἤγouw ἔξω.

Δε, Σε, Ζε.

Hæ tres syllabæ in fine additæ aduerbia ad locū significant, οἰκαδ' ε, *domum*. μέγαράδ' ε, *ad Megaram*.

Poëtæ quidē accusatiuis addunt, ἔρανόθδ' ε, *in* 15 *cælum*. ἀγορῶδ' ε, *in forum*. ἐλυμπόνδ' ε, *in Olympum*. οἰκόνδ' ε, *domum*. τέλοςδ' ε, *ad finem*. semel genitiuo, αἰδ' οἶδ' ε, *ad inferos*. vt semel pronomini ὑμέτερόνδ' ε, *ad nostrā*. Ιλ. χ. ἤγouw δ' ὠμα, *domum*. ἐκεῖσε, *illic*. π' ὄσε, *quò*. ἐτιρωσε, *alio*. ἀλλ' ὄσε, *alio ad alium locū*. Θήβαζε, *Athlῶαζε*, 20 *χαμάζε, ἔραζε, ad Thebas, Athenas, terram*.

Θεν motum è loco.

Αθλῶνθεν, *Athenis*. Θήκενθεν, *Thebis*, οἰκοθεν, *domo*. ἐνθεν, *hinc*. π' ὄθεν, *unde*. ὑπόθεν, *undecunque*. ἐνθένδ' ε etiam nam simplex est ἐιθεν, *hinc*, βοτ' αἰνθεν, *ab herba*, ἀγρόθεν, *ture*. Διὸ κρήθεν Hesiod. ἤγouw, τῆς κεφαλῆς, *à capite*. ἐξ ἔρανόθεν, ἀπ' ἔρανόθεν, *è cælo*. poëticè abundat præpositio,

⊙ A.

Ab Æoliis paragogicè additur secundis personis verborum, Πραῖσεν, *afficiat*. Theocr. 30 *χρὴ χρῆσθαι, oportet*. Laconice. διδ' οἶσθαι, Ιλ. τ. *nomi*. Imperfect. ἦς ἦσθαι, *eras*. Perfectum οἶδ' α, οἶδας, οἶσασθαι, *sync.* οἶσθαι, *noſti*. Plusquam perfect. ἦδ' εἶσθαι, *noneras*. Hom. Fut. εἶσθαι, Οδ. τ. vel præsens pro futuro, *is, vel* 35 *ibis*. Opt. κλαροῖσθαι, Ιλ. ω. *lugeres, plangeres*. ποροφυροῖσθαι. Οδ. χ. *profugeres*. Subiunct. αἰσίνδ' ησθαι. Ιλ. λ. *libes, libares*.

X I.

In fine raro abundat, ἦ, ἦχι, Dorice ἀχι, vt ἀχι λίχα μέγα σᾶμα, ἦγοιω ὅπου ἔ λίχα τὸ μέγα μνημεῖοι, ὑβι
Lichi magnum monumentum.

Να, ναχι, certe. Theod. & Etym. Sic ἔ ἔχι Attice, ὤ Ionice ἐκί, ποπ.

Δ Η Ν.

Aduerbia quædam, ἀεις ἠδ ἠω, per electionem, habito virtutis respectu. ἀγχις ἠδ ἠω, iuxta propinquitatē.

Δ Α.

Nomina ludorum aduerbij forma, μινίδα, lusus genus. δρακετιδα, ferè idem.

Θ Ι.

Poëtæ imperatios etiam grauitonos aliquândo terminant in θι, δείδω, timeo. medium præterit. δέειδα, timui. imper. δέειτε δέειθι & δέειθι, time. ἀνώγω, impero. ἀνώγει ἀνώγηθι, γίνχ, iube. κράζω, κέκραχα, κέκραχε, κέκραχθι, clamo clamaui, clama. Aliqui tamen à κικράζηθι, ἀνώγηθι, syncopē, ab ἀνώγημι, κικράζημι. κλύθι, κλύθι, audi, senti, ausculta. δύθι δύθι, intra, ingredi. inflexa: quidam ducunt à κλύμι, δύμι. πίο, bibo. πίο πίοθι, & syncop. vel crasi potius πίοθι, bibe. A circumflex. πλέω, πλέθι, πανίγο, πανίγα. Ionice, ζώ, ζήθι, vino, vine. vel à πλώμι, ζήμι.

Aduerbia quædam in loco exeunt in θι, ἔρα νόθι, in caelo. πόθι, ὑβι. αὐτόθι, ἰβι. & syncopē αὐθι, ἐτίρωθι, alibi.

Syncopē.

Quoniam verò ad syllabas syncopē spectare videtur, de ea quoque hoc loco aliquid dicendum.

Hæc Ionibus & poëtis familiaris. πλέωνες, Ion. πλέες. πλέωνας πλέας, plures. ὀρόδ' αμι, ὄραμνος, ramus furculus. ἐξαιρέτες, poëticè ἐξαιρέτες, eximius, electus, exceptus. μονώνυξ, μώνυξ, simplex, unicum unguem habens. κακόμορ, κάμμορ, infornatus, cruciatus. ὁμόπατος, ὁπάτος, vicinus. ὁμοπέτας οἰπέτας, atque pares. ὁμότριχας

ὄστριχος, pilis similes. omnia cum tenui. ὁμοζάστριϑ
 ἰζάστριϑ, eadem matre natus. ὁμόζυλον ὄζυλον, ex uno
 ligno, eiusdem speciei. ἀμφιφορᾶς ἀμφορᾶς, Amphora.
 αἴμημα αἴμα, impetus. παχύτερον πάχυντε, crassius. Cre-
 5 tes, αὐτὸς αὐς, ipse. Ἄεoles, ἀνεμώνη ἀμόνη, genus pa-
 paueris, anemone.

In verbis.

Ἠλυθον ἦλθον, veni. ἦλατο ἄλτο, sultavit. cū tenui. ὤρετο
 ὄρετο, prodit, impulsus est. δ' ἐδ' ἀννα δ' ἐδ' αα, didici. vt ἔσκηκα
 10 ἔσα, steti. βέθηκα βέθηκα, iui. Ionice. μέμηκα μέμαα,
 propensus fui. Participia, δ' ἐδ' αὐς, ὤτϑ, qui didicit.
 ἔσαως, ὤτϑ, qui stetit. βεθαῶς, ὤτϑ, qui iuit. μεμαῶς,
 ὤτϑ, qui propensus est. & ἔσως, βεθῶς, μεμῶς. For. m.
 ἔσαῦα, μεμαῦα, βεθαῦα. & ἔσῶα, μεμῶα, βεθῶα. At
 15 γεγαῶς & γεγῶς, natus. & γεγαῦα γεγῶα. non à γέγ-
 κα, sed à γέγονα, natus sum. veteres ducunt, sublato
 ν, & verso ο in α. quidam à γῆω, γεγῆκα γέγλυα
 γῆαα, sum sui. Laconice κατέβηθι καβάσι, descēde. β in σ.
 σπειρόνθη σπειροθε, laborasti. ἠρήκαμυ ἠρημυ, capimus.
 20 κατέκτανε impera. κάκτανε Βελλεροφόντιω, interfice Belle-
 rophonta. ἐπέπλωας ἐπέπλωας, applicuisti, aduenisti. φθά-
 ϑητι φθάθι, movere. σερβλώω σέρβωμυ Ἄεol. priuari.
 ἔφαθ' ἔφο. ἀρεθ' ἄρεθ, admisisti. ὀπίσω, ἄψ, retro. ἠπειλη-
 σάτω ἀπειλήτω, insultarunt. ἀλέξήσασθαι ἀλέξασθ, in-
 25 νισσε. ἐκισχισάτω ἐκισχάτω, inuenerunt, acceperunt. ἐβ-
 ἔασαν βέβησαν, iuerant. ἐμεμάεισαν μέμασαν, prompti
 fuerant. ἐμεμάειτε μέματε, prompti fueratis. ἔσηκασαν
 ἔσαν, steterunt. ἀνάστη ἀνασε, surgite. ἔσαθ' ἔσα
 Attice. στα. ἀνήκαμυ ἀνήμυ, reliquimus. δ' ἐδ' αμυ δ' ἐ-
 30 διμυ, metuinimus. φίλησαι φίλας, ama. εἰδ' ἠκῶς εἰδ' ὤς, qui
 nouit. ἐρηγόραθε ἐρηγόρθε, vigila. κεντήσαι κένσαι, pun-
 gere. ἔσδ' ἔσο, promisit. ἐργάση, facies. ἐξέλαση, ex-
 pelles. σκεδάση, disperges. ἐργᾶ, ἐξελᾶ, σκεδᾶ, Bœotice
 & Ionice, ἀνέκαθεν ἐκαθεν, ab origine.

Apocope.

35 Ἐροσι ἀλλα, Elias, alibi. ὅτι ὁ, κάρλων κάρη, caput.

κείμενον κεί, *hordeum*. δάκρυον δάκρυ, *lachryma*. ῥάδιον ῥά, *facile*. βεβαρόν βει, *particula intendentis*. μεσσηνία μεσση, *Messene urbs*. κλάυη κλάυη, *clauus*. Eustath. quæ omnia non flexuntur. δῶμα δῶ, *domum*. τρέψιμον τρέψι, *plenum*. γλαφυρόν γλάφυ, *antrum*. παύσαι παύ, *sedasse*. Dorice ex Ælio Dionysio. ἰδρῶτι ἰδρῶ, *sudori*. κατέλαβι κατέλαβι, *respōde*. ἀνάλαβι ἀνάλαβι, *ascende*. ἔταξε ἔταξε, *vulnera cominus*. σάωξι σάω, *serua*. Απόλλωνα Απόλλω, *Apollineta*. κικλήσκει κικλήσκει, *potionis genus*.

PARTES ORATIONIS OCTO.

1 Omen, Verbum, Participium, Pronomen, Articulus, Aduerbium, Coniunctio, Præpositio.

Casus quinque:

Nominatiuus, Genitiuus, Datiuus, Accusatiuus, Vocatiuus. siquidem Ablatiuo carent Græci.

Numeri tres:

2 Singularis, Dualis, Pluralis. ² Vt in hunc Duali-
3 li, quum de duobus est sermo. ³ In duali vox eadem nominatiui, accusatiui, & vocatiui; itidem genitiui & datiu. Sic in plurali semper nominatiuus idem cum vocatiuo.

Annotatitcula
in partes ora-
tionis per casus
declinabiles.

Vsus numeri
dualis.

Orationis par-
tes, & earum
accidētia Græcè
& Latine.

Species.

Figura.

1 ¹ LIBVIT Hoc loco partes orationis atque earum
accidētia Græco sermone subiicere: vt Græca Græcè
possis inflectere, neque Latinas accidētium voces co-
gatis admiscere. Octo igitur orationis partes sic à
Græcis appellantur, ὄνομα, ῥήμα, μετέλη, ἄντων μία, ἄρθροι,
ἐπιρρημα, σύνδεσμος, ἀποθεσις: *nomen, verbum, &c.* vt in
textu numerantur. Accidētia declinabilibus commu-
nia sunt, εἶδος ἀποθεσις ἄντων καὶ παραθήκη, *species primitiua*
& *deriuatiua*; ὁ ἦμα ἄποθεσις, ἄντων, καὶ παραθήκη, *figura simplex, composita, & decomposita*: (tamen figura
decomposita, id est, quum dictio deducitur ab alia
compo

regulam neutrorum, quam assignat CLENARDVS in tertia declinatione. Item adiectiua neutra suis masculinis sunt similia in genitiuis & datiuus singularis ac pluralis numeri, atque in toto duali. Caterum de datiuo singulari finitro in *i*, aut in diphthongum impropriam, *ae*, *η*, *ω*, vide authorem in Annotationibus in declinationes simplices.

Articuli præpositiui.

Masculinus.

Fœmininus.

Neuter.

Annotatio de ω.

Latini inter declinandum vsurpant *hic, hac, hoc*: Græci verò articulum, ὁ, ἡ, τὸ: quem vocant *Præpositiuum*, quòd nominibus præponatur. Inflectitur autem sic: Mascul. Sing. Nominatiuus, ὁ, *hic*: G. τοῦ, *huius*: D. τῷ, *huic*: A. τὸν, *hunc*. Dual. N. & A. τῶ, *hi* & *hos*, de duobus: G. & D. τοῖν, *horum* & *his*, de duobus. Plur. N. οἱ, *hi*: G. τῶν, *horum*: D. τοῖς, *his*: A. τοὺς, *hos*.

Fœm. S. ἡ, *hæc*, τῆ, *hæc*: D. τῇ, *hæc*: P. αὐτῆς, *hæc*. Neut. S. τὸ, *hæc*, τὸ, *hæc*: D. τῷ, *hæc*: P. αὐτοῦ, *hæc*.

Articuli vocatiuū ignorant: pro quo in declinationibus vtimur aduerbio vocandi ὦ, ὦ.

De articulis vide plura post tractatam Pronominum.

DECLINATIONES NOMINVM QVINQVE.

Prima nominū parissyllabicorū declinatio.

αs, ηs.

RIMA est in *as* masculinorum, ὁ Αἰνείας, *Aeneas*: & in *ηs*, partim masculinorum, ὁ Χρῦσις, *Chryses*:

- 1 partim communium, ὁ καὶ ἡ ληστῆς, *hic* & *hæc* latro: quorum genitiuus in ² *us*, datiuus in *a* vel *η* diphthongum impropriam, accusatiuus in *av* vel ³ *aw*, ⁴ vocatiuus in *a* vel *η*, ⁵ secundum terminationem nominatiui. ⁶ Dualia & pluralia conueniunt cum articulo fœminino, ablato τ.

Elenchus terminationū primæ.

Exempla primæ.

- 6 S. { *as*, } *us*, { *a, av, a.* } D. *a, av.* P. *ay*, ⁶ *ōn*, ⁷ *aus*, ⁸ *as, ay.*
7.8 S. ὁ Αἰνείας, ἡ Αἰνεία, τὸ Αἰνεία, τὸν Αἰνείαν, ὦ Αἰνεία.
D. τὸ Αἰνεία, τοῖν Αἰνείαν, ὦ Αἰνεία.

P. οἱ Αἰεΐαι, τῆ Αἰεΐων, τῆς Αἰεΐαις, τὰς Αἰεΐαις, ὡ
Αἰεΐαι.

ὁ Χρῦσις, τῆ Χρῦσι, τῆ Χρῦσι, τὸν Χρῦσιον, ὡ Χρῦσι.

ὁ καὶ ἡ λησις, τῆ καὶ τῆς λησις: & ita deinceps.

5 Quinq; Græcorum linguæ præcipuæ: Com-
munis, Attica, Ionica, Dorica, Æolica: ex qui-
bus Attici in omni declinatione vocatiuum
similem formant nominatiuo, ὁ & ὡ Αἰεΐαις.

ANTE QVAM De varietate huius declinationis
10 secundum varia idiomata aliquid dicamus, prius vi-
dendum quid intelligat Græci per huiusmodi linguas,
siue dialectos, aut idiomata: de quibus CLENARDVS
in fine huius declinationis nonnihil attigit. Quinque
enim linguas præcipuas esse apud Græcos ait, utpote
15 quæ à magni nominis authoribus fuerunt celebratæ,
& quibus scripta penè infinita librorum volumina po-
stentati reliquerunt. Fuerunt verò & alix multæ, tot
scilicet quot fuerunt nationes quæ Græco sermone
vterentur; veluti Bæotica, Thessalica, Chalcidica, Ma-
20 cedonica, Pamphylica, Argiua, Laconica, Cypria, Cre-
tica, Sicula, Syracusana, Rhegina, Tarentina: verum
minus præcipuæ merito dici possunt, quòd illis nulli
libri, qui ad nostra vsque tempora peruenierint, scripti
fuerunt. Itaque profus peruiserint, nisi alij authores suis
25 libris quædam ex illis dialectis admiscuissent: vt Ari-
stophanes, qui in suis Comædiis, quamuis eas Attica
lingua scripserit, inducit interdum perſonas alterius
nationis propria dialecto videntes: vt Bæotica Bæoticas
mulieres. Alij quoque poetæ propria quædam harum
30 linguarum vsurparunt. Quare nonnulla adhuc illarum
vestigia apparent, sed non vt earum quas author hoc
loco præcipuas vocat. Vt autem totum huiusce rei ne-
gonium tibi ob oculos proponatur, ac quid Gramma-
tici per idiomata intelligant, penitus noscas, exemplo
35 nostri Gallici sermonis tibi paucis rem omnem ape-
riam. Quotquot hodie in foris iudicialibus ditioni
Regis subditis versantur, neque solùm ibi, sed passim
inter omnes ferme non omnino obscuros homines,
Gallicè scribunt ac loquuntur: non tamen omnes ita
40 tersè vt ij qui Regis ædes, aut Parisiense forum fre-
quentant: vt iudicatu difficile non sit (si quis eos lo-
quentes audiat, vel eorum scripta legat) ad quod idio-
ma illorum sermo accedat. Vix enim fieri potest, quin

Annotatio de
Dialectis.

Atticismus.

De Dialectis
appendix.

Lingua Græco-
rum præcipua.

Lingua minus
præcipua.

Gallici idioma-
tis, exëpio Græ-
corum dialectorum
varietas expo-
nitur.

aliquid è propria siue materna lingua retineant, etiam illis inuitis, ac Gallica lingua loqui nitentibus. Sunt tamen aliqui maximo ingenij acumine præditi, qui quasi vernaculæ linguæ oblitii, terfo ac puro sermone vtuntur: imò peculiare quasdam phrales ac dicendi modos ex famosarum, & in Gallico sermone magis probatarum vrbiũ dialectis veluti Atticissimos obseruant, quibus quasi quibusdam flosculis non raro sua scripta ornatiore reddunt. Eodem ferme modo in Græcia olim, omnes sermone quodam communi (cuius præcepta nunc in Grammaticis traduntur) loqui ac scribere nitentur: sed in eis ferè semper aliquid proprij ac materni idiomatis deprehendebatur; vt in Hippocrate Ionici, vnde erat oriundus. neque enim illi, cum in rebus magis quàm in verbis laboraret, curæ erat omnes voculas linguæ communis, quæ ad Atticissimum maximè accedebat, obseruare. At rursus aliqui verbis & phrasi non minùs quàm rebus addicti, (quales fuerunt Demosthenes, Plato & Lucianus) non solum ad vnguem communis linguæ phrasim obseruabant, sed etiam, vt communem ditare viderentur, ex aliis idiomatibus, præcipuè ex Attico, nonnullas loquendi formulas, vel etiam peculiare quasdam voces, aut vocum flexus, decerpabant: quæ omnia tandem temporis successu communi vsu recepta sunt. Hæc autem intelligo de his authoribus qui prosa oratione scripserunt. nam poëtæ multo maiorem sibi licentiam permiserunt. Quum igitur audis Demosthenem Atticè locutum, & Aristophanem Atticè locutum, quorũ stylus est longè dissimilis, quamuis eodem seculo floruerint, ne turbetur. nam vterque communi lingua scripsit: sed Demosthenes, genere Atticus, quamuis communi sermone, vt ab omnibus Græcis intelligeretur, loqui nitentur; tamen certas quasdam voces ac dicendi formulas ex Attico sermone depromptas, sibi quæ familiares retinere gaudebat, quò facundior videretur. Aristophanes verò, vt populo Atheniensis gratus esset, sermone plebi infimæ ac mulieribus familiari vti studebat. vt hodie Lutetia videre licet fabularũ actores, vt risum auditorum captent, vti sermone muliercularum, à communi Gallico non nihil degenerante. nam r in s non raro commutant, reliquasque literas blesè ac compressis labiis enuntiant. Patroni verò, qui in foro causas agunt, quamuis purè ac propriè loqui studeant, & aliquid ex Lutetiano sermone decerpant, non nihilque ex Aureliano,

Similitudinis
Dionysii.

Hippocrates.

Demosthenes.
Plato.
Lucianus.

Poëta licentiosi.
Demosthenes
& Aristophanes
Atticè & cõmuniter scripserunt.

vbi fortè legibus operam nauarunt, ac rursus aliquid
 ex huius vel illius celebris ciuitatis idiomate, præcipuè
 verò è Regis domesticorum sermone depromptum;
 cauent tamen maximè, ne muliercularum more loqui
 videantur. si enim illarum sermonem imitentur, fa-
 5 bula omnibus essent, maximoque risu ab auditoribus
 exciperentur. Confer nunc Demosthenis orationem
 cum ea qua vtuntur hodie patroni in foro Parisiensi:
 Aristophanis verò Comœdias cum fabulis illorum hi-
 10 strionum, qui agendo sermonem Lutetianæ plebeculæ
 familiarem repræsentant. Itaque, vt eò vnde digressi
 sumus, nostra recurat oratio, Grammatici per diale-
 ctos, Idiomatica siue Linguas, nihil aliud intelligūt, quàm
 sermonis quandam proprietatem, qua distinguitur lo-
 15 que læ varietas, quæ semper solet contingere inter di-
 uersos eiusdem nationis tractus: cum hi paulo aliter
 loquantur quàm illi, ac cuique proprium quidpiam
 è natali solo sit insitum: quod si bene auribus sonare
 videatur, alij quoque vsurpare gaudent: & quod vni
 20 vrbis aut nationis paruo tractatui proprium erat ac pe-
 culiare, aliquo temporis interuallo in communem lin-
 guam transfundunt: atque ita illam ditant ex diuersis
 variorum tractuum proprietatibus, quæ insigne quid-
 dam & auribus gratum continebant. Ne igitur mireris,
 25 si videas CLENARDVM, qui de Dialectis nihil
 profus in suis Institutionibus præcipere decreuerat,
 sed tantum nonnullum communis linguæ vsum, non
 semel nunc Atticissimos, nunc Ionissimos atque alias dia-
 lectos inculcare. annotat enim tantummodo quid ex
 30 quaque lingua decerperint ij authores qui communi
 lingua scripserūt: veluti Demosthenes, Lucianus, Plato,
 Aristoteles, ac reliqui ferè omnes qui soluta oratione
 scripserunt: quamuis Atticè scripserint, quòd sci-
 licet plura ex Attico quàm alio idiomate decerperint.
 35 Herodotus verò & Hippocrates Ionicè dicuntur scri-
 pisse, quòd plura ex Ionica proprietate quàm ex alia
 desumpserint. Idem iudicato de reliquis. Nos verò in
 his Scholiis non solum quæ ab oratoribus & communi
 vsu ex variis idiomatibus recepta sunt, annotabimus,
 40 sed ea etiam quæ poëtæ ex illis arripuerunt, vel sua li-
 centia, vt scilicet metri hiatum implerent, vel etiam
 nulla carminis necessitate coacti, sed potius vt *τῶν ἑ-
 κείνων λόγων φρεσίν* euitarent, vel quòd materna dialecto
 magis delectarentur: vt Aristophanes Attica, Homerus
 Ionica, Dorica Theocritus, & Æolica Alcæus; quamuis

*Clenardi insti-
tutū in tractan-
dis Dialectis.*

*Demosthenes,
Lucianus, Pla-
to, Aristoteles,
qua dialecto
scripserint.*

*Herodotus &
Hippocrates qua
lingua scripse-
runt.*

*Poëta cur va-
riis dialectis vsi
sint.*

*Aristoph. Hom.
Theoc. Alcæus,
qua quisq; lin-
gua scripserit.*

Herodotus &
Hippocrates.

vernaculæ ac sibi familiari alias quoque admisceant. Herodotus etiam & Hippocrates, qui soluta oratione scripserunt, Ionica uterque vernacula sunt maximè delectati. Cæterum vt aliqui in genere de his præcipiatur, breui schemate subiciam, quid vnaquæque dialectus sibi veluti proprium vindicet.

Generalia præcepta de Dialectis.

Attica
ponit {
ε }
τ } pro σ,
ξ }

ἡρεῖν, pro ἡροῖν, *confidere*. id fit dum ε est ante σ, vt in hoc exemplo. sic ἄρρω & πόρρω pro ἄρω & πόρω. 10
γλῶττα, pro γλῶσσα, *lingua*. hoc semper obseruatur, vbi est duplex ω: atq; interdū vbi est simplex, vt τήμερον, ῥοήμερον, *hodie*.
ξυμφέρον, pro συμφέρον, *conferens*, 15
vtilis. istud habet locum in cōpositis à præpositione σῶ, cum.

Gaudet præterea contractionibus; vt πατράειος, pro πατράϊος, *paternus*. hoc fit, quando commodè duæ vocales in vnam possunt contrahi. 20

Contingit etiam duas dictiones in vnam, vt τὸ νόμα, pro τὸ ὄνομα, *nomen*. istud præcipuè fieri solet precedentibus τ, τω, κη, ωθ, & sequente dictione quæ incipiat à vocali. Vide CLENDARVM circa finem Annotationum in verba. 25

Ionica
ca {
η }
κ } pro
π }
τ }

α, ἡμέρα, pro ἡμέρα, *dies*. hoc fit vbi communiter α est longum.
π, κῶς, pro πῶς, *quomodo*. hoc fit in interrogatiuis & relatiuis.
φ, } ἀπειρήμη, pro ἀφειρήμη, *auferor*. 30
θ, } Hoc obseruatur in cōpositione. nam retinent tenues π, τ, vbi cōmuniter mutarentur in φ, θ, (vide CLENDARVM, vbi agit de augmento imperfecti.) Habet etiam locum aliquando 35 in simplicibus; vt δέχημη, pro δέχημη, *capio*: τὸ κω pro τὸ κω seu τὸ κω, *paro*.

Ad hæc Ionica, Atticæ hæc in re contraria, nihil contrahit. non enim dicit ποιῶ, sed ποιῶ, *facio*, sine crasi.

Dorica
rica {
α }
α } pro
η }

η, ἡμέρα, pro ἡμέρα, *dies*. sic pro φήμη 40 dicit φάμη, *fama*.
ω, μουσῶν, pro μουσῶν, *Musarum*. hoc fit in genitiuo plurali primæ & secundæ declinationis.
α, ζῆν, pro ζῆν, *vinere*. istud habet locum

			locum in contractionibus, quæ cōmuniter ex <i>αι</i> & <i>ων</i> in <i>α</i> , & ex <i>αι</i> & <i>ων</i> in <i>α</i> fierent, Doricè verò in <i>η</i> monophthongum.
5	η		<i>αι</i> , λαῶν, pro λαῶν, cepisse, sumpsisse.
	ω		<i>η</i> , μῶν, pro μῶν, Musa. hoc habet locum in nominibus, & aliquādo etiā in verbis, quū nulla est crasis.
10	δ		<i>η</i> , Δημοδίνδης, pro Δημοδίνης, Demosthenis. hoc obseruatur quoties <i>η</i> contractum est ex <i>αι</i> vel <i>ων</i> , & quoties <i>η</i> in verbis haberet accentum circumflexum, quamuis non veniat ex contractionē: vt ἀλλομη, salio, futurum medium ἀλλῶμη, & Doricè ἀλλῶμη, saliam.
15	ει		<i>η</i> , τύπῃσι, pro τύπῃσι, verberans. hæc mutatio fit in participiis fœmininis barytonorū. Æoles quoque eodem modo <i>ω</i> , <i>δ</i> , & <i>ει</i> , pro <i>η</i> ponunt.
20	τ	pro	<i>σ</i> , τῷ, pro σῷ, τι.
	σ		<i>θ</i> , σῶς, pro θῶς, Deus.
25	ς		<i>η</i> , τύπῃσις, pro τύπῃσι, verberamus. hoc fit in primis personis pluralibus finitis in <i>σ</i> . sic ἦς, pro ἦν, erat.
	α		<i>ει</i> , αἶψα, pro αἶψα vel εἶψα, si: & πῆψα, pro ποτὶ, aliquādo. [forte melius, vt Sylburgius: πῆψα, pro ποτὶ, quādo, interrogatiue. nam infinitum sine accentu frequētius effertur, vt apud Theocr. Idyl. 18. Ἐν πῆψα ἄρα Σπαίρω. Et Id. 15. χυμῶν δ' ἄρα πῆψα ἐθῶσα]
30	αι		<i>ει</i> , εἶ, pro εἶ, si. sic compos. αἶψα & αἶψαν, pro εἶψα & εἶψαν, si: αἶψα, pro εἶψα, ὅ σι, utinam.
35	ω		<i>οι</i> , πῆψα, pro πῆψα, pastoralis.
	τ		<i>η</i> , τῆψα, pro κῆψα vel εἶψα, ille.
40	κ		<i>τ</i> , † πῆψα, pro ποτὶ, aliquādo: ἀλλομη, pro ἀλλοσι, alias.

Æolismus.

Detrahit quoque *η* ex diphthongo *αι*, vt † λαῶν, pro λαῶν, cepisse. [pro λαῶν, alij habent λαῶν, vt πῆψα in verbis circumflexis pag. 203, 36. λαῶν enim Æolicū magis esset quam Doricum. nam Æolij tales infinitiuos cir-

cum flexos, paroxytonos efferunt, ut καίλων, φίλων, φρονών, pro καλείν, φιλείν, φρονεῖν, teste Corintho. Ideoq; fortassis infra versu 24 scribendū ἰλῶν pro ἰλῶ. nam ἰλῶ videtur esse Doricum, ut κρομέω apud Theocr. Idyl. 15: vbi etiam ἱρπύω inuenies, & κροβύδων; nec non διωξέων: pro κρομύειν, ἱρπύειν, κροβύδειν, διωξέειν.

In diphthongis impropriis α, η, ω, iota subscriptum negligit; vt τῶ αἰνεία, pro τῆ αἰνεία, *Æneæ*.

Vtitur etiam interdum casibus pluralibus pro singularibus fœmininis, vt καλαί, pro καλή, *formosa*. 10

Geminatis quoque αα, ττ, ππ, pro simplicibus vtitur; vt ὄσον, pro ὄσσιν, *quantum*: ὄττι, pro ὄτι, quod: ὄππη, pro ὄπη, *vbi, quod*.

Æolica	}	pro	{	α	η, αἰμέρα, pro ἡμέρα, <i>dies</i> . id fit Dorum more: sed Doricè huiusmodi α producitur, Æolicè corripitur.
				ω	α, ἰδῶσα, pro ἰδῶσαι, <i>conspicua</i> . hoc fit præcipuè in participiis fœmininis in ῶσα, quæ communiter circumflectunt ῆ.
				ω	ο, ὄμοι, pro ὄμοι, <i>similis</i> .
				ππ	μμ, ὄππα, pro ὄμμα, <i>oculi</i> .
				η	ει, ἰλῶ, pro ἰλῶν, <i>uenisse</i> .

Retrahit etiam accentum acutum ab vltima syllaba 25 in penultimam in disyllabis, & in antepenultimam in polysyllabis: vt καλῶ, pro καλῆς, *pulcher*: πόπημος, pro πόπημος, *fluminis*.

Addit quoque i accusatiuis quorundam nominum fœmininorum, vt καλαῖς, pro καλῆς, *pulchras*. 30

Præterea β ante ε ponit; vt βροδον, pro ῥόδον, *rosa*.

Vtitur etiam præpositione κατῆ, pro κατῆ, *cum*.

Denique dictiones à quacunque vocali inchoatas tenui spiritu afficit; vt ἡλι, pro ἡλι, *Sol*.

Atque hæc de Dialectis in genere dicta sufficiunt. 35 Ne verò credas ea quæ hic diximus, passim in omnibus dictionibus obseruari. non enim ista locum habent nisi in certis quibusdam vocibus, & certis casibus partium orationis, quæ per casus inflectuntur, atque in certis quibusdam personis & temporibus verborum: veluti 40 planum vnicuique esse potest & ex iis quæ iam hoc loco attigimus, & ex iis quæ à nobis sparsim per totam hanc Grammaticam annotabuntur. vltim enim eorum quæ hic cum vnicò duntaxat exemplo in genere proposuimus, particulatim ostendemus, si ex iam dictis collig

*Dialectorum
varietati vbi
sit locus.*

colligi non possit. Adiciemus quoque nonnullas alias regulas minus generales iuxta locorū opportunitatem. Hoc itaque in primis fuerit notatu dignum, Iones toto singulari & datiuo plurali primæ & secundæ declinationis mutare *α* longum vltimæ syllabæ in *η*, (exceptis quibusdam primæ, quorū Dorica declinatio est in vsu, quæ in Annotationum tractatu in declinationes simplices à nobis enumerabuntur) & contra Dores mutare *η* in *α*. Atque ita fit vt *Αἰεῖας* declinetur Ionicè sicut *η* in *α*. Atque ita fit vt *Χρῆσις* Doricè sicut *Αἰεῖας* communitè. Porro in datiuo plurali, quum *α* Ionicè migrat in *η*, iota sequens subscribitur, ac pro *Αἰεῖας* dicimus *Αἰεῖης*: sic *Μῦσις*, pro *Μῦσις*. *Μῦσις*.

Nullum aliud nomen primæ declinationis est communis generis præterquam *ληΐης*: atque istud dicitur commune eadem ratione qua *latro* & *homo* à Latinis; cum tamē vix vnquam, ac ne vix quidem, illa epitheto fœminino iuncta inueniantur, aut Græcè aut Latine. Itaque dicito omnia primæ esse masculina. ² Doricè *α*: ² *Æolicè* & *Bœoticè* *αο*: Ionicè *ω*, accentu in antepenultima: [si videlicet nominatiuus sit barytonus, vt *Γήρῳ*, à *Γῆρης*. nam si nominatiuus sit oxytonus vel perispomenos, genitiuus Ionicus est paroxytonus, vt *ποιητῶ* pro *ποιητῆς*, apud Lucianū in libro De Dea Syria, à nominatiuo *ποιητῆς*. at *βορέω*, pro *βορέω*, per syncopen, apud Hesiod. in Theogon. *Νόσφι νότῃ βορέω τε, καὶ δὲ γῆσῳ ζεφύρῃ τε*, ab Ionicis nominatiuo *βορέας*, pro *βορέας*, boreas.] Poëticè verò *ω*, ex Ionico per crasim. ³ Ionicè interdum *ω*. ⁴ Si plura de vocatiuo desideras, vide ⁴ Annotationes in declinationes simplices, circa principium. ⁵ Id est, si ex articulo fœminino dualis ac pluralis numeri auferas *τ*, habebis terminationes primæ declinationis in iisdem casibus & numeris: sed cum articulus careat vocatiuo, sumenda erit nominatiui eiusdem numeri terminatio. eandem enim habent terminationem, vt iam ab authore dictum est. ⁶ Doricè *αῶ*: *Æolicè* & *Bœoticè* *αων*: Ionicè *ῶν*. ⁷ Datiuo pluralibus cuiuscunque declinationis in *ε* desinentibus additur *ι*, Atticè, Ionicè & *Æolicè*. ⁸ Ionicè interdum *ω*.

40 SECUNDA declinatio tantum est fœmininorum, quæ desinunt vel in *α*, *ἢ* *μῦα*, vel in *η*, vt *τιμῆ*, honor: genitiuus in *ης*, datiuus in *η* diphthongum, accusatiuus in *αν* vel *ην*.

Annotatio.
Ionismus, *α* in *η*.

Dorism^o, *η* in *α*.

Datiuus plur.
Ionicus, *ω* in *ης*.

1 Communia in prima non inueniuntur.

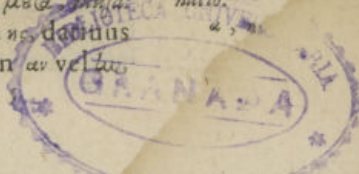
2 Genitiuus sing.
Accusatiuus.

ANNOTATIO.

6 Genitiuus plur.
7 Datiuus.

8 Accusat.

Secunda declinatio.

- Erg. ἔστ' αἰθρον ἔστ' ἔνθαφι, pro ἔσ' ἐνθῶ, in perendinum.
 Plurali num. Iliad. v. παρ' αὐτόφι, pro παρ' αὐτάς, l. τὰς
 ναῦς, apud ipsas naues. In tertia parisyllaba, genitiuo
 sing. Odyss. u. ἐν πόντοφι, pro ἐν πόντῳ, ἢ ponto. Iliad. φ.
 5 ἰλιόφι κλυτὰ τεύχεα, pro ἰλιῷ, Ilij, Troic. Datiuo, Odyss. γ.
 νῆος ἐπ' ἰκελίφι, pro ἰκελίῳ, super tabulato nauis. Iliad. μ.
 ὄρσει παρ' αὐτόφι, reperiat apud ipsum, pro παρ' αὐτό.
 Plurali genit. Odyss. ε. ἴνον ἀπ' ὀστέφι ἴρσειν, pellem ossi-
 bus deripere, pro ἀπ' ὀσῶν. Datiuo, Odyss. ε. ὄσῳ δακρυόφι
 10 ἴρσειν, pro δακρυόφι, lacrymis. sic θεόφι μήσω ἀτάλαυφῳ,
 pro θεοῖς, diis, apud Hesychium, qui similiter ζυγέφι &
 πιαστολόφι reperiri tradit. Accus. Odyss. π. φθινυθεί δ'
 ἀμφ' ὀστέφι χεῖρῳ pro ἀμφ' τὰ ὀσῶ, circum ossa. Cadunt
 etiam in declinationem imparisyllabam. Genit. singul.
 15 Iliad. α. ἰκλυνν ἰξ' ἰρίδωφι, pro ἰξ' ἰρίδῳς, ex Erebo, ex in-
 ferno. Genit. plural. Iliad. μ. παρὸ ναύφιν ἑλασόμεσθα, pro
 παρὸ νῶν, à nauibus. Datiu. Odyss. ε. πρὸς κροτυλλήδωφι,
 pro πρὸς τὰς κροτυλλήδων, ad acetabula, seu in acetabulis.
 Iliad. κ. ὑπὸ κροτύφιν τάπησ πτόνυτο, pro ὑπὸ κροτύφιν, (vt
 20 paulo ante) sub capitiuis. Sic Odyss. τ. ἐν ἀκροπόλεισιν
 ὄρσει, pro ὄρσει, mōtibus. Et Iliad. ε. παρ' ἰπποισι κ' ὄρσει,
 pro ὄρσει, curribus. Accus. Iliad. β. ἀμφὶ στήσφι pro ἀμφ'
 τὰ στήθῳ, circa pectora. Plura si requiras, inuenies apud
 Vrbānum in secunda parisyllaba, & apud Etymolog. in
 25 φρίπεφιν, vbi etiam annotat, has ἰπεκτάσῳ, si accedant
 casibus, vocemq; seruēt eandem, (hoc est immutatam)
 seruare eandem quoque scripturam: sin vocem mutant,
 mutare etiam scripturam. Prioris generis exemplum
 est ἡφί βίηφι apud Homer. Iliad. φ. pro τῇ αὐτῆ βίῳ, suis
 30 viribus: nam ἡ & βίη, vt vocem, sic scripturam quoque
 retinet eandem. Posterioris exemplum est αὐτόφι apud
 eundem in locis paulo ante citatis, modo pro αὐτῶ, ipsi:
 modo pro αὐτάς, ipsas: apud Aratum vero in Phænom.
 ἐπ' αὐτόφι Scholiastes exponit ἐπ' αὐτῶν super ipso, s.
 35 lychno. Quæ vero mutationes soleāt fieri, tū ex præce-
 dentib. potest colligi, tū ex Antesignani obseruatione.]
 Idem enim, inquit, accidit quibusdā nominibus tertiæ:
 sed ex φ & εν, s & ν prius abiiciuntur: vt στρατός, στρατόφι,
 exercitus: ὀσῶν, ὀστέφι, os, ossis: sic in pronomine αὐτός,
 40 αὐτόφι, ipse. In quinta quoque declinatione neutra qua-
 dam in φ, & fœminina in ων, idem patiuntur: sed in φ,
 φ prius vertitur in ε, vt σῆθος, σῆθοςφι, pectus: in fœmininis
 verò in ων, prius facimus genitiuum in ωσφ, ac deinde
 migrante ε in φ, fit nomen poeticon; vt ἡ κροτυλλήδων,
 genit. τῆς κροτυλλήδων, vnde κροτυλλήδωφι, acetabulum.

Porro

ἢ ὀδός, τῆς ὀδῆ, τῆ ὀδῶ, πῶ ὀδόν, ὧ ὀδέ.
 ὁ καὶ ἢ ἀνδρωπῶ, τῆ καὶ τῆς ἀνδρωπῶ, &c.
 τὸ ξύλον, τῆ ξύλου, τῶ ξύλω, τὸ ξύλον, ὧ ξύλον.

Neutorum tres casus similes: nomina-
 5 tius, accusatiuus & vocatiuus: qui in singu-
 lari numero varias habent terminationes in
 quinta declinatione, pluraliter autem semper
 exeunt in α.

*Annotatio de
 nominibus neu-
 tris.*

Lo c v s Hic exigit, vt de nominum genere aliquid
 10 dicamus, quò possis discernere fœminina aut commu-
 nia in ὄ, à masculinis. Ac primùm generales quasdam
 regulas subiiciemus, quibus sola significatione genus
 poterit dignosci, tam in quinta quàm tertia declina-
 15 tione. in aliis enim hæc generum diuersitas non habet
 locum, nisi paululum in quarta, vt suo loco dicemus.

*De nominum
 genere regula
 generales.
 Genus substan-
 tiuorum hic so-
 lum traditur.*

Cæterùm de adiectiuorum genere nihil in his decli-
 nationibus à nobis expectes. nam in Annotationibus
 in nomina adiectiua, illorum genus demonstrabitur.

Hic itaque tantùm de substantiuus agemus: quæ aut
 20 propria sunt, aut appellatiua. & propria quidem viro-
 rum siue deorum, mensium & fluuiorum, sunt masculi-
 na: propria verò mulierum siue deorum, vrbium, insu-
 larum, nauium & fontium fœminina. Appellatiua verò,
 quæ ad solos mares pertinent, masculina sunt, & co-
 25 gnitu facilia; vt ὁ πατήρ, pater; quæ scilicet munus vel
 officium marium significant. sic quæ ad solas fœminas
 pertinent, fœmina sunt, vt ἡ μήτηρ, mater. quæ vero ad
 vtrumque sexum referuntur, sunt communia, vt ὁ καὶ ἡ

*Masculina pro-
 pria.
 Fœminina pro-
 pria.
 Appellatiua ma-
 sculina, fœmi-
 nina, cōmunia.*

παρθένῳ, virgo mas vel fœmina: ὁ καὶ ἡ θεός, deus vel dea:
 30 ὁ καὶ ἡ κέρας, hinnulus mas vel fœmina. & sic de aliis, quo-
 ties vnica voce vtimur ad significandum vtrumque se-
 xum: quamuis in quibusdam alia etiam sit vox ad si-
 gnificandam fœminam, vt θεός & θεά. per fœminam hic
 intelligo non solum mulierem, sed omnium animalium
 35 fœmininum sexum. Præterea fœminina sunt arborum
 nomina: fructuum verò, neutra. Ab his omnibus regu-
 lis excipe finita in α. hæc enim, spreta significatione,
 semper terminationis genus recipiunt, vt τὸ τέκνον, filius
 vel filia: τὸ θυγάτριον, filiola. Inueniuntur & alia, præci-
 40 pue arborum & fructuum nomina, quæ has regulas nõ
 exactè seruant: sed ea magis noranda quàm imitanda.
 id verò accidit aut licentia poëtica, aut propter quan-
 dam dialecti proprietatem. Restat nunc vt dicamus de

*Arbores.
 Fructus.
 Exceptio.
 Annotatio de
 finitis in α.*

gene

*Alia exceptio-
nes.*

genere substantiuorum in *os* huius declinationis tertie, quum significatione illud dignosci non potest. Subiciemus itaque ordine alphabetico primùm fœminina: deinde communia, quæ passim legendis authoribus occurrunt. quæ verò hic non enumerabuntur, masculina censeantur.

F O E M I N I N A.

ἀγχλῶς, abscessus inter nares & maiorem angulum oculorum.	λαοφόρος, idem Atticè.
ἀγκῆς, nauius genus.	μαίεδος, breuis via.
ἄμυξ, arena, puluis.	μινθος, stercus humanum.
ἄμυξ, arena, sabulum.	νεός, nouale.
ἄμφωδῶς, biuiū, circuitus.	νιός, idem.
ἄνοδος, ascensus, reditus.	νῆσος, insula.
ἄσφαλῆς, bitumen.	νόσος, & Ionicè νῆσος, morbus.
ἀτραπὸς, siue ἀτραπιτῆς, cal- lis, semita trita.	ὄαρος, vxor: pro confabulatione masculinum est.
αἰλῆ, vestibulum.	ὄδος, via.
βάτ, rubus.	ὄσιδος, circuitio.
βίβλος, siue βίβλος, papyrus, charta, liber.	πρόδος, progressus.
γέραν, grus.	ράβδος, virga.
δοκός, trabs, tignum.	ρήσμις, sesumum, frumeti species.
δοκός, consideratio, expectatio: apparentia.	σορός, locus, conditorium.
εἰρη, remigatio, seruitus.	σορός, cinis fordax.
εἰσοδος, introitus, ingressus.	σπόδος, tormen, dolor in- testinorum.
ἐπίανodos, reditus.	τήβων, toga.
ἐρημός, eremus, solitudo.	τήβων, semita.
ζυγός, iugum libra.	τρίodos, triuium.
ἠπίρη, & Doricè ἠπίρη, cōtinēs, id est, terra firma.	τροχλατῶς, locus ubi agitur rota.
ἰππός, equitatus, vel equa: pro equo masculinū est.	ψάμμος, arena.
κισσοπέπλος, mactra.	ψάμμος, arena.
κισσοπέπλος, arca.	ψήφος, calculus.
λαοφόρος, via publica seu regia.	ψιάδος, stors, teges, & ipse scirpus è quo contextitur matta. Suidas Aristophanem & τοὺς ψιάδος masculinè dicere scribit.

ANNOTATIO SYLBERGII.

E fœmininorum catalogo sustuli βίβδος toga eius imago, κῶφος vas insculptum, σωρός acernus. nam, vt à posteriori exordiar, σωρός acernus masculinum est, vt post

post receptos autores Suidas quoque testatur: at *σπερς* fœmininum pro *loculo seu conditorio*, vt *ἀραιός σπερς*, *pulchra sandapila*, id est, *pulchra vetula*, apud Aristophanem. *κῦφ* autem neutrius est generis, non modo pro *exsculpto & concauo vase*, (vt & affine *σῶφ* apud Homerum) sed etiam pro *gibbo* apud Hippocratem: at *κῦφός* adiectiuum est, significans *gibbosus, curuus, inflexus*, fœm. gen. *κῦφῆ*, neutro *κῦφόν*. Altera duo planè sunt mendosa. et si enim vulgati lexicographi (quorū vestigia sequitur Antesignanus) ad fictitiā suam *εἰκὼς* stabilendam ex Aristophane citant *τὰς εἰκὼς*, cogitare tamen debebant, terminationē *ὄς* cadere non tantum in tertiam parisyllabam, sed etiam in quintam imparisyllabam siue contractam. nam vt in ea dicimus *τὰς Ἀλλῆς*, sic etiam Aristophanes, *τὰς εἰκὼς πῶν ἐγγύλων*, *effigies anguillarum*, à nominatiuo singulari *ἡ εἰκὼ*, qui etiam accusatiuus est apud Eurip. *Μεδεια*, quum dicit, *ἄψυχον εἰκὼ πρὸς θελῶσιν*, *in animo simulacro arridēs*. nam ab *εἰκὼ* duplex est verbale, *ἡ εἰκὼν ὄνος*, & *ἡ εἰκὼ ὄνος ὄς*.

20 Quartum *βένθος* & in hoc ordine pro *toga*, & in sequenti pro *anate*, positum erat falso. nam *toga* Græcis est *τή-θιν*, vt suo loco restitui, & *anas βένθος*. *βένθος* autem, neutrius generis, apud poetas est idem quod in profa *βένθος*, *profunditas*, vt *ἡμετέρας βένθητι πάσης*, *uniuersi maris profunditates*. *Od. α.* Vt vero de reliquis etiam non nihil dicam, *αἰγῶλ* pro *abscessu inter nares & maiorem angulum oculorum*, vnde fit, ignoro: nam abscessus hic à Galeno, Paulo, Actuario, Cello quoque, dicitur *αἰγῶλψ*, genere masculino, nec non *αἰγῶλψ*, ab *αἰγῶ* prope, & *ωψ* *oculus*, teste Galeno, quia propter oculos extuberat.

30 *αἰγῶλ* autem, (per iota in secundā syllaba) apud Theocritum *frutex est*, *capris gratus*, vt & *cytisus, lentiscus*: *Idyll. σ.* *Ταῦ μὲ ἐμὴ κῦτισὸν τε καὶ αἰγῶλον αἰγῶς ἔδωκε*, incerto genere, etiā apud Scholiastem. apud Hesychium vero & *Etymologūm* legitur *αἰγῶλῆς*, expositum *λύγος, vitex*. ita vt *αἰγῶλ*, siue *αἰγῶλῆς*, plantæ sit species, *πρωτὴ τὰς αἰγῶς* denominata, à capris scilicet, quibus iucundum fit pabulum. *αἰγῶλῆς* communis est generis. nam vt in *Epigramm.* est *ληθαίης ἀνέτη*, sic ex Herodoto affertur *ἐὺ πῖσι ἀνέτησι. εἶρη* Suidæ, *Etymologo, Eustathio*, & *Scholiastæ Homericæ* est *captiuitas, seruitus*, nulla generis mentione. apud Hesych. vero non tantum *εἶρη*, sed etiam *εἶρηρ*. *αἰθελος* per se adiectiuum communis generis, substantiuè & fœmininè ponitur interdum, subaudito scilicet fœmininè generis substantiuo *ἦρ*, est

estque proprie *atriensis ianua, ianua atrij*. Similiter cum frequentibus *ἔρημος, ἕπερος* & *νεῖος*, subintelligitur *ῥῆ* vel *ῥήσος*: itemque *ὄδος*, cum *λαοφόρος* & *τροχίλιτος*. omnia enim hæc sua natura sunt adiectiua cōmunis generis. Commune etiam est *ζόρον*: & ceteri Græci dicunt ἢ *βάτος*, Attici vero ὁ *βῆτος*, vt Thomas in suis *ἐπιλογαῖς* testatur *ἑίσταμεν* Theophrastus & Dioscorides genere neutro dicunt, & Columella inter Latinos. *σπόρον* quoque, & pro *funē lorouē torto*, *ἐν* pro *ventris tormine*, masculini sæpius quàm fœminini generis esse censeo, vt *ἄσπερος, ἀλοχός, πταχός*, & similia deriuata, in hac terminatione & flexione masculino tantum genere leguntur vsurpata. nam *σπορὴ, ἀλοχὴ, τροπὴ*, & confamilia, cum genere mutant etiam flexionem.

COMMVNIA, SIVE INCERTI AVT DVBII GENERIS.

<i>ἄβυσσος</i> , abyssus.	spinosum.
<i>βάδος</i> , iter, gressus.	<i>ῥάφειος</i> , raphanus.
<i>βρίστος</i> , anas auis.	<i>ῥίνος</i> , pellis, scutum.
<i>κρίμιν</i> , fornax.	<i>σπορός</i> , locus, conditorium.
<i>κρίπιος</i> , fossa.	<i>ταμίος</i> , urna, calathus.
<i>κλήρος</i> , sors.	<i>στρατός</i> , exercitus.
<i>κράσος</i> , fœmus.	<i>σιώοδος</i> , comes.
<i>λίμος</i> , fames: Atticè ἑ, Doricè ἦ.	<i>ὕαλος</i> , & Atticè ἕαλος, vitru.
<i>μύελος</i> , funiculus.	<i>χρῆλος</i> , arca, locus.
<i>ῥάμιος</i> , rhamnus, virgultum	<i>χρῆλος</i> , pabulum.
	<i>ψάμιος</i> , arena.

ANNOTATIO.

In communium numero *βάδος, κλήρος, στρατός, χρῆλος*, apud receptos autores masculina sunt: *κρίμιος, κρίπιος, κράσος, μύελος, ῥάμιος, ῥάφειος, σπορός*, fœminina: itemque *ψάμιος*, sicut *ἀμύθος* supra: quamobrem hæc duo postrema in fœminorum numerum rectè sunt relata. *ἄβυσσος* quoque substantiue fœmininum est, vt Psalmo 134, *ἐν πάσης τῆς ἀβύσσοις*: & Apocalypf. 9. *τὸν ἀβύσσου* ἢ *ἀβύσσου*: adiectiue autè communis est generis. *βρίστος* pro *anate* apud Arist. est potius masculinum, vt *λαρός, κίπφος, κήσουφος*: pro *fastu* certè masculinum est apud Athenæum, vt synonymum *τύφος*. Ita ex isto communium numero *ῥίνος* tantum, *ταμίος, σιώοδος*, verè communia erunt. nam ἢ *λίμος* Doricum & poeticum est pro cominuni ὁ *λίμος*: & ἢ *ὕαλος* Atticum, pro cominuni ὁ *ὕαλος*. Pro illis igitur hæc poterūt substitui: *ἀκατός, acatus* seu

- seu *acatium* : βάτος, *rubus* : κνήκος, *enecus* herba : μάρμαρος, *marmor* : οίμος, *uia* : ὄσζανος, *origanum*, herba : ἀράρις, *spiritum*, *frutex* : χάλκωνος, *chalcantium*. tria sequentia, ἀσβόλος *fuligo*, βῶλος *gleba*, σπύγγος *solanum*, communiter masculina, Atticè sunt fœminina, teste Eustathio. His adde quæ pro significatione variant genus : ζυγός pro iugo masculinum, pro statera fœmininum; Ammonio : ἦλος *testudo* seu *fornix aedificij* commune, pro peculiari apud Athenienses loco fœmininum : κρύσελλος pro gemina commune, pro glacie masculinum : κίανος pro lapide cæruleo commune, pro colore cæruleo masculinum : λέκκος pro pisô masculinum, pro vitello oui fœmininum : λίθος pro lapide masculinum, pro gemma commune : πάπυρος pro planta commune, pro charta fœmininum : ἄζως pro terra aggesta commune, pro congio masculinû. Fœmininis quoque inter alia possunt addi quæ sequuntur : ἀσιμυθός, *solum*, *scapha*, *balneatoria* scilicet vel *potoria* : βάλανος, *glans*, vt & comp. μυροβάλανος, *glans vnguentaria* : γύψος, *gypsum* : δέλτες, *liber* : δρόσος, *ros* : λίκνυθος, *ampulla olearia* : μιλτος, *rubrica* : νάρδος, *nardus*, vt & comp. ψόδιναρδος : πύλος *solum* seu *scapha balneatoria* : ὄνισκος, *lentiscus* : ἄρνικος, *iuncus*, *funis* : τιτανός, *calx*. sic adiectiua substantiue capta, subintellecto scilicet fœminini generis substantiuo : vt ἰωλίδωτος & ἑμπαζος, l. δὴνάμης : λυσιμάχος, πῶα, βοτάνη : quæ interdum etiam neutro genere ponuntur, subaudiitis substantiuus neutris φάρμακον, βοτάνιον, φυτὸν, & similibus.

Inuenientur fortè quædam alia fœminina communia, quàm quæ hîc enumerantur : sed certè paucissima, eaque præcipuè aut nomina herbarum, aut animalium : vt ἡ φλόμος, siue ἡ φλόγος, *verbascum* herba : [apud Diosc. est ἡ φλόμος, lib. 4. c. 99. apud Aristot. ὁ πηλός pro eodẽ, vt putatur, Hist. Anim. lib. 8. c. 20. φόγος pro attractylide. 36. ambigui est generis apud Theoph. Hist. pl. lib. 6. cap. 4. 35 γλαῖος apud Aristot. masculinum est, Animal. lib. 8. c. 5.] ἡ φλόγος, *attractylis*, *fusus agrestis* : sic ἡ ἄμπικλος, *vitis*, cum suis compositis : vt ἡ ἄρξιαμπικλος, siue per syncopen ἄρξιαμπικλος, *labrusca*, *vitis agrestis* : sic ὁ vel ἡ γλαῖος, *glanus fera*, quæ & hyena. quæ omnia recensere nolimus, quòd maxima ex parte nimis essent incerta, neque illa fœmininis epithetis iuncta legissemus. sunt enim parum vîitata. Inuenientur rursus quædam huic congesta, quæ in lexicis alterius generis esse deprehendentur. Verum illis hac in re non est omnino fides adhibenda. nam sunt plerunque deprauata. Idem iudicatio in nomi-

Herba.
Animalia.

ANNOTATIO.

Genitiuus *ſing.* 2
Genitiu⁹ *dual.* 3.4
Accuſat. *plur.*

Quarta decli-
natio.

ως

ων

Elenchus ter-
minationum
quarta.

Exempla,

Declinationes
pariſyllabica.

Atticorum de-
clinatio in qui-
bus nominibus
recepta ſit ab iis
qui cōmuni lin-
gua ſcripſerunt.

bus quinte, quæ ſuo loco eodem modo enumerabimus.

Porro genere variantia quare inter Heterochlita. ² At-
ticæ, Ion. & Theſſalicæ *ωιο*; Dor. *ω*. ³ Ion. *ων*. ⁴ Doricæ
ως & *ες*.

1 **Q**UARTA declinatio ¹ Atticorum eſt pro-
pria, vertentium vocales præcedētis declina-
tionis in *ω*; alioqui genere conſentit. nam con-
tinet maſculina, fœminina & cōmunia in *ως*, ὁ
Μενέλεωσ, *Menelaus*: ἡ ἄλωσ, *area*: ὁ κ̄ ἢ ἄγωσ, *ferti-*
lis: & neutra in *ων*, τὸ ἄγων, *fertile*. Omnes ca-
10
2 ſus ² deſinunt in *ω*; vertitur enim *ο* in *ω*, *οι* in *ω*
ſubſcribēdo *iota*, *υ* in *ω* abiecto *υ*. Neutorum
quoque *α* migrat in *ω*: hoc modo;

3.4 **Σ**. { *ως*, } ³ *ω, ω*, ⁴ *ως*. **Δ**. *ω, ων*. **Ρ**. ^ω *ω, ως*, ^{ως, ω} *ω, ω*.

ὁ Μενέλεωσ, ἡ Μενέλεω, πρὸς Μενέλεω, τὸν Μενέλεω, ὡς
Μενέλεωσ.

ἡ ἄλωσ, τῆσ ἄλω, τῆ ἄλω, τὴν ἄλων, ἡ ἄλωσ.

ὁ κ̄ ἢ ἄγωσ, τῆ κ̄ τῆσ ἄγω, πρὸς τῆ ἄγω.

τὸ ἄγων, τὸ ἄγω, πρὸς ἄγω, τὸ ἄγων.

Quatuor prædictæ declinationes appellan-
tur pariſyllabica, quòd obliqui ſint nomina-
tuo pares ſyllabis.

1 **H**AEC Atticorum declinatio à communibus in
quibusdam tantum nominibus eſt recepta: nempe in iis
quæ hic & in Annotationibus in declinationes ſimpli-
ces à CLENARDO recenſentur, atque in hiſ quæ
ſequuntur:

† *άνωσ*, ὁ, ἡ, *mutus*,
ζάλωσ κ̄ *ζαλόωσ*, ἡ, *glos*, ſo-
ror viri.

ίλιωσ, ὁ, ἡ, *propitiuſ*: vnde
αὐλιωσ, ὁ, ἡ, *inclemens*,
κῆλωσ, ὁ, *ſunis*, *rudens*.

ὄρφωσ, ὁ, *orphuſ*, gen⁹ piſcis,
πῶλωσ, ὁ, ἡ, *plenuſ*: vnde ὁ κ̄
ἢ *αὐπῶλωσ*, ἢ *πῶλωσ*, *πῶ-*
πῶλωσ, idem quod *πῶλωσ*.

σῶωσ, ὁ, ἡ, *ſaluſ*, *integer*.

ζείωσ, ὁ, pro *ζείωσ*, *debitum*:
vnde ὁ *πρωζείωσ*, *debitor*:
& ὁ κ̄ ἢ ἄξιόζείωσ, *ſiſte*
dignuſ.

Hiſ adde quædã cōpoſita à
γῆα ſiue *γαῖα*, *terra*: quæ
penultimam corripunt,
vt alia huius declinatio-
nis omnia: veluti.

αὐάγων, τὸ, *καπακλιῦ*. quaſi
ἄνω τῆ γῆσ ὄν, ſupra terram
ext

existens, siue à solo sub-
ductum. erant enim cœ-
nacula in superiori adiu
parte. in tertia dicemus
ἀνώγειον per diphthon-
gum *ei*: sed quarta in his
magis recepta est.

βαθύγειος, ὁ, ἡ, profundam
terram habens.

λυσιπέδους, ὁ, ἡ, macram ha-
bens terram.

Sic quædā cōposita à κρίας,
caro, & κίρας, cornu: vt

δοπόκρίας, ὁ, carnis-priuuium.

δίκρας, ὁ, ἡ, bicornis.

δικρίας, ὁ, ἡ, pulchra habens
cornua.

πολύκερας, ὁ, ἡ, multicornis.

20

ANNOTATIO,

σῶς crasin duntaxat Atticam habet, ex σάος in nomi-
natiuo singulari, ex σάεις in accusatiuo plurali. itemque
σῶν ex σάων in accusatiuo singulari masculini generis,
necnon in nominatiuo & accusatiuo neutrius. In fœ-
minino genere contrahitur solus accusatiuus pluralis,
teste Thoma in Atticis ἐλλογαῖς, nimirum σῶς ex σάος
vel σάας. neutro plurali σῶα dicimus sine contractione,
vt Xenoph. τὰ σῶματ'α σῶα ἦ: vt masculino σῶοι apud
Demosth. legitur.

10 S V N T Et alia in *ως*, quæ per quartam vel quintam
declinationem flectuntur: de quibus vide tractatum
Heteroclitorum. Sunt præterea multa propria, quo-
rum Attica declinatio est in vsu: præcipue verò quæ
communiter desinerent in *αος*, vel *εος*, vt Μενέλιως, Αν-
δρόγειος, pro Μενέλιος, Ανδρόγειος: & monosyllaba circum-
flexa, vt Κῶς, Cōs insulæ. ² Id est, habent in vltima syl-
laba *ω*. ³ Poëtice *ωο*, vel *ωο*, puncto subscripto, ab Ioni-
co tertia *οιο*. ⁴ Vocatiuus est similis nominatiuo, more
Attico, vt dictum est in prima declinatione.

30 Q V I N T A declinatio imparisyllabica cō-
plectitur ¹ omnia genera, & terminationes
plurimas. Genitiuus nominatiuum superat,
exiens in *ος*, datiuus in *ι*, accusatiuus in *α*: vo-
catus ² sæpe idem cum nominatiuo. Dualis
nominatiuus *ε*, genitiuus *οιυ*. Pluralis nomi-
natiuus *εις*, genitiuus *ων*, datiuus *σι*, accusa-
tiuus *ας*. At neutrorum plurale in *α*.

S. { No. *ος, ι, α*, { Voc. D. *ς, οιυ*. P. *εις, ων, σι, ας, εις*
var. { vari⁹. *α, α*, *α, α*.

Finita in *ως*
quarta vel
quinta.

Propria in *αος*
ερος.

Monosyllaba
circumflexa.

Genitiuus sing.
Vocatiuus sing.

Quinta decli-
natio.

Elenchus ter-
minationum
quinta.

Exemplum.

Σ.ὁ Τιτάν, ἡ Τιταῖ (Θ), τῷ Τιτάνι, τὸν Τιτάνα, ὃ Τιτάν, D. τῶ Τιτάνε, τοῖν Τιτάνοιν, ὧ Τιτάνε. P. οἱ Τιτάνες, τῶν Τιτάνων, τοῖς Τιτάνσι, τὰς Τιτάνας, ὧ Τιτάνεις, Τιταν.

Genera.

1 Q V O M O D O Hæc genera significatione dignoscantur, satis abundè diximus, quum de tertia declinatione ageremus, ea verò quæ autoritate solùm vel terminatione percipi possunt, in sequentibus indicabimus, singulas terminationes eo ordine, quo ab Authore dispositæ sunt, discutientes, ac vnicuique illarum suum genus assignantes. Quamvis autem hæc terminationes variæ sint ac multiplices, possunt tamen ad novem reduci, quatuor scilicet vocales, α, υ, ω, & quinque consonantes, ς, ξ, ε, ς, ψ. nam nullum nomen Græcum definit in i, o, ζ, λ, μ, aut in aliquâ mutam; exceptis Barbaris aut Hebræis, vt *ἰεμψαλ*, *Hiempsal: ἄδαμ*, *Adam*, &c. quæ tamen reduci possent ad declinationem Græcam, nempe ad tertiã, & finirètur in *ος*, *ἰεμψαλος*, (vel *ἰεμψας*, vt *αἰνίβας*, *ἀσπρούβας*) *ἄδαμος*, &c. II, 16. Porro finita in η non reperiuntur in quinta declinatione; sed omnia sunt secundæ. 2 Circa finem huius declinationis indicabuntur ea nomina quæ vocatiuum nominatiuo similem non habent. ibi etiam agetur pluribus de accusatiuo singulari, & datiuo plurali.

Terminationes quinta novem, α, υ, ω, ς, ξ, ε, ς, ψ.

Vocatiuus.

Terminationes quinta declinationis.

Genitiuus quinta.

1 Finita in α, formant genitiuum in ἄλος: τῷ βῆμα, τῶ βήματι (Θ), altare, tribunal, suggestum.

α, ατος. Annotatio.

2 Nomina literarum, sunt indeclinabilia, τὸ ἄλφα, βῆτα, δέλτα.

ι, ιτος.

3 ι, ιτος, 3 vnum substantiuũ, τὸ μέλι, μέλιτος, mel.

Adiectiua in ι.

Adiectiua neutra, communium legem seruãt: ὁ κῆ ἢ δῆχαις, τὸ δῆχαι, δῆχαις, *gratiosus, a, um*; ὁ κῆ ἢ φιλόπατρις, τὸ φιλόπατρι, φιλοπατριδ (Θ), *patrie studiosus, a, um*. sic etiam τὸ τι, τινός, vt commune ὁ κῆ ἢ τις, τινός, *aliquis, aliqua, aliquod vel aliquid*.

ι, ιος.

3.4 ι, 3 ιος: τὸ σῆνηπι, σῆνηπιος, *sinapi*: de quo 4 aliàs.

υ, υ (Θ).

5 υ, 5 υ (Θ): τὸ γόνυ, γόνυ (Θ), *genu, geniculum*.

υ, υ (Θ).

5 υ, 5 υ (Θ): τὸ ἄστυ, ἄστυος, *vrbs*: τὸ πῶν, πῶνος, *grex onium, onile*. Sic neutra masculinorum in υς: ὁ ἠδύς, τὸ ἠδύ, ἠδύ (Θ), *iucundus, um, suavis* (Θ) *suane*.

Adiectiua neutra in υ.

ᾠ, ᾠος.

ω, ὄσ. ἢ Ἀητῶ, Ἀητῶς, *Latona*,⁶ est declinatio-
nis contractorum.

6 ὄ, ὄος.

¹ FINITA In α, ι, vel υ, omnia sunt neutra absque
vlla exceptione. Sic finita in ω, omnia sunt fœminina.
² De finitis in α videtur author tantum intellexisse,
non autem in genere de omnibus literarum nomini-
bus: quamuis locum quoque habeat in reliquis, ex-
ceptis quatuor, quarum nomen adiectiuo indicatur,
nempe ε ψιλόν, υ ψιλόν, ο μικρόν, ω μέγα, quæ decli-
nantur more adiectiuorum ψιλόν, μικρόν, & μέγα, quod
facit in genitiuo μεζάλω, vt habes in tractatu Hetero-
clitorum circa finem. olim tamen harum vocalium
nomina erant, ε, υ, ο, ω, vt Latinarum; e, i, o: verum
postea his addita sunt epitheta ad indicandum aliquid
³ discrimen, vt ε vocatum sit ψιλόν, id est paruum vel
tenue, ad differentiam η vocalis longæ, quæ vt e ferme
proferebatur: veluti diximus pagina 2, versu 27. sic υ
dictum fuit ψιλόν ad differentiam diphthongi ε. olim
enim (vt loco citato attingimus) υ & ε proferebantur
vt u Latinum; υ quidem, vt u hodie pronuntiatu-
r à Gallis; ε verò, vt u sonat hodie Italis. Cæterum ο & ω,
quæ eodem ferme modo proferebatur, varia epitheta
sortita sunt iuxta quantitatis differentiam: ο quidem
μικρόν, id est paruum, dictum est, quia breuem facit
syllabam: ω verò μέγα, id est magnum, quod sua natura
syllabam producat. ³ Rectè dicit, vnum. nam ea quæ
faciunt ιος, vt σίνηπι, barbara sunt, & non propriè Græca.
Inueniuntur tamen composita ε μέλι, quæ etiam faci-
unt ιτῶ, vt οίνόμελι, vinum mulsū: ὄξόμελι, acetum
⁴ mulsū: ὄθόμελι, aqua mulsā. 12, 7. ⁴ In secūda declina-
tione contractorum. ⁵ Proponuntur ab authore in hac
declinatione multæ nominatiui terminationes, qua-
rum singulæ varias genitiui formas recipiunt, vt υ, υῶ
εῶ, de quibus quidam Grammatici prolixè tractarunt:
⁶ nos tamen hæc curiosè persequi nolimus, quòd &
nimis longum esset, & quia in multis id fieri non pos-
sit, nisi adducatur syllabaria vocalium incipitum quan-
titas, aut accentuum ratio, aut generum notio: quæ
multò minus nota sunt, quàm ea propter quæ decla-
randa adducuntur. Quòd quamuis Grammatici vulgò
facilitate soleant, ego semper ridiculum existimaui:
cùm omnis disciplina à facilioribus & magis notis ad
obscuriora & minus nota progredi debeat. Quare no-
minum quorundam genus & accentum, vocaliumque

1 Finita in α, ι, υ,
neutra sunt, in
2 ω fœminina.
Nomina litera-
rū quatuor de-
clinabilia: εῶ
quare declinen-
tur.

ε, η.

υ, ε.

ο, ω.

3 Substantia in
ι, barbara sunt,
præter μέλι cum
compositis.

De diuersitate
terminationum
genitiui certæ
regula ubique
tradi non pos-
sunt, nisi veli-
mus per se satis
nota per minus
nota explicare.

Regula de finit-
tis in v non om-
nino inutilis.

Regula de fini-
tis in as, prorsus
inutilis.

Vsu multa per-
cipienda.

av, av^o.

av, av^{es}.

ancipitum quantitatem, potius per genitiui termina-
tiones (quæ per se satis notæ sunt, si quis nonnullum
huius linguæ usum, authorû lectione sibi compararit)
quàm cōtra genitiui terminationes per illa, quæ multo
sunt difficiliora, censeo esse explicanda. velum tamen
interdum, si commode id fieri possit & cum aliquo le-
ctorum emolumento, adduci dictionum genus, accent-
tum, & quantitatem, ad designandam quandam termi-
nationum notiam: vt si hoc loco dicam, Substantiua in
v, penultimam corripientia, faciunt v^o: quæ verò pe-
nultimam producant, faciunt ses, cum omnibus adie-
ctiuis. hac quidem regula nō poteris facillè cognoscere
quare τὸ δάκρυ, id est lacryma, potius faciat δάκρυ^o,
quàm δάκρυσ^o: cum penultimæ quantitas non sit cuius
cognitio facilis: in δόρυ verò, id est hasta, cuius cogno-
scet penultimam esse breuem, cum sit ο μικρόν: quare
statim dicet τὸ δόρυ^o. Itaque hæc regula non fuerit
omnino inutilis, sed non satis certa. Hanc verò inuti-
lem prorsus iudicauerim, Finita in as acutitona, ádds in
genitiuo faciunt: quia nullo modo potes scire quæ fi-
nita in as vltimam acuant, nisi ex genitiui terminatio-
ne. cogèris enim in Accentuum tractatu conuersam
hanc regulam audire, hoc modo: Finita in as, facientia
in genitiuo ádds, vltimam acuant. Ex quibus regulis
nihil certi potes colligere. Itaque, velis nolis, ad usum
alterutrius recurras necesse fuerit. Facilius verò vsus te
docebit quæ nomina in as, ádds faciant (vnde acutitona
esse concludes) quàm nosse quæ in as acutitona sint,
vt inde inferas, declinari per ádds. Vides igitur esse
multa vsu percipienda, nec posse omnia (nisi ridiculi
sæpenumero velimus esse) regulis comprehendere. Quare
ne mireris, si interdum ad huiusmodi varium eiuſdem
terminationis genitiuum indicandum regulis certis
vtamur, interdum verò nihil certi præcipiamus: ne
scilicet facilia per difficilia, & per tenebras lucem vi-
deamur indicare. Vide quartam declinationem no-
minum contractorum.

av, av^o: ὁ παῖν, παῖνος, paan, genus cantilena
in laudem Apollinis: ὁ Πάν, Πανός, Pan, deus pasto-
rum: τὸ μέλαρ, μέλαι^o, nigrum, atramentum.

av, av^{es}, participia sunt: τὸ τύψαν, τυψάν^{tes}, ver-
berans, vel quod verberauit. Sic adiectiuū τὸ πάν,
παντός, omne, more masculini πάν^{tes}, παντός, omnis.

Dvo Hic notanda : primū, Omnia substantiua in *ω*, esse masculina : adiectiua verō siue participia (vt suo quoque dicitur loco) esse neutra : deinde, Participia in *ω*, & adiectiuum πῶν, facere in genitiuo *ω*τος : reliqua verō omnia *ω*ος. Porro huiusmodi participia sunt aut aoristi primi vocis actiuae quorumcunque verborum : aut praesentis, vel aoristi secundi eiusdem vocis, secundae coniugationis verborum in *μ*.

εν, εντ⊕ : τὸ τέρεν, τέρενος, tenerum.

10 εν, εντ⊕ : τὸ χεῖεν, χεῖεντος, gratiosum, vt masculinum χεῖεις, gratiosus. sic participia, ὁ τυφθεῖς, τὸ τυφθεν, verberatus, verberatum.

OBSERVABIS Hic, omnia in *ω* esse neutra, atq; adiectiua vel participia : & quae sunt ab *ω*, facere *ω*ος, reliqua *ω*τος. Ceterum haec participia sunt vel alterius aoristi passivi, vel praesentis siue aoristi secundi vocis actiuae verborum primae coniugationis in *μ*.

10 *ω*, *ω*ος : ὁ ἔλλω, ἔλλω⊕, Graecus : ἡ σερπῶ, σερπῶ⊕, siren apis seu volucris insecti genus, & Siren fabulosoarum mulierum vna.

ω, *ω*ος : ὁ ποιμῶν, ποιμῆνος, pastor : ἡ φρῶ, φρενός, mens : ὁ χῆ, ἡ τέρω, τέρενος, tener, tenera : cuius neutrum τὸ τέρεν, τέρεν⊕, tenerum.

DISYLLABA In *ω*, & adiectiua quaecunque in *ω*, cum his substantiuis ὁ ἀδῶ, glandula siue globosus sub cute tumor : ὁ ἀζῶ, barba : ὁ κῶχῶ, cernix : ἡ ἄλω, adolescens : & ἡ φρῶ, faciunt εν⊕ : reliqua *ω*ος. atque haec, quae *ω*ος faciunt, foeminae sunt, praeter ὁ κηφῶ, fucus, vespa sterilis : ὁ σφῶ, cunetes : ὁ σῶλλῶ, canalis, tubus : atque 30 ὁ κῆ, ἡ γῆν, anser. nam alia masculina, significatione dignoscuntur, vt ὁ ἔλλω, cum compositis. Quae autem per *ω*ος flectuntur, masculina sunt, praeter ἡ φρῶ, & adiectiua, de quibus suo loco. ¹ Lascaris quoque agnoscit ὁ κῆ, ἡ τέρω, Eustathius vero tantum ὁ τέρω, quum foeminae num sit τέρενα apud Homerum, Hipponactem, Euripidem, & alios.

εν, *ω*ος : ὁ δελφῶν, δελφῶν⊕, delphin piscis : ἡ ἀκτῆ, ἀκτῆ⊕, radius : cuiusmodi nominatiuus etiam per *ω*, δελφῆς, ἀκτῆς.

40 COMPOSITA, Masculina sunt, atque haec tria, ὁ δῶ, lacus vel aceruus : ὁ κῆ, miluus : *ω*, genus mensura : quum

Annotatio de finitis in *ω*.

Participia in *ω* ubi inueniatur,

εν, εντ⊕.

εν, εντ⊕.

Notio de finitis in *ω*.

Participia in *ω* ubi inueniatur,

ω, *ω*ος.

ω, *ω*ος.

Regula de *ω*.

εν⊕, *ω*ος.

Foemina.

Masculina.

1 ANNOTATIO.

εν, εντ⊕.

εν, εντ⊕.

Masculina.

Fæminina.

ANNOTATIO
SYLBVR.

verò significat fibram, aut vim, est fæminini. reliqua simplicia, fæminina. δειλίη verò, quamvis ab authore veluti masculinum ponatur, ab aliis tamen commune dicitur, ὅτι ἡ δειλίη. Notat tamen Sylburg. composita in *iv* communis (vel etiam omnis) esse generis, ut *ῥοσάλιν*, *ῥοσάλιν*, *ῥοσάλιν*. Similiter *διν* quoque, siue *διν*, pro *aceruo* apud Homerum masculino, apud Plutarch. fæminino genere positum legitur. *iv* pro fibra seu vi fæmininū est: pro *mensura* neutrū est apud Epiphanium, (dicit enim *τὸ μέτρον iv*, & *τὸ ἄζιον iv*) & *ἀκλίβιν*, ut quū Eustathius scribit *ἡμίονον* videri esse *τὸ ἡμίονον iv*. apud Iosephū vero est *ὁ εἶν*, Antiq. Iud. lib. 3. c. 9. & 10. forsan eam ob causam quia Hebræus sermo neutrū genus ignorat.

ον, ονος.

ον, ονος: τὸ μείζον, μείζονος, *maius: à cōmunib' in τω.*

ον, οντος.

ον, οντος, Participia sūt: τὸ τύπτειν, τύπτειντος, *verberās.*

ουω, οδος.

ουω, οδος, τὸ δίπνειν, δίπνοδος, ut cōmune *δίπνειν, bipes.*

ουω, ουώτης.

ουω, ουώτης, Participia sunt: τὸ τυποῦν, τυποῦντος, *verberaturum.*

ον ὅτι ουω neutr.

OMNIA In *ον* & *ουω*, neutra sunt, atq; vel adiectiua à communibus in *ον* & *ος*: vel participia. & in adiectiuis quidē, *ον* facit *ονος*, & *ουω, οδος*: in participiis verò, *ον, οντος*, & *ουώ, ουώτης*. Cæterum participia in *ον*, sunt vel præsentis, vel aoristi secundi, vel futuri primi Barytonorum vocis actiue; aut præsentis secundiue aoristi eiusdem vocis verborū tertie coniugationis in *μι*: finita verò in *ουώ*, sunt & ipsa vocis actiue, sed vel futuri secundi in qualibet cōiugatione, vel primi in quinta, vel præsentis in prima & tertia verborum Circumflexorū. Reperiuntur etiam adiectiua neutra in *ουω*, contracta ex puris in *ουω*: quorum masculina in *ουω*, contracta sunt ex *ουω*. hæc eandē cū participiis flexionē habent: ut *ροδοῦν, μελιῦν*.

ονος, οδος.

οντος, ουντος.

Participia in

ον.

Participia in

ουώ.

ω, ωος.

ω, ωος: τὸ μῦσον, μῦσος, *turris vel domus lignea: ἡ Γόρτυν, Gortyn, ciuitas Crete: quorum nominatiuus etiam in us definit: ὁ Φόρκειν, vel Φόρκειν, Phœrcys, Neptunū filius & Medusæ pater.*

ω, vel us.

ω, ωος, Participia sūt: τὸ ζῆλναι, ζῆλναιος, *ingēs.*

ύν, ύντος.

ωος.

Masculina.

Participia in

ύν.

FINITA In *ω*, omnia faciunt *ωος*, nisi sint Participia: sunt quoq; omnia masculina, nisi significatio impediat (ut in *Γόρτυν*, quia est propriū vrbis) aut participia fuerint: quæ neutra sunt, atq; præsentis temporis vocis actiue, quarta coniugationis verborum in *μι*. Hoc etiā declinatur per *ουω*, & *Φόρκειν*, vel *Doricè ὁ Φόρκειν*.

τῷ Φόρκυ, τῷ Φόρκυ, ablato ε, vt multa alia, de quibus in Annotationibus in declinationes simplices.

ων,ωνος:ὁ κλών, κλωνός, ramus:ὁ αἴων, αἰῶνος, annus: ὁ Πλάτων, Πλάτω: Ⓞ, Plato: ἡ μήκων, rapaver: † ἡ

ων,ωνος.

5 Σιδῶν, Sidon, vrbs Phœnicie.

ων,ονος:ὁ κερῖων, κερῖονος, serua: ἡ χελιδῶν, χελιδῶνος, hirundo. & cōmunia, ὁ κῆ, ἡ δδ αἰμων, δδ αἰμονος, felix: & ita comparatiua, ὁ κῆ, ἡ κρείσσων, κρείσσονος, melior: quorum neutra in on, τὸ δδ αἰμον, δδ αἰ-

ων,ονος.

10 μοι Ⓞ, felix, beatum: τὸ κρείσσον, κρείσσονος, melius.

ῶν,ῶντ Ⓞ:ὁ Ξενοφῶν, Ξενοφῶντς, Xenophon.

ῶν,ῶντες,

ων,οντς:δ δράκων, δράκοντς, draco: & Participia, ὁ

ων,οντες.

τύπων, τύπωντ Ⓞ, verberans.

15 NOMINA In αν, quorū significacione dignosci non potest, masculina sunt, præter sequētia fœminina,

In αν mascul. Fœminina.

ἀκροχρῶν, verruca.

σηπιδῶν, putredo.

ἀλων, area.

σιαζῶν, maxilla.

βοῶν, custodia, apud Alexā-

σινδῶν, linteum.

εἰκῶν, imago.

(dreos.

τηκεδῶν, tabes.

10 ἰῶν, litus.

τηκρων, columba.

ληπιδῶν, obliuio.

τηυζῶν, turtur.

μειλιδῶν, cura: at p curato-

χελιδῶν, hirundo.

re, custode seu præfecto, χθῶν, terra, solum.

masculinū est vel cōmu-

χῶν, nix.

25 ne.

His addē omnia finita in ἠδῶν.

In ἠδῶν fœm.

ANNOTATIO.

E fœminorum catalogo tollit Sylburg. ἰμπελῶν vinea,

ἀγχιεῶν mentum, ἀρμαῶν archa, τριῶν palliū attritum,

χλιδῶν armilla, χριπῶν tunica. sunt enim masculina. de βοῶν

30 vero quod dicat, (inquit) non habet.

Genitiuum.

Nunc de genitiui varietate, si non omnia, tamen ali-

quid dicamus: quamuis & hoc vsu potius quā præcep-

tis discere præstabat. nihil enim certi de his potest

35 præcipi, nisi (vt antea dixi) per se satis nota per difficil-

lima velinuis explicare. Faciunt igitur ὠνος per α μέγισα

omnia ferē substantiua masculina, & fœminina vrbium,

quæ non desinunt in ἠδῶν. Nam omnia finita in ἠδῶν,

atq; adiectiua, & substantiua fœminina, faciunt ὠνος per

ο μικρογ. Ex adiectiuis excipe αἶθων, ardens: & εἶρων, cauil-

ωνος.

ωνος.

Exceptio.

ωνος.

ἀντος.

ontis.

οντος.

Participia in
ων.

ἔντος.

ἄντος.

ξ in {
κος.
πος.
τος.

ἐκτος.

Genus finitorū
in ξ.

Masculina.

Fœminina.

paucæ sunt quæ faciunt ἀντος per ω μίχα: eaque omnia sunt masculina, & maxima ex parte propria virorum circumflexa, quæ à Latinis per ontis declinantur: vt Xenophon, Xenophōtis: sic Demophon, &c. In οντος verò per ο μικρόν faciētia, vix alia inuenias appellatiua quàm hæc quatuor, δράκων, λέων, γάρον, θεοτόπων, draco, leo, senex, famulus: & participia actiua vocis in ων non habentia circumflexum: quæ sunt vel præsentis temporis, vel futuri primi, vel aoristi secūdi: priora duo genera Barytona, posterius Oxytononū. quæ verò accētū circumflexo notantur & habent neutrū in ον, (quæ enumerauimus quum de ουω ageremus, 136, 25.) ea ἔντος faciunt. de illis autem nullam mentionē fecit hoc loco CLENARDVS. At quorum neutrum similiter in ἄν per ω μίχα circumflexum definit, per ἄντος flectuntur, & ω μίχα seruant: sunt quæ præsentis temporis vocis actiua, secūde cōiugationis verborū Circumflexorū. Id autē accidit propter crasim, quæ fit ex α & ο in ω, vt suo videbimus loco.

ξ, in κος, γος, χος: ὁ θώραξ, θώρακος, pectus, thorax: ἡ κύλιξ, κύλικος, calix: ὁ ἀμπαξ, ἀρπαξ, rapax: ἡ ἀλώπηξ, ἀλώπεκος, vulpes, mutat η in ε: ἡ φρίξ, τεύχεος, capillus, pro aspirata sumit tenuem, τ pro θ. ὁ ἀνὰξ, ἀνακτος, rex: ἡ νύξ, νυκτός, nox, interiecto τ.

FINITA In ξ, masculina sunt, aut fœminina, aut cōmunia: neutra verò nunquā: & fœminina quidē pauca sunt, at cōmunia paucissima, si cum infinita masculinorum multitudine conferantur. Itaque fœminina & communia siue incerta, quorum genus significatione cognosci non potest, hic enumerabimus: reliqua verò intelligentur masculina. Hæc igitur sunt fœminina, ἀλώπηξ, vulpes. ὁ & ἡ ὄμφαξ, vna acerba & immatura. ἔωντος, ὄμβρος, ambitus, orbis. ὠλάξ, sulcus. ἔραξ, ἔρας, vrax auis. Ἰρίδαξ, lactuca. πῆληξ, galea, cassis: at πῆληξ Helychio fissura. κλίμαξ, scala, seu scala. ὁ & ἡ πίδαξ, fons, scaturigo. κλίμαξ, calix. πύξ, consilij locus apud Athenienses. κλάμπος, cliuus arduus. ἀπίρως, ὄμβρος, ala. κρήξ, capillus, & crex auis. ὠδὴξ, ὄμβρος, plica. λάρναξ, urna, arca. σμάδιξ, siue σμάδιγξ, vibex, superioris labri, mascul. ἰνὸς, ὄμβρος, flagellum. ἰνὸς, ὄμβρος, tumorve ex percussione.

ὁ &

ὁ & ἡ τύραξ, styrax, odoris
genus: pro haste annulo
mafculinum est.

φάλαγγξ, phalanx ordo
militaris, & internodiū
in digitis.

τίτηξ, tetrax auis.

φάρυγγξ, pharynx, vallis.

5 πείξ, pex, fax.

φάϊξ, phoix auis. (εξξ, vallis.

ὁ & ἡ ὑσθρίξ, hystrix,
herinacij species.

χαρίξ, vallis, palus: at ὁ χαί-
ρις, chœnix, semodius.

His adde finita in ιγξ, & monosyllaba non
definentia in ωξ.

10 Excipiuntur tamen sequentia masculina,

βλάξ, stolidus.

ωσξ, hinnulus, dama.

Masculina.

δύξ, vermis lignū corrodens.

σφήξ, vespa.

ίξ, vermis vitium.

τεσξ, vermis leguminū.

Et sequentia communia,

15 αἶξ, capra.

ῥάξ seu ῥώξ, acinus

Communia.

βήξ, tussis.

UMA.

Præter hæc, communia sunt.

ἀμπύξ, reticulum mulie-
bre.

πέδιξ, perdix auis.

20 ἰλίξ, vitium capreolus.

φάρυγγξ, guttur, faux.

Genithus.

V s v s Te docebit, quæ declinentur per κς, & quæ
per ςς, aut ςς: scito tamē multo maiore esse numerum
eorū quæ κς faciunt, quàm quæ ςς aut ςς: rursus, plura
per ςς quàm per ςς declinari. nam paucissima sunt quæ

ςς.

ςς.

25 habeāt ς in obliquis: nempe finita in ονξ, ανξ, & αρνξ,
cum quibusdam aliis. In ςς verò faciunt finita in ωλξ,
& quæ ante ξ habent ς, & superbisyllaba in υξ, modò
habeant α in penultima, & quæ habent in penultima
ο μικρόν, modò nō definant in ονξ, & quæ fiunt à verbis

30 in γω, σω, & ζω, & fœminina in υξ, cū compositis: com-
posita enim simplicium formam sequuntur. Reliqua
vero, præsertim fœminina, & disyllaba communia, quæ
superius enumerauimus, habent α in obliquis, præter

Composita.

κς.

35 μπίξ, τέτιξ, & finita in ςξ, quæ habent ς. Horum om-
niū exempla tibi passim legendis authoribus occurrēt.

1 Hoc fit propter aliam aspiratam χ aduenientem: in
datiuo verò plurali rursus assumit θ, τὰς θριτί. nō enim
sequitur aspirata χ, sed ξ, vt in nominatiuo. sic ὕδριξ
ὑδρις: at ὑπρις ab ὑπριξ, sicut ὕσληξ.

40 αρ, αρος: ὁ μάαρ, μάαρος, beatus: ἡ δάμαρ, υχορ: τὸ
νεκταρ, nectar, cibus vel (vt alij volunt) potus deorum.
αρ, ατος: τὸ ἥπαρ, ἥπατος, iecur, hepar: τὸ δέλεαρ, δε-
λέατος, esca, ad capiendum illecebra.

αρ, αςς.

αρ, ατος.

SPERBISYLLABA In αξ faciunt ατς. idem accidit
disylla

ατς.

*Indeclinabilia
in aε.*

aεgs.
Neutra.

ειε,ειεgs.

Communia.

Masculina.

difyllabis quorū penultima est η aut diphthongus: quibus adde *είαρ, adeps: φείαρ, puteus: poëticè εείαρ, φείαρ.* quorum autem penultima est ω, indeclinabilia sunt, vt *ὁ μάωμωε, stultus: sic ῥὸ ὄναε, somnium, quamuis penultima sit ο μωεωv.* Reliqua, quæ hac regula non comprehenduntur, faciunt aεgs. Porro declinata per ατος, neutra sunt omnia: sic flexa per aεgs, paucis exceptis, quorum genus sola significatione cognoscitur.

ειρ,ειρ ♂: ὁ φθειρ, φθειρός, *pedunculus: ἡ χείρ, manus: ὁ χεῖρ ἢ ἀντίχειρ, pollex.*

M V L T A Componuntur ex *χείρ*, quæ omnia sunt communia: *χείρ* verò variat & genere, & genitiui terminatione: vt videbis in Heteroclitorum tractatu. Reliqua in *ειε*, masculina sunt: sed pauca inueniuntur.

ANNOTATIO SYLBVRGII.

ἄντηχειρ à Laſcari quoque inter cōmunia numeratur, vt *πολύχειρ, ἐπίχρη* & similia: sed incertum qua significatione. pro *pollice* masculinū potius est quam femininū, subaudito scilicet masculino substantiuo *δύαυλος*. nam *ἄντηχρη* elliptice & *κεδ' ἰσώνοισιν* dicitur pro ὁ *ἄντηχρη* *δύαυλος* *digitus* è regione manus *situs*, vel tantum *pollens* quantū reliqua manus: itemq; *μείγας* quosq; *λιγανος* & *μισσος*, subaudito eodē substantiuo *δύαυλος*, passim legūtur.

ηε,ηεgs.

ηρ,ηρ ♂: ὁ Σῆρ, Σηρός, *Ser, populus, ♂ vermis nens sericum: λωτήρ, λωτήρ* ♂, *peluis: τὸ κῆρ, κηρος, cor.*

ηε,ηεgs.

ηρ,ηρ ♂: ὁ αἰθήρ, αἰθέρος, *ather, id est, ignis elementū.*

1 *in multis verò syncope: ὁ πατήρ, πατέρος, πατρὸς, pater: ἡ μήτηρ, μητέρος, μητρὸς, mater: sic compositum Δημήτηρ, Ceres: item θυγάτηρ, filia: γαστήρ,*

2 *venter: at ὁ ἀνὴρ, vir, ἀνέρ* ♂, *ἀνδρός, 2 assumit δ.*

*Fœminina.
Neutra.*

*Masculina.
ηε,ηεgs.*

Æolisimus.

ηε,ηεgs.

*De syncope
passis notio.*

F O E M I N I N A In *ηρ*, nulla sunt, quæ significatione cognosci nōn possint, præter *γαστήρ, κῆρ fors.* Neutra verò duo tantū, *ἡ ἄνερ, & κῆρ cor:* quæ circumflectuntur, quia fiunt ex *ἴαρ* & *κῆαρ* per crasim. Alia in *ηρ*, masculina sunt. Pauca sunt quæ flectantur per *εεgs*, nempe quæ à **C L E N A R D O** recensentur, atque *ἀστῆρ, astrum: Πίερ, Pier, gentile: & Φεάτηρ, tribulis:* (pro quo vsitatus dicimus *φράτρηρ, φράτρηε*) ὁ *ἄηρ, aer.* Æolicè inuenitur ἡ *ἀήρ:* sic ἡ *αἰθήρ, εεgs*, apud Homerum & ceteros poëtas.

1 Cætera in *ηε*, faciunt *ηεgs.* **2** Huiusmodi syncope habet tantū locū in iis quæ author enumerat. Notandū autē, concisos casus ab oratoribus magis recipi, præter

ἑυχαίεσθαι. nam ἑυχαίεσθαι soli vsurpant poëtae, qui metri gratia indifferenter vtuntur concisis vel integris, duobus exceptis, de quibus fiet mentio in Annotationibus in declinationes simplices. ² Nunquam enim in eadem dictione v ponitur ante ρ, vt diximus 7, 13. & 10, 22.

ορ, ορϙ: τὸ ἦτορ, ἦτορος, *cor, animus*: & inde cόπο-
 situm, ὁ μεγάλῃτωρ, μεγάλῃτωρϙ, *magnanimus*.

ορ, ορος.

υρ, υρϙ: ὁ ψίθυρ, ψίθυρϙ, *susurro*: ὁ καὶ ἡ μάρτυρ,
 μάρτυρϙ, *testis*: & neutrum, τὸ πῦρ, πυρὸς, ἰσθίς.

υρ, υρος.

10 FINITA In ορ & υρ, paucissima sunt: & illa quidem neutra, hæc verò masculina, præter μάρτυρ & πῦρ, quæ ponuntur in contextu. atque hæc in υρ, antiqua sunt, & penè exoleta, præter πῦρ: vtimur autem illorum loco finitis in ρος tertiæ declinationis, vt ψήυρος, ρ, & μάρτυ-
 ρος, ρ, quod & μάρτυς, υος.

ορ neutra.
 υρ masculina.

FINITA in υρ
 exoleta.
 υρος vel υς pro
 υρ.

ωρ, ωρϙ: ὁ Φῶρ, Φωρὸς, *fur*: ὁ ἰχώρ, ἰχώρος, *aquosa humiditas, vel sanies tenuior*: τὸ ἔλωρ, ἐλωρὸς, *captura, preda*: τὸ τέκμων, τέκμωνϙ, *signum, finis*.

ωρ, ωρος.

ωρ, ορος: ὁ Νέστωρ, Νέστωρϙ, *Nestor*: ὁ Ἐκτωρ, Ἐκτω-
 ρϙ, *Hector*: ὁ καὶ ἡ ἀπάτωρ, ἀπάτωρϙ, *carens patre*: ὁ καὶ ἡ ἀμήτωρ, *carens matre*: πανδαιάτωρ, *omniana domans, vel omnidomans*. τὸ ὕδωρ, ὕδατος, *aqua*, ¹ heteroclitum est.

ωρ, ορος.

MONOSYLLABA In ωρ, & polysyllaba in λωρ,
 25 atq; ἰχώρ & τέκμων, seruat̄ ω μέγχα in obliquis: alia mutant in ο μικρόν. Cæterum neutra in ωρ pauca: nempe quæ ab authore afferuntur, & ὄ σκῶρ, ὄ σκῶρος, *stercus*, heteroclitum, vt τὸ ὕδωρ. Communia verò sunt multa, quæ significatione facillè dignoscuntur, quæ scilicet vtriq; sexui cōueniunt: quamuis rarò fœmininis adiectiuis aut articulis iuncta inueniantur. Reliqua in ωρ, masculina sunt: nulla verò fœminina tantum, præter ἡ ἄωρ, *coniux*, & ἡ ἀλέκτωρ, *lecti iugalis experta virgo*. ² Vide Heteroclitica.

ωρος.

ωρος.

Neutra.

Communia.

Masculina.

35 ας, αντος: ὁ Αἴας, Αἴαντος, *Aias*: ὁ πᾶς, τὸ παντός, *omnis, cunctus*: ἡ πᾶσα, τῆς πάσης, *cuncta*: τὸ πᾶν, τὸ παντός, *cunctum*: sic ἅπας, *omnis*: σύμπας, *uniuersus, omnis*. Duo in ανϙ: ὁ μέλας, *niger*: ἡ ἄλας, *miser*: μέλαιανϙ, τάλαιανϙ: quorum fœminina ἡ μέλαινα,
 40 τάλαινα: neutra, τὸ μέλαιαν, τάλαιαν.

ας, αντος.

ας, ανος.

- αἰς, αἰδός. 1 αἰς, αἰδός: *foemina sunt: ἡ μονάς, μονάδος, μονάς, vitas: λαμπάς, λαμπάδος, lampas, lucerna: aut cōmunia, ὁ κῆρ ἢ θυγάς, θυγάδ* ☉, *exul, profugus.*
- αἰς, αἰός. 1 αἰς, αἰός, *neutrum: τὸ γῆρας, γῆραός, senectus: τὸ ἄλας, ἄλαός, sal.*
- αἰς, αἰός. 2 αἰς, αἰός, *vnum foemininum, ἡ δ' αἰς, δ' αὐτός, conuiuium: & vnum neutrum, τὸ σῆμα, σῆματός, farina aqua subacta. Commune autem, ὁ κῆρ ἢ παῖς, puer, puella, facit παιδός. sic composita eius, ἄπαις, sine liberis, carens filijs: Ἐπαις, liberis abundans, vel bo- nos habens filios, aut bona indole proles.*
- αἰς, αἰός: vel ἡνὺς κός. 2 αἰς, αἰός: ἡ ναῦς, (Ionicè νῆϋς) *navis, τῆς ναός, † (Ionicè ἡνὺς) sic γῆαῖς, anus, vetula.*
- εἰς, εἰός. 3 εἰς, εἰός, *neutra communium in ης: τὸ ἀληθές, τῆς ἀληθείς* ☉, *verum.*
- 1 N I H I L Facilius quàm nosse quæ finita in αἰς faciât αἰός, & quæ αἰδός, vel αἰός. nam vel mediocriis authorû lectio hæc tibi demonstrabit. regulis autem hæc percipi facillè nequeunt. Hic tantum notabis, flexa per αἰός, esse masculina: per αἰδός, foemina: exceptis paucis communibus, quæ sola significatione facillè cognoscuntur) per αἰός verò, esse neutra & quintæ declinationis contractorum, modò desinant in εἰς vel αἰς purum: vt videbis in sequentibus. Sunt verò tria masculina quæ non declinantur per αἰός, nempe μέλας, πέλας, de quibus in cōtextu, atque ὁ λάαυς, ἡ λάαυος, & crasi λάαυς, lapis. Porro Æoles masculina in αἰς per αἰς effertur, dicentes μέλαυς, πέλαυς. Idem faciunt in particiis masculinis in αἰς, quæ per αἰός declinantur, vt τύψαις pro τύψαις, qui *verberavit.* Pro Αἰαῖς tamen non dicunt Αἰαῖς, ne diphthongus geminetur. Cæterum Poëtæ non ratò Dorico more ex genitiuis in αἰός, per apocopen reiciunt τας, τῶ Αἰαῖν pro Αἰαῖνός. de qua apocope nonnihil attigimus, 124, 20, 23. ² Finita in αἰς aut αἰός non inuenies alia ab his quæ hoc loco enumerantur. tantum itaq; notato, finita in αἰς declinari quoque per εἰς, εἰς, &c. & nominatiuû monosyllabum ἡνὺς apud poëtâs diuidi in duas syllabas, ηνὺς, γῆηνὺς: atque nominatiuum pluralem similem reperiri nominatiuo sing. εἰ ναῦς, νῆϋς: γῆαῖς, γῆηνὺς. [Sed Sylburg. potius accusatiuû pluralem similem dicit reperiri nominatiuo singulari. sic enim Lascaris, Urban]
- αἰς, αἰός, masc.
 αἰς, αἰδός, foemin.
 vel communia.
 αἰς, αἰός, neutra.
- Æolismos αἰς
 pro αἰς.
- Apocope poëtica.
 αἰς, αἰός.
- αἰς, εἰός.
 ηνὺς, pro ἡνὺς.
 Nominatiuus
 plur. similis no-
 minatiuo sing.
- ANNOTATIO.

τῶν, Caminius. & nominatim Thomas in Atticis, ἡὲς (inquit) ἐπὶ Θείας, ἢ ναῦς ἐπὶ δὲ ἀγριαλκῆς, ναῦς, ἢ ἡὲς. atque ita Thucyd. αἱ ἡὲς ναυμαχίᾳσι: &, καὶ καύσῳσι πὲς ναῦς. Pro Αἰώνος autem Doricè & poetice dici non Αἰών, sed Αἰά, meminimus supra p. 124, 23.] De horū autē accu-
 5 satiuo fing. dicitur suo loco. ³ Hæc sæpe substantiuata
 3 reperiuntur, & per substantiua Latinis redduntur: vt ὁ
 ἀληθὴς, verū, vel ipsa veritas, & sic de aliis. Sunt autē pri-
 mæ declinationis cōtractōrū, vel dicitur in sequētibus.

10 εἰς, εἰ Ⓞ: ὁ κλεις, κλειός, pecten: sic adiectiuum εἶς,
 εἶός, vnus: fœmininum μία, μιᾶς: neutrum ἓν εἶός:
 & inde composita, μηδ εἰς, μηδ μία, μηδ ἓν: ἕδ εἶός,
 ἕδ μία, ἕδ ἓν, nullus, a, um.

εἰς, εἰ Ⓞ.

εἰς, εν Ⓞ: ὁ Σιμόεις, Σιμόεν Ⓞ, Simois, Simoentis, no-
 15 μέ fluij in Phrygia: ἡ Οπίεις, Ὀπέν Ⓞ, Opus, Orun-
 tis, ciuitas in Locris: itidem adiectiua, ὁ χερεῖς, χερ-
 εέν Ⓞ, ἡ χερεῖσα, τὸ χερεῖν, gratiofus, a, um: & par-
 ticipia ὁ τυφθεῖς, τυφθεί Ⓞ, verberatus: at ἡ κλεις,
 κλεις, τῆς κλειός, τῆ κλειδί, τῶ κλειδα & κλειν.

εἰς, εν Ⓞ.

20 Δς, ἐ Ⓞ communiter, ἢ Ⓞ Ionicè, ἕως Atticè,
 ὁ βασιλός, τῷ βασιλέος, βασιλῆος, βασιλέως, rex: de
 hoc ² postea.

1 εἰς, εἶός.

εἶος εὐμν.
 ἡος Ionic.
 ἕως Att.

2

FINITA In εἰς, faciētia εν Ⓞ, non inueniuntur,
 præter κλεις & εἶς, cum compositis, quæ ponuntur in cō-
 25 textu, μηδ εἰς & ἕδ εἶς, quasi μηδὲ vel ἕδ εἶς, neque vnus,
 ne vnus quidem: ideo poetæ in neutro sæpe dicunt μη-
 δειν, ἕδ εἶν. † Æoles verò ponunt θ pro δ, μηθεις, ἕθεις,
 μηθην, ἕθην, Reliqua igitur præter κλεις, faciunt εν Ⓞ: &
 sunt vel propria, vel adiectiua, vel participia, quorum
 30 superius meminimus in εν, εν Ⓞ, 135, 15. Genus autē no-
 minum in εἰς, facile patet. adiectiua enim & participia,
 masculina sunt: propriorum genus significatione co-
 gnoscitur: quæ verò ponuntur in contextu, articulo ge-
 nus indicant. Notandum autem, propria & adiectiua
 35 in εἰς, interdum contractè efferri per ἕς, abiecto ι, & ος
 contractis in ς: vt ex ὀπίεις & πηλαγέεις, dicimus ὀπίους,
 πηλαγούς, de quibus postea in οῦς, οὐτ Ⓞ. sic adiectiua
 in ἡεις, interdum contrahuntur in ἡς, abiecto ι, & ης in η
 contractis: vt ex πηῆεις & δαρηνέεις, dicimus πηῆς, δαρηνός:
 40 itemque ἀλλῆς ex ἀλλῆεις, teste Eustathio. de his vide
 in ἡς, ἡν Ⓞ.

εἰς, εν Ⓞ.

μηδ εἶν, ἕδ εἶν.
 Æol. θ pro δ.

εἰς, εν Ⓞ, pro-
 pria, adiectiua,
 participia.
 Masculina.

ὀεις, οῦς.

ἡεις, ἡς.

ἕεις, ἕς.

† In

Dorismus.	1	2	In accusatiuo plurali κλιῶς κλειῶς, & Doricé κλιῶν, κλειῶν.
	2	2	In tertia declinatione contractorum.
ης, ητος.			ης, ητος: ὁ λιῶς, λιῶντος, <i>lebes, cacabus</i> : ἡ ἐσθῆς, ἐσθη- των, <i>vestis</i> . & item substantiua fœminina, quæ fiunt ab adiectiuis in ος: κακός, <i>malus</i> , ἡ κακότης, κα- κότητος, <i>malitia</i> : vel ab adiectiuis in ὤς, vt δει- μῶτης <i>acrimonia</i> , ἀδεμῶς, <i>acer</i> .
ῆς, ῆντος.			ης, λῶτος: ὁ τιμῆς, τιμῶντος, <i>honoratus</i> : ὁ δαφνῆς, δαφνῶντος, <i>laureaceus</i> .
ης, εντος.			ης, εντος: ὁ Κλήμης, Κλήμητος, <i>Clemens</i> : Οὐάλης, Οὐ- άληντος, <i>Valens</i> .
ης, εος.			ης, εος: ὁ Δημοθένης, Δημοθέντος, <i>Demosthenes</i> : ὁ Ἡρακλῆς, Ηρακλέος, <i>Hercules</i> : ἡ τελήρης, τελήριος, τριremis: ὁ καὶ ἡ ἀληθής, ἀληθέος, <i>verus, vera</i> .
ης, ητος. Fœminina.			ης, ητων, faciunt substantiua appellatiua: & fœminina sunt, præter sequentia masculina.
Masculina.			ἔμης, <i>placenta genus lactea</i> . μύκης, <i>fungus</i> . ἰπιόλης, <i>obex, pessulus</i> . πίνης, <i>pauper</i> . κέλης, <i>equus singularis</i> , ἐπι- σῆς, <i>tinea</i> : quidam ma- rarium nauigium. lunt ἡ σῆς. λιῶς, <i>lebes, cacabus</i> . πέπης, <i>tapes, stragulum</i> .
ῆς, ῆντος. ης, εντος.			PER ῆτος & εντος paucissima declinantur: & illa quidem fiunt ex ἧς, (vt diximus in εις, εντος) ac mascu- lina sunt: hæc verò sunt virorum propria, deducta à La- tinis habentibus formam participiorum in ens, entis, vt Clemens, entis; Valens, entis. Per εος verò flectuntur in- finita penè masculina composita virorum propria, & adiectiua communia, & fœminina in ἦρης, quæ tamen re vera adiectiua quoque sunt, & cum quibus subintel- ligendum substantiuum ναῦς: vt τριήρης, <i>triemis</i> , scilicet navis: sic ἐπιήρης, ἐπιήρης, <i>unirem</i> , <i>biremis</i> , &c.
ης, εος. ῆρης.			15, εος: ὁ κίς, κίος, <i>vermiculus qui in ligno vel fru- mento nascitur</i> : ὁ ὄφις, ὄφιος, <i>serpens</i> : ἡ πῶλις, πῶ- λιος, <i>vrbs</i> .
15, εος. 15, ιδος.			15, ιδος: ὁ Πάεις, Πάειδος, <i>Paris</i> : ἡ κρηπίς, κρηπίδος, <i>crepida, basis</i> : & communia, ὁ καὶ ἡ ἀπολις, ἀπόλι- δος, <i>extorris, exul</i> : ὁ καὶ ἡ φυγόπολις, <i>profugus</i> .
15, ιδος.			15, ιδος: ὁ καὶ ἡ ὄρνις, ὄρνιθος, <i>avis, ales</i> : ἡ μέρμις, μέρ- μιθος, <i>funiculus</i> .

Nomen infinitum, ὃ καὶ ἢ τις, τὸ τι, aliquis, quidam, facit τινός: interrogatiuum autem, quis, qua, quid, τίς, τί, τίνος, acuta penultima.

τις, τίνος.

τίς, τίνος.

Fœminina.

FINITA In *is*, quorum genus significatione cognosci non potest, fœminina sunt, exceptis iis quæ ponuntur in contextu alterius generis: his adde ὁ λῆς, λῆος, λῆο: & λῆς, λῆτος, pannus lineus subtilis. Hoc loco animadvertendum, CLENARDVM omisisse terminationem

is, ἴτος.

10 ἢ χάρις, χάριτος, gratia: sic eius composita, ὁ καὶ χάρις, χάριτος, a: ὁ καὶ ἢ ἀχάρις, ἀχάριτος, a. omisit & ἴτος: vt ἢ δέμις, δέμιτος, lus: ἢ χάρις, χάριτος. nam χάρις facit ἴτος & ἴδος & ἴτος. Cæterum paucissima sunt desinentia in *is*, quæ faciunt ἴτος vel ἴτος aut ἴτος; sed penè innumera quæ faciunt ἴτος vel ἴδος: atque hæc varietas est authorum lectione discernenda. scito tamen, pleraque nomina propria virorum ac mulierum facere ἴδος: ἴτος verò omnia verbalia in σις, ξις, ψις: quæ multa sunt, & omnia secundæ declinationis Contrafactorum.

is, ἴτος.

is, ἴτος.

Per ἴτος, ἴτος, paucissima.

Per ἴδος propria.
Per ἴος verbalia
in σις, ξις, ψις.

20 ος, ὄτος: τὸ τεῖχος, τεῖχος, murus: & reliqua neutra. ος, ὄτος: τὸ τέλειος, τέλειος, quod verberavit: participia sunt.

ος, ὄτος, neutra.

ος, ὄτος, participia.

Notio.

Hic Notandum, omnia finita in ὄτος quintæ declinationis, esse neutra: & nomina quidem facere ὄτος, ac esse primæ declinationis contrafactorum: per ὄτος verò declinari sola participia præteriti perfecti temporis, vocis actiuae & mediæ.

οὐς, οὐς: ὁ καὶ ἢ βοῦς, τῆ καὶ τῆς βοῦς, bos.

οὐς, οὐς.

οὐς, οὐῶτος: ὁ πλακοῦς, πλακοῦτος, placenta:

οὐς, οὐῶτος.

30 ἢ ὄπους, ὄπουτος, Opus, Opuntis.

οὐς, οὐῶτος.

οὐς, ὄδος.

οὐς, ὄτος: ὁ δῶτος, ὁ δῶτος, dens: & participia, δῶτος, δῶτος, qui dedit. Cæterum πούς, ποδος, pes: sic composita, vt ἀπούς, ἀπότος, apes, expes, hoc est pedibus earens.

35 FINITA In *ous*, quorum genus significatione cognosci non potest, masculina sunt. Declinantur autem omnia per *ous*, nisi fiant per *crasim* ex propriis vel adiectiuis in *eis*, quæ per *ouῶτος* inflectuntur. per *ouῶτος* verò flectuntur solum ὁδῶτος cum compositis, & participia in *ous*, quæ sunt præsentis vel aoristi secundi, vocis actiuae, tertię Cōiugationis verborum in *μι*. πούς autem

Masculina.

οὐς, οὐῶτος.

οὐς, οὐῶτος.

οὐς, ὄτος.

Particip. in οὐς.

οὐς, ὄτος.

Composita in
ous.

ANNOTATIO.

cum compositis, facit *odos*. Illud etiam obiter monendum, omnia composita in *ous*, esse adiectiua communia, & habere neutrum in *ow*, ac genitiuum facere vel in *odos*, vel in *owes*. [Verum eadem composita in *us* substantiue ponuntur interdum, omisso & subintellecto substantiui, ut *ὁ πρίστους*, ὁ σινόδους vel *σινωδους*: hic, subaudito *ἰχθύς*: illic, subintellecto *λίθος*, *χαλκός*, *σίδηρος*, vel simili, ut etiam *σινόδους* pro *σινόδους σιδήρος*.]

us, uos.

us, uos: ὁ μῦς, *mys*: ὁ ἰχθύς, *ichthys*, piscis: ἡ χέλυς, *chelys*, *lyra*.

us, eis.

us, eis: ὁ ὄξυς, *oxys*, acutus, *velox*: *scæmininum* ὄξεια: neutrum ὄξυ, ὄξειος. sic & reliqua adiectiua, ἡδύς, *suavis*: ὠκύς, *velox*.

us, eus Atticè,

us, eus Atticè: ὁ πῆχυς, *pechys*, *cubitus*: ὁ πρίστος, *senex*: ὁ πέλικος, *securis*.

us, udes.

us, udes: ἡ χλαμύς, *chlamys*, *genus vestis*: ὁ χαίῃ ἡ νέηλος, *nehelus*, *qui nuper aduenit, aduena*.

us, udes.

us, udes: ὁ ζάγνυς, *zagnyus*, *iungens*: participia sunt.

Appendix,

Pro πρίστους Demetrius ponit ἰχθύς, *anguilla*. Etymologus autem hic quoque πρίστους agnoscit, sed ita ut Atticum genitiuum πρίστους tribuat non solum nomini πρίστους *senex*, verum etiam nominatio πρίστους *legatus*. nam de πρίστους loquens, κλίνεται, inquit, πρίστους, καὶ πρίστους ἀπικῶς. σσημαίεται γὰρ ἐξ ἑῷ ὡς πῆχυς πρίστους, ἔ πέλικος πέλικως. de priore vero sic, ἀπὸ πρίστους πρίστου, πρίστους πρίστους. Thomas & Moschopolus in Atticis ἐκλογαῖς plurale πρίστους (pro *legatis* scilicet) singularem habere numerum negat, singulariter enim dici πρίστου, non πρίστους: pluraliter autem πρίστους, non πρίστου. Porro Sylburgius, & id iure, sustulit ἀκμὺς ἴππος, *indefessus*. id enim est ἀκμῆς ἴππος, ut νεοκμῆς ab eadem origine: diciturq; etiam parasyllaba ἀκμητός, & utrumque ex *a* priuatiuo, & κῆμω *laboro, fatisco*.

us, udes.

U N A M Hic omisit genitiui terminationem *udes*, ἡ κάμω, *καμωτός, fasciculus, manipulus*. Existimo reperiri etiam *us, udes*, sed raro; quemadmodum præcedentis quoque generis nomina perrara sunt. Porro hæc genitiuorum varietas vsu percipienda est. Notaro tamen, omnia monosyllaba, atque bonam substantiuorum partem, facere *uos*: adiectiua omnia *eos*: tria solum Atticè *eus*, quæ ponuntur in contextu: *udes* omnia finita in

us, udes.

us, uos.

us, eus.

us, udes.

in ηλως, cum paucis aliis: ὄντος verò sola participia præfentis & aoristi secundi, vocis actiuæ, quartæ coniugationis verborum in µι. Cæterum facientia υϑ, masculina sunt; nisi quæ rem non subsistentem significant, quæ fœminina sunt: vt ἡ ἀρρητὺς, υϑ, ars concionandi, eloquentia: his adde ἡ χέλως, υϑ, & ἡ κέρως, υος, galea: (quia facit quoque τῆς κέρως) ac ἡ ὀφρὺς, υος, superciliū: atque ἡ ὀσφὺς, υος, lumbus; quod & masculinum esse dicitur. Masculina quoque sunt facientia ἰος, ἰως, & ὄντος. 10 fœminina verò reliqua; exceptis communibus in ηλως, & paucis aliis masculinis, quæ vsu deprehendes.

ὄς, ὄντος.
Particip. in ὄς.
Masculina.

Fœminina.

Masculina.

Fœminina.

Communia.

ως, ὄντος: ὁ γέλως, γέλωτος, risus: τὸ φῶς, φωτός, lux
lumen.

ὄς, ὄντος.

ὄς, ὄς: ἡ αἰδὼς, αἰδῶος, pudor: ἡ ἠὼς, ἠῶος, aurora.

ὄς, ὄος.

15 ὄς, ὄος: ὁ Τρῶς, Τρῶος, Troas, vel Troianus: ὁ Μίνως, Μίνως, Μίνος: ὁ ἦρως, ἦρως, heros.

ὄς, ὄος.

D v o Tantum sunt facientia ὄος, per ο μικρὸν, eaque fœminina; αἰδῶς & ἠὼς, quæ sunt quartæ declinationis contractorum. nam ζῆός, ζῆοί, ζῆος, sunt à nominatiuo ζῆος, vt βῆς, νῆς. [Perperam enim deducebantur à recto ζῆος. is enim ζῆος facit, vt φῶς φῶτος. sic à compos. ἀπιλόζῆος apud Hesiodum est παρθενικὸς ἀπιλόζῆος: à μιλαζῆος autem, μιλαζῆωτες δῆμυριδῆς, apud Eurip. Datiuus vero ζῆω non tam contractus est ex ζῆοί, quam 25 ex ζῆω, à parisyllabo nominatiuo ὁ ζῆός, ζῆος, quem Suidas pariter & Hesychius agnoscunt.] ὄς verò per ω μίζα faciunt Μίνως & ἦρως, & monosyllaba habentia vnam harum mutarum, τ, θ, β, vt Τρῶς: δῆως, seruus: ἡὼς, lupus ceruarius: ἡ δῶς tamen, id est datio, indeclinabile est.

ὄς, ὄος.

ANNOTATIO.

10 Reliqua in ὄς, si sint nomina, faciunt ὄτος: participia verò perfecta vocis actiuæ & mediæ (quæ hoc loco omiſsa sunt) faciunt ὄτος, per ο μικρὸν: vt πετυφῶς, πετυφῶτος, qui verberauit: quæ verò ὄτος faciunt, syncopata sunt vel contracta, vt ἰσῶς, ἄτος, qui stetit, pro ἰσαῶς.

ὄς, ὄος.

31 Omnia autem nomina quintæ finitæ in ὄς, masculina sunt, præter duo fœminina iam enumerata, & duo neutra, φῶς, φῶτος, lumen: & Doricum ἄς, pro communi φῆς, ἄτος, auris. Porro vnicum fœmininū ἡ φῶς, id est, iniustio ab igne facta in criuribus, facit τῆς φῶδος.

δῶς.

ὄς, ὄτος.

Participia in

ὄς, ὄτος, ἄτος.

Masculina.

Fœminina.

Neutra.

ἡ φῶς, φῶδος.

40¹ Huius accusatiuus τὴν ἦρωα, & per apocopen ἦρω, vt τὴν Ἀπόλλω, pro Ἀπόλλωνα, 124, 21.

λς, λος: ὁ ἄλς, ἄλτος, sal: ἡ ἄλς, ἄλτος, mare.

λς, λος.

vs, vsos.

vs, vsos. ἢ ἐλμινος, ἐλμινθος, *lumbricus, tinea*: Τίρωος, Τίρωθος, *Tiryus*.

ps, psos.

ps, psos: ὁ μάκαρς, μάκαρτος; quod & μάκαρ, μάκαρος, *beatus*.

Notio.

FINITA In ε precedente consona, non reperies, nisi ἢ δάμαρς, δάμαρτος, quod & δάμαρς, δάμαρτος, uxor, & quæ ponuntur in contextu.

ψ, ψος.

ψ, ψος: ὦψ, ὠπός, *visus*: Κύκλωψ, Κύκλωπος, *Cyclops*.

ψ, βος.

ψ, βος: ὁ Ἄραψ, Ἄραβος, *Arabs*: ἡ φλέψ, φλεβός, *vena, sanguinis conceptaculum*.

ψ, φος.

ψ, φος: Κίνυψ, Κινυφος, *Cinyps, nomen flumini*: ἡ κἀτῆλιψ, σκάλα: ὁ Σκίραψ, *Sciraps*.

ψ, βος.

Desinentium in ψ, octo faciunt βος, nempe,

Θάρψ, *Tharybs*. Φάψ, *phabs, palumbes, auis genus*.
Λιψ, *Libs, siue Africus ventus*. Χάλυψ, *chalybs, genus ferri durissimi*.
Νιψ, *Nibs*. Χέρυψ, *manuū ablutio, et vas ad laudandam manū, gutturneū: necnō ipsa aqua*.Atque duo posita in contextu: quibus adde omnia finita in τειψ, composita à τειῶω, *toro*, ut παιδότηψ, *prædotoribus, preceptor puerorum in exercitio corporis*. Tria verò tantum faciunt φος, quæ ponuntur in contextu, e quibus κατῆλιψ & Κίνυψ Ionicè faciunt ψος. Reliqua in ψ, faciunt ψος. Cæterum omnia in ψ, quæ significatione genus non indicant, masculina sunt: præter hæc feminina, κέλυψ, *turbo*: φλέψ, *vena*: κατῆλιψ, *columbæ, scala*. Fœmininum est etiam ὄψ, non modò pro voce, ab ἴνα dico; sed etiam pro visu, facie, oculo, ab ὄπῳ *video*. at composita hinc adiectiua, sunt omnis generis, vel communis: ut ἄοψ, *visus expert*: ἀήνοψ, *cui facies est vsta, niger*: οἶνοψ, *vini faciem gerens, niger*, πῶλοψ apud Hesyech. (pro quo apud Aristot. est πῶλοψ) nomen auis, incerti est generis.

Et hæctenus de genitino.

Accusatiuus
quinta.ACCUSATIVVS singularis exit in α, τῶν
1 τῆτιάνα, *Titanem*: sed nomina in ις & ῖος, quorum
genitiuus in ος purum, faciunt accusatiuum per
ν: ὁ ὕφις, ὄφιος, ὄφις, *serpens*: ὁ βότρυς, βότρυος, βότρυς,
2.3 *racemus*. ² Barytona in ις & υς declinata ³ non
purè, sortiuntur utramque terminationem; ἡ
ἔεις, ἔειδος, πῶν ἔειδα & ἔειν, *lis, contentio*: ὁ ῥένος,

ις, ιν.

υς, υν.

ις, ιδει, ιν.

υς, υδει, υν.

νεήλυδος, τὸν νεήλυδα & νεήλυω, qui nuper aduenit.

Etiam αως, in ⁴ αων: ναὺς, ναὸς, ναυῶ, nauis: γραῦς, 4 αως, αὐῶ
 γραὸς, γραῦν, anus, vetula. Finita in vs, sæpius in v,
 ὁ βῶς, βοός, ⁵ βοῶν: rarò autem in α, τὸν βόα, bos. 5 vs, αὐῶ, αὐῶ

⁵ FINITA In vs, per α quoque faciunt accusatiuum: 1 vs, α.
 vt τὸν βότρυα, & τὸν ὄξια, ab ὁ ὄξυς, ὄξιος, acutus. ² Barytona 2 Barytona
 vocat, quorum vltima nullo accentu afficitur, sed
 intelligitur grauis, qui Græcè dicitur βαρῦς: eadem rati-
 one appellantur Grauitona. De huius vocabuli ety-
 mologia videbis plura in sequentibus. ³ Verùm Ionicè 3
 declinantur purè, non aliter quàm ὄφης, aut βότρυς. Ita-
 que minimè mirum, si vtramque terminationem reci-
 piant in accusatiuo. ⁴ Poëtice verò per α quoque faci-
 unt accusatiuum, τὴν νῆα, vel νῆα, vel νῆα, & νῆω, 4
⁵ Doricè βῶν, II9, 6. 5

VOCATIVVS idem cum nominatiuo;

ὁ τιτᾶν, ὡ τιτᾶν. ¹ Excipe flexa per τος, quæ abla-

to τος formant vocatiuū: ὁ Αἴας, Αἴαντος, ὡ Αἴαν,
 Αἴαχ: λέων, λέοντος, λέον, leo. Adiectiua in λω & εις,

¹⁰ quæ neutrum per εν, ea & vocatiuum per εις:

τέρλω, τὸ τέρεν, ὡ τέρεν, tener, a, um: χεῖρῖς, τὸ χεῖρῖς,
 ὡ χεῖρῖς, & ὡ χεῖρῖ, gratiofus, um. ² Grauitona in 2 ὡ χεῖρῖ.
 ηρ, habent εις: μήτηρ, ὡ μήτηρ: sic acuta quatuor, 2 ης, εις.

ἀνὴρ, πατὴρ, δ ἀνὴρ, σωτήρ, vir, pater, lenir, (id est, ma-

¹⁵ riti frater) seruator, ὡ ἀνὴρ, πάτερ, δ ἀνὴρ, σωτήρ: vbi &

accentus in penultimā retrahitur. Diphthongi δς & ους, deponunt ς: ὡ βασιλεῦ, βῆ, πλακῆ, ὁ

rex, bos, placenta: præter ὡ ποῦς, & ὁδους, ὁ pes,

dens. ³ Grauitona quoque in ις & υς, reiiciunt 3
³⁰ ς: ὡ ὄφι, βότρυ, ὁ serpens, raceme: sic παῖς, ὡ παῖ, quod 30 vs, ις.
 fit à παῖς, ὡ παῖ, puer, puella. vs, υς.

HÆC Exceptio non habet locum in contractis, vt 1 Contracta.

ὁ ποιῶν faciens, genit. τῆ ποιῶντος, vocat. ὡ ποιῶν, non 1
 ποιῶν. Hic notandum, poëtas ex huiusmodi vocatiuis 1
³⁵ à genitiuis in ντος formatiς, per nouam apocopen abie- 35 Apocope poëtica.
 cere ν, modò desinant in αυ. dicunt enim τ ὡ Αἴα, pro 35
 Αἴαν. ² Excipe ὁ Πίνρ, ὡ Πίνρ, Pier. Huiusmodi autem 2
 grauitona, pauca sunt, vt videbis in accētuum tractatu.

Grauitona quoque in ωρ declinata per οργς, habent vo-

⁴⁰ catiuum per ορ, formando à genitiuo abiectione ος: vt 40
 k 3

Grauitona,
 Ionismus.

Vocatiuus
 quintæ.
 ντος, υς.

λω }
 εις } "

ὡ χεῖρῖ.
 ης, εις.

Accentus re-
 tractus.

δς, εῦ.
 υς, υς.

ις, ις.
 υς, υς.

Contracta.

Apocope poëtica.

3 ὁ Νέστωρ, Νέστωρς, ὦ Νέστωρ, Nestor. 3 Idem faciūt adiectiua acutitona in ὄς, ἰός: vt ὁ ὄξυς, ὦ ὄξυ, acutus: atq; apud poetas acutitona in ἰς, ἰδός: ἡ Ἀμυρρυκίς, ὦ Ἀμυρρυκί, Amaryllis.

Appendix.

S V N T Præterea quædam finita in ης, ως, & ω, quæ vocatiuum non habent similem nominatiuo, vt videbis in prima & quarta declinatione contractorum.

Datiuus pluralis in quinta.

δι, σι.

δι, σι.

υι, σι.

υι, σι.

ονη, υσι.

ενη, υσι.

αωη, υσι.

ξ, ξι.

ψ, ψι.

ῶς, εὔσι.

ως, υσι.

ης, εως, υσι.

Datiuus pluralis in υσι vel υσι Ionicè & Æolicè.

Penultima dat. plur. quanta.

Breues quomodo producenda.

1 D A T I V V S pluralis fit à singulari posito σ ante ι: τῶ βότρυι, τοῖς βότρυσι, racemo, racemis: & literæ δ, θ, υ, τ, sunt reiciendæ: λαμπάδι, λαμπάσι, lucerna, lucernis: ὄρνιθι, ὄρνισι, auis, auibus: τιτᾶνι, τιτᾶσι, Titani, Titanibus: λέβητι, λέβησι, lebeti, lebetibus. 2 Quod si tum penultima corripitur, fiet diphthongus: λέοντι, λέονσι, leoni, leonibus: τιθέωσι, τιθέωσι, ponenti, ponentibus: aut vocalis anceps, quæ in singulari producebatur positione, hic in plurali habetur longa: Αἰάντι, Αἰάσι, Aiaci, Aiacibus: ἰστᾶντι, ἰστᾶσι, statuenti, statuentibus. Quæ exeunt in ξ, ψ, aut 3 diphthongum, adiectione ι faciunt datiuum pluralem: ἄρπαξ, ἄρπαξι: Ἄραψ, Ἄραψι: βασιλεύς, βασιλεύσι: βῆς, βῆσι: rapax, Arabs, rex, bos: at ὁ ποῦς, τοῖς ποσὶ, pes.

4 + Illa in ηρ, quæ syncopen patiuntur, datiuū pluralem faciunt in ᾶσι: πατήρ, πατέρως, πατέρως, τῶ πατρὶ, τοῖς πατέράσι, pater: sic μητέρασι, θυγατέρασι, ἀνδράσι, matribus, filiabus, uiris, & similia.

1 P O E T A E Formant hunc datiuum à nominatiuo plurali, addendo σι: sed in neutris prius mutant α in ι: vt οἱ Αἰάντες, τοῖς Αἰάντεσι, Aiaces, Aiacibus: τὰ βήματα, τοῖς βημάτεσι, tribunalia, tribunalibus. Id autem faciunt more Ionico & Æolico: atque interdum metri gratia eiiciunt alterum σ, ἕως Αἰάντεσι. 2 Penultima datiu pluralis par est quantitate cæterorum obliquorum penultimæ, aut maior: quod non esset verum, si remotis η, υnicum σ poneretur. itaque aliquo modo producenda est. Solent autem breues ε & ο tribus modis in vniuersum produci. aut enim mutantur in proprias longas, ε in η, ο in ω: aut asciscūt sibi subiunctiuas, ε, υ: ε quidem asciscit ι, & ο asciscit υ, vt in hoc loco: aut consona sequens geminatur, vt breuis præcedens fiat longa positu. hoc interdum accidit quibusuis datiu pluralibus

quin

quintæ; τῆς πῆρας, pro πῆρας, Titanibus: Ionicè πῆρας, sing. πῆρῃ, πῆρῃ. [Nisi πῆρας forsan Æolicè, ut Ioannes Grammaticus annotavit, Æolios πῆρας dicere pro πῆρας. nam poëticè solent hæc conduplicaciones fieri tantum post vocales natura breues, ut ἡῆρας pro ἡῆρας: vel ancipites correptas, ut ἡῆρας pro ἡῆρας.] Porro ancipites, α, ι, υ, nulla facta mutatione possunt productæ censerī, ubi hoc exiget aliqua necessitas. ³ Hoc solum intelligendum de iis quæ habent diphthongum in vltima syllabâ sequente s, vt quæ desinunt in *ais, eis, ois, nis, dis,* & *ois*: non autem quæ desinunt in *ous* vel *eig*.
⁴ A datiuo sing. *παῖσι*, posito σ ante ι, dicendum esset *παῖσιν*: sed quia σ non potest poni post τς, interposito α breui, dicimus *παῖσιν*. sic ab ὁ υῖος, *filius*, cuius genit. τῷ υῖος, & syncope (vel, vt alij malunt, contractione poëtica) υῖος, & sic in aliis casibus: in datiuo plurali, cum non possumus efferre υῖσιν pro υῖσιν, eò quòd υ (teste Herodiano) nunquam scribatur ante consonantem, inserto α dicimus υῖσιν.

²⁰ **A T Q V E** hæc quidem declinationes appellantur simplices. Cæterum cum inter tam varia nomina quintæ declinationis, quædam genitiuū faciant in *os* purum, & reliquos item casus in terminationem puram, fit vt in multis accidat synæresis siue crasis, duabus syllabis in vnâ contractis, vt τὸ τείχος, *murus*, τῷ τείχεος, & per crasim τείχης: τῷ τείχει, & per synæresin τείχη: & similia. ideoq; quædã sunt declinationes nominum contractorum.

³⁰ Synæresis propriè est vocalium seruatarum in diphthongum contractio: τείχηι, τείχη, muro, et in *ei*.

Crasis, quum alioqui duæ syllabæ commiscerentur in vnâ, vt τείχεος, τείχης, eo in υ: τείχηα, τείχη, et in η. Sine discrimine tamen his vocibus pro eodem vtimur, Synæresis, Crasis, siue Contractio.

C O N T R A C T I O Solùm fieri solet, quum concurrunt duæ vocales, quarum prima sit anceps, α, ι, υ, eaque correpta: vel breuis, ε, ο: vel etiam longa, sed

ANNOTATIO.

σ nunquam ponitur post duas consonantes.

υ non ponitur ante cōsonantē. υῖσιν.

De nominibus contractis.

Synæresis.

Crasis.

Vbi fiat contractio, et quomodo. Præcedentibus α, ι, υ.

raro, idq; sequēte i quod in contractionē *η, η, ω, υ* : vt Ἡρώην, Ἡρώην, *Heroina*, *semidea* : vt Ἡρώϊδες, Ἡρώϊδες, *Nereides*. Præcedēte aliqua ancipiti, si crasis est faciēda, ipsa anceps manet, sed iam producta, (omnis enim syllaba contracta producitur) & vocalis vel diphthongus sequēs abicitur. excipe cūm præcedēte *α*, sequitur *σ* vel *ω*, in diphthongo vel extra diphthongū: tum enim crasis fit in *ω*.

Præcedente *ε*.

Præcedente autem breui *ε*, & sequente vocali longa *η*, *ω*, vel quavis diphthongo, si fiat crasis, fiet absorptio *ε*, & remanente vocali aut diphthongo sequente: sed sequente altero *ε*, fiet in *ει*, nisi in duali nominum, ubi in *η*: [Ex ὄφεις contrahi ὄφην, sicut Δημόδιον ex Δημόδιον, tradit *Urbanus* ex *Theodosio* & aliis veteribus Grammaticis: sed negat *Moschopolus*, hac regula, quod nominatiuus & accusatiuus dualis contractionem non admittat in iis quorum genitiuus singularis non contrahitur. *Lascaris* etiam hanc contractionem à quibusdam Grammaticis rejci testatur. Vt autem pag. 153, v. 38. τὸ οὐκὲς οὐκὲς, sic apud *Lascarim* τὸ τὸ οὐκὲς, ex τὸ οὐκὲς: quem contractionis modum veterem esse scribit.] sequente *ο*, fit in *α*: aduentante *α*, fit in *η*. Si verò sequatur *ι* vel *υ*, remanet utaque vocalis; sed coalescunt in diphthongos *ει*, *οι*. Ceterum præcedente *ο*, & sequente vocali longa *η*, *ω*, vel *α*, crasis fit *ω*: sequente vocali breui, *ε*, *ο*, vel diphthongo *ει*, fit in *ε*: aduentante *ι*, vel diphthongo in qua *υ*, vt *ει*, *οι*, *η*, fit in *ει*. Atque hæ contractionum regulæ, generales sunt: & locum habent non solum in quinque nominum contractorum declinationibus, & tribus verborum Circumflexorum coniugationibus, sed in vniuersum quoties faciēda est contractio. Notanda tamē duo: vnum, accusatiuum pluralem habere eandem contractionem cum nominatiuo eiusdem numeri, cuius finalis fit *ς*: vt *τὸς βοῶντας*, *λαῖς*, per diphthongum *αι*, vt in nominatiuo *οἱ βοῶντες*, *λαῖς*: non per *η*. De hac re vide Annotationes in contractiones, circa finem illius tractatus. Alterum: iota nunquam perditur in contractionibus, sed retineri, vel saltem subscribi: vt ὄφεις, ὄφεις, *serpentes*: βοῶεις, βοῶεις, *clamas*: & sic de aliis.

ANNOTATIO.

Præcedente *ο*.

NOTA.

Accus. plur. contractus, est similis nominatiuo plurali.

Iota in contractionibus semper seruat.

NOMINA CONTRACTA.

Prima contractorum.

ης.

PRIMA declinatio contractorum, est nominum masculinorum, fœmininorum & communiū in *ης*: neutrorū verò

verò in ες & ος: quorum genitiuus definit in εος: ac ferme in omnibus casibus fiunt crases ex e & vocali vel diphthongo sequenti: hoc modo:

5	ους, ες, ης,	ης, οἴν.	εἰς, ὄν,	εἰς, εἰς.
	S. ης, εος, εἰς, εα, ες.	D. ες, εἰοιν.	P. εες, ἔων, εστ, εας, εες.	
	ες,	ες, ες.	ης,	ης, η.
	ος,	ος, ος,	εα,	εα, εα.

Eléctus termi-
nationū & con-
tractionum pri-
ma declinatio-
nis contractoriū.

Contractio singularis genitiui est εο, ² ε: da-
10 tiui εἰ, †: accusatiui εα, η: dualis nominatiui εε,
³ η: genitiui εοιοι: plural. nominatiui εε, †: geni-
tiui ἔω, ὄ: neutri pluralis εα, η. Vocales εα nūc in
η, nūc in † †: sic εε, & in ³ η, & in †. Vocatiuus sin-
gularis in ες, ὄ Δημοσθένης, ὄ Demosthenes. Datiuus
15 plural. in nulla contrahitur declinatione.

εο ε.
εἰ ει.
εα η, εα.
εε η, εε.
εοι οἴ.
ἔω ὄ.
Vocatiuus sin-
gularis in ες.

S. ὄ Δημοσθένης, [†] Δημοσθένης, θίνης: τῷ Δημοσθέ-
νῃ, θίνῃ: [†] Δημοσθένα, θίνῃ: ὄ Δημοσθένης. D. τῶ &
ὄ Δημοσθένε, θίνῃ: τοῖν Δημοσθένεων, θίνεοῖν. P. οἱ & ὄ
Δημοσθένεις, θίνης: [†] Δημοσθένων, θίνων: τοῖς Δημο-
20 θίνεσι, abfq; cōtractione: τῆς Δημοσθένης, θίνης.
ἡ τεύρης, triremis, [†] τεύρης, ἥρης: τῇ τεύρει, ἥρῃ.
ὁ καὶ ἡ ἀληθής, verus, a, [†] καὶ τῆς ἀληθείς, ἀληθείς.
τὸ ἀληθές, verum, τὸ -θέος, θεός: τῷ -θεί, θεῖ.
τὸ τεῖχος, murus, τὸ τεῖχος, τεῖχος: & ita
25 deinceps.

Exempla.

¹ MASCULINA Sunt propria virorum: femini-
na, desinūt in ἥρης: & communia sunt adiectiua. Neutra
quoque in ες, sunt adiectiua à communibus in ης; in ος
verò, substantiua sunt omnia. ² Doricè autem & Æo-
30 licè εο, vt habes 119, 10. ³ Poëticè interdum ει. ⁴ In ει
solum in accusatiuis pluralibus non neutris; vt sit ea-
dem contractio cum nominatiuo, vt antea diximus.
⁵ Crasis εε in η, tantum fieri solet in duali nominum:
35 quamuis alibi quoque ita fiat, sed nunquam in declina-
tionibus nominum contractorum, aut in coniugatio-
nibus verborum Circumflexorum. in quibusdam quo-
que neutris dualibus sit in ει: τὸ σκέλ[⊙], εος, crus, τὸ
σκέλα, σκέλα, crura.

1 Masc. propria.
Fœm. in ἥρης.
Cōmun. adiect.
2 ες adiectiua.
3 ες substantiua.

5 εε vbi in η.

Secunda declinatio cōtractōrum.

Elenchus terminationum & contractionum secunda.

ii } in i.
ii }
ia }

Accusat. in iv.

Vocatiuus in i.

Exempla.

Ionismus.
⊙.

Atticismus.

Crasis Attica,
non Ionica.

Genitiuus η⊙.

Accusat. κα.

⊙ς pro ης Der.

ab η⊙ Ion.

Tertia contractōrum.

⊙ς.

SECUNDA declinatio est ¹ masculinorum & fœmininorum in ις, & neutrorum in ι.

ις, ις, ις, ις, ις. S. ις, ιος, ἰί, ἰν, ι. D. ις, ἰοιν. P. ιςς, ἰων, ἰσι, ἰας, ἰες.

ις, ις, ις. ις, ις, ις. ις, ις, ις.

Crasis hęc tantum in ι longum; eaque in paucis. singul. datiuo ἰί, in ι: plural. nominatiuo ιςς, in ις: accusatiuo similiter ιας, in ις. reliqui casus sine contractione. Neutrorū plurale ια, in ι. Accusatiuus sing. semper in ιν: Vocatiuus in ι, ablato ς nominatiui.

S. ὁ ὄφις, τῆ ὄφιος: τῷ ὄφιϊ, ὄφι: τὸν ὄφιν, ἴᾶ ὄφι. Et plural. οἱ & αἱ ὄφεις, ὄφεις: τὸς ὄφιας, ὄφιας, *serpens.* sic ἡ πόλις, πόλιος, *urbs, ciuitas.*

Neutrū τὸ σίνηπι, σινήπιος, *σινάρι.* Plurale σινήπια, σινήπια. Iones hęc nomina flectunt per εος,

- 2 ² fitque crasis primæ declinationis: τῷ ὄφει, ὄφει: τὸ ὄφει, ὄφει: οἱ & αἱ ὄφεις, ὄφεις: τὸς ὄφιας, ὄφιας.
3 ³ alij autem casus non contrahuntur.

Atticus genitiuus singularis, εως, ὄφεως: Dual. εων, ὄφεων: Plural. εων, ὄφεων, accentu semper in antepenultima.

- 1 PAUCA Admodum sunt masculina huius declinationis, & significatione genus indicant, nisi ὁ ὄφιος. Fœminina verò infinita sunt, & omnia ferme verbalia, finita in σος, ξος, ψος: vt iam aliàs diximus. ² Huiusmodi crasis fit Atticè, non Ionicè. nam Iones respuunt contractionē. Porro poëtæ interdum flectunt hęc nomina per η⊙, &c. atque tunc accusatiuus singularis desinit in ηα, non in ιν, vt fit communiter, Ionicè, & Atticè.
3 ³ Tamen inuenimus apud poëtās τῆς πόλιος, *ciuitatis;* qui est genitiuus Doricus contractus, pro πόλιος, à πόλι⊙ Ionico, non aliter quàm in prima.

TERTIA est masculinorum in ⊙ς. genitiuus communis in εος: vnde in quibusdam casibus fit crasis more primæ declinationis: ¹ Ionicus autem in ἦος, ex quo non fit contractio.

S. ⊙ς.

	εἶ,	ἦ,	εἶς,	εἶς, εἶς.	Elenchus terminationum & contractionum & tertia communiter & Ionicè.
	Σ. δῆς, εἶος, εἶα, εἶυ.	Δ. εἶ, εἶοιν.	Ρ. εἶς, εἶων, εἶοσι, εἶας, εἶες.		
	ἦος, ἦι, ἦα.	ἦε, ἦοιν.	ἦες, ἦων.	ἦας, ἦες.	
	Σ. ὁ βασιλῆς, γερξ, βασιλέος, πρὸ βασιλεί, λῆι.	Δ. τῶ			
1	βασιλέε, λῆ.	Ρ. ὁ βασιλέες, λῆις: τὸς βασιλέας, λῆις.			2 Exemplum.
	Vocatiuus in εἶ, ὦ βασιλεῦ.				3 Vocatiuus.
	in εἶοσι, τοῖς βασιλεῦσι.				3 Datiius plur.
	Ionicè πρὸ βασιλῆος, πρὸ βασιλῆι.				4 Ionismus.
	Atticus 5 genitiuus singularis in εἶος, τῷ βα-				5 Atticismus.
10	σιλέος.				

1 I N X T A Iones recentiores est quidem ἦοι, sed iuxta veteres est εἶοι: Bœoticè autem est ἦοι, & Doricè ac Æolicè εἶος, facta crasi ex εἶος in εἶος: deinde verso ἦ in εἶ, vt diximus 119, 10. 2 Et secundum veteres Atticos 15 βασιλῆς, per ἦπε monophthongum. quidam tamen ἰῶπε subscribunt, ducentes ex contracto βασιλῆις, ei verso in ἦ, quod Atticis est familiare. 3 Et Ionicè ἦοι, à datiuo singulari Ionico ἦι, interposito σ: τῷ βασιλῆι, τοῖς βασιλῆσι. Sic poetæ à datiuo singulari commuui ἦι, formant εἶοσι: 20 τῷ βασιλῆι, τοῖς βασιλῆσι: sic ὁ υἱός, filius: τοῖς υἱοῖσι, filiis: ὁ δρομῆος, τοῖς δρομῆοῖσι, cursor. neque verò inueniuntur τοῖς υἱοῖσι, τοῖς δρομῆοῖσι. 4 Poëticè βασιλῆ. perditur enim 4 per apocopen, remanente eodem accentu: vel dicemus fieri per contractionem ex accusatiuo communi, 25 τὸν βασιλέα, βασιλῆ. 5 Hic genitiuus contrahitur in εἶος, si terminationē εἶος præcedat alia vocalis: vt ὁ Σπέραιός, Σπέραιός, Σπέραιός, Stiriens: atque huiusmodi nomina mittunt accusatiuum in εἶ, τὸν Σπέραιῶ.

Q V A R T A est 1 fœmininorū in ὦ, & ὠς: ἢ 1 Ἀἴω, Latona: ἢ αἰδῶς, pudor. quorum 2 genitiuus 2 in ὠος contrahitur in ὠς; Ἀἴωος, τῶος. Datiius ὠι, 3 ὠι; Ἀἴωι, τοῖ. 3 Accusat. ὠα, ὠῶ: Ἀἴωα, τῶ. Vocatiuus 3 in ὠι, ὦ Ἀἴωι. Dual. & Plural. vt in tertia simplici declinatione, τὰ Ἀἴωα, αἱ Ἀἴωοι.

35 F O E M I N I N A In ὠ multa sunt, & omnia fœmē 1 ὠ. propria. in ὠς verò sunt tantum duo, ἠὼς, aurora, & 1 αἰδῶς. 2 Genitiuus Æolicus & Laconicus est ὠς. 3 Ac- 2.3 2 Genitiuus sing. 3 Accusat. sing.

40 similis est: sed à nominatiuo ὠς, circumflectitur, τῶ αἰδῶ.

Quinta contra-
ctorum.

Elenchus ter-
minationum &
contractionum
quinta, cōmu-
niter, Ionicè &
Atticè.

Exempla.

QVINTA declinatio continet neutra in *α* &
purum, & in *pas*. Genitiuus communis *α*ος,

1 Ionicus ¹ *α*ος, ex quo fit crasis Attica.

ως, α, α, ὄν.
αος, αἰ, αε, ἄσιν.

Singul. *α*ς, *α*ος, *α*τι, *α*ς, *α*ς. D. *α*τε, ἄτῳ.

α, ὄι, α, α.
αα, ἄων, αα, αα.

Plural. *α*τα, ἄτων, *α*σι, *α*τα, *α*τα.

τὸ κρέας, caro, κρέατος, κρέας, κρέως: τῷ κρέατι, κρέατι, κρέασι: sic κέρας, cornu, κέρατος, κέραος, κέραως: semperque contractio est ex *α*.

OMNES Huius declinationis contractiones, fiunt in *ω* in genitiuis, in reliquis casibus in *α* longum. semper enim vocalis quæ remanet ex contractione, longa est. interdum tamen in neutro plurali inuenimus *α* correptum apud poetas: sed hoc fit per apocopen syllabæ *π*, non per crasim *αα* in *α*. 1 Apud Herodot. vnde γάρρα pro γέρα, à γέρας, munus.

Apocope.

Et declinationes quidē sic habent: quæ autē præterea de nominibus dicenda, post trademus, vbi singulas orationis partes absoluerimus. nūc pergamus ad Cōiugationes verborū.

CONIUGATIONES VERBORVM.

1 **N** verborum coniugationibus Græci præcipuè habent rationem futuri & præteriti perfecti; 1 quando hinc cætera pèdent tempora. Perfectum præteritum, vocatur ἀγακείμην; futurum μέλλων: quæ Grammatici notant literis *π*. & *μ*.

PRIMA coniugatio, est verborum in *βω, πω*, *φω, πω*: quorū futurum in *ψω*, præteritū in *φα*.

ε λείβω	ψω	λείψω	φα	λίλειφα	libo, fundo.
π τίρπω		τέρψω		τέτερφα	delecto.
φ γράφω		γράψω		γέγραφα	scribo.
αἰ τύπω		τύψω		τέτυφα	verbero.

S X C V N

SECUNDA, in γω, κω, χω, κίω : μ. in ξω, πω.

in χα.

γ λέγω	} ξω	λέξω	} χα	λέλεχα	dico.
κ πλέκω		πλέξω		πέπλεχα	plico.
χ τρέχω		τρέξω		τέτερεχα	curro.
κί τιτίλω		τίξω		τέτεχα	pario.

TERTIA, in δω, τω, θω : μ. in σω, πω. in κα.

δ ἄδω	} σω	ἄσω	} κα	ἤκα	cano.
τ ἀνύτω		ἀνύσω		ἤνυκα	perficio.
θ πλήθω		πλήσω		πέπλυκα	impleo.

QUARTA, in ζω, σω : futurum ξω, & præteritum χα, vt in secunda coniugatione : aut σω & κα, vt in tertia.

ξ παίζω	} ζω	παίξω	} χα	πέπαιχα	ludo.
ω ὀρύσσω		ὀρύξω		ὄρυχα	fidio.
ξ φράζω	} σω	φράσω	} κα	πέφρακα	dico.
ω πλάσσω		πλάσω		πέπλακα	fingo.

Attici pro gemino ω vsurpant geminum η :

ὀρύσσω, ὀρύττω, ἴδιοιο; πλάσσω, πλάττω, ἴνιοιο; vt γλώσσω, γλωττω, lingua.

Atticismus η
pro ω.

QUINTA in λω, μω, νω, ρω : futurum λῶ, μῶ,

νῶ, ρῶ : præteritum κα.

λ ψάλλω	} ῶ	ψαλέω	} κα	ἔψαλκα	digitis pulso.
μ νέμω		νεμῶ		ενέμηκα	tribuo.
ν φαίνω		φανῶ		πέφαθα	ostendo.
ρ σπείρω		σπερῶ		ἔσπαρακα	semo, semino.
μν τέμνω	τεμῶ	τέλειμηκα	scindo, secō.		

Liquidæ λ, μ, ν, ρ, dicuntur Immutabiles, quod in futuro non mutantur, sed permanent vt in præsentī.

Cyr liquidæ λ,
μ, ν, ρ, dicantur
Immutabiles.

In hac coniugatione, vltima futuri circumflectitur, penultima verò corripitur, abiiciendo alteram immutabilem; ψάλλω, ψάλω : aut vocalem subiunctiuam; σπείρω, σπερῶ; φαίνω, φανῶ; aut breuiando ancipitem; κείνω, κεινῶ, iudico.

Annotatio in
futurū quinte.

κ λ.
μν μ.
ει ε.
ογ α.

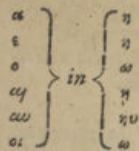

connexuit, ita vt vnum ab alio formet, & rursus illud ex alio atque alio, donec ad thema peruentum sit. Huius deductionis exemplum habes in fine tractatus de Inuestigatione thematis. Hanc ego rimandi rationem non reprobo: quia tamen molestum ac difficile videtur in vnoquoque vocabulo tot tempora percurrere, tibi aliam methodum trademus, qua omnia statim deduces ab ipso themate, aut ad illud referes. Quatuor igitur in vnoquoque tempore sunt consideranda; scilicet Augmentum, Characteristica, Vocalis præcedens characteristicam, (quæ à nobis doctrinæ gratia, licet non satis propriè, Penultima appellabitur) & id quod ponitur post Characteristicam, quæ Terminatio à nobis dicetur.

Temporum à themate deducendorum ratio.

Augmentum, Characteristica, Penultima, & Terminatio ubique consideranda.

Augmento ubi sit locus.

Augmentum syllabicum.

Characteristica, Præsentis.

Perfecti, Futuri pri.

Tempora sequentia Characteristica præsentis.

AVGMENTVM Habet tantummodo locum in omnibus præteritis & aoristis indicatiuorum, atque in perfecto & paulò post futuro omnium modorum & participiorum: hoc modo; Si verbum incipit à vocalibus α, ε, ο, vel diphthongis αυ, ωι, mutatur α & ε in η, ο in ω, αυ in ηυ, ωι in ω. si verbum incipit ab alia vocali vel diphthongo, nulla fiet mutatio propter augmentum. Quum verò incipit a consonante, præponitur vbique ε, ante quod (modò non sit longum positum) in perfectis, plusquamperfectis, & paulò post futuris reperitur consona quæ sequitur huiusmodi: sed pro aspiratis φ, χ, θ, repetuntur earum tenues, π, κ, τ: plusquamperfectum autem recipit aliud ε ante consonantem repetitam. & hæc de augmento.

Characteristica Præcipuè consideratur in præsentis, perfecto, & futuro primo indicatiuo vocis actiuæ. Characteristica præsentis primæ coniugat. sunt π, β, φ, π̄: secundæ, κ, γ, χ, κ̄: tertiæ, τ, δ, θ: quartæ, ζ, σ̄ vel τ̄: quintæ, λ, μ, ν, ρ: sextæ, vocales & diphthongi. Characteristica perfecti primæ, φ: secundæ, χ: tertiæ, quinta & sextæ, κ. Characteristica futuri, primæ, ψ: secundæ, ξ: tertiæ & sextæ, σ: quinta, λ, μ, ν, ρ. verba verò quartæ sumunt omnia tempora (quod ad Characteristicam attinet) exceptis præsentibus & imperfectis, nunc à verbis in 2° secundæ, nunc à verbis in 3° tertiæ, vt pag. 167. v. 20. sumus dicturi. Reliqua tempora consentiunt characteristica cum horum trium aliquo: nempe omnia præsentia & imperfecta cuiuscunque vocis ac modi, cum præsentis indicatiuo vocis actiuæ, absque vlla exceptione. eodem modo faciunt aoristi secundi, & futura secunda omnia, & perfecta ac plusquamperfecta vocis mediæ: sed ex π̄, κ̄, μ̄, reuocatur secunda, τ, λ, ν. De Characteracte

Futuri.

Perfecti.

μμ, ψ, ω, pro
 φμ, φσ, φτ. &
 γμ, ε, κλ, pro χμ,
 χσ, χτ. σμ, σ, ω,
 pro κμ, κλ, κδ.
 Ascubi κ deci-
 dit.

In quinta λκ,
 λμ, λσ, λτ, λθ.
 ρκ, ρμ, ρσ, ρτ, ρθ.
 μηκ, μημ, μησ,
 μητ, μηθ. γκ,
 γμ, γσ, γτ, γθ.

Penultima in
 aor. sec. & fut.
 sec. η, ω, υ, αω : ε
 in α; κ in ο : ε in
 ι : δ in η.
 In perf. & plus.
 med. εγ, ε, ει, in
 η, ο, οι.
 In quinta cōiu.
 α in η, εγ in α :

α
 ε
 ε
 ο

racteristica aut penultima verborum in εω, εα, εα, nihil hic expecta, sed vide verba Circumflexa & in με. Porro omnia futura prima vocis actiua & medix, & omnes aoristi primi in eisdem vocibus, sequuntur characteristicam futuri primi. Perfecti vero characteristicam imitantur perfecta & plusquamperfecta in voce actiua sine exceptione, sic perfectum, plusquam perfectum, aoristus primus, futurum primum, & paulo post futurum vocis passiva. sed quia ante μ, σ, τ, (vt initio huius libri diximus) characteristicæ φ, χ, non possunt consistere, neque κ ante μ, σ, θ: varias mutationes recipiunt φ, χ, κ, quando illorum temporum terminationes incipiunt ab his quatuor consonantibus, μ, σ, τ, θ, vt in μμ, σμ, τμ, θμ, μσ, μτ, μθ, &c. ac sic collocantur, μμ pro φμ, ψ pro φσ, ω pro φτ; & γμ pro χμ, ε pro χσ, κλ pro χτ: & σ pro η, πο: (euanescit enim κ ante σ) & σμ, σ, ω, pro κμ, κλ, κδ. tamen in quinta Coniugatione, ac plerunque (vt alibi dicitur) in sexta, κ deperditur ante μ & τ, non aliter quam ante σ: atque etiam ante θ, nisi quum θ inuenietur in terminationibus perfecti aut plusquamperf. cuiuscunque modi, vbi κ, vt aliis, migrat in σ. Notandum verò, in quinta coniug. ante κ Characteristicam perfecti, retineri figuratiuas presentis λ & ρ. idem facit μ, sed inter μ & κ interponitur η, quia nunquam μ ponitur ante κ: η verò non seruat, nisi in verbis in αίνω, & polysyllabis in ύω, vbi migrat in γ. Atque vt λ, μ, ε, θ, se habent in perfecto ante κ, ita quoque ante μ, σ, τ, θ, in temporibus pass. sed γ redit in suum η, nisi ante μ, vbi mutatur in μ. Haftenus de Characteristica: pergamus ad Penultimam.

PENULTIMA In quatuor primis Coniugationibus & sexta non mutatur, nisi in aoristis sec. & futuris sec. vbi η & ω mutantur in α: diphthongi εγ, αω, κ, perdunt subiunctiuam: ει & ες, praepositiuam: ε quoque presentibus, λ, μ, ν, ρ, migrat in α: nisi in his verbis, βλέπω, είνεω, κω, λέγω, φέγω, id est, video, fero, dico, vtro. In perfecti etiam & plusquamperfecti vocis med. εγ mutatur in η: atque ε & ει, si verbum sit dissyllabum, in ο & οι. In quinta verò coniug. Penultima non mutatur, nisi sit vna harum, α, εγ, ε, οι: quae sic mutantur, α in η, sed id solum in aorist. primis vocis act. & med. εγ in perf. & plusquamperfecti vocis med. mutatur in η: alibi semper perdit, nisi in presentibus & imperfectis. nam haec duo tempora nunquam mutant Penultimam, neque Characteristicam, cuiuscunque fuerint coniugationis. ε in dissyllabis muta

mutatur in *α*, nisi in tribus locis, nempe in aorist. primis vocis act. & med. vbi asciscit sibi *ι*, vt sit *ει*: in futuris primis vocis etiam act. & med. vbi *ε* retinetur: in perf. & plusquamperf. vocis med. vbi migrat in *ο*. in 5 verbis etiam desinentibus in *μω* vel *μωω*, & non mutatur in *α*, nisi in aoristis sec. & futuris sec. In polysyllabis verò *ε* semper retinetur, nisi in aoristis pri. vocis act. & med. vbi etiam sibi asciscit *ι*: & in aoristis sec. & futuris secundis, vbi mutatur etiam in *α*, *ει* in disyllabis eodem modo se habet atque *ε* in disyllabis. nam 10 semper mutatur in *α*, nisi in tribus illis locis, in quorum primo habet eodem modo *ει*, in secundo *ε*, in tertio *ο*. in polysyllabis autem *ε* semper amittit subiunctiuam *ι*, nisi in aoristis prim. vocis act. & med. vbi retinetur *ε*.
 15 Atque hæc dicta sufficiant de Characteristica & Penultima siue vocali quæ præcedit Characteristicam. Restat TERMINATIO, id est, illud omne quod ponitur post Characteristicam; quod eodem omnino modo se habet in omnibus verbis Barytonis, cuiuscunque sint
 20 Coniugat. De hac igitur Terminatione, vbi generalia quædam præcepta tradiderimus, quod residuū erit, breuius tabellis ob oculos proponemus. Præcepta sunt hæc:

Terminatio.

De Barytonorum terminationibus præcepta generalia.

Præsens & imperfectum, habent eandem prorsus vocem, nedum terminationem, nisi in indicatiuis: sic 25 perfectum & plusquamperfectum.

Terminatio futurorum cuiuscunque modi ac vocis, est eadem cum terminatione præsentis eiusdem modi ac vocis: sed in futuris sec. vocis act. & mediæ, quum *ε* & *ο* primum locū in Terminatione occupant, asciscunt 30 sibi subiunctiuas, & quidem *ι*: *ο* verò *υ*, vt sint *ει*, *ου*: quod etiam habet locum in futuris primis actiuis & mediis quintæ Coniugation. vt, pro terminationibus præsentis *ειμυ*, *εισμευ*, &c. hic dicemus *ειμωυ*, *εισμευ*, &c. Porro in voce passiuæ terminationi præsentis futurum primum 35 præponit *θησ*, futurum secundum *ησ*, & paulò post futurum *ο*, vt ex *οιμυ* fiat *θησ οιμυ*, *ησ οιμυ*, *οιμυ*, &c.

In voce mediæ præsens & imperfectum voce, nedum terminatione, prorsus eadem sunt cum præsentis & imperfecto pass. Perfectum verò & plusquamperf. terminatione conueniunt cum perfecto & plusquamperf. act. Aoristus autem secund. & in voce act. & in voce med. per omnes modos & participia eandem habet terminationem cum imperfecto eiusdem vocis ac modi. Itaque in voce mediæ tantum remanet aoristus primus peculiarem habens terminationem: futura enim (vt dictū est) 40

cum præsentī terminatione conueniunt.

In voce pass. duo aoristi sunt terminatione similes sed primus terminationi vtrique communi præfigit θ , nam dicit $\epsilon\lambda\omega$, $\eta\eta\varsigma$, &c. vbi secundus dicit $\lambda\omega$, $\eta\varsigma$, &c. ac in secunda persona imperatiui dicit $\eta\eta\epsilon$, pro $\eta\eta\epsilon$ vbi notandum, in primo scribi η per $\tau\alpha\omega$, propter aliud θ semper præcedens.

In imperatiuis & subiunctiuis futura defunt: quorum locum suppleunt aoristi.

Perfectum in optatiuo & subiunctiuo vocis passiuæ non inuenitur: sed circumloquimur illa tempora per participiū præteritū eiusdem vocis, & per eiusdem modi præsens verbi $\epsilon\mu\iota$, id est *sum*: cuius coniugatione habes apud CLENARDVM in tractatu Anomalorum in μ .

Participia fœminina, sunt declinationis secundæ: masculinā in $\mu\delta\omega$, & neutra in $\mu\delta\omega\upsilon$, sunt tertiæ: reliqua, sunt quintæ; quæ siue masculina siue neutra fuerint, genitiuum à neutri nominatiuo formant, addendo $\tau\omicron\varsigma$: tamen ex $\delta\varsigma$, dicimus $\delta\tau\omicron\varsigma$, non $\delta\tau\omicron\varsigma$. Cætera de Terminatione, quæ his regulis non sunt comprehensa, tibi figuræ sequentes indicabunt.

PRIMARIÆ TERMINATIONES VNIVS- CVIVSQUE TEMPORIS,

Uocum actiuarum passiuarum & mediarum, quæ primis litteris, a. scilicet, p. m. notantur.

Tempora vocis	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subiūct.	Infinit.	Participia.
Præf. su. } actiua	1 ω	} 12 ϵ	} 18 $\omicron\mu\epsilon\tau$	} 22 ω	} $\epsilon\iota\nu$	} $\alpha\nu$, $\gamma\omicron\tau\epsilon$, $\omicron\iota$.
Imp. a. 1. } actiua	2 $\omicron\upsilon$					
Perfect. } a. & m.	3 α	} 12 ϵ	} 18 $\omicron\mu\epsilon\tau$	} 22 ω	} $\epsilon\iota\gamma\epsilon\gamma$	} $\delta\varsigma$, $\eta\alpha$, $\delta\varsigma$.
Plusqu. } a. & m.	4 $\epsilon\iota\nu$					
Aorist. 1. } actiua	5 α	13 $\omicron\upsilon$	19 $\alpha\mu\epsilon\tau$	22 ω	$\alpha\gamma$	$\alpha\varsigma$, $\alpha\omicron\tau\epsilon$, $\alpha\nu$.
Præf. su. } p. & m.	6 $\omicron\mu\epsilon\tau$	} 14 ϵ	} 20 $\omicron\mu\epsilon\lambda\epsilon\upsilon$	} 23 $\alpha\mu\epsilon\tau$	} $\epsilon\alpha\delta$	} $\delta\mu\delta\omicron\varsigma$, $\omicron\mu\delta\mu\eta$, $\delta\mu\delta\omicron\varsigma$.
Imp. } p. m.	7 $\omicron\mu\epsilon\lambda\epsilon\upsilon$					
} Ao. 2. } med. }						
Perfect. } passiua	8 $\mu\epsilon\gamma$	} 15 $\sigma\omicron$	} $\mu\delta\omicron\varsigma$ $\epsilon\iota\lambda\omega$	} $\mu\epsilon\iota\upsilon\varsigma$ $\alpha\iota$ $\delta\alpha\gamma$	} $\mu\epsilon\iota\nu$, $\mu\epsilon\iota\eta$, $\mu\epsilon\iota\omicron\tau\epsilon$.	
Plusqu. } passiua	9 $\mu\epsilon\lambda\epsilon\upsilon$					
Aor. 1. 2. } passiua	10 $\lambda\omega$	16 $\eta\eta\eta$	10 $\epsilon\iota\lambda\omega$	22 $\alpha\iota$	$\eta\eta\gamma\epsilon\gamma$	$\epsilon\iota\varsigma$, $\epsilon\iota\sigma\tau\epsilon$, $\epsilon\iota$.
Aor. 1. } media	11 $\alpha\mu\epsilon\lambda\epsilon\upsilon$	17 $\alpha\gamma$	21 $\alpha\mu\epsilon\lambda\epsilon\upsilon$	23 $\alpha\mu\epsilon\tau$	$\epsilon\alpha\delta$	$\alpha\mu\delta\omicron\varsigma$, $\alpha\mu\delta\mu\eta$, $\alpha\mu\delta\omicron\varsigma$.

TERMINATIONES PERSONARUM DVCTARVM A PRIMARIIS
*precedentis figura, quibus respondent per
 notas arithmeticas, 1, 2, &c.*

	SINGVLARIA.			DVALIA.			PLVRALIA.		
	Personæ 1,	2,	3.	1,	2,	3.	1,	2,	3.
1	ω	εις	ει	ετιν	ετων	ετην	ετη	ετων	ετων.
2	ου	εις	ει	ετιν	ετων	ετην	ετη	ετων	ετων.
3	α	ας	αι	ατιν	ατων	ατην	ατη	ατων	ατων.
4	ου	ους	ου	ουτιν	ουτων	ουτην	ουτη	ουτων	ουτων.
5	α	ας	αι	ατιν	ατων	ατην	ατη	ατων	ατων.
10	10	ω	η	ητιν	ητων	ητην	ητη	ητων	ητων.
18	ου	ους	ου	ουτιν	ουτων	ουτην	ουτη	ουτων	ουτων.
19	ου	ους	ου	ουτιν	ουτων	ουτην	ουτη	ουτων	ουτων.
35	22	ω	η	ητιν	ητων	ητην	ητη	ητων	ητων.
6	ου	ου	ου	ουτιν	ουτων	ουτην	ουτη	ουτων	ουτων.
7	ου	ου	ου	ουτιν	ουτων	ουτην	ουτη	ουτων	ουτων.
8	ου	ου	ου	ουτιν	ουτων	ουτην	ουτη	ουτων	ουτων.
9	ου	ου	ου	ουτιν	ουτων	ουτην	ουτη	ουτων	ουτων.
11	ου	ου	ου	ουτιν	ουτων	ουτην	ουτη	ουτων	ουτων.
12	ου	ου	ου	ουτιν	ουτων	ουτην	ουτη	ουτων	ουτων.
13	ου	ου	ου	ουτιν	ουτων	ουτην	ουτη	ουτων	ουτων.
14	ου	ου	ου	ουτιν	ουτων	ουτην	ουτη	ουτων	ουτων.
15	ου	ου	ου	ουτιν	ουτων	ουτην	ουτη	ουτων	ουτων.
16	ου	ου	ου	ουτιν	ουτων	ουτην	ουτη	ουτων	ουτων.
17	ου	ου	ου	ουτιν	ουτων	ουτην	ουτη	ουτων	ουτων.

Imperatiuorum terminations.

SINGVLARIA.

Secunda.

Tertia.

- 12 ε
- 13 ου
- 14 ς
- 15 ου
- 16 ητι
- 17 αι

- ετω.
- ατω.
- ετω.
- τω.
- ητω.
- ατω.

Dualis & pluralis veluti singularis, carent prima persona: reliquæ verò, fiunt à tertia singulari verfo
 ω in ου, αυ, pro duali: ε, ωτων, pro plurali.

V I D E S Personarum terminations in nouem lineis prioribus eandem ferè semper analogiam feruare. Secunda enim persona singularis, vbique in ε definit. Tertia fit à secunda, remoto ε: sed ex ας fit ε. Prima dualis in his omnibus desideratur. Secunda dualis, fit à secunda sing. verfo ε in τω: sed ex εις & ης, quum veniūt

Formationes.

- Secūda sin. ας.
- Tertia singul.
- Prima dualis.
- Secūda dualis.

*Tertia dualis
generatim.*

*Secunda plur.
generatim.*

Prima plural.

Tertia plural.

*Secunda & ter-
tia singul. pass.*

*Prima dual. &
prima pluralis.*

Secunda dualis.

Tertia pluralis.

*Vsus & exerci-
tatio preceden-
tium in inuestiga-
tione thematis.*

ab ω , abiicitur : atque punctus subscriptus. Tertia verò dualis (vt in genere loquar) in præfenti, perfectò, & futuris omnium indicatiuorum, ac in quibusuis temporibus omnium subiunctiuorum, est similis secunda duali: alibi fit quidem ab eadem, sed mutat ϵ in ι , nisi in imperatiuis, vbi in ω . Sic in genere secunda pluralis fit à secunda duali, migrante ϵ in ϵ . Prima verò pluralis, fit à secunda sing. verò ϵ in ρ : sed ϵ ab ω , atque ϵ , migrant in ϵ , & η in ω . Tertia pluralis est varia: potest autè formari à prima plurali, mutando ρ nunc in σ , nunc in ν , nunc in τ , & modò in ϵ , vt meliùs ex schemate quàm præceptis colligitur: ab ρ verò prioris lineæ dicimus non σ , sed ν .

O C T O Autem posteriores lineæ, aliam seruant analogiam & formandi rationem; nisi in tertia duali & secunda plurali. ac formationem quidem secunda & tertiae personæ singularis, vel ex ipsa tabella tibi explicare, vel pete ex scholiis nostris in præfens indicatiu pass. Prima verò dualis, ac prima pluralis, fiunt à prima singulari, mutando μ aut ν in ρ pro duali, & in τ pro plurali. Secunda dualis fit à tertia sing. verò τ aut σ in ρ : sed in perfectò & plusquamperf. indicatiui solùm in ρ : vbi quoque Characteristica, quæ præcedit τ aut σ , variè mutatur, vt satis constat ex his quæ diximus, quum de Characteristica ageremus. Tertia pluralis, fit à tertia singul. posito ν ante τ , & verò ϵ , quod reperitur ante τ , in ϵ : verùm in perfectò & plusquamperf. quum literam τ præcedit alia consona, fit à prima sing. migrante μ in ν aut ϵ , & ν in ρ , facta scilicet circumlocutione per participium præteritum & verbum substantiuum.

HÆC Præcepta de Augmento, Characteristica, Penultima, & Terminatione, sunt ad verbum ediscenda, in praximque & vsum traducenda: vt, dum in aliquod verbum incidis, in promptu possis dignoscere, cuius temporis & personæ habeat Terminationem: deinde inspecta Characteristica, noscas quotè sit Coniugationis: ac cernas num Penultima thematis alia esse possit ab ea quam vides: item num thema Augmentum vocalis acceperit: vel num vocalis aut diphthongus mutabilis mutata sit propter Augmentum. Hac in re si paululum te exercueris, miraberis facilitatem quam experieris in inueniendo themate, atque in dignoscendis personis ac temporibus omnium verborum legèdis authoribus obuiorum. Cæterum si hæc deducendi ratio noua

cuiusquam videatur, atque ideo aliam malit sequi: per
 me quidem id illi licebit: non enim repugno: tamen
 neque illi infrugifera futura sunt hæc de Terminatio-
 nibus præcepta. poterit enim ex his facillimè inflexio-
 nem verbi $\tau\acute{\upsilon}\pi\lambda\omega$, atque aliorum omnium Barytonorum
 edificere; ac quid commune habeant inter se tempora,
 vel quid unicuique sit proprium, discernere. Adhæc, cog-
 nita semel ex C L E N A R D O formatione temporum
 trium indicatiuorum, his tabellis poterit formare reli-
 quorum omnium modorum & participiorum tempora,
 ab indicatiui eiusdem vocis temporibus homonymis,
 id est, idem nomē habentibus: nempe præsens aliorum
 modorum à præsentia indicatiui eiusdem vocis: sic per-
 fectum à perfecto, aoristum primum ab aoristo primo,
 secundum à secundo, futurum pri. à futuro primo, se-
 cundum à secundo, paulò post futurum à paulò post
 futuro; hoc modo formando: Mutentur terminatio-
 nes temporum indicatiui, scilicet $\omega, \sigma\iota, \alpha, \epsilon\upsilon$, &c. in eas
 quæ in priori tabella unicuique tempori reliquorum
 modorum tribuuntur: (sed ex aoristis abiiciendum
 prius indicatiui augmentum, si quod habuerint) vt, si
 præsentia aliorum modorum voluerit formare, sumet
 præsens indicatiui, vtpote $\tau\acute{\upsilon}\pi\lambda\omega$, vel quoduis aliud: ex
 quo, mutando ω in $\sigma, \sigma\iota\mu\iota, \omega, \epsilon\upsilon, \alpha\upsilon$, faciet $\tau\acute{\upsilon}\pi\lambda\sigma, \tau\acute{\upsilon}\pi\lambda\sigma\iota\mu\iota,$
 $\tau\acute{\upsilon}\pi\lambda\sigma\omega, \tau\acute{\upsilon}\pi\lambda\sigma\epsilon\upsilon, \tau\acute{\upsilon}\pi\lambda\sigma\alpha\upsilon$. sic ex $\tau\acute{\epsilon}\tau\upsilon\phi\omega$, mutando ω in reli-
 quorum modorum terminationes perfecto responden-
 tes, faciet $\tau\acute{\epsilon}\tau\upsilon\phi\sigma, \tau\acute{\epsilon}\tau\upsilon\phi\sigma\iota\mu\iota, \tau\acute{\epsilon}\tau\upsilon\phi\sigma\omega, \tau\acute{\epsilon}\tau\upsilon\phi\sigma\epsilon\upsilon, \tau\acute{\epsilon}\tau\upsilon\phi\sigma\alpha\upsilon$.
 Eodem modo in voce pass. & med. ex præsentia $\tau\acute{\upsilon}\pi\lambda\epsilon\upsilon\sigma\eta$,
 mutando terminationem $\sigma\iota\mu\iota$ in $\sigma, \sigma\iota\mu\iota\omega, \omega\mu\iota, \epsilon\sigma\theta\iota\mu\iota,$
 $\delta\alpha\theta\iota\sigma$, faciet præsentia reliquorum modorum, $\tau\acute{\upsilon}\pi\lambda\sigma, \tau\acute{\upsilon}\pi\lambda\sigma\iota\mu\iota\omega,$
 $\tau\acute{\upsilon}\pi\lambda\sigma\omega\mu\iota, \tau\acute{\upsilon}\pi\lambda\sigma\epsilon\sigma\theta\iota\mu\iota, \tau\acute{\upsilon}\pi\lambda\sigma\delta\alpha\theta\iota\sigma$: atque ita in reli-
 quis omnibus. nunquam enim faller analogia, nisi in
 duobus locis, nempe in perfecto imperatiui & infinitiui
 vocis passiuæ. nam si ibi seruaretur analogia, ex per-
 fecto indicatiui $\tau\acute{\epsilon}\tau\upsilon\phi\mu\iota$, dicendum esset in imperatiuo
 $\tau\acute{\epsilon}\tau\upsilon\phi\mu\iota, \tau\acute{\epsilon}\tau\upsilon\phi\mu\omega$, & in infinitiui $\tau\acute{\epsilon}\tau\upsilon\phi\mu\alpha\iota$, vbi dicimus
 $\tau\acute{\epsilon}\tau\upsilon\phi\sigma, \tau\acute{\epsilon}\tau\upsilon\phi\sigma\omega, \tau\acute{\epsilon}\tau\upsilon\phi\sigma\eta$. alio igitur modo erunt for-
 mandæ hæc tres voces, nempe secunda singularis per-
 fecti imperatiui à secunda singulari perfecti indicatiui,
 mutando $\epsilon\upsilon$ in $\sigma, \tau\acute{\epsilon}\tau\upsilon\phi\sigma, \tau\acute{\epsilon}\tau\upsilon\phi\sigma\omega$. tertia verò singularis
 eiusdem imperatiui (à qua deinde sunt reliquæ perso-
 næ dualis & pluralis numeri) atque perfectum infiniti-
 ui, formantur à secunda dualis numeri perfecti indi-
 catiui, migrante $\sigma\iota$ in ω pro imperatiuo, & in $\epsilon\upsilon$ pro in-
 finitiuo, $\tau\acute{\epsilon}\tau\upsilon\phi\sigma\omega, \tau\acute{\epsilon}\tau\upsilon\phi\sigma\omega, \tau\acute{\epsilon}\tau\upsilon\phi\sigma\epsilon\upsilon$, accētū in penultima.

*Vsus termina-
 tionum ad infle-
 xionem verbo-
 rum utilissimus.*

*Quomodo ab
 indicatiuo, reli-
 qui modi for-
 mantur.*

*Perfectum im-
 peratiui & in-
 finitini pass.*

Nota de futuro
secundo vocis
act. & med.

ei } pro } ε
ε } ο.

τ raro Chara-
cteristicum.

Notio de penul-
tima quinta cō-
iugationis.

Verba in αω
poëtica.

ANNOTATIO.

De futuri for-
matione & Cha-
racteristica di-
scursus.

ψ pro πσ, βσ, φσ.

ξ pro κσ, γσ, χσ.

σ pro τσ, δσ, θσ.

De quinta con-

Obseruandum quoque quod diximus de futuro secun-
do vocis actiue & mediæ, nempe illud habere diph-
thongos ε, & ο, vbi præsens in terminationis initio habet
ε & ο. dicimus enim τὸ πῶν, τὸ πῶμεν, τὸ πῶδες, τὸ πῶμεθ'·
vbi, si analogia præsentis seruetur, dicendum esset
τὸ πῶν, τὸ πῶμεν, τὸ πῶδες, τὸ πῶμεθ'. hoc autem ideo fit,
quia hoc tempus gaudet habere circumflexum in vo-
cali vel diphthongo quæ sequitur Characteristicam:
cuius accentus capaces non sunt vocales ε, ο, natura
breues: quare producuntur aduocatis subiunctiuus ι, & ο
υ, vt diximus quoque 157, 37. ² T raro est Characte-
risticum, & in Atticis tantum, vt ἀνώτω ex ἀνώω, perficio:
aut in poëticis, iisque paucis & ferè anomalis, vt πίτω
pro πίτω, caudo: λίτομεν pro λίσσομεν, supplico.

³ S i Fortè quispiam querat, Quomodo corripitur
penultima futuri, si in præsentis sit η vel ω: Non est quod
hic hæreat. nunquam enim penultima præsentis in
quinta est η aut ω: neque etiam diphthongus, nisi αη
vel ει: neque positione est longa, nisi propter duplex
η, aut μν. ⁴ εω poëticum est verbum: thema vsitatum
est βανύω siue βάννυμι, vt dicitur suo loco in tractatu de
Inuestigatione thematis: poëtica quoque sunt cætera
omnia in αω. fiunt enim à verbis in εω, αω, βω. [In εω, vt
πῶάω à πῶέω, πανίγο: in αω, vt εάω à εάω, vino, ἠέάω ab
ἠέάω rubesco: in βω, vt δάω à δάω δο, ἱπνάω ab ἱπνάω
sommum capio, quod postremum in Idyllio Bionis legi-
tur apud Stobæum, α μεγαλά μοι Κύνθης ἐδ' ἱπνάων τι-
πέτω. Caninius hic ω penultimum negat esse Characte-
risticum, sed poëticè factum ex regulari figuratiua: ve-
gat etiam verba hæc ultra præsens & imperfectum con-
iugari.] ⁵ ὀπίσω & ὀπίκησ non inueniuntur. η enim (vt
diximus 151, 17.) ante consonantem non scribitur. ⁶ Fu-
turum propriè fit à præsentis σ ante ω: sed quia σ (vt
dictum est 7, 19.) nunquam sequitur aliquam conso-
nantem nisi aliud σ, aut tres liquidas λ, ν, ρ, idque raro,
non potuit hæc formatio esse vera sine varia conso-
nantium mutatione. Itaque in prima pro πσ, βσ, φσ,
positum fuit ψ, quod potestate illas consonantes omnes
complectitur. eadem omnino ratione ξ locatum fuit
in secunda pro κσ, γσ, χσ. In tertia verò, cum nulla du-
plex æqualis esset simplicibus τσ, δσ, θσ, expunxerunt
priorem, quia σ in futuro magis necessaria videbatur:
vel quia σ quoque potestate continet τ, δ, θ: quod cer-
nitur in nominibus finitis in σ, quæ faciunt genitiuum
in τσ, δσ, θσ. In quinta verò, vtraque erat necessaria &

ingrat. futuro.

*Æolismiss, ἀειπέ-
σω pro ἀειπῶ.
μσ.*

ANNOTATIO
SYLBERGII.

*In sexta:
In quarta, ὄσω
à ζω, ζω à δω.*

*Dorissimus,
ξ pro σ.*

*Æolismiss,
ζω pro ὄσω.*

*Finita in ζω à
desinentibus in*

presentis & futuri Characteristica: illa quidem, propter naturalem quandam vim immutabilibus insitam, vt nolint neque in nominibus neque in verbis perdi propter inflexionē: hæc verò, quòd esset futuri Characteristica. itaque Æoles vtramque retinuerunt, dicentes *ἀειπέσω, seminabo*, præterquam *μσ*, quia nunquam *σ* sequitur *μ*. rarò etiam *σ* ponitur post aliquam cōsonam, vt diximus. quare Communes & Attici, vt asperum illum sonum euitarent, *σ* reiecerunt, vltimam circumflectentes. [*σ* retinent etiam vērba in ζω apud poetas; vt κίλισσ appulisse vel appellere, apud Homerum *σάπε*, cum participio κίλισσας. at κίνου ab inusitato κίντω pro κινῶω stimulo, apud eosdem poetas: à quo etiam κισῆς punctus, acu pictus: *σ* comp. ἕκισσος non punctus, stimulum non expertus: in his enim, ad vitandam asperitatem est elisum.] Sunt etiam qui dicant *σ* non retineri ne ab ipsis quidem Æolis; nisi in verbis in ζω finitis. In sexta, nulla fuit facienda mutatio, quia *σ* vocales & diphthongos ritè sequitur. In quarta vero, de-
fectia in ὄσω (quæ pauca sunt) sumunt Characteristicam verborum in ζω, idem significantium, sed iam maxima ex parte inusitatorum. Eodem modo finita in ζω, (quæ Doricè efferuntur per ὄσω) à verbis in δω Characteristicam mutuuntur. Doricè tamen à verbis in ζω: saltem
in futuro & aoristo primo vocis actiuæ & mediæ, vbi Characteristica esset *σ*. nam Diores *σ* in ξ mutāt, βαδιζω, uado, μ. βαδιπῶ, & Doricè βαδιξω. sic in aliis coniugationibus, vt κλειω, clamudo, μ. κλειπῶ, & Doricè κλαξω, ei verso in α. hinc aoristus primus ἐκλαξα, imperatiuus κλαξον, cum δῶπ, δῶπ κλαξον, exclude. Cæterum quia non rarò variant (vt ait CLENAARDVS initio tractatus de Inuestigatione thematis) eiusdem verbi themata, aut à diuersis omnino pendet formatio receptorum temporum, fit vt verba in ζω accipiāt Characteristicam à verbis in ζω: & contrā, finita in ὄσω, (quæ Æolicè per ζω efferuntur) sumant à verbis in δω. Rursus quædam & à ζω, & à δω, Characteristicam mutuuntur. Ne autem hæreas, dubitans quæ sint verba hoc modo variantia, ea omnia tibi subiiciam. ac primùm collocabo verba in ζω, quæ sumunt Characteristicam à ζω, & non à δω: sed solum recensēbo simplicia, vel composita quorum simplicia non sunt in vsu. nam composita seruant normam simplicium. Sunt itaque hæc:

*ἀγίζω, eiulo.
ἀκλαξω, iubilo.*

*ἀλαπάζω, populo: vnde cō-
positum ἱελαπάζω, &*

γω Characteri-
sticam mutuā-
tia.

metatthesi apud Hesych.

ἐξαπαλλάζω, depopulo.

ἀτόζω, reddo attonitum,
consterno.

ἀπύζω, idem, Hesych.

ροβίζω, grunnio, mutio.

ἰχθυαρίζω, praeceo.

ἐλαλίζω, torqueo, quatio.

ἰρυκίζω, contero.

† κωαίζω, claudico, He-
sych.

κραίζω, clamo.

οἰμώζω, eiulo.

ὀλολύζω, ululo.

ρίζω, facio, sacrifico.

σάζω, stillo.

σελάζω, idem.

σπιάζω, suspiro.

σηερίζω, firmo, stabilio.

σίζω, prungo.

συφρίζω, quatio.

σφύζω, salto, palpito.

Hæc finita in *ωω*, sequuntur tertiam, & sumunt Chara-
cteristicam à verbis in *δω*:

λάδωω, video: de huius tamen futuro dubitat Eusta-
thius. pag. 64. an scilicet præter λάδωω reperiaturs
etiam λάδωω. nam ab hoc deriuata videntur λάδωος
nitidus, candidus, & proprium Λεύκωρον: à λάδωω au-
tem ἀλάδωω Hesychio ἀόρατα, ἀχάωρα: at ἀλάδωω
pro ἀλίθωτος, non lapidatus, est à puro themate λάδωω
lapido, teste Eustathio.

ANNOTATIO.

ωω à δω.

ἱρίωω, remigo.

ἰμύωω, loris verbero.

ἰνάωω, do fortitudinem.

λίωω, supplico, placo.

πίωω, spargo.

πλάωω, fingo.

ANNOTATIO.

ἰνάωω agnoscunt Lascaris quoque, Urbanus, & Cani-
nius, sed sine expositione. est hinc aorist. i. infinit. ἰνάωω
apud Hesychium, (τ ποῖτικῆ geminato pro ἰνάωω) quod
exponit perfundere, oblinere, deijcere: & indic. med.
ἰνάωωτο, perfudit, purgavit. vt ἰνάωω idem esse videatur
quod ἰνάωω, purgo, item perfundo, oblino. Apud eundem
Lascarium, Urbanum & Caninium, est etiam λάωωω λάωωω,
& similiter apud Herodianum: sed sine interpretamen-
to. His adde πίωωω. nam inde apud Hesych. est πίωωω
pro ὀπίθωωω ἄρτον, coquam (vel assabo) panem: eodemque
teste Arcades dicunt πίωωωωω pro ὀπίθωωω, assabit, coquet.
Adde etiam βεγίωωω, ferueo, bullio: νάωωω, complo, premo:
πίωωωω, pinso sine piso, tundo: horum enim futura sunt
βεγίωωω, νάωωω, πίωωωω.

Similiter ἀνύπωωω perficio, & δρόβωωω haurio: quæ tamen
etiam simplici τ scribuntur, imò & purè sine τ desin-
unt in *ωω*.

Hæc finita in *ζω* sequuntur indifferenter secundam vel
tertiam, & sumunt Characteristicas vel à
verbis in *γω*, vel in *δω*:

ζω à γω vel δω.

ἀρπίζω, rapio.

ἀπίζω, aspernor, ignominia βασιάζω, porto.

vel detrimento afficio.

δαίζω, diuido, discerpo. σαλπίζω, tuba cano.
 νύσσω, nuto, dormito. τρίζω, strideo.
 παίζω, ludo, communiter τρέφω, susurro, murmuro.
 ξω, Atticè σω. φάλλω, dico, aio.

5 Sic & ἀφύξω & ἀφύσω reperitur in vna eademq̄ue significatione, nimirum hauriendi: sed illud ab ἀφύσσω, hoc potius ab ἀφύω. Itemq̄ue ἀλύξω & ἀλύσω pro Ἀνχιμπ nec mentis compotem esse: sed hoc ab ἀλύω, illud ab ἀλύξω, & ἀλύσσω. at ἀλύξω fugere, ab ἀλύσαι: ἐμπύσαι δὲ
 10 inspergere, ab ἐμπύσαι, quā ἐμπύσαι sit curare, reuereri.

Sunt etiam quorum vnum futurum est, iα ξω, at duplex praesens: vt σφάζω, iugulabo, mactabo, & à σφάσσω & à σφάζω: φοιῶ, rubefaciam, & à φοιῶσω & à φοιῶ: μίξω, miscebo, subigam, & à μίξωω & à μίξω. at τμήξω,
 15 secabo, & à τμήξωω, & à τμήξω.

Porrò φεῶσω siue φεῶσω, id est, horreo, in futuro sequitur secundam; in praeterito verò tertiam. nam futurum est φεῶσω, perfectum πέφρακα, propter praecedentem aspiratam. Quando hic dico, Aliquod verbum sumere Characteristicam aut tempora à γω, vel à δω, hoc non debet intelligi de Characteristica praesentium vel imperfectorum, (vbi semper seruant proprias Characteristicas, ζ & ω siue π) sed aliorum temporum. 7 Sic in terminatione ωω per duplex ω, vnicum λ censetur
 25 figuratiua: alterum verò vbique abiicitur, extra praesens & imperfectum.

ξω ἔσ σω à diuersis thematibus.

ξω à diuersis thematibus.

φεῶσω vel φεῶσω, μ. ξω, π. κγ.
 Notio.

E ωω alterum λ abiectum.

Verbi actiui, modi indicatiui,

pres. { S. τύπω, ¹ τύπτει, τύπτει, verbero, as, at:
 D. τύπτειν, τύπτειν, verberatis, ant, duo:
 30 P. ² τύπτωμεν, τύπτειτε, ³ τύπτεισι, amus, atis, ant. 2, 3

1 Paradigma actiui Barytoni.
 Praesens, Annotatio.

Numeri tres, vt in nominibus. Personae totidem: τύπω, verbero; τύπτεις, verberas; τύπτει, verberat. 4 Prima pluralis in μω excludit primam
 4 dualem. 5 Secunda & tertia dualis similes, 5
 35 quando tertia pluralis exit in ι, aut αι: 6 alioqui 6
 dissimiles.

1 Doricè ε pro ει.
 Æol. η pro ει.
 2 Do. μεις pro μω.
 3 Dor. ωι pro ωσι.

¹ Doricè Τύπτεις, τύπτει, remoto ε ex diphthongo
 4, vt diximus 119, 42. Æolicè verò τύπτεις, τύπτειν, posito η
 pro diphthongo ει, 120, 24. ² Doricè τύπτωμεν. Dores
 40 enim (vt diximus 119, 23.) semper in prima plurali μω, &
 finale in ε mutant: quod bis admonuisse sufficiat. ³ Doricè
 τύπτειν. nam tertia pluralis praesentis & futurorum

Ἐπιπροσθη.

indicatiui vocis actiuæ, apud Doros est similis datiuo singulari participij masculini eiusdem temporis: τοψουῶν, τοψουῶν, pro τὸψουῶσι, τοψῶσι. Nec verò te moueat, quòd dixerim τοψουῶν, cum datiuus singularis participij sit τὸψουῶν: communiter quidem verum est, sed Doricè dicitur τοψουῶν, vt in futuro secundo τοψουῶν. Doro enim in omnibus coniugationibus futurum primum circumflectunt, ac variant omnino vt fut. secund. τοψῶ, ψῆς, ψῆι: ἔπι, ἐπι: ἔπι, ἐπι: ἔπι, ἐπι, &c. vt τῶ, τῶις, &c. 4 Hoc accidit in tota voce actiuæ, in aoristis passiuæ, in perfecto & plusquamperfecto vocis mediæ. Si autem volueris primam dualem in his locis signanter exprimere; accipe vā pronomen primæ personæ dualis numeri, id est nos duo, & adiunge primæ personæ plurali eiusdem modi & temporis, vt vā τὸπῶρ, nos duo verberamus: & sic in aliis. 5 Hoc fit in præsentibus, futuris, & perfecto indicatiuorum, & in omnibus temporibus subiunctiuorum. nam ibi tertia plural. definit in σι, quum prima pluralis exit in ῶρ: & aliàs in τῶ, quum scilicet prima pluralis finitur in μέγα. 6 Nam secunda semper definit in ον, & tertia in ω, nisi in imperatiuis, vbi tertia exit in ων per ω μέγα.

Futurū primū Doricè terminationibus secundo simile.

Prima plur. vbi desinat in ῶρ.

Circumlocutio prima dualis, vā τὸπῶρ.

Secunda & tertia dualis vbi similes.

Quādo dissimiles, secunda in ον, tertia in ω.

Imperfectum.

Annotatio.

ε 3
ε 5

Tertia singularis imperfecti Ionica ον sine augmento.

Annotatio.

ε 3
α α
ε ο
η ε
η α
ω ο

Poëticè σκον, σκας, σκας, in sim-

1 Impf. { ἔτυπῶν, ἔτυπῆς, ἔτυπῆς, verberabā, bas, bat:
ἔτυπῆσιν, ἔτυπῆσιν, batis, bant, duo:
ἔτυπῶμεν, ἔτυπῆτε, ἔτυπῶν, mus, tis, bant. 2

2 Datiuis pluralibus, aut personis in ι desinentibus additur ν, sequente vocali: τοῖς λέουσιν ἐκείνοις, leonibus illis: τὸν αὐτὸν ἑαυτὸν, verberāt ipsum. sic personis in ε: ἔτυπῆν ἐκεῖνος, verberabat ille.

1 IONES In hoc tempore, & in vtroq; aoristo vocis actiuæ omnium verborum, formant tertiam personam singularis à secunda, remoto augmento, & addita syllaba ι: vt ab ἔτυπῆς secunda, fiet τὸπῶσι tertia Ionica. † In verbis autem circumflexis, & in μι, vocalis siue diphthongus præcedens σ corripitur, auferendo sub-iunctiuam ex diphthōgo, & longam vocalem in suam breuem mutando; vt ἐπιποιεῖς, faciebas, ποιεῖσκα, faciebat: ἐπίπῳς, ponebas, ἐπίπῳσι, ponebat: & sic de aliis. Poëta verò & Æoles eodem profus modo faciunt totam singularem, desinens in σκον, σκας, σκας: atque primam pluralem in σκωρῶν (quæ tamen in rarissimo est vsu) ac tertiam eiusdem numeri in σκον, similem primæ singulari, sicuti fieri solet cōmuniter in hoc imperfecto: similiter passiuum in

Diphthongus

in *ἐπέειπεν, ἐπέειπες, ἐπέειπες*, & in tertia plurali *ἐπέειπεν*: vt *ἐπέειπεν, ἐπέειπες, ἐπέειπες*, *verberabam, verberabas, verberabat*: & in tertia plurali *ἐπέειπεν, verberabant*. in passivo *ἐπέειπην, ἐπέειπης, ἐπέειπης*, *verberabar, verberabaris, verberabatur*: tertia pluralis *ἐπέειπον, verberabantur*.
 2 De hac re vide plura in Annotationibus in verba, circa initium: vnde multa quoque alia sunt petenda, quæ huc congerere nolimus, quòd ibi commodius tractari posse videbantur.

gulari, & in tertia plurali ἐπέειπεν.

15 DE AVGMENTO.

1

VERBVM à consonante inceptum, assumit: in principio imperfecti; quod est augmentum siue incrementum syllabicum; crescente videlicet numero syllabarum; *ἐπέειπεν, ἐπέειπες*.

Augmentum syllabicum.

35 Temporale augmentum est eorum quæ incipiuntur à vocali aut diphthongo mutabili, quoties vocalis anceps aut brevis, quæ vnum habet tempus, mutatur in longam, quæ duo continet tempora. Vocalium ac diphthongorum quædam mutabiles, quòd mutantur in præteritis: quædam immutabiles.

Augmentum temporale.

Annotatio de diphthongis & vocalibus.

Vo- ca- les { *a* } in { *η ἀνῶ, ἤνων, perficio, bam.*
 { *ε* } { *η ἐλθῶ, ἤλθον, venio, bam.*
 { *ο* } { *ω ἐπάξω, ἔπαξον, præbeo, bam.*

25 les { Im- muta- biles } { *η ἦχῶ, ἤχον, sono, sonabam.*
 { *ι ἰξῶ, ἰξον, visco aues capto, bam.*
 { *υ ὑβείξω, ὑβείξον, contumelia afficio.*
 { *ω ᾄθω, ᾄθον, impello, impellebam.*

40 Diphthongi { Mu- tabi- les } { *αι* } in { *η αἶρω, ἦρον, tollo, tollebam.*
 { *αυ* } { *η αυξάνω, αὐξάνον, augeo, ebã.*
 { *οι* } { *ω οἰκίζω, οἰκίζον, condo, bam.*

Im- muta- biles { *ε εἰνάξω, εἰνάξον, assimilo, assimilabam.*
 { *δ δίδωμι, δίδουμι, dirigo, dirigebam.*
 { *κ κτείνω, κτείνουμι, cõminus vulnere, bam.*

Præpo

Augmēta verborum compositorum.

Præpositiones in compositis præfixæ vocalibus, quomodo se habeant.

Exceptio.

ἐξ.

ἐξ.

Muta tenues in aspiratas.

Poëta & Iones augmenta respuunt.

Poëtarum in augmentis licentia.

ἐξ.

ἐξ ante ε & ο contractum.

ἐξ & ἐξ ἀπο-

Præpositiones in compositis præfixæ vocalibus, + propriam vocalem vltimam abiiciunt tam in præfenti & futuro, quàm in præterito:

5 ἐξουόω, perperam audio, ex ἐξ & ἀκούω, audio: παρήμενος, manebam apud, à παρ & imperfecto ἐμνημι, manebam, à μένω maneo.

5.6 Excipe ἐξ & ἐξ: ἐξέχω, contineo: ἐξάγω, produco vel procedo, precedo, ab ἔχω, habeo, teneo, & ἄγω, ago, duco, ago me, seu eo. Quòd si verbum incipiat ab aspirata vocali, præpositio mu-

7 tabit suam tenuem in aspiratam: καθάπτωμαι, attingo: ἀφαιρῶμαι, auferor, vel aufero, ex ἀπτωμαι, tango, αἰρῶμαι, capio, & κτῆ, ἀπό.

1 ¹ DICTVM Est 159, 14. in quibus temporibus fit augmento locus. Hic tamen notandum, poëtas & Iones interdum augmentum omnino respuere: & rursus poëtas nonnunquam perfecti augmentum (quod fit per reduplicationem siue repetitionem primæ consonæ thematis, vt in πέντε) reliquis cuiusvis modi temporibus, maximè verò aoristis secundis, tribuere: atque plusquàmperfecti incrementum imperfecto cōcedere. Porro in ἀδα, cano, quod fit per contractionem ex αἰέδα, diphthongus impropria α mutatur in η, ἠδα, sed Doricè

2 ἠδα, Aoristus primus ἠσα, & Doricè ἠσα. ² Vnica anceps α, mutatur in longam η: alteræ duæ, ι & υ, quæ in præfenti erant breues, hic propter augmentum longæ

3 iudicantur. ³ Quòd non mutantur propter augmentum: ob alias autem causas haud rarò mutantur, præ-

4 cipuè longæ, η, ω, in suas breues, ι, ο. ⁴ Apud poëtas tamen illam sæpe, atque apud oratores nonnunquam seruant: vt ἐπιπομπῆν pro ἐπίπομπῆν, sequor, ex ἐπι & πομπῆν, sequor: ἀμφιπέλοισιν, in orbem verto, circumtorqueo,

5 ex ἀμφι & πέλοισιν, verto, torqueo. ⁵ Præpositionis præfixæ & sequentium significationes varias quære in tractatu

6 de Ratione Syntaxeos. ⁶ ἐξ tamen nonnunquam contractionem patitur sequente augmento, vt ἐξοδῶναι, prodidisti, pro ἐξοδῶνας. Vide Annotationes in verba,

circum finem. Idem interdum fit, quamuis non sit ex augmento, ἐξέχω, ἐξέχω, emineo: atque etiam sequente ο, ἐξοπίθε, ἐξοπίθε, prauisus. Illud etiam hoc loco monendum, has duas præpositiones ἐξ & ἐξ in appo-

posi

positione per apostrophum non abicere vltimam vocalem, quamvis alia omnes raro propriam vltimam sequente vocali reiciant. neq; enim dicimus $\pi\epsilon\iota\ \alpha\upsilon\tau\acute{\alpha}$, aut $\pi\epsilon\iota'\ \alpha\upsilon\tau\acute{\alpha}$, sed $\alpha\upsilon\tau\acute{\alpha}\ \alpha\upsilon\tau\acute{\alpha}$, de ipso, $\alpha\upsilon\tau\acute{\alpha}\ \alpha\upsilon\tau\acute{\alpha}$, ante ipsum.

*strophum re-
spiciunt.*

5 Dicimus tamen $\alpha\upsilon\tau\acute{\alpha}\ \alpha\upsilon\tau\acute{\alpha}$, pro $\alpha\upsilon\tau\acute{\alpha}\ \epsilon\pi\alpha\upsilon\tau\acute{\alpha}$, ante opus, scilicet aliud quodcunque, id est, operæpretium: sed per crasim. 7 Intellige de mutis tenuibus, π, τ , quæ abiecta

7

vocali præpositionis finali, remanent in fine præpositionis, videlicet in his, $\kappa\epsilon\tau\acute{\iota}$, $\mu\epsilon\tau\acute{\iota}$, $\alpha\upsilon\tau\acute{\iota}$, $\delta\alpha\delta\acute{\iota}$, $\iota\sigma\sigma\acute{\iota}$, & $\epsilon\pi\acute{\iota}$.

10 Si enim componantur cum dictione incepta à vocali asperum spiritum habente, non solum abiciuntur vocales vltimæ α, ι, σ , sed tenues quoque τ & ω , mutantur in aspiratas θ, ϕ . At id ab Ionibus minimè obseruari diximus 118, 32. Illud etiam hoc loco monendum,

π } in $\{ \phi$
 τ } in $\{ \theta$

Ionismus.

*Mira poetarum
licentia in com-
positis à κητά,
παρά & ανά.*

$\kappa\eta\tau\acute{\alpha}\ \theta\epsilon\sigma$.

$\alpha\upsilon\tau\acute{\alpha}\ \theta\epsilon\sigma$.

$\alpha\upsilon\tau\acute{\alpha}\ \theta\epsilon\sigma$.

$\kappa\alpha\tau\acute{\alpha}\ \theta\epsilon\sigma$.

15 poëtas è præpositionibus $\kappa\epsilon\tau\acute{\iota}$, $\alpha\upsilon\tau\acute{\iota}$ & $\pi\alpha\rho\acute{\alpha}$, interdum in compositione abicere vltimam vocalem α , etiam sequente consona, vt $\kappa\eta\tau\acute{\alpha}\ \theta\epsilon\sigma$ pro $\kappa\eta\tau\acute{\alpha}\ \theta\epsilon\sigma$ siue $\kappa\eta\tau\acute{\alpha}\ \theta\epsilon\sigma$, id est, *aspone*; aoristus secundus imperatiui medij sæpe obuius, à $\kappa\eta\tau\acute{\alpha}\ \theta\epsilon\sigma$: $\alpha\upsilon\tau\acute{\alpha}\ \theta\epsilon\sigma$ pro $\alpha\upsilon\tau\acute{\alpha}\ \theta\epsilon\sigma$, sursum tendo:

20 vnde in aoristo primo imperatiui $\alpha\upsilon\tau\acute{\alpha}\ \theta\epsilon\sigma$ pro $\alpha\upsilon\tau\acute{\alpha}\ \theta\epsilon\sigma$: $\kappa\alpha\tau\acute{\alpha}\ \theta\epsilon\sigma$ pro $\kappa\alpha\tau\acute{\alpha}\ \theta\epsilon\sigma$, transuersis seu limis oculis aspicio, vel in transitu, & quasi per transennam aspicio. Interdum verò τ quoque & ν præpositionum $\kappa\eta\tau\acute{\alpha}$ & $\alpha\upsilon\tau\acute{\alpha}$, aut deperduntur, aut mutantur in aliam consonantem,

25 quòd sæpe cum sequenti consona non possint coherere: vt $\kappa\eta\tau\acute{\alpha}\ \theta\epsilon\sigma$ pro $\kappa\eta\tau\acute{\alpha}\ \theta\epsilon\sigma$, *detineo, inhibeo*: in imperfecto $\kappa\eta\tau\acute{\alpha}\ \theta\epsilon\sigma$, $\epsilon\sigma, \epsilon\tau, \epsilon\theta$, *detinebam, as, at, pro κητίχθε*, sine augmento: † $\alpha\mu\epsilon\tau\acute{\alpha}\ \theta\epsilon\sigma$, *suggeret*, pro $\alpha\upsilon\alpha\mu\epsilon\tau\acute{\alpha}\ \theta\epsilon\sigma$, futurum primum ab $\alpha\upsilon\alpha\mu\epsilon\tau\acute{\alpha}\ \theta\epsilon\sigma$: vbi quoque α penultimæ positum

$\kappa\eta\tau\acute{\alpha}\ \theta\epsilon\sigma$.

$\alpha\mu\epsilon\tau\acute{\alpha}\ \theta\epsilon\sigma$.

30 est pro η , idque Doricè. in his duobus exemplis, non solum α finale deperditum est, sed & consonantes τ & ν : in sequentibus verò mutantur: $\kappa\eta\tau\acute{\alpha}\ \theta\epsilon\sigma$, *decubitura*, vel *dormitura*, non $\kappa\eta\tau\acute{\alpha}\ \theta\epsilon\sigma$, (nam τ & κ non coherent) pro $\kappa\eta\tau\acute{\alpha}\ \theta\epsilon\sigma$, participium præsens à $\kappa\eta\tau\acute{\alpha}\ \theta\epsilon\sigma$, quod pro futuro vsurpatur: vel est ipsum futu-

Doricismus.

$\kappa\eta\tau\acute{\alpha}\ \theta\epsilon\sigma$.

$\tau\kappa\ \eta\theta$ coherent.

rum, abiecto σ , pro $\kappa\eta\tau\acute{\alpha}\ \theta\epsilon\sigma$: $\alpha\gamma\kappa\eta\mu\acute{\iota}\zeta\omega$ pro $\alpha\upsilon\alpha\kappa\eta\mu\acute{\iota}\zeta\omega$, *reporto*: $\alpha\gamma\kappa\eta\mu\acute{\iota}\zeta\omega$ pro $\alpha\upsilon\alpha\kappa\eta\mu\acute{\iota}\zeta\omega$, *recumbo*: $\alpha\mu\pi\acute{\iota}\omega$ & $\alpha\upsilon\mu\pi\acute{\iota}\omega$ pro $\alpha\upsilon\alpha\mu\pi\acute{\iota}\omega$, *respiro*: $\alpha\mu\pi\acute{\iota}\omega$ pro $\alpha\upsilon\alpha\mu\pi\acute{\iota}\omega$, *respiro*. Interdum verò in huiusmodi præpositionibus quæ se-

$\alpha\gamma\kappa\eta\mu\acute{\iota}\zeta\omega$.

$\alpha\gamma\kappa\eta\mu\acute{\iota}\zeta\omega$.

$\alpha\mu\pi\acute{\iota}\omega$.

$\alpha\upsilon\mu\pi\acute{\iota}\omega$.

$\alpha\mu\pi\acute{\iota}\omega$.

$\alpha\mu\pi\acute{\iota}\omega$.

40 quente augmento ϵ , suas vocales vltimas communiter reicerent, poëtae neglecto augmento, vel vocalem præpositionis suo loco relinquunt, vel eam abiciunt, variatis τ & ν eodem modo quò in superioribus exemplis: vt $\beta\epsilon\lambda\lambda\omega$, *iacio*, aoristus secundus $\epsilon\theta\alpha\lambda\omega$, cum $\kappa\eta\tau\acute{\alpha}$, communiter quidem $\kappa\eta\tau\acute{\alpha}\ \theta\alpha\lambda\omega$, poëticè verò $\kappa\eta\tau\acute{\alpha}\ \theta\alpha\lambda\omega$

$\kappa\eta\tau\acute{\alpha}\ \theta\alpha\lambda\omega$.

$\kappa\eta\tau\acute{\alpha}\ \theta\alpha\lambda\omega$.

vel

κράβαλον.

κράπισον.

αυρήτω.

ὕβραλλον.

vel κράβαλον, *deieci*: πίπιω, *caido*, aoristus secundus ἐπιπτι, (vt alibi dicitur) inde κραιπίσον, κραιπίσει, & κραιπίσει, *corrui*. Sic ab ἴσημι, *sisto*, aoristus secundus ἴστω, cum ἐνὰ, ἐνίστω, ἀνάστω, ἄνσω: in duali ἀνρήτω, *sistere* xerunt, sæpe occurrit. Idem nonnunquam obseruatur in præpositione ὑπό, vt ὑβράλλον, *subijcere*, pro ὑποβάλλον. De hac syncope fufius infra dicemus, in Inuestigatione thematis ad verbum, συρρήγνουαξ.

Perfectum.

Perf. { τέτυθα, τέτυθας, τέτυθε, *verberaui*, ἴστι, it:
 τεύθαρον, τεύθαρον, ἴστις, erunt duo:
 τεύθαρον, τεύθαρε, ¹ τεύθασι, *us*, ἴστις, *runt*.

² Ultima syllaba præteriti quæ sit in singulis coniugationibus, antè dictum est, pag. 156, 157, & 158.

Augmenti, siue primæ syllaba perfectiorū, varietas.

Si verbum incipiat à vocali vel diphthongo.

Quod ad primam attinet, si verbum incipitur à vocali aut diphthongo, idem initium perfecti & imperfecti:

{ ἀνύω, ἦνον, ἦνυκα, *perficio*, perficiebā, *perfeci*.
 ὕβριζω, ὕβριζον, ὕβρικα, *contumelia afficio*, ciebebā, *ci*.
 αἶρω, ἦρον, ἦρακα, *tollo*, tollebam, *sustuli*.
 εἰκάζω, εἰκάζον, εἰκάκα, *assimilo*, labam, *laui*.

Si à duabus consonantibus, vel à ζ, ξ, ψ.

Idipsum fit in verbis inchoatis à consonante, ⁵ si modò ε augmentum syllabicum fuerit positione longum, nempe ante duas consonantes, aut duplicem ζ, ξ, ψ.

{ σπειρω, ἐσπειρον, ἐσπειρακα, *semino*, abam, *aui*.
 ζέω, ἔξεν, ἔξεκα, *ferueo*, feruebam, *ferui*.
 ξέω, ἔξεν, ἔξεκα, *rado*, radebam, *rafi*.
 ψάλλω, ἐψάλλον, ἐψάλλακα, *digitis pulso*, abam, *aui*.

Si à consonante simplici, vel à muta cum liquida.

Nam si ε sit breue, aut anceps, iam in præterito perfecto repetitur prima consonans præsentis, hoc modo:

{ τύπιω, ἐτυπτον, τέτυθα, *verbero*, abam, *aui*.
 γράφω, ἐγραφον, γέγραφα, *scribo*, bebam, *psi*.

Anceps vocalis qua dicatur.

Ancipitem hîc dico siue Communē vocalem, quam sequitur muta cū liquida: ἐγραφοί, ἐκλινον, ἐκεεινον, *scribebam*, *inclinabam*, *iudicabam*.

Quæ

Quæ ab aspiratis incipiuntur, pro repetendis aspiratis substituunt tenues:

Repetuntur π, κ, τ, pro φ, χ, θ.

- { φείνω, ἐθενον, τίθακα, ferio, iebam, ij.
 φαίνω, ἔφαινον, πέφακα, ostendo, debam, di.
 χαίρω, ἔχαιρον, κέχαρκα, gaudeo, debam, isus sum.

Penultima perfecti & futuri eadē; τὸ φω, verberabo; τέτυφα, verberavi. At disyllaba quintæ coniugationis, penultimam futuri mutant ⁶ in α:

Penultima perfecti.
 & in α in disyllabis quinta.

- { σέλλω } σελῶ ἔσαλκα, mitto, mittā, misi.
 σπείρω } μ. σπερῶ π. ἔσπαρκα, semino, abo, ani.

Immutabiles λ & ρ, manent in præterito, vt in futuro:

λμα, ρμα.

- { φάλλω, φάλῳ, ἔφαλκα, digitis pulsō, abo, ani.
 σπείρω, σπερῶ, ἔσπαρκα, semino, &c.

- 35 My μ seruat quidem, ⁷ sed ascito η: νέμω, 7 νημῶ, νειμένηκα, pro νέμεκα, pasco, pascam, pavi: sic δέμω, βρέμω, ἀδῖφο, fremo, & alia.

μημα.

Ny ν vertitur in γ: φαίνω, lucco, φανῶ, πέφακα. semper enim ν ante γ, κ, χ, ξ, migrat in γ.

γμα.
 ν ante γ, κ, χ, ξ, migrat in γ.

- 20 ⁸ Disyllaba in είνω, ίνω, ώνω, abiiciunt:

8 είνω, ίνω, ώνω.

- { κλείνω, κλειῶ, ἔκλεικα, interimo, interimā, interemi.
 κείνω, κεινῶ, κέκεικα, accusō, accusabo, accusavi.
 * θιώω, θιωῶ, τέθουκα, impetu feror, &c.

9 * aptius exemplū est κείνω. nā τίθουκα & quæ à θῶ formari potest atque à θῶ.

¹ E τ Hic & in perfecto medio, ασι mutatur Doricē in ωπ, & Bæoricē in ω. ² Nempe φα in prima, & α in secunda & quibusdam quartæ, κμα in reliquis. ³ Imò omnium præteritorum & aoristorum, ac paulo post futuri: vbiunque scilicet augmentum habet locum.

1 potest atque à θῶ.
 2 θῶω.
 3 Dor. ωπ pro ασι.

⁴ In exemplaribus tamen correctioribus nō inuenitur punctum subscriptum in huius verbi perfecto, aut temporibus ab eo vel à futuro deductis; sed tantum in imperfecto & temporibus à præsentī formatis. nam futurum est φῶω, vt φανῶ, à φανω, 157, 34. vnde aoristus primus κμα per η monophthongum: & in reliquis modis depositō augmento sumit in principio α futuri, non α præsentis; ἀέρω, ἀρωμι, ἀρω, ἀρευ, ἀρας, nō αἴρω, αἴρωμι, &c.

4 φμα, ρμα, κμα.

⁵ De hac re tamen vide plura in Annotationibus in verba, circa principium. ⁶ Modò futurum non desinat in μεῶ. tum enim ε non mutatur, sed in perfecto est ante

5
 6 A futuro μεῶ præteriti μενηκα.

- antepenultima, propter η quod interferitur: vt *τίμων, τε. τιμῶ, π. τιμῆμενος*: sic *τίμων, τιμῶ, τε τιμῆμενος*, & per synco-
 7 pen *τίμων, secō, secabo, secui.* 7 Nunquam enim με
 Notio de finitis 8 ponitur ante κ. 8 Finita in *είνω* & *ίνω*, pauca reperiun-
 in *είνω* & *ίνω*. 8 tur; atque illa sunt disyllaba, vel à disyllabis composita. 9
 Inueniuntur tamen etiam quædam simplicia hyper-
 disyllaba in *είνω*, vt *φαινω, luceo*: sed illa vltra imper-
 fectum non coniugantur. Hoc etiam notatu dignum,
 Finitorum in *νω* quatuor tantum esse species. omnia
 9 enim desinunt vel in *είνω*, vel *ίνω*, vel *αίνω*, vel *ύνω*. 9 Poë-
 ticè *ἐκταμνω*.

Plusquamper-
fecti.

Plusquamper-
fecti formatio.

Αόριστος ῥησις
indefinitū tem-
pus.

Indefinitū pri-
mum.
Formatio aori-
sti primi.

Vltima.

Augmentum.

Penultima.

Plusqu. { *ἐτελύφην, ἐτελύφεις, ἐτελύφθ, verberarā, &c.*
 perfect. { *ἐτετύφειτον, ἐτετύφειτῶ, atis, ant duo.*
 { *ἐτελύφμεθ, ἐτελύφτε, ἐτελύφθαμεν, us, is, ant.*

A perfecto deducitur, conuerso α in *ειν*. In 11
 fronte sumitur ε, si perfectum incipitur à con-
 sonante; *τέτυφα, ἐτέλύφειν, verberaui, verberaue-
 ram.* alioqui idem principium; *ἠνυκα, ἠνυκεν,
 πεφeci, πεφεcecam.*

Est Græcis tempus quoddam præteritum, 10
 quod appellatur ¹ *ἀόριστος*, hoc est *indefinitum*.
 incerta est enim significatio, paulòne antè res
 præterierit, an multo: sunt que aoristi duo.

AOR. I. { *ἔτυφα, ἔτυφας, ἔτυφε, verberaui, isti, it.*
 { *ἔτύφατον, ἔτύφάτω, istis, erunt duo.* 15
 { *ἔτύφαμεθ, ἔτ-φασθε, ἔτυφαν, imus, istis, erunt.*

Vltimam primi aoristi metimur è futuro,
 cuius seruatur Characteristicon; sed ω migrat
 in α: *τύφω, ἔτυφα, verberabo, verberaui.*

Augmentum vtriusque aoristi idem cum 10
 imperfecto:

{ *ἀνύω, ἠνυον, ἠνυε, perficio, perficiebam, perfeci.*
 { *τύπιω, ἔτυπτον, ἔτυφα, verbero, abam, aui.*

Penultima eadem quæ in futuro, ² ac sem-
 per naturâ aut positione longa:

{ *παίω, παίω, ἐπαύα, ferio, feriam, ferij.*
 { *λέγω, λέγω, ἐλέξα, dico, dicam, dixi.*

Quod

Penultima mu-
tatio in quinta
coniugatione.

Quòd si futuri penultima corripitur, vt in
quinta coniugatione,³ producendæ erunt vo-
cales, hoc pacto: Si *a* penultima futuri extra
diphthongum sit in præfenti migrabit in *u*:
5 veniens autem ex *ai*, Atticè quidem vertetur
in *u*, communiter verò manebit; sed longum
in aoristo cùm breue sit in futuro:

{ *a a n* φάλλω, φάλλῶ, ἐφίηλα, *fidibus cano, nam, ni.*
{ *ai a n* μιάινω, μιάινῶ, ἐμίμνω Atticè, *polluo, am, ni.*
10 { *ai a n* μιαιύω, μιαιυνῶ, ἐμίαινα cōmuniter, *polluo, etc.*

Si penultima sit *e*, aduocatur *i*, vt fiat diph-
thongus *ei*:

{ *i e ei* σπείρω, σπειρῶ, ἔσπειρα, *semino, abo, aui.*
{ *i e ei* στέλλω, στέλλῶ, ἔσειλα, *mitto, mittam, misi.*

15 At *i* & *u* breues in futuro, producuntur in
hoc aoristo:

{ κείνω, κεινῶ, ἔκεινα, *iudico, abo, aui.*
{ ὀτρυνῶ, ὀτρυνῶ, ὀτρυνῶ, *hortor, abor, hortatus sum.*

² SUPPLE *Χρόνος*, id est, *tempus*; quod Græcè ma-
10 sculinum est: atque ideo dicimus, *Aoristus primus* vel
secundus, non *primum*, &c. referentes ad substantium
Græcum *χρόνος*, non ad Latinum, *tempus*: contrà, dici-
mus *Indefinitum*, & *Futurum primum* vel *secundum*, non
primum, &c. intelligimus enim substantium Latinum,
15 *tempus*, non Græcum, *χρόνος*. ² Hanc vniuersalem re-
gulam Author retractat in Annotationibus in Circum-
flexa. ³ Huiusmodi vocalium mutatio, habet solum-
modo locum in Quinta coniugatione, non autem in
2 tertia, quarta vel sexta; quamuis futuri penultima esset
3 breuis: imò apud poëtas, si versus exigat vt eiusmodi
penultima breuis, fiat longa, alia ratione produceretur:
nempe geminato *σ*; vt *ἔφρασα* pro *ἔφρασα*, à *φράζω*,
2 dico, futurum *φράσω*.

35 ³ Aoristus 2. { *ἔτυπον*, *ἔτυπες*, *ἔτυπε*.
{ *ἔτύπετον*, *ἔτυπέτιω*.
{ *ἔτύπομεν*, *ἔτύπετε*, *ἔτυπον*.

1 Indefinitum se-
cundum.

Augmentum hîc vt in aoristo primo; *ἔτυ-*
ψα, *ἔτυπον*.

Augmentum.

Penultima præsentis quo pacto mutetur: in aoristo secundo.

Penultima brevis, ac fermè vna ex ancipitibus, *a, i, u*: proinde vocales præsentis ita mutantur:

η	} in α	λίβω, ἔλαβον, capio, cepi.
ω		τρώω, ἔτραγον, comedo, comedi.
αι		καίω, ἔκαον, uro, ussi.
αυ		παύω, ἔπαον, sedo, sedavi.
ε		διέρω, ἔδαρον, excorio, excoriaui.

2	κ	} in ο	ἀκούω: ² ἤκουον, audio, audivi.
	ϕ		φεύγω, ἔφυγον, fugio, fugi.
3	ει		λείπω, ³ ἔλιπον, linquo, liqui.

In quinta

αι in ζ α

Figuratiua.

πλ π

κλ κ

μν μ

sic κ λ

In quarta

præs. fut. aor.

ζ } ξ γ

σ } σ δ

σ } σ δ

Significatio aoristi sec. & futuri sec.

Disyllaba quintæ coniugationis, pro ei capiunt α: σπείρω, ἔσπαρον, semino, auī: trisyllaba perdunt ι, ὀφείλω, ὤφειλον, debeo, debui.

Figuratiua eadem quæ præsentis: λίβω, ἔλαβον: τὸ πλω, ἔτυπον. nam in πλω, κλω, μνω, prior litera est figuratiua.

In quarta verò coniugatione futurum ξω formatiuam habet γ: ὀρύσσω, ὀρύξω, ἄρυγον, fodio, fodiām, fodi. Vbi autem futurum in σω, erit figuratiua δ: ὀράξω, ὀράσω, ἔφραδον, dico, dicām, dixi.

- 1 ¹ PLURA De hoc aoristo vide in Annotationibus in verba, & in Inuestigatione thematis, in verbo πῶς, pario. Cæterum significatione non differt ab aoristo primo, veluti neque futurum secundum à primo, quando autem alterutro sit vtendum, bonorum aethorum lectio docebit. ² ἤκουον, in vsu non est. nam in finitis in οῶω, εῶω & ἦω, aoristus secundus, futurum secundum, & præteritum medium, desiderantur. ³ Compositum ἐκέρω, ἐκέρημι, & ποῖτικ ἐκέρημι, reliqui, vel reliquerunt.

Futurum Græci duplex habent.

Fut. I. { τύλω, τύψεις, τύψι, verberabo, abis, abit.
 τύψετον, τύψετον, verberabitis, abunt duo.
 τύψομεν, τύψετε, τύψεσθε, abim⁹, abitis, abunt.

- 1 De hoc in singulis Coniugationibus ¹ dictum est prius, pag. 156. 157. 158.

Futurum primum.

Fut.

Fut. 2. { τυπῶ, τυπέεις, τυπέϊ:
 τυπέτων, τυπέτων:
 τυπῶμεν, τυπέτε, τυπῶσι.

Futurum secundum.

2 Fit à secundo aoristo, ablato incremēto, & 2
 5 or vertendo in ᾠ circumflexum; ἐτυπον, τυπῶ.

Formatio futuri secundi.

1 Q V V M Silicet dixit illius Characteristicam in 1
 prima coniugatione esse ψ: in secunda & quibusdam
 quarta, ξ: in tertia, sexta, & quibusdam quartæ, σ: in
 quinta, λ, μ, ν, ρ. 2 Ideo deficiente aoristo secundo, de- 2
 sideratur etiam futurum secundum. Futurum autem
 secundum vocis actiue & mediæ, in rarissimo est vsu;
 nisi in quibusdam verbis, iisque anomalis. Grammatici
 tamen quædam adducunt; vt ἀκούω, & in voce media
 ἀκούωμαι, ab aoristo secundo ἤκουον verbi ἀκούω, audio:
 15 sed hæc exoleuerunt. Cæterum Iones qui syllabas cir-
 cumflexas vbique ferè diuidunt, hoc futurum secundum
 per omnes modos & participia vocis actiue & mediæ,
 atque futurum primæ quintæ coniugationis, variant
 eodem modo quo præsens eiusdem modi, retracto ac-
 20 centu, & inserto s, utpote pro terminationibus ᾠ, εῖς,
 εἶ, ἔτων, ἔτων, ἔωμεν, &c. dicentes εἶω, εἶεις, εἶ; ἔτων, ἔτων; ἔωμεν,
 ἔωσι. sic in reliquis modis.

Futurum secundum vocis actiue & mediæ, inusitatum.

Ionijsses.

IMPERATIVI.

Præsens & { τύπτε, τυπέτω, verbera, verberet:
 25 imperfe- { τύπτετε, τυπέτων, verberate, erēt duo:
 ctum. { τύπτετε, τυπέτωσαν, verberate, berent.
 Perfect. & { τέτυφε, τέτυφέτω, verberaueris, uerit:
 plusquam { τέτυφέτε, τέτυφέτων, raueritis, int duo:
 perfectū. { τέτυφέτε, τέτυφέτωσαν, raueritis, uerint.
 30 Aorist. 1. { τύπσον, τυπέτω, verberato tu, ato ille:
 { τύπσατε, τυπέτωσαν, verberatote, anto duo:
 { τύπσατε, τυπέτωσαν, verberatote, anto.
 Aorist. 2. { τύπε, τυπέτω:
 { τύπέτε, τυπέτων:
 35 { τύπετε, τυπέτωσαν.

à τυπέτω.

à τέτυφα.

ab ἔτυψα.

1 ab ἔτυπε.

Ab indicatio cæteri omnes pendent modi
 & participia, in quibus vox semper est eadem
 præsentis & imperfecti: sic perfecti & plus-
 quamperfecti.

Modi reliqui ab indicatio formati.

Annotatiuncula.

Præteritum perfectū ubiq; seruat augmentum; Aoristi verò extra indicatiuum minimè.

Primam personā imperatiuus non agnoscit.

Futurum quoque nec hîc reperitur, nec in
2 subiunctiuo, sed in illius vicem ² subeunt aoristi.

Futurum subiunctiuo per circumlocutionē.

1 ¹ APVD Syracusanos τύπων. sic εἶπον pro εἶπι, dicitur.
2 In subiunctiuo tamen actiuo illud nonnunquam circumloquimur per participium perfectum actiuum & per præsens, subiunctiuo, siue futurum indicatiui, verbi substantiuo εἶμι, sum: videlicet ᾧ, ἦς, ἦ, σῆμ, σῆς, σῆ, &c. & ἴσμεν, ἴση, ἴση, εἶμαι, εἶμι, εἶμι, εἶμι, &c. vt πετυφῶς ᾧ, vel πετυφῶς ἴσμεν, verberaueo. in voce passiuā circumloquimur, vt apud Latinos, per participium perfectum passiuum & futurum ἴσμεν: vt πετυφῶς ἴσμεν, verberatus ero vel fuero.

OPTATIVI.

ἀ τύπων.

Præsens & imperfectum. { τύπτωμι, τύπτεις, τύπτει, verberatē, es, et: τύπτειτον, τυπτείτω, etis, ent, duo: τύπτωμι, τύπτεις, τύπτειν, em^o, etis, em.

ἀ τίτωφα.

Perfectum & plusquàm perfectum. { τετύπωμι, τετύποις, τετύποι, ἴσμεν, ἴση, ἴση: τετύποιτον, τετύποίτω, etis, ent, duo: τετύπωμι, τετύποις, τετύποιεν, ἴς, ἴς, ἴς.

ab ἴτωφα.

Aorist. 1.

{ τύψαμι, τύψαις, τύψαι, erauerim, is, it: τύψαιτον, τυψάιτω, ritis, rint duo: τύψαμεν, τύψαις, τύψαμεν, imus, tis, nt.

ab ἴτυπων.

Aorist. 2.

{ τύποιμι, τύποις, τύποι: τύποιτον, τυποίτω: τύποιμι, τύποις, τύποιεν.

ἀ τύψω.

Futurum 1.

{ τύψωμι, τύψωις, τύψωι, verberē, res, ret: τύψωιτον, τυψώιτω, retis, rent duo: τύψωμεν, τύψωις, τύψωιεν, em^o, etis, ent.

ἀ τυπῶ.

Futurum 2.

{ τυπῶμι, τυπῶις, τυπῶι: τυπῶιτον, τυπῶιτω: τυπῶμι, τυπῶις, τυπῶιεν.

Annotatiuncula.

1 Omnium Optatiuorum penultima est diphthongus: in actiuis primi aoristi, αι; in cæteris, οι.

2 Secundum futurum circumflectitur: alioqui vox eadem cum secundo aoristo.

Vsitatissimus est & apud Atticos optatiui primus aoristus Æolicus:

S. τύψαι, τύψας, τύψη: D. τυψείατον, τυψείατων.
P. τυψείαμεν, τυψείασι, τυψαν: verberauerim, is, &c.

- 5 ¹ INTELLIGE De penultima primæ personæ numeri singularis. ² Hoc tamen per omnes personas verum esse non potest, propter duas generales regulas de Circumflexo: vna est hæc, Vltimâ longâ naturâ, penultima non circumflectitur: vt τυποιτω, verberent duo.
10 Altera: Antepenultima nunquam circumflectitur: vt τυποιμεν, non τυπώμεν, verberemus, in Optatiuo vocis mediæ: vbi quoque locum habet CLENARDI regula.

S V B I V N C T I V I.

- 15 Præf. & imper. ¹ τύπω, τύπησ, τύπη, si verberē vel verberarem, es, &c.
² τύπωμεν, τύπητε, ³ τύπωσι.

à τύπω.

- Perfect. & plusq̄. ¹ τέψω, τέψης, τέψη, si verberauerim vel fecerim perfectū.
² τέψητον, τέψητον: (rim vel ssem: τετύπωμεν, τέψητε, τετύπωσι.

à τέψω.

- 20 Aor. 1. ¹ τύψω, τύψης, τύψη, si verberauero, is, it, &c.
² τύψητον, τύψητον: (it, &c, τυψώμεν, τύψητε, τυψώσι.

ab έτυψω.

- Aor. 2. ¹ τύπω, τύπησ, τύπη: ² τύπητον, τύπητον: ³ τύπωμεν, τύπητε, τύπωσι.

ab έτυπον.

Inflexioni Subiunctiuorum adhibent conjunctionem *εάν*: vt *εάν* τύπω, si verberem.

Annotatiuncula.

In secunda & tertia singulari est η diphthongus impropria: in duali & plurali, vocalis tantum η.

¹ OMNIA Tempora subiuuctiuorum, in tertia plurali pro ωσι habent ωνη Doricè, vt in indicatiuo ωπι pro ωσι, ωώνη pro ήσι, & ωνι pro ασι.

I N F I N I T I V I.

- 11 Præsens & imperfectum, τύπην, verberare.
Perfectū & plusquæperf. τέψηται, verberauisse.
Aoristus primus, τύψαι, verberauisse.

à τύπω.

à τέψω.

ab έτυψω.

ἀβ ἰτυπος.

Aoristus secundus, τυπῆν.

ἀ τύψω.

Futurum primum, τυψῶ, verberaturum esse.

Futurum secundum, τυπῆν.

ἀ τυπῶ.

Secundum futurum idem cum secundo aoristo.

1 Infinitiuus Quibuscunque in v vel uay desinentibus, Attici, Doris & Iones ante v & uay, syllabam uā inferūt, ex diphthongo (si fortè aliqua ipsum uā præcedat) subiūctiuam, vel u subtrahendo. tum verò Iones ex uay auferunt, ay: Attici & Doris contrā, ay, si fortè non adsit, ad adiiciunt: vt ex δῆναι, posuisse, Iones faciunt δῆναι }

De Dialectorum varietate in infinitorum terminationibus, & uay, figura.

Communiter { Doricè v: Æol. & Dor. lo: 10 Ion. eay pro ēv. }
 eay ————— }
 eay } s } Ionicè
 eay } s } Atticè
 uay — n } } & Dor. 15
 uay } a } Poeticè
 ay } u } μῦσαι.
 ay } o }
 ay }

ANNOTATIO
de infinitiuus Ionis
Doricis &
Atticis.

ἦναι, sicut τῆναι & δῆναι ex τῆναι & ἀναι: Attici verò & Doris, vt ἦναι, sic etiam τῆναι, ἀναι. [Inter hac verba, auferunt ay, & Poëta, superior editio sic habebat, Attici autem id nequaquam faciunt, quinimo ay ad v addunt: vt ex τῆναι, ἀναι, id est, verberare, arare, posuisse) Iones faciunt τῆναι, ἀναι, ἦναι: Attici verò & Doris, τῆναι, ἀναι, ἦναι. Vtraque præceptio satis intricata est & obscura. Rem igitur de infinitiuus Ionicis & Doricis sic accipe clarior. E communis lingua infinitiuus in v, Iones, vt faciant suos, ante finalem literam v, inferunt syllabam uā, & e diphthongo (si qua præcedat) tollunt postpositiuam vocalem, vel v: vt ex τῆναι faciunt τῆναι, ex δῆναι ἀναι. Tum Dorij & (vt quidam tradunt) veteres Attici ex Ionicis formati sunt, paragoge syllaba ay: ex τῆναι, τῆναι: ex δῆναι, ἀναι. Contra si infinitiuus communis idiomatus exeat in uay, Dorij suum inde faciūt supradicta epenthesi & ecbole, vt δῆναι ἦναι, δῆναι δῆναι (sæpe sine ecbole vel syllabe nuda tantum epenthesi, δῆναι δῆναι) Iones suum è Dorico, apocope finalis ay, vt ἦναι ἦναι, δῆναι δῆναι. Sunt qui in superiori etiam genere Ionicis infinitiuos forment è Doricis, eadem apocope: eamque ob eausum accentus sedem nō mutari tradunt. Quam rationē se quen

sequentes, initium formationis sumendum erit à Dorico idiomate, hunc in modum: Dorij, ut ex communis lingua infinitiuis faciāt suos, si exeant in *vay*, ante terminationem inserunt syllabam *μi:ac* si precedat diphthongus, (ei vel *υ*) posteriore eius vocalem tollunt. si desinant in *v*, prater supradictam epenthesin *ε* & *ε*cbolen, in fine ad *v* asciscunt *αy*. Iones verò suos utrobique faciunt ex Doricis, apocope finalis *αy*, accentus sede non mutata.] Poëtæ autem interdum metri gratia *μ* gemināt, ut vocalem precedentem positu longam faciant. Cæterùm quum *vay* est aoristi primi vocis act. (quod tantum accidit verbis Quintæ coniugat. in *vay*) has idiomatum differentias non recipit. Præterea Dores ex infinitiuis in *ειν* & auferentes, per *v* efferunt: Æoles verò, & nonnunquam ipsi Dores, *ειν* mutant in *λω*. Iones, qui syllabas circumflexas dissoluūt pro *ειν* aoristi secundi & futuri secundi, dicunt *ειν*. Hoc quoque monendum, Græcos Gerundia & Supina ignorare. ea tamē circumloquuntur per articulum neutrum & infinitiuum, aduocata etiam sæpenumero aliqua præpositione: ut *αυτῶν τὸ τῆν τῆν*, causa verberandi, ad verberandum, & verberatum: *ὡν τῶ τῆν τῆν*, verberando.

Notio de Gerundia & Supinis.

PARTICIPII.

Præsens & imperfe-
ctum. { ὁ τῦπῶν, ἢ τῦπῶντες.
ἡ τῦπῆς, ἢ τυπῆσης.
τὸ τῦπῶν, ἢ τῦπῶντος.

ἀ τῦπῶν.

Perfectū & plusqu. perfectū. { ὁ τέτυπώς, ἢ τετυπώσθης.
ἡ τέτυπῆς, ἢ τετυπῆσης.
τὸ τέτυπος, ἢ τετυπώσθης.

ἰ ἀ τέτυπα.

Aorist. 1. { ὁ τῦψας, ἢ τῦψαντες.
ἡ τῦψα, ἢ τυψῆσης.
τὸ τῦψαν, ἢ τῦψατος.

ἀβ ἔτυψα.

Aorist. 2. { ὁ τυπῶν, ἢ τυπῶντες.
ἡ τυπῆς, ἢ τυπῆσης.
τὸ τυπῶν, ἢ τυπῶτος.

ἀβ ἔτυπον.

Futurū 1. { ὁ τῦψων, ἢ τῦψοντες.
ἡ τῦψα, ἢ τυψῆσης.
τὸ τῦψον, ἢ τῦψοντος.

ἀ τῦψα.

ἀ τῶν.

Futurū 2. { ὁ τυπῶν, ἢ τυπῶνται.
ἢ τυπῆσθαι, ἢ τυπῆσθαι.
τὸ τυποῦν, ἢ τυποῦνται.

Annotatiuum-
cuius.

2 Omne tempus habet suum participium:
τύπων, verberans, qui verberat aut verberabat:
τετυπῶς, qui verberauit aut verberauerat. Sic aor-
risti, τυψας ac τυπῶν, qui verberauit aut verbera-
uerat: & futura, τυψῶν ac τυπῶν, verberaturus.

Aoristus secundus acuitur, τυπῶν, τυπῶντες:
Secundum futurum circumflexitur, τυπῶν,
τυποῦνται.

Participia masculina & neutra, pertinent
ad quintam nominum declinationem: fœmi-
nina verò, ad secundam.

Æolismus.

1 1 ÆOLICE τετύπων. Cætera participia, cuiuscun-
que sint vocis, recipiunt varietatem dialectorum, vt
nomina secundæ, tertiæ, vel quintæ declinationis; per
quam videlicet & ipsa participia declinata fuerint.

2 2 Idque tam in voce actiua, quam passiuua aut media.
LATINI verò, cum participiorum penuria labo-
rent, Græcorum participia nunquam non obuia variis
modis reddere coguntur, vt præteritum atque aoristos
vocis actiue (quæ Latini desiderant) aut per præsens,
neglecto scilicet tempore; (quamuis id fiat minus pro-
priè) τετυπῶς, τυψας, τυπῶν, feriens, verberans: aut per
nomen, præsertim verbale, verberator, percussor: (hoc
fit rariùs: tamen in nonnullis non omnino malè cedit;
πατὴρ, genitor, parens: est autem aoristi secundi à πατῶ,
pario) aut periphrasi vtuntur, sumentes Relatiuum qui,
quæ, quod, per omnes casus, & verbum præteritum per
omnes personas, vt locus exigit; ὁ τετυπῶς, qui verbe-
rauit, verberauisti, verberauit: ὁ τετυπῶς, mei qui ver-
beraui, tui qui verberasti, eius qui verberauit, & sic in
reliquis casibus: aut mutant participium actiuum in
passiuum, illud atque casum quem regit, per ablatiuum
consequentia effereutes; vt, τυψας λίθον, euegi τὸ πῦρ,
perculo lapide inueni ignem: aut per gerundium, percu-
tiedo lapidem, &c. aut per particulas Quum, quando,
postquam, posteaquam, & similes, & per subiunctiuum
quum vel postquam percussissem lapidem. Sic præsens
τύπων

Participia Gra-
ca, quomodo La-
tine reddantur.

Perfectū & aor-
risti vocis act.

Per præsens:

Per nomen:

Per circumlocut.

Per ablat. par-
ticip. perfecti
pass. absolutè
positum:

Per gerundium:

Per particulas
& subiunct.

ἐπίπλω, verberans, vel cum verberarem : ὄν, existens, vel cum essem, esses, esset. Cum verò idem verbum Græcum potest Latine reddi per actiuum siue neutrum, atque etiam per deponens, vel commune, (vt ἐπίπλω, compilo & vel furor : καλῶ, garrivus vel loquor : κατεφιλέω, basia vel osculor) in reddendis horum participiis præteritis, vt untur participio præterito, ducto à verbo deponenti aut communi ; κατέψους, furatus : κατήσους, locutus : κατεφιλήσους, osculatus. Porro participium præsens passivæ vocis (quo Latini destituuntur) circumloquuntur quoque : vt τυπτήρῳ, qui caditur vel cadebatur : aut mutato tempore, percussus, casus : aut per participium neutropassivum, vapulans. Participia verò media, quum actiuam habent significationem, actiue ; quum passivam, passivè interpretantur, vel circuitiione vtuntur, vt dictum est de præteritis actiuis & de præsentibus passivis. Cæterum multa sunt apud Græcos verba deponentia sub voce passiva & media, quorum quædam per activa verba redduntur, vt δέχομαι, capio : quædam per neutra ; vt κέχομαι, pugno : & quædam per deponentia ; vt ἔπομαι, sequor. nouissimorum horum participia cum Latinis congruunt. ducunt enim Latini à verbis deponentibus participia cuiusvis temporis : sequens, præsentis ; secutus, præteriti ; secuturus & sequendus, futuri : priorum verò præterita, reddenda sunt vt præterita participiorum vocis activæ.

Per particip. du
ἐπὶ à verbo de-
pon. vel comm.

Præs. pass. per
circūlocut. per
partic. præterit.

Particip. vocis
med. quomodo
interpretanda.

Deponentia Gra-
corum, variè à
Latini reddun-
tur.

VERBI PASSIVI.

Indi- { τύπτομαι, τῦπιη, τῦπιε, verberor, ris vel re: 1
cative { τυπόμεθον, ἰπῦπιδον, ἰπῦπιδον, ur, ni, ur duo:
10 præf. { τυπόμεθα, ἰπῦπιδε, ἰπῦπιδε, mur, ini, antur. 2

Paradigma
pass. Barytoni.
Præsens.

3 Prima pluralis non desinit in μῦ ; & ideo 3
integer habetur dualis ; in quo secunda & ter-
tia similes, quòd tertia pluralis exeat in αῖ.

Annotatio.

Im- { ἐτύπτομαι, ἐτύπιη, ἐτύπιε, verberabar: 4
perfect. { ἐτυπόμεθον, ἐτύπιδον, ἐτυπιδω, mur, & c.
15 per- { ἐτυπόμεθα, ἐτύπιδε, ἐτύπιδε, ur, ini, antur.

Imperfectum.

5 Cuiuscunque generis sint verba, tamen 5
idem habent augmentum.

Annotatio de
augmento.

- 1 ¹ IN Voce passiva & media Barytonorū, quoties prima personae definit in *μην* aut *μην*, secunda proprie definit in *σαι* aut *σο*, veluti tertia in *ται* vel *τι*, vt secunda & tertia sint similes; nisi quod hæc habeat r, illa *σ* & formantur à prima, mutando *μην* in *σαι* & *ται*; *μην* verò in *σο* & *τι*: sed vocales præcedentes *μην* aut *μην* interdum mutantur, nempe *ο* monophthongum in *ι* & *ω* in *η*, *ῆ* in *ῆ*, reliquæ manent inuariatæ; vt ex terminationibus *ομην*, *ωμην*, *ῆμην*, fiunt *οσαι* *οται*, *ωσαι* *ωται*, *ῆσαι* *ῆται*: ex *ομην* fiunt *οσο* *οτι*: ex *ομην*, *ἀμην*, *αμην*, fiunt *οισο* *οισο*, *ασο* *ασο*, *ασο* *ασο*. Verùm huiusmodi secundæ personæ exoleuerunt, nisi in paucis verbis (vt aliàs dicitur) & in perfecto & plusquamperfecto indicatiui passiuī, vbi etiā formandi ratio est paulò diuersa, vt suo loco explicatur. Porro Iones à secundis inusitatis suas formant eiecto *ο*, dicentes *σαι*, *ηαι*, *ῆαι*: *σο*, *σο*, *οιο*, *ασο*. atque hæc duæ postremæ *οιο* & *ασο* (quæ in solis Optatiuis inueniuntur) communiter receptæ sunt: aliæ verò priores, à solis Ionibus & poetis celebrantur. Attici autem & Communes his nõ vtuntur, nisi prius facta contractione, *σαι* in *η* vel *οι*, *σο* in *ε*, & Doricè in *σ*; *αο* in *α*, & Syracusanè in *α*: in *ηαι* verò & *ῆαι* (cùm crasis non possit fieri ex vocalibus aut diphthongis quarum prior sit longa) *η* & *οι* corripientes, in *ε* prius commutant, ac deinde contrahunt, *ηαι* quidem in *η*, *ῆαι* verò in *ῆ* vel *ῆ*. Cæterùm Communes non vtuntur contractionibus factis in *α* ab *ηαι* vel *ῆαι*, nisi in tribus *βῆλαι*, *ῆλαι*, *ῆλαι*: id est, *vis*, *putas*, *vidabis*: de quibus vide in Annotationibus in verba. Horum verò omnium quæ diximus exempla tibi sume ex omnibus temporibus passiuī aut mediis Barytonorum, in *μην* aut *μην* desinentibus.
- 2 ² Ionicè & Doricè *τιπτόμεθα*. Idem obseruant, quoties prima pluralis definit in *μεθα*, dicentes *μεθα*: nempe in tota voce passiuā & media, præterquam in aoristis passiuī, & in perfecto ac plusquamperfecto vocis mediæ: ibi enim prima pluralis definit in *μεθ*, veluti in tota voce actiuā. Perfectum quoque Optatiui & Subiuncti

Ionismus &
Dorismus:
μεθα pro *μεθα*.

A primis personis *μην* & *μην* secundarum & tertiærum singularium deductio.

Secunda contracta
Ionica in multis
exoleta

Prima	Tertia	Ionica in multis exoleta
ο	η	ται σαι αι in η vel ει.
ω	ῆ	
ῆ	ῆ	in ου.
ο	α	
ῆ	οι	in ω vel φ. 10
οι	αι	
αι	αι	sine crasi.
		sine crasi.

τ, illa *σ* & formantur à prima, mutando *μην* in *σαι* & *ται*; *μην* verò in *σο* & *τι*: sed vocales præcedentes *μην* aut *μην* interdum mutantur, nempe *ο* monophthongum in *ι* & *ω* in *η*, *ῆ* in *ῆ*, reliquæ manent inuariatæ; vt ex terminationibus *ομην*, *ωμην*, *ῆμην*, fiunt *οσαι* *οται*, *ωσαι* *ωται*, *ῆσαι* *ῆται*: ex *ομην* fiunt *οσο* *οτι*: ex *ομην*, *ἀμην*, *αμην*, fiunt *οισο* *οισο*, *ασο* *ασο*, *ασο* *ασο*. Verùm huiusmodi secundæ personæ exoleuerunt, nisi in paucis verbis (vt aliàs dicitur) & in perfecto & plusquamperfecto indicatiui passiuī, vbi etiā formandi ratio est paulò diuersa, vt suo loco explicatur. Porro Iones à secundis inusitatis suas formant eiecto *ο*, dicentes *σαι*, *ηαι*, *ῆαι*: *σο*, *σο*, *οιο*, *ασο*. atque hæc duæ postremæ *οιο* & *ασο* (quæ in solis Optatiuis inueniuntur) communiter receptæ sunt: aliæ verò priores, à solis Ionibus & poetis celebrantur. Attici autem & Communes his nõ vtuntur, nisi prius facta contractione, *σαι* in *η* vel *οι*, *σο* in *ε*, & Doricè in *σ*; *αο* in *α*, & Syracusanè in *α*: in *ηαι* verò & *ῆαι* (cùm crasis non possit fieri ex vocalibus aut diphthongis quarum prior sit longa) *η* & *οι* corripientes, in *ε* prius commutant, ac deinde contrahunt, *ηαι* quidem in *η*, *ῆαι* verò in *ῆ* vel *ῆ*. Cæterùm Communes non vtuntur contractionibus factis in *α* ab *ηαι* vel *ῆαι*, nisi in tribus *βῆλαι*, *ῆλαι*, *ῆλαι*: id est, *vis*, *putas*, *vidabis*: de quibus vide in Annotationibus in verba. Horum verò omnium quæ diximus exempla tibi sume ex omnibus temporibus passiuī aut mediis Barytonorum, in *μην* aut *μην* desinentibus.

iunctiui passivi quum sit per circumlocutionem, habet primam pluralem in *ιδου*. Æolicè huiusmodi persona in *μειη*, definit in *μειηε* vel *μειηεν*; vt *λεζόμεην* pro *λεζόμεθα*, dicitur: *φρομέην* pro *φρομέθη*, *ferimur*: Vt cōtra idem *ἄολες* pro *ὀπιόθεν* dicunt *ὀπιόθια*, id est, *retro*, *ponè*: & *ἀπέρη* pro *ἀπέρην*: *sino*, *seorsum*. ³ De hac re vide plura 169, 34. 170, 10. ⁴ Fit ab actiuo *ἐτυπην*, mutando *ον* in *όμεν*. ⁵ Id est, siue actiua, siue passiva, siue media: atque vel Barytona, vel Circumflexa, vel in *μ*.

10 { *τέτυμαι, τέτυψαι, τέτυπθ*, *verberatus sum*:
Perf. { *τέλυμαι, τέτυφθον, τέτυφθον, ατι sum*^o, *ἔτ.*
          τέλυμαιθα, τέτυφθε, τέλυμένοι εἰσί, ατι sum^o.

Fit ab actiuo, extrema litera aut syllaba cōuerfa in *μαι*. Secunda persona in *σαι*, actu aut potestate, nempe *ψαι* aut *ξαι*. Tertia in *ται*.

In prima coniugatione mutatur *α* actiui in *μαι*,¹ & *φ* aspirata in *ε* mediam: *τέτυσα, τέτυβμαι*:¹ sed ob euphoniā dicitur *τέτυμαι*, *μ* pro *ε*.

In secunda ac tertia persona est *π* tenuis,¹⁰ *τίτυψαι, τέτυπλαι*. nam *ψ* valet *πσ*.

Secunda & tertia dualis, & secūda pluralis, fiunt à tertia singulari, mutatis tenuibus ante *μ* in proprias aspiratas, idque in omni coniugatione; *τέτυπλαι, τέτυφθον, τέτυφθε*.

¹⁵ Tertiam pluralem circumloquimur per participium pręteriti temporis, & verbū substantiuum, quoties tertia singularis non definit in *ται* purum; *τέτυπλαι*,² *τέλυμένοι εἰσί*.

30 Secunda { *λέλειμαι, λέλεξαι, λέλεκε*, *dictus sum. es*:
coniug. { *λελέμεθον, λέλεχθον, λέλεχθον, dicti su-*
          λελέμεθα, λέλεχθε, λελέμένοι εἰσί. (mus:

Eadem hęc ratio literarum *γ, κ, χ*, & duplicis *ξ*, qualis in prima coniugatione mutarū *β, π, φ*, & duplicis *ψ*: vt à *λέγω*, *dico*, pręteritū actiuum *ἔλεξα*, *dixi*; passiuum *λέλειμαι*, *dictus sum*, mutando *α* in *μαι*, aspiratam *χ* in mediam *γ*.

In secunda & tertia persona est tenuis *α*, *λέξαι, λέλελαι*. nam *ξ* est *κσ*.

Æolisimus,
μειην pro *μειη*:
ηαι pro *ην*.
Imperfecti formatio.

Perfectum.

Perfecti passiuę formatio.

In prima coniugatione:

μαι { *μμαι,*
ψαι { *ψαι,*
πται: *πται,*
μμαιθον,
φθον, φθον:
μμαιθα,
φθ.

Tertia plural.

In secunda γα
in μαι, ξαι, κται:
γμαιθον, χθον,
χθον: γμαιθα, χθ.

Reliquarū coniugationum κα migrat in μα.

In tertia,

κω
αιη
 { σμα,
 σαι,
 σαι:
 σμεθον,
 θον,θον:
 σμεθαι,
 θει.

Tertia
 cōiug. { πείψομαι, πείψομαι, πείψομαι, persuasus sum:
 πεπεισμεθον, πείπειθον, πείπειθον:
 πεπεισμεθα, πείπειθε, πεπεισμένοι εισί.

Ante μα collocandum σ, πείθω, πείπεικα, πεί-
 πεισομαι, persuadeo, persuasi, persuasus sum.

Secunda persona πείψομαι, per vnum σ, tan-
 tūm, etiam si in prima fuerit σ, πείψομαι.

Annotatio.

In quarta nunc
 ut in secunda,
 nunc ut in ter-
 tia.

Quarta
 cōiug. { ὠρυγμαί, ὠρυζαί, ὠρυκαί, fossus sum:
 ὠρύγμεθον, ὠρυχθον, ὠρυχθον:
 ὠρύγμεθα, ὠρυχθε, ὠρυγμένοι εισί.

3
 cōiug. { πείφρασμαί, πείφρασαι, πείφρασαι, dictus sum:
 πεφράσμεθον, πείφραθον, πείφραθον:
 πεφράσμεθα, πείφραθε, πεφρασμένοι εισί.

Annotatio.

Quorum actiuum präteritum in χα, ea se-
 quantur cōiugationem secundam; χ in γ, α, in
 μα: ὠρυχα, ὠρυμαι, fodi, fossus sum. Si autē actiuum
 4 in κα, formatio est ut in tertia, ⁴ assumpto σ: φρά-
 ζω, πείφρακα, πείφρασμαί, dico, dixi, dictus sum.

In quinta, λω
 ἐν λω, λω, λω,
 λω: λωθον, λθον,
 λθον: λωμεθα, λθε.

κω
 αιη
 { ρμα,
 ρσαι,
 ρται:
 ρμεθον,
 ρθον, ρθον:
 ρμεθα,
 ρθε.

Quinta coniugatio etiam in passiuo præ-
 terito seruat immutabiles λ & ρ, ut in actiuo:
 ψάλλω, ἔψαλλα, ἔψαλλαί, digitis pulso, ani, atus, sum,
 vel pulsatum mihi est: σπείρω, ἔσπαρκα, ἔσπαρμαι, se-
 mino, seminavi, seminatus sum.

ψάλλω, { ἔψαλλαί, ἔψαλλαι, ἔψαλλαι:
 ἔψάλλμεθον, ἔψαλλθον, ἔψαλλθον:
 ἔψάλλμεθα, ἔψαλλθε, ἔψαλλμένοι εισί.

σπείρω, { ἔσπαρμαι, ἔσπαρσαι, ἔσπαρθαι:
 ἔσπέρμεθον, ἔσπαρθον, ἔσπαρθον:
 ἔσπαρμεθα, ἔσπαρθε, ἔσπαρμένοι εισί.

In μω ἔρω
 finita,

{ ημα,
 ησαι,
 ηται:

Finita in μω, aut μνω, actiuum habent in
 ηκα, passiuum in ημαι: νέμω, νετέμικα, νετέμημαι,
 pascō, pasci, passus sum: τέμνω, τετέμικα, τετέμημαι,
 cedo seu secō, cecidi, casus sum. nā interponitur η.

νέμω, { νενέμημαι, νενέμησαι, νενέμηται:
 νενεμήμεθον, νενεμήθεον, νενεμήθεον:
 παύσο. νενεμήμεθα, νενεμήθετε, νενεμήθηται.

Sic τετέμημαι, τετέμησαι, τετέμηται, &c.

5 Secunda & tertia dualis, ac secunda pluralis, interferunt σ, quoties tertia singularis exit in ται purum; νενέμηται, νενεμήθεον, νενεμήθετε.

Tertia singulari finita in ται purum, citra circumlocutionem fit tertia pluralis, interponendo ν ante ται, νενεμήται, νενεμήθηται.

10 Verba in ω actiuum faciūt in γκα, passiuum autem primæ personæ in μμαι: φαίνω, πέφαγκα, πέφαμμαι, ostendo, ostendi, ostensus sum, vel manifestatus sum. nam in cæteris manet ν.

15 φαίνω, { πέφαμμαι, πέφανσαι, πέφανται:
 πέφαμμεθον, πέφανθεον, πέφανθεον:
 ostendo. πέφαμμεθα, πέφανθετε, πέφαμμένοι είσι.

Disyllaba in ίνω, είνω, & ώνω, 6 abiiciunt ν, vt 6 in actiuo, nec tamen assumunt σ ante μαι:

10 κείνω, { κέκεμαι, κέκεται, κέκεται:
 κέκεμεθον, κέκεθεον, κέκεθεον:
 indico. κέκεμεθα, κέκεθετε, κέκεθηται.

κείνω, { έκταμαι, έκτασαι, έκταται:
 25 interficio. έκταμεθον, έκταθεον, έκταθεον:
 έκταμεθα, έκταθετε, έκταθηται.

* είνω, im- { πέθυμαι, πέθυσαι, πέθυται:
 petu feror. πέθυμεθον, πέθυθεον, πέθυθεον:
 πέθυμεθα, πέθυθετε, πέθυθη.

7 Sexta cōiugatio nunc accipit σ, ακούω, ήκω, ήκωμαι, audio, audini, auditus sum: nunc non accipit; τοξείω, τοξείωκα, τοξείωμαι, iaculis peto, iaculis petu, iaculis petitus sum.

35 ακούω, { ήκωμαι, ήκωσαι, ήκωται,
 audio. ήκωμεθον, ήκωθεον, ήκωθεον:
 ήκωμεθα, ήκωθετε, ήκωσμένοι είσι.

τοξείω,

ήκειον,
 ηδον, ου:
 ήκειται,
 ηδτε,
 ηδται.

Annotatiuncula.

Finita in αίνω,
 & polysyllaba
 in ίνω:

5 { μμαι,
 νσαι,
 νται:
 ηκειον,
 ηδον, ηδον:
 ηκειται,
 ηδτε.

Finita in ίνω,
 είνω, & disyllaba
 in ίνω.

5 { μαι,
 σαι,
 ται:
 ηκειον,
 ηδον, ηδον:
 ηκειται,
 ηδτε,
 ηδται.

* Aptius exemplum est τεινω:
 nam τεινωμαι potest aequè formari à τεινω, atque à τεινω.

In sexta.

τοξάω, { τείβξάμαι, τείβξάσαι, τείβξάθι:
 sagitto. { τείβξάμεθον, τείβξάσθον, τείβξάσθον:
 { τείβξάμεθα, τείβξάσθε, τείβξάθι.

Plusquamper-
 fectum.

Plusqu. { ἐτείυμμι, ἐτίτυψο, ἐτίτυπτο, verberatus
 perfect. { ἐτείυμμεθον, ἐτίτυφθον, ἐτείυφθην: (eram:
 { ἐτείυμμεθα, ἐτίτυφθε, τεύυμμενοι ἦσαν.

Plusquamper-
 fecti formatio.

Annotatio.

Perfecti prima persona vertit *μαι* in *μι*, *τι-
 τυμμαι*, ἐτείυμμι: *lecūda* & *tertia* *αι* in *ο*, *τέτυψαι*,
ἐτίτυψο: *τέτυπθι*, *ἐτίτυπτο*. Tertia pluralis exit in
ντο, si singularis desinat in *το* purum; *ἐπέκειντο*,
accusatus erat, *ἐπέκειντο*, *accusati erant*: alioqui cir-
 cumloquimur per verbum substantiuum; *τί-
 τυπτο*, *τεύυμμενοι ἦσαν*.

Ionice

1 πτω, φαται.
 2 κτω, ραται.
 { δατω,
 { θατω,
 { ραται.
 α { ητω, ιαται.
 ωτω, οαται.
 ετω { ιατω,
 { οατω.
 λτω, λαται.
 ρτω, ραται.

3 QVARE Fiant huiusmodi consonantium muta-
 tiones, diximus 4, 30. 2 Ionice vero *πετώφαται* absque
 periphrafi. Iones enim & hanc, & plusquamperfecti
 tertiam pluralem, à *tertia* *sing.* formant, ante *ται* vel *η*,
α breue inferentes, & tenues *π* vel *κ*, precedentes *α*, mu-
 tantes in aspiratas *φ*, *χ*, & *σ* in Characteristicam aoristi
 secundi: præterea vocalem longam aut diphthongum, 2
 quæ ipsum *α* præcesserit, corripunt, vocalem longam
 in propriam breuem vertendo, ex diphthongo vero al-
 teram vocalem subtraheudo. Cæterum in Quinta con-
 iugatione non inuenitur hæc Ionica persona, nisi ver-
 bum desinat in *λα*, aut *ρα*; vbi *λ* & *ρ* manent ante *α*, &
 aspiratur, vt quibusdam placet: vt *επαίμα*, *seminati sunt*.
 Herodotus in plusquamperfecto pro *επέλαστο*, dixit *επα-
 λείστο*, per pleonasmum syllabæ *δα*. Neque etiam in-
 uenitur in verbis Sextæ, quæ ante *ται* habent *ο*. Poëtæ
 autem eodẽ modo formant tertiam plur. à *tertia* *sing.*
 in reliquis temporibus Indicatiui & Optatiui: sed in
 Optatiuo antepenultimam, vt hic, non corripunt, nam
 ex *τύπτο*, id est, *verberetur*, faciunt *τύπτοιστο*, id est,
verberentur. In perfecto etiam & plusquamperfecto
 eam non corripunt, si versus id exigat: neque etiam in
 3 aliis temporibus. 3 Dorice *πέφασμαι*, pro *σ* posita ac-
 ristii secundi Characteristica: quod fit & in aliis eiusdem
 4 generis. 4 Attici interdum huiusmodi *σ* excludunt:
 vt *ἀκρίβιστο*, in puluere exerceo, est nõ tantum *ακρίβιστο*,
 sed etiam *ακρίβιστο*, vnde particip. *ακρίβιστος*. nisi hæc à
 5 *κρίνω* formare malis. 5 Inuenitur etiam *πέφασμαι* in *tertia*
 plu

Poëtice

ατω, ιαται.
 ητω, ηαται.
 αβ { ωτω, ωαται.
 { οιω, οιαται.
 οιτω, οιατο.
 ατω, αατω.

Dorismus.

Atticismus.

πέφασται.

plurali presentis, id est, occisi sunt, à πέραιμα, interfectus sum; secundæ coniugationis verborum in μι, à themate φάω, πέραιμι, id est, occido, per i facta reduplicatiōe Ionice. [πέραιμαι Hesychius, Etymologus & Eustathius accipiunt rectius pro tertia plurali perfecti passivi, à themate φάω, retenta Characteristica, ut κέραιμαι à κέρω per synopen: (exponunt enim πέραιμαι εἰσι, occisi sunt) ut in illo hemistichio, πλείους σόοι ἢ πέραιμαι, plures salui sunt quàm occisi. atque inde est non solum infinit. πέραιμαδ̄ occisum esse, verum etiam composita ἀρπυγίας à Marte (vel in bello) occisus, ἀρπυγιάδ̄ recens occisus. Sed reperitur etiam fut. paulo post πέραισαι, occidēris, ab eodem φάω, a in η verso: Il. v. εὐ δὲ σὺ τοῖσι πέραισαι, interque hos tu perimēris. at πέραισθαι τὰυρος, interemptus taurus, 15 apud Lycophronem, à them. φάω, deriuato à φάω, teste Eustathio. Alucinatus est etiam in κέραιμαδ̄, ver. 21. dum tertia pluralis esse scribit, forsā quia Odys. δ̄ legerat, ἔπειθ' εἰ ἐπὶ χεῖρα κέραιμαδ̄, labra elaborata erāt auro: sed meminisse debuerat Atticam esse structuram, de qua 20 & CLENARDVS in ratione Syntaxeos.] 6 Idem accidere putatur quibusdam in αἴμα: at κέραιμαδ̄, pleonastico τῷ κ, detracto augmento, pro κέραιμαδ̄, est tertia singularis, non pluralis; à verbo κέραιμα, perficere, ut ἐπέραιμαδ̄ à φάω. vnde Eustath. etiam singulariter exponit ἀπέραιμα, πέραιμαδ̄. itemque Helych. 7 Sunt qui existimant hæc tantum verba, κείω claudio, ἔλκω traho, κείω seco, 30 fungo, κείω in uero, ἀκούω audio, recipere σ cum verbis circumflexis in έω, έα & έω, quæ non mutant penultimam breuem in longam: de quibus copiose sumus dicturi in Annotationibus in verba Circumflexa. [σ recipiunt & alia verba, ut σείω quatio, κείω claudio. sic κείω pullo: vnde apud Lucianum, κείω πικροκίπρισμαι σ; num circumueni te? & tamen est inde verbale κείωσθαι, id est, sonus pulsu excitatus, sine σ.] Porro κείω, laudo, 35 celebro, facit κείωμαι & κείωσμαι.

{ ἐτύφθην, ἐτύφθης, ἐτύφθη, verberatus fui:
Aorist. i. { ἐτύφθησθην, ἐτύφθησθης:
{ ἐτύφθησθε, ἐτύφθησθε, 1 ἐτύφθησθε.

Formatur à tertia perfecti, mutatis tenuibus ante αἰ in proprias aspiratas; τίτυπθῆ, ἐτύφθην, verberatus est, verberatus fui; λέλειπθαι, ἐλέφθην, dictus est, dictus fui: πείπεισθαι, ἐπέπθην, persuasus est, persuasus fui, &c.

ANNOTATIO.

In primis editionibus.

κέραιμαδ̄.

Quæ verba sexta accipiunt σ, & quæ non.

ANNOTATIO.

Aoristus prim.

1 Formatio aoristi primi.

Aoristus sec.

Formatio aoristi secundi.

Annotatio.

Futurum primum.

Formatio futuri primi.

Futurum secundum.

Formatio futuri secundi.

Paulò pòst futurum.

a Id est, quum quid impendère videtur.

Paulò post futuri formatio.

Bæotismus.

Imperatīvus.

Aorist. 2. { ἐτύπλω, ἐτύπισ, ἐτύπη:
ἐτύπητον, ἐτυπήτω:
ἐτύπημα, ἐτύπησε, ¹ ἐτύπησαν.

Mutat ov actiui in ω, ἐτυπον, verberant, ἐτύπλω, verberatus fui, vel vapulavi.

Caret vterq; aoristus prima duali. nam inflexionē habet actiuorū; siquidem plurale in μα.

Futurū 1. { τυφθήσμαι, τυφθήσῃ, τυφθήσῃαι:
τυφθῆσόμεθον, τυφθῆσέσθον, τυφθῆσέσθον:
τυφθῆσόμεθα, τυφθῆσέθε, τυφθῆσῃ.

A primo aoristo ἐτύφθλω, τυφθήσμαι, verberatus fui, verberabor.

Futurū 2. { τυπήσμαι, τυπήσῃ, τυπήσῃαι:
τυπησόμεθον, τυπήσέσθον, τυπήσέσθον:
τυπησόμεθα, τυπήσέθε, τυπήσῃαι.

A secundo aoristo ἐτύπωλω, τυπήσμαι, verberatus fui, verberabor.

Est Græcis tempus in verbis passivis, quod vocatur μετ' ὀλίγον μέλλον, hoc est, paulò pòst futurum, ² quoties actio iam mox ad futura signatur.

Paulò pòst futurum. { τελύψομαι, τελύψῃ, τελύψῃαι:
τελυψόμεθον, τελύψέσθον, τελύψέσθον:
τελυψόμεθα, τελύψέθε, τελύψῃαι.

Fit à secunda perfecti, interposito ομε; τελύψῃαι, verberatus es, τελύψομαι, mox verberabor, & penè iam verberatus sum: seruatq; augmentum in omni modo.

¹ BŒOTICE Et Æolicè ἐτυφθῃ, nam Bæoti tertiam pluralem vtriusque aoristi passivi formant à prima singulari, mutando ω in εν. At μαιώδλω ἀμαρτι μνηστῆ, polluta sunt sanguine femora, Iliad. 8. non mutat η: vel est syncope, pro μαιωθήτω, reiecto augmento à μαιώω, polluo, contamino.

Imperat. { ¹ τύπλω, τυπήσω, verberare, beretur:
præs. & { τύπισσον, τυπήσθων, ramini, entur duo:
imperf. { τύπισθε, ² τυπήσθωσαν, ramini, rentur.

Futu

Perfectum { τέτυφο, τέτυφθω, verberatus esto, &c.
 & plusqu. { τέτυφθον, τέτυφθων:
 perfectum. { τέτυφθε, τέτυφθωαν.

Secunda persona fit à secunda plusquam-
 5 perfecti; ἐτέτυφο, τέτυφο, verberatus eras, verbe-
 rare: ἐλέλιξο, λέλιξο, dictus eras, dicere: ἐπέπεισο, πέ-
 πεισο, persuasus eras, persuadere: ᾠρουξο, ᾠρουξο, fossus
 eras, fodere.

Formatio per-
 fecti.

Tertia verò ³ à tertia eiusdem temporis, mi-
 10 grante το in θω; & reliquis item tenuibus in
 aspiratas; ἐτέτυπτο, τέτυπτο, verberatus erat, ver-
 beretur: ἐλέλιχτο, λέλιχτο, dictus erat, dicatur: ἐπέ-
 πείσο, πείσο, persuasus erat, persuadeatur. Quod
 si το sit purum, assumitur σ; ἐκέκειστο, κέκειστο,
 15 accusatus erat, accusetur.

πε φθω.
 λτο χθω.
 σο οθω.
 λθω λθω.
 ρθω ρθω.
 ιθω ιθω.
 το θω.

Aorist. 1. { τύφθημι, τυφθήτω, verberator tu, tor ille:
 { τύφθητον, τυφθήτων, raminor, ntor duo:
 { τύφθητε, τυφθήτωσαν, eram minor, antor.

ab ἐτεφάσω.

20 Aorist. 2. { τύπημι, τυπήτω:
 { τύπητον, τυπήτων:
 { τύπητε, τυπήτωσαν.

ab ἐτόπιω.

Aoristi desinunt in θι: sed prior hîc in τι
 propter alterum θ præcedens, τύφθημι, non
 τυφθηθι. sic tertia singularis utriusque, & reli-
 25 qui numeri per τ, non θ; τυπήτω, τύπητον, &c.

Annotatio.
 γηλο, non γηδε.

¹ FIT à τὸ πῆμι, mutando ομμ in π: vel à secunda
 imperfecti: τὸ πῆ, cui similis est hæc secunda impera-
 tiui, reiecto augmento: ideoque dialectorum varieta-
 tem eodem modo recipit, nempe Ionicè τῶπιω, quasi à
 30 τὸ πῆσσι, abiecto σ: vnde facta est communis & Attica
 τῶπιε per crasim σο in π, & Dorica τῶπιδ. Idem iudi-
 cium de reliquis temporibus, imperatiuorum in π finitis.
² Atticè τυπήσθων. nam Attici in hoc præfenti, atque in
 utroque aoristo imperatiui mediij, tertiam pluralem
 35 eandem cum tertia duali faciunt, syllaba σσι per synco-
 pen detracta. ³ Vel brevius: à secunda duali eiusdem
 temporis indicatiui, migrâte σ in ω, vt diximus 165, 44.

Formatio præ-
 sentis imperati-
 ui. eiusque, in dia-
 lectis varietas.

Atticisimus.

Optatiuus pass. à τύπωμα. Optatiui { τυπώμελω, τύπωσο, τύπωσις, verberaret;
 præf. & { τυπώμεθον, τύπωσθον, τυπώσιθω;
 imperf. { τυπώμεθα, τύπωσθε, τύπωθη.

Annotatio. I ¹ Omnium Optatiuorum penultima est diphthongus.

à τίτυμμα. Perfectū { τετυμμένθ, εἶλω, εἶης, εἶη, verberatus es
 & plusq. { τετυμμένω εἶθον, εἶητιλω: (sem:
 perfectū. { τετυμμένοι εἶημεθ, εἶητε, εἶησαν.

Annotatio. In verbis Barytonis semper opus est periphrasi per participiū & verbum substantiuum.

ab ἐτύφω. Aorist. 1. { τυφθείλω, τυφθείης, τυφθείη, verberat sine
 τυφθείηθον, τυφθείητιλω: (vel fuerim:
 τυφθείημεθ, τυφθείητε, τυφθείησαν.

ab ἐτύπω. Aorist. 2. { τυπέλω, τυπέης, τυπέη:
 τυπέηθον, τυπέητιλω:
 τυπέημεθ, τυπέητε, τυπέησαν.

à τυφθίσω. Futurū 1, { τυφθήσω, τυφθήσῃς, τυφθήσῃ, verberet:
 τυφθήσεθον, τυφθήσεθον, τυφθήσεθω:
 τυφθήσεθα, τυφθήσεθε, τυφθήσῃ.

à τυπίσω. Futur. 2. { τυπίσω, τυπήσῃς, τυπήσῃ:
 τυπίσεθον, τυπήσεθον, τυπίσεθω:
 τυπίσεθα, τυπήσεθε, τυπήσῃ.

à τετύψω. Paulo post fu { τετυψώμελω, τετυψώσο, τετυψώσι, mox verbe-
 turum. { τετυψώμεθον, τετυψώσθον, τετυψώσιθω: (ret:
 τετυψώμεθα, τετυψώσθε, τετυψώθη.

I ¹ INTELLIGE In prima persona numeri singularis, vt iam diximus in voce actiua.

Subiunctiuus passiuus. à τύπωμα. Subiunctiuui { τύπωμαι, τύπῃ, τύπῃθ, si verberer vel
 præf. & εἰάν { τυπώμεθον, τυπῃσθον, τυπῃσθον: (rarer:
 imperfect. { τυπώμεθα, τυπῃσθε, τυπῃθ.

à τίτυμμα. Perfectū & plusquā εἰάν { τετυμμένθ ὦ, ἦς, ἦ, si verberatus sim
 perfectum { τετυμμένω ἦτον, ἦτον: (vel essem:
 τετυμμένοι ὦμεθ, ἦτε, ὦσι.

Annotatio. I ¹ Et hîc & in Optatiuo circumloquimur hoc perfectum, vt tertiam pluralem indicatiui.

Aoristus 1. { τυφθῶ, τυφθῆς, τυφθῆσι, si verberat^o sim vel ab ἐτύφθω.
 τυφθῆτον, τυφθῆτον: (fuerim vel fuero:
 τυφθῶμι, τυφθῆτε, τυφθῶσι.

Aoristus 2. { τυπῶ, τυπῆς, τυπῆ:
 τυπῆτον, τυπῆτον:
 τυπῶμι, τυπῆτε, τυπῶσι. ab ἐτύπω.

IN Hoc tamen differunt, quòd tertia pluralis perfecti indicatiui fit citra circumlocutionem, quoties tertia singularis desinit in τῆ purum, 189, 8. quod accidit quibusdā verbis Quintæ & Sextæ: at perfectū in Optativo aut subiunctiuo non fit citra circumlocutionem, nisi in verbis in μι & quibusdam Circumflexis, ductis à verbis Sextæ in ἐν, ἄω, ὄω & ὕω, vt suo dicitur loco.

Infinitiui præf. & imperf. τύπτεσθαι, verberari.

Perfectum & plusquam perfectum, τέτυφθαί, accentu in penultima, verberatum esse vel fuisse.

Aoristus primus, τυφθῶμαι, verberatum esse.

Aoristus secundus, τυπῆναι.

Futurum primum, τυφθήσεσθαι, verberatū iri.

Futurum secundum, τυπήσεσθαι.

Paulo post fut. τέτυψαι, mox verberatum iri.

Infinitiui in εσθαι, fiunt à secunda plurali indicatiui, verso ε in αι, τύπτεσθε, τυπῆσθε.

Infinitiuus pass.
 à τυπόμεναι.
 à τυφθῶν, secunda duali.
 ab ἐτύφθω.
 ab ἐτύπω.

à τυφθήσομεν.
 à τυπήσομεν.
 à τέτυψομεν.

Formatio infinitiuorum in εσθαι.

VEL A prima singulari, mutando ομεν in εσθαι. at perfectum infinitiui (quod tamen non tantum desinit in εσθαι, sed etiam in φθαί, χθαί, λθαί, νθαί & ρθαί) commo- dius formatur à secunda duali, verso εν in αι: vel, vt Author ait, in finitis in εσθαι, à secunda plurali, verso ε in αι.

Participij { ὁ τυπόμενος, ἢ τυπόμενος, qui } verbera
 præf. & { ἡ τυπόμενη, ἢ τυπόμενης, quæ } tur.
 imperf. { τὸ τυπόμενον, ἢ τυπόμενος, quod }

Participia pass.
 à τυπόμεναι.

Perfect. & { ὁ τέτυμμένος, ἢ τέτυμμένος, verberatus:
 plusquam { ἡ τέτυμμένη, ἢ τέτυμμένης, verberata:
 perfectū. { τὸ τέτυμμένον, ἢ τέτυμμένους, verberatū.

à τέτυμμεναι.

Aorist. 1. { ὁ τυφθείς, ἢ τυφθείς, verberatus:
 { ἡ τυφθείσα, ἢ τυφθείσας, verberata:
 { τὸ τυφθέν, ἢ τυφθέν, verberatum.

ab ἐτύφθω.

ἀν' ἐτόπιω.

Aor. 1. { ὁ τυπείσ, ᾤ τυπέϊσ
ἢ τυπέϊσ, ᾤ τυπέϊσ
τὸ τυπέν, ᾤ τυπέϊσ.

ἐ τυφθίσσμεν.

Fut. 1. { ὁ τυφθισόμενος, ᾤ τυφθισόμενος, verberādus:
ἢ τυφθισομένη, ᾤ τυφθισομένης, verberāda:
τὸ τυφθισόμενον, ᾤ τυφθισομένον, verberādū.

ἢ τυπηίσσμεν.

Fut. 2. { ὁ τυπηισόμενος, ᾤ τυπηισόμενος:
ἢ τυπηισομένη, ᾤ τυπηισομένης:
τὸ τυπηισόμενον, ᾤ τυπηισομένον.

ἢ τεύοισμεν.

Paulo- { ὁ τεύοισμεν, ᾤ τεύοισμένον, } -ndus: 19
post fu { ἢ τεύοισμένη, ᾤ τεύοισμένης, } -nda:
turum { τὸ τεύοισμενον, ᾤ τεύοισμένον, } -ndum.

Annotatiō-
nis.

Accentus perfecti in penultima: reliquorum
in μένος in antepenultima: at aoristi acuuntur.
Cæterum μένσ & μένον ad tertiam pertinent
declinationem, εἰς & ἐν ad quintam: omnia
autem fœminina ad secundam.

1 Q V O M O D O Latine reddi debeant participia ver-
borum passiuorum ac deponentium, diximus 158, 10.

VERBUM MEDIVM.

Mediū ; ᾤ cur
ita dicatur.

Mediū verbum siue Commune, quod nunc
actiue capitur, nūc passiuē; βιάζομαι ᾤ φίλον, vio-
lo amicum: βιάζομαι ἐπὶ ᾤ φίλσ, violor ab amico:
sic ἄγομαι, ducor, ἀγορεύω, κομίζομαι, porto, portor.

In vocē mediᾶ
annotatiōculæ.

Ab actiuis autem non tantum passiuā dedu-
cuntur, sed etiam mediā; quorum & inflexio
& significatio partim actiua, partim passiuā.

Præsens & præteritum imperfectū, non tan-
tum inflectēdi ratione, verum & voce penitus
eadem sunt cum verbo passiuo. Perfectum &
plusquamperfectum, sortita sunt terminatio-
nem actiuā: aoristi ac futura, passiuā.

Perfectum me-
dium.

Indica- { τίτυπα, τέτυπας, τίτυπε, verberaui, vel
tiui per- { τέτύπαλον, τέτύπαλον: (verberatus sum)
fectum. { τίτύπαλον, τέτύπαλε, τέτύπασσι.

Medium

Medium præteritū formatur ab actiuo, collocata figuratiua litera præsentis pro figuratiua præteriti actiui; τέτυφα, τέτυπα, à τυπῶ. Nam delinentiū in πῶ, κῶ, μῶ, formatiua litera est prior cōsonans; τίπλω, τέτιχα, τέτυκα, pario, peperī, peperī: τέμνω, τέμνωκα, τέτυμα, incido, incidi, incidi, vt dictum est suprā pag. 158, 27. 178, 15.

Formatio perfecti medij.

Annotatio.

Præterea Quartæ coniugationis futurum ξῶ, caracteristico facit γ; πλήσω, πλήξω,πέπληχα, 10 πείπληχα; percutio, percutiam, percussi vel percussus sum: σω autem δ, φράσω, φράσω, πείφρακα, πείφραδα, dico, dicam, dixi; vt etiam notatum est in secundo aoristo verbi actiui.

Annotatiuncula in perfectum medium.

Trium verò temporū eadem est figuratiua, 15 secūdi aoristi, secūdi futuri, & præteriti medij.

In Sexta coniugatione caracteristico est 2 vocalis aut diphthōgus; λύω, λέλυκα, λέλυκα, 2 λύω, λύω, λύω, solui, solui vel solutus sum: ἀκούω, ἤκουκα, ἤκουκα, 2 ἀκούω, ἀκούω, ἀκούω, audio, audiui, audiui vel auditus sum: quāquam 30 hoc tempus hīc rarum.

Penultima eadē quæ in actiuo, τέτυφα, τέτυπα, 30 Difyllabi futuri penultima: migrabit in 3o; λέγω, λέξω, λέλεχα, λέλοθα, dico, &c. at diphthōgus 3 ei in oi; πείθω, πείσω, πείπθω, πείποιθα, persuadeo, &c.

ei in oi.

Vocalis α præsentis, interdum seruatur; 4 λέλω, ἔφαλκα, ἔφαλα, fidibus cano, &c. 4 interdum 4 vertitur in η, θάλλω, τέθαλκα, τέθηλα, germino, &c. diphthongus autem αη in η diphthongum im- 5 propriam; φαίνω, πέφνηα, ostendo, ostendi vel ostensus sum, visus sum.

α in η.

αη in η.

Plusq. { ἐτέλυπην, ἐτέλυπες, ἐτέλυπθι, verberauerā, vel 6 perf. { ἐτέλυπθον, ἐτέλυπέτλω: (verberatus erā: 6 { ἐτέλυπθην, ἐτέλυπετε, ἐτέλυπθαν.

Plusquamperfectum.

8 Aor. I. { ἐτύφαμην, ἐτύφω, ἐτύφαθι: 8 { ἐτύφασθον, ἐτύφασθον, ἐτύφασθην: 8 { ἐτύφασθε, ἐτύφασθε, ἐτύφασθε.

Aoristus prim.

Formatio aoristi primi.

Additur $\mu\lambda\omega$ ad actiuum; $\epsilon\tau\upsilon\phi\alpha$, verberani, $\epsilon\tau\upsilon\phi\acute{\alpha}\mu\lambda\omega$, verberani vel verberatus sum.

Aoristus sec.

Aorist. 2. $\left\{ \begin{array}{l} \epsilon\tau\upsilon\pi\acute{\alpha}\mu\lambda\omega, \epsilon\tau\upsilon\pi\epsilon, \epsilon\tau\upsilon\pi\epsilon\zeta\omicron; \\ \epsilon\tau\upsilon\pi\acute{\alpha}\mu\epsilon\theta\omicron\sigma, \epsilon\tau\upsilon\pi\epsilon\delta\omicron\sigma, \epsilon\tau\upsilon\pi\epsilon\delta\iota\lambda\omega. \\ \epsilon\tau\upsilon\pi\acute{\alpha}\mu\epsilon\theta\alpha, \epsilon\tau\upsilon\pi\epsilon\delta\epsilon, \epsilon\tau\upsilon\pi\omicron\sigma\zeta\omicron. \end{array} \right.$

Formatio aoristi secundi.

Mutatur $\omicron\sigma$ actiui in $\acute{\omicron}\mu\lambda\omega$; $\epsilon\tau\upsilon\pi\omicron\sigma$, $\epsilon\tau\upsilon\pi\acute{\alpha}\mu\lambda\omega$.

Futurum primi.

Futurū 1. $\left\{ \begin{array}{l} \tau\upsilon\phi\omicron\mu\alpha\iota, \tau\upsilon\phi\eta, \tau\upsilon\phi\epsilon\zeta\omicron; \\ \tau\upsilon\phi\acute{\omicron}\mu\epsilon\theta\omicron\sigma, \tau\upsilon\phi\epsilon\delta\omicron\sigma, \tau\upsilon\phi\epsilon\delta\omicron\sigma; \\ \tau\upsilon\phi\acute{\omicron}\mu\epsilon\theta\alpha, \tau\upsilon\phi\epsilon\delta\epsilon, \tau\upsilon\phi\omicron\sigma\zeta\omicron. \end{array} \right.$

Formatio futuri primi.

Actiuum ω Barytonum in $\omicron\mu\alpha\iota, \tau\upsilon\phi\omega$, verberabo, $\tau\upsilon\phi\omicron\mu\alpha\iota$, verberabo vel verberabor.

Futurum sec.

Futurū 2. $\left\{ \begin{array}{l} \tau\upsilon\pi\acute{\alpha}\mu\alpha\iota, \tau\upsilon\pi\acute{\eta}, \tau\upsilon\pi\epsilon\iota\tau\alpha\iota; \\ \tau\upsilon\pi\acute{\alpha}\mu\epsilon\theta\omicron\sigma, \tau\upsilon\pi\epsilon\delta\omicron\sigma, \tau\upsilon\pi\epsilon\delta\omicron\sigma; \\ \tau\upsilon\pi\acute{\alpha}\mu\epsilon\theta\alpha, \tau\upsilon\pi\epsilon\delta\epsilon, \tau\upsilon\pi\omicron\upsilon\omega\tau\alpha\iota. \end{array} \right.$

Formatio futuri secundi.

Futurū primū quinta Coniugationis $\epsilon\mu\alpha\iota$.

Etiam hoc fit ab actiuo, vertendo $\acute{\omega}$ Cit-
cum flexum in $\epsilon\mu\alpha\iota$: $\tau\upsilon\pi\acute{\omega}, \tau\upsilon\pi\acute{\alpha}\mu\alpha\iota$. Ideo quæ in
Quinta coniugatione primum quoque futurum
desinit in $\epsilon\mu\alpha\iota$: nam actiuum in $\acute{\omega}$ circumflexitur: vt à $\alpha\pi\epsilon\iota\rho\omega$, *semino*, primum futurum actiuum $\alpha\pi\epsilon\rho\acute{\omega}$, medium autē $\alpha\pi\epsilon\rho\acute{\epsilon}\mu\alpha\iota$; secundum verò actiuum $\alpha\pi\alpha\rho\acute{\omega}$, medium $\alpha\pi\alpha\rho\acute{\epsilon}\mu\alpha\iota$.⁶ Accidit igitur hîc idem esse vtrumque futurum tam actiuum quàm medium; $\phi\acute{\alpha}\lambda\lambda\omega, \phi\acute{\alpha}\lambda\acute{\omega}, \phi\acute{\alpha}\lambda\acute{\epsilon}\mu\alpha\iota$, *fidibus cano*.

Annotatio.

1. ¹ NON Tamen omnia verba media actiuam simul & passiuam significationem habent: sed quædam actiuam tantum, quædam passiuam, & alia vtramque. quod discrimen vsu melius quàm præceptionibus colligitur.
2. ² Sed non semper est eadem cum figuratiua aoristi secundi & futuri secundi; vt ipse regula præcedenti affirmabat. nam ibi est semper breuis, hîc verò interdum longa: vt ab $\acute{\alpha}\kappa\omicron\upsilon\acute{\omega}$ *audio*, non tantum est $\acute{\eta}\kappa\omicron\alpha$, vt $\acute{\eta}\kappa\omicron\sigma$ in aoristo secundo: sed etiam $\acute{\eta}\kappa\omicron\upsilon\alpha$, vnde verbale $\acute{\alpha}\kappa\omicron\upsilon\acute{\eta}$ apud Homerum. [$\acute{\eta}\kappa\omicron\upsilon\alpha$ agnoscit etiam Herodotus: at *Ælius Dionysius* quarendum esse scribit, quomodo ab $\acute{\alpha}\kappa\omicron\upsilon\acute{\omega}$ sit perfectum medium $\acute{\alpha}\kappa\acute{\eta}\kappa\alpha$, quum à verbis puris in $\acute{\alpha}\omega, \acute{\delta}\omega$ & $\omicron\omega$, non reperiuntur nec perfecta media, nec aoristi secundi actiui, passiuui, aut medi: qualia receset $\chi\eta\acute{\alpha}\omega, \psi\acute{\alpha}\omega; \beta\alpha\sigma\iota\lambda\acute{\delta}\omega, \tau\rho\alpha\iota\acute{\delta}\omega, \pi\alpha\iota\delta\acute{\delta}\omega; \lambda\acute{\omega}, \kappa\rho\omega$.

ANNOTATIO.

non immerito igitur suspectū sequēs πίπτουα.] sic δίδωα est
 δίδωα, & ἦα ab εἶω, teste Lascari. à ποιῶ quoque, id est
 fido, cuius aoristus secundus est ἔπειον, prateritum me-
 dium putatur esse πίπτουα in quibus vides diphthon-
 5 gos, non nudas vocales, sicut in aoristo. Verum hæc
 tempora (vt ipse author ait,) vix inueniuntur in verbis
 Sextæ, præcipuè si desinant in δῶα, αῶα, οῶα, & hyper-
 disyllaba in ῶα. 3 Tamen disyllaba finita in εἶω per
 vnicum λ, retinent hîc ε: vt τέλωα, τέπελα, perficio, perfec-
 10 [τέλωα agnoscit non Vrbanus modo, sed etiam Lascaris in
 minore pariter ἔν̄ maiore Grammatica: forsitan tamen vt
 à δαπίω ἔν̄ μυκῶα sunt δέδωπα ἔν̄ μίμυκα, sic τέπελα à
 πῆλω: quum verbi τέλωα nullum proferatur exemplum.]
 μέλωα, μέμελα, & ectasi μίμελα, curo, curavi. hoc autem
 15 fit; quia veniunt tanquam à τελέω, μελέω. vide Anno-
 tationes in præteritum medium. Porro αἰώω per me-
 tathesim ex αωθῶα, id est floreo, quamuis sit trisyllabum,
 tamen mutat penultimam ε in ο, αῶωα: compositum
 cum ὀσ, ὀσῶωα: cum ἐπί, ἐπεινώωα, florui super. quidam
 20 tamen aliter deducunt. 4 Hoc fit tantum in verbis
 γέλωα, germino, & κλάωα, clango: præteritum med. κέ-
 κληωα, vnde participium κελήωα, in plur. οἱ κελήωατες:
 pro quo Homerus κελήωατες † Æolicè, vt εἰρήωατες
 pro εἰρηώατες dici Corinthus tradit: nisi malis esse præ-
 25 lens, à them. κελήωα. 5 Notandum, Atticos læpè
 vsurpare futura mediōrum loco actiōrum, reiectis
 actiuis. 6 Imò semper in hac coniugatione est idem,
 nisi in verbis quorum penultima est ε, aut in disyllabis
 quorum penultima est εα. tantum in Quinta coniuga-
 30 tione eadem sunt terminationes vtriusque futuri
 per omnes modos & participia. inuenitur tamen in
 primo futuro ἄλωα pro ἀλέωα, saliet, ab ἀλωα,
 salio. & Ionicè (vt dictum est 179, 15.) huiusmodi sylla-
 bæ circumflexæ dissoluntur, ac præposito ε, termi-
 35 nationes futuri secundi siue primi in Quinta, sunt ead-
 em cum terminationibus præsentis siue futuri alia-
 rum coniugationum. dicitur enim εἰωα, εἶωα,
 εἶωα: εἰωῶα, εἰωῶα, εἰωῶα: εἰωῶα, εἰωῶα, εἰωῶα, pro
 εἰωα, ἦ. εἶωα: εἰωῶα, εἰωῶα, &c. sic in infinitiuo εἰωῶα
 40 pro εἰωῶα.

ANNOTATIO.

ἐπεινώωα.

κεκλήωατες.

Atticismus.

6 Annotatio.

Imperatiui { τέτυπε, τέτυπέτω, verbera, vel ver- 1 Imperatiuus
 perfectū & { τέλυπεσον, τέλυπέτων: (berare: medius.
 plusq̄ perf. { τέλυπέσθε, τέλυπέτωσαν. à τίτυπε.

ab ἐτυψάμην.

Αορ. 1. { τύψαι, τυψάδω, verberato vel verberato:
 τυψαθον, τυψάδων:
 τυψασθε, τυψάσθων.

ab ἐτυπόμην.

Αορ. 2. { τυπέω, τυπέωθι:
 τυπέσθων, τυπέσθων:
 τυπέσθε, τυπέσθων.

Annotatio.

I

Hoc Singulare in raro est usu; sed vtmur circumlocutione per participium perfectum medium, & imperatiuum verbi substantiui εἶμι, sum: ut τυπῆς ἴδι: quasi verberatus esto. [Sed Annotationē istam Ælius Dionysius restringere videtur ad verba pura, & numerū singularem. postquam enim dixit, ἀνάτοι δὲ ἡγὰ οἱ ποιοῦντες παρκαίψοι εἶμι ἐν ἑκαστῷ ἴδι, subiungit, usu obtinuisse ut ista perfecta sic enuntientur, ἡσθησθε ἴδι, τιποῦσθε ἴδι: exempla purorum, nō impurorum verborū proferens.]

(uissē, vel tū essē:

Optatiuus medius.

à τίτυπα.

Optatiui { τελύποιμι, τελύποις, τελύποι, verbera-
 pf. & plus- { τελύποισθον, τελύποισθων:
 quamperf. { τελύποιμεθ, τελύποιτε, τελύποιεν.

ab ἐτυψάμην.

Αορ. 1. { τυψάμην, τυψάσομαι, τυψάσθω, verberauerim vel:
 τυψάμεθα, τυψάσθε, τυψάσθων. (us fuerim:

ab ἐτυπόμην.

Αορ. 2. { τυπόμην, τύποιο, τύποισθω:
 τυποίησθων, τύποισθων, τυποίησθων:
 τυποίησθε, τύποισθων.

à τυψομαι.

Fut. 1. { τυψοίμην, τύψοιο, τύψοισθω, verberē vel ver-
 τυψοίμεθον, τύψοισθον, τυψοίσθων: (berer:
 τυψοίμεθα, τύψοισθε, τύψοισθων.

à τυπῆμαι.

Fut. 2. { τυποίμην, τυποίο, τυποίοιτο:
 τυποίησθων, τυποίησθων, τυποίησθων:
 τυποίησθε, τυποίησθων.

Annotatio.

Cum aoristo secundo consentit voce, sed differt accentu.

*Subiunctiuius medius.

à τίτυπα.

Subiunctiui { τελύπω, τελύπησθε, τελύπησι, si verberanissē
 perf. & ἐάν { τελύπησθον, τελύπησθων: (vel atus essē: ἢ
 plusquāpf. { τετύπωμεθ, τετύπησθε, τετύπωσι.

Aor.

ΑΟΓ.Ι. ἐάν	{	τύψομαι, τύψῃ, τύψῃς, <i>si verberauero vel</i>	<i>ab ἐτυψάμην.</i>
		τύψομαι, τύψῃ, τύψῃς, <i>(tus fuero:</i>	
		τύψομαι, τύψῃ, τύψῃς, <i>τύψω).</i>	
ΑΟΓ.ΙΙ. ἐάν	{	τύπῃμαι, τύπῃ, τύπῃς:	<i>ab ἐτυπόμην.</i>
		τύπῃμαι, τύπῃ, τύπῃς:	
		τύπῃμαι, τύπῃ, τύπῃς:	

Infinitiuū perfectū & plusquamperfectum
 τετυπῆναι, *verberauisse vel verberatū esse.* Aoristus
 primus, *τύψαδξ, verberauisse vel verberatū fuisse.*

Infinitiuus me-
dius.

à τίτυπα.
ab ἐτυψάμην.
ab ἐτυπόμην.
à τύψομαι.
à τυπῃμαι.
Annotatio.

10 Aoristus secundus, *τυπέδξ.* Futurum primum
τύπεδξ, verberaturum vel verberandum esse. Futu-
 rum secundum, *τυπέδω, per εἰ circumflexum:*
 at secundus aoristus per εἰ acutum, *τυπέδω.*

Participij *τετυπῶς, τετυπῶς, qui verberauit vel*
 15 perfect. & *τετυπῆς, τετυπῆς: (verberatus est:*
 plusquāpf. *τετυπῶς, τετυπῶς.*

Participia me-
dia.
à τίτυπα.

Aoristus 1. *τυψάμενος, τυψάμενος, qui verberauit*
τυψάμενος, τυψάμενος: (vel ratus est:
τυψάμενος, τυψάμενος.

ab ἐτυψάμην.

10 Aoristus 2. *τυπομένης, τυπομένης:*
τυπομένης, τυπομένης:
τυπομένης, τυπομένης.

ab ἐτυπόμην.

Faturū 1. *τυψόμενος, τυψόμενος, verberaturus vel*
 25 *τυψόμενος, τυψόμενος: (verberandus:*
τυψόμενος, τυψόμενος.

à τύψομαι.

Faturū 2. *τυπεμένης, τυπεμένης:*
τυπεμένης, τυπεμένης:
τυπεμένης, τυπεμένης.

à τυπῃμαι.

Atque hæcenus de verbis Barytonis.

30 CONTRACTIONS VERBORVM.

Barytonis Sextæ coniugationis in
έω, άω, έω, fiunt per contractionem
 verba quę vocantur Circumflexa,
 ob id quoddam duabus syllabis in
 35 *ŷynam contractis, accentum possideant cir-*

Vnde & quo-
modo fiant ver-
ba Circūflexa.

Regula.

Quid habeant commune circumflexa cū Barytonis, & qua in re ab illis dissentiant.

Qua tempora contrahantur.

cumflexum: ποιέω ποιῶ, facio: βοάω, βοῶ, clamo: ἔχουσιν, ἔχουσιν, in auro: ἔω, ἄω & ὄω coalescentibus in ῶ: siquidem ex accentu acuto & graui nascitur circumflexus. itidem in reliquis personis: ποιέεις ποιέεις, facis: βοάεις βοᾶς, clamas: ἔχουσεις, ἔχουσιν, in auras: de quib. postea. Neque hīc est quicquam peculiare, nisi quod ex tribus illis Characteristicis, α, ε, ο, & vocali aut diphthongo sequente, certo quodam modo fiat crasis, haud aliter atque in contractis nominibus, quæ, exceptis contractionibus, planè quintæ sunt declinationis.

Et quemadmodū illic nō in omnibus casibus semper fit cōtractio, licet genitiuus desinat in ε purū, ita hīc non omne tēpus est capax cōtractionis, sed tantūm præsens & imperfectū, idq; in omnib. modis ac participiis: quia, cū illæ terminationes quæ sequuntur π in τὸ πλω, τὸ πλῆς, τὸ πλῆ, in sexta cōiugatione his locis reperiuntur pure, ποιέω, ποιέεις, ποιέει, recepta est in quibusdam cōtractio; nempe in iis quæ ante ω habent vnā è figuratiuis, α, ε, ο: pro quarū numero redduntur coniugationes Circumflexorū, vbi crases ex istis vocalib. ad hunc fiunt modum:

* Ceporino & quibusdā aliis on contrahitur in ο, ω, & qui Gazam secuti sūt auctorē. nā is in verborū cōtractōrū regulis tradit. & cōtrahi in ω vel in ε, ut iav ἔχουσιν, iav ἔχουσιν vel ἔχουσιν. Vide & infra in pag. 208, 206.

	Prima,	Secunda,	Tertia,		
Figuratiua ε	$\begin{cases} \epsilon & \epsilon\tau \\ \omicron & \omicron \\ \eta & \eta \\ \omega & \omega \\ \delta & \delta \\ \omicron\iota & \omicron\iota \\ \alpha & \alpha \\ \eta & \eta \end{cases}$	Figuratiua α	$\begin{cases} \epsilon & \alpha \\ \omicron & \omega \\ \eta & \alpha \\ \omega & \omega \\ \epsilon\tau & \alpha \\ \omicron\iota & \omicron \\ \alpha & \omega \\ \eta & \alpha \end{cases}$	Figuratiua ο	$\begin{cases} \epsilon & \alpha \\ \omicron & \alpha \\ * \eta & \omega \\ \omega & \omega \\ \delta & \omicron\iota \\ \omicron\iota & \omicron\iota \\ \alpha & \alpha \\ \eta & \omicron\iota \end{cases}$

Inflexio verò & formatio istiusmodi verborum per omnia genera, modos & participia, se habet vt præscriptū est in Barytonis. Futurum enim

enim omnium circumflexorum desinit in $\sigma\omega$, præteritum in $\kappa\alpha\acute{\iota}$; à quibus reliqua deriuntur tempora, iuxta canones Barytonorum.

PRIMA coniugatio circumflexorum, fit à 5 verbis sextæ coniugationis Barytonorū in $\acute{\epsilon}\omega$; $\pi\omega\acute{\iota}\epsilon\omega$ $\pi\omega\acute{\iota}\omega$. Futurum in $\acute{\eta}\sigma\omega$, vertendo ϵ in η , $\pi\omega\acute{\iota}\acute{\eta}\sigma\omega$: vnde præteritum in $\eta\kappa\alpha$, $\pi\epsilon\pi\omega\acute{\iota}\eta\kappa\alpha$.

VERBI ACTIVI,

Indica- $\pi\omega\acute{\iota}\epsilon\omega$ $\acute{\omega}$, $\pi\omega\acute{\iota}\epsilon\acute{\iota}\varsigma$ $\acute{\epsilon}\iota\varsigma$, $\pi\omega\acute{\iota}\acute{\epsilon}\acute{\iota}$ $\acute{\epsilon}\acute{\iota}$:
 tiui præ- $\pi\omega\acute{\iota}\epsilon\acute{\epsilon}\tau\omega\epsilon\iota\tau\omicron\upsilon$, $\pi\omega\acute{\iota}\acute{\epsilon}\acute{\epsilon}\tau\omega\epsilon\iota\tau\omicron\upsilon$:
 10 sens. $\pi\omega\acute{\iota}\epsilon\omicron\mu\epsilon\upsilon$ $\acute{\epsilon}\mu\epsilon\upsilon$, $\pi\omega\acute{\iota}\acute{\epsilon}\tau\epsilon$ $\acute{\epsilon}\acute{\iota}\tau\epsilon$, $\pi\omega\acute{\iota}\acute{\epsilon}\nu\sigma\iota$ $\acute{\omega}\sigma\iota$.
 Imperf. $\acute{\epsilon}\pi\omega\acute{\iota}\epsilon\omicron\upsilon$ $\acute{\epsilon}\nu$, $\acute{\epsilon}\pi\omega\acute{\iota}\acute{\epsilon}\epsilon\varsigma$ $\acute{\epsilon}\iota\varsigma$, $\acute{\epsilon}\pi\omega\acute{\iota}\acute{\epsilon}\epsilon\iota$ $\acute{\epsilon}\acute{\iota}$:
 $\acute{\epsilon}\pi\omega\acute{\iota}\acute{\epsilon}\acute{\epsilon}\tau\omega\epsilon\iota\tau\omicron\upsilon$, $\acute{\epsilon}\pi\omega\acute{\iota}\acute{\epsilon}\acute{\epsilon}\tau\omega\epsilon\iota\tau\omega$ $\acute{\epsilon}\acute{\iota}\tau\omega$:
 $\acute{\epsilon}\pi\omega\acute{\iota}\acute{\epsilon}\omicron\mu\epsilon\upsilon$ $\acute{\epsilon}\mu\epsilon\upsilon$, $\acute{\epsilon}\pi\omega\acute{\iota}\acute{\epsilon}\acute{\iota}\tau\epsilon$ $\acute{\epsilon}\acute{\iota}\tau\epsilon$, $\acute{\epsilon}\pi\omega\acute{\iota}\acute{\epsilon}\omicron\upsilon$ $\acute{\epsilon}\nu$.

15 Perfectum, $\pi\epsilon\pi\omega\acute{\iota}\eta\kappa\alpha$, $\pi\epsilon\pi\omega\acute{\iota}\eta\kappa\alpha\varsigma$, &c. vt $\tau\acute{\epsilon}\tau\upsilon\theta\alpha$, $\tau\acute{\iota}\tau\upsilon\theta\alpha\varsigma$. Plusquamperfectum, $\acute{\epsilon}\pi\epsilon\pi\omega\acute{\iota}\eta\kappa\acute{\epsilon}\nu$. Aoristus primus, $\acute{\epsilon}\pi\omega\acute{\iota}\eta\kappa\alpha$. Futurum primum, $\pi\omega\acute{\iota}\acute{\eta}\sigma\omega$.

Imperatiui $\pi\omega\acute{\iota}\acute{\epsilon}\epsilon$ $\acute{\epsilon}$, $\pi\omega\acute{\iota}\acute{\epsilon}\acute{\epsilon}\tau\omega$ $\acute{\epsilon}\acute{\iota}\tau\omega$:
 præsens & $\pi\omega\acute{\iota}\acute{\epsilon}\acute{\epsilon}\tau\omega\epsilon\iota\tau\omicron\upsilon$, $\pi\omega\acute{\iota}\acute{\epsilon}\acute{\epsilon}\tau\omega\epsilon\iota\tau\omega\upsilon$:
 20 imperfect. $\pi\omega\acute{\iota}\acute{\epsilon}\tau\epsilon$ $\acute{\epsilon}\acute{\iota}\tau\epsilon$, $\pi\omega\acute{\iota}\acute{\epsilon}\acute{\epsilon}\tau\omega\acute{\alpha}\nu$ $\acute{\epsilon}\acute{\iota}\tau\omega\acute{\alpha}\nu$.

Perfectum & plusquamperfectum, $\pi\epsilon\pi\omega\acute{\iota}\eta\kappa\epsilon$.
 Aoristus primus, $\pi\omega\acute{\iota}\eta\kappa\omega\upsilon$. Secundus aoristus, secundum futurum, & præteritum medium quando reperiantur, dicitur * postea.

25 Optatiui $\pi\omega\acute{\iota}\acute{\epsilon}\omicron\mu\iota$ $\acute{\omicron}\mu\iota$, $\pi\omega\acute{\iota}\acute{\epsilon}\omicron\iota\varsigma$ $\acute{\omicron}\iota\varsigma$, $\pi\omega\acute{\iota}\acute{\epsilon}\omicron\iota$ $\acute{\omicron}\acute{\iota}$:
 præf. & $\pi\omega\acute{\iota}\acute{\epsilon}\omicron\iota\kappa\omega\upsilon$ $\acute{\omicron}\acute{\iota}\kappa\omega\upsilon$, $\pi\omega\acute{\iota}\acute{\epsilon}\omicron\iota\tau\omega$ $\acute{\omicron}\acute{\iota}\tau\omega$:
 imperf. $\pi\omega\acute{\iota}\acute{\epsilon}\omicron\mu\epsilon\upsilon$ $\acute{\omicron}\mu\epsilon\upsilon$, $\pi\omega\acute{\iota}\acute{\epsilon}\omicron\iota\tau\epsilon$ $\acute{\omicron}\acute{\iota}\tau\epsilon$, $\pi\omega\acute{\iota}\acute{\epsilon}\omicron\iota\epsilon\upsilon$ $\acute{\omicron}\acute{\epsilon}\nu$.

Perfectum & plusquamperfectum, $\pi\epsilon\pi\omega\acute{\iota}\eta\kappa\omicron\sigma\mu\iota$. Aoristus primus, $\pi\omega\acute{\iota}\acute{\eta}\sigma\alpha\mu\iota$. Futurum pri-
 30 mum, $\pi\omega\acute{\iota}\acute{\eta}\sigma\mu\iota$.

Subiuncti- $\pi\omega\acute{\iota}\acute{\epsilon}\omega$ $\acute{\omega}$, $\pi\omega\acute{\iota}\acute{\epsilon}\acute{\iota}\varsigma$ $\acute{\eta}\varsigma$, $\pi\omega\acute{\iota}\acute{\epsilon}\acute{\eta}$ $\acute{\eta}$:
 ui præf. $\acute{\epsilon}\acute{\alpha}\nu$ $\pi\omega\acute{\iota}\acute{\epsilon}\acute{\eta}\kappa\omega\upsilon$ $\acute{\eta}\kappa\omega\upsilon$, $\pi\omega\acute{\iota}\acute{\epsilon}\acute{\eta}\tau\omega\upsilon$ $\acute{\eta}\tau\omega\upsilon$:
 & imperf. $\pi\omega\acute{\iota}\acute{\epsilon}\omega\mu\epsilon\upsilon$ $\acute{\omega}\mu\epsilon\upsilon$, $\pi\omega\acute{\iota}\acute{\epsilon}\acute{\eta}\tau\epsilon$ $\acute{\eta}\tau\epsilon$, $\pi\omega\acute{\iota}\acute{\epsilon}\acute{\omega}\sigma\iota$ $\acute{\omega}\sigma\iota$.

Perfectum & plusquamperfectum, $\pi\epsilon\pi\omega\acute{\iota}\eta\kappa\omega$.

35 Aoristus primus, $\pi\omega\acute{\iota}\acute{\eta}\sigma\omega$.

Infinitivi præsens & imperfectū, * $\pi\omega\acute{\iota}\acute{\epsilon}\acute{\iota}$, $\acute{\epsilon}\acute{\iota}\nu$.

Per

De circumflexorū inflexione & formatione annotatio.

Paradigma verborum circumflexorū primæ coniugationis.

Præsens.

Imperfectum.

Imperatiuus.

*In Annotationibus in verba Circumflexa, 213, 36.
 Optatiuus.

Subiunctiuus.

Infinitiuus.
 * Et Doricè $\pi\omega\acute{\iota}\nu$, 119, 43.

Perfectum, ποιηκέναι. Aoristus primus, ποιήσας. Futurum primum, ποιήσεν.

Participia acti-
ua.

Participij
praesens & ποιῶν ὢν, ποιῶντος ἔντος:
imperf. ποιέσθαι ἔσθαι, ποιέσθης ἔσθης:
ποιῶν ἔν, ποιῶντος ἔντος.

Perfectum & plusquamperfectum, ποιηκώς. Aoristus primus, ποιήσας. Futurum primum, ποιήσων.

VERBI PASSIVI.

Passivum pri-
ma Circumfle-
xorum.

Praesens.

Imperfectum.

Perfectum.

Plusquamper-
fectum.

Imperatiuus.

Optatiuus.

Indi-
catiui ποιέομαι ἡμαρ, ποιέη ἢ, ποιέει εἶς: (εἶσθον: 10
ποιεόμενον ἡμενον, ποιέεσθον εἶσθον, ποιέεσθον
praef. ποιεόμεθα ἡμεθα, ποιέεσθε εἶσθε, ποιέοντες ἡντες). 15

Imperf. ἐποιεόμην ἡμην, ἐποιέει ἕ, ἐποιέειτο εἶς: (εἶσθην:
ἐποιεόμενον ἡμενον, ἐποιέεσθον εἶσθον, ἐποιέεσθην
ἐποιεόμεθα ἡμεθα, ἐποιέεσθε εἶσθε, ἐποιέοντες ἡντες). 15

Perfect. πεποιήμαι, πεποιήσας, πεποιήσας:
πεποιήμενον, πεποιήσθον, πεποιήσθον:
πεποιήμεθα, πεποιήσθε, πεποιήσας.

Plusquam-
perfectum. ἐπεποιήμην, ἐπεποιήσθην, ἐπεποιήσθην:
ἐπεποιήμενον, ἐπεποιήσθον, ἐπεποιήσθην:
ἐπεποιήμεθα, ἐπεποιήσθε, ἐπεποιήσθην.

Aoristus primus, ἐποιήθην. Futurum primum,
ποιηθήσομαι. Paulo post futurum ποιηθήσομαι.

Imperatiui
praesens & ποιέει ἕ, ποιέεσθαι εἶσθαι:
imperfect. ποιέεσθον εἶσθον, ποιέεσθων εἶσθων:
ποιέεσθε εἶσθε, ποιέεσθῶν εἶσθῶν.

Perfect. & πεποιήσθην, πεποιήσθην:
plusquam-
perfectum. πεποιήσθον, πεποιήσθων:
πεποιήσθε, πεποιήσθῶν.

Aoristus primus, ποιήθητι.

Opt. pl. ποιεοίμην οἶμην, ποιέοιο οἶο, ποιέοιτο οἶτο: (οἶσθην:
ποιεοίμενον οἶμενον, ποιέοισθον οἶσθον, ποιέοισθην
ποιεοίμεθα οἶμεθα, ποιέοισθε οἶσθε, ποιέοιτο οἶτο).

Perfect. & 1 πεποιήμην, πεποιήσθην, πεποιήσθην:
plusquam-
perfectum. πεποιήμενον, πεποιήσθον, πεποιήσθην:
πεποιήμεθα, πεποιήσθε, πεποιήσθην.

ANNOTATIO.

¹ FLEXIO perfecti & plusquamperfecti Optatiui
 apud Lascarum in tractatu De vocalibus subscriptis,
 proparoxytonus est, *πῆποιήμι, πῆποιῆ, πῆποιήτο*: βῆβῆ-
 ῖμι, βῆβῆῆ, βῆβῆῆτο; itemque *κῆκῆσῶμι, κῆκῆσῶ, κῆ-
 κῆσῶ*. In Ilogoge quoque proparoxytonus apud eun-
 dem legitur *κῆκῆσῶμι, κῆκῆσῶ, κῆκῆσῶ*: at prop-
 terispramenus *πῆποιῆ, πῆποιήτο*: & βῆβῆῆ, βῆβῆῆτο. Rursum
 proparoxytonus flexio legitur apud Chalcocondylam
 quoque, & Chrysoloram; sed in subiunctiuo omnes
 vno consensu flexionem habent properispramenam,
 quæ causa fuit, opinor, cur recetiores vt in subiunctiuo,
 sic etiam in Optatiuo properispramenam flexionem se-
 qui maluerint, præsertim quum eandem verbis in *με*
 tribui viderent in vtroque modo.

Aoristus primus, *ποιήθειν*. Futurum primum,

ποιθήσῃμι. Paulo post futurum, *ποτεθήσῃμι*.

Subiū- *ποιέωμαι ὦμαι, ποιήῃ ἢ, ποιήσεται ἦται*:

Subiunctiuus.

ctiui, *ποιέωμεθον ὠμεθον, ποιήσθον ἦσθον, ποιή-
 σθον ἦσθον*: (ται.)

& imp. *ποιέωμεθα ὠμεθα, ποιήσθε ἦσθε, ποιήσῶντων*

Perfectum *ποίημαι, ποιήσῃ, ποιήσῃται*:

& plu- *ἐὰ* *ποιέωμεθον, ποιήσθον, ποιήσθον*:

quamperf. *ποιέωμεθα, ποιήσθε, ποιήσῃται*.

Aoristus primus, *ἐὰν ποιήθῶ*.

Infinitiui præsens & imperf. *ποιέειν, ποιέειν*.

Infinitiuus.

Perfectum & plusquamperfectum, *ποιήσῃ, per ἢ*

circumflexum. Aoristus primus, *ποιήθῃται*. Futurum

primum, *ποιθήσεται*, Paulo post futurum, *ποτεθήσεται*.

Participij *ποιέομεν, κῆκῆσῶμεν, ποιέομεν κρέμεν*:

*Participia pas-
 siva.*

præf. & *ποιέομένη κρέμῃ, ποιέομένης κρέμεν*:

& imperf. *ποιέομεθον κρέμεθον, ποιέομένης κρέμεν*.

Perfectum & plusquamperfectum, *ποιήσῃ, ποιήσῃται*.

Aoristus primus, *ποιήθειν*. Futurum primum, *ποιή-*

θήσῃμι. Paulo post futurum, *ποτεθήσῃμι*.

VERBI MEDII.

Præsens & imperfectum eadē cum passiuis.

*Medium prima
 Circumflexorū.*

Perfectum, plusquamperfectum, aoristus secun-

dus, & futurum secundum, quādo reperiantur,

dice

* In Annotationibus in hæc verba circumflexa, 213, 36.

Aoristus primus med. per omnes modos.

Futurum primum medium per omnes modos.

Paradigma verborum circumflexorū secundæ coniugationis.

Præfens.

Indicatiui præfens. } βοάω ᾧ, βοάεις ἄς, βοάει ᾗ:
βοάειν ἄτον, βοάειν ἄτον:

Imperfectum.

Imperfect. } ἐβόαον ᾧ, ἐβόαις ἄς, ἐβόαι α:
ἐβόαιεν ἄτον, ἐβόαιεν ἄτων:
ἐβόαοντο ᾧ, ἐβόαιτε ἄτε, ἐβόαοντο ᾧ.

Perfectum, βεβόηκα, βεβόηκας, βεβόηκει, vt τέτυκα.
Plusquamperfectū, ἐβεβόηκα, ἐβεβόηκας, &c. Aoristus primus, ἐβόηκα. Futurum primum, βοήσω.

Imperatiuus.

Imperatiui præf. & imperfectum. } βόαι α, βοάειτω ἄτω:
βοάειν ἄτον, βοάειτω ἄτων:
βοάειτε ἄτε, βοάειτω ἄτων.

Perfectum & plusquamperfectum, βεβόηκα.
Aoristus primus, * βόηεν.

* Et cōtrahendo, ᾧ in ω, βῶσον, βοάειτω.

Optatiuus.

Optatiui præfens & imperfect. } βοάομαι ᾧ, βοάοις ᾗς, βοάοι ᾧ:
βοάοιεν ᾧ, βοάοιεν ᾧτων:
βοάοιμεν ᾧ, βοάοιτε ᾗτε, βοάοιεν ᾗ.

Perfectum & plusquamperfectū, βεβόηομαι.
Aoristus primus, βοήσομαι. Fut. primū, βοήσομαι.

Subiunctiuus.

Subiunctiui præfens & imperfect. } βοάω ᾧ, βοάεις ἄς, βοάει ᾗ:
βοάειν ἄτον, βοάειν ἄτον:
βοάωμεν ᾧ, βοάητε ἄτε, βοάωσι ᾗ.

Perf

dicemus * postea. Restant igitur in verbis circumflexis duo tantum tempora, primus aoristus, & primum futurum, quæ legem sequuntur Barytonorum; hoc pacto:

Primus aoristus Indicatiui, ἐπορεύθη: Imperatiui, πορεύου: Optatiui, πορεύομαι: Subiunctiui, πορεύωμαι: Infinitiui, πορεύειν: Participij, πορεύμενος. Primum futurum Indicatiui, πορεύωμαι: Optatiui, πορεύομαι: Infinitiui, πορεύειν: Participij, πορεύμενος. Eadē ratio in cæteris coniugationibus.

SECUNDA coniugatio circumflexorū, fit à verbis in ᾧ, βοάω βοᾷ. Futurum in ἴσω, βοήσω: Præteritum in ηκα, βεβόηκα, migrante α in η.

VERBI ACTIVI.

Perfectum & plusquamperfectum, βεβόηκα.

Aoristus primus, βόησα.

Infinitivi praesens & imperfectum, βοᾶν, βοᾶν.

Perfect. & plusquamperfectum, βεβόηκα. Aori-

stus primus, βοήσαι. Futurum primum, βοήσῃ.

Participij
 praesens & imperfect. { βοᾶων ὦν, βοᾶντος ὄντος:
 βοᾶσα ὦσα, βοᾶστος ὄστος:
 βοᾶον ὦν, βοᾶοντες ὄντες.

Infinitivum.

*Participia atti-
na.*

Perfectum & plusquamperfectum, βεβόηκώς.

Aoristus primus, *βοήσας. Futurum primum, βοήσων.

VERBI PASSIVI.

Indi- { βοᾶμαι ὦμαι, *βοᾶν ἄ, βοᾶν ἄται: (ἄτον:

catiui { βοᾶμέθων ὤμεθων, βοᾶέσθων ἄσθων, βοᾶέσθων ἄ-

praes. { βοᾶμέθα ὤμεθα, βοᾶέσθε ἄσθε, βοᾶόντων ὄντων.

Im- { ἐβοᾶμην ὠμην, ἐβοᾶσθε ὠσθε, ἐβοᾶέτο ἄτο: (ἄσθων:

per- { ἐβοᾶμέθων ὠμέθων, ἐβοᾶέσθων ἄσθων, ἐβοᾶέσθων ἄ-

fect. { ἐβοᾶμέθα ὠμέθα, ἐβοᾶέσθε ἄσθε, ἐβοᾶόντων ὄντων.

Perfectum. { βεβόημαι, βεβόησαι, βεβόηθι:

{ βεβόημέθων, βεβόηέσθων, βεβόηέσθων:

{ βεβόημέθα, βεβόηέσθε, *βεβόηθηθι.

Plusquam- { ἐβεβόημην, ἐβεβόησθε, ἐβεβόησθε:

perfectum. { ἐβεβόημέθων, ἐβεβόηέσθων, ἐβεβόηέσθων:

{ ἐβεβόημέθα, ἐβεβόηέσθε, ἐβεβόηθησθε.

Aoristus primus, ἐβοήθημην. Futurum primum,

βοηθήσμαι. Paulo post futurum, βεβοήσμαι.

Imperatiui { βοᾶς βοᾶ, βοᾶέσθω βοᾶέσθω:

praesens & { βοᾶέσθων βοᾶέσθων, βοᾶέσθων βοᾶέσθων:

imperfect. { βοᾶέσθε βοᾶέσθε, βοᾶέσθων βοᾶέσθων.

Perfectum & { βεβόηθι, βεβόησθω:

plusquam- { βεβόηέσθων, βεβόηέσθων:

perfectum. { βεβόησθε, βεβόηέσθων.

Aoristus primus, βοήθητι.

Opt. { βοᾶίμην βοᾶίμην, βοᾶίσθων βοᾶίσθων, βοᾶίσθων βοᾶίσθων:

praes. { βοᾶίμέθων ὠμέθων, βοᾶίέσθων ὠέσθων, βοᾶίέσθων ὠέσθων:

& im { ὠσθων:

per. { βοᾶίμέθα ὠμέθα, βοᾶίέσθε ὠέσθε, βοᾶίέσθων ἄσθων.

Perf

* Et contracte βώσας.

Passivum secunda circumflexorum.

Praesens.

* Ionicè βοᾶν:

Doricè βοᾶσθαι & βοᾶ.

Imperfectum.

Perfectum.

* Ionicè βεβόησθαι, 190, 15.

Plusquamperfectum.

Imperativus.

Optativus.

Perfectū & plusquamperfectum. { βοήμημι, βεβόηο, βεβόητο:
βοήμηθον, βεβόησθον, βεβόησθην:
βοήμηθα, βεβόησθε, βεβόησθε.

Aoristus primus, βοηθῆιν. Futurum primum, βοηθήμι. Paulopostfuturum, βεβοήμημι.

Subiunctivus.

Subiunctivus. { βοάμαι ὦμαι, βοάη ἢ βοάη) αται: (ἄσθον:
βοάμεθον ὦμεθον, βοάσθον ἄσθον, βοάσθον
πρᾶξ. βοάμεθα ὦμεθα, βοάσθε ἄσθε, βοάσθ) ὦν).

Perfectum & plusquamperfectum. { βεβόημαι, βεβόη, βεβόηται:
εἰάν βεβόημεθον, βεβόησθον, βεβόησθον:
βεβόημεθα, βεβόησθε, βεβόησθε.

Aoristus primus, εἰάν βοηθῶ.

Infinitivus.

Infinitivus praesens & imperf. βοάσθαι, βοάσθαι.

Perfectum & plusquamperfectum, βεβόησθαι.

Aoristus primus, βοηθήσθαι. Futurum primum,

βοηθήσεσθαι. Paulopostfuturum, βεβόησεσθαι.

Participia passiva.

Participij praesens & imperfect. { βοαόμενος ὦμένος, βοαομένη ὦμένη, βοαομένους ὦμένους:
βοαόμενος ὦόμενος, βοαομένη ὦμένη.

Perfectum & plusquamperfectum, βεβοημένος.

Aoristus primus, βοηθείς. Futurum primum, βοηθήσόμενος. Paulopostfuturum, βεβοησόμενος.

VERBI MEDII.

Aoristus primus, ἐβοήσαμην, ἐβοήσασα, ἐβοήσαμην.

βοήσωμαι, βοήσασθαι, βοήσασθαι. Futurum primum,

*βοήσομαι, βοήσομαι, βοήσεσθαι, βοήσομαι: de quibus in prima Coniugatione.

TERTIA Coniugatio circumflexorum formatur à verbis in ῶ, χρυσῶ χρυσῶ. Futurum in ῶσω, χρυσῶσω. Præteritum in ῶκα, χρυσῶκα.

VERBI ACTIVI.

Indicat. { χρυσῶ χρυσῶ, χρυσῶς χρυσῶς, χρυσῶς χρυσῶς.

præf. { χρυσῶσθαι χρυσῶσθαι, χρυσῶσθαι χρυσῶσθαι.

præf. { χρυσῶσθαι χρυσῶσθαι, χρυσῶσθαι χρυσῶσθαι.

ANN

Mediū secunda circumflexorū.

Aoristus prim. medius per omnes modos.

Futurum primum med. per omnes modos.

* & contractione ο in ω, βώσσω.

Paradigma verborum circumflexorum tertia coniugationis.

Praesens.

ANNOTATIO.

• & η à nonnullis in η contrahi, itidemque ὄη in ῥ̄, testatur Chysoloras: & regulam sic postulare tradit Moschopulus: (forfan vt in nomine ἀπλή ἀπλη, ἀπλή ἀπλή, & similibus) ipsi tamen & οη & ὄη in οἱ cōtrahunt, Chálcocondylas vero, Gaza, & Lascatis, ὄη quidem in οἱ cōtrahunt, at ὄη in ω: quos Vrbanus & Caninius sequuntur. & sic non modo apud Lucianum in Βίων πείραξ legimus, ἢ κρησιγῶν ἢ σπειδῶν: sed etiā apud Platonem in Euthyphrone, ἰὰν ἀφοσιῶν. & Herodianus pluribus in locis agnoscit ἰὰν κρησιῶν, hac regula, quod secunda & tertia Coniugatio Circumflexorum secundam & tertiam subiunctiuam similem (ὁμόφωνον ipse vocat) habeant Secundæ & tertiæ indicatiuæ, vt βοῶς βοῶ, κρησιῶν κρησιῶν. Sunt tamen qui existimant, vt ὄη in ω monophthongum, sic ὄη in ω diphthongum rectius contrahi. Sanè in tertia Coniugatione verborum in μι, quæ in præsentè subiunctiuo contractorum verborum flexionem sequi dicuntur, non modo dualiter διδῶτον reperimus, & pluraliter διδῶτε, sed singulariter etiam διδῶς & διδῶ, πῶ διδῶς & διδῶ. vt, sicut in Barytonis, ita in Circūflexis quoq; longas hoc tēpus habeat Characteristicas.

Imperfectum { ἐκρύβον ἔν, ἐκρύβες κς, ἐκρύβετε κς:
ἐκρύβετε ἔτον, ἐκρύβετε ἔτων:
ἐκρύβετε ἔτε, ἐκρύβετε ἔτων.

Imperfectum.

Perfectum, κρυβόσκα. Plusquamperfectum, ἐκρυβόσκα.
Aoristus primus, ἐκρύβω. Futur. I, κρυβώσω.

Imperatiui { κρύβετε κς, κρυβέτω ἔτω:
κρυβέτε ἔτον, κρυβέτε ἔτων:
κρυβέτε ἔτε, κρυβέτε ἔτων.

Imperatiuum.

Perfectum & plusquamperfectum, κρυβόσκα.
Aoristus primus, κρύβω.

Optatiui { κρυβόσκα ὄκα, κρυβόσκα ὄς, κρυβόσκα ὄς:
κρυβόσκα ὄτον, κρυβόσκα ὄτων:
κρυβόσκα ὄτε, κρυβόσκα ὄτων.

Optatiuum.

Perfectum & plusquamperfectum, κρυβόσκα.
Aoristus I, κρυβόσκα. Futurum primum, κρυβόσκα.

Subiunct. { κρυβῶ ὦ, † κρυβῶς ὄς, κρυβῶ ὄς:
κρυβῶ ὦτον, κρυβῶ ὦτων:
κρυβῶ ὦτε, κρυβῶ ὦτων.

Subiunctiuum.

præf. ἰὰν κρυβῶ ὦ, † κρυβῶς ὄς, κρυβῶ ὄς:
& imperf. κρυβῶ ὦτε, κρυβῶ ὦτων.

Perfectum & plusquamperfectum, κηχρυσώκασι.
Aoristus primus, χρυσώσω.

Infinitivus.

Infinitivi praesens & imperfectum, χρυσώσθαι.
Perfectum & plusquamperfectum, κηχρυσώσασθαι.
Aoristus primus, χρυσώσασθαι. Futurum primum, χρυσώσῃν.

Participia activa.

Participij praesens & imperfectum, χρυσώσων, χρυσώσοντας ἔντες. Perfectum & plusquamperfectum, κηχρυσώσωντες.
Aoristus primus, χρυσώσας.
Futurum primum, χρυσώσων.

Passivum tertiae circumflexorū.

VERBI PASSIVI.

Praesens.

Indicativi praesens. { χρυσόμαι ἡμεῖς, χρυσῶσθε οἱ, χρυσῶσθε ὑμεῖς; ἔσθε; χρυσοίμεθα ἡμεῖς, σέσθε οἱ, σέσθε ὑμεῖς; ἔσθη; χρυσοίμεθα ἡμεῖς, σέσθε ὑμεῖς, σόντες ὑμεῖς.

Imperfectum.

Imperfecti { ἐχρυσόμην ἡμεῖς, σέσθε ὑμεῖς; (σθῆν); ἐχρυσόμην ἡμεῖς, σέσθε οἱ, σέσθε ὑμεῖς; ἐχρυσόμην ἡμεῖς, σέσθε ὑμεῖς, σόντες ὑμεῖς.

Perfectum.

Perfectum. { κηχρυσώμαι, ὑσώσασθαι, ὑσώσασθαι; κηχρυσώμεθα, ὑσώσασθε, ὑσώσασθε; κηχρυσώμεθα, ὑσώσασθε, ὑσώσασθαι.

Plusquamperfectum.

Plusquamperfectum. { ἐκηχρυσώμην, ὑσώσασθε, ὑσώσασθε; ἐκηχρυσώμεθα, ὑσώσασθε, ὑσώσασθαι; ἐκηχρυσώμεθα, ὑσώσασθε, ὑσώσασθαι.

Aoristus primus, ἐχρυσώθημι. Futurum primum, χρυσώθημι.

Imperativus.

Imperativi praesens & imperfecti. { χρυσῶσθε ὑμεῖς, χρυσῶσθε ὑμεῖς; χρυσῶσθε οἱ, χρυσῶσθε ὑμεῖς; χρυσῶσθε ὑμεῖς, χρυσῶσθε οἱ, χρυσῶσθε ὑμεῖς.

Perfectum & plusquamperfectum. { κηχρυσώσθε, κηχρυσώσασθε; κηχρυσώσασθε, κηχρυσώσασθαι; κηχρυσώσασθε, κηχρυσώσασθαι.

Aoristus primus, χρυσώθητι.

Optativus.

Optativi praesens & imperfecti. { χρυσοίμεθα οἱμεῖς, σέσθε οἱ, σέσθε ὑμεῖς; χρυσοίμεθα οἱμεῖς, σέσθε οἱ, σέσθε ὑμεῖς; χρυσοίμεθα οἱμεῖς, σέσθε ὑμεῖς, σόντες ὑμεῖς.

& imperfecti.

perfecti.

Per

Perfectū & plusquam-perfectum. { κεχρυσάμην, υσῶσθε, υσῶτο: κεχρυσάμεθον, υσῶσθον, υσῶσθην: κεχρυσάμεθα, υσῶσθε, υσῶσθε.

Aoristus primus, χρυσαθείλω. Fut. primū, χρυσωθήμι. Paulopostfuturum, κεχρυσωθήμι.

Subiunctiui præfens & imperfecti. εἰ

{ χρυσάμαι ὡμαι, χρυσῆ εἶ, χρυσῆ) ὦται: (ὦσθαι: 1 Subiunctivus. χρυδάμεθον ὡμεθον, χρυσήσθον ὠσθον, χρυσήσθον χρυδάμεθα ὡμεθα, χρυσήσθε ὠσθε, χρυσῶν) ὦν).

10 Perf. & plusq- perfect. { κεχρυσάμαι, * κεχρυσῶ, κεχρυσῆται: 1 * vel, vt quidā volūt, κεχρυσῆ. κεχρυσάμεθον, κεχρυσῆσθον, κεχρυσῆσθον: κεχρυσάμεθα, κεχρυσῆσθε, κεχρυσῶνται.

ANNOTATIO.

1 D E Contractione syllabarum ὄη & ὄη in actiua diathesi iam dictum est, de passivis verò sic tradit Herodianus. Athenienses (inquit secundas & tertias personas subiunctiuorum passiuorum tertia Circumflexorum coniugationis, proferunt per ω, vt εἰν χρυσῶται, εἰν χρυσῶνται: quoniam verba in μεν volunt in secunda & 10 tertia persona pares seruare vocales: propterea retinent ω in tertia quoque persona, vt scilicet in ea reperiat penultima prima: vt I. Cor. 16. ἡσταν εὐζών καὶ ὁ, ἢ εὐδοῦνται, conferens pro ratione prosperitatis (seu fortunarum) quam à Deo acceperit. 2 Apud Demetrium quoque, & in Constantini Lascaris Hagoge, reperio hanc 20 perfecti subiunctiui flexionem, ὡμην, ἦ, ἦται: ὡμεθον, ἦσθον, ἦσθον: ὡμεθα, ἦσθε, ἦνται. secuti que eam sunt Urbanus, & alij, excepta secunda singulari. sed verior esse videtur 30 que apud eundem Lascaram in pleniore Grammatices parte legitur, per ω scilicet in omnibus omnium numerorum personis, diphthongon secundā singulari, monophthongon reliquis: hoc modo, ὡμην, ὦ, ὦται: ὡμεθον, ὠσθον, ὠσθον: ὡμεθα, ὠσθε, ὠνται. Sic enim huc quadrabit 35 tertia coniugatio in με, eiusdē tēporis & modis (229, 23.) & Characteristica huius coniugationis propria nusquā non retinebitur. Caninius certe, cuius iudicio multum 40 tribuo, hanc quam illam flexionem sequi maluit. Ac forsitan etiam prima coniugatio suam hic retinet Characteristicam, vt in præfenti subiunctiuo, possimum in his verbis que eandē seruauerunt in primo futuro actiuo: vt flexio eorum sit, ὡμην, ἦ, ἦται: ὡμεθον, ὠσθον, ὠσθον: ὡμεθα,

Verba in μεν in 2. & 3. persona volunt pares vocales.

ἄσθι, ἄσται. sic certè verba in με: quæ vnam eandemque in præsentī & perfectō subiunctiuo habent terminationem & flexionem, solòque augmento discernuntur, 227, 32.

Aoristus primus, ἐὰν χρυσωθῶ.

Infinitiuus.

Infinitiuī præsens & imperf. χρυσῶσθαι χρυσῶσθαι.
Perfectum & plusquamperfectum, κεχρυσῶσθαι.

Aoristus primus, χρυσωθῆναι. Fut. primum, χρυσωθήσεσθαι: Paulopostfuturum, κεχρυσώσεσθαι.

Participia pass.

Participij { χρυθόμενον & μένος, χρυθόμενος κρήνη: 10
præs. & { χρυθόμενη κρήνη, χρυθόμενης κρήνης: 10
imperf. { χρυθόμενον κήρυον, χρυθόμενος κρήνη.

Perfectum & plusquamperfect. κεχρυσώμενος.

Aoristus 1. χρυσωθείς. Futurū primum, χρυσωθήσόμενος. Paulopostfuturum, κεχρυσώσόμενος.

VERBI MEDII.

Medium tertia circumflexorū.

Aoristus primus per omnes modos & participia.

Futurum primum per omnes modos & participia.

De monosyllabis circumflexis notio.

Ad duas coniugationes pertinentia.

Aorist. primus, ἐχρυσώσασθαι, χρυσώσασθαι, χρυσώσασθαι, χρυσώσασθαι, χρυσώσασθαι, χρυσώσασθαι. Futurū primum, χρυσώσασθαι, χρυσώσασθαι, χρυσώσασθαι, χρυσώσασθαι, χρυσώσασθαι, χρυσώσασθαι. de quibus dictum est in ποσείω.

ANNOTATIONES IN

CIRCUMFLEXA.

Monosyllaba circumflexa, in secūda repēriūtur cōiugatione; δρῶ, θλώ, κλώ, facio, ἴδο, frango: ¹In prima verò minime: nec in prima plurali, nec tertia; πλέω, πλέομεν, πλέουσι, ναυίγω, ναυιγάμεν, ναυιγᾶν: nō autē πλώ, πλώμεν, πλώουσι.

Quædam verba in duabus coniugationibus reperiuntur eadē significatione: vt ²Ξυρέω & ³Ξυρέω, rado: σολάζω & σολέω, spolio, compilo: ³γνῆμα & γνῆμα, feneo.

¹ H o c De ipso themate debere intelligi, exempla præcedentia & sequentia satis indicant, vt sit hic sententia In secunda quidem coniugatione reperiuntur themata monosyllaba, vt δρῶ, θλώ, κλώ: in prima verò minime, non autem reperiuntur themata πλώ, πλώ, πλώ, πλώ, &c. sed πλώ, πλώ, πλώ, πλώ, id est, ναυίγω, fluo, spiro, fundo. Sic etiam in primæ coniugationis primâ plurali ac tertia, huius

huiusmodi verba non inueniuntur contracta. ² Sustuli ²
 ἰλλίω & ἰλλέω, quod prioris quidē multa passim exem-
 pla inuenirem, posterioris verō nullam in Græcolatinis
 lexicis mentionem fieri viderem. postmodo ab Etymo-
 logo agnosci vtrumque comperi. ἰλλέω (inquit) apud At-
 ticos est primæ cōiugationis Circumflexorum, vt ἄλλω
 πῆ, ἡμέτερον ἰλλέω, καὶ διανείζει ὁ δὲ κρημῶ: at in communi dia-
 lecto, Secundæ. Nullum tamen huius affert exemplum.
³ γηρέω Ionicum esse puto, sicut ὀρέω pro ὀρῶ contracto
 10 ex ὀρῶω, sicut etiam ἀναρτέω & ἀντέω pro ἀναρτέω συσπῆ-
 ρο, & ἀντέω οecurro, obuiio. sic apud Lucianum διαταυ
 ἰδιωτικόν, vitam agebant: & apud Hesiodum ποταύω
 ἤσθς δὲ τὸ σιβαρῆς, volabant valida è manu: quū in com-
 muni sermone vsurpentur διαταύω & ποταύω. Contra
 15 κερτέω Attici dicunt, non κερτῶω, teste Thoma, id est, sti-
 mulare, pungere.

Crasis α & ε in α, βοᾶς βοᾶς, clamas: ¹ Doricè
 autem in η, γελᾶς, γελῆς, rides: διψᾶς, διψῆς, sitis,
 per η monophthongum, hoc est, nudam voca-
 10 lem, quem morem in quibusdam Attici quo-
 que seruarunt, dicentes πψῆς, διψῆς, ζῆς, esuris,
 σῆς, vinis: vnde imperfectum, ἐζη, vivebat, & in-
 finitiuus ζῶ, vivere.

Futurum in ἴσω vel ὠσω. ² Quædam figurati-
 15 uam retinet; τελέω, τελέσω, τελέεκα, perficio, perficiam,
 perfeci: γελᾶω, γελᾶσω, γηγέλακα, rideo, ebo, si:
 ἔμῶω, ἔμῶσω, ἔμῶκα, iuro, abo, aui: ³ & hæc penulti-
 mam aoristi primi corripiunt, ἐτέλεα, ἐγέλαα,
 20 perfeci, risi: poëticè autem ἐτέλεσα, producta pe-
 nultima per positionem ⁴ gemini ω. In non-
 nullis duplex futurum, αίνεω, αίνεσω & αίνεσα,
 laudo. sic ⁵ καλέω, καλέσω & καλήσω, voco: κορέω, κο-
 ρέω, φρονέω, φρονέω, saturo, laboro, fero, sapio: & in se-
 cunda, ἀλοάω, ἀλοάσω & ἀλοήσω, verbero.

35 Secundum aoristum, secundum futurum, &
 præteritum medium, tertia Coniugatio non
 agnoscit. At in duabus prioribus ita demum
 reperiuntur, si thema iam affectū contractio-
 ne desinat in ω non purum; id q; ad hunc mo-

ANNOTATIO.

¹ Dorismus, αδ
 in η.

πψῆς, διψῆς,
 ζῆς, ἐζη, ζῶ.

² In futurū pri-
 mū annotatio.
 Characteristi-
 cas presentis α,
 ε, ο, in omnibus
 temporibus ser-
 uantia.

⁴ De penultima
 aoristi primi.
 Duplex futu-
 rum, ἴσω, ἴσαι,
 ὠσω, ὠσαι.

Quæ Circumfle-
 xa habeant ao-
 ristū secundum,
 futurum secū-
 dum, & præte-
 ritum medium:

Optatiua præterea in huiusmodi præterito fiunt sine periphrafi, per diphthogum impropriam & ω, πεποιήμην, βεβωήμην, κεχρυσήμην. Sic & subiunctiua legitimè formantur per ω circumflexum, πεποιώμαι, βεβωώμαι, κεχρυσώμαι. In utroq; autè modo circumfleçtitur secunda & tertia persona, πεποιήσ, πεποιήτο: εὐαν πεποιώμαι, πεποιήσ, πεποιήται: & ita in cæteris cōiugationibus.

¹ DORES enim (vt diximus 119, 42. & 118, 40.) ex diphthongo ε primū abiciunt ε, ac deinde α longum (in quod crasis erat facienda) suo more in η vertunt. Meritò itaque ἰώται non subscribunt. Sic in subiunctiua pro βεβήσ, βεβήσ, βεβήσ, dicunt βεβήσ, βεβήσ, per η monophthongum. nam DORES (vt diximus 119, 43.) punctum subscriptum negligunt. Cæterum hæ voces Dorica, quæ à CLENARDO hic enumerantur, Atticis etiam, & communibus qui prosa oratione scripserunt, sunt vsitate. Inueniuntur & aliæ his similes & in poetis & in oratoribus: vt χρῆται pro χρῆται, utitur: & χρῆται pro χρῆται, uti, à χρῆται, utor: κίρη, miscebat: sine augmento, pro κίρη, à κίρη, misceo: διψῶ pro διψῶ vel διψῶ, sitis: à διψῶ: πίνω pro πίνω vel πίνω, esurire, à πίνω. Sic ζῆ pro ζῆ, uiuit, ex ζῆ: ζῆ pro ζῆ, ex ζῆ: idque vel in secunda singulari præsentis Imperatiui, vel in tertia singulari imperfecti Indicatiui, detracto Ionice augmento. similiter & tertia singularis præsentis Imperatiui, ζῆτω, uiuat, pro ζῆτω, ex ζῆτω contracta iudicatur: cuius secunda est nō solūm ζῆ, (vt modò dictum est) apud Euripidem & Sophoclem: sed etiam ζῆδι, per pleonasmum syllabæ δι, qui in alios etiam imperatiuos, præsertim monosyllabos, cadit: sicut à verbo πῆλω, nauigo, affertur Imperatiuus πῆλιδι, pro πῆλι seu πῆλι, nauiga. Sunt tamen qui vt ἐζῶ ἐζῆς ἐζῆ, sic etiam ζῆδι ζῆτω, malint à ζῆμι, quàm à ζῆω formare, sicut ἐζῶ ἐζῆς ἐζῆ, & βῆδι βῆτω, à βῆμι, gradior: quibus Etymologus non assentitur.

² Nempe illa primū quæ per pleonasmum υν, formant ex se uerba in ἰωνυμι & ἰνυμι, siue in ἰωνία & ἰνία: quæ futurum sumunt à uerbis in ἰω & ἰω. retenta præsentis Characteristica α, scilicet & ε. vide ἀμφινομι in tractatu de Inuestigatione thematis.

Retinent quoque figuratiua: aut α, finita in ἰνω & ἰνω, quæ reiecto υ, formāt ex se tempora: * vt φῆνω, pra-

Perfectū Optatiui passiu.

Perfectum Subiunctiui passiu.

Annotatio.

1 Cur DORES non subscribāt iota.

κίρη.

ζῆ.

ζῆτω.

ζῆδι.

πῆλιδι.

2 Figuratiua retinētia in prima & secunda quæ coincidunt cū uerbis in ἰνω vel ἰνω, να, οκω, ζα.

* Superior editio

habeat, vt φθίω
vel φθίω, pręu.
A quo φθίω ver-
bale φθίω de-
riviari posset, vt
πίνω a πίνωμι;
sed an ab eodem
sit futurū φθί-
ω, reiecto r, non
oscitāter dispu-
tari potest.

Figuratiuam
retinentia in
prima.

A nominibus
sunt verba in
έω, άω, έω, ίζω,
άζω, οω, άρω,
ώω, ύω & έω.

uenio, futurum φθίω, a φθίω vel φθίζω. De his quare
in φθίω, corrumpto, in Inuestigatione thematis.

Eodem modo quę recipiunt pleonasmum, οκ: vt
δρέω άρίσκω, placeo, futurum δρέω: sic γηράω γηράσκω,
senesco, fut. γηράω. quare in δρέωσκω.

His adde quę eadem significatione habent indiffe-
renter in themate έω vel έζω, quę pauca sunt: & άω vel
άζω, quę plura occurrunt.

Atque hęc quidem sunt in genere finita in έω & άω,
quę seruant Characteristicam inuariatam. In specie
verò verba in έω, quorum antepenultima est ε vel ο, se-
quente consona simplici, ε quoque retinent; præter-
quam τωρίω, άφιλέω, id est, persoro, iuuo: mutant verò in
η, quę fiunt a masculinis in ο, (a nominibus enim
quibuscumque, præcipuè verò ab adiectiuis compositis
in ο, ducuntur sæpenumero verba cuiusuis Coniuga-
tionis contractorum, atque finita in έζω, άζω, οω, άρω,
ώω, ύω & έω passim occurrentia) vt οικονομέω, με. ητω,
dispenso, ab οικονόμηο, dispensator: & quę Barytona quo-
que sunt; vt μέλιω, ω. vel μέλω, uenio, fut. μέλιω: tamen
πέλειω, ω, vel τίλω, perficio, retinet ε, πέλιω: sic μάχουμι, μι-
γνο, futur. med. μάχουμι, tanquam a μάχουμι, έμι.
Retinet præterea ε, άω, ευό: άδέω, ad venerationem
induco: άκίω, medeor: & δρέκω, sufficio. nam ab άίω inue-
nitur aoristus primus άίωσι sine augmento pro ήίωσι, ευ-
βυι: & imperatiuus medius άίωσι, ευβυ, aspira, quiesce.
ab άγδέω aoristus primus passiuus ήδέωδω, ueritus sum:
imperatiuus άιδέωδην, reuerere: aoristus primus impera-
tium medij άγδέωσι, reuerere. Homerus tamen dixit in
futuro primo medio άγδέωμι. ab άκίω futurū medium
άκίωσι: aoristus primus medius ήκίωσμεν, medicinam
adhibui: infinitiuus άκίωσθαι, & in voce actiua, άκίωσι,
mederi, curare. ab δρέκω futurum δρέκωσι, sufficio: aori-
stus primus ήρέκωσι, suffeci, cum έπι, επιήκωσι, suppeditaui,
item defendi, propulsui: infinitiuus δρέκωσι & έπαρέκωσι,
& Poëticè geminato σ, έπαρέκωσι: participiū, δρέκεις &
έπαρέκεις: participiū aoristi primi passiuī, δρέκεις, con-
tentus. Sunt etiā quędam dissyllaba quę faciunt futurum
in έωσι, de quibus vide in Annotationibus in verba,
quum agit de futuro actiuo. Porro quę his regulis non
continentur, mutant ε in η. Notandā verò quę in con-
textu enumerantur duplex futurum habentia, & quę
licentia poëtica ab his regulis degenerare inueniuntur.
Et hæctenus de verbis in έω: nunc de άω videndum.

Finita in άάω, άάω, ίάω, (etiam si, sit in diphthongo)

Quę verba se-

seruant a: vt *ἡλιάω, ἀποχιάω, κρηπιάω, κρημιάω*, id est, *specto, audio, haboro, dealbo*. [*ἡλιάω & ἀποχιάω* agnoscit etiam *Lascaris*: sed vltimator est forma media.] Excipe *ῥαίω, μ. ἦσσ, γέμο: βόω, clamo: & ἀλοάω*, (poëticè metri causâ ἀλοιάω) *trituro, percutio*: quod duplex habet futurum: communiter facit *άω*, Atticè atque Ionicè *ήω*.

Retinent quoque a trisyllaba finita in *είω & λείω*, modò immediate præcedat vocalis, non consonans: vt *περίω, φρεσώ, transseo, misceo*: *είλω, γείλω, χαλείω, ἄγίω, ῥίω, ἄλοω, laxo, &c.* sed ex his multa finiuntur etiam in *άω*, vnde diximus tempora sumenda; vt *περίάω & περιέάω, πλάω & πλαάω*.

Item a seruat in disyllabis in *λάω, πείω & εῖω*, præcedente consona, vt *θλάω, κλάω, φλάω, ἰσάω, ἄράω, τύνω*, *frango, contundo, traho, facio*. Hoc tamè verum non est, si faciât ex se verba in *ει*, vt *τέλω, τλήμι, tolero*: [Sed pro *τλήμι* quidam malunt *τέτλημι*, reduplicatione Ionica, vide in *Anoma*. in *ει*, in *τέτλημι*, quum inde apud *Homerum* sit imperat. *τέτλαδι tolera*, & infin. *τετλάμεν* Ionice (182, 10.) pro *τετλάμι* tolerare.] *ῥεάω, κίχρημι, vt* *édum do, commodo*: *πέω, πίπρημι, vno*: *πλάω, πίπλημι, impleo*. nam hæc veluti omnia verba in *ει*, mutant a in *η*.

Πέω quoque, id est, *acquirō*, facit in futuro medio *πίπρημι*, & in præterito passiuo *πίπρημαι, ditatus sum*, *ῥεάω*, pro *πίπασαμι*: & *πέω*, *esurio*, facit *πένω*. [Quod retinet interdū characteristicè a, vt *Psal. 49. ἰαὸ πένωσι: & Matt. 4. (item, Luca 4.) ὑπὸ πένωσι*: interdū vertit in *η*, vt apud *Xenoph. Paed. 8. πένωσις ῥημιόπων*. nisi fortè *πένωσις* malis à *πένειν* derivare, quod apud *Hesychium* extat cum participio *πένων*: sed ea videntur Ionica.] Sed de *άω* satis, veniamus ad *έω*.

Si verba in *έω* ducantur à nomine, (vt fit ferè semper) mutant o in *ω*: vt à *χρυσός, aurum*, fit *χρυσέω, in auro*, cuius futurum *χρυσώσω* per *α* μέγα. Si autem à nullo nomine deriuentur, seruant o *μικρόν*: vt *όμεω, δέω, όνώω, βόω, iuro, aro, vituperō, pasco*: quorum futura in *έω*. [*όνόω* reperies etiam apud *Lascarium*, immo est inde forma media *όνόωσι*] reprehendet *έω* *όνόωσι* reprehenderet, apud *Homerum*, sed legitur apud eundem etiam *όνόωσι* vituperas, *έω* *όνόωσι* conuitiis incessunt, à *them. όνωμι*, sicut *όδωμι*.]

³ Supple, quamuis dixerimus 176, 34. penultimam aoristi primi esse semper aut naturâ aut positione longam. ⁴ Huiusmodi *α* geminum nonnunquam ornatus tantum gratia ponitur, quamuis penultima sit longa natura, vt *αἰνήσασα, ἠνδραμόριμ*, Optatiui aoristus prim.

cunda figuratiuam retineant, *είω, αάω, ἰάω*.

Trisyllaba in *είω, λείω*, præcedente vocali.

Disyllaba in *λάω, πείω & εῖω* præcedente consona.

ANNOTATIO.

Exceptio. *πίπρημι, πίπρημαι*.

ANNOTATIO.

Finita in *έω* à nomine facta, figuratiuâ mutant in *ω*: alia seruant.

ANNOTATIO.

⁴ Geminum *α* ornatus gratia positum.

αἰνήσασα.

ANNOTATIO.

Æolius & Atticus, ab *αἴω*. [*αἴωσεν* legitur apud Hæsiodum initio *Ergon*, de bona contentione, τὴν μὲν κεν ἰπποκρίσειν νόστου, alteram quidem laudauerit mente præditus. ubi ὁ geminatus est Æolicè & iam post longam vocalem: tradit enim Ioannes Grammaticus, Æoles pro πινύσας dicere πινύσας, ἀ πινύω lugeo.]

5 His adde *δῆα*, ligo: *ἀλίω*, molo: *τέτω* verò, quum significat *trepido*, facit *τέτω*: quum autem sumitur pro *perforo*, (quod & *τέτω*) facit *τέτω*.

6 Ipse tamen CLENARDVS in Inuestigatione thematis in verbo *σβέννω*, *extinguo*, ait à *σβίω* posse deduci aoristum secundum passiuum, *ἔσβην*, ab actiuo *ἔσβων*: ac paulo post, à *χέω*, *fundo*, format aoristum secundum, *ἔχεον*, pro *ἔχεω*; & futurum secundum, *χέω*: sic compositum *ἐκχέω*, *effundam*. In aliis autem tribus, *χέω*, *πέχω*, *σβίω*, futurum secundum non inuenitur, neque præteritum medium. Ac sunt qui dicant *χέω* & *ἐκχέω*

Dorismus.
χέω pro *χέσω*.
Notio.

ANNOTATIO
de futuro Attico & Ionico.

esse futura prima Dorica, pro *χέσω* & *ἐκχέσω*. affirmant enim futura secunda semper in Circumflexis considerari, veluti in verbis in *μ*: ac certè in Barytonis raro admodum occurrunt, nisi in his tribus, *ἔδομα*, *πίομα*, *φάγομα*, *edam*, *bibam*, *comedam*: de quibus vide in Annotationibus in verba, circa finem. [*χέω* pro futuro secundum agnoscit Etymologus, ut *Ioëlis* 2. *ἐκχέω δὲ τὸ πίνω μετὰ μιν*, *effundam* de spiritu meo. Ab *ἔμω* quoque futurum secundum censeferi potest *ἔμωμαι* ἢ *εἴτω*: ut *Il. φ. ἐγὼ δ' ἐπὶ κεί τὸ δ' ἔμωμαι*, hoc insuper iurabo, seu iuramento confirmabo. at *κρίωμαι*, poetica dialypsi pro *κρίμω*, (220, 30.) *Iliad.* 4. *οἶσω ποτὶ Ἴλιον ἰπλῶ, καὶ κρίωμαι ποτὶ τὸν Ἀπόλλωνον*, futurum primum est pro *κρίωμαι*, extrito primum Ionice *σ*, deinde *α* & *ω* Atticè in *ω* contractis, sicut in presenti, esse autem primi, non secundi futuri, flexio satis arguit, per *α* & *ω*, non per *ει* & *ου*. cuius observationis aliqua libet asserre testimonia atque exempla. In prima singulari apud Aristoph. *Nebulis*, *ἔξειλῶ σ' ἐς κόρυμπος*, expellam te in malam crucem, pro *ἔξειλάσω*. *Plato Leg. 10.* *Ἀγέειν τὸν πτόμαδον*, pro *Ἀγέειν ἄσω*, transmittam flumem. Et forma media *Æschines* *ἠναβ. βῶμαι*, pro *ἠναβίσάσωμαι*, ascendere faciam, producam in medium. Tertia persona sunt euidentiores: *Demesth.* *πεπραλακίει* & *ἰλάει*, pro *πεπραλακίσει* & *ἰλάσει*, contumelia afficiet & propellet. *Homerus Il. χ. ἐγγ' ἐμὰ δαμεία*, hasta mea domabit. poetica enim dialypsi (200, 21.) *δαμεία* dixit pro *δαμείω*, & *δαμεί* Atticè pro *δαμείω*. sic forma media, in decem præceptis, *ἔξ ἡμέρας ἔργα*, sex dies operaberis, pro

ἰσθῆν. Et apud Demosth. περιεὶδὲ καὶ ἀναστρέψασθαι, pertur-

habit & producet, seu ascendere faciet, pro ἀναστρέψασθαι.

Item infinitiuo actiuo, Herod. lib. 1. ἐστὶ ἐφ' ἡμῶν ἐπ, ne-

gavitque se vltra iudicaturum, pro δικασθῆν. In Particip.

5 Xenoph. αἰς ἐλπίτων καὶ ἀσχετοφόντων, vt qui adacturi

essent currus & perrupturi, pro ἰλασόντων. Interdum ve-

10 rō in huiusmodi futuris Atticis siue Ionicis & tantummodo

eliditur, nulla accentus mutatione: quomodo apud Home-

rum multis in locis τελεί pro τελείσθ, perficiet: Et ἰρῶσι pro

15 ἰρῶσι, trahent, discerpent, Iliad. χ. nisi quis hic antichro-

nismō esse malit, praesens scilicet pro futuro positum. Hac

de Atticis futuris obiter monere libuit: de quibus si pro-

20 lexius erudiri cupias, vide Budaei Commentarios in ἐλπίων

pro ἐλπίσθ. Porro quemadmodum Attici à futuris Baryto-

15 nis per æthlipsis & crasin faciunt circumflexa, sic poeta

rursus à circumflexis Barytona: vt Epigramm. lib. 1. p. 91.

ἰεὶ καὶ ἴκως εἰς ζωῶν χεῖρον ἀναστρέψασθαι, pro ἀναστρέψασθαι,

recurret: itemque supra Antesignanus assertit ἀλίται, pro

ἀλίται, saliet, quam normam sequuntur etiam tria ista

20 πασιῶν ὀβυῖα, ἰδέρω, πύρω, φάρω, quorum hic fit mētis.

7 ἰσῶν εἰς ἰδέρω non videtur consentaneum.

ἰσῶν enim trahere at ἰσῶν dicere significat: vt Et Hesych.

ἰσῶν assertit pro ἰσῶν, dicite. Rectius igitur sic deduces:

ab ἰσῶν derivatur ἰσῶν, vt ab ἰσῶν fit ἰσῶν: dempta initiali

25 remanet ἰσῶν & ἰσῶν: facta dialysi, oriuntur verba prima

Coniugationis ἰσῶν & ἰσῶν: ex quib. aor. 2. ἰσῶν & ἰσῶν,

particip. ἰσῶν & ἰσῶν: Et imperatini ἰσῶν ac ἰσῶν, pro ἰσῶν

& ἰσῶν, sicut εἰπῶν, ἰδῶν, ὀφῶν, teste Herodiano: vel (vt qui-

Futura poetica.

8 Optatiuus At-
ticus in prima
& tertia ἰσῶν:
in secunda ἰσῶν.

Doricè Et Ae-
licè in prima &
tertia ἰσῶν.

Poeticè in se-
cunda ἰσῶν.

40 ἰσῶν. Rursus poetae in secunda coniugatione dicunt

ἰσῶν, ἰσῶν, ἰσῶν, &c. vt βοῶν, βοῶν, βοῶν: sic ἰσῶν, ἰσῶν,

quod & ἰσῶν, pubescerem, ab ἰσῶν, pubesco. 9 Aeoles 9

ascribunt: dicunt enim γελῶν, pro γελῶν, ridere, à γελῶν.

10 Tamen à ζωῶν τὸ γινώσκω, cognosco, dicimus ἰσῶν, 10

assumpto ε, quamuis penultima sit α μίτρα.

* ante θ in perfectis & plusquamperf. pas.

Appendix.
Ionismus, & in
sz.

Dorismus,
eo } * , δυ.
sz }

αυ pro α: &

ωω, vel ου, pro
ω, in contractionibus
secunda circumflexorū.

11 11 Nempe ante θ, quoties occurrit in perfecto & plusquamperfecto cuiuscunque modi vocis passiuæ in huiusmodi terminationibus, θου, θην, θε, θω, θει. ibi enim dicitur θου, θλω, θε, θω, θει.

Præter hæc quæ à CLENARDO in Circumflexis annotata sunt, hoc quoque scitu dignum, Iones non raro & factum ex contractione, in ωω resolvere: ποιῶντες, ποιῶσθαι: & Dores contractionem ω (vt aliàs monuimus) in ο conuertere, si veniat à verbis in ἰω, non item ab ὄω; vt ποιῶντες, ποιῶντες: ἐξοικνύουσιν, exeunt, pro ἐξοικνύουσιν, ἐξοικνύουσιν, ab ἐξοικνύω. ἐχλεύονται, turbantur, pro ἐχλεύονται, ἐχλεύονται, ab ἐχλεύω. ἐθαύοντο, & sine augmento Ionice (172, 16.) θαύοντο, admirabantur seu spectabant, pro ἐθαύοντο ἐθαύοντο, à θαύωμαι, quo Iones vtuntur pro θαύωμαι: (hinc apud Herodotum ἐθαύοντο, oculis lustrabat, & sine augmento θαύοντο, pro ἐθαύοντο: & in aoristo primo medio ἐθαύοντο, & sine augmento θαύοντες, pro ἐθαύοντες, inspererunt, contemplati sunt) εἰλεύοντο, pro εἰλούοντο, voluebantur, ab εἰλούωμαι: πίεζον, premebant, pro ἐπιέζον ἐπιέζωω, detracto incremento, à πίεζωω τὸ πίεζω: ἀρχεύοντο, pro ἀρχεύοντο, saltabant, ab ἀρχεύωμαι, & alia his similia. Notandum præterea, poetæ in verbis in ἰωω, contractionem facta in α, aliud α inferere, accentu retracto; vt βοῶντες, βοῶσθαι, βοῶντες, ἀγορεύοντες, ἀγορεύσθαι, ἀγορεύοντες, concionari, ab ἀγορεύωμαι: μνάσθαι, μνάσθαι, μνάσθαι, memorare, à μνάσωμαι: in secunda persona, μνήη, μνήη, vnde μνάω, detracto iota subscripto: sic in tertia singulari vocis actiue βοῶα, clamat, ex βοῶν βοῶν; ἰάα, sinit, ex ἰάω ἰάω, ab ἰάω. Quando autem contractio facta fuerit in ω, aliud ω inferunt, retracto etiam accentu; πηδῶν πηδῶν, πηδῶν, salio: verum si vocalis præcedens fuerit breuis, pro ω μίγα inueniunt ο μικρόν: ὀργῶν ὀργῶν, ὀργῶν, videro: in secunda plurali presentis Optatiui, ὀργῶντε ἑρῶντε, ὀργῶντε, videretis: ὑφῶν, ἄ, τωο, tertia plurali ὑφῶσιν ὑφῶσιν, ὑφῶσιν, videretis, sextunt. sic † ἰλάσθαι, agitabunt, ab ἰλάω, præsens pro futuro: ἰωπῶσθε, pro ἰωπῶσθε, occurrens seu consequens, participium præsens fœmininum ab ἰωπῶω, occurrere. Hoc locum habet maximè in tertia plurali imperfecti passiuī, vbi ὄντο pro ἄντο, ἄντο; vt ἠγορεύοντο, concionabantur, ab ἀγορεύωμαι. ἰεργῶντες, ordine ibant, à ἰεργῶμαι: αἰπῶντες, culprabant, ab αἰπῶμαι: vbi detractum est incrementum. sic in κερῶντες, miscabant, à κερῶμαι τὸ κερῶν: ἰμοτολόωντες, sibi comparabant, ab ἰμοτολόωμαι. pro δεξιῶντες verò, quod affertur à quibusdam, scribendum potius δεξιῶντες, à δεξιῶμαι, dextra manu (seu comiter)

accipio. [Nisi forte δεξιόνω pro δεξιόνω seu ιδεξιόνω positum quis velit, ita ut δόωσι pro δώσι arant, Od. 1. vel themata horum statui poterunt δεξιόμου & δόωσι, ut Eustathius quoque in posteriore loco scribit, το ἰδεξιόνω τοῖσι δωτοῖσι ἐν αὐτοῖσι & ἀδωτοῖσι μῦθον; pure enim indubitatēque esset tertia, si scriberetur δόωσι, teste eodem.]

ANNOTATIO.

DE VERBIS IN MI.

VERBIS Sextæ coniugationis in *έω, άω, όω, ύω*, deducuntur quæ vocata sunt verba in *μι*, quòd in *μι* desinant; ut *δέω, τίθημι*, pono: *έάω, ἴσθμι*, statuo, sisto: *δόω, δίδωμι*, do: *ζάω, ζήω, ζήω, ζήω*, iungo: ideòq; desinentium in *μι* quatuor sunt Coniugationes, pro numero vocalium *ε, α, ο, υ*, quæ sunt indices ac figuratiuæ coniugationū.

Verborum in *μι* deductio.

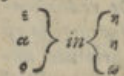
Figuratiua, *ε, α, ο, υ*.

αναδιπλασιασμός.
Reduplicatio propria.

Quod ad principalem attinet syllabam, tres primæ coniugationes fiunt per *αναδιπλασιασμός*, hoc est, reduplicationem: Quarta non item. Reduplicatio propria est, quando prima thematicis repetitur consonans, & assumitur *ι* breue; ut *δόω, δίδωμι*: in vicem autem aspiratæ succedit illius tenuis; *δέω, τίθημι*, mutando *θ* in *τ*, non *θίθημι*. Reduplicatio impropria, vbi tantum præfigitur *ι*, ut si verbum incipiatur à vocali; *έω, ἴσθμι*, mitto; aut à literis *ς, σ*, *έάω, ἴσθμι*.

Reduplicatio impropria.

Ultima syllaba & penultima formatio.

Reduplicatio in quibus temporibus.

Ultima verò & penultima syllaba, sic habent: Migrat *ω* purum in *μι*, vocales autem characteristicæ in proprias longas; *ε & α* in *η*, *δέω, τίθημι*: *έάω, ἴσθμι*: *ο* in *ω*, *δόω, δίδωμι*. Cæterum cum sit anceps, hîc longum censebitur; *ζάω, ζήω, ζήω, ζήω*. Quæcunque igitur in his verbis sortita sunt reduplicationem, tribus opus habent syllabis; reduplicatione, penultima longa, & syllaba *μι*. Nec est reduplicatio nisi in præsentî & præterito imperfecto, per omnes modos & participia.

Trium

*Qua tempora
hic consideran-
da, & alia vn-
de petenda.*

Trium quoq; temporū hīc solū habenda est ratio; præsentis, imperfecti, & secundi aoristi. Præsens peculiarem sibi vindicat inflexionem: at imperfectū & secundus aoristus, reguntur legibus aoristi passivi Barytonorum; excepta penultima, de qua postea. Perfectum, plusquamperfectū, aoristus primus, & futurū, consueto more formantur ab iis verbis siue Circumflexis, siue Barytonis, vnde manāt ipsa verba in *μι*; vt *τίθηνμι*, futurū *θήσω*, à *θείω* vel *θεῖω*. sic *ἴσθηνμι*, aoristus primus *ἴσθην*, à *ἴσσω*; itē *ἴδωμι*, perfectū *ἴδωνκα*, plusquamperfectū *ἴδωνκα*, à *ἴδω*. Proinde hæc tēpora, quòd sint ad Barytonorū canones exigenda, parum prosequemur in istis Coniugationibus; nisi quid interuenierit quo deflectant à præscriptis verbis.

Annotatiuncula.

Medio præterito carent verba in *μι*, & item secundo futuro, perinde atque Circumflexa.

*Verborum in μι
formationes.*

Secundum aoristum passiuum quidē ignorant; at medium ritē formant, vt & ætīnum.

*Verbis in μι qua
sunt peculiaris.*

Vt Fecimus in formandis verbis Barytonis (quibus similia sunt circumflexa, excepta contractione, de qua satis abundē diximus, quum de nominum contractionum declinationibus ageremus, 151, 38.) ita nunc quoque verborum in *μι* formationes volo paucis perstringere. Trium verò duntaxat temporum hīc habendus est sermo, præsentis, imperfecti, & aoristi secundi; sed hoc destituitur vox passiva. Ac tria in his cōsideranda, Reduplicatio, Characteristica, & Terminatio.

(*tione.*
De reduplica-
*Intelligēda est
positio non an-
ceps, qualis est
in *τιθῶμι*, *τι-
θενμι*, *τιζενμι*,
& similibus: sed
necessaria, qua-
lis est in *ἴσθηνμι*,
ἴσθην, & aliis
huiusmodi.
De Characteri-

Reduplicatio habet tantummodò locum in præsentis & imperfecto trium priorum Coniugationum; sed id per omnes modos & participia. Hæc fit præposito *ι*, Themati barytono, vnde hæc verba deducuntur; ante quod *ι*, modò non sit longum * positu, repetitur prima consona thematis, si à consonante incipiat; sed pro muta aspirata repetitur illius tenuis, vt pro *π*, *κ*, *τ*, pro *φ*, *χ*, *θ*: vt ex *ἴσθην*, *ἴσθην*, *ἴσθην*, per reduplicationem facies *ἴσθην*, *ἴσθην*, *ἴσθην*.

HACTENVS De reduplicacione; nunc de Characteristica & Terminacione simul agamus. sic enim
fiet

fiat commodius ac facilius. Atque hæc quidem sunt primariæ Terminations horum trium temporum.

Tempora vocis Indic. Imp. Opt. Sub. Infi. Participia.

Characteristicae sunt quatuor, ε, α, ο, υ, pro quatuor conjugationum numero: ex quibus υ quidē nunquam mutatur nisi quantitate: cæteræ verò, ε, α, ο, ante μι & υ mutantur in suas longas, η, υ, ω; vt ημι, εμι, εμι, εμι: εμι, εμι, εμι, εμι: & εμι, εμι, εμι, εμι: idem fit ante ει & υ, sed solum in aoristo secundo; vt εμι, εμι, εμι: ante λω & μω Optatiuorum asciscunt sibi ι, vt 15 fiant diphthongi ει, ου, οι: vt in voce act. ηβελω, ηβελω: ηβελω, εβελω: ηβελω, εβελω: in passiuā & med. ηβελω, εβελω: ηβελω, εβελω: ante ω & ωμι profus depercut; vt ημι, ημι: εμι, εμι: εμι, εμι: & ημι, ημι: εμι, εμι: εμι, εμι: ante ε & ο 20 participiorum, duæ ε & ο aduocant sibi subiunctiuas, illa quidem ι, hæc verò υ; vt ηβελω ηβελω, ηβελω ηβελω: εβελω εβελω. Alibi verò characteristicæ ε, α, ο, retinentur ante terminationes, qualescunque sint.

A primariis autem personis formantur reliquæ cypuluis numeri: in voce quidem actiua per omnes modos & participia, eodem profus modo quo dictum est in aoristis passiuis Barytonorum, verum conjugationis Characteristica per omnes personas seruanda, vt in primariis: nisi in duali & plurali præsentis & imperfecti 30 indicatiui, vbi longæ redeunt in suas breues. Porro præsens indicatiui non omnino sequitur terminationes aoristi passiuī Barytonorum, sed has: Singul. μι, ε, ο: Dual. τω, τω. Plural. μω, τε, σι. Ac notandum, pro εσσι & οσσι, dicendum εσσι & οσσι: vt ηβελω, εβελω, veluti in participiis ηβελω, εβελω, vt diximus. In voce verò passiuā & media, à primariis ducuntur alia personæ cuiusuis numeri, sequendo analogiam similitum temporum & modorum, verborum Barytonorum vocis mediæ: verum 40 secunda persona singularis indicatiui formanda erit à tertia eiusdem numeri, verso τ in σ: & secunda singularis imperatiui, similis est secundæ singul. imperfecti & aoristi Indicatiui, remoto augmento: quod etiam in ipsis barytonis quondam obseruatum fuit: verum

stica & Terminatione.

Primaria verborum in μι terminationes.

Characteristica, & quomodo mutantur.

ε in η, α in η, ο in ω ante μι, υ, ει & υ.

ε in ει, α in ου, ο in οι ante λω & μω Optat.

Characteristica absorbetur ante ω & ωμι subiunctiuorum.

ε { in } ει }
ο { in } ου }
ante ε & ο participiorum.

Formatio personarū ductarū à primariis in voce act.

In voce pass.

verum Iones reicientes σ , & in Barytonis & sæpe in his verbis contractioni Atticæ locum dederunt, vt facile ex CLENARDI contextu poteris intueri.

Notio.

Hoc quoque notandum, In terminationibus subiunctiui actiui, passiuï & mediï, loco η & ν , Secundam coniugationem habere α & ω , tertiam verò μ & ω .

Paradeigma
verborum
prima coniugatio-
nis in μ .

PRIMA coniugatio in μ , fit à verbis in $\epsilon\omega$, per reduplicationem; $\delta\epsilon\omega$, $\tau\acute{\iota}\theta\eta\mu\iota$. Futurum in $\acute{\iota}\sigma\omega$, $\delta\acute{\iota}\sigma\omega$, vt in prima Circumflexorum.

VERBI ACTIVI.

- Indicatiuus. 1 Indica- $\tau\acute{\iota}\theta\eta\mu\iota$, $\tau\acute{\iota}\theta\eta\varsigma$, $\tau\acute{\iota}\theta\eta\sigma\iota$:
tiui præ- $\tau\acute{\iota}\theta\epsilon\tau\omega$, $\tau\acute{\iota}\theta\epsilon\tau\omega$:
sens. $\tau\acute{\iota}\theta\epsilon\mu\epsilon\nu$, $\tau\acute{\iota}\theta\epsilon\iota\sigma\iota$, & Ionicè $\tau\acute{\iota}\theta\iota\alpha\sigma\iota$.
- Ionismus.
- Imperfectum. Imper- $\epsilon\tau\acute{\iota}\theta\lambda\omega$, $\epsilon\tau\acute{\iota}\theta\eta\varsigma$, $\epsilon\tau\acute{\iota}\theta\eta$:
fectum. $\epsilon\tau\acute{\iota}\theta\epsilon\tau\omega$, $\epsilon\tau\acute{\iota}\theta\epsilon\tau\omega$:
 $\epsilon\tau\acute{\iota}\theta\epsilon\mu\omega$, $\epsilon\tau\acute{\iota}\theta\epsilon\tau\epsilon$, $\epsilon\tau\acute{\iota}\theta\epsilon\lambda\omega$.
- 2 Perfectum, $\tau\epsilon\theta\eta\kappa\alpha$, $\kappa\alpha\varsigma$, $\kappa\epsilon$, per diphthongum θ .
Plusquamperfectum, $\epsilon\tau\epsilon\theta\epsilon\iota\mu\epsilon\nu$, $\kappa\epsilon\iota\varsigma$, $\kappa\epsilon$. Aoristus
primus, $\epsilon\theta\eta\kappa\alpha$, $\kappa\alpha\varsigma$, $\kappa\epsilon$, per κ scribitur.
- Aoristus secundus, S. $\epsilon\theta\lambda\omega$, $\epsilon\theta\eta\varsigma$, $\epsilon\theta\eta$: D. $\epsilon\theta\epsilon\tau\omega$,
3 $\epsilon\theta\epsilon\tau\omega$: P. $\epsilon\theta\epsilon\mu\epsilon\nu$, $\epsilon\theta\epsilon\tau\epsilon$, $\epsilon\theta\epsilon\lambda\omega$. Fut. 1. $\delta\acute{\iota}\sigma\omega$,
 $\sigma\epsilon\iota\varsigma$, $\sigma\epsilon\iota$, à $\delta\acute{\iota}\omega$.
- 1 $\delta\acute{\iota}\omega$, $\delta\acute{\iota}\omega$: Sic $\epsilon\theta\eta\kappa\alpha$, $\delta\acute{\iota}\delta\omega$, $\zeta\acute{\omega}\nu\omega$, pro $\epsilon\theta\eta\kappa\alpha$,
Dorismus. 2 $\delta\acute{\iota}\omega$, $\delta\acute{\iota}\omega$: Sic in tertia
Bacotismus. 3 $\delta\acute{\iota}\omega$, $\delta\acute{\iota}\omega$: Sic in tertia
ling. longa in suam breuem versa, sic in Quarta coniu-
gatione, si hoc tempus habeat: vt $\epsilon\phi\omega$, vltimà longè,
ortus sum: vltimà breui, orti sunt, à $\phi\omega$, orior: sic $\epsilon\theta\omega$,
subij $\epsilon\theta$ subierunt, à $\theta\omega$, subeo. 3 Porro ex $\epsilon\theta\eta\varsigma$, re-
iecto augmento, fit compositum $\acute{\alpha}\omega\theta\eta\varsigma$, reposuerunt,
ab $\acute{\alpha}\omega\theta\eta\mu\iota$ pro $\acute{\alpha}\omega\theta\eta\mu\iota$, 173, 16.
- Imperatiuus. Imperat. $\tau\acute{\iota}\theta\epsilon\tau\iota$, $\tau\acute{\iota}\theta\epsilon\tau\omega$:
præs. & $\tau\acute{\iota}\theta\epsilon\tau\omega$, $\tau\acute{\iota}\theta\epsilon\tau\omega$: AOR. 2. $\delta\acute{\iota}\epsilon$, $\delta\acute{\iota}\epsilon\tau\omega$:
imperf. $\tau\acute{\iota}\theta\epsilon\iota$, $\tau\acute{\iota}\theta\epsilon\tau\omega$. $\delta\acute{\iota}\epsilon$, $\delta\acute{\iota}\epsilon\tau\omega$.
- Optatiuus. Optatiui $\tau\acute{\iota}\theta\epsilon\iota\omega$, $\tau\acute{\iota}\theta\epsilon\iota\varsigma$, $\tau\acute{\iota}\theta\epsilon\iota$:
præsens & $\tau\acute{\iota}\theta\epsilon\iota\tau\omega$, $\tau\acute{\iota}\theta\epsilon\iota\tau\omega$:
imperf. $\tau\acute{\iota}\theta\epsilon\iota\mu\epsilon\nu$, $\tau\acute{\iota}\theta\epsilon\iota\tau\epsilon$, $\tau\acute{\iota}\theta\epsilon\iota\tau\omega$.

Aorist. 2. { *δείλω, δείνης, δείν:*
δείλῶν, δείντων:
δείνωμι, δείντε, δείνω.

Subiunct. præf. & imperf. Aorist. 2.

5 { *τιθῶ, τιθῆς, τιθῆ:* { *θῶ, θῆς, θῆ:*
τιθῆτον, τιθῆτον: ἐὰν { *θῆτον, θῆτον:*
τιθῶμι, τιθῆτε, τιθῶσι. { *θῶμι, θῆτε, θῶσι.*

Subiunctivus.

Infinitivi præsens, *τιθέμαι.* Aoristus 2, *δείνω.*

Infinitivus.

Partic. { *ὁ τιθείς, τιθείς:* { *ὁ δείς, δείς:*
 10 præf. & { *ἡ τιθείσα, τιθείσα:* Aor. 2, { *ἡ δείσα, δείσα:*
 imperf. { *τὸ τιθῶν, τιθῶν.* { *τὸ δείν, δείν.*

Participia.

VERBVM passivum, fit ab activo, corripiendo penultimam; *τιθῆμι, τιθέμαι.*

Passivum prima verborum in μι.

Indicatiivi præsens; Imperfectum;

35 { *τιθέμαι, τιθέσθαι, τιθείς:* { *ἐτιθέμην, ἐτιθείς, ἐτιθείς:*
 { *τιθέμεθα, τιθέσθε, *τιθείς.* { *ἐτιθέμεθα, ἐτιθείς, ἐτι-*
 { *τιθέμεθα, τιθέσθε, *τιθείς.* { *ἐτιθέμεθα, ἐτιθείς, ἐτι-*

Indicativus passivus.

Perfectum, Sing. *τιθέμαι, τιθέσθαι, τιθείς:* (θεῖς
 Dual. *τιθείμεθα, τιθείσθε, τιθείς;* Plural. *τιθείμεθα,*
 20 *τιθείσθε, τιθείς.* per ἴ penultima, perinde atque
 activum *τέθεικα.* Plusquamperfectum, *ἐτιθέμην,*
ἐτιθείς, &c. Aoristus primus, *ἐτίθην, ἐτίθης,*
 ut in Barytonis. Futurum primum, *τιθήσομαι.*

* Poëticè π-9^{τα}, ut de Barytonis dictum est 190, 15, & 29.
Annotatio.

Paulopostfuturum, *τιθήσομαι.*

25 Imperat. præf. & imperf. Sing. *τίθειε, τιθείτω.*

Imperativus.

Dual. *τιθείσθε, τιθείτω;* Plural. *τιθείτε, τιθείτωσαν.*

Optat. præf. & imperf. Perf. & plusquãperf.

30 { *τιδέμην, τιδέσθαι, τιδέσθαι:* { *τεδέμην, τεδέσθαι, τεδέσθαι:*
 { *τιδέμεθα, τιδέσθε, τιδέσθαι:* { *τεδέμεθα, τεδέσθε, τεδέσθαι:*
 { *τιδέμεθα, τιδέσθε, τιδέσθαι:* { *τεδέμεθα, τεδέσθε, τε-*
 { *δείνωμι, δείντε, δείνωσι:* { *δείνωμι, δείντε, δείνωσι:*

Optativus.

Subiū. præf. & imp. ἐὰν Perf. & plusquãperf. ἐὰν

Subiunctivus.

35 { *τιθῶμαι, τιθῆ, τιθῆσθαι:* { *τεθῶμαι, τεθῆ, τεθῆσθαι:*
 { *τιθῶμεθα, τιθῆσθε, τιθῶσι:* { *τεθῶμεθα, τεθῆσθε, τεθῶσι:*
 { *τιθῶμεθα, τιθῆσθε, τιθῶσι:* { *τεθῶμεθα, τεθῆσθε, τεθῶσι:*

Infinitivi præsens & imperfectum, *τιθέσθαι,*

Infinitivus.

Participium.

* Poëtica ectasi
πρήμω.

Medium prima
Coniug. verbo-
rum in μι.

Aoristus secun-
dus medius per
omnes modos &
participia.

* Hinc ἔωφετο,
ῥεφούστω, pro ἀ-
νέφετο, reiecto
augmento, ab
ἔωφισμι pro ἀ-
νέφισμι, 173, 16.

† Dicim⁹ quo-
que ἴσμεν, ἴσθε,
ἴστω, tanquam
ἀ ἴσω, cuius ao-
rismus sec. med.
esset ἴσμεν, &.

* Hinc ἔωφισ-
τω, pro ἀνέφισ-
τω, 173, 16.

* Cum δώδ, δώδ-
σῆσω, auerzam.

Paradigma
verbyrū secun-
da Coniugatio-
nis in μι.

* Cum δώδ, ἀ-
νέσσω, δεστί-
νῃ ἀνέσθῃ, ἀνέφισ-
σω, circūstitti.

* Compositum
ex ἔωδ, ἔωσθῃ,
surrexit. crebrū
apud Homerū.

* Doricē σῶδ.

ab indicatio *τίθεσθαι*. Participij præsens & im-
perfectum, ὁ * *τιθέμενος, ἢ τιθέμενη, τὸ τιθέμενος.*

VERBI MEDII.

Præsens & imperf. eadem sunt cum passiuus:
Perfectum & plusquamperfectum, & secun-
dum futurum, desiderantur. Reliqua sunt tria
tempora, primus aoristus, secundus aoristus, &
futurū primum. Aor. prim. *ἔθηκεν*: sed parū
vfitatus. Futurum primum per omnes modos
ac participia, *θήσεται, θήσονται, θήσεαι, θήσεσθε.*

Secundus autem aoristus inflectitur sic;

Indicat.	{	<i>ἔθηκεν, ἔθεες, * ἔθεες:</i> Impe-	{	<i>θήσεται, θήσεαι:</i>
		<i>ἔθειμεν, ἔθεισθε, ἔθεισθε:</i> rati-		<i>θήσεσθε, θήσεσθε:</i>
		<i>ἔθειμεθα, ἔθεισθε, ἔθεισθε.</i> uus.		<i>θήσεσθε, θήσεσθε.</i>

Oportius.

Subiunctiuus, *ἔαν*

{	<i>ἔειμην, εἴη, εἴητο:</i>	{	<i>εἴημαι, εἴη, εἴηται:</i>
	<i>εἴημεν, εἴησθε, εἴησθε:</i>		<i>εἴησθε, εἴησθε, εἴησθε:</i>
	<i>εἴημεθα, εἴησθε, εἴησθε.</i>		<i>εἴησθε, εἴησθε, εἴησθε.</i>

Infinitiuus, *θεῖσθαι*. Participium, ὁ * *θεῖμενος,*

ἢ θεῖμενη, τὸ θεῖμενος. Et in sequentibus quoque
coniugationibus eodem modo se habent hæc
tempora, ut postea videbitur.

SECUNDA Coniugatio in μι, fit à verbis
in *άω*: *ἔδω, ἔσημι*: Futurum in *ήσω*, * *ἔήσω*, ut in
secunda coniugatione Circumflexorum.

VERBI ACTIVI.

Indicat.	{	<i>ἔσημι, ἔσης, ἔσησι:</i> Imperf.	{	<i>ἔσω, ἔσης, ἔση:</i>
		<i>ἔσθε, ἔσθε:</i>		<i>ἔσθε, ἔσθε:</i>
		<i>ἔσημεν, ἔσαθε, ἔσαθε.</i>		<i>ἔσαθε, ἔσαθε, ἔσαθε.</i>

Perfectum, *ἔσκα* per *α*: Plusquamperfectum,
ἔσανεν. Aoristus primus, *ἔσθε*.

Aoristus 2. S. * *ἔσθε, ἔσης, * ἔση*; D. *ἔσησθε, ἔσησθε*:

P. *ἔσησθε, ἔσησθε, ἔσησθε*. Futurum primum, *ἔσσω*.

Imperat. { *ἔσαθε, ἔσθε:* { * *ἔση, ἔση:*

præl. & { *ἔσθε, ἔσθε:* Aor. 2, { *ἔσησθε, ἔσησθε:*

imperf. { *ἔσαθε, ἔσαθε:* { *ἔσησθε, ἔσησθε:*

Optatiui præf. & imperf.

Aorist 2,

Optatiuus.

{	<i>ἵσ' αἰλω, ἵσ' αἰνς, ἵσ' αἰν:</i>	{	<i>ἵσ' αἰλω, ἵσ' αἰνς, ἵσ' αἰν:</i>
	<i>ἵσ' αἰν' ὄν, ἵσ' αἰν' ἔλω:</i>		<i>ἵσ' αἰν' ὄν, ἵσ' αἰν' ἔλω:</i>
	<i>ἵσ' αἰν' μιν, ἵσ' αἰν' ἰε, ἵσ' αἰν' ἔλω.</i>		<i>ἵσ' αἰν' μιν, ἵσ' αἰν' ἰε, ἵσ' αἰν' ἔλω.</i>

Subiunct. præf. & imperf.

Aorist 2,

Subiunctiuus.

{	<i>ἵσ' ᾧ, ἵσ' ᾧς, ἵσ' ᾧ:</i>	{	<i>ἵσ' ᾧ, ἵσ' ᾧς, ἵσ' ᾧ:</i>
	<i>ἵσ' ᾗτον, ἵσ' ᾗτον:</i>		<i>ἵσ' ᾗτον, ἵσ' ᾗτον:</i>
	<i>ἵσ' ᾧ μιν, ἵσ' ᾗτε, ἵσ' ᾧσι.</i>		<i>ἵσ' ᾧ μιν, ἵσ' ᾗτε, ἵσ' ᾧσι.</i>

Infinitiui præsens, *ἵσ' ἀναι*: Aoristus 2, * *ἵσ' ἦναι*.

Infinitiuus.

{	<i>ἵσ' ἀς, ἵσ' ἀν' ὄς:</i>	{	* <i>ἵσ' ἀς, ἵσ' ἀν' ὄς:</i>
	<i>ἢ ἵσ' ἀς, ἵσ' ἀν' ὄς:</i>		<i>ἢ ἵσ' ἀς, ἵσ' ἀν' ὄς:</i>
	<i>τὸ ἵσ' ἀν, ἵσ' ἀν' ὄς.</i>		<i>τὸ ἵσ' ἀν, ἵσ' ἀν' ὄς.</i>

* *Doricè ἵσ' ἦναι.*

Participia.

* *ἵσ' ἀν' ὄς, qui sur-*

raxit, pro ἀν-

σῶς, 173, 16. &

ἵσ' ἀν' ὄς, qui de-

stitit.

Passiuū secun-

de Coniug. ver-

borum in vi.

Indicatiuus.

VERBI PASSIVI.

Indicatiui præsens,

Imperfectum,

{	<i>ἵσ' ἀμαι, ἵσ' ἀσαι, ἵσ' ἀται:</i>	{	<i>ἵσ' ἀμλω, ἵσ' ἀβ, ἵσ' ἀβ:</i>
	<i>ἵσ' ἀμεθον, ἵσ' ἀδον, ἵσ' ἀ-</i>		<i>ἵσ' ἀμεθον, ἵσ' ἀδον, ἵσ' ἀ-</i>
	<i>δο:</i>		<i>δλω:</i>

ἵσ' ἀμεθα, ἵσ' ἀδε, ἵσ' ἀν' ὄ.

Perf. & plusquãperf. *ἵσ' ἀμαι, ἵσ' ἀσαι, ἵσ' ἀται.* Plusquamperfe-

ctū, *ἵσ' ἀμλω, ἵσ' ἀβ, ἵσ' ἀβ,* more cōsuetō. Aoristus

primus, *ἵσ' ἀδλω.* Futurum primum, *ἵσ' ἀν' ὄμαι.*

Paulopostfuturum, *ἵσ' ἀβμαι.*

Imperatiui præsens & imperfectum, S. *ἵσ' ἀβ,*

ἵσ' ἀδω: D. *ἵσ' ἀδον, ἵσ' ἀδω:* P. *ἵσ' ἀδε, ἵσ' ἀδω ἔλω.*

Imperatiuus.

Optat. præf. & imperf. Perf. & plusquãperf.

{	<i>ἵσ' ἀμλω, ἵσ' ἀν' ὄ, ἵσ' ἀν' ὄ:</i>	{	<i>ἵσ' ἀμιν, ἵσ' ἀν' ὄ, ἵσ' ἀν' ὄ:</i>
	<i>ἵσ' ἀμεθον, ἵσ' ἀν' ὄδον, ἵσ' ἀ-</i>		<i>ἵσ' ἀμεθον, ἵσ' ἀν' ὄδον, ὄδιν:</i>
	<i>δλω:</i>		<i>ἵσ' ἀμεθα, ἵσ' ἀν' ὄδε, ἵσ' ἀν' ὄ-</i>

ἵσ' ἀμεθα, ἵσ' ἀν' ὄδε, ἵσ' ἀν' ὄ.

Subiū. præf. & imperf. *ἵσ' ἀν* Perf. & plusquãperf.

{	<i>ἵσ' ἀμαι, ἵσ' ἀν' ὄ, ἵσ' ἀν' ὄ:</i> (οἶον:	{	<i>ἵσ' ἀμαι, ἵσ' ἀν' ὄ, ἵσ' ἀν' ὄ:</i>
	<i>ἵσ' ἀμεθον, ἵσ' ἀν' ὄδον, ἵσ' ἀν' ὄ-</i>		<i>ἵσ' ἀμεθον, ἵσ' ἀν' ὄδον, ὄδιν:</i>
	<i>δλω.</i>		<i>ἵσ' ἀμεθα, ἵσ' ἀν' ὄδε, ἵσ' ἀν' ὄ.</i>

Infinitiui præsens & imperfect. *ἵσ' ἀδαι,* ab

indicatiuo *ἵσ' ἀδε.* Participij præsens & im-

perfectum, *ἵσ' ἀμιν, ἵσ' ἀμιν, ἵσ' ἀμιν.*

Subiunctiuus.

Infinitiuus.

Participium.

Medium secundae Coniug. verborum in μ .

Aoristus secundus.

Paradigma verborum tertiae Coniugationis in μ .

Indicativus.

* Poëticè διδοσκον, 55, 1, 170, 40

Ionismus.

* Reiecto augmento δίδου, dederunt.

Imperativus.
* Cum δῶς, ἀπίδες, reddere: cū δῶς, ἀπίδες, distribue.

Optativus.

Subiunctivus.

Ionismus.

γνώωσι.

Aoristus primus, ἐστράμην, ἐστράται, ἐστράμην, ἐστράμαι, ἐστράσθην, ἐστράσθης. Futurum primum, ἐστράμαι, ἐστράμην, ἐστράσθαι, ἐστράσθη.

Secūdus aoristus, S. ἐστράμην, ἐστράβη, ἐστράβη. D. ἐστράμην, ἐστράβην, ἐστράβην. P. ἐστράμην, ἐστράβη, ἐστράβη. Sed in hoc verbo non est hoc tēpus vsitatam.

TERTIA coniugatio in μ , fit à verbis in ω :
1 δίδωμι, δίδωμι. Futurum in ω σω, δάσω, perinde vt in tertia Circumflexorum. Præteritum, δίδωκα.
1 ¹ Poëticè Seruata reduplicatione, δίδωσκον: prima pluralis δίδωσκον, dāimus: infinitiuus δίδωσθαι, daturum esse.

VERBI ACTIVI.

Indicativus præsens,

Imperfectum,

δίδωμι, δίδως, δίδωσι:

* ἐδίδων, ἐδίδως, ἐδίδω:

δίδοτε, δίδοτε:

ἐδίδοτε, ἐδίδοτε:

δίδομεν, δίδοτε, δίδοσι:

ἐδίδομεν, ἐδίδοτε, ἐδίδοσαν.

Ionicè δίδοσσι.

Perfectum, δίδωκα: Plusquamperf. ἐδίδοκον.

Aor. 1. ἐδίδοκα, per κ. Aor. 2. S. ἐδίδω, ἐδίδως, ἐδίδω. D. ἐδίδω, ἐδίδω. P. ἐδίδοκα, ἐδίδοκα, * ἐδίδω. Futur. 1. δάσω.

Imperat. δίδοτε, δίδοτε:

* δός, δός:

præf. & δίδοτε, δίδοτε: Aor. 2, δός, δός:

imperf. δίδοτε, δίδοτε:

δός, δός:

Optativus præf. & imperf.

Aoristus 2,

δίδωμι, δίδωμι, δίδωμι:

δίδωμι, δίδωμι, δίδωμι:

δίδωμι, δίδωμι, δίδωμι:

δίδωμι, δίδωμι, δίδωμι:

δίδωμι, δίδωμι, δίδωμι:

δίδωμι, δίδωμι, δίδωμι:

Subiunctivus præf. & imperf. ἐάν

Aorist. 2, ἐάν

1 δίδωμι, δίδωμι, δίδωμι:

δίδωμι, δίδωμι, δίδωμι:

δίδωμι, δίδωμι, δίδωμι:

δίδωμι, δίδωμι, δίδωμι:

2 δίδωμι, δίδωμι, δίδωμι:

δίδωμι, δίδωμι, δίδωμι:

δίδωμι, δίδωμι, δίδωμι:

δίδωμι, δίδωμι, δίδωμι:

1 ¹ Ionicè δίδωσι. Iones enim tertiis personis sing. subiunctiuorum vocis actiuae, saepe addunt σι, vel πη sequente vocali quidam scribunt δίδωσι, absque puncto subscripto.

2 ² Poëticè δάωσι. sic γνώωσι, nouerim, à γνῶμι, nosco: vt προδῶ, δῶς, δῶ, dicatur δάω, δάως, δάω, & Ionicè δῶσι.

Inf.

Infinitiui præsens & imperfectum, διδόναι.
Aoristus secundus, * δῶναι.

Infinitivus.

Partic. { ὁ διδόντες, διδόντες: } ὁ δῶντες, δῶντες:
præs. & { ἢ διδόντες, διδόντες: Aor. 2, } ἢ δῶντες, δῶντες:
5 impf. { τὸ διδόν, διδόντες. } τὸ δῶν, δῶντες.

* Doricè δῶν-
ναι, Ionicè δῶ-
ναι, 182, 6.

Participia.

VERBI PASSIVI.

Indicatiui præsens, Imperfectum,

*Passivum ter-
tia coniug. ver-
borum in μ.*

{ διδόμεθα, διδόμεθα, διδόμεθ' } ἐδιδόμεθα, ἐδιδόμεθα, ἐδιδόμεθα:
{ διδόμεσθε, διδόμεσθε, διδόμεσθε } ἐδιδόμεσθε, ἐδιδόμεσθε, ἐ-
10 { διδόμεσθε, διδόμεσθε, διδόμεσθε } σθε. (δόντες.)
{ διδόμεσθε, διδόμεσθε, διδόμεσθε } ἐδιδόμεσθε, ἐδιδόμεσθε, ἐδί-

Indicativus.

Perfectum, διέδομα. Plusquamperfectum,
ἐδεδόμην. Aoristus primus, ἐδῶθην. Futurum pri-
mum, διδοίμην. Paulopostfuturum, διέδομα.

Imperativus.

15 Imperat. præf. & impf. Perf. & plusquâperf.
{ διέδο, διέδοσθε } διέδο, διέδοσθε:
{ διέδοσθε, διέδοσθε } διέδοσθε, διέδοσθε:
{ διέδοσθε, διέδοσθε } διέδοσθε, διέδοσθε.

Optativus.

Optatiui præf. & imperf. S. διδοίμεν, διδοίτε,
20 διδοίτω: D. διδοίμεθα, διδοίσθε, διδοίσθε: P. διδοί-
μεθα, διδοίσθε, διδοίσθε. Perfectū & plusquamper-
fectum, διέδομα, διέδοσθε, διέδοσθε: vt præsens.

Subiunctivus.

Subiunctiui præf. & imperf. S. ἐάν διδοίμεν,
διδοίτε, διδοίτω: D. διδοίμεθα, διδοίσθε, διδοίσθε: P. δι-
25 διδοίμεθα, διδοίσθε, διδοίσθε. Perfectū & plusquam-
perfectum, ἐάν διέδομα, διέδοσθε, διέδοσθε: vt præsens.

Infinitivus.

Participium.

Infinitiui præsens & imperfectum, διδόμεσθε,
ab indicatiuo διδόμεσθε. Participij præsens & im-
perfectum, ὁ διδόμεσθε, ἢ διδομέν, τὸ διδόμεσθε.

VERBI MEDII.

*Medium tertia
Coniug. verbo-
rum in μ.*

Aoristus primus, ἐδέξαμην, parum vsitatus.
Aoristus verò secundus sic inflectitur:

*Aoristus secun-
dus mediis per
omnes modos &
participia.*

Indicativus, Imperativus,
{ ἐδέξαμην, ἐδέξαμην, ἐδέξαμην } δέξομαι, δέξομαι:
35 { ἐδέξασθε, ἐδέξασθε, ἐδέξασθε } δέξοσθε, δέξοσθε:
{ ἐδέξασθε, ἐδέξασθε } δέξοσθε, δέξοσθε.

Imper- { ἐξελθνύμελε, ἐξελθνύε, ἐξελθνύε:
fectum. { ἐξελθνύμεθον, ἐξελθνύσθον, ἐξελθνύσθην:
          { ἐξελθνύμεθα, ἐξελθνύσθε, ἐξελθνύεθ.

Imperatiui præsens & imperfect. S. ζέλνυε, ζέλνυσθω : D. ζέλνυσθον, ζέλνυσθων : P. ζέλνυσθε, ζέλνυσθων. Infinitiuui præsens, ζέλνυσθαι, ab indicatiuo ζέλνυσθε. Participij præsens & imperfectum, ζέλνυμεν, ζέλνυμένη, ζέλνυμένων.

Imperatiuui.

Infinitiuus.

Participium.

ANNOTATIONES IN
VERBA IN MI.

REDUPLICATIONIO in ἴσημι aspiratur: nam asperum spiritum habet iota ante ε.

*Iota ante ε affi-
ratur.*

Quarta coniugatio¹ reduplicationem ignorat; ζέλνυμι, iungo: ἀμύρνυμι, abstergo: ὀρέζνυμι, extendo: κεράννυμι, misceo: πειθέωννυμι, pando: δῶμι, ingredior: φῶμι, nascor: id quod in aliis quoque accidit, δέξομαι, quaero: ὄνημι, iuuo: ² φίλημι, amo: ἰλημι, propitius sum: φημι, dico: γῶμι, nosco, ³ & multis aliis apud poetas.

¹ *Reduplicatio in
quarta semper,
in aliis saepe de-
sideratur.*

²⁰ ¹ INVENTIVR Tamen κέκλυθι pro κλύθι, ἀυδί & κέκλυτε pro κλύτε, ἀυδίτε, à κλύμι, facta per ε reduplicationem: quæ & in quibusvis Barytonorum temporibus, nedum verborū in με, locū habet. Nisi melius dicamus esse Ionicam reduplicationem, vel ut præsens τίθημι, infra in tractatu de Inuestigatione them. in verbo θνήσκω: vel ut aoristum λείλαθε, 172, 17. & in eodem tractatu de Inuestig. them. ad verbum λήθω. ² Bœoticè dicitur πεφίλημι, facta per ε reduplicationem, & penultima η in ε mutata, ut in τίθημι pro τίθημι, 224, 17. sic à νοίω, νόημι, νόημι, cogito: imperatiuus νεκόνθι: τελίω, τέλημι, τετέλημι, finio, perficio. Æoles verò mutant η penultimam in ε, geminato μ, τίθημι, τίθημι, pono: φίλημι, φίλημι, amo: πύθημι, πύθημι, desidero: cuius infinitiuus ποθήναι, Doricè ποθήναι, 182, 6. ectasi poëtica ποθήναι, desiderare: po-

¹ *Reduplicatio
per ε etiam in
quarta coniug.
ANNOTATIO.*

² *Bœoticè ε pro η.*

*Æolicè εμυ pro
ημ.*

³⁵ test tamen etiam esse aoristi secundi pro ποθίω. sic à κέλημι, κεκλήναι, vocare: & à φίλημι, φιλήναι, dilexisse: cuius participium est φίλεις, ἐντ, & Æolicè retracto accentu φίλεις φίλεις, amans: sic νόεις, νόεντ, cogitans, à νόημι. ³ Ut in prima εἴνημι, laudo: δέειπημι, cerno, à δέπειω,

*Æolicè accētus
retractus.*

Reduplicationē
ignorantia.

ANNOTATIO.

Mira poetarum
in reduplicationis
varietate li-
centia.

ANNOTATIO.

Passiva Chara-
cteristicam pro-
ducentia.

vel quasi à δειπνάω secundæ. vnde infinitiuus δειπνάω;
quod etiam inuenitur cum Ionica reduplicatione, δει-
πειπνάω: atque prima pluralis præsentis, δειπέωμεν.
[Eustathius quoque deducit à δειπνήμι: alij tamen ma-
lunt esse perf. med. à δειπνίω, vt δεδύπαμεν à δειπνίω.]
Exempla secundæ, γήρημι, senesco: vnde participium
γήρως, αἰώς, senescēs: datiuus pluralis poëticus γηρόμενοι:
vel γήρως, est syncope pro γηρόσες, à γηρω. κιδναμεν,
dispergor, in imperfecto κιδναεσθαι, dispergebatur. κριμαμεν,
pendeo. γάλημι, rideo. νικημι, vinco. δολιημι, prandeo: in im-
perfecto κλάσμεν, prandebamus: infinitiuus δειπνάω.
κτενω, interficio: infinitiuus κτενάω, Ionicè κτενέω, Doricè
κτενέμεν, cum κτ, κτεπέκτεμεν & κτετακτεμεν, interficere:
participium aoristi secundi κτενός, vnde κτεκτενός, qui in-
terfecit: & in indicatiuo κτενω, ης, η, Doricè κτενω, κτενω, ης
κτενω, cum κτ, κτενέμεν, interfeci: in voce media κτενέμεν:
participiū κτενόμεν, interfecit. εστημι, vulnere: infini-
tiuus εστηνάω, Ionicè εστηνέω, Doricè εστηνέμεν, vulnerare:
participiū passiuū εστημένος, interemptus, vulneratus. Εξέ-
πλα tertie sine reduplicatione, δοκίμαμι, probō, ελδδόμεν, 20
libero. Nam poetæ metri gratia reduplicationem non
aliter quàm augmentum vel apponunt, vel abiciunt.
Interdum huiusmodi reduplicatio, quæ sua natura est
breuis, siue fiat per ι, siue per ε, positione producitur,
inserto μ: vt πρῶμι, πρῆμι & πίπτεμι, comburo: futurū πι-
πέσομι, incendam, seruat reduplicationē, vt διδῶμι, 228, II.
præfens passiuum πίμπτεμαι, ardeo. πλάω, πλῆμι & πι-
πλήμι, impleo, tertia persona πίμπλησσι, implet: participiū
πιμπλησ, implens: fœmininum πιμπλησσαι, nominatiuus
pluralis πιμπλησσαι, implentes. Interdum etiam à vocali 30
incepta reduplicationem habent in secunda syllaba:
vt ὀνείω, seu ὀνῶω, ὀνήμι & ὀνίημι, inuio: tertia persona ὀ-
νήσσι, prodest: passiuum ὀνίεμαι, tertia pluralis ὀνίεσθαι,
inuuantur: & in imperfecto ὀνίεωσθαι, inuabantur, sine au-
gumento. [Non est opus statuere thema ὀνῶω: nec illud 35
reperiri iudico, nisi forsitan Ionicè, vt ἄνῶω. nam ὀνέμεν,
ὀνέμεν, ὀνάω, & similia, secunda, non Prima conjugatio-
nis figuratiuam habent, a, non ε.] Interdum duas primas
litteras thematis repetunt reduplicationis loco: vt ἀλάω,
ἀλῆμι & ἀλάημι, erro: ἀλυκίω, ἀλύκτημι & ἀλαλύκτημι, 40
angustias redigo: ἀγῶω, ἄγῆμι & ἀγῆγημι, angō: vbi tenuis ε
repetitur pro aspirata χ, vt dictum est de augmento
perfecti, 173, 30. & de reduplicatione propria. 221, 21.
hæc in voce pass. Characteristicam longam habent
ἀλάλημεν, (quod & ἀλήγημεν, verso α in η) ἀλαλύκτημεν,
ἀγῆγη

ἀσφρημι, quæ sunt in crebro vsu apud poetas, atque ab ἀλλήμι, sic infinit. ἀλλήμι, errare: participium ἀλλήμι, errans: in infinitiuo vocis actiua sine reduplica-
 5 gari: aoristus primus pass. ἠλάθην, & participium ἀλαθείς, negatus, tanquam ab ἀλάω. ab ἀσφρημι in tertia plurali imperfecti ἀσφρηντο, & Ionicè ἀσφρησθε, 190, 16. & 29. au-
 10 getur in medio: sine augmento ἀσφρησθε, & addito i ad i, ἀσφρησάτο, tristabuntur. Sunt & quædam alia quæ
 in voce pass. vocalem longam seruant; quod Æolico, Attico & Ionico more fieri dicitur; vt ὄρημι, ὄρηται, ὄρηται, ab ὄρῳ ὄρημι, uideo: cum præpositione Dorica ποτι, id est ποτός, ποτόρημι, à ποτόρῳ, infinitiuus actiuus ποτόρῳ pro ποτόρῳ siue ποστόρῳ Doricè, vt ζῶ pro
 15 ζῶν, 213, 23, ὄνημι, ὄνηται, pro ὄνημι, ὄνηται, ὄνηται, fructum capio. φίλημι pro φιλεμι, vnde imperfectum ἐφιλήμι, ἐφιλήσῃ, ἐφιλήσῃ, pro ἐφιλήσῃ, (quod & ipsum in vsu habetur) & sine augmento φίλησῃ, diligebat, à φι-
 20 ἤμι, ἀπο; quod & in duali & plurali seruat longam
 25 Æolicè: φίλησῃ, φίλησῃ. κέλημι pro κέλεμι, imperfect. ἐκέλεμι, ἐκέλεσῃ, ἐκέλεσῃ, à κέλεω, κέλεμαι, uoco. διζήμι, διζήται, pro διζήμι, ἰσται, ἰσται, quæro: vnde partici-
 30 pium διζήμι, quærens: sic βλήμι, percussus, pro βλή-
 25 sit ab αἰω primæ, id est, spiro, vbique longam seruat tam in voce actiua quàm passiuæ: vnde in tertia duali ἀνθῃ, spirant: in infinitiuo ἀνθῃ, & Doricè ἀνθῃ, spirare: in imperfecto passiuo ἀνθῃ, spirabat, sine augmento. At ex
 35 αἰω, quod sit ex αἰω secundæ sit passiuum αἰωμι, αἰωται, αἰωται, id est, expletur, satiatur: cæterum ab ἀημι primæ, sit ἀησι, flat, spirat: tertia pluralis ἀησι, flant, pro αἰῃσι: im-
 40 perf. ἀη, flatat, sine incremento: magis vtitatum est ἀῖ, à circumflexo αἰω, αἰω, αἰω, αἰω, crasi αἰω: participium, αἰωσῃ, αἰωσῃ, flans, spirans. Illud quoque scias velim, verba
 35 in μι Quartæ coniugationis esse multa, tot fermè quot verba Barytona in ω: aliarum verò trium coniugatio-
 num paucissima inueniri. Hoc enim ausim affirmare, nullum ex his simplex in vsu haberi, cuius mentio non fiat in hoc libro vel à C L E N A R D O vel à nobis. Pro-
 40 inde omnia simplicia in Indicibus inuenies, composita verò regulas simplicium sequuntur.

Notio.

Præsentis & imperfecti singularia actiua, penultimam producunt η, ω, υ; τίθημι, ἔθημι, δίδωμι, ζῶνυμι; ἐτίθει, ἔτελλε, ἐδίδω. Dualia au-

Figuratiua cō-
 iugationū, ε, α,
 ε, υ, ubi seruati-
 tur: ac ubi, cō-

quomodo pro-
ducantur.

Tertia pluralis
indicativi præ-
sentis.

Notio.

ύσαι pro ύσαι.

Ionismus:
είσαι, έσαι:
ύσαι, ύσαι:
ύσαι, ύσαι.

Imperfectum.

Circūflexa pro
verbis in μι.

Perfectum.

Bæotismus,
q̄ pro η.
α pro η.

ε aspiratum.

Aoristus prim.
νε pro σι.

Aoristi secundi
formatio.

tem & pluralia, corripunt; τιθεῖτον, τιθεῖμεν;
ισαῖον, ισαμεν. Sic & passivum præsens & im-
perfectū in quouis numero, τιθεμαι, τιθέμεθα,
τιθέμεθα, ἐτιθέμεθα, &c.

- Tertia pluralis indicativi præsentis, τιθεῖσι, ἰ-
σαῖσι, διδύσι, ζῶνῦσι. semper enim in præsentis
& futuro omnium verborum, similis est¹ da-
tivo plurali participij eiusdem temporis: ut
τύπλων, τύπλοντος, τοῖς τύπλοσι, sic τύπλοντι, τύπλοσι:
ut τιθεῖς, τιθέντες, τοῖς τιθεῖσι, sic τιθέμεν, τιθεῖσι:
ut ἰσᾶς, ἰσάντες, τοῖς ἰσᾶσι, sic ἰσαμεν, ἰσᾶσι. In qua-
ta autē receptum est² non ζῶνῦσι, sed ζῶνύσαι,
à Barytono ζῶνύω. Ionicè verò τιθέασαι, διδάσαι,
ζῶνύσαι. expungunt enim subiunctivam voca-
lem, aut ancipitem breuiāt, & interponunt α;
τιθεῖσαι, τιθέασαι: διδύσαι, διδάσαι: ζῶνῦσαι, ζῶνύσαι:
at ἰσᾶσαι tantum, non ἰσᾶσαι, ob cacophoniam.

- Imperfectū singulare trium Coniugationum
raro est in vfu, sed³ vtimur personis Circūfle-
xorū; à τιβέω τιβῶ, ἐτίθεν, ἐτίθεις, ἐτίθει: ab ἰσᾶω ἰσῶ,
ἰσῶν, ἰσᾶς, ἰσᾶ: à διδύω διδῶ, ἐδίδον, ἐδίδες, ἐδίδον. Idē
iudicium de tertia plurali, ἐτίθεν, ἰσῶν, ἐδίδον.

- Perfectum, τέθικα, Bæotiorum more, pro
τέθικα, à futuro θήσω.⁵ mutant enim Bæoti
in φ. At perfectum ἔσανα per α, pro ἔσικα, à fu-
turo ἔήσω: ad differentiam ἔσανα, permansi, præ-
teriti medij ab ἔσηκα, permaneo: seruatque ε spi-
ritum præsentis ἰσημι.

Aoristi primi, ἔθικα & ἔθικα, pro ἔθικα &
ἔθικα. deflexerunt enim à communi lege, nec
retinuerunt cōsonantem futurorum suorum,
θήσω, δῶσω.

Aoristi secundi fiunt à primo futuro, verten-
do σω in ν, & præposito augmēto: θήσω, ἐθῶν: ἔ-
σω, ἔσω: δῶσω, ἐδῶν. At Quarta cōiugatio nec fu-
turum habet, nec secundum aoristum, nisi in
ver

verbis disyllabis : κλύμι, audio : κλύμι, ingredior:
 futurum κλύσει, κλύσω: aoristus ἐκλυω, ἐδύω, idem
 cum imperfecto. Servat autem hoc tempus
 eandem vocalem in omnibus numeris ; ἐδύω,
 ἔδυσαι, ἐδύθησθε, ἐδύθησθε ; ἐδύθησθε, ἐδύθησθε.

Imperatiuus definit in θι : σῆθι στα, γνώθι νοσσε,
 per vocalem indicatini, quæ & in infinitiuo
 manet, σῆθαι, γνώθαι. sed ἐδύω & ἐδύω, in duali &
 plurali vocalem corripunt ; ἐδύθησθε, ἐδύθησθε ; ἐδύθησθε,
 ἐδύθησθε. Imperatiuorum præterea vltima
 est ε, 6 θις, θις: Infinitiuorum autem penultima
 diphthongus, θειναι, θειναι,

Imperatiui in θι, τίθει, τίθει, τίθει, τίθει, τίθει, τίθει,
 7 à prima plurali, μιν verso in θι : τίθει, τίθει, τίθει,
 15 sed τίθει per τι, non θι: de quo vide *aoristum
 passiuum Barytonorum. Etiam hîc magis re-
 cepti sunt imperatiui secundæ personæ à cō-
 tractis ; τίθει, τίθει, * τίθει, à τιθω, τίθει, τίθει.

Optatiui præsens, τίθει, τίθει, τίθει, τίθει, τίθει, τίθει,
 10 secundus aoristus, θειω, θειω, θειω, θειω, θειω, θειω, per diph-
 thongum, quæ continet figuratiuam Coniu-
 gationis θ, αι, οι.

Subiunctiuus præsens, 8 τιθω, τιθης, τιθη: τίθει, τίθει, τίθει, τίθει, τίθει, τίθει,
 15 ἰσῶς, ἰσῶς: τίθει, τίθει, τίθει, τίθει, τίθει, τίθει. Secunda & tertia per-
 25 sona singularis per diphthongum impropriad
 η primæ Coniugationis, ῶ secundæ, ῶ tertiæ.
 Secundus autem aoristus, θειω, θειης, θειη: τίθει, τίθει, τίθει, τίθει, τίθει, τίθει:
 τίθει, τίθει, τίθει: per η in duabus primis coniu-
 gationibus, & per ῶ in tertia.

30 Quarta coniugatio caret Optatiuo & Sub-
 iunctiuo.

Infinitiuus præsens, τίθει, τίθει, τίθει, τίθει, τίθει, τίθει,
 9 vai, per 9 figuratiuam coniugationis ante vai.

Participium præteriti perfecti, ἰσῶς, ἰσῶς, ἰσῶς, ἰσῶς, ἰσῶς, ἰσῶς,
 11 ἰσῶς: & Ionicè ἰσῶς, ἰσῶς. siquidem Iones
 è præteritis subtrahunt κ, 10 & penultimam 10
 corri

ἐκλυω, vs, θ.
 ἐδύω, ἐδύς, ἐδύς,
 subj, subjisti.
 subiit.

ἐγνων, à γνώμι.
 Aoristi secundi
 imperatiuus &
 infinitiuus.

γνώθι.
 γνώθαι.
 ἐδύθησθε, ἔρε.
 ἐδύθησθε, ἔρε.
 θις, ἔρε.
 θειναι, ἔρε.

Imperatiui for-
 matio.

π pro θι.
 * Pag. 193, 23.

Circūflexa pro
 verbis in μι.
 * Doricè ἰσῶς,
 da.

Optatiuus:
 εἶλω, αἶλω, οἶλω.

Subiunctiuus.

ῆ.
 ῆ, ῆ.

ῆ.
 ῆ.

Norio.

Infinitiuus.

Participium
 perfectum.
 Ionismus.

- ἰσῶς τὸ ἴσως.
 διῆσσα ἢ δι-
 σμησι.
- γελῶς.
 μεμῶς.
 βεβῶς.
- Dorismus.
 Æolismus, 120,
 25. § 33.
- δῶπδεῖνυσσι.
 παρθεῖ.
 διδοῖ.
 ἐπιμπεῖα.
- Βοῶτι vbi mu-
 tent η in ε.
- εὐίωσι, εὐίωσις.
- γῆσι, φῆσι, ἴσι.
 Æolismus.
- Ionismus.
- corripunt: μέμνηα, μέμνια, paratus sum: sic ἴσαα,
 11 ἴσαα: & participium ἴσῶσις: 11 deinde per cra-
 sim, ἴσῶσις, ἴσῶσις: ἴσῶσις, ἴσῶσις: τὸ ἴσῶσις, ἴσῶσις:
 12 12 à quo compositum διῆσσα, dissita, discreta:
 vtrumque verò, & masculinum & neutrum, 5
 habet accentum acutum, & per ω μέγα scribitur.
 Itidem dicendum in γελῶς, natus: μεμῶς,
 paratus, cupiens: βεβῶς, gressus, vel nixus: à γελῶσις,
 13 μεμῶσις, βεβῶσις, quorum 13 themata sunt γῶσι,
 nascor: μῶσις, quero, cupio: βῶσις, gradior: vnde γῶσι, 10
 14 γέγηνα, 14 γέγαα: μῶσις, μέμνηα, μέμνια: βῶσις, βέ-
 15 βηα, 15 βέβηα.
- 1 1 Doricè verò datiuo singulari, (vt dictum est 170, 2.)
 πῆλιν, ἰσῶσιν, διδόνε: at Æolicè accentus in antepenultimā
 retrahitur, τῆλιν, ἰσῶσιν, διδόνε: sic οὐκῶσι, 15
 habitant, ab οὐκῶσι: φίλωνε, ἀμῶσι, à φίλωνε: ἰνῶσι, mittit, cū
 tenui spiritu, Doricè ἰνῶσι, ab ἰνῶσι. 2 Herodotus tamē Ioni-
 cus scriptor dixit δῶπδεῖνυσσι, demonstrant, pro Ionico
 3 δῶπδεῖνυσσι, ab δῶπδεῖνυσσι. 3 Vt in personis circūfle-
 xorū etiā in presenti: vnde παρθεῖ, & ποῖσις (173, 15) 20
 παρθεῖ, apponit, tanquam à παρθεῖσι: διδοῖ, dat, pro διδοῖσι,
 4 à διδῶσι, ὡς οἶσι, ὡς οἶσι. 4 Sic ἐπιμπεῖα, vrbat, pro ἐπιμ-
 5 πεῖσι, non à ἐπιμπεῖσι, sed à ἐπιμπεῖσι. 5 Hoc faciunt
 Βοῶτι vbi Dores seruant η: vbi verò Dores mutant η
 6 in α, illic Βοῶτι seruant η. 6 Pro ἴσι, διδοῖ, horum for-
 mam sequuntur εὐίωσις, dicitō, refer, ab εὐίωσι, sed tan-
 quam ab εὐίωσι: (at εὐίωσις, dixisti, & εὐίωσι, dixit, sunt
 aoristi secundi, ab eodem εὐίωσι, siue ab εὐίωσι ὡς) γῆσι,
 habeto, ab γῆσι: φῆσι, fertō, à φῆσι: ἴσι, mittito, ab ἴσι. sed
 7 de his aliās. à ἴσι cum εῶ sit ἴσι: impone. 7 Æoles & 17
 poëta metri gratia retinent vocalem longam in pre-
 senti imperatiui: vt in prima φίλησι, ama: νόησι, cogita:
 in secunda, ἰλησι, propitius esto: τιμῶσι, imple: in tertia,
 8 διδῶσι, da. 8 Ionicè πῆλιν, πῆλιν, πῆλιν: & ἴσι, ἴσι, ἴσι.
 Vide 179, 15, 182, 19. & 199, 29. & 228, 33. sic in aoristo 11
 secundo ἴσι, φῆσι, δῆσι: ἴσι, or. ἴσι, &c. pro ἴσι, φῆσι,
 δῆσι, &c. Poëta ad ε apponunt ε, ἴσι, φῆσι, δῆσι & ἴσι,
 prima plural. ἴσι, & systole ἴσι, ponimus. sic
 βείωσι, eamus vel iuerimus, pro βείωσι, & hoc pro βείωσι,
 à βείωσι. & in secunda Coniugatione εἰώσι & εἰώσι,
 steterimus: pro εἰώσι, à εἰώσι, εἰώσι: Ionicè εἰώσι, εἰώσι,
 9 poëticè εἰώσι, εἰώσι, εἰώσι: tertia plural. εἰώσι, cum
 εἰώσι

εἰσέλθουσι, *circumstent* : & rursus verso δ in η , εἴω, εἴησ, εἴησ, εἴη vel εἴη, *steterit* : tertia plural. εἴησσι, *steterint*. Idem interdom obseruatur in aoristis subiunctiui passiuī Barytonorum, 195, 1. nam pro terminationibus ω , η , σ , &c.

9 Iones dicunt *ιω*, *ιως*, *ιησι*, &c. & poetæ *είω*, *είης*, *είησι* : atque in prima plurali *είωμεν*. hinc *ἔταπειομεν*, *vertamur*, pro *ἔταπειώμεν*, 1λ. γ. : ἀ *ἔταπειω*, cuius aoristus sec. *ἔταπειον*. & rursus *ἦω*, *ἦης*, *ἦη*, pro *είω*. hinc *Φαῖη* siue *Φαίη*, *videtur*, pro *Φαίη*, ἀ *Φαίω*, aoristus secund. *ἔΦαων*. 9 Ποῦτικῆ, vt sepe iam dictum est, interdum metri gratia seruatur longa, vt *πύλωσιν*, pro *πύλωνσιν*, & Doricé *τιμήσμεν*.

10 Aliquando tamen longam seruant, vt *κρησίων*, *κρησίων*, 10 *Notio.*
ὁ κρησίων.
κρησίων.
ἔσησ.
κρησίων, participium ὁ κρησίων, *iratus* : *χαίω* ἢ *χαίρω*, *gaudeo*, perfectum *ἔχαίρηκα*, *ἔχαίρησα*, vnde ὁ κρησίων, *gausius* : sic ἔσησ ex ἔσησ, *stans*, *perstans*. nam ad ἔσησ præteritum propriè est ἔσησ : ἔσησ verò Doricum est, verso η in α . his simile est *ὑποπλήσων*, ἀντ. pro *ὑποπλήσων*, *attonitus*, *percussus* : in plurali σ *ὑποπλήσωντες*, ἀ *ὑποπλήσω*, μ . ἦσιν, π. *πλήσων* καὶ *πλήσωντες* : deinde cum *ὑπο*, *ὑποπλήσωντες*. 11 Quandoque huiusmodi 11 participia contracta recipiunt epenthesim vocalis α vel ϵ , & nihilominus contractè efferuntur ; vt ὁ *ζαχάωσ*, ἔ *ζαχάωσ*, per ω : ἔ *ζαχάωσ*, ἀντ. & ὄ *ζαχάωσ*, *stans* : accularius, ἔ *ζαχάωσ*, apud Homerum : atque etiam in Indicatiuo 21 ἔ *ζαχάωσ* & ἔ *ζαχάωσ* apud Herodotum. Quadruplex itaque hic erit participium : communiter ὁ *ζαχάωσ*, ὄ *ζαχάωσ* : ἢ *ζαχάωσ*, ὄ *ζαχάωσ* : ἢ *ζαχάωσ*, ὄ *ζαχάωσ* : ἢ *ζαχάωσ*, ὄ *ζαχάωσ* : contractè ὁ *ζαχάωσ*, ἀντ. : ἢ *ζαχάωσ*, ἀντ. : ἢ *ζαχάωσ*, ἀντ. : ἢ *ζαχάωσ*, ἀντ. : vbique per α *ζαχάωσ* : contractè verò ac 30 simul per epenthesim ἔ *ζαχάωσ*, ἀντ. : ὁ *ζαχάωσ*, ἀντ. : ἢ *ζαχάωσ*, ἀντ. : ἢ *ζαχάωσ*, ἀντ. : vbique etiam per α *ζαχάωσ*, & femininum habet α finale impurum, *ζαχάωσα*, non *ζαχάωσα*.

12 Hinc quoque cum *ἐν*, *ἐνζαχάωσ*, ἀντ., *instans* : cum *κρησίων*, 12 *κρησίων*, *constitutus*. 13 Hæc themata in vsu non sunt : 13 *βίωσ* refertur ad *βίωσ* seu ad *βίωσ* : *ζάωσ* ad *ζάωσ* siue *ζάωσ* : & *μύωσ* ad *μύωσ*. 14 Hinc cum *ἐν*, *ἐνζαχάωσ*, 14 *innatus sum*. 15 Tertia pluralis *βιβλάωσιν*, *inerunt*. 15

Passiuī præsentis secunda persona, *τίθεσθαι*, *ἵσασθαι* : & Atticé *τίθη*, *ἵσῃ*, vt Barytonum *τύπῃσ* 1 *μα*, *τύπῃσ*.

Imperfecti 2 similiter secundæ personæ, *ἔτι* 2 *διδῶσ*, *ἵσῶσ*, *ἔδιδῶσ*, reiciunt σ , ac deinde crasim patiuntur : *ἔτιδῶσ* 3 *ἔτιδῶσ*, 4 *ἵσῶσ* *ἵσῶσ*, *ἔδιδῶσ* *ἔδιδῶσ*. 3. 4

Notio.
ὁ κρησίων.
κρησίων.
ἔσησ.

ὑποπλήσωντες.

Epenthesis α
ε.
ζαχάωσ, ἀντ.

Quadruplex
participium:
{ *κρησίων* } ὄ *κρησίων*.
{ *κρησίων* } ὄ *κρησίων*.
{ *κρησίων* } ὄ *κρησίων*.

Annotations
in vocem pass.
Præsentis.

2 *Imperfectum.*

Per

Perfectum.

Perfectum passivum verborum in *μι*, corrigit penultimam, activum *δέδωκα*, passivum *δέδομαι*: sic *εσακα, εσαμαι, α* brevi. qua lege à *τιθημι* diceretur *τιθεμαι*. ab activo *τιθηκα*: verum ut in activo, ita & in passivo scribitur per *ει* *Βαοτι-* cum, *τέθεικα, τέθειμαι*.

Βαοτισμῶς.
τιθεμεν.

Aoristus primus.
εἶδω.

Aoristus primus, *εἶδω*, *εἶσθα*, *εἶδω* penultima brevi, à tertia perfecti *δέδω*, *εἶδω*. sic à *τιθεω*, correpta penultima dicendum erat *εἶδω*: sed prius *δ* vertitur in tenue *τ*, *εἶδω*.

Imperativus:

Com. Ion. Att.

ἴσσο, ἴσο, ἴ.

ἴσσο, ἴσο, ἴ.

ἴσσο, ἴσο, ἴ.

Optativus:
εἴμην, εἴο, εἴτο:
αἴμην, αἴο, αἴτο:
οἴμην, οἴο, οἴτο.

Imperativus, *τιθε*, *ἴσα*, *δέδο*: & abiecto *σ*, per crasim Atticā dicitur *τιθεο* *τιθεο*, *ἴσαο* *ἴσαο*, *δέδοο* *δέδοο*, ut in imperfecto. Iones enim tollunt *σ*, deinde Attici contrahunt.

Notio de Optativorum accentu.

Optativi præsens, *τιθέμεν*, *τιθεῖο*, *τιθεῖτο*: *εἰαίμην*, *εἰαίο*, *εἰαίτο*: *δέδοίμεν*, *δέδοίο*, *δέδοίτο*. Perfectū verò *τέθειμεν*, *τέθειο*, *τέθειτο*: *εἰαίμεν*, *εἰαίο*, *εἰαίτο*: *δέδοίμεν*, *δέδοίο*, *δέδοίτο*. in utroque penultima diphthongus cōtinens figuratiuā conjugationis, *ει, οι*, ut & in activo. Duæ autem personæ circumflectuntur, si Optativus activus sit in usu: alioqui accentus est acutus in antepenultima: *δωαίμεν*, *δωαίο*, *δωαίτο*, *possent*, *posses*, *possent*: *δωάμαι* enim receptum est, non *δωήμι*.

Subiunctivus.

εἴμην { *ἦ, ἦται.*
εἴμην { *ῆ, ῆται.*
εἴμην { *ῶ, ῶται.*

Notio de Subiunctivorum accentu.

Subiunctivi præsens, *τιθῶμαι*, *τιθῆ*, *τιθῆται*: per *η*: *εἴωμαι*, *εἴῃ*, *εἴῃται*, per *α*: *δέδωμαι*, *δέδω*, *δέδωται*, per *ω*, quorum accentus circumflexus. At *εἰάν δωώμαι*, si *possim*, acuitur in antepenultima, quòd activum *δωήμι* non sit vñtatum, ut modò dictum est in Optativo. Alij, *εἰάν δωώμαι*, *εἰῆ*, *εἰῆται*: & activum, *εἰώ*, *εἰῆς*, *εἰῆ*. dicitur enim *εἰάν δωώμαι*, *δωῶ*, *δωῶται*, per *η*. Perfectum *τέθειμαι*, *τέθει*, *τέθειται*: *εἰώμαι*, *εἰῃ*, *εἰῃται*: *δέδωμαι*, *δέδω*, *δέδωται*. prima persona in *ωμαι*, secunda & tertia per *η*, *ῃ*, *ῃ*.

Perfectum.

Annotationes

Medij verbi aoristus secundus fit ab activo, mutata

σφῶν : P. ὑμεῖς, ὑμῶν, ὑμῖν, ὑμᾶς. hīc υ, illic η.

Tertiæ personæ, S. ὅς, ἧ, σφί, σφί, : D. σφῆ, σφῆς.
P. σφῆς, σφῶν, σφῆσι, σφᾶς. hæc tria sunt primitiua.

Possessiuæ. 1 ¹ Possessiuæ οδο, ἐμός, ἐμή, ἐμὸν, μεῖς, μεα, μεῖν :
σός, σή, σὺν, τῆς, τῆα, τῆν, ὅς, ἡ, ὄν, σῆς, σῆα, σῆν : νῶ-
τερῶ, νοστέριον : σφῶν, σφῆσι, σφᾶς. hæc tria sunt primitiua.
de pluribus, ἡμέτερον, νοστέριον : σφῶν, σφῆσι, σφᾶς. vester duorum, ac
de pluribus, ἡμέτερον, νοστέριον : σφῶν, σφῆσι, σφᾶς. vester
σφῆσι, σφῆσι. Quorum omnium masculina
declinantur, vt λόγος, sermo : neutra, vt ξύλον,
lignum : fœminina trium in η, vt τιμή, honor : te-
liquorum quinque in ρα, inflectenda vt ἡμέρα,
dies : ὁ νῶτερον, ἡ νῶτερον, & ita de reliquis.

Pag. 124, v. 42.

125 , 3.

122 , 7.

122 , 12.

Demonstratiua.

* ὃ ἔστ, heus
tu, secundæ est
personæ, veluti
& omnes vo-
catiui.

Demonstratiua duo, ὅς, hic : ἐκεῖν, ille.

Mascul. S. ὅς, τότε, τότε, τῶν, ὃ ἔστ : D. τότε,
τότε, τῶν, τότε, τότε, τότε, τότε, ὃ ἔστ.
Fœ. S. αὐτή, ταύτης : ταύτη, ταύτην, ὃ αὐτή : D. ταύτη,
ταύτην, ὃ ταύτη : P. αὐτή, τότε, ταύτης, ταύτης, ὃ αὐτή.

Neut. S. τὸ, τότε, τότε, τῶν, ὃ τῶν : D. τὸ,
τότε, τῶν, τότε, τότε, τῶν, ὃ τῶν.

Mascul. ἐκεῖνος : Fœm. ἐκεῖνη : Neut. ἐκεῖνο, sine η,
declinandum vt ὁ λόγος, ἡ τιμή, τὸ ξύλον.

Atticisms.

2 ² Attici demonstratiuis addunt iota acutum,
ἔτοςί, τῆσί, τῆσί, τῆσιν : ἐκεῖνός, ἐκεῖνός, &c. In neu-
tro autem singulari, τῆσιν, & sæpius τῆσιν : in
plurali verò pro ταύτη dicunt ταύτη.

**Relatiuum αὐ-
τός.**

Relatiuum vnum, αὐτός, ipse, omniū persona-
rū, αὐτός ἐγὼ, ipse ego : αὐτός σὺ, ipse tu : αὐτός ἐκεῖνος,
ipse ille. masc. αὐτός : Fœ. αὐτή : Neut. αὐτό : vt ὁ λόγος,
ἡ τιμή, τὸ ξύλον. Neut. αὐτό sine η, vt τῶν & ἐκεῖνο.

Composita.

Composita tria, ἐμαυτῶ, mei ipsius : σεαυτῶ, sui
ipsius : ἐαυτῶ, sui ipsius. carent autē nominatiuo.
Primæ personæ masc. ἐμαυτῶ, ἐμαυτῶ, ἐμαυτῶ.
Fœm. ἐμαυτῆς, ἐμαυτῆς, ἐμαυτῆς : Neut. ἐμαυτῶ, ἐμαυ-
τῶ, ἐμαυτῶ. Secundæ personæ, σεαυτῶ, σεαυτῶ, σε-
αυτῶ : σεαυτῆς, σεαυτῆς, σεαυτῆς : σεαυτῶ, σεαυτῶ, σεαυτῶ.
& per crasim, σεαυτῶ, σεαυτῶ, σεαυτῶ, &c. Tertiæ
per

personæ, ἐαυτῆς, ἐαυτῶν : ἐαυτῆς, ἐαυτῆ, ἐαυτῶν :
 ἐαυτῆ, ἐαυτῶ, ἐαυτῶ. cūmque duo præcedentia
 tantūm habeant singularem, hoc declinatur
 etiam pluraliter, & coniūctim & ³ diuifim; ³
 ἐαυτῶν, & σφῶν αὐτῶν : ἐαυτοῖς, & σφίσι αὐτοῖς : ἐαυτῶν,
 & σφᾶς αὐτές. Sic ἐαυτῶν, ἐαυταῖς, ἐαυταῖς : ἐαυτῶν,
 ἐαυτοῖς, ἐαυτοῖς. Et huius quidē plurale in omnes
 quoque personas quadrat; ἐαυτῶν, nostrum, ve-
 strum, sui ipsorum : ἐαυταῖς, nos, vos, se ipsos. Sic &
 interdum singulariter ἐαυτῶ, τῷ ἑαυτοῦ, ἐαυτοῦ, τε-
 ipsum. Quum reperiuntur aspirata, αὐτῆ, αὐτῶ,
 αὐτῶν, & similia, crasis est pro ἐαυτῆς, ἐαυτῶ, ἐαυτῶν.

Notio.

Notio.

αὐτῆ pro ἐαυτῆ.

Infinitum Pronomen vocant ὁ δὲ ἔϊνα, quidam:
 & sic declinatur:

15 Mascul. ὁ δὲ ἔϊνα, τῷ δὲ ἔϊνῳ, τῆ δὲ ἔϊνῃ, τῆ δὲ ἔϊνα.
 Fœmin. ἡ δὲ ἔϊνα, τῆς δὲ ἔϊνῃ, τῆ δὲ ἔϊνῃ, τῆ δὲ ἔϊνα.
 Neutr. τὸ δὲ ἔϊνα, τῷ δὲ ἔϊνῳ, τῷ δὲ ἔϊνῳ, τὸ δὲ ἔϊνα.

Infinitum δὲ ἔϊνα.

Declinatur etiam ὁ δὲ ἔϊνα, τῷ δὲ ἔϊνα, τῷ δὲ ἔϊ-
 νατι. Et ὁ δὲ ἔϊνα, τῷ δὲ ἔϊνα : & ὁ δὲ ἔϊνα, τῷ δὲ ἔϊ-
 νατι. Et ὁ δὲ ἔϊνα, τῷ δὲ ἔϊνα : & ὁ δὲ ἔϊνα, τῷ δὲ ἔϊ-
 νατι. Et ὁ δὲ ἔϊνα, τῷ δὲ ἔϊνα, apud poetas.

1 PRONOMINA Possessiuā, deriuantur à tribus
 primitiuis, nempe ἰμός, σός, ὄς, à genitiuis ἐμῷ, σῷ, ὄ : κα-
 τὰ πρῶτον & σφωπείγος, à genitiuis dualibus ποῖτικῶν
 ἰῶν & σφῶν, de quibus postea. Tria postrema, ἡμέτε-
 ρος, ἡμῶν, ἡμῶν, & σφῶν, ducuntur à genitiuis plurali-
 bus ἡμῶν, ἡμῶν & σφῶν. Hic illud obiter monendum,
 hos primitiuorum genitiuos sepius ἡμῶν usurpari pro
 propriis & à se ductis possessiuis : nempe ἐμῶ pro ἰμός,
 ἐμῶ, ἰμόν : ἐμῶ, ἐμῶς, ἐμῶ, &c. per omnia genera, casus &
 numeros : ita σῶ pro σός, σῆ, σόν, &c. & sic de aliis : vt
 λόγος ἐμῶ, pro ἰμός, sermo meus : μήτηρ ἐμῶ, mater
 mea : ἔξυλον ἐμῶ, pro ἰμόν, lignum meum : ἔξυλα ἐμῶ, pro ἰμός,
 ligna mea. sic τὸ ὄνομα σῶ, pro σόν, nomen tuum : & ὁ πατήρ
 ἡμῶν, pro ἡμῶν, ἡμῶν, & σφῶν, pater noster. nam à primitiuo ἡμῶν
 ducitur possessiuum ἡμῶν, sic in vocatiuo, πατήρ
 ἡμῶν, pro ἡμῶν, pater noster. idem iudicatio de aliis.

1 Possessiuā à triū
 primitiuorū ge-
 nitiuis deriva-
 ta.Genitiui trium
 primitiuorū pro
 propriis possessi-
 uis.

2 Eodem modo additur ἰ nominibus infinitis siue re-
 latiuis : τῷ ἑαυτοῦ, τῷ ἑαυτοῦ, τῷ ἑαυτοῦ, τῷ ἑαυτοῦ : τῷ ἑαυτοῦ,
 τῷ ἑαυτοῦ, tam grandis nati. componuntur enim hæc
 40 tria ex τῷ ἑαυτοῦ, talis : τῷ ἑαυτοῦ, tantus : τῷ ἑαυτοῦ, tantus, & ex

2 Iota acuta n
 infinitis & rela-
 tiuis additur.

ἔτϞ: declinanturque eodem modo quo ἔτϞ, sed non assumunt τ. non enim dicitur τιοῦτο, aut τσοῦτι, sed τοῖς, τοῖς, τηλικῦτο, & in genitiuo τοῖς, τιοῦτος, τοῖς: τσοῦτι, τσοῦτης: τηλικῦς: τηλικῦς, τηλικῶτης, &c. in nominatiuo plurali τοῖς, τοῖς, τοῖς: τσοῦτι, τσοῦτι, τσοῦτι: τηλικῦτοι, τηλικῦται, τηλικῶται. genitiuus per omnia genera τοῖς, τσοῦτων, τηλικῦτων: & adiecto τ, τιοῦτων, & ita in reliquis omnibus. additur autem / ad vim significationis intendendam, ut res præfens veluti digito indicetur: quemadmodum in Latinis additur *met, te, pte, ce*, ad significationem intendendam: *egomet, tute, meapte, huiusce*. Componuntur etiam hæc tria cum particula δέ, τοῖςδε (quod & Atticè τοῖςδὲ) talis: τσοῖςδε, tam multus: τηλικῶςδε, tantus. itidem in reliquis casibus, τοῖςδε, τοῖςδε: in plurali τοῖςδε, tales: τοῖςδε, & Atticè τιοῖςδε, talia, huiusmodi. Idem iudicium de reliquis duobus.

Appendix de Pronominibus secundum varias dialectos, ac primum de tribus primitiuis.

Atticisimi.

ἔγωγε, ἔμοιγε.

ἔμιοθεν, σείοθεν,
εἰοθεν: ἔμίοθεν,
εἰοθεν, ἔθην.

ANNOTATIO.

ἔμιοθεν, σείοθεν,
ἔθην, ἔθην.

Ionisimi.

ἔμιο, σείο, εἰο.
ἔμιο, σείο, εἰο.
ἔμιο, σείο, εἰο.
ἔμιο, σείο, εἰο.
ἔμιο, σείο, εἰο.
ἔμιο, σείο, εἰο.

ANNOTATIO.

ἔμιο.

ΑΤΤΙCΙ Nominatiuo & datiuo singulari primæ personæ addunt γε, ἔγωγε, ἔμοιγε, retracto accentu in antepenultimam. Genitiuus verò sing. Ionicis addunt ἦν: ut ἔμῃ, σείῃ, εἰῃ, communiter; Ionicè verò ἔμίο, σείο, εἰο, & Atticè † ἔμιοθεν, σείοθεν, εἰοθεν: ac per synœpœn vocalis ο, ipsi quoque Attici dicunt ἔμίοθεν, εἰοθεν, ἔθην. [Sed *Vrbanius proparoxytonus* habet ἔμιοθεν: at *Lascaus paroxytonus* ἔμίοθεν ἔρ σείοθεν: ut ο acuat̄ur ante hanc quoque epœctas̄n, quemadmodum ante φι, ut in tractat. de Inuest. Them. dicetur.] Pro ἔ Cyprii dicunt ἔθην, per digamma Æolicum. quidam scribunt εἰο per vnicum Γ.

ΙΟΝΕΣ Suo more syllabas circumflexas diuidunt, nempe ἔ in εἰο, εἰς in εἰς, ἄν in ἄν, ἄς in εἰς: poetæ verò vocali s̄ addunt ἔ, quum fuerit ante ο vel ω. Itaque pro genitiuis ἔμῃ, σείῃ, εἰῃ, Ionès dicunt ἔμίο, σείο, εἰο: & poetæ ἔμίο, σείο, εἰο. sic in nominatiuis pluralibus pro ἔμίοις, σείοις, εἰοῖς, Ionès dicunt ἔμίοις, σείοις, εἰοῖς: in genitiuis pro ἔμίοων, σείοων, εἰοων, dicunt ἔμίοων, σείοων, εἰοων, & poetæ ἔμίοων, σείοων, εἰοων: in accusatiuis pro ἔμίοις, σείοις, εἰοῖς, dicunt ἔμίοις, σείοις, εἰοῖς. [Pro σείοις *Apollonius in Syn-taxi aliquoties* habet σείοις oxytonus, ac nominatim hoc in locq, qui videtur ex *Herodoto* vel poeta desumptum, σείοις αἰῶντος δέ τμῶντες, id est (ut ipse interpretatur)

ἰκνύσας παροξυσμώδεις, qui se instruxerant, crebrius ta-
men inuenias σφίος παροξυτονus, ut apud Hesiod. in Cly-
peo Herc. ἰπὶ σφίος, in se mutuo. similiter σφίσι pro σφίοι:
Dionys. Halicarn. παροξυσμὸν σφίσι τῶν εὐκωνν præbere ipsis
habitandi locum.] Illa quoque Ionica videntur ioi pro
ei, sibi; & is pro i, se: poetice quoque ἴην. Est etiam
Ionum σφι vel σφιν, pro σφίσι, sibi, in datiuo plurali.

Dores genitiuos in s̄ per iō suo more efferūt, quod
etiam faciunt Æoles, pro ἡμῶν vel μῶν, σῶν vel τῶν, s̄, dicen-
tes, ἡμῶν μῶν, σῶν τῶν, iō. Nominatiui plurales in is, desin-
unt Doricè & Æolicè, more nominum quintæ decli-
nationis; atque η initiale mutatur in α, quod Æolicè
notatur spiritu tenui, & positione producitur, gemina-
to μ sequente: eodem modo υ & leuigatur & produci-
tur: ut pro ἡμῆς, ὑμῆς, σφῆς, Dores dicunt ἄμῆς, ὑμῆς, σφῆς,
geminato μ, ἄμῆς, ὑμῆς: & Æoles, ἄμῆς, ὑμῆς, σφῆς.
quod verò hic diximus de η & υ, habet eodem modo
locum in reliquis casibus pluralis numeri. nam Dores
dicunt, ἄμῆς, ἄμῶν vel ἄμῶν, ἄμῶν, ἄμῶν: Æoles verò ἄ-
μῆς, ἄμῶν vel ἄμῶν, ἄμῶν vel ἄμῶν reiecto ν, ἄμῆς: sic
in secunda persona Æolicè ὑμῆς, ὑμῶν vel ὑμῶν,
ὑμῶν vel ὑμῶν, ὑμῶν. Porro in nominatiuo & accusa-
tiuo dualis numeri, & Dores & Æoles dicunt ἄμῆς,
ὑμῆς & σφῆ, à nominatiuis plur. Æolicis ἄμῆς, ὑμῆς,
σφῆς, reiecto s: poetæ verò vtuntur interdum his dua-
libus pro accusatiuis plur. atque σφι pro i accusatiuo
sing. id est, se, vel ipsam. Præterea Dores in sing. se-
cunda personæ, σ pro σ ponunt, pro σῶν, σῶν siue σῶν, σῶν, σῶν,
dicentes τῶ, τῶ siue τῶν, τῶν, τῶν atque τῶν vt in nominatiuo:
& in accusatiuo quidem est e numero dictionum en-
cliticarum, in nominatiuo verò nō item. Addunt etiam
Dores nominatiuo sing. primæ & secundæ personæ
per paragogen syllabam η, ἡμῶν, τῶν: & ἡμῶν pro ἡμῶν
(Æolicè ἡμῶν:) addunt etiam particulam expletiuam
γα, vt Atticè γα, ἡμῶν γα, τῶν γα: Bæoticè ἰώ γα & ἰώ γα, pro
ἡμῶν γα. Dicunt quoque Dores ἡμῶν pro ἡμῶν: & μῶν siue
μῶν, pro i, ducentes à nominatiuo inusitato † i pro os,
cuius accusatiuus est is: vnde præpositis μ & ν fiunt μῶν
& νῶν in maximo vsu apud poetās: atque non solum
sunt numeri singularis, sed etiam pluralis, & omnis
generis: tamen habent alium accusatiuum plur. nempe
ἡμῶν pro σφῶν. Poetæ quoque dicunt τῶν & τῶν pro σφῶν.
& pro ἡμῶν & ὑμῶν correpto i, dicunt ἡμῶν & ὑμῶν, vltimam
accuentes: Atticè verò retrahitur accentus, ἡμῶν. Vsur-
pant quoque poetæ casus duales incontractos, à quibus

σφίσι pro σφίσι.

ἰοι, ἰε, ἰην.

σφι, σφιν.

Derisimi σφ
Æolismi.

ἡμῶν, σῶν, τῶν, ἰῶν.

ἄμῆς, ὑμῆς, σφῆς.

ἄμῆς, ὑμῆς.

ἄμῆς, ὑμῆς.

ἄμῶν, ὑμῶν.

ἄμῶν, ὑμῶν.

ἄμῶν, ὑμῶν.

ἄμῶν, ὑμῶν.

ἄμῶν, ὑμῶν.

ἄμῶν, ὑμῶν.

ἄμῶν, ὑμῶν.

ἄμῶν, ὑμῶν.

ἄμῶν, ὑμῶν.

ἄμῶν, ὑμῶν.

ἄμῶν, ὑμῶν.

ἄμῶν, ὑμῶν.

ἄμῶν, ὑμῶν.

ἄμῶν, ὑμῶν.

ἄμῶν, ὑμῶν.

ἄμῶν, ὑμῶν.

ἄμῶν, ὑμῶν.

ἄμῶν, ὑμῶν.

ἄμῶν, ὑμῶν.

ἄμῶν, ὑμῶν.

ἄμῶν, ὑμῶν.

ἄμῶν, ὑμῶν.

ἄμῶν, ὑμῶν.

ἡμεῖς, ἡμεῖς. σφῶϊς,
σφῶϊν.

σφῆς, σφῶϊν.
σφῆν, σφῆ, φῆν,
pro σφῆσι.

De aliis prono-
minibus.
ἰμῶϊο, ἰμε.

πῆς, πῆ, πῶν.
ἰος, ἰῆ, ἰόν.

ὄσος, ἡσῆ, ῥσῶν.

ANNOTATIO.

ἄμῶς, ἡ, ὄν.
ἰμῶς, ἡ, ὄν.
σφῶς, σφῆ, σφῶν.
ἡμῶς, ἡ, ὄν.
κεῖν, κείνη,
κεῖνο, τῆν,
τῆνα, τῆνο.
τῶν.

ἐκείν.

ἡμετέρων.

Ionismus.

facti sunt communes: vt poetice ἡμεῖς, ἡμεῖς: σφῶϊς, σφῶϊς & communiter ἡμεῖς, ἡμεῖς: σφῶ, σφῶν: vbi notandum ἡμεῖς & σφῶ neque circumflecti, neq; habere ἰδιώτη subscriptum. Porro σφῆς & σφῆν communiter, fiunt per syncopen à poetis σφῆς (quod & σφῶς & σφῶ) σφῶν, acuta vltima. Pro datiuo plur. σφῆσι, poetæ vsurpant dualem σφῆν, & per apocopen σφῆ, & per aphæresim φῆν. Hoc quoque notandum, primitiuum tertiæ personæ ὄς, quocunq; modo varietur, siue per casus, siue per dialectos, sæpe numero habere significationē relatiui αὐτῶς, id est ἑαυτοῦ & possessiuum ab eo deductum σφῆτερ, sumi pro ἡμετέρ: atque datiuum αἰ vsurpari pro genitiuo ἡ.

Attici & Iones genitiuos in ε per οιο, & Dores per ω efferunt, non aliter quàm in nominibus tertiæ declinationis: vt ἰμῶϊο, pro ἰμῶ, μεῖ: αἰο pro σῆ, τῆ: οιο pro ἡ, ἡ & ἰαῖο pro ἰού, sui. Dores autem & poetæ in possessiuo ὄς (vt diximus de primitiuo σῶ) mutant σ in τ, & interferunt ε: quod etiam faciunt in ὄς, dicentes πος, πῆ, πῶν: πῶ, πῶς, πῶ, &c. pro ὄς, σῆ, σῶν: sic ἰος, ἰῆ, ἰον, pro ὄς, ἡ, ὄν. Æoles articulum cum pronomine miscent, ὄ σῶς, ὄσος, τῶς: ἡ σῆ, ἡσῆ, τῆα: τῶ σῶν, ῥσῶν, τῆνω, cum spiritu tenui, & retracto tono. vide 120, 25, & 53. [Pro ῥσῶν perperam in superioribus editionibus erat ὄσων, nam ῥσῶν scribendum esse, non ipsa tantum compositio (εκ τῆ σῆ) sed hoc Corinthi testimonium docet: βαρυνῆσαι δὲ ἐ μὲν τῶ ὄνομα, ἀλλὰ καὶ τῶ ἀρῆα, ὅσων ὀνομαζῶν τῆν ἐν ἰσχυρῶ ἰ σῶς, ὄσος ἡ σῆ, ἡσῆ τῶ σῶν, ῥσῶν. Vbi etiam nota, de accentu solum retractatione mentionem factam, de spiritus mutatione nihil dictum: solent tamen Æolij aspirationes detrabere. vide supra 118. v. 28. ἔρ 38.] Ducunt quoque Dores alia possessiua à nominatiuis pluralibus propriis; nempe ἀρῶς, ἡμῆ & ἀμῶ, ἡμῶν: ἡμῶς, ἡμῆ & ἡμῶ, ἡμῶν: σφῶς, σφῆ & σφῶ, σφῶν, à nominatiuis plur. Doricis ἡμῶς, ἡμῆς, σφῶς, ἡσῶς, ἡσῆς, ἡσῶν, ἡσῶν. Dicunt etiam ἡμῶς pro ἀρῶς vel ἡμῆς, ab ἡμῶς. Ab ἐκείν, poetæ & Æoles auferunt ε, κείν, κείνη, κείνο: Dores vero, vertentes κ in τ, & φ in η diphthongum impropriam, dicunt τῆν, τῆνα, τῆνο: tamen quidam per η monophthongum malunt scribere, τῆν, &c. Ab ἐκείν, apud Aristotelem ἐκείν, sicut Cicero Epistolarum fam. lib. 3. ex Lentulo formauit *Lentulitatem*, & ex Appio *Appietatem*. sic ab ἡμῆς fit ἡμετέρων, apud Anacreontem. In demonstratiuo ἡ, & relatiuo αὐτῶς, ab eo compositis, Iones ante diphthongos & vocales vltimæ syllabæ longas (præterquam in duali & nomi-

Atticismus.

Artic. subiun-
ctiui compositi
cum tis & ως.

Nctio de ὁ, ἡ
& οἷν.

Officiū articuli
præpositiui.

Atticismus.

Aliud eiusdem
officiū.

Articulorum
subiunctiuorum
formatio.

ὁ pro ὅς.

τῆς, τῶν, pro εἰ, αἱ.
Varietas diale-
ctorum in arti-
culis.

ἄ, τῶς, τῶν, τῶν.
τῶν & τῶν.
τῆς, τῆσι, τῆσιν.
τῆσι, τῆσιν.
τῶ, τῶν, τῶς.

Articuli subiun-
ctiui pro prono-
minibus domo-
stratiuis.

τῆ, τῆδε & τῆδ.
ἀδverbialia sunt.

Articuli præ-

casibus, τῶδε, τῶδ'ε, τῆδε, pro τῶτα, τῶτα, τῶτον.
Attici pro ἰδ'ε & τῶδ'ε dicunt ἰδ'ι & τῶδ'ι.

Subiunctiui articuli componuntur cum no-
mine infiniti, τις, τινός: Masc. εἰς τις, εἰς τῆς, εἰς τῆσιν,
ὄς τινά: Fœm. ἡ τις, ἡ τῆς: Neut. ὁ, τῆς, ὅς τινός. Secti-
bitur autem -τι per distinctiuiculam, vt dif-
ferat à coniunctione τι, quod. Additur & περ,
ὅς περ, ἡ περ, περ, qui, quæ, quod.

Præpositiui articuli officium est rem certam
significare, ἀπόδ'ος μοι τὸ βιβλίον, redde mihi librū, 10
nempe istum certum, de quo inter nos cōstat.
quamquā Attici ornatus gratia nunc addant
articulum, nunc rursus auferant. Habent præ-
terea locum in diuisionibus, adiuncta Cōiun-
ctiōne μὲν & δ'ε: vt ὁ μὲν, ὁ δ'ε, hic quidem, ille au- 15
tem: τὸν μὲν, τὸν δ'ε, hunc quidem, illum verò.

ARTICVLI Subiunctiui fiunt à præpositiuis,
abiecto τ: vbi verò in præpositiuis deest τ, additur ac-
centus in subiunctiuis: atque masculino ὁ subnectitur, 20
ὅς Apud poetas tamen interdū inuenitur sine ὁ pro ὅς.
Præterea præpositiui plurales οἱ, αἱ, inueniuntur Doricè
& poëticè cum τ & accentu, τῶι, τῶν. Cæterum articuli
& præpositiui & subiunctiui recipiunt varietatem dia-
lectorum, non aliter quàm secunda nominum genitio,
per quam inflectitur articulus fœmininus: & ter- 25
tia, per quam masculinus & neuter variantur: vt Doricè
ἐί μέσσι, ἢ μέσσις, τῶ μέσσι, τῶν μέσσι, 121, 9. τῶν & Æolicè
τῶν, pro τῶν, genitiuo plurali fœminino, 121, 37. & 122, 14.
τῆς, τῆσι, siue τῆσιν, pro τῶς, Ionicè, 121, 13. & 38. sic τῆσι
siue τῆσιν pro τῆς. In genitiuo singulari masculino & 30
neutro τῶ Ionicè, & τῶ Doricè pro τῶ, & τῶς pro τῶς,
13, 4. tamen non rarò inuenies apud poetas articulum
iuxta dialectum communem, licet casus illius alia
dialecto efferatur, vt τῆς λογίοισιν, & τῶς οἰκίασιν, apud
Aristophanem. Idem iudicatio de reliquis. Sic τῶ & 35
poëticè τῶ atque τῶ, pro τῶ, cuius? Idem nonnun-
quam faciunt articuli postpositiui, vt ὅς pro ὅς. Articulus
autem fœmininus datiui singularis tam præpo-
sitiuus quàm subiunctiuus, adverbialit, τῆ, ἡ, εἰ, quæ:
& τῆδε, huc, hic, hæc. idem facit τῆ apud poetas. Po- 40
nuntur etiā interdum apud poetas articuli præpositiui
pro

pro subiunctiuus : vt ð pro òs, &c. [ð pro qui, non est articulus præpositiuus pro subiunctiuo positus, vt Antesignanus iudicauit : (præpositiuus enim ab hoc & significatione & scriptura differt) sed est articulus positus, & πῶς τῷ σ, inquit Eustathius : amputato videlicet σ finali pro òs, metro sic postulante : vt Iliad. α. Ἡ πείλησον μῦθον, ð ὃν πεπλησμένος ἐστὶ. Sic etiam in compositione ð αἰετῶν pro òs αἰετῶν qui : vt Il. η. ὁ αἰετῶν σέο πολλὸν ἀμείνων : & ὄπης pro òs ὄπης, qui : vt Od. μ. ὄπης σφείας εἰσαφικητῆν, qui ad ipsas peruenerit.]
 10 atque adeo istud ð in talibus compositionibus apud poetas interdum manet inuariatum : sic enim apud Homerum inuenies ð πνα pro ò πνα, quem : & ὄπνας pro ò πνας, quos : necnon ð λνα pro ò λνα, quæ, Il. χ. ἰδὲ μὲ ὄτιν ἔργα τιτυκται, visam res quæ sunt perpetrata. Rursum ð ponitur pro
 15 altero relatiuo òs, id est αὐτῶν, ipse : vel (vt Eustathius manuile) pro demonstratiuo ἔτῳ hic : vt Il. α. ὁ γὼ βασιλῆν χλωθεῖς, is enim (vel, hic enim) regi iratus & neutro genere, Il. ψ. Πάτρικλον κλαίω μῆρ. ὁ γὼ γέρας ἐστὶ θανάτων, Patroclum deploremus : is enim (vel, hic enim) hoies
 20 est defunctorum : hunc enim mortuis vltimum tribuimus honorem : vt Eustath. quoque exponit τῆρ γάρ. In hac significatione masculinum ð non male pro ðδε positum dixeris, vel etiam pro simplici ð, assumpta τῆ σφοδρῶ τῶσ, siue τῆ ὀξεία τῶσ, quam Eustathius hic ei tribui docet :
 25 & consimiliter neutrum ð pro ῥῶδε siue ῥῶ. Denique ð per Æolicam apocopen usurpatur etiam pro coniunctione ὅτι, quod : vt Il. π. ὁ ῥα πάρος μῆρας ἐπὶ μῆδεια κείρῃ Ζῆος, id est, ὅτι δὴ, inquit Eustathius : agnouit quod Iupiter prælij consilia valde attondeat.]
 4 Darius pluralis
 30 ῥῶδε recipit appositionem syllabæ σι, ῥῶδεσι, vel poetice ῥῶδεσι, sequente vocali ῥῶδεσι & ῥῶδεσι. 5
 Attici pro ὅτι & ὅτιν dicunt ὅτι, ὅτιν : & Iones facta solutione, ὅτιο, ὅτιν, in genitiuo plurali ὅτιων, in datiuo ὅτιοισι : Dores verò ὅτῳ pro ὅτιν : & Æoles ac poëta
 35 ὅτιο, pro ὅτιο. [ὅτιν & ὅτιων apud Eustathium quoque leguntur proparoxytonas, licet epenthesin in his factā agnoscat : vt Atticus hic esse videatur accentus, sicut in τῆσ
 40 ῥῶσ, ὅφω & similibus, at in Genitiuo composito ὁπῶσ, est enclisis.] Atque in ὅτῳ, ὅτιν, ὅπιο, &c. o initiale non variatur : at in ὁπῶσ, ὅπῳ, ὅπῳ, &c. vtraque pars compositionis declinatur, ὁσ, ὅσ, ὅσ, &c. ac τῶσ, ὁσ, ὅσ, &c. sed accentus manet tantum in prima parte compositionis. nam τῶσ, ὁσ, est dictio enclitica, vt dicitur in Accentuum tractatu. 6 In ὁπῶσ, ὁπῶσ, ὁπῶσ, & ὁπῶσ, consonans
 6 manet ante π contra regulas Grammaticorum, iuxta

positiuus pro subiunctiuus.

ANNOTATIO
de ð & òs.

ð in compositione inuariatum.

ð pro òs relatiuo vel ἔπης.

ð pro coniunct. ὅτι.

ῥῶδεσι vel ῥῶδεσι.
ὅτιν, ὅτιν, Att.
ὅτιο, ὅπῳ, Ion.
ὅτῳ, Doricè.

ANNOTATIO.

6 Notio de v mte te π.

ἀμφὶ pro ἀμφὶ 3
Æolicè.

ἰξ ante conso- 4
nantem.

cio, pro *περσοθῶν*: vbi τ mutatum fuit in θ, quòd ο in simplici *ορῶν* notetur spiritu aspero, 172, 10. ³ Æolicè ἀμφὶ: hinc ἀμφίω, *induo*: ἀμφίωμι, & ἀμφίωμι, *induo*, pro ἀμφίω, ἀμφίωμι, ex ἀμφί, & ἴω, & ἴωμι, habed. ⁴ Tamen in fine versus ponitur ἰξ etiam sequente consona in principio sequentis versus, vt apud Theocritum Idyllio 27,

ἀμφοτέρων ἰξ
Τοίχων ἀνδρῶν ἴσανον, ————— utrisque ex parietibus
viri gradiebantur. forsan quia coniungenda est cum 10
verbo, vt sit pro ἰξῖσανον.

Haftenus de partibus orationis ea conscrip-
simus, quæ Græcas literas auspicantibus,
omnino putamus necessaria, & citra quorum
cognitione frustra legendis authoribus ope- 15
ram impendant. Nunc quæ præterea dicenda
sunt de Nomine & Verbo, carptim & breui-
ter annotabimus.

ANNOTATIONES IN NOMINA ADIECTIVA.

⊙, ω, σ, σν.

⊙, η, σν.

ERTIÆ declinationis masculini
in os puri aut ρ⊙, fœmininū est

1 α: non puri, η: neutrum semper

ον: ὁ ἅγιος, ἡ ἅγια, τὸ ἅγιον, *sanctus, a,*
μη: ὁ ἀνθρῶς, ἡ ἀνθρῶς, τὸ ἀνθρῶν, *sto-* 15

ridus, a, um: ὁ καλὸς, ἡ καλή, τὸ καλόν, *bonus, a, um.*

Excipe ὁ ὄγδο⊙, ἡ ὄγδοη per η, *octauus, a.*

Exceptio.

Atticifimus. 2

⊙, σν.

Attici os communiter accipiunt, ² maximè in
compositis & deriuatis, ὁ κη, ἡ φιλόσοφος, *sapientie*
studiosus, a: πᾶμφιλος, *omnib. amicus, a:* τὸ φιλόσοφον, 18
πᾶμφιλον: ὁ κη, ἡ κόσμιος, τὸ κόσμιος, *moderatus, a, um.*

Quartæ declinationis cōmune ως, neutrum
ων: ὁ κη, ἡ δ' γεωω, τὸ δ' γεων, *fertilis, fertile.*

ως, σν.

λω, σν.

3 Quintæ cōmune λω, τὸ εν: ὁ κη, ἡ τέλειω, τὸ
τέλειω, *tener, a, um.*

ων, σν.

Commune ων, neutrum ον: ὁ κη, ἡ δ' δαίμων, τὸ
δ' δαίμων, *felix.* sic comparatiua, ὁ κη, ἡ μείζωω, τὸ
μείζωω, *maior, maius.*

Masculi

Masculinum ας, fœmininum αιναι, neutrum
 από μέλας, niger: τάλαις, miser: ἢ μέλαινα, τάλαινα: τὸ
 μέλαν, τάλαν. Sed ὁ πᾶς, ἢ πᾶσα, τὸ πᾶν, omnis, omne:
 sic composita, ἅπας, omnis: σύμπας, uniuersus.

ας, αιναι, αν.

Exceptio.

5 Mascul. φς, ἢ εσσα, τὸ εν: ὁ χαεῖς, ἢ χαεῖσσα, τὸ
 χαεῖν, gratiosus, α, υτ.

φς, εσσα, εν.

Commune ης, τὸ ες: ὁ χῆ, ἢ ἀλυθῆς, τὸ ἀληθῆς, uerus.

ης, ες.

Commune ιε, τὸ ι, cōpositū: ὁ χῆ, ἢ δ'χαεῖς, gratio-
 sus: φιλόπατρις, studiosus patria: τὸ δ'χαεῖς, φιλοπατεῖ.

ης, ιε.

ις, ι.

10 Mascul. ὕς, ἢ εἶα, τὸ ὕ: ὁ γλυκὺς, ἢ γλυκεῖα, τὸ γλυ-
 κῦ, dulcis.

ὕς, εἶα, ὕ.

Commune υς, τὸ υ: ὁ χῆ, ἢ ἄδακρυς, τὸ ἄδακρυ, non
 lacrymans. sic ὁ χαῖ, ἢ φιλόγλυκος, amans dulcia.

υς, υ.

Commune ες, τὸ ου, ὁ χῆ, ἢ πολὺπες, τὸ πολὺ-
 πῆ, multipes.

ες, ου.

4 Pauca trium generum sub vna voce, ὁ ἢ τὸ
 ἀρπαξ, rapax: μακαρ, beatus, α, υτ.

4 Adiectiua trium
 generum.

Fœmininū habent & substantiua, ὁ λέων, leo:

δράκων, draco: 5 θεράπων, famulus: ἢ λέαινα, leona:

Substantiua fœ-
 mininum ha-
 bentia.

20 δράκαινα, dracena: θεράπαινα, familia. ὁ βασιλεῖς,

rex; ἀναξ, rex: 6 ἢ βασίλισσα, regina; ἀνασσα, regina.

5

6

7 ἢ ψάλτης, cantor; 7 ἢ ψάλτρια, psaltria: 8 ὁ πᾶσι-
 7.8

της, maritus; ἢ παράκοις, uxor: ὁ δεσπότης, dominus;

ἢ δεσποτὶς & δεσποιναι, domina.

25 1 Ionice Tamen ubique η: ἢ ἀγία, ἢ ἄνηρ, ueluti

1 Ionismos.

ἢ ἀγία: & Doricè ubique α: ἢ ἀγία, ἢ ὄγδοα, ueluti ἢ ἀγία,

Dorismos.

ἢ ἄνηρ. Vide 118, 126. & 40. atque 121, 3. 2 Dixit maxime

2 Notio de adie-
 ctiuis commu-
 nibus.

in compositis & deriuatis: nam simplicia & primitiua, ra-
 τὸ admodum in prosa oratione communis generis in-
 30 ueniuntur: apud poëtas uerò non raro: neque solum
 adiectiua in ος, sed & quæuis participia tertie uel quin-
 35 te declinationis. atque etiam nomina adiectiua quinte,
 quæ cōmunitèr sunt tantum masculina. φιλόσοφος
 autem componitur ex φίλος, amicis, & σοφός, sapiens:

35 πᾶσι φιλῶ, uerò ex πᾶν, omne, & φίλος. Ποιῶ κρομμῖος
 deriuatur ab ὁ κρομμύς, ornatus, mundus. 3 Dicitur etiam

3

ἢ τριενα, & Ionicè πρῶτα. hinc apud Euripidem πρῶτα
 ὄφθαλμῳ, tenerum oculum. 4 Vel potius ἢ nulla non

τρίενα.

4 enim inuenitur τὸ ἀρπαξ, sed dicendum ἀρπακίον.

Nullū adiecti-
uum trium ge-
nerum sub una
voce.

Fæminina in
αινα.

Fæmin. in οσα.

Hesiodus quidem dixit ἀρπαξ in fæminino, Δὲς ἀρπαξ, ἀρπαξ ἢ κερκὴ, datio bona, rapina autē mala: sed ibi ἀρπαξ pro ἀρπαγῆ. neque etiam legitur ἢ aut τὸ μύκηρ: sed ἢ μύκηρ, beata: τὸ δὲ δαιμον, beatum. ⁵ Legitur ὁ θεῶν, ὁσπος, pro θεῶτων, & ἡ θεῶποιος, ἰδὸς, pro θεῶπιου. Fæ-
mininum etiam in αινα facit Λάκων, ἢ Λάκωνο, Λακων, La-
cana. & apud poëtas γείτων, γείτωνα, vicinus, vicina:
γνάτων, γνάτωνα, parasitus, parasita: θεῶν, θεῶνα, deus, dea:
ἰχθυοπόλις, ἰχθυοπόλινα, ichthyopola, qui aut qua vendit
piscēs: λύκος, λύκαινα, lupus, lupa: μύκηρ, μύκηρα, ¹⁰
coquus, coqua: μύρα, μύρανα, murus, murana: nomen
pilcis: σκορπίος, σκορπίνα, (quæ & σκορπίς) scorpium pisci-
mas, scorpium fæmina: τέκτων, τέκτωνα, fabricator, fabri-
⁶ catrix. ⁶ Vel ἡ βασιλίνα, atque βασιλίνα, accentu in ante-
penultima: at ἡ βασιλίνα acuta penultima, est regnum. ¹⁵
faciunt quoque fæmininum in οσα, πίνος, ἢ πίνουσα, pau-
per: ἀεὶ φρων, ἢ ἀεὶ φρονα, promptus, benevolus, a: φάψ,
φάψα, palumbus mas ἢ fæmina: & pleraque gentilia,
ut ὁ Θεῶξ, ἢ Θεῶσα & Atticè Θεῶτια, Thrax, Thrassa vel
Thressa: (pro quibus Ionicè & poëticè dicitur Θρηῶξ, ²⁰
Θρηῶσα) Κρηῶς, Κρηῶσα, Cretensis: Λιβύς, Λιβύουσα, Libya,
Libyssa, qui vel qua est ex Libya: Φοῖνιξ, Φοῖνισσα, Phoenix,
Phanissa: at ὁ Κάρ, ἢ Κασίον & Κάλσα, qui aut qua est ὁ
⁷ Caria. & ὁ Σκυθῆς, ἢ Σκυθῆς, Scythia. ⁷ Sic ἡ ποιητρία, poe-
tria, ab ὁ ποιητής, ἢ ποιητής, poetæ. Sunt & finita in τρις, ut ὁ αὐλι-
⁸ τής, ἢ αὐλιτρίς, ἰδὸς, tibicen, tibicina. ⁸ Sic ὁ ἐργάτης, ἢ
operarius, ἢ ἐργάτης, ἰδὸς, operaria, operatrix: ὁ ἀεὶ φρων, ἢ
praeses, praefectus, ἢ ἀεὶ φρων, ἰδὸς, mulier qua rei alicui
praesidet, tutatrix: ὁ ἀεὶ φρων, ἢ ἀεὶ φρων, ἰδὸς, propheta, ἢ
prophetissa. at hæc poëtica sunt: ὁ δότης, ἢ ὁ δότης, dator, ¹⁰
datrix: dicitur pro eodem ὁ δότης & δώτης, ἢ δώτης, &
δότης, ἢ δώτης.

NUMERALIA CARDINALIA.

- Singularia. 1 S. Masc. ¹ εἷς, εἶς, ἐνὶ, εἶνα, unus, unius, uni, unum.
Fæm. μία, μίας, μιᾶ, μίαν. Neut. ἓν, εἶς ὄς, ἐνὶ, ἐν. ¹¹
- Dualia. 2 Dual. δύο, duo: & δύο Atticè: ² δύοῖν, & δύοῖν
pro fæminino.
- Pluralia. P. cōmunia, τρεῖς, τριῶν, τρισί, τρεῖς, tres, triū, tribus.
Neutra, τρία, τριῶν, τρισί, τρία, tria, trium, tribus.
- 3 Sic οἱ αἱ ³ τέσσαρες, τὰ τέσσαρα, quatuor: τὰ τεσσάρων, ⁴
τοῖς ταῖς τοῖς τέσσασι, τὰς τὰς τέσσαρας, τὰ τέσσαρα.
A qua

A quatuor vsque ad centū sunt ⁴ indeclina-

bilia; πέντε, quinque: ⁵ ἕξ, ἑπτὰ, ὀκτώ, ἑννέα, δέκα, decē: ⁵

ἑνδεκά, ⁶ δώδεκα, δεκατρεῖς, δεκατέσσαρες, δεκαπέντε, ⁶

δωδεκά, δεκαεπτά, δεκαοκτώ, δεκαεννέα, ⁷ εἴκοσι, viginti: ⁷

εἰκοσιεῖς, εἰκοσιδυο, &c. τριάκοντα, τεσσαράκοντα, πεν-

τήκοντα, ἑξήκοντα, ἑβδομήκοντα, ⁸ ὀσδομήκοντα, ἑννεήκοντα, ⁸

ἑκατόν, centum. hinc iam declinantur, οἱ διακόσιοι, ⁸

αἱ διακόσιαι, τὰ διακόσια, ducenti, te, ta: τριακόσιοι,

τεσσαράκοσιοι, πεντακόσιοι, ἑξακόσιοι, ἑπτακόσιοι, ὀκτα-

κόσιοι, ἑννεακόσιοι, χίλιοι, mille: διαχίλιοι, τριχίλιοι,

τετραχίλιοι, πενταχίλιοι, ἑξαχίλιοι, ἑπτακισ-

χίλιοι, ὀκτακισχίλιοι, ἑννεακισχίλιοι, μύριοι, decies mil-

le: δισμύριοι, τρισμύριοι: & ita in reliquis.

Ordinalia, πρῶτος, primus: δεύτερος, δεύτερος, τρίτος,

ἑτάρος, πέμπτος, πέμπτος, ἑβδόμος, ὄγδοος, ἕνατος, δέ-

κάτος, decimus: ἑνδέκατος, δεκάτος, τρισκάτεκα-

τος, &c. εἰκοσός, viginti: εἰκοσός πρῶτος, εἰκοσός

δευτέρος, &c. τριακοσός, τεσσαρακοσός, πενηκοσός,

ἑξηκοσός, ἑβδομηκοσός, ὄγδοηκοσός, ἑννεηκοσός, ἑκα-

τόσος, centesimus: διακοσιοσός, τριακοσιοσός, &c. χιλιο-

σός, millesimus: διαχίλιοςός, μυριοσός, decies millesi-

mus: δισμυριοσός: & sic deinceps.

¹ ΟΥΔΕΙΣ Et μηδεις ex eis composita (143, 12. & 25.)

declinatur etiam in plurali, ἑδῆες, μηδῆες, nulli: ἑδῆες,

² μηδῆες, nullos. [ἑδῆες ἔθ' μηδῆες si ex eis deducatur, rectius

circumflectuntur, ut apud Aelium Dionysium ἔθ' in Varini

Cornucopia aliquoties scriptum inuenies ἑδῆες. si vero ex

ἑδῆς, acuiuntur. Vtriusque ἔθ' derivationis ἔθ' scriptura

meminit Eustathius. Veterum (inquit) nonnulli compositum esse dixerunt non ex tribus, μη, δέ, ἔθ' eis, sed à duobus,

μη ἔθ' δῆς, nomine inusitato: ideoque non circumflecti, velut ab eis derivatum sed acui: ita ut sit δῆς δῆος cum suis

compositis, sicut κῆς κῆος. Hac Eust. in istud hemistichium Iliad. θ, καὶ δ' ἑδ' ἑνὸς ἄξιοι εἶρω ἕκαστος, nunc

³ vero ne vnum quidem Hectorem dignè adæquare possumus. Priorem deductionem confirmant feminina ἑδῆμια ἔθ' μηδῆμια, quæ à δῆς formari non possunt: tum accentus, qui in tota compositorum flexione ἔθ' qualitatem ἔθ' sedem habet eandem quam in simplicibus eis μῆα ἔθ'. ut enim

Indeclinabilia.

Declinabilia.

Ordinalia.

ἑδῆες.
μηδῆες.
ANNOTATIO.
De deductione
ἑδῆς ἔθ' μηδῆς.

enim eis enos eni eua, sic edeis edeius edeu edeua. rursum ut
 mia miās miā miā, sic edeua edeuiās edeuiā edeuiā. ut-
 demque genere neutro. Et in altero comp. μηδεις Latine
 quoque Nullus, dicitur pro Ne vnus quidem, vel dimi-
 nutiue No vnulus quidem: (inde enim contractum est Vllus,
 ut Bellus ex Benulus, ab obsoleto Benus; Villus ex Villu-
 lum) Et Nemo pro Ne vnus quidem homo. Synonymū vns,
 compositū ex v̄ & ris, haud quisquam, accentum remittit
 in syllabam precedentem, ut encliticum: eodemque modo in
 reliquorū casuum & generū flexione.] ² Δυοῖν est omnis
 generis: δυῖν verò plerumque fœmininum, & Atticum.
 at δύω vt omnium generum, sic etiam omnium est ca-
 suum; in prosa quoque. Sed reperitur etiam genitiuus
 pluralis δυῶν, & datiuus δυοῖ. Ac notandum hoc nomen
 re vera duale, iungi substantiuus & articulis ac verbis
 non solum dualibus, sed etiam pluralibus.

τίσσις. 3 ³ Ionice τίσσις: Doricè τισίς, τετρων, πέ-
 πρισσι, (150, 26.) τίσσις: τὰ τίσσις. poetice οἱ αἱ τίσσις, τὰ
 τίσσις, & πύριον, τίς τισίς τίς τίς πύριον, τὸς τὰς τίσσις.
 τίσσις. 4 τὰ τίσσις: Æolicè οἱ αἱ τίσσις, &c. ⁴ Inuenitur tamen
 δυοκαίδεκα pro δύοδεκα vel δυοκαίδεκα; & τετρακόντων
 τετρακόντα, quod Ionice dicitur τετρακόντα verso a in η: sic
 πεντηκόντα pro πεσσακόντα: & διηκόντοι pro διηκόντοι.
 ἐξ & ἑκ. 5 ⁵ ἐξ in compositione prepositum consonanti, fit ἐξ, vt
 Annotatio. 6 ⁶ ἐκκαίδεκα, sôdecim. ⁶ Vel δυοκαίδεκα, inserta cōiunctione
 copulatiua καί, & preposito minori numero: sic τετρακαί-
 δεκα, πεσσακαίδεκα, πιντεκαίδεκα, &c. vt vna dictio
 composita: vel etiam vt tres dictiones, δύο καὶ δέκα,
 7. 8 τρεῖς καὶ δέκα. 7 Doricè εἴηκα. ⁸ Ionice ἑγδύκοντα.

Numeratiua in
 πλῆς, πλάσι &
 ἑς.
 Deriuantur & alia numeratiua ab his numeralibus,
 finita in πλῆς, πλάσι, & ἑς: vt διπλῆς, τριπλῆς, τετρα-
 πλῆς, πέντεπλῆς, ἑξαπλῆς, ἑπταπλῆς, ὀκταπλῆς, ὀνναπλῆς,
 δεκαπλῆς, &c. id est, duplex, triplex, &c. διπλάσι, τρι-
 πλάσι, τετραπλάσι, πέντεπλάσι, ἑξαπλάσι, ἑπτα-
 πλάσι, ὀκταπλάσι, ὀνναπλάσι, δεκαπλάσι, &c. id est,
 duplex, triplex, &c. Finita in ἑς fœminina sunt,
 ἡ μινίς, δύοῖς, τρεῖς, τετραῖς, πέντεῖς, ἑξῆς, ἑπταῖς, ὀγδοῖς, ὀννας,
 δεκάς, ἑκατοντάς, χιλίους, μυριάς, ἑμισίας, διστίας, trinitas, qua-
 ternitas, quinarius, senarius, septenarius, ὀκτονarius, no-
 uenarius, denarius, centenarius, millenarius, decies mille-
 narius. Et illa quæ dierum spatium significant, τριταῖος,
 τετραταῖος, πεμπταῖος, ἑκταῖος, ἑβδομηκονταῖος, ὀγδοαῖος, ὀννα-
 ταῖος, δεκαταῖος, δωδεκαταῖος, tertianus, quartanus, quin-
 tanus, &c. id est, erumpens aut aliquid agens die tertio,
 quarto, quinto, sexto, &c.

Dialia in
 ταῖ.

GRADVS COMPARATIONIS.

Comparatiuus in τερα: Superlatiuus in ταας. Que verò terminationes adiectiuorū admittāt comparationē, & qua ratione aut litera tollatur aut vocalis permutetur, planū est ex sequentibus exēplis, que in singulis terminationib⁹ collocauimus loco præceptionū.

περα, περαας.

10 ος { ενδοξος, ενδοξότερος, ενδοξοταας, gloriosus.
πραα, πραότερα, πραοταας, mitis.
σοφος, σοφότερα, σοφοταας, sapiens.

ο { οπρος, οπρος.

ων σωφρων, σωφρονέσερα, σωφρονέσαας, modestus.

1 ων οπίσπος.

ας μέλας, μελάντερα, μελάνταας, niger.

2 ας αυπος.

εις χαιεις, χαιέσερα, χαιέσαας, gratiosus.

εις έσπος.

15 ης άσθεης, άσθεέσερα, άσθεέσαας, pius.

ης έσπος.

ης απλως, απλέςερα, απλέσαας, simplex.

ης άσπος.

υς άρως, άρύτερα, άρύταας, laus.

υς ύπος.

Ex ος, præcedēte γραλι longa vel natura vel

3 Annotatio,

positione, fit ότερα & όταας per ο μικρόν: vt ενδο-

10 ξος, παρος: alioqui si præit breuis, per ώτερα &

ώταας, vt θός. At κενός, κενότερα, κενόταας, 4

αιμος: σενός, σενότερα, σενόταας, angustus.

Irregulariter comparatur αγαθος, bonus: com-

Comparationes
irregulares.

paratiuus, άμείνων, άρείων, 5 βελτίων, κρείττων, λωίων, 5

15 melior: superlatiuus άεις, βέλτις, κράτις, 6

λψος, & quandoque αγαθώταας, optimus.

Κακός, malus: comparatiuus, 6 κακίων, χείρων, 7 χε-

8 ρείων, peior: superlatiuus, κάκισος, χείρισος, pessimus.

καλός, 8 καλλίων, κάλλισος, pulcher.

10 αιχρός, αιχρίων, αιχρις, turpis.

εχθρός, εχθρίων, εχθρις, inimicus.

εάδιος, εάων, εάσιος, facilis.

λάλιος, 9 λαλίσερα, λαλίσαα, loquax.

οίλιος, 10 φίλτερος, 11 φίλταα, per syncopen pro

11 φιλωτέρα, φιλωταας, amicus.

12 μέγας, 12 μείζων, μέγισος, magnus.

πολύς,

- 13 πολὺς, ¹³ πλείων, πλείς ⊕, multus.
 14 Ἦαc, ¹⁴ βαθύς, profundus: βραδύς, tardus: γλυκύς, dulcis: ἰδύς, suavis: παχύς, crassus: ταχύς, celer: ἰών, velox, habent ὑπερ ⊕ & ὑτάς, vt ἄρως: vel ἰών & ἰς ⊕, βαθίων, βάθις ⊕. cæterum ταχύς facit etiam
 15 ¹⁵ ἰάσεων.

- μικρός, μικρότερος, μικρότατος, parvus: vel cōparatiuus, ¹⁶ ἐλάττων, ἡττώων, μείων: superlatiu⁹, ἐλάττωσι.
 16 Comparatio etiam ex ¹⁷ substantiuo, κέρδ ⊕, lucrum; κερδίων, lucrosior; κέρδις ⊕, lucrosissimus.
 18 Sed & in verbis locum habet, ¹⁸ βάλω, mitto, βέλτερ ⊕ seu βελτίων, βέλτις ⊕, melior, optimus: φέρω, fero, φέρτερ ⊕, præstantior, φέρτατ ⊕, φέρτις ⊕, & φεις ⊕, præstantissimus.

- In aduerbiis. In aduerbiis; ἀνω, supra, ἀνώτερ ⊕, ἀνώτατος, superior, supremus: κάτω, infra, κατώτερ ⊕, κατώτατος, inferior, infimus: μάλα, valde, μᾶλλον, μάλας, magis, maxime: πόρρω, longè, πόρρωτερ ⊕, πόρρωτάτος, remotior, remotissimus: ¹⁹ πέρα, ultra, περὰ ἑτέρω, περὰ ἑτάτων, ulterius, ultimum: ἐγγύς, propè, ἐγγύτερ ⊕, ἐγγύτατος, vel ἐγγίων, ἐγγίς ⊕, propior, proximius: ἐξω, extrâ, ἐξώπι-
 20 ρ ⊕, ἐξώτατος, exterior, extimus ²⁰.

- In participiis. In participio; ἑρρωμέι ⊕, validus, ἑρρωμύτης ⊕, ἑρρωμύτης ατ ⊕, validior, validissimus.

- In præpositionibus. In præpositionibus; ὑπέρ, supra, ὑπέρτερος, ὑπέρ-
 21 τατ ⊕, superior, supremus: ἑρὸ, ante, ἑρότερ ⊕, prior, ἑρότατος, & ἐλίσσ τ factaque crasi, ἑρόατος, ἑρώτοι, primus.

- 1 ¹ T A M E N ὁ καὶ ἡ πέπων, ον ⊕, maturus, mollis, facit
 2 πεπώπερος, maturior, mollior. ² Sic ἀτάλας, miser, (141, 38. ¹⁰
 & 251, 2.) fit πλεόντερ ⊕, πλεόντατ ⊕, miserior, miserimus.
 3 his duobus similia non inueniuntur. ³ Tamea ex κ-
 κήξεν ⊕, id est, qui malè aut neminem hospitio excipit,
 4 Homerus dixit κήξενώτερ ⊕. nam simplex est, ξί ⊕, hospes: pro quo ποῖτα ξείν ⊕. ⁴ κινός & σπός in comparatio ac superlatiuo reünere ὁ nescio quam rectè tradat CLENARDVS: apud Athenæum enim lib. 8. legimus, κινώτερον λέβητος, inaniorem serpentis exuiuis: & apud
 Poly

κλήξενώτερ ⊕.

ANNOTATIO.

κινώτερον.

- Polyzenum lib. 2, cap. 31. εἰς ὅσον ἐπιπέτυον, *ingressum, angustissimum*, per ω, in tribus exemplaribus manuscriptis.
- 5 Ἀρείων & λαιῶν ποῦτικα sunt. sic λῆσος & ἀγαθότατες. à communi ὁ ἢ λαιῶν, neutrum τὸ λῆσιον, & crasi Attica λῆσιον, II 8, 18. & 152, 1. Pro βιλῆων ποῦτα dicunt βιλῆτερ. quod CLENARDVS format à verbo βυλλῶν. Pro κρείων Attico, commune est κρείσων, Doricè κρείσων & κρείων. 6 Poῦτικῶς κακώτερ. 7 κρείων ποῦτικὸν est. 6.7 κρείσων. κέρων. κακώτερος. χέρη, χέρη, χέρη. 8 χέρη.
- videntur formari à substantiuo τὸ κέρη, & pulchritudo. 9 λαλῆτερ & λαλῆτατ, Attica sunt. Attici enim non raro à positiuis in ῶ formant comparatiua in ῖστος, & superlatiua in ῖστος: vnde sunt illa, ὀλίγος, paucissimus; λαγῶ, libidiniosus, λαγῆτατ, λαγῆτατες, libidiniosissimus: ὀψοφάγος, obsonator, ὀψοφάγιστος, obsonis deditiss. Atque horum formam sequuntur ὁ ἢ αλαζών, ὄν, ostentator, ἀλαζονῆτατες, maximus ostent. ὁ ἀρπαξ, ἀρπαξ, rapax, ἀρπαξίτατ, rapaciss. ὁ βλάξ, βλαγῶς, mollis, βλαγῆτατες, molliss. ὁ κλέπις, κ, fur, item callidus, taciturnus, κλεπίτατες, furaciss. callidiss. & maximè taciturnus: ὁ παλῆκτης, κ, percussor, παλῆκτητατες, proniss. ad verberandum: ὁ πότης, κ, potor, βιβῆλις, 25 ποῦσιτατος, potor maximus: ὁ ἢ ψόδης, ε, mendax, ψόδιστατ, mendacissimus. Iones autem pro Atticis ἔσπερ & ἔσπετ dicunt ἔσπερ & ἔσπετ; quibus tamen Attici quoque interdum vtuntur: vnde illa, ἀσπείρη, ἀσπείρηστος, venerabilis, lior: ἀκροῦ, ἀκροῦστος, ἀκροῦστος, & Ionice ἀκροῦστος, merus, purus, rior, rissimus: ἀμυρῶς, ἀμυρῶστος, ἀμυρῶστος, deformis, ior, issimus: ἀναγκῆσιος, ἀναγκῆσιος, necessarius, maximè necessarius: ἀνοῦς, ἀνοῦστος, laboro carens, facilis, ior: ἀρχαῖος, ἀρχαῖστος, antiquus, ior: ἀσπιδῶς, ἀσπιδῶστος, ἀσπιδῶστος, libèr, libètior, issimus: hinc ἀσπιδῶστος, libèrissimus: ἀφθῆνος, ἀφθῆνιστος, ἀφθῆνιστος, abundans, rior, rissimus: ἀφνειός, ἀφνειῶστος, ἀφνειῶστος, locuples, etior, etissimus: χυναῖος, χυναῖστος, generosus, fissimus: διγαῖος, διγαῖστος, iustus, iustior: ἐπιτηδεῖος, ἐπιτηδεῖστος, com- 40 modus, dissimus: ὀψίος, ὀψίστος, atque ὀψίπτος, serius, sero veniens: ἀπῶς, ἀπῶστος, varius, rarior: ἀπεδαῖος, ἀπεδαῖστος, ἀπεδαῖστος, studiosus, ior, issimus: πτωχῶς, πτωχῶστος & πτωχῆστος, pauper, rior: ῥαδῖος, ῥαδῖστος, fucilis, lior: ἑπιρῶμος, ἑπιρῶμιστος, animo elatus, issimus: ἄρῶς, ἄρῶστος, pulcher, erimus. 10 Et Atticè φησὶ ἀπέρος 10

Atticismus:
ος, αἴτερος, αἴ-
πέες.

μυζοίπέες.

μυζοίπέες.
μυζοίπέες.

Φίλιτος.
μύσων.

πλήων, τὸ πλήιον,
πλήϊον, πλήϊον.

σων ab ὕς.

ἐλάσων.

ἐλάσσει.

Comparatiua
⊕ superlatiua
à comparatiuis
⊕ superlatiuis.

& φιλαίπέες. Nam Attici à politius in ος, sæpe formant
compariua in αἴτερος, & superlatiua in αἴπέες: vnde illa,
ἡσυχῆς, ἡσυχαιότερος, quietus, ior: ἰδιός, ἰδιαίτερος, ἰδιαίπέες,
peculiaris, magis pecul. maximè peculiaris: ἴσος, ἰσώτερος,
ἰσώπέες, æqualis, ior, ἴσσιμος: μέσος, μέσώτερος, μέσώπέες, &
medius, magis medius, maximè medius: μυζός, μυζοίπέες,
& μυζοίπέες, adulter, maximus adulter sine macchia: Sed
acutè notat Sylburg. Superlatiua ista nominis μυζός
nusquam reperiri: ac μυζοίπέες saltem cacophonyæ
nomine suspectum esse: μυζός, secessus: μυζοίπέες, & 10
μυζοίπέες, atque μύζατος, penitiss. πῶλησιος, πῶλησιαιότερος, &
Ionicè πῶλησιότερος, propinquus, ior: πῶρησιος, πῶρησιαιότερος,
πῶρησιαιπέες, maturè veniens, maturior: ρίμιος: ῥίμιος, ῥίμιαι-
11 πτερος, ῥίμιαιπέες, serus, ior, ἴσσι. 11 Poëtice Φίλιτος. 12 Et
12 poëtice μύσων: quo vsus est & Xenophon. 13 Poëtice 13
13 πῶλειον, neutrum πῶλειον, plus: & Atticè πῶλεῖν, Ionicè πῶλεῖν,
14 πῶλεῖνος. 14 His adde βραχύς, brevis, βραχύτερος, βραχύν-
15 τος, vel βραχύνων, βραχύνων, ior, ἴσσιμος. 15 Sic βαῦς, βάσων:
βραχύνος, βραχύνων, βραχύνων, βραχύνων, & βραχύντερος, βραχύν-
16 τος: γλυκύς, γλυκύων, γλυκίαν, γλυκίστος, & γλυκύτερος, γλυ-
κύντων: πικρὸς, πικρῶν, πικρίων, πικρίστος, & πικρότερος, πικ-
16 ρύντων. 16 Ἐλάτιον & ἤτιον Attica iunt, cōmuniter ἐλάσων
& ἥσων: atque vt βάσων formatur à βαῦς, & reliqua in
σων, de quibus numero præcedente, ab ὕς, sic ἐλάσων ab
ἐλαχός, parvus, vilis: quod etiam vt præcedentia format
ex ἑ ἐλαχότερος, & ἐλαχέων, ἐλαχέστος: vnde ἐλάσσει, minimè:
hinc etiam aliud comparatiuum ἐλαχέστος, infimior.
nam apud poëtas non rarò comparatiua & superlatiua
nunc à cōparatiuis, nunc à superlatiuis ducuntur: ἄσων,
proprius, ἄσωτιον proximius, ἄσωτίον, proximè: est autem
ἄσων, comparatiuum pro ἴσων, verò εἰ in α longum, à
positiuo ἐγγός, prope, nam vt à βαῦς est βαῦτερος βαῦτων
βάσων, sic ab ἐγγός, ἐγγότερος ἐγγέων ἑσων, neutrum ἑσων,
vnde ἄσων, ἐχέως, extremus, superlatiuum sine positiuo:
hinc ἐχέωπέες, omnium extremus. καχός, malus, χρεῖων,
peior: hinc χρεῖότερος, multò peior: superlatiuum χεῖροστι,
pessimus: vnde χεῖροστότερος, multò peior. κυδρός, clarus, glo-
riosus, κυδρίστος, clarissimus: hinc κυδρίστων, omnium clarissi-
mus. ἀγαθός, bonus: λωίων, melior: hinc λωίον, multò me-
lius. πῶρ, πῶρτερος, ante, anterior, πῶρτεράτερος, multò an-
terior, multò prior. ῥάδιος, facilis, ῥάων, facilior: hinc ῥά-
10 τειον, & Ionicè ῥηῖτερον, facilius, & ῥηῖτερος, facilior. dicunt
Iones etiam ῥηῖδιος, & poëta ῥήιος, pro ῥεῖδιος, dissoluta
diphthongo, & verso α in η: hinc ῥηῖδιος pro ῥεῖδιος, fa-
cile: & ῥήιστος pro ῥεῖστος, facillimus: vnde ῥήιστων pro ῥεῖστων,
facill

- facillimè. [Prapostere syncopata comparatiua prapouitur, nam qua in *ων* desinunt, formantur è puris in *ιον*, eliso *ι*, & præcedentibus consonantibus in *ων* versis: ut *γλυκίων* γλυκίων, dulcior, à *γλυκός*, dulcis. Eodemq; modo è positiuo *μείζων* magnus, factū prius *μεζίων*, inde *μείζων*, exinde *μείζων* (quod Iones usurpant, Dorij *μείζων* dicūt, cuius exemplum habes apud Plutarchum Lycurgo, p. 95.) Atticè inserto *ι*, *μείζων*. Videtur itidem ex *ποδός* factū prius *ποδίων* & *πόδιστος*, exinde metathesi & trope *πόδειον* & *πόδιστος*.
- 10 Insuper comparatiua cætera qua cōmemorātur p. 255, v. 27. *κακίων*, *κακίων*, *κακίων*, *κακίων*, *κακίων*, *κακίων*, sunt ab obsoletis positiuus in *ος*, quod satis arguunt cūm verba in *ων*, tum substantiua in *ος*, qua inde promanarunt. ut enim à positiuo *κακός*, præter comparatiuum *κακίων*, est verbum *κακίζω*, sic *κακώω*, *κακώω*, *κακώω*, *κακώω*, ab exoletis adiectiuus *κακός*, *κακός*, *κακός*, *κακός*, pro quib; inualuerunt *κακός*, *κακός*, *κακός*, *κακός*, ad qua supradicta comparatiua solent referri. rursus ut à *κακός* est etiam substantiuū *κακός* sic à prædictis obsoletis sunt *κακός*, *κακός*, *κακός*, *κακός*.
- 10 *κακός*, *κακός*. Denique ut & de *παῖων* aliquid dicam, videtur ex *παῖος* primū extitisse *παδίων*, inde Ionica *εὐθλιψι* τὸ δ, *παίων*, cum superlatiuo *παῖστος*; exinde synaresi Attica *παῖων* & *παῖστος* sicut *λαῖων* & *λαῖστος*, ex *λαίων* & *λαῖστος*, nisi fortè malis deducere à *παῖος*, quod apud Etymologū extat. Potest
- 11 & præcedētibus duobus, *δρῖων* & *κρείτων*, genuina restitui origo. ab *ἀρης* Mars, est *δρῖων*, Attica epenthesi τὸ *ι* (ut paulo ante in *μείζων*) *δρῖων*, q. d. Martialisior, fortior, præstantior: & superl. *ἀρειστος*, Martialisissimus, fortissimus, præstantissimus. Sic à *καρῖος* validus, pollens, est *καρῖων* validior, *καρῖστος* validissimus. ex *καρῖων* autem *καρῖστων*: unde primum metathesi *καρῖστων* (ex quo per Atticam tropem, 118, 7. *καρῖων*, Dorij v̄sitatissimum, ut in trimetro isto apud Plutarchum Lycurgo, ἀμεις δὲ γ' ἰσοβιόδοι πελοδὸν καρῖστων, nos vero erimus multo pollentiores seu fortiores) deinde Ionica antithesi *κρείων* (quo Democritus utitur apud Stobæum) unde Attica epenthesi *κρείων*, & trope *κρείτων*.] 17 Sic ὁ βασιλῆος, rex, βασιλῆος, πτεγς pro βασιλικῶς, id est, qui maiori est regno pradius; βασιλῆος, inter reges primus, regno dignissimus. θεός, deus, πάρος, diuinior. τὸ μῆκος, ses, longitudo, μῆκιστος, longissimus; unde *μῆκιστε*, longissimè. sunt qui malint referre ad ὁ μακός, ius, prolixus: alij ad *μακός*, ὄ, longus, τὸ πῖος, ὁ πῖος, pingue, πῖονέος, pinguisissimus. τὸ ὑψος, ses, altitudo, ὑψίτερος, altior, ὑψίστος, altissimus: vel ab aduerbio ὑψι, altè. 18 Sunt qui malint *βίλητος* & *βίλητος* ducere à 18

ῖων Ionica
εὐθλιψι τὸ δ
παίων synaresi
Attica παῖων à
παῖος.

δρῖων ab ἀρης
Attic. epenth.
τὸ *ι*.

Verbalia proficiuntur à 1 personis per-

fecti passivi, ablato augmento.

2 A prima persona fiunt finita in μα & μῶ;

2 *Formatio ver-*

3 ἀέωραμα, egi, rem gessi: τὸ ἄραγμα, factum, ne-

3 *balium in μῶ*

4 ῥοριūm, res. 4 ἔφαμαι, cantatus sum: ὁ ψαλμὸς,

4 *μῶς.*

A secunda, 15; 5 λέλιξαι, dictus es: ἢ λέξις, dictio:

5 *15.*

& 1α, sed ferè cū 6 α, δ, δυς; 7 κέκρισαι, iudicatus es:

6, 7 *1α.*

8 ἀεισία, indiscretio, nullus delectus. 8 τέταξαι, ordina-

9 tus es: δταξία, bonus ordo. 3 ἀέωραξαι, egressi, rem

3

gessisti: δυσπαραξία, infelicitas in rebus gerendis.

9 A tertia, τῖς, τῶ, τῆ, τῶν, τῆ, τῶν, τῶν:

9 *τῖς.*

10 ποιηται, factus est: ὁ ποιητὴς, factor, poeta. 11 ἠκουσαι, auditus

10 *τῶς.*

est: ὁ ἀκουσὸς, auditus, vel audibilis. 12 κειράραται,

11 *τῶς.*

13 signatus est: ὁ χαρακτῆρ, signum. 13 ἀπέποτο, potus est:

12 *τῆ, τῶν.*

14 τὸ ποτήριον, poculum. 14 δίδιδακται, doctus est: τὸ

13 *τῶν.*

14 δίδακτρον, pretium docendi.

Ab hac persona formatur & illa in τῶν, quæ

τῶν.

tanquã Gerundia sunt; 15 γέγραπτο, scriptum est:

τῶν.

16 γραπτεόν, scribendum est. Quòd si tribus generi-

15 *τῶν.*

bus varientur, veluti Gerundiua fuerint: ὁ γρα-

16 *Annotatio.*

πτεός, ἢ γραπτεία, τὸ γραπτεόν, scribendus, da, dum.

1 HÆ Personæ (vt antea dictum est) desinunt, pri-

1 *Annotatio.*

ma quidem in μῶ, secunda verò in σῶ, φῶ, ξῶ, & tertiæ

17 in τῶ. Litera verò quæ in verbis has terminationes

præcedit, in verbalibus non rarò mutatur in aliam, vel

omnino deperditur: vt φαίω, appareo, πέφαμι μῶ, φάσι μῶ,

18 visio, non φάμι μῶ: idem accidit plerisque aliis factis à

19 verbis in αῖω, vel à polysyllabis in ῶω: ἐξηραῖω, sicco,

20 ἐξηρασω, vnde ἡ ξηρασις & ξηρασία, siccitas, pro ξηρασις:

21 sic à θερμαῖω, calefacio, θέρμασις & θέρμασία, calor: ἐξηρα-

22 τῶ, attenuo: ἐξηρασις & ἐξηρασία, attenuatio: ὑγραῖω, hume-

23 τῶ, ὑγρασις & ὑγρασία, humidatio, humiditas: φλεγμαῖω,

24 inflammor, aestuo, φλεγμασις & φλεγμασία, inflammatio.

25 Atque finita in μῶν; μνάμι μῶν, reminiscor: μεμνημι, me-

2 *μῶν.*

26 mini; vnde ὁ ἡ μνήμων, οὐ μῶν, memor. hinc etiam ducitur

2 *μῶν.*

27 μνήμη, memoria: sic γνώμη, sententia: ab ἐγνώσμι μῶ, 219, 44.

28 abiecto σ. 3 A themate πῶταμι μῶν vel πῶτατι μῶ, μ. ξῶ, ἀγο, 3, 4

3 *πίπταμι μῶν.*

29 rem gero. 4 Vide 188, 25. 5 Vide 187, 30. 6 α in compo-

5 *6*

Quid significent
in compositione
α, ε, εν δὲς.

πίπτει.
ται.

κείρεσται.
πιπται.

Annotatio.
γρηάνου.
Appendix.

Verbalia in ας
εν η ducta à
præterito med.
βόλος εν βολή
à βάλλω.

είω ab εἶω.

sitione varia significat: tamē ferē semper priuandi vim
habet, vt hoc loco. ε in cōpositis significat facilē, pro-
cliuē, pronum, bonū, sciē, appositū: eius contrarium est
δε, quod significat in compositione difficultatem, im-
possibilitatem, malum & perniciosum. 7 Vide 189, 20. 5
8 A themate πῶτω, μ. εω, *ordino, dispono.* 9 Atque πῆς;
κείρομαι, possideo: κείρη; vnde ὁ κείρω, οεγς, possessor. & πῆς;
φλορίζω, exuro, πιφλορίζω, φλορίζω, fossa in qua mactabū-
tur sues, eorumq; seta flammis absumebantur: vocabatur
etiā εἶτρα; quod & ipsum verbale est, ab εἶμαι, verbi εἶω 10
idem quod φλορίζω. Hinc quoque formantur quædam
poëtica in τῶς: κίθαρίζω, cithara ludo, κειθάρισμα, ἡ κίθα-
ρισμός, uos, ars cithara ludendi: vnde & ὁ κίθαριστής, ἡ, ci-
tharista, citharædus: à quo rursus, ἡ κίθαρις, ἰδὸς, citha-
ristria. nam à verbalibus non rarò ducuntur alia nomi- 15
na vt à πῆς, οεγς, ὁ πῆς, οεγς, ἰδὸς, negotiator: πῆς, οεγς,
ad res gerendas pertinens: πῆς, οεγς, negotiolum: πῆς, οεγς,
τῶς, uos, difficilis, intricatus. à σῶζω, seruo, σῶσαι: hinc
abiecto σ, ὁ σωτής, ἡ σῶσις, seruator: vnde ἡ σωτήρις, seruatricis:
& ὁ σωτήριος, salutaris: vnde rursus ἡ σωτηρία, ας, salus, 20
& σωτηριώδης, saluber, atq; σωτηριάζω, pretium quod pro
funeris elatione datur. 10 Vide 204, 16. 11 Vide 189, 34.
11 12 A χροστίω, μ. εω, *sculpo, signo, imprimo.* 13 πίπτει
12 non est in vsu, ac regulariter dicendum est πίπτει per
13 ω μέγα, à πίνω, bibo, futur. πῶσω, præteritum πίπαι, tan- 25
quam à πῶω, μ. ὄσω, vt dicetur in Inuestigatione the-
matis, in verbo πίνω: tamen ποτήριον scribitur per ο μω-
κερῶν. nam, vt superius diximus, litera quæ præcedit
terminationes μαι, σαι, ται, interdum mutatur in aliam
in verbalibus, præcipuē verò à verbis in εἶω, εἶω, ὄω di- 30
syllabis: sed in huiusmodi (vt postea dicetur) si penul-
tima verbalis sit lōga, ducetur tanquā à verbo circum-
flexo: si sit breuis, tanquam à verbo in μ. Vide Inuesti-
14 gationem thematis in verbo εἶχω. 14 Vide Inuesti-
15 gationem thematis in verbo διδάσκω. 15 A γραφω, seribo. 35
Deducuntur præterea infinita penē verbalia à per-
fecto medio, ablato quoque augmento, & verso α in ο
aut in η: vt à λέγω, dico, perfectum medium λέλοχα, vnde
ὁ λόγος, sermo: sic ab ἐπίστω, mitto, perfectum medium
ἐπίστα, vnde ἡ ἐπιστολή, epistola. Porro quæ fiunt à βάλλω, 40
iacio, & cōpositis, penultimam per ο efferunt: ὁ βόλος
& ἡ βολή, iactus.

Fiunt quoque plurima verbalia à verbis in εἶω, mi-
grante εἶω in εἶα: βασιλεύω, regno, ἡ βασιλεία, regnum:
δουλεύω, seruiō, δουλεία, seruitus.

Appen

Appendix de quatuor residuis nominum derivatorum formis : nempe Patronymicorum, Possessiuorum, Diminutiuiorum & Demonstratiuorum.

CVM è septem nominum derivatorum formis, tres tantum CLENARDVS attingerit; nempe nomina comparatiua, superlatiua, & verbalia, videtur hic locus exigere, vt de aliis quoque aliquid dicamus: ac primum quid è de Patronymicis, deinde verò de Possessiuis, Diminutiuis ac penominatiuis. Patronymicū igitur nomē est, quod deducitur à patris nomine, & filium significat; vt à Κρόνος, Κρονίδης, Saturnus, Saturnides vel Saturnius, id est, Sururni filius. Interdum etiam, sed rarò ab aui nomine formatur, præcipuè si à Ioue originem traxerit; vt Αἰακός, Αἰακίδης, Æacus, Æacides, id est, Æacinepos. Aliquando etiam, sed rariùs, à matris nomine; vt ἠ Ἀπτιά, τῆς Ἀηφός, ὁ Ἀητωίδης, Latona, Latonides, nempe Apollo Latonæ filius. Ducuntur verò patronymica masculina à tribus declinationibus: à prima quidem, verò as vel us in ἄδης; Αἰνείας, Αἰνείαδης, Æneas, Æneades: Ἰππότης, Ἰπποτέδης, Hippotes, Hippotades. à tertia verò, verò os in ἰδης; Πελαμύς, Πελαμίδης, Priamius, Priamides: vel etiam in ἄδης, quum scilicet terminationem os præcedit, ἥλιος, Ἠλιάδης, Sol, Solis filius. à quinta autem, mutando os genitiui in ἰδης; ὁ Πηλεΐς, ὁ Πηλῆος, ὁ Πηλείδης, & crasi Πηλείδης. quum enim terminationem ἰδης, præcedit & vel o, vocales ei & oi coalescunt in diphthongos &, oi. Carterum in Πηλεΐς, & reliquis in ΐς, genitiuus Ionicus est ἦος, à quo itidem formatur patronymicum, τῷ Πηλῆος, ὁ Πηληΐδης, & epenthesi τῷ α ποῆτις in patronymicis familiarī, ὁ Πηληϊάδης, τῷ Πηληϊάδῃ, & Ionicè Πηληϊάδεω, apud Homerum primo versu Iliados. Utuntur etiam interdum poëtæ in patronymicis syncope, epenthesi contraria: vt ὁ Ἡέκων, ὁ Ἡέκωνος, ὁ Ἡέκωνίδης, & syncope, Ἡέκδης, Eetides, Eetionis filius. Iones autem patronymica in ἰδης, formant in ἰών: Κρονίδης, Κρονίαν: Πηλείδης, Πηλείαν. sic ab Ἰαπετός, Ἰαπετίδης: Ionicè ἠ Ἰαπέτων, ὁ Ἰαπέτωνος, Ἰσθολέ Ἰαπέτιονος: à quo genitiuo aliud rursus patronymicum formatur, ὁ Ἰαπετιονίδης, Ἰαπετι filius, nempe Prometheus, apud Hesiodū. Patronymica fœminina formantur eodem modo à primitiuis: sed quum masculina desinunt in ἄδης aut ἰδης, fœminina reiecto δη, desinunt in ἄς, aut ἰς: vt ὁ ἥλιος, ἡ Ἠλιάδης, ἡ Ἠλιάς: ὁ Κάδμος, ἡ Κάδμους, ὁ Κάδμίδης, ἡ Κάδμῖς:

Patronymicum quid, & unde ducatur:

A patre:

Ab auo:

A matre:

Patronymicorū masculinorum formatio.

Annotatio.

Ab ΐς, ἦος, fit ἰδης & ἰαδης. Epenthesi τῷ α.

Syncope.

Ionismas: ἰών pro ἰδης.

Ἰαπέτιονίδης.

Patronymicorū fœmininorum formatio.

ἄς: ἰς.

ἴνῃ: ὤνῃ.

Ἰνγελευμένη.

Possessorum
terminationes:
χρῆς, ῥῆς, ἰς,
ἰς, ὠδῆς, ῥῆς.

Diminutiva:
masc. ὠν, ἀξ, ᾄς,
ση, λῆ, ῦς.
Fœm. ὠν, ἰς, σκη.
Neutra ἰοῦ.
Notio.

Pindari Εἰδῆ:
Theocriti Εἰ-
δύμια.
Denominatiuo-
rum deductio.

Mascul. in ὠν.
Fœminina in
της, ἰα, ῶν.
Neutra in ἰοῦ.

& poëticè inferto ν, (vt sæpe alias fit) ἢ Καδρονίς. Paucæ etiam fœminina inveniuntur finita in ἰνῃ: vt ὁ Ἀδραστὴς, ἢ Ἀδραστίνη, *Adrastus, Adraști filia*: at præcedente altero, desinunt in ὤνῃ: ὁ Ηκτίων, ἢ Ηκτιῶν, *Ection, Ectione, Ectonnis filia*. Porro ab ὁ Ἰνγελευμένη fit *Ἰνγελευμένη, Penelopelearys filia*. Et hæcenus de paroxyemicis.

POSSESSIVA Verò quæ tam à propriis quàm appellatiuis deriuantur, desinunt in χρῆς, εἰς, ἰς, ῥῆς: ἰωπρωπιχῆς, ἰωπρωπίος, ἰωπρωπῶν, *humanus*, ab ἰωπρωπῆς, *homo*: ἢ Ἰωλαοσα, *mare*, ὁ Ἰωλαοσῆς, *marinus*. His addunt in ὠδῆς & ῥῆς exeuntia; quæ interdum materiam, interdum similitudinem, interdum plenitudinem significant: vt ὁ λίθος, *lapis*, ὁ ῥηγὴ ἢ λιθῶδης, *lapidosus*: ἢ χάρις, *gratia*, ὁ χαριῆς, *gratiosus*: ἢ ἀμυγῆς, *arena*, ὁ ῥηγὴ ἢ ἀμυγῶδης, & ὁ ἀμυγῆος, *arenosus*. Et hæc de possessiuis.

† DIMINUTIVA Etiam & à propriis & ab appellatiuis ducuntur: ac masculina quidem sex formas habent, ὠν, ἀξ, ᾄς, ση, λῆ, ῦς: fœminina tres, ὠν, ἰς, σκη: neutra verò vnicam, ἰοῦ. Exempla masculinorū, Βακχῆ-
λίδης, Βάκχων, *Bacchylides, Bacchulus*: μωχῆς, μωχῶν, *stultus, morio*: (hic notandum, duas syllabas excedentia, habere semper: ante ὠν) Ρόδιος, Ρόδιος, *Rhodius, Rhodiolus*: Ζῆνοδωρος, Ζῆνῶς, *Zenodorus, Zenodorus*: ἰωπρωπιχῆς, ἰωπρωπιχῆς, *homo, homunculus*: ναυῆς, ναυῆς, *navis, nauticus*: Διονύσιος, Διονύσιος, *Bacchus, Bacchulus*: siue *Dionysius, Dionysius*. Exempla fœmininorum; Ὑψιπύλη, Ὑψιπύλη, *Hypsipyla, Hypsipylula*: κρήνη, *fontis, ἢ κρηνίς, ἰδὴ, fonticulus*: vnde Κρήνιδες & Κρηνιάδες, *de a fontium*: ὁ παῖς, *puer vel puella*: ἢ παιδίον, *puellula*. Neutorum, ἰδὴ, ἰδὴ, *forma, formula*: vel *cantio, canticula*: siue *Oda, Odula*. Hinc Pindarus suas Odas, Εἰδῆ appellauit, & Theocritus suas Eclogas Εἰδύμια, quasi Odulas vel paruas poematis formas. Et diminutiua quidẽ sic habet.

DENOMINATIVORVM Autem, quæ ab aliis nominibus proficiscuntur, variæ sunt species: ac possumus ferè ab vnoquoque adiectiuorum genitiuo deducere masculina in ὠν; fœminina in της, ἰα, ῶν; & neutra in ἰοῦ: vt à φίλος, *amicus*, ὁ Φίλων, *Philo*: ἢ φιλότης, *φιλία, Philoosyōn, amicitia*: τὸ φίλον, *amicum*. ab ὁ σιφραῖν, *σφραγῆς*, id est *temperans*, sit σφραγῆσιον, *temperantia*, non autem σφραγῆσιον. nam in huiusmodi syncopatur vo. Formantur quoque fœminina in ἰα à datiuis pluralibus participiorum vel nominum quintæ declinationis finitis in εσι; vt ab εἰμι, *sum*, participium ὠν, ὠν.

existens, datiuus pluralis ἔσι, vnde ἐσσία, *essentia*: sic ab ἡ γέρων, οὐτ, *senex*, datiuus pluralis γέρουσι, vnde ἡ γερουσία, *senatus, senum conuentus*. Fiunt præterea ab adiectiuis in ἴσι & ιγς: vt ab ἄπειρος fit ἀπερίσι, *infinitus*: (pro quo Homerus dixit ἀπειρίσι, longam corripens & breuem producens) ἀφαιδρῆς fit φαιδρῆς, & abiecto φφαιδρῆς, *clarus, purus, fulgidus*. Fiunt quoque ab adiectiuis primæ declinationis contractorum substantiua in φα; vt ab ὁ κῆ ἡ ἀληθῆς, *verus, a*, fit ἡ ἀλήθεια, *veritas*. Et rursus à substantiuis fiunt adiectiua in αῖος, αλί, & ι: vt ab ὁ δρόμος, *curfus*, ὁ κῆ ἡ δρομαῖος, *celer, velox, cursu valēs*: à τὸ ἀλγῆς, *dolor, tristitia*, fit δαζαλί, pro ἀλζαλί, λ in ε Atticè mutato, *molestus, tristificus*: ab ἡ ἱπιόσσι, *ns, proximè sequens dies*, fit ὁ κῆ ἡ ἱπιόσιος, *crastinus, quotidianus*: sic ab ὁ αἰών, αἰών, *aiuum, aternitas*, fit ὁ κῆ ἡ αἰών, *aternus, perpetuus*. atque nō pauca primæ in τῆς, quæ velut adiectiua sunt; vt ὁ δῆμος, *populus*, ὁ δημότης, *u, plebeius, popularis*: ἀδ οἶκος, *domus*, ὁ οἰκίτης, *u, domesticus*.

Notio.
ἴσι, ιγς.
ἀπερίσι.

φαιδρῆς.

εια.

αῖ.

αλί.

ι.

αζαλί.

τῆς.

20 IN DECLINATIONES
SIMPLICES.

Primæ declinationis nomina in ας, quedam recepto more genitiuū faciunt in α; Θωμᾶς Θωμά, *Thomas*: sic Ἀννίβας, *Annibal*: Πυθαγόρας, *Pythagoras*: Ἀρχυτας, *Archytas*: πατραλοίας, *patricida*: & item alia consimiliter.

Annotationes
1 in primam declinationē simplicium.

Vocatiuus nominū in τῆς, exit in α breue: τοξότης, *sagittarius*: ἱππηλάτης, *equitator*: προφήτης, *propheta*: ὠ τοξότα, ἱππηλάτα, προφήτα. sic gentilia, Σκυθῆς, ὠ Σκυθα, *Scytha*: & poetica in πῆς, κυωῶτης, *impudens*, ὠ κυωῶπα: & composita ex verbis μετρίω, *metior*: πωλῶ, *vendo*: τριβῶ, *tero*: γεωμέτρῆς, *geometra*: βιβλιοπώλης, *bibliopola*: παιδοτρῆς, *pedotriba*: ὠ γεωμέτρα, &c.

2 Vocatiuus α, à nominatiuo ης.

35 Secundæ declinationis nomina Ἀθλωᾶ, *Palas*: Ναυσικᾶ, *Nausicaa*: & μινᾶ, *mina*, seruant α in genitiuo & datiuo, Ἀθλωᾶς, Ἀθλωᾶ, &c. fiunt enim per crasim à desinentibus in α purum, Ἀθλωᾶα, *Nausικᾶα, μινᾶα*.

In secundam.

In tertiam.

Tertiæ declinationis neutra in *ov*, abiiciunt *v* more Attico, ἄλλο, aliud: τὸ πικρὸν, tantum, tantum grande natu: τοῦτο, tale: τοῦτο, tantum. sic pronomina τὲτο, hoc: ἐκεῖνο, illud: αὐτὸ, ipsum. interdum tamen habent *v*, τοῖςτον, τοσαῦτον.

In quartam.

Quartæ declinationis nomina deducta ex *os* 3 tertiæ, mutant *a* penultimam 3 longam in *is*; ναὸς, νεὸς, templum: λαὸς, λεὸς, populus.

4 4 Quinque etiã accusatiuum faciunt sine *v*, Ἄθως, Ἄθω, Athos siue Athon, mons Graciæ: ἕως, ἔω, aurora: Κέως, Κέω, Ceos siue Cea insula: Κῶς, Κῶ, Cos insula: λαγὼς, λαγῶ, lepus. Vnum quoque in *os* neutrum est, τὸ χρεῖος, τὸ χρεῖον, debitum.

In quatuor declinationes simplices.

5 5 Datiuus singularis declinationum simplicium, semper est diphthongus impropria, *ia*, *ie*, vel *o*.

In quintam.

6 6 Quintæ declinationis nomina, ὁ πατήρ, pater, ὁ πατήρ & πατρός, ἡ μήτηρ, mater, ἡ μήτηρ & μητρός: τὸ πατήρ tantum: ἡ μήτηρ, mater, ἡ μήτηρ & μητρός: τὸ μήτηρ tantum: ad differentiam nominum ἡ πατρία, patria: ἡ μήτηρ, matrix.

7 Composita quedam polysyllaba in *ων*, faciunt vocatiuum per *ov* 7 accentu retracto in antepenultimam; ὁ Ἀπόλλων, ὁ Ἀπολλών, Apollo.

8 Monosyllaba circumflexa in *ης*, genitiuum 8 formant ablato *s*; ὁ Δρῆς, τὸ Δρῆ, Dres: ὁ Τρῆς, τὸ Τρῆ, Tres: sic Ποδῆς, ὁ Ποδῆ, Podes, solea.

Idem faciunt diminutiua circumflexa in *ους*; ὁ Καμῦς, ὁ Καμῦ, τὸ Καμῦ, τὸν Καμῦ, Camylus: ὁ Διοῦς, Bacchulus: ὁ Κλαυῦς, Clausylus.

Nomen ὁ Ἰησοῦς, ὁ Ἰησῦς, τὸ Ἰησῦς, ἡ Ἰησοῦς, Iesus.

Qua nomina Doricam declinationem receperint.

1 H A E C Sunt Dorica; sed eorum declinatio est in communi vsu. Porro huiusmodi nomina, magna ex parte sunt propria, eaque innumera. nam huic regule subiiciuntur primum propria monosyllaba, Γρῆς, Grati: Θῆς, Thas: sic παῖς, παῖς, pater: diminutiuum ex παῖς, παῖς: & polysyllaba, quæ ante *os* habent aliquã cōsonantem;

Θωμάς, ἢ, Thomas : Κηφᾶς, ἢ, Cephas : Κοσμάς, ἢ, Cosmas :
 Λουκάς, ἢ, Lucas : Μηνᾶς, ἢ, Menas : Χρυσολωγός, ἢ, Chrysol-
 oγus : πᾶππυς, α, pater. Ἄβας, α, gentile nomen. [Apud
 5 Ἄβας δὲ, τὸ Ἄβελος, κέλευθον. At Herodiani apud Step-
 hanum in Ἄβου, Ἄβας, inquit, quum gentem significat, perit-
 tosyllabus flectitur semper: at quum est proprium, & isosyl-
 labus & peritotsyllabus. atque ita ipse Stephanus Abas
 (ἢ Ἄβας) opidum Phocicum nomen traxisse scribit δὲ τὸ
 10 ἠέως Ἄβας, ab Aba heroe: & paulo infra, Eubœam dictam
 esse Ἀβανίδα, δὲ τὸ Ἄβελος τῷ Ἀργεῖν, ab Abante Argivo,
 Neptuni & Arethusa filio. Homerus quoque, Strabo, &
 alij, quum de ista gente loquuntur. Ἄβελος dicunt imperi-
 15 latiu finita in ἄς purum, modò deriuentur aut à verbis
 circumflexis, aut à nominibus fœmininis; vt παρτεριόλιος,
 parricida, ab ἀλιόλιω, percutio: Παιουσίας, Pausanias, ab
 ἠΰσια, tristitia. Dorica quoque sunt ὁ Ἀλδίας, τῷ Ἀλδία,
 20 Aleuas: ὁ λάας, τῷ λάα & λάα, lapis. ² Huiusmodi voca-
 tiuus à poetis pro nominatiuo vsurpatur: icui & præpo-
 nitur nominatiui articulus ὁ. Latiniq; ex his vocatiuis
 suos nominatiuos fecerunt, Scytha, propheta, geometra,
 bibliopola, padotriba, &c. Hæc quoque vocatiuum per α
 faciunt; ὁ λάας, τῷ λάας, τῷ λάας, τῷ λάας, τῷ λάας, τῷ λάας,
 25 λάας, Πυραχίμης. Contrà sequentia in τῷ, per η, non per
 α faciunt; ὁ Αἰήτης, Ἔτα: Αἰναρέτης, Ἐναρέτα: Καλλιπής,
 Callipeta: Φιλοherstes, Philoherstes: ὁ Αἰήτη, Αἰναρέτη, &c.
³ Non abs re dicit longam. Si enim penultima tertiæ α
 30 sit breuis, non mutatur in quarta; vt ex Οἰνόμοτος, Οἰνο-
 maus, non dicitur Οἰνόμαως, sed Οἰνόμοως. Illud quoque
 notandum, CLEARDI regulam habere tantum-
 modo locum in nominibus finitis in α. nam ex κήλος
 non dicimus κήλως, sed κήλων, funis, rudens. ⁴ Hoc fit
 4 imitatione Atticorum antiquorum, qui in omnibus
 huius declinationis accusatiuis reiciebant. Inuenitur
 5 tamen & τῷ λαών. ⁵ Hinc excipiuntur ea quæ ablato
 formant genitiuum; de quibus in fine huius capituli
 verba facit CLEARDVS. Præterea Æoles datiuus in α
 non subscribunt iota. Dores verò sæpe huiusmodi iota
 40 subscriptum negligunt, 119, 42. In quinta quoque de-
 clinatione non subscribitur α. Quare vel legendum
 parisyllabarum, ubi habetur simplicium: vel supplendū,
 Si desinat in vnam harum trium vocum: quasi diceret,
 Datiuus singularis declinationum simplicium, commu-
 45 niter nunquam est α, η, ω, per nudas vocales; sed semper
 est

ANNOTATIO
de Ἄβας.

2 Vocatiuus pro
nominatiuo.
Annotatio.

Vocatiuus α, à
nominatiuo ης.

3 Notie.
Annotatio.

4 Atticifmus.

5 Exceptio.

Æolisifmus.
Dorisifmus.

- 6 est diphthongus impropria, α, η, vel φ. ⁶ Vide 140, 27, & 42. In horum etiam duali & plurali, syncope locum non habet; οἱ πατήρες, non πατέρεις. Idem omnino iudicium de γαστήρ, τῶ γαστρί, γαστρός, τῶν γαστράων tantum. sic in duali & plurali. ⁷ Non retrahunt tamen ἡ Λακκεδαίμων, *Lacedæmonis Παλαίμων, Palæmon deus maris*; quamuis habeant vocatiuum per ον, ὁ Λακκεδαίμων, Παλαίμων; neque etiam composita ἀφρώ, id est, *mens*, vt ὁ δαιφρων, ὁ δαιφρων, *prudens, bellicosus*; neque etiam Æoles unquam retrahunt, quamuis omnium finitorum in ων vocatiuos per ον efferant. ⁸ Ποδῆς ex Ποδίας esse contractum tradit Gaza, forsan vt Ερμῆς. apud Priscianū verò paroxytonos extat Πόδης, & parisyllabè flexum & imparisyllabè. Quum enim dixisset, apud Græcos pariter & Latinos multa inueniri quæ ancipitem habeant declinationem, subiungit, Vnde Virgilius duplicem accusatiuum Græcum protulit in quinto Æneidos, Daretæ & Daren, illos sequutus qui Πόδην & Πόδην μύκην & μύκην protulerunt. Hæc Prisc. lib. 6. cap. 1. Sed forsan dicitur & Ποδῆς vt Θαλῆς, & Πόδης vt Θαλῆς: de quo vide infra quæ notauimus in compositis ab ἔπος pag. 276.

ANNOTATIO. 8

Æolismus.

Annotationes
in nomina contracta.

ἐα in ἦ vel ᾠ.

Nomina ὀλοπαῖη, quæ per omnes casus contrahuntur, finita in ο.

IN CONTRACTIONS.

Primæ declinationis contractorum accusatiuus ἐα, & per crasim ἦ. sed quorum nominatiuus definit in ης purum, etiam contrahuntur in α; δφυνς, δφυνᾶ δφυνῆ vel δφυνᾶ, *ingeniosus*: ὕγις, ὕγιᾶ ὕγιῆ vel ὕγιᾶ, *sapiens*.

Contrahuntur etiam nomina in ο in omnibus casibus:

Sing. ὁ νόος, *mens*, τῆ νόος, τῶ νόου, τὸν νόον, ὦ νόε, νῶ:

D. τῶ νόω νόῶ, accentu acuto, τοῖν νόοιν νοῖν:

P. οἱ ἢ ὦ νόοι νοῖ, τῶν νόων νῶν, τοῖς νόοις νοῖς, τὰς νόους νοῖ.

Sic ὁ ῥόος, *fluxus*: πλόος, *nauigatio*: & adiectiua ἀπλόος, *simplex*: διπλόος, *duplex*: quorum fœminina & neutra similiter vbique contrahuntur.

¹ Fœm. ἡ ἀπλόη ἀπλῆ, τῆ ἀπλόης ἀπλῆς, τῇ ἀπλόῃ ἀπλῆ, τῶ ἀπλόω ἀπλῶ: & ita deinceps.

Neut. τὸ ἀπλόον ἀπλουῶ, τῷ ἀπλόω ἀπλῶ, &c. vt in masculino: τὰ ἀπλόα ἀπλᾶ.

Neu

Neutra verò in εοι, sic inflectuntur per crasim:

S. τὸ κ̄ ᾧ ὀσέον ὀσοῦν, ὀσ ὀσσι, τῆ ὀσέη ὀσῶ, τῷ ὀσέω ὀσῶ: D. τῷ ὀσέω ὀσῶ, acuto accētū: τοῖν ὀσέοιν ὀσοῖν: P. τὰ ὀσέα ὀσᾶ: Gen. & datiuus vt in masculino.

3 Sic χρυσᾶς, aureus; ἀργυρῆς, argenteus; χαλκῆς, aureus; à finitis in εος, χρύσεος, ἀργύρεος, χαλκεῖος, pro χρύσεος, ἀργύρεος, χαλκεύς. irregulariter enim accentus locum suum nō seruat. Fœm. χρυσῆ, ἀργυρᾶ, χαλκῆ: Neut. χρυβοῦ, ἀργυροῦ, χαλκοῦ.

10 Neutra in υ, τὸ ἄς υ, ἄς ι, υἱς: τὸ πῶ υ, πῶ ι, γρηξ, licet flectantur per εος, 2 nusquam tamen contrahuntur.

Acuta in ὄς, ἔος, crasim patiuntur in datiuo singulari; nominatiuo, accusatiuo & vocatiuo plurali: ὁ ἡδ ὄς, ἡδ ἔος: τῷ ἡδ ἔι, τῷ ἡδ ἔι ἡδ ἔι: οἱ & ᾧ ἡδ ἔες ἡδ ἔεις, τῶς ἡδ ἔας ἡδ ἔεις.

Sed υς υος, cōtrahitur in nominatiuo, accusatiuo & vocatiuo plurali: ὁ βότρυς, racemus, ἔ βότρυος, οἱ & ᾧ βότρεις βότρεις, τῶς βότρεις βότρεις, semper facta crasi in υ. Sic εἰς ἄχυς, σφίκα: νέκυς, mortuus.

Imparisyllaba in υς, similiter contrahuntur in tribus illis casibus pluralis: ὁ βῶς, bos, ἔ βῶος, οἱ & ᾧ βῶες βῶες, τῶς βῶας βῶας. accusatiuus quoque singularis reperitur τὸν βοῦν, vt νοῦν ab ὁ νῶς, τῷ νῶ, τὸν νοῦν, mens.

Comparatiua in ων, cōtrahuntur in accusatiuo singulari cōmunis generis; tribus casibus pluralibus in omni genere, nominatiuo, accusatiuo, & vocatiuo: prius autem eliditur υ, ac deinde fit crasis ex ο & sequente vocali: ὁ κ̄ ἡ μείζων, maior: τῷ κ̄ ἡ μείζοι, ἡ κ̄ ἡ μείζονα, μείζονα, μείζω: οἱ κ̄ ἡ μείζονες, μείζονες, μείζονες: τῶς κ̄ ἡ μείζονας, μείζονας, μείζονας. (nō μείζως, vt τῶς βῶας, βῶς, non 3 βῶας: quod accusatiuus pluralis quinta declinationis semper contrahatur vt nominatiuus:) τὰ & ᾧ μείζονα, μείζονα, μείζω.

Sant

εοι.

εοι.

Nomina ὀλιγοπαῖν, quæ in paucis casibus contrahuntur, finita in υ, εοι. ὄς, ἔοι.

υς, υοι.

υς, οοι.

Comparatiua in ων.

οοα, οοα, ω.
οοας, οοας } υς
οοις, οοις }

Notio.

- Sunt & aliæ terminationes in quinta de-
 declinatione per crasim factæ; ὁ πλακῶς, πλακῶντος,
 4 ex πλακῶς, πλακῶντος, placenta. sic ὁ Σιμῶς, Si-
 mois fluiuius: ἡ Ὀπάς, Opus, ciuitas in Locris: ἡ Ἀμα-
 5 θῶς, Amathûs, ciuitas Cypri. Et ὁ τιμῶς, τιμῶντος,
 ex τιμῆς, τιμῆντος, honoratus. Et in ἦρ circum-
 6 flexa facta ex ἔαρ: τὸ κῆρ, κῆρος, cor: τὸ σῆρ, σῆρος,
 7 adeps, sebum, fermentum. ἡ κέαρ, κέαρ, Sῆρ,
 Sῆαρ. Et παῖς, παιδῶς, ἀπαῖς, παιδῶν, puer.

ANNOTATIO. I ὅτι in ἦ contrahi etiam in verbis, Chrysoloras & 10
 Moschopulus tradiderunt, vt supra in 209, 1. annotaui.
 Sunt tamen qui fœminina ista, ἀπαῖ, διπαῖ, τετραῖ &
 consimilia, negent è fœmininis puris contracta, sed
 tantum è masculinis contractis deflexa, iuxta eas mo-
 tionis regulas quas habes 250, 30. quemadmodum enim 15
 κελῶς κελῶν, eodem accentu: sic moueri etiam ἀπαῖς
 ἀπαῖν, ἔρως ἔρως, ἔρως ἔρως, rursum vt αἰγῶς αἰ-
 γῶν, sic etiam ἄργυρος ἀργυρῶν ἀργυροῦ, πορφύρεος
 πορφύρεος, si enim legitima in fœmininis, pre-
 ferunt posteriorib. fiat crasis, ex ἔαρ vniufmodi semper 20
 oritur contractionem, siue ρ præcedat, siue alia con-
 fonans; non modò in ἦ, modò in ἔ. Idem sentiunt de
 nominibus ἀνόος, παλῶς & ῥόος per compositionem fa-
 ctis, & in genere de omnibus in ῶος, siue substantiuis
 siue adiectiuis, siue simpliciter siue per compositionem 25
 deriuatis, vel à nominibus vel à verbis. nam eorum
 obliquos, vt ὄνη apud Herodianum, ὄνοις apud Xeno-
 phontem, & similes, non esse contractos è puris ὄνῶς
 & ὄνόοις, sed simpliciter ex contracto nominatiuo
 ὄνωος, declinatos. idque satis esse manifestum ex ac- 30
 centu qui eandem in omnib. illorum casibus sedem
 retineat: quim in contractione dicendum sit ὄνω &
 ὄνόοις, ex ὄνώος & ὄνόοις, acuta scilicet & graui in cir-
 cumflexam coalescentibus. Isto certè modo in impari-
 syllaba quoque flexione obliqui isti ἠρῶς κηρῶς & si- 35
 miles, sunt quidem ex contractis nominatiuis orti,
 contractionem tamen nullam habent, sed simplicem è
 contracto nominatiuo deductionem. alioqui vt ex ἔαρ
 & κέαρ per contractionem fiunt ἦρ ver, & κῆρ cor, sic ex
 ἔαρως & κέαρως existerent ἦρος & κῆρος. Ac fortasse idem 40
 sentiendum de Barytonis istis genitiuis pluralibus pri-
 mæ contractorum τεμῆρων, δῶήτων, στανῆτων ἀστυνητων, &
 simi

similibus, à nominatiuis itidem Barytonis *τριήρης* *trire-*
mis, *διήρης* *simplex*, *συνήρης* *consuetus*, *ἀσυνήρης* *inſuetus*.
 ſi enim craſis hic eſſet, è paroxytonis genitiuis in *ἰων*
 naſcerentur circumflexi in *ἄν*: vel ſaltem pro craſi facta
 eſſet ſyncope. ² Præterquam in datiuo ſingulari, *πῶ*
ἄσπυ ἄσπυ, *πῶ ἰπῶ*. ³ Inuenitur quidem *τὸς βῶς* apud
 poëtas: & in accuſatiuo ſingulari *τὸν βῶν*, & in datiuo
 plurali *τοῖς βωσῶ*: ſed Doricè. ⁴ Idem faciunt reliqua
 finita in *ῶς*, 143, 35. ⁵ Huiuſmodi craſis habet locum in
 adiectiuis finitis in *ῆς*, 143, 39. ⁶ Laſcaris quoque agno-
 ſcit *ῆς* *σηεῶς* per craſin ex *ῆρας ῆραος*, vt *κῆρ κηεῶς* ex
κῆρα κηεῶς. paulo ante tamē docuerat, *ῆρας* genitiuum
 facere *ῆρας*, vt *φῆρας φῆρας*, *δέλῆρας δελῆρας*, velut à no-
 minatiuo in *ας*. camque nominis *ῆρας* flexionem, per
 15 *ἄς* ſcilicet, poſt Homerum & Hippocratē ſecuti ſunt
 Ariſtoteles, Theophrastus, Dioſcorides, Galenus. vi-
 dendum igitur ne pro *σηεῶς* dicendum ſit potius *σηῆς*.
 vt enim apud Galenum & Aëtium inuenimus contra-
 ctum *ῆς* pro *ῆρας*, adeps: ſic apud Hippocratē *σητῶδες*
 20 pro *σητῶδες*, *adipoſum*, teſte ipſo etiā Galeno in lexico
 Hippocrateo. *φρηῆς* certè pro *φῆρας* dicitur à *φῆρας*
puteus, teſte Etymologo: & *δέληκ* pro *δελῆκ* à *δελῆρας*
eſca, apud Heſychium legitur: indeque *δελήπιον* pro *δε-*
λήπιον, teſte eodem Etymologo. Quod vero attinet ad
 25 accentum, Laſcaris in loco paulo ante citato propri-
 ſpomenus habet ἦρος ex ἦραος, & oxytonus κηεῶς & ση-
 εῶς ex κῆραος & ῆραος. rectè utrumque. ſed illud per
 craſin, & acuto & *a* graui coëuntibus in *η* circumflexum:
 hæc vero à contracto nominatiuo ſimpliciter flexa,
 30 perinde vt à *ῆρας fera*, genitiuus eſt *ῆρας*. De priore ge-
 nere ſic tradit Etymologus, *τὸ δὲ τῶν τετυσθῶν ἡμικῆς*
συναιρέσει πάχον (ἢ βαρόνον): κῆραος, κῆρος ἦραος, ἦρος. De
 poſteriore vero ſic, *ἐπὶ τῶν ἐν τῇ δὴ βείρα ἐγγύτω ἢ κρηῶσις,*
κῆρας ἢ κληῶσις. In poſteriori igitur genere, quemad-
 35 modum præcedenti quoque ſcholio attingi, rectius tan-
 tum craſin habet, atque inde reliqui deſcendunt caſus,
 non iuxta contractionis, ſed iuxta ſimplicis flexionis
 regulas. Quid igitur de *φρηῆς* & *δέληκ* dicemus? neu-
 tram enim illa ſequuntur rationem. Dicemus flexa eſſe
 40 è contractis quidem, ſed inuſitatis tamen nominatiuis,
φῆρας & *δέληκ*, per contractionem factis è *φῆρας* & *δελῆκ*:
 (ſicut Doricum *κῆρας* ex *κῆρας*) à quibus rectis in *ας* uſitati
 ſunt obliqui in *ας*. Ita vt *φρηῆς* ſit à *φῆρας* quemadmo-
 dum *σηῆς* à *ῆρας tinea*, *ῆρας* à *ῆρας mercenarius*, *κρηῆς* à
κῆρας *Cres* ſeu *Cretenſis*: & *δέληκ* à *δελῆκ*. ſicut *λίθηκ*
 à *λί*

ῶς ῆς.
 ῆς ῆς.
 ANNOTATIO
 de ῆς σηεῶς.

ἤρ ἤρ.

ἀ λῖϑος *lebes*. atque hoc ipsum in φρυγῶς innuit Etymologus. 7 Sic τὸ ἤρ ἤρ, ab ἱαρ ἱαρ, quod & ποῖτικῆ εἰαρ, εἰαρ, ver.

Appendix de poetarum licentia in contrahendis nominibus.

Duplex contractio in eodem nomine.

οἷς.

φθῖς.

Propria finita in κλέης.

ANNOTATIO.

αῶνι.

Ionismus: ἐν pro ἦ.

Syncope.

ANNOTATIO.

INVENIUNTUR Et multa alia nomina apud poetās contracta: ex quibus quædam duplici cōtractione afficiuntur: vna quidem, per omnes casus, vt de νόϑ & similibus dictum est, 268, 30. altera verò, per eos tantum casus, in quibus eā declinatione contractæ, per quas variantur, contrahi solent: vt in ἡ οἷς, οἷς, τῷ οἷ, οἷ, οἶν, &c. ο & ι per omnes casus facta synæresi coalescunt in diphthongum οἷ, οἷς, οἷ, οἶν, &c. Ac rursus ex altera parte, in nominatiuo, accusatiuo & vocatiuo plurali *ει* & *ια* contrahuntur in *ι*, vt in secunda declinatione contractorum; *αι* ᾧ οἷς καὶ πῆς οἷας, & crasi οἷς, & per priorem synæresin οἷς. dicitur & ὀ οἷς, *aries*. Eodem modo declinatur ἡ φθῖς, *placenta*. Inueniuntur præterea hæc duo flexa per ἰδος: vnde sunt illa, τῷ ἰδῶ, *αι* ᾧ ἰδῶς, πῆς ἰδῶς, trisyllabè. Bifariam quoque contrahuntur propria quædam finita in κλέης, composita ex τὸ κλί, τῶ κλέης, *gloria*; idque propter tot vocalium concursum: vt ὁ Ηρακλῆς, *Hercules*, τῷ Ηρακλέϊ, si εἰς spectes, contrahes in υς, Ηρακλῆς: & rursus ἐν in ῆ contractis, Ηρακλῆς. [Nam hunc à genitium Ηρακλῆς agnoscit Lascaris quoque. Circumflexa (inquit) in υς, composita ἐ κλί, genitium faciunt in υς per crasin, vt ὁ Ηρακλῆς, τῷ Ηρακλέϊ υς. Agnoscit etiam Verbanus & Caninius, rarum tamen esse opinor istum genitium. Lucianus certè maluit dicere, αἰδῶς ἢ Ηρακλῆς, per *Herculem*, facta crasi ex Ηρακλέϊ.] Quo modo etiam in nominatiuo ἐν contrahitur in ἦ, ὁ Ηρακλῆς Ηρακλῆς: si verò aduertas ad duplex ἐς, constringes in ἦ, τῷ Ηρακλέϊ Ηρακλέϊ: hoc modo à τὸ αἰεί, τῷ αἰεί, τῷ αἰεί dicimus αῶνι, id est *phelunca*, à genitium Ηρακλέϊ, Iones suum formant, ex ἦ circumflexo, in barytonois facientes, τῷ Ηρακλέϊ. Eadem varietas seruatur in reliquis casibus; sed in vocatiuo singulari duplex ἐς vel contrahitur in diphthongum εἷ, ᾧ Ηρακλῆς Ηρακλῆς: vel alterum ε per syncopen abiicit, ᾧ Ηρακλῆς Ηρακλῆς: quæ syncope in aliis quoque casibus habet locum; vt τῷ Ηρακλέϊ Ηρακλέϊ, τὸν Ηρακλέϊα Ηρακλέϊα. [Obliquos illos Ηρακλέϊ, Ηρακλέϊ, Ηρακλῆς, volunt quidam

quidam non per syncopen factos esse ex ἐπιείκεια, exemplo videlicet altero, sed simpliciter flexos à contracto Ἡρακλῆς: (ut σαφῆς σαφῆς σαφῆς ἔ σαφῆς) ideoque (dativo excepto) raram ibi contractionem esse. Lucianus cerè in vno eodemque dialogo, Diogenis ἔ Herculis, dativo quidem casu dicit ἐν τῷ Ἡρακλῆ contractè, at sine contractione in accusativo, μὲ τὸν Ἡρακλῆα, non per Herculem: ἔ pluraliter, δύο Ἡρακλῆας, duos Hercules. itidemque Plutarchus Περικλῆ quidem, at Περικλῆς ἔ Περικλῆ.] Sic in quibusdam aliis nominibus habentibus duplex es, interdum vnum syncopatur; ut τὰ κλέα κλέα, à τῷ κλίῳ, gloria: τὴν δυσκλίαν δυσκλίαν, ab ὁ κληῖ ἢ δυσκλήϊς, ignobilis, infamis: τὰ χρεῖα, χρεῖα, à τῷ χρεῖῳ, debitum: τὰ ὄσα ἔ ὄσα, oculi, à τῷ ὄσῳ: quamuis quibusdam masculinum esse magis probetur, ὁ ὄσῳ, κ & ὄσῳ dictum pro ὄσῳ, per declinationis metaplasmum. inuenitur enim τῷ ὄσῳ. Cæterum Ἡρακλῆς facit quoque Atticè in accusatio τὸν Ἡρακλῆα, ut ὁ Χρῆστος τὸν Χρῆστον, quasi esset primæ declinationis simplicis, ut ὁ Ἀριστοφάνης, τὸν Ἀριστοφάνη, de quo postea, in sequenti Heteroclitorum tractatu.

τὰ κλέα.
τὸν δυσκλίαν.
τὰ χρεῖα.
τὸ ὄσα.

Atticismus.

HETEROCLITA.

Singulariter masculina sunt, δεσμός, vinculum: ἐπίμοδος, remus: ζυγὸς, iugum: κύκλος, circulus: λύχνος, lucerna: μοχλός, vectis: ἰώτος, dorsum: σταθμός, statio, statera: τραχύλλος, collum: pluraliter neutra, δεσμά, &c. reperimus tamen etiam κύκλες, λύχνες.

Nomina heteroclitia in genere.

Sic fœminina τὸ δέφρον, biga: κύκλαθ, via: & commune ὁ ἢ τάρταρος, tartarus: pluralia, δέφρον, κέλαθ, τάρταρα.

Hæc fœminina, ἡ γυναιξ, mulier: ὁ δὸς, via: πόλις, ciuitas: χεῖρ, manus: in nominatio & accusatio dualis numeri, sunt generis masculini, τὸ γυναικί, ὁ δὸς, πόλις, χεῖρ.

Declinatione variant, Δάρης, Dares: κόμης, Coma: Princeps: μύκης, fungus: τὸ Δάρη & Δάρητος, &c. Ἄρης, τὸ Ἄρη, Ἄρητος vel Ἄρη, Mars.

Declinatione variantia.

Propria nomina primæ contractorum hæ-

Composita à τ̄
ἐτ̄, ε̄, σ̄.

bent interdū casus parisyllabicos; ὁ Λεῖσοφάνης,
εις, Aristophanes, τὸν Λεῖσοφάνην : & οἱ Λεῖσοφάναι,
6 τὰς Λεῖσοφάνας. Sic composita ab ἐτ̄, ε̄, σ̄ annus;
ὁ ἐπ̄αέτης, ε̄, σ̄, οἱ ἐπ̄αέται, τὰς ἐπ̄αέτας, septennis.

Quædam in ως, quartæ vel quintæ; ἦρωσ, heros, ἦ
7 Μίνωσ, Minos, τὴν ωος, aut τὴν ω : sic γέλωσ, risus;
ἔρωσ, amor; τὴν ὤωσ, vel τὴν ὠ.

Etiam ὁ νῆσ, τὴν νῆ : vel ὁ νῆσ, τὴν νοός, mens : vt
βῆσ βοός, bos.

Composita ab
ὁ πῆσ.

Composita à πῆσ, habent ὀδ̄, σ̄ vel κ̄; δίπυς, 10
δίποδ̄, δίπυ, bipes: sic τρίπυς, tripes: ἐπ̄απυς, tripi-
pes: Οἰδίπυς, Oedipus, quod & Οἰδιπόδης, Οἰδιποδ̄.

Annotatio.

8 8 Saepe namque à genitiuo imparisyllabico
formatur nominatiuus qui declinatur pari-
syllabice: ὁ ἐπ̄απυς, τὴν ἐπ̄αποδ̄, vnde ὁ ἐπ̄απί-
9 δης, ἐπ̄απόδ̄ : ὁ μάρτυρ, μάρτυρ, 9 & ὁ μάρτυρ
μαρτύρι, testis : ὁ ψίθυρ, ψίθυρ, ὁ ψίθυρ, ψίθυρ,
sufurro.

Nominatiui
diuersitas.

10 10 Et alioqui diuersus est nominatiuus; ὁ
μάκαρ, μάκαρ, vel μάκαρς, μάκαρς, vel μακάριος,
μακαρίν, beatus. & alia quoque, τὸ δάκρυ, δάκρυος,
& τὸ δάκρυον, τὴν δακρύη, lacryma.

ὁ Μωσῆς, τὴν Μωσῆ : vel ὁ Μωσῆς, ἢ Μωσῆος: quod
etiam per ὕ scribitur, Μωϋσῆς, Μωϋσῆς.

Τὸ γόνυ, τὴν γόνυ, & metathesi γένος: & τὸ γό-
11 νας, γόνατ̄, genu : 11 τὸ δόρυ, δόρυ, & δέρος: &
12 12 τὸ δόρας, δόρατ̄ : vel δέρας, δέρατ̄ : etiam
δόρυ, δόρυ, & crasi δόρυς, hasta.

Genitiui va-
rietat.

Genitiuus quoq; interdum varius est eiuf-
13 dem nominatiui; ἡ χεῖρ, τῆς 13 χεῖρός, & poetice
χερός, manus : vnde receptus datiuus pluralis
ταῖς χεῖραι, & genitiuus dualis ταῖν χερῶν. λυγῆ
λυγγός, singultus : λυγῆ, λυγῆς, lynch.

Eiusdem rei ca-
sue à diuersis.

14 14 Quandoque diuersa nomina eiusdem rei;
sed casus partim sumuntur ab vno, partim ab
alio: ἡ γυναῖξ, inusitatū, pro quo ἡ γυνή, mulier,
στῆ

τῆς γυναικός, τῆ γυναικί, πῦν¹⁵ γυνᾶϊκα, ὦ γυνῆαι, 15
 sine ζ: vt quādoq; ὦ ἀ/α ab ἀνάζ, rex. τὸ γάλα, λικ,
 τῆ γάλακτος, ab inusitato γάλαζ. nam tria, ἀνάζ,
 γνῆζ, & γάλαζ, genitiuum faciunt in κτος, ¹⁶ pleo- 16
 5 nasmo literæ τ, ἀνακί⊕, νυκτός, γάλακτος.

ὦ γυνῆαι.
 ὦ ἀνά.
 γάλα, γάλακτος.

¹⁷ Ὁ Ζεύς, τῆ Διός, τῆ Διί, τὸν Δία, ὦ Ζεῦ, Iupiter. 17 Ζεύς.
 τὸ ὕδωρ, ὕδατος, ab ὕδασι: etiā τὸ ὕδωρ, ὕδωρ⊕, aqua.

ὕδωρ.

¹⁸ ὁ πολὺς, multus, τὸν πολὺν, & neutrum τὸ πολὺν: 18 πολὺς:
 10 reliquos omnes casus in quouis genere ac
 numero sumit ab ¹⁹ inusitato nominatiuo 19 πολὺν:
 πολλός, τῆ πολλῶν, τῶ πολλῶν: ἢ πολλή, τῆς πολλῆς, τῆ
 πολλῆ: & sic deinceps.

πολύς:
 πολλή:
 πολὺν.

ὁ μέγας, magnus: τὸν μέγαν, & neutrum τὸ μέγα:
 cætera omnia per tria genera & totidem nu-
 15 meros accipiuntur ab inusitato nomine με-
 γάλ⊕, τῆ μεγάλης, τῶ μεγάλῳ: ἢ μεγάλη, τῆς με-
 γάλης: & reliqua.

μέγας:
 μεγάλη:
 μέγα.

Neutra quædam in αρ, genitiuum habent in
 ατος, ab inusitatis nominibus in ας; τὸ ἥπαρ,
 20 ἥπατος, hepar, iecur, ab ἥπας: sic ²⁰ ἥμαρ, dies: εἶδαρ, 20
 εἶσα: ἠρίαρ, puteus: ἑάρ, adeps: δέλαρ, esca, illecebra:
 ὕειαρ, utilitas.

αρ, ατ⊕.

Et hæcenus de nomine: pergamus ad verba.

¹ A Nominatiuis singularibus neutris in ον, qui iam 1
 15 exoleuerunt, inuenitur tamen τὸ νῶτον & τὸ ζυγόν, Eu-
 stath. A δεισμός inuenitur τῶς δεισμός, vt κύκλος, λύχνος:
 at ἰώτες rarius. ² Reperitur διφορ⊕ masculini generis 2
 in singulari: Plutarch. διφορ⊕ ἠγαμονικός, sella curulis:
 nec mirum. nam sæpe genus dialecto variatur, vt ὁ
 30 ἄσσολ⊕, ὁ βῶλ⊕, ὁ θῶλ⊕, & Atticè ἢ ἄσσολ⊕, fuisgo: ἢ
 βῶλ⊕, gleba: ἢ θῶλ⊕, testudo templi: ὁ κίον, & Ionicè
 ἢ κίων, columna. [Nescire se ait Sylburgius, cur διφορ⊕
 inter feminina recensetur. nam ⊕ pro sella (inquit, non
 35 curru, masculinum est apud Homerum, Xenophontem,
 Plutarchum, & alios. cumque διφορ⊕ per syncopeu sit di-
 ctus pro διφορ⊕ biferus, videntur subaudiendum reli-
 quisse γῆκος, ἵππος, vel simile quippiam, ac διφορ⊕ ἀσφουδὲ
 αἰκίσε pro διφορ⊕ γῆκος aut ἵππος τῆ ἀρμυλῆς. proφρέ

ANNOTATIO.

enim διφῆσι fuit (ut Eustath. & alij tradunt) editior in curru locus in quo auriga cum τῷ παρῆναι sedebat, à duobus illis quos ferret dictus, eamque ob rem διφῆσι quod nominatus à Pausania, quod binos veheret. deinde synecdochicè διφῆσι est appellatus currus ipse vel bigugis vel quadrigugis, & metaphoricè sella quavis; ac ut inter has apud Eupolidem est διφῆσι ὀπιπάλως τετραπύς, sic Italis sella quadam dicuntur quadriga, quatuor scilicet nixæ columellis aut pedibus. In plurali verò διφῆσι, vel subaudi potest substantiuum ventrum, vel metaplasmsus statui, ut in κόκλω à κόκλω, & similibus aliis.] Atque Attici dualibus quæ communiter foeminina sunt, † tanquam masculinis vtuntur; τῷ κεφαλῶ, duo capita: τῷ ἡμέρῃ, duo dies, ab ἡ κεφαλῶ, ἡ ἡμέρῃ. CLENARDVS quatuor tantum enumerat: quæ ij authores vsurpant qui com-

ANNOTATIO.

3 muni lingua scripserunt. ³ Hæc varietas præcipuè locum hæbet in genitiuo & accusatiuo singulari; ὁ Δάρης, τῷ Δάρῃ & Δάρῃσι. τῷ Δάρῃσι & Δάρῃσι: sic γῶνς, dentale, pars aratri. [γῶνς pro dentali parisyllabè tantum reperio & in simplici & in composita figura. videndum igitur ne, quum Lascaris (quem sequitur Antesign.) dicit, ὁ γῶνς, τῷ γῶντι καὶ γῶνσι, propriè potius quam appellatiuè sit accipiendum istud nomen, pro Briarei scilicet fratre, qui Apollodoro initio Bibliotheca est Γῶνς, Hesiodo in Theogonia (v. 149.) Γῶνς. Priscianus ceruè lib. 6. in catalogo nominum ancipitem declinationem habentium, Γῶνς (inquit) nomen gigantis, γῶνς & γῶντι. Sed scripturam istius nominis per γ in secunda syllaba non probant eruditi, licet non apud Horatium modo, Ouidium, Senecam, sed etiam apud Hesiodum loco citato extet. apud eosdem parisyllabam tantum flexionem reperi.] Μέγης, Meget-

ANNOTATIO.

Πόδης, Pydes; Θαλῆς, Thales; Φαλῆς, Phales. [Lascaris sic, Θαλῆς Θαλῶ, & Θαλῆς Θαλῆσι: cui subiungit Caninius, Φαλῆς Φαλῶ, & Φαλῆς Φαλῆσι. de posterioris accentu meminit & scholiastes Aristophanis, at de flexione tacet. scribit enim Θαλῆς apud Aristoph. in Acharn. (ubi scilicet Dicæopolis exclamat ὁ Θαλῆς Φαλῆς) legendum esse περισσῶμενος, vt Epheus: sic enim Atticos proferre: Dorios autè βαρυτονῶς, Φάλῆς.]

ANNOTATIO.

4 5 facit etiam τῷ Ἀρῆσι καὶ Ἀρῆσι καὶ Ἀρῆσι. ⁵ Id est, declinantur per primam declinationem simplicium: sed tantum in vsu habentur nominatiuus, accusatiuus & vocatiuus in singulari & plurali. ⁶ Composita ab ἰσι variant non declinatione modo, sed etiam accentu. Ad accētū quod attinet, Ammonius in τριῶντι ex Ptolemæo

Alcalonita tradit, si de ætate dicantur, oxytonus effertur
 si de tempore, barytonus. Similiter Eustathius p. 1437,
 ἄγῆτες, (inquit) τετραγῆτες, & similia, quum sunt proparoxytona, tempus significant, veluti temporalia aduerbia:
 5 at ἄγῆτες & τετραγῆτες, veluti πῦθιον aut tale quidpiam, oxytonus proferuntur ad differentiam. Hæc illi. Differentia tamen ista non vsquequaque obseruata comperitur. Nam ex vno eodemque Aristotele affertur & oxytonus διετής, ἑξῆς, biennio maturescens partus; & barytonus μυριάτης βίη, vita decies mille annorum, vita longaua, rursum oxytonus δεκάτης ἀποδησία, decennialis peregrinatio, ex Plutarcho: & barytonus τριετής ἔθνος, triennale tempus, ex Herodoto. Verius igitur esse videtur quod Eustathius (pag. 341.) ex Ælio Dionysio
 10 & Herodiano tradit, communiter hæc nomina ὀξυβάδῃ: (quoniam è neutris substantiuus disyllabis in ὀ, oriri soleant adiectiua in ῆς oxytona, vt πῆθος, ἀπῆχης) Atticè verò βαρύβάδῃ: communiter ergo dici διετής, τετρατής, & similia: Atticè verò διετής, τετρατής, id est, bimus, trimus.
 15 Hoc etiam obseruaui, quæ in αἰτής exeunt, si terminatio hæc maneat integra, modo oxytonus proferri, modo barytonus: at si æ eximatur, tantum barytonus: vt δεκάτης & δεκάτης, decennis: ἑξάτης & ἑξάτης, sexennis: vtrumque apud Suidam. sic εἰκοσῆς pro εἰκοσῆτης vel
 20 εἰκοσῆτης, qui viginti annorū est. (at apud Theocr. id. 15. quidam cod. habent ὀκτωγυδῆτης pro ὀκτωγυδῆτης) Insuper in denariis à triginta vsque ad centum non fit εὐξῆτι βία, sed α & ε peculiari quadam & insolita crasi coeunt in ε: vt τετραγυβῆτης pro τετραγυβῆτης, qui triginta
 25 annorū est: πικογυβῆτης pro πικογυβῆτης, qui quadraginta annorū est: πηλογυβῆτης pro πηλογυβῆτης, qui est annorū quinquaginta: ἑβδομυβῆτης pro ἑβδομυβῆτης, qui est annorum septuaginta: ὀγδομυβῆτης pro ὀγδομυβῆτης, qui est annorum octuaginta: ἐννεμυβῆτης pro ἐννεμυβῆτης, qui nonaginta annorum est: & ἑκαβῆτης pro ἑκαβῆτης apud Lucianum in Macrobiis, qui centum
 30 annorum est. Hæc de communibus: neutra verò adiectiue posita oxytonus proferuntur: vt apud Theophr. ὀξυβῆτος, ὀξυβῆτος, ὀξυβῆτος, partim eo ipso, partim secundo anno oritur: & apud Æschinem, ὀξυβῆτος, qui agunt secundum annum supra pubertatem. at si aduerbialiter ponantur, proparoxytonus effertur, vt paulo ante ex Eustathio docui, & cõfirmat Moschopulus: qualia sunt ἀμφότες quatuor annis, τρεῖς tres annos, τετράρες quatuor annos, πέντε quinque annos, ἑξάρες sex

annos, ἑπτὰς septem annos, ὀνάρις (Æol. & poetice
 εἰνάρις) novem annos. nisi hic quoque oxytonam ter-
 minationem communis, Barytonam verò Atticæ lin-
 guæ esse malis. Porro vt post accentum de flexione
 dicam, oxytona sunt tantum primæ contractorum, ba-
 rytona verò interdum etiam primæ simplicium. Ab
 oxytonis nominatiuis hæc sunt apud Plat. Leg. 7. τριάτη
 δὲ δὴ καὶ τετρατῆς & πεντατῆς καὶ ἑξατῆς καὶ ἑπτάτης, δέοι αὖ
 εἶναι τριώντων, trienni ergo, quadrienni, quinquenni & sexenni
 animâ probis imbuenda moribus, opus fuerit hisce rebus, 10
 & paulo antè, τῶν τετρατῶν γαργότος, κῆρα καὶ κῆρας, triennis
 pueri puellâq;. sic apud Thuc. πεντατῆς ἀσπονδῶν, quin-
 quennialia fœdera: & apud Theophr. αὐτοῖσι αὐμύοντες,
 eo ipso anno exarescunt. A Barytonis in eadem declina-
 tionem vt δέκιστος πολέμου decennialis belli, & παρατηκῆς ἐ-
 νιαυμδεκῆτος (Doricè pro ἐνιαυμδεκῆτος, 153, 28.) vir-
 ginis nouendecim annos nata, in Epigramm. Sic πωδὶ
 δέκιστῃ, puero decenni, Plato Leg. 7. ἕξέτι σοι πώδημι, tibi
 sexenni obsequor, Aristoph. apud Suidam. Rursùm Plato
 Leg. 7. ἦν ἕξέτη sexennem: & Lucil. in Epigram. κλαύουσι 20
 δωδεκῆτη Μάξιμον, duodecim annos natum. & Hom. Il. ψ.
 ἰπῶν ἕξέτι ἀδμήτω, equam sexennem nondum sub iugum
 missam: sine cōtractione pro ἕξέτη. Sic idem plural. Il. s.
 ἰπῶν ὅτε, χυε εἰπτε, equas pilo similes, pares annis. &
 Aristoph. πεντατῆς ἀσπονδῶν, fœdera quinque annorum, 25
 Hanc flexionem sequuntur etiam ea in quibus α & ε
 (vt ante dixi) contra morem in ε contrahuntur ante
 terminationem: vt τῶν ἑξηκοντάτης ἀδῶς, sexagenarios
 cantores, apud Plat. De leg. & πεντηκοντάτης ἀσπονδῶν, fœ-
 dera quinquaginta annorū, ibidem. Parisyllabæ flexionis 30
 exempla nulla nunc succurrunt. Lascaris scribit veteres
 Athenienses dixisse οἱ ἑπτάτης & τῶν ἑπτάτης, septennes:
 οἱ δωδεκάτης & τῶν δωδεκάτης, qui sunt duodecim anno-
 rum, sicut οἱ ἑξήκοντα & τῶν ἑξήκοντα, à nomini. ἑξή-
 κοντα. Et Budæus apud Platonem Leg. 7. vbi legitur, 35
 μὲν ἦν ἕξέτη καὶ τῶν ἕξέτη, pro ἕξέτη scribendum censet
 ἕξέτη, quod ἕξέτη communi genere dicamus, ἕξέτη
 autem masculino tantum. Atque adeo ab his parisylla-
 bis in ηε masculinis, sunt fœminina imparisyllaba in α:
 vt apud Plat. Leg. 6. ἡ πενταπεντα δέκιστος ἔσω, procreatus 40
 liberorum decennium non excedat. & in Epigram. κῆρα
 ἐνάτην, puellam nouennem. sic pluraliter apud Eustath.
 τριακοντατῆς ἀσπονδῶν, fœdera triginta annorum. & apud
 Thuc. πεντηκονταπένδων ἀσπονδῶν, fœderum quinquaginta
 annorum. Sunt qui etiam τριακοντατῆς ἀσπονδῶν & πεντη-
 239

ἑστῆς ἀποδοῦ deducant ex singulari nominatiuo in
 5 ἑστῆς, vt ἑ plurali terminatione ἑστῆς primum Ionicè δ
 sit extritum & ἑ in 3 versum, deinde duo illa ἑ in 4
 contracta more Attico: sed breuiore & faciliore via deducemus a nominatiuo primæ Contractōrum in ἑστῆς, qui
 10 (vt regulæ atque exempla paulo ante citata satis docēt) & communis est generis, & pluralem terminationem
 ἑστῆς Atticè contrahit in ἑστῆς. Si quis autem & de deriuatis
 in ἑστῆς quærat, à parisyllabis illa an imparisyllabis in ἑστῆς
 15 originem ducant, respondeo, æquè ab imparisyllabis
 atque à parisyllabis formari posse. vt enim ab ἀττῆς est
 ἀττῆς, sic à διετῆς διετῆς biennium, à τριετῆς τριετῆς triennium.
 idemque iudicium esto de ceteris, πενταετῆς quinquennium, ἑξαετῆς sexennium, δεκαετῆς decennium, πολυετῆς
 20 multi anni, ἀλιετῆς pauci anni. Hæc de compositorum
 ab ἑστῆς accentu, flexione per casus, & motione per genera prolixius tradere visum est hoc loco, vt discentes
 in ista varietate Ariadneum haberent filum. 7 Atque
 25 ὁ κῆλος, vultus, ἡ ἰδέα, ἡ ἰδέα & κῆλος. ἑστῆς verò facit
 etiam Æolicè τῆς ἑστῆς per tertiam. 8 Sic ab ὁ δμῶς, τῆς
 30 δμῶς, est ὁ δμῶς, ἡ, seruus: vnde ἡ δμῶν, ἡ, Ionicè, pro
 δμῶν, ἡ, seruus: ὁ ἡγεμῶν, ὁ, ἡγεμῶν, ἡ, dux, princeps:
 & ἡ ἡγεμονίῃς, ἡ, imperium, ὁ Τρωῶς, τῆς Τρωῶς, ὁ Τρωῶς, ἡ, Troianus: ὁ Φύλαξ, τῆς Φύλακος, ὁ Φύλακος, ἡ, cistos. Item foc-
 35 minina, ἡ κῆλυξ, τῆς κῆλυκος, ἡ κῆλυκος, ἡ, calyx, folliculus. ὁ
 χιτῶν ἂν, ἡ, χιτῶν, ἡ, tunica. 9 Et μέγας, ἡ, μέγας. 9
 40 Sic λάας, lapis, τῆς λάας & crafī λῶν; vel ὁ λῶν, τῆς
 λῶν τῆς λῶν: & Doricè ὁ λάας, τῆς λάας, τῆς λάας per primam.
 item τῆς λῶν, τῆς λάας: & ὁ λάας λῶν, & per synæresim
 45 λῶν: atque ὁ λάας, τῆς λάας per quintam. Eius synonymū
 est ἡ λιγῆς, τῆς λιγῆδος, vel ὁ λίγος, ἡ. [Nominatiuum λῶν
 50 apud Cyrillum inuenio in Collectione vocum quæ pro di-
 uersa significatione diuersum recipiunt accentum: sed pa-
 roxytonus scriptum. sic enim ibi, λάας ὁ, lapis, pena-
 55 scitur: λάας λῶν ὁ, populus, acuitur. alteros autem duos
 nominatiuos, nimirum τῆς λάας ἡ, ἡ, ὁ λάας ἡ, habent
 quidem etiam vulgata lexica: sed sine exemplo. Prioris
 consingendi occasionem sumpsisse videntur ex datiuo plu-
 60 rali λάαςσι, (qui legitur Epigramm. p. 99. in hoc elegiaco
 hemistichio, ἡ ἀμύπητος λάαςσι ἡ ἐπιπόμῃς) ac λάαςσι deducisse
 ex τῆς λάας, vt τῆς τῆς ex τῆς τῆς: vel ex λάας, vt
 ὁ φῆσι ex ὁ φῆσι, ἡ communis flexionis Ionicè ἡ Atticè verso
 in 3, pro λάαςσι. Sed cogitare debebant, poetæ interdum
 metri causa in Æolica ista siue Ionica datiuo pluralis
 terminatione ἑστῆς, alterum ἡ tollere: siue ex masculino aut

Deriuata in ἑστῆς
 vnde deriuetur.

Eiusdem rei nomi-
 natiuo di-
 uersi.

ANNOTATIO
 de nominatiuo
 λῶν.

fœminino, siue ex neutro nominatiuo manarit. scè enim
 in iisdem Epigram. p. 7. legimus, Πάσις μὲν ἄλλοις Δα-
 υνοῖς, altero videlicet ὁ propter metrum eliso ex πάντων:
 hoc autem pro πάντων, à nom. πᾶς omnis, vniuersus. &
 apud Nonn. in metaphrasi Ioannis, ἡμετέροιον ἐν ἔργῳ
 μέγιστον μίμων, itidem pro ἄριστον, qui datiuus (Eustathio
 teste) per syncopen factus est ex nom. sing. δὲν ἄριστον. simi-
 liter apud Pindarum ode prima, in antepenultimo prima
 strophes versu, quidam codices habent κενῶσι, pro κενῶσι,
 à nomin. sing. ἡ κενῶσι consilium. sed (ut hoc etiam obiter
 moneam) verior scriptura est κενῶσι, ὁ geminato, ut ex
 antepenultimo antistrophes versu satis liquet. Præterea
 quod iudem vulgatorum lexicorum auctores tradunt, ex
 λᾶσι, genitiuo nominis λᾶσι, per crasin fieri λᾶσι, nimirum
 α ἔ, per synaresin in ᾶ contractis, de eo nihil apud pro-
 batos lexicographos aut Grammaticos insenio. nam geni-
 tiuum λᾶσι non Urbanus tantum & Lascaris, sed Eusta-
 thius quoque contractum esse docent ex λᾶσι, genitiuo
 nominis λᾶσι, ideoque sine ἰ scribunt. Porro ex peritotyl-
 labo isto & incōtracto nominatiuo λᾶσι (quo Hom. utitur.
 Il. δ. & Od. λ. in hoc hemistichio, λᾶσι ἑωυδῆς) non tan-
 tum genitiuus est contractus λᾶσι, ut Odys. δ. λᾶσι ἰσχυ-
 ριπῆς: sed etiam datiuus λᾶσι, Il. π. βάλει ὄξυ λᾶσι: & dual.
 nomin. atque accus. λᾶσι, Il. ψ. δύο λόχων λᾶσι. ab eodem est
 accus. sing. incontractus λᾶσι, Il. γ. ἐνὶ λᾶσι ἴσθιν. Accu-
 satiuus autem plur. λᾶσι apud Nonnum (in hoc hemisti-
 chio, λᾶσι ἔχον δαυπλῆσαι) itidemque dat. λᾶσι apud Hom.
 Il. γ. non tantum ex dissyllabo nominatiuo λᾶσι per con-
 tractionem facti, sed etiam simpliciter è monosyllabo λᾶσι
 flexi censebuntur. nam ex contracto nom. λᾶσι (perissome-
 nus enim scribendum fuerat v. 28.) sunt hi obliqui λᾶσι,
 λᾶσι, λᾶσι, vel etiam λᾶσι, (ut apud Theocr. λῖν ἄ λῖς leo)
 itidemque casus plurales, simpliciter è recto singulari de-
 ducti. Quod verò ad parisyllabum atque paroxytonū λᾶσι
 attinet, (cuius flexionem Doricam Antesignanus tradit) 35
 annotat Urbanus, id proprium esse nomen: itidemque con-
 tractum ὁ λᾶσι τῆς λᾶσι, forsitan respiciens ad hæc duo hemisti-
 chia, Οἱ πὲρ λᾶσι εἶπον, apud Hom. Il. β. & Καὶ λᾶσι ἀφ᾽ ἡσῆς,
 apud Eustath. ex Lycophrone. sed annotat Eustathius in
 Homericum illum hemistichium, ex veteribus Grammaticis
 quam Homerus dissyllabos λᾶσι appellat ab aliis mono-
 syllabas λᾶσι fuisse nominatam, genere non masculino
 tantum, sed etiam fœminino. ita ut in hac significatione
 dicatur non tantum ὁ λᾶσι siue λᾶσι, sed etiam ἡ λᾶσι siue
 λᾶσι. fuit autem (ut idem refert) nauale seu maritimum
 opi

net, modò amittit: cætera verò eiusdem terminationis composita, & proparoxytonas efferuntur, & servantur accuratius, ut *δύστηρος* *ἐπιέρρηρος*, *δύστηρον* *ἐπιέρρηρον*. quædam verò etiam in ε̄ exeunt, o breui, ut *σύζηε*, *περόζηε*: à quo *περόζηε* legimus apud Hippocratem: eodemque modo superlat. *δύζηε* apud Hesych. & Suidam, est potius ab *δύζηε* quam ab *δύζηρος*. Quod verò attinet ad alterum nomen *ζήε*, Ionium illud est & poeticon, ut *ὕδ*, pro *ὕδω*.

Æolismus.
Poëtarū licentia in declinandis nominibus.

Datiui quintæ à nominatiuis tertiæ vsitatis.

ANNOTATIO de datiuo κλάδι.

13 *Æolicè* *κλάδος*: pro subiunctiua vocali geminatur
14 consona sequens. 14 Poëtae tale quiddam sibi permittunt in multis nominibus, præcipue in datiuo singulari secundæ & tertiæ declinationis, in accusatiuo singulari & datiuo plurali tertiæ. nam eos sumunt tanquam nominatiuus singularis esset Quintæ: ut in datiuo: *τῆ ἀλάδι*, *τῆ κλάδι*. [Varini quoque Cornucopia, in *δοσει*, datiuum *τῆ κλάδι*, pro *τῶ κλάδι*, assert ex *Æliani historia animalium*: in quo præter flexionis metaplasmum, est etiam generis mutatio. Sed *Eustath.* & *Suidas* magis probare videntur *τῶ κλάδι*: ut genere manente, flexionis tantum fiat mutatio. ambigüe genus positum in hoc *Alcæi*, *ὦ μύρτε κλάδι ἢ ξίφι* *φορήσω*, in myrti ramo gladium feram. Apud *Aristoph.* verò *ἐπὶ κισσῶ κλάδι*, *Suidas* cum *Scholiastè* datiuū *κλάδι* *δοσει* formatum vult è nominatiuo *κλάδης*, ut *πικρὸ τῆ*, neutro scilicet impari syllabò. *Hesychius* assert etiam *κλάδης*, *Æolicè* positum dicens pro *ζυγά*, iuga. cui si subscribas, Doricum erit pro Ionico *κλάδης*, hoc autem pro communi *κλάδης*, è singulari nominatiuo *κλαίς*, clavis.] *τῶ δὲ ζήμω*, *τῶ λιτῶ*, *τῶ μαλικέω*, *τῆ περιέν*, *τῶ πολυπίτερω*, *τῆ ὕμνῳ*: pro *τῆ ἀλῆ*, *τῶ κλάδι*, *τῶ δὲ ζήμω*, *τῶ λιτῶ*, *τῶ μαλικέω*, *τῆ περιέν*, *τῶ πολυπίτερω*, *τῆ ὕμνῳ*: *ἢ κλαίς*, *κλαδὸς*, *ἢ δὲ ζήμω*, *ἢ λιτῶ*, *ἢ μαλικέω*, *ἢ περιέν*, *ἢ πολυπίτερος*, *ἢ ὕμνῳ*: *ἢ κλαίς*, *κλαδὸς*: *ἢ δὲ ζήμω*, *ἢ λιτῶ*. [Malui ponere neutrum nominatiuum *τῶ λιτῶ*, quam femininum *τῆ λιτῆ*: (quem *Etymologus* *Ascaloniti* quidem placuisse testatur, sed reicit eam ob causam, quod monosyllaba in non soleant flecti per *πε*) positum enim illo nominatiuo, flexionis duntaxat erit metaplasmus, non item generis, nam *λιτῆ* mutata flexionis forma dictum volunt pro *λιτῶ*, à nominatiuo *τῶ λιτῶ*, tenuis *linteum*, indeque plurale *λιτῶ*, *ἢ λιτῆς*. tum *λιτῶς* sic erit ut *μελι μέλι*, *κελί* pro *κελίμοι* ac litò est.] *τῶ μέλι*, *ἢ κελί*.

ANNOTATIO.

ὁ πολυπείπεξ, αργός : ἢ ὑσμίν, ἴν. In accusatiuo τὸν ἰκπῖνα, tanquam ab ἰκπῖν, pro quo vsurpatur ὁ ἰκπῖν, α, milites. at λιπε pluralem accus. esse, ostendit apud Homer κλάλιπε, & in Epigram. δύο λιπε, *lintea*. In datiuo plurali, τοῖς ἀνδραπόδοις, τοῖς δένδροις, τοῖς ἔγκυσι, τοῖς κλάδοις, τοῖς ἔργαστοις, τοῖς πέτσιλοις, τοῖς ἀσθεῖσιν, τοῖς ἀσθώπυσι, τοῖς στίβοισι : ἃ τὸ ἀνδραπόδον, α, *mancipium* : τὸ δένδρον, α, *arbor* : τὸ ἔγκυον, α, *viscus, eris* : ὁ κλάδος, α, *ramus* : τὸ κέλιον, α, *lilium* : τὸ πέτσιλον, α, *folium* : τὸ ἀσθεῖον, α, *ouis* : τὸ ἀσθώπων, α, *facies* : τὸ στίβοον, α, *sabbatum, requies* : sed quasi ἃ τὸ ἀνδραπόδον, α, τὸ δένδρον, α, τὸ ἔγκυον, α, ἢ κλάδος, κλάδος (vide 150, 26. & 30.) τὸ κέλιον, α, τὸ πέτσιλον, α, τὸ ἀσθεῖον, α, τὸ ἀσθώπων, α, τὸ στίβοον, α, at κτήστωσι est ἃ τὸ κτήστωσι, α, (150, 26.) vt in Epigram. ἴσφι χερσὺ κίεαρ. Reperitur quoque κα κέλινα, *lilia* : πὲ ἀσθώπων, τῶν ἀσθώπων, *facies* : sic τῶν μηλότων, *pecorum*, pro μηλῶν ἃ τὸ μέλιον, α, *ouis, pecus* : sed tanquam ἃ τὸ μέλιον, α, τὸ μέλιον, α, *ouis*. Contrā Ætoli pro datiuo quinta vsurpant datiuos tertiae finitos in τοῖς ; vt πῖς χερσῶν προ χέρσων, ab ὁ χέρσων, *senex* : sed quasi ab ὁ χέρσων, α, sic πῖς διλήμωσι, τοῖς πατήμωσι, pro τοῖς διλήμωσι, πατήμωσι, ἃ τὸ διλήμωσι, α, *dilemma, syllogismus utrimquo vinciens ἢ constringens* : τὸ πατήμωσι, α, *affectus, passio* : sed quasi ἃ τὸ διλήμωσι, α, τὸ πατήμωσι, α, [Sed τοῖς διλήμωσι, & τὸ διλήμωσι, non sunt anomala, ficta, aut inusitata, sed & regularia, & vsu etiam recepta. vt enim *μνολημωσῖτες συζορισμῶς Alexander*, sic διλήμωσι, *ἡμῶς* dicit Hermogenes : atque adeo Suidas non διλήμωσι tantum agnoscit, sed etiam διλήμωσι, subaudiens substantiuum *νόημα*.] Reperitur etiam nom. plur. αἱ κλάωσι, *Parca*, pro κλάωσι, ab ἡ κλάωσι, ὅ, quod in duali & plurali declinandum erat pro tertia, 155, 33. Et γυνῶν apud veteres. Contra verò ὁ κῆρ ἢ κῆρων, *canis* & ἡ ἀρῶν, *agna*, syncopen patiuntur in obliquis, κῆρος, ἀρῶν, pro κῆροι, ἀρῶν. [Notat Sylburgius pro fœminino barytono ἡ ἀρῶν, apud Eustathium, Etymologum, Pollucem & alios, extare masculinum oxytonum ὁ ἀρῶν : cuius obliqui ἀρῶν, ἀρῶν, ἀρῶν : per syncopen ἀρῶν, ἀρῶν, ἀρῶν. sunt qui postremis hęc finxerint rectū monosyllabum ἀρῶν : sed reiciuntur ab Etymologo & aliis. Ab ἀρῶν autem est non tantum ἀρῶν ὁ οὐκ ὀπίσθιος, *pastor agnorum, opilio* : sed etiam per aphæresin ῥῶν : ἃ quo plurale ῥῶν, ἀρῶν, agni, apud Eustathium, Hesychium, Suidam, & Etymologum.] Declinatur etiam ὁ ζῶν, *Zlōs, 17* ζῶνι, ζῶνι : imò accem huius inueniuntur nominatiui, ζῶν, ζῶνι.

Accusatiui ἃ nominatiui inusitatis.
Datiui plurales quinta in π pro οἰς tertia.

Datiui plurales in τοῖς pro σι apud Ætolos.

ANNOTATIO.

Syncope.
ANNOTATIO.

Nominis ζῶν decem nominatiui.

ANNOTATIO.

Zlō, Zō, Δλώ, Δω, Ζῆς, Ζῆς, Ζῶς, Δῶς, Βδῶς, & Δῖς, &
 quo sunt obl. *Δῖος, Δῖι, Δῖα.* *Βδῶς* agnoscunt Caninius
 & Vrbanus, priscisque comicis vsitatum perhibent. vi-
 dendum tamen ne potius scribendum sit *Βδῶς* *Æoli-*
co & Dorico more, vt *σδωρῶς* iisdem gentibus est *ζυρῶς*,
 iugum. Golzius certè in Thesauro rei antiquariæ,
 nummo inscriptum testatur *Σ Δ Ε Υ Σ Ε Α Ε Υ Θ Ε -*
Π Ι Ο Σ. ac fieri potuit vt librarij, propter characterum
 in veteribus libris similitudinem; B scripserint pro Σ,
 nisi fortè Comica scurrilitate *Βδῶς* παρὰ τὸ βδῶν δι-
 ctus propter tonitrua, vt Aristophanes Nubibus intulit
Ζῶ βροχῶν esse *παρὰ τῆ Διός.* atque ita *Δῶς* quoque
 vel *Βωrico* more factum ex *Ζῶς*, vel derivatum à
δδω, quod est *ri-go, madesacio.* Porro vt multis rectis va-
 riatum hoc nomē apud antiquos, ita varia rectorū istorū
 flexio est. In v finita genitiuum faciunt assumpto *ος*: vt
Ζανὸς κέρη, Iouis filia: *Δανὸς ὑψίστη θρόνη*, Iouis altissimo
 throno, apud Vrbanum ex Corinna. *Ζῆς* verò (quod à
 Pherecyde vsurpatum scribit Eustathius) *Ζῶ* facere
 accusatiuo, testatur idem Vrbanus, afferens ex poeta
 quodam *Ὀρόπου Ζῶ*: vt sit quemadmodum *Iliad. a.*
Ὀρόπου Κεγνίδω. alioquin *Ὀρόπου Ζῶ* potest non
 vocatiui tantum, sed etiam nominatiui casus esse, vt
Ὀρόπου Ζῶς apud eundem Homerum, *Æolico* scilicet
 more, sicut *κφεληχερίτη Ζῶς, ἰαπόνη Νέσπος*, & simi-
 lia. *Ζῆς* sanè, quod Doricam habet *προπῶ τῆ η εἰς α,*
 per vt flecti, vt propria illa participialia *Πηγῆς αἰώντου,*
Φθῆς Φθάντος, tradit Grammaticus quidam apud Eu-
 stathium 436. A *Ζῶς* autem Polycrates Sophista, teste
 eodem Eustathio, dixit τὸν Ζεῦν circumflexè, vt τὸν λῆν,
 à nom. ὁ λῆς *leo*: & genitiuum τῆ Ζέως, pro communi
 τῆ Ζιῶ, apud eundem Eustath. & Etymologum agno-
 scunt nonnulli. (at *Ζεῦν Ἄρτεριν* pro *Ζεῦν Ἄρτηριν*, *δεῖται*
Dianam, dixit alius, sicut *ωλεῖω* pro *ωλεῖον*, crasi Dorica
 & Ionica, de qua supra, 119, 10.) *Δῖς* etiam, quod ex
 Rhinthone profert Vrbanus, non singulares modo ca-
 sus habet, *Δῖος, Δῖι, & Δῖα*, sed plurales etiam, *Δῖεις, Δῖων,*
Δῖσι, Δῖας, teste *Ælio Dionysio.* atque adeo fabulam
 18 quandam inscriptam esse *Δῖεις*, testatur Eustath. 18 Apud
 19 poetas regulariter declinatum inuenitur, à πολλῶς, τῶ
 πολλῶν pro πολλῶ, siue sit nomen, *multum*: siue aduerbium,
 20 valde, *multum, multò.* 20 His adde τὸ κφόραγ, ὄβος, καρμῖ.

πολλῶς, ἰ⊙.

παλλῶν.

ANNOTATIONES
IN VERBA.

COGNATA Tempora sunt, quorum eadem est figuratiua: Præsens & imperfectum, ¹τύπλω, ἐτυπλῶν: Perfectum & plusquamperfectum, ²τέτυχα, ἐτέτυχον: Aoristus primus & futurum primum, ³ἔτυχα, τύχω. sic Aoristus secundus, futurum secundum, ⁴ & præteritum medium, cognationem inter se habent; ἔτυπον, τυπῶ, τέτυπα.

Attici tertiis personis in *ι* vel *ε* addunt literam *ν*, ⁵ etiam ante consonantem; τύπλισιν vel ἔτυλεν τῆτον, verberant vel verberauit hunc.

¹ SUPPLE, Idque non solum in voce actiua, sed & in passiuâ & med. τύπλομαι, ἐτυπύμην; atque non tantum in indicatiuo, sed etiâ in reliquis omnibus modis & participiis. Nunquam enim reliqui modi aut participia characteristicam habent diuersam ab ea quam idem tempus habuerit in indicatiuo. ² Supple, Vocis actiuæ. Porro in voce passiuâ perfectum quoque & plusquamperfectum inter se cognationem habent, πέτυμαι, τίτυψαι, τέτυπαι; ἐπέτυμην, ἐτίτυψο, ἐτίτυπῃ; & paulo post futurum cum secunda perfecti, τίτυψαι, πέτυψομαι: sic secunda singul. perfecti imperatiui τίτυψο. Aoristus verò primus & futurum primum cum tertiâ perfecti, mutatis tamen tenuibus in aspiratas, τίτυπται, ἐτίφθλω, τυφθήσομαι. sic tertiâ perfecti imperatiui, ac perfectum infinitiui, πέτυφθω, πέτυφθαι: sed si in tertiâ perfecti ται sit purum, hic interseritur *σ*: κέκεται, iudicatus est; κέκεσθω, iudicatus esto; κέκεσθε, iudicatum esse, à themate κέειν, iudico. ³ Supple, In voce actiuâ, & med. ἐτυλάμην, τυύλομαι. ⁴ Supple, Per omnes voces; ut in pass. ἐτυπύμην, τυπύσομαι; in media, ἐτυπόμην, τυπύμεν. ⁵ Addit *ει* in *π*; quia 170, 27. dixit id fieri sequente vocali. Iones autem id non obseruant: sed sequente vocali elidunt *ι* & *ε*, τύπλισ' αὐτῶν, pro τύπλισιν αὐτῶν, verberant ipsum: & ἐτυπτε' αὐτῶν, pro ἐτυπτεν αὐτῶν, verberabat ille.

Cognata tempora.

Atticifinus.

Notio.

Cum perfectò passiuo cognatione habentia.

Ionismus.

¹ Litera *ρ* propter syllabicum augmentum geminatur, ῥέπλω, προῤῥω, ῥῥῖπτον: & *ρ* posterius *α* *π* *ι*

De augmento. & geminatum.

Regula.

aspiratur, prius lenem habet spiritum. siquidem nulla syllaba definit in aspiratam: sed si litera geminetur, prior est tenuis; vt Ἀτθίς, Σαπφώ, Βάκχος, Attica, Sappho, Bacchus.

2°.

² Quorum principium est 2° aut 2^η, non 3° repetunt primam consonantem, γνόω, ἐγνώκα, nosco: 2^η γρηγόρεω, ἐγρηγόρηκα, vigilo.

3°.

Hæc verò repetunt; μνάομαι, μίμνημαι, memini:

4°.

3° κέχομαι, κέκτημαι, possideo: 3° πέσομαι, πέπτομαι, volo, et: πέσω, πέπτοκα, cado. Nam apud poëtas κί, μν, 10 & πλ, communem faciunt syllabam.

5°.

α immutatum.

In incremento temporali quatuor α feruât;

4° αῶ, αῶν, spiro: αἶω, αἶον, audio: ἀνθέσω, ἀνθήσων, insuetus sum: ἀνδέχομαι, ἀνδίζομαι, tadio afficio, fastidio.

α auctum additum.

Vocalem ε quædam non in η mutant, sed

5. 6° augent addito ι; 4° ἔχω, habeo: ἔπω, dico: 6° ἐλιώ, ca-
7. 8° πίο: 7° ἔλκω, 8° ἐλκύω siue 9° ἐλκύζω, traho: 10° ἐρπύω, 11° ἐρ-
9° πύζω, serpo: ἐσῆκω, sto, permaneo: 12° ἐπομαι, sequor:
10° 13° ἐπέω, dico, interrogo: 14° ἐσιάω, conuiuio excipio: 15°
11° 15° ἐάω, sino: 4° ἔω, induo, mitto, pono: 16° ἐρύω, traho:
12° 13° ἐθω, consuesco: 17° ἐθίζω, consuefacio: 18° ἐργάζομαι, ope-
13° 14° 14° ἔχω, 19° εἶχον, non ἤχον: & ita in reliquis:
15° quibus ex Herodiano adde ἔζω, sedeo vel pono.
16° 17° ἔπω, εἶπον, dixi; εἶπέ, dic; εἶπών, qui dixit; in 15°
17° omnibus 20° modis feruat augmentum. ἐσῆκω,
18° 19° sto, 21° εἰς ἠκῆν, steteram, plusquamperf. medium:
20° 21° nam perfectum, ἐσηκα, sine augmento: licet id
21° verius sit actiuum ab ἴσημι; & ἔσανα dictum
per α more Dorico. ἔω, induo vel pono, εἶμαι præ-
22° 22° teritum passiuum. ἐρέω, dico, εἶρηκα, dixi; εἶρημαι,
dictus sum: vnde εἶρήθην, & εἶλω, εἶρήθην, dictus
sum: ἐθω, consuesco, 22° εἶωθα, consueui, præteritum
medium per pleonasmum ω.

δ in η.

Diphthongus δ in η Atticè; δέχομαι, ἡνέχθημι, precor: δέδω, ἡνέδον, cibo, dormio.

Diph

Diphthongum *oi* hæc non mutant ; *οἶδομαι*, *oi* immutatum.
οἶσθω, *solus ago* : *οἶμάω*, ²³ *impetu ruo* : ²⁴ *οἶνώ*, ²³ *οἶσθω*, *aoristi*
uino impleo : *οἰνίζομαι*, *vinum emo* : *οἰσπρω* *sive* ²⁴ *primi*.
οἰσπρω, *astro exerceo* : *οἰωνίζομαι*, *οἰωνοσκοπέω*, *οἰωνο-*
⁵ *πολέω*, *auguror* : *οἰακίζω*, *οἰακονομέω*, *οἰακωσποφείω*, *gu-*
berno, *gubernaculum rego* : *οἰδαίνω*, *tumescō* : *οἰκν-*
πρω, *domum custodio*.

¹ P O E T A E Tamen id non semper obseruant : *πά-*
πω, *εξαπτεν*, *suo*, *suebam*. *πίπω*, *πέεφα* pro *επίφα* : *passi-*
¹⁰ *uum* *πέεμυα* pro *επίμυα*, *proiectus sum* : *plusquamper-*
fectum *επέεμυα*, *επέεψο*, *επέεπτο* pro *επίπτο* ; *proiectus*
erat. *πέζω*, *facio*, *imperfectum* *επέζον* : *aoristus primus*
επέξα, cum *πρω*, *κατέπεξα*, *peregi*, à futuro *πέξω* : & *transpo-*
nitis *literis* *επέω* *επέεις*, *faciam, es* : vnde in *aoristo primo*
¹⁵ *επέων*, *fecerunt*, *sine augmento* : *imperatiuus* *επέων* : *sub-*
iunctiuus *επέω*, *επέης* : *infinitiuus* *επέειν* : *participium* *επέων*,
αυτῶν : at in *praesenti* pro *πέζω* per *metathesim* dicimus
 non *επέω* (nam *ε* nunquam ponitur ante *ζ*, 7, 17.) sed
επέω : sunt enim *ζ* & *δ* *permutabiles*, quòd *ζ* *valeat* *δ*.

²⁰ ² Nam *ε* in huiusmodi locis nō anceps, sed productum
 solum censetur. ³ *Perfecti* *πέπρωμαι* *verius* *thema* est
πέπρωμαι *sive* *πεπώνυμαι*, *pandor*. nam ex eo per *syncopen*
 fit *πέπρωμαι*, pro *πεπρωμαι*, *expansus sum*, *passis* *alis*
volo, sicut à *κωσώρωμαι* *sive* *κωσώνυμαι*, *miscor*, fit *primum*
²⁵ *κωσώρωμαι*, deinde per *syncopen* *κωσώρωμαι*. ⁴ *ἀήθισον* le-
 gitur apud Hom. Il. x. *ἀήθισον γδ' ἐτ' αὐτῶν*, *erant enim*
illorum adhuc insueti, *neque enim illis adhuc assueuerant*.
 etiamque *scripturam* (vna cum *thematē* *ἀήθισον*, *insuetus*
sum) *agnoscunt* *Etymologus*, *Suidas*, & *Eustathius*.
³⁰ apud *Hesych.* *verò* est *ἀήθισον*, vt *οἰζήθισον* apud Hom.
 Il. ε. à *thematibus* *ἀήθισ* & *οἰζήθισ*, *Ionicè* pro *initiali*
augmento *insertis* in *medio* *ου*. Sed alteram *scripturam*
confirmat etià *analogia* : *ἀήθισον* enim dicitur vt *ἀγνάτ-*
ου *ignoro*. Iam *ἀήθισον* & *ἀήθισομαι* *propterea* *carent*
³⁵ *augmento*, quoniam *duorum* *η* *concurfus* *parit* *cacopho-*
niam : *αῶ* *verò* & *αῖω* *manent* *inaucta*, *ne ipsorum*
praeterita *cōcurrant* cum *praeteritis* *verborum* *eius sum*,
 & *εἶμι* *eo* : ab illo enim *poëtis* est *ἦ* *erat*, ab hoc autem,
ἦ, *ibat*. *testes* *Etymologus* & *Suidas*. ⁵ *Iones* *idem* &

⁴⁰ in quibusdam aliis verbis obseruant ; vt ab *εἰρώτω*, *in-*
terrogo, *imperfectum* *εἰρώτων* *εἰρώτων*, *as, a*, pro *ἠρώτων*,
ἠρώτων, *ἠρώτων*. At *Dores* *veteres* hæc quæ *author* *hic*
enumerat, per *η* *efferebāt* ; *ἦρον* pro *εἰρωτῶν* pro *εἰρωτων*.
 ἦρωτα

¹ *ε* non gemina-
 tum propter in-
 crementum.

3 ANNOTATIO.

5 *Ionismus*, et
 pro η.

Dorismus, η
 pro ε.

ANNOTATIO,

- ἠρραζομένῳ pro εἰρραζομένῳ. [Herodianus quoque εἰρραζομένῳ tradit ἀφορέιαζ, per ei scilicet, & per n. eodemque modo εἰρητο pariter & ἠρεῖς reperies apud Nonnum, ab ἔσθμῃ; interrogo: nisi illius thema poeticum malis, εἰσθμῃ: sicut ἀειράπτω (quod Eustath. affert) non tam ab ἀειρωπείῳ est quam à poetico ἀειρωπείῳ, cuius simplex εἰρωπείῳ legitur Od. δ. ταῦτα δ' εἰ μὲ εἰρωπῆς καὶ λίσσιμ, quæ me interrogas ἔθ' oras: & scilicet per epenthesein τῷ producto poetice.] ⁶ Vide Investigationem thematicis
- 7 in verbis Ἐξω, Αἰρέω, Ἀγροβάω, & Ἀμφιέννυμι. ⁷ Ab ἔλκω futurum ἔλξω: perfectum ἔλξα: imperfectum & aoristus secundus εἰλκον, εἰλκεις, εἰλκει: imperfectum passivum & aoristus secundus medius εἰλκόμενῳ, εἰλκεῖ, εἰλκεῖς; sine augmento ἔλκετο, Ἰλιόδ. α. imperatiuus ἔλκε, & Ionicè
- 8 ἔλκω, 193, 29. ⁸ Imperfectum εἰλκων: futurum ἔλκωσι: perfectum εἰλκυσθαι, passivum εἰλκυσθῆναι, εἰλκυσθῆμι, εἰλκυσθῆμι, 191, 26. aoristus primus εἰλκύνθην: infinitivus ἔλκωσθαι, 9
- 9 ἔλκωσθαι. ⁹ ἔλκωσθαι agnoscit Herodianus: ἔλκωσθαι autem est vt ἔρπυσθαι. Sed & ἔλκωσθαι legitur apud Homerum & Herodianum. ¹⁰ Imperfect. εἰρπον: futurum εἰρψω: aorist. prim. εἰρψα: perfectum εἰρψα. ¹¹ εἰρπύσω scribitur per
- 11 apud Herodianum quoque, Hesych. & alios. fut. ἔρπυσθαι: perfect. εἰρπυσθαι. ¹² Imperfectum & aoristus secundus medius εἰρπόμενῳ: futurum medium εἰρψομαι: perfectum
- 12 passivum εἰρπυθῆναι. ¹³ Imperfectum εἰσίσσων: futurum εἰσίσσωσι, servat α, 217, 1. aoristus primus εἰσίσσασθαι: infinitivus
- 13 εἰσίσσασθαι: perfectum εἰσίσσασθαι. ¹⁴ Imperfectum εἰσών, εἰσών, εἰσών; & sine augmento εἰσών, εἰσών, εἰσών. & Ionicè εἰσών, 170, 30. futurum εἰσώσω, 216, 45. aoristus primus εἰσώσασθαι: imperatiuus εἰσώσασθαι, & Laconicè interposito β, εἰσώσασθαι: perfectum εἰσώσασθαι, & reiecto augmento εἰσώσασθαι. re-
- 15 peritur etiam in presentis εἰσών pro εἰσών, poetice. ¹⁵ Imperfectum εἰρυνον: fut. εἰρυσον: aoristus primus εἰρυσασθαι: perfectum εἰρυνον: pass. εἰρυνεσθαι: plusquamperfect. εἰρυνέμενῳ, 16
- 16 ντο, tertia plur. εἰρυνέμενῳ, & Ionicè εἰρυνέμενῳ, 190, 15. ¹⁶ Imperfectum εἰδήσον: futurum εἰδήσω: aoristus primus εἰδήσασθαι, εἰδήσασθαι, εἰδήσασθαι: participium εἰδήσων, αὐτῷ: perfect. εἰδήσασθαι, εἰδήσασθαι, εἰδήσασθαι: perfectum passivum εἰδήσασθαι, εἰδήσασθαι, εἰδήσασθαι: participium εἰδήσασθαι: aorist. prim. εἰδήσασθαι, εἰδήσασθαι, εἰδήσασθαι: part. εἰδήσασθαι. dicitur & εἰδήσομαι pro εἰδήσομαι, poetice: imperat. εἰδήσασθαι, & Ionicè εἰδήσασθαι, assuece, 191, 29.
- 17 ¹⁷ Imperfectum εἰργάζομενῳ, εἰργάζομαι, εἰργάζομαι: tertia pluralis εἰργάζονται: futurum medium εἰργάσομαι, εἰργάσομαι, & blato σ εἰργάσῃ, vnde per crasim εἰργάσῃ, operaberis, factus

Tempora quædam ab ἔλκω.

ἔλκω.

ἔλκωσθαι.

ἔλκωσθαι.

ἔρπω.

ἔρπυσθαι.

ἔσθμῃ.

ἔσθμῃ.

ἔσθμῃ, quod ἔσθμῃ poet.

ἔρπω.

ἔρπωσθαι, quod ἔρπωσθαι poet.

ἔρραζομαι.

dialecto Bœotica: (sic σκεδάω, dissipabis, pro σκεδάωσθαι, à σκεδάωμαι ἢ σκεδάωμαι) aoristus primus medius εἰργασάμην: optat. ἐργασάμην, ἐργάσομαι: perfectum passivum ἐργασάμην, ἐργασάμην, ἐργάσθην: participium ἐργασάμενος: aor.

Bœotismus, & pro ἀση.

9 prim. εἰργάσθην, ἐργάσθην, ἐργάσθην. 18 Hinc cū ὑπερέχον, ὑπερέχοντες, & mutato loco augmenti ὑπερέχον, ὑπερέχοντες, ὑπερέχον, supereminebat, præstabat: & tertia pluralis ὑπερέχον, superabant. 19 Optatius εἰπομαι, εἰπομαι: subiunctivus εἰπαί, εἰπαί, & Æolicè εἰπηθα: infinitivus εἰπῆν. Ab εἶπον,

18 ὑπερέχον.

10 εἶπες, fit tertia Ionica εἶπες, dixit, 170, 31. ex εἶπαι cum ἀνά, fit ἀνείπαι, & cum altero augmento ἠνείπαι, edixit: pro quo etiam ἀνείπαι, per pleonasmus syllaba πει.

19 εἶπω, quod εἶπω poet.

[ἀνείπαι non reperio, sed ἠνείπαι, ab αἰπῆ, increpo, epenthesi syllaba πει, ut ἠζαζα pro ἠζα ab ἄζα: Hom. Καί μιν 15 ἰσθῶρα ἰδῶν, χαλεπῶ ἠνείπαι μύθῳ.] 20 Cum εἶ, καθέστηκα, 20

ANNOTATIO.

constitutus eram: perfectum καθέστηκα, constitutus sum: & participium καθέστηκώς, ὅπως, constitutus; passivam habent significationem. 21 Pro εἶπω siue εἶπω, verso s̄ in 21

18 ἴσθκα.

ἠ Atticè reperitur ἦτω. 22 οἰμῶμαι, quod pro οἰμῶω reposui, 22

19 ἴτω.

agnoscit Eustath. & Hesychius. οἰμῶω igitur erit Ionicè, ut ὀρμῶω pro ὀρμῶω, impetu feror, apud Herodotum. Quidam etiam aspiratè scribunt οἰμῶσται, ut derivatum ab οἰμῶ.

ANNOTATIO.

23 οἰνίζομαι reposui pro οἰνίζω. sic enim Hom. 23 Il. η. ἔστην ἀρ οἰνίζοτο, inde igitur vinum comparabant. 24

24 οἶνο ποτίζω. οἶμῶζω.

24 eodemque modo ἐυλιζέω est lignari, ligna comparare: ὀλιζέω, materiam colligere. Suidas tamen οἰνίζω quoque in hac significatione agnoscit, nec nõ Herodianus; aliàs οἰνίζω est vinum imitor, sapore scilicet, odore vel colore, ut κναυζω, cyanum imitor, apud Diosc. 24

30 annumeratur οἶνο ποτίζω, vinum potio. at οἰμῶζω, eiulo, facit οἰμῶζον & ὀρμῶζον: futurum οἰμῶζω, medium οἰμῶζομαι, οἰμῶζομαι, οἰμῶζομαι: aoristus primus activus ὀρμῶζα, ὀρμῶζα, ὀρμῶζα.

† 1 Compositi augetur principium, si præpositio nihil addit ad significatum: εἶπω, ἐνείπω, ὠπῶν, dico: ἄδω, καθἄδω, ἐκαθἄδον, cubo, dormio.

1 Augmentum in compositis.

Quædam Attici augent initio, quorum simplicia non sunt in usu: ἀμφοισήτω, ἡμφισθήτω, dubito: ἀντιβόλω, ὠντιβόλω, supplico.

Atticè auct. initio.

40 Alia in medio: 2 ἀπολαύω, ἀπέλανον & ἀπήλανον, 2 fruo: 3 ὀπχειρῶ, ἐπεχειραν, ἀσπτεδιω: 4 ἔγκωμιάζω, 3. 4 ἀσπτεμιάζον, celebro, laudo, sic quædam 5 compo-

2 Aucta in medio.

sita ex *δύς* & *δ*; *δύαρις* ὄ, *δύσπέρ* εἰν, *morosus sum*
δύαρις ὄ, *δύσπέρ* εἰω, *difficulus adducor ut non*
 6 *credam*. sic ⁶ *δωρῶ*, *sanctè iuro, vel, iuramentum*
 7.8 *religiosè obferuo*: ⁷ *δεργέτω*, *beneficio afficio*: ⁸ *δωγ*
 9 *γελίζομαι*, *bonum nuntium affero* ⁹.

Αὐτὰ vtrin-
que,

ε *augmentum* 10
versum in η.
ἡμεῶν, ἡοελο-
μῶν, ἡοελομῶν,
ἡοελομῶν, ἡοελο-
μῶν, ἡοελομῶν,
ἡοελομῶν, ἡοελο-
μῶν, ἡοελομῶν.

Sunt quæ vtrinq̄ue augentur: ἐνοχῶ, λυώ-
 χλευ, *turbo, molesto*: ἀνορθῶ, λυώροθω, *corrigo*: ἀνεχο-
 μαί, ἡνεχοίμην, & aor. 2. λυέροίμην, *sustineo*.

1° Apud Atticos syllabicum augmentum
 vertitur in temporale: ἐμελλον, ἤμελλον, *futurus* 10
eram: ἐβλόμην, ἠβλόμην, *volebam*: εἶδω, ἴδω, ἠδ
 ἴδω, *poteram*. sic εἶδην, ἠδ εἶν, *noveram*, plusquā-
 perfectum ab εἶδω, *video, scio*. nam ε̄ siue solum
 siue in diphthongo, mutant in η.

καθίζω.

I ² S i c ἴζω vel ἴζω, cum κατέ, καθίζω, & καθίζω, 15
sedeo ἔ, *sedere facio*: imperfect. ἐκάθισον, *primæ sing.*
 & *tertiæ plur.* Ionicè detracto augmento καθίζον, *se-*
debant: futur. καθίσω & καθίσησιν: aor. prim. ἐκάθισα,

ἀντιζύωμαι.

ἐκάθισαι: prima plur. ἐκάθισαμεν: imperat. κα-
 θίσον: part. καθίσαις: perfect. κατέθισα. Tamen ἀντιζύωμαι 20
 augetur in medio, ἀντιζύωμαι: quamuis nihil aliud si-
 gnificet quàm simplex ἴζωμαι, *despondeo*. Sunt præ-
 terea non pauca, quæ præcipuè apud poetas augetur
 initio, quamuis præpositio aliquid addat ad significa-
 tum: vt βάλω, *iacio*, ἀμφιβάλλω, *dubito*: imperfect. ἀ-

ἀμφιβάλλω.
Notio.

Composita ex α,
 aut ex nomine,
 ἔ, decomposita,
 initio augetur.

φιβάλλον. Hoc loco illud monendum, CLENARDVM
 hîc verba facere de augmento verborum composito-
 rum, quæ componuntur è præpositione, vel ex *δύς* &
 & alio verbo, etiam non vitato. at quæ compo-
 nuntur ex ᾱ priuatiuo, & ex nomine aut verbo, vel 30
 quæ ducuntur à nomine composito, (quæ Decom-
 posita appellantur) in principio incrementum sulci-
 piunt: vt ἀγνοῶ, ὦ, *ignoro*: fut. ἀγνοήσω: aor. prim. ἠγνο-
 ἔσα, ἠγνόησας, ἠγνόησα (Homer. ἰλ. β', ἀδυσσάτο, ad ο, dixit
 ἠγνοίησε, *ignorauit*: tum ex ἠγνόησα crasi ὄη fit ἠγνο- 35
 ἔσα, ut vnde tertia Ionica ἀγνοήσασθε, 170, 32.) perfect.
 ἠγνόηκα: pass. ἠγνόημαι: part. ἠγνοήμεν. fit autem ἀγνοῶ
 ex ᾱ priuatiuo & νοῶ, intelligo, cum pleonasmō licet γ-
 ex eodē νοῶ cum ἀμφί, fit ἀμφιγνοῶ, *dubito*: quod etiā
 augetur initio: imperf. ἠμφιγνόειν ἠμφιγνόον: aor. prim. 40
 ἠμφιγνόησα. Ab ὄ ἢ ἀκαθής, ἔ, diligens, fit ἀκαθῶς, *dili-*
 gen

ἀγνοῶ.

ἠγνοῶσε.
ἠγνοῶσαι.

ἀμφιγνοῶ.

ἀκαθῶς.

Φιλοσοφίω.

Φιλομυία.

Χεραγωγία.

Præcepta de
augmenti sede
ex recentiori
quodam Gram.

Secundo.

Tertio.

Quarto.

imperf. ἡ ποικιλοπαιδεία. ὁ ἐξ ἢ φιλοσοφίᾳ, φ. philosophus, sapientia studiosus: hinc φιλοσοφία, philosophia studio in-
cumbō: fut. ἴσῳ: perf. πεφιλοσόφηκε: pass. πεφιλοσοφήμην,
πεφιλοσόφησθαι: imper. πεφιλοσόφησο, πεφιλοσοφήσθω, ἀ-
sputatū sit. φιλόμυς, φ. ambitiosus: ab hoc φιλομυία, 5
ambitiosè quippiam conor: fut. ἴσῳ: perf. πεφιλομυήκα: pass.
πρωμύ, ἴσῳ, ἴσῳ: aor. prim. ἐφιλομυήσω, φ. prima plur. ἐφι-
λομυήσωμεν εἰς ὑμᾶς, in vos contulimus. ὁ ἢ χεραγωγός, φ. qui
παρῆν ducit: vnde χεραγωγία, manu duco: imperf. χεραγω-
γῶ. Hæc tam multa exempla in medium attulimus, 10
vt ex his discant pueri similia formare, atque vt in the-
matis inuestigatione esse possint multò promptiores.
Idem & in sequentibus facitabimus, iis qui in hac
exercitatione tyrones sunt, obsecuti: qui à nobis effla-
gitarunt, vt sibi hæc in re operam daremus. DE DI- 15
Y E R S A incrementi sede, fustus & liquidius præcipue
Sylburgius his verbis: initio augentur quæ deriuata sunt
à nominibus tam simplicibus quàm compositis, simpli-
cibus, vt πεπνύσω, ᾧ, humilio, (ἀ πεπνύς humilis) ἰταπεινός
humiliabam. compositis, vt πεπνυφεγνῶσω, ᾧ, humiliter 20
sentio, animo humili sum, (ἀ πεπνυφῶρων humili mente
praditus) ἰταπεινυφεγνῶσω humiliter sentiebam, animo
eram humili, sic ab ὀρθοτάτης in Epigram. est ἀεθλοτάτης
rectus incedebat: ab ἐκβολός, ἐκβολή σέβας, summas
legebat (seu, carpebat.) ἰταπεινός. sic etiam ab οἰκονόμος apud 25
Diog. Laërt. est, οἰκονόμος ἀριστέα τὰ πολὺ κερῶ, optimè temp.
administrabant. Sed poetice augmentum hæc negligitur
interdum: vt Epigr. p. 5. ἀεθλοπὸν ὀδνεῖοις ὀμμεσῶν ἀκροπᾶται,
pro ἰταπεινῶν, vt ἰταπεινῶν paulo ante. Secundo augentur
etiam quæ deriuata sunt à nominibus cum a priuatiuo p
compositis: vt ἰταπεινῶν, ἰταπεινῶν, à themat. ἀνομῶν &
ἀδίκων, quæ deriuata sunt ab ἄνομος & ἀδίκος: hæc autem
composita ex a priuatiuo, & nominib. νόμος lex, δίκη ius.
Tertio, deriuata à nominibus cum δος compositis, si
videlicet post illam particulam sequatur consona: vt ἀ 30
δυσχεραίνω (cuius primitiuum δυσχερὴς difficilis, compositum
est ἐ δος & χεῖρ) est ἰταπεινῶν ἀγρὸν fereuam.
Quarto, idem fit Atticè in iis quorum primitiua com-
posita sunt cum σ, sequente itidem consonante: vt
βέλῳ ἢ τέλεις ἔρωτος, apud Anacreontem, ab ὀπίλῳ 40
vilipendo: hoc autem ab ὀπίλῳ vilis, composito ex
σ & τέλῳ census, tributum. Communiter vero in hoc
postremo genere nullum est augmentum: vt Psal. 61.
τὸ πρῶτον δὲ λόγῳ, ab ἐλόγῳ ᾧ, benedico: cuius primitiuum
ἐλόγῳ est compositum ex ἐδ & λόγος verbum.

Quinto.

Sexto.

Augentur in medio.

Primo.

Secundo.

Tertio.

Augmentum in principio & medio habentia.

Dupliciter augmentia primo.

dictum: Quinto loco recipiunt augmentum initio, composita, in quibus præpositio nil addit ad significatum: vt ab *ἀνοίγω*, quod idem est cum simplici *οίγω*, *aperio*, est apud Xenoph. *ὡς ἕκαστος ἀνοίγων, vt singuli aperiebant*. sic ab *ἐπίστειμι*, quod idem est cum simplici *ἵσμι* *scio*, est *ἐπίστω*, teste Eustath. Sexto, composita quorum simplicita non sunt in vfu: vt ab *ἐμπολάω*, cuius simplex *πολάω* non reperitur, est perfect. *ἐμπόληκας, lucratus es*, apud Sophocl. Sic *ῥητολόω* & *ῥητολόω*, ab *ἀντιβολῶ* *supplico*, *ἑωπδικῶ* *liti me offero contra aduersarium*: item *ἐμφιζών* & *ἐμφιζόνου*, ab *ἀμφιζωῶ* *ambigo*, teste Budæo: *ἐμφίσει* *circumuestit*, ab inuf. *ἀμφιάζω*, apud Polyænum: *ἐμφιστήδρια* *in cōtrouersiam adducta*, apud Thucyd. ab *ἀμφιστήδι* *discepto*. In medio augentur, primum *deriuata ex nominibus cum ἔω & οὐς* compositis, si videlicet post illas particulas sequatur vocalis mutabilis: tunc enim in illa vocali fit augmentum temporale: vt ab *δωρζέτιω* (cuius primitiuum *δωρζέτης* compositum est ex *ἔω* & *ἔρζω* *opus, factum*, aut *ἐρζάζομαι* *operor, facio*) est apud Lucianum *δωρζέτικα* *πὲρ μίγξαι τιῶν οἰκονομῶν*. sic à *δυσσείρω* *ᾧ* (cuius primitiuum *δυσσείρος* est compositum ex *οὐς* & *δρῆς*) est *δυσσείρω*. à *δυσσινέω* tamen (cuius primitiuum *δυσσίνης* compositum est ex *οὐς* & *ἀνίωμι* *emo*) reperies in Epigramm. p. 183. *ἐδυσσίνῃ*, *difficilem se præbebat in emendo*. Deinde augētur in medio, ea quæ cum præpositionibus composita, etiam extra compositionem versantur in vfu: vt *ἐναλλάσσω* *immuto* (compositum ex *ὦν* *in*, & *ἀλλάσσω* *mutō*) *ἐνήλλασον*. Tum ea quæ constata sunt è præpositione & nomine, vel denuata è nomine cum præpositione composito: vt *ἀναστρέψαι ἅπαντα*, *retroegit omnia*, apud Demosth. ab *ἀναστρέφω*. sic *διηκόνοισι αὐτοῦ*, *ministrabant ei*, Matth. 4. à *διηκόνει*. item *φόνον ἐνήρηνται*, *eadem perpetrauit*, apud Euleb. ab *ἐνήρην*. sic etiam *ἐπιθυμῆ* *cupiebat*, *παρὰ πᾶσι* *quæ violabat*, *ἀπειρήσει* (& per crasin *ἀπειρήσει*) *conciuit*. *ἀπειρήσει* *prophetabat*, ab *ἐπιθυμῆ*, *παρὰ πᾶσι*, *ἀπειρήσει*, *ἀπειρήσει*. Idem fit etiam in præteritis sequentium verborum, *ἐγκωμιάζω* *celebro*, *ἐπιδημῶ* *peregrinor*, *ἐπιπράω* *peiero*, *ἐπισπράω* *præsum*: quibus & alia familia recenset Antesign. 296, 28. Quædam verò in hoc postremo genere modo in medio, modo in principio augentur: vt ab *ἐμπολάω*, cuius paulo antè mentionem feci, est & *ἐμπόληκας* *lucrati sumus*, apud Lucianum: & *ἐμπόληκας* *lucratus es*, apud Sophoclem. Quædam in hoc ipso genere dupliciter augētur, in medio scilicet

Duplex sortiū-
tur augmentum
quorū simplicia
sunt in vsu.

Triplex habentia
augmentum.

& principio: vt δεικνύνης ministravit, à δεικνύω, apud
Helychium: δειήτης arbiter sui, à διαίωω, apud Lascari-
um: μετὰ μεθόδου methodice fabricatus, à μεθόδου,
apud Eustathium: περιπόνηται per violentiam patris
est, apud Lucianū, à παρονοία. (Alioqui duplex augmentum
recipiunt & ea quorum simplicia sunt in viū: vt
δεικνύτης administratus est, à διαίωω, apud Eustathium:
ἐπιπεμυθήσεται consolata est, à παραμύθησμαι, apud Athen.
ex Eufchemo comico: λωίξτε sustinebat, & λωίξτε su-
stinuit, ab ἀνώξω, apud Budæum ex Aristotele. sic ea quæ
CLENARDVS recenset 290, 6. ab ἀνώξω verò tri-
plici augmento est λωίξτε aperuit, & λωίξτω apertus
est, apud Eustathium. nam in η & ω augmentum est
temporale: in ε, syllabicum Atticis proprium, 298. 7.
Rarius ea quæ deriuata sunt è nominibus compositis, 35
vel è nominibus & verbis conflata: vt ἀνομιγέπιπια-
μίν & μεμελοπιπιαμίν, apud Eustathium, ab ἀνομι-
γοπιπία nomen singo, & μελοπιπία melicè conpono. regula-
rius apud Demosth. περιδοπίηται à πεδοπία liberos
procreo.) Porro in his compositionibus, præpositio
in vocalem desinens vocalem finalem amittit, quum
verbum (sive auctum illud sit, sive in auctum) incipit à
vocali: vt ἐπαίρω attollo, ἐπήρω attollebam, ex ἐπι ad, &
αἶρω tollo. sic in decompositis, συγκαταφίξω simul desero,
συγκαταφίξω simul deserebam, ex συν cum, γενά de, &
φίξω fero. Quod si prima verbi vocalis sit aspirata, fi-
nalis in præpositione tenuis vertitur in aspiratam: vt
ἀραρπύξω abripio, ἀρήρπαζον abripiebam, ex ἀπό ab, &
ἀρπύξω rapio. Sic Doricè ποτέδω & ποτορόω aspicio, ex
πῶ quod est πῶς ad, & εἶδω atque ὄρω video. Iones
verò & Eolenses retinent tenues: vt ἀπινέ deuenit,
ex ἀπό ab, de, & ἰκνύμαι venio. Πρω tamen & πῶ non
abiciunt finales: vt πῶδω circumduco, πῶδωζον circum-
ducebam: πῶροω prouideo, πῶροωζον prouidebam. ἀφί
modo retinet, modo amittit, sive auctum sit verbum,
sive in auctum. Retinet, vt ἀμφανόω induens, apud
Plutarch. ἀφίονται induitur, apud Gregor. ex ἀφί cir-
cum, & ἰνώ sive ἰνυμι induo, vestio. indeque perfectum
pass. ἀμφιμύει circumuestitus, indutus, teste Budæo.
Amittit sæpius, præsertim ante augmentum: vt ἀμφα-
φάων circumcirca contrectans, apud Apollonium: ἀμ-
φικάλυψι circumstexit, apud Heliōdum: ἀμφίσησω cir-
cumsteterunt, apud Sophoclem. Nonnunquam post
ἀμφί omittitur augmentum, vt ἀμφίποπῶτο circumuola-
bat, apud Homerū: ἀμφιδέμας circumcirca exirruerat,
apud

- apud Iosephum. Interdum augmentum fit in ipsa præ-
 positione: vt ἡμφίσι *induit*, & ἡμφισμένη *induita*, apud
 Xenoph. ab ἀμφιέννυμι *induo*. Interdum utrobique: nam
 ab ἀμφισάλα *apud Euripidem est ἀμφισαλον φόνα, obtruit*
 5 *εἰ δέ: & ἡμφισαλον, apud Demosth. teste Budæo. Eadem*
ratio est in Æolico ἀμπί. sic enim idem Budæus ex
*Æthenæo affert ἀμπίχρημι, ab ἀμπίχρημι *induo*: & ἡπι-*
*χρημι ex Platone; ab ἀμπίχρημι *induo*, amicior: nec non*
ἡμπίχρημι ex Luciano, augmento duplicato. at Homerus
 10 *Od. ζ, Ὀδύσειας ἡμπίχρη ὄμιος, sine augmento. Obseruan-*
dum verò, hanc præpositionem in compositis resumere
aspiratam, quum initium verbi aspiratur, vt apud Eu-
stath. μεθ' ἀρρηκίως ἄνω γνάβες ἀμφίξη, ab ἀμπίχρημι, in
quo themate, sicut etiam in cognato ἀμπίχρημι, Ionica
 15 *πρὸ πη φ in π versum est, propter asperitatem τῆς ἐπιπλη-*
σίας, vt testatur idem Eustath. Apud poëtas etiam cæ-
teræ præpositiones retinent interdum vocales finales:
*vt δαπαίνω *consequor*, adimebat reditum, apud Hom. νέκω*
καταίνων, mortuum conuestiebant, apud eundem. Præ-
 20 *terea εἰ ante syllabicum augmentum ε, redit in ιξ: vt*
εὐδείπω deficio, ἐξείλω deficiebam. Redit etiam υ
in præpos. ὦν & οὖν, ante consonantes vel mutatum
*vel abiectum: vt ἐδείπω *prætermitto*, ἐνείλω *prætermit-**
*tebam, ex εἰ in, & δείπω *linguo*: συράπιω *consuo*, σωίβ-*
 25 *ιαίω *consuebam*, ex οὖν con, & ράπιω *suos*: συζώνυμι *con-**
*iungo, σωιζώνυμι *coniungebam*, ex οὖν con, & ζώνυμι*
iungo. Hac de re plura vide in tractatu de Innestigatio-
ne in Verbo Συρήζωνος. ² Huius fut. ἀπολαύσει: aorist. 2 *ἀπολαύσω.*
 prim. ἀπέλαυσε, ἀπέλαυστες, ἀπέλαυσε, tertia plur. ἀπέ-
 30 *λαύσει: dicitur & ἀπέλαυσε vt ἀπέλαυσε, Atticè augmen-*
to syllabico: in temporale η mutato: perfect. ἀπολέ-
λαυσε: infinit. ἀπολελάουμένα. ³ Futur. ἐπιχρήσει: aorist. 3 *ἐπιχρήσω.*
 prim. ἐπιχρήσητε: perfect. ἐπιχρήσηκε: pass. ημαι, ησθε,
 ηται: aorist. prim. ἐπιχρήθητε, ης, η: part. ἐπιχρήθεις:
 35 *ἴστα, ἴν. ⁴ Futur. ἐγκαμύσει: perfect. ἐγκαμύσεικε: pass.* 4 *ἐγκαμύσω.*
 ημαι, ασαι, ασαι: aorist. prim. ἐγκαμύσθη: part. ἐγκα-
μύθεις, ἴντος, ἴνδαιος. sunt qui scribant imperf. ἐγκα-
 40 *μύζον pro ἐγκαμύζον, per pleonasmum literæ γ. ⁵ Sic* 5 *δυσφημία.*
δυσφημία, male dico, infamo, irreligiosè loquor: fut. δυσφη-
 45 *μήσει: aorist. prim. ἐδυσφήμει, ἐδυσφήμεις, ἐδυσφήμει,*
δυσφήμει, indignor, agrè fero: imperfect. ἐδύχεραν, ες, ε:
fut. δύχερανῶ: aor. prim. ἐδύχερανε: & in optat. Æolico
δύχερανε, ας, ε: atque in subiunct. δύχερανῶ, μὴ δύχερα-
 6 *νε, ne graviter feratis. ⁶ Imperf. δῶρκεν, δῶρκεν. huic* 6 *δῶρκεν.*
 opponitur ἵπιω, ᾤ, peiero: falsò deiero: fut. ἵπιω:

solūm habet locum in compositis quorum simplicia non sunt in vsu, sed etiam aliquando in iis quorum simplicia sunt vsitatissima: vt *ποιέωμαι*, *facio*: compositum *παῖδοποιέωμαι*, id est, *filios procreo*, augetur initio, *παιπιδεποιέωμαι*: quod componatur ex nomine *παῖς*, *puer*, *filius*. Ab *ἤμι*, *mitto*, compositum *ἀφίημι*, *dimitto*, nunc augetur initio, *ἠφιδε dimittέβας* (imperf. tanquam ab *ἀφείω*, vt habes, 234; 18.) nunc in medio, *ἀφείμην*, *dimissus sum*, perf. pass. nunc vtrique, *ἠφείην*, *dimissus est*, aor. prim. pass. pro *ἀφείην*. Verūm huiusmodi varietas rarō inuenitur in compositis ē prapositionibus & verbis simplicibus vsitatis, nam hęc ferē semper augentur in medio. ¹⁰ Poētæ verō nonnunquā augmentum syllabicum causa metri positione producunt, geminata videlicet consona sequente, vel assumpta externa consonante: vt à *λήξω*, *cesso*, futur. *λήξω*: aor. prim. *ἔληξα*, & geminato *λ, ἐλληξα*. à *δραπέω*, *sonitum do*, aor. prim. *ἰδραπέσσω*, & poētice *ἰδράπησσω*, aduocatō externo *γ*.

rietas ubi habeat locum.

παιπιδεποιέωμαι.

*ἠφιδε.
ἀφείμην.
ἠφείην.*

¹⁰ *Augmentum ē à poētis positione productum.*

*ἔλληξα.
ἰδράπησσω.*

*De perfecto.
ē in o.*

*πέποιμα.
βίβροχα.
μειδίηκα.*

² *Reduplicatio Attica in praeterito inceptorum ab ε, ο, & α breui.*

*ἐρέεκα,
ἐρέελομαι.
ἀγέγεκα,
ἀγέγελομαι.
ὄλωλα.
Atticissimus.*

*ἀλήλεκα.
ἐπεπέτηκα.
ἀλήλιφα.
ἐλήλυθα.
ἐπηπέμακα.
ἀκίκα.
ἐπέπεικα.*

Perfecto Attici penultimam ē disyllabi primae & secundae coniugationis vertunt in ο: *πέπω*, *mitto*, *πέπειμα* communiter, *πέπομα* Atticē: *βρέχω*, *βέβρεχα*, *βέβροχα*, *irriego*.

Verbum *μένω* ¹ facit *μεινέηκα*, tanquam à *μηνίω*, *maneo*.

² Attici inchoatorum ab ε, ο, & α breui, praeterito communi praefigunt duas priores literas praesentis: *ερίζω*, *contendo*, *ἤεκα*, *ἐρήεκα*, passiuum *ἐρήελομαι*: *ἀγείρω*, *congrego*: *ἠγερκα*, *ἀγήγερκα*, ³ *ἀγήγερομαι*: *ὄλλω*, *perdo*, *ὄλα*, *ὄλωλα*, praeteritum medium est.

⁴ Corripitur autem praeteriti Attici tertia syllaba, si trium syllabarum numerum exsuperit: hoc modo; vertitur *η* in *ε*, *ω* in *ο*, *φ* & *δ* abiiciunt *ε*, *οι* & *υ* subiunctiuam: *ἀλήθω*, *ἠληκα*,

⁵ *ἀλήλεκα*, *τοιο*: *ἐρωτώ*, *ἠρώτηκα*, *ἐηρώτηκα*, *interrogo*: *ἀλείφω*, ⁶ *ἠλειφα*, *ἀλήλιφα*, *υπο*: *ἐλάθω*, *ἠλάθα*, ⁷ *ἐλήλυθα*, *uenio*: *ἰτοιμάζω*, *ἠτοίμακα*, *ἐτηθίμακα*, *paro*: *ἀκίω*, *ἠκκα*, *ἀκίηκα*, *ἀκίδιο*.

At *ἐρείδω*, *σῆπτο*, *fulcio*, ⁸ *ἠρεκα*, *ἐρήρηκα*, ⁹ *ἐρή*.

- syllaba Doricé manet longa: prima plur. εἰληλυθῶν, & syncope εἰληλυθῶν. ⁸ Hinc particip. ἠρπικῶς, ὅτ'⊙, qui ⁸ fixit. ⁹ A tertia sing. ἠρπικήται fit tertia plur. Ionica ἠρπικῶν, ⁹ *nixi sunt*, 190, 15. & 20. plusquamperfect. sumit aliud incrementum, ἠρπικῶμεν, *intraferam*. ¹⁰ Bœoticé ¹⁰ ἀγείρα, η in ψ mutato, 2; 4, 25. ¹¹ Præteritum est medium: participium ὀ ἀγείρας, ἢ ἀγείρα, *apertus, aperta*. ¹¹ Et rursus aucta præpositione, ἠνείρα. ¹² Tertia plural. ¹² 13 ἰανίουθ' ἰανιωτο, *emebant*, ab ἀνίουται. ¹⁴ Vt ab οἰνο- ¹⁴ χόρῳ, *vinum fundo*, imperfect. ἀνοχῶν, ἀνοχῆς, ἀνοχῶ & ἀνοχῆ, *Il. γ.* Cæterum his quæ hoc loco à CLENARDO recensentur, non vtuntur doctiores qui profa oratione scripserunt, nisi cum appositione huius augmenti ε. at poetæ illud non raro detrahunt: vnde ἄρα pro ἰάρα, ¹⁵ *intuebat*, tertia imperfecti ab ὀραῖα. sic ab αἶρα, αἶρα: aorist. prim. ἄρα pro εφρα, & soluta diphthongo ἀίρα, αἶρας, αἶξε: perfect. ἄρα: pass. ἄραμαι: plusquamperfect. ἄραμεν, ἄρο, ἄκτο. vnde tertia plural. Ionica (190, 15.) ἄρα, cum ἰπῖ, ἰπῶμεν, *clausi erant*, *Il. μ.* ¹⁵ Atque hinc ¹⁵ vitatissimum illud participium ὀ οἰκῶς, ὅτος, *similis*. at ὀ οἰκῶς, ὅτος, *similis, conueniens*: & neutrum τὸ οἰκῶς, ὅτ'⊙, *par, consentaneum, vero proximum, signum necessarium*, ducuntur ab οἰρα pro οἰρα, quod formam habet præteriti medij ab οἰρα, retento ψ, non in η mutato: suat qui velint, Bœoticum esse pro aoristo primo οἰρα, *similis sum*; in cuius tertia plur. reperitur οἰρασι pro οἰραν, ab οἰρα: cuius futur. οἰρω: perfect. οἰρα: pass. οἰραμαι, οἰρα, & soluta diphthongo, versoque ε in η, ἠείρα, *similis es*: sic in plusquamperfecto ἠείραμεν, ἠείρο, ³⁰ ἠείρο, *similis erat*. tertia perfecti οἰραται, cum augmento ε, ἠείραται, *similis est*. Hæc præterita præsentis significationem habent, & plusquamperfectum imperfecti. ¹⁶ Sic in aoristo secund. οἰπον, ἠέπον, ab ἰπω dico, quod ¹⁶ per ψ augetur. ¹⁷ Hoc fit contra regulam generalem, ¹⁷ 35 quæ vult ε augmentum syllabicum notari semper spiritu tenui. ¹⁸ Tertia persona οἰραται, *fatum est*: tertia plusquamperfecti οἰρατο, *fato decretum erat*: particip. οἰραταί⊙, *fatalis*. Pro οἰραται reiecto ε, & metathesi, dicitur ἠείραμαι, *fatalis sum*: inferitur β, quod μ ante ε non ponatur, 6, 9. hinc ἢ ἠείραται, vt ab οἰραται ἢ οἰραται, id est, *fatum, fors, fatalis curus*. sunt qui scribant cum spiritu aspero οἰραται, οἰραται. Ab eodem μέραται præteritum med. est μέραται, *sortitus sum*, & poetice ἠείραται facta metathesi: qua etiam in quibusdam aliis præteritis vtuntur:

εἰληλυθῶν.

ἠρπικῶν.

ἠρπικῶμεν.

ἀγείρα.

ἠνείρα.

ἠνείραται.

ἰανίουθ'.

Notio.

ἄρα, ἰάρα.

ἄρα, ἰάρα.

ἄρα, ἰάρα.

ἄρα, ἰάρα.

ἰπῶμεν.

οἰκῶς, ὅτ'⊙.

οἰκῶς, ὅτ'⊙.

οἰκῶς, ὅτ'⊙.

οἰρα.

οἰρα.

ἠείρα.

ἠείρα.

Annotatio.

ἠέπον.

Regula.

οἰραται.

οἰραται.

οἰραται⊙.

ἠείραται.

ἠείραται.

οἰραται.

οἰραται.

οἰραται.

ἰοσυμμη:

ἰοσυμμῶς:

ἰοσυμματα.

ἰοσυμμο.

ἰοσυμμο.

De plusquamperfecto actiuo
et medio.

Atticismus.

ἐκκεχλωμένη.

ἤδη.

ἰτετύφισαν, ἤδη-
σαν, ἀκκηγύισαν,
ἀ τυπίω, εἶδω,
ἀκχύω.

πριμελιώω.

Plusquamperfectum cum tri-
plici augmento:
ἠγηγέρην, ἠρω-
ρῶρην, ἠκηκῶρην, ab
ἀγείρω, ὀρώσω,
ἀκχύω.

ἰώλπην, ἰώργην,
ἰώκην: ab ἰλπῶ,
ἰργῶ, ἰκῶ.

Ionismus.

ὀδῶδη:

ὀδῶδενου:

ὀδῶδῶς.

ἤδη, ας, ε.

Dorismus.

ἰλελοῖπτον.

ἰπριπράζαν.

vt ἰοσυμμη, motus sum, pro ἰοσυμμη, ἄ σδῶ, moueo: part.
ἰοσυμμῶς, properans: hinc aduerb. ἰοσυμμῶς, studiose,
certatim, properè: tertia perfecti ἰοσυμματα, cum ἰπι, ἰπῖοσυμμη,
impetū fecit: plusquamperfecti ἰοσύμμω, ἰοσυμμο, ἰοσυμμο, ruerat,
cum ἰπρι, ἰπριπράζαν, persuadebat: potest tamē etiam censerī
imperfectum à συμμη: aor. prim. ἰοσύμμω, tertia plur. ἰοσύμ-
μω, & Bacoticè ἰοσυμμο, ruerunt, 192, 29.

- 1 Plusquamperfecti & prima & tertia singu-
laris, Atticè per η sine ν: ἐτετύφην ἐγῶ, verberaue-
2 ram ego: ἐτετύφην ἐκεῖν, verberauerat ille: 2 vnde
ἐκκεχλωμένη plusquamperfectum medium à χάλω,
3 dehisco: & ἤδη pro 3 ἠδεν ab εἶδω, video, scio.
4 4 Tertiam pluralē εἶαν Atticus effert per εαν
5 elidendo subiunctiuam: 5 ἐτετύφειαν, ἠδέαν, ἀκκη-
γύειαν, verberauerant, nouerant, audierant.
6 6 Est quandoque hoc tempus contentum
incremento perfecti: τεθιμελιώω, fundatus erat,
plusquamperfectum passiuum à Θειμελιόομαι,
fundor, aris.

Atticum plusquamperfectum temporaliter
7 initio augetur: ἀγηγέρημα, 7 ἠγηγέρημα, congregaui,
8 congregaui: ὀρώρηχα, 8 ὀρωρῶρηχα, fodi, foderam: ἀκί-
κοα, ἠκηκῶρη, audiui, audieram. Excipe ἐληλύθη &
9 9 ἐληλύθει, veneram, ab ἐλήλυθα & ἐλήλυθα, ab
ἐλάθω, venio. At ἰολπα, speraui, ἐώλπην: ἰοργα, feci,
10 10 πατραῖ, ἐώργην: ἰοικα, similis sum, 10 ἐώκην, 11 augen-
11 tur secunda syllaba, pro ἰολπην, ἰοργην, ἰοικην.

- 1 I D Fit arrepta ab Ionibus occasione, qui primam
personam plusquamperfecti actiuī & mediī per εα, &
tertiam per εε efferrunt; quæ Attici & Doræ in η con-
2 trahunt. 2 Sic ὀδῶδη, oliuerat, ab ὄζω: præf. med. ὀδῶ, 197, 8. 19
Atticè ὀδῶδου, δ pro ζ repetito, (hinc infin. ὀδῶδενου, &
part. ὀδῶδῶς, ὀδῶδῶς) plusquāperf. ὀδῶδῶν, ὀδῶδῶς, ὀδῶδῶς, & Io-
nicè detracto priori augmento ὀδῶδῶς, † ὀδῶδῶς, ὀδῶδῶν,
3 & crasi Attica ὀδῶδῶν. 3 Vide Inuestigationē thematis in
verbo εἶδω. Reperitur & Ionicum ἠδῶα, ἠδῶας, ἠδῶε, noue-
4 ram, ας, ας: vnde factum est Atticum ἠδῶη, nouerim & no-
uerat. 4 Idem & Doræ obseruant. His similia sunt
ἰλελοῖπτον, reliquerat, à λείπω: præf. med. λῖλοιπῶ, 197, 22.
ἰπριπράζαν, cogitant: à πριπράζω: præf. med. πριπράζαν, 197, 22.
καζῶ

ἀπαυρήκασαν, cesserant, & detracto : Ionicè, *καραρήκασαν,*
ἀ χωρίων, με. ἦσαν, π. κησ. ⁵ Ionicè sine *ε, πτύφισαν.* ⁶ Iones
& ποῦτα id in multis obseruant: imò non rarò perfecti
 quoque augmentum plusquamperfecto pass. detrachunt;
 atque nonnunquam imperfecti augmentum tantum-
 modo illi concedunt: vt *δέδεκτο, δέκε* & *ἴδεκε*, atq; ectasi
 poetica *δέιδεκε*, pro *ἰδέδεκε*, *susceperat*: & prima persona
ἰδέγμεν pro *ἰδέδῃμεν*, à *δέχομαι*. ex *δέιδεκε* fit tertia
 plur. Ionica (190, 15.) *δέιδεκε*: sic in tertia plurali per-
 10 fecti, *δέδῃκαται, suscepunt.* *ἔλακε* pro *ἰλέλακε*, *cubnerat*,
 à *λέγομαι* seu (vt Eustath.) *λέγομαι*. *ἰλέλικε*, *conuolutus*
erat, pro *ἠλέλικε*, ab *ἰλίω*: fut. *ἰλίξω*: præter. *ἠλίξα*: pass.
ἠλίγημι, & per reduplicationem Atticam *ἠλίγημι*;
 vnde plusq. *ἠληλίγημι*, *ἠληλίξω*, *ἠληλίκε*, & sublato vtroq;
 15 augmento, remanente tamen reduplicatione, *ἰλέλικε*.
ἀπάμειπε pro *ἀπήμειπε* *responderat*, ab *ἀπαμείβομαι*. Sic
 enim restituit Sylburg. quod erat in primis editionibus
 mendosè, *ἰπάμειπε* pro *ἰπήμειπε*: respondendi enim
 (inquit) significationem habet, non *ἰπαμείβομαι*, (quod
 20 est *mutare, & alternare*) sed *ἀπαμείβομαι*. Idque passim
 apud Homerum. sed & apud Xenoph. *ἄθε ἀπημείφθη*,
sic respondit. *ἔπληθε* pro *ἰπέπληθε*, *impletus erat*, vel *im-*
plebatur: & in tertia plurali *ἔπληθε* pro *ἰπέπληθε*, à *πλάω*
 ἢ *πλήω*. nisi malis esse imperfectū à *πλήω*, penultima
 25 remanente longa in voce pass. *πλήγημι, πλήγημι, ἔπλησο*,
ἰπληθε. *κέκαραν, κέκαρας, κέκαραί*, *totonderam, as, at*, pro
ἄνεκαραν, à *κείρω*, fut. *κείρω*, 157, 34. perfect. *κέκαρα*, 175, 7.
 pass. *κέκαραμι, κέκασα*, pro *ἄνεκασα*, *fractus erat*, à *κλάω*:
 fut. *κλάω*: perf. *κέκλαα*: pass. *κέκλααμι*. *πάλλε*, *vibratus*
 30 *fuerat*, pro *ἰπέπαλλε*, à *παίλωμι, vibror*. *πυραπολειλάωκεν*
 pro *πυραπολειλάωκεν*, vel pro *πυραπολαύωκεν*, *obiter fructum*
ceperat. à *πυραπολαύω*, quod componitur ex *πυρα* &
λαύω, atque *δοπλάω* ex *δοπ* & inusitato *λαύω*. *πιφό-*
θηθε, *territus erat*: vnde tertia plur. Ionica (190, 15. & 34.)
 35 *πιφοθηθε* pro *ἰπιφόθηθε*, à *φοβέω, με. ποω*. *χύτο*, *fusus erat*,
 pro *ἄνεχθη*: in tertia plur. *χύτο* pro *ἄνεχθη*: cum solo
 imperfecti augmento *ἔχθη*, cum *ἀμφι, ἀμφέχθη*, *circum-*
fusus erat, vel *circumfundebatur*. ⁷ Potest duci *ἠζηγέκεν*
 ab *ἀζέρω*, de quo supra, 297, 28. vel ab *ἰζέρω*, *excito*:
 40 quorum perfectum *ἠζερκε*, *collegi vel excitavi*: pass. *ἠζε-*
μαι, *collectus sum vel excitatus sum*: Attice ab *ἀζέρω*,
ἠζήκε, *ἠζήκε*, *ἠζήκε*: ab *ἰζέρω*, *ἰζήκε*, *ἰζήκε*: plus-
 quamperfectum ab vtroque *ἠζηγέκεν*, *congregaram* vel
excitaram. ⁸ At *ἄραριζθη*, *porrexeram*, ab *ἄρω*: pass. *ἄρω-*
 8 *ἠζην*, *ἄρωριζθη*, *ἄρωριζθη*: hinc detracto priori augmento
 fit

καραρήκασαν.
πτύφισαν.
Augmentū plus-
quamperfecti
apud Iones &
ποῦτας.
δέδεκε, δέκε,
ἴδεκε, δείδεκε.
δέιδεκε.
ἔλακε.
ἰλέλικε.

ANNOTATIO.

ἔπληθε:
ἔπληθε.
κέκαραν.
κέκλαα.
πάλλε.
πυραπολει-
λάωκεν.
πιφόθηθε.
χύτο.
ἀμφέχθη.
ἠζερκε, ἠζερμαι.
ἠζήκε.
ἠζήκε.
ἠζήκε.
ἠζήκε.

ὄραριζαζο.
ἑλληλύθισαν.

ἰοίκασαν.
ἰώρπιζον.

De aorist. 1.

εἶπα.
ἦνεγκον.
ἔθηκε.
ἔδωκε.
ἦκε.
ἔχεα, ἔχουσα.
ἔσδωα, ἦλδωα.
ἔκηα.

Ducta ab εἶπα 1
ἐνεγκον.

κακχῦσαι.

ἔκαυσα:
ἐκαύθην.
κῆα, κῆας.
κῆαθ.

De aorist. 2.

ἦραρον.
ἶδον.
ἦλθον.

ἠένηρον.
ἔπρασον.
ἔδρακον.
ἔπληκον:
ἔπληκον.

fit tertia plur. Ionica (190, 15.) ὄραριζαζο, porrecti erant.
9 9 Tertia plur. ἑλληλύθισαν, & Atticè ἑλληλύθισαν. 10 Et
10 sine augmento, ἰοίκασαν: in tertia plur. ἰοίκασαν, & Atticè
11 ἰοίκασαν, similes erant. 11 Sic ἰώρπιζω, festum diem ago:
imperf. ἰώρπιζον pro ἠώρπιζον.

Aoristus primus consonantem seruat futuri, præter quinque, ἔπω, εἶπα, dico: ἐνέγκω, ἠένηκα, fero: τίθημι, ἔθηκα, pono: δίδωμι, ἔδωκα, do: ἵημι, ἦκα, 1
1 mitto: 1 duo primi, etiam in reliquis modis vsurpantur; tres ultimi, minimè. 19

4 Quatuor scribuntur purè: χῶω, ἔχεα vel 2 ἔχουσα, 10
3 fundo: σδῶω, ἔσδωα, moueo: ἀλδῶω, ἦλδωα, uito: 3 καίω vel
κάω, ἔκηα, accendo, sublata futuri consonante.

1 A B εἶπα imperatiuus εἶπον, εἰπάτω: optat. εἶπαμι:
particip. εἶπας, αὐτ. Ab ἠένηκα imperat. ἠένηκον, αὐτ. 15
κῶω: optat. ἐνέγκωμι: infin. ἐνέγκω: particip. ἐνέγκας,
αὐτ. in voce med. ἠένηκῶμι, tertia plur. ἠένηκῶτε, &
Ionicè reiecto augmento ἐνένηκῶτε, tulerunt: infin. ἐνέ-
2 κῶω: particip. ἐνένηκῶμι. 2 Dicitur & ἔχουσα, à fu-
3 χῶω: hinc infin. χῶωσι, cum κτ, κακχῶωσι, & πο-
3 κῶωσι, effudisse, 173, 15. & 23. 3 Καίω siue καίω facit
in futuro καύσω, pro καίω vel κῆω: hinc alius aoristus
ἔκαυσα: & in aor. primo pass. ἐκαύθην, succensus sum.
at ἔκηα fit à κῆω, sublata futuri consonante; non autem
à καύσω: hinc infin. κῆωσι: part. κῆας: aorist. prim. med. 15
ἐπηάμην: tertia plur. reiecto augmento κῆαθ, accende-
runt: particip. κῆαμθ, qui accendit vel ussit.

1 Aoristus secundus disyllabus 1 in multis nó
corripit penultimam, quòd in eandem cadat
augmentum: ἄδω, ἦδον, cano: ἔδω, εἶλον, traho: ἔδω. 19
2 εἶλον, capio: ἔπω, εἶπον, dico: ἔχω, εἶχον, habeo: ἦκα, 2 ἦ-
2 κον, venio: ἄγω, ἦγον, ago, & Atticè ἦραρον, interpo-
3 sito γα: εἶδω, εἶδον, video: nam ἶδον poeticum est:
ἔλθω, ἦλθον, venio: sed est syncope ab ἦλθον.
3 Etiam trisyllabus 3 penultima longa: ἐνέγκω, 15
ἠένηκον, fero: πέρβω, ἔπαρβον, denasto: δέρω, ἔδρακον, vi-
4, 5 deo: & 4 metathesi poetica, ἔπαρβον, 5 ἔδρακον.
ἔπλησσω, ἔπληκον, percutio, ad corpus pertinet:
ἔπληκον, percussi, ad animum.

In sextæ coniugationis circumflexis nihil ob penultimam mutabitur: χέω, ἔχον, habeo: χρέω, εὔρον, ἰπνεύω: βλάσσω, ἐβλασον, στρέπω, δέπνω, ἔδωπον, ὄλοισιν, ὠλισθον, labor.

6 Τίνα, λέγω, dico: φλέγω, υρο: βλέπω, video, non mutant ε in α; ἔλεγον, ἔφλεγον, ἔβλεπον: at τέμνω, ἔταμον & ἔτεμον, ἴσο.

Tertia pluralis, par primæ singulari, ἔτυπον: sed 7 Bæoti in imperfecto & utroque aoristo hanc personam faciunt syllabis parem primæ plurali, ἐτύπτον, ἐτύπταν: ἐτύψαμι, ἐτύψαν: ἐτύπομι, ἐτύποαν: unde sunt illa, 8 εἶδον, vident, προκεινται: ἐμάθαν, didicerunt: 9 ἤλθαν, venerunt, ab εἶδον, ἔμαθον, ἤλθον.

15 1 ΡΟΤΕΣ Delere in multis. nunquam enim corripitur nisi licentiâ poetica, ut ἴδον, & alia quæ sine augmento efferuntur, ut ἔλον pro εἶλον. 2 In ἤχον re vera non cadit augmentum: neque tamen η mutatur. Idem iudicatio de similibus. 3 Hoc non habet locum nisi in ἐπληρον, de quo hic sermo habetur, aut quum penultima est longa posita. neque enim debet corrigi, si sola positione producat; nisi in verbis quartæ coniugationis, & in finitis in πῶ, κῶ, κῶ, μῶ. 4 Hæc literarum transpositio fit, ut penultima corripiatur.

25 Contra τρέφω, nutrio, aorist. secund. ἔτραφον, pass. ἔτραφην: prima plur. ἔτρέφην, reiecto augmento & facta metathesi ut α producat; τρέφην, & Ionicè aspirata in tenuem mutata (118, 35.) τρέφην, nutriti sumus, nisi malis hoc deducere à τρέπω, oblecto. 5 Sic ab eodem

30 δέχομαι, in præter. medio δέδοχα, & metathesi δέδοχα, vidi.

6 His adde ἐνέγκω, ἐνέγκω, fero. Neque etiam aliàs mutatur in α, nisi illud ε præcedat vel sequatur aliqua immutabilem λ, μ, ν, ρ. 7 Nam pro litera ν ponunt syllabam σεν. 8 Sic imperfect. ἐδολίσσεν, & crasi ἰδούσεν, pro ἰδούσεν ἰδούσεν ἰδούσεν, dolose ago. Inuenitur hæc vox Psalmo quinto, ἰδούσεν τῆς γλώσσας αὐτῶν, linguis suis dolose agebant, linguis suis ad dolum utebantur. 9 Sine augmento ἔλθου: & absque syncope ἔλθου pro ἔλθου. Sic in tertia plur. opt. ἔλθουσιν

40 pro ἔλθουσιν, venissent.

Notio.

ἔλεγον. ἔφλεγον.
ἔβλεπον. ἔπεμον.
ἔπρηγον.

8 εἶδον, ἐμάθη-
σαν, ἤλθον, ab
εἶδον, μαθήσαν,
(sed quasi à μα-
θήω) ἔλθω.

ἔλον.

Penultima aor-
isti dissyllabi
quando longa.

τρέφην.

δέδοχα.

Notio.

ἰδούσεν.

9 ἔλθου, ἤλθο-
σαν: ἔλθουσιν.

Futura

De futuro primo.

ἤξειω.
ἤξειω.
ἤξειω.

1 Futura tria sunt quæ spiritum præsentis non seruant: *τρέφω, θρέψω, nutrio: τρέχω, θρέξω,*
2 *curro: ἔχω, ἔξω, habeo, ad differentiam aduerbij ἔξω, extrâ.*

Quartæ coniugationis polysyllabum futurum in ἴσω³ circumflectunt Attici, tollendo

ἴσω, ἴσω, ἴω:
ἴσμεθ, ἴσμεθ.

3 *νομίζω, νομίσω, νομιῶ, πῖτο: & medium βαδίζομαι, βαδίσομαι, βαδῖνέμαι, vado: ἀγωνίζομαι, ἀγωνίσομαι, ἀγωνιῶμαι, certo.*

Futurum Barytonorum à circumflexis.

βυλίσομαι.
Atticisms.

ἴω, ἴσω.
αἴω, αἴσω.

4 Barytona quædam habent futurum à circumflexis inusitatis; *θείλω, volo: ὀφείλω, debeo: μέλω, curro: αὔξω, augeo: εἴλω, coquo: ἀλέξω, arceo, auxilior: in ἴσω, θελήσω, ὀφηλήσω, ab inusitatis, θελήω, θελήω, &c. Sic etiam βυλίσομαι, βυλήσομαι, tanquã à βυλέομαι βυλήσομαι, volo. Atticorum enim est è circumflexis facere barytona.*

Sic *πυλέω, nauigo: ῥέω, fluo: χέω, fundo: πνέω, spiro: in ἴσω, πηλέσω, &c. Itidem κλάίω, κλαῖσω, fleo: καίω vel κάω, καύσω, vtro.*

πετραφῆμν.

πέτραμν.

τρέφον.

ANNOTATIO.

1 IN Aoristis secundis & præterito medio seruantur vt in præsentibus: in reliquis temporibus retineatur futuri: aoristus igitur secundus est *ετραφον, 15, 3, & poetice πέτραφον, 15, 1, 172, 17.* vnde infinitiuus Ionicus *πετραφῆμν, 182, 7.* passiuum habet significationem, *nutritum esse: præteritum med. τέτροφε, nutriti: at præterit. act. τέτραφα: pass. τέτρημναι, φαί, πλε, & Atticè τέτραμναι: aor. prim. ἰπέφθλω: actiuus ἔτρηψα: imperat. τρέψον: med. ἔτρηψάμην: part. τρηψάμεν, qui educavit. à τρέφω optatiuus τρέφοιμι, & μι in λω verso Atticè vt in circumflexis, 214, 14. τρηφῶν, syncope τρέφον, alerem. [πετραφῆμν, porro sicubi passiuè usurpatum reperitur, (actiuam enim potius vt terminationem, ita significationem habet) habet primum apocopen finalis ay, deinde systolen vocalis longa, & à fronte reduplicationem Æolicam atque poeticeam, 172, 17. ita vt ex τρηφῶν fiat primum πετραφῆμν, inde πεφῆμν, systole & anadiplasia pro πετραφῆμν, sicut πεφῆμν Hesychius assert pro τρηφῶν, priuatum esse nam pro communi τρηφῶν, Doræ τρηφῆμν dicunt: è quo poetæ πεφῆμν faciunt, amputata primum finali ay, deinde posteriore η correpto, & priore per syncopen extrito.]*

Hinc

* Hinc in compositis mutatio tenuium in aspiratas: 2

ἀπιζομαι, fut. med. ἀπιζομαι, mihi vindicabo: ἀπιζω, absti-

neo: futur. ἀφιξω: med. ἀφιξομαι. ἐπιζω, inhabeo: fut. ἐφιξω:

inf. ἐφιξεν. κρηζω, obtineo: futur. κρηξω: ἐκρηξεν, bene

habebit, bene succedet. κρηζω, cum aliquo habeo, particeps

sum: fut. κρηξω: med. κρηξομαι, partem capiam. ὑψιζω, su-

ffineo, submitto: fut. ὑψιξω. 3 Huiusmodi fut. circumfle-

xa terminationibus conueniunt cum futur. sec. eiusdem

vocis ac modi, atque in maximo sunt vsu apud quosuis

10 oratores: vnde ἀκυσπῶ, ἀκυσπῆς, ab ἀκυσπῶ, audire facio:

ἀκυσπῆς, ἀκυσπῶ ab ἀκυσπῆς, deuoneo: βαδισῶ ἀ βαδισῶ: γνω-

εῖω, ἀ γνωεῖω, notum facio: ἐξῆω ab ἐξῆω, appropriatio:

ἐλπιῶ ab ἐλπιῶ, spero: κρηδῶ & medium κρηδῶμαι, sededo,

ἀ κρηδῶ, sededo: κρημῶ ἀ κρημῶ, porto: μακχεῖω ἀ μακχε-

15 ζω, beatum dico: οἰκτιῶ ab οἰκτιῶ, misereor: ὀνηδῶ ab ὀνη-

δῶ, exprobro: ὀρηπῶ ab ὀρηπῶ, mane surgo: ὀρῆω ab ὀρῆω,

definitio: ποδῶ ἀ ποδῶ, compe de vincio: σαφρῶ ἀ σαφρῶ,

10 ζω, notum facio. Dores in horum terminationibus pon-

unt & pro & suo more, II 9, 9. vt ἀγωνιῶμαι, decertabo,

10 pro ἀγωνιῶμαι, ἀ ἀγωνιῶμαι. ἀνδραποδισομαι, in seruitutem

rapio: futurum medium ἀνδραποδισομαι, Atticè ἀνδραπο-

δισομαι, Doricè ἀνδραποδισῶμαι, & tertia plur. ἀνδραποδισῶν-

ται, pro ἀνδραποδισῶνται, in seruitutem rapient. communis

esset ἀνδραποδισῶν. 4 Vide Inuestigationem thematis

15 in verbo ἄνξω. 5 Hæc futura πηδῶσω, ῥόδῶσω, χυδῶσω,

πῶδῶσω, fiunt ab Æolicis πηδῶω, ῥόδῶω, χυδῶω, πῶδῶω. sic

ῥῆω, curro, ῥῶδῶσω, & medium ῥῶδῶσωμαι, ἀ ῥῶδῶω: & † νῆω,

νῶδῶσω, ἀ νῶδῶω, nno. quum autem significat neo, nato, vado,

facit in futuro νῆσω. Caterum κλαῖωσω & κλαῖωσω fiunt ab

30 Æolicis κλαῖωω, κλαῖωω, quæ ab Atticis κλαῖωω, κλαῖωω, addito u

sunt facta: Attica verò ἀ communibus κλαῖωω, κλαῖωω, sub-

tracto.

1 Imperatiui tertiam pluralem Attici faciūt

similem genitiuo plurali participiorum eius-

35 dem temporis; τυπῶντων, τυφῶντων, pro τυπῶ-

των, τυφῶντων.

Secundus aoristus vltimam grauat, τῶπε: sed

acuuntur tres, 2 ἐλθέ, venito: 3 ἔρε, inuenito: 4 εἰπέ, 2, 3

dicito: sic Atticè 5 λαβέ, accipito: 6 ἰδέ, videto: cūm 4

40 communiter dicant λάβε, ἰδέ. 5, 6

1 Hinc Μελόντων, cura sint, pro μελῆποςται, ἀ μέλω,

1 curro. ποιῶντων, faciunt, pro ποιῶσται, 204, 205. ἀρξῆδόν-

των, nuntiant, pro ἀρξῆδῶσται, ab ἀρξῆδῶω, nuntio. 2 Ab 2

2 ἀρξῆδόντων.

ἀφίξομαι.

ἀφιξω.

ἐφιξω.

κρηξω.

μυθῶμαι.

ὑψιξω.

3 Futura actiua

in ῶω, & media

in ῶωμαι, ab ῶω,

& eorum ter-

minationes.

Dorismus, &

pro &.

ἀγωνιῶμαι.

ἀνδραποδισῶμαι.

4

5 Futura in ῶσω

ἀ monosyllabis

in ῶω.

ῆω, ῶδῶσω, &

ῆσω.

Æolismus.

Atticismus.

1 De imperatiuo.

τυπῶντων.

τυφῶντων.

2, 3 ἐλθε, ἔρε, εἰπέ,

4 λάβε, ἰδέ.

5, 6

1 μελόντων.

ποιῶντων.

2 ἀρξῆδόντων.

ἐλάττω. Vide 302, 34. & Inuestigationem thematis in
 3 verbo ἔρχομαι. 3 Vide 303, 3. & Inuestigationem the-
 4,5 matis in verbo βέλτομαι. 4 Vide 286, 26. 5 Vide Inue-
 stig. thematis in verbis λαβάνω, λαμβάνω, &c. & 178, 4.
 6 6 Vide 302, 33. & Inuestig. thematis in verbo εἶδω.

De optatiuo. 1 1 Optatiuo Æolico non vtuntur Attici nisi
 in secunda & tertia singulari, τῷ ἴεας, τῷ ἴεε, &
 tertia plurali, τῷ ἴεαν.

1 1 DIXERAT 181, i. v. sitatissimum esse apud Atti-
 cos optatiui primum aoristum Æolicum.

De subiunctiuo. 1 Subiunctiuo secunda & 1 tertia persona tam
 barytonorum quàm circumflexorum & ver-
 borum in μι, continet diphthongum impro-
 priam, εἰάν τύπη, τύπη: ποιῆς, ποιῆ: τίθης, τίθη.

1 1 PRO τύπη, ποιῆ, πῆ, Iones dicunt τύπησι, ποιῆσι, πῆσι.
Notio. 1 πῆσι. Vide 228, 33. Illud etiam hoc loco monendum,
 poetas primam personam pluralem subiunctiuorum in
 αἰδρ. efferre per οἰδρ. vt à δέμα, a difico: fut. δέμα: aor. prim.
 εἰδέμεν, 177, 12. hinc in subiunctiuo, δέμα, prima plur.
 δέμαμεν, & poetice δέμαμεν, edificemus.

δεῖμαδρ.

De indicatiuo vocis passiuæ. 1 Passiuo secunda persona præsentis & fu-
 turi in η; τύπη, τυθήση, τυπήση, τετύφη: perfecti
 autem in σαι, ποιήσασαι, vt & præsentium à ver-
 bis in μι, τίθεμαι, τίθεσαι: 1 quem morem & in
 barytonis quibusdam cernimus, φάγομαι, εδο, 2

εσται, pro η.

φάγομαι.

καυχάσομαι,

καυχῶμαι.

η pro ποται

vel ποται.

καθη.

ἐπίση.

δύνη, μέμνη.

Atticisimus. 2 2 Quatuor Attici finiunt in φ, βέλομαι, βέλο-

βηλό. οἶς.

οἶς. εἶ.

3, 4 volo: οἶομαι, 3 οἶς, πῆτο: 4 ἴδομαι, ἴδω, videbo: εἶομαι,
 εἶς, & facta crasi; † εἶ, sum, es.

1 1 VIDE Quæ de hac re copiose diximus, 186, 1.

2 2 Hæc quatuor Communes ab Atticis acceperunt. Ver-
 rum Attici idem obseruât in omnibus ferè præsentibus
 & futuris vocis passiuæ & mediæ: quod non negat
 C L E

CLENARDVS. ³ Et Ionicè οίειν, 186, I. & 19. ⁴ Futurum primū indicatiui medijs ab ὄψεσθαι, video & ὄψομαι.

¹ Perfectum passiuum à verbis in ω, per σμαι faciunt Attici; μιάσω, μείασμαι, fado: μελώσω, μεμόλυσμαι, inquino.

Verbum μένω, μεμίνημαι, vt μεμένικα, velut à μείνω, maneo.

Disyllaba primæ & secundæ coniugationis, quæ Attico præterito mutant ² ε in ο, hîc re-
petunt ε; λέγω, dico, ³ λέλοχα, λέλεγμαι; κλέπω, fu-
ror, κέκλοφα, κέκλεμμαι: inuenitur verò & κέ-
κλαμμαι, furto sublati sum.

Quæ habent ρε cum aliqua consonante, ver-
tunt ε in α; σπείρω, ⁴ ἔσπερα, ἔσπραμμαι, verto: sed
βρέχω, βέβρεχα, ⁵ βέβρωμαι, irrigo.

¹ Hoc Tantummodo obseruatur in primis per-
sonis perfecti & plusquamperfecti, & in participio per-
fecto, μείασμαι, μείασμενον, μείασμενοι: ἐμείασμαι,
ἐμείασμενοι: particip. μεμιασθῆσθαι: non autem μεμια-
σται, μεμιασται, sed μεμιασται, μεμιασται. quidam tamen ab
ἔφασιν, subtexo, ducunt ἔφασμαι, ἔφασται, ἔφασται, & re-
duplicatione poetica ἔφασμαι, subtexis est: ego malim
deducere ab ἔφασω, quod est idem atque ἔφασιν, eadem
tamen formandi ratione. in secunda syllaba substitu-
tam fuit φ pro υ, sic in ἐπήμυος, verius, (quod fit ex
ἐπυος per poetiā reduplicationem, quæ & in nomi-
nibus locum habet) substituitur φ pro ε. ² Vt dictum
est 197, 17. ³ Atticis receptiora sunt εἰλοχα, εἰλεγμαι, 198,
23. ⁴ Atticè ἔσπερα, vt perfectum pass. ἔσπραμμαι, 4
mutat ε in α, ita & plusquamperfectum, ἔσπραμμαι, ἔσπρα-
μμαι, ἔσπραμμαι: hinc tertia pluralis Ionica (190, 15.) ἔσπερασθε,
verserant. ⁵ Hinc participium βέβρεχθῆσθαι, f. οἰσθαι,
vno madidus, non plane ebrius, 207, 20.

Aoristi primi passiuī ἔρρωθην, valeo, & ἐμνή-
θην, memini, ¹ assumpserunt σ, cum non in sit
præterito, ἔρρωσται, μεμνήσται. Contra ἐσώθην per-
didit σ, nam præteritum πῶσσαι à πῶσω, seruo.

Cæterum ἐγνώθην regulariter fit à barytono
γνώω, nosco, μ. γνώσω, π. ἐγνώκα, ἐγνώσμαι, vnde ἐγνώ-
θην. Etiam ἐδωώθην, & Atticè ἔδωδθην,

3-4 οίειν.

De perfecto pass. Atticis pass. μείασμαι. μεμιασμαι. μεμιασμαι. μεμιασμαι.

κέκλαμμαι.

ἔσπραμμαι.

βέβρωμαι.

Notio.

ἔφασται.

εἰλοχα.

εἰλεγμαι.

ἔσπερασθαι.

βέβρεχθῆσθαι.

De aor. 1. pass. ἐρρωθην à ἔρρωσται. ἐρρωθην à ἔρρωσται.

ἐσώθην.

ἐγνώθην.

ἐδωώθην.

ἐδωδθην.

ἰδωνόςδω.

à δωάζω, valeo, possum : sed ἰδωνόςδω, & Atticé
 3 ἰδωνόςδω, à δωάζω, μ. ³ δωήσω, possum.

δριπέδω, ab δρι-
 πέω, quasi ab
 δριω.

ἑπηπέδω, ab ἑ-
 πηπέω.

καθηπέδω.

ἀφηπέδω.

ἦρηπέδω.

ἑρπέδω, à ῥέω
 ῥώ.

ῥυθείς.

Notio.

ἐκλίθω.

ἐκείθω.

Διακωνέωτες.

ἑπνώθω.

ἑπνόθω.

ἀμπνώθη.

ἑμπνώθη.

De optat. pass.

τυφθεῖμυ.

τυφθεῖν.

τιθεῖμυ, τιθεῖν.

εἶν, ab εἶμι, sum.

τοφθεῖτε.

εἶτε.

De subiunctiuo
 passiuo.

Penultima huius temporis eadem cum per-
 fecto : at δριπέδω & ἑπηπέδω per systolen, ab
 δριμα, inuentus sum, & ἑπημα, laudatus sum.

4 Sic composita ab αἰρέω αἰρῶ, capio, ⁴ καθηπέδω,
 destructus sum : ἀφηπέδω, ablatus sum : & simplex
 ἦρηπέδω, à præteritis ἦρημα, καθήρημα, ἀφήρημα.

Sic ἑρπέδω ab ἑρρημα, quod & ἑρρήδω, dictus
 sum ; vnde ῥυθείς, dictus.

11 Illa quæ verterant præterito ε in α, hîc rursus
 per ε scribuntur ; ἐρίφω, verto : ἑσπασμα, ἑσπέδω.

1 ¹ S I C Apud poëtas verba in ω, quæ in præterito
 perdebant, illud interdum in hoc aoristo recipiunt
 vt ἐκλίθω & ἐκείθω, à κλίω, inclino, & κέλω, iudico : in
 quorum tertia persona perfecti passiuæ non erat, α,
 κλίται, κέκλεται, vt habes 189, 20. ab ἐκείθω, part. κέκλεται,
 ἐστ^α : in plurali οἱ κέκλεντες, cum Διφ, Διφ κέκλεντες, di-
 scereti. Sic à πῦω, spiro, aoristus prim. ἐπνώθω, assumit,
 quamuis non desinat in ω : sine augmento πνώθω,
 πνώθης, πνώθη, cum ἀνῶ, ἀναπνώθη, & poëticè ἀμπνώθη,
 respirauit, refertur ad ἀμπνώθη, 171, 14. & 38. dicitur etiā
 ἐπνώθω, ἐπνώθης, ἐπνώθη sine ν : hinc cum εὐ, ἐμπνώθη sine
 2 augmento, pro εὐεπνώθη, respirauit. ² Hinc part. γαστέρις,
 3 ἐστ^α, cognitus. sic ab ἰσώδω, σωθείς, seruatus. ³ Medium
 4 fut. δωήσω, potero ; perfect. pass. δέδωήσω, potui. ⁴ A
 thematibus κωλύειν, de seruo : ἀφαιρέω, aufero. quæ com-
 ponuntur ex præpositionibus κω & ἀφαι : sed vltimæ vo-
 cales perduntur, & tenues τ & π migrant in suas aspi-
 ratas σ, φ. quare id fiat vide 172, 1. & 9.

Optatiuorum prima pluralis in εἶμυ, pa-
 titur syncopen in omnibus verbis ; τυφθεῖμυ

1 τυφθεῖμυ : vnde formatur ¹ tertia τυφθεῖν. con-
 similiter à verbis in μι, τιθεῖμυ, τιθεῖν, π-
 2 θεῖν. sic εἶν, essent, pro εἶναι, ab ² εἶμυ.
 1. 2 ¹ A T Q U E Secunda τυφθεῖτε. ² Et syncope εἶτε,
 essemus : secunda εἶντε, εἶτε, essetis. thema est εἶμι, sum :
 cuius coniugatio habetur in tractatu anomalorum
 in μι.

Subiunctiuæ secunda persona singularis, εἶπῃ
 diph

diphthongus est impropria, τύπη, ποιῆ, τισῆ, similis tertiæ actiuorum.

QVÆ In subiunctiuum annotauimus, vide 228, 13. & 236, 35. & 237, 8.

5 ¹ Medium præteritum à βλάπω, *lædo*: καλύ-
πω, *tego*: κρύπω, *abscondo*, desinit in βα, βέβλαβα, &c.

¹ ab antiquis in βω finitis, βλάβω, &c.

Sic à βάπω, *tingo*: θάπω, *sepelio*: σκάπω, *fidio*, præteritum in φα, βέβασφα, ¹ ab inusitatis, βάφω, ¹
10 τάφω, σκάφω. sic aoristus secundus & futurum secundum, έβλαβον, βλαβῶ: έβασφον, βαφῶ.

Verbum μίμνω, *maneo*, facit μέμονα, à μένω: ² fit enim μίμνω per pleonasmum à μένω: & solent huiusmodi vertere e in ι, πῆτω, πῆπω, *eúdo*: τέκω,

15 τίλω, *ratio*: ῥέπω, ῥίπω, *proijcio*: ἔπω, ἔσσω, *dico* ³.

Duo illa, τέτελα & μέμελα, vnde ⁴ μέμνηα, fiunt à τέλειω, τελῶ: μελέω, μελῶ, quæ † Atticè grauan-
tur, τέλω, *perficio*: μέλω, *cano*.

12 Illa, ⁵ δέδηα & κέκηα, à δάω, *dinido*, *epulum præ-*
⁶ *beo*, *comburo*: & καίω, *adoleo*, *υρο*: υτ φαίνω, ⁶ πείθηα, ⁶
appareo.

Futura secūda media sūnt, ⁷ ἔδομαι, *edam*: ⁸ πίο-
μα, *bibam*: ⁹ φάγομαι, *edam*, præter morem: cir-
cumflecti enim deberent, vt τυπέμαι.

15 ¹ A v His quæ hîc antiqua siue inusitata appellantur,
per interpositionem literæ τ facta sunt vſitata in πω, β
& φ ante τ in π mutatis. nam ante τ illæ consistere non
possunt, vt dictum est 5, 4. Cæterum deperdito τ, (quod
in solis præsentibus & imperfectis seruat) non π, sed
germanæ characteristica ponuntur, τ illas non impe-
diente. Itaque e βλάπω, quod fit à βλάβω, præteritum
medium erit βέβλαβα, non βέβλαβω: aorist. sec. έβλαβον,
non έβλαβον: passiuum έβλάβην, *detrimētum accēpt*: vnde
inſinitiuum βλαβῶμαι, *la sum esse*: & part. βλαβείς, βλαβείσσι,
10 βλαβῶν, *la sum, a, um*: atque fut. sec. βλαβήσομαι, βλαβήσῃ,
βλαβήσεται. futur. actiuum est βλάβω: perfect. βέβλαβα:
pass. βέβλαβην, ψα, πτω: aor. prim. έβλάβην: infin. βλα-
βῶμαι. [Porro βλάβω cum verbali βλάβη Eustathius ex
15 *prat.* βέβλαβα factum innuit, *Macedonica* τσση Ἐ φ eis β.

De præterito medio.

βέβλαβα.
τίπεφα.
έβλαβον.
έβλαβῶν.
έβλαβον.

e in ι propter pleonasmum.

τίπελα.
μίμελα.
μίμνηα.

δέδηα.
κέκηα.

De futuro secundo medio.

ἔδομαι, πίομαι, φάγομαι, non έμαι.

β φ in π.

Tempora à βλά-
πω tanquam à
βλάβω.

ANNOTATIO.

κρυλίπω à κρυ-
λιτω.

κρυλίπω à κρύβω.

ἐκρυφα.
Ζυλίπω à πέφω.

σκάπτω à σκά-
φω.

δρῦπιω à δρύφα.
ρίπιω à ράφα.
ρίπιω à ρίφα.
σμίχω à σμίχω.
ψύχω à ψύχω.

Annotatio.

Duarum lito-
rarum pleonaf-
miae.

δύλιπω.

ἰσχυροί.
ἀπ' ἰσ, ἐπ' ἰδ, ἀπ' ἰ-
δρῦ.

utitur autem isto verbo Homer. Od. γ. βλάσθηται δὲ πρὸς γυναικὶ ἰδού. ἐν Anacreon, βλάσθηται βραχὺ ἵσται γούρη, la-
ditur, detrimentum accipit.] Sic à κρυλίπω, quod fit à κρυ-
λίπω, præter. medium est κρυλίπω, abscondi: perfectum
pass. κρυλίπην, testis sum: part. κρυλίπην, & τεστις.
E κρύπω, quod fit à κρύβω, præter. med. κέκρυβεν, occultatus.
aor. sec. ἐκρύβον: passivus ἐκρύβην, ἐκρύβην: unde infin.
κρυβέμεν, occultatum esse: & part. κρυβέμεν, absconditus:
atque fut. sec. κρυβήσμεν, tegar. in perfecto actiuo dicitur
ἐκρυφα, sine repetitione consonantis κ, pro κέκρυφα.
E ζυλίπω, quod fit à πέφω per τ, perfect. med. πέπεφα, se-
peliui: aor. sec. ἔπειπον: passivus ἐζυλίπην: part. πεπεφίς, πεφί-
τη, sepultus: futurum actiuum ζυλίπω per θ, & aor. prim.
ἔζυψα: vt à πέφω, ζυλίπω: πέφω, ζυλίπω: ἔζω, ἔξω, de qui-
bus 304, 1. quæ semper vnâ syllabam aspiratam ha-
bent, duas nunquam, sic à τήπιω, obstupesco, aor. sec. ἔπι-
πτον, part. πεπεπῶν, obstupescit: tamen præter. med. est πέ-
πηπι, obstupui. E σκάπτω, quod fit à σκάφα, præter. med.
ἴσκαφα, fodi: idem est & actiuum, unde pass. ἴσκαμην,
ψαυ, πτω: aor. pri. ἴσκαφθην: infin. σκαφθέμεν: aor. sec. ἴσκα-
φον: pass. ἴσκαφθην, fossus sum. Sunt & pauca alia quæ non
seruant in aoristo sec. præsentis characteristicam: vt
δρῦπιω, lacero vnguibus præ dolore animi: aor. sec. ἔδρυπον:
passivus ἔδρυπην, tanquam à δρύφα. ῥάπιω, suo, ἔρραπον,
ἔρραφην, quasi à ῥάφα. ῥίπιω, projicio: ἔρριπον, ἔρριφην, quasi
à ῥίφα. σμίχω, comburo, ἴσμιχον, ἴσμιχον: part. ἴσμιχίς, ἐ-
βυσθίς, à σμίχω. ψύχω, refrigero, ἴψυχον, ἴψυχον: part. ἴψυ-
χίς, ψυχίτης, τῆ ψυχίση, refrigerat, Aristoph. Hi aor.
sec. in voce pass. sunt vñtati, in actiuo exoleuerunt.
2ª Litera quæ in huiusmodi verbis per pleonasmum
adiicitur, propriè collocanda erat ante ω, vt fit in πίπω,
πίπω: verum in μένω, πίπω, & ἴσσω, hoc non obseruatur:
quæ pugnat consonantium structura, de qua pag. 5. & 6.
non enim dici potest μένω, πίπω, aut ἴσσω, vt ex loco
citato colligitur. quare facta fuit metathesis, ac præ-
cessit litera quæ per pleonasmum addita fuerat, cum nõ
posset sequi. Aliquando autem fit duarum literarum
pleonasmus; ῥάπιω, ῥάραπιω, inuenio: aut, vt quibusdam
placet, talia fiunt à futuris in σω, per pleonasmum κ: sic
ζυλίπω, κ. ζυλίπω: unde ζυλίπω, senescō, & similia. tamen
in δρύπω, ἀρίπω, placeo, κ non mutatur, veluti neque in
ἴσμιχον, ἴσμιχον, sequor: at in hoc nonnunquã κ amittitur:
imperat. ἴσσω, Ionicè ἴσσω, 193, 31. ecclasi poetica ἴσσω, pro
ἴσσω, sequere: infin. ἴσσω, pro ἴσσω, sequi: part. ἴσσω,
3ª pro ἴσσω, sequens. ἴσσω legitur quoque, melius
tamen

tamen ad præcedentia quadrat ἴπῳ, quod cum ἴπῳ eiusdem est originis & significationis: eodemq; modo ab οἰπῳ est οἰπίῳ, dico, increpo. ἴπῳ autem ex ἴπῳ sic derivatum est, vt ἴχῳ ab ἴχθῳ. In γίνομαι autē & per pleonasmū γίνομαι, fio, quamvis γ̄ interdū abiiciatur, tamen retinetur, γίνομαι, non aliter quā si adesset pleonasmus. 4 Verso scilicet ε̄ in η̄ per extensionem poëticam. 4 tertia persona μέμνη, cura est, sumitur impersonaliter. Plusquamperfect. ἐμνησθῆν, & sine ε̄, μνησθῆν, 300, 16. 10 Plusquamperf. cum simplici augmento, δεδήξην, com- 5 bustus eram. 6 Vide 198, 3. 7 Secunda persona ἰδῆν, & 6. 7 Atticē ἰδέει, à themate ἰδῶ, 306, 35. 8 A πίνω: vide Inuestig. 8 thematis in verbo πίνω. 9 A φήγω, quod in aor. sec. & 9 futuro sec. mutat η̄ in ᾱ, vt habes 178, 4.

γίνομαι
γίνομαι.

15 Contractiones verborum suprā commemo-
rauimus: verū & aliter quoq; fit 1 cōtractio; 1
προέδωκας, προέδωκας, prodidisti: προετίθει, προτί-
θει, proponebat: προόπισεν, προέπισεν, prauiusum, mani-
festum: προέργε, προέργε, opera pretium. Sic & τὸ
ἀγαθόν, τὰγαθόν. bonum: καὶ ἐγώ, ἔγωγε, ego: τὸ
ἐναντίον, τὸναντίον, contrarium: τὸ ὄνομα, τὸνομα, no-
men: τὸ ἱμάτιον, τοῖμάτιον, vestis: 2 cuiusmodi cra-
sis apostrophī nota signari solet.

Notanda de cō-
tractionib. At-
ticorum.

προέδωκας à
προέδωκε, 234, 30.

προέτιθει à προ-
τίθει, 234, 20.

3 Perfecti passivi penultima brevis, non 3
semper asciscit σ; δέω, ligo, δέεινα, δέειμαι: vnde
δέειλω, ligatus sum: δράω, facio, δέειρα, δέειραμαι:
vnde δράμα, representatio, actus comœdiarū: ἀρόω,
ἀροκα, ἠρομαι, arō: vnde ἀροτήρ, arator: tamen ὁ
δέειμος, vinculum, tanquam à δέεισμαι.

Notio:

δέειλω.

δράμα.

ἀροτήρ.

δέειμος.

10 Huiusmodi crasis habet ferè tantummodo locū in 1
præpositione σ̄, in articulo neutro ῖ & π̄, & in con-
iunctione καί. atq; σ̄ quidē, sequēte solūmodo vel al-
tero ο̄ μικρῷ vel ε̄, eoq; præcipuè in augmento; sed interdū
etiā citra augmentū, vt dictū est 172, 35. ante ο̄, vt σ̄ δὲ ὄλ-
γω π̄ σ̄ ἐλίγω, paulò antè. σ̄ ἐπέφειλα, σ̄ ἐπέφειλα, prædebeo, de-
beo: hinc tertia persona σ̄ ἐπέφειλε, prædebet: imperf. sine
augmento Ionice σ̄ ἐπέφειλες, σ̄ ἐπέφειλες, debebas: genitiuus
feminiuus part. pass. σ̄ ἐπέφειλομένης ὁμολογίας, intercedere
beneficio, autē ε̄ quod non sit ex augmento; σ̄ ἐπέφειλόμην, 40
σ̄ ἐπέφειλόμην, prius existimo: cōponitur ex σ̄ & ε̄ atq;
λαϊκῶνα. [σ̄ ἐπέφειλόμην legitur etiā in vulgatis lexicis:

σ̄ cōtractum
ante ο̄ ἔσ̄ ε̄.

σ̄ ἐλίγω.

σ̄ ἐπέφειλα.

ANNOTATIO.

Sed vereor ne ad hoc thema comminiscendum occasionem illis dederit imperfectum $\pi\epsilon\sigma\lambda\alpha\mu\beta\alpha\upsilon\varsigma$, vel aoristum sec. $\pi\epsilon\sigma\lambda\alpha\beta\omega\varsigma$, malè intellecta. sunt enim hæc à $\alpha\epsilon\sigma\lambda\alpha\mu\beta\alpha\upsilon\omega\upsilon$, cuius augmentum syllabicum & in prateritis illis cum finali præpositionis omicro coit in υ . non minus suspectum est $\pi\epsilon\sigma\lambda\epsilon\upsilon\epsilon\iota$ apud Hesych. quod exp. $\xi\upsilon\lambda\iota$: scriben. lumq. vel $\alpha\epsilon\sigma\lambda\epsilon\upsilon\epsilon\iota$ conciliat, vel $\pi\epsilon\sigma\lambda\epsilon\upsilon\epsilon\iota$ (contractum ex $\alpha\epsilon\sigma\lambda\epsilon\upsilon\epsilon\iota$) conciliabat, à $\alpha\epsilon\sigma\lambda\epsilon\upsilon\iota\alpha$ concilio, $\pi\epsilon\sigma\lambda\epsilon\upsilon\iota\alpha$ quidè certè, quod in ipsdem vulg. lexicis extat, evidens habet mendam, pari occasione commissum. hic enim posterior diphthongi vocalis tollenda est, non minus quàm augmentum: quippe quæ ex ϵ (syllabico prateriti augmento) per crasin abierit in υ .] $\alpha\epsilon\sigma\lambda\epsilon\upsilon\iota\alpha$, $\pi\epsilon\sigma\lambda\epsilon\upsilon\iota\alpha$, prædico, denuntio: $\alpha\epsilon\sigma\lambda\epsilon\upsilon\iota\alpha$, $\pi\epsilon\sigma\lambda\epsilon\upsilon\iota\alpha$, emineo: hinc etiam $\alpha\epsilon\sigma\lambda\epsilon\upsilon\iota\alpha$, $\pi\epsilon\sigma\lambda\epsilon\upsilon\iota\alpha$, eminet: imperfecti pass. $\alpha\epsilon\sigma\lambda\epsilon\upsilon\iota\alpha$, & sine augmento $\alpha\epsilon\sigma\lambda\epsilon\upsilon\iota\alpha$, $\pi\epsilon\sigma\lambda\epsilon\upsilon\iota\alpha$, prætendebam: tertia plur. $\alpha\epsilon\sigma\lambda\epsilon\upsilon\iota\alpha$, $\pi\epsilon\sigma\lambda\epsilon\upsilon\iota\alpha$: particip. act. $\alpha\epsilon\sigma\lambda\epsilon\upsilon\iota\alpha$, $\pi\epsilon\sigma\lambda\epsilon\upsilon\iota\alpha$, prominens: accusatiuus $\tau\acute{\iota}\nu$ $\pi\epsilon\sigma\lambda\epsilon\upsilon\iota\alpha$, $\tau\acute{\iota}\nu$ $\pi\epsilon\sigma\lambda\epsilon\upsilon\iota\alpha$. ante ϵ quod fit ex augmento, sæpissime contractio hæc inuenitur; vt $\alpha\epsilon\sigma\lambda\epsilon\upsilon\iota\alpha$, procedo: imperfect. $\alpha\epsilon\sigma\lambda\epsilon\upsilon\iota\alpha$, $\alpha\epsilon\sigma\lambda\epsilon\upsilon\iota\alpha$, $\alpha\epsilon\sigma\lambda\epsilon\upsilon\iota\alpha$, $\pi\epsilon\sigma\lambda\epsilon\upsilon\iota\alpha$, procedebat: aor. sec. à $\alpha\epsilon\sigma\lambda\epsilon\upsilon\iota\alpha$ est $\alpha\epsilon\sigma\lambda\epsilon\upsilon\iota\alpha$, $\alpha\epsilon\sigma\lambda\epsilon\upsilon\iota\alpha$, $\alpha\epsilon\sigma\lambda\epsilon\upsilon\iota\alpha$, $\pi\epsilon\sigma\lambda\epsilon\upsilon\iota\alpha$, processit: tertia plur. $\alpha\epsilon\sigma\lambda\epsilon\upsilon\iota\alpha$, $\pi\epsilon\sigma\lambda\epsilon\upsilon\iota\alpha$. $\alpha\epsilon\sigma\lambda\epsilon\upsilon\iota\alpha$, propinco: in aor. sec. $\alpha\epsilon\sigma\lambda\epsilon\upsilon\iota\alpha$, $\pi\epsilon\sigma\lambda\epsilon\upsilon\iota\alpha$, proposuit. $\alpha\epsilon\sigma\lambda\epsilon\upsilon\iota\alpha$, prædico: in imperfecto $\alpha\epsilon\sigma\lambda\epsilon\upsilon\iota\alpha$, $\omega\varsigma$, ω : tertia plur. $\alpha\epsilon\sigma\lambda\epsilon\upsilon\iota\alpha$, $\pi\epsilon\sigma\lambda\epsilon\upsilon\iota\alpha$, 228, 17. in aorist. sec. $\alpha\epsilon\sigma\lambda\epsilon\upsilon\iota\alpha$, $\omega\varsigma$, ω : $\alpha\epsilon\sigma\lambda\epsilon\upsilon\iota\alpha$, $\pi\epsilon\sigma\lambda\epsilon\upsilon\iota\alpha$, 228, 20. in primo $\alpha\epsilon\sigma\lambda\epsilon\upsilon\iota\alpha$: $\alpha\epsilon\sigma\lambda\epsilon\upsilon\iota\alpha$, $\pi\epsilon\sigma\lambda\epsilon\upsilon\iota\alpha$: $\alpha\epsilon\sigma\lambda\epsilon\upsilon\iota\alpha$, $\pi\epsilon\sigma\lambda\epsilon\upsilon\iota\alpha$, 234, 30. $\alpha\epsilon\sigma\lambda\epsilon\upsilon\iota\alpha$, sum promptus, propero: in imperfecto $\alpha\epsilon\sigma\lambda\epsilon\upsilon\iota\alpha$, $\pi\epsilon\sigma\lambda\epsilon\upsilon\iota\alpha$, properabat. $\alpha\epsilon\sigma\lambda\epsilon\upsilon\iota\alpha$, præsideo, antè sedeo: in imperfect. $\alpha\epsilon\sigma\lambda\epsilon\upsilon\iota\alpha$, $\pi\epsilon\sigma\lambda\epsilon\upsilon\iota\alpha$, præsidebat. $\alpha\epsilon\sigma\lambda\epsilon\upsilon\iota\alpha$, præmitto, deduco honorè gratiæ: in imperfecto $\alpha\epsilon\sigma\lambda\epsilon\upsilon\iota\alpha$, $\pi\epsilon\sigma\lambda\epsilon\upsilon\iota\alpha$, deducebat: in aor. prim. $\alpha\epsilon\sigma\lambda\epsilon\upsilon\iota\alpha$, $\pi\epsilon\sigma\lambda\epsilon\upsilon\iota\alpha$, deduxerunt. $\alpha\epsilon\sigma\lambda\epsilon\upsilon\iota\alpha$, propino, prius bibo, sumit aoristum secundum à $\alpha\epsilon\sigma\lambda\epsilon\upsilon\iota\alpha$, $\alpha\epsilon\sigma\lambda\epsilon\upsilon\iota\alpha$: tertia $\alpha\epsilon\sigma\lambda\epsilon\upsilon\iota\alpha$, $\pi\epsilon\sigma\lambda\epsilon\upsilon\iota\alpha$, propinavit. $\alpha\epsilon\sigma\lambda\epsilon\upsilon\iota\alpha$, præscio: in tertia duali aoristi secundi $\alpha\epsilon\sigma\lambda\epsilon\upsilon\iota\alpha$, $\pi\epsilon\sigma\lambda\epsilon\upsilon\iota\alpha$, præsidet fuerunt. $\alpha\epsilon\sigma\lambda\epsilon\upsilon\iota\alpha$, præligurio, præoccupo: in aorist. primo $\alpha\epsilon\sigma\lambda\epsilon\upsilon\iota\alpha$, $\pi\epsilon\sigma\lambda\epsilon\upsilon\iota\alpha$, occuparunt. $\alpha\epsilon\sigma\lambda\epsilon\upsilon\iota\alpha$, hortor: in aor. sec. $\alpha\epsilon\sigma\lambda\epsilon\upsilon\iota\alpha$, $\pi\epsilon\sigma\lambda\epsilon\upsilon\iota\alpha$, hortatus est, 178, 7. $\alpha\epsilon\sigma\lambda\epsilon\upsilon\iota\alpha$, præmonstro: in imperfecto $\alpha\epsilon\sigma\lambda\epsilon\upsilon\iota\alpha$, $\pi\epsilon\sigma\lambda\epsilon\upsilon\iota\alpha$, præmonstrabat. $\alpha\epsilon\sigma\lambda\epsilon\upsilon\iota\alpha$, $\mu\epsilon\sigma\lambda\epsilon\upsilon\iota\alpha$, aggere præminio: in aor. pr. $\alpha\epsilon\sigma\lambda\epsilon\upsilon\iota\alpha$, $\pi\epsilon\sigma\lambda\epsilon\upsilon\iota\alpha$, aggessit. Inuenitur etiam $\tau\acute{\iota}\nu$ $\pi\epsilon\sigma\lambda\epsilon\upsilon\iota\alpha$, $\alpha\epsilon\sigma\lambda\epsilon\upsilon\iota\alpha$, prætextus, $\mu\epsilon\sigma\lambda\epsilon\upsilon\iota\alpha$, pro $\alpha\epsilon\sigma\lambda\epsilon\upsilon\iota\alpha$: $\upsilon\phi\alpha\sigma\mu\alpha$, textura, verbale est ab $\upsilon\phi\alpha\sigma\mu\alpha$, textus, cuius perfect. pass. Atticè est $\upsilon\phi\alpha\sigma\mu\alpha$, 307, 3. Et hæc de $\alpha\epsilon\sigma\lambda\epsilon\upsilon\iota\alpha$. $\tau\acute{\iota}\nu$ verò sequente breui ϵ vel $\omicron$, contrahitur in ϵ : ante

$\pi\epsilon\sigma\lambda\epsilon\upsilon\iota\alpha$.
 $\pi\epsilon\sigma\lambda\epsilon\upsilon\iota\alpha$.

$\pi\epsilon\sigma\lambda\epsilon\upsilon\iota\alpha$, $\pi\epsilon\sigma\lambda\epsilon\upsilon\iota\alpha$.
 $\epsilon\eta$, $\pi\epsilon\sigma\lambda\epsilon\upsilon\iota\alpha$.

$\pi\epsilon\sigma\lambda\epsilon\upsilon\iota\alpha$.

$\pi\epsilon\sigma\lambda\epsilon\upsilon\iota\alpha$.
 $\pi\epsilon\sigma\lambda\epsilon\upsilon\iota\alpha$.
 $\pi\epsilon\sigma\lambda\epsilon\upsilon\iota\alpha$.

$\pi\epsilon\sigma\lambda\epsilon\upsilon\iota\alpha$.

$\pi\epsilon\sigma\lambda\epsilon\upsilon\iota\alpha$.
 $\pi\epsilon\sigma\lambda\epsilon\upsilon\iota\alpha$.
 $\pi\epsilon\sigma\lambda\epsilon\upsilon\iota\alpha$.

$\pi\epsilon\sigma\lambda\epsilon\upsilon\iota\alpha$.

$\pi\epsilon\sigma\lambda\epsilon\upsilon\iota\alpha$.
 $\pi\epsilon\sigma\lambda\epsilon\upsilon\iota\alpha$.

$\pi\epsilon\sigma\lambda\epsilon\upsilon\iota\alpha$.
 $\pi\epsilon\sigma\lambda\epsilon\upsilon\iota\alpha$.
 $\pi\epsilon\sigma\lambda\epsilon\upsilon\iota\alpha$.

$\tau\acute{\iota}\nu$ ante ϵ , $\omicron$, in υ .

- ante o raro, τὸ ὀπίσω, τὸ ἐπίσω, posthac. ante i saepe: vt τὸ ἰλάσσειν, τὸ ἐλάσσειν, saltem, minimum: τὸ ἐμῶν, τὸ ἐμῶν, meum: τὸ ἐμπάλιν, τὸ ἐμπάλιν & τὸ ἐμπάλι, contra: τὸ ἐμπροσθεν, τὸ ἐμπροσθεν, antè, anterior pars: τὸ ἐντέθειν, τὸ ἐντέθειν, inde: τὸ ἐπίπαι, τὸ ἐπίπαι, omnino: τὸ ἐπίπιμπῶν, τὸ ἐπίπιμπῶν, sexta pars: τὸ ἐπος, τὸ ἐπος, verbum: τὸ ἐργῶν, τὸ ἐργῶν, contractum nunc in ε, τὸ ἄλλο, τὸ ἄλλο, aliud: nunc in α, τὸ ἀγαθόν, τὸ ἀγαθόν, veterustum: nunc in α, τὸ ἀγαθόν, τὸ ἀγαθόν, bonum.
- 10 [τὸ ἄλλο Corinthius Æolica dialecto tribuit: masculinum tamen ὁ ἄλλο in ἄλλο ab ipsidem contrahi docet, forma communiter etiam usitata. priori simile est τὸ ἄλλο apud Hesych. ex τὸ ἄλλο, articulus, membrum: posteriori, αἴμα ex ὁ αἴμα, vir: ἄνθρωπος, ex ὁ ἄνθρωπος, ventus.] sequente η, crasis fit in ω: τὸ ἡμισυ, τὸ ἡμισυ, dimidium. sequente ι, coalescunt ο & ι in diphthongum οι: τὸ ἡμισυ, τὸ ἡμισυ, πᾶν ante α & ε contrahitur in α: τὰ ἀγαθὰ, τὰ ἀγαθὰ, ἐπιπαι: τὰ ἄλλα, τὰ ἄλλα, alioqui: τὰ ἐκεῖ, τὰ ἐκεῖ, loca illa: τὰ ἐμῶν, τὰ ἐμῶν, mea, res mea: τὰ ἐναντία, τὰ ἐναντία, contraria: τὰ ἐν εἰσοῖς, τὰ ἐν εἰσοῖς, in formis. Adiectivum vnum ἑτέρω, alter, in mascul. & neutro contrahitur in α, cum articulis ὁ, τὸ, τῷ, τῆ: αἰ, τῷ: ἄλλο, ἡμίτερον, ἡμίτερον, ἄλλο, pro ὁ ἑτέρω, τὸ ἑτέρω, οἱ ἑτέρω, οἱ ἑτέρω, in neutro ἡμίτερον, ἡμίτερον, ἡμίτερον, ἡμίτερον, pro τὸ ἑτέρω, τὸ ἑτέρω, τῷ ἑτέρω, τῷ ἑτέρω, τῆ ἑτέρω, τῆ ἑτέρω, sic in nominatio plurali scem. ἡμίτερον, Doricè, pro τῶν ἑτέρων, 246, 22. Inveniuntur etiam contractiones ex τῷ & τῆ: τὸ ἀγαθόν, τὸ ἀγαθόν, boni: τὰ ἀγαθὰ, τὰ ἀγαθὰ, bono: τὸ ἀγαθόν, τὸ ἀγαθόν, τῷ ἀγαθόν, τῷ ἀγαθόν, τῆ ἀγαθόν, τῆ ἀγαθόν, statua: τὸ ἀνδρῶν, τὸ ἀνδρῶν, viri: τῷ ἀνδρῶν, τῷ ἀνδρῶν, viro: τὸ ἀνδρῶν, τὸ ἀνδρῶν, hominis: τῷ ἀνδρῶν, τῷ ἀνδρῶν, homini: τὸ ἀνδρῶν, τὸ ἀνδρῶν (vbi τῷ pro τῆ) huius gratia, propterea: sic τὸ ἐκεῖ pro τῷ ἐκεῖ, quapropter: τὸ ἐπίπαι, τὸ ἐπίπαι, futuri. τὰ ἐπίπαι, τὰ ἐπίπαι, prudentis, ab ἐπίπαι, ε κ' οἰο, 130, 3. [In τῷ ἐπίπαι tamen Dorica est crasis, non Attica vel communis: apud Theocr. Idyl. 2. ἐπίπαι ἀ τῷ ἐπίπαι, venit Eubuli s. filia. vbi tamen ἑτέρω textus ἑτέρω scholiorum editiones diuisè τῷ ἐπίπαι scriptum habent: forsitan vt euidetior sit contractio ex Iborico articulo τῷ pro communi τῷ, 246, 31. ἑτέρω Ionico ἐπίπαι scriptura, vt apud Aristoph. Ran. p. 137. ἐπίπαι δὲ μὴ ἐπίπαι, si verò non inuenero, pro μὴ ἐπίπαι: propterea quod hic ἑτέρω ἑτέρω vnā faciunt syllabam, non duas.] τῷ ἡμίτερον, τῷ ἡμίτερον, nostri. † Reperitur & ὁ cum ι contractum in ε, ὁ ἐπίπαι, ὁ ἐπίπαι, dignus qui conteratur ac perdat.

ante α in ε, α,
ἑτέρω.

ANNOTATIO.

ante η in α:
ante ι in οι.

τὰ ante α ἑτέρω
in α.

ἑτέρω contractū
cum articulis ο,
τὸ, τῷ, τῆ: οι, τῶ:
ταῖ.

Crasis cum τῷ
ἑτέρω τῷ.

ANNOTATIO.

Contr. ἑτέρω ex
ὁ ante ε, η.

Quomodo con-
trahatur καί.

ANNOTATIO.

ANNOTATIO. 2

ὁ ἐμὸς, ἐμὸς, meus. Et hactenus de contractione articu-
lorum. de his verò sumus & alia quædam dicturi in
Inuestigatione thematis circa finem in voce αἴται. Et
καί sequente α vel ε, crasis fit in α, καὶ αὐ, καὶ ἐστὶ : καὶ ἐκ, καὶ ἐκ, ἐξ ex : (Doricè κίχ: sic κίχκα pro καὶ ἐκκα, ἐξ ἴ) καὶ ἐκ, καὶ ἐκ, ἐξ illic : καὶ ἐκ, καὶ ἐκ, ἐξ inde : καὶ ἐκ, καὶ ἐκ, ἐξ me : καὶ ἐκ, καὶ ἐκ, ἐξ inde : καὶ ἐκ, καὶ ἐκ, ἐξ deinde : καὶ ἐκ, καὶ ἐκ, ἐξ etiam, καὶ ἐκ, καὶ ἐκ, ἐξ atque adeò. sequente articulo ὀ, contractio fit in ὀ, καὶ ὀ μόνος, 10 καὶ ὀ μόνος, ἐξ vates. Malit tamen Sylburg. coniunctè καὶ ὀ : quia non tantum apostrophus ibi est, sed etiam crasis, vt in κῆρος apud Aristoph. p. 151. pro καὶ εἶνος, ἐξ vi-
num. Potest tamen in his ὀ negligi, non tantum more Dorico, 119, 42. sed etiam discriminis causa: vt καὶ ὀ sit pro 15 καὶ ὀ, at καὶ ὀ pro καὶ ὀ. In fœminino potest vtraque feri scriptura, καὶ ὀ σέμεν, & καὶ ὀ σέμεν : dici enim potest & nudam habere apostrophum, & vnâ cum apostropho crasin duorum α in vnum. sic in fœminino καὶ ὀ σέμεν, pro καὶ ὀ σέμεν, ἐξ fistula: vbi ὀ pro ὀ Doricum est, 246, 10 26. sed hæc in poetis solum occurrunt. In πρῶτον, πρῶτον, πρῶτον, & similibus, crasi apud Hefychium quoque, Suidam & alios, plerunque superscripta reperiuntur apostrophus nota, fortasse propter affinitatem τῆ πᾶδες. vt enim communiter apostrophus significat, 25 hiatus vitandi gratia, vel in fine præcedentis, vel in principio sequentis dictionis, sublatam esse vocalem, dictionesque illas hac ratione coeuntes determinat, veluti limes in confinio positus: ita etiam hic indicat, in congressu duarum compositionis partium vel prio- 30 ris partis finalem, vel posterioris initialem, si non abolitam, at saltem fuisse mutatam : cùmque hac ratione compositionis vestigia veluti deleantur, indicio suo prodit, soluta crasi, reperiiri ea posse. Longè iustius inscribitur hæc nota sequentibus dictionibus, πρῶτον, πρῶτον, πρῶτον, & similibus. nam in his significat duas dictiones in vnâ coisse, solutaque crasi dirimi etiam coniunctionē istarum dictionum, cum in superioribus, etiam si crasi soluantur, compositio tamen integra maneat. Sed frequenter & in his & in superioribus negle- 40 ctam comperies hæc notam: sic enim πρῶτον inuenies apud Hefychium, Suidam, Etymologum & Eustachium, cum tamen id ex πρῶτον contractum, craseos in confinio factæ notam requirat apostrophon. Sic etiā πρῶτον apud Hefych. & Suidā, & πρῶτον apud Eustachium: quo

quorū illud ex τὸ ἰμῶπον, hoc ex τὸ ἀμφέλιος per apostrophum est contractū. Videreturque in his duobus posterioribus (sicut etiam in αὐτῷ pro ἰαυτῷ, ἀπεργί & γήπεργε pro οἱ ἰπεργί & τὰ ἰπεργί, & similibus) apostrophus, veluti tenuis spiritus, ab asperito, tanquam fortiore, absorberi, (vt Apollonius innuit apud Erymologum in ἔμπεδ) nisi etiam in tenuatis omīssa cerneretur, vt sunt illa passim obuia, σπυτῆ, ἰαυτῷ, πωτῆ, cōtracta ex σπυτῆ, ἰαυτῆ, τῷ αὐτῷ: ac potissimum in deriuatis ex posteriori, vt ἔαυτῆς, 10 τῶν ἑσῆς, τῶν ἑλοζῆς, &c. 3 Sic κηνάω, dealbo, opere tectorio induco, κηκηνάω, κηκηνάωμι, participium κηκηνάωμι: ποῆτα tamen huic tribuunt σ, sed α prius per syncopen abiecto, κηκηνάωμι. [Non tamen video quod sit opus 15 deriuare liceat, vt κηκηνάωμι à κηκηνάω, 189, 29. praesertim quum apud Hesych. legamus κηκηνάωτες, expositum λεδὲ κηκηνάωτες, dealbantes, calce videlicet. vsus est autem illo participio Theocr. Idyl. 1. κηκηνάωτες ἐλκερῶσιν κηκηνάωμι, oblitus helichryso, veluti calce. 4 Penultimam in δίδραμι 20 non breuē, sed longam censent alij: ideoque δίδραμι scribunt, vt ἄμα, κρημα, & similia.]

ANOMALA IN MI.

PLurima fiunt ab εω: 1 quod vario spiritu 1 De cuius quod est sum, varia significat. Verbū substantiuū εἰμι fit ab εω, pro ὑπάρχω, hoc est, sum: reduplicationē non habet: penultima non η ex ε, ne idem sit cū ἡμῖ, dico; sed additur ι, vt penultima sit longa, & 2 acuitur vltima, cūm dicendum foret 2 εἰμι. nam disyllaba penultimā circumflectunt; 3-4 Annotatio. vt γῶμι, nosco: δῶμι, ingredior: κλῶμι, audio. 5-6 Indicatiui praesens; S. 3 εἰμι, 4 εἶ, 5 ὄσι: D. ἔσόν, 7-8 Indicatiuus. ἔσόν: P. 6 ἔσμεν, 7 ἔσε, 8 εἰσί. 9 Imperfectum; S. 9 ἴω, ἴης, 10 ἴω: D. 11 ἴπτο, ἴπτω: 10-11 P. 12 ἴμεν, ἴτε, 13 ἴεν. 12 14 Personis in σ, Aeoles addunt σα, ἡσα, eras: 13 Ite additio Aeolicā. 14 ἔφασα, dicebas, vel dixisti: 15 εἶπασα, dixeris. 14-15 17 Plusquamperfectum passiuum, ἠμικω, ἠκω, 16 ἦτο, &c. 17 Futurum, 18 ἔσμαι, (vt τῆσμαι) 19 ἔσμε, ἔσπται: 18-19 40 & syncope 20 ἔσμε. 19-20

Impe

ἀ φημι, dico : vt paulò post dicitur in hoc ipso tractatu, in verbo φημί. ¹⁶ Vide 289, 18. sunt qui scribant εἴπη-
 θη per diphthongum impropiam η : alij punctum
 subscriptum negligunt, εἴπηθα. ¹⁷ Quibusdam magis 17
 placet vt sit imperfectū medium, vt ἦλυθ' ab ἦλθον, seors;
 de quo infra in hoc ipso tractatu. ¹⁸ Poëticè ἴσομαι: 18
 Doricè ἰσῶμαι & ἰσῶμαι, (170, 6. & in Inuestigatione
 thematis in πίπλω) ἰσῆ, ἰσῆται, & poëticè geminato σ,
 ἰσοῖται. ex ἴσσω cum δόσ, fit ἀπίσσω, ab ero. ¹⁹ Poë- 19
 ticè ἴσση: Atticè ἴσθ, 306, 35. Ionicè ἴσση: (186, 1. & 23.) &
 apud poëtas ἴσσηται. sic in tertia ἴσσηται pro ἴσσηται : & in
 imperatiuo ἴσσο pro ἴσσο : & in participio futuro ἰσοσόμε-
 νος, ἰσοσόμενῃ, ἰσοσόμενον, pro ἰσοσόμενος, η, ον. id fieri dicitur
 Æolica dialecto. ²⁰ Hinc cum σ, σῶμαι, meret. ²¹ Et 20
 crafī εἰ, cū παρῶ, παρῶ, ades. ²² Poëticè ἴοιμι, ἴοις, ἴοι, σιμ, 21
 sis, fit, à barytono ἴω. ²³ Et Ionicè ἴω, ἴης, ἴη, &c. poë- 22
 ticè ἴω, ἴης, ἴη: prima plur. ἴωμεν & systole ἴομεν 23, 4, 35. 23
 & 306, 15. Pro tertia persona η vel ἴη ipsi Iones dicunt
 ἴησι vel ἴησι, 228, 33. Quidam huic subiunctiuo tribuunt
 aoristum prim. med. ἴων ἴσσωμαι, ἴση, ἴσηται, &c. ²⁴ Æoli- 24
 cè ἦθα, sis. ²⁵ Cum σ, σῶσθαι, ἴσθαι. ²⁶ Doricè ἦμεν & 25
 ἦμας. Recipit etiam varietatem dialectorum, vt dictum 26
 est in infin. actiuo barytonorum : nempe ἴμεναι vel ἴμ-
 εμεναι, vel ἴμεμεναι aduocato ι ad ε, & ἴμεν, ex quo per ecta-
 sim factum est Doricum ἦμεν. ²⁷ Ionicè ο ἴων, ἴοντο: 27
 ἡ ἴσσα, ἴσσης, & Doricè ἴασσα, ἴασσας : τὸ ἴον, ἴοντο, &c.
 Æolicè εἰς, ἐν ἴσσι: εἴσσι, εἴσσις: ἐν, ἐν ἴσσι: hinc παρῆς, παρῆς, qui
 adest, praesens : τῶν παρῆτων pro παρῆτων. Ex Ionico
 ἴων, cum δόσ, fit ἀπίων pro ἀπίων, absens.

³⁰ Εἶμι τὸ πορδόμεναι, fit ab ἴω, ¹ ἴω, deinde εἶμι, 1
 hoc est, eo vel ibo : ² nam futurum εἴσω, non est 2
 in vsu.

Indicatiui praesens ; Sing. εἶμι, ³ εἶς, vel εἶ, 3
 (vnde ⁴ ἀπῆ, abis vel abibis) εἶσι : D. ἴτον, ἴτος : 4
³⁵ P. ἴμεν, ἴτε, εἶσι, & Ionicè ἴασσι : πορδίασι, aduunt :
 εἴσασσι, ingrediuntur.

Imperf. S. εἶν, εἶς, εἶ : D. ἴτον, ἴτῶν : P. ἴμεν, ἴτε, ἴαν.
 Perfectum inusitatum εἶκα, vnde plusquam-
 perfectum εἶκην, & ⁵ Atticè ἦκην.

⁴⁰ A perfecto medio εἶα, fit ἦα, & solutione ἦια,
 ἦιας, ⁶ ἦια.

Plus

εἴπηθα, vel
 εἴπηθα.

ἴσομαι, ἰσῶμαι,
 ἰσῶμαι.
 ἰσῆ, ἰσῆται, ἰσο-
 οῖται.

ἴσση, ἴσθ, ἴσσηται,
 ἴσσηται.
 σ geminatum
 Æolicè.

εἰ, παρῶ.
 ἴοιμι, ἴοις, ἴοι.
 ἴω, ἴης, ἴη.
 ἴω, ἴομεν.
 ἦσαν, ἴησαν.

ἦθα.
 ἦμεν, ἦμας.
 ἴμεναι, ἴμεμεναι,
 εἴμεναι, ἴμεν.
 ἴων, ἴσσω, ἴσσω,
 ἴον.
 εἰς, εἴσω, ἐν.

De εἶμι, quod
 est eo.

ἀπῆ, ab ἀπίαι.

πορδίασι à
 πορδῆαι.
 εἴσασσι à εἴσασσι.

ἦκην.

ἦια.

- 3 Vide 290, 17. 6 Cum *ἰωῖα, ἰωῖην, ascendit.* 7 Ionicè 5.6 *ἰωῖα, ἰωῖα.*
 8 Vide 300, 13. 9 Atque tertia dualis *ἰωῖα*-7.8 *ἰωῖα, & cum Attico augmento (298, 25.) ἰωῖα ἰωῖα, & in* 9 *ἰωῖα*.
 voce med. *ἰωῖα ἰωῖα, ἰωῖα ἰωῖα.* ex *ἰωῖα*, cum *ἰωῖα*, fit 9 *ἰωῖα ἰωῖα.*
 10 *ἰωῖα ἰωῖα, ascendunt.* 10 Vt *ἰωῖα ἰωῖα*, 178, II. ex *ἰωῖα* 10 *ἰωῖα.*
 cum *ἰωῖα*, fit *ἰωῖα, imit.* Ab *ἰωῖα* imperatiuus *ἰωῖα, ἰωῖα*: cum *ἰωῖα*,
 11 *ἰωῖα, exi*: optatiuus *ἰωῖα, ἰωῖα, ἰωῖα, venirem, venderem*: sub-
 junctiuius *ἰωῖα, ἰωῖα, ἰωῖα*, & Ionicè (228, 33.) *ἰωῖα, venero, ἰωῖα, ἰωῖα*:
 vnde *ἰωῖα ἰωῖα, ἰωῖα ἰωῖα*, & Æolicè *ἰωῖα ἰωῖα, eruperis*, ab
 12 *ἰωῖα*, *erumpo, exeo adversus*: componitur ex *ἰωῖα*, *ἰωῖα*,
 & *ἰωῖα*. Est etiam huius aoristus sec. *ἰωῖα*: vnde *ἰωῖα, abij*:
 atque *ἰωῖα, ἰωῖα, ἰωῖα*, & Attico more δ in η mutato (290, 17.)
 13 *ἰωῖα, ἰωῖα, ἰωῖα*: subiunctiuius *ἰωῖα, ἰωῖα*: prima plural. *ἰωῖα, ἰωῖα*,
 & sylvolè *ἰωῖα, ἰωῖα, 234, 336.* 11 Cum *ἰωῖα, ἰωῖα, ascendit* II *ἰωῖα.*
 12 *dens, oriens.* 12 Cum *ἰωῖα, ἰωῖα, imude*: cum *ἰωῖα* & *ἰωῖα*, 12 *ἰωῖα.*
 13 *ἰωῖα, persequere.* 13 Tertia persona *ἰωῖα ἰωῖα, eat.* 13 *ἰωῖα, ἰωῖα.*
 ex *ἰωῖα* cum *ἰωῖα* fit *ἰωῖα, transi.* vide 235, 16. 14 Atticè & 14 *ἰωῖα, ἰωῖα.*
 Dor. *ἰωῖα, 182, 6.* (cum *ἰωῖα, ἰωῖα, exire*) Ionicè *ἰωῖα.* 14 *ἰωῖα, ἰωῖα.*
 15 Atticè & Dor. *ἰωῖα, Ionicè ἰωῖα.* 15 *ἰωῖα, ἰωῖα.*
- 20 Ἰνμι τὸ πέμπω, hoc est, mitto, fit ab ἔω per reduplicationem impropriam: coniugandum vt τίθημι. Futurum, ἦσω. Aëctiui indicatiui præsens; S. ἰνμι, ἰνς, ἰνσι: D. ἰέτω, ἰέτω: P. ἰέμεν, ἰέτε, ἰέσι. Ionicè ἰάσι, 1 vnde ἰάσι, ἰάσι, immittunt, &c. Imperfectum, ἰέω, vt ἰέτω. Perfectum, 2 ἰέτω, (Bæotorū more pro ἦτω, à futuro ἦσω) vnde ἰέτω, qui misit: ἀφῆκός, qui dimisit: ἀφῆκός, dimisisse.
- Aoristus primus, ἦτω, ἦτας, ἦται, &c. pro ἦτω, futuri consonantem nõ seruat: sic 3 ἀφῆκα, dimisi: 3 ἀφῆκα, reliqui: & ἀννκάμεν aoristus medius, remisi, vel dicani.
- Aoristus secundus, S. ἰέτω, ἰέτω: D. ἰέτω, ἰέτω: P. ἰέτω, ἰέτω, vnde ἰέτω, ἰέτω, promiserunt: 4 mu- 4 rat penultimam, vt ἰέτω & ἰέτω.
- 5 Imperatiui præsens, 6 ἰέτω, ἰέτω, &c. Aoristus 6 secundus, ἰέτω, vt ἰέτω: vnde cõposita, ἰέτω, ἰέτω, mitte: 7 ἀφῆτω, dimitte: ἰέτω, demitte. 7 ἀφῆτω, κῆτω.
- 8 Optatiui præsens, 8 ἰέτω: Subiunctiui, ἰέτω: 8 9 ἰέτω, ἰέτω: Participij, 10 ἰέτω: omnia vt τίθημι. 10
- Aori

De ἰνμι, quod est mitto.

1 ἰάσι ἰάσι.
 2 ἰάσι ab ἰάσι.
 ἰέτω.

ἀφῆκός ἰν ἀφῆ-
 κός, ab ἀφῆκός.
 ἦτω.
 ἀφῆτω.
 κῆτω.
 ἰννκάμεν.

ἰέτω ἰέτω ἰέτω.
 Pag. 235, v. 8.

ἰέτω.
 ἀφῆτω. κῆτω.

- Aoristus sec. optatiui, *είλω* : Subiunctiui, *έειν*
 11 *ω, ης, η* : & interdum *εω, ης, ηη* : ¹¹ deinde *είω, είνε,*
 12 *έτη* : vnde *άφείω, dimisero* : ¹² Infinitiui, *είναι*, penul-
 13 tima diphthongo, vt *έειναι* : ¹³ vnde composita
άφείναι, dimittere : *καθέιναι, demittere.*
 14 Participium *ές έντ* : ¹⁴ *άφείς, qui dimisit* :
καθείς, qui submisit, &c.
 15 Passiui præfens, ¹⁵ *είμαι*. Imperfectum *ίμην* :
 16 omnia vt *τίθεμαι*. Perfectum, ¹⁶ *είμαι* per *ι*, vt *τί-*
 17 *θειμαι* : tertia pluralis, ¹⁷ *ένθ*, *missi sunt* : *άφείνθ*, *di-*
missi sunt : *άνείνται, remissi sunt* : pro quibus Attici
άφείωται, άνείωνθ, vt *άφείωκα* pro *άφείκα*, tollendo
 subiunctiuam, & interponendo *ω*.
 Aoristus primus, *τέθλω*, à tertia perfecti *έται*,
 corripiendo penultimam, vt *έτιθλω* : dicimus
 18 tamen etiam *είθλω*, & ¹⁸ *άφείθλω* pro *άφείθλω*, *di-*
missus sum. Medius aoristus primus *ήκάμην* :
 19 *άνηκάμην, remisi*. ¹⁹ *άποσηκάμην, admisi, &c.* Ao-
 20 risti secundi indicatiuus, *ίμην*, ²⁰ *έε* & *έο* & *ές*,
 20 *έτο*. Imperatiuus, ²⁰ *έε* & *έο* & *ές* : vnde *καθέε,*
submittito, demittito : *άποέε, admittito* : *άποέε, pra-*
mittito, emitto. Optatiuus, *είμην, έίω, έίτο*. Sub-
 21 iunctiuus, ²¹ *έάν ώμαι*. Infinitiuius, *είναι*. Par-
 ticipium *έμην*.

1 ¹ Hoc Fit per crasim Atticam. at *έωσιν* ab *έμει*, 317, 33 : sic composita, *άνωσιν, ascendunt*, ab *άνωμι* : *άνωσιν, sursum mittunt*, ab *άνωμι*. *διώσιν, percurrunt* : *διώσιν, transmittunt*. *καθώσιν, descendunt* : *καθώσιν, demittunt*. *μενώσιν, indagant* : *μενώσιν, omittunt*. *άφωσιν, accedunt*, non *άφωσιν*, sed cum *άφωσιν*, non *άφωσιν*. *συνώσιν, concurrunt* : *συνώσιν, intelligūt*. *άπειώσιν & Ionicè* (118, 3c) *άπειώσιν, dimittunt*. [Caninius quoque inter composita ab *έμει* mitto, recenset *είώσιν, & πέσιν, non πέσιν* : ac viceversa ab *έμει*, *στέλλωσιν, non στέλλωσιν*. quod mirum est, præsertim in priore genere. eius enim penultimam solere circumflecti, testatur Eustathius, Suidas, & alij : & Moschopoulos in Atticis *άνωσιν*, ab *έμει* nominatim deducit *πέσιν, & στέλλωσιν*, proparoxytonas ea scribens sicut etiam simplex *έωσιν*. Hoc tamè sciendum est, in eundi significatione penultimam cum sim-

ANNOTATIO.

ίωσιν & έωσιν,
 atque ex eis cō-
 posita.

άφείθλω,
άφείθλω.
άνηκάμην.
άποσηκάμην.
καθέε.
άποέε.
άποέε.

Pag. 238. ver. 7.

άφείωνται.
άνείωνται.
άφείωνθ.

διημι. Eustath. tetrasyllabon thema statuit, ἐνδιημι, com-
 positum ex ἐν & διημι: accipi tradens & neutraliter pro
 ἐνδιημι, ἴσθω, immorabatur, (ut idem sit cum ἐνδιᾶ, atque
 adeo derivatum ab eodem, sine reduplicatione, 231, 16. &
 34. sic enim & Suidas ἐνδιᾶ exponit ἐνδιᾶ, ἐνδιᾶ, ἐνδιᾶ, in
 hoc elegiaco hemistichio, οἷς ἰαμίς μελίσσος ἐνδιᾶ, in qui-
 bus placida spes habitat, vel inest) & ἀκτιῦν pro ἰδιῶν, in
 insequabantur, ut à δια (quod est persequor, insector) sit
 primum διημι, atque inde compos. ἐνδιημι: quomodo & He-
 sych. exp. ἰαδιᾶ, insecuti sunt. ubi etiam nota, ἐνδιᾶ
 ab Eustathio pro imperfecto, ab Hesychio pro aoristo
 haberi.] cum ἀνᾶ, ἀνᾶ, remiserunt, aperuerunt. 5 Re-
 peritur tamē prima pluralis † ἀνᾶ, longa penultima,
 pro ἀνᾶ, remissimus. sic ἀφᾶ, pro ἀφᾶ, omisimus.
 [ἀνᾶ & ἀφᾶ sola penultima quantitate conveniunt. 6
 an vero eiusdem etiam temporis sint, disquiri merito po-
 test. ἀφᾶ in vulg. lex. exponitur omisimus: quod si
 ita est, per syncopen factum est ex ἀφᾶ, (perfecto
 verbi ἀφᾶ, 319, 26.) ut ἀνᾶ apud Varinum quibusdam
 videtur ex ἀνᾶ (aor. primo verbi ἀνᾶ, 319, 28.) fa-
 ctum eadem syncope. alias ἀφᾶ posset etiam Opratio
 modo, tempore aoristo 2. pro ἀφᾶ poni, ut ἔω, pro
 ἔω, 308, 36. ἀνᾶ autem & ἀφᾶ, quae etiam hic ab
 Antesignano ponuntur, rectius efferuntur proparoxytonas
 ἀνᾶ & ἀφᾶ, ut non modo patet ex ἀνᾶ & ἀφᾶ,
 quae praecedunt, sed etiam ex ἀνᾶ apud Etymologum.
 nam proparoxytonas ἀνᾶ & ἀφᾶ infinitiva sunt Ionica
 & poetica pro ἀνᾶ & ἀφᾶ, 182, 10. Quod si quis ἀφᾶ
 esse velit aor. 2. indic. ex ἀφᾶ factum assumptione
 τῶ, (286, 16, 20.) accentus mutationem tuebitur regula
 in sequenti scholio tradita.] 6 Cum ἐν, ἐνδι, ἐνδι: in
 secunda plurali ἐνδι, immittite: cum οὐ, οὐδι, intelli-
 gite. Pro ἐνδι dicitur etiam ἐνδι à circumflexo ἐνδι, im-
 perat. ἐνδι, 235, 16. cum οὐ, οὐδι, Atticè (249, 21.) ἐνδι,
 intellige. 7 Ionicè ἀνᾶ, 118, 30. componitur ex ἀνᾶ: cum
 ἀνᾶ, ἀνᾶ, omittite. Vide 235, 11. & 234, 23. 8 Poeticè ἀνᾶ,
 ἀνᾶ, &c. à Barytono ἐν. 9 Atticè & Doricè (182, 6.)
 ἀνᾶ, Ionicè ἐνδι, vnde cum ἀνᾶ, ἀνᾶ, praeferunt.
 A communi ἐνδι cum ἀνᾶ, ἀνᾶ, cessare, omittite: cum
 οὐ, οὐδι, intelligere. est etiam οὐδι, & Ionicè
 οὐδι, vna ire, congregari, à οὐδι, 318, 12. 10 Sic composita,
 ἀνᾶ, ἀνᾶ, remittens: ἐνδι, immittens: οὐδι, intelligens.
 11 Hoc fit per pleonasmum τῶ, ut & producatur. Vide
 234, 35, 37. Nam Iones syllabas circumflexas dissoluunt
 praeposito ἐ, ἴ, ἴ: ἐ, ἴ, ἴ: ἐ, ἴ, ἴ: secunda plur. ἐνδι, ἴ, ἴ, ἴ
 δεῖναι

ἀνᾶ.
 ANNOTATIO.

ἐνδι.
 ἀνᾶ.
 ἀφᾶ.

Ionisfr. ue.

- deinde poetæ arrepta occasione, suo more & producunt
 aduocato *εἶω, εἶης, εἶη*. Præterea non raro Attico more
 & in *η* mutant, *ηω, ηης, ηη*. è posteriori *η* tollitur punctum
 subcriptum. hinc *αὐῆη* pro *αὐῆ*, dimiserit. in præfenti
 reperitur *αὐῆη*, cesset, ab *αὐ, ῆς, ῆη*, de quo paulò antè. *εἰφείω*,
 immiserò, vt *ἀφείω*, quod communiter *ἀφῶ*: & rursus
 cum *εἰπῆ, εἰπῶ*, immiserò: tertia plur. *εἰπῶν, ἀφῶσιν, εἰπῶ-
 σῶν*. ¹² Atticè & Dor. *ἰμῖται*: Ionicè *ἰμῖν*: vnde cum
μῖ, μῖσῶν, dimisisse, prætermisisse: *εἰμῖν, omisisse: ἀρῖμῖν*,
¹⁰ pramisisse. ¹³ Sic *αὐείων*, omittit vel omisisse. ¹⁴ Fæmi-
 ninum *ἡ ἀφείω*, derelinquens, vel qua dimisit. sic & alia
 composita: cum *αὐά, αὐείς, αὐίρ* & qui omisit: in plurali
αὐείας, remittentes, indulgentes: cum *ἀγ, αἰείς, μάδε* fa-
 ciens: cum *εὐ, εἰείς, qui immisit*: cum *εἰ, εἰείς, qui emisit*:
¹⁵ cum *ὑά, ὑφείς, submittens vel qui submisit*. ¹⁵ *εἰμῖται*,
εἰμῖται: cum *αὐά, αὐίται, euanescit*: tertia plur. *εἰμῖται*,
 cum *ἀν, ἀφίμῖται*, & Ionicè (118, 30.) *ἀφίμῖται*, dimittunt.
 part. *ἰμῖν*, cum *αὐά, αὐίμῖν*, licenter agens *εἰ* vagab-
 undans. ¹⁶ *εἰμῖται, εἰμῖται*, sine augmento *εἰμῖται*: vnde
²⁰ cum *ἀν* verbale *ἀφίμῖτον*, dimittendum, 261, 20. infin.
εἰμῖν, missum esse: *αὐείμῖν*, solutum esse: part. *αὐείμῖν*, disso-
 lutus, veneres: hinc aduerb. *αὐείμῖν*, remisit. Ex *εἰμῖται*
 & alia multa componuntur, cum *ἀν* *ἀφίμῖται*. dimissus
 sum: part. *ἀφίμῖν*, dimissus: cum *ἀγ, αἰείμῖται*: infin. *αἰεί-
 μῖται*, transmissum esse: part. *αἰείμῖν*, & poeticè *ἀφίμῖν*,
²⁵ *εἰμῖν*, dilutus, 172, 30. cum *εἰ, εἰμῖται*, demissus sum:
 part. *εἰμῖν*, demissus: cum *ὑά, ὑφίμῖται*, part. *ὑφίμῖν*,
 submissus. ¹⁷ Sic tertia plur. plusquamperfecti *εἰμῖν*,
 cum *εἰ, εἰμῖν*, irruerant. ¹⁸ Sic *παρῖδω*, dimissus sum. ¹⁸
³⁰ ab *ιδῶ* subiunctiuus *εἰμῖν, εἰμῖν, εἰμῖν*, tertia plur. *εἰμῖν*, mit-
 tantur: *αὐείμῖν*, remittantur: infinitiuus *εἰμῖν* & *εἰμῖν*:
 (hinc *εἰμῖν* & *εἰμῖν*, immisum esse) part. *εἰμῖν, εἰμῖν*,
 missus: vnde *αὐείμῖν*, absolutus, venia donatus: *ἀφείμῖν*,
 dimissus: *αἰείμῖν*, dilutus: *εἰμῖν*, infusus: *παρῖμῖν*,
³⁵ labefactatus. ¹⁹ Tertia persona *παρῖμῖν*, admisit. ¹⁹
²⁰ Communiter quidem *εἰμῖν*, Ionicè verò *εἰμῖν*: & contra-
 ctione Attica *εἰμῖν*. Idem iudicium de imperatuo *εἰμῖν, εἰμῖν*.
 vide 186, 23. & 239, 5. ²¹ Hinc *παρῖμῖν*, deseram, remit-
 tam: prima plur. *παρῖμῖν*.
- ⁴⁰ *ἰμῖν, τὸ ἐπιθυμῶ, concupisco*, vlitatum est in
 passiuo præfenti; ¹ *ἰμῖν, ἰμῖν*, vt *τῖμῖν*: & im-
 perfecto, *ἰμῖν*: à quo compositum *εἰμῖν*, de-
 sidero: & *εἰμῖν*, desiderabam.

* V o c e Non differt à passiuo superioris *ἰμῖν*, quod

De *ἰμῖν*, quod
 est concupiscō.

εἰμῖν.

εἰμῖν.

εἰμῖν concupi-

ſco, qui differat
ab ἡμῶν mittor.

est, mitto: sed ſignificatione ab eo diſcernitur, atque
conſtructione: nam hoc, infinitivum vel genitivum
poſtulat: illud verò, verborum palliorum conſtructionem
recipit, nempe genitivum cum præpoſitione ἀπὸ
vel ἐκ.

De ἡμῶν quod
eſt ſedeo.

κράνημα.

1 Ἠμῶν & κἀνήμα, ſedeo, ſiunt ab ἔω, ἔεω, ἔημι,
2 ἔεμαι, craſi ἡμῶν, ἡσῶν, ἡται: Dual. ἡμεδον, ἡδον,
3 ἡδον: Plural. ἡμεθα, ἡθε, ἡται. ſic κἀνήμα, κἀ-
5 θησῶν, &c. Imperf. ἡμεν, ἡθ, ἡτο: ἐκἀνήμεν, ἐκἀ-
θηθ, ἐκἀθηθ. Imperat. ἡθ, ἡδω: κἀθηθ, κἀθηθω.
Etiam κἀθη, ſede, à κἀθηθ, Ionicè κἀθηνο, & ſyſtole
κἀθηνο, craſi κἀθη.

κἀθη.

Ionica redupli-
catio per e.

ἡμῶν.

εἶπτο.

εἶπται, εἶπται.

εἶπτο, εἶπτο.

ἡμῶν: κράνημα.

κράνημα.

κράνημα.

Appendix.

ANNOTATIO.

1 PRO ἰω, ἰημι, ἰημι, per reduplicationem Ionicam:
Iones enim per *ι*, non per *ι*, reduplicant. Porro in ἡμῶν,
craſi ἡμῶν, duplex *ι* contrahitur in *η*, non in *ι*, ne coin-
cidat cum εἶμῶν, miſſus ſum, perfecto paſſivo verbi ἡμῶν.
2 Hinc imperf. εἶμεν ſine augmento: tertia plur. ἡθ &
craſi εἶπτο, ſεδεβαν. Poſteſt tamen cenſeri pluſquamperf.
ab ἔω, perf. paſſ. εἶπται, 286, 31. pluſquamperf. εἶπται, εἶπτο,
3 εἶπτο: εἶπτο 3 Ionicè εἶπται, & eccliaſi poëtica εἶπται: ſic ter-
tia plur. imperfecti ἡτο: Ionicè εἶπτο, & poëtice εἶπτο vel
4 ἡτο: vnde κράνημα, ſεδεβαν. Vide 190, 16. & 30. 4 Pro
5 κράνημα, dicitur etiam κἀθη, vt habes 306, 29. 5 Tertiam
perſonam ἐκἀθηθ Demoſthenes ſæpenumero eſſent
ſine augmento, κράνηθ, ſεδεβαν, penultima circumflexa. 4
& pro ἡτο poëtice dicunt ἡτο, compositum κράνηθ, ſεδεβαν.
poſteſt tamen cenſeri pluſquamperfect. ab ἔω: μ. ἔω:
ω ἡτο: paſſ. ἡτο: pluſquamperf. ἡτο: ἡτο, ἡτο. ſic ἡτο
ἡτο à κράνηθ: ſed in eo deſiderabitur augmentū Ionicè.
Infinit. ἡτο, κράνηθ: particip. ἡτο, κράνηθ. fut. 10
med. ἡτο, κράνηθ. [Verū κράνηθ nō caret augmento,
vt videtur Antefignano: ſed habet illud in medio, nam
ab ἔω perfectum paſſ. eſt εἶπται, Doricè (287, 42.)
ἡτο: vnde pluſquamperf. ἡτο, ἡτο, & in compoſi-
tione κράνηθ, inquit Etymologus. Eadem ratio eſt in
κράνηθ, à quo apud Demoſth. eſt κράνηθ ἐν Μακεδονίᾳ ſεδε-
βαν in Macedonia. nam ab ἔω (vt idem Etymol.
præmonſtrat) perf. paſſ. eſt ἡτο, pluſquamperf. ἡτο,
ἡτο, ἡτο, atque inde compositum κράνηθ, vt act. aor. κἀ-
θηθ à κράνηθ, Il. ε, γὰρ ἐν νύκτι κἀθηθ, infra ſub terra col-
locavit: & Il. σ, κἀθηθ ἐν θρόνῳ, collocavit in throno. at
κράνηθ Il. α, (ἐνθα κἀθηθ ἀναΐας, ibi cubabat aſceſſo lecto)
propterea caret augmento, quia & illud reſpuit, 171, 14
neque

neque perpetua est regula quam CLENARDVS tra-
 dit 289, 34. præsertim apud poëtas: quapropter etiam
ἀνοίγω, etsi nihil addit ad simplicis *οίγω* significatum,
 (utrumque enim significat *aperio*) non modo *ἄνοιγαν*
 5 facit, (ut apud Xenoph. *ὡς ἰχθῆσαι ἄνοιγαν*, ut singuli *ape-
 riebant*) sed etiam *ἀνοίξαν*, ut II. ξ. *τίω δ' ὅ τις ἀνοίξῃ*
ἄνω, quam non alius Deus aperiebat. Sed qui fit, inquires
 fortasse, ut diuersus sit accentus in *ἀνοίξις* & *ἀνοίξω*,
ἀνοίξω δὲν & *ἀνοίξω δὲν*, *ἀνοίξω δὲν* & *ἀνοίξω δὲν*?
 10 In his & similibus præteritis compositis (quorum sim-
 plicia disyllaba sunt, & à vocali vel diphthongo inci-
 piunt) si augmentum sit in medio, properispramenas
 efferentur, eodem videlicet cum simplicibus accentu:
 ut *ἀνοίξω* *ἀνοίξαν*, sicut *ἀνοίξω* *ἀνοίξαν*; sicut *ἔχω*
 15 *ἔχον*: *ἐπέχω* *ἐπέχον*, sicut *αἰσώ* *ἤσων*. itemque in passiuus,
καθηρέω, *ἀνοίξω*, *ἀνοίξω*, & *ἀνοίξω*: *συνή* *ἔβ*, à *συνάπτω*.
 Idem fit in iis quæ augeri communiter non solent, ut
παροίδεν, *καθηρέω*, *ἰφύριον*. etiam iis quæ augeri non pos-
 sunt: ut *καθηρέω* *εἰς ἡμᾶς ὁ λόγος*, deueniunt ad nos di-
 20 cendi partes, apud Æschinem, à *καθηρέω* deuenio: *ἀπίσταν*
ἔχων, retrusit obices, Iliad. φ, ab *ἀπώστω* repello, à quo &
 pass. *ἀπώσμαι* *repulsus sum*, apud Etymologum. horum
 enim simplicia, *ἦκα* venio, & *ἄγω* (siue *ἄνω*) pello, quum
 à longis incipient, augeri quantitate nequeunt. Excipi-
 25 piuntur primum composita ex *οἶδα*, ut *ἔξοἶδα* & *κατα-
 οἶδα* *perfectum habeo*, *συνόοιδα* *consciens sum*: itemque *κα-
 ταπίδα* *nostis*, teste Etymologo. quibus adde *ἔξωσται* *expulit*.
 Act. apost. cap. 7, v. 45. ab *ἔξωσται* *expello*. Secundo exci-
 piuntur ea quorum initialis non est naturaliter longa.
 30 sic enim ab *ἰζω* communiter est *ἰφίξω* *insidebat*: Atticè
 verò & poëticè *προπαροξύτωνος ἰφίξω*, teste Etymolo-
 go. apud Homerum tamen Od. δ, est, *Τηλεμάχῳ δὲ*
παρῆξω, Telemacho assidebat, à *παρῆξω*: & apud Thucyd.
ἀδικῶν *deuenit*, ab *ἀφικνῶμαι*, cuius simplex & primi-
 35 tium *ἰκα* rarum est. Tertio ea in quibus vocalis longa
 vel diphthongus resoluitur Atticè vel Ionicè. hæc enim
 per illam dialysin è properispramenis fiunt *προπαροξύ-
 τωνα*, ut *ἔξωσαν* apud Thucyd. *προ ἔξωσαν*, *expulerunt*,
 ab *ἔξωσται*. sic *ἀνοίξω* pro *ἀνοίξω*, *aperuit*, apud Chrysolto-
 40 mum, ab *ἀνοίξω*, à quo & pass. *ἀνοίξω* pro *ἀνοίξω*, ac
 medium *ἀνοίξω* pro *ἀνοίξω*. *aperitum est*. sic etiam *ἀπίστω*
absume est, *παροίξω* *assimile est*: quorum simplex *εἰκα*
 in perf. med. Atticè pro *εἰκα* facit *εἰκω*, 298, 14. Talia
 apud Homerum sunt *ἔνωσται* pro *ἔνωσται* *commisit*, à
ἔνωσται, cuius simplex & primitiuum *εἰω* non est in vsu:

Passivum, ἰσάμαι, 7 vnde ἰσαμαί: compositum, 7

ἰπισάμαι, ἰπισάσαι, ἰπισάσθαι, scio. Imperfectum, ἰπισάμην, ἰπισάσθην, (Ionice ἰπισάο, crasi ἰπισάω) † ἰπισάσθην. Futurum, 8 ἰπισάσομαι.

ἰπισάμαι.

ἰπισάσθην.

8

ἰπισάσομαι.

ἰπισάω.

ANNOTATIO.

1 DORICE ἰσάμαι, 118, 40. sic in imperfecto ἰπισάω pro ἰπισάω. cum augmento Attico ἰπισάω: & rursus verso augmento syllabico: in temporale η, ἰπισάω, intelligebam. [Augmentum istud Atticum non nisi longis praeponi vocalibus solet, 208, 7. Et 14. quamobrem in hoc ἰπισάω Etymologus

10 statuit pleonasmum τῷ η. ab ἰσάμαι (inquit) imperfectum est ἰσάω, pluraliter ἰσάμεν, ἰσάτε, ἰσάτω. Et pleonasmus τῷ η, ἰπισάω. Verum Et ipse testatur adiecto prima persona nominatio dici ἰπισάω ἰσάω, pro ἰπισάμην ἰσάω, sciebam ego. quod si ita est, necesse est ultimam esse correptam contra

15 morem, qui ex ἰσάω faceret ἰπισάω, manente eodem ut tempore, ita etiam accentu. Alioqui plurale ἰπισάω, pro norunt vel norant, ab εἰδω quoque derivari posset: ut ex aorist. 1. εἶδω sit primum ἰσάω, deinde ἰπισάω: quo modo alterum ἰσάω, quod est iuerunt, quidam apud eundem Etymologum de-

20 riuant ab εἶω, primitiuo verbi εἶμι, eo, vado.] 2 Sic ἄσσει, sunt, pro ἀσσει, ab ἀσσει, spiro, 233, 34. Ex ἰσάω cum σάω sit ἰσάωσων, unā sciunt, sunt conscij. 3 Sumitur etiam ἰσάω pro ἰσάωσων, ibant, ab εἶμι, de quo supra, 317, 35.

4 Cum σάω, σάωσων, sis conscius. 5 Et per pleonasmum 4.5 ἰσάω, scitote vos duo. [ἰσάω pro ἰσάω, scitote vos duo, videtur Antesignanus ex Etymologo sumpsisse, qui, postquam dixit ē singulari ἰσάω, esse duale ἰσάω, subiungit, καὶ πλεονασμῷ τῷ ε ζῆνται ἰσάω. Sed videndum ne Etymologus ibi ἰσάω non pro ἰσάω usurpari dixerit, sed ex illo formari, in-

10 serio: quemadmodum ἰσάω, eundem, derivat itidem ab imperativo ἰσάω, cuius duale est ἰσάω, thema εἶμι. Hesychius certe, Suidas, Eustathius Et alij, non meminerunt huius significationis, sed duntaxat usitata, pro γινώσκω, sciendum. Alij hac gerundia siue (ut Graeci Grammatici vocant)

15 aduerbia γενῶν, formare malunt ē tertia perf. passivi, τῶν ἰσάων, in verso, ut ab εἶδω (primitiuo verbi ἰσάω) descendit ἰσάω, eiusdem significationis.] 6 Capitulum Attice pro tertia plur. ἰσάωσων, 193, 34. 7 Per pleonasmum scilicet literæ τ. sic ἰσάωσων, ἰσάωσων, &c. pro ἰσάωσων, ἰσάωσων, scis, scit. Pro secunda

40 persona ἰσάωσων, dicitur etiam ἰσάω: sic compositum ἰπισάω pro ἰπισάωσων, 306, 29. 8 Coincidit cum futuro medio verbi ἰσάωσων, quod componitur ex ἰσάω & ἰσάωσων: huius futurum actiuum ἰσάωσων, medium ἰσάωσων, compositum ἰπισάωσων, ἰπισάωσων, praeficiam, es: vel sciam, scies.

ἰσάω.

ἰπισάωσων.

- De φημί, quod 1 φημί, dico, à φάω. S. ¹ φημί, φῆς, (per η diphthongum) φησί: D. φατόν, φαθόν: P. φάμεθ, φατι, φασι:
- 2.3 ² φασι, acuta vltima, ³ licet participium sit φάσ, φάνθες, τοῖς φασι. per α circumflexum.
- 4 Imperfectum ⁴ ἔφλω, vt ἴσην. Aoristus primus, 5.4 ἔφηθα, ex futuro ⁵ φήσω. Aoristus secundus, ⁴ ἔφλω, in singulari similis est imperfecto: quod sic quoties nō est reduplicatio; τλήμι, ἔτλω, tolero: γνώμι, ἔγνω, nosco. In duali autem, ἔφηθον, ἐφήτην:
- 6 & plurali, ἔφημεθ, ἔφητε, ⁶ ἔφθαν, seruat longae penultima; at imperfectum eam corripit, ἔφαθον, ἐφάτην: ἔφαμεθ, ἔφατε, ⁶ ἔφαθον.
- 7 Infinitiuus ⁷ φάναγ acutum á, vt ἴσαναγ. nam φάναγ, apparuisse, per α circumflexum, est aoristus primus à φαίνω, apparo.
- 8 Medius aoristus secundus. ⁸ ἐφάμεθ, ἔφαθ, &c.

φαμί. φαί.
φῆς: φῆς.
φασί.
φλώ. λῶ.
ημί.
φασί, εἰς, εἰ.
ἔφω: φά.
φάναγ, φάναγ,
φλώγ.

παρφαμέθ.

Annotatiuncula in verba in μι. ἴση.
πιεσθῆν à πίμ-
πῆθμι.
Ionica reduplicatio.

πίθνημι.
πέθῆσι.
πέτλημι.
τλήμι.

ἴσημι pro ἴσημι.

- 1 ¹ DORICE φαμί, φῆς, φαί. φῆς accentu acuto, & per η diphthongum; vt differat à φῆς pro ἐφῆς, aoristi secundi. ² Dorice φασί. ³ Vide 274, 7. & 170, 8. ⁴ Et sine augmento φλώ, φῆς, φῆ: & per aphæresim λῶ, ἔς, ἔ. ⁵ sic in presenti ἡμί, ἡς, ἡσι & ἡπι, pro φημι, φῆς, φησί. ⁶ Dorice φατά, φασίς, φασί, 118, 40. & 170, 8. ⁶ Et syncope ἔφω, & rursus reiecto augmento φά, dicebant vel secundum dicimus φλώγ, dixisse. est etiam Atticè φλώγ, apparuisse, pro φάναγ, 177, 5. ⁸ Hinc infinitiuus φάσθ, dixisse: participium φάμεθ: cum παρφαμέθ, παρφαμέθ, & poeticè (173, 15.) παρφαμέθ, male suadens.
- ἴσην pro ἴσαθι, siste. quandoque imperatiuus verborum in μι, fit à tertia imperfecti; ἐπίμ-
1 πην, implebat: ¹ αἰμπην, imple.
τέθηνμι, morior, reduplicatur per ε more Ionico, à θνάω, τέθνημι: tertia pluralis τεθῆσιν, vt
2 ἴσῃσι. Imperatiuus est ² τέθειθα: Optatiuus, τεθναίω: Infinitiuus, τεθνάναγ. Sic τέτλημι, tolero:
3 ³ τέτλαθι, tolera: τετλάω, tolerarem: quod & τλήμι, à τλάω.
- 4 ἴσημι quoque per ε reduplicatum: ⁴ vnde

ἔσαμην, ἔσασι: & Optatius ἐσαίλω, ἀφισαίλω, de-
fisserem: Infinitivus, † ἔσαναι, ἀφισαναι, desistere
vel deficere: penultima per á acutum.

ἀφισαίλω.
ἀφισαναι.

1 ² ABSQVE μ, πῖπλη: dicimus enim πῖπλην &
5 πῖπλημι, 231, 21, & 27. hinc cum ἐν, ἐμπῖπλη, imple, pro
ἐμπῖπληδε. sic á δαίνυμι, conuiuium praebeo, imperfectum
ἰδαίνω, ἰδαίνυς, ἰδαίνυ: vnde δαίνυ pro δαίνυσι. ² πῖπλησι
reperitur apud Homerum quoque, Etymologum &
Eustathium per θ in postrema syllaba, sicut πῖπληθι:
10 scribitur tamen πῖπλη, non τῖπληθι, posteriore aspirata in
tenuem versá. sed forsán interuentus τῶ ν asperitatem
istam aliquantulú mitigat. Vide infrá in tract. Pet. An-
tefig. de Inuestig. De ἔστειον dicitur in cod. tractatur.
3 Et apocope τῖπλος. huius infin. πῖπλάνω, Dor. πῖπλάνωμαι, 3
15 & Ionicé πῖπλάνω, 186, 1. Aor. sec. ἔπλην, á fut. πλῖνω: im-
perat. πλῖνε, & Dor. πλῖνε: opt. πλῖνε: infin. πλῖνω: parti-
cipium πλῖς, πλῖντος. ⁴ Sic in tertia plurali imperfecti
ἔστειον pro ἔστειον, stabant, sistebant: imperat. ἔστεινε, stá:
in plurali ἔστειτε, stáτε. ⁵ Dor. ἔστειναι, & Ion. ἔστειναι, 5
20 cum δῖπ, ἀφισταίνω, desistere, Ὀδυσ. á.

ἐμπῖπλη.
δαίνυ.
πῖπληθι.
ANNOTATIO.

τῖπλος.
ἔστειον. ἔστεινε.
ἀφισταίνω.

INVESTIGATIO THEMATIS.

2 **V** LTRA imperfectum non con-
iugantur finita in ² ἄνω, ³ εἴνω, 2.3
4 εἴω, ⁵ ἄθω, ἔθω, ὄθω, ⁶ ἔω, ⁷ σκω, 4.5
25 χθω, λδω, ιδω: & alia item plurima
6.7 vel hoc vel illo tempore carent.

Verba qua ul-
tra imperfectú
non cōiugantur.

Sed quia variant crebrò eiusdem verbi the-
mata, vt κύω, κύωμαι, concipio: ⁸ οἴομαι, οἴομαι, πῖτο: 8
8 ⁹ θνήσκω, θνήσκω, θνήσκω, τέθνημι, morior: aut à diuersis
30 omnino pendet formatio receptorum tem-
porum, vt ⁸ φέρω, οἴω, ἐνέγκω, ἐνέχω, fero: ideo hu-
iusmodi tempora referemus ad thema pro-
prium, licet inusitatum, vnde regulariter de-
duci queant. φέρω in vsu habetur, non tria
35 reliqua, tamen futurú οἴω ab οἴω, aoristi ἔωσα
& ἔωσαν ab ἐπέσκω: perfectum Atticum ἐπέσκησα
ab ἐπέχω: & ita in cæteris. quæ verò themata
versentur in vsu, docebit lectio.

οἴω.
ἔωσα.
ἐπέσκω.
ἐπέσκησα.

Notio.

1 ² R A R V M Apud Græcos verbum est, quod omni-
 bus suis temporibus absolutum, non indigeat aliquo
 2 tempore ab alio themate mutuando. ² Unde verò fi-
 nita in *αιω* mutuentur tempora, videbis in sequentibus
 3 in verbo *αιεταίωμαι* & in *λασπύρινα*. ³ Hoc quidem ve-
 rum est in hyperdissyllabis in *αιω*, ut *φάειω*, *luceo*, quæ
 deriuata sunt & poetica. at dissyllaborum, quæ septem
 tantum apud Græcos inueniuntur, tria quidem, *δαιω*, per
 vim in *οδαιω*, *tego*, *vestio*, (deriu. ab *ιω*, teste Eustath.) &
σεινω, *lædo*, vitra imperfectum non coniugantur: re-
 liqua verò quatuor, *δαιω*, *percutio*: *κτείνω*, *occido*: *σεινω*,
arcto: *τείνω*, *tendo*, formant futurum in *ειω*, aoristum primum
 in *ειω*, secundum in *αιω*: & perfectum in *αργε*, passiuum in
αργε, medium in *οιω*, ut, à *κτείνω*, futurum *κτενω*, *occidam*:

Tempora à
κτείνω.

aorist. primus *κτενω*: secundus *κτενω*: futurum secundum
κτενω, medium *κτενω*: infinitiuus *κτενω*, & dialysi
κτενω, perfectum *κτενω*, poetice *κτενω*, 176, 10. passi-
 uum † *κτενω*, *κτενω*, *κτενω*: & *κτενω*, *κτενω*,
κτενω: infinitiuus *κτενω*: participium *κτενω*, &
κτενω, (poetice † *κτενω*) *interemptus*. aoristus
 primus *κτενω*, & *κτενω*: ab *κτενω*, tertia pluralis
κτενω, & Bæotice *κτενω*, *occisi sunt*, 192, 30. perfe-
 ctum medium *κτενω*, pro quo sublato τ & præposito κ,
 poeta vsurpant *κτενω*, *occidi*. plusquamperfectum pass.

κτενω.

ANNOTATIO.

κτενω, *κτενω*, *κτενω*. [*κτενω* & *κτενω*, cum actiuus
κτενω & *κτενω*, præterita quæ præcedunt, possunt etiam
 à diuersis thematibus deduci. priora, *κτενω* & *κτενω*,
 vel à *κτενω*, ut *κτενω* & *κτενω* à *κτενω*, 175, 21. vel à
κτενω, (à quo apud Hesych. est infin. *κτενω*, *occidere*) retenta
 præsentis characteristica, sicut *κτενω* & *κτενω* per
 syncopen à *κτενω*: vel à *κτενω*, quod à præcedente *κτενω* de-
 riuat Etymologus, ut *κτενω* & *κτενω* ab *κτενω*, 238, 3. po-
 steriora vero, *κτενω* & *κτενω*, referri possunt ad *κτενω*,
 cuius infinit. *κτενω*, pro *κτενω*, *occidere*, citat Hesychius:
 vel etiam ad *κτενω* aut Æolicum *κτενω*, (quod apud Ety-
 mologum est) & futuri in κ verso, (175, 6.) & in γ, 175, 23.
 quomodo reperitur *κτενω* pro *κτενω* ab *κτενω*, (contra
 regulam quæ traditur 175, 20.) in responso Pergamensium
 ad 2. epistolam Bruti, πνευ δυνάμιν κτενω, coru
 qui neruos suos ultra vires extenderunt. *κτενω* vero, à
 quod Æolico more factum censent ex *κτενω*, ut *κτενω*
 ex *κτενω*, *κτενω* ex *κτενω*, detracto
 augmento & retracto accentu, potest etiam referri ad
 præsens passiuum vel aoristum 2. medium inusitati verbi
κτενω, secundum Eustath. & Etymologum, sicut *κτενω*.

- à φημι, φάμεν & à φημί.] Sic à τείνω futurum τείνω, à τείνω.
 aoristus primus ἔπεισε: perfectum πέπεικα: passivum τί-
 πιμαι, τίπασαι, τίπεται: tertia pluralis τίπεται: aoristus
 primus ἔπεισε. perfectum medium τίπηναι: vnde τίπηναι, &
 5 *tonus, tenor, contentio.* + Verba in εἶω ferè omnia du- 4 εἶω.
 cuntur vel à præsenti vel à futuro aliorum verborum:
 de quibus vide in verbo ζομεῖω: atque hæc quidem ul-
 tra imperfectum non coniugantur, sed sua tempora à
 primitivis mutuuntur. quæ autem ab aliis verbis non
 10 derivantur, ea in aliis quoque temporibus coniugan-
 tur: vt κλείω, celebro, laudo, κ. κλείσω, κ. κλείσθη: sic αἶω,
 quatio, κ. αἶσω, κ. αἶσθη. 5 Finita in ἄνω, ἔνω, ὄνω, deri- 5 ἄνω, ἔνω, ὄνω
 vata sunt omnia: à suis igitur primitivis tempora mu-
 tuantur. Finita in ἄνω, ducuntur à verbis Barytonis quæ
 15 penultimam habent longam: vt ἀμυνάω ab ἀμύνω, de-
 fendo, vlciscor: διώκω ab διώκω, persequor: εἰργάζω ab εἰρ-
 γω, arceo: κινάω ab κίω, vado, accedo. Finita in ἔνω, ducun-
 tur ab iis quorum penultima est brevis: vt νυμῖνω à
 à νύμω, pasco, depascor: χράω ab χράω, habeo, teneo: impera-
 20 tivius χράω, habe: φλιγάω ab φλιγώ, comburo, ἡχράω, cōgrego,
 & ἡχράω, attollo, suspendo, ab ἡχράω & ἡείρω: sed detracto
 , corripitur prius penultima, atque α mutatur in η.
 Finita in ὄνω, sunt à verbis sextæ in ὄω, interposito θ: vt
 μυνάω ab μύνω, munitio: φινάω ab φινώ, corrumpo. 6 ὄνω.
 25 in ἔω barytona, facta sunt Atticè à circumflexis. Vide
 149, 33. & 38. atque hunc tractatum in verbo αἰέω. Idem
 iudicatio de finitis in ψω, ac breviter de omnibus Bary-
 tonis quæ à circumflexis facta sunt, de quibus in locis
 citatis. ea enim ultra imperfectum non coniugantur,
 30 sed sumunt reliqua tempora à circumflexis vnde ducta
 sunt. 7 De finitis in σκω, vide in verbo ὄξισκω, & 216, 5.
 & 310, 41. 7 σκω.

Appendix de quibusdam aliis verbis, quæ
 ultra imperfectum non con-
 iugantur.

- 35 A CLENARDO enumeratis adde finita in ἔω,
 ῥέω, ῥέω, ἔω, ἔω, desiderativa, (vt μαθητέω ἄ, discere cu-
 40 ριο) λω per simplex λ, atque polysyllaba in ὄω, quæ for-
 mant ex se verba in ω: de quibus vide in verbis ἀγνυμι,
 ἀμφιπέμπω, δεικνύω, ἀμύνω, ῥηγνύω, ῥαννύω, πεινύω. Adde
 quoque verba quintæ conjugationis habentia primam
 syllabam ex reduplicatione desinentem in liquidam:
 vt μαρμαίρω, πνίω: atque alia quæcumq; reduplicationē
 ha
 ἔω, ῥέω, ῥέω,
 ἔω, λω, ὄω.
 μαρμαίρω &

δίκων cum similibus.

A futuris & prateritis ducta.

Mutantia e in ob pleonasmum. Multa in iω.

habent, de quibus in verbo πείθειω: & quæ ante a habent mutam cum liquida; vt δίκων, mordeo: de quo suo loco. & grauitona quæ a futuro fiunt: de quibus in verbo ἄγω. & quæ fiunt a præteritis; vt φέλιω, horreo, π. πείθειω, inde πείθειω, ἴσθι, horresco: de his videbis non nihil in verbo κλέπτω. & quæ per pleonasmum sunt facta, præcipuè quæ mutarunt e in i, vt τίτω, τίτω, παύω: de quibus 310, 30. (hæc verò sumunt tempora a primitiuis, vt τίτω a τίτω, με. τίτω, &c.) & complura in iω, de quibus in verbo φθίνω. ⁸ Vide in verbis οἰομαι, θνήσκω, 10 φέγω.

A
ἄγω.
ἀγῶγας.
ἡγαγόν.

ἄξει, ἄξειτε.

Futurum pro presenti.

ἄξω. δύσω.
οἴσω. ὄρω.
ἰδύσω.

οἴσῃ, οἴσῃτω.

Ionismus.

ἄρω.
ὄρω.
ἄρω.
ἄρω.

ἄρω. ἀγῶν,
ἄρω.
ἄρω.
ἄρω.
ἄρω.
ἄρω.

ἄρω.

ἄρω.

1. 2 ¹ ἄγω, ducō: Futurum ἄξω: Præteritum ἡγαγόν.
3 ³ Atticè ἀγῶγας, & pleonasmō τῆ ο, ἀγῶγας. Aor.
4 secundus ἡγῶν, & ⁴ pleonasmō syllabæ γας, ἡγῶν.
5 γον: vnde ⁵ ἀγαγε, ἀγάγομαι, ἐὰν ἀγάγω, ἀγαγῆι, 11
6 participium ⁶ ἀγαγών. Imperatiuus autem ἄξει,
7 ἄξειτε, duc, ducite, præsentis est temporis. ⁷ Nam
quorundam futura pro præsentī vsurpantur;
vt ab ἄγω, ducō: δύσω, ingredior: οἴσω, fero: ὄρω, concio;
8 futura, ἄξω, δύσω, οἴσω, & ὄρω ⁸ Æolicè pro ὄρω; 10
9 ⁹ & vsq̄e ad imperfectū solūm coniugantur.
10 itaque δύσω, imperfectum ἰδύσω, medium ¹⁰ ἰδύσω.
11 σόμην. οἴσω, imperfectum ¹¹ οἴσῃ: Imperatiuus,
οἴσῃ, οἴσῃτω. ὄρω, passiuū ὄρωμαι: Imperfectum,
12 ¹² ὄρωμαι, ὄρωμαι, & ¹³ Ionicè ὄρωσο. Imperatiuus, 11
13 ὄρωσο. Sic ἄξω: Imperatiuus, ἄξει, ἄξειτω.

- 1 ¹ A B ἄγω, imperfect. & aorist. sec. ἡγῶν, (Dor. ἄγω: cum
ἄγω, ἀγῶν 15, 1, degi, isti, it) ἡγῶν: hinc tertia persona
Ion. ἄρω. ducēbat, 170, 33. præsens imperat. ἄρω, &
poëticè ἄρω, age: infinit. ἄγω, Ionicè ἀγῶν, Doricè ἄγω,
182, 6. & 183, 13. præsens pass. ἡγῶμαι: imperat. ἄρω, Ionicè
ἄρω, duc, 193, 11. part. ἄγῶν, pro quo inuenitur ἄγῶν
pleonasmō τῆ ο: οἱ ἀγῶνται, qui ducuntur & ad-
mirantur. ² Passiuum ἡγῶμαι, ἡγῶμαι, ἡγῶμαι: part.
ἡγῶν, ἡγῶν: aor. pr. ἡγῶν: part. ἡγῶν, ἡγῶν: ἡγῶν, 11
3. 4 ³ Vide 297, 25. & 298, 5. ⁴ Medius ἡγῶν. sic
ad ἄγω, maiore afficio, aorist. sec. ἡγῶν, & pleonasmō syl-
5 labæ ἡγῶν, ἡγῶν. vide quoque 302, 33. ⁵ Et apud poetas
6 Syracusanō more ἡγῶν, duc, 180, 6. ⁶ Pro ἡγῶν in-
7 uenitur Ionicè ἀγῶν, qui duxit. ⁷ Sic ἀγῶν, eo, ἀγῶν
vnde præsens βίωσι: pass. βίωμαι: imperfectum, βίωμαι

ἰδίον, ἰδίον: compositum ex δῆλ, ἀπεδίοντο, abijt, Iliad. ἄ.
 Item δῆλζω vel δῆλζω, delibero, μ. δῆλζω: præsens δῆλζω:
 pass. δῆλζομαι: imperfectum, ἰδῆλζομαι, ἰδῆλζαν, ἰδῆλζο, &
 poëticè δῆλζοι, reiecto augmento, & geminato σ. λί-
 ζω, λίζο, fut. λίζω: vnde præsens pass. λίζομαι: imperatiuus
 λίζε, & Ionicè λίζεο. τείρω, attero, infesto: futur. τείρω.
 Æolicè τείρω: vnde præsens pass. τείρομαι: imperfect.

ἀπεδίοντο.

λίζεο.

τείροτο.

Æolisimiles.

10 lege scholion sequens. ⁸ Nam Æoles futurū primum
 quintæ Coniugationis verborum in ρω, per σι efferunt,
 seruata præsens characteristica, & retracto accentu
 167, 5. & 16. Ab ὄρω μ. ὄρω, π. ὄρω, pass. ὄρωμαι. plusquam-
 perfect. ὄρωμαι, ὄρωτο, ὄρωτο, cum εὐ, εὐώρωτο, irruerat. ⁹ Di-
 9 cimus tamen in aor. primo ὄρωσι, concitanti: non quidem
 11 à præsenti ὄρωσι, sed habentes rationem futuri Æolici
 ὄρωσι. ¹⁰ Tertia persona ἰδῆλζο, sublato augmento δῆ-
 ζο: & rursus poëticè geminato σ, δῆλζο, subibat.

ἐνώρωτο.

ἄρωτο.

δῆλζο.

δῆλζοι.

¹¹ Pro ὄρωσι: nam augmento destituitur. Inuenitur quo-
 que hæc vox in aor. pr. imperatiui, οἴσω, οἴσωτο, fer, fe-
 10 rar: sed ab οἴω. ¹² Et imperfectum actiuum ὄρωσι, ὄρωσι,
 12 ὄρωσι, concitabam, as, at. ¹³ Vide 186, 23. & 193, 31. 237, 41. 13
 238, 11.

οἴσω.

ἄρωσι, 15, 6.

Ἄγωμι, frango: Præteritum mediū ἦγα sumit
 ab ἄγω, & ¹ ἔαγα pro ἦγα, ² solutione η in εα. 1. 2
 15 Aoristus primus, ³ ἦξα & ἔαξα. Aoristus sec.
 3 pass. ἦγλυ & ἔαγλυ. ⁴ Sic in composito, κατέαγα,
 4 fractus sum: κατέαξα, fregi: κατέαγλυ, fractus sum.

ἄγωμι ab ἄγω.
 Augmentum η
 resoluitur in εα.

Desinentium in γνύω aut γνυμι, tempora for-
 mabis à finitis in γω; ἄγωμι tanquam ab ἄγω:
 10 sic ⁵ ἄγωμι, iungo: ⁶ μιγνύω, misceo: ⁷ μοργνύω, ab-
 5. 6 stergo: ⁸ σπηγνύω, figo: ⁹ ῥηγνύω, rumpo. 7. 8

Annotatio de
 finitis in γνύω
 ὄγωμι.

Ἄδω, ¹⁰ placeo: Præteritum med. ἦδα, ¹¹ & so-
 10 lutione εαδ α. Participium, εαδώς, ¹² vt ἔαγλυ
 11 pro ἦγλυ, fractus sum: ¹³ ἐάλων pro ἦλων, captus
 12 13 sum, & similia.

ἄδο.
 Solutio η in εα.

¹ Hinc Participium ἔαγως, cum κτ, κατέαγως, fractus.
² Nam poëtae vnicam vocalem longam aut diphthon-
 gum in duas breues resoluunt, præcipuè in augmento.
 sic ἄτω, noceo, ἔαδο: aoristus primus ἄτω per α longum
 40 Doricè, pro ἦτω, & solutione α longi in duplex breuc,
 ἄτω: in aoristo primo medio ἄτωμαι, in dextram feci:
 in

Solutio diph-
 thongi aut vo-
 calis longa in
 duas breues.

ἄτω, ἄτωμαι.

ANNOTATIO. 10 ¹⁰ ἄδω τὴν ὀρέσκω agnoscit non Erymologus modo, sed etiam Heraclides apud Eustathium. ac Erymologus quidem deriuat inde præteritum medium ἤδω, & diallysi ἰάδω: Heraclides vero deducit inde ἀνδάνω, & λαυέανω à λαέω. potest tamen & hoc & illud deriuari ab v'sitatione themate ἤδω oblecto. nam vt præteritum medium omittam, sicut à λάττω est λαβείν & λαύψαι, ita etiam ἀδέειν & ἀνδάνω ab ἤδω. præterea vt λάττω actiue inter alia significat celare, λαβείν verò & λαύψαι neutraliter latere, sic ἤδω oblectare, ἀδέειν & ἀνδάνω placere. 10 λαβείν autem accipè hoc loco non tam pro præsentis quam pro aor. 2. cuius indicatiuus est ἤδω, & resolutus ἰάδω. Eustathius quoque ἄδω apud Homerum (in isto hemistichio, ἄδω δ' ἔλαβες μῦθος, placuit Hectori sermo) scribit esse vel ab ἀδέειν, vt ἰκτυπέειν & ἰκτυπέειν, vel Ἄολικο 11 more factum ab ἤδω. 11 Sic in aorist. prim. ἰάσασθαι, ex hilarauit, ἰστί, pro ἦπα, ἦσας. & in imperf. & aorist. sec. ἰάσασθαι, Ἄολικῶς ἰάσασθαι, pro ἤδω: quod & detracto augmento dicitur ἀδάνω, ἀδάνω, ἄδω. placebam, as, at, seu placui, ἰστί, ut est & ἄδω tertiar plur. placuerunt: hanc infin. ἰάδω, placuisse: particip. ἰάδων, gratui. Alij hæc ad ἀνδάνω referente malunt, quod mutuatur tempora ab ἰάδω, vt reliqua in ἄνω ab ἰω: vnde & futur. ἰάδωσθαι, ἀδωσθαι, gratificabor, gratificaberis. sunt qui in ἰάδω, ἰάδωσθαι, ἰάσασθαι, & ἰάδω, ἰπνιτο albero notent s, vt α in themate ἄδω: alij per lenem 12 efferre malunt, vt s in augmentis. 12 De hoc paulò supra, in ἀζνυμι, 333, 28. 13 De hoc infra, in ἀλίσκομαι, 338, 1.

ἰάσασθαι.

ἰάδων: ἰάδων.

ἰάδων, 35, 1.

ἰάδω: ἰάδων.

ἰάδωσθαι.

ἰάδωσθαι ab ἀνδάνω.

Annotatio de finitis in ἄνω ἀνδάνω.

Finita in ἄνω vnde deriuantur.

1. 2 ¹ Αἰδάνομαι, sentio: Fut. med. ² αἰδέσθαι: Præteritum pass. ³ ἰάδωσθαι: Infinitiuus, ἰάδωσθαι. Aoristus secundus medius, + ἰάδωσθαι, ab αἰδέομαι. 3 Ex ἄνω & ἀνδάνω deduces tempora, vt ex ἰω & ἰάω, ⁶ ἀμαρτάνω, vt ἀμαρτάνω, pecco, sic ⁷ ἀπυθάνω, ⁸ ἀπυθάνω, sum odio: ⁹ ἀνδάνω, cresco: ⁹ βλαστάνω, germino: ¹⁰ κατὰ ἀρθάνω, dormio: vt ἀπυθάνω, ἀνδάνω, &c. 1 ¹ IMPERFECTVM ἰάδωσθαι, ἰάδωσθαι, ἰάδωσθαι, &c. 2 ² Ab αἰδέομαι, αἰδέομαι: participiū αἰδέομαι, sensurus: aor. pri. ἰάδωσθαι, sensi. 3 Hinc plusquamperfect. ἰάδωσθαι, ἰάδωσθαι, ἰάδωσθαι, qui sensit. 4 Ab ἰάδωσθαι, αἰδέομαι: Opt. αἰδέομαι, αἰδέομαι: subiunct. αἰδέομαι, αἰδέομαι, αἰδέομαι: tertia plur. αἰδέομαι: infin. αἰδέομαι: part. αἰδέομαι. 5 Finita in ἄνω & ἀνδάνω, deriuata sunt omnia. ex his quædam formantur à verbis circumflexis obsoletis in ἰω ἄνδάνω, ἰάωσθαι, in α mutato, & interposito 1 post

- ἀλίσκωμαι ab 1 Ἀλίσκομαι, carior: Fut. ¹ ἀλώωμαι: Præter. ἤλωκα
ἀλώω & ἀλωμαι.
- 2 & ἐάλωκα: passiuum ἐάλωμαι; unde verbalia,
ἀλωσις, καρτινίτις: ἀλώσις, καρτινίτις, ab ἀλώω. Aorist,
ἤλωκα, ἐάλων: ² Infinit. ἀλώναι: Particip. ἀλῶν,
ἀλώων, ab ἀλωμαι: quæ sunt omnia vocis actiua, ³
sed significationis passiuæ: id quod frequen-
tissimum est in † compositis verbi ἴσ ημι, vt
- 3 ³ καθίστωτα, constituta.
- 4 Compositum ἀναλίσκω, consumo, ⁴ valde variat
in augmento præteriti: dicitur enim ἀνάλωκα, ⁵
consumpsi, sine augmento; & ἀνάλωϑ, consumptus
est; etiam ἀνήλωκα, λώαλωκα: λώηλωϑ, λώαλωται.
Atque hæc incrementorū diuersitas in multis
præterea contingit. ἐγλύαμαι, despondeo, pro-
5. 6 mitto: Imperfectū, ⁵ ἤγλυατο: Perf. act. ⁶ ἐγέγλυκα. ⁷
ἐγχεράζομαι. 7 ἐγχεράζομαι, opprignero: Perfectum, ⁷ ἐγχευρασμένον
& λώεχυρασμένον: quod tamen fieri possit ab
ἐνεχυράζομαι: vtrumq; enim inuenitur. ἐγλύαω, do
8 fidem, ⁸ ἐνεγγύησε, ἐνεγλύησάμην, & ἠγγύησε: sed
9 ⁹ ἐγλύατο & ¹⁰ παρεγγύησε, fideiussit, spondit, ¹⁰
10 sine augmento. βλακδύομαι torpeo: ¹¹ ἐβλάκδμαι
11 & βεβλάκδμαι, torpore dissolutus sum. Et compo-
12 sita à λέγω, ¹² per λε aut ει; συλλεγμένοι & συλ-
13 λελεγμένοι, collecti. Διατέω, iudico vt arbiter, ¹³ δι-
14 δητημέιϑ, vt ¹⁴ λώωχλησε, turbauit, per duplex ¹⁴
15 augmentum. Ἀμπέχομαι, ¹⁵ ἠμπεχόμεν, inuor,
16 circumdo. ¹⁶ ἠνέχεϑ, sustinuit; & λώείχεϑ, sustine-
17 bat. Παροινέω, debacchor, ¹⁷ πεπαρῖνηϑ, debacchati
18 est. ¹⁸ Ἐπιδημῶ, ὄπιδ' ἐδήμηκα, peregrè dego. Ἐπιπορῶ,
ὄπιώρηνκα, peicero. Ἐπισατῶ, ἐπισάτηκα, presum. ¹⁹
19 Ἐμπολώω, ἐμπετόληκα & ἠμπόληκα, emo, lucror. ¹⁹ κέ-
μα, κέλημαι & ἐκτημαι, possideo: & plurima item
alia generales canones augmenti non exactè
seruauerunt: de quibus copiosè Budæus in
Commentariis linguæ Græcæ.
- 19 Ἀμφίεννυμι & † ἀμφίεμαι, induo: Fut. ¹⁹ ἀμφίεσω:

Vox actiua si-
gnificationis pas-
siua.

καθίστωτα.

ἀναλίσκω.

Augmentorum
in quibusdam
compositis va-
rietatis.

ἐγλύαομαι.

ἐγχεράζομαι.

ἐνεχυράζομαι.

ἐγλύαω.

παραγγύησε.

βλακδύομαι.

Composita à

λέγω.

συλλέγω.

διατέω.

ἀμπέχομαι.

ἀνέχομαι.

παροινέω.

ἐπιδημῶ.

ἐπιπορῶ.

ἐπισατῶ.

ἐμπολώω.

κέεομαι.

ἀμφίεννυμι & 19

Ἀμφίεμαι, induo: Fut. ¹⁹ ἀμφίεσω:

Præter.

De αἰσθητικῆ-
δουμῆ.

ἰσθητικῆ.
ἐναγλιτισμῆ.

ANNOTATIO.

ἐναγλιτισμῆ.
ἰσθητικῆ.
ἐναγλιτισμῆ.

Annotation.
ἐναγλιτισμῆ.

Eadem preposi-
tio in copositio-
ne geminata: ἐ-
πὶ, αἰ, αἰ.

ANNOTATIO.

verbo συνήρησθη. Aduertendum quoque hoc loco, in
ἰσθητικῆ augmentum medium factum esse absque
 reduplicatione, quamuis sit breue, pro *ἰσθητικῆ*.
 sic à *αἰσθητικῆ*, affigo, appingo, perf. pass. *αἰσθητικῆ*.
δουμῆ. atque à simplici *ἰσθητικῆ*, fabrico seu fabricor,
 sit *ἰσθητικῆ* pro *ἰσθητικῆ*. & à *ἰσθητικῆ*, deliciar,
 ἐναγλιτισμῆ pro *ἰσθητικῆ*. [NOTANDVM ἐναγλιτισμῆ
δουμῆ, *ἰσθητικῆ*, ἐναγλιτισμῆ, & infra 342, 14. *ἰσθητικῆ*, *ἰσθη-
 τικῆ*, *ἰσθητικῆ*, *ἰσθητικῆ*, & similia, censentur
 Ionica magis quàm Atticâ. apud Herodotû quidem certû
 passim obuium est *ἰσθητικῆ*.] Sed quia hoc rarum est, malim
 dicere *ἰσθητικῆ* fieri ab ἐναγλιτισμῆ, cum id &
 inueniatur, & significet idem quod *ἰσθητικῆ*. atque
 hoc modo *ἰσθητικῆ* augetur tantum initio. sic ab
 actiuo ἐναγλιτισμῆ, pignora capio, (cuius futurû ἐναγλιτισμῆ
 ἐναγλιτισμῆ) sit aor. prim. *ἰσθητικῆ*, & sine augmento
 ἐναγλιτισμῆ, 8. ἐναγλιτισμῆ augetur in medio: ἰσθητικῆ
 vero initio. vtrumque est tertiæ personæ singularis
 primi actiui. ἐναγλιτισμῆ, est aoristi primi medijs, &
 augetur in medio, vt ἐναγλιτισμῆ. vbi notandum ὅτι
 euphoniã geminatum esse, pro ἐναγλιτισμῆ, sic
 ἐναγλιτισμῆ, pro ἐναγλιτισμῆ, de quo 295, 35.
 malim tamen scribere ἐναγλιτισμῆ, sine ὄ: ac dicere
 ὄ ἐναγλιτισμῆ & ἐναγλιτισμῆ esse composita ex ἐν, & ἰσθη-
 τικῆ, vt ἐναγλιτισμῆ, vt ἐναγλιτισμῆ, pro ἐναγλιτισμῆ.
 Verum
 thema ἐναγλιτισμῆ videbitur compositum è geminata præ-
 positione ἐν ἐν & inusitato γῶα: quod Græcis nõ omni-
 no nouum: dicunt enim αἰσθητικῆ, simplex ad
 pedes deuolutus. ἰσθητικῆ simplex videri potest quibusdã:
 sed perfectum ἰσθητικῆ, arguit esse compositum.
 [Aoristum ἐναγλιτισμῆ manult Antesignanus ex composito
 ἐναγλιτισμῆ quam ex simplici ἰσθητικῆ deducere. cui opinioni
 non refragandum iudicarem nisi apud Budæum inuenissem
 imperfectum παρῆρησθη, eadem significatione qua παρῆρη-
 σθη apud Xenophontem: ideoque formatum non à παρῆρη-
 σθη (cuius nulla sit apud Lexicographos mentio) sed à
 παρῆρησθη. nam vt apud Xenoph. est, παρῆρησθη ἐπεσθῆ-
 σθη, præcepi pedem referre: sic in illo loco, παρῆρησθη
 αὐτῆ, Πίστεως μὲν συμπαρήρησθη, mandabat ei ne cum Peris
 congrederetur. Vt igitur de ἰσθητικῆ & compositis eius
 meam tibi sententiam explicem, sic habe. Reperiuntur
 hæc interdum sine augmento, vt ἐναγλιτισμῆ, ἐναγλιτισμῆ, 338, 10.
 sic enim ἰσθητικῆ apud Isæum, & παρῆρησθη apud Syne-
 sium reperiri testatur Budæus. Interdum augetur in principio,
 quia

ἡλια ἰζούα derivatum est è nomine, iuxta regulam quam
 exposui supra, in paginam 289. atque ita Bud. affert ἰζούα
 ex Demosth. ἰζούατο ex Platone: ἰζούατο ex Lysia: διζούα-
 ἰζούατο è Thucydide: ἰζούατο ἔξ ἑκαζούατο è Demosthene:
 5 παρῆζα ἔξ παρῆζατο ἐ Xenophonte. Interdam in me-
 dio: quia nomen huius verbi primitivum, ἰζών scilicet,
 compositum est è prepositione ἔξ alio nomine: (ἰζών enim
 sponcio est eiusmodi qua ἐν ἡμῖν, hoc est in manibus,
 seu iunctis dextris, sponderetur quippiam) qua autè verba
 10 talibus è nominibus sunt orta, intra se recipiunt augmen-
 tum, ut supra in eandem paginam 289. notavi. ita igitur ex
 Demosth. citat Budæus, ἔκινος ἰζουατέξ ἰζουατέξ: quod
 idem alibi per aoristum dicit, ἔκινος ἰζουατέξ ἰζουατέξ. At
 ἐν ἰζουατο apud Plutarchum, ἔξ ἐν ἰζουατέξ apud Demo-
 15 sthenem (teste Budæo) vel initialis augmenti loco habent
 Atticam reduplicationem duarum presentis initialium,
 ut ἐκίνος ἔξ ἐκίνος apud Hom. ab ἐκίνος ἔξ ἐκίνος, ἔξ
 ἐκίνος apud Herodotum ab ἐκίνος, (297, 25.) vel augmen-
 tum quidem habent in medio, sed γ̄ euphonia gratia du-
 20 plicatum: itidemque compos. παρῆζα, in loco paulo ante
 citato, dictum vel per reduplicationem pro παρῆζα, vel
 per geminationem pro παρῆζα, sicut ἐν ἡμῖν reperi-
 ri tradit Antesignanus, pro ἐν ἡμῖν, quod apud Xe-
 noph. extat p. 74. Similis ferè augmenti ratio est in ἐν ἡμῖν
 25 ἐν ἡμῖν ἔξ ἐν ἡμῖν. nam ἔξ hac interdum initio augentur,
 ut ἡμῖν in Bibliis, ἔξ ἡμῖν apud Synesium. inter-
 dum augmento carent, ut ἐν ἡμῖν ἔξ ἐν ἡμῖν,
 apud Demosthenem, pro ἡμῖν sive ἡμῖν. Pos-
 sunt tamen hac duo posteriora (ἐν ἡμῖν ἔξ ἐν ἡμῖν)
 30 referri etiam ad ἡμῖν ἔξ ἡμῖν, è quorum illo
 participium est ἡμῖν apud Budæum. Sunt autem
 verba ista derivata è nominibus ἐν ἡμῖν, ἐν ἡμῖν, ἔξ ἡμῖν:
 quorū duo posteriora per syncopen facta sunt è primo:
 id enim ex ἐν ἔξ ἡμῖν compositū est, ἔξ significat pignus,
 35 quippe cuius interuentu debitum vel pactum redditur.
 ἡμῖν, tutum. similiter ἡμῖν non est compositum ex ἐν ἔξ
 ἡμῖν, ut Antesignanus arbitratur, 340, 28. ἔξ 30. sed è
 composito nomine derivatū, ut prædicta verba ἐν ἡμῖν,
 ἡμῖν, ἔξ ἡμῖν, ἔξ ἡμῖν, ἔξ ἡμῖν. ut enim ἔξ ἡμῖν sim-
 40 plici derivatione manavit ex ἡμῖν, ἐν ἡμῖν ex ἐν ἔξ
 ἡμῖν, ἔξ ἡμῖν ex syncopato ἡμῖν: sic etiam ἡμῖν
 ex ἡμῖν. hoc autem compositum est ex ἐν ἔξ ἡμῖν, sicut
 paulo ante docui, quemadmodum ἐν ἡμῖν ex ἐν ἔξ ἡμῖν,
 ἡμῖν ex ἐν ἔξ ἡμῖν. atque hoc verborum genus sapienter
 in medio augetur, interdum tamen etiam in prepositione,

ut supra docui. Sicut tamen quadam ex ijsdem carent augmento, sic etiā λυχνῶ & ἐλυχνισμένῳ (lucerna ellychnio instructa) apud Diosc. lib. 1. c. 97. à them. ἐλυχνισθείς: cuius primum ἐλυχνισθῆναι, compositū est ex ὄν & λυχνῶ.]

- 9 9 Per crasim pro ἐξυῶτο, tertia imperfecti pass. Dicitur 5
ἐξυῶτο. & ἤξυῶτο, ut iam dictum est. ex ἐξυῶτο cum ἐσ, fit ἐξυ-
10 γῶτο. lege præcedens scholium. 10 Tertia singularis
aoristi primi à πειρῆξυῶσιν, quod componitur ex πειρῆ &
11 ἤξυῶσιν, μ. ἦσιν. 11 Duo tantum verba simplicia hoc
locò à CLENARDO enumerantur, quæ augmenti 10
varietatem recipiunt veluti composita; nempe βλα-
κδομῆ, & κείσῃ, in quorum perfectò prima thematis
nunc ante ε aneeps reduplicatur, βεβλάκδομῆ, κείκείσῃ:
nunc non reduplicatur, ἐβλάκδομῆ, ἐκείσῃ. Sic à βλά-
12 πῳ, λάδο, ποσέο, perfectum pass. βεβλάμμῃ & ἐβλάμμῃ, 15
danno affectus sum. à ἀξγλύφω, insculpo, tertia perfecti
pass. ἀξγγλύφῳ & διέγλυφῳ, insculptum est. à θλάω,
frango, tundo; μ. θλάσῃ, 217, 14. perfect. pass. τίθλασθῃ &
13 ἐθλασθῃ, fractus sum. à τήθλασθῃ, part. τήθλασθῃ, fra-
ctus: aorist. prim. ἐθλάθῃ, in tertia plur. ἐθλάθῃσιν, sum 20
castri, aut elisi: infinitivus θλάθῃσθαι, collisum esse.
12 12 Per λῃ quidem communiter: per φ vero Atticè, 298, 23,
συνήλεγμένοι: & συκείλεγμένοι, sunt nominativii
plurales participij perfecti passivi, à συκείρω siue συκείρ-
13 μῃ, colligo. componitur ex συν mutato ν in λ (ut dicitur 25
in verbo συρρήζνωσθαι) λέγω, lego: unde perfectum κέλεμα
& Atticè εἰλοχα, 307, 28. infinit. εἰλεχθῆναι; cum συν, συκείρ-
14 θῆναι, collegisse: particip. εἰλοχῶς, συκείλοχῶς, qui collegit.
perfect. pass. κέλεμα & εἰλεγμα: unde εἰλεγμένοι, lecti,
id est, docti, &c. In aoristo secundo pass. εἰλεθησθαι: cum 30
13 ξῶ Atticè pro συν, ξυελέθησθαι, collecti sunt. 13 Est partici-
pium perfecti passivi. perfectum act. est διήθησθαι, ut
arbitrè iudicari: aor. prim. ἐδήθησθαι, & deperdito prior
augmento, διήθησθαι: infinit. διατηθῆναι: aorist. prim. pass.
14 ἐδήθηθῃ: unde partic. διατηθεῖς, ἐτῶ: τὰ διατηθέντα, ea 35
quæ arbitri statuerunt. Legitur apud Lucianum διατηθεῖς
διατίοις, vitam debebant: quod est imperfectum pass.
Ionicum sine augmento, & habet significationem verbi
διατίω, vivo: veluti & διατίω nonnunquam sumitur
pro διατίω, ut arbitrè iudico. διατίω augetur in medic. 40
imperfect. pass. διηπόμεν, διηπό, διηπότο, vinebam, ut patet:
in aoristo primo pass. διηπόθῃ, diuersatus est. [διατίω &
15 διατίω non differunt significatione, ut Antesignanus in-
nuit, sed dialecto. illud enim communis, hoc vero Ionica
lingua est, apud Herodotum frequens, ut ἐγείω pro ἐγείω
16 νινι]

ANNOTATIO.

nimirum à resolutio in *ω*. ideoque in Luciani loco qui præcedit (*sumptus autē is est à libro de dea Syria, Ionice scripto*) malim legere, *διαρτων τῶ αὐτῶ διατίων*, vt initio eiusdem libri est, *is τὰ ἰεφ̄ χεῖωνται*: *ἔφ̄* sub finem, (*iti- demq; apud Hesych.*) *ὀδῶσι χεῖωδφ̄*. in his enim duobus locis aperte cernimus *ω*, extractum ex *ω*, Ionice resolutum esse in *ω*.] ¹⁴ *Ἠνώχλησε, as, εν*, est aorist. prim. act. ab *ἠνώχλω ᾧ, γε ἦσω*. augetur in principio & medio, vt imperfect. *ἠνώχλωω, ἠνώχλησ, ἠνώχλη, turbabam, as, at.* de ¹⁰ quo 290, 6. reperitur tamen aorist. prim. pass. cum vno tantum incremento, *ἠνώχληθῶ, molestia sum affectus.*

¹⁵ Imperfectum passiuum: augetur initio. vtrinq; etiam auctum inuenitur, *ἠμπεχόμεω, induebar. componitur autem ἀμπεχόμεω ex præpositione Æolica ἀμπί pro ¹⁵ ἀμπί (250, 2.) & ἔχομαι, quod augetur per φ, vt dictum est 286, 17. ¹⁶ Ἠνέχῃς est tertiæ personæ sing. aoristi*

secundi med. augetur vtrinq; à thémate *ἠνέχομαι, sustineo, 290, 6.* sed formatur tanquam ab *ἠναχίσομαι*. nam simplex ἔχω sumit aoristum secundum à χίω, vt paulo post dicitur in verbo ἔχω. *ἠνέχῃς* autem est imperfecti pass. ab eodem *ἠνέχομαι*. augetur & ipsum vtrinq; in principio quidem, migrante *α* præpositionis *ἠνά* in *η*: in medio verò, *ἔχομαι* augetur per φ, vt habes 286, 17. in in actiuo ἔχω. † ¹⁷ Vtrinq; augetur: est verò tertiæ ¹⁷ personæ sing. perfecti pass. sic imperfectum *ἠπεπρόνωω.*

¹⁸ Quæ sequuntur composita, sunt perfecta primæ conjugationis Circumflexorum, (præterquam *ἠμποδῶω ᾧ*, quod est secundæ) & augetur in medio, quamuis eorum simplicita non sint in vsu: sed *ἠμπόλησε* tertiæ ³⁰ persona aoristi primi act. augetur initio. sic & perfectū apud Sophoclem, *ἠμπόληκας, lucratus es*, per antiphrasin, pro *Exitium tibi accersisti*. Notandum in *ἠπιρῶω* nō elidi: præpositionis *ἠπί*, ante vocalem. vide 172, 29.

Huiusmodi verbis compositis aliquando altera præfigitur præpositio, quæ licet augmentum non recipiat, interdum tamen in medio geminum augmentum relinquit; vt *ἠδεδιητημένῃ*, compositum *ἠδεδιητημένῃ*, à solita diata digressus: *ἠπεπρόνηται*, compositum *ἠπεπρόνηται*, id est, *per vinū* & petulantiam iniuria & probro affectus est: vnde & particip. *ἠμπεπρόνημένῃ*, talem iniuriam passus. ducitur hoc verbum ab *οῖν*, *ω*, *vinum*. sic ab *ἀπαιρένομαι, renuo*, quod componitur ex *ἀπεί, ἀνά,* & *αἶνομαι*, aorist. prim. med. *ἀπύηνάμεω, ἀπύηναι, ἀπύηναι*, *renui, isti, it*, cum duplici augmento in medio. quia tamen alterū seruetur in infinitiuo *ἀπανάμεω, recansare:*

ἠνώχλησε.

ἠνώχληθῶ.

ἠνέχῃς.

ἠνέχῃς.

ἠνέχῃς.

ἠπεπρόνωω.

ἠμπόλησε.

ἠμπόληκας.

De verbis ex duplici præpositione compositis appendix.

ἠδεδιητημένῃ.
ἠπεπρόνηται.
ἠμπεπρόνημένῃ.

ἀπύηνάμεω.

ἐπιλωρῶσα.

ἐπιλωρῶσται.

Tempora verbi
ἀμφιέννυμι tan-
quam ab ἀμ-
φίω : atq; sim-
plicis ἐννυμι
quasi ab ἴω.

ἴμεν.

ἴμεσθε.

In ἴω ἔω ἴω ἄβ
εὐνοῖα ἔω ἐννοῖα,
ἔω ἔω ἴω ἴω-
ταννυ.

dicere poterimus ἀνοήτως haberi pro simplici, atque
in eo mutatum fuisse *ey* in *η* Atticè, vt in *ἐπιλωρῶσα*, huc
ἐπιλωρῶσα, de quo 177,9. In huiusmodi enim penultima,
quidam subscribunt *ι*, habentes rationem presentis, in
quo est *ey* : alij non subscribunt, quòd futurum habeat
a nudam vocalem. Ab ἰωρῶσα, *μ. ἴωσα*, *corrigo, emendo* :
cum ἐπι, ἰωρῶσα, id est, quod lapsum est *corrigo* : aorist.
prim. ἰωρῶσα, ἐπιλωρῶσα : tertia persona perfecti
pass. ἰωρῶσται, ἐπιλωρῶσται, correctum ἔω ἰνσταυρα-
tum est. ¹⁹ Poëtice ἀμφίωσα, induam : aorist. prim. ἀμφίωσα :
simplex tamen ἴωσα, ἴωσας, ἴωσα, & poëtice detracto
augmento & geminato σ, ἴωσα, ἴωσας, ἴωσα, quod etiam
est collocare. hinc imperat. ἴωσα & ἴωσας, indue : particip.
ἴωσας & ἴωσας : infinit. ἴωσαι & ἴωσαι : cum ἐπι, ἰφίωσαι, sede-
re in : at ἰφίωσαι, imperatiuus est medius. nam indi-
catus est ἰωσάμενος, ἴωσας, ἴωσας, pro ἰωσάμενος, quod &
ἰφάμενος, 298,15. & detracto omni augmento ἰωσάμενος :
tertia pluralis ἴωσας, induti sunt : particip. ἰωσάμενος &
ἰωσάμενος : cum ἀμφί, ἀμφίωσάμενος, indutus. Redeamus
igitur ad ἀμφιέννυμι : imperfectum pass. ἀμφιέννυμι, in-
duebatur. Perfectum passiuum est etiam ἀμφιέννυμι : vnde
particip. ἀμφιέννυμι, indutus : at ἀμφιέννυμι, ab ἀμ-
φίωσα, quod ponitur in contextu. Inuenitur etiam
ἀμφιέννυμι, pro eodem : in quo duplex est augmentum,
veluti & in ἀμφιέννυμι ; sed in altero præpositio perdit
finale, quod in alijs retinet. vide 172,1. & 29. Est præ-
terea & aliud huius participium ἀμφιέννυμι cum au-
gmento in medio, veluti & simplex ἐννυμι, per q̄ factò
augmento pro η. nam ἀμφίω componitur ex ἀμφί &
ἴω, in duo, pono : quod augetur per q̄, 286,21. & 30. vnde
perfect. pass. ἐίμεν, ἴωσα, & ἴωσαι poëtice, ἐίμεν & ἴωσα, sedi,
isti, it, seu indutus sum, es, est : tertia plur. ἐίμεν, Ionicè
(190,16. & 29.) ἴωσαι, & ectasi poëtica ἐίμεν, sederunt
vel sedent. sic in tertia plur. plusquamperfecti, ἐίμεν, ἴωσαν
& ἐίμεν, sederant vel sedebant : cum πεισθί, παρῖσθί, affe-
derant seu assidebant. nam huius perfectum, presentis
etiam significationem habet : & plusquamperfectum,
imperfecti. hinc dicunt nonnulli ἐίμεν presentis esse
verborum in *μ*, ex ἐίμεν, crasi ἐίμεν, quod & ἴμεν, 324,6.
Pro perfecto ἐίμεν, reiecto augmento & assumpto *η*,
dicitur ἴωσα, (vnde ἀμφίωσα) & plusquamperfect.
²⁰ ἴωσα : tertia persona ἴωσα, induerat seu sederat. ²⁰ Si
huiusmodi vocalis fuerit *α* vel *ε*, ea in futuro aut per-
fecto non mutabitur in *η*, vt in verbis Circumflexis,
sed retinebitur vt in presentis : πεισθίμεν, seu πεισθήσομεν.

κίχθω, μ. κίχθω: aorist. prim. κίχθωσθε, κίχθωσθε, κίχθωσθε: detracto augmento κίχθω: particip. κίχθωσθε, qui temperavit: ἢ κίχθωσθε, cum cō, ἢ κίχθωσθε, qua infudit. Aoristus primus med. κίχθωσθε, κίχθωσθε, κίχθωσθε, reiecto augmento & geminato σ, κίχθωσθε, fudit: particip. κίχθωσθε & κίχθωσθε, qui fudit. A futuro κίχθω per syncopen dicitur κίχθω: vnde perfect. κίχθωσθε: passivum κίχθωσθε sine σ: at si non fiat syncope, dicimus κίχθωσθε: vnde particip. κίχθωσθε, mixtus: sed κίχθωσθε est magis receptum, à κίχθωσθε, κίχθωσθε, ex quo verbale ἢ κίχθωσθε, (261, 8.) crasis, temperies, commixtio: tertia perfecti plur. κίχθωσθε, temperati sunt: infinit. κίχθωσθε, temperatum esse: aorist. prim. κίχθωσθε: vnde particip. κίχθωσθε, irr., mixtus. Πτείνωμι siue πτείνωμι, πτείνωμι, μ. πτείνω: aorist. prim. ἐπέπτεον, ας, ε: geminato σ, ἐπέπτεον, aperuit: tertia plur. ἐπέπτεον, & reiecto augmento πτείνωσθε, panderunt, explicarunt: particip. πτείνωσθε: cum cō, ἀπτείνωσθε, qui extendit. perfect. πτείνωσθε: passivum πτείνωσθε, ας, ε: vnde aorist. prim. ἐπέπτεον, ἐπέπτεον, ἐπέπτεον, expansus fui, isti, it. reperitur tamen fut. medium πτείνωσθε, volabo: atque perfect. passivum πτείνωσθε, πτείνωσθε, volavi, isti: quæ verterunt α in η. sed id fit licentia poetica: vel habita ratione thematis vsitati πτείνωσθε, πτείνωσθε, alas pando: vnde particip. πτείνωσθε, πτείνωσθε, volans. Κορίννυμι siue κορίννω, κορίνω, μ. κορίνω: perf. κορίνωσθε: passivum κορίνωσθε: part. κορίνωσθε, satiatas: κορίνωσθε, saturata capra: (poëtica etiam licentia reperitur κορίνωσθε, saturatus) aorist. prim. κορίνωσθε: vnde infin. κορίνωσθε, satiatum esse: particip. κορίνωσθε, saturatus. Σοπίνωμι siue σοπίννω, & syncope σοπίνωμι, σοπίνω, μ. σοπίνω: aorist. prim. ἐσοπίνωσθε, ἐσοπίνωσθε, ἐσοπίνωσθε: tertia plur. ἐσοπίνωσθε, sine augmento σοπίνωσθε: subiunct. σοπίνωσθε, ης, η: σοπίνωσθε, strauerimus: infinit. σοπίνωσθε, sternere: participium σοπίνωσθε, qui strauit. aoristus primus med. ἐσοπίνωσθε: tertia pluralis deposito augmento σοπίνωσθε, strauerunt. In tertia singulari perfecti passivum Doræ dicunt ἐσοπίνωσθε pro ἐσοπίνωσθε, stratus est. ²¹ Ζώνωμι siue ζώνωμι, ζώνω, μ. ζώνω: aorist. prim. ἐζώνωσθε: med. ζώνωσθε, detracto Ionicè augmento ζώνωσθε, cincti: tertia plur. ζώνωσθε, se cingunt & cunctantur, apud Hesiodū. Perfect. ἐζώνωσθε: passivum ἐζώνωσθε, cinctus sum, allumit σ: (vnde verbale ἐζώνωσθε: & Atticè abiecto σ, ζώνωσθε, cingulum, succincta tunica) part. ἐζώνωσθε, cinctus: ζώνωσθε, cincti. aor. prim. ἐζώνωσθε: infinit. ζώνωσθε, cinctum esse: partic. ἐζώνωσθε, irr.: ἢ ζώνωσθε, cinctus, cincta.

κορίνωμι à κορίνω.

πτείνωμι à πτείνω.

κορίνωμι à κορίνω.

σοπίνωμι à σοπίνω.

ζώνωμι à ζώνω.

ANNOTATIO.

- [Verum pro thematibus ζῶω, σπῶω, χῶω, χεῶω, malunt alij breui characteristica ζῶω, σπῶω, χῶω, χεῶω : itemq; infra v. 40. βρέω pro βράω: quod illa sint poetica & defectiua, vt supra monui 166, 28. apud Etymologum tamen in 22 ἰγνώθην inuenies γῶω.] 22 Vide infra, in verbo ῥαννῖν.
- σπῶννυμι à σπῶω. 23 Σπῶννυμι siue † σπῶμέννυμι aut σπῶννῖναι, σπῶω, μ. σπῶωσι: aor. prim. ἔσπῶσα : perfect. ἔσπῶκα: pass. ἔσπῶμαι, ὠσται, ὠσται: stratus sum, es, est: particip. ἔσπῶμένος: τῷ ἀδῆς ἔσπῶμένῳ, τῷ strati siue confecti. aorist. prim. ἔσπῶθην : vnde particip.
- χεῶννυμι à χῶω. 24 σπῶθεῖς, ἐντῶ, stratus. 24 Χεῶννυμι siue χεῶννυμι, χῶω, μ. χεῶωσι: aoristus primus ἔχευσα : infinit. χεῶσαι, aggressio: χεῶσαι πάφον, excitare sepulchrum: partic. χεῶσαι, ἄσ, qui aggressus: aoristus primus med. ἐχευάμενυ, exaggeravi terram, tumulum feci. (coincidet cū ἐχευάμενυ, verbi χεῶμαι, irascor: vnde ἐχευάσθαι, & detracto augmento χεῶσθαι, iratus est, succensus: & participium χεῶσάμενυ, χεῶσάμενυ, iratus, irata) Perfectum passivum κέχευμαι, κέχευσαι, κέχευται, assumit σ. hinc verbalia ἡ χεῶσις, ἰως, aggressio: & ἡ χεῶσις, ὄχρεος πάφῳ, aggressus tumulus. Aorist. prim. ἐχευάθην, aggressus fui: infinitivus χεῶθῆναι, aggeri: participiū χεῶθεῖς, ἐντῶ, aggestus. Præcedentibus adde χεῶννυμι siue χεῶννῖναι, χεῶω, coloro: μ. χεῶωσι: perfectum κέχευκα: passivum κέχευσαι, ὠσται, ὠσται, assumit σ: vnde verbalia ἡ χεῶσις, ἰως, coloratio: & ὁ χεῶσις, ἡεῶ, qui colorat, infector. tamen τὸ χεῶμαι, χεῶμαι, color, amittit σ. vide 261, 25. †
- χεῶννυμι à χεῶω.
ἀνοίγω.
- Ἄνοιγω, aperio: Futurum ἀνοίξω: Aorist. primus 1. 2 Atticè ἀπέωξα. Præteritum med. 2 ἀνέωγα. Præterit. passivum, 3 ἀνέωγαμαι: Particip. 4 ἀνέωγμένος. Aorist. prim. pass. ἀνέωχθην.
- Ἀπολλύω & ἀπόλλυμι, pereō, perdo, destruo: Fut. ἀπολώ: Præter. med. Att. 5 ἀπόλωλα, ab 6 ἀπύλλω. Fut. δόπολίσω: Præter. ἀπόλεκα, Att. δόπολώλεκα, ab δόπολέω.
- ἀπέσκληκα ab δόποκλάω.
- Ἀπέσκληκα, indurui: ἀπέσκληκῶς, tabidus: ἀπέσκληκῆναι, obriguisse: perfecta sunt ab inusitato δόποκλάω, tabesco, induresco. Optativus, δόποκλάην, obriguisset, ab ἀπέσκληκῆμι.
- Ἀρέσκω ab ἀρίω.
- Ἀρεσκω, placeo: Futurum, ἀρέσκω, ab ἀρίω. 8 nam 9 σκω & σκομαι tanquam ω & ομαι: 9 βρώσκω, comedo: 8 γηράσκω, senesco: 8 ἰλάσκομαι, placo: vt βρώω, 40 γηράω, ἰλάομαι.

Ἰλάσκομαι, ἰλάομαι, fut. med. ἰλάσομαι, ῥήσκαβο : aor. πῆ. ἰλά-
 σάμεν : part. ἰλασάμενος, qui placuit. perf. pass. ἰλασμένος,
 ἰλασται, ἰλαται : imperat. ἰλασ, ῥήσκα : part. ἰλασάμενος, oblativus
 placandi numinis causis. aor. prim. ἰλάσθην, 85. 9 : imperat.
 ἰλάσθη, propitius esto : syncope ἰλαθι, & poetica ectasi
 ἰληθι. in ἰλάσθη ultima syllaba scribitur per τ pro θ, ob
 aliud θ præcedens, 193, 23. at ἰλαθι habet θ. Possimus
 etiam dicere, ἰλαθι esse præfens actiuum ab ἰλημαι, 231, 18.
 vt ἰλαθι ab ἰσημαι, 226, 34. ἰληθι verò vel esse aoristi secu-
 di, in quo seruetur penultima longa, 235, 4. vel dictū esse
 pro ἰλαθι per ectasim poeticam. ἰλασται quoque potest
 cenferi præfens temporis v̄ctis passiuæ seu mediæ ab
 eodē ἰλημαι, pass. ἰλασμαι : veluti ἰτασται ab ἰσημαι, ἰσημαι, 227,
 23. Notandū præterea, verba in σκα & σκαμαι, esse omnia
 deriuata; & formari à primitiuorum vel præfens, infer-
 tis ante ω literis σκ; vel à futuro, inserto σ. hæc literæ in
 deducendis postea temporibus sunt abiiciendæ, vt ritè
 docet CLENARDVS: verum reticet quæ sit habenda pe-
 nultimæ ratio. addendum igitur, penultimam deriuati
 in σκα, haud rarò diuersam esse à primitiuo penultima:

ἰλαθι.

ἰληθι.

Notio.

De penultima
 & reduplica-
 tione verborum
 deriuatorum in
 σκα.

διδέσκω.

βιάσκα.

βρώσκα.

βιβρώσκα.

τελίσκα.

βιβρώσκα.

βιά, ώσκα, ώστω.

βιά, ώσκα, ήστω.

βιά, ώσκα, ήστω.

βιάσκα.

ήβιάσκα.

φάσκα, πῆφάσ-
 κω.

πῆφάσκα.

πῆφάσκα.

πῆφάσκα.

in σκα, haud rarò diuersam esse à primitiuo penultima:
 præcipue in finitis in ίω, ex quibus ferè fit ίσκα, vt δίδω, δίδωσκα, inuenio: & ex βιά, ώσκα, vt βιάω, βιάωσκα, vino: βρώω
 siue βρώω, βρώωσκα, & cum reduplicatione βιβρώωσκα, co-
 medo. cum igitur ab huiusmodi verbis uolueris tempo-
 ra deducere, non solum literæ σκ sunt reiciendæ, sed & 2
 penultimæ vocalis atque reduplicationis (quæ in multis
 locum habet, vt plenius dicetur in verbo πῆφάσκα) erit
 habenda ratio. nam penultima se habebit vt in primi-
 tiuo: & reduplicatio ultra præfens & imperfectum non
 seruetur. vel, vt breuius dicam, hæc à suis primitiuis 3
 mutuantur tempora: vt τελίσκα, perficio, absoluo : fut. non
 τελίστω, sed τελίστω, à τελίω. βιβρώσκα, comedo, futur. non
 βιβρώστω, sed βρώστω, à primitiuo βρώω siue βρώω. sed ea-
 dem est ratio. nam ab βιά fit βιάω, mutata breui in lon-
 gam, vt in Circumflexis: βιάω, βιάωσκα, vino: futur. βιάω.
 quod etiam in nonnullis ab έω & ίω factis obseruatur:
 βιάσκα à βιάω, vado, μ. βίστω : βιάσκα ἰθι, vado, accelera: im-
 peratiuus pro βιάσκα. ήβιάσκα ab ήβιάω, pubesco, μ. ήβίστω.
 φάσκα & (per reduplicationem, & assumpto υ) πῆφά-
 σκα, à φάω, dico, nuntio, μ. φήστω. à φάσκα est imperat. 4
 φάσκα, φασκίτω, dic, dicat : imperfectum à πῆφάσκα, ἰπῆ-
 φάσκα, & sine augmento πῆφάσκα, loquebar vel loque-
 batur: in præfens pass. πῆφάσκαμαι, πῆφάσκα & Ionice
 πῆφάσκαμαι, loqueris, 186, 23. πῆφάσκα, metathesi πῆφάσκα
 & verso ω in υ πῆφάσκα, à πῆφάω, subio, curro, fut. πῆφάσκα
 πῆφάσκα

κνίσκω ἀ κνίω, *concipio*, μ. κνήσω. μολίσκω, *metathesi*,
 verfoque *oi* in α, & μ in β mutato, quod μ ante λ locum
 non habeat, (7, 9.) βλάσκω, ἀ μολίω, εθ, *proficiscor*, μ.
 μολήσω, 216, 20. reperitur tamen participium aoristi pri-
 mi τ βρωξίας, *profectus*, tanquam a futuro βρωξω: sed re-
 ceptum non est. [*Sed videtur esse Doricum, pro βλώσις*,
 εθ, *ἀπόκλαξεν pro ἀπόκλυσσεν*, (167, 31.) ἐζάλαξεν *pro ἐζάλασεν*,
in annotat. ad verbum πίπιω. Verbale sanè non βλώξις est
sed βλώσις apud Hesychium, εθ, compos. ἀμβλωσις apud
*medicos, non ἀμβλωξις.] οιδίσκω ab οιδέω, *tumescit, turgescit*:
 μ. οιδήσω. ab οιδέω imperfect. ὠδέον, ε, ε: ὠδέει χροά, tu-
 midum habebat corpus. στείσκω ἀ στείω, primo, μ. στήσω:
 vnde in medio στήσομαι, στήστη, στήσεται, *priuabor, veris*,
bitur: particip. στήσομαι, *priuandus*. aoristus primus
 εθ pass. ἐστήθη, *tertia plur. ἐστήθησαν, priuati sunt*: infin.
 στήθησάω: Atticè & Doricè στήθησθαι, & *lystole στή-*
θησθαι, & Ionicè στήθηθαι, priuati. at ζαμίσκω ἀ ζαμίω,
uirum do, eloco, uxorem do, facit in futuro ζαμίω &
ζαμίω: vnde medium ζαμίσομαι, ζαμίση, ζαμίσεται, &
 ποëticè geminato σ, ζαμίσονται, *uxorem dabit*. Sunt
 quædam finita in ήσκω ab ήω & άω: hæc futurum ha-
 bent in ήσω: ἀλδήσκω ab ἀλδέω, *cresco*, μ. ἀλδήσω. κηλήσκω
 & *syncope κλήσκω*, & *per reduplicationem κηκλήσκω*, ἀ
 κηλίω, *voco*: futur. κηλήσω: perfect. κέκληκα: pass. κέκλημαι.
 εθ at primitiuum κηλίω, *facit κηλίω*, & κηλήσω: de quo
 infra in appendice eorum quæ ἀ κ incipiunt. μνήσκω,
 cum reduplicatione μμνήσκω, ἀ μνάω, *reminisco facio*,
 suggero εθ in memoriam renoco, futur. μνήσω: aorist. prim.
 μνήσων: particip. μνήσων, μνήσωνται: aorist. prim. med.
 εθ μνήσασθαι: *tertia plurali detracto augmento μνήσωνται*:
 Opt. μνήσασθαι, εθ, εθ: *tertia plur. μνήσωνται*, & Ionicè
 μνήσασθαι, *memorant*, 190, 30. infinit. μνήσασθαι, *mentio-*
nem facere: particip. μνήσασθαι, *μνήσασθαι*, futur. med.
 μνήσασθαι, *mentionem faciam*. perfect. pass. μμνήσασθαι,
 εθ μμνήσασθαι (286, 8. & 306, 32.) μμνήσασθαι: hinc aoristus prim.
 μμνήσασθαι, *assumpto σ*, 307, 34. vnde imperat. μμνήσασθαι:
 subiunct. μμνήσασθαι: infinit. μμνήσασθαι: part. μμνήσασθαι, εθ,
memor factus seu recordatus: futur. prim. μμνήσασθαι, *me-*
morero. à themate μνάσασθαι *tertia pluralis imperfecti*
 εθ μμνήσασθαι, & poëticè ἐμνήσασθαι, *memores erant*. vide
 220, 21. & 39. part. μμνήσασθαι, μμνήσασθαι, & Ionicè μμνήσασθαι:
 εθ: Herodotus, μμνήσασθαι, *ambiciens seu affectans*
imperium. Sed redeamus ad verba in σκω: Finita in ήσκω
 ex ήω, seruant omnia ε in fut. vt δέισκω ab δέιω, *placeo*, μ.
 δέισσω: κίσκω ἀ κίω (vnde & κίωμαι, 326, 19.) *ειπέω*, μ. κίω.*

Quæ

κνίσκω.

βλάσκω.

βλώξις.

ANNOTATIO.

οιδίσκω.

ὠδέει.

στήθησκω.

ζαμίσκω.

ζαμίωσεται.

ἀλδήσκω.

κηκλήσκω.

μμνήσκω.

μνήσασθαι.

+ pro μμνήσασθαι; p. 306.
Lina. 32.

ἐμνήσασθαι.

μμνήσασθαι.

κίσκω.

2 Et contrà, multa circumflexa à Barytonis formantur: vt à *γράφω*, fit *γραφῶν*, scribo: vnde futur. *γραφῶσω*: perfect. *γραφέην*: plusquamperfect. *ἔγραφεην*, scripseram. à *δαίω*, *divido*, *erulum praveo*, *scio*, fit *δαίω*, correpta penultima. nam huiusmodi circumflexa penultimam Barytonorum diphthongo productam ferè corripiunt, ex *αυ* subiunctiuam, & ex *ῥ* præpositiuam abiiciendo. de *δαίω* & *δαίω* vide infra in appendicè eorum quæ à *δ* incipiunt. à *διδάσκω*, *doceo*, fit *διδασκῶν*, *με. διδασκῶν*: aorist. prim. *ἰδιδάσκουσι*: infinit. *ἰδιδασκῶν*, *docuisse*. ab *εἶδω*, *idēw*, *scio*: de quibus infra in verbo *εἶδω*. à *κλαίω*, *κλαίω* & *κλαίω* servata diphthongo, id est, *στεο*. futur. *κλαίσω*, *κλαίσης*, *κλαίης* & *κλαίης*, *flebit*. à *ρίπτω*, *ρίπτω*, *proijcio*, *με. ριπτήσω*. à *τείρω*, *τείρω*, *ordine eo*, *procedo*, *με. τείρω*. à *τυπῶ*, *τυπῶ*, *verbero*, *με. τυπῶ*, *τυπῶν*: infinit. *τυπῶν*: futurū med. *τυπῶμαι*, *varulabo*. à *φείδω*, *φείδω*, *parco*, id est, *abstineo*, *parce* *utor*, *με. φείδω*: perfect. *πεφείδη*: pass. *πεφείδημαι*, *πεφείδηται*: vnde paulopostfutur. *πεφείδησμαι*, *πεφείδηση*, & Ionicè (186, 24.) *πεφείδηται*, *πεφείδηται*, *parcam*, *es*, *et*.
 20 Aorist. secund. à *φείδω* siue à *φείδω*, est *ἔφειδον*, poëticè *πέφειδον*, (172, 16.) med. *πεφείδμεν*: Optat. *πεφείδμεν*, *πεφείδω*, *πεφείδω*, *parcam*. à *χειρῶ*, *χειρῶ* & *χειρῶ*, *gaudeo*: vnde à *χειρῶ*, *με. χειρῶ*, *χειρῶ*: & à *χειρῶ*, futurum med. *χειρῶμαι*, vt dicitur infra in verbo *χειρῶ*.
 3
 25 doque verò in ipsis circumflexis, nedum in Barytonis, tempora fiunt à Barytonis: vt *φιλέω*, *φίλω*, *diligō*: aoristus prim. *ἔφιλα*: medius, *ἑφιλάμεν*, *ἑφίλω*, *ἑφίλω*, deponito augmento *ἑφίλω*, *amavit*: imperatiuus *φίλω*, *diligito*: particip. *φιλάμεν*, *qui dilexit*: potest tamen censeri imperfecti. pass. à *φίλω*, 232, 14. vel per syncopen factum à regulari aoristo primo med. *ἑφιλοῦμαι*: sic *φίλω* pro *φιλοῦμαι*, & *φιλάμεν* pro *φιλοῦμαι*. A *φίλω* tertia imperfecti *ἑφίλω* *ἑφίλω*, sine augmento *φίλω*, & Ionicè (170, 31.) *φιλοῦσι*, *diligebat*: tertia pluralis presentis passivi *φιλοῦνται* *φιλοῦνται*, & Doricè (220, 12.) *φιλοῦνται*, *diligunt*, actiua significatione. Aorist. prim. pass. *ἑφίλω*, vnde tertia plur. Bœotica (192, 30.) *ἑφίλωσαν*, *amati erant*. *δοκῶ*, *appareo*, *videor*, sumit etiam tempora à Barytono *δοκῶ*, *με. δέξω*: (poëticè tamen *δοκῶ*: *ὃ φεγγεῖν δοκῆσθε*, 40 *sapere videbimini*: at part. perf. pass. *δέδοκήμεν* *observas*, *expectans*, est à *δοκῶ*) à *δέξω* aorist. prim. *ἰδέξω*, *ἰδέξω*, *ἰδέξω*, *visus sum*, *es*, *est*: *ἰδέξω*, *visi sunt*: subiunct. *δέξω*, *δέξω*, *δέξω*, *visus sim*, *sis*, *sit*: particip. *δέξω*, *δέξασα*, *δέξω*, *δέξασα* *ζήμια*, multa arbitraria: *δέξω* sumitur absolute, pro *cum visum esset*. Perfectum *δέδοξα*: pass. *δέδοξμαι*:
 tertia

2 Circumflexa à Barytonis.

γραφῶν.
δαίω.
 Notio.

διδασκῶν.
ἰδέω.

κλαίω *ῥη*
κλαίω.

ριπτήω.
τείρω.

τυπῶ.
φείδω à *φείδω*.

πεφείδηται.

πεφείδω.
χειρῶ *ῥη* *χειρῶ*.

φιλέω à *φίλω*.

φίλω.
φιλοῦσι.
φιλοῦνται.

ἑφίλωσαν.
δοκῶ à *δοκῶ*.
δοκῆσθε.
δέδοκήμεν.

δέξω.

ἤψηται, ac, i, coxi, isti, it. futur. med. ἤψησμαι : tertia plur. ἤψησθαι, coquent. perf. pass. ἤψημαι, & Ionicè detracto augmento ἤψημαι: vnde part. ἤψησθαι, coctus: aor. prim. ἤψηθην, ἤψησθε, ἤψησθε, coctus sum, es, est: inf. ἤψηθῶ, de- coctum esse : particip. ἤψηθεις, ivr, deo, decoctus.

¹ Ἀπόρρη, sufficit: Imperf. ἀπέρρη, satis erat. Futur. ² ἀπορρήσθαι: Aoristus prim. ἀπέρρησε, ab ἀπορρήσω. vide ρή.

¹ ἀπόρρη ab ἀπο-
² ρήσω.

Ἀφί, dimittebat, imperfectum à circumflexo, pro ἀφιν, ab ἀφινος, dimitto : vt ἐτίθει pro ἐτίθη, pag. 234. versu 20. ³ Atticè augetur ἀφίς, ἠφίς, vt ἠφείθην pro ἀφείθην, dimissus est.

ἀφί.

Ἀφυκτος, inenitabilis, à φεύγω, fugio: tertia perso- na perfecti passivi, ἀφύκτος: verbale, φεύκτος, vnde ἀφύκτος, & ablata praepositiva ἀφυκτος, vt τήτυκθαι, paratus seu structus est, pro τέτυκθαι, à τούτων, paro, fabrico.

ἠφίς.

ἠφείθην.

ἀφυκτος.

¹ A B Inusitato ἀπέρρημι, ἀπέρρησι, ἀπέρρησι, apocope ἀπέρρη. ² Et in tertia plur. ἀπέρρησθαι, sufficiens. infinit. ἀπέρρησθαι, satis fore, suffecturum esse : in praesenti ἀπορρήσω, satis esse, Doricum est (2. 18. & 215, 10.) pro ἀπορρήσθαι, quod & ipsum reperitur, ab ἀπορρήσω, vnde & tertia plur. ἀπορρήσθαι ἀπορρήσθαι, sufficiunt, & sufficiant : nam etiam subiunctiuus est. particip. ἀπορρήσθαι, ἄντι, ἠ ἀπορρήσθαι, ὄντι: τὸ ἀπορρήσθαι, ὄντι, sufficiens : à genitiuo plur. ἀπορρήσθαι, sit aduerbium ἀπορρήσθαι, sufficiens, satis, abundè. ³ Vide 297, 1. & 7. & 320, 16. sic ab ἀφείω, aorist. secund. ἀφείω, 15, 16: & Atticè τήφει, dimisit. [ἐκ ἠφει, non permisit, legitur Marci 1, 34. & 11, 16. sed quum non re-

¹ ἀπέρρη.

² ἀπορρήσθαι.

ἀπορρήσω.

ἀπορρήσθαι.

ἀπορρήσθαι, ἄντι, ὄντι.

periatur ἀφείω nisi apud poetas, idque in aor. 2. subiunct. pro ἀφείω, dimisero, 320, 3. referri commodius potest ad ἀφείω (quemadmodum ἠδύτε ad ἠδύτω ὦ, 214, 5.) aucto non medio, quod capere augmentum nequit, sed principio, vt in ἠφείω, ἠφείω, & ἠφείθην: quae apud Hesych. & Suidam leguntur, ab eodem ἀφείω & cognato ἀφίνω. Non absimile est participium ἀφείωσθαι apud eundem Suidam, ab ἀφείωσθαι, habenas detracto vel excutio. nam in eo quoque praepositio recepit incrementum, quum posterior compositionis pars, nimirum ἠφείωσθαι, habena, augeri quantitate non possit.] ⁴ De hoc infra in verbo τούτων.

³ ἠφει.

ANNOTATIO.

GRAMMATICI Vulgò enumerant nonnulla verba anomala ab aliis thematibus hoc aut illud tem-

⁴ Appendix.

pus accipientia, præter hæc quæ à CLENARDO re-
cententur & hîc ab α & postea ab aliis literis incepta:
quæ si his annecteremus, non abs re nos facturos su-
mus arbitrati.

ἀζαμεν ab ἀζα-
ζουμ vel ἀζαο-
μυ.

Ἀζαμεν, ἀζασου, ἀζαται, admiror, suspicio: secundæ con-
iugationis verborum in με ab inuitato ἀζημι. imperf.
regulare ἡζαμεν: at futur. med. ἀζατομεν: aor. prim. med.
ἡζασαμεν, ἡζασου, ἡζασατε, admiratus sum, es, est: tertia plur.
ἡζασατο, & deposito augmento ἀζααντε: Opt. ἀζασαμεν,
ἀζαται, ἀζασατε: infin. ἀζασαμεν, admirari, inuidere: partic. 19
ἀζασαμεν, & geminato σ, ἀζασαμεν, indignatus.
Aorist. prim. pass. ἡζαθη, ἡζαθης, ἡζαθη, tertia plur. ἡζα-
θησθαι, sunt admirati: Optat. ἀζαθεειν, ἀζαθεεις, ἀζαθειν,
admirer, eris, etur: particip. ἀζαθεεις, εντ, admiratus,
oblectatus; ab ἀζαομεν vel ἀζαζομεν. 15

ἀζαροδω ab εἶρω,
εἶρω, εντ πω.

Ἀζαροδω, dico, loquor, orationem habeo: imperfectum
regulare ἡζαροδων, es, e: sine augmento ἀζαροδων, dicebam
& dicebant. fut. ἀζαροδωσ: aorist. prim. ἡζαροδωσα, es, ev, ora-
tionem habui, isti, it. Aliud futurum εἶρω, eis, ei: dicam, ei, et:
tertia plur. εἶρωσι, dicent: particip. εἶρων, εντ, dicturus: Io-
nica dialysi (179, 15.) εἶρω, εἶρεῖς, εἶρεῖ: & particip. εἶρων, ab
εἶρω, vt ωεἶρω, ωερω, 157, 34. Perfect. εἶρηκα, dixi: pass. εἶρη-
καμ, εἶρησται, εἶρηται, dictus sum, es, est: tertia plur. εἶρωται,
& Ionice (190, 16.) εἶρηται. imperat. εἶρησο: hinc tertia
εἶρηθω, dictum sit: pa. t. εἶρηθη, εντ, εντ: τοῖ εἶρηθη, dicta: 15
aorist. prim. εἶρηθη & sine augmento εἶρηθη, ab εἶρω,
quod augetur per ς, 286, 20. & 31. Facit & in perfecto
pass. εἶρηκαμ, εἶρησται, εἶρηται: vnde ρήτωρ, rhetor: & ρητός, di-
ctus, dicendus, celebris: compositum cum α priuatiua
particula ἀρρητ, non dictus vel dicendus, ignobilis. vide 19
infra in verbo πω. Ab eodem εἶρηκαμ, σται, τται, ducitur
aoristus primus εἶρηθη, εἶρηθης, εἶρηθη, dictus sum, es, est:
(quod & εἶρηθη per systolen) & particip. ρηθεεις, dictus:
de quibus 308, 9. το ρηθη, dictum, responsum: το ρηθησα, pro-
nuntiata: & infinit. ρηθησθαι, dici: atque futurum primum 15
passiuum ρηθησομεν, ηρη, ηρη, dicar, eris, etur, ab inuitato
πρω, se. ρησω: aoristus primus εἶρησα: medius εἶρησάμεν:
hinc tertia plur. deposito augmento ρησαστε, dixerunt,
decreuerunt: & particip. ρησάμεν, confesses.

ἀναίνουσα ab
ἀναίνω.

Ἀναίνουσα, renuo, recusio: secunda persona ἀναίνη & Io-
nicè (186, 24.) ἀναίνω: perf. pass. ἀναίνουσα: tertia persona
ἴανον, obstricto animo repudiavit, quasi ab ἀναίνω, quod
sit cōpositū ex ἀνι & αίνω. Huius aor. pr. med. λυγνάνων
cum duplici augmento, 343, 45. infin. ἀναίνασθαι alterū vi-
detur seruare: sed part. ἀναίναμεν, ἀναίναμεν, neutrum.

Αἰετώ,

Αἰρία, capio, conuincō. Imperfectum ἤρειον ἤρειον, &
 Doricē (119, 20.) ἤρειον, capiebam & capiebant: in tertia
 persona pro ἤρει, ἤρει, Herodotus deposito augmento &
 ex αἰ subiunctiua dempta dixit † ἄρει. fut. αἰρήσω, αἰρήσεις,
 5 & medium αἰρήσομαι. Perfect. ἤρηκα, αἰρησας, pro ἤρηκα He-
 rodotus dixit † ἤρηκα, subegit: nisi potius sit plusquam-
 perfect. Ionicum pro ἤρηκα, subegerat, 300, 27. particip.
 ἤρηκας, cum αἰῶν, αἰρησάων, qui sustulit. Et hæc quidem
 tempora à se ipso sumit: at aoristum secundum ab ἔλω:
 10 quod per ε̄ augetur, 286, 17. εἶλον, εἶλες, εἶλε, & sine au-
 gmento ἔλον, ἔλες, ἔλε, cepi, conuinci, isti, it: hinc cum αἰῶν,
 αἰῶλον, αἰ, αἰ, occidi, isti, it: cum εἶξ, εἶξέλον, euerti & euerte-
 15 ρησι. imperat. εἶξ (vnde εἶξι, erue) & ἔλον, 180, 6. vnde
 αἰῶλον, tolle: optat. ἔλωμι, ἔλωις, ἔλωι: tertia plur. ἔλωιν, cum
 20 εἶξ, εἶξέλωιν, exemitissent: Subiunct. ἔλω, capiam: infinit. ἔλῃν
 (vnde αἰῶλεῖν, interimere) & Ionicē (183, 14.) ἔλιξ, cepisse:
 part. ἔλων, conuincens: εἶξέλων, eripiens, eximens: αἰῶλων, in-
 25 terimens, qui occidit. Ab aorist. secundo εἶλον fit fut. ἔξ.
 ἔξω, capiam: vnde εἶξέλω, eximam. at εἶξέλωσ, expellent
 30 est futurum Atticum pro ἐξέλωσ, à themate ἐξέλωσ, αἰ,
 expello, extrito primum σ, deinde facta contractione.
 Sic αἰρήσομαι, eligo, instituo: aor. secund. med. εἰλόμην, εἰλη,
 εἰλεθ: sine augmento εἰλόμην, εἰλη, εἰλεθ: tertia plur. εἰλονθ
 & ἔλονθ, acceperunt, elegerunt: hinc ἐξέλωμην, εἶξέλω, εἶπ,
 25 exemi, isti, it: αἰῶλόμην, sustuli: ἀφ᾽ ἐλωμην, abstuli. impe-
 rat. εἶξ, cape: Opt. ἐλωίμην: subiunct. ἐλωμαι, εἶξέλωμαι, exi-
 tam, deligam: infinit. ἐλίωξ, instituisse: αἰρησάξ, sustulisse:
 ἀπείλωξ, abstulisse, pro ἀφείλωξ, Ionicē, 118, 30. part. ἐλό-
 30 μῶσ, qui instituit. Ab αἰρήσομαι, futur. med. αἰρήσομαι:
 perf. pass. ἤρηκα, ἤρησαι, ἤρηται: particip. ἤρηκός, sublato
 augmento & cum Attica reduplicatione δραῖρηκός, ca-
 35 πτης: pro αἰ reperitur α, quod reperita vocalis fit semper
 corripienda. sic in tertia plusquamperfecti δραῖρηκός, lo-
 leitus erat, pro ἤρηθ. atque perfectum cum ἀπὸ ἀπαιρά-
 40 ρησι pro ἀφ᾽ ἤρησι, abstuli & ablatius sum: atque parti-
 cipium actiuum cum ἀνὰ ἀναερησάων, qui sustulit. aor.
 prim. pass. ἤρειθ, (vnde κρηθρίθω, ἀφ᾽ ἤρειθω, 308, 6.) sine
 augmento αἰρήθω, ης, η, captes sum, es, est: subiunct.
 αἰρήθω, ης, ἦ: tertia plural. αἰρήθωσιν, & Ionica solutione
 45 αἰρήθωσι, 236, 41. & 237, 1. participium αἰρηθεὶς, captes:
 fut. prim. pass. αἰρηθήσομαι, capiar: εἶξαἰρηθήσομαι, εἶξαἰρηθήσῃ,
 εἶξαἰρηθήσεται, eruar, eris, etur.

Αἶρω, tollo, eleuo: fut. δῶ, vt à φαίνω, φανῶ, 157, 34. aorist.
 prim. ἤρα per η monophthongum: multi i subscribunt:
 tamen in reliquis modis seruat̄ur a futuri, non αἰ pra-

αἰρία ἀβ ἔλω.

αἰρη.

ἤρηκας.

αἰῶλον.

εἶξέλωσ.

ἀπείλωξ.

δραῖρηκός.

δραῖρηθ.
ἀπαιρήσομαι.

αἰναερησάων.

αἰρηθεὶς.

αἶρα.

sentis: imperat. *ἀγορεύω*: Optat. *ἀπαύω*: subiunct. *ἀπαύω*, *ἀπαύω*: infinit. *ἀπαύω*: particip. *ἀπαύων*, cum *ἀπαύω*, *ἀπαύων*, profectus. Aor. prim. med. *ἠγάμην*, vel (vt alij volunt) *ἠγάμην*: *ἠγάμην*, attulit: *ἠγάμην*, susceperunt: infinit. *ἠγάμην*, suscepisse: particip. *ἠγάμην*, *ἠγάμην*, or, qui sustulit vel suscepit: Aorist. sec. *ἠγάμην*, deposito augmento *ἠγάμην*: at *ἠγάμην*, *ἠγάμην*, aptatus, accommodaui, est aorist. sec. per reduplicationem factus à verbo *ἠγάμην*, quod est apto, accommodo: hinc *ἠγάμην*, què accommodaui. in Opt. medio *ἠγάμην*: tertia plur. Ionica *ἠγάμην*, accommodauerint, pro *ἠγάμην*, 190, 30. 10
 Ab *ἠγάμην*, aorist. med. *ἠγάμην*: optat. *ἠγάμην*, *ἠγάμην*, reportem, es, et: subiunct. *ἠγάμην*, *ἠγάμην* & Ionicè (186, 24.) *ἠγάμην*, auferas: tertia plur. *ἠγάμην*: infi. *ἠγάμην*, se subducere. Perfectum act. *ἠγάμην*: pass. *ἠγάμην*: plusquamperfect. *ἠγάμην*, *ἠγάμην*, reiecto augmento & pleonasmò τῆς α, *ἠγάμην*, 15
 pependerat. [Verum *ἠγάμην* Herodianus apud Etymol. deriuat ab *ἠγάμην*, exponens *ἠγάμην*, aptatus erat: alij ab *ἠγάμην*, ut sit, suspensus erat. Eustathius vero annotat, si per α scribatur *ἠγάμην*, factum esse ex *ἠγάμην*, syncope penultima, & systole prima: si vero *ἠγάμην*, penultima breui fieri ex *ἠγάμην*. 10
 Potest tamen etiam *ἠγάμην* ex *ἠγάμην* deriuari: vt ex *ἠγάμην* primum sit perf. pass. *ἠγάμην*, factum ex *ἠγάμην*, detractò poëtice augmento, & Æolicè (infra ad verbum *ἠγάμην*) in o verso: deinde plusquamperf. *ἠγάμην*, autè non prima, sed secunda, velut in *ἠγάμην*, *ἠγάμην*, 300, 25. ex *ἠγάμην* 15
 sanè verba sunt *ἠγάμην* & *ἠγάμην* apud Hesychium.]
 Aorist. prim. *ἠγάμην*, sublatus sum: sine augmento *ἠγάμην*, *ἠγάμην*, euasi, isti, it: imperat. *ἠγάμην*, attollere, erigere: infinit. *ἠγάμην*, sublatus esse: particip. *ἠγάμην*, sublatus: futur. prim. *ἠγάμην*, *ἠγάμην*, tollar, eris, etur: 30
 Præterit. med. *ἠγάμην*, & repetitis duabus primis futuri *ἠγάμην* literis, *ἠγάμην*, abstuli.

- ἠγάμην*.
- ἠγάμην*.
- ἠγάμην*.
- ἠγάμην*.
- ἠγάμην*.

ANNOTATIO.

ἠγάμην.
ἠγάμην ab
ἠγάμην.
 Notio.

B
ἠγάμην à *ἠγάμην* &
ἠγάμην.
ἠγάμην.
ἠγάμην.
ἠγάμην.
ἠγάμην, *ἠγάμην*.

1. 2. ¹ *ἠγάμην*, vado: Futur. ² *ἠγάμην*, à *ἠγάμην*. Aorist. 3. 4. sec. ³ *ἠγάμην*, à *ἠγάμην*. ⁴ sic *ἠγάμην*, *ἠγάμην*, de- 40
 5 scendo: Imperatiuus, *ἠγάμην*, vt ⁵ *ἠγάμην*, ascen-
 6 de: per a Atticè, ⁶ pro *ἠγάμην*, *ἠγάμην*, vt
 7 etiam ⁷ *ἠγάμην*, dic, & *ἠγάμην*, confitere: per apo- 50

cop
 au
 au
 5 cū
 sic
 ricè
 tau,
 16
 10 meo
 fecit
 17
 ingr
 τῶ
 15
 per
 aug
 22
 in
 20 tert
 rat.
 βί
 βί
 25 par
 βί
 & r
 eni
 ab
 30 (vt
 vor
 his
 7
 35
 40
 po
 50

copen autem ⁸ καὶ ἄρα, ἀνάρα, vt ⁹ ἀνάρα pro 8. ⁹ καὶ ἄρα, ἀνάρα, ἀνάρα.

ἀνάρα, exurge.

- 1 IMPERFECTVM ἵκανον, ἵκανος, ἵκανος, & sine 1
 augmento βῶν, grallicebatur. ² Doricé βῶσμαι βῶσι: 2
 cū ἀνά, ἀνάρα, & poëticé (173, 15. & 23.) ἀνέστη, ascendens. 2
 sic ἀνέστηναι pro ἀναβαίνω, ascendens. Dicitur etiam Do-
 nicé βῶσμαι & βῶσται: tertia plur. βῶσται & βῶσται.
 ται, gradientur. Fut. actiuum est βήσω: vnde aorist. prim.
 ἔβησα, ἔβησας, ἔβησαν, ascendere iussi, isti, it: & aorist. prim.
 10 med. ἔβησάμεν: part. βησάμενος, qui ascendit aut ascendere
 fecit. Perfect. act. βέβηκα, iui: plusquamperfect. ἔβηκα: 2
 ἔβηκα, & sine ε, βέβηκα, iuerat, infistebat: part. ὁ βέβηκας,
 ingressus, item nixus, fultus: ἡ βέβηκη, gressa, vel fulta:
 τὸ βέβηκος, substantiue, securitas, firmitas. Pro perfecto
 15 βέβηκα Iones dicunt βέβηκα: (236, 11.) hinc plusquam-
 perfect. ἔβηκα: tertia plur. ἔβησαν, syncope & detracto
 augmento βέβησαν, ingressi erant. ³ Vt ἔσω ab ἔσημι, 3
 226, 32. & 234, 34. sine augmento βῶ, βῶς, βῆ, iui, iuisti,
 iuit: tertia dualis βῆτω, & Doricé βάρτω, iuerunt duo:
 20 tertia plur. ἔβησαν, βῆσαν, & syncope βῶ, iuerunt: impe-
 rat. βῆθι, vade: subiunct. βῶ, βῶς, βῆ, & Ionicé βω, βως,
 βῶ, & poëticé βωω, βωως, βωω, iuero, is, it. vide 236, 35. à
 βῶ prima plur. βῶμεν, & Dor. βῶμεν, eamem, vt ἄρα pro
 ἄρατος, 118, 16. infin. βῶμεν, Atticé & Dor. βῶμεν, iuisse:
 25 particip. βῶς, βῶς, ingressus, ingressa. ⁴ Pro βῆμι repositi
 βέβημι. nam illud irregulare & inusitatum est. hoc vero
 & regulam sequitur, (221, 19.) & vsurpatur à poëtis. est
 enim inde participium βέβης apud Homerum, vt ἔβης
 ab ἔσημι. ⁵ Ab ἀναβαίνω, ascendo. ⁶ Communiter enim 5. 6
 30 (vt habes 235, 6.) aorist. sec. imperatiui verborum in μι,
 vocalem indicatiui seruat, vt ἔβηθι: sed Doricé atque in
 his Atticé ponitur α pro η in Secunda coniugatione.
 7 Pro φῆθι, σύμφηθι, ἀφῆμι, dico, σύμφημι, consiteor. ⁸ Sic 7. 8
 ἔβηα, ingredi, pro ἔβηθι. & in indicatiuo ἔβηω, ἔβης,
 35 ἔβηθι, ingressus sum, es, est: detracto augmēto, pro ἐβηω,
 η, η: (at ἀπέβη, euēnit, pro ἀπέβη dictum est, Doricé α
 pro η, in aor. sec. ab ἀποβαίνω) atque simplex βῶ, βάρτω, in-
 cede, incedat: & in plurali βῶτε, incedite, pro βῆθι, βήτω,
 βῆτε. ⁹ Et rursus per apocopen ἀνα: & in plur. ἀνάρα pro 9
 40 ἀνάρα, exurgite, ab ἀνίστημι, excito, suscito: quod com-
 ponitur ex ἀνά & ἴστημι. sic ἀπέστη, absiste, pro ἀπέστηθι, ab
 ἀπέστημι: atque etiam præsens ἴστα pro ἴσταθι: cum ἔσται, κα-
 ἴστα, constitue.

¹ Βάλλω, mitto: Perfect. ² βέβηκα à ³ βλήω: 1. 2 βάρτω à βλίω.

βῶν.
 ἀνέστη.
 ἀνέστηναι.
 βῶσται.
 βῶσται.

βέβησαν.

βάρτω.

βῶ.

βῶ, βῶς, βῆ.

βῶμεν.

βῶμεν.

4 ANNOTATIO.

ἔβηα.

ἔβηω.

ἔβηθι.

βῶ.

βῶτε.

ἀνά. ἀνάρα.

ἀπέστη.

ἴστα.

καἴστα.

- 4 vt [†] ἀπέσκηνα, *obligui*, non à simplici σκάλλω, *siccō*, sed à σκάλω.
- 1 [†] IMPERFECTVM ἑσάλλον, es, s: sine augmento
 βάλει. βάλει, *iaciebat*: est & βάλει praesens imperatiui: βάλει *es*
 ἡσθρικός, *mitte te ad coruos*, id est, *abi in malam rem*. im-
 perf. pass. ἑσάλομαι: tertia plur. ἑσάλομαι, sine augmento
 βάλωσθε, *mittebant*: imperat. βάλω, & Ionicè βαλεῖο, im-
 mitte, 193, 31. Verbi βάλω futurum regulare est βαλέω,
 αἶ, εἶ, 157, 23. & 161, 31. vnde in secunda plur. βαλέετε, *iaci-*
etis, *iactabitis*. Poëtae pro βαλέω dicūt βαλέωσθε, *iaciam*: 10
 vnde aor. prim. ἑσάλωσα, & sine augmento βάλωσα, *pro-*
ieci, quasi à βαλεῖο. Aorist. sec. ἑσάλον, es, s: sine augmento
 βάλω, βάλεις, βάλει, *ieci*, *isti*, *it*: hinc imperat. βάλει, *iace*. (est
 & indignationis aduerbium: vel cum ἀρετλιασπῆ, ἀπά-
 λη, *utnam*) infin. βαλεῖν, & Ionicè βαλεῖν, *ieciisse*, 183, 13. 15
 part. βάλων, *qui iecit*, *iaculatus*. Aorist. sec. med. ἑσάλωμαι,
 ἑσάλω, ἑσάλωσθε: imperat. βάλω, & Doricè (119, 10.) βαλεῖν:
 cum ἀνά, ἀναβάλω, & poëticè (173, 14. & 23.) ἑσάλωσθε,
praludo, ab ἀμβάλω pro ἀναβάλω. vnde in subiunctiuo
 pass. ἀναβάλωμαι, *difforamus*, subiunctiuus βάλωμαι βάλω
 2 βάλω, *iaciam*, as, at: infin. βαλεῖσθε. [†] Perfect. pass. βέβλη-
 μα, βέβλησθε, βέβληται: vnde tertia plur. Ionica & poëti-
 ca (190, 16. & 34.) βέβληται pro βέβληται: infinitiuus
 βέβλησθε, *passim est vulgò iacere*: part. βέβλημαι, *iactus*.
 plusquamperfect. ἑβέβλημαι: tertia persona ἑβέβλησθε: cū
 3 augmento imperfecti ἑβέβλησθε. & deposito omni augmē-
 to βλήτο, *ictus erat*, 301, 5. tertia plur. Ionica βέβλησθε
 (190, 16. & 34.) *icti fuerant*, & addito per pleonasmum ο,
 βέβλησθε & βέβλησθε. sic in part. βέβλημαι pro βέ-
 βλημαι, *ictus*. quamquam hæc à βάλω deduci possunt. [†]
 A perfectō βέβλημαι, ησαι, ηται, aor. prim. ἑβέβλησθε: subiun-
 ctiuus βλήτω, *iactat*: infin. βλήτωμαι, *ictum esse*: part. βλή-
 θεις, *ictus*: syncope βλείς, *percussus*. potest tamen etiam
 censeri aor. sec. à βλήμι (vt *δοίς*, 225, 9.) vnde & passiuum
 βλήμαι penultima longa, è quo part. βλήθω (233, 23.) [†]
 3 & opt. βλήμαι, βλήω, βλήτω, *percuterem*, *ereris*, tur. [†] Vnde
 4 & futur. βλήσω, *mittam*, *percutiam*. [†] De hoc 346, 34.
 βίω à βίωμι. 1. 2 [†] Βίωω, *vivo*: Fut. [†] βιώσωμαι: tertia præteriti pass.
 βέβιωσθε, *victum est*, *vita peracta est*, tanquā imper-
 sonale: & participium, τὰ βέβιωμένα, *qua in vita* [†]
 3. 3 *peracta sunt*. Aor. sec. [†] βέβιωσθε: Imperat. [†] βίωθι, βιώ-
 4. 5 τω: Opt. βίωθω, [†] vt *δοίλω*: (vnde [†] βίωθω, vt *δούλω*)
 3. 3 infin. [†] βιώωμαι: Particip. [†] βιώων, βίωσθε, à βίωωι.

1 ¹ PASSIVUM βίβομαι: unde in tertia βίβομαι, & 1
 crasi βιῖται, viuit. ² Per syncopen βάσσομαι: secunda 2
 plur. βάσσοις, viuetis. alias βάσσομαι contractum est ex
 βόσσομαι, 208, 26. [βάσσοις pro βάσσοις affert Etymologus
 5 ex Apollonio, πῶς τῆς βάσσοις δύσκαμψος, quomodo tūc
 viuetis infortunati. Videndum tamen ne potius sit ex
 βόσσω, significans pascetis, seu pascemini.] Est & aliud
 verbi βίβω futurū poëticum, nempe βείβομαι pro βείσομαι,
 à βείω, reiecto σ: nā apud Poëtas haud raro verba Sextæ
 10 cōiugationis abiiciunt σ in futur. primo, vt δῆω, δῆης, in-
 ueniam, es: δῆοιμι, inueniemus; pro δῆσω, δῆσης, δῆσοιμι:
 vnde & aorist. prim. ἰδῆα, inueni, à δῆα inuenio. κλείω, λαι-
 dabo, pro κλείσω, à κλείω, λαιδο. κίω & poëtica ecclasi
 κίω, cubabo: particip. κίων & κείων, cubiturus, dormiturus,
 15 pro κίσω, κίσων, à κίω: hinc κεισέτε, cubitum ibitis: &
 κεισέοντες, dormituri: de quo 173, 34. χείω, fundam, pro
 χείσω, à χίω, 304, 17. A βίβω, μ. άσσω, π. βιβίωμι, fit parti-
 cipium βιβίωκός, qui viuit. ³ Εβίωv vt ἰδῶv & ἐγῶv:
 βίωθι vt γῶθι: βιβῶμαι vt γῶμαι, 235, 8. βίωσ vt δῆσ, 229, 3.
 20 ⁴ Vide 228, 26. ⁵ Hoc fit more Attico, Æolico ac Do-
 rico, veluti dictum est in Optatiuō verborum circum-
 flexorum, 219, 43. Nam interdum verba tertiæ coni-
 ugationis in μι, illum circumflexorum optatiuum imi-
 tantur, idque tam in præsentī quàm in aoristo secundo.
 25 dicunt enim in præsentī διδῶμι, διδῶης, διδῶν, &c. & in
 aoristo secundo δῶμι, δῶης, &c. quidam; non subscri-
 bunt, Dorū more, qui illud vbiq; ferè negligunt, 119, 42.

βιῖται.
 βάσσομαι.
 ANNOTATIO.

βείβομαι.

δῆω, δῆης.
 δῆοιμι.
 ἰδῆα, κλείω.
 κίω, κείω.
 κίων, κείων.
 κεισέτε.
 χείω.

3 ἰβίωv, βίωθι.
 βιβῶμαι, βίωσ.
 45 βιῶμι, βιῶμι.
 δῶμι.
 Notio.

διδῶμι.

Dorismus.

Γαμέω, ducō uxorem: Futurum, γαμήσω, ¹ Aori- 1
 stus primus, ἐγήμηα, à γάμω. Præfens, γαμισείω,
 30 παρρηριο. nam quædam in εῖω appetentiã actus
 significant, ² ac partim fiunt à futuro; ³ πολε- 2, 3
 μῶσω, bellum geram; πολεμισεῖω, bellaturio: ⁴ ὄψω, 4
 cernam; ὄψεω, cernere cupio: ⁵ βρώσω, edam; βρω- 5
 σεῖω, esurio: partim à præsentī; ⁶ κρατῶ, κρατείω, 6
 35 teneo, vinco: κίρω, κίρειω ⁷, commodo: τελῶ, τελείω, 7
 perficio, & alia confimili ratione.

Γίνομαι & γίγνομαι, fio, sum. Futurū γήθημαι:
 Præteritum, ⁸ γεγήθημαι: Aoristus primus me- 8
 dius, ἐγήθησαμην: secundus, ⁹ ἐγήθημην, à γήθημαι ¹⁰. 9
 40 Præteritum medium, ¹¹ γέγονα, à γείνω. Aorist. 10
 prim. medius, ¹² ἐγήνάμην: Futurum primum 11
 12

Γ
 γαμίω à γαμω.
 In εῖω facta à
 2. 3 præsentī & fu-
 turo, appeten-
 4 tiam actus si-
 5 gnificant.

γίνομαι & γίγνο-
 8 μαί, à γίνομαι
 9 & γίνομαι.

exponunt κρημελικῶς ἕχοντες, cubare cupientes : alij vero futuri esse temporis asserūt, extrito σ. si prior sententia placeat, κείοντες per syncopen factum videri potest ex κείοντες. ³ Futur. à πολικῶ, bellum gero. ⁴ Futur. ab 3. 4
⁵ ἄπλο, video, cerno. ⁵ Futur. à βράσκω, comedo : de quo supra in δρίσκω, 346, 338. ⁶ Κρητῶ, κρητῶ, τελῶ, sunt primæ coniugationis circumflexorum. ⁷ κρητῶ pro κρητῶ non reperi. si reperiatur, è contracto κρητῶ factum est primū Ionica dialysi κρητῶ, atq; inde poëtica epenthesi
¹⁰ κρητῶ 357, 21. vt etiā κρητῶ infra in tract. Antesign. Sed fortasse scribere voluit κρητῶ, quū apud Etymologum in κρητῶ legisset, γίνῃ κρητῶ κρητῶ, αἰς βράσκω βρωσκῶ. extat autē itud κρητῶ Il. α, μή σε γέρον παρῶ τῆσσι κρητῶ : subiunctiuo modo, tempore præsentī, factum itidem
¹⁵ κρητῶ, vt βείω & δείω ex βῶ & δῶ, Ionica primū dialysi, deinde poëtica epenthesi. ⁸ Cum ἐκ, ἐκ κρητῶ κρητῶ : part. γε κρητῶ, qui fuit, qui factus est. at infinitiuus γε κρητῶ, genitum esse. per geminum ν, à κρητῶ. ⁹ Tertia persona ἰκρητῶ, syncope ἰκρητῶ, & sine augmento κρητῶ, fuit :
²⁰ item cepit : sumitur enim Doricè pro ἐλάτο siue ἰλατῶ. Pro ἰκρητῶ, reiecto augmento dicitur κρητῶ, & ectasi poëtica † κρητῶ, natus sum. [Verum κρητῶ non tam aor. 2. est, quam præter. imperf. à γείνομαι, quod Etymologus agnoscit pluribus in locis, & Theocr. usurpat. Idyll. εζ, ἀνεκ
²⁵ φιλιατῶ Γενόμεον ταπεινῶ τε, quem amauerit cumprimū nascitur. nec non Callim. hymno in Delū, Γείνο γείνο κρητῶ, κρητῶ ἦπι ἐξελκῶ, nascere nascere puer, & propitius exi è sinu. Attinū quoque γείνω agnoscit idem Etymol. exponens κρητῶ, genero, gigno.] Optatiuus, κρητῶ, κρητῶ, κρητῶ : tertia plur. κρητῶ, & Ionicè (190, 30.) κρητῶ. Dicunt quoque Iones & poëtæ γε κρητῶ pro κρητῶ : prima plur. γε κρητῶ, 172, 19. Subiunctiuus, κρητῶ, κρητῶ, κρητῶ, κρητῶ : infin. κρητῶ : part. γε κρητῶ, qui fuit. ¹⁰ Pro κρητῶ reposui κρητῶ. nam ex γείνω, quod Etymologus agnoscit, fut. med. est κρητῶ : è cuius Ionica dialysi nouum oritur thema κρητῶ : sicut ex εἶρω, εἶρω, εἶρω : ex κρητῶ, κρητῶ, κρητῶ. idem in alijs accidit permultis, facta interdum syncope : vt βάλλω βαλλῶ, κρητῶ κρητῶ, δέμω δέμω, τέμω τέμω, faciunt sua tempora ex syncopatis
⁴⁰ & resolutis βλλῶ, κρητῶ, δέμω, τέμω vel κρητῶ. sic etiam fut. κρητῶ (vt testatur Etymologus in βυδέσσι) κρητῶ εἰς ἀνεκῶ. κρητῶ autem, quod 360, 4. ex ἰκρητῶ factum tradit, malunt alij factum ex γείνω, Æolicè postpositiua diphthongi sublata, & sequenti consonante duplicata : vt κρητῶ iidem Æolenses pro κρητῶ dicunt, &

ANNOTATIO.

ANNOTATIO.

ANNOTATIO.

- φθίρειν pro φθείρειν, χέρραν pro χείραν. vide infra in verbo αἰνῶν. Atque ita non erit opus verbo γήνωω ad sup-
 11 plendos defectus verbi γίνομαι. ¹¹ A γέγονα, αἰ, ε, natius
 sum, es, est, plusquamperfect. ἐγένοντο, εἰ, εἶ: tertia plur.
 Atticē ἐγένοντο pro ἐγενήσαντο, 300, 13. infin. γίνωμαι: 5
 ἐγενήσαντο. part. γεννώσ, ότος, natui, genitus, qui fuit. in duali γενώσθι, 5
 12 qui fuerunt. ¹² Sine augmento γνάμω: particip. γνά-
 μω: ἡ γνάμω, mater, qua peperit: οἱ γνάμω, parentes.
 13 ¹³ Recentiores addunt γ, γενώσθω, vt in γίνομαι γίνομαι.
 deducunt enim à γνάω, γνώσθω, & cum reduplicatione ¹⁰
 γενώσθω, vt à βράω, βρώσθω, βιβρώσθω, 348, 22. Sunt qui
 forment à νόω, cogito, intelligo: cuius futurum νοήσω &
 crali νόω: (vnde & in aoristo primo infin. νόωσθαι pro
 νοήσθαι: in particip. cum εν, εννώσθεις, pro εννόησθεις, qui secum
 reputauit: & in aoristo medio εννωσθίμω pro εννοσθίμω, 15
 νόωσθαι: tertia persona νόωσθι sine augmento pro εννό-
 σωσθι, intellexit) igitur à futuro νόωσθω cum prosthēsi γ
 (vt Latine natus, gnatus) fit γνώσθω, & facta reduplica-
 14 14 Participium ἐγνωκός, ότος, qui cognouit: perfect. pass. ²⁰
 ἐγνωσμαι, 219, 44. vnde particip. ἐγνωσμένος. aorist. prim.
 ἐγνώσθην: infi. γνωσθίμω, cognosce, innotescere, illustrem esse:
 particip. γνωθείς, cognitus: futur. prim. γνωθήσομαι, inno-
 15 15 tescam. ¹⁵ Sine augmento γνώω, γνώς, γνώ, noui, isti, it:
 tertia plur. ἐγνώτω: quæ etiam referri potest ad aorist. 15
 16 prim. ἐγνώτω: vnde & part. γνώσας, qui cognouit. ¹⁶ Ab
 ἀνίγνωσθαι, pass. ἀνίγνωσμαι, σθαι: part. ἀνίγνωσθός, lectus,
 item persuasus: aorist. prim. ἀνίγνώσθην, ης, η, & particip.
 ἀνίγνωθείς. aorist. prim. actiuus ἀνίγνωσται, αἰ, ε, persuasi,
 17 17 isti, it. Ab ἀνίγνωω, infin. ἀνίγνωσθαι. Sic à κατέγνωσθαι, co-
 30 30 gnosco, arguo: futur. med. κατέγνωσμαι: in prima plural.
 κατέγνωσμεθα. aorist. prim. actiuus κατέγνωσται, damnauit:
 perfect. κατέγνωκα, κατέγνωκας, cognoui, sensi, isti: particip.
 κατέγνωκός, ότος: perfect. pass. κατέγνωσμαι, σθαι: aorist.
 35 35 prim. κατέγνώσθην: subiunctiuus κατέγνωσθῶ, ἦς, ἦ: prima
 plur. κατέγνωσθῶμεν, damnemur. Aorist. sec. actiuus κατέ-
 35 35 γνώω: imperat. κατέγνώθι, κατέγνώτω, improba, improbet:
 Opt. κατέγνωίτω, infin. κατέγνωίτω, & part. κατέγνωός, ότος.

Δ 1 Δάκνω, mordeo: Futurum ¹ δήξω: Aoristus se-
 δάκνω à δήκω. 2. 3 cundus ² ἔδακον, à ³ δήκω. ⁴
 δεικνύω & δέ- 4. 5 Δείκνω & ⁴ δείκνυμι, ostendo: Fut. ⁵ δείξω: Aorist.
 κνύμι à δείκω. 6. 7 ἔδειξα, à ⁶ δείκω. sic ⁷ ἀποδείκνυμι, demonstro: ⁸ ἐμ-
 8. 9 δείκνυμι, monstro, demonstro: ⁹ ἀποδείκνυμι, sub-
 mon

monstro, suggero, submoneo.

Δέω, ligo: Futurū, δέσω & ¹⁰ δέσω: Præteritum ¹⁰ δέω.
 passivum, ¹¹ δέδεμαι: Aoristus primus, ἐδέθην. ¹¹
 Δέομαι, rogo, indigeo. Futurum, ¹² δέομαι: Præter. ¹² δέομαι à δέο-
 5 δέδεμαι: Aoristus primus, ¹³ ἐδέθην, à δέομαι. ¹³ μή.
¹⁴ Δέω, oportet: Infinitivus, δέειν, vtrunq; à δέω. ¹⁴ δέω, δέειν, à δέω.
 Fut. ¹⁵ δέησι: Aor. pri. ¹⁶ ἐδέησε, à δέω. Sunt autē ¹⁵ δέησι, ἐδέησε, à
 impersonalia vocis actiuae, tertiæ personæ. ¹⁶ δέω.

¹ HINC Perfect. δέδηκα, momordi: pass. δέδηκα, ξέω, ¹
¹⁰ κται, vnde aor. pri. ἐδέθηκα, punctus sum: part. δέθηκας, re-
 morsus, agrè ferens. ² Sine augmento δάκην, δάκεις, δάκεις, ²
 ερσί, isti, it: infinit. δάκων: part. δάκων. ³ Deriuatur enim ³
 δάκων à δάκω, inserto s & correpta penultima mutatio-
 ne η in α. ⁴ A δέικνυμι, δείκνυς, tertia persona δείκνυσι, & ⁴
¹⁵ apocope δέικνυ, monstrat, ostendit: part. δείκνυς, monstrans. ⁵
⁵ Hinc aorist. prim. ἐδείξα: infinit. δείξαι, ostendisse: per-
 5 fect. δέδειξα, ostendi: pass. δέδεικα, plusquamperfect. ἐδέ-
 δείκα, cum σ, ἐδέδεικα pro σέδεδεικα, ostensus erat. ⁶ Fit ⁶
²⁰ enim δεικνύω à δείκω: atque vt in genere dicam, verba ⁶
 Quartæ coniugationis in μι, fiunt vel à verbis in γω, κω,
 χω, secundæ Barytonorum, ῖ & in ρω quintæ, mutando ω
 in ουι: vel à verbis sextæ in ίω & άω, verso ω in ουι:
 vel à disyllabis in έω, migrante ω in μι: vt ab άγω, άγνυμι:
²⁵ (de hoc & similibus, 333, 28.) à δείκω, δείκνυμι: ab άγω,
 άγνυμι, passivum άγνυμαι, mæreo, tristor: ab όρω, όρνυμι, m-
 cito, concito: vnde cum δάπ, δάπνυμι, concito alicunde: ab
 άρω, άρνυμαι, capio: vbi è diphthōgo ay detracta est sub-
 iunctiua. ab άμφίω, άμφίνυμι: ζάω, ζάινυμι: (de his &
³⁰ similibus, 338, 36. & 339, 1, 2, 3.) à δάω, δάωμι, subeo: κλώω,
 κλώωμι, audio: φάω, φάωμι, nascor: vnde infi. φάω, natum esse,
 penultima breui. ⁷ Fut. δάωμι: infi. δάωμι, ostensurus ⁷ δάωμι.
 esse: Part. δάων, representaturus. aor. pri. άπίδηκα, άπι-
 δήξας, άπίδηξ, exposui, designavi, isti, it: tertia plur. άπίδη-
³⁵ ξαι, representarunt. Perf. άπίδηκα: pass. άπίδηκα, ξέω,
 κται: particip. άπίδηκας, designatus, certus: aorist.
 prim. άπίδηκα: vnde part. άπίδηκας, manifestus: &
 fut. prim. indicatiui άπίδηξαι, e quo infin. άπίδηξαι, ⁸ άπίδηξαι.
⁴⁰ ξέω, ostendam, es: aorist. prim. άπίδηκα: vnde imperat. άπί-
 δηξον, commostra: infin. άπίδηξαι: άπίδηξαι βοθηται, offerri
 afferre: at άπίδηξαι, ostende, est imperatiuus aoristi primi
 medij. ⁹ Fut. άπίδηξαι: aor. prim. άπίδηξαι, άπίδηξαι, ⁸ άπίδηξαι.
⁹ άπίδηξαι.

- ἰσώδει, subindicatini, isti, it : part. ἰσώδειος, qui proba-
 10 uit. ¹⁰ Hinc aorist. prim. ἰδῆσαι, ἰδῆσαι, ἰδῆσαι, obstrinxi,
 isti, it: tertia plur. ἰδῆσαι: infin. ἰδῆσαι: particip. ἰδῆσαι, αἰδῆσαι,
 vinciens. fut. med. ἰδῆσαι, ligabo: at ἰδῆσαι est potius
 paulo post futurum, vinciar. nam δῆσαι fut. act. non modo
 δῆσαι facit, sed etiam δῆσαι: item q̄; à perfecto pass. δῆσαι
 11 est verbale comp. ἀδῆσαι. ¹¹ Tertia plur. δῆσαι,
 Ionicè (190, 15.) δῆσαι, & detracto augmento δῆσαι,
 ligati sunt: infin. δῆσαι, vincitum esse: part. δῆσαι, li-
 12 gatius: plusquamperf. ἰδῆσαι, & abiecto ε, δῆσαι, li-
 gatius erant. vide 300, 16. & 301, 2. Imperfect. pass. ἰδῆσαι:
 tertia plur. ἰδῆσαι, & sine augmento δῆσαι, ligabantur,
 12 vel ligabant. ¹² Actiuum δῆσαι: vnde part. δῆσαι, δῆ-
 σαι, neutrum τὸ δῆσαι, quod opus erit. aor. prim. ἰδῆσαι,
 absui: part. δῆσαι, qui absui. Pro δῆσαι poeta dicunt
 13 δῆσαι. vnde infin. δῆσαι, pro δῆσαι δῆσαι: & part.
 δῆσαι pro δῆσαι. fut. med. capit à δῆσαι, vt
 δῆσαι à δῆσαι: nam facit δῆσαι, δῆσαι, & Ion. (186,
 13 23.) δῆσαι, carebo, is. ¹³ Infin. δῆσαι, rogasse: part.
 14 δῆσαι, qui petiit. ¹⁴ Imperf. ἰδῆσαι, oportebat: item ligabat, 20
 à δῆσαι. subiunct. δῆσαι, & crasi δῆσαι, oporteat, necesse sit. [Sed
 contractum δῆσαι nec apud Lexicographos extat, nec cum re-
 gula quadrat, 212, 25. ac cum vulg. lex. ex Aristoph.
 Pluto afferant, μὲν δῆσαι δῆσαι, sciendum est, in Flo-
 rentina & Basiliensi editione non δῆσαι legi, sed δῆσαι: quod 25
 verius esse iudico. nam vt Optatiuo δῆσαι, non δῆσαι, sic Con-
 iunctiuo δῆσαι potius quam δῆσαι. Non minus suspectum est
 fut. δῆσαι, quod sequente versu contractum vult ex δῆσαι,
 oportebit: quum id potius significet ligabit, deriuatum è
 personali them. δῆσαι vincio, à quo aor. infin. δῆσαι ligare 30
 15 apud Plutarch. & participium δῆσαι qui ligauit.] ¹⁵ Fut.
 δῆσαι, necesse futurum. Pro δῆσαι, dicitur etiam δῆσαι, oport-
 16 tebit, à δῆσαι. ¹⁶ Optat. Æolicus & Attic. δῆσαι, opus
 esset, necesse fuerit: infin. δῆσαι, oportuisse: particip. δῆσαι,
 δῆσαι, & neutrum τὸ δῆσαι, par, operapretium; cum 35
 oportuerit, impersonaliter.

ANNOTATIO.

- δῆσαι à δῆσαι-
 μαι & δῆσαι-
 μαι.
 δῆσαι.
 δῆσαι, Ionicè.
 δῆσαι.
 δῆσαι.
 1 Δείδω, timeo. ¹ Præt. δῆσαι: medium, δῆσαι,
 timeo, pro δῆσαι, euphoniae gratia: at Ionicè
 2 ² δῆσαι, tollendo consonantē, & corripiedo pe-
 nultimā. Imperat. δῆσαι, time. nam à δῆσαι,
 territo sive territor, attonitus sum, Fut. δῆσαι:
 Aor. 2. pass. ἰδῆσαι: Imperat. δῆσαι, syncope
 δῆσαι: pro quo etiam δῆσαι, à δῆσαι, timeo.
 crebro

- crebrò enim additur subiunctiva, vt fiat diphthongus: vt contrà altera è diphthongo nonnunquã tollitur; *εἴμα, αἶς, vestis: ἱμάτιον, pallium.* Syncope verò in multis locù habet: *ἀνώγει, ἀνωγει, iube, ab ἀνώγει, iubeo; + & migrat γ in χ. 4* propter θ sequēs, vt *νύχθ' ἔλλω, pro νύχθ' ἔλλω, ἴε κερᾶνθι, κέρραχθι, clama, à κερᾶγομαι, clamo: 6* ὀνησαίμην, ὀνάμην, emolumentū accēpi, adiutus sum. 7 nam aor. pr. med. facillè admittit hanc figuram per omnes modos & participia, ὀνησαίμην, ὀνάμην, adiutus fuerim: 7 *ἔρησαίμην, ἔράμην, inueni: 8* ἔραμην, inueniens, vel qui inuenit. 9 *ἔπριασαίμην, 9* ἔπριάμην, emi, vel emebā: secūda persona, ἔπριαθ, Ionicè ἐπρίαο, & crasi ἐπρίω: & imperat. *ἔπρια, eme, 15* vt ἴσω pro ἴσαθ, *stabas vel sta. 10* ἔχυνάτω, ἔχυνάτω, Ionicū pro ἐχύνάτω, *natus est. & Opratiui plurales in ημην, 11* φαίημην, φαίημην, *dixerimus; φαίην, dixerint: (de quib. pag. 308, 31.) 12* vt *δοίμεν, δοίμεν, dederimus; δόειν, dederint. & tertia pluralis in aoristis passiuus, 13* ἠγέρθησαν, ἠγέρθησαν, *cōgregati sunt: 13* vel, *excitati sunt: 14* ἐκοσμήθησαν, ἐκοσμήθησαν, *ornati sunt. iā illa, 15* δέδμηκα, δέδμηκα, *adificauit: 16* τέλειμνα, τέλειμνα, *scidi: 17* κέκαμνα, κέκαμνα, *laborauit: 17* & cōsimilia: pręter hæc, 18 ἠέμην, ἠέμην, *ineramus: 18* ἐπέξην, ἐπέξην, *eruperamus: 19* ἠέμην, ἠέμην, *accesseramus: 19* ἠέμην, ἠέμην, *ineratis: 20* ἐξήτε, ἐξήτε, *exieratis: 20* ἠέμην, ἠέμην, *inimicus: 21* ἀπην, ἀπην, *abiiimus: 21* ἀνήκαμεν, ἀνήκαμεν, *remisim: 22* etiā ista, 22 ἠέμην, ἠέμην, *videramus, noueramus: 23* ἠέμην, ἠέμην, *videratis: 23* ἠέμην, ἠέμην, *viderāt, eliso ζ, 21* & mutato 21 ἠέμην, ἠέμην, *pro 22 ἠέμην, scimus: 23* ἠέμην, ἠέμην, *steterūt: 24* ἠέμην, ἠέμην, *ab ἠέμην, steterāt: 24* ἠέμην, ἠέμην, *per ἠέμην, pro ἠέμην, steterūt: 24* ἀνάβαθι, ἀνάβαθι, *ascēde: 25* ἀ pro n: 25 ἠέμην, ἠέμην, *permañistis: 26* ἀφέσταλι, ἀφέσταλι, *discessistis: 26* ἠέμην, ἠέμην, *lauabam: 27* οἶκαμεν, οἶκαμεν, *videmur: 28* δέδ οἶκαμεν, δέδ οἶκαμεν, *timem: 27* 28 sed de syncope fati multa sunt enumerata. 29

Syncope.

ἀνωχθι.

γ in χ.

κίεραχθι.

Aor. prim. med. facile syncopen admittit.

ὀναίμην.

ἐπριάμην.

ἐπρίαμην.

πέρια.

ἴσω.

ἐχύνάτω.

αἶμην pro ἀήμην:

εἶμην pro εἰημην:

οἶμην pro οἰημην:

φαίμην, φαίην.

δοίμεν, δοίην.

ἠγέρθη.

ἐκοσμήθη.

δέδμηκα.

τέλειμνα.

κέκαμνα. ἠέμην.

ἐπέξην.

ἠέμην.

ἠέμην, ἐξήτε.

ἠέμην, ἀπην.

ἀνήμην. ἠέμην.

ἠέμην, ἠέμην.

ἠέμην.

ἠέμην spiritus aspero.

ἠέμην spiritus tenui.

α pro η Doricè

ἠέμην Atticè.

ἠέμην: ἀφέσταλι.

ἠέμην. οἶκαμην.

δέδ οἶκαμην.

- 1 ¹ E T Futurum δέισσι: unde aoristus primus ἰδδῖσαι, & poëticè geminato δ (297, 13.) ἰδδῖσαι, ἰδδῖσας, ἰδδῖσσι: & reiecto augmento δέισσι, *veritus sum*: cum Ionica reduplicacione (172, 17.) δέδῖσαι: unde infin. δέδῖσαι pro δέισσαι, *timuisse*. Ab ἰδδῖσαι particip. δέισσας, *timens*. ² In plurali δέδῖσμεν, δέδῖσατε. & syncope δέδῖμεν, δέδῖτε, *veremur, veremini*. plusquamperfect. ἰδδῖσεν, ἰδδῖσεν, *timebam, as, at*: tertia plur. ἰδδῖσσαν, & producta secunda syllaba, ac facta syncope, ἰδδῖσσαν, *timuerant, vel timebant*. nam imperfecti etiã significationem habet, & perfectum presentis. Pro δέδῖσαι poëta dicunt δέδῖσαι, ad ε̄ aduocato ε̄, vt diphthongo producatur, 150, 37. vt δέδῖσαι pro δέδῖσαι, cuius hic C L E N A R D V S meminit. sic δέδῖσαι pro δέδῖσαι, *timui*: atque δέδῖσμεν pro δέδῖσμεν, *timuimus*: quod ex δέδῖσμεν fieri modò diximus. sic in prima plurali plusquamperfecti ἰδδῖσμεν pro ἰδδῖσμεν, *timebamus*: vbi itidem facta est syncope: infin. δέδῖσσαι, Ionicè δῖδῖσμεν, (182, 10.) & syncope δῖδῖσμεν, pro δέδῖσσαι, *timere*: particip.
- 3 δῖδῖσας, ὄτος, pro δέδῖσας, *metuens*. ³ Ανάγκη est prime coniugationis verborum in με, ab ἀνάγκη: unde & imperfect. ἠνάγκην, ἠνάγκου, & sine augmento ἀνάγκου, ἀνάγκης, ἀνάγκη, *iubebam, as, at*: aorist. sec. λῶσων, sine augmento ἀνάγκην, *inssi*: præteritū med. λῶσας, *mandavi*. at aoristus primus actiuus est λῶσα, *inssi*, à Barytono ἐνάγκη, ἐνάγκης, ἀνάγκη, quod Atticè factū est à circumflexo ἀνάγκη ω̄, 350, 25 26. Cæterum ab ἀνάγκη, imperatiuus regularis esset ἀνάγκη, vt πῆλη, 235, 13. sed Æolicè seruetur longa vocalis thematis ἀνάγκη, 236, 30. ⁴ Nam media tantū mediam, non autem aspiratam potest præcedere: vt diximus 5, 8. atque ideo aduentante 9 aspirato, γ mutatum fuit in propriam aspiratam χ. ⁵ Hic κ muta tenuis, mutata fuit in propriam aspiratam χ, adueniente propter apostrophum aspirata 9, 8, 11. & 25. Nam muta tenuis non præcedit mutam, nisi alteram tenuem vel propriam aspiratam, 5, 7. ⁶ Est secundæ personæ singularis aoristi secundi imperat. pass. vt τόπηθι, 193, 19. sic φθάρθι, *percas*, pro φθάρθι, eiusdem temporis, à φθάρω, *corrumpo*: aor. sec. ἰφθάρην, 178, 12. ⁷ Vt ἰτυψάμεν, 197, 35. à themate ὄναω seu ὄνημι, *inuuo, utilitatem affero*: futur. med. ὄνησομαι, ὄνηση, & Ionicè (186, 23.) ὄνησαι, *inuaberis*. ⁴⁰ perfectum pass. ὄνησαι, plusquamperfect. ὄνησαι. sunt qui dicant ὄνησαι idem esse quod ὄνησαι. ὄνησαι est Optat. modi, vt τυψάμεν, 200, 20. infin. ὄνησαι, & syncope ὄνησαι, *frui*. [ὄνησαι presentis potius quam aoristi temporis esse censeo, à them. ὄνησαι, quod etiam ὄνησαι dicit

ANNOTATIO.

dicitur, reduplicatione in medio facta. ideoque primitiuum horum ὄνια statuerem malui quàm ὄνια. à posteriori est ὄνια apud Hesychium: à priori vero, ὄνια apud Synesium, epist. 21. ἰδὲν ὄνια π τῶν ἰωάν ζαμμύτων, petierunt iuuari non nihil meis literis. Disertè hoc ipsum confirmat Etymologus in ὄνια, his verbis: ab ὄν (inquit) fit verbum in μι, ὄνμι: passiuum præsens ὄνμαι, vnde infinitiuum cum præpos. δὲ, ὄνμα. Idemque tradit de pass. imperf. ἄνω & ἀπῶ.] particip. ὄντα, & ὄντα. 8 Vt ἐν ὄντα, 192, 35. & 10 ὄντα pro ὄντα, vt τὸ ὄντα, 201, 17. ab ὄντα, quasi ab ὄντα, vt postea dicitur in verbo ὄντα. Pro ὄντα, ω, ατο, Attici dicunt ὄντα, ὄντα, ὄντα, inueni, isti, it, 286, 35. Æolica dialecto lenem obtinuit spiritum, 118, 38. 9 Malim ἐπὶ ὄντα absque vlla 9 syncope, esse imperfectum secundæ coniugationis verborum in μι, à πῆτα: quod in solo præsenti & imperfecto vtitur esse quidam asserunt, reliqua verò tempora ab ὄντα mutuari. Hoc ipsum videtur ipse CLENARDVS affirmare sequentibus verbis, Secunda persona ἐπὶ, &c. Nam hæc omnia conueniunt imperfecto pass. verborum in μι: quod ipse comprobat dum ait, Vt 10 ὄντα pro ὄντα, quæ est secunda persona imperfecti indicatiui vel imperatiui, vt habes 237, 43. & 238, 12. 10 Vide 10 25 in verbo ὄντα, 360, 53. 11 A φῆμι, 328, 2. cuius præsens 11 & aoristus secundæ optatiui est φαίω, φαίης, φαίης, vt ὄντα & φαίω, 227, 2. ab φαίω, plurale φαίω, φαίητε, φαίησαν, syncope φαίω, φαίητε, φαίησαν. Quia φῆμι caret reduplicatione, præsens à secundo aoristo non differt in 30 optatiuo, neque etiam in subiunctiuo, φῶ, φῆς, φῆ. 12 A 12 35 ὄντα, 228, 26. Sic in prima coniugatione verborum in 35 μι, à κίημι, inuenio: opt. κίημι, in plurali κίημι, κίημι, κίημι, κίημι: vnde κίημι, κίημι, κίημι, inuenirentes, etis, ent. & à ζῆμι secundæ, ζῆμι, vixissent, pro ζῆμι, vt 35 à φῆμι, φαίη. 13 Ab ἀγείρω, cōgrego: vel ab ἐγείρω, excito: 13 fut. ἀγείρω & ἐγείρω, vt ἀγείρω, 157, 34. ab utroque perfectum ἡγέρθη: pass. ἡγέρθη, ἡγέρθη: aorist. prim. ἡγέρθη: vnde ἡγέρθη, &c. ἡγέρθη remoto augmento ab ἀγείρω quidem ἡγέρθη, sum excitatus vel expectatus: ab ἐγείρω 40 verò, ἀγέρθη, us, n, congregatus sum, es, est: tertia pluralis 40 ἀγέρθη pro ἡγέρθη vel ἡγέρθη: hinc particip. ἀγέρθη, collectus. & futur. prim. ἀγέρθη, congregabor. Huius aoristus sec. act. ἡγέρθη, vt ἀγέρθη, 178, 14. & sine augmento ἀγέρθη, congregaui: med. ἀγέρθη: tertia pluralis ἀγέρθη, congregati sunt. Hoc loco aduertenda CLENARDI breui

ὄντα.

ὄντα.

ὄντα.

ἐπὶ ὄντα.

ἐπὶ ὄντα ab ὄντα.

ἐπὶ ὄντα.

ἐπὶ ὄντα.

ὄντα.

κίημι.

ἡγέρθη.

ἀγέρθη.

ἀγέρθη.

breuiloquentia. nam ἤερθεν pro ἠέρθησαν, non ab ipso ἠέρθησαν, sed à prima plurali ἠέρθησαν per syncopen deducere voluit; veluti φαῖεν à φαίημι, non à tertia φαίησαν. Atque hanc fuisse illius mentem, ipse contextus & locus ab eo citatus satis indicant. In aoristis pass. huiusmodi tertiam plural. à prima sing. formari diximus Bæoticè & Æol. mutando *λω* in *εν*. sed nihil refert Bæotismumne an syncopen agnoscas, modò tertiam personam in *εν* pro *ησαν* positam intelligas: quæ sanè apud poetas sæpenuero est obuia: vnde illa, ἤερθεν, 10 reiecto augmento αἶρθεν, pro ἠέρθησαν, sublatis sunt, vel euecti sunt, ab αἶρω, attollo, eueho: cuius aorist. prim. pass. ἠέρθω, & sine augmento αἶρθω: vnde & subiunct. αἶρθη, euectus fuero: & part. αἶρθεῖς, εντος, eleuatus. αἶδεοθεν, 10 ueriti sunt, pro ἠδέοθησαν, deposito augmento, ab αἶδομαι, reuereor, de quo 216, 27. ἐκτανθεν, occisi sunt, à κτείνω, occido, μ. κτεῖω: π. ἐκτανε & poëtice ἐκτανε, 176, 11. vnde perf. pass. ἐκτανμαι, ἐκτανται, ἐκτανται: aor. pri. ἐκτανθην, &c. ἐκφαιεν, apparuerunt, visi sunt, pro ἐξέφανται, sublato augmento: est aoristi secundi pass. ab ἐκφαίνωμαι, eluceo. 20 tamen à simplici φαίνωμαι, conspicuus sum, appareo, Pindarus dixit in eodem aoristo secundo pass. ἐφαιεν, apparuerunt, pro ἴφαιεν, vel ἰφάνται, à prima sing. ἰφάνω, emersi, apparui. ἔλιφθεν, relictis sunt, pro ἐλείφθησαν, de- 25 tracto: ex diphthongo φ, à λείπω, relinquo. ἐμλύνθεν, 17-15 dicati sunt, pro ἐμλύνθησαν, à μλύνω. ἔστειεν pro ἔστεινται, 14 sceterunt, ab ἔστημι, 227, 21. 14 Deposito augmento κρομήθησαν, κρόσηθεν, à κρομῖαι, ὄρνο, μ. ἴσω. 15 A δέμα, ad- 15 fisco, 175, 17. Significat δέμηκε etiam domui ἐφ' subiuganti: sed tum ducitur à δμῖαι, domo: fut. δμῖσαι: perfect. δέμα- 30 κει: pass. δέμημαι, domitus sum: vel extructus sum, à δέμα: plusquamperfect. ἐδέμημαι, ἰδέμησαι, ἰδέμηθε, & de- 30 tracto augmento δέμηθε, extructus erat, à δέμα, vel do- 30 mitus erat, à δμῖαι: tertia plur. Ionica (190, 15. & 33.) δέμηθε, domiti erant, à δμῖαι. aorist. primus ἰδέμην: 35 imperat. δμήθητι, δμηθήτω, domare, dometur: part. δμηθείς: ἡ δμηθείσα, subacta, compressa. 16 A τίμων, 157, 27. 17 A 16 κέμαι, laboro, fabrico, operor: fut. κέμῃ, medium κέμημαι, 17 κέμη, κέμηται, 198, 15. perfect. κέμημαι, 175, 15. syncope κέμηκε, Doricè (118, 40.) κέμηκα: vnde & part. κέμηκας 40 pro κέμηκας, defessus: Ionicè κέμηκα: vnde part. κέμηκας, τέ κέμηκας, τῶ κέμηκας, τῶ κέμηκας, τῶ κέμηκας, penultima per ᾠ circumflexum, vt ἴωσι πεπῖησας, ᾠσας, 237, 18. idque per poëticam epentheseim: nam regulariter dicendum esset κέμηκός, ὅπ: vt à κέμηκός (237, 13.) dicitur κέμηκός: 40 vnde

per crasin sed per syncopen facta ex λένον, ἐλόνον, λόνον, λόνον: vel, si contractionem omnino velimus, ex λένον, ἐλόνον, λόνον, λόνον, quorum thema λόνον poëticum est, ab Homero usurpatum Od. κ, Ες ῥ' ἀπέμνησεν ἴσασα, λόνον ἐν πεδίοντι μεγαλοῖσι: dixit enim ibi λόνον sine augmento pro ἴσασα, lauabat. Mutatur autem hoc sua tempora à λόνον, per dialysin nato è fut. 2. λόνον. inde enim Od. τ, λόνοντι πεδίοντι, lauare & vngere. Si quis vero λόνον velit aoristum esse verbi λόνον, λόνοντι per dialysin ex λόνον factum censuimus, ut in λόνοντι demonstrat Etymologicus.] Ab hoc eodem poëtico λόνον, fit participium aoristi primi
 27 medij λόνοντι, geminato σ, id est, λόνον. 27 Præteritum medium Atticum habens significatione præsentis, 28 ab εἶσα. Vide 298, 13. & 299, 30. 28 Vide in εἶσα, 364, 37. Hoc quoque ut εἶσα habet significationem præsentis, quamvis voce sit præteriti temporis: quod & multis aliis præteritis mediis accidit. Hic notandum, in εἶσα & εἶσα, γινώσκω pro κ propter μ sequens. nam μ non facile ponitur post κ. 29 Potes tamen & his adiacere sequentia: ἀγνώσκω, ignorauimus, pro ἠγνώσκω, quod 10 Hesychius Æolicum esse tradit. vbi non solum facta est syncope, sed & augmentum quoque reiectum est; & finale Doricè (119, 24,) mutatum est in σ. ducitur ab ἀγνώσκω: futurum ἀγνώσκω: perfect. ἠγνώσκω: prima pluralis ἠγνώσκω, pro qua ἀγνώσκω. ἀγνώσκω, congregatus, collectus, pro ἀγνώσκω: participium præsens pass. ab ἀγνώσκω, congrego. ἀγνώσκω, & poëticè geminato σ, ἀγνώσκω, lab. ore confecti, pro ἀγνώσκω: atque ἀγνώσκω pro ἠγνώσκω, reiecto augmento, est participium perfectum actiuum ab ἀγνώσκω, μ. ἴσασα, fastidio, agrè ferò. ἀγνώσκω, 30 ἀγνώσκω, † acuta antepenultima, pro ἀγνώσκω, particip. præsens passiuum ab ἀγνώσκω, tristior: de hoc 233, 1. ἀγνώσκω, verò penacutè, est acutus, per syncopen quoque pro ἀγνώσκω, participium perfecti passiuum sine augmento, ab ἀγνώσκω, acuo. ἀγνώσκω, pro ἀγνώσκω, saliens: participium præsens ab ἀγνώσκω, salio: compositum cum ἰ π, ἰ πάλω, insalians, pro ἰ φασκόμενος, Ionice posito π pro φ, 118, 30. rursus cum ἰ π, ἰ πάλω, ex ἰ π. Ab ἀγνώσκω aorist. secund. med. ἠγνώσκω, ἠγνώσκω, & syncope, ac Æolico more (120, 33,) aspero in tenuem, & π 40 in α verso, ἠγνώσκω, ut etiam nonnunquam ἀγνώσκω. Quibusdam magis placet ut ἠγνώσκω sit plusquamperfectum passiuum, ab eodem ἀγνώσκω: cuius perfectum ἠγνώσκω: plusquamperfect. ἠγνώσκω, ἠγνώσκω, ἠγνώσκω, & Doricè mutato π in α longum, & Æolicè mutato spiritu, ἀγνώσκω, ἠγνώσκω.

ἰσώμεν.

ἰσώμεν.

Præteritū med.
pro præsentī.

γ pro κ ante μ.
De syncope ap-
pendix.

ἀγνώσκω.

ἀγνώσκω.

ἀγνώσκω.

ἀγνώσκω.

ἀγνώσκω.

ἀγνώσκω.

ἀγνώσκω.

ἰ πάλω.

ἰ πάλω.

ἠγνώσκω.

ἔλθῃ, salieram, as, at. hinc cum ἐπι, ἐπαλῶ, insliebat: & rursus cum ἀνω, ἀνωπαλῶ, exiliebat. [Licet ἐπαλῶ & ἀνωπαλῶ & ad aliud etiam thema referre, παλάμοις scilicet. nam ἐπαλῶ huius verbi vel imperfectum est, per syncopen ex ἐπάλας factum, ut ἐξοῦς ex ἐξήντο: vel plusquamperfectum, habens imperfecti duntaxat augmentum, ut ἰδέκῃς, ἰδέκῃς, ἐξοῦς: qua etiam sine omni augmento potestis sunt, δέκῃς, λέκῃς, χέτο, πάλῃς, 301, 6. Similem ambiguitatem habet integrum ἀνωπαλῶ apud Nonnum, Ioan. 11. de Martha, ἦν δὲ ἄνωπαλῶ παροῦσα: nam & palpitabat interpretari possumus (ut habet euulgata versio) & exiliebat: qua posterior expositio videtur esse verior, cum pro Nonni verbis apud Ioan. sit, ἐγείρανται ταχὺ, excitatur (seu exurgit) celeriter. Apud Homerum quoque Il. 8. ἀλγίστος δὲ ἄνωπαλτο, de equo: & Il. 5. ἄς αἶο, ἄς ἀνωπαλῶ, de Achille, vel cum Eustathio interpretari possumus ἀνωπαλῶ, resiliit: vel succussus retroagebatur, ut Hesychius ἀνωπαλῶς exponit ἀνωκίς. Apollonius certè Argon. 4. vers. 874. ἰξ δὲ νῆς ἀνωπαλῶν, per syncopen dixit pro ἀνωπαλῶμενος, ab ἀνωπαλάμοις. [Sed obseruandum est, cum ex ἀκρομοῦ deducitur istud imperfectum, compositionem esse ex ἀνω, ἐπι, & ἀκρομοῦ, Ionicè retenta tenui ante aspiratam, ut ἐπιπῆ pro ἐφίετο: ἐπαλῶ vero derivatum, duas tantum compositionis habet partes, ἀνω & παλῶ: in qua compositione ἀνω vel sursum est, vel retro.] Similiter cum ἰς, ἰστέλις, pro ἰστέλις insiliit, vel ἰστέλις insilierat. ἀνῶν pro ἀνωῶν, expediens: participium præsens verbi ἀνωῶ. ἀπέλιπῶ, minati sunt illi duo, pro ἠπέλιπῶν, detracto quoq; augmento, ab ἠπέλιπῶ, as, εν, aoristo primo verbi ἀπέλιπῶ, minor, μ. ηου. sic εὔτο, firmabat, dicebat, pro ἰστέλις: & præsens εὔνται, firmat, asseuerat, pro εἰδῶται, ἀ εἰδομοῦ. ἀπερξῶν, ablatus, priuatus, pro ἀπερξοίμεν: participium aor. primi medijs ab ἀπερξῶ, pro ἀπερξῶ, quod est extermino, alieno: vbi pro Ionicè positum est, 118, 30. & ad ο aduocatum est υ, ut fieret υ, ut νῆσος pro νόσος, morbus, 126, 14. sic participium actiuum eiusdem temporis ἀπέρξῶ pro ἀπερξοίς, aufereus, praxipiens, priuans. ἀρμεν, pro δέομεν, congruus: participium præsens passiuum ab ἄρω, ἀρω, congruo. ἀρξῶν, subditus, pro δέξομεν, ab ἀρξομεν, sub imperio sum: item incipio: vnde ἀρξῶν pro ὁ δέξομεν, incipiens, facta contractione ο & α in ω: at ἀρξῶν, mutatione τῆ α in ω, ut ἀριστος pro ἄριστος, optimus: ἰωντῶν pro ἰωντῶν, seipsam: quod Ionum est proprium. βαίω, eo: perf. βίωσῃς, ἀ βίωσῃς siue βίω, 356, 39. Ion. βίωσῃς, 236, 12.

ἐπαλῶ.
 ἀνωπαλῶ.
 ANNOTATIO.

ἰστέλις.

ἀνῶν.

ἀπέλιπῶν.

εὔτο.

ἀπερξοίμεν.

ἀπέρξῶ.

ἀρμεν.

ἀρξῶν.

ἀρξῶν.

ἀριστος.

βιβαίμεν.

βιβαίμεν.
διγμυμ.

πολιδύμυμ.

ἔρειτε.

ἔρειμι.

ἔρειμεν.

ἔπειρειτε.

ἔρειρησθαι.

ANNOTATIO
de varia ἔρει-
ρησθαι formatio-
ne.

ἕκτιμ.

ANNOTATIO.

ἕκτε.

ἕπετε.

πέλις, πέλιον.

ἕπελις, ἕπελιον.

ἕπελις.

ἕπελις, ἕπελις.

ἕπελις, ἕπελις.

ἕπελις, ἕπελις.

ἕπελις.

prima pluralis βιβαίμεν, syncope βιβαίμεν, iisimus: antepenultimam acuit. perfectum infinitivi βιβαίμεν, Atticè & Doricè βιβαίμεν, Ionicè βιβαίμεν, 182, 6. & syncope βιβαίμεν, iisisse, acuta penultima. διγμυμ pro διγμυμ, accipiens, à διγμυμ, accipio: vbi χ migrat in γ propter μ sequens. nam μ non facillè sequitur mutam χ. è διγμυμ cum præpositione Dorica ποτὶ pro περὶ (249, 35.) πολιδύμυμ pro περὶ διγμυμ, expectans. ἔρειτε, excitatur: est imperfectum passivum sine augmento ab ἔρειμι, quod & per syncopen ἔρειμι, excitator: vnde 10 & particip. ἔρειμεν pro ἔρειμι, excitatus. ab ἔρειμι, cum ἰπὶ, ἰπὶρεις, expergesiebat. ἔρειρησθαι, suscitatu esse, pro ἔρειρησθαι, pleonastico τὸ θ: est perfectum infinitivi medij; cuius indic. ἔρειρησθαι, 286, 6. & 213, 34. ab act. ἔρειρησθαι, vigilo. [ἔρειρησθαι quidam recentiores formant ex medio perfecto ἔρειρησθαι, facta syncope, & epenthesi τὸ θ: quidam ex passivo ἔρειρησθαι, solam in eo syncopen statuentes. Eustathius etiam tertiam formationem affert: ex Attico præf. medio ἔρειρησθαι fieri novū thema ἔρειρησθαι, perf. act. ἔρειρησθαι, pass. ἔρειρησθαι, è quo infin. ἔρειρησθαι communiter, Æolicè ἔρειρησθαι: infinitivos enim qui ante finalem γαι habeant eorum, Æolicos esse, Æolicòque more ἀποπερὶσθαι, ut ἔπειρησθαι, μέμνησθαι, τίπορησθαι. legitur autem infin. iste Il. κ. Φθέραιο φ. ἕην ἰηδα, & ἔρειρησθαι ἀνωχθί, loquere autem quacunque obieris, & vigilare iube. Sed reperitur etiam imperf. ἔρειρησθαι pro ἔρειρησθαι, extrito ε, & τ in θ verso, ut vult Eustathius: vel regulari forma ex ἔρειρησθαι, tempore quidem eodem, sed forma passiva reperitur autē Il. κ. & τ, καὶ φυλακῆς μνήσθαι, καὶ ἔρειρησθαι ἰκρῆτος, custodiæ memores estote, & vigilate singuli.] Ab εἰκω, id est, assimilior, similis sum: imperfectum eius tertii personae dualis εἰκῆτιμ, & soluta diphthongo ἰκῆτιμ, similes erant. [Quod tamen vult Eustath. esse plusquamperfectum. ut scilicet ex εἰκω perfect. med. sit εἰκω, plusquamperfect. εἰκῆν, tertia dualis εἰκῆτιμ, syncope εἰκῆτιμ, & dialysi ἰκῆτιμ.] sic ἕκτε, videbatur, & similis erat, pro εἰκῆτε, in imperfecto passivo: nisi malis esse plusquamperfect. pass. ἕπετε, erat, pro ἕπετε: est imperfectum à πέλιω, sum, sic: pro ἕπετε remoto augmento dicitur πέλις, & Ionicè (170, 30.) πέλιον, erat, imperfectum passivum ἐπιλόμην, ἐπέλις, & Ionicè (186, 23.) ἐπέλις, syncope ἕπελις & ἕπελις, ac Doricè (119, 10.) ἕπελις, erat: tertia persona ἐπέλις, syncope ἕπελις, & detracto augmento πέλις, erat, fiebat, à πέλομαι, πέλις, πέλις. ἰοδαρτες, edentes, pro ἰοδαρτες, participium præsens ab ἰοδα, edo, ἰοδ, per-

sciebat, pro *ἦνον*: imperfectum est ab *ἦνω*. *ἦσαι*, *La-*
stasse, pro *ἠλάσαι*: est aoristus primus infinitivi actiui
 à *ἠλάω*, μ. ἴσω. *κίνοσι*, *stimulare*, pro *† κινήσει*, aoristus
 primus actiui infinitivi modi, à *κινῶ*, siue *κινῶ*: vel
 5 pro *κινήσει* à *κινήω*, μ. σι. *κινήτω*, ceperunt illi duo,
 pro *κινήσει*: aoristus est primus act. à *κίνω*, μ. ἴσω, *in-*
uenio, *consequor*. *κικρουδῆ* pro *κικρουδηδρος*, *armatus*:
 est participium perfecti pass. à *κρουῖω*, μ. ἴσω, *armo*. [*κ-*
κρουδῆ]. *Etymologus* format non solum à *Circumflexo*
 10 *them*. *κρουῖω*, per *syncope*: sed etiam ex *barytono* *κρούω*
 siue *κρούω* *armo*, *actio*, *deriuato* à *κρούω* *galea*: ut sit
 pro *κικρουδῆ*, *Attica* *πεπῆ* τῶ σ εἰς θ, *qualis* est in *ver-*
balibus *ἰσῆ κλωθῆς*, *ὄρθῆς*, & *similibus*. *κίκοδμο*
 tamen pro *κίκοσμο*, à *κίω* *orno*, *Doricam* *habere* *τροπῶ*
 15 *dicitur*.] *λαλακῶς*, *λαλακῆα*, *vociferans*, pro *λαλακῶς*, ἦα:
 est particip. perfectum actiuium à *λαλω*, *loquor*, *garrus*.
 dicitur etiam *λαληκῶς* pro eodem, & *praeteritum* *λίληκα*,
locutus sum, potest tamen *λαλακῶς* *cenferi* *particip.*
 20 *medium* à *λακω*, *resono*, *clamo*, *do* *oraculum*: vnde perfectum
medium *λίλακα*, *λίλακες*, & *aoristus* *secundus* *ἔλακον*,
ἔλακεις, *ἔλακῃ*. [*Porro* *λίλακα* *non* *est* *opus* *per* *syncope* *ex*
λίλακη *deducere*, *quum* *habeat* *proprium* *thema* *λακῆα*,
 à *quo* *non* *tantum* *est* *λακῆν*, *Hesychio* *ψοφῆσαι*, *sed* *etiam*
 25 *λακῆσαι*, *quod* *idem* *exponit* *πυλάειν* *pulsa*. *Dicitur* *etiam*
λακῆα, à *quo* *apud* *eundem* *est* *praesens* *ληκῆ*, *κροτῆ*, *βοῶ*: &
aor. *ληκῆσαι*, *πυπέειν* *est* *ab* *eodem* *apud* *Hom.* *imperf.*
com. *επιλήκειο* *pro* *επικροτῆν*, *applaudebant*.] *Sic* *νίνο*, *co-*
gitatus *est*, *vel* *cogitauit*, pro *νινοῖται*, *tertia* *perfecti* *pas-*
 30 *siui*, à *νείω*, *cogito*. & *tertia* *singul.* *plusquamperfecti* *ἐνί-*
νω pro *ἐνινοῖτο*, *cogitabat*: *at* *tertia* *plur.* *ἐνινοῦτο*, *cogita-*
uerant, *Ionice* *contracta* *est* *ex* *ἐνινώτω*, *ut* *ἔνωται* *ex*
ἐνίνω, *cogitarunt*. [*Sed* *pro* *νινοῖται* *lubentius* *Fridericus*
Sylburgius *legit* *νινοῖται*: *ut* *etiam* *ἐνινοῖτο*, *ἐνινοῖτο*: *facta* *in*
 35 *his* *non* *Syncope*, *sed* *grasi* *τῶ ο κῆ η in α*. *ut* *enim* *βῶσται*,
βῶσται, & *similia*, *contracta* *sunt* *ex* *βῶσται* & *βοῶσται*,
 eodem *Hesychio* *teste*: *sic* *ἔνωσαι*, *νίνοται*, & *consimilia*, *ex*
 40 *ἐνίνοται* & *νινοῖται*.] *atq;* *ita* *Camerarius* *ex* *Herodoto* *affert*,
ἐνίνοτο ἄμφο τῶ ἦε *πρατόειν*, *animum* *induxerat* *primo*
vere *expeditionem* *facere*: *itidemq;* *à* *comp.* *ἐνίνοτω*, *affert*
 45 *ἐνινοῖται* *animadueterunt*, & *ἐνινοῖται* *quum* *intelle-*
xisset. *Budaeus* *vero* *properis* *spamenis* *ex* *Polymnia*, *ἐνινοῖται*
πυλάειν *πυλάειν*: & *ἔνω* *διενινοῖται* *πυλάειν*. *quorum* *posterius*
 esse *dicitum* *vult* *pro* *διενινοῖται*, *Ionico* *videlicet* *more*, *qui*
 cum *Doriis* & *uertunt* *interdum* *in* *α*, *ut* *ἔνω* *pro* *ἐνω*. *sed*
 breuiore *compendio* *contractum* *dices* *ex* *διενινοῖται*, *quem-*

ἦσαι.

κίνοσαι.

κινήτω:

κικρουδῆ.

ANNOTATIO.

λαλακῶς, ἦα.

λαληκῶς.

ANNOTATIO.

de λίλακα.

νίνοται.

ἐνίνοται.

ἐνινοῖται.

ANNOTATIO

admodum in superioribus etiam α & η in ω contracta sunt: ut sit plusquamperf. passivum verbi ἀγνοῶ, non imperf. verbi διανοῶ. Quod vero attinet ad accentus diversitatem, ferri uterque potest: ἐνωῶνς, si contractio facta sit ex ἐνωῶνς, acuta & graui in circumflexam coëuntibus: ἐνωῶνς autem, si è futuro contracto ῶσον, simpliciter formetur perf. ῥνωσθαι, pass. ῥνωμαι, & hinc tertia plusquamperf. ἐνωῶνς: eodem modo quo ἠερε & ἠερε, λάθω & λάσ.

Si quis tamen è syncopato presente ῶσθαι derivare malit, non refragabor, præsertim quum id quoque faciat Etymol. apud quem ex Anacr. habes ὀψηλα ῥνωθῆσθαι, ex Herodoto sanè citatur ἐξώθη σφάπτω, prædicatus est sapientissimus, à βῶσ per syncopen facto ex βοῶσ.] ῥνωθῆσθαι, simile factum fuisse, pro ῥνωθῆσθαι: est aorist. prim. infin.

ῥνωθῆσθαι.

ANNOTATIO.

ὀσφρέμω.

pass. ab ῥνωθῆσθαι, μ. ὀσφρῆμι, similis fio. [ῥνωθῆσθαι tamen regulariter duci potest ex ῥνωθῆσθαι, id autem ex ῥνωθῆσθαι: quia vocabulâ sunt poetica.] ὀσφρέμω, qui odoratur, pro ὀσφρῆμι, participium est præsens pass. ab ὀσφρῆμι, est etiam aoristi secundi medijs ab ὀσφρέω ω: aoristus sec.

παρήριται.

ὀσφρῆμι, vnde participium ὀσφρέμω, inuenitur enim ὀσφρέω, vnde futur. med. ὀσφρήσθαι, ὀσφρήση, ὀσφρήσεται, sentiam, es, et. παρήριται, præciderunt, pro παρήριται: aorist. prim. indicatiui à παρήριται, μ. ἴσω. A παρήριται, termino, definitio, μ. ὄσω: π. ὄσθαι: pass. παρήριται, syncope παρήριται, factum est, fato decretum est: part. παρήριται, pro παρήριται, fato destinatus: η παρήριται & τὸ παρήριται, fatum. παρήριται perfectus, reuolutus, qui fit circulo, pro παρήριται: participium est præsens pass.

πίπτω.

πίπτω.

πεπλόμαι.

πίπτω.

πίπτω.

πιφυζότες.

ANNOTATIO.

τεμῖν.

πέτρησα.

ὀσφρῆμι, vnde participium ὀσφρέμω, inuenitur enim ὀσφρέω, vnde futur. med. ὀσφρήσθαι, ὀσφρήση, ὀσφρήσεται, sentiam, es, et. παρήριται, præciderunt, pro παρήριται: aorist. prim. indicatiui à παρήριται, μ. ἴσω. A παρήριται, termino, definitio, μ. ὄσω: π. ὄσθαι: pass. παρήριται, syncope παρήριται, factum est, fato decretum est: part. παρήριται, pro παρήριται, fato destinatus: η παρήριται & τὸ παρήριται, fatum. παρήριται perfectus, reuolutus, qui fit circulo, pro παρήριται: participium est præsens pass.

à παρήριται, participium est præsens pass. à παρήριται, interemit, pro πίπτω, detracto augmento, aoristus secund. reduplicatus, à φοῖω: hinc participium πίπτω, πίπτωσθαι, πίπτωσθαι, pro πίπτωσθαι, πηῖσθαι, πηῖσθαι, retracto scilicet accentu ob syncopen: nisi malis esse particip. præsens à verbo poetico πίπτω, occido.

πιφυζότες, fugientes cum metu, pro πιφυζότες, part. perfectum à φυζέω, inusitato. [Melius Sylbhergio deduci videtur. à φυζέω quam à φυζέω, quum infinit. φυζέω apud Hesych. (quod exp. fugere & trepidare) satis euidenter exprimat Characteristicam secundam coniugationis, & circumflexa, & in μ. ad hæc πιφυζέω vel actiu. est syncopatum, 236, 3. vel medium regulare, ut διδραπέω, μ. μινκάω, & similia 214, 2.] τεμῖν, honoratus, pro τεμῖν: part. perfecti pass. à τεμῖν, μ. ἴσω: vel à τῶ regulariter, μ. ἴσω, honoro. πέτρησα, turbatus sum, pro πέτρησα, Ionicè verso α in η, 118, 26. est perfectū medium

ἀπεργίτων, κ. ξω, 197, 8. ἀτίτηνα, plusquamperfect. ἰπετη-
 γη, & detracto, πετηγή, turbatus eram. In participio
 quoque perfecto actiuo forminino dicitur eodē modo
 πετηγῆσθαι, turbata, exasperata, pro πετηγῆσθαι. † ἄρμυϑο.
 concitatus; pro ἄρμυμῖο: participium perfect. pass. re-
 tracto accentu ob syncopen, ab ὀρμύμυμ. [Pro ἄρμυϑο;
 quod Etymologus quoque in ἰζηρμῖο per syncopen ex
 ἄρμυμῖο esse factum tradit, reperitur etiam ὀρμυμῖο; ut
 Il. λ, de Diomede & Vlysse, ὡς ἔλεττο Τρῶας πάλιν ὀρμῖο,
 sic interemerunt Troianos cum impetu in illos reuerfi.
 Idemque Etymologus, quum ex Il. φ citasset, ὀρμυμῖο ἰξαι-
 φος, factum scribit vel ex ἄρμυμῖο; perfecto verbi ἔρω,
 per systolen & remissionem accentus: vel ex presenti ὀρμ-
 μῖο; per syncopen.]

πετηγήσθαι.

πετηγῆσθαι.
 ἄρμυϑο.

ANNOTATIO.

15 ¹ Διδάσκω, doceo: Futurum, ² διδάξω: Aoristus 1. ³ διδάσκω à δι-
 δάξω, à διδάξω.
⁴ Διδράσκω, fugio: Futurum, διδράτω, à διδράω.
 sic δαοδιδράσκω, aufugio: διαδιδράσκω; diffugio, di-
 labor. aoristus secundus, διέδραν, ⁵ ἀπέδραν, fugi,
 20 pro διέδραν, ἀπέδραν, ab ⁶ ἀποδρῆμι, aufugio; δι-
 δρῆμι, diffugio: sed α pro η, ut ⁷ ἔσαν, pro ἔσσαν.
 Participium, ⁸ δαοδράς, δαοδράντες: at ⁹ ἀπέδραν, 7. 8
 διέδραν, fugerunt, syncope, pro ἀπέδραν, διέδραν.
 Infinitiuus, ¹⁰ δράναι, praesens. 9

1. ¹ διδάσκω à δι-
 δάξω.
 3 διδράσκω à δι-
 δράω & δρῆμι.
 4 διέδραν & ἀπέ-
 δραν prima per-
 sona singul. &
 6 tertia plur.

25 ¹ ΔΙΔΑΣΚΩ. Veluti & reliqua in σκω, (348, 14.) 1
 deriuatum est: ducitur autem non à διδάξω, sed à δαίω
 siue δαω, vnde interpositis literis σκ fit δάσκω, & cum
 reduplicatione διδάσκω. ² Hinc medium διδάξομαι, do-
 cebo: & aoristus primus medius ἐδίδαξαίμεν, docui: in
 30 opat. διδάξαίμεν, docuerim.

³ Διδράσκω fit à δράω cum reduplicatione; quam in 3
 futuro contra aliorum analogiam seruat, διδράσω: vnde
 δαοδιδράσω, aufugiam: tamen tanquam à δράσω dicimus
 in aoristo primo ἴδρασα, & syncope ἴδρα, fugi: cum δαίω,
 35 ἀπέδρα, aufugi. sic ab Ionico δρῆσιν, à primitiuo δράω, cum
 δαίω, dicitur in futuro medio δαίωδρῆσιν: tertia plur.
 δαίωδρῆσιν, diffugient, dilabentur. hinc etiam aor. prim.
 medius, διέδρανταίμεν, vnde subiunctiuus δαίωδρῆσιν,
 δαίωδρῆσιν, δαίωδρῆσινται, aufugero, is, it. ⁴ Hinc in prima
 40 plur. ἀπέδραμεν, aufugimus. ⁵ Verbo δρῆμι patrocinari
 videtur breuis characteristica in infinitiuis δαοδράναι &
 δαίωδρῆσιν. sed quum videam Hesychium δαίωδρῆσιν in-

ἴδρασα. ἴδρα.
 ἀπέδρα.
 δαίωδρῆσιν.
 δαίωδρῆσινται,
 ἀπέδραμεν.

ANNOTATIO.

terpretari per aorist. $\Delta\lambda\gamma\phi\nu\gamma\epsilon\upsilon\iota$, inueniam etiam $\phi\alpha\sigma\eta$ similiter usurpatum pro $\epsilon\iota\pi\epsilon\iota\upsilon$, dixisse: adducor vt credam aoristi Characteristicam η , versam esse in Characteristicam praesentis, α : ideoque malim thema $\delta\iota\delta\eta\mu\epsilon$, cum id regulare sit, (221, 16.) & reduplicatio fiat in eiusdem cognato $\delta\iota\delta\rho\acute{\alpha}\sigma\kappa\alpha$. sicut enim ex inusitatis primitiuis $\pi\acute{\omega}\lambda\alpha\upsilon$, $\pi\acute{\epsilon}\zeta\alpha\upsilon$ & $\tau\acute{\epsilon}\zeta\alpha\upsilon$, duo sunt deriuatorum genera, alterum in α , $\pi\acute{\iota}\omega\lambda\alpha\upsilon$, $\pi\acute{\iota}\pi\acute{\epsilon}\zeta\alpha\upsilon$, $\pi\acute{\iota}\tau\acute{\epsilon}\zeta\alpha\upsilon$; alterum in $\mu\epsilon$, $\pi\acute{\iota}\omega\lambda\eta\mu\iota$, $\pi\acute{\iota}\pi\acute{\epsilon}\zeta\eta\mu\iota$, $\pi\acute{\iota}\tau\acute{\epsilon}\zeta\eta\mu\iota$, facta in vtrisque; reduplicatio: sic etiam a $\delta\rho\acute{\alpha}\upsilon$ est primum $\delta\iota\delta\rho\acute{\alpha}\sigma\kappa\alpha$, deinde $\delta\iota\delta\rho\eta\mu\iota$.
 6.7 ⁶ De hoc paulo ante, 365, 32. ⁷ Sic $\Delta\lambda\gamma\phi\rho\acute{\upsilon}\varsigma$, qui per fugi, dilapsus. ⁸ Sic simplex $\epsilon\iota\delta\rho\alpha\upsilon$, fugerunt, pro $\epsilon\iota\delta\rho\alpha\upsilon\sigma\alpha\upsilon$ vel $\epsilon\iota\delta\rho\alpha\upsilon\sigma\alpha\upsilon$, a $\delta\rho\eta\mu\iota$: aorist. sec. $\epsilon\iota\delta\rho\alpha\upsilon$, $\epsilon\iota\delta\rho\alpha\upsilon\varsigma$, $\epsilon\iota\delta\rho\alpha\upsilon$: $\epsilon\iota\delta\rho\alpha\mu\iota$, $\epsilon\iota\delta\rho\alpha\upsilon\tau\iota$, $\epsilon\iota\delta\rho\alpha\upsilon$, pro $\epsilon\iota\delta\rho\lambda\epsilon\upsilon$, $\eta\varsigma$, η , &c. Optat. $\delta\rho\alpha\lambda\epsilon\upsilon$, vt $\tau\alpha\lambda\epsilon\upsilon$, 227, 2.
 9 ⁹ Cum $\Delta\lambda\gamma$, $\Delta\lambda\gamma\phi\rho\acute{\alpha}\nu\alpha\upsilon$, diffugere.

$\epsilon\iota\delta\rho\alpha\upsilon$.

Appendix.
 $\delta\alpha\iota\omega$ vel $\delta\alpha\iota\omega$
 a $\delta\alpha\iota\omega$, $\delta\alpha\iota\omega$,
 $\epsilon\iota\delta\alpha\eta\mu\iota$.

$\delta\epsilon\delta\alpha\alpha\sigma\iota$.
 ANNOTATIO.

$\delta\epsilon\delta\alpha\omega\pi\epsilon$.

$\delta\epsilon\delta\alpha\omega\tau\alpha\upsilon$.

$\delta\epsilon\delta\alpha\omega\sigma\iota\varsigma$.
 $\delta\epsilon\delta\alpha\omega\sigma\iota\varsigma$.

$\delta\epsilon\delta\alpha\omega\mu\epsilon\upsilon$.
 $\delta\epsilon\delta\alpha\omega\sigma$.

$\alpha\epsilon\phi\iota\delta\epsilon\delta\eta\varsigma$.

$\Delta\text{A}\text{I}\text{O}$ Trisyllabum, vel $\delta\alpha\iota\omega$ disyllabum, conuiuo, diuido, scio, comburo: fut. $\delta\alpha\iota\omega\sigma\alpha$ a $\delta\alpha\iota\omega$, & $\delta\alpha\iota\omega\sigma\alpha\upsilon$ quasi a $\dagger$ $\delta\alpha\iota\omega$. a $\delta\alpha\iota\omega\sigma\alpha$ aoristus prim. $\epsilon\iota\delta\alpha\iota\omega\sigma\alpha$: medius $\epsilon\iota\delta\alpha\iota\omega\sigma\alpha\mu\epsilon$ subiunct. $\delta\alpha\iota\omega\sigma\alpha\mu\epsilon\upsilon$, $\delta\alpha\iota\omega\sigma\alpha$, comedam, as: infin. $\delta\alpha\iota\omega\sigma\alpha\sigma\alpha\upsilon$, epulari: part. $\delta\alpha\iota\omega\sigma\alpha\mu\epsilon\upsilon$, epulatus. a $\delta\alpha\iota\omega\sigma\alpha\upsilon$ verò fit perfect. $\delta\epsilon\delta\alpha\alpha\sigma\iota$, noui: vnde part. $\delta\epsilon\delta\alpha\alpha\sigma\iota\varsigma$, doctus, & Ionicè detracto κ , & correpta penultima (235, 35.) $\delta\epsilon\delta\alpha\alpha$: tertia plur. $\delta\epsilon\delta\alpha\alpha\sigma\iota$, norunt. [Quod vel per synopen fit ex $\delta\epsilon\delta\alpha\alpha\sigma\iota$, extrito η & κ : vel est perf. med. verbi $\delta\alpha\iota\omega$.] part. $\delta\epsilon\delta\alpha\omega\sigma\iota$, $\acute{\omega}\tau\omicron\varsigma$, & poëtica productione $\acute{\omega}\tau\omicron\varsigma$, doctus: in duali $\delta\epsilon\delta\alpha\omega\sigma\iota$, docti. Perfect. pass. $\delta\epsilon\delta\alpha\omega\mu\epsilon\upsilon$, doctus sum, scio: infin. $\delta\epsilon\delta\alpha\omega\sigma\alpha\upsilon$, nosse: & part. $\delta\epsilon\delta\alpha\omega\mu\epsilon\upsilon$, doctus. Dicitur etiam in perfecto pass. $\delta\epsilon\delta\alpha\omega\mu\epsilon\upsilon$, a $\delta\alpha\iota\omega$: vnde tertia plur. Ionica (190, 15. & 34.) $\delta\epsilon\delta\alpha\omega\tau\alpha\upsilon$ pro $\delta\epsilon\delta\alpha\omega\tau\alpha\upsilon$, diuisi sunt. atque etiam $\delta\epsilon\delta\alpha\omega\mu\epsilon\upsilon$, diuisus sum, ab inusitato $\delta\alpha\iota\omega$: hinc in tertia persona $\delta\epsilon\delta\alpha\omega\tau\alpha\upsilon$, distributum est. ab eodem $\delta\alpha\iota\omega$, aor. pri. med. $\epsilon\iota\delta\alpha\iota\omega\sigma\alpha\mu\epsilon\upsilon$: $\epsilon\iota\delta\alpha\iota\omega\sigma\iota\varsigma$ & poëticè (170, 38. & 171, 1.) $\delta\alpha\iota\omega\sigma\iota\varsigma$, diuisit: tertia plur. sine augmento & geminato σ , $\delta\alpha\iota\omega\sigma\iota\varsigma$, partiti sunt: in subiunct. $\delta\alpha\iota\omega\sigma\iota\varsigma$, discipserit: infin. $\delta\alpha\iota\omega\sigma\alpha\sigma\alpha\upsilon$, diuisisse: part. $\delta\alpha\iota\omega\sigma\iota\varsigma$, partitius. Aorist. sec. $\dagger$ $\epsilon\iota\delta\alpha\iota\omega$, didici, cognoui: infin. $\delta\alpha\iota\omega\sigma\alpha\upsilon$, & Doricè (182, 6.) $\delta\alpha\iota\omega\sigma\alpha\upsilon$, didicisse, a $\delta\alpha\iota\omega$. est & alius aor. sec. poëticus siue Ionicus (172, 15.) $\delta\epsilon\delta\alpha\omega\sigma$ pro $\epsilon\iota\delta\alpha\iota\omega\sigma$, a $\delta\alpha\iota\omega$. Huius perfectum med. (309, 19.) $\delta\epsilon\delta\eta\sigma\alpha$, $\delta\epsilon\delta\eta\sigma\alpha\upsilon$, $\delta\epsilon\delta\eta\sigma\iota$, arsi, isti, it: plusquamperfect. $\epsilon\iota\delta\epsilon\delta\eta\sigma\iota$: & sine ϵ , $\delta\epsilon\delta\eta\sigma\iota$, $\delta\epsilon\delta\eta\sigma\iota\varsigma$, $\delta\epsilon\delta\eta\sigma\iota$, inflammabar. arsi, atur: hinc cum $\alpha\mu\epsilon\phi\iota$, $\alpha\mu\epsilon\phi\iota\delta\epsilon\delta\eta\sigma\iota$, circumardebatur. A $\delta\alpha\iota\omega$, $\alpha\upsilon$ in η conuerso, sunt qui putent fieri $\delta\eta\omega$, inuenio: vnde $\delta\eta\omega\mu\epsilon\upsilon$, $\delta\eta\sigma\tau\epsilon$, inuenimus, it is. alij non subscribunt ϵ , & malunt esse futurum a $\delta\alpha\iota\omega$, 359, 10.

ANNOTATIO.

Quod vero notatur 376, 36. ἰδῶλω ἀ δῶμι est potius aor. 2. pass. ab eodem δῶμι. sic enim Herodianus, καίω, ἰχθυόω, ἰχθύνω, ἰππῶω, ἰππῶω, ἰππῶω, καὶ ἰππῶω. At trisyllabū δῶμι, quod 376, 16. ponit, legitur etiam apud Etymologum in δῶμι: scribit enim ibi, ex δῶμι per dialysin fieri δῶμι, atque inde pleonasmō τῷ ζ, δῶζω. Nulla tamen huius dissoluti δῶμι proferuntur exempla, quum δῶζω saepe occurrat apud Homerum, ut Il. 7, καὶ δῶζω. at δῶζω, δῶζω, δῶζω, & similia, referri possunt aequē ad δῶζω atque ad δῶμι. nam quaedam in ζω, utramque recipiunt characteristicam in futuro & temporibus inde formatis, 168, 41. Ex δῶζω autē per syncopen fit δῶζω, quod idem Etymologus agnoscit, ac deducit inde non modo aor. ἰδῶτω, sed etiam verbale δῶτω, ut οὐδῶτω ἀ οὐδῶζω: Sed praeter hoc δῶζω ponit & aliud thema, δῶτω. sic enim ille in δῶτω, ἢ πῶτὸ τὸ δῶτω τὸ μῶζω, ἀφ' ἧ τὸ δῶζω ἢ δῶτω: atque ab eodem deducit aor. δῶτω, diuiserunt, & fut. δῶτω, partientur: quum alij haec quoque forment ἐ δῶζω seu δῶζω, ποῖτικῆ hic σ geminatum censentes, 177, 32. Quod vero attinet ad δῶμι, 376, 18. natum est illud ex verbi δῶμι futuro 2. δῶμι, per dialysin, ut supra quoque in paginam 361. docui ἐ futuris noua existere themata.

Ἐγὼ δῶ, pro Ἐγὼ ὀιδῶ, ego noui: ut Ἐγὼ μῶμι pro

Ἐγὼ ὀιδῶ, ego puto, per crasim.

Ἐδῶ, edo. 4 Præt. Atticū ἔδῆκα, & pleonasmō, 3. 4

ἰδῆδουκα: Præt. med. 5 ἔδῆδα. Fut. sec. med. 6 ἔδομαι, 5. 6

pro ἔδῶμαι, ut 6 φᾶγομαι, πίομαι, edam, bibam. 6

Ἐἶδω, scio. Futurum, 7 εἶδμαι, vel 8 ἴδμαι, re-

moto ε: Præterit. med. 9 οἶδα. Sed futurum εἶ-

δῆσω, ab εἶδέω: Præterit. εἶδῆκα: Plusquamper-

fectum, εἶδῆκην: syncope εἶδα, εἶδην: Infinit. εἶδένα:

Participium, εἶδώς: Plusquamperf. εἶδην, 10 At-

ticè ἦδην, & in η. 11 Aorist. sec. εἶδον, vidi, noui; 11

ποῖτικῆ ἶδον, sine ε: id quod in reliquis perdu-

rat: ἶδε, ἶδομαι, εἶδον, 12 ἶδεν: Participium, ἶδόν.

Optatiui præsens 13 εἶδέλω ab εἶδην.

14 εἶπὼν pro εἶπε, dic, aor. sec. 15 Syracusio mo-

re, or pro ε: At 16 εἶπὼν, εἶπάτω, primus, ut τύψον. 16

1 V I D E In ἔδω. 2 Quære in οἶδω. 3 Huius infi-

nitius ἶδεν, Doricè & Atticè (182, 6.) ἰδῆδουκα, & syncope 3

E

Ἐγὼ δῶμι.

Ἐγὼ μῶμι.

Ἐδῶτω.

Ἐδῶτω.

Ἐδῶτω.

Ἐδῶτω.

Ἐδῶτω.

Ἐδῶτω.

Ἐδῶτω.

Ἐδῶτω.

Ἐδῶτω.

Ἐδῶτω.

Ἐδῶτω.

Ἐδῶτω.

Ἐδῶτω.

Ἐδῶτω.

Ἐδῶτω.

Ἐδῶτω.

Ἐδῶτω.

Ἐδῶτω.

Ἐδῶτω.

Ἐδῶτω.

Ἐδῶτω.

Ἐδῶτω.

16 Vide 302, 7. & 14. Cæterum εἰπὶ & εἰπὸν habent ac- 16
centum in vltima, cum τύπῃ & τύπον habeant in penul-
tima : de qua re habes 305, 37.

Ἐκέκραξα, *clamaui*, aoristus primus, à κεκράγω, ἐκέκραξα.
5 *clamo*. quandoque ¹ præteritum fit præfens: à 1 *A præterito fit*
² κράζω, *vociferor*. præteritum medium κέκραγα: 2 *præfens.*
inde κεκράγω: Futurum, ³ κεκράξω: Aoristus, ἐκέ- 3
κραξα. A πείθω, *persuadeo*, præteritum med.
4 πείποιθα: vnde ⁵ circumflexum πεποιθέω ὦ, con- 4. 5 *πεποιθῶ.*
10 *fito*: à quo verbale πεποιθήσις, *confidentia, fiducia.*
Γρηγορέω, *vigilo*: Præteritum medium ⁶ ἐξηγόρα: 6 *πηποθήσις.*
vnde præfens ἐξηγορῶ, *vigilo.*

Ἐρωμαι, *interrogo*: Futurum, ἐρήσμαι ab ἐρώμαι:
Aoristus secundus medius, ἠρόμην. nam εἶρό-
15 μην fit ab ⁷ εἶρωμαι, *interrogo.*

⁸ Εὐείσκω, *inuenio*: Futurum, εὐείσω ab εἶρέω:
Aoristus primus passiuus, εὐρέθην.

¹ I D Est, à præterito medio formatur præfens, si- 1
gnificans idem quod primitiuum. Sic ab ἄρω, *apto, con-*
20 *gruo*, præteritum medium ἤρω, & Atticè duabus priori-
bus præfentis literis præfixis (vt dictum est 297, 25.)
ἄρρω, ἄρρωας, ἄρρων: vnde præfens ἀρήρωμαι, idem
quod ἄρω. [Vnde frequēs quoque est compositum ἀρρωσά-
25 ρωμαι adapto, apud Hesiodum Erg. Γόμφουσιον πλάσσει
ἀρρωσάρι] ἰστέον. Alias ἀρήρωμαι est etiam aratus suus,
30 ab ἄρω, 297, 25. & 217, 35. vnde particip. ἀρρωσάριη arata,
apud Hesych. & Suid.] A perfectò medio ἄρρωμαι, ducitur
plusquamperf. ἀρήρωμαι, ἀρήρωμαι, & cum altero augmẽ-
to (319, 19.) ἠρήρωμαι, eis, ἠ, compegeram, adaptaueram, as, at:
30 part. ἀρρωσάριος, ὄτρω, & sine augmento, seruata tamen re-
duplicatione, ἀρρωσάριος, ὄτρω, compactus, aptatus: sic & in
35 subiunctiuo ἀρρωσάριος, ἀρρωσάριος, ἀρρωσάριος, congruero, is, it, pro ἀρρω-
σάριος, ἠ: atque in indicatiuo ἀρρωσάριος, as, e, pro ἀρρωσάριος, me ac-
commodaui, placui, isti, it. [ἀρρωσάριος est etiam præf. indic. ex
35 med. præf. ἀρρωσάριος, nativ. supra v. s. inde enim apud Hom. est
ἀρρωσάριος, ὄτρω ἀρρωσάριος apud Apollonium, Ionicè pro ἀρρωσάριος,
40 ἠρήρωμαι in tractatu Antesignani in Inuestigatione præfentiu.
nisi fortè hæc velis esse aor. 2. ab ἄρω, per anadiplosiam
172, 17.] Sic à ἠρώμαι, *virco, germino*, præteritum med.
40 τήρωμαι, 197, 1. dicitur & τήρωμαι, vnde part. τήρωσάριος, τήρω-
σάριος, *virrens, germinans*. Cæterum è τήρωμαι & transpositus
lite

ANNOTATIO.

ANNOTATIO.

- τηλεθίων. literis τηλεθίω, fit præfens τηλεθίων, τηλεθίως, τηλεθίει, idem quod θείων: hinc part. τηλεθίων, οντ, ἢ τηλεθίως, crali τηλεθίωσσι & ποëticè τηλεθίωσσι, vt ἀνωπώσσι, 220, 337. Rur-
 τηλεθίωσσι. fus è τηλεθίω fit Barytonum τηλέθω, τὸ θείων. A θείω ᾤ, rigeo, algeo, exhorreo, futur. ῥιγήσω: aorist. prim. ἔρριγῃσσι, ῥίγγησσι, ῥίγγησσι, sine augmento ῥιγήσων, ὀβσθυρίσσι. per-
 ἔρριγῃσσι. fect. ἔρριγῃσσι: vnde medium (213, 35.) ἔρριγῃσσι, rigeui: à quo præfens ἔρριγῃσσι, τὸ ριγέω: subiunctiuus ἔρριγῃσσι, ἔρριγῃσσι, ἔρριγῃσσι, & Ionicè (306, 15.) ἔρριγῃσσι, timeat: part. ἔρριγῃσσι, οντ, οντ.
 2 ² Huius fut. κροῖξω, 168, 1. aorist. pri. ἐκροῖξα. In præterito 10 medio reperitur etiam ἐκροῖζα pro κροῖζα, clamavi, vt ἐβλάκιδιμου pro βεβλάκιδιμου, 338, 22. Cur præteriti vnt characteristica sit γ, habes 197, 8. sic aorist. sec. ἐκροῖζον.
 ἐκροῖζα. 3 ³ Medium κροῖξομαι, clamabo: tertia plur. κροῖξομαι, cla-
 κροῖξομαι. mabunt. potest tamen censerī paulopostfuturum ἀκροῖ- 15
 4 ⁴ ζω, μ. ξω. ⁴ Vide 197, 25. plusquamperfect. ἐπιπείθεις, (Ionicè πεπείθαι) ἐπιπείθεις. ab huius prima plurali ἐπι-
 ἐπιπείθω. πείθω, sunt qui per syncopen ducant † ἐπιπείθω, II, β. 5
 ἐπιπείθω. sed penultima esset οι. alij ab aoristo sec. ἐπείθον, (178, 11.) quod Ionica reduplicatione (172, 17.) est πείθον, cui 20
 ἐπιπείθω. præponunt aliud augmentum. sed hoc fieri non solet: quare malim compositum dicere ex ἐπι, & prima plu- 25
 ἐπιπείθω. rali aoristi sec. ἐπείθω, per syncopen τῶ ο. inuenitur enim compositum ἐπιπείθω: vnde in imperatio pass. 30
 ἐπιπείθω. ἐπιπείθω, pare, Ionicè (193, 29.) pro ἐπιπείθω, vel pro sim-
 πείθω. plici πείθω: & in subiunctiuo ἐπιπείθῃσσι pro πείθῃσσι, pa-
 πείθω. reat, audiens sit. Dicitur tamen in aoristo sec. πείθον
 πείθω. Ionicè pro ἐπείθον: vnde Optat. πείθομαι, οἷς, οἷ: prima plu- 25
 πείθω. ralis πείθομαι, suasissemus. Hinc aliud quoq; verbum, vt pote
 πείθω. πείθω, cuius fut. πείθωσω, persuadebo. Ab aoristo 30
 πείθω. sec. ἐπείθω, medius πείθωσω: Opt. πείθωσω, οἷο, οἷο: tertia
 πείθω. pluralis Ionica (190, 29.) πείθωσω, credant, pro πείθωσω:
 πείθω. subiunctiuus, πείθωσω, πείθω, & Ionicè (186, 23.) πείθωσω, per-
 ANNOTATIO. suasus sis. [Eustathius ἐν Etymologu ἐπιπείθω (II, β, 2) δειξιά, ἢ ἐπιπείθω] factum tradunt non ex composito 35
 do ἐπιπείθω cō- tra Antesign. ἢ πείθω, vt vult Antesignanus, sed è simplici πείθω, Ionico videlicet diptasiaimo, ἐν syncope Æolica: qua de re vide 30
 annotata in Inuestigatione 2. Aorist. ἐν Fut. 2. verborum qua habens Characteristicam γ, δ, π, μ, λ. in tractatu P. 2
 ANTESIGNANI. Sed dissentiunt in expositione. Eustathius enim actiue interpretatur ἐπίπείθω, persuadeimus, flexi- 35
 mus, nos ipsos, & reliquos Græcos: Etymologus autē neu-
 5 traliter, ἐπιπείθωσω, credideramus.] ⁵ Atque barytonum πείθω: prima pluralis πείθωσω, confidimus. ⁶ Vi-
 6 δε 213, 35. & 286, 5. Plusquamperfectum γρηγόρει, aliud augmen-

augmentum non accipit, 176, 18. Particip. ἰρηνηρῶς, ὁπῶς:
& deposito augmento ἰρηνηρῶς, *vigilans*. 7 Huius se-
cunda persona εἶρη, & Ionicè (186, 23.) εἶρηαι, *interrogas*:
in imperfecto εἰρημῶ, εἶρη, Ionicè εἶρηο, *interrogabas*, &
5 *interroga* : in imperatiuo, 193, 29. sic ab εἰρημαι impera-
tius Ionicus εἶρηο, & producta penultima εἶρηο, *interro-*
ga, 360, 28. 8 Vide 310, 37. & 348, 14. & 365, 11. A fut. δι-
ρησῶ perfectum διρηκῶ, & Atticè (286, 35.) ἠυρηκῶ. aorist.
sec. ἠυρησῶ, infin. διρηῖν, Doricè & Atticè διρημῶμαι, *inuenisse*.
10 aorist. sec. med. διρημῶμαι, *nactus sum* : Optat. διρημῶμαι, οἶο,
εἶθε : subiunct. διρημῶμαι, η, ηται : infinit. διρηῶθῃ : part. διρη-
μῶθῃ, *nactus, affectus, qui reperit*.

ἰρηνηρῶς.
εἶρηαι.
εἶρηο.

εἶρηο.

ἠυρηκῶ.

διρημῶμαι.

1 *ἔχω, habeo*: Futurum, 2 *ἔξω, per ē aspiratum*. 1, 2 *ἔχω ἂ σθέν, σχῆ-*
Præteritum, *ἔχνηκα* : 3 Aoristus secundus, *ἔχον, ἂ* 3 *μι ἔσχεω*.
15 *χέω. Imperatiuus* χέε, 4 *ἐπίχεε, inhibe, differ*: 4 *ἐπίχεε, ἀπέχεε,*
5 *ἀπόχεε, intende, præoccupat*, ἂ χῆμι, vt *σπέε, dic vel*
sequere, ἂ σῆμι : 6 *φρέε, fer*, ἂ φῆμι, ad morem 6 *χέω ἔσχεω.*
7 *θές ἂ τίθημι. Aoristus sec. medius*, 8 *ἔχόμελω, 7, 8*
9 *ἀνεχόμελω, tolerari. Imperatiuus*, 10 *χῆ, 11 ἀπό-*
10 *χε, abstine* : at 12 *ἰχόμελω, me reprimebam seu re-*
11 *pressi, ab ἔχω, habeo, teneo. Verbale, ἀχέτης, intoler-*
12 *abilis, ἂ χῆμι. Præteritum passiuum, ἔχημαι, tertia*
persona ἔχεθῃ, χετὸς, ἀχέτης : sic 13 *verbale χέσις, 13*
habitus, ab eodem. Aorist. pri. pass. 14 ἔχέθλω, si-
14 *militer ab ἔχεθῃ. sic illi aoristi quos notauimus*
25 *pag. 308, 4, 7 & 9. ἔρέθλω, ἠρέθλω, ἐπινέθειν, ἐρρέθειν,*
regulariter deduci possunt à passiuo perfecto
verborū in μι. In summa: verbalia quæ λόγα
habent vocalem, proficiscuntur à circumfle-
30 *corū præterito : contra quæ breuem, ἂ verbo*
in μι. nam huius præteritum passiuum penul-
timam breuiat: vt χῆμα, figura, forma, ab ἔχημαι:
χέσις, habitus, ab ἔχημαι: 15 ἄλωσις, captiuitas, ἄλω-
15 *τὸς, captiuus, ab ἠλωμαι, captus sum : δόσις, datio, ἂ*
16 *δεδόμαι, datus sum : & ita in reliquis.*

ἔχω ἂ σθέν, σχῆ-
μι ἔσχεω.
ἐπίχεε, ἀπέχεε,
ἀπόχεε, ἀπέχεε,
χέω ἔσχεω.
σπέε. φέε.

ἀπέχεε.

ἀσχετῶ.

σχέσις.

Annotatio.

σχῆμα.

σχέσις.

ἔω.

17 *ἔω, induo vel colloco, augetur per ει. Præte-*
ritum passiuum, εἶμαι: Plusquamperfect. εἶμην:
Participium, εἶμένθῃ. Aoristus primus, εἶθε:

ἄμψ.
ἰμψίνον.
ἰσίορ.
ἰτίον.

Participium εἶας. Verbale, εἶμα εἶματ^ϑ, vestis, augmentum seruat: vnde ἰμάτιον, vestimentum, ablatο ε: ¹⁸ sic ἰσέον, sciendum, ab εἶδω, scio: ¹⁸ ἰτίον, eundem, ab εἶμι, eo.

ἰχίμιν.
ἰχόν.

1 ^{H V I V S} Infinitivus ἰχόν, Atticè & Doricè ἰχίμινον, ⁵ Ionicè ἰχίμιν, habere, tenere. Imperfect. ἰχόν: augetur enim per φ, 286, 16. sine augmento ἰχόν, ἰς, ἐν, habebam, vel habebant, as, at. ² Et medium ἰχίμιν, adhabebo.

ἰχί. ἰπίσχη.
ἰχί. ἰπίσχη.
ἰχίμιν.

2 vide 304, 1. & 305, 1. ³ Vide 214, 9. Hinc imperatiuus χέ, habo: ἰπίσχη, mane, subsiste: subiunct. χῶ: prima pluralis χῶμιν, cum χῶ, κατόπισθεν, continemus: infinit. χέιν, Ionicè (182, 6.) χέμιν, obtinuisse: cum præpositione Æolica αὐπι (250, 4.) ἀμπιχέιν, induere. particip. χόν ἰχόντ^ϑ, occupans, potitus: χόντες, tenentes. A χεία, optatiui præsens χείαμι χείαμι, & Atticè (214, 14.) χείω, χείω, ἰς χείω, habere, es, et. A χείω quoque ducitur futurū χέω: vnde medium χέωμιν: infinit. χέωις, asscuturum esse. sic & composita, vt ἀναχέω, τὸ ἀνέχω, μ. ἀναχέωσιν ἀναχέωσιν, ἀναχέωσιν, tollam, es, et: δόναχέω, μ. δόναχέωσιν, ἀνέχω, ἀνέχω, abstinēbo, is, it: ἰπιχέω, ἰς, ἰ, inhibebo, is, it: infinit. ἰπιχέωσιν, repres-

ἰχίμιν.

4 ⁴ Referendum ad ἰπίσχη siue ad ἰπιχέω. hinc etiam infinitivus ἰπιχέω, expectare: & part. ἰπιχέων, expectans: ἰπιχέοντες, differentes. ab ἰπιχέω, in tertia singulari subiunct. passivi ἰπιχέωσιν, inhibeat. ⁵ Thema est ἰπιχέω, vnde aor. secundus ἰπιχέων, quasi à ἰπιχέω: 25 mediū ἰπιχέωμιν: tertia pluralis ἰπιχέωσιν, prætendebūt: participium actiuum ἰπιχέων, prætendens vel præminens: at ἰπιχέων per duplex σ, appellens, à ἰπιχέω: vnde aoristis secundus ἰπιχέων, ἰπιχέωσιν, ἰπιχέων, appuli, isti, it, quasi à ἰπιχέω, quod componatur è ἰπιχέω & ἰπιχέω: tamē ³⁰ hæc differentia passim confunditur, dum concurrat duplex σ ante χ. nam alterum abiicitur: vt incertum fiat ad ἰπιχέω ne, an ad ἰπιχέω huiusmodi tempus sit referendum. ⁶ Quare in φέω. ⁷ Vide 235, 9. & 236, 25.

ἰπιχέων.
ἰπιχέων.

6.7 ⁸ Optatiuus χέωμιν, χέω, χέωσιν, continerem, es, et: tertia pluralis χέωσιν, & Ionicè (190, 16.) χέωσιν, continerent: particip. χέωμιν, qui tenuit. ⁹ Et cum altero augmento ἰπιχέωμιν, 290, 6. Imperatiuus ἀνάχω, & Ionicè (193, 31.) ἀνάχω, ser patienter, patere: Optat. ἀνάχωμιν, ἀνάχωσιν, ἀνάχωσιν, & poetice ἀνάχωσιν, toleraret, 173, 14. part. ἀνάχωμιν, tolerans, attollens. Aorist. sec. act. ἀνάχων, extuli vel extulerunt: part. ἀνάχων, ἰπιχέων, sustinens. Hæc sunt referenda ad ἀνάχω & ἀνάχωμιν, vel ad ἀνάχωσιν. reperitur etiā ἀνάχω, attollo, orior: vnde in subiunct. ἀνάχωσιν, eleuet: & par

ἰπιχέων.

ἰπιχέων.
ἀνάχωσιν.

8 ⁹ Et cum altero augmento ἰπιχέωμιν, 290, 6. Imperatiuus ἀνάχω, & Ionicè (193, 31.) ἀνάχω, ser patienter, patere: Optat. ἀνάχωμιν, ἀνάχωσιν, ἀνάχωσιν, & poetice ἀνάχωσιν, toleraret, 173, 14. part. ἀνάχωμιν, tolerans, attollens. Aorist. sec. act. ἀνάχων, extuli vel extulerunt: part. ἀνάχων, ἰπιχέων, sustinens. Hæc sunt referenda ad ἀνάχω & ἀνάχωμιν, vel ad ἀνάχωσιν. reperitur etiā ἀνάχω, attollo, orior: vnde in subiunct. ἀνάχωσιν, eleuet: & par

ἴλασιν.
ἴλασαν. ἴλασιν.
ἴελάσιν.
ἴελάσιν.
ἴελάσιν.
ἴελάσιν.

ἴελασάμεν.
ἴελάσιν.

ἴελασάμεν.

ἴελασάμεν.

ἴελασάμεν.
ἴελασάμεν.
ἴελασάμεν.
ἴελασάμεν.
ἴελασάμεν.

ἴελασάμεν.
ἴελασάμεν.
ἴελασάμεν.

H

ἴελασάμεν.
ἴελασάμεν.
ἴελασάμεν.

ἴελασάμεν.
ἴελασάμεν.

ἴελασάμεν.

sed redeamus ad aoristum primum ἴλασιν : tertia plur. ἴλασιν, sine augmento ἴλασιν, & syncope ἴλασιν, *conspicuntur*: sic in infin. ἴλασιν pro ἴλασιν, & pleonasmō τῷ εἰ, ἴλασιν ; (apud Hesych. est etiam ἴελάσιν, gemino ἴ, quod expr. *conclusisse, prohibuisse*) particip. ἴελάσιν, ἴελάσιν, *profectus*: item, *feriens*. in subiunctiuo ἴελάσιν, ἴελάσιν, *curritur agitavit*, is. aor. pri. med. ἴελασάμεν: infin. ἴελασάμεν, *abegisse*: particip. ἴελασάμεν, & poetice geminato σ, ἴελασάμεν, *qui abegit*. Perfectum ἴελασιν, Atticē (297, 25.) ἴελασιν, *expulsi, abegi*: plusquamperfect. ἴελασάμεν, *prophetam, as, at*: tertia pluralis ἴελασάμεν & Atticē (300, 13.) ἴελασάμεν, *eiecerant*: particip. ἴελασάμεν, *qui peruenit*. Perfect. pass. ἴελασάμεν, *sum, es, est*: part. ἴελασάμεν, *productus, inductus, submotus*: plusquamperfect. ἴελασάμεν, *temporali augmento* (300, 19.) ἴελασάμεν, *discurrebant*.

ἴελασάμεν, *venio, accedo*: futurum med. ἴελασάμεν, *veniam*: particip. ἴελασάμεν, *venturus*, ab ἴελασάμεν, aoristus fec. ἴελασάμεν, ἴελασάμεν, ἴελασάμεν, & syncope ἴελασάμεν, *es, e, 302, 34. & 303, 13. & 33. cum ἀπό ἀπῆλθον, pro quo Theocritus dicit ἀπῆλθον, abij, discessi*. Infinit. ἴελασάμεν, *venisse, profectum esse*: Doricē ἴελασάμεν, *Aeolicē & Dor. ἴελασάμεν, Atticē & Dor. ἴελασάμεν*, 182, 16. particip. ἴελασάμεν, *gressus*. Perfectum ἴελασάμεν: medium ἴελασάμεν, & Atticē (297, 36.) ἴελασάμεν, *plusquamperfect. ἴελασάμεν, 300, 22.*

1 ἴελασάμεν ἴελασάμεν, *inquam autem ego*: ἴελασάμεν ἴελασάμεν, *inquit autem ille*; dicta sunt per aphæresim ἀφῆλθον, pro quo
2 ἴελασάμεν, *dico*: ἴελασάμεν, ἴελασάμεν, & ἴελασάμεν, ἴελασάμεν; vnde ἴελασάμεν, ἴελασάμεν, *dicebam, bas, bat, vel dixi, isti, it.*

ἴελασάμεν pro ἴελασάμεν, *eras*, pagina 305, versu 35.

3 ἴελασάμεν, *latatus sum*: & ἴελασάμεν, *Opratiuus ἴελασάμεν, Aoristus primus ab ἴελασάμεν, delector, letor.*

1 ἴελασάμεν ἴελασάμεν est articulus postpositiuus pro Pronomine demonstratiuo ἴελασάμεν vel ἴελασάμεν, 246, 37. ἴελασάμεν est imperfectum vel aoristus secundus, vt habes 328, 5. & 6. siue abiectionem primæ literæ φ, ἴελασάμεν, 328, 19. & 20.
3 ἴελασάμεν Infinitiuus ἴελασάμεν: cum ἴελασάμεν, ἴελασάμεν, *latari*: participium ἴελασάμεν, *oblectatus, gamsus*.

- ¹ Θάπτω, *sepelio*: Futurum Θάψω: Aorist. prim. 1
 ἔθαψα. Aoristus secundus pass. ἔθαψω, à τάψω. 2
² Θέλω vel ³ ἐθέλω, *volo*, tempora sumit à ⁴ θε- 2. 3
 λέω, vel ἐθελέω. Sunt autem plurima tum verba 4
 tum nomina διττολογέμενα, hoc est, quæ duplici- 4
 ter dici possunt; ὄρος & ὄρρος, *serum lactis*: ἀτρεσθῶ,
 † ἀτρεσθῆς, non sentiens alimentū: σαφῆς, ἀσαφῆς, *una*
passa: μικρὸς, συμικρὸς, *paruus*: πααίρω, ἀπααίρω, *pal-*
pito: ἄθηνῶ, ἄθηνῶ, *abundo*. ⁵ Σφυλῶ, Σφυλλῶ, *dinulgo*: 5
¹⁰ ναυαγῶ, ναυηγῶ, *nausfragor*, *nausfragium facio*: Σήκω,
 ἰσηκῶ, *permaneo*: ⁶ ἀλινδῶμαι, καλινδῶμαι, *volutor*, 6
versor. Multa præterea sunt vel Barytona vel
 Circumflexa, ⁷ ῥίπτω, ῥιπτιέω, *projicio*: κῶω, κῶέω, *ve-*
rum fero: ⁸ ἔλκω, ἔλκέω, *traho*: ⁹ εἶδω, εἶδέω, *video*, 7
^{8.9} scio: ¹⁰ δόκω (vnde δόξω) & δοκέω, *puto*, *censo*: 8.9
¹¹ τρύχω & τρυχώω, *attero*: vnde τετρυχωμένοι, *ex-*
tennatis. ¹² Alia & Barytona & Circumflexa & 12
 in μι; εἶδω, εἶδέω, εἶδημι, *scio*. Alia in diuersis
 coniugationibus, ¹³ δυνάω, δυνάζω, *possim*: quo- 13
¹⁰ tum omnium varietas legendis authoribus
 est obseruanda.
- ¹⁴ Θνήσκω, *morior*. Fut. θανάμαι: Aor. sec. ¹⁵ ἔθα- 14
 νον, à θείνω. Præteritum, ¹⁶ τέθνηκα, à θνάω: & Io- 15
 nicè τέθναα, ¹⁷ vt βέβηκα, βέβηα, *ini*. Imperatiuus, 16
¹⁸ τέθναθι: Optatiuus: ¹⁹ τεθνάτω: Infinitiuus, 17
²⁰ τεθνάται: Participium, τεθνάς, à τέθνημι præ- 18
 senti, ²¹ quod reduplicatur per ε; vnde fit τε- 19
 θνάσι tertia pluralis, vt ²² ἰσᾶσι. quamquam 20
 potest τεθνάσι dici præteritum pro τεθνάσσι, per 21
³⁰ crasim; vt etiam infinitiuus τεθνάται per ᾶ cir- 22
 cumflexum, pro τεθνάται. Participium autem
 τεθνεώς, à † θνέω, τέθνημι. ²³ Præteritū Bæoticum 23
 τέθνηκα per φ, & Ionicè τέθνηα, τεθνηώς, & ablato 24
²⁴ τεθνεώς, pro quo ποῖτα ²⁵ τεθνηώς, *mortuus*. 24
³⁵ ¹ V I D E 309, 8. & 310, II. Huius perfect. pass. τέθημ- 1
 ηα, τέθημαι: part. τεθημῶ, *sepultus*: paulo post ut. τε- 1
 B b

Θ
 ῥίπτω à τάψω.

ῥέλω à ῥελίω.

ἔθελω ab ἐθελίω.
 Annotatio.

διττολογέμενα.

Multa vel ba-
 rytona vel cir-
 cumflexa.

δέξα.

Quadam verba
 ἔσ Barytona ἔ
 Circumflexa ἔ
 in μι.

Verba diuersa-
 rῶ cōiugationū.

θνήσκω à θείνω,
 θνάω, τέθνημι ἔ
 θνέω.

τέθναα.

Ionica reduple-
 catio per ε.

τεθνάσι.

τεθνηώς.

τεθνηώς.

τεθνηώς.

- 2 *ἡΐφομα, ἡΐ, ἡΐται, mox sepeliar, eris, etur.* ² Vide 304, 10. & 350, 26. Huius subiunctiuus *ἦλω, ἦλῃς, ἦλῃ,* & Doricè *ἦλῶ, ἦλῃς, ἦλῃ*: poterimus tamen hæc deducere à *λάω*, in subiunctiuo *λάω, λάῃς, λάῃ, crafī λῶ, λῶς, λῶ,* & Doricè (215, 9.) *λάῶ, λῆς, λῆ, uelīm, is, it.* ab eodem *λάω*, futur. *λήσω, & Doricè (170, 7.) λησῶ*: aoristus primus *ἔλῃα* pro *ἔλῃσαι*, reiecta futuri consonante. ³ In subiunctiuo *ἰθέλω, ἰθέλῃς, & Æolicè (315, 35.) ἰθέλῃθῶ, ἰθέλῃς.* ⁴ Fut. *ἡελῶται*: aor. primus *ἰἔλῃσαι*: particip. *ἡελῶσας, ἡελῶσαι (ῶ, ἡελῶσαι, uolens.* In perfecto affirmant non dicendum *ἡηλῃκέναι* à *ἦλω*, sed *ἡηλῃκέναι* ab *ἰθέλω*, cuius fut. *ἰἡελῶται, ἰἡελῃσῃς, curiam, es.* reperitur tamen à *πέβληκα* passiuum *πέβλημαι*: prima plur. *πέβλημαι, uolūimus*: aorist. prim. *ἰἡελῆθῶ*: unde part. *ἡελῆσας, neutrum ἡελῆθῃ, quod placuit.* ⁵ Non ratò λ è dictionibus sublatum offendet, ut *Ἀχιλλῆος, Ἀχιλλῆος, Achilles*: genitiuus Ionicus (143, 21. & 154, 37.) *Ἀχιλλῆος*: † *ἡέλωσαι, uirentem*, pro *ἡέλωσαι*, à *ἡέλω*, *floreo.* sic è principio, *λείβῃ, εἰβῃ, libare*: *λαίψῃ, αἰψῃ, coler*: & *λαίψῃ, αἰψῃ, celeriter.* ⁶ Dicimus pro eodem *κυλίδημαι, κυλίδημαι, κυλίδημαι, & εἰλυδῆμαι.* Primæ coniugationis Circumflexorum sunt ea uerba quæ hic à C. I. E. N. A. R. D. O. recensentur, finita in *ῶ* & *ῶμαι.* ⁷ De his 8. 9 351, 1. & 11. ⁸ Vide 286, 18. ⁹ De his 377, 28. ¹⁰ Vide 10 351, 38. ¹¹ Inuenitur quoque *ἡέλω* in eadem significatione, unde *πετρῶν*, idem quod *πετρῶν*. ¹² Sic 11 351, 38. ¹² *ἡέρω, ἡέρω, ἡέρωι, unde ἡέρωι, fert*: *βέλω, βέλω, βέλωι, vnde βέλωι, oneratur, fructu grauat*: *αἰχῶ, αἰχῶι, αἰχῶι, vnde αἰχῶι, sustinet.* [Tria ista, *ἡέρωι, βέλωι, αἰχῶι, leguntur apud Homerum uno eodemque in loco, Od. τ. ac Indicatiua ostendunt sequentia uerba* *ἡέρωι, ἡέρωι, ἡέρωι, sic enim ibi, Εὐδῆκίης αἰχῶι, ἡέρωι δὲ γὰρ μίλωνι Πυρῆς καὶ κελῶς, βέλωι δὲ δένδρια κερπῶ. Τικτὲ δ' ἔμπειρα μῆλα, ἡέλωι δὲ ἡέρωι ἡέρωι. Eodem modo (ut Eustath. testatur) alibi dicit, λαμῶν πειραῖσι: atque Odyss. η. quadam exemplaria habent, Πείρωι δὲ αἰσῶι αἰσῶι ἡέρωι βάρεια. Sunt autem (ut idem annotauit) hæc uerba Rheginorum dialecti, qui, secundum Heraclidem, tertias singulares barytonorum, & circumflexorum primæ coniugationis, modo Indicatiua, finiunt in *ῶι*. nam pro *ἡέρωι, ἡέρωι, ἡέρωι, Φιλῆι, dicunt ἡέρωι, ἡέρωι, ἡέρωι. vnde accaturus istud s. homa ἡέρωι, propterea quod Ibycus poeta plurimum hac lingua delectatus fuit. Hæc Eustathius. Sunt igitur ista uel tanquam è uerbis in *ῶι*, uel *ῶι* ueritur Æolicè in *ῶι*, (169, 38.) & accedit paragoge *σι*, uelut in subiunctiuis: infra in tractatu Antesign. de Inuestig. thæw. ubi**

ἦλῶ, ἦλῃς, ἦλῃ.

ἦλῶ, ἦλῃς, ἦλῃ.
λησῶ. ἔλῃα.

ἰθέλωθῶ.
ἡελῶσαι.

ἡηλῃκέναι.

πέβλημαι.
ἡελῆθῃ.

λ è dictionibus
sublatum,

ἡέρωι.
βέλωι.
αἰχῶι.

ANNOTATIO.

vbi rationem inueniendi thema praesentium verborum Barytonorum qua propter dialectos variantur docet. sed in subiunctiuis η diphtongum est, ut λάχησι, λάχησι: in superioribus autem monophthongum.] ¹³ Vide 308, 1. 13

¹⁴ Quare 347, 32. ¹⁵ Sine augmento θάνον, θάνεις, θάνει: 14

cum κτ, κτεθάνεν, & poëticè (173, 15.) κτεθάνει, mortuus est, 15

obiit: Opt. θάνομαι: subiunct. θάνω, θάνεις, θάνειη, cum κτεθάνει

poëticè κτεθάνειη pro κτεθάνειη, moriatur: infin. θάνειν, κτεθάνειν

pro κτεθάνειν, mori. pro θάνειν Ionice (183, 15.) θανέειν:

particip. θάνων, mortuus. Fut. sec. θανῶ, vnde medium θανέμεθα, moriar: infin. θανέειν, & Ionica dialysi (199, 39.) θανέειν, mori: particip. θανέμεθα, θανέμεθα: hinc κτεθάνειν pro κτεθάνειν, moritura. ¹⁶ Plusquamperfect. i. πεθνήκει, obieram: particip. πεθνήκως, extinctus. ¹⁷ De hoc & 17

similibus 235, 35. ¹⁸ Tertia persona πεθνάτω, interficiatur. 18

¹⁹ Tertia πεθναίνε: cum κτ, κτεθαναίνει, moriatur: in plur. 19

πεθναίμεθα, πεθναίητε, πεθναίησθε, syncope πεθναίμεθα, πεθναίητε, πεθναίησθε, 365, 17. ²⁰ Doricè (182, 9.) πεθνάμεθα, & Ionice 20

πεθνάμεθα. ²¹ Vide 328, 32. ²² De hoc 234, 11. ²³ Vide 21

234, 23. & 235, 35. ²⁴ Huius obliqui per ᾠ circumflexum, 22

τῆ πεθνώτος, τῆ πεθνώτων, τοῖς πεθνώτων: & facm. ἢ πεθνώσει, 23

τῆ πεθνώσης. quare magis placet vt sit dictum per epen- 24

thesim vocalis ε, pro contracto πεθνώσ, τῆ πεθνώτος, ab Ionico πεθνώσ, πεθνώσ: vt γεγαώς, γεγαώτος, per epen- 25

thesim τῆ ε, pro contracto γεγαώς, γεγαώτ: & ἵστως, ἵστ, epen- 25

thesi τῆ ε, pro ἵστως, ἵστ: de quibus 237, 20. ²⁵ Vide 25

237, 11. vel dic inesse poëticam ectasim.

Θόω, incito, acuo: aor. prim. ἰθόωσα, excitavi, acui: infin. θάωσαι, acuerē, nitidum reddere, † quasi à θόω, μ. ἄσω.

A N N O T A T I O .

Sed nescio quomodo respuat θόω, quum id regulariter à θόος descendat, vt θέω à θεός (217, 32.) nec verbi θόω, quod in vulg. Lex. exponitur incito, sedeo, moueo, vlla proferantur exempla. forsitan eius statuendi occasione

sumpserunt ex aoristo θάωσα. verum is est à θάωσ, quomō Sophocles vtitur pro sedeo, teste Suida: agnoscitque illud θάωσιν etiam Helychius, varias ei significationes tribuens, actiuas pariter & neutras, perficere, turbare, festinare, currere, salire, sedere. apud Homerum autem

40 Il. ε, Eustath. mauult, λιπὼν ἴδος ἐν τῇ θάωσιν, relicta sede vbi sedebat: & Il. ο, λιπὼ δὲ θρόνον ἐν τῇ θάωσιν, à them. θάωσα, à quo Od. γ est, θάωσιν οὐ δαμῆ θάωσιν.

¹ ἴδμεθ pro ἴδμεθ, scimus, more Dorico; vt ἴδμεθ, ὄσμεθ, ὄσμεθ, odor, olfactus.

κτεθάνει.
κτεθάνειη.
κτεθάνειν.
θανέειν.
θανέειν.
κτεθάνειν.

πεθνάμεθα.
πεθνάμεθα.
πεθνώσ, τῆ
πεθνώσ:.

Appendix.
θάω à θόω.

ἴδμεθ.
Dorism. π.

- ἰκνύομαι ab 2 ἰκνύομαι, peruenio. Futurum, ² ἵξομαι: Aoristus
 ἰκνύμαι. 3. 4 sec. med. ³ ἰκόνω, ab ἰκομαι. Sic ⁴ ἀφικνύομαι, ve-
 ἀφίγμαι. 5 nio, peruenio: Præteritum passiuum, ⁵ ἀφίγμαι:
 ἀφικόνω. 6 Aoristus secundus medius, ⁶ ἀφικόνω.
 ἰπτάμαι à πτάω, 7. 8 ⁷ ἰπτάμαι, volo, as. Fut. ⁸ πτήσομαι. Aoristus se-
 πτώ & ἰπτήμι. 9 cund. ⁹ ἰπτήω: medius ¹⁰ ἰπτάμεν: Part. πτάμενος,
 a in e. 10 ἀποπτάμενος, auolans: Infinitiuus ¹¹ πτάσαι, & a
 11 verso in e dicitur ¹² πτήσας, ἐπιπτήσας, deuolasse.
 12 Quamquam sunt quædam vel primæ vel se-
 cundæ coniugationis; vt τέθνημι, morior, à θνήω
 vel θνάω: ita fuerit πτάσθαι à πτάω, ἰπτήμι: at πτήσθαι
 à πτήω, ἰπτήμι. sic composita ¹³ ἀφίπτάμαι, auolo:
 13 ¹⁴ καθίπτάμαι, deuolo. Præterit. pass. ¹⁵ ἀπείπταμαι,
 14 vel ab ἰπτήμι, vel à πτήμι. multa enim nunc re-
 15 duplicatione sunt affecta, nunc carent: πτήμι, 15
 ἰπτήμι: ¹⁶ τλήμι, τέτλημι, tolero: & consimilia.
 16 ἰτίον & εἰσέον. 17 ¹⁷ ἰσέον, sciendum, ab εἶδω, scio. Præter. pass. εἶσαμαι,
 εἶσαι, εἶσαι: verbale εἰσέον: at ἰσέον dicitur reiecto
 18 ε, vt ¹⁸ ἱμάτιον, vestimentum, sine diphthongo;
 cùm tamen fiat ab εἶμα, εἶματ, vestis. ²⁰
 18 ἰτίον, ἰτητίον. 18 ¹⁸ ἰτίον, & pleonasmò ἰτητίον, eundem, ab εἶμι,
 vado. Præteritum actiuum esset εἶκα: passiuum,
 εἶμαι, εἶσαι, εἶται: vnde εἰτέον, & ε sublatò, ἰτίον, vt
 fit in ἰσέον & ἰσωρ. Contrà fit in θέμα, θέσις, πο-
 19 θέσις, ἄφισις, remissio: & huiusmodi. siquidem fa-
 ctum est θέμα à præterito passiuo τέθειμαι, vnde
 regulariter deduceretur θεῖμα: sed dicitur θέ-
 20 μα, reiecta subiunctiua. aut habenda est ratio
 legitimi præteriti, neglectis Bæotis; quo mo-
 21 mo diceremus τίθημι: perfectum, τέθηκα: pas-
 siuum, τέθειμαι, corripiendo penultimam: vnde
 θέμα, θέσις, & ἴημι, mitto: perfectum: ἦκα: pas-
 22 siuum, ἔμα, ἄφημα, dimissus sum: vnde ἄφισις; &
 ita in cæteris.

Annotatio de
reduplicatione.

ἰτίον & εἰσέον.

ἰτίον, ἰτητίον.

θέμα, θέσις,
ἀφισις.

1. 2 ¹ DE Hoc quoque 365, 32. & 369, 18. ² Compositum 33
cum δὲ, ἀφίξομαι, perueniam: tertia plur. ἵξας, ἀφίξοντι-
pro

pro ἴσονται, legitur ἴσονται, ibunt, & in σ mutato. [Verum
in eundem significatione scribendum potius ἴσονται, ut apud
Hesych. est, expositum itidem ἰσοδοῦνται, ab ἴσω. nam ἴσον
verius significat ἰσοδοῦνται, ab ἴσω colloco vel fecero.] A
futuro ἴσονται fit præsens ἴσω, (332, 17.) imperfectum ἴσον,
quo Bæoti vtuntur pro ἴσων, inierunt, venerant : alij ma-
lant esse ipsum ἴσων, & in ξ Bæoticè mutato. sic εἴξασι
(de quo 299, 26.) non pro εἴξω, ut quidam volunt ; sed
pro εἴξασι, similes sunt : præteritum ab εἴξα. ³ Tertia
dualis ἰκιδῶ, venerunt : & tertia plur. ἰκιδῶ. Imperatiuus
ἰκῆ (at præsens ἴκω, & Ionicè ἰκίο, veni, 193, 29. ab ἰκίμαι)
Opt. ἰκίμαι, Doricè ἰκίμαι, 118, 40. subiunctiuus ἰκίμαι,
ἴκω, & Ionicè (186, 24.) ἰκίμαι, venias : cum δῶτο, ἀφίκηαι, per-
uenieris : tertia persona, ἰκίται, ἀφίκται : infinit. ἰκίωσθαι : part.
ἰκιδῶ, syncope ἰκιδῶ, fluens : sunt qui spiritu tenui
efferrant ἰκιδῶ. ⁴ Iones dicunt ἀπικίωμα, 118, 30. & 35.
⁵ Hinc infinit. ἀφίκηται, deuenisse. Ut ἀφίκηται, ita simplex
ἴκηται, vnde part. ἴκιδῶ, profectus. ⁶ Participium ἀφί-
κησας, & Ionicè (118, 30.) ἀπικίωσας, progressus. ⁷ ἰπῶ-
μα, ἰπῶσαι, ἰπῶσαι, ut ἰπῶσαι, (227, 15.) est secundæ con-
iugationis verborum in μ , pro πῖπῶσαι, ἀπῖπῶ : spiritum
asperum pro π obrinuit, ut ἰσημι. huius imperfectum
ἰπῶμαι, ἰπῶ, 239, 33. ⁸ Et poëticè seruata reduplicatio-
ne (228, II.) ἰπῶσμαι. Astiuum quoque πῖπῶ reperitur :
hinc aoristus primus ἰπῖπῶσι : particip. πῖπῶσας, cum ἀφί-
κησας, πῖπῶσας, aut, peruolans : at ἀφίκησαςτες λιπέτε, per-
uenna cribrum transmittentes, ἀφίκησας, percribro. ⁹ Cum
ἀφίκησας, transuolauit. Optat. πῖπῶμαι, uolem : ἀφίκησας,
peruolem : infin. πῖπῶμαι, uolare : cum ἀνῶ, ἀναπῖπῶμαι, reuo-
lare, subuolare : part. πῖπῶσας, ἢ πῖπῶσας, uolans : ἀφίκησας, τῶ ἀφί-
κησας, transuolans. ¹⁰ Doricè (118, 40.) ἰπῶσας : cum
ἀνῶ, ἀναπῖπῶμαι, pro ἀναπῖπῶμαι, sursum uolauit : tertia per-
sona ἰπῶσας, sine augmento πῖπῶσας, uolauit : seu uolabat,
ut sit imperfectum pro ἰπῶσας, abiecta quoque redupli-
catione : vel quasi ἀπῖπῶμαι, passiuum πῖπῶμαι, imperfect.
ἰπῶμαι, ἰπῶσας, ἰπῶσας, & deposito augmento πῖπῶσας. In
Operatio pro πῖπῶμαι, πῖπῶσας, πῖπῶσας, reperitur † πῖπῶμαι,
πῖπῶσας, πῖπῶσας, uolem, es, et : hinc cum ἀνῶ, ἀναπῖπῶσας, subuo-
let, tanquam ἀπῖπῶσας vel πῖπῶσας, cuius aorist. secund. esset
ἰπῖπῶσας, medius ἰπῖπῶσας : vnde πῖπῶσας, ut ἰπῖπῶσας, ἰπῖπῶσας,
pro πῖπῶσας, πῖπῶσας, πῖπῶσας, 226, 16. [πῖπῶσας & compos. ἀνῶ-
πῖπῶσας, possunt etiam à πῖπῶσας deduci per synopen : iti-
demque infin. πῖπῶσας, & particip. πῖπῶσας.] ¹¹ Hinc com-
posita ἀναπῖπῶσας, subuolare : ἀφίκησας, transuolare. ¹² Cum
ἀνῶ, ἀναπῖπῶσας, reuolasse. ¹³ Participium ἀφίκησας : fut. 13

ἴσονται.
ANNOTATIO.

ἴξων.

εἴξασι.

ἰκίο.

ἰκηαι.

ἀφίκηαι.

ἰκιδῶ.

ἰκιδῶ.

ἀπικίωμα.

ἀπικίωσας.

ἰπῖπῶσας.

ἀναπῖπῶσας.

πῖπῶσας.

πῖπῶσας.

ἀναπῖπῶσας.

ANNOTATIO.

aorist. prim. ἐκλήθην : part. κληθείς, *vocatus, inuitatus*.
 Aorist. sec. actiuus ἐκέλον : imperat. κλίε, & poëticè Syra-
 cufio more κέλον, 180, 6. & 378, 42. & 377, 38. cū ἀνά, ἀνά-
 κηλον, & poëticè (173, 14. & 36.) ἀγκηλον, *remota*. Futur.
 5 sec. κελῶ, quo Attici pro κελίσσω vtuntur.

Κλάζω, *resono, clango*. Futur. κλάξω, & poëticè κέ-
 κλάξω, *latrabo*, 172, 16. perfect. κέκλαξα : aorist. prim.
 ἐκλαξά : tertia plur. ἐκλαξάν : particip. κλάξας, *uocife-*
ratus, ἀ κλάζω. aorist. sec. ἐκλαξον : at præt. medium κέ-
 10 κλησαι, pro κέκλασα : (197, 28.) vnde participium κελησάς,
 ὄτ@ : ἢ κεκλησῆα, τῆς κεκλησῆας, & Ionicè (121, 3.) κη-
 κλησῆην, *clangens, entis*. Homerus dixit in masculino
 plurali οἱ κεκλήροντες pro κεκληρότες, *clangentis, latrantes* :
 vel dicemus a præterito medio κέκλησα fieri præsens
 15 κεκλήσω, vnde participium præsens κεκλήρων, οντ@, in
 plurali οἱ κεκλήροντες. Vide 379, 6.

Κραίνω, *perficio* : futur. κρανῶ, 157, 32. medium κρανῶ-
 μαι, 198, 17. & 199, 25. infin. κρανέειν, & dialysi Ionica
 (199, 39.) κρανέειν, *absolutum iri*. Aorist. prim. actiuus
 10 ἐκράνα, Atticè ἐκράνω, 177, 3. imperat. κρήνοι, quod &
 κρήνων, κρήνωστω, *perfice, iat* : secunda plur. κρήνώατε, *per-*
fice, tanquam ἀ κραιάνω ; mutato priori *ay* in *η*, pro
 κρηώνων, κρηνώατε. dicitur & κρηάνων, & utroque *ay*, re-
 iccto *i*.

25 ¹ Λαγχανῶ, *fortior* : λαμβάνω, *sumo* : λανθάνω, *lateo* : 1
 μαθάνω, *disco*, tempora sumunt à ² λήγω, ³ λήβω, 2, 3
⁴ λήθω, ⁵ μαθίω.

¹ Η Α Ε C Est veluti quædam exceptio regulæ de fi-
 nitis in *άνω*, quam assignauit 336, 31. lege quæ in eum
 10 locum annotauimus. ² Futur. λήξω : perfect. λήλαξα &
 Atticè (298, 23.) εἴληξα, *fortitus sum*. Aorist. sec. ἐλαξον
 (cum Δξ, δέλαξον, *fortitus sum*) & poëticè ἔλαξον, 297,
 14.) Oratiuus λάξομαι, λάξεις, λάξοι, & Attica formatione
 35 λαξίλω, λαξίλης, λαξίην, vt πεισίλω, pro πεισίωμι, 214, 14.
 dicitur etiam poëticè (172, 17.) λολάξομαι : sic in sub-
 iunctiuo λολάξω pro λάξω, *fortitus fuerò* : tertia plur. λι-
 λάξοσι, *fortiti fuerint* : infin. λαξέειν : (hinc Δξλαξέειν, *for-*
titum esse) particip. λαξών, *fortitus*. sumit quoque à κλη-
 εθόμεναι, fut. medium κληρώσμαι, *fortiar* : & perfect. pass.
 40 κεκλήρωμαι, ὠσται, ὠται : hinc infinit. κεκλήρωσθαι, *fortitò ac-*
cepisse : part. κεκλήρωμέν@, *sorte electus*. aor. prim. ἐκλη-
 ρώθην. part. κληρωθείς. Præteritum med. λολήξα, *fortitus*
sum, quasi à λήξω, 197, 22. vel à λολήξω, 213, 35. ³ Α λήβω, 3

fut. λήψω : med. λήψομαι, λήψη, & Doricè (118, 40. & 119, 9,
 3 à λήξω vel
 λολήξω.

ἀγκηλον.

κλάζω ἀ κλάζω

οἱ κεκλήροντες.

Κραίνω ἀ κραί-
 ανω.

κρανέειν.

κρήνων.

κρηάνων.

Λ
 λαγχανῶ.
 λαμβάνω.
 λαογέτω.
 μαθητών.

2 λαγχανῶ ἀ λήξω.
 εἴληξα.
 ἐλαξον.

λαξίλω.
 λολάξομαι.

ληλάξοσι.
 ἀ κληεθόμεναι.

3 ἀ λήξω vel
 λολήξω.

λαψύμευ:
λαψύμευ:
λαψύ.
είληφα.

ἀπολαφθίντες.
ἀπολαφθίμευ.

λάβοσκε.
ἔλαβε.
λάβησι.
λαβῶν.
λάβεις.
ἔλαβετε.

λελαβείαξ.

λελαβείμευ.
λάβηται.
λελαβείητε.

λαοθήμευ.

λέλαθον.

λελάθειτε.
λελαθείαξ.

λήθητε.

ἔλεληθες.
ἔλεληθεσαν.

atque 170, 6.) λαψύμευ siue λαψύμευ, λαψύ, *sumam, sumes*. Perfect. actuum λέληφα, & Atticé (298, 23.) εἰληφα: vnde infin. εἰληφίμευ: (cum σὺ, σὺ εἰληφίμευ, *concepisse*) part. εἰληφώς, qui cepit: hinc σὺ εἰληφώς: ἢ σὺ εἰληφῶα, qui *concepit*. Perfectū passivum λέλημευ & εἰλημευ, *captus sum*: εἰληπῶν, *assumptus est*: part. λέλημείν & εἰλημείν, *deprehensus*: σὺ εἰλημείν, *comprehensus, captus*, aoristus primus εἰληφῶν: infinitivus ληφθῶα, *captus esse*: participium ληφθείς, *captus*: cum ἀπο in nominativio plurali ἀποληφθίντες, & Doricé (118, 40.) ἀπολαφθί-¹⁰τες, *interclusi*: sic in part. perfecto ἀπολαφθίμευ pro ἀπολελημείν, *interclusus*. † ab aoristo primo εἰληφῶν, εἰληφῆς, fit fut. prim. ληφθήσομαι, *captur.* Aorist. secund. act. (178, 4.) ἔλαβον, ἔλαβες: hinc tertia Ionica (170, 30.) λάβοσκε, *sumpsit*, pro ἔλαβε: pro ἔλαβε quoque poëtae dicūt ἔλαβε, 297, 14. Imperat. λάβε, & Atticé λάβε, 305, 39. subiunct. λάβω, λάβης, λάβη, & Ionicé (306, 14.) λάβησι, *captur.* infin. λαβείν, Doricé (119, 5.) λαβῶν, & Æolicé (119, 42.) λάβειν: particip. λαβῶν, *nactus*. Aoristus secundus medius ἔλαβόμευ, ἔλαβετε, ἔλαβετε, & poëticé (297, 14.) ἔλαβόμευ: pro ἔλαβόμευ dicunt etiā poëtae (172, 17.) λελαβόμευ: hinc in infinitivio λελαβείαξ pro λαβείαξ, *cepisse*. part. λαβόμευ, qui ⁴cepit. † Futurum λήσω: medium λήσομαι, λήσῃ, λήσε, *latebo, is, it, seu obliuiscar*: particip. λησόμευ. Perfectum pass. λήσομαι, λήσομαι, λήσεται, *oblitus sum, es, est*: infinit. ἔλεληθα, *oblitum esse*: particip. λησόμευ, *oblitus*: pro quo Doricé η in α mutato (118, 26.) inuenitur λησομέυ: à λαθόμευ pro λήσομαι: vnde & λάθηται pro λήσεται, *immemor est*: in prima plurali perfecti λελαβείητε pro λεληθήμευ, *obliti sumus*: & aoristus primus ἔλαβῶν: infinitivus λελαβῶμευ, & Ionicé (182, 6.) λαοθήμευ pro ληθῶμευ, *oblitum esse*. Aoristus secundus act. ἔλαθον, ἔλαθες, ἔλαθεν, & poëticé (172, 17.) λέλαθον, *is, e, latui, isti, it*: Optat. λάθημι, λάθησι, λάθοι: subiunct. λάθω: infin. λαθεῖν: part. λαθῶν, ὄντ, qui ⁵latuit. Aoristus secundus medius ἔλαθόμευ, & poëticé quoque λελαθόμευ: vnde in Optat. λελάθειτε, pro λάθειτε, *oblitus fuerit*: & infinit. λελαθείαξ pro λαθείαξ, *oblitisci*. Rursus pro ἔλαθόμευ, η, ε, Iones reiecto augmento & verso α in η, ληθόμευ, λήθησ, λήθητε: nisi malis imperfectum esse à λήσομαι. Perfectum medium ἔλεληθα, *is, e, latui, isti, it*: plusquamperfect. ἔλεληθες, ἔλεληθες, ἔλεληθες, *oblitus eram, as, at*: tertia plur. ἔλεληθῆσαν, & Atticé (300, 13.) ἔλεληθησαν, *obliti fuerant*. particip. ληθῶς, ὄτ: hinc aduerbium λεληθῶς, *latenter, sensim*. † De hoc 337, 17.

† Οἴημα

- ¹ Οἶομαι, & syncope οἶμαι, *puto*: Imperf. ² ὄμην. 1. 2
 Futurum, ³ οἶσθαι: Aoristus, ⁴ ὠήθην, ab οἶομαι. 3. 4
 Οἶδα, *noſti*, ab ⁵ εἶδω, *ſcio*: präteritū medium, 5
 οἶδα: ſecūda perſona οἶδας, Æolicè οἶδαδα, dein-
 de per ſyncopen οἶδα. Eſt autē pleonaſmus δα 6
 familiaris perſonæ in σ, ⁶ εἶδα, *is vel ibis*: ⁷ ἦδα, 6. 7
eras: ⁸ παρῆδα, *aderas vel adfuſti, interfuiſti*: ⁷ ἐφης, 8. 7
 θα, *dicebas vel dixiſti*: ⁹ ἐπεξίηδα, *eruperis*: ¹⁰ πῆδα, 9
hiberis: ¹¹ ἠδῆδα vel ἠδηδα per η, *noueras*. 10
¹⁰ Οἷός τε pro οἶος, *qualis, potis, poſſibilis: ut ἐφ*
 ὧ τε, pro ἐφ ὧ, *ob quod*. nam Ionicè abundat
 particula τε.
 Ομνύω & ¹² ὀμνυμι, *iuro*. Futurum, ¹³ ὀμώσω ab
 ὀμύω: Präteritum Atticum, ὀμώμοκα. 12
¹⁵ Οὐδέν pro ¹⁴ οὐδέν, *nihil, nullum*, † Doricum eſt, 14
 vt ¹⁵ ἐξυθενῶ pro ἐξυθενῶ, *pro nihilo habeo, ſperno*. 15
¹⁵ Οφείλω, *debeo*. Futurum, ὀφλήσω, ab ὀφλέω,
 ſyncope autem ὀφλω: Futurum, ¹⁷ ὀφλήσω: Præ-
 teritum, ¹⁸ ὄφληκα: Aoristus primus, ὄφληα:
²⁰ Aoristus ſecundus, ¹⁹ ὄφλον. 16
¹ VIDE 306, 34. & 307, I. ² Et abſque ſyncope 1. 2
 ὀμέλω, ὄμ, ὄις τε: tertia pluralis ὄμελθ. ³ Hinc aoristus pri- 3
 mus med. ἀπνομέλω, ἀπνοσ, ὠήσαθ, facta ſyncope & reiecto
 augmento † οἰσαθ, & rurfus ſoluta diphthongo & ge-
 minato σ, οἰσαθ, *putavit*: ſic part. οἰσαμθ, *ratus*: ſic 4
 & præſens οἰομαι, & participium οἰόμεθ. † Perfectum, 4
 ὠήμαι, ὠήσαι, ὠήσαι; vnde ὠήθην, ὠήθης, ὠήθη: tertia plur.
 ὠήθησαν, *putauerunt, arbitrati ſunt*: infin. οἰθῆναι, *putaſſe*.
⁵ Vide 377, 29. ⁶ Quære 318, 38. ⁷ De ἦδα & ἐφδα 5. 6
³⁰ habes 315, 35. ⁸ Componitur ex παρῶ & ἦδα. ⁹ Vide 7. 8
 319, 9. ¹⁰ Eſt aoristi ſecundi ſubiunctiuī à πῆω, *vidē*: 9
 ſed quaſi à πῆω, vnde aoristus ſecund. ἔπιον, vt ſuo loco 10
 dicetur. ¹¹ ſecunda perſona pluſquamperfecti ab εἶδω, 11
 377, 32. Penultima verò in ἠδηδα ſcribitur per η pro υ,
 38 quadam analogia ad primam perſonam Atticam ἠδη,
 quæ per η quoquē ſcribitur, vt habes 300, 12. ¹² Ab 12
 ὀμνυμι, ὀμνυς, ὀμνυσι, imperf. ὀμνυω, ὀμνυς: cum δῶπ,
 ὀμνυμι, & poëtice ſeruato ο præpoſitionis δῶπ (172, 30.)
 δῶπ ὀμνυς, *deierabas*: imperat. ὀμνυθι, & apocope ὀμνυ, in-
⁴⁰ ra: ſic δῶπνυ, pro δῶπνυθι, *præbe ſonniuium*, à δῶπνυμι.

ὀμῶμαι. ὀμῶ. 13

infinit. ὀμῶμαι, iurare : particip. ὀμῶν, ὄντ. ὀμῶντις, ἰν-
rantes. Ab ὀμῶα, imperfectum ὀμῶντο, ὀμῶντες, ὀμῶντες, ac-
cipitur pro aoristo secundo, id est, *iurabo iurādo me astrin-*
xi, isti, it. 13 Poëticè ὀμῶμαι, ὀμῶ, & Atticè (306, 35.) ὀμῶ,
iurabo, iurabis. videtur futurū secundum med. ab ὀμῶα, 5
quamvis CLENARDVS (213, 35.) dixerit tertiam coniu-
gationem Circumflexorum nō agnoscere futurum se-
cundum : quod verum est in iis authoribus qui prosa
oratione scripserunt. at poëta nihil non sibi permisissum
arbitrantur. possumus tamen deducere ὀμῶμαι quasi ab 10
ἔμωα, futurum ὀμῶ, mediū ὀμῶμαι, 198, 15. A futuro ὀμῶσθαι,
aoristus primus ὀμῶσθε, ὀμῶσθε, ὀμῶσθε, *iuranti, isti, it:* tertia
pluralis ὀμῶσθαι : perfectum ὀμῶσα, 158, 6. vnde Atticum
ὀμῶσα, 297, 25. [Non est opus fingere ὀμῶα : ὀμῶμαι enim
ita est ab ὀμῶα, ut πισῶμαι ἄπισῶα. sic etiam ex δῶπῶ, fu-
turo verbi δῶπῶ, est compos. aor. κατίδῶπῶ apud Hesy-
chium, & perf. med. δῶδῶπῶ apud Homerum.] 14 De
15 hoc 143, 27. 15 Hinc participium perfectum passivum
ἐξῶθημαι, contemptus, nihili habitus. augmentum non
habet, quod simplex ab ε diphthongo immutabili in-
cipiat. 16 Vide 304, 10. 17 Ab ὀφλέω. sunt qui hæc
16 tempora referant ad ὀφλέων, quod ab ὀφλέω, vnde est
17 formatum, tempora mutuatur, 336, 31. & 40. 18 Infini-
18 tius ὀφληκίον, damnatum esse : part. ὀφληκῶς, obnoxius.
19 Optat. ὀφλομαι. infin. ὀφλέειν. part. ὀφλῶν, ὄντες, damnatus. 15

ANNOTATIO.

ὀφῆλον:
ὀφελόν:
ὀφελον.

ANNOTATIO
de ὀφῆλον.

Dicimus & in hoc aoristo sec. ὀφῆλον, ὄντες, ab ὀφῆλω,
213, 35. & ὀφελον, ἔς, ἔν, ab ὀφείλω, 178, 14. & Ionicè depo-
sito augmento ὀφελον, ὀφελεις, ὀφελει, *debui, isti, it:* sumitur
& pro aduerbio optandi: ἄφῆλον, ὀφελον seu ὀφελον, *uti-*
nam ego: & *utinam illi,* in tertia plur. ὀφελεις, ὀφελεις seu
ὀφελεις, *utinam tu:* ὀφῆλον, ὀφελει seu ὀφελον, *utinam ille.*
cum significatione optationis, etiam personarum indi-
cationem habet. [Imperf. ὀφῆλον, ἔς, ἔν. aor. ὀφελον, ἔς, ἔν,
etiam in Optatiuis loquendi formis, verba manent, ut &
flexio arguit, & structura: est ἔν, in eiusmodi structuris
absolutis ellipsis aduerbii εἴτε vel ὅς, ὅ si, utinam. id quod
satis apparet ex iis locis quibus pramitti aduerbia ista so-
lent: ut Od. μ, Αἰδ' ὀφῆλον μείνει παρῶ Φαιάκους, ὅ si de-
buissem manere apud Phæacæas. Il. γ, ὅς ὀφελεις αἰτίθ
ὀλίγῳ, utinam debuisses istic periisse. Aristoph. εἰδ' ὀφῆλ'
ἢ ὀφηνῆρι δῆλοῦθ' ἡκαῶς, utinam pronuba debuisset
malè periisse. Sed interdum hic aduerbium omittitur, ut
dixi: Sophocl. ὀφῆλον ἐνλαπῆν βίον, ὅ si deberem excedere
ē vita. interdum omittitur etiam infinitiuus: Demosth.
ἐπὶ δὲ ἢ ἄ μὴ ποτ' ὀφελει σωίῃ, postquam autem con-
tigit

tigerunt ea quæ utinam nunquam debuissent, ſ. con-
tingere. *Magis aduerbialiter ponitur in hoc Callimachi*
loco apud Etymol. ὄφειλε μὴδ' ἐλθέοντες ἱερὰ νῆες, utinam ne
fuiſſent quidem celeres naues, pro εἶθε. Ἐν in hoc Apol-
lonij Argon. 3. ὄφειλέ μοι μήτε Ἰσθίων Δῶμα τὸτ' εἰσορῆσαι,
utinam neque parentum tunc aspexiſſem domum. nam
ὄφειλεν Æolicè Ἐν poëticè ſape pro ὄφειλεν uſurpatur. niſi
malis, Iuaret me neque parentum tunc aspexiſſe do-
mum: ab ὄφειλα iuuo. Scribuntur autem hæc regulariter
per ω, uelut aucta temporaliter: apud poëtas uero ſape per
ο, neglecto augmento.]

Ὀκίω, *pereo, perdo: ſiue ὀκνῶμι, vnde & paſſiuum ὀκν-*
μαι, pereo: in præterito med. ab ὀκῶι, ὠλα, Atticè (297, 25.)
ὄλωλα, perdidit, uel perij. aoriſt. ſec. ὄλον: medius ὠλόμην,
15 ὄλων, ὠλοῖς: tertia plur. ὄλοντες, ſine augmento ἔλοντες, perie-
tunt. Optat. ὄλοισι, ὄλοιο, ὄλοῖς: tertia plur. ἔλοντες, & Io-
nicè (190, 30.) ὄλοῖσιν, pereo. Subiunct. ὄλωμαι, ὄλη & Io-
nicè (186, 23.) ὄλημι, ſis perditus, pareas: ſic in præſenti
ὄλωμαι, ὄλη & Ionicè ὀκνημι.

Appendix.
ὄκνω ſiue ὀκν-
μι ab ὀκῶ.
ὄλοντες.

ὄλοῖσιν.
ὄλημι.
ὀκνημι.

Πάχω, *patiōr. Fut. 1 πείσομαι, patiā, pro πείσο-*
μαι, in η, à πείθω: at πείσομαι, parebo, aut credam, à
πείθομαι, pareo. Aoriſt. ſec. 2 ἔπαθον, à πείθω. Præt.
med. πέποιθα, à πονέω, laboro: vnde præc. 3 actiuū,
πεπότηκα: mediū, πέπινα, & pleonaſmo literæ θ,
25 4 πέποιθα. Participium 5 πεπονθώς, πεπονθότος.

Π
πάχω à πείθω
ἔπηναι.
πέισομαι.
η in η.
πέπινη.
πεπονθώς.

Πίπτω, *cado. Futur. πείσομαι, 6 Doricè uſitatum*
eſt pro πείσομαι, à πέτω. Doreſ enim futura cir-
cumflexunt in omni coniugatione, pro πείσω
dicentes πεσῶ, vnde futurum mediū πείσομαι.

6 πίπτω à πέτω,
πέτω ἔπιπέτω.
Doriſmus.

Πέπλωκα, *7 πέπλωκα, à πλώω. Aor. prim. 8 ἐπίση-*
α: 9 Aoriſt. ſecundus, 9 ἔπειθον, à πείσσω: at ἔπειθον,
10 tertia pluralis eſt aoriſti primi, pro ἐπέσηθον,
per ſyncopen, vt 11 ἔσηθον, ἔσαν, ſteterunt.

9 ἔπειθον.

Πίνω, *bibō. Fut. πώσω: Præt. 13 πίπωκα, à πώω.*
35 Aor. ſec. 14 ἔπιον, à πείω. Imperat. 15 πίθι. nam
legitimum πίθι aſciſcit pleonaſmum ſyllabæ
θι, πίθι: deinde craſi η in ι longum, ſit πίθι.

12 πίνω à πώω ἔ-
13 πίνω.
14 πίθι.

16 Futur. ſec. med. πίομαι, pro 17 πιέμαι, vt φά-

16 πίομαι.

18 Πίτω

πωθάνομαι à 18 ¹⁸ Πωθάνομαι, interrogo. Futurum, ¹⁹ πώθημαι:
 πώθημαι. 19 Aoristus secundus medius, ²⁰ ἐπωθήμην, à ²¹ πώθη-
 πείπυμαι. 20 θομαι. Præteritum passivum, ²² πείπυμαι, pro πί-
 21 πύσμαι: vt etiam ²³ ἀφυκτος, inenitabilis, pro ἀφύ-
 22 κτος, elidendo ε ex diphthongo.
 πρᾶττω: 24 ²⁴ Πρᾶττω, facio: Futurum, πρᾶξω: Præteritum,
 πρᾶξω, πρᾶσσω. 25 πῶπραχα. sed πρᾶττω, ²⁵ vendo: Fut. πρᾶσσω: Præ-
 Duplex futurum 26 teritum, ²⁶ πῶπραχα. ²⁷ Sunt verò in quarta
 in quarta con- 27 coniugatione, quæ eadem significatione, tamè
 iug. ξω & σω. duplex habent futurum: ἀρπάζω, rapio: βασάζω, 10
 porto: νυσάζω, nuto, dormito: παίζω, ludo: ἀλπίζω,
 buccino, ζω & σω.

1 ¹ Α Πείσμαι, κρίση, κρίσται, particip. πείσμεν & passivus:
 2 πείσμενοι ἀγαθῶν, beneficia accepturi. ² Ab ἐπαθον, ἐπαθες,
 ἐπαθεν, Optatiuus πάθωμι, πάθοις, πάθοι: secunda pluralis
 πάθετε: subiunctiuus πάθω, πάθοις, πάθει: prima pluralis
 πάθωμεν, & poetice (306, 15.) πάθωμεν, patiamur: infiniti-
 uus παθεῖν, & Ionice (183, 15.) παθῆν, pati: part. παθῶν,
 passus, laesus. Ab aoristo ἐπαθον, sit παθῶν præsens, idem
 quod πάθω. [Vel potius ex futuro secundo πάθω, quem 20
 admodum supra pag. 360. & 361. ex Etymologo docui futura
 nonnunquam μετέχουσι εἰς εἰρησῶτας.] futurum παθῆναι:
 perfectum πεπαθήκα, Ionice (235, 35.) πεπαθήκα: particip.
 πεπαθῶς, crasi (236, 2.) πεπαθῶς, passus: ἢ πεπαθῆκα, passus.

ANNOTATIO.

πίποθε.

πεπονῆκα.

3 ³ Et passivum πεπόνημαι: in secunda plur. πεπόνηθε, (lyn- 25
 cope πίποθε, idem quod πεπόνητε, id est, passi estis:
 plusquamperf. ἐπεπονῆκα, ησθ, ηθε, vnde reiecto augmēto
 sit tertia pluralis Ionica (190, 16. & 29.) πεπονῆκα pro
 4 ἐπεπόνηκα, laborabant vel laborauerant. ⁴ Infinitiuus
 5 πεπονῆσαι, passum esse. ⁵ In plurali πεπονῆτες, πεπονῆ- 30
 6 των: hinc aduerbiū πεπονῆτως, cum affectu. ⁶ Possesmus
 quoque dicere, esse futurum secundum medium, à πείσσω,
 vt aoristus secundus ἐπίσπον. Terminatione verò cum
 futuris secundis conueniunt huiusmodi Dorica futura
 prima vocis actiuae & mediæ, idque per omnes modos 35
 & participia verborum Barytonorum, Circumflexorum
 & in μ; præterquam in subiunctiuis, in quibus Dorica
 flectendi ratio à Theocriti interprete locum non ha-
 bere dicitur. Porro Dores in huiusmodi futurorum
 terminationibus pro ε non raro ω vsurpant: dicunt 40
 enim πείσσω & πείσσω, cadam. (vide 119, 10.) huius
 infinitiuus πείσσει, & Ionica dialysi (199, 34. & 36.) πεί-
 σσει

αἰσῶ, *casurum esse*. In crebro usu sunt hæc Dorica futura apud poëtas, & præcipuè apud Theocritum: hinc ἀξῶ, ἀξέεις, pro ἄξω, ἄξεεις, *ducam, ducetes*, ab ἄγω. [*Sed quum ἀξέεις sit Æolicum potius quàm Doricum, (169, 37.) malim, ut apud Theocr. id. α. τὸ δὲ πᾶν οἶν ὑπεργῶ ἀξέεις.*] ἀρπαξῶ, *raptam*, pro ἀρπάξω vel ἀρπάσω, 168, 44. sed non dicitur ἀρπάσω: nam Dores pleraque futura in σω, per ξῶ efferunt, 167, 27. hinc κηδέξῶ pro κηδέσω, *sedebo*: & in aoristo primo ἐνάδιξα pro ἐνάδιστε, ἄ κηδέξω, *sedeo*: 10 γέλαξῶ, pro γέλασω: & in aoristo primo ἐγάλαξε, *risit*, pro ἐγάλασεν, ἄ γέλαω. at id non semper obseruatur: dicit enim δῶσῶ, δῶβο, pro δῶσω, (228, 9.) non autem δῶξῶ: it, pro κλαύσῶμαι siue κλαυσόμεαι, κλαύσῃ, κλαυσέεται, *flebo, is*, 15 σῶ, 304, 18. & 305, 30. νομῶσῶ, *raſcam*, pro νομῶσω. ὀνασῶ, ὀνασέεις, ὀνασεί, *inuabo, is, it*, pro ὀνήσω, 45, 4. (vbi quoque α pro η positum est, 118, 40.) ab ὀνάω siue ὀνημι, *inuo*. Tertia pluralis Dorici futuri non in ῶσι, vt futurum secundum, sed in οῶπ definit: hinc λέξῶντι, *dicent*, pro λέξοσι, ἄ λέξω. 20 vide 170, 3. 7 Plusquamperfectum ἐπιπῶκῆσαν, *cecideram*: 7 tertia pluralis ἐπιπῶκῆσαν, & Atticè (300, 13.) ἐπιπῶκισαν. participium ἐπιπῶκῆς, ὄτῳ, & syncope siue Ionica formatione (235, 35.) πεπῶκῆς, ὄτος: ἢ πεπῶκῆσαι, ὄσης: τὴν πεπῶκῆται, & epenthesi τῶ ε (237, 20.) πεπῶκῆται, *lapsim*. 8 Atque 8 25 ἐπίσα, *cecidit*, ἄ πίτω: vel est syncope pro ἐπίσησα. 9 Sine 9 augmento πίσων, πίστες, πίσε, *cecidit*, ἴστι, it, & πίσων, *cecidit*: cum, ὄν, ἐμπισων, ἐς, ἐν, *incidi, it, it*: cum κῆ, κηπέπισων, & poëticè reiecto α, & mutato τ in literam sequentem π (173, 15. & 23.) κῆπέπισων, κῆπέπιστες, κῆπέπισσι, *cecidit, corruit*, 30 ἴστι, it. Ab ἐπίσων, imperatiuus πίσε, πίσετω: tertia pluralis πῶκῆτων, *cadant*: infinitiuus πῶκῆν & Ionicè (183, 15.) πῶκῆν, *cecidisse*: participium πῶκῆν, ὄντος, *lapsus, prostratus*: πῶκῆντες, *strati, iacentes*. 10 ἐπίσω malunt alij sine syn- 10 ANNOTATIO. cope deriuare à πίτω: eius enim fut. i. πίσω, aor. i. ἐπίσω. 35 inuenitur sanè πέσῃ, ἐπίσα, & ἀποσέπισων, in quibusdam Noui testamenti codicibus, vt etiam διεξίπισατο apud Polyænum. 11 De hoc 363, 32. 12 Infinitiuus πῶκῆν, Atticè & Doricè (182, 6.) πνέωκῆν, *bibere*. 13 Plusquam- 12 perfectum ἐπιπῶκῆς, 45, 4, *potus sem ebruius eram, as, at*: 13 participium πιπῶκῆς, *qui bibit*. 14 Infinitiuus πῶκῆν, Io- 40 nicè (183, 15.) πῶκῆν, *bibisse*: particip. πῶκῆν, ὄντος, *qui bibit*: ἢ πῶσῶ, ὄσης, *quæ bibit*. 15 Atque † πῶθι, ἄ πῶμι, 235, 6. 15 & per apocopen πῶ. *bibe*. [πῶ & πῶθι Etymol. deriuat à them. πῶ. sic enim ille, Tertiæ coniugationis est vt 10 ANNOTATIO. μῦρῶ, διδῶ, sic etiam πῶ: è quo si πῶθι fiat, ἐπιπῶθι]

ἀξῶ.
 ANNOTATIO.

ἀρπαξῶ.

κηδέξῶ.
ἐνάδιξα.
ἐγάλαξε.

δῶσῶ.

κλαυσέεται.
νομῶσῶ.
ὀνασεί.

λέξῶντι.

ἐπιπῶκισαν.

πεπῶκῆς, ὄτος.
πεπῶκῆται.
ἐπίσα.
πίσων.
ἐμπισο.

κῆπέπισων.

πῶκῆν.

ANNOTATIO.

πνέωκῆν.

πῶκῆν.
πῶθι.
πῶ.

ANNOTATIO.

- vt in ζῆσι & ζῶσι. Innuir igitur ex imp. πῶσι fieri primi πῶσι, deinde per paragonem πῶσι, vt ζῆσι & πῶσι supra 215, 30. Idem annotat Æolicum esse hoc verbum, subiungens hoc exemplum χαῖρι καὶ πῶσι, latere & bibe. affert & comp. σύμπασι, composita.] ¹⁶ Vide 309, 22. & ¹⁷ 377, 26. ¹⁷ A πῶσι tamen reperitur infinitivus πῶσι, bibiturum esse. ¹⁸ Non sequitur regulam finitorum in ἀνά & ἀνομοι, assignatam à CLENARDO, 336, 32. vide quæ in eum locum annotauimus. Huius imperfectum ἐπιπῶσι, & depositio augmento πῶσι, audiebam. ¹⁹ Secunda persona πῶσι & Ionicè (186, 23.) πῶσι, audies: particip. πῶσι, percontaturus. ²⁰ ²⁰ Poëtice πῶσι, 172, 17. hinc in Optat. πῶσι, intelligat: & in subiunctiuo πῶσι, audiant. Contra detractò omni augmento dicitur πῶσι, & ²¹ ²¹ plur. πῶσι pro ἐπιπῶσι, audierunt. Imperat. πῶσι, interroga, audi, Doricè (119, 10.) πῶσι, & detractò accentu πῶσι, sciscitare. Optat. πῶσι, πῶσι, intelligerem, et: tertia plur. πῶσι, & Ionicè (190, 15. & 30.) πῶσι, rogauerint, intellexerint. infinit. πῶσι, audiuissè, ²² ²² accepisse: part. πῶσι, sciscitatus, edoctus. ²³ Hoc poëtae pro πῶσι usurpant: hinc secunda persona Ionica (186, 23.) πῶσι pro πῶσι, cognoscis: tertia imperfecti sine augmento, πῶσι pro ἐπιπῶσι, audiebat: tertia pluralis præsentis Optatiui Ionica (190, 15. & 30.) πῶσι, audirent, pro πῶσι: & part. πῶσι, interrogans. ²⁴ Tertia πῶσι, nouit, scit: tertia plusquamperfecti πῶσι sine ε (300, 16.) pro ἐπιπῶσι, audierat. ²⁵ ²⁵ De hoc 353, 10. ²⁶ Atticum est pro πῶσι, 118, 11. ²⁷ Ionicè mutato α in η (118, 28.) dicitur πῶσι: πῶσι πῶσι πῶσι, pro πῶσι πῶσι πῶσι, res administrare: passiuum πῶσι: imperf. πῶσι, conficiebar. ²⁸ Verbi πῶσι in vendendi significatione nulla proferuntur exempla. eam ob causam malim futurum πῶσι cum temporibus inde formati referre ad πῶσι vel primitiuum eius πῶσι. quemadmodum enim κῶσι per syncopen facit κῶσι, sic πῶσι πῶσι: vt Etymol. quoque testatur in πῶσι & πῶσι. Vtitur autem verbo isto in vendendi significatione Homerus aliquoties: sed propriè significat in vltiora loca transportatum vendere, à πῶσι vltra: vt Od. ε, Κῆσι δὲ μ' αἶς πῶσι, illic vt me venderet. ²⁹ Est etiam πῶσι, transiui, pro πῶσι ³⁰ ²⁷ per syncopen, à πῶσι. ³¹ Pauca quædam alia his similia enumerantur, 168, 41. πῶσι verò communiter facit πῶσι, (vnde in aoristo primo passiuo ἐπιπῶσι, iustus est: in

ANNOTATIO.

παῖρυνάμω.

α in cōpositione
ante ε.πειδίδεσσα.
ἀναλιέξας.

ἔρρωγασαν.

ἀναρρωγῶς.

σιωσυχῆς τε.

- futurum ῥόδω, deduci. ab eo arist. secund. actiuus efficit
ἔρρων, (vt ἔφωρον à φάω, 178, 10.) pass. ἔρρωλεν, ἔρρωνε,
ἔρρωνη, fluxi, isti, it. hinc subiunctiuus ῥυνῶ, ῥυνῆς, ῥυνῆ, fluxe-
ro, is, it : prima plur. ῥυνῶμεν: cum παρὰ, παρὰ ῥυνῶμεν, &
poëticè (173, 14.) πειρυνάμω, persuasimus. infinit. ῥυνῶν,
manasse, fluxisse : part. ῥυνῶν, qui fluxit. futurum secund-
3 dum, ῥυνήσομαι, ῥυνήσῃ, ῥυνήσεται, fluam, es, et. ³ Vide 286, 1.
Sic etiam α priuatiuum, atque aliarum particulae in voca-
lem finitæ, quando in compositione ante ε locum hab-
ent, geminant ρ : vt ῥηρὸς, dictus vel dicendus, clarus: ¹⁰
ἄρρητος, nefandus, non dicendus, obscurus. poëtarum metri
gratia idem obseruant ante alias quoque consonantes:
vt πειδίδεσσα, verita, pro πειδίδεσσα, participium aor-
4 isti primi verbi πειδίδω, vereor. ἀναλιέξας, qui collegit,
pro ἀναλιέξας, particip. aoristi primi ab ἀναλιέγω. ⁴ De ¹⁵
hoc & similibus 333, 28. & 335, 28. ⁵ Hinc aoristus prim.
5 ἔρρηξα, ἔρρηξας, ἔρρηξεν, ruperi, isti, it: tertia plur. ἔρρηξαν, fre-
gerunt: imperatiuus ῥήξον, rumpe: ῥήξασθε, rumpite : infinit.
ῥήξαι, rumpere, tingere : particip. ῥήξας, qui ruperit : aoristus
6 primus med. ἔρρηξάμεν : tertia singularis sine augmento ²⁰
ῥήξατε, ruperit. ⁶ Ab ἔρρωγαν, ἔρρωγας, ἔρρωγη, ruptus sum, es,
est, tertia plur. ἔρρωγαν, rupti sunt : subiunctiuus ῥαγῶ,
ῥαγῆς, ῥαγῆ, ruptus fuero, is, it : infinit. ῥαγῶμαι, (quod &
ῥηγῶμαι, ruptum esse : part. ῥαγῶν, ῥαγῶν, ruptus, rupta.
7 futurum secund. ῥαγήσομαι, vnde infinit. ῥαγήσασθε, ruperum ²⁵
iri. Aoristus secundus actiuus ἔρρωγον, obsoleuit. ⁷ Ab
ἔρρωγα, ἔρρωγας, ἔρρωγε, ruperis sum, es, est : plusquamperf.
ἔρρωγαν : tertia plur. ἔρρωγαν, & Att. (300, 13.) ἔρρωγαν,
rupti erant : particip. ἔρρωγας, ἔρρωγῶν, ruperis, rupta : sine
8 augmento ῥωγῶς: cum ἀν᾽ ἀναρρωγῶς, apertus, hians. Hu-
iusmodi mutatio τὸ η in ω, Atticorum est. hucque refe-
runt quidam τ σιωσυχῆς τε, id est, coarctati, in angustum
coëuntes : particip. perfectum duale sine augmento pro
σιωσυχῆς τε, à σιωσχῶν, με. ἦσθε, π. ηκε : quod deriuatur à
σιωσῆ, ἦς, coarctatio, angustia, 216, 15. hoc verò verbale ³⁵
est (262, 36.) à σιωχῶ, constringo, contineo : sic μέμβλων,
κας, κες, veni, & curavi, isti, it : quod per syncopen & τὸ β
(euphoniae gratia) interiectionem dictum est, vel pro
μεμβλων κες à μολῶν, (349, 1.) vel pro μεμείλων κες à μείλων τὸ
μείλων, σιπο. ἐ μέμβλων κες cum παρὰ fit παρὰ μέμβλων κες, & ⁴⁰
9 poëticè (173, 14.) παρὰ μέμβλων κες, aduenit, adest. ⁸ De hoc
9 & similibus in νῶα & νυμι finitis habes 338, 36. ⁹ Hinc
aoristus primus, ἔρρωσας, ἔρρωσας, e, roboravi, confirmavi, isti, it:
infinitiuus ῥῶσαι, roborasse : part. ῥῶσας, roborans : futurum
10 medium ῥῶσομαι. ¹⁰ Huius passiuum τ ῥῶσμαι, roboror:
item

In compositis ex ἀνά
ποιητὰ dicunt

ἀγκ
ἀγκ
ἀκ
ἀμ
ἀμ
ἀμ
ἀμ

PRO

ἀγκ μ, π, φ, in μ: vt, ante κ, ἀγκλίω pro ἀναγκλίω, renoco: 3
ἀκ ἀγκλίνας pro ἀναγκλίνας, reclinans; vt τύψας, 183, 29. ab
ἀμ ἀνακλίω. sic ἀγκρεμίστας pro ἀνακρεμίστας, suspendens,
ἀμ vt τύψας, 183, 29. ab ἀνακρεμίστας, sed tanquam ab ἀνακρε-
μίστας, μ. ἀστω: aorist. prim. ἀνακρεμίστας: tertia plur. ἀνακρε-
μίσταν, suspenderunt: part. aoristi primi pass. ἀνακρεμίσ-
θεὶς, suspensus. ἀγκρίνω pro ἀνακρίνω, discuto, discerno.
ἀγκρομμύ pro ἀνακρομμύ, praludo. huc etiam referri
possunt ἀγκλήτ pro ἀνακλήτ, tactabundus: ἀγκρῶ
pro ἀνάκρῶ, minister: atque hinc ἀγκρῆς, idos, ministra:
& ἀγκρῖω ᾧ, diligens sum: sic τὸ ἀγκρῆς quasi ἀνακρῆς, 15
infatiable. Ante χ, ἀγκάλω pro ἀναγκάλω, relaxo, re-
mitto. Ante λ, ἀκλίω pro ἀνακλίω, resolio, retexo: vnde ἀ-
κλίωσι Ionicé (170, 30.) pro ἀνάλωσι, resbluebat: & ἀκλίωσι
pro ἀνακλίωσι, resoluens. ἀκλίωσι pro ἀνάκλιωσι, & hoc pro
ἀνάλωσι, collegi: aorist. sec. sine augmento ab ἀνακλίωσι:
vnde & in aoristo primo infinitiui act. ἀκλίωσι pro ἀνα-
κλίωσι, collegisse. Ante β, ἀμβάω pro ἀνακβάω, ascendo:
vnde ἀμβάωσι pro ἀνάκβάωσι, ascensio: ἀμβάωσις pro ἀνα-
κβάωσις, ascensor: ἀμβάωσις, accessus, accessibilis: τὸ ἀμβάωσις,
gradus. ἀμβάωσις pro ἀνάκβάωσις, & istud pro ἀνέκβάωσις, reiecit:
sursum iecit; aorist. secundus ab ἀνακβάωσις: (at ἀκβάωσις
pro ἀπέκβάωσις) [hoc perperam vt supra pag. 4, 19. annotavi-
mus.] ἀκβάωσις pro ἀνακβάωσις, altè: ἀκβάωσις pro ἀνακβάωσις,
& ἀκβάωσις pro ἀνακβάωσις, procrastinatio, dilatio: ἀκβάωσις
pro ἀνακβάωσις, dilator operum, procrastinator. ἀκ-
βάωσις, reclamantes, exclamantes, pro ἀνακβάωσις, &
istud per crasim pro ἀνακβάωσις, vt simplex βάωσις pro
βοήωσις, 207, 10. sic in appositione, ἀκβάωσις seu ἀκβά-
ωσις (121, 39.) pro ἀνακβάωσις, ad altaria. Ante μ, ἀκμάω
pro ἀνακμάω, pœnitentiam: ἀκμάωσις pro ἀνάκμαω, simul, vnde:
ἀκμάωσις pro ἀνακμάωσις, promixtum, promiscuè: ἀκμάωσις
pro ἀνακμάωσις, permiscens, ad ἀνακμάωσις, sed tanquam ab
ἀκμάωσις, 333, 30. & in appositione, ἀκμάωσις pro ἀνακμάωσις,
per magnum: ἀνάκμαωσις, ἀκμάωσις, in medio. Ante π, ἀκ-
μαίωσις pro ἀνακμαίωσις, pœnitentia nec cetera: aor. prim. inf. ab
ἀκμαίωσις, ἀκμαίωσις, ἀκμαίωσις, vibrans, pro ἀνακμαίωσις, & istud
pro ἀνακμαίωσις, cum augmento poetico, 172, 17. est partici-
pium aoristi secundi ab ἀκμαίωσις: vt a simplici πικμαίωσις
fit πικμαίωσις, vibrans vel qui vibrauit. ἀκμαίωσις pro ἀνα-
κμαίωσις, quiesco: hinc in aor. primo imperatum medi

ἀγκλήτ.

ἀγκρῶ.

ἀγκρῆς.

ἀγκάλω.

ἀκλίω.

ἀκλίωσις.

ἀκλίωσις.

ἀκλίωσις.

ἀκλίωσις.

ἀκλίωσις.

ἀκλίωσις.

ἀκλίωσις.

ἀκλίωσις.

ἀκλίωσις.

ἀκλίωσις.

ἀκλίωσις.

ἀκλίωσις.

ἀκλίωσις.

ἀκλίωσις.

ἀκλίωσις.

ἀκλίωσις.

ἀκλίωσις.

ἀκλίωσις.

ἀκλίωσις.

ἀκλίωσις.

ἀκλίωσις.

ἀκλίωσις.

ἀκλίωσις.

ἀκλίωσις.

ἀκλίωσις.

ἀκλίωσις.

ἀκλίωσις.

ἀκλίωσις.

ἀκλίωσις.

ἀκλίωσις.

ἀκλίωσις.

ἀκλίωσις.

ἀναπαύσασθε, *regiescite*: & verbalia τὸ ἀμπευμοῦ, κτθ, *re-*
quies: ἡ ἀμπαυσις, *ias, requies*: ἀμπαυσηλον, *sedes in qua*
quiescitur: pro ἀναπαύσασθε, ἀναπαυμοῦ, ἀναπαυσις, & ἀνα-
 παυσηλον. ἀμπίπτειν pro ἀναπίπτειν, *extende, aperi*, vt
 τὸ ψο, 179, 30. ab ἀναπίπτειν, *sed tanquam ab ἀναπίπτειν,*
 33, 36. & 345, 14. ἀμπτρθ pro ἀνίπτρθ, *cactus, mutilatus.*
 ἀμπαλέκω pro ἀναπαλέκω, *implico, amicio*: hinc ἀμπαλάκω,
pecco, erro, implicor: vnde participium aoristi secundi
 ἀμπαλάκων, *qui errauit*: & verbale ἀμπαλάκω, *peccatum*
 inde dictum quod implicet & inuoluat homines: sic
 & ἡ ἀμπαλάκω, *error, peccatum*. [Attamen Etymol.
 ἀμπαλάκω ab ἀναπαλέκω deriuat, quoniam homines impli-
 centur τῶν ἀμπαλάκωσι sive ἀμπαλάκωσι tum non minus
 commodē referetur ad ἀναπαλάκω, quod est oberrare, sur-
 sum ac deorsum errare: itidemque simplex παλάκω, quod
 Hesyce. citat pro delicto, ad παλάκω.] ἀμπνοθ pro ἀναπνοθ,
respiratio. ἀμπίλμθ pro ἀναπίλμθ, *reuolans, subuolans*:
 πῖ ἀμπίλμθ, *reuolantia*: vide simplex πῖλμθ 388, 6.
 ἀμπαυσις sive (quo oratores vti solent) ἀμπαυσις, pro ἀνά-
 παυσις, *resortio, reciprocatio sive recessus astus marini*: vnde
 ἀμπαυσιζω, *me resorbeo, resuo*. & in appositione, ἀμπα-
 υθ pro ἀναπαυθ, *per campum*: ἀμπαλαυθ pro ἀναπαλαυθ,
per mare: ἀμπαυθ pro ἀναπαυθ, *per urbem*. Ante φ,
 ἀμφρω pro ἀναφρω, *sursum fero*: ἀμφρωθ pro ἀναφρωθ,
 25 *sursum fertur*: ἀμφρωθ pro ἀναφρωθ, *perpetuum exiliū*.
 [Perpetuum tamē exiliū melius ἀμφρωθ dicitur cum
 ἀνα, {vt animaduertit Sylburgius) nihil tale: sed retro
 vel sursum in compositione significet.] & in appositione
 ἀμφρον, pro ἀναφρον, *per cadem*: ἀμφρωθ pro ἀνα-
 φρωθ, *per plantas*. Ante δ verò, ante θ, υ, σ, & τ, quamuis
 ἀνα perdat α finale, υ tamen manet inuariatum, tam in
 compositione quam in casu appositione: vt ἀνάδραχθες
 pro ἀναδραχθες, *area*: [Legitur apud Hesyche. quoque
 nominatiuo casu: alias reperitur etiam ἀνάδραχθας pro
 ἀνάδραχθες, *per colles seu iuga montium*.] ἀνάδρα pro
 ἀνάδρα, *vitta*: πῖ ἀνάδρα pro ἀνάδρα, *flores*: ἀνάδραθ, &
 pro ἀνάδραθ, *genus laquei*: ἀνάδραθ, pro ἀνάδραθ, *bisariam*:
 ἀνάδραθ pro ἀναδραθ, *ex fideiussione*: ἀνάδραθ pro
 ἀναδραθ, *inter arundines*, ab ὀδραθ, *arund.*: ἀνά-
 δραθ pro ἀναδραθ, *emergit*: ἀνάδραθ, pro ἀναδραθ, *re-*
 silio: ἀνάδραθ pro ἀναδραθ, *per cadauera*: ἀνάδραθ pro
 ἀνάδραθ, *excita*, aoristus primus imperatiui actiui ab
 ἀνάδραθ, *u. ἀναδραθ*: ἀνάδραθ pro ἀναδραθ, *verfor per,*
peruado, assiduis sum: ἀνάδραθ pro ἀνάδραθ, *de quo* 382, 39.
 ἀνάδραθ pro ἀναδραθ, *toleraturum esse*. vide simplex

ἀναπαύσασθε.
 ἀμπευμοῦ.
 ἀμπαυσις.
 ἀμπαυσηλον.

ἀμπτρθ.
 ἀμπαλέκω.
 ἀμπαλάκω.

ANNOTATIO.

ἀμπνοθ.
 ἀμπίλμθ.

ἀμπαυσις.
 ἀμπαυσις.
 ἀμπαυσιζω.
 ἀμπαυθ.
 ἀμπαλαυθ.
 ἀμπαυθ.
 ἀμφρωθ.
 ἀμφρωθ.

ANNOTATIO.

ἀμφρον.
 ἀμφρωθ.

ANNOTATIO.

ἀνάδραθ.
 ἀνάδραθ.
 ἀνάδραθ.
 ἀνάδραθ.
 ἀνάδραθ.
 ἀνάδραθ.
 ἀνάδραθ.
 ἀνάδραθ.
 ἀνάδραθ.
 ἀνάδραθ.
 ἀνάδραθ.

κῆρον φῶν, *circā verticem*. Ante κ, † κῆρον φῶν pro κα-
 πῶρον φῶν, *lat. abūdnus*; verbale à κῆρον φῶν, *insulto*. κῆρον φῶν
 pro κῆρον φῶν, *defundo*, *deijcio*. [κῆρον φῶν. Helychio
 quoque est κῆρον φῶν: fortasse tamen etiam pro κῆρον φῶν
 κῆρον φῶν dicitur, quod est, *malis gaudens*, ut κῆρον φῶν pro
 κῆρον φῶν, eodem teste.] Ante λ, κῆρον φῶν pro κῆρον φῶν,
relinquere: hinc κῆρον φῶν, *relinquitur*: κῆρον φῶν, *relin-*
quam: in fin. κῆρον φῶν, *relicturum esse*: in aor. sec. κῆρον φῶν,
reliquit, sine augmento pro κῆρον φῶν, & istud pro κῆρον φῶν
 10 λῶν. in appositione, κῆρον φῶν pro κῆρον φῶν, *in xta*
ilia: λῶν accufatiuus est Ionicus (121, 4.) pro λῶν
 ῶν, ab ἡ λῶν ῶν, *is, ile*, siue pluraliter *ilia*. Ante μ, κῆρον φῶν
 ῶν pro κῆρον φῶν, *commiscens*, part. aor. prim. à κῆρον φῶν ῶν
 siue κῆρον φῶν, sed tanquam à κῆρον φῶν, 333, 30. κῆρον φῶν
 11 pro κῆρον φῶν, *claudio*, quo & oratores vtuntur: hinc in fu-
 turo κῆρον φῶν τῆς ὀφθαλμῶν, *claudet oculos*: & in aoristo
 primo κῆρον φῶν τῆς ὀφθαλμῶν, *occluserunt oculos*. κῆρον φῶν
 ῶν, & Ionicè κῆρον φῶν pro κῆρον φῶν, *uictoria forti mē-*
sione parta. (huc referri potest κῆρον φῶν pro κῆρον φῶν,
 10 *infortunatus*, quasi κῆρον φῶν,) in appositione, κῆρον φῶν
 pro κῆρον φῶν, *circā medietate* κῆρον φῶν pro κῆρον φῶν, & in tmesi,
 κῆρον φῶν ἄρῶν ἄρῶν, pro κῆρον φῶν ἄρῶν, *aratrum*
quidem frugerint: est κῆρον φῶν aor. prim. Æolicus Opta-
 tiui (181, 1.) à κῆρον φῶν, sed tanquam à κῆρον φῶν. Ante ν,
 21 κῆρον φῶν pro κῆρον φῶν, *annuens*; part. aoristi primi à
 κῆρον φῶν. Ante π, κῆρον φῶν pro κῆρον φῶν, *incen-*
dens; part. fœmininū aoristi primi actiui à κῆρον φῶν.
 in appositione, κῆρον φῶν pro κῆρον φῶν, *per campum*, in
 campo. Ante φ, κῆρον φῶν pro κῆρον φῶν, & istud pro κῆρον φῶν
 30 φῶν, *comēdit*, aorist. sec. sine augmento à κῆρον φῶν, sed
 tanquam à κῆρον φῶν. κῆρον φῶν pro κῆρον φῶν, *uastatus*,
 part. aoristi primi passiuī ab inulitato κῆρον φῶν. in appo-
 sitione, κῆρον φῶν, pro κῆρον φῶν, *in phaleris*. [Nec κῆρον φῶν
 φῶν nec κῆρον φῶν reperire potui. κῆρον φῶν autem ῶν
 31 κῆρον φῶν, *una cum thematibus suis κῆρον φῶν ῶν κῆρον φῶν*,
simplicem habent deriuationem, à nominibus κῆρον φῶν ῶν
 κῆρον φῶν. ac κῆρον φῶν quidem est leui momento impelli vel
 efferrī, ita scilicet ut κῆρον φῶν, *aues leuissima*: κῆρον φῶν au-
 tem, *fumo macerari vel infestari*.] Ante ρ, κῆρον φῶν pro
 40 κῆρον φῶν, quod & ipsum poetiçū est pro κῆρον φῶν, *per-*
agere: sic part. præsens fœmin. κῆρον φῶν, *peragens*. in ap-
 positione, κῆρον φῶν pro κῆρον φῶν: κῆρον φῶν, & crasi κῆρον φῶν,
 pro κῆρον φῶν, & κῆρον φῶν, (quod & κῆρον φῶν coniunctè) id est,
secundo flumine. Ante σ, κῆρον φῶν pro κῆρον φῶν, *continete*:
 à κῆρον φῶν, sed tanquam à κῆρον φῶν, cuius aorist. secundus

κῆρον φῶν.

ANNOTATIO.

κῆρον φῶν.

κῆρον φῶν.

κῆρον φῶν.

κῆρον φῶν.

κῆρον φῶν.

κῆρον φῶν.

κῆρον φῶν.

κῆρον φῶν.

κῆρον φῶν.

κῆρον φῶν.

κῆρον φῶν.

κῆρον φῶν.

κῆρον φῶν.

κῆρον φῶν.

ANNOTATIO.

κῆρον φῶν.

κῆρον φῶν.

κῆρον φῶν.

κῆρον φῶν.

κατίχρον, 15, 8 : medius κατιχρόμιον : imperat. κατίχρον, καίχρον, secunda plur. κατιχρόνιδι & poetice καίχρονιδι : vide 381, 14. καταστρέψαι pro καίχρονισσαι, complanans ; particip. presens actiui à καίχρονισμι, vt ζώζοντα, 230, 22. Ante θ, καθήσκα pro καίχρησκα, morior : hinc in aoristo secundo καθήσκει pro καίχρησκει, & istud pro καίχρησκει, mortuus est, (387, 8.) atque pro imperatiuo καίχρησκει, morere, obi: & part. κατιχρόνιον pro καίχρησάντων, mortuus. κατιχρόνισαι pro καίχρησασαι, sepelivisse ; aorist. prim. infinitiui à καίχρησασαι. κατιχρυσαι pro καίχρησασαι, & istud pro κατιχρυσαι, deposuerunt : vide simplex χρυσαι, 224, 21. κατιχρυσισαι pro καίχρησασαι, qui deposuit : vide 226, 20. Ante τ, κατιχρησασαι pro καίχρησασαι, vapulare. & in appositione, κατιχρυσαι pro καίχρησασαι, secundum hanc, in hunc modum : κατιχρυσαι pro καίχρησασαι, iuxta hoc. Sic prepositio Dorica ποπ, id est αἰῶς, (249, 36.) praecipue cum articulis, vt ποπῶ pro ποπ τῶ, id est αἰῶς τῶ : ποπῶν pro ποπ τῶν : ποπῶν pro ποπ τῶν, id est αἰῶς τῶν : ποπῶς pro ποπ τῶς, id est αἰῶς τῶς : ποπῶσι pro ποπ τῶσι : ποπῶ pro ποπ τῶ : vide 246, 26. & 31. Πρωγῆ etiam in compositione saepe amittit α ante consonantes, sed ε praecedens in alia consonam non mutatur : vt πρωγῆλαδῶν pro πρωγαλαδῶν, permutatim seu comparatim : πρωγῆλαδοι pro πρωγαλαδοι, apponentes : vide 226, 20. πρωγῆσαι pro πρωγαλασαι, & istud pro πρωγαλασαι, apposuerunt : vide simplex χρυσαι 224, 21. πρωκλῆναι pro πρωγακλῆναι, detorqueo : 25 tertia pluralis πρωκλῆνισσι, detorqueant. πρωκλῆναι pro πρωγακλῆναι, permaneo, adsum. πρωκλῆναι, arte pelliciens, fallens, à πρωγακλῆναι : simplex κλῆναι, aorist. sec. ἐκλῆναι (178, 11.) & poetice (172, 17.) κλῆναι, part. κλῆναι, cum πρωγῆ, πρωγακλῆναι, & reiecto α, πρωγακλῆναι. πρωκλῆναι pro πρωγακλῆναι, perterfuo. πρωκλῆναι pro πρωγακλῆναι, apponat : vide simplex κλῆναι 224, 32. πρωφάδῶν pro πρωγαφάδῶν, decipere male suadere : vide simplex φάδῶν 328, 26. hinc πρωφασσι pro πρωγαφασσι, deceptio. πρωφασσισαι pro πρωγαφασσισαι, perperam fecer, transversus agor. 35

Appendix.
σῶα ἢ σῶα.

† Σῶα, seruo, vado, irruo : subiunctivus σῶα, σῶης, σῶη, seruem, es, et. Fut. σῶσον ἢ σῶω : aorist. prim. ἔσῶσον : imperat. σῶσον, vade. Perfectum imperatiui passivi σῶσον, & detracto augmento σῶσον, σῶσθαι, vade, at : rue, at : σῶσθαι, ite, ruite. tamen σῶσθαι & σῶσθαι possunt enferri facta per crasim à 40 praesenti imperat. passivi σῶσον, σῶσθαι σῶσθαι, σῶσθαι, σῶσθαι.

ANNOIATIO.

Eustathius quoque duplex agnoscit σῶω : consimiliter etiam Hesychius. vt enim σῶω exp. σῶω, seruas : ita σῶω exponit τρέχει curre, ἔρχεται rue. itidemque σῶσθαι non modo σῶσθαι seruat, sed etiam δάσθαι agitur, & neutraliter

ἔρχεται *videt*. Est autem σῆ imperat. contract. vel ex act. σῆ, vel ex pass. σῆα : σῆται vero indic. vel per crasin ex σῆται, vel per syncopen ex σῆται: vt apud eundem Hesygium λῆ & λῆται, de quibus supra. σῆσο quoque imperat. est formæ passivæ, vel præt. perfecti, per apocope crasin augmēti, vt videtur ANTESIGNANO: vel præsentis, per crasin è σῆσο, vt ὀδυνῶσαι & κωλύσασθαι ex ὀδυνῶσαι & κωλύσασθαι, 306, 24. At futurum σῆσαι ex σῆω deducere non est necesse, quum habeamus σῆω. nam vt σῆω fit ex σῆω, ita σῆω ex σῆω, assumpto υ, vt tradit Eustath. atque inde est etiam Laconicum illud apud Xenophon. Μίνδαρος ἠπίοισσα, *Mindarus perit*: cuius idem Eustath. meminit. Reperitur etiam σῆω, & quidem in vtraque significatione. in priorē, σῆσκον *seruabant*, apud Etymologum: in posteriore, apud eundem ex Apollonio, σῆσθαι, σῆσθαι, pro ὀρμῶν.

Σαῶζω poëticum pro σῶζω, *seruo, tutor*: futurū ἴσῶσαι, σαῶσαι, σαῶσαι: infin. σαῶσαι, & Ionicè (182, 6.) σαῶσαι, *seruaturum esse*. Aorist. prim. ἴσῶσαι; tertia persona ἴσῶσαι; reiecto augmento, & apocope poëtica σαῶ, *seruauit*: sumitur & pro σαῶσαι, id est ἴσῶσαι, *serua*: per eandem apocopen. [Fut. σαῶσαι, cum aor. ἴσῶσαι, possumus etiā deriuare à σαῶ, à quo apud Hesygium est σαῶ, expositum σαῶσαι, βοηθῆ, *seruat, auxiliatur*. estque istud σαῶ deriuatum ab adiect. σαῶσαι: at σαῶται apud eundem Hesygium pro δυνάται agitatur, & φύγη fugit, deriuatum est à substantiuo πῆσαι, quod eidem Hesygium est ὀρμῆ, φορῆ, *impetus, motus*, 220, 34.]

σπασίδηρ.

σῆα.

ANNOTATIO.

Τέμνω, *seco*. Fut. ¹ τμήξω, à ² τμήγω. Aorist. sec. 1. 2 Τίμαιον vel ⁴ ἔτεμον: Particip. ταμῶν vel τεμῶν. 3. 4 Τίπτω, *pario*. Fut. ⁶ τίξω, à τέκω. Præt. med. τέ- 5. 6 Τρα. Aor. sec. ⁷ ἔτεμον, per e. ⁸ nam secūdo aoristo 7. 8 verti e in a, id ferme fit præsentē aliqua immutabili; δέρον, ἔδρον, *excorio*: πλέκω, ἔπλεον, *plico*. 9 ⁹ Τρωῶσκω, *vulnero*. Fut. ¹⁰ τρώσω, à ¹¹ τρώω. Saepe 9 barytona quoq; habent reduplicationē; δράω, 10 διδράσκω, *fugio*: μνάω, μμνήσκω, *in memoriā tenoco*. 11 ¹² Τρέχω, *cirro*. Fut. τρέξω, per θ. Præteritum 12 δεδράμκα, à δραμέω. Aorist. secundus ¹³ ἔδραμον, 13 ¹⁴ à δρέμω. Futurum secundum med. δραμέμαι. 14 14 Τρέγω, *comedo*. Aorist. sec. ¹⁵ ἔσασαν, à φήγω, 15 τρώω, à φήγω.

- φάγομαι. 16 Futurum secundum med. φάγομαι pro ¹⁶ φαγῶ-
 17 μαι, ¹⁷ vt ἔδομαι & πίομαι, edam, bibam.
 18 τυχάνω à τῶχῳ, ¹⁸ τυχάνω, sum, nanciscor. Fut. ¹⁹ τῶξομαι, à
 19 τῶχῳ.
 20 ²⁰ τῶχῳ. Aorist. sec. ²¹ ἔτυχον. Præteritum ²² τε-
 21 τυχῆκα, à ²³ τυχέω: at ²⁴ τέτυκῶ, est, & paratus est, s
 22 tertia præteriti passivi pro ²⁵ τέτυκῶ, à τῶχῳ.
 * Pagina 353. 23 Vide in * ἀφυκτῶ, inenitabilis.
 Verſu 13. 24
 τρέψω. τρέψῳ. 25 ¹ V E L τρέψῳ, à τρέπω: vel etiam regulare τρέψῳ, 157, 27.
 prima plur. τρέψῳμεν, vāstābimur: fut. med. τρέψῳμαι, 198, 12.
 Perfectum act. τρέψεκα, 175, 15. & 176, 3. Syncope τρέψη- 10
 κα, 365, 23. hinc pass. τρέψημαι: part. τρέψημεν & τρέψῳμεν, seētus:
 aor. prim. ἐτρέψην, excisus sum: infinit. τρέψῳμεν, vāstari:
 part. τρέψῳς, τρέψῳσα, seētus, seēta. Cæterum à fut. τρέψῳ
 sit aor. pr. ἐτρέψῳ: part. τρέψῳς: composita δὲ τρέψῳμαι, qui
 2 absceidit: ἀστρέψῳμαι, qui diffidit. ² Hinc etiam aor. sec. 15
 ἐτρέψῳ & ἐτρέψῳ: pass. ἐτρέψῳμαι: tertia plur. ἐτρέψῳσαν,
 Bæoticè, (192, 29.) vel syncope (365, 22.) ἐτρέψῳσαν, sine aug-
 3 mento τρέψῳ, seētī vel separati sunt: part. τρέψῳς &
 4 τρέψῳσα, seētī.
 5 Sine augmento τρέψῳ, τρέψῳμαι, τρέψῳμαι: fut.
 6 sec. τρέψῳμαι: med. τρέψῳμαι. ⁴ Infin. τρέψῳμεν. ⁵ De hoc 309, 15. 10
 6 Medium τρέψῳμαι, τρέψῳμαι, τρέψῳμαι, pariam, es, et: perfect. act.
 τρέψῳμαι: pass. τρέψῳμαι, ξέμαι, κται: hinc aor. pfi. ἐτρέψῳμαι, natus
 7 sum: subjunct. τρέψῳμαι, τρέψῳμαι, τρέψῳμαι, in lucem editus fuero,
 is, it: infin. τρέψῳμαι, nasci: part. τρέψῳμαι, natus, genitus: fut.
 8 prim. τρέψῳμαι, pariar. ⁷ Sine augmento τρέψῳ: tertia 15
 7 persona τρέψῳ, reperit; item genuit, de viro: aor. sec. med.
 τρέψῳμαι, & reiecto augmento τρέψῳμαι, τρέψῳ, τρέψῳ.
 8 ⁸ Reddit ratione cur πέτω siue τρέψῳ nō faciat in aoristo 30
 sec. ἐτρέψῳ, cūm 178, 5. dictum sit penultimam & mutari in
 aoristo sec. in α: verūm id, inquit, solum habet locam, 10
 quum penultimam & præcedit aut sequitur aliqua im-
 9 mutabiliū λ, μ, ν, ρ: atque hinc excipiuntur λέγω, φλέγω,
 βλίπῳ, οὐζῳ: de quibus 303, 31. & 302, 5. sic interdum 35
 9 τρέψῳ, vt in verbo præcedenti dictū est. ⁹ Hoc verbum
 cōtinetur ea regula quā assignauit 346, 38. σκω & σκουμαι, 35
 tanquā α & σκου. nam reduplicatio λ nō seruatur nisi in
 præsentī & imperfecto, vt de verbis in με dictū est 221,
 34. sic à μεμῳσκῳ, fut. μεμῳσκῳ: à διδῳσκῳ, ingredior, submer-
 10 gor, fut. διδῳσκῳ, perfect. διδῳσκῳ: plusquamperf. ἐδιδῳσκῳ: tertia
 plur. ἐδιδῳσκῳ, & Atticè (300, 13.) ἐδιδῳσκῳ, submersi 40
 10 vel submersa fuerant. à κελῳσκῳ, uoco, fut. κελῳσκῳ, à πτω-
 σκῳ, potum præbeo, fut. πτωσκῳ, aor. prim. ἐπτῳσκῳ. à πτωσκῳ
 (Ion. πτωσκῳ) uendo, fut. πτωσκῳ, Ion. πτωσκῳ, vel dic, hu-
 iulino

iufmodi verba à suis primitiuis tépora mutuari: nempe
 πρῶτον à πρώω vel πρώω: μεμνησκῶ à μνήω: διδύσκω à δύω:
 κελύσκω à κελείω. cuius futur. κελύσω, & syncope κλήσω:
 πηπύσκω à πύω: πηπύσκω vel πηπύσκω à πρώω: hinc in par-
 5 ticipio aoristi primi pass. πρῶταις, venditus. tamen διδρά-
 σκα seruat reduplicationem in futuro, διδράσσω, 375, 15.
 Cæterum hæc reduplicatio tam Barytonorum quam
 circumflexorum (in quibus quoque locum habet) non
 solùm fit per ε, sed etiam per ε, more Ionico, veluti de
 10 τίθνημι dictum est 328, 32. vt κέμω, κέκμηω, laboro: κλώ,
 κέκλω, inbeo. Hæc à præterito medio fieri innuit CLE-
 NARDVS, 379, 4. Interdum quoq; (vt de verbis in με dixi-
 mus, 232, 32.) huiusmodi reduplicatio fit repetitis dua-
 bus literis thematis initialibus; vt ἀλλείω, ἀλλαικίω, pro-
 15 pulso. Vide quoque 298, 28. ¹⁰ Hinc aorist. prim. ἐπρωσα:
 perf. τίπρωκα: pass. τίπρωμαι, τίπρωσαι, τίπρωμαι, assumpto
 σ: vnde aor. prim. ἐπρωθῆκα: infin. πρωθῆναι, sauciari, vul-
 neratum esse: part. πρωθῆς, laesus, sauciatus. [Perfecta &
 aor. verbi πρῶσκω sæpius sine σ proferuntur in passiva
 20 diathesi. quomodo apud Xenoph. sunt πρῶσθαι vul-
 nerati: ἐπρωθῆσαν, vulnerati sunt, apud Herodianum: πρῶ-
 θῆν, vulneratus sit, apud Hippocr. Sic etiã verbalia πρῶμα
 vulnus, πρῶτῶς vulneratus.] ¹¹ Vel à πρώω. dicitur &
 πρῶμα: vnde ἴμperf. ἴπρωσ, ἴπρωσ, ἴπρωσ: cum ἰξ, ἰξίπρω, ab-
 25 ortum fecit. ¹² De hoc 304, 1. A fut. ἠρίξω, aor. pri. ἠρίξα,
 & poetice (170, 38.) ἠρίξασκον, cucurri ἔν cucurrerunt, vel
 currebam ἔν currebant. futurum med. ἠρίξομαι, ἠρίξῃ, & At-
 ticè (306, 36.) ἠρίξῃ: cum ἀεί, ἀείῃ ἠρίξῃ, circumcurret.
¹³ Infnit. δραμεῖν, & Doricè (183, 15.) δραμῶ, cucurrisse. 13
 30 ¹⁴ Poterat etiam duci à δραμία, 214, 1. sed præter. medium
 δίδρομαι, cucurri, à δριμῶ formandum, (197, 22.) non à
 δραμία: nam ex hoc fieret δίδραμαι, 214, 1. Quidam hæc
 tempora non ad τρίχω, sed ad διδράσκω referunt. ¹⁵ Sine
 15 augmento φάζω: imperat. φάζε: subiunct. φάζω, φάζης,
 35 φάζη: cum ἀφ, ἀφ φάζη, ante ederit) prima plur. φάζω-
 μῶν, comedamus: infin. φάζειν. Facit quoque πρώω in aor.
 sec. ἰπρωσ, 178, 5. infin. πρωεῖν, comedere. ¹⁶ Quo etiam 16
 poetæ vtuntur. ¹⁷ De his 309, 22. & 377, 26. atq; 395, 39.
 Vide quoque 306, 25. ¹⁸ Hinc τολχανότων, assequantur, 18
 40 pro τολχαιοῦτων, 303, 33. ¹⁹ Tertia persona τολχῆται, con-
 sequetur: infin. τολχῆσθαι, adepturum esse: part. τολχῆσθαι,
 adepturus, consecuturus. ²⁰ τολχῶ in vsu habetur pro
 20 struo, facio, fabrico: hinc in tertia plur. imperf. pass. line
 augmento τολχῶντο, struebant. In aoristo primo act. τολχῆ-
 21 pro ἰτολχῆ, fecit: tertia plur. ἰτολχῆσαν, fecerunt. ²¹ Hinc
 impe

διδράσσω.
 Reduplicatio
 Ionica per ε.

ANNOTATIO.

δραμῶ.

δίδρομαι.

τολχανότων.

τολχῶ.
 τολχῆται.

ἔρημι. Imperat. 2. aor. φέρε, ser: εἰσφeres, infer, admitte, irrumpere: ἔκφeres, effer, emitte: vt ⁹ θες, pone. Aor. 1. ἔφρα. Fut. φήσω, ¹⁰ εἰσφρήσω, inferam, admittam. φθάνω, assequor quod efficere cōcedo, preuenio. Fut. ¹¹ φθέτω, à φθάω. Aor. 2. ¹² ἔφθην, à φθῆμι: ἔφθην. φθίνω, tabesco. Fut. φθίσω, à ¹³ φθίω. ¹⁴ complura in vā, dum tempora formant, negligunt v; φθάνω, φθίνω, πίνω bibo, tanquam à φθάνω, φθίω, πίνω. φύω, produco. ¹⁵ Fut. φύσω. ¹⁶ Aor. 2. ἔφυω, à ¹⁷ φύμι.

εἰσφeres ab εἰσφίρω.
ἐκφeres ab ἐκφίρω.
εἰσφρήσω ab εἰσφίρω.
φθάνω à φθάνω.
ἔφθην à φθῆμι.
φθίνω à φθίω.
Annotatio de finitis in vā.
φύω à φύμι.

¹⁰ ¹ D E Hoc 328, 14. ² Ab aoristo primo indicatiui ^{1. 2} ἐμίμνα communiter, & ἐμίμνω Atticè; vt habes 177, 3. sic à φάινω, aorist. prim. ἐφάνη & ἐφάνη, ἐφώνας, ἐφώνω: cum ὄν, ἐνέφω, ostendit. Aoristus med. ἐφώνημι, tertia persona ἐφώνησθε, apparuit. Huius perfectum pass. πέρασμαι, πέρασται, πέρασται, 189, 11. vnde aor. prim. ἐφάνθη & ποëticè pleonasmò τῶ α, ἐφάσθη, ἐφάσθη, ἐφάσθη, apparuit, ³ isī, it. ³ Doricè οἰσθ: fut. med. οἰσθησμαι, οἰσθη, feram, feres, (395, 26.) pro οἰσθησμαι, οἰσθη. Ab οἰω perfectū esset ὄκησ, 158, 13. & 171, 31. passiuum ὄκησμαι, ὄκησαι, ὄκησαι: vnde reiecto augmētō fit verbale (261, 18.) οἰσθησθαι, ferendus: & οἰσθόν, ferendum est: hinc etiam aorist. prim. ὄκησθαι, ὄκησθαι: vnde fut. prim. οἰσθησθησμαι, ferar. ⁴ De hoc 302, 6. & 16. Pro λώκησ ποëtæ dicunt λώκησ, & deposito augmento ἐνέκησ, ας, ε: (cum ²⁷ κελένησ, detulit) & cum augmento Attico ε in medio (298, 15. & 290, 4.) † ἐνέκησ, ab ἐνέκω: in Opt. Æolico (181, 2.) ἐνέκησ, tulisset: in fin. ἐνέκησ, tulisse: part. ἐνέκησ, qui tulit. Aor. prim. med. λώκησθαι, tuli: tertia persona sine augmento ἐνέκησθαι, tuli, portauit: subiunct. ἐνέκησθαι, tertia plur. ἐνέκησθαι, tulerint. ⁵ Sine augmento ἐνέκησθαι, tuli: in fin. ἐνέκησθαι, sestinare, tulisse: part. ἐνέκησθαι, qui tulit: ⁶ Atici enim (vt habes 297, 25.) inchoatorum ab ε, ο, & α breui, præterito communi præfigūt duas priores literas præsentis. Hic verò notandum in ἐνλώσχα, ε penultimam præsentis ἐνέχω, mutatam in ο more disyllaborum, vt λίγω, λίλωσχα, 197, 21. polysyllaba enim regulariter in mutant ε in ο. quamuis ab ἔχω simplici disyllabo possit ductum videri. Ab ἐνλώσχα participium ἐνλώσχασ, qui tulit. Pro ἐνλώσχα Macedones dicunt † ἄγκησ: tertia plur. ἄγκησ. ⁴⁰ χασιν. [ἀγκησασιν (inquit Varinus) apud nullum reperitur πῶν ἀρεσθῶν, sed tantum in epistola Philippi Macedonis. Ita Varinus: at mendosè. scribendum enim ἀγκησασιν.]

ἐφάνθη.
οἰσθ.
οἰσθόν.
ἔνέκησ.
ἐνέκησ.
ἐνέκησ.
ἐνέκησθαι.
ἐνέκησθαι.
ἀγκησασιν.
ANNOTATIO.

sic enim Phrynichus in Atticis ἐκλογαῖς reseruit ἀρχῆς. καὶ si firmam dicat Lysiam ὄψιν esse composito καὶ ἀρχῆς, non vult firmam illi fidem tribui, cū Demosthenes ἕξασι dicat, non καὶ ἀρχῆς. eodemq; modo Thomas, εἰσῆχ' (inquit) καλῶν ἢ εἰσῆχ' ἔχον. Vtitur tamen isto praterito etiā Synesius in epist. 31. ἀποσπῆρασι μὲν τὸν ἀνδρα. & participio Phi-

εἰσῆχ' θλω.

7 xisse.] 7 Et εἰσῆχ' θλω, sine augmento εἰσῆχ' θλω, latius sum: part. εἰσῆχ' θεις, latius, ab εἰσῆχ' αἰ: εἰσῆχ' θλω verò ab εἰσῆχ', cuius perfect. pass. εἰσῆχ' θην, vnde part. εἰσῆχ' θησθ', latius: cum ἀφθ.

8 εἰσῆχ' θηνσθ', transportatus. 8 Imperat. εἰσῆχ' θη, Opt. εἰσῆχ' θειλῶ, εἰσῆχ' θεις, εἰσῆχ' θειν: subiunct. εἰσῆχ' θῶ: infin. εἰσῆχ' θῶσθαι: cum κτ', κατεπιχθῶσθαι, delatū esse, deferri: part. κατεπιχθεις, delatus, depressus: κατεπιχθίνεις, ad terram venientes. 15

9 De hoc 235, 11. 10 Aorist. primus εἰσῆχ' θησθαι, vnde part. εἰσῆχ' θησθεις, qui intulit: aor. prim. med. εἰσῆχ' θησθῆμεν: infin.

11 εἰσῆχ' θησθῆσθαι, recipere, admittere. 11 Perfect. εἰσῆχ' θηκα: plusquamperfect. εἰσῆχ' θηκα. Aor. pri. εἰσῆχ' θησθε, & Donicé (207, 27.)

εἰσῆχ' θηα.

εἰσῆχ' θηα, praueni: Opt. Æolicus εἰσῆχ' θησθε, εἰσῆχ' θησθεις, εἰσῆχ' θησθῆμεν: infin. εἰσῆχ' θησθαι: part. εἰσῆχ' θησθεις, εἰσῆχ' θησθῆσθαι, praueniens: τὸ εἰσῆχ' θησθαι, & cum αἰσθ, αἰσθῆσθαι, quod praterit. Est etiā aor. prim.

εἰσῆχ' θησθαι.

εἰσῆχ' θησθῆσθαι.

εἰσῆχ' θησθαι, εἰσῆχ' θησθεις, εἰσῆχ' θησθῆσθαι, sine augmento εἰσῆχ' θησθαι, praeoccupauit: à fut. εἰσῆχ' θησθαι: vnde & medium εἰσῆχ' θησθῆσθαι: tertia plur. εἰσῆχ' θησθῆσθαι, praeoccupabunt. 12 Tertia persona εἰσῆχ' θη, sine augmento εἰσῆχ' θη, praeoccupauit: tertia plur. εἰσῆχ' θησθαι: subiunct.

εἰσῆχ' θησθῆσθαι.

εἰσῆχ' θησθῆσθαι.

12 φθῆσθαι, φθῆσθεις, φθῆσθῆσθαι: Ion. φθῆσθαι, φθῆσθεις, φθῆσθῆσθαι: poëticè φθῆσθαι, φθῆσθεις, φθῆσθῆσθαι: prima plur. φθῆσθῆσθαι, & poëtica systole φθῆσθῆσθαι, anticipemus. (vide 236, 41. & 306, 15.) infin. φθῆσθῆσθαι: inuenitur & φθῆσθῆσθαι, quod praesens potest censerī à φθῆσθῆσθαι. part. φθῆσθῆσθαι, qui praeoccupauit. Aor. sec. med. εἰσῆχ' θησθῆμεν: vnde part.

εἰσῆχ' θησθῆσθαι.

13 φθῆσθῆσθαι, praueniens, anteuertens. 13 Perfect. εἰσῆχ' θηκα: pass. εἰσῆχ' θηκα, εἰσῆχ' θησθαι, εἰσῆχ' θησθῆσθαι: hinc tertia pl. Ionica (190, 16.) εἰσῆχ' θησθῆσθαι, corrupti sunt: plusquamperfect. εἰσῆχ' θησθῆσθαι, εἰσῆχ' θησθῆσθαι, perierat, interierat: cum ἀπέ, ἀπέφθῆσθῆσθαι, interierat: ab εἰσῆχ' θησθῆσθαι tertia plur. Ionica (190, 16.) εἰσῆχ' θησθῆσθαι, corrupti erant: perfect. Optatiui εἰσῆχ' θησθῆσθαι pro εἰσῆχ' θησθῆσθαι, more

ἀπέφθῆσθῆσθαι.
λελυῶτε, λελυῶτε.

λύμεν.

13 Circumflexorum (215, 1.) & verborum in μι, 238, 15. & rursus deperdito augmento φθῆσθῆσθαι: cum ἀπέ, ἀπέφθῆσθῆσθαι, interuisset. sic λελυῶμεν, λελυῶσθε, λελυῶτε: tertia plur. λελυῶτε: & sine augmento λύμεν, redemptus essem vel redimerer, pro λελυμῖνσθαι εἶναι, à λύω, redimo, soluo. Ab εἰσῆχ' θησθῆσθαι infin. εἰσῆχ' θησθῆσθαι, & sine augmento φθῆσθῆσθαι, periisse: cum κτ', κατεφθῆσθῆσθαι, interuisse: vel φθῆσθῆσθαι factū est per syncopen à praesenti φθῆσθῆσθαι. sic part. † φθῆσθῆσθαι, mortuus, peremptus, defun-

φθῆσθῆσθαι.

φθῆσθῆσθαι.

defunctus, per syncopen à presenti φείω, vel pro
perfecto φθίμιν, detracto augmento & mutato tono.
sic compositum ἀποφθίμινος, peremptus, mortuus. A φθίω
quoque inuenitur in subiunctiuo φθίης, pereas. à φθίω
verò infinitiuus pass. φθίσαδ & crasi φθείαδ, interire. hinc
etiã verbum φθίμι: vnde in Optatiuo pass. φθείμην, φθείω,
φθείτω, defecissem, praterissem, es, et: vt πθειμην (238, 15.)
sed absque reduplicatione, 231, 16. ¹⁴ Sic πίνω, λυω, soluo,
pendo: tanquam πίνω, fut. πίνω: medium τίσωμαι, vlciscar:
¹⁰ aor. pri. med. ἰπείμην, supplicium sumpsit: tertia persona
ἑτίσασθε, sine augmento τίσασθε: Opt. πείμην, τίσασθε, τίσασθε:
tertia plur. τίσαντες, & Ionice (190, 16. & 30.) πείσαντες: infin.
τίσαντες; part. πείσαντες. optat. actiuus Æolicus (181, 1.)
τίσαντες, τίσαντες, τίσαντες: tertia plur. τίσαντες, luissent. A τίνω imper-
fectum ἔτινον, ἔτινις: vnde tertia persona Ionica (170, 30.)
ἔτινον, luebat. ¹⁵ Perf. πείφω, natura cōparatus sum, soleo:
πείφω, natura comparatum est, innatum est: πείφασαι, cō-
sueuerunt: plusquamperfect. ἰπείφασθαι, ἰπείφασθαι, & sine au-
gmento πείφασθαι, creuerat: infin. πείφασθαι, natura esse, esse
²⁰ abharrere: part. πείφασθαι, πείφασθαι, πείφασθαι, inharens, natius,
aptus, natura dispositus: Ionice (235, 35.) πείφω, natius, pro-
ductus: genitiuus πείφωτος & poetica ectasi πείφωτος:
accusatiuus plur. πείφωτες pro πείφωτας: & in nomina-
tiuo plur. πείφωτες: cum σὺ (401, 32.) συμπείφωτες, con-
²⁵ creti, consiti: fœmininum ἡ πείφω, syncope πείφω.
[Syncopata illa, πείφω & ἰμπεφω, non video qua ra-
tione possint defendi, quum in iis Characteristica the-
matis litera sit abolita. Apud Etymologum quidem in-
uenio scriptum ἰμπεφω, sed mendosè, vt arguit non
³⁰ solum Homeri locus quem citat ex Il. α, sed ipsa eius
formatio. Scribit enim ἰμπεφω esse futurum φέσω, præ-
teritum πείφω, participium πείφωσ, abiecto κ, πείφωσ,
fœmininum πείφω. sicq; illum scripsisse, patet ex ipso
Homeri loco quem citat, ἄς ἔχει ἰμπεφω. si enim ibi
³⁵ legere velles ἰμπεφω, vitiosè choreus esset pro spōdeo
vel dactylo. Monstrosiorem syncopen infra commi-
nificatur in tuendo σωφω, infra in Inuestigatione
thematis præteritorum verborum in ὦν & ὄρω.] cum
⁴⁰ ὦν (402, 2.) ἰμπεφω, implexa. Inuenitur etiã tertia plur.
perfecti πείφασαι pro πείφασαι, producti seu nati sunt. A
perfecto πείφω fit præfens πείφω: vnde tertia plur.
imperfecti ἰπείφω, pendebant, manabāt. ¹⁶ Vide 231, 16.
& 234, 35. Ab ἰφω tertia persona ἰφω, & sine augmento
φῶ, natus est: part. φῶσ, natus. Facit quoque φῶ in aor.
sec. ἰφω, vnde pass. ἰφῶν: tertia persona ἰφῶν, enatus est.
¹⁷ Hu

φθίης, φθείαδ.

φθίτω.
τίμη ἀτίω.τίσασθε.
πείσαντες.

τίσαντες.

τίσαντες.

πείφασθαι.

πείφωσ.

πείφωτες.

συμπείφωτες.

ANNOTATIO.

ἰμπεφω.

πείφασαι.

ἰπείφω.

φῶ.

17 ¹⁷ Huius passivum φύμι, imperfect. ἐφύμι, ἐφύσσο, ἐφύθη: tertia plur. ἐφύθη, & sine augmento φύτο, nascabantur.

φύτο.

- Χαίρω, gaudeo. Fut. χαρήσμαι: Aorist. secund.
 χαίρω à χαίρω. 1 passivus ¹ ἐχάρην, à χαίρω.
 χάσσω à χάρω. 2 Χάσσω, hio, dehisco. Fut. ² χανῆμαι: Præt. med. 5
 3 κέχλωα: Aorist. sec. ³ ἔχανον, à χάρω.
 χάρω à χάρω. 4.5 Χέω, fundo. ⁴ Fut. χάσω. ⁵ Aor. pr. ἔχαι: Imper.
 ἐχάω, ἔχαιον, effunde: Infinit. χέαι, ἐκχέαι, effudisse.
 ἐχάω. 6 ⁶ Aorist. sec. ἐχέον. Fut. sec. χέω: ἐκχέω, effundam.
 ἐχάω. 7.8 Χρῆν, oportet; à ⁷ χρῆμι, per apocopen χρῆ; ⁸ ἀπό-
 ἐχέω, χέω. 9 χρῆν, sufficit. Imperf. ἐχέω & ⁹ χέω. Infinit. χέω.
 χέω. 1 TERTIA Persona ἐχέει, & sine augmento χέει,
 χέει. gausus est: imperat. χέει, gaude: Opt. χέει, χέει, gaudeat: subiunct. χέει, χέει, gaudeat is: infin. χέει, gausum esse: part. χέει, χέει, gaudens, oblectatur. 14
 Aor. sec. med. ἐχέει, & poëtice (172, 15.) ἐχέει: vnde Opt. ἐχέει, & poëtice (172, 15.) ἐχέει: vnde Opt. ἐχέει, & poëtice (172, 15.) ἐχέει, & Ion. (190, 16. & 30.) ἐχέει, gausi fuissent. perf. med. ἐχέει, gausus sum. Vide 213, 35. ² Et activum χάνω, hio. vide 157, 31. & 198, 15. ³ Hinc in Opt. χάνω, dehisceret: in sub- 16
 iunct. χάνω, hianerit: infin. χάνω, hiscere, dehiscere. ⁴ De hoc 304, 17. fit χάρω à χάρω: vnde & in tertia plur. imperf. pass. ἐχάρω, & sine augmento χάρω, aggressi: tertia persona χάρω, cū ἀέρι, ἀέρι, circumfundit: imperat. χάρω, ²⁵
 ἀέρι: tertia plur. χάρω, & Att. (305, 33.) χάρω, fundant. sumit etiā χάρω quaedam tempora à χάρω: vnde Aor. pr. infin. pass. χάρω, diffundi: & part. χάρω, fusus: quod & χάρω, χάρω (cū ἀέρι, ἀέρι, circumfusa) & assumpto σ χάρω à χάρω vel χάρω. [Sed χάρω quidem & χάρω ³⁰
 reperiuntur: de χάρω vero dubito, vt etiam de χάρω, 411, 18. Verbalia lanè χάρω & χάρω sine σ proferuntur.] fut. χάρω: aor. pri. ἐχάρω: imperat. χάρω, effunde: perf. χάρω, pass. χάρω, vocat. χάρω: tertia plur. χάρω: plusquamperf. χάρω: cū ἀέρι, ἀέρι, & deposito augmento χάρω, fusus erat: ³⁵
 hinc tertia plur. χάρω, effundebantur: part. χάρω, fusus. aor. pri. ἐχάρω: cum ἀέρι, ἀέρι, circumfusus sum, es, est. ⁵ Vide 302, 11. A χάρω cum ἀέρι, ἀέρι, circumfundere. ⁶ Vide 218, 13. ⁷ Vel à tertia persona χάρω reiecto σ per apocopen. Dores pro χάρω dicunt χάρω. ⁴⁰
 [Quod tamè videtur potius esse pro χάρω, eoq; vel presens, quod Hesych. exp. χάρω, & χάρω indiges, cupis: vel

χάρω.
 χάρω.
 χάρω.
 χάρω.

χάρω. χάρω.
 χάρω.
 χάρω.

ANNOTATIO
 de χάρω & χάρω.

χάρω.
 χάρω.

χάρω.
 ANNOTATIO
 χάρω pro χάρω.

vel præter. imperfecto. Vide 317, 2.] 8 De hoc 354 , 13.

9 Sumitur *ζῆλον* pro præfenti *ζῆν*, atq; pro infi. *ζῆλῶναι* invenitur etiã subiunct. *ζῆν*, oporteat. Huc etiã referri potest

ζῆλον, concedo, capio, anxie sollicitus sum, hio: fut. *ζῆσω*: aor.

10 *ζῆλον*, 15, 1, 178, 20. sine augmẽto *ζῆδον*, *ζῆδεις*, *ζῆδεις*: in-

fin. *ζῆδεις*, & Ion. (183, 15.) *ζῆδεις*, cepisse. rursus pro *ἔζαδον*

poëtæ dicunt *κίχαδον*, 172, 15. & Ion. (118, 30, & 36.) *κίχαδον*,

privavi: part. *κίχαδων*, *privas*, *curans*: aor. sec. med. *κίχαδ-*

μῶν: tertia pl. *κίχαδοντες*: *cesserunt*, *privaverunt*: pas. *κίχαδῶν*, 15, 1,

vnde fut. sec. *κίχαδῶσθε*, *curabo*: prima pl. *κίχαδῶσμεν*.

A *χάζω* præter. med. *κίχαδω*, 197, 11. part. *κίχαδῶς*, *δῆς*: & poë-

tice pleonasmò *τῆ κίχαδῶς*, *δῆς*: acc. *τῆ κίχαδῶς*, *capitè*.

ὀθίω, *pellō*. ¹ Fut. ὄσω: Aor. prim. ² Atticè, ἔωα: 1. 2

Præter. pass. ³ ἔωμαι, ab ὄθω.

15 † ⁴ ὄταν, ὀ amice, *heus tu*, ὀ bone vir *quæso*, pro

ὄταν: ⁵ ἔτις, *amicus*, vnde ἔταν, vt Ἐρμῆς, Ἐρμῶν:

μέγιστον, μέγιστον, ὄταν, ⁶ sed *synalæphe* con-

trahit in ὄταν.

¹ E T Regulariter ὄθισον, *pellam*. ² Vide 298, 7. & 15. 1. 2

10 & 351, 1. Ab ὄθίω imperfect. ὄθιον, ὄθων, & Atticè quoque

ἰόθεν, *impellebam*, 298, 11. Pro ἔωσει, invenitur etiam sine

augmẽto Attico ὄσει: tertia persona ὄσει, *populit*, & Ioni-

cè (170, 30.) ὄσεισιν. aor. med. ἰώσμεν: tertia plur. ἰώσαν-

τες, *repulerunt*. infi. ὄσειον, *pellere*: part. ὄσειον, *pellens*.

15 ³ Tertia persona ἰώσει, *repulsus est* vnde aorist. prim. ἰώ-

δῶν, *reiectus sum*: part. ἰώδεις, *pulsus, trusus*. Pro ἰώσει

dicunt etiã sine augmẽto ἰώσει: vnde part. ἰώσειον, *pul-*

sus. Variè scriptum invenitur. ⁴ Suidas & Hefychius

scribunt ὄπεν, circumflexa prima, & acuta vltima: quo-

10 niã (inquit Suid.) non reperitur dictio quæ duos habeat

circumflexos. Etymol. ὄπεν, prima barytona, vltima cir-

cumflexa. apud Hefych. tamen & tertia est scriptura

ὄπεν, penultima circumflexa, vltima barytona. Volunt

autem hanc vocem alij (vt refert Etymologus) è duabus

15 indeclinabilibus constata, ex ὄ & πὲ (vt δῆμι ex δὴ &

πὲ) pleonasmò τῆ v. alij ex vna indeclinabili, ὄ, & altera

declinabili, Dorico videlicet vocatio nominis ἔτης,

quod est *sodalis, socius, amicus*. id enim communiter

20 vocatio facere ἔται, 265, 27. Doricè ἔται: (vt apud Pin-

darum est ἀνεμῶντοχάρματα pro ἀνεμῶντοχάρματα, ab ἀνε-

μῶντοχάρματα, teste Herodiano atque Etymologo) cui si

præmittas ὄ, facta crasi, fieri secundum alios ὄπεν, secun-

dum alios ὄπεν, secundum alios ὄπεν, vt paulo ante docui.

8

9 ζῆλον pro ζῆν ὀ ζῆλῶναι.

ζῆν.

ζῆδον, 15, 1.

κίχαδον.

κίχαδων.

κίχαδωντες.

κίχαδῶν.

κίχαδῶσθε.

κίχαδῶσμεν.

κίχαδῶς.

κίχαδῶς.

κίχαδῶς.

κίχαδῶς.

κίχαδῶς.

κίχαδῶς.

κίχαδῶς.

κίχαδῶς.

κίχαδῶς.

κίχαδῶς.

κίχαδῶς.

κίχαδῶς.

κίχαδῶς.

κίχαδῶς.

κίχαδῶς.

κίχαδῶς.

κίχαδῶς.

κίχαδῶς.

κίχαδῶς.

κίχαδῶς.

κίχαδῶς.

κίχαδῶς.

κίχαδῶς.

κίχαδῶς.

κίχαδῶς.

κίχαδῶς.

κίχαδῶς.

κίχαδῶς.

κίχαδῶς.

κίχαδῶς.

κίχαδῶς.

κίχαδῶς.

κίχαδῶς.

κίχαδῶς.

κίχαδῶς.

κίχαδῶς.

κίχαδῶς.

κίχαδῶς.

κίχαδῶς.

κίχαδῶς.

κίχαδῶς.

κίχαδῶς.

κίχαδῶς.

κίχαδῶς.

κίχαδῶς.

κίχαδῶς.

κίχαδῶς.

κίχαδῶς.

κίχαδῶς.

4 ANNOTATIO.

quibus si etiam craseos nota adiciatur, nimirum ante τ, (hæc enim significat vocalem tenuatam, s, in hac siue contractione siue elisione oblitteratam esse) scripturæ varietas augetur, ᾠ τος, ᾠ τόν, ᾠ τόν, accētū nominis ἴπτος nunc reſento ſua ſede, nunc tralato ſimul & mutato. Utuntur verò hæc voce non tantum in virilis, ſed etiam in muliebriſ ſexus compellatione, & numero non ſingulari modo, verum etiam plurali, vt annotauit Suidas. ſic enim Cratinus, ἀπό γ' ᾠ τόν Ἰηλῆσέων, *voletis ne o amici?* & Ariſtoph. ᾠ τόν ἀπυλάξῃ τόν ἀπ' ἐμῶ, *diſcedite à me,*

ὀ ἀμῖσι. ὀ ἴπτος, s, primæ declinationis, in vocatiuo ᾠ ἴπτε, 265, 27. & Doricè (vt quidam volunt) ᾠ ἴπτες: hinc per ſynalæphen faciunt ᾠ τόν. CLENARDVS verò paulò aliter videtur ſenſiſſe: vt ab ἴπτος, s, primæ, faciat ἴταν, ἴταν, quintæ: in vocatiuo ᾠ ἴταν, & ſynalæphe ᾠ τόν: vt à μέγιστος, s, tertię, id eſt maximus (255, 36.) ſit nomē quintæ ὀ μεγιστάν, μεγιστάν, cuius plurale tantum eſt in vſu, οἱ μεγιστάνες, *magnates, megistanes*, qua voce & Latini vtuntur. Sic ab Ερμῆς, s, primæ, ſit Ερμῶν, ἄν, quintæ, id eſt *Mercurius*.

6 Sic τ' ᾠ γαθῆ pro ᾠ ἀγαθῆ, ὀ bone vir: ᾠ γαθῆ pro ὀ ἀναθῆ, vel pro ᾠ ἀνα, ὀ rex, 275, 2. ᾠ ἄνθρωπε pro ᾠ ἀνθρώπε, ὀ homo: ᾠ νῆε pro ᾠ ἀνῆε, ὀ vir: ᾠ εἰζυώτε pro ᾠ δέλιγώτε, ὀ valde inſignis nota. id dicitur fieri Atticè. Cum autem Attici in omni declinatione vocatiuum ſimilem nominatiuo forment, (115, 7.) dicunt quoque in vocatiuo ᾠ ἄνθρωπε, ᾠ νῆε: vnde etiam ᾠ γαθῆ pro ᾠ γαθῆ, à nominatiuo ὀ ἀναθῆ. Idem nonnunquam obſeruat in nominatiuo cum articulo ὀ; vt ᾠ δῶνις, pro ὀ Ἀδῶνις, *Adonis, Veneris amaſius*.

* Rimantibus verborum themata præcipuum ſit, vt in promptu & tanquã ob oculos habeant coniugationem τύπω, ποίω & τίθημι: ac ſingulorum temporum exactè norint terminationes: deinde memores quomodo formentur tempora, ſenſim aſcendant donec ſtatuentum ſit præſens. Participium ἐφθιάσμενος à futuro pr. ἐφθιάσμαι. Aor. prim. ᾠφθην. tertia præteriti paſſ. ᾠπται: prima ᾠμμα. Præteritū act. eſſet ᾠφθ. Fut. ὀφω. igitur præſens ὀφω, ὀπω, ὀπω, ὀπιω: ὀφωμαι, ὀπωμαι, ὀφωμαι, vel ὀπιωμαι: ſed adhibetum Lexicon commonſtrabit ὀπιωμαι, *video*.

μεγιστάνες.

ᾠ γαθῆ.

ᾠ νῆε. ᾠ ἄνθρωπε.

ᾠ νῆε. ᾠ εἰζυώτε.

ᾠ ἄνθρωπε.

ᾠ νῆε.

ᾠ δῶνις.

Thematis inueſtigandi ratio.

* Aliam rimandi viam oſtendimus 158, 35.

PETRI ANTESIGNANI
RAPISTAGNENSIS, DE

THEMATIS VERBORVM

& participiorum inuestigandi
ratione, tractatus.

5 **P** R I M V M laborem in hoc velim im-
pendat thematis inuestigator, vt con-
10 specto aliquo vocabulo, ex illius ac to-
tius clausulæ interpretatione certò di-
scernere queat verbūne id, siue parti-
cipium, an alterius sit partis orationis.
Deinde sit illius quod verbum aut participium esse
constiterit, thema velit inquirere, ex ipsius tum termi-
natione, tum characteristica, tum etiam augmento (si
15 fortè aliquod habuerit) perpendat, cum præsentine, an
cum futuro priori actiuo, an verò cū perfecto eiusdem
voci (quæ tria tempora in verbis præcipuè sunt spe-
ctanda) cognationem habeat: reliquis denique consi-
deratis accidentib. facile statuet ad quot & quas con-
iugationes illud verbum referri possit. Iam ergo eius
20 terminationem in *o* aut *oqu* mutet; deinceps augmēto,
si quod adsit, syllabico quidem detracto, in temporali
verò mutatis *n*, *ñ*, *o*, *o*, *o*, *o*, *o*, in eas vocales aut diph-
thongos è quibus ipsæ constari potuerunt, perquirat in
Lexico themata quæ & idem habent cum huiusmodi
25 voce, quæ iam est omni augmento destituta, principiu,
& vel eandem characteristicam, vel earum aliquam
quas recipit præsens earum coniugationum, quas hæc
propositi vocabuli characteristica indicauerit: vt *o* &
o, quæ semper verbum primæ cōiugationis esse osten-
30 dunt: & *o* secundæ vel quartæ: *o* & *o* tertiæ, vel quartæ,
vel sextæ, atque interdum quintæ, præcipuè si iungan-
tur cum aliqua immutabilium *o*, *o*, *o*: sic *o* secundæ &
quartæ, *o* verò tertiæ & quartæ. Si plura themata inue-
niantur cum eodem principio, & cū ea characteristica
35 è qua deduci possit propositum vocabulum, illud seli-
gendum est quod sententiæ & loco maximè videbitur
quadrare. At si ne vnum quidē hac ratione inueniatur,

*Quid in rimando
thema sit spectan-
dum.*

*Cognatio temporum,
& unde colligenda.*

*Coniugationes ad
quas referri possit
thema quod inuesti-
gatur, & eiusdem
formatio.*

*Characteristarum
o, o, o, o, o, o,
consideratio.*

*Eiusdem vocabuli
plura themata.*

Penultima quando aut eius quod fuerit inuentum significatio sensui nullo modo queat conuenire, tum spectanda erit penultima, hoc est, ea vocalis quæ ponitur ante characteristicam, quæ tamen in iis sextæ coniugationis temporibus, quæ cum præsentis cognitionem habent, ab ipsa characteristicâ non differt: ac pro illa reponendæ sunt identidem eæ vocales & diphthongi è quibus ipsa potuit confur-

Themata inuestigatu difficiliora.

Ab hoc lil'ello quid expectandum.

Exempla.

In quatuor prioribus penultima nullū successit negotium.

In quinto neque penultima neque augmen. um.

gere. Si verò nec hoc pacto thema propriū inueniatur, illud aut in Lexico illo (vt sæpe fit) desiderari, aut dialectis poetice uel licentia inueniunt esse, aut circumflexū, aut è verbis in *me*, aut denique anomalum censendum est. quæ omnia quomodo etiam sint excutienda, singularit̃m postea differemus. Neque verò hîc nuda tantum præcepta trademus, sed & eorum verborum nec non participiorum, quæ legendis bonis authoribus, atque in ipsis etiam lexicis extra thema ita poni offenduntur, vt de illo rudiores possint ambigere, tot exempla in hunc locum congeremus, vt iis semel cognitis, in aliis postea nullis, aut certè perpauca dubitatio relinquantur vlla. Vt autem nostro labore tyrones accommodatiùs vterentur, singula fermè vocabula, nedum res præcipuas, quæ hîc & toto hoc opere excutiuntur, in indices huic operi præfixos optimo, ni fallor, ordine contulimus. Sed antequam vlteriùs progrediamur, ea quæ hîc in genere proposuimus, familiaribus exemplis illustremus. Si harum vocum ἰτύλας, πτυλόμα, πτυφένου, ἰτύφθου, thema inuestigetur, mutantur terminationes ας, ὀμα, ἔναι, θου, in ω vel ομα, & abiicitur augmentum ι vel π, habebimus ex primis τυψω vel τυφωμαι, è posterioribus τυψω vel τυφωμαι: vbi Characteristicae sunt ψ & φ, quæ verbum primæ coniugationis barytonorum ostendunt. inuestigetur igitur in Lexico ea themata quæ incepta ab eodem initio, nempe π, habeant aliquam è characteristicis præsentis primæ coniugationis, videlicet β, π, π, φ: & cum hæc tantum inueniantur τυπίω, τυπέμα, & τυφω, iudicio sanè vtendum, vt illud deligamus cuius significatio loco cõgruat & sensui. Eodem modo in vocabulo ὀφθισόμα (cuius monstrat C L E N A R D V S 418, 37.) cum in eo nullum augmentum inesse conspiciatur, mutantur solum terminatio θισόμα in ω vel ομα, fiet ὀφω vel ὀφομα: vbi φ, quæ verborum primæ coniugationis est index, innuit ea quoque themata inuestiganda, quæ incepta ab ο, habeant pro characteristicâ β, vel π, vel π, vel φ: sed adhibi

- adhibitū Lexicon demonstrabit tantūm ὁμοίωσι: quamvis ad ὁμοίωσι, vt postea dicitur, potius referri debeat. Sic in participio ἄριστον, id est, *condita*, verba terminatione ῥῆσι in ω vel ομοίωσι, & ῥῆσι initiali (quod augmenti causa ex ῥῆσι fieri constat, cum nullum thema ab ῥῆσι incipiat) in ῥῆσι commutato, fiet οἰκίσωσι: vbi σ quatuor postremarum coniugationum figuratiuum, indicat ea themata inuestiganda quæ ab οἰκίω inchoata, vel pro σ habeant aliquam literam quæ presentis illarum coniugationum sit characteristicā, vel exclusio σ, verbum constituent sextæ coniugationis, in quo ε præcedens (quæ penultima aliàs appellatur) sit ipsa Characteristica: sed inspectum Lexicon, demonstrabit vnum οἰκίσωσι. In πεινήσις, id est, *ostensus*, *compertus*, reiecto augmento πει, ac verba terminatione ῥῆσι in ω vel ομοίωσι, remanet φήνωσι vel φήνωσι: vbi η, cum solius Quintæ coniugationis, & tantum presentis cum presentive cognationem habentium temporum sit characteristicū, indicat φήνωσι vel φήνωσι pro themate debere inuestigari. sed cum neutrum inueniatur, inspicienda est penultima η, considerandumque ex qua vocali aut diphthongo potuerit consurgere: quod fiet manifestum ex iis quæ de penultima 160, 32. nempe ex αη. quarantur igitur φαίνωσι & φαινόμεσι. In λιλῶσι, id est, *sortiti fuerint* (de quo 391, 36.) abiecto incremento anomalum, præter λιλῶσι & terminatione ωσι verba in ω vel ομοίωσι, fiet λιλῶσι vel exactam terminationis characteristicam secundæ & quartæ coniugationis, designat ea themata debere inquiri quæ incipiant à λιλῶσι, & quæ aliquam habeant presentium secundæ aut quartæ coniugationis characteristicam. ibi se se offerent λιλῶσι, id est, *insolesco*, *lasciuio nimia pabuli quoque ac principarum libertate*: λιλῶσι, id est, *prehendo*, *corripio*, & λιλῶσι, id est, *lis litera est habenda resono*, *cano*, *do oraculum*: sed horum significatio à τῆσι λιλῶσι significatio maxime dissentit: vnde colligitur receptum thema illud ab horum aliquo non emanare. rursus si inspicia-
- 35 tur penultima σ, cōstabit ex his quæ de penultima loco citato tradita sunt, eam ex alia vlla non posse descendere, nisi fuerit aoristi secundi (vt re vera est) vel futuri posterioris: vbi ex his omnibus η, α, αη, ω, aut ε potuit consurgere. sed tum Characteristicum fuerit necessariò
- 40 ipsum η, quòd ex alia in aoristo aut futuro secundo deriuari non possit. thema igitur inquirendum iudicaretur λιλῶσι, λιλῶσι, λιλῶσι, λιλῶσι, λιλῶσι: aut λιλῶσι, λιλῶσι, λιλῶσι, λιλῶσι, λιλῶσι, ex quibus inuenietur λιλῶσι, cubo: λιλῶσι, facio cubare: & λιλῶσι, desino. [Pro λιλῶσι & λιλῶσι]
- ANNOTATIO.
- ῥῆσι θανῶσι Eustath. λιλῶσι & λιλῶσι: sicut Etymologus

quoque λέξις deriuat παρὰ τὸ λέγω τὸ κρημῶνισι. Mendosè etiam λέξις desino. nam desinere Græcis est λήξω: λέξις vero idem quod deriu. λαγχάνει, sortiri, ut ipse agnoscit vers. 20. ideoque malè hic thema istud rejicit. Sed horum rursus significatio cum ea quam habet λελάχισι minimè conuenit. nondum igitur quiescendum: sed videndum num λαχῶ ᾧ, aut λαχῶ ᾧ, circumflexa, è quibus etiam deduci posset, inueniantur: & denique num λει, quod augmentum censebatur, sit ex themate: sed neque hac via verum thema inuenietur: neque etiam à verbis in με, cum quibus ne in terminatione quidem vllam habet affinitatem, formari posse deprehendetur. dialectis præterea aut licentia poëtica nihil hîc comperietur inuersum, nisi quòd aoristo secundo perfecti augmentum fuerit concessum. videndum igitur num inter verba anomala, præsertim à λ inchoata, inueniatur aliquod cuius & significatio vocabulo præsentis conueniat, & quod tempora capiat ab eorum thematum aliquo quæ in Lexico non potuerunt inueniri. ibi sese offeret λαγχάνω, id est, sortior, quod à λέξις, vnde λελάχισι deriuari potest, tempora mutuatur: significatio quoque est eadè. λαγχάνω igitur thema natium censebitur. At in διοδισμοῦ, id est, ferar (de quo 413, 22.) versâ terminatione

In octauo nihil præter significatione apparet, quod nos recepti thematis ad-moneat.

διοδισμοῦ in ω aut ομοῦ, perquisitisque & in Lexico thematicis quæ ab οε incepta aliquam habeant caracteristicam præsentis illarum quatuor vltimarum coniugationum quas σ denotat, & inter anomala iis quæ ab eodem οε inchoata, tempora sumant ab eorum vno quæ in Lexico inuestigari potuerunt, nihil certi poterit colligi. nam proprium thema est φέρω, quod tempora quædam accipit ab οίω. cum igitur ne vnum quidem elementum sit in διοδισμοῦ, quod nouitios proprii thematis φέρω admoneat, me rem gratam illis facturum putavi, si in eorum gratiam, hîc veluti in tabella quadam, ordine alphabetico recenserem ea themata exoleta, è quibus ea quæ recepta sunt, quædam tempora mutuauerunt, illorum vniciquæ ex aduerso thema vñsatum collocando: vt si ex literis alicuius vocabuli cuius thema vñsatum indagatur, in illius cognitionem venire nequeant, in promptu saltem obsoleta habeant, è quibus, vbi probè quod in quæstione versatur se deducere posse conspexerint, ad thema receptum isti obsoleto è regione positum confugiant: cuius inspecta significatione, si loco proposito congruere cernatur, huiusmodi thema proprium & natium esse non dubitent affirmare. Sed quia

Methodus ex obsoletis ad recepta themata perueniendi.

obsoleta themata cum receptis analogiam quandam ferè cernuntur obseruare, non abs re fuerit, eas leges quibus plura eiusdem generis astringuntur, priùs enumerare. atque vt illi qui in ea re nondum satis versati sunt, faciliùs agnoscant ad quas referre debeant ea quæ ex huiusmodi anomalis illarum aliqua continentur, variis arithmeticis notis vsi sumus, eadem vniciuque generi & illis obsoletis quæ sub idem genus cadere possunt, præfigentes. In his igitur vocabulis quorum thema, quamuis in eo rimando communis verborum regularium analogia exactè seruata sit, in Lexicis non potest inueniri, quarantur & cum *reduplicacione & sine reduplicacione finita in

* Maximè pro $\epsilon\omega\iota$ $\acute{\alpha}\omega$, aut $\acute{\omicron}\omega$. de reduplicacione vide 221, 16. & 232, 21.

a Terminationem $\acute{\iota}\omega$ repetit etiam paulo post, num. 12, & 26. Caninius verò η & ω eximit à characteristicis Sextæ cõiugationis, errare Herodianũ scribens, qui $\delta\acute{\iota}\omega$ præsens esse putauerit, cum sit futurum pœticum.

b Ad $\acute{\alpha}\omega$ poteris adijcere $\acute{\alpha}\rho\omega$. vt enim $\phi\tau\acute{\alpha}\omega$ pro $\phi\tau\eta\mu$, sic $\beta\alpha\acute{\iota}\omega$ pro $\beta\iota\epsilon\eta\mu$ vsitatum est.

c Vbinam $\epsilon\upsilon\omega\mu$ sit pro $\eta\mu$, non venit in mentè. si respexit ad $\acute{\alpha}\mu\phi\iota\nu\omega\mu$, ac pro $\acute{\alpha}\mu\phi\iota\mu\epsilon\upsilon$ quari in lexicis vult $\acute{\alpha}\mu\phi\iota\nu\omega\mu\epsilon\upsilon$, scribendũ esset $\iota\eta\mu$. nam: in $\acute{\alpha}\mu\phi\iota\mu\epsilon\upsilon$ nõ est vltima præpositionis, sed prima verbi litera: vt Budæus quoq; tradit $\acute{\alpha}\mu\phi\iota\delta\omega\mu$, τὸ $\acute{\alpha}\mu\phi\iota\nu\omega\delta\acute{\iota}$, esse διὰ τῆς $\iota\epsilon\mu\epsilon\upsilon$ legitur autem istud $\acute{\alpha}\mu\phi\iota\delta\acute{\iota}$ apud Pollucem lib. 7. c. 12. inter hæc synonyma $\acute{\alpha}\mu\phi\iota\tau\epsilon\delta\acute{\iota}$, $\epsilon\tau\acute{\alpha}\lambda\delta\eta\mu$, $\epsilon\upsilon\delta\epsilon\delta\upsilon\kappa\epsilon\upsilon\mu$: moxque subiungitur ei participium $\eta\mu\phi\iota\omega\delta\acute{\iota}$.

1 $\eta\mu\epsilon$	} pro $\acute{\epsilon}\omega$ vel $\acute{\alpha}\omega$, aut $\acute{\eta}\omega$. a	25 $\acute{\omicron}\omega$	pro $\omega\mu\epsilon$.	
15 2 $\acute{\alpha}\rho\omega$		26 $\epsilon\omega$ vel $\acute{\alpha}\omega$	pro ω barytono.	
3 $\acute{\iota}\zeta\omega$		27 $\epsilon\omega$ vel $\acute{\alpha}\omega$	pro $\epsilon\iota\omega$.	
4 $\epsilon\upsilon\beta\omega$		28 $\iota\omega$	pro $\delta\acute{\alpha}\omega$.	
5 $\iota\sigma\kappa\omega$		29 $\acute{\alpha}\rho\omega$	pro $\acute{\alpha}\acute{\omega}$.	
6 $\eta\kappa\omega$		30 $\gamma\upsilon\beta\omega$ siue $\gamma\upsilon\upsilon\mu\epsilon$	} pro $\gamma\omega$.	
10 7 $\gamma\omicron\kappa\omega$		31 $\acute{\omicron}\omega$ siue $\tau\eta\omega$.		
8 ω barytonum		32 $\zeta\omega$		
9 $\eta\mu\epsilon$	} pro $\acute{\delta}\omega$ vel $\acute{\alpha}\omega$, aut $\acute{\eta}\omega$.	33 $\zeta\omega$	} pro $\delta\omega$.	
10 $\acute{\alpha}\zeta\omega$		34 $\acute{\alpha}\rho\omega$ siue $\tau\eta\omega$		
11 $\acute{\alpha}\rho\omega$		35 $\acute{\alpha}\zeta\omega$		pro $\acute{\alpha}\zeta\omega$.
15 12 $\acute{\alpha}\nu\tau\omega$		36 $\iota\upsilon\omega$		pro $\iota\omega$.
13 $\acute{\alpha}\sigma\kappa\omega$	} pro $\acute{\omicron}\omega$ vel $\acute{\alpha}\omega$, aut $\acute{\omega}\omega$.	37 $\pi\eta\omega$	pro $\beta\omega$.	
14 $\eta\kappa\omega$		38 $\tau\eta\omega$	pro $\phi\omega$.	
15 $\omega\mu\epsilon$		39 $\pi\eta\omega$	pro $\pi\omega$.	
16 $\acute{\alpha}\zeta\omega$		40 $\iota\pi\eta\omega$	pro $\epsilon\pi\omega$.	
10 17 $\acute{\alpha}\nu\tau\omega$	} pro $\kappa\omega$.	41 $\kappa\upsilon\upsilon\omega$ seu $\kappa\upsilon\upsilon\mu\epsilon$	} pro $\kappa\omega$.	
18 $\acute{\alpha}\sigma\kappa\omega$		42 $\kappa\pi\omega$.		
19 $\upsilon\mu\epsilon$	} pro $\upsilon\omega$.	43 $\acute{\iota}\kappa\tau\omega$	pro $\acute{\iota}\kappa\omega$.	
20 $\acute{\iota}\upsilon\omega$		44 $\kappa\omega$	pro $\lambda\omega$.	
21 $\epsilon\omega$		45 $\mu\epsilon\omega$	pro $\mu\omega$.	
15 22 $\acute{\alpha}\omega$	} pro $\eta\mu\epsilon$.	46 $\acute{\epsilon}\omega$	} pro $\eta\omega$.	
23 $\acute{\alpha}\nu\omega$ b		47 $\acute{\alpha}\omega$		
24 $\epsilon\upsilon\beta\omega$ vel $\epsilon\upsilon\upsilon\mu\epsilon$ c		48 $\acute{\omicron}\omega$		pro $\acute{\omicron}\omega$.

In deponentibus & aliis qua solim per vocè passiuam aut mediam inflectuntur, idem iudicandum de themate finito in $\omega\mu\epsilon$, quod de iis qua hoc loco sub terminatione $\acute{\alpha}$ proponuntur: item de $\mu\epsilon\upsilon$ aut $\acute{\alpha}\mu\epsilon\upsilon$, quod de $\eta\mu$: atque etiam de $\omega\mu\epsilon$, quod de $\omega\mu\epsilon$.

Parum v̄sitata.

Receipta.

	δηκω	57	δέκτω	362, 39	
46	δῆω	58	δέω	359, 10	
	διδάσχω	59	διδάσκω	375, 15	
13	διδράω	60	διδράσκω	ibidem, 17	
	διδρῆμι	61	διδράσκω	ibidem	
	δίω	62	δέιδω	364, 37	
49	δοάστωμαι	63	δοάζω vel δοάζω	333, 2	
26	δοκω	64	δοκίω	351, 38. & 385	
15	δέω	65	διδάμω	228, 15 10	
	δραμίω	66	τρέχω	409, 38	
13	δράω	67	διδράσκω	375, 17	
	δρίμω	68	τρέχω	409, 38	
	δρήμι a	69	διδράσκω	375, 17	
a Verius est διδρῆμι, quod pracedit v. 6.	δύσω	70	δύω	332, 19 15	
ut ostendi supra in pag. 376, 4.	49	ἰζητηρέω b	71	ἰζητηρέω	379, 11
b Perperam è rece- ptorū thematum nu- mero eijcitur ἰζητη- ρέω. nam ἐν regula- re est, (derivatū sci- licet è prat. med. ἰζητηρέω, ut πεπιθίω ex πίποθω) ἐν v̄sur- patū ab Aristot. atq; Xenoph. Contra in ἰζητηρέω quod nō mi- nus est v̄sitatū, sub- lata est princeps pri- mitivi ἰγείω litera. nam inde factum est prat. med. ἰζητηρέω, duabus initialibus	8	ἰηλίω	72	ἰηλίω	385, 4
verbi repetitis At- ticè (297, 25.) ἐν e	8	εἰδέω	73	εἰδῶ seu potius ὀρέω	379, 29
pleonasticè inserto.		εἰδήμι	74	εἰδῶ seu ὀρέω.	
c Non opus est the- mate ἰλθῶ, quū aor. ἦλθον, ἐλθεῖν, ἰλθῶν, ἐν	49	εἰδῶ vel ἰδῶ	75	ὀρέω, video.	23
2	εἰπέω	76	ἀγροῦσῶ, dico, loquor, munitio, orationem habeo.		
similia, habeant tan- tum syncopon τῶ v.	7	εἶπω	77	ἀγροῦσῶ	354, 16
	2	εἶρω	78	ἐλαύνω	383, 38
	8	εἶλω	79	ἐρριμῶ	384, 21 25
	49	εἶλω	80	αἰριόμω	355, 29
	7	εἶλω, ἰλλῶ	81	αἰρίω	ibidem, 1
	8	εὐεγκῶ	82	φίρω	412, 36
	49	εὐοικῶ	83	φίρω	413, 25
	7	εὐόχῶ	84	φίρω	412, 36 30
	8	ἐπιστάω	85	ἐπιστάμω	327, 2
	8	ἐρῶ	86	ῥέζω, facio.	
	49	ἐρισμῶ	87	ἔρμω	379, 13
	7	ἐρίω	88	ἀγροῦσῶ	354, 16
	2	ἐρήμω	89	ριμῶ ᾧ	380, 3 33
	7	ἐρημι	90	ἴσημι	328, 38
	2	ἐχθρομῶ	91	δολοκῶ	381, 8
	8	ἔχω, ῥίω	92	διερίσκω	ibidem
	8	ἔψω	93	ἐχθρομῶ	337, 34
	4	ἔω	94	ἔχω	304, 3 4*
		ἔω	95	ἔλω	352, 45
		ἔω	96	εἰμι	315, 23
		ἔω	97	εἴμι	317, 30
	4	ἔω	98	ἐπῶ vel ἐπυμι	

Parum visitata.

Receipta.

9		99	ἴημι aut ἦμαι	319, 20. & 324, 6
0			Z	
5	30	100	ζῶζω	333, 30
7	7	101	ζωννάω	339, 3
			Θ	
7	5	102	Θνήσκω	385, 22
2	8	103	θῆλυ	385, 3
5	18	104	θῆω	305, 27
15	1	105	θήρημι	224, 8
8	14	106	θνήσκω	385, 22
17	10	107	θῆρῶ, <i>salio.</i>	a Cavere possumus
8		108	θόσω	387, 28 hoc Themate θῆρῶ.
17		109	θρέφω	304, 2 nam ἔθρεγεν cum suo
19	15	110	θρέχω	ibidem. comitatu, ita fit à θῆρῶ, ut ἤλιον, ἡμαρῶν,
			I	
11	1	111	ἴημι	318, 13 ἴκτυπον, ἴδωπον, &
4	15	112	εἶρη	ibidem. similia, à themati-
9		113	ἰκνύομαι seu ἰκνύμαι	388, 1 bus in ἰω, ἀλιτίω, ἀ-
	13	114	ἰλάσκομαι	346, 40 μάρτιω, κινπίω, & α-
15		115	ἴχω	381, 13 πῖω, 303, 3. Etymol.
			K	
	37	116	καλύπτω	309, 5 gnoscit, exponēs ὁμοῦ
16	10	117	καταδαρτήω	336, 34 καὶ πηδῶ, ruo & salio.
8	19	118	καίω vel κείω	304, 19 De θάω, quod sequi-
21	15	119	κείμεν	326, 19 tur, dictum est in
29	4	120	καίω	379, 4 pag. 387, 28.
	8	121	κέλω, iubeo.	
36	25	122	κράννω seu κρέννυμι	339, 3
15		123	κείμεν	379, 4
36	2	124	κίχάω	337, 1
2	17	125	κίχρῶ ᾧ	359, 34 b Vide pag. 361, 7.
	35	126	κλάζω	391, 6
13	30	127	κλαίω vel κλάω	304, 18. 305, 31
16		128	κλιέω	390, 27
	3	129	κλάζω	391, 6
38		130	κλαγχάνω	391, 38 c κληθόμεν & κρέω
8	4	131	κρεννώω seu κρέννυμι	339, 4 penè immerito de u-
17	35	132	κράνω	391, 17 sitorū tabula sub-
34	27	133	κρεταίω ᾧ	359, 34 moventur, ac trasfer-
3	37	134	κρύπτω	309, 7 tim κληθόμεν.
			Λ	
45		135	λαμβάνω, sumo, capio.	
25		136	λάγχάνω	391, 43
30	40	137	λέγω	333, 5

Parum usitata.

λίβω
λίθορμαι
λίθω
λίχρω
λογχέω

8 Μαχόρμαι
μεθύομαι
8 μελίομαι
8 μελίω
8 μέρτω
30 μίγρω
14 μνήω 6 μνέω
30 μύρω
28 Νόω

a οιδών legitur apud 2 Οιδέω a
Hom. & Herodotū: 8 οίομαι
apud Plut. vero οι- 49 οίσω & οίω
δών σίμωλι est ab 8 οίχομαι
οιδέω. Nec οιδάνομαι
magis est usitatum 30 όμώρω
quātm οιδάνομαι &
οιδόκομαι.
30 όρέζω
49 όρω
8 όφλέω
8 όφλέω

Πείθομαι

49 πιπιθίω
49 πιπιθίω
49 πιπιθίω
πίπιω
πισίω
11 πιπίω
πίπω

b πείθομαι ποῖτις est
usitatissimum. 49 πιφύω
c Nec opus est the- 30 πήρω c
mate πήρω, cum usi-
tatum sit πήρω. 36 πίω

Recepta.

138 λαμβάνω 391, 25
139 ἀλίσκομαι 319, 7
140 λαυθίω 391, 25
141 λαγχάω 391, 26
142 λαγχάω 391, 43

M

143 μάχομαι 350, 29
144 μισθοκομαι 350, 2
145 μέλομαι 350, 29
146 μέλω 304, 11. & 309, 16
147 μῦω vel μύνω 297, 21. 10
& 307, 6. & 309, 12.
148 μίγνυμι seu μιγνώω 333, 30. 335, 7
149 μιμησκώ 349, 27
150 μύρωνυμι seu μωρνώω 333, 30

N

151 Νέω 305, 27

O

152 Οιδάνομαι 337, 2
153 οίωμι seu οίωμαι 350, 31. & 391, 1
154 φίρω 332, 19. & 412, 36
155 οίχομαι 350, 30
156 όκνώω seu όκνωμι 395, 12. 10
157 όμωρνωμι 337, 31
158 όμνωμι vel όμνώω 393, 13
159 όρφαίω, video
160 όρέζνωμι seu όρεζνώω 337, 34
161 όρω 332, 24
162 όφείλω 350, 31. & 393, 17
163 όφλω seu όφείλω *ibidem*

Π

164 Πάχω 395, 20
165 πείνω 380, 29
166 πείνω 379, 9
167 πείνω 380, 43
168 πίτιω 399, 4
169 πίπιω 395, 26
170 πιπινώω 339, 4
171 πίπιω 395, 26
172 πιπιθίνομαι 396, 1
173 φύω 415, 41
174 πήζωμι seu ηζνώω 333, 30
175 πείρω 395, 20
176 πίω 411, 10. & 412, 38

Parum

Parvum visitata.

Recepta.

25	35	πλάζω	177	πλάζω, disificio.	
7	28	πλόω	178	πλόω	304, 17
25	28	πλόω	179	πλόω	304, 17
26	5	πλώω a	180	πλώω	395, 20 a πλώω, ἔσραγ. prace-
43		πλώω	181	πλώω	395, 34 dēte πλώω, 28. sunt
29	13	πρώω	182	πρώω	410, 42 quidem visitata the-
32	14	πρώω	183	πρώω I.	ibidem. mata, sed non eadem
29	22	πρώω	184	πρώω	388, 5 signif. qua πλώω.
16	10 21	πλώω b	185	πρώω	ibidem b Superuacuum vi-
23, 10		πλώω vel πλώω	186	πρώω	388, 5 detur πλώω, quē πλώω
					per syncopen ē πλώω
			P		
5, 7	40	πίπω	187	πίπω	309, 15 μω deducere liccat.
27	28	πίπω	188	πίπω	399, 9
30		πίπω	189	πίπω	354, 16
	15 30	πίπω c	190	πίπω seu πλώω 333, 31. 399, 24 c	Non videtur ne-
27 1/2	1	πίπω	191	πίπω 381, 26. seu potius πλώω, cessariū thema πλώω.	dico.
	17	πίπω vel πλώω	192	πίπω seu πλώω 339, 4. 399, 30	his enim sunt verba
2		πίπω	193	πίπω	399, 9 in πλώω, ut πλώω
11, 1		πίπω d	194	πίπω	ibidem. μ, πλώω, ἔσραγ. simi-
36	10	πίπω	195	πίπω	350, 4 lia, à primitiuis in
30					πλώω, πλώω, πλώω.
12, 10		Σιάζω	196	Σιάζω	408, 33 Etymol. sanè πλώω,
31	4	σείω	197	σείω seu σείω	401, 6 πλώω, item aor. πλώω
13	24	σείω	198	σείω seu σείω	ibidem. γλώω cum participio
	38	σείω	199	σείω	309, 8 πλώω, è πλώω de-
34	25	σείω	200	σείω	358, 1 ducit, 178, 1. 18.
24 1/2		σείω	201	σείω seu σείω	φλώω tamē pro φλώω
17		σείω	202	σείω	310, 26 ζεν siue φλώω visit-
em		σείω e	203	σείω	408, 36 tatum esse Bithynis,
29	30	σείω	204	σείω	401, 13 idē testatur Etymol.
29		σείω	205	σείω, (236, 27. ἔσραγ. 381, 17.)	vel d Non magis indige-
9, 30	9	σείω	206	σείω	226, 27 supra (376.) verbo
43	4	σείω	207	σείω	339, 5 δέω. ac ut idēω,
4	17	σείω vel σείω	208	σείω	ibidem. δέω, δέω, verius
26		σείω	209	σείω	410, 10 sunt aor. 2. passivi, à
4	35	σείω	210	σείω	381, 15 δέω: sic ἔρω, ἔρω
26 1/2		σείω	211	σείω	ibidem. ἔρω, ἔρω, ἔρω similia, à
1	16	σείω	212	σείω	413, 20 πλώω siue ἔρω πλώω.
41					c Vide pag. 408, 36.
30	38	τάπω			
10		τάπω	213	τάπω	385, 1
38 4/7	40 43	τάπω	214	τάπω	385,
118			215	τάπω	409, 31
					Parvum

Parum usitata.

a πῆλα videtur omit-	27	πῆλαιω
ti potuisse, cum prat.	26	πῆλα α
med. τί πῆλα sine om-	49	τίρσομα
ni impedimēto possit		τῶμα
ε πῆλα formari, ut	49	τηλαθῆαι
ἔρριμα ἀ ρηῶ, διδῶ-	36	πῶ β
πα ἀ δε πῶ, ἔρ simi-		τῆλαιω
lia. Vide 309.		τῆμα
b Usitatum quidem	18	τῶω
est. nā, sed ferè apud		τυχῶ
poetas, ἔρ signif. di-		τυχοε
uerfa. descendit tamè		Υποχῶμα
inde πῶ, ut πῶ ex		ὑφιστάμα
πῶ, φῆνω ex φῆω,		
φῆνω ex φῆω.		
c τῆμα ἔρ φύω sine		Φίσημα
iactura potuisset pra-		φῆω
teriri, cum aor. ἔτυ-	11	φῆνω
χεν, ἔφωχεν, ἔρ similia,	23	φῆμα
referre liceat ad τῶ	36	φῆω
χεν ἔρ φῶω, 178, 10.		φῆμα
d ὑφιστάμα pro ὑπι-		φῶ
χῶμα, polliceor, nō		φῶω
est inusitatū. sic enim	19	φῶμα
Xen. ὑφιστάμα ἔχεν,	30	φῶω
recipio & polliceor		
me habiturum.		Χαίνα f
e Vide supra τῆμα.	8	χαίνα
f χαίνα usitatiss. in	28	χῶω
prosa pariter ἔρ car-		χῆμα
mine.	17	χῶω vel χῶω
g χῆμα ἔρ χῶω potuis-		
sente ἔρ ipsa fortasse		χῆμα g
pratermitti. nā χῶω,		χῶω
χῶω ἔρ similia, pos-	17	χῶω vel χῶω
sunt deduci vel à		
χῶω (189, 18. ἔρ 27.)		Ψῶω h
vel ab Æolico χῶω,	26	ὠῶ
sublata prepositiua,		
353, 15. itidemque in		
χῶω (unde apud		
Eustath. est ἰπῶν ἀχῶω.) Æolicè fortassis ita retractus est accentus, ut in		
φῶω, ἔρ, ἔρ similibus.		
h Et Ψῶω usitatum est ἔρ Ψῶω, pro siccare.		

Recepta.

216 πῆλαιω ᾧ	359, 35
217 πῆλαιω ᾧ	309, 16
218 τῆμα	333, 6
219 τυχῆαιω	410, 2
220 ῥῆμα	379, 39 5
221 πῶ	415, 9
222 τῆμα	409, 29
223 τῆμα	ibidem
224 πῆλαιω	409, 35
225 τυχῆαιω	410, 5 10
226 τυχῆαιω	410, 2
Υ	
227 Υπὸχῶμα	412, 17
228 ὑφιστάμα	ibidem
Φ	
229 Φῆμα	386, 25
230 τῆμα	409, 41 15
231 φῆμα	413, 4
232 φῆμα	ibidem
233 φῆμα	ibidem, 5
234 φῆμα	412, 36
235 φῆμα	ibidem 10
236 φῶω	353, 13
237 φῶω	413, 9
238 φῶω, cremo.	
Χ	
239 χῶω	416, 5
240 χῶω	416, 3 15
241 χῶω	304, 17. & 416, 7
242 χῶω	416, 10
243 χῶω siue χῶω vel χῶω per pleonasmum &	346, 21.
244 χῶω	416, 27 10
245 χῶω	ibidem
246 χῶω seu χῶω	359, 5
Ψ	
247 Ψῶω	310, 27
Ω	
248 ὠῶ	417 35

HÆC Igitur sunt themata & quædam alia regulis illis generalibus prius positis comprehensa, quæ etiam si ne à poetis quidem vix recipiantur, ab illis tamē multa deriuantur vſitatiffima tempora, atque infinita penè ex his rursus composita: quæ omnia ad themata recepta è regione obſoletorum horum collocata, vel ad ea quæ ex iis cum eiſdem præpoſitionibus aut aliis partibus orationis componuntur, referri debent. Cæterum lexicographi plerique omnes, ii quæ potiffimum qui hodie copioſiores & omnia pulchrius ac rectiori ordine digeſſiſſe videri volunt, non ſolum receptis, ſed etiam obſoletis thematibus, imò & obuiſis quibuſuis ferè verborum perſonis, cuiuſcumque numeri & temporis fuerint, (nulla ſæpe illorum etymologiæ, pro qua aſſeſſenda huiuſmodi libros componi ſatis conſtat, habita ratione) ita paginas omnes referciunt, ſeu potiùs confundunt, vt quamuis omnia quæ ex iis petere eſt æquū, ordine alphabetico diſpoſita inueniantur: in multis tamen vix, ac ne vix quidem, ad certam germanorum ac receptorum thematum cognitionem ij poſſint peruenire, qui ad eam rem percipiendam iuſtis ſanè de cauſis omni ſtudio ac maximis laboribus cõtendunt. Inſtammato horum & laudando deſiderio nos plènè cumulate quæ ſatiſfacturos ſperamus in eo lexico, quod prope diem, modò cœptis faueat Deus optimus maximus, in lucem edituri ſumus, ſed & interea dum illud paramus, hoc libello quo pacto lexica illa, quæ iam illis præmanibus ſunt, promptius & expeditius maiori quæ cum fructu hac in re ad ſuos vſus debeant conuertere, doceamus. Quamuis igitur per verbi thema, quod in lexicis debuerat collocari, grammatici proprie intelligāt primam perſonam præſentis indicatiui deſinentem, in Barytonis quidem vocis actiuæ in ω quod nullo notetur accentu, & paſſiuæ in οουγ: in circumflexis verò vocis actiuæ in ω circumflexum, & paſſiuæ primæ & tertiæ coniugationis in ηουγ, & in ωουγ ſecundæ: atque in verbis non anomalis finitis in ηει primæ & ſecundæ coniugationis deſinentem in ηει, tertiæ in ουει: & vocis paſſiuæ in ηουγ primæ, in οουγ ſecundæ, in οουγ tertiæ, in οουγ quartæ: & quamuis hæc ſolæ terminationes pro thematibus eſſent in lexicis inueſtigandæ: videas tamē in plerisque hæc ſub aliis terminationibus aſſignari: ad quas interdum, ſi in primariis germana themata non inueniantur, erit confugiendum. Id autem ſit præcipue Inſinitiuorū præſentis ſub terminationibus præſentis inſinitiuū eiſdem vocis: tia pro thematibus

Obſoletorum thematum vſus.

Lexica copioſiora quid præter recepta themata in verbis & participiis contineant.

Vocabulorum etymologia in lexicis tractanda.

Verbi thema quid, & quot eius terminationes.

In barytonis ω ouγ.

In circumflexis

ω } ouγ.

ω } ouγ.

In verbis in ηει

ηει } ouγ.

ηει } ouγ.

ουει } ouγ.

ουει } ouγ.

ουει } ouγ.

ouγ } ouγ.

ouγ } ouγ.

ouγ } ouγ.

ouγ } ouγ.

ouγ } ouγ.

ouγ } ouγ.

posita, & eorum terminationes.

quæ in barytonis sunt ϕ pro ω , & $\iota\delta\alpha\gamma$ pro $\sigma\mu\sigma\eta$: in circumflexis $\epsilon\acute{\iota}\nu$, $\alpha\acute{\epsilon}\nu$ siue $\acute{\alpha}\nu$, & $\acute{\upsilon}\nu$ pro $\acute{\omega}$, & $\epsilon\acute{\iota}\omicron\delta$ atque $\acute{\epsilon}\acute{\omicron}\delta$ pro $\acute{\eta}\mu\epsilon\gamma$, $\acute{\alpha}\delta\omicron\alpha\gamma$ pro $\acute{\omega}\mu\epsilon\gamma$: in verbis in $\mu\epsilon$ regularibus $\acute{\epsilon}\nu\alpha\gamma$ & $\acute{\alpha}\nu\alpha\gamma$ pro $\eta\mu\epsilon\gamma$, $\acute{\delta}\nu\alpha\gamma$ pro $\sigma\mu\epsilon\gamma$, $\acute{\iota}\nu\alpha\gamma$ pro $\upsilon\mu\epsilon\gamma$, & in voce passiuâ $\delta\iota\alpha\gamma$ pro $\mu\epsilon\alpha\gamma$ horum exemplis, quòd nullibi non sint obuia, superfedendum duximus; in quibus, modò mutetur terminatio infinitiui in terminationem præsentis indicatiui eiusdem vocis, semper habebimus verum ac germanum thema. sed & plerumque in circumflexis, & nonnunquam in verbis in $\mu\epsilon$, meliùs exprimitur coniugatio infinitiui quàm per indicatiui terminationem. nam actiua circumflexorum in infinitiui pro numero trium Coniugationum tres habent distinctas terminationes, $\acute{\epsilon}\nu$ pro prima, $\acute{\alpha}\nu$ vel $\acute{\upsilon}\nu$ pro secunda, & $\acute{\upsilon}\nu$ pro tertia, cum præsens indicatiui vnicam tantum omnibus habeat, videlicet $\acute{\omega}$: passiuâ quoque eorundem in infinitiui primæ habent $\epsilon\iota\delta\alpha\gamma$, tertiæ $\acute{\epsilon}\delta\omicron\alpha\gamma$, cum in vtriusque indicatiui sit $\acute{\eta}\mu\epsilon\gamma$. sic & verborum in $\mu\epsilon$ actiuum infinitiui præsens in prima est $\acute{\epsilon}\nu\alpha\gamma$, in secunda $\acute{\alpha}\nu\alpha\gamma$, cum in vtriusque indicatiui sit $\eta\mu\epsilon\gamma$. tertia quoque verborum in $\mu\epsilon$ in voce passiuâ (licet occurrat rarissimè) meliùs per infinitiui $\delta\omicron\delta\alpha\gamma$ quàm per indicatiui terminationem $\sigma\mu\epsilon\alpha\gamma$, quam cum barytonis communè habet, dignosceretur. Tamen in circumflexorum actiua voce, pro terminatione $\acute{\omega}$ omnibus coniugationibus communi sæpenumero discretionis gratia ponitur thema finitum in $\acute{\epsilon}\omega$ pro prima, in $\acute{\alpha}\omega$ pro secunda, in $\acute{\upsilon}\omega$ pro tertia: & in voce passiuâ $\acute{\epsilon}\sigma\mu\epsilon\alpha\gamma$ pro $\acute{\eta}\mu\epsilon\alpha\gamma$ primæ, & $\acute{\delta}\sigma\mu\epsilon\alpha\gamma$ pro $\acute{\omega}\mu\epsilon\alpha\gamma$ tertiæ: sic & $\acute{\alpha}\delta\omicron\mu\epsilon\alpha\gamma$ pro $\acute{\omega}\mu\epsilon\alpha\gamma$ secundæ. Ponunt præterea Lexicographi aoristum primum infinitiui de-

Thematum circumflexorum terminationes.

Aoristus primus infinitiuorum thematis loco positus.

Impersonalium themata.

Quæ vocabula hoc libello excutiantur.

linentem in $\alpha\gamma$ cum characteristica futuri primi pro themate vocis actiuæ in ω vel $\mu\epsilon$: in $\delta\iota\omega\alpha\gamma$ pro $\sigma\mu\epsilon\alpha\gamma$ vel $\mu\epsilon\alpha\gamma$ vocis passiuæ: atque in $\alpha\delta\iota\alpha\gamma$ pro $\sigma\mu\epsilon\alpha\gamma$ vel $\mu\epsilon\alpha\gamma$ vocis mediæ, veluti planum fiet quum de variis aoristi primi formis immensam exemplorum syluam adducemus. Solent rursus, & maximè in iis quæ veluti impersonalia sunt, tertiam personam singularem, & interdum pluralem præsentis indicatiui, vel etiam alterius cuiusuis temporis & modi, pro themate collocare: ac denique infinitum ferè numerum earum vocum seu personarum quarum thema vel erat incertum, vt sæpe fit, vel inuestigatu difficile. Hæc nos vocabula & pleraque alia his similia, ita in puerorum gratiam paramus hoc opusculo tractare, vt non solum quæ sint aut esse possint eorum themata demonstremus, sed & vnâ methodum tradamus, qua

qua iuxta horum analogiam in reliquis omnibus, tam simplicibus quàm compositis, iisque vel regularibus vel irregularibus, vniuscuiusque thema sit inuestigandum. Ac primùm quidem barytonorum, deinde circumflexorum, & tertio loco verborum in μ presentia profertur: postea ordine de cæteris temporibus singularium agemus. Barytonorum presentia facile agnosceret quiuis ex iis quæ in ipso statim huius opusculi limine recensuimus esse in vnoquoque vocabulo considerata. & certe in his nulla prorsus inest difficultas, nisi fortè in paucis, quæ dialecto aut figura quadam poetica sunt inuenta. in aliis enim terminationis tantùm est habenda ratio: quæ modò mutetur in ω , si vocis sit actiua; aut in $\sigma\mu\alpha$, si sit passiva, proprium semper thema representatur. cuius rei periculi facere licet in sequentibus exemplis, quæ licet difficultatem ferè nullam contineant, in medium tamen adducere placuit, veluti & nonnulla alia satis facilia: vt scrupulum omnem è quorundam mentibus tolleremus.

De barytonorū presentibus.

- 10 H A E C Igitur sunt indicatiui tertiæ singularis, ἀπείθει, abstinet, abest: ἰφθαλμῶν, superpluit, id est, pluuia statim sequitur: λῶδ, utile est: * μέλλω, futurus est: μέλλω, cura est: μέλλω, parat: πέλα, est, sit: πέπεισ, decet: συγχετο δὲ ἰσχυρῶς, simul dirigit: συμφέρω, confert, prodest: ἀρωαριστῶ, placet quoque: ὁμοῦ, conuenit: ὑπεβίβω, subningit: sed hæc fere impersonalia sunt. ideoque neque thema magis proprium inuestigandum. at in sequentibus non item: vt in tertia plurali eiusdem modi φύεσι, producant. In imperatiui secunda singulari, ἀπαγε, apage, aufer, absit: ἰππέω, obserua, reuerere: ἔλα, vale, sanus sis: ἔπαγε, facesse hinc, apage: quæ sunt veluti aduerbia. In tertia singulari, πείθει, fidem faciat: in secunda plurali, ἀκούτε, audite: ἐλπίζετε, sperate, (ab ἐλπίζω poetico pro ἐλπίζω, vnde & in optatiui ἐλπίζομαι, sperarem, & in presenti vocis passivæ ἐλπίζομαι, spero, puto) ἰπατε, dicite, pro ἰπατε addito σ , ab ἰπασ pro ἰπασ, quod est ἀγορεύω: πλώετε, navigate, à poetico πλώω. In Optatiui tertia duali, κείσθω, irent, abirent. in tertia plurali, ἰπασθωσαν, tractarent: κείσθωσαν, subsisterent. in participio masculino, ἀδελφῶν, semper viuens: ἀννάων, & ἀνάων, perpetuò fluens: ἐκκῶν, cedens: μέδων, rex, imperator. Participia enim sepe redduntur per nomina: ἠφραν, sobrius: ἔλων, sanus: πλώων & πλώων, nauigans: [Pro acuto πλώων, legitur, in vulg. Lex. inuenies circumflex. πλώων, quali contractū ex πλώων, quod tamè pugnat cū regula 212, 27. Sicubi ergo πλώων reperitur, oportet vt per syncopen sit

In subiecti presentibus vt habeas thema, mutetur terminationes. * Pro λῶδ, utile est, apud Sophocl. inuenies λῶδ πλάω, vnde compos. λισπιλάω. $\epsilon\iota$ } $\epsilon\sigma\iota$ } ϵ } $\epsilon\tau\omega$ } $\epsilon\tau\epsilon$ } $\epsilon\tau\omega$ } $\epsilon\iota\sigma\tau$ } $\epsilon\omega\iota$ } $\epsilon\omega\iota$ } $\epsilon\omega\iota$ } in ω .

Participia reddi per nomina.

ANNOTATIO.

4775
 4776
 ANNOT.
 4777
 4778
 4779
 4780

ANNOT.
 in ω.

4781

4782

Participia neutra
 pro nominibus sub-
 stantiuis.

Participia neutra
 absolue poni.

οὐκ in ω.

In sequentibus ac
 similibus barytono-
 rum presentibus, ut
 habeatur thema, mi-
 tentur si iecta ter-
 minationes.

ANNO TATIO.

4783

ANNO T.

in ω.

factum vel ex πάλιν nauigans, vel ex πάλιν existens, et
 πάλιν πάλιν ex πάλιν πάλιν. At in πάλιν apud Hom.
 per apocopen ex πάλιν πάλιν, teste Etymologo, Suida,
 Eustath.] συνάγων, collega. in nominatipo plurali, in-
 πάλιν, procedentes, cum nauibus venientes: κρηιοντες, 5
 puluerem excitantes: νυκταντες, cordati: (hinc aduerbium
 νυκταντες, cordate, prudenter, considerate, quod & νυκταν)
 πάλιν πάλιν, circumnauigantes: πάλιν πάλιν, prius eru-
 pentes: πάλιν πάλιν, aduersarij: in fœminino singulari,
 † αὐδῶσα, cantans, tragoedia carens. [αὐδῶσα citatur in
 vulg. Lex. ex Hom. Odys. cum iisdem interp. sed men-
 dose. scribendum enim αὐδῶσα: ut est Od. ε, ἰδὲν
 αὐδῶσα ὀπί κελῆ, intus canans voce pulchra. at Od. η,
 Κρηιος εἰ ἰδὲν ἀκρον αὐδῶσας ὀπί κελῆ, ab αὐδῶ, quod
 eiusdē est significationis, & in prosa disyllabas effertur
 ἰδῶ.] διδύμοδῶσα, qua factibus est gemillis: πάλιν πάλιν,
 πάλιν πάλιν, prominens, à πάλιν pro πάλιν. 112, 1. πάλιν πάλιν,
 male culta: in plurali πάλιν πάλιν, & resoluta diphthongo,
 verſoque ε in η, πάλιν πάλιν, concludentes, ingentes,
 in neutro singulari, ἐπιπῶν, deficiens, defectus. Participia 27

neutra interdum per nomina substantiua redduntur:
 pro nominibus sub-
 stantiuis. participia neutra, præcipue quæ à verbis
 impersonalibus ducuntur, non raro absolute capiuntur,
 µετέωρον, cum penitentes: τὸ συµφιέειν seu Atticè (401, 23.)
 συµφιέειν, commodum & utilitas: τὰ συµφιέειν, commo- 31
 dates, res utiles: συµφιέειν, secum aliud tollens: τὰ συµφιέειν
 & secum alia trahentia, quibus sublati altera quoque
 tolluntur. In tertia singulari indicatiui passiu, vbi multa
 impersonaliter sumuntur, ἀεζέχεται, ornatur, deliciatur.
 ἀεζέχεται, contrariatur: ἀεζέχεται, venitur: εὐδῶσα, 39
 mi paret, videtur: ἐµίεται, saltat: ἐνδῶσα, licet, fieri potest:
 ἐπιπύεται, aduertitur: ἰδῶσα, apparet, videtur: κρηιόνεται,
 coërcet: κρηιόνεται, at tollitur, fastigiatur, effruescit: à κρη-
 ῖον pro κρηιόν per poëticā metathesim. [Verū Ety-
 mol. vel regulariter ortū vult è κρηῖος aceru, vt sit, acer- 35
 natur: vel per syncopen è κρηῖονος galea, vt sit, in norem
 galea assurgit, pro κρηῖόνεται: vel per metathesim & pro-
 pen ex eodem κρηῖος, pro κρηῖόνεται.] κρηῖονεται, glacia-
 tur, refrigerat, cogitur: λήθεται, dormit. [Pro λήθεται,
 quod extat etiam apud Hesychiū, scribendum fortasse 40
 λήθεται, vt pro λήθεται apud eundem Hesychium Suidas
 & alij habent λήθεται: nisi poëtica hic sit epenthesis,
 & πάλιν πάλιν ὄρεα citat idem Hesych. pro quo alibi πάλιν
 πάλιν.] κρηῖονεται, partitur, à κρηῖονεται poëtico pro κρη-
 ῖονεται: πάλιν πάλιν, circumnauigat: 40

πάλιν πάλιν, circumnauigat: 40

πείσται, fidem habet: αἰσαρήρται, adiungit, aptat: μεφύεται, texitur, Doricum pro μεφύεται: τείνται, laedit, nocet. [At pro Helychij σείσται, sine diphthongo reperies alibi ANNOT. είν) : pro ηύσται), alibi ηύσται), cicuratur, mansuescit.]
 5 στωμεφύεται), innotescit : ηύσται), mitescit: τούδεται), in casseum coit, concresecit: φέεται), apparet, videtur : τωυροδέεται), precipitur, τωυρωυεται), exundat. in tertia plurali, ερίσται), in radice manent, innituntur radice. [Sed mendolum est ερίσται). verum ερίσται) : idque non praesens, ANNOT.
 10 sed praeteritum perf. à ρίσα, vt ερίσται) à ριπται) : ερίσται), volitant sublimis; mouentur, sunt instabiles: ελάνται), vertuntur, voluntur : πλάνται), sunt, accidunt: πύσται), praeclaudunt, à πύσται), pro πύσται) 312, 1. σούρται), πύσται), vna redeunt: ούλα ποδού), simul vestem exiunt: 15 τωυροδέεται), sublucent. In secunda singulari imperatiuij άρτα, praeceteris: ού, puta, crede: αἰσάσαι, superis: τωυρτα, fac vt videare. in tertia eiusdem, πλίσσαι, sit. In secunda singulari Optatiuij, μάλισσαι, insanas. in tertia eiusdem, τωυροδέεται), augetur. In tertia singulari subiunctiuij, πλάνται), sit, fiat. in tertia plurali, εδάνται), edant, & edantur, apud Phocylidem: vbi etiam legitur εδάνται), edentur, à futuro secundo indicatiuij medij εδούμαι, 309, 22. In participio masculino, εσθόμεν), pendens, perpetuum: εύθόμεν), possibilis, contingens: εύθόμεν), moratus. 25 [εύθόμεν) pro moratus, incessens, alibi non reperio ANNOT. quam in vulg. Lexicis. videtur accipi etiam posse pro insus per colum, ab ήρω colo, per colum transmitto, quod & circumflexe ήρω. at νόόμεν), verius est, qui luitur, qui persoluitur: percussus, seu, qui percutitur, est ενόόμεν).]
 30 ήπυροόμεν), hauriens: τινόόμεν), percussus: μελόόμεν), tabescens: αϊροόμεν), mortuus: όπύροόμεν), versans in conspectu: πιπυροόμεν), maturescens: αἰλιμυροόμεν), superstes: αἰτιμυροόμεν), liquefactus: αἰφαιόμεν), vulgaris: αἰφροόμεν), tunicis conuolutus: ποσόμεν), coctus: 35 πύροόμεν), volans, vel est aor. sec. medij à πύρομαι: αἰσάσαι, αἰσάσαι, deprauatus: σέροόμεν), colens, religiosus: εριφόμεν), supinus, securus: συμπαρικτέροόμεν), simul extensus: στωλιπόροόμεν), implicatus orbibus: στωπιόροόμεν), sequens. χροόμεν), iratus, poëticum est: ήροόμεν), 40 rugiens, euilans, ululans. in masculino plurali, ενπύροοι, λαπόροοι, variantes: δπυροόμεν), & in accusatiuo, έπυροόμεν), plascantes: κροόμεν), de silente: εκκλόροόμεν), inuocantes, hortantes: ομροόμεν), affectu propensi, cupientes. [ομροόμεν) legitur etiam apud Helychium, itidemque εμροόμεν): alibi vero per ε, ιμροόμεν) & ιαροόμεν). ANNOT.

apud eundem etiã est ἀεισομένη, expositum προσημνία,
 alibi vero ἀεισομένη, à πρώτῳ valto.] τιμαπαροφειδικοί, qui
 vna feruntur: ψαλαξοίμοι, male facti. in terminino sin-
 gulari, ἀεισομένη, uasitata: νεονιφειδικοί, niue leuiter ma-
 defacta. in neutro sing. εὐοφ(λό)οιρον, quod contracta hy-
 potheca concreditum est. in plurali, πείων λεγέδρα, con-
 trouerfa: σωμαποικτόμοι, congetita. Sed hæc faciliora
 sunt quàm quæ explicacione indigeant. veniamus itaq;
 ad ea barytonorum præsentia, quæ dialectis aut figura
 præsentia barytono- quæ quædam sunt inuerfa. & certè ea non sunt negligenda, 10
 rii dialectis inuerfa. Barytona facta è quæ quædam sunt inuerfa. & certè ea non sunt negligenda, 10
 Barytona facta è quæ quædam sunt inuerfa. & certè ea non sunt negligenda, 10
 circumflexis Atticè. quæ Attici è prima circumflexorum coniugacione fe-
 cerunt Barytona: de quibus 304, 10. & 350, 26. Hæc ma-
 gna ex parte fiunt è finitis in ψω, ξίω, πία, λία, aut si
 mauis ψῶ, ξῶ, πῶ, λῶ, retracto accentu, & præsentis Ba-
 rytoni accepta terminatione, quæ in voce act. & med. 15
 à fut. primi terminatione non differt, nisi in quinta
 coniugacione, vnde fit vt huiusmodi præsentia finita
 in ψω, ξω, σω, fut. temporis esse credantur, quòd ψ, ξ, &
 simplex σ, illius propriæ sint characteristicæ, præsentium
 autem regularium nunquam. In his cautio est adhi- 20
 benda, ne eorum thema vt in futuris, sed vt in præsen-
 tibus indagetur: vt videlicet sola terminatio in iis quæ
 sunt vocis act. mutetur in ω, & in ομοι in iis quæ sunt
 passiuæ, vt φ, in ω in sequentibus, ἀμφέψην, recoquere:
 ἀφιψήν, decoquere: ἐμφέψην, incoquere: ἐξέψην, elixare: 25
 κωφέψην, decoquere, vnde & in passiuo κωφέψηται, decoqui-
 tur, à κωφέψουσι: σωψήν, concoquere, & in participio
 præsentis passiuo σωμαψέμεθ, concoctus, à σωψέμεθ:
 σέψην, aut è coquere: quæ componuntur ab ἐψω, coquo.
 Idem iudicium de compositis ab αἰξω, augeo, vt ἐξαιξω, 30
 immodicè augeo, excrefcere facio: προαἰξουσι, vnde προ-
 αἰξήτης, praauget: sic de cæteris ductis ab iis quæ locis
 citatis sunt enumerata, vt à μέλω in tertia sing. impera-
 tiui, μέλιτω, cura sit: & à μέλουσι in tertia præsentis in-
 dicatiui passiu, μέλιται, cura est: quibus adde αἰσω, audeo: 35
 & λαύξω, obtineo, oblecto, opulor. Ea quoque velim con-
 siderari, quæ communiter desinunt in σω, & Atticè in
 quærenda in πῶ, & πῶ, de quibus 157, 18. hæc enim in Lexicis offendes nūc
 contra. cum hac, nunc cum illa, & quandoque sub vtraque ter-
 minatione absque vlllo discrimine posita. Æoles hæc 40
 ζω in σω aut πῶ. interdum per ζω efferunt: sub qua tamen voce vix in-
 uenientur, sed sub σω aut πῶ. rursus iidem quædam in
 πῶ scribunt per σω: vnde in participio præsentis passiuo
 ὁστέμεθ, circumspiciens: & in tertia imperfecti eiusdem
 vocis ὄστέω, videbat, sine augmento, ab ὄσομεθ, ὄσομεθ:
 &

et cum Dorica præpositione ποῖ pro αὐτῶ, πολίτοισι, in tertia persona πολίτοισιται, afficit. Dorica etiam quæ pro ζ habent οδ (de quibus 4, 11.) non cum οδ, sed cum ζ sunt inquirenda: vt μελιόδουται, modulatur, non in μελιόδουσι, sed in μελιόδοισι. Interdum & alia figura immiscetur, vt aphæretis in φαιρέσθην, pila ludere, pro φαιρέζην à φαιρέζω. Bæoti hæc scribunt per geminum δδ, vt θεείδδην pro θεείζην, metere, a statem traducere.

οδω εφ δδω in ζω.

Aduertenda quoque sunt composita e præpositionibus quas dialecti aut poetæ pro communibus vsurpare solent, vt Attici ξω pro σω, 249, 21. & 210, 20. Doros ποῖ παραί, άπαι, ύπαι: εφ pro αὐτῶ, 249, 35. Æoles άμπι pro άμφι, 250, 3. & poetæ cum ύω, κτ, παρῶ, ενι, κτῆ, παρῆ, άπαι, ύπαι, pro εν, κτ, παρῆ, άπαι, ύπαι: & ante cōsonantes ποῖ rursus ύω, κτ, παρῆ, άπαι, ύπαι ante cōsonantes abiecto α finali, & v ticē.

Composita cum ξω, ποῖ, άμπι, ενι, κτῆ, παρῆ, άπαι, ύπαι: εφ cum ύω, κτ, παρῶ, ενι, κτῆ, παρῆ, άπαι, ύπαι: & ante cōsonantes ποῖ rursus ύω, κτ, παρῆ, άπαι, ύπαι ante cōsonantes abiecto α finali, & v ticē.

ac τ variè mutatis, veluti docuimus 404, 5. & seq. 405, 31. & seq. Huiusmodi cōpositorū tā præsentis quàm alterius temporis themata certius ac crebrius cum cōmunibus & vulgatis præpositionibus, quàm cum aliis inueniuntur. sic in compositis ex δάτ, ύπῶ, ἐπι, άνω, κτ, κτ, & verbis

Cum δάτ, ύπῶ, ἐπι, άνω, κτ, κτ, ante propria vocali vltima, videlicet α, ε, ο, mutarent tenues cales aspiratas Ionice.

à vocali aspirata inchoatis, quæ communiter abiecta π, τ, in aspiratas φ, θ, (vt dictum est 172, 1. & 10.) si Ionice dialecto retineant tenues π, τ, (118, 30.) eorum themata certius cum φ, θ, inueniuntur: vt άπηγίωσι Ionice in άφηγίωσι, πατρο: άπορώ in άφωρώ, respicio: άποσίοσι in άφωσίοσι άμω, εχρη: υπέλκω in εφέλκω, attraho: ε πορώ in εφωρώ, administro: ε πορώ, administrare: κηπέλωσι in κηῖπέλωσι, attingo: κητήκω in κηῖτήκω, deuenio, pertingo: (vnde impersonaliter κητήκω, pro κηῖτήκω, par est, pertinet) κηῖπέλωσι in κηῖπέλωσι, deuolo:

κητέλωσι, despicio, prospicio, in κηῖτέλωσι κηῖτοῶ: è contracto κηῖτοῶ solutione Ionica vocalis circumflexæ in εω, factum est κηῖτοῶ sic à simplici ὀρῶ fit Ionicum ὀρία, ὀρέεις, ὀρίζ, cerno, inspicio, is, it: vnde & participium ὀρίων, cernēs, vident, intuens: vide 179, 15. dicunt tamen & κηῖτοῶ. vnde in participio κηῖτοῶν & κηῖτοῶν, despicens, prospiciens. Cæterum dialectorum diuersitas quæ in Barytonorum præsentibus occurrit, vix vllam in rimando themate difficultatem asserre potest. nihil enim refert quam uæ dialectis ut habeat terminationem alicuius temporis persona: sed beatum thema, multaliscumque fuerit, semper mutanda est in α aut ομαι, tentur terminatio: vt habeatur thema. tantum animaduertendæ sunt personæ, quæ crebrius ob dialectos in his terminationem variant: veluti secunda & tertia singulares præsentis indicatiui, quæ pro ζς & ζ, Doricè definunt in ις & ες, vt

Ionismus.

In præsentium barytonorū uocis acti- uæ dialectis ut habeatur thema, multaliscumque fuerit, tentur terminatio: vt habeatur thema. tantum animaduertendæ sunt personæ.

sonæ, quæ crebrius ob dialectos in his terminationem variant: veluti secunda & tertia singulares præsentis indicatiui, quæ pro ζς & ζ, Doricè definunt in ις & ες, vt

ις } ιις α.
ε } ιις α.

οἷος
ἀντιδῶ
οὐκ
οὐκ
οὐκ
οὐκ

ἴδω

in ω.

ἴδω

οὐκ

ANNOTATIO.

Mutentur sequentes
terminaticnes.

οὐκ

in ομω.

οὐκ ἴδωσιν οὐκ ἴδωσιν, sibilas, sibilat, pro οὐκ ἴδωσιν, οὐκ ἴδωσιν: vbi & ζ Dorico more migravit in οδ. tamen hæc terminaticnes rarius occurrunt: sæpius verò primæ personæ plurales cuiusvis temporis in *μω* & *μωδω* pro *ἴδω* & *μωδω*: & tertia in *οὐκ*, *οὐκ*, & *οὐκ*, pro *οὐκ*, *οὐκ*, & *οὐκ*: quorum non pauca exempla suis locis adducemus: istud etiam Dorum est proprium. Iones non rarò tertias singulares cuiusvis temporis subiunctiuorum in η, efferunt per ηοι: vt, *πυμφαίνηοι*, totus splendeat, undique vel in totum luceat. Tempora infinitiuorum in ζυ Barytonum crebro iidem Iones per *ἴδω*: sed mutetur *ἴδω* in ω, habebis thema: vt, *ἀκούω*, audire, *ἀκούω*, audio: sic *ἄσασινω*, regnare: *ἐκωσίνω*, minari, terrere: *ἴσασινω*, sedere: *ὀπυίνω*, coire, uxorem ducere: *σκοπάζω*, spectare, speculari. Dores hæc per *ἴδω* efferunt, & interdum per *οὐκ*: vt, *οὐκ ἴδωσιν*, sibilare, pro *οὐκ ἴδωσιν*, vbi ζ quoque migravit in οδ. iidem Dores in femininis Barytonorum participiis mutant & in οι, vt, *πατριώδεσσι*, ore patulo pronuntiantes vel canentes. [Non scribendum est *πατριώδεσσι*, quasi compositio sit ex *πατρὸ* & *ἴδω*, vt innuit interpretatio, *patulo ore canentes*: sed *πατριώδεσσι*, vt Theocriti (Idyll. 15.) & textus habet & scholia: Doricè nimirum pro *πατριώδεσσι*, 4, 10. & 119, 17. Sunt qui malint *πατριώδεσσι*: vt poetica epenthesi factū sit ex *πατριάσιν*, quod apud Hesych. extat. Suidas pro eodē habet *πατριώδεσσι*, quod (vt Hesych. suū *πατριώδεσσι*) exp. *ἀλαζοδία*, at Schol. Theocriti *πατριώδεσσι*, loqui ore latius diducatiui vocis passiuæ, quæ Ionicè desinit in *ωω* pro η, mutetur *ωω* in *ομω*, habebis thema: vt, *ἀνείρω*, interro-
gas: *ἀνείρω*, interrogo: sic *ἰξείρω*, interrogas: *ἰξείρω*, indiges: *δοξείρω*, gloriaris: *κοιξείρω*, coërces: *μυμείρω*, accusas: *μυμείρω*, adiens obsecras, precibus agis: *μίσω*, miseris: *μίσω*, iter facis, à poetico *μίσω* pro *μίσω*, vnde & participium *μίσω*, rediens, & in imperfecto *μίσω*, quod & *μίσω*, sine augmento pro *μίσω*, ibat. Idem sentiendum de cæteris dialectorum vocis passiuæ terminationibus, quæ, vt habeas thema, mutandæ sunt in *ομω*: vt in secūda singularis præsentis imperatiui, quam pro ω Iones efferunt per ωο: vt, *ἀείδω*, cane, verso ω in *ομω*, confurgit thema *ἀείδω*, cano: sic *ἀείρω*, colo. *ἰξείρω*, interroga: *ἰξείρω*, spera: *ἰξείρω*, spera: *ἰξείρω*, obliuiscere: *ἰξείρω*, doleas, ingemisco: *ἰξείρω*, vido: *μυμείρω*, demulce: *μυμείρω*, transi: *μυμείρω*, sis memor: *μυμείρω*, memento: *μυμείρω*, quare: (hæc duo à poetiis *μυμείρω*, *μυμείρω*, quæ facta

facta sunt ex $\mu\acute{\alpha}\nu\omicron\mu\alpha\iota \mu\acute{\alpha}\nu\omicron\mu\alpha\iota$, $\mu\acute{\alpha}\nu\omicron\mu\alpha\iota \mu\acute{\alpha}\nu\omicron\mu\alpha\iota$) $\nu\acute{\epsilon}\omicron\sigma\tau\omicron$, vide: $\dot{\iota}\delta\eta\rho\omicron$, plora: $\pi\alpha\rho\acute{\iota}\zeta\iota\omicron$, asside: $\alpha\dot{\sigma}\iota\delta\eta\rho\iota\omicron$, aspice, circumspice: $\alpha\dot{\sigma}\phi\epsilon\dot{\iota}\delta\iota\omicron$, parce: $\sigma\acute{\alpha}\zeta\iota\omicron$, vale: $\phi\epsilon\dot{\iota}\delta\iota\omicron$, parce utare: $\phi\eta\tau\zeta\iota\omicron$, clama, vocē ede, loquere: $\dot{\iota}\pi\alpha\lambda\acute{\alpha}\delta\iota\omicron$, fuge, vita: $\chi\acute{\alpha}\nu\omicron$, irasce: $\dot{\iota}\pi\alpha\lambda\acute{\alpha}\delta\iota\omicron$, & familia. Dores hęc per $\delta\iota$ efferunt, $\dot{\iota}\pi\tau\acute{\alpha}\lambda\alpha\delta\iota\omicron$, aggredere: migrante $\delta\iota$ in $\omicron\mu\alpha\iota$, redditur thema $\dot{\iota}\pi\tau\acute{\alpha}\lambda\alpha\delta\iota\omicron\mu\alpha\iota$, aggredior. sic $\dot{\iota}\zeta\delta\iota$, confide: $\pi\acute{\iota}\tau\delta\iota$, volu: $\tau\acute{\iota}\rho\pi\delta\iota$, & Ionicē $\pi\acute{\epsilon}\rho\pi\omicron$, delectare: $\phi\epsilon\acute{\alpha}\zeta\delta\iota$, & Ionicē $\phi\epsilon\acute{\alpha}\zeta\iota\omicron$, vide, perspice, considera. Poētæ interdum duarum dilectorum proprietates miscunt: vt, $\alpha\acute{\omega}\zeta\acute{\alpha}\tau\delta\iota\omicron$, inspice, pro $\alpha\acute{\omega}\zeta\acute{\alpha}\zeta\delta\iota$ ab $\alpha\omega$ -mixtio, $\zeta\acute{\alpha}\zeta\omicron\mu\alpha\iota$, vbi Ionicē $\iota\omicron$ pro ι , & Doricē $\sigma\delta$ pro ζ . sic $\beta\omega\chi\eta\lambda\acute{\alpha}\sigma\delta\iota\omicron$, quod & $\beta\omega\chi\eta\lambda\acute{\alpha}\sigma\delta\iota\omicron$, Bucolicē cane, id est, pastoraliter, $\dot{\alpha} \beta\omega\chi\eta\lambda\acute{\alpha}\zeta\omicron\mu\alpha\iota$: hinc in subiunctiuo $\beta\omega\chi\eta\lambda\acute{\alpha}\sigma\delta\iota\mu\iota\delta\tau\alpha$, Bucolicē canamus: & in futuro primo actiuo $\beta\omega\chi\eta\lambda\acute{\alpha}\zeta\iota\sigma\tau\epsilon$, bucolicē canes, pro $\beta\omega\chi\eta\lambda\acute{\alpha}\zeta\iota\sigma\tau\epsilon$: vide 397, 7. In Optatiuo tertia pluralis exit Ionicē in $\omicron\iota\alpha\lambda\sigma$ pro $\omicron\iota\sigma\lambda\sigma$: vt, $\acute{\alpha}\zeta\iota\alpha\lambda\sigma$, ducerentur. versa terminatione $\omicron\iota\alpha\lambda\sigma$ in $\omicron\mu\alpha\iota$, fit thema $\acute{\alpha}\zeta\zeta\omicron\mu\alpha\iota$. sic $\delta\acute{\alpha}\tau\phi\iota\omicron\gamma\iota\alpha\lambda\sigma$, reportarent: $\dot{\iota}\pi\omicron\iota\alpha\lambda\sigma$, sequerentur: $\chi\eta\lambda\omicron\gamma\iota\alpha\lambda\sigma$, applicarent: $\lambda\alpha\zeta\omicron\iota\alpha\lambda\sigma$, corrumpant, ceperint: $\sigma\omega\mu\phi\iota\zeta\zeta\iota\alpha\lambda\sigma$, consueverent, assentirentur: $\phi\lambda\zeta\zeta\iota\alpha\lambda\sigma$, comburantur. In subiunctiuo iidem Iones in secunda persona singulari pro η ponunt $\eta\alpha\iota$: vt, $\nu\acute{\iota}\eta\alpha\iota$, $\epsilon\alpha\iota$: $\dot{\iota}\pi\acute{\omega}\rho\eta\alpha\iota$, fruaris: vnde verso $\eta\alpha\iota$ in $\omicron\mu\alpha\iota$ fiunt themata $\nu\acute{\iota}\omicron\mu\alpha\iota$, $\dot{\iota}\pi\acute{\omega}\rho\eta\mu\alpha\iota$. [Sed Etymol. $\dot{\iota}\pi\acute{\omega}\rho\eta\alpha\iota$ non præsens esse tradit, sed aor. 2. ideoq; exponit etiam $\delta\acute{\alpha}\tau\lambda\alpha\omega\sigma\eta$. Hesych. quosq; vt $\dot{\iota}\pi\acute{\omega}\rho\eta\alpha\iota$, sic $\dot{\iota}\pi\alpha\upsilon\rho\acute{\epsilon}\iota\alpha\iota$ exponit per aor. $\delta\acute{\alpha}\tau\lambda\alpha\upsilon\tau\eta\alpha\iota$, 303, 1.] In passivis Barytonorum præsens participii nihil quod thematis inuestigatorem remorari possit video, nisi fortē syncopen, vt in $\acute{\alpha}\rho\epsilon\delta\eta\rho\delta\iota\omicron$, $\acute{\alpha}\lambda\lambda\eta\rho\delta\iota\omicron$, $\acute{\alpha}\rho\eta\rho\delta\iota\omicron$, $\delta\acute{\epsilon}\gamma\eta\rho\delta\iota\omicron$, $\acute{\epsilon}\zeta\delta\eta\rho\delta\iota\omicron$: de quibus pagina 370, versu 20. 32. & pag. 372, versu 4. & 12. Idem verò est sentiendum de eorū compositis, vt $\sigma\omega\mu\alpha\zeta\delta\eta\rho\delta\iota\omicron$ pro $\sigma\omega\mu\alpha\zeta\delta\eta\rho\delta\iota\omicron\mu\epsilon\tau\omicron\sigma$, congregatus, $\dot{\alpha} \sigma\omega\mu\alpha\zeta\epsilon\acute{\iota}\zeta\eta\rho\mu\alpha\iota$: $\acute{\epsilon}\zeta\acute{\alpha}\lambda\lambda\eta\rho\delta\iota\omicron$ pro $\acute{\epsilon}\zeta\acute{\alpha}\lambda\lambda\eta\rho\delta\iota\omicron\mu\epsilon\tau\omicron\sigma$, exiliens, ab $\acute{\epsilon}\zeta\acute{\alpha}\lambda\lambda\eta\mu\alpha\iota$: $\dot{\iota}\pi\acute{\alpha}\lambda\lambda\eta\rho\delta\iota\omicron$, insiliens, pro $\dot{\iota}\phi\alpha\kappa\theta\eta\rho\delta\iota\omicron$, $\dot{\iota}\phi\acute{\alpha}\kappa\theta\eta\mu\alpha\iota$: [præpositio $\dot{\iota}\pi\acute{\alpha}$ poeticē propriam vocalem non amisit] $\eta\sigma\eta\pi\acute{\alpha}\lambda\lambda\eta\rho\delta\iota\omicron$, desiliens, pro $\chi\eta\lambda\phi\alpha\kappa\theta\eta\rho\delta\iota\omicron$, Ionicē (118, 30.) π præpositionis $\delta\acute{\alpha}\tau$ non mutatum fuit in ϕ ante vocalem aspiratam: tamen nonnulli leni spiritui scribendum censent $\acute{\alpha}\lambda\lambda\eta\rho\delta\iota\omicron$ ob syncopen. idem ergo iudicium in $\eta\sigma\eta\pi\acute{\alpha}\lambda\lambda\eta\rho\delta\iota\omicron$, insiliens, pro $\eta\sigma\eta\pi\acute{\alpha}\lambda\lambda\eta\rho\delta\iota\omicron\mu\epsilon\tau\omicron\sigma$ $\dot{\alpha} \eta\sigma\eta\pi\acute{\alpha}\lambda\lambda\eta\rho\delta\iota\omicron\mu\alpha\iota$: & in $\mu\epsilon\tau\acute{\alpha}\lambda\lambda\eta\rho\delta\iota\omicron$, transiliens, pro $\mu\epsilon\tau\acute{\alpha}\lambda\lambda\eta\rho\delta\iota\omicron\mu\epsilon\tau\omicron\sigma$ $\dot{\alpha} \mu\epsilon\tau\acute{\alpha}\lambda\lambda\eta\mu\alpha\iota$: $\dot{\iota}\pi\acute{\alpha}\zeta\acute{\alpha}\lambda\lambda\eta\rho\delta\iota\omicron$, transiliens, superiliens, pro $\dot{\iota}\pi\acute{\alpha}\zeta\acute{\alpha}\lambda\lambda\eta\rho\delta\iota\omicron\mu\epsilon\tau\omicron\sigma$, ab $\dot{\iota}\pi\acute{\alpha}\zeta\acute{\alpha}\lambda\lambda\eta\mu\alpha\iota$: $\dot{\iota}\pi\acute{\alpha}\rho\eta\rho\delta\iota\omicron$, artus, congruens, pro $\dot{\iota}\pi\acute{\alpha}\rho\eta\rho\delta\iota\omicron\mu\epsilon\tau\omicron\sigma$, ab $\dot{\iota}\pi\acute{\alpha}\rho\eta\mu\alpha\iota$: $\dot{\iota}\pi\acute{\alpha}\delta\eta\gamma\eta\rho\delta\iota\omicron$, artus, congruens, pro $\dot{\iota}\pi\acute{\alpha}\delta\eta\gamma\eta\rho\delta\iota\omicron\mu\epsilon\tau\omicron\sigma$, ab $\dot{\iota}\pi\acute{\alpha}\delta\eta\gamma\eta\mu\alpha\iota$, χ in γ

ANNOTATIO.

ante μ : $\alpha\upsilon\tau\omicron\gamma\acute{\alpha}\rho\mu\omicron$, excitatus, pro $\alpha\upsilon\tau\omicron\chi\acute{\alpha}\rho\mu\omicron$, ab $\alpha\upsilon\tau\omicron\gamma\acute{\alpha}\rho\mu\omicron$. sic $\epsilon\pi\acute{\alpha}\gamma\mu\omicron$, $\epsilon\pi\alpha\gamma\mu\acute{\eta}\nu$, alliciens, pro $\epsilon\pi\alpha\gamma\mu\omicron$, $\epsilon\pi\alpha\gamma\mu\acute{\eta}\nu$, ab $\epsilon\pi\alpha\gamma\mu\omicron$: $\epsilon\pi\acute{\alpha}\gamma\mu\omicron$, ruitans, pro $\epsilon\pi\acute{\alpha}\gamma\mu\omicron$, $\epsilon\pi\alpha\gamma\mu\acute{\eta}\nu$, ab $\epsilon\pi\acute{\alpha}\gamma\mu\omicron$: $\epsilon\pi\acute{\alpha}\gamma\mu\omicron$, legitur apud Hesiod. Erg. 2. vbi Molchopulus quoque per syncopen dictum vult pro $\epsilon\pi\acute{\alpha}\gamma\mu\omicron$, sed tum scribendū potius $\epsilon\pi\acute{\alpha}\gamma\mu\omicron$, cliso tantum σ , vt in $\alpha\rho\chi\mu\omicron$, $\sigma\epsilon\mu\mu\omicron$, & similibus. alioquin eadem syncope factum videretur ex $\epsilon\pi\acute{\alpha}\gamma\mu\omicron$, a them. $\epsilon\pi\acute{\alpha}\gamma$, quod Helychio est $\epsilon\pi\acute{\alpha}\gamma\mu\omicron$, inuestigo. Doricè esset pro $\epsilon\pi\acute{\alpha}\gamma\mu\omicron$, 119, 15.] $\chi\mu\omicron$, pendens ab aliquo, harena, pro $\chi\mu\omicron$, ab $\chi\mu\omicron$: $\chi\mu\omicron$, existens, natus, pro $\chi\mu\omicron$, a poetico $\chi\mu\omicron$, sum, fio: hinc compositum cum $\iota\pi\acute{\iota}$, $\iota\pi\iota\chi\mu\omicron$, accedens, profectus,

Circumflexorū praesentia.

insequens. Atque hactenus de barytonorū praesentibus, veniamus ad Circumflexa: in quibus hoc vnū tempus, & indicatiuorum imperfectum sunt tantum consideranda. nam cætera cum barytonis habent communia. Hæc duo tempora à barytonis & verbis in μ facile vel accentu vel terminatione dignoscuntur. si qua sit difficultas, sita est in dialectis, & vt vnam coniugationem ab altera discernere queamus. omnes enim communē

Terminationes circumflexorū duabus, eandem in prima singulari subiunctiuī: & in prima plurali $\acute{\omega}\mu\omicron$, in tertia $\acute{\alpha}\sigma\iota$: & in subiunctiuo passiuo seu medio, $\acute{\alpha}\mu\omicron$, $\acute{\alpha}\mu\omicron\theta\omicron\upsilon\upsilon$, $\acute{\alpha}\mu\omicron\theta\omicron\upsilon\upsilon$: in nominatiuo singulari participij masculini actiuī $\acute{\omega}\nu$. præterea prima & tertia coniugatio eandem habent terminationes per omnes personas optatiuorū, & per omnes casus participiorum cuiusuis generis & numeri, ac cuiuscumq; vocis: adhæc per quasuis primas personas cuiuscumque numeri aut temporis, atque etiam per quasuis tertijs plurales, nisi in imperatiuis. in imperatiuo verò passiuo & in imperfecto eiusdem vocis eandem habent secundam singularem, videlicet $\acute{\omega}$. In huiusmodi itaque locis iudicio est opus, vt vera & propria verbi cōiugatio agnoscat: quod facile fiet, si in Lexico pro themate $\acute{\omega}$, inueniatur (vt sæpe fit) $\acute{\epsilon}\omega$, aut $\acute{\alpha}\omega$, aut $\acute{\omicron}\omega$: aut etiam infinitiuus in $\acute{\epsilon}\nu$ pro prima, in $\acute{\alpha}\nu$ vel $\acute{\alpha}\nu$ pro secunda, in $\acute{\omicron}\nu$ pro tertia: & in deponentibus seu passiuīs pro themate $\acute{\iota}\mu\omicron$ ponatur $\acute{\iota}\mu\omicron$ aut infinitiuus $\acute{\epsilon}\acute{\omicron}\mu\omicron$ pro prima, & $\acute{\delta}\acute{\omicron}\mu\omicron$ aut $\acute{\epsilon}\acute{\omicron}\mu\omicron$ pro tertia: at thema $\acute{\alpha}\mu\omicron$ indicat verbum esse secundæ coniugationis, non aliter quàm $\acute{\alpha}\mu\omicron$ aut infinitiuus $\acute{\alpha}\acute{\omicron}\mu\omicron$. Sunt & alia sæpe in Lexicis indicia, quibus dignosci potest ad quam circumflexorum coniugationem referri debeat thema vocis actiuæ in $\acute{\omega}$, & passiuæ

diuidas, vt II. π, diuise reperitur ἀρχὴ παρεστηκω. est enim temporis nō presentis, sed aor. π, vt περιπατῶν & similia.

In Romana & Basil. editioffe diuise scriptū ἀρχὴ ἔχει πειραζῶν, Od. g. vt paulo ante ἀρχὴ πειραζῶν.] αἰρεγῶν, πειραζῶν, turpiter loquens : ἀξίτητον, perspicuus : ὁ πειραζῶν, qui

leges, diuise, & tem- primus affectus est beneficio : κρηταρῶν, ἔντι. grauatus pore non presentis, sed capite : (οἱ κρηταρῶντες , capitis dolore grauati) κρηταρῶν, aor. 2. ab ἰὺ πειραζῶν, plaudens, plausu excipiens : κρηταρῶν, proprie & ἀπὲρ loquens : κρηταρῶν, pregnans : μεσῶν, μεσῶν, in medio existens.

ANNOTATIO. [μεσῶν ἔντος est potius à μεσῶν : nam inde apud Eurip. est, 10 ἔδῳ μεσῶν πῆμα, nondum est in medio : & apud Plat. ἔντι μεσῶν μεσῶν αὐτῶν, putabam eum adhuc in medio esse.] συ- νοικῶν, coniuncti : συνηκῶν, in eodem morans tentorio, contubernalis : συνηκῶν, simul vescens, confodalis : φιλομαγεσῶν, cupidus literarum : ψυχροποτῶν, frigidam potans. In se- 15

ων in ἰω vel ἰ.

ων in ὠω vel ὠ.

ωντες in ἰω vel ἰ.

* Rectius ἠπιαλῶντες * ἠπιαλῶντες, & in datiuo ἠπιαλῶντι, iis quos epiala exercet. & ἠπιαλῶν : nam ὁ ἠπιαλῶν, pater adepti viros : (& in neutro, πῆ ἠπιαλῶν περὶ τὸ διδωαμῶν, equalia) ἠπιαλῶντες, sanicem emanantes : κρηταρῶντες τὸ ἠπιαλῶν τὸ διδωαμῶν, laudantes, predicantes : κρηταρῶντες, hede- 10 ἀλαλῶντες, tam gestantes, buccantes : λαβροφωσῶντες, uorantes : λα-

* Forsan μεγαλορρηγῶντες, in farinam terentes : * μεγαλορρηγῶντες, ostentantes ἰόντες, grandibus u- sese : * οἰκτοροῦντες, miserè plorantes, quali miserias fundentes uerbis, ex ad- dentes : πειραζῶντες, hortantes : περιπατῶντες, qui ad- 15 ἰετ. μεγαλορρηγῶν. harent imperatoribus, exercitus : περιπατῶντες, circumra-

* Forsan οἰκτοροῦντες, vicini : ποροδοκῶντες, lenocinantes : πειραζῶντες, misere gemetes, πειραζῶντες, in narrandis rebus occupati : συνηκῶντες, ab οἰκτοροῦντες, miserabi- 20 τες, contubernales : συνηκῶντες, qui sunt eiusdem serici & ἠπιαλῶντες, qui eandem seriem efficiunt : περιπατῶντες, qui ordine, & qui eandem seriem efficiunt : περιπατῶντες, qui 25 opinione imbuti : ψυχροποτῶντες, ceruicem tollentes : ψυχροποτῶντες, frigore pereuntes : ψυχροποτῶντες, frigidis uentes balneis : ἀεθροποτῶντες, explorantes horas. Sic in tertia, ψυ-

φωσῶντες, similes reddentes. [Malim ἀφροσῶντες, ex 30 ἰω & ὠω. Sic tamē apud Suidam quorū ἀφροσῶντες legi

ἀπαρμόδιος, stupore attonitus, cunctā abundus : διγυροδύ-
 γυμνος, vocans in ius : ἰπαλαμίος, cognomento dictus :
 * Vereor ne diuise * δὲ μάχημιος, fortiter pugnas : δὲ γρησάμιος, magna vit-
 scribendum sit vel ὠλίgate vel commodo affectus : θεοφορέμιος, fanaticus, δι-
 μαχάμιος, probe pu- uino spiritus plenus : κρηλαμίος, celebratus : κρησάμιος
 gnans : vel ὠμάχάμιος, qui exhauritur : κρησάμιος, exercitatus : κρησάμιος
 nue pugnaturus. κρησάμιος, qui in utero geritur : κρησάμιος, comādiis taxatus :
 κρησάμιος, arrogantia tumidus : κρησάμιος, moni-
 tius : κρησάμιος, furibundus : κρησάμιος, rationi
 consentaneus : (hinc aduerbium κρησάμιος, haud ἀμ-
 βιῆ) παλαμειός, vetustate confectus : παλαμειός,
 veniam orans : παλαμειός, molestia affectus : παλαμειός,
 παλαμειός, paternis legib. utens : παλαμειός, forte : παλαμειός,
 παλαμειός, qui frequens feritur : παλαμειός, serid
 loquens : παλαμειός, peractus : παλαμειός, venia do-
 natus : παλαμειός, qui hyeme feritur. In nominatiuo
 plurali, ἀκρησάμιος, inter se secantes, deambulationes
 in crucis modum ad rectos angulos secantes : ἀκρησάμιος,
 defensores : γυναικρησάμιος, qui uxoria potestati parenti :
 κρησάμιος, obsessi à demonibus : κρησάμιος, delictis
 & umbratili vita coaliti. [Rectius vel κρησάμιος, vt
 apud Theophr. est De caus. plāt. lib. 2. vel (in præterito)
 κρησάμιος, vt apud Pollucem, l. 6. c. 39. vel diuise κρη-
 σάμιος : sed κρησάμιος magis est poeticum. Re-
 peritur etiam κρησάμιος apud Xenophontem : atq;
 inde κρησάμιος apud Plutarch.] κρησάμιος, con-
 templati : κρησάμιος, dona capientes : κρησάμιος,
 qui imperio paucorum viuunt : κρησάμιος, in
 custodiis signa dantes hostibus in bonū : κρησάμιος, su-
 perati : κρησάμιος, vermicularia proles : κρησάμιος
 κρησάμιος, conuehentes. In feminino singulari, οἰκίον, & sine
 crasi οἰκίον, qua habitatur, id est, orbis habitatus, terra
 habitabilis, orbis terrarum : κρησάμιος, qua cum viro
 congregatur. [Scribendum κρησάμιος ex Hesychio,
 Etymologo, Suida. deriuatum enim κρησάμιος τὸ οἰκίον]
 κρησάμιος, frequentia habitatorum culta. In neutro
 singulari, κρησάμιος, honestum dictum : κρησάμιος,
 κρησάμιος, quod hereditate contingit. In plurali, κρησάμιος,
 κρησάμιος, in accusatiuo dicta : κρησάμιος, per allegoriam
 dicta : κρησάμιος, qua indefinitè capiuntur : κρησάμιος,
 κρησάμιος, qua circumagiuntur : κρησάμιος, mentis conceptus : κρη-
 σάμιος, primigenia, primordialia : κρησάμιος, cōficta,
 monstrifica : κρησάμιος, quorum radices inciduntur. Eo-
 dem modo in tertia coniug. vt in masculino singulari,
 κρησάμιος, manumittens : κρησάμιος, κρησάμιος :
 κρησάμιος

ἐμνοί

ANNOT.

in ἰομῆ
sen ἔμνη.

ἐμνη

ANNOT.

ἐμνη

ἐμνη

οἰκίον

ἀφλογέμενος, flammatus, flagrans, ἡέμενος, qui divini-
tatem assumit: κητέρελλέμενος, depravatus: καουσίμενος,
astutus: κλημετέριος, materia porrectus: κηνέμενος, par-
ticeps: κηνέμενος, qui versatur in ludo ut scholasticus.

5 [A κηνέμενος est apud Plut. πηλαίσις συγκηνέμενος, ANNOT.
tempore presenti. dicitur etiam sine diphthongo κη-
νέμενος, à barytono κηνέω. alias κηνέμενος potest esse
med. fut. Atticum à κηνέω, vt κηνέμενος, βαδίμενος, &
similia; 304, 5. Sic versu 12. κηνέμενος interdum potest

10 esse fut. med. à μαινόμενος.] κρηπίδμενος, crepidatus, què
inducitur crepidis: λαχαρέμενος, subsidens lacuna in modum:
μυρίμενος, rarescens: ογκέμενος, extumens: οϊκίμενος, pro-
pnius ad amicitiam: ὀρθέμενος, rectè succedens: (hinc ὀρθέ-
μην πόλις, civitas fortunata & rectè constituta: & τὸ ὀρθέ-
μην, prosperitas) παλαιέμενος, vetustate confectus: πυ-
ρεϊέμενος, aequiparatus: τριπλέμενος, triplicatus: πηλέμε-
νος, putrescens, limum contrahens: πλάμενος, pressus: πλά-
τόμενος, dilatatus: πιδμετέμενος, spirascens: τριμυχτέρι-
ος, naribus instillatus seu infusus. [Apud Diosc. enim ANNOT.

15 lib. 2. de hedera, inuenitur, ἐν τῇ χυτῆται ὁ γυλὸς τῷ φέλλαν.]
σκαπέμενος, scopis purgatus seu mundatus: σποράμενος, tor-
mentosus, tormantibus versatus: στωϊαίμενος, sodalis: συ-
νηεϊέμενος, mitescens: συσσωέμενος, vna crucifixus:
φλοιδέμενος, turbatus: ὑπινανθίμενος, repugnans: ὑποδύ-
ορμενος, in arborem transiens, arborescens. In plurali, ἀλ-
λοϊέμενοι, alterascens: σφαιρέμενοι, in formam pila se con-
uertentes. In fœminino plur. μετέμενοι, obstetrices. In
neutro singulari, ζωοζονέμενος, animatum. [Quod esse
à them. in έω, satis arguunt ζωοζονέει & ζωοζονέεται apud ANNOTATIO.

20 30 Aristot. & Theophr. Idem iudicasset de πησιχυτέμενος.]
πλωϊέμενος, serenum, tranquillum: παρορμηέμενος, donu-
datum: & sic de aliis quæ eandem in duabus aut tribus
coniugationibus terminationem habent: in quibus di-
scernendis aliquo sanè opus est iudicio, & mediocri

35 35 exercitatione. at in iis locis in quibus vnaquæque con-
iugatio terminationem propriam ab aliisq; differetem
habuerit, de vero themate dubitari non potest, modò
ipsa mutetur in eam quæ themati illius coniug. com-
petit: vt in άωρεϊς, carpis, & dormis: ἐνδύς, indiges, tibi

40 40 deest, eis mutandum in έω vel ά. nam inter circumflexa
hæc terminatio inuenitur tantum in prima coniug. vi-
delicet in secunda persona singulari presentis indica-
tium vocis actiue. sic έ in tertia persona eiusdem nume-
ri, temporis, modi ac coniug. quod, vt habeas thema,
mutandum in έω, vt in sequentibus: άγαρπηέ, ἡσπίτ:

45 45

50 50

55 55

60 60

65 65

in όρωμ
vel ήμμ.

είς

εί

in έω
vel ά.

άεφ:

ἀμφιδόνη, utrinque mouet: ἀντιμαρτυροῦσιν, resluit: ἀπαρξέει, sufficit: ἀρχέει, strepitat (Doricum est pro ἄρχεει: sic in imperfecto ἀρχέει pro ἄρχεει, resonabat) Δία, κερσεύει, improbat: διοίκεει, distendit. [Nisi scribendū διοίκεει à them. in ὄω διοίκεει.] ἐγχεύει, incolit: ἐναρξέει, sufficiens vel idoneum est, fieri potest: ἐνδύει & sine crasi ἐνδύει, deest: ἐπιπαιέει, vera loquitur: ἐπιπαιέει, perquā utile est. [Sed ita in v. Lex. ἀμφοτέρως legitur.] ἡλυθέει, fœminā parit: * κερσοδέει & κερσοδέει, inani gloria ducitur: κερσεύει, cōprehendit, destruit: κερσεύει, sufficit: κλέει, laudat: κερσοέωβες, florem sessilem gerit: κερσοέωβες, caret herbis: κερσοέωβες & κερσοέωβες, renouitur: κερσοέωβες, versat: κερσοέωβες, asseruatur multos in annos: κερσοέωβες, crescit: κερσοέωβες, prius perdit, prodit: κερσοέωβες, in super opus est: κερσοέωβες, tibiis canit seu ludit: πέει, fluit: πεκαυέωβες, indignatur, agrè fert: πεκαυέωβες, semen genitale emit: πεκαυέωβες, commutat: πεκαυέωβες, incidit: πεκαυέωβες, redit in suū locum: πεκαυέωβες, idem valet, tantū potest: πεκαυέωβες, subhabitat, subest. Idem sentiendum de eum accentu in penultima, in secunda persona singulari imperatiui: vt, ἐβλόει, sacrificia: ἐβλόει, cessat: ἐβλόει, feliciter proficere, id est, vale felix: ἐβλόει, vinum cape seu ducito: ἐβλόει, sed ἡίρσσει, suspicium

ANNOT.

ANNOT.
* κερσοδέει signi-
ficaret po-
tius, no-
uā habet
opinio-
nem.

Sed ἡίρσσει
est.

ANNOT.

ANNOT.
ANNOT.
ANNOT.
ANNOT.

ANNOT.

Sed ἡίρσσει, confide: dicitur & ἡίρσσει pro eodem, vt sit dictū per syncopen pro ἡίρσσει in aoristo primo imperatiui medij. Eodem modo in terminationibus quæ soli secundæ Coniugationi cōueniunt, modō mutantur in terminationem thematis, de ipso nulla relinquatur dubitatio, vt ἔ in ὄω vel ὦ in sequentibus, quæ sunt tertiæ personæ singularis indicatiui vocis actiue: ἔρχεται, venit: ἐρχομαι, deridet: ἐρχομαι, satis est: ἐρχομαι, struma laborat: νοῶ, audit, persuadetur. [Pro νοῶ apud Helych. est νοῶ, forsan è verbali ἀνοῶ per aphæresin. exponit enim audit, audire cupit, sciscitatur.] sic ὦ in tertia plurali eiusdē temporis & modi: vt, ἀνακλυοῦσιν, deferunt: ἐπιπρωφῶσιν, obeunt: πεκαυέωσιν, acclamant: εἰῶσιν, simunt, d poëtico εἰῶσιν pro εἰῶσιν: πῶσιν, seruant. α in secunda singulari imperatiui: vt, μελέτω, cura: πειλάτω, tenta, contende: οκρίτω, exulta. ὄω in tertia: vt, ἰοῦτω, sacrificet, pro ἰοῦτω ab ἰοῦτω & cum duplici crasi ἰοῦτω. ὦμι in Opatiuo: vt, ἐῶμι, sinerem: λῶμι, vellem, perficerem. & in tertia plurali ὄωσιν, viderent. ὦντες in nom. plurali participij masculini acti: vt, ἀμῶντες, metētes: hinc datiuus pluralis poëticus (150, 26) ἀμῶντες, metentibus: Δία γῶντες, in agone cōstituti, trepidātes. [Sed scribendum Δία γῶντες.] Δία γῶντες, venatores: λημῶντες, & in duali λημῶντε, lippitudine cācutientes: (dicitur & γῶντες prepōsito γ) γῶντες, trāsfigētes:

in ὄω
vel ὦ.

plurali: vt, ἀλώμενοι, erratici: ἀναθωνάμενοι, qui renascuntur
 καί ποικιλάμενοι, subsannantes: κνάμενοι, scabētes: αἰεθίρειοι ἀ-
 κμήνη in ἄομαι, praescriptantes. ἀκμήνη in feminino singulari: vt, ἀ-
 κμήνη, ἄμικα: ἀκμάκλαμένη, resonās, refracta: ἰερακμήνη, ἄμ-
 ια, scortum: ἀεθίρειοι αἰεθίρειοι, circumflexus accentus. 5
 ἀκμήτων in neutro singulari: vt, ἰερακμήτων, contractum:
 ἰερακμήτων, scortum: χαλάμενον, remissum. ἀκμήνη in neutro
 plurali: vt, τὰ θωνάμενα, liberi: καί ποικιλάμενα, hiāntia,
 oscitantia: ἀεθίρειοι, refracta, circumflexa: συμφο-
 ραί, conspirata. Similiter terminationes tertiae circum- 10
 flexorum coniugationi peculiāres, si sint vocis actiuae,
 vt habeatur thema, mutantur in ὄα vel ᾶ: & si sint vocis
 passiuae, in ἴομαι seu ἴμοι: vt ἴται in sequentibus, quae
 sunt tertiae personae singularis praesentis indicatiui passi-
 ui, δόσων ἴται, in angulū se colligit: χαλιδέται, in nucleo 15
 discernitur: ἐκλοχέται, syluescit: ἐκλυέται, lignescit: ἐκ-
 φλογέται, inflammatur: ἐξωχέται, exiccatur: ἰῆται, rubi-
 ginem contrahit: ξανθέται, flavescit, rufescit: πολέται, ca-
 nescit: πομφολυγέται, in pompholygem coit, in bullas tumet:
 ῥυσέται, rugatur: σαρκανέται, fascia inuoluitur: πεφύεται, 20
 cinerescit: ὑδατέται, in aqueum humorem vertitur: χα-
 λαέται, concipit grandinem. sic ἕδω in tertia singulari
 imperatiui: vt κωτιζέδω, flagelletur. Atque hactenus de
 regularibus circumflexorum praesentibus: nunc de iis
 quae dialectis aut poetica licentia variant dicendum. 25
 Inter dialectos autē vix debet censerī, quod Iones haec
 verba saepenumero sine crasi efferant: tum enim à regu-
 laribus sextae coniugationis barytonis non dissentiūt.
 Itaque vt habeas thema, mutetur sola terminatio in ω,
 si sit vocis actiuae: & in ομαι, si fuerit passiuae: vt ἐ prima 30
 coniugatione εἰ in ω, in δόσων ἴται, desicit: διέται, perflat: ἐσται, vi-
 uit, spirat: quae sunt tertiae personae singularis praesentis
 indicatiui vocis actiuae. sic ἔσσι in eiusdem tertia plurali:
 vt ἀλλοζοῦσι, corporis colorem mutant. [Vel potius ἀλλο-
 ζοῦσσι, vel circumflexe ἀλλοζοῦσι, ab ἀλλοζοῖσι, ᾶ, alium 35
 colorem induo.] ἐνδύω ἔσσι, induunt. [Quod potest etiam
 futurum esse, per Ionicam dialysin (179, 15.) ab ἐνδύωσι:
 sicut ἐντύωσι ab ἐτύω, in struo, apparo.] οἰ in tertia
 singulari optatiui: vt, ἐσδοῖ, desit: σείοι, feruet: à poetico
 σείω. οἰτε in eiusdem secunda plurali: vt, σπεφίοιτε, deci- 40
 priatis. ἦ in tertia singulari subiunctiui: vt, ἐνδῆ, desit. ω
 in participio masculino: vt, ἀειδῶν, semper virens:
 ἀείων, mutus, tacitus, silens: ἦ ἀκίωσι, tacita: ἰλάων, agitant.
 οντες in masculino plurali: vt, ἰλπύοντες, sperantes, à poe-
 tico ἰλπίω pro ἰλπω: ἰπιυρρέοντες, retrogradientes: πε-
 φύοντες

ἀκμήνη

vel ἄμοι

ἀκμήτων

ἀκμήνη

ἴται in ἴομαι seu ἴμοι.

ἕδω in ἴομαι seu ἴμοι.

De circumflexorum
 praesentibus quae dia-
 lectis à communibus
 variant.

Mutanda termina-
 tiones.

εἰ, ἔπ
 ANNOT.

ANNOT.

οἰ

οἰτε

ἦ, ᾶ

οντες

οντες

in ω.

φύοντες

παζόντες, herbis victitantes: αὐτοζόντες, praecurrentes, οὐ in neutro singul. vt, τὸ εὐδίων, quod deest. ἢ in ομεγ, in secunda singulari indicatiui passiuivt, ἐξέλε, enarras. εἰσὶ tones.

in eiusdem tertia singulari: vt, ἀποδίδεται, indiget. οὐται ἢ, εἰσὶ

5 in tertia plurali: vt, ἀνοῦται, vacant. [Sed metuit Sylburgius ne scribendum sit ἀνοῦται, Atticè videlicet, pro ἀνοῖται] ab ἀνομι, 320, 12.] οἰο in secunda singulari optatiui; vt, ἐκλιῖς, euites, effugias. οἰο in tertia singulari, & οἶο

10 in tertia plurali: vt, μωζοῖτο, pugnet: μαζοῖτο, pugnent, à ποῖο poeticè μαζοῖμι pro μωζοῖμι. ἢ in secunda singulari subiunctiu: vt, δεη, ερεας. ηται in tertia vt, λάν, uelit: ποῖο

15 ποῖο, proponatur, à poeticè ποῖομι pro ποῖομι. εἰμι in participio. vt, ἐξοφρευοῖμι, superciliosus. ἢ ηται

[Pro ἐξοφρευοῖμι reperitur etià ἐξοφροῖμι, à quo posteriore est perfect. ἐξοφρουοῖμι apud Suidam, Erymol. & Hesychium. Similiter & κρεῖφροῖμι apud Basil. & κρεφρευοῖμι apud Diog. Laert. à κρεφρευοῖμι.]

20 Hæc & similia legibus barytonorum reguntur. Sunt & alia his contraria, quæ geminam contractionem recipiunt: vt ab ἐνοῖω ᾧ, in participio fœminino ἡ ἐνοῖοσα, in eadem syllaba.

25 crasi ἐνωῖσα, & rursus altera crasi ἐνωῖσα, prudens. [Sed suspectum est ἐνωῖσι, vt supra iamφύα, 415, 25. verius enim ἐνωῖσα quod præcedit, ἢ ἐμπεφύα.] Sunt qui huc referant λαιοῖμι, λοῖοῖμι, λαιοῖμι, lauor: vnde in tertia singulari

30 λαιται, lauatur: & in tertia plurali λαινται, lauantur: & participium λαιοῖμι, qui lauatur. sed hæc rarius occurrunt. In prima coniugatione illud poëtis est familiare, vt nulla facta contractione, post s coniugationis characteristicon addant i: tum pro themate εἰω sæpe inuestigandū est iω: vt in his subiunctiuis actiuis, αἰεῖν, λαιδε:

35 ἡκείν seu Ionice (228, 33.) ἡκείων, obiurgat: themata propria non sunt αἰεῖω & ἡκείω, sed αἰεῖω & ἡκείω. sic participium ῥεῖων, vaticinans, non ad ῥεῖω, sed ad ῥεῖω referendum: & κρεῖοσα, imperatrix, regina, non ad κρεῖω, sed ad κρεῖω.

40 [ῥεῖω & κρεῖω referenda sunt ad ῥεῖω, ᾧ. Iones enim à contracto ῥεῖω per dialysin faciunt ῥεῖω, de ῥεῖω. atque inde poëta per epenthesein ῥεῖω, 357, 21. legitur autem econtractum ῥεῖω apud Hermog. in responso quodam, ἀνδροφόνους ἢ ῥεῖω: & apud Pausaniam, ἢ Ἡσίο, ῥεῖω

45 ἐφίσσι: at ῥεῖων apud Hesych.] tamè cum ante s habent σ, ξ, aut ψ, non ad circumflexa in εῖω, sed ad futura σσ, ξξ, ψψ. & hæc rursus ad sua presentia sunt referenda: vt * Reft.º πορομισίω, participiū presens * πορομισίω, ἐστὶ, affectans tyrannidem, ad futurum πορομισίω, & istud ad presens πορομισίω: vt πολυμνὶ vide 302, 25. In prima etiam coniugatione notandi sunt σκίαν à πολυμνίω, ἴστω.

50

55

60

65

70

oilu in iω vel ω. Optatiui Attici in *oilu, oίης, oίν,* &c. pro *oίμι, oίς, oί,* de quibus 214, 14. vt *μωσιν, particeps seu medius sit.* [Nisi forte verius sit à themate in *ōw* vt supra notauimus ex Sylburgio 442, 10.] *πισπιθῆναι, confidat.* sic in secunda *ῥίμ, ῥίς, ῥί,* pro *ῥίμι, ῥίς, ῥ:* vt, *ιδιγίφης, vertigine vexerū.* Confideranda rursus in prima, contractio Dorica *δ* pro *σ:* vt in prima singulari presentis indicatiui passiuī, *λεῖμην, lenigo, tero,* pro *λεῖσμαι* ex *†λεῖσμαι:* *νύμην, eo, vado, redeo,* pro *νύσμαι* ex *νύσμαι.* sic participia in *δμην* pro *σμην* ab *εἶσμαι* *ἔμην:* vt *ἀνδρδμην, vir factus: ναυπηδμην, nauem compingens: πωδμην, accedens,* in plurali *πωδμῖνοι, accedentes: πωδμῖν, qui operatur: συδμῖνοι, miserantes, condolentes.* [Nota tamē *λείσμαι* & *ἀσπρῶσμαι* falsa esse thema: vera enim sunt *λείδωσμαι* & *ἀσπρῶσμαι.*

ANNOTATIO.

Doreſque & Iones *υ* in *δ* vertunt (119, 15.) non modo in prima, sed etiam in tertia Coniugationis thematibus: vt apud Stobæum ex Eusebio, *σῶν ἀξίωσι αναχρεῖσθαι,* pro *ἀξίωσι,* ab *ἀξίω:* & *ἐδικαῶσθαι* apud Herodot. p. 27. pro *ἐδικαίμην,* iusto afficiebat supplicio, à *δικαῶσθαι* sic apud Helye. legimus *ὄρθω* pro *ὄρθωμι,* ab *ὄρθω:* & *μυμῶσται* pro *μυμῶσται,* à *μυμῶσμαι.* Apud Dores vero etiam *ω*, cōtractum ex *ωω* vel *ωυ,* vertitur in *δ.* vt enim Theocr. idyll. α, dicit *ζαλιῶσαι* pro *ζαλιῶσαι* *ridēs,* sic in Archilochi epitaphio, *ἠζῶπιον* pro *ἠζῶπιον,* *amabant:* à *ζαῶσθαι* & *ἠζῶσθαι.*] In secunda circumflexorum cōiugatione sæpe occurrit Doricæ contractiones in *η* pro *ω* vel *ε:* tum mutetur in *άω* vel *ά* terminatio actiua, & passiuā in *άσμαι* vel *άσμαι,* & habebis thema: ita ex *ὄρεσ* pro *ὄρεσ,* *uides,* thema est *ὄρεσ.* similiter in sequentibus infinitiuis mutetur *ω* in *άω,* *δωζέω,* tenuiter viuere: *ἐπιζέω* & *καζέω,* diu viuere. *πιωζέω,* perperam viuere, & in *άσμαι* vel *άσμαι* in sequentibus passiuīs, *ζῆσθαι, vteris,* in secunda presentis indicatiui passiuī. sic *ἠσται* in tertia: vt, *περσῶσθαι,* *abuti-tur: ἀσπρῶσθαι, utitur,* *ἠδῶσθαι* in tertia duali imperatiui: vt, *ζῆδῶσθαι, utantur, faciāt, agant:* sumitur Attice (193, 32.) pro tertia plurali *ζῆσθαι.* *ἠδῶσθαι* in infinitiuis: vt, *ζῆσθαι, lactare: ἀσπρῶσθαι, adhibere.* Si iidem Dores mutauerint *ω* in tertia pluralis indicatiui in *ῶσθαι,* vt *λῶσθαι, volunt;* aut in *ῶσθαι,* vt *βῶσθαι, clamant:* mutantur ex terminationes in *άω,* habes thema. nam ob terminationis diuersitatem à thema nō est inuestigatu difficilius, sed quod hæc varietas ab inexercitatis nōn probè teneatur. Quam igitur poëtæ in hac secunda circumflexorum coniug. ponunt *ωω* pro vnico *ω,* in quod facta est crasis; & *δω,* atque interdum *άω,* & Iones *έω,* ac Dores *άω* pro contractione quæ

ἠσ in άω vel ά.

ῶ in άω vel ά.

ἠσ

ἠσται

ἠδῶσθαι

ἠδῶσθαι

ῶσθαι

ῶσθαι

*in άσμαι
vel άσμαι*

*in άω
vel ά.*

quæ fit in *ω*, mutetur tota illa terminatio in *άω* aut *άο*-
μω, habebis thema: veluti *άας*, quod ponitur pro *άς* se-
 cundæ personæ singularis indicatiui: vt, *ιχθυάας, venatur pisces: π*-
 5 *δωα, impedit, ligat: & pro α* in secunda singulari impera-
 tiui: vt, *μνάα, p̄ete uxorem. άω* pro *άω* in infinitiuo actiuo:
 vt, *άοχαλάω, agrè ferre, dolere: περιζέλλω, prater adequi-
 tare: πτοάω, superare: sunt qui scribāt per diphthongum
 10 impropriam άοχάλαω, περιζέλλω, πτοάω. Sic termina-
 tiones passiuæ mutantur in *άομω* seu *άωμω*: verbi gratia
άαθι, pro *άθι* in secunda plurali imperatiui: vt, *κρησι-*
αθι, misete, fundite. sic άαα in infinitiuo: vt, *άιννααα,*
perfundi: άποτρονάαα, auersari: i ψαααα, ludere, di: ere:
 15 *μηλάααα, consulerè, deliberare: μηχανάααα, machinari: συ-*
πέρηαααα, considerare. Adducēda nunc exempla eorum quæ
 in hac secunda coniugatione, contractione facta in *ω*,
 recipiūt epenthesim vocalis *ο*, aut alterius *ω*, aut *ι*, aut *α*:
 veluti in tertia plurali præsentis indicatiui *άωσι* pro *άσι*:
 20 in *άω* vel *άω*, habebimus thema *κρηζέλλω*: sic in *ύφάωσι*,
texunt. Eodem modo cūm est άωσι pro *άσι*: vt, *άπο-*
δράωσι, seruiunt, subministrant: & cūm est άάωσι: veluti
κατέάωσι, habitant. [Est autem κασιπέωσι indicatiuum ANNOT.
 Doricè, vt Etymol. tradit particip. fœmin. *κασιπέωσα*
 25 Doricum esse pro *κασιπέωσι*. poetæ *κασιπέωσι* dicunt:
 Homerus tamen simpliciter *άχον κασιπέωντα*, Od. δ: &
πόδω κασιπέωντων, Il. ζ.] sic in participio masculino actiuo
άω pro *άω*: vt, *Βρόων clamans: γλαυάάων, glau. is seu soli-*
 30 *neus oculis terribiliter inspicens: όόδοόων, tranquillus,*
quietus: όόδοόων, tranquillus, serenus, quietus: χαλπίδων, ca-
luscens: καλαινώων, nigricans: καλσιδιδών, cupiēs iter facere:
κυδοών, glorians: λαμπέων, splendens: λιπών, pinguis, mit-
idus: λυσοών, rabidus: μεσημέριών, meridie agens: ούων, vi-
 35 *dens: παροροών, assidens: πύπών, spirans: πύων, compre-*
hendens: προρέων, currentis: χόων, niuem emittēs. huiusmodi
 participia in nominatiuo singulari masculino quibusvis
 videri possent ducta à verbis in *άω* sine contractione: at
 in cæteris casibus & in fœminino aut neutro genere
 discernimen statim apparet. nam facta è verbis in *άω*,
 40 vbiq̄ue seruant *ω* post *α*, quod alia mutarent in *ι* fœmi-
 nino genere, alibi in *ο*. cūm ergo genitiuus est in *άωντες*,
 mutetur *άωντες* in *άω* vel *άω*, habebis thema. sic datiuus
 in *άωντι*: vt, *γλαυάωντι, lactesceri, id est, nondum satis adulto*
semini: όόδοώντι, sereno: λαμπέωντι, splendent: χόωντι, quasi
ningenti. accusatiuus in άώντα: vt, *άφάωντα, trauertantem: ζε-**

άας
άω
άωω
άων
άωσι
άωωσι

} in *άω*
 vel *άω*.

} in *άωντα*
 vel *άωντα*

ANNOT.

άων
άωντι
άώντα

} in *άω*
 vel *άω*.

δωντες

in δω
vel ω.δωσα
δωσαDe ο in μαμαί ποσα
duplicato vide 151, 2
C. 218, 5.

δωνται

δωντε

δωτε

δωτε

δωτε

in δωσα
vel ωμω

δωντες, videntem: πανφωδωντες, omnibus conspicuum. τρεχωντες, currentem. nominatiuum plur. in δωντες: vt, γαλανδωντες, serenati, tranquilli: ενταυμαδωντες, attenti εντανχη. in numine affluti omnia circumspicientes: δωδωντες, tranquilli: κωλοδωντες, oculis turgescentes: μηδωντες, consulentes, delibantes: ωδωντες, denti us infrendentes: αδωδωντες, obeuntes, peragrantes. formininum singulare in δωσα: vt, αδωδωσα, desiderans: γωδωσα, lugens: μαμαδωσα, properans: (malim μαμαδωσα per duplex ω, propter syllabam precedentem, que producitur, sic masculinum μαμαδωσα, se mouens. vide 220, 29. sunt qui scribant μαμαδωσα per geminum ω) πανφωδωσα, ον νινω seu tota splendens, tota apparens. Idem iudicium de voce passiuæ, vbi terminatio mutanda erit in δωσαι vel δωσαι, vt, δωσαι, pro δωσαι in εδωσαν, ludunt: ενταυδωσαι, moluntur: κωλοδωσαι, obumbrantur: quæ sunt tertie pluralis presentis indicatiui passiuæ. sic δωσαι pro δωνται in tertia plur. imperfecti: vt, εδωσαι, ludebant: κωλοδωσαι, mitigabantur: augmento destituuntur. atque in tertia plur. optatiui δωσαι Ionice pro δωσαι ex δωντες: vt, πρεδωσαι, conentur, tentent. & in participio εωμωσαι Ionice pro δωσαι: vt, ενταυεωμωσαι, machinans: in plurali ενταυεωμωσαι, excogitantes: ενταυεωμωσαι, & formininum ενταυεωμωσαι, necessaria: ενταυεωμωσαι, interrogati: & in voce actiuæ, εγωδωντες, interrogantes.

Verborum in μi presentia.

In iis que habent v
pro characteristica,
mutatur.

ει

τω

ται

μω

ει

ται

in μi

SE D Hæc de Barytonorum & circumflexorum presentibus dicta sufficiant. De presentibus quoque verborum in μi aliquid dicendum. Horum exempla in quarta coniugatione satis multa occurrunt: in aliis tribus perrara sanè, quorum saltem in CLENARDI Institutionibus aut Scholiis nostris non fuerit facta mentio, aut quæ ex eis non componantur. In iis quæ quartæ sunt coniugationis, facilis est thematis inuentio. ipsum enim sine dubio habebimus, modò vocabuli oblaci terminatione (id est, id omne quod ponitur post characteristicam v) mutemus in μi, si sit vocis actiuæ: aut in μω, si fuerit passiuæ: vt in προμωσαι, ru' r' pit, emittit, mutando ei in μi redditur thema προμωσαι. sic δi in secunda singulari imperatiui: vt, δωδωσαι, incita, incita, hortare vt maturet. τα in tertia: vt, ταμωσαι, luat, pendat. μω in infinitiuo: vt, εδωδωσαι, accumulare: αδωδωσαι, pramonstrare: προμωσαι, rumpere: αμωδωσαι, cognoscere: φωδωσαι, nasci, coalescere, instum à natura esse. μωσαι pro μω Dorice in eodè infinitiuo: vt, εγωμωσαι, trahere. s in participio masculino: vt, εγωδωσαι, fugiens, euadens: αδωδωσαι, coniunctus. sic in

plurali: vt, *ἄνακτες, μνηστήρες, suspendentes*. In voce passiva terminatio est mutanda in *μαι*: veluti *ταγ* in tertia singulari presentis indicatiui, in *ταγται*, capit, aufert: *ἄναξ, ἄναξ, recipit, capeffit: ἰδρυ*, situs est: *οὐκιδίον, ἄσπεργitur, evanescit: ἄσ* in secunda duali: vt, *ἴσθου, ἴσθου, punitis, ἴσθου* in prima plurali: vt, *ἴσθου, ἴσθου, induimur, ἴσθου & Ionicē ατῶν in tertia: vt, εἰσβάται, custodiunt. ἄσ* in infinitiuo: vt, *εἰσβαδῶ, servare, custodire, trahi: ἄσπεργωδῶ, detrahi, deduci: ἴσθωδῶ, induere: παρῶδῶ, adinere, auferre.*

10 *ἴσθω* in participio masculino: vt, *ἴσθω, ἴσθω, immiscens: ἴσθω, qui monetur: παρῶ, παρῶ, intercidens, disperiens: ἴσθω, stans: at ἴσθω, situs, positus, accentus in penultima, perfectum est, ab eodem tamen themate. *ἴσθω* in neutro plurali: vt, *ἴσθω, ἴσθω, quæ**

15 *contrariam indicationem habent: ἴσθω, ἴσθω, quæ indicationi conferunt.*

ταγ

ἴσθου
ἴσθου

ἴσθου

ἴσθω

ἴσθω

} in μαι

Quod autem attinet ad presentia composita ex *Præsentia composita* iis verbis in *μῆ*, quorum conjugatio habetur in *Institu- rum in μῆ* quomodo tionibus *CLENARDI*, non habeo melius consilium *excutienda.*

10 aut expeditius, quàm vt huiusmodi simplicium coniugationes ad verbum edisci suadeam. si enim hæc probè teneantur, nulla sanè incidet difficultas in rimando compositorum themate. sed vt rudiores ad manum & in promptu habeant vbi se possint exercere, ex huius-

25 modi compositis ea quæ sæpius occurrunt in medium proferamus: ac primùm loquamur de iis quæ componuntur è *ἴσθω*: de quo 22.4.7. hæc in omnibus quorumvis presentium personis è simplici semper servantur. si igitur quod has tres literas sequitur mutaueris in

30 *ἴσθω* pro temporibus actiuis, & in *ἴσθω* pro passivis, verum habebis thema: vt in *ἴσθω, superimponit, mutetur not* in *ἴσθω*, confurgit thema *ἴσθω*. sic *ἴσθω* in prima plurali: vt, *ἴσθω, dicamets: ἴσθω, attribuemets. ἴσθω* pro in imperatiuo, 23.16. vt *ἴσθω, dispone: ἴσθω, impo-*

35 *nito. ἴσθω* in infinitiuo: vt, *ἴσθω, imponere: ἴσθω, proponere, permittere: ἴσθω, componere, conscribere: ἴσθω, supponere, instituere. eis* in participio, masculino: vt, *ἴσθω, imputans: παρῶ, ἴσθω, structor: ἴσθω, differens: ἴσθω, adiciens: ἴσθω, eis, ἴσθω, post habens. Terminationes vocis passivæ mntentur in *ἴσθω*: vt *ἴσθω* in tertia singulari indicatiui, *ἴσθω**

Composita è ἴσθω.

ἴσθω

ἴσθω

ἴσθω

ἴσθω

ἴσθω

ἴσθω

ἴσθω

ἴσθω

ἴσθω

ἴσθω

ἴσθω

ἴσθω

ἴσθω

ἴσθω

ἴσθω

ἴσθω

ἴσθω

ἴσθω

ἴσθω

ἴσθω

ἴσθω

} in ἴσθω.

} in ἴσθω.

& in præcedentibus, atq; in sequentibus. *as* in participio
 masculino: vt, ἐπιμαρτυρῶν, qui concitat contra aliquem:
 πειρατῶν, sistens, demonstrans: ἀεικιστῶν, undique iniquien-
 τῶν, sollicitans, compellens. huius formæ sunt βιβῶν,
 ἀντῶ, gradiens, à βιβῶν ἢ τὸ βάινα: & πυρῶν, ἀντῶ, incen-
 dens, in plurali πυρῶντες, incendentes, à πυρῶν ἢ ἄσπ in
 fœminino: vt, ἐπιπυρῶν, reprimens. & interdum ἄσπ, tan-
 quam à Circumflexo ἰσπῶ ἰσπῶ: vt, ἰσπῶντες, efficiens: παρ-
 ἰσπῶν, statuens. ἄσπ in plurali: vt, ἀσπῶντες, proponentes.
 Sic in masculino plurali ἄσπτες: vt, ἄσπῶντες, confirmantes. 10
 In præsentibus passivæ vocis aut mediæ, mutetur in
 αμῶν id quod ponitur post s: veluti ασπ in secunda per-
 sona singulari indicatiui: vt, ἐπιμαρτυρῶμαι, suscipis, subis, su-
 stines. eiusdæ formæ est ἀπειθαρχῶμαι, subigeris, vinceris,
 ab ἀπειθαρχῶμαι. αμῶν in tertia: vt, ἀνίσταμαι, surgit: ἐπιπυρ-
 ρῶμαι, instat, incumbit: ἐξίσταμαι, labat, alienatur, degenerat:
 ἐπιμαρτυρῶμαι, instat, supernatat: ἀεικιστῶμαι, tutorem ἢ defenforem
 assumit: ἐπιμαρτυρῶμαι, una consurgit: ἐπιμαρτυρῶμαι, suscipit: qui-
 bus similia sunt ἀνίσταμαι, euolat. ab ἀνίσταμαι: ἀνίσταμαι, su-
 perat, à δύνωμαι: πύμα, volat, à πύμα. ἀνίσταμαι in prima 20
 plurali: vt, ἐπιμαρτυρῶμεθα, inter nos conuenit. αμῶν in tertia:
 vt, ἀνίσταμαι, surgunt: ἐπιπυρῶμαι, renitentur, aduersantur: ἐξί-
 σπῶμαι, obliuiscuntur: ἀεικιστῶμαι, construunt, coeunt. ασπ in
 secunda singulari imperatiui: vt, ἰσπῶ, depone: μαρ-
 τυρῶ, depone: μαρτυρῶ, ἀσπῶ, ἀσπῶ, inter sis. vel α pro ασπ, 238, II. 25
 vt, ἐπιμαρτυρῶ, surge. αμῶν, αμῶν, αμῶν in Optatiuo: vt, ἐπιμαρ-
 τυρῶμαι, μαρτυρῶμαι, μαρτυρῶμαι, migrarem, es, et. eiusdem formæ
 sunt ἀνίσταμαι, ἀνίσταμαι, ἀνίσταμαι, fruam, fruam, fruatur:
 & tertia pluralis Ionica (190, 30.) ἀνίσταμαι, fruantur, ab
 ἀνίσταμαι: ἀνίσταμαι, ἀνίσταμαι, ἀνίσταμαι: sed ac- 32
 centu variant. sic in Subiunctiuo ἀνίσταμαι, emam, compa-
 rem, non ἀνίσταμαι: de qua re 238, 20. & 28. (ἀνίσταμαι &
 ἀνίσταμαι possunt etiam censerī aoristi primi Optatiui
 mediij, & ἀνίσταμαι subiuuctiuui, per syncopen pro ἀνί-
 σταμαι, ἰσπῶμαι, ἰσπῶμαι, & ἀνίσταμαι, ἀνίσταμαι, ac ἀνίσταμαι, 35
 vt habes 365, 9. & II.) ἰσπῶ in tertia subiuuctiuui: vt, ἐπι-
 μαρτυρῶμαι, emorgat. [Nisi forte Ionicum: solent enim hæc per
 αμῶν fieri cōmuniter, 227, 15.] ἀνίσταμαι in prima plurali: vt,
 ἰσπῶμεθα, subeamur: ἀνίσταμαι, aggrediamur: αμῶν
 in infinitiuo: vt, ἐπιμαρτυρῶμαι, obfistere. se opponere: ἐξίσταμαι, de- 40
 cedere: ἐπιπυρῶμαι, insistere, incumbere: μαρτυρῶμαι, migrare:
 ἀνίσταμαι, tueri & defenfitare, proponere: ἀνίσταμαι, re-
 bullare, Ionicum est (118, 30.) pro ἀνίσταμαι: ἀνίσταμαι,
 beneuolus vel officij causâ assurgere, assurgendo cedere: ἀνίστα-
 μαί, ἀνίσταμαι se subducere: ἐπιπυρῶμαι, suscinere, in verum
 II. 119

ἰσπῶ
 ANNOT.
 ἀνίσταμαι
 ἀνίσταμαι

in αμῶν.

δς

in αμ.

ῥου

ουαυ

ᾠταυ

οδου

ἰμυ

ορμυ

in ομυ.

Composita ab anomalis in μ.

tere : ἀποδιδῶναι, prouere : ἰσχυροδιδῶναι, terga uertere. ἔς in participio masculino : vt, ἀποδίδῃς, referens, committens : ἐπίδῃς, dans, prabens, succumbens : in plurali, οὐδὲδῶντες, dantes : ἰμίδῃς, tradens : οὐκωδίδῃς, adiuuans ad collocandam puellam. ῥου in fœminino : vt, ἰσχυροδίδῃσαι, proneciens : ἐπίδῃσαι, ciens. In uoce passiuā fiat mutatio in ομυ : ueluti ουαυ in tertia singulari indicatiui : vt, ἀποδίδου, concedit. ᾠταυ in subiunctiuo : vt, ἀποδίδῃταυ, uendat. οδου in infinitiuo : vt, ἰσχυροδιδῶναι, ingeri, distribui. ἰμυ in participio mascul. vt, οὐκωοδιδόμενος, una 10 digestus, diffusus. ορμυ in fœminino, ἀποδιδόμενη, production mōlita.

SE QV V N T V R Præsentia compositorum ab anomalis in μ, quæ in multis locis ne vnum quidem thematis elementum retinent, quod nos possit in illius cognitionem deducere. In his non habeo consilium promptius aut expeditius, quàm vt simplicium coniugationes ad uerbum edisci tuadeam: quibus probè memoriæ mandatis, thematis inuentio tam in simplicibus quàm in compositis non potest non esse facilis, & maxime in præsentibus, de quibus nunc habetur sermo. nam eodem prorsus modo se habent præpositiones in omnibus quorumuis præsentii uerbi alicuius personis, quo & in ipso themate. Itaque vt habeas thema in iis quæ à uerbis anomalis in μ composita esse cum ex eorum significatione, tum ex præcognita simplicis coniugatione deprehenderis, muta id omne quod ex huiusmodi coniugatione retinetur, in ipsius simplicis primæ personam indicatiui eiusdem uocis: & sic semper uerum compositi thema habueris, cum in priori compositionis parte nihil omnino uarietur: ueluti οὐκ, uersaris cum, simul es, & ἄπει, abest, deest, ex ei, id est, sum, componi, colligere non est difficile ex conformi significatione, & quod in coniugatione præsentis ei μ inueniatur in secunda persona ei, & in tertia iei. mutantur igitur in eμμ, uera habebis themata, οὐκῶμμ & ἄπῶμμ. idem iudicandum de alijs compositis quæ seruant ῥου, vel quidpiam tale ex coniugatione præsentium ῥῶμμ: vt, ἰσχυρῶμμ, inest, licet: ἰξῶμμ, licet: ἰπειῶμμ, præst, imminet, inest, licet: μίπειῶμμ, adest, est mihi copia: πείπειῶμμ, adest, licet, datur: ὑπείπειῶμμ, superest, redundat: ἀπείπειῶμμ, adest, additur: impersonaliter ferè capiuntur. Huc refer μῶμμ pro iμῶμμ iei. 40

ANNOTATIO.

Nisi cum Syll. malis μῶμμ, vt ῥῶμμ apud Aristoph. læpe, pro iμῶμμ iei, ῥῶμμ iei, facta enclisi. at ἀπείπει (459.) pro tertia ἀπείπει accedit, non reperio. alias esset uel ἄπῶμμ, vel

vel adi, contractum ex $\alpha\epsilon\gamma\eta\iota$, (vt innuit Etymol. in $\xi\epsilon\gamma\epsilon\iota$) ab inusitato them. $\epsilon\omega$, quod inualuit apud Latinos.] Sic $\epsilon\gamma\eta\iota\upsilon$ in prima plurali: vt, $\pi\alpha\rho\epsilon\gamma\eta\iota\upsilon$, adsumus: & poëticè (316, 21.) $\xi\gamma\eta\iota\upsilon$ pro $\epsilon\gamma\eta\iota\upsilon$: vt, $\epsilon\gamma\eta\iota\upsilon$, infumus: 5 $\xi\gamma\eta\iota$ in secunda plurali: vt, $\pi\alpha\rho\epsilon\gamma\eta\iota$, adestis, venitis: $\epsilon\gamma\eta\iota$ in tertia: vt, $\epsilon\gamma\eta\iota$, insunt: $\pi\alpha\rho\epsilon\gamma\eta\iota$, praesto sunt, adsumt, adueniunt: $\alpha\delta\epsilon\gamma\eta\iota$, supersunt: $\alpha\epsilon\gamma\eta\iota\upsilon$, insunt: $\alpha\omega\gamma\eta\iota$, & Atticè (401, 21.) $\xi\omega\gamma\eta\iota$, versantur cum. Ionicè (316, 23.) $\epsilon\alpha\sigma\iota$ pro $\epsilon\gamma\eta\iota$: vt, $\epsilon\alpha\sigma\iota$, subsunt, intus sunt. $\epsilon\alpha\sigma\iota$ in secunda 10 singulari imperatiui: vt, $\xi\omega\gamma\eta\iota$, simul sis. $\epsilon\omega$ in tertia: vt, $\alpha\pi\epsilon\omega$, absit: $\alpha\upsilon\mu\alpha\epsilon\gamma\eta\iota\upsilon$, adhareat. $\epsilon\iota\omega$ in tertia Optatiui: vt, $\alpha\pi\epsilon\iota\omega$, absit: $\epsilon\chi\epsilon\iota\omega$, liceat: $\iota\pi\epsilon\iota\omega$, insit, supersit: $\mu\epsilon\tau\epsilon\iota\omega$, particeps esset, interfit, versetur inter: $\pi\alpha\epsilon\iota\omega$, adesset: $\alpha\epsilon\iota\omega$, superesset, supersit: ω in subiunctiuo, & Ionicè (317, 16.) 15 $\iota\omega$: vt, $\pi\alpha\epsilon\omega$, & $\pi\alpha\epsilon\iota\omega$, praesens fuero, aduenero. sic in tertia plurali, $\pi\alpha\epsilon\omega\upsilon$, & Ionicè $\pi\alpha\epsilon\iota\omega\upsilon$, adfuerint, aduenerint, vt simplex $\omega\upsilon$ & $\epsilon\omega\upsilon$, sint. $\eta\varsigma$ in secunda singulari: vt, $\pi\epsilon\eta\varsigma$, incolumis sis. η in tertia: vt, $\epsilon\eta$, insit, liceat: $\mu\epsilon\tau\eta$ & Ionicè (317, 19.) $\mu\epsilon\tau\eta\sigma\eta\upsilon$, interfit: $\alpha\epsilon\eta$, supersit: $\alpha\epsilon\eta$, insit. $\epsilon\iota\omega\upsilon$, in infinitiuo: vt, $\alpha\pi\epsilon\iota\omega\upsilon$, abesse: 20 $\epsilon\chi\epsilon\iota\omega\upsilon$, licere, fas esse: $\mu\epsilon\tau\epsilon\iota\omega\upsilon$, annumerari, participare: $\pi\alpha\epsilon\iota\omega\upsilon$, adesse: $\alpha\epsilon\iota\omega\upsilon$, superesse, abundare: $\alpha\epsilon\sigma\epsilon\iota\omega\upsilon$, inesse: $\alpha\omega\epsilon\iota\omega\upsilon$ & Atticè (401, 23.) $\xi\omega\epsilon\iota\omega\upsilon$, versari cum. Pro $\epsilon\iota\omega\upsilon$ Ion. dicunt $\iota\omega\upsilon$ (317, 24.) & poëtae geminato 25 $\mu\epsilon$, $\iota\omega\upsilon\mu\epsilon\upsilon$, esse. $\alpha\upsilon$, $\acute{\alpha}\upsilon\tau\epsilon$, in participio, & Ionicè $\epsilon\alpha\upsilon$, $\acute{\alpha}\upsilon\tau\epsilon$: vt, $\epsilon\alpha\upsilon$, qui inest, insitus, contentus: $\iota\pi\alpha\tau\epsilon\omega\upsilon$, qui adest: $\iota\pi\alpha\tau\epsilon$ & Ionicè $\iota\pi\alpha\tau\epsilon\omega\upsilon$, qui inest: $\pi\alpha\epsilon\omega\upsilon$ & $\pi\alpha\epsilon\iota\omega\upsilon$, praesens, impendens: $\alpha\epsilon\epsilon\omega\upsilon$ & $\alpha\epsilon\epsilon\iota\omega\upsilon$, qui superest, superstes, viuens: $\alpha\epsilon\sigma\omega\upsilon$, qui adest: $\alpha\upsilon\mu\alpha\epsilon\omega\upsilon$ & Ionicè 30 $\alpha\upsilon\mu\alpha\epsilon\omega\upsilon$, vnà praesens, qui simul adest: $\alpha\omega\omega\upsilon$, versans & agens cum, praesens, qui adest, qui versantur cum. $\acute{\alpha}\upsilon\tau\epsilon\varsigma$ & Ionicè $\acute{\alpha}\upsilon\tau\epsilon\varsigma$ in plurali: vt, $\acute{\alpha}\upsilon\tau\epsilon\varsigma$, qui absunt: $\pi\alpha\epsilon\gamma\eta\tau\epsilon\varsigma$ & Ionicè $\pi\alpha\epsilon\iota\gamma\eta\tau\epsilon\varsigma$, praesentes, adstantes: $\pi\epsilon\epsilon\gamma\eta\tau\epsilon\varsigma$, qui superfuerunt, qui euaserunt: $\alpha\upsilon\mu\alpha\epsilon\gamma\eta\tau\epsilon\varsigma$, qui simul ad- 35 sunt, fautores: $\alpha\epsilon\sigma\alpha\upsilon\tau\epsilon\varsigma$, qui adsunt, aduenientes. $\epsilon\sigma\tau\iota$ in feminino: vt, $\eta\acute{\alpha}\pi\epsilon\sigma\tau\iota$, absens, terra peregrina: $\epsilon\omega\epsilon\sigma\tau\iota$, qua inest: $\alpha\epsilon\epsilon\omega\upsilon$, abundè suppetens: in plurali: $\alpha\epsilon\epsilon\omega\upsilon\alpha$, qua supersunt, incolumes, extantes. in neutro singulari $\acute{\alpha}\upsilon$, & Ionicè $\acute{\alpha}\upsilon$: vt, $\delta\acute{\alpha}\mu\acute{\alpha}$, absens, indecens: $\epsilon\acute{\alpha}\upsilon$, cum liceat: $\iota\acute{\epsilon}\omega$ 40 & Ionicè $\iota\acute{\epsilon}\omega$, cum liceat: $\iota\pi\alpha\tau\epsilon$ & $\iota\pi\alpha\tau\epsilon\omega\upsilon$, quod inest: $\mu\epsilon\tau\epsilon\omega$, cum liceat: $\pi\alpha\epsilon\omega$ & $\pi\alpha\epsilon\iota\omega$, praesens, quod adest: & absolute seu impersonaliter, cum liceat, cum adsit facultas, cum offeratur occasio: $\alpha\epsilon\epsilon\omega$, quod superest, reliqua: $\alpha\epsilon\sigma\omega$, quod superest, summa excurrent. $\acute{\alpha}\upsilon\tau\epsilon\varsigma$ & Ionicè $\acute{\alpha}\upsilon\tau\epsilon\varsigma$ in plurali: vt, $\iota\pi\alpha\tau\epsilon\varsigma$, insites: $\alpha\epsilon\sigma\omega\tau\epsilon\varsigma$, & Ionicè $\acute{\alpha}\upsilon\tau\epsilon\varsigma$

$\epsilon\gamma\eta\iota\upsilon$

$\epsilon\gamma\eta\iota\upsilon$

$\epsilon\gamma\eta\iota$

$\epsilon\gamma\eta\iota$

$\epsilon\alpha\sigma\iota$

$\epsilon\alpha\sigma\iota$

$\epsilon\omega$

$\epsilon\omega$

$\epsilon\omega$

$\epsilon\omega$

$\epsilon\omega$

$\epsilon\omega$

$\epsilon\omega$

$\epsilon\omega$

$\epsilon\omega$

$\epsilon\omega$

$\epsilon\omega$

$\epsilon\omega$

$\epsilon\omega$

$\epsilon\omega$

$\epsilon\omega$

$\epsilon\omega$

$\epsilon\omega$

$\epsilon\omega$

$\epsilon\omega$

$\epsilon\omega$

$\epsilon\omega$

$\epsilon\omega$

$\epsilon\omega$

$\epsilon\omega$

$\epsilon\omega$

$\epsilon\omega$

$\epsilon\omega$

$\epsilon\omega$

$\epsilon\omega$

$\epsilon\omega$

$\epsilon\omega$

$\epsilon\omega$

$\epsilon\omega$

$\epsilon\omega$

$\epsilon\omega$

$\epsilon\omega$

$\epsilon\omega$

in epim.

$\acute{\alpha}\upsilon\tau\epsilon\varsigma$

$\acute{\alpha}\upsilon\tau\epsilon\varsigma$

$\acute{\alpha}\upsilon\tau\epsilon\varsigma$

$\acute{\alpha}\upsilon\tau\epsilon\varsigma$

$\acute{\alpha}\upsilon\tau\epsilon\varsigma$

$\acute{\alpha}\upsilon\tau\epsilon\varsigma$

$\acute{\alpha}\upsilon\tau\epsilon\varsigma$

$\acute{\alpha}\upsilon\tau\epsilon\varsigma$

$\acute{\alpha}\upsilon\tau\epsilon\varsigma$

$\acute{\alpha}\upsilon\tau\epsilon\varsigma$

$\acute{\alpha}\upsilon\tau\epsilon\varsigma$

$\acute{\alpha}\upsilon\tau\epsilon\varsigma$

$\acute{\alpha}\upsilon\tau\epsilon\varsigma$

$\acute{\alpha}\upsilon\tau\epsilon\varsigma$

$\acute{\alpha}\upsilon\tau\epsilon\varsigma$

$\acute{\alpha}\upsilon\tau\epsilon\varsigma$

$\acute{\alpha}\upsilon\tau\epsilon\varsigma$

αἰσθητικῆ, prius existentia, praterita: τὰ αἰσθητικῆ, parta bona, rationes, condiciones: & simplex τὰ ὄντα, existentia.

Composita ab ἐπι.

CONSIMITILIS Ratio est obseruanda in praesentibus compositorum ab ἐπι, vado, eo & ἴβο: cuius coniugatio posita est paginis 317. & 318. Vt enim illorum themata habeantur, mutandum in ἐπι, id quod ea composita habuerint è coniugatione simplicis ἐπι: veluti δ̄ in secunda singulari indicatiui: quæ quamuis à secunda τὴ ἐπι, id est sum, neque in simplici neque in compositis differat, significatione tamen facillè discernitur: quemadmodum & ipsa themata ex his duobus verbis composita, & quædam aliæ personæ, quæ sola significatione dignosci possunt ab hocne an ab illo componantur: vt, † αἰσθητικῆ, adis, vel adibus: vsurpatur quoq; pro tertia, accedit. ἴβω in tertia: vt, αἰσθητικῆ, succrescit, excrescit, ascendit: ἀναίβω, abit, redit: διαίβω, transit, transmittit: εἰσβῶ, subit, ingreditur: καταίβω, descendit: μεταίβω, vlciscitur: παρῆβω, prodit, accedit: περιίβω, ambit, circumit, vel circumibit: προίβω, procedit: αἰσθητικῆ, accedit, obuenit. ἴβω in prima plurali: vt, ἴβωμεν, petimus, proficiscimur. (dicitur & ἴβωμεν, quasi ab ἴβω: vt, ἴβωμεν, descendimus) ἴβω Ionicè in tertia plurali: vt, ἴβωσιν, exeunt: ἰμῖσιν, irruunt, increpant: ἰμῖσιν, animaduertunt in: παρῆβωσιν, prodeunt, accedunt: περιίβωσιν, circumeunt, peragrunt, oberrant: οὐρανῖσιν, simul discedunt. ἴβω in 2^a imperatiuo: vt, ἀμῖβι, discede, abi: εἰσβῖ, ingredere: ἔξβῖ, exi, abi: hinc ἔξβῖ, pro ἢ ἔξβῖ, vel exi: ἰμῖνδῖ, redi: παρῆβῖ, accede, adesto: περιίβῖ, accede. ἴβω in tertia: vt, παρῆβω, Veniat: αἰσθητικῆ, accedat. ἴβω in secunda duali: vt, ἴβωσιν, accedite: αἰσθητικῆ, accedite. ἴβω in secunda plurali: vt, παρῆβωσιν, adeste, transite. ἐπι in infinitiuo: vt, καταίβωσιν, descendere: ὑπεπιβῶσιν, subreperere, subintrare. dicitur etiam poetice ἴβωσιν & ἴβωσιν, veluti & pro ἐπι ab ἐπι, sum, 317, 19. † vt, ἴβωσιν & ἴβωσιν, exire. saepenumero quoque occurrit ἴβωσιν: vt, αἰσθητικῆ, occurrere: ἀπιβῶσιν, vindicare. [Sed in vindicandi significatione verius dicitur ἴβωσιν, quod proprie significat exire aduersus, vt quum hostis propulsandi gratia exitur. ἀπιβῶσιν esset exire alicunde.] εἰσβῶσιν, intrare: cum ἴβωσιν, ὑπεπιβῶσιν, subire: ἀπιβῶσιν, ambire & vsquequaque circumdare: ἴβωσιν, egredi, persequi: ἴβωσιν, inuadere: ἴβωσιν, accedere: ἴβωσιν, conuenire: ἴβωσιν, ingredi: καταίβωσιν, reuertì, descendere: μεταίβωσιν, petere, capessere, persequi: παρῆβωσιν, ingredi: περιίβωσιν, circumire, peragrare: αἰσθητικῆ, progredi: αἰσθητικῆ, adire, referre, ingredi:

in ἐπι.

ἴβω
ἴβωσιν
ἴβωσιν

ἴβω

ἴβω

ἴβω

ἴβω

ἴβω

ἴβω

ἴβω

ἴβω

ἴβω

ἴβω

ANNOT.

καταπίπτειν, abire: *επιελεύειν*, prodire: *επιβύβειν*, subire. hic infinitivus *εἶναι* fit tanquam ab *εἶμι*. sic part. *εἶς*: vnde
 † *διεῖς*, *διεύς*: *ἄ*, *transiens*, in genitivo plur. *διεῖντων*, per-
 currentium: *διεῖς*, *διεύς*, *ἄ*, *perumpens*, *irrupens*: *εἴμας*, *εἴ-
 λος*: *ἴ*, *εἴς*, *exiens*: *ἴμεῖς*, *ἴτε* *ἄ*, *ἴτε*, in dativo plurali *ἴμε-
 ῖται*, *ἴμεσθε*. regulare tamen participium est *ὄ* *ἴων*,
ἴον *ἄ*: *ἠ* *ἴστα*, *ἴσμε*: *ἄ* *ἴον*, *ἴον* *ἄ*, *iens*: vnde composita,
ἀνῴων, *ἄ* *ἴον*, *ascendens*, *oriens*: *ἄ* *ἴον*, *ἴον*, *insequens*, *se se
 subinde opponens*: *ἀ* *ἴων*, *abiens*: *εἰσῴων*, *ascendens*: *εἰσῴων*,
 † *ἴον*, *ἄ*, *ingressus*: *ἴ* *εἰσῴων*, *egressus*: *ἴ* *ἴων*, *exiens*: & de futuro extir-
 turus. [Nisi forte quadam ex his *ἄ* si nihilis compositis
 pertineant ad *ἴου*, mitto.] *ἐπαῖων*, reuersus, qui regre-
 ditur: *ἰπεῖων*, persequens: *ἰ* *παῖων*, *ἄ*, *pausatim euadens*,
excedens, *uitans*, *detrectans*: *ἰ* *μεῖων*, *descendens*, *desidens*:
 † *ἰ* *παῖων*, *superveniens*: *ἰ* *ἴων*, *ἰ* *ἴον* *ἄ*, *instans*, *insequens*:
ἰ *ἴων*, *ingressus*, *concedens*: *ῥ* *ἴων*, *ῥ* *ἴον* *ἄ*, *decurrens*, *de-
 labens*: *ῥ* *ἴων*, *percurrrens*, *ambiens*: *ῥ* *εἴων*, *ῥ* *εἴον* *ἄ*,
prateriens, *obequitans*: *ῥ* *ἴων*, *transiens*: *ῥ* *εἴων*, *circum-
 iens*: *ῥ* *εἴων*, *ῥ* *εἴον* *ἄ*, *precedens*, *prodicens*, *progressus*:
 † *ῥ* *ἴων*, *accedens*: *συ* *ῥ* *ἴων*, *vnà descendens*. *ἴοντες* in
 plurali: vt, *ἰ* *ἴων*, *ἴοντες*, *conuenientes*: *ῥ* *ἴοντες*, *sollicitan-
 tes*, *ulciscetes*: *ῥ* *ἴοντες*, *introeuntos*, *ingredientes*: *ῥ* *ἴοντες*,
praterentes: *ῥ* *ἴοντες*, *discedentes*: *ῥ* *ἴοντες*, *la-
 cessentes*. *ἴστα* in fœminino singulari: vt, *διῖστα*, qua
 † *transcurrit*: *ἠ* *ἴστα*, *postera ac proximè sequens*, *craftina
 dies vel nox*: *ῥ* *ἴστα*, *descendens*. *ἴον* in neutro: vt, *ἴον*,
 quod irruit, quod sequitur, quod in mentem veniebat:
ἄ *ἴον*, quod superest. *ἴοντα* in plurali: vt, *ἄ* *εἰσῴων*, *ingre-
 dientia*, *εἴς* *ἄ* *ἴοντα*, *potus*: *ἄ* *ἴοντα*, *obuentiones*, *reditura*.
 † *Sunt qui malint huiusmodi participia esse aor. secundi*,
 quasi à simplici *εἶναι*, cuius aor. sec. *ἴον*: vnde & in Oportatiui
 tertia plurali *ἴοντες*, *irent*, *tenderent*: composita *πα* *εἰσῴων*,
praterirent: *ἄ* *ἴοντες*, *adirent*, *accederent*. & in subiuncti-
 uo *ἴον*, *ἴοντες*: prima pluralis *ἴοντες*, & poëticè (306, 15.)
 † *ἴοντες*, *carinus*: tertia pluralis *ἴοντες*, *iuerint*. composita,
ἴοντες, *aggrediar*: *ἴ* *ἴοντες*, *aggrediamur*: dicitur & poëticè
ἴοντες, *inuasero*, *seruato* *ἄ* *ἴοντες*, *ἄ* *ἴοντες*, 17, 2, 29. in ter-
 tia persona *ἴοντες*, *inuasit*, *succurrerit*: *ἴ* *ἴοντες*, *venerit*.
ἴοντες, *incesserit*: *ῥ* *ἴοντες*, *descenderit*: *ῥ* *ἴοντες*, *aduenerit*, *aduen-
 tarit*. Inuenitur & huius verbi vox passiuā *ἴοντες*, tan-
 quam ab *ἴμι*: vnde *ῥ* *ἴοντες*, *adeo*, *aggredior*: pro actiuo
ἴοντες: & in tertia plurali subiunctiuī, *ἴοντες*, *ἄ* *ἴοντες*, *ἄ* *ἴοντες*,
aggrediantur, ab *ἴμι*, *ἄ* *ἴοντες* pro *ἴοντες* sic infinitivus *ῥ* *ἴοντες*, *de-
 scendere*, à *ῥ* *ἴοντες* pro *ἴοντες*.

PRÆSENTIA Compositorum ab *ἴμι*, cuius
 coniu

Composita ab *ἴμι*.

conjugatio habetur paginis 319. & 320. vbi que retinent reduplicationē. quod post hanc ponetur, in voce actiua mutandū erit in *ημι*. & in passiuā in *ημι*: quod inde confurget, verum erit thema: verbi gratia, *ης* in secunda persona singulari indicatiui: vt, *με δις, negligis. ης* in tertia: vt, *αυτοσ, remittit: διδωσ, transmittit: ομιον, immittit: μηδον, emittit: παεινοσ, resoluit, languescere facit. dicitur & ᾱ pro ησ, quasi ab *ειω*, 136, 19. vt *ειει, excussit: ηγλει, demittit, à κελημι Ionico (118, 30.) pro κελημι. sic ᾱδ̄, remittit, acupert, à *αδ̄ημι* pro *αδ̄ημι*. si hæc in *ε̄*, penultimam acuant, *ειει, ηγλει, αδ̄ημι*, orunt tertię personę singularis imperfecti, vel secundę imperatiui: vt, *ειει, ε̄, 234, 27. & ηδ̄, 235, 17. ε̄δ̄* in prima plur. vt, *ᾱπιηδ̄, emittimus, ab ᾱπιημι Ionico pro *ᾱπιημι*, 118, 30. ᾱπ̄ pro *ᾱπ̄* Ionice in tertia plurali: vt, *ομιον, insigunt: ειηον, eijciunt, emittunt: κεληον, admittunt: παειον, remittunt, ad̄, sciunt, ε̄ pro *ει* in secunda sing. imperat. 322, 33. vt, *παει, relaxa, remitte. ειη* in secunda plur. vt, *μεδ̄ητε, detestate* seu *detestetur. η̄* in tertia Subiunctiui: vt, *ειη, cesset: ᾱπιη, emittat, ab ᾱπιημι Ionico (118, 30.) pro *ᾱπιημι*. *ειη* in infinitiuo: 20 vt, *αυιη, remittere, cessare: ειφ̄η, inijcere: κελη, demittere, collocare: μηδ̄η & Ion. (322, 38.) μηδ̄η, negligere: παειη, relinquere, permittere: ομιη, permittere, concedere, largiri: οφ̄η, submittere. εις, *ειη*, in participio masculino: vt, *αυεις, excitans: ᾱπεις, emittens: κελεις, remittens: μηδ̄εις, demittens: ᾱδ̄εις, permissens: παειεις, praetermittens. ειης* in plur. vt, *αυειης, dimittentes: ᾱπειης, omittentes: ομιηης, inijctentes: κελειης, demittentes, à κελημι Ionico (118, 30.) pro κελημι: παειηης, omittentes: κελειηης, cedentes, remittentes, ab Ionico κελημι (118, 30.) 30 pro *οφ̄ημι. ειησ* in fœm. singul. vt, *ειησ, relaxans. ειη* in neutro: vt, *μεδ̄ησ, transmittens. ειησ* in tertia sing. indicatiui pass. vt, *αυειησ, euanescit: διησ, traicitur: ομιησ, admittit, patitur, animum inducit: κελησ, extollitur: κελησ, remittitur, ab Ionico κελημι (118, 30.) pro *οφ̄ημι. ειησ* 35 in prima plur. vt, *ομιησ, admittimus. ειησ* in tertia: vt, *ᾱπιησ, emittunt, Ionicū est pro *ᾱπεισ*: ειησ, petunt: ομιησ, admittunt. ειησ* in infin. vt, *ᾱφ̄ησ, pro delicto habere: ειφ̄ησ, studiosum esse: κελησ, prauaricari, pro nihilo ducere: μηδ̄ησ, deserere: ομιησ, projicere, prodere, 40 cedere, largiri: οφ̄ησ, decedere. ειησ* in part. sing. masc. vt, *αυειησ, vagabundus: κελησ, demissus, coniectus: ομιησ, emittens: ᾱπειησ, cœcedens, remittens, se submittes: & simplex ειησ, cupiens, cupidus. ειησ* in fœm. vt, *κελησ, demissa, à κελημι Ion. pro κελημι, 118, 30. ειησ* in********

in neutro plurali : vt, πὲ ἀφίμωρα, *missilia.*

A Β ἡμεῖς (de quo 323, 40.) componuntur ἀφηνεῖς, vnde
 participiū ἀφηνεῖς, sedens: πύθημεν, vnde παρήμενοι, *affi-*
 5 *dentēs*: & κρημεν, quod & Ionicē κρήμεν, 118, 30. hæc, &
 ex his rursus composita, quæ significatione facilè di-
 gnoscentur, seruant communiter κρηθ, & Ionicē κρητ: vt
 habeas thema, muta in ημεν id quod ponitur post κρηθ,
 vel κρητ Ionicē: vt ἐαται in κρηταται, cōstituti *sedent*, quod
 Ionicum est (324, 6.) pro κρηταται. ἀμεντα in prima parti-
 10 *icipio*: vt, κρητήμεν, *sedeamus.* κρηθ in participio: vt, κρηθίμεν, & Ionicē κρηθίμεν, *sedens, confidens*:
 λυπηθίμεν, vnde ἡ δόνηθίμενη, *mulier menstruat*:
 ἐπικρηθίμεν & Ionicē ἐπικρηθίμεν, *insidens*: παρρηθί-
 15 *μεν, assidens*: ἀεκηθίμεν & Ionicē ἀεκηθίμεν, in
 plurali ἀεκηθίμοι, *discumbentes*: ἀσκηθίμεν, *obsi-*
dens, assidens: ἰσθηθίμεν, *insidians.*

Composita ab ἡμεν.

ἐαται
 ἀμεντα
 ἡμεν } in ημεν.

SE Q V V N T V R Ducta à κείμεν, de quo 326, 19. hæc

Composita à κείμεν.

communiter vbique retinent κεί: quod hanc syllabam
 sequitur, mutandum in μεν, si hinc descendere significa-
 20 *tiō* quoque demonstrat, & habebis thema: veluti τει
 in tertia singulari indicatiui: vt, δέποιέται, *repositum est*:
 παύει κεί, *interpositum est, interiacet*: ἀείκει, *circumd-*
tus est: σύγει, *certum est, constat, conscribitur*: κείκει, *præst*:
 25 *κείκει, constitutum est.* & in secunda plurali: vt,
 σύγειθε, *conturastis.* τει in tertia: vt, σύγειται, *conscri-*
buntur, constant. σε in secunda singulari imperatiui: vt,
 ἀείσε, *redimire, circumfundere.* σε in tertia: vt, ἐπικεί-
 30 *σω, imponatur*: κείκεισω, *differatur.* κεί in infinitiuo:
 vt, κείκεισθ, *incumbere*: κείκεισθ, *sequi*: κείπεισθ,
 35 *prius editum seu subiectum esse, & simplex κείκει, iacere,*
positum esse. κεί in participio: vt, δέποιέμεν, *repositus,*
reconditus: ἀκείμεν, *affectus, παρρηθίμεν, adiacens,*
reçens præteritum: ἀεκήμενος, *circumdatus, circumfusus*:
 40 *ἀσκήμενος, exporrectus, præsens*: ἀσκήμενος, *adharens*:
 35 (hinc aduerbium κείκειμενος, *instant, adlictè*) κείπει-
 κείμενος, *propositus*: συγείμενος, *simul positus*: κείκει-
 κείμενος, *super discumbens*: κείκειμενος, *præsens, subiectus*:
 & simplex κείμενος, *situs, inharens, incumbens.* κεί in
 40 *fæminino singulari, & κείμαι in plurali*: vt, ἐπικείμαι, *ad-*
iacentes, circumiecta. κεί in neutro singulari: vt, ἐπι-
 κείμενος, *oppositum, contrarium, repugnans*: ἐπικείμενος, *im-*
pendens: τὶ κείμενος, *id de quo agitur*: τὸ σὺ κείμενος, *quod*
conueniat. κείμαι in plurali: vt, ἐπικείμεθα, *imposita*: ἀσκή-
 45 *μεθα, adherentia, adiacentia.* Pro κείμεν poëtæ usurpant
 κείμαι & κείμεν: ab utrovis in tertia singulari indicatiui κείμαι.

τει
 δε
 τει
 σε
 σε
 κεί
 κεί } in μεν.

κεί
 κείμαι
 κείμεν } κείμαι & κείμεν præ
 κείμαι

atque in tertia plurali : vt, πλωόν, nauigabam seu nauibent, mutetur
 gant : (interdum enim imperfectum aoristi secundi
 significationem habet, pro illoque vsurpatur) ἐφθον, ad-
 mouebant : si esset ex augmento, dicendum esse ἐφθει-
 5 δον, 285, 40. κελαιίνον, induebant, cooperiebant : κλάκον, lu-
 gebant, flebant. [Non dubitat Sylburg. quum sit scribendū
 κλαίον flebant, à κλαίω.] ὀλιγον, perdebant, perimebant :
 ἐρίζον, lugebant. [Sed verius est ἐρίζηον apud Hesych. ex
 10 Il. ἄ, de bobus mactatis, ἐρίζηον ἀμφι σιδηρον, ingemisce-
 bant. at Od. ε, ῥόχθθ μίζα κυμα, strepebat.] ἔπιφιρον,
 efferebant : φέλοσον, horrescebant : χείρον, ungebant. ε, seu
 15 υ, ante vocalem, in tertia singulari : vt, ἀνὰ κήλησθι, vi-
 cissim dormiebat seu dormiuit : δράσεσκον, aptabat seu
 aptauit : ᾠς, clamabat, insonabat : βεβήχον, resonabat : ἐδυ-
 20 νον, induebat seu induit : ἐνιν, parabat, & para in impe-
 ratiuo : ἐπιπλωί, veniebat ex aduerso : ζῶς, vivebat : κι-
 ρεμιν, miscebat : κέκρησεν, commouebatur : κήκιν, saliebat,
 cum saltu sursum ferebatur : κελαιίνον, obsecrabat seu
 obsecrauit : Ionicum est (118, 30.) pro κελαιίνον :
 25 simpliciter κελαιίνον aspiratur : κελικί, stridebat seu resonauit
 (potest etiam censeri perfectum pro κέικεσκον, à κέικω, κε-
 σκον : vel etiam aoristi secundi pro ἐκελε, verso γ in κ,
 ab eodem κέικω, cuius futurum est etiam κέικω) κέικη-
 σκον, appellabat, vocabat : (vide 411, 3.) πύσιν, conspergebat :
 30 πείθιν, circumcursabat, obambulabat : περιπνεύσιν, cir-
 cumgembat : πλωί, nauigabat : πεί, fluebat : πέπι, vergebat :
 πιν, cum honore excipiebat seu exceperit : πίν, pluebat : πεί-
 σθη, deiecit seu deiecit : φάσ, lucebat : φῶν, adhærebat,
 seu adhesit. In voce passiuua seu media mutetur termi-
 35 natio imperfecti in ομην : veluti οίω in prima persona
 singulari : vt, κρετόμην, suspensus eram, vide 331, 12. εῖ
 in tertia : vt, καίετο, ardebat : κέκλετο, hortabatur : κήδετο,
 curam habebat : ἐπιφίωτο, consequebatur : ὄσοτο, vide-
 40 batur, Æolicum est pro ὀπίητο, ab ὄσομην pro ὀπόμεναι : cum
 35 πῶν Dorica præpositione pro πῶς πῶν ὀδοσιν, ante
 oculos proponebat : vbi πῶν non abiecit : ante ο, 179, 29.
 πῶν κέκλετο, circumgembat : πῶν κέκλετο, coagulabatur
 seu coagulata est, circumcreuit : τελείωτο, persciebatur, à
 40 ποῖτικο πείωμαι pro πείωμαι ἔμην, 360, 29. ἔπιπιντο,
 subruebatur, seu subrutus est : χόλετο, irascebatur. ἐδῶ in
 tertia duali : vt, κρευσίδῶ, armabantur duo : περιπιδῶ,
 oblectabantur seu oblectati sunt. οντο in tertia plurali : vt,
 κελαιίνον, respondebant. [Sed sapius est Aorist. 2. ab ἄου-
 510 εῖω, 355, 25. † ἄουπλοσόν, pulchre ἐπιδερόντων ibant.
 [Vel ἐπὶ πλοσόν, vel ἐπὶ πλοσόν, scribendū, vt supra 290, 20.]

ANNOT.

in ω.

ANNOT.

ε, υ

οίω

εῖ

in ομην.

ἐδῶ

οντο

ANNOT.

ANNOT.

ANNOT.

in ομας.

notatum est.] ἠεῖθ' ὄντος, pendebant, vide 331, 21. [In ἠεῖθ' ὄντος putantur ex incremento esse, sicut etiam in ἠεῖθ' ὄντος; caedemque in horum thematibus initiales esse quas in primitiuis ἀείρω & ἠεῖρω. legitur tamen apud Helych. etiam praesens ἠεῖθ' ὄντος, praesenti quoque expositum, ἠεῖθ' ἀείρω ἀείρω], in aërem tolluntur. μνάωντος & μνάωντος, meminunt, à poetico μνάωντος, ὄνειδος, litigabant, asperdi congressi sunt. [Sed rectius fortasse ut Syllburgius, vel ἀνεύωντος, ut apud Eustath. est: vel ἀνεύωντος, ut apud Helychii, à themate in ἀνομα non in ομας.] ἠλεῖωντος, peribant; τοῖς ἐλεῖωντος, interrogabant; ὁρμίωντος, procedebant seu processerunt,

ANNOT.

ANNOT.

[Pro ἀειμυζανόντος, Odyss. ἔστι ἀειμυζανόντος, ut aliquando ante ἠεῖθ' ὄντος & ἀείρω ὄντος, nimirum α, quod ex αο fuerat contractum, poetice in αω dissoluto.] ἠεῖθ' ὄντος, impellebantur: ἀνεύωντος, circumoccidebant: ἀειμυζανόντος, struebant & moliebantur: συναπαύσοις, reconciliabantur: νεύωντος, extendebatur: ἠεῖθ' ὄντος, struebant: ἀνομιώντος, crescebant, educabantur. αο pro α Ionice (186, 23.) in secūda singulari: ut, ἠεῖθ' ὄντος, sedebas, & sede in imperatiuo. [In superior. edit. erat ἠεῖθ' ὄντος, ex Helychio videlicet, apud quem 20 legitur ἠεῖθ' ὄντος, εἰμυζανόντος, sedebas, & tenuato. sed veriora sunt ἠεῖθ' ὄντος & ἠεῖθ' ὄντος, quae in illo sunt confusa: ac forsitan occasione illi praebuit α in ἠεῖθ' ὄντος superscriptum literae α, ad significandam scripturae duplicitem; quod in manuscriptis libris est admodum frequens.] 35

CONJECTURA
Syllburgij.

Imperfecta ducta à futuro tanquam à praesenti,

NOTANDA Sunt imperfecta ducta à futuris, quae pro praesentibus vsurpantur, de quibus 332, 18. ea enim ad thema primigenium sunt referenda: ut, βήσεται, ascendebat seu ascendit, potius ad βαίω quàm ad eius futurum βήσωμαι; & τίρσεται, siccabatur, ad τίρω: unde futurum 30 Ἔolicum τίρωμαι, pro τίρω, (333, 10.) quod pro praesenti vsurpatur: hinc passivum τίρσεται, & participium τίρσεται, siccatus. Idem etiam plerumque erit obseruandum in iis imperfectis quae ducuntur à praesentibus poetice: quae si in Lexicis non inueniantur, quaerenda 35 erunt primitiua è quibus poetica illa sunt deducta.

Huc quoque referri possunt imperfecta Ionica quae in Barytonis inter characteristicam & terminationem recipiunt epentheseon literarum εον, sed augmentum raro admittunt. in huiusmodi si mutaueris εον, & terminationem sequentem actiuam in α, & passiuam in ομας, verum habes thema, nisi maus referre ad poeticum in ομας aut ομομας: vel uti εον in prima singulari & tertia plurali in sequentibus & similibus, πάσκον, seruabam seu seruabant: τλήθσκον, eram: ζάσκον, uinebant; cum 40 45

σκορ

in α.

ratur. horum sola terminatio coniugationem indicat, præterquam in prima & tertia coniugationibus, quæ in prima persona cuiusvis numeri & vocis, ac in secunda singulari passiva, atque in tertia plurali, eandem habent terminationem, quod *eo* & *is*, atque *eo* & *es* contrahantur in *s*. in his si thema desinens in *eo* *ai*, aut *εομαι* *εμαι*, non inueniatur, quærendum erit in *eo* *ai*, aut *εομαι* *εμαι*. at in aliis personis ambiguitas nulla potest incidere. si enim in contractione fit *ε*, vel etiam *ε* Doricæ pro *s*, verbum est primæ coniugationis: si *s*, tertiæ: & si *o* aut *io*

ANNOTATIO.

ε in *eo* *ai*.
ε *ω*το in *εομαι* *εμαι*.

s in *eo* *ai*.
*ε*το in *εομαι* *εμαι*.
ων in *αω* *ai*.
α in *αω* *ai*.

*α*το

*αα*οδ_ε

*α*νω

*α*ων_ε

*α*μ_ελω

*α*ωντι_ε

Imperfecta à verbis
 in *μι* sine augmento.

Ducta à compositis

*τι*θη_{μι},

*τι*θη_{μαι},

*ι*στη_{μι},

*α*α

secundæ. [Sed *ε* Doricæ & Ionicæ pro *s*, non est tantum in primæ, sed etiam in tertiæ coniugationis verbis, ut docui supra pag. 450, 15.] In his igitur & similibus mutetur *ε* in *eo*, [*Δηροπλοχ_η*, infinitam orationis copiam fundebat: *λάγκη*, similis erat: *ἔριξ*, *ε*ξ, cupiebat: & *ε* *ω*το in *ε* *ομαι* *εμαι*, *σφραγισ_ωτο*, raucè sonabant: *διαι_ωτο*, dividebant. *s* in *eo* *ai*, *δοτο* *ραφ_εκ_ε*, vallo circumdabat. *ε*το in *εομαι* *εμαι*. *ε*το *α*νω, immutatus est. *ων* in *αω* *ai*, *ῥῶμι*, lugebam: vel lugebant: *ε*λω, agitabant, à poëtico *ε*λω pro *ε*λα_ωιν: *κίβων*, miscebant, à poëtico *κεβ_ωιν* τὸ *κεβ_ων_ωιν*. *α* etiam in *io* *ai*, *α*μ_εφι_ωδ_εσ_ωφ_ωα, circumuertebat: *πιτ_ωα*, pandebat seu pandit: potest censeri aoristi sec. pro *πιτ_ωη* seu *ιπιτ_ωη*, à *πιτ_ωημι*. vnde & in imperat. *πιτ_ωατε*, pandite: & particip. *πιτ_ωύς*, pandens, extendens: *φοιτ_ωι*, ibat, veniebat: *α*το in *αομαι* *αμαι*, *α*λωτο, errabat: *α*μ_εφι_ωπο_ωτο, circumuolabat: *ε* *ε*σ_ετο, intuebamur. sic *α*δ_ε & poëticè (220, 22.) *α*αδ_ε: vt, *ε*σ_εαδ_ε, cupiebatis. & *ων*ti seu poëticè (220, 20.) *α*ων_ε, vt, *ε*σ_εων_ε, intuebatur: *σκι*α_{ων}ε, inumbrabantur: *δ*ι_εξ_εων_{τι}, profitebantur: inuenitur & huius prima singularis eiusdem formæ, *δ*ι_εξ_εα_με_{λω}, supplicarem. si iota subscribitur, *δ*ι_εξ_επι_αμ_ελω, erit Opratiui. dicimus & in præsentis indicatiui, *δ*ι_εξ_εα_{ων}τι_ε, iactant, profitentur.

DE Imperfectis verborum in *μι*, quæ augmento carent, nihil aliud dicendum, quàm quod de eorundem præsentibus dictum est 452, 26. horum tamen exempla, 35 quæ nobis alia colligētibus sese obtulerūt, proferamus. è compositis à *τι*θη_{μι} inueni, *προ*σ_ελι_{θη}σ_ω, proponebant seu proposuerunt: cum augmento diceretur *προ*σ_ελι_{θη}σ_{αι}σ_ω. & Atticè (311, 15.) *προ*σ_ελι_{θη}σ_{αι}σ_ω, à *προ*σ_ελι_{θη}μι: & in voce pass. seu med. *προ*σ_ελι_{θη}σ_εσ_ω pro *προ*σ_ελι_{θη}σ_εσ_{αι}, proponebant, apponebant. 40 Ducta ab *ι*στη_{μι} nunquam recipiunt augmentum in imperfecto. quocirca, modò id quod ponitur post *ι*s, mutetur in *η*μι in terminationibus actiuis, aut in *αμαι* in passiuis, verum consurgit thema: in voce act. vt, *α*ν_ωισ_η, statuebat: *α*ν_ωισ_ησ_{αι}σ_ω, constituēbat, confirmabat: *α*ν_ωισ_ησ_{αι}σ_ωσ_ω, confirmabat.

stituebat seu constituit: pro eodem legitur καλίστη, (vt simplex ἴσθη, de quo 234, 21.) ab Ionico καλίστη pro καλίστη, 118, 30. rursus pro simplici ἴσθη seu ἴσθη, inuenitur

poëticè στήσθη, stabat, Ionico more, vt dictum est 170, 34. sed reduplicatio reiecta est: quamuis & aor. sec. possit

iudicari. In voce pass. vt, ἐξίσθη, cedebat: μὴ δίσθη, inter-

uersabatur: παρίσθη, astabat, sistebat: σπύσθη, excitabat

seu excitauit: ὑφίσθη, suscipiebat, constabat: ἠγασθη, in-

cubabant seu incubuerunt: σπύσθη, conurabant, conspi-

rabant, coibant: ὑπὸ ἐξίσθη, cedeabant. Idem iudicandum

de similibus: vt, ἀδῆ, ligabat, ἀ δὲ δῆμι, quod fit ἀ δῆω: πύ-

ναθῆ, appropinquabat, concurrebat, ἀ πύναυ: πύλατο: (quod

& cum augmento ἐπύλατο) emebat seu emit, ἀ πύλαμαι. Ducta à

πύλατε, implebatur, & πύλατο, implebantur, appropinqua-

bant, ἀ πύλαμι, seruant vocalem longam: vide 233, 10.

& 301, 24. In quarta coniug. id quod ponitur post υ, In iis qua ducuntur

mutandum in μι aut μῆ: vt, δέχουτο, capiebat, & cape in à verbis quarta, mi-

imper. ἀπαίνουτο, adimebat, eripiebat, pro ἀπαίνουτο, ἀπαίν-

ουμαι (poëticè ἀπὸ seruaui suam vocalem, 172, 29.) ἐν-

ουτο, induebat seu induit. [Tenuatur etiam ἐννοουτο su-

pra, 453, 9. Ionicè forsan vel Æolicè communiter enim ANNOT.

aspiratur, vt & primitiuum ἴω.] cum ἐξ, ἐξενουτο, exuebat:

ἐξουτο, custodiebat, & pass. tenebatur. [ἐξουτο agnoscit Ety- ANNOT.

mol. quoque: sed ita vt ἐξουτο dicat etiam perfectum

esse posse, ab ἐξου, poëticè videlicet sine augmento. vide

supra 452, 44. & 453, 7.] πύλατο, spirabat, intelligebat: cum

ἐν, ἐμπύλατο, inspirabat seu inspirauit, ad se rediit: κίνουτο,

movebantur.

IN Compositis ex εἰμι, sum, & εἶμι, eo, mutetur in εἰμι

id quod ex eorum coniug. seruat, accentu in ante-

penultimam retracto: vt, λῶ in ἐξλῶ, licebat, ab ἐξου. sic

μύλω, intereat, pertinebat: πύλω, licebat, venit, interfuit:

πύλω, supererat, licuit: πύλω, aderat, adharebat: πύλω,

in mentem veniebat, succurrebat. ἦου in ἐνῆου, inerat:

πύῆου, aderant, venerant, seu adfuerunt, peruenerunt:

πύῆου, incolumes se prastiterunt, remanserant, reliqui

erant: σπύῆου, erant cum, simul erant: πύῆου, promine-

bant. εἶου in εἶου, quod & Atticè (401, 23.) εἶου, con-

grediebantur. εἶ pro εἶ in ἀπίε, abibat: πύοσιε, accedebat, ab

ἀπίε & πύοσιε, sed tanquam ab ἀπίε, πύοσιε, seu

potius ἀπίε, πύοσιε: vide 318, 11. & 234, 19. Idem In compositis ab ἴμεν

sentendum de compositis ab ἴμεν, mitto seu concupisco: mutetur

sed mutandum in ἴμεν, id quod ponetur post: vt ἐμῶ in

εἰμῶ, desistebamus: εἰμῶ, intelligebamus, intelligere-

mus, seu intelligimus, vt sit præsens. εἶου in ἀφίεσαν, ma-

ex ἴσθη.

δίδημι, πύναυ, πύλαμαι, πύλατε.

in εἰμι.

in εἰμι.

in εἰμι.

numittebant: ἐπιπέτω, ὀργεῖον, ab Ionico ἐπιπέτω pro ἐπίπετω, 118, 31. παρέρου, pratermittebant, concesserunt. εἰς vocis pass. in ἐπίπετω, petebat: προσέπειτο, probabat: & in tertia plur. προσέπειτο, & simplex ἐπέτω, cupiebat. Ab ἀνίπετω legitur Ion. (170, 34.) in tertia ling. imperf. act. ἀνίπετο, 5 vel (vt alij malunt, seruata longa vocali) ἀνίπετο, emittebat, pro ἀνίπε. [ἀνίπετο est pro ἀνίπε, ab ἀνίπε, (353, 9. & 105, 9.) vt οἰζυροσθεν ab οἰζυρος, 467, 29. ἀνίπετο autem non videtur posse consistere, nili forte in secunda persona sit positum pro ἀνίπε, remitteres.]

ANNOTATIO.

[ἀνίπετο est pro ἀνίπε, ab ἀνίπε, (353, 9. & 105, 9.) vt οἰζυροσθεν ab οἰζυρος, 467, 29. ἀνίπετο autem non videtur posse consistere, nili forte in secunda persona sit positum pro ἀνίπε, remitteres.] A προσέπειτο, 10 quod fit ex ἐπίπετω (324, 6.) inuenitur in imperfecto absque augmento προσέπειτο, obsidebat seu obsedit. & ἀπέπειτο (de quo 324, 30.) κειπέτω, iacebam: κειπέτω, iacebat: in tertia plurali κειπέτο, & Ionicè κειπέτο, & poetice κειπέτο, iacebant. sic ab ἐπέπειτο (de quo 164, 4.) cum ἐξ & ἐνι, ἐξέπειτο, percipiebant, percepissent, pro ἐπέπειτο.

Imperfecta cum augmento.

Simplicia cum augmento syllabico & in baritonis.

PERGAMVS Nunc ad imperfecta quae sunt cum augmento: ac primùm de simplicibus, deinde de compositis agamus. In simplicibus quae augmentum syllabicum receperunt, est abiciendum, & imperfecti terminatio in thematis terminatione mutanda, eodem profus modo quo antea de praesentibus & imperfectis augmento destitutis dictum est: quod etiam in omnibus imperfectorum generibus est obseruandum: vt, ἐνιάθη, ibam seu iui, à κιάθη, quod fit è κία, 331, 17. ἐκείνη, saliebat, 25 à κείνη: cum ἀνά, ἀνακίθη, exiliebat: ἐγείθη, habebat, à ποητικό ἐγείθη, quod fit à ἐγείω τὸ ἐγείω, 331, 18. cum κεί, κείνη, tenebat: ἐσθίον, maledicebant, à σθίω: ἐγείθη, irruebat seu irruit, grauauit, inhæsit, à γείω. [Nili verius est à γείω, quemadmodum 377, 2. ex Herodiano attuli 30 ἐπίον à πείω γείω enim hanc significationem non habet, & à γείω est etiam aor. τ. γείωσσι apud Hesych.] ἐπύθη, suffocabar, astuabam, angebar, à πύθη: ἐκίθη, iniebat, à ποητικό ἐκίθη, pro κέλομαι per pleonasmum τὸ κ: sic in ἐπιναχίζετο, ingemiscebat: ἐσθίον, & poetice (297, 13.) ἐσθίον, ruebant, properabant: cum ἐνι, ἐπιναχίζετο, insequabantur, cum impetu ferebantur. In circumflexorum coniugatione prima.

ANNOTATIO.

[Nili verius est à γείω, quemadmodum 377, 2. ex Herodiano attuli 30 ἐπίον à πείω γείω enim hanc significationem non habet, & à γείω est etiam aor. τ. γείωσσι apud Hesych.] ἐπύθη, suffocabar, astuabam, angebar, à πύθη: ἐκίθη, iniebat, à ποητικό ἐκίθη, pro κέλομαι per pleonasmum τὸ κ: sic in ἐπιναχίζετο, ingemiscebat: ἐσθίον, & poetice (297, 13.) ἐσθίον, ruebant, properabant: cum ἐνι, ἐπιναχίζετο, insequabantur, cum impetu ferebantur. In circumflexorum coniugatione prima.

In circumflexorum coniugatione prima.

ANNOTATIO.

amen, vt annotat. Syll. scribendum est non ἐπύθη, à ἐπύθη, quod non extat: Sed ἐπύθη, à ἐπέθη, tundo, fodiisco, ita scilicet vt ἡ ἐπέθη solet fodicari vel decuri: Aristoph. Nub. ἐπέθη ἡ φλαμί κέπεθη, κέπεθη, κέπεθη. [Verius ἐπέθη, quod non extat: Sed ἐπέθη, à ἐπέθη, tundo, fodiisco, ita scilicet vt ἡ ἐπέθη solet fodicari vel decuri: Aristoph. Nub. ἐπέθη ἡ φλαμί κέπεθη, κέπεθη, κέπεθη.]

ἰφίβει, in timorem inducebat: ἰπυεῖτο, laborabat, à πινύουσι
 ἔουσι. Ab Ionico ἡνέουσι pro ἡνέουσι inuenitur ἡνέουσι, in-
 spiciebat, pro ἡνέουσι. In secunda coniugatione circum-
 flexorum, ἰσάδην, inculcabam: ἰσάδην, consumebat seu
 consumpsit, à ἰσάδην ἄ. sic ἰξέουσι, depromebant, absterge-
 bant, poliebant. [Verè tamen ἰξέουσι non est auctum in

Secunda.

ANNOTATIO.

principio, sed in medio: neq; simplex est thema, ἰξέουσι,
 (quod hic & in indice fingit) sed compositum, ἐκτείνω,
 significās extergo: ita videlicet vt ἰξέουσι est ab ἐκτείνω.]
 10 ἰσάδην, vindemiabant: ἐκτείνω, suspendebat: ἐκτείνω, tu-
 multuabatur, perturbabat seu perturbauit: ἰσάδην, vi-
 brabat, & in voce passiuā ἰσάδην, dissipabatur: ἰσάδην
 π, castra locabāt, statua habebant, poëticum est (220, 38.)
 pro ἰσάδην à ἰσάδην. In tertia coniugatione ἰσάδην

Tertia.

15 πλάξω, magnifica & superba verba crepabam, à πλάξω
 λῆσι ἄ. [Vel potius à themate in ἰω, vt censet Sylburg.]
 sic ἰδύμενοι, terrefaciebant: ἰδύμενοι, complebant: ἰδύμενοι,
 vallū circumducebat. in voce passiuā, ἰδύμενοι, soli erant.
 In verbis in ui, ἰδύμενοι, tenebat, claudebat, à ἰδύμενοι: ἰδύμενοι,

In verbis in ui.

20 spargebatur, à ἰδύμενοι: ἰδύμενοι, utebamur, à ἰδύμενοι:
 ἰδύμενοι, disseperbantur, à ἰδύμενοι: ἰδύμενοι, vicebat,
 à καίνομαι. Idem iudicandum de ἰ augmento quod
 poëtae vocalibus præfigunt: vt, ἰδύμενοι, videbatur, ab ἰδύ-
 μενοι: vide 298, 7. & 13. Et hæc de simplicibus cum au-
 gmento syllabico s. veniamus ad ea quæ habent aug-
 mentum temporale.

AVGMENTVM Temporale tam imperfecti quam
 aliorum temporum situm est in vocalibus η, ω, & diph-
 thongis φ, η, υ, φ, vt satis constat ex iis quæ de illo
 dicta sunt 286, 17. & 171, 18. η, υ, & φ, semper sunt ex
 augmento in verborum initiis, non item η, ω, & φ. Cùm
 imperfectum aut aliud tempus augmenti capiat ab ha-
 rum aliqua inchoatur, si thema cum ea non potest in-
 ueniri, in illas identidem erit mutanda è quibus consisti
 35 locis citatis demonstratum est. apposuiimus & hic in
 margine tabellam, qua tota hæc materies oculis subii-
 citur. Notabis tamen, η debere interdum omnino abici
 non aliter quam augmentum syllabicum ε, quippe quod
 pro huiusmodi ε Atticè nonnunquam vsurpetur: vt,
 40 ἡδόμενοι pro ἡδόμενοι à ἡδόμενοι. vide 290, 14. Idem
 censendum de φ quod pro η aut υ in perfectis, plus-
 quamperfectis & paulopostfuturis positum fuerit: de
 quo 298, 23. In sequentibus η prouenit ex α, ἡμενοι, pro-
 pulsabat: ἡμενοι, occurrabant: ἡμενοι, hauriebam seu hau-
 riebant: ἡμενοι, imperabat seu imperauit: ἡμενοι, occur-

Ob augmentum tem-
 porale verborū sim-
 plicium quarantur
 themata inchoata

ab	}	η	} pro η
		α	
		ε	
	}	ω	} pro ω
		ο	
		φ	
	}	φ	} pro φ
		υ	
		η	
	}	α	} pro α
ω			
ο			
}	οι	} pro οι	
	η ex α.		

rebat: quæ barytona sunt. sic in his circumflexis, ἄρρωσθ, *exercebam*: ἄρρωσθ, *exercebat*, *parabat*: (sunt qui legant ἄρρωσθ ante vocalem, veluti in ἄρρωσθ incontracto) ἐπιπέδω, *minabatur*: ἄρρωσθ, *sufficiebat*: ἐπιπέδω, *negabam*: ἐπιπέδω, *negabat*: ἐξέτις, *dignum ducebat*, ab ἐξέτις ὦ, tertiæ coniugationis circumflexorum. præcedentia sunt primæ. In lequentibus ἦ fit ex ε, ἠόδιον, *comedebam*: ἠόδιον, *assimilabat*: ἠόδιον, *scindebant*: ἠόδιον, ἠέξω, ἠέξω, *veniebam*, *ebat*, *ebat*: ἠέξω, ἠέξω, ἠέξω, *amabam*, *as*, *at*, ab ἠέξω ὦ. inuenitur ἠέξω, *sciebat*, ab ἐπιστήμη, de quo 327, 2. ἦ ferè fit ex 10

ἦ ex ε.

ἦ ex αι.

ἦ ex ω.

ω ex ο.

αι: vt ἠέξω, *deturpabat*: & ἦ ex ω: vt, ἠόδιον, *loquebatur*, *dicebat* seu *dixit*, ab αὐδία ὦ: & in voce passiva ἠόδιον, *monebat*. Atticè tamen ἦ fit interdum ex ε, & ἦ ex ω, vt habes 287, 1. & 290, 16. ω ex ο: vt in his, ἠόδιον, *mouebant* & *circumagebant* quasi *asinum molam trusatilem agere* 15

ANNOTATIO. ἠέξω, *suspirabat*, *lugebat*. [Apud Hesychium: sed series alphabetica indicat. scribendum ἠέξω ab αἰετώ] ἠέξω, *manè surgebat* seu *surrexit*: ἠέξω, *concitabat* seu *concitauit*: ἠέξω, *compellebat*: ἠέξω, *aduentabant*: ἠέξω

ANNOTATIO. ἠέξω, *tegebantur*. [Vel verius ἠέξω, *tecti erant*: quod est pluriquam perf. pass. ab ἠέξω, 210, 23.] Quæ Barytona sunt. sic in lequentibus circumflexis, ἀμύδω, *conuersantur*: ἀμύδω, *pollicebatur* seu *pollicitus est*: ἀμύδω, *stationem habebat*: ἀμύδω, quod & sine crasi ἀμύδω, *stationem habebat*: ἀμύδω, *reformidabant*, *abhorrebant*: ἀμύδω, *sedebat*: quæ sunt primæ coniugationis: duo sequentia secundæ, ἀμύδω, *torrebam*, *assabam*: ἀμύδω, *certabant*. sic ἀμύδω, *surgebat* seu *surrexit*, *concitatus est*, 17

ω ex οι.

ει ex ε.

ab ἀμύδω quartæ coniugationis verborum in με. ὦ fit semper ex οι: vt in ἠόδιον, *tumebam*, ab οἰδία ὦ: ἠόδιον, *habitabat*, ab οἰδία ὦ: in passiuo ἠόδιον, *incolebatur*: ἠόδιον, & (solutione diphthongi ω in οι) ἠόδιον, *aperiebantur*, ab οἰδία. sic οἰδία, *meditabatur*, *putabat*, pro ὠδία, ab 33 οἰδία τὸ οἰδία, 393, 21. & interdum ex ε: vt, οἰδία, *interrogabam*, ab οἰδία: in quibus præterea hoc contingat, vide 286, 16. Et imperfecta quidem simplicia cum augmento sic habent: nunc ad composita pergendum.

De imperfectis verborum compositorum Vt Probè queas themata verborum compositorum inuenire in iis temporibus quæ augmentum recipiunt, notanda sunt ea quæ de eius varietate tradita sunt 172, 1. & 289, 40. & 290, 20. atque 338, 7. Quamuis hæc in quadruplici sint differentia, vt pag. 139. v. 13. annotauimus: hoc tamen loco de iis tantum sumus verba facturi, quæ

in medio augentur. locis enim citatis ea ferè omnia enumerata sunt, quæ in principio & quæ vtrinq; aucta inveniuntur. illa verò quæ omni augmento carent, hic paulò antè tradita sunt. Augmentum syllabicum : plures litterarum mutationes affert, quam augmentum temporale : quocirca temporale primùm expediemus.

Augmentum temporale in medio compositorum.

In hoc nihil aliud requiritur quam quod in simplicibus : nempe vt vocabuli propositi terminatione in thematicis terminationem versâ, vocales η, ω, & diphthongi cum post dictionis compositæ præpositione occurrent, in eas identidè mutantur, è quibus potuerunt emanare : vt η ex α in sequentibus, ἐφλώδων, placebat : παθηζα, decipiebat, itè deduxit : ἀειηζα, circumiebat : ἀειοηζα, progressum faciebat, profudit, promouit : ἀειηζα, prædicebat seu prædixit : σωλώπτεω, occurrebat : σωλώπτεω, accumulabant.

[Quod non est à composito them. εἰσινίω, vt arbitratur Antefignanus, sed à simplici νηίω, vt pluribus ostenditur pag. 476, v. 30.] cum παροῖ, παρῆλυτον, acerbabant : ἐξωπῆτον, suspendebant, appendebant : ἀειηζα, pronoshebar : κατήπτεω, contumelia afficiebat : quæ Barytona sunt.

ANNOTATIO.

& hæc circumflexa, δηπέλα, minabatur : κατήπτεω, fouebant, à κατὰ γλῶσσοι : περιμελῆντο, contemptui erant, à παρῆλυτον, maledicebat, execrabatur, à παρῆλυτον, sic in ἀειηζα, circumuestruit seu circumuestruit, à ἀειηζα, Interdum η fit ex ε : vt in παθηζων, inebam seu inebant, à παθηζων ὦ : ἀειηζα, optabat, desiderabat, à ἀειηζα, vescebatur, (sunt qui legant κατήπτεω per η) à κατήπτεω. [Sed

In circumflexis.

κατήπτεω, cum simplici ἐπτεω, non continetur eorum catalogo quæ ab s inchoata augentur assumpto 4, 286, 16.] ω ex ο in sequentibus, ἐπιμύον, coniuabant : σωξέω, excitare ac impellere nitebatur, à σωξέω, concitabant, à παρῆλυτον ὦ : ἐπιμύον, deieceras, ab ἐπιμύον : κατῆλυτον, iurabam seu iuravi, à κατῆλυτον : ἀώονεω, surgebat seu surrexit, ab ἀώονεω. Sunt quædam (vt composita ab ἀώονεω, ἀνίμω, & ὄονεω, 298, 7.) quæ ante ω inferunt : quod, vt habeas thema, est abiiciendū :

In verbis in μι.
η ex ε.

& in deductis ab ὄονεω ὦ, ω in ο, ex quo fit, restituendum : vt, ἀφώονεω, quod & cum simplici augmento ἀφώονεω, prospicebat, ab ἀφώονεω ὦ : sic διώονεω, quod & διώονεω, difficiebat : κατῆλυτον, & Ionicè (118, 30.) κατῆλυτον, aspiciebat : ἀφώονεω, prouidebat : ἀφώονεω, contempnebant seu contempnebant. at ἀπώονεω, quod & ἀπώονεω, repellebant, ab ἀπώονεω ὦ, non mutato ω : διαπώονεω, repudiabant : à δια-

ANNOTATIO.

ω ex ο.
ω ex ο.
ω ex ο.

40 vt, ἀφώονεω, quod & cum simplici augmento ἀφώονεω, prospicebat, ab ἀφώονεω ὦ : sic διώονεω, quod & διώονεω, difficiebat : κατῆλυτον, & Ionicè (118, 30.) κατῆλυτον, aspiciebat : ἀφώονεω, prouidebat : ἀφώονεω, contempnebant seu contempnebant. at ἀπώονεω, quod & ἀπώονεω, repellebant, ab ἀπώονεω ὦ, non mutato ω : διαπώονεω, repudiabant : à δια-

ἦσαν ἔμμεν ἰξάνοντο, redimebant, ab ἰξάνοντος ἔμμεν ἢ ferè
 fit ex α: vt in his, ἰπῆρος & crasi ἰπῆρος, laudabam: πα-
 γῆς, adhortabatur: ἰατρῆς, ἰμῆσι laudibus extollebat:
 ὠνῆς, coniungebat seu coniunxit: παρνοῖο, renuebat seu
 renuit: ἀσπεῖο, auferebatur seu ablatiis est: κτηνοῦτο
 Doricè (220, 8.) pro κτηνοῦτο, dependebant: & hæc
 omnia primæ sunt coniugationis circumflexorum: at
 σωμαῖον, ἡνὰ accusauerat, in inuidiam simul adduce-
 rat, à σωμαῖον ἄμμεν secundæ. ἢ ferè ex α: vt,
 ἀσπῶδον, affabar: ἀσπῶδα, conueniebat, verba faciebat, 10
 allocutus est: μεῖδον, alloquebatur, verba faciebat, à
 ἀσπῶδον ἄ, & μεῖδον ἄ. ἢ semper ex α: vt, ἰπῶς, ἰπῶς,
 adibat, inuadebat, ab ἰπῶς. ἢ ex ε, sed id solum in
 compositis ab iis quæ enumerata sunt 286, 17. vt, ἰπῶς,
 sursum trahebat: ἀσπῶδον, & cum duplici augmento 15
 λειῶντο, sustinebat: vnde λειῶντο, sustinebant: κτη-
 νοῦ, obtinebat: μεῖδον, particeps eras, in partem veniebat:
 παρῶς, pradebat: ἀσπῶς, serpebat, arrepebat: ἀσπῶς,
 proccesserat: ἀσπῶς, obseruabam, attendi: σωμαῖον, con-
 trahebat: ἰατρῶς, liberabat, ab ἰατρῶς.

Composita cum aug-
mento & in medio.

& abiiciendum

ex {

 εἰς-

 ἰς-

 ἀσπῶ-

 ἀσπῶ-

 ἀσπῶ-

 ἰατρῶ-

& mutandum.

in α ex {

 ἰατρῶ-

 κτη-

 μεῖδ-

 παρῶ-

in ε ex {

 ἀμπε-

 ἀπτε-

 ἰπτε-

in ο ex {

 ἀπτε-

 ἰατρῶ-

Pro ἰξῆ quarendum

ἐν

In σῶς siue ἔως

in ἐν quarendum

RESTANT Composita, cum augmento syllabico
 & in medio. Quando incrementum & ponitur post præ-
 positiones εἰς seu ἰς, ἀσπῶ, ἀσπῶ, ἀσπῶ, & ἰατρῶ, illud solum
 est abiiciendum. sic ὁ in ἀσπῶ, quod ponitur pro ἀσπῶ ex
 augmento, 311, 17. In ἰατρῶ, δῖς, κτη-, μεῖδ-, παρῶ-, & mu-
 tandum in α. fiunt enim ex ἰατρῶ, δῖς, κτη-, μεῖδ-, παρῶ: sed
 aduentu vocalis ε, hæc præpositiones propriam vocalem
 vltimam abiecerant, 172, 1. In ἀμπε-, ἀπτε-, ἰπτε-, & mu-
 tandum in ε, quod fiant ex ἀμπε-, ἀπτε-, ἰπτε-. In ἀπτε-, & ἰατρῶ-,
 & in ο, quod ex ἀπτε- & ἰατρῶ-. In ἰξῆ-, & abiiciendum: & ἰξῆ
 mutandum in α. In σῶς- siue Atticè ἔως-, & in ἐν-,
 & abiiciendum, sed ὁ præcedens mutandum in μ ante β,
 μ, π, φ, ψ: in γ ante γ, κ, λ: in λ ante λ, & in ο ante ο
 post quod non ponatur τ: at ante σ, ante ζ & ς, ipsum
 quoque ὁ cum ε est abiiciendum. tamen in ἐν- siue 15
 ἐν-, & tantum est reiiciendum. sic quum post σῶς- aut
 ἐν- sequitur δ, aut θ, aut τ. Si huiusmodi præpositiones
 ad quas apponitur augmentum, aliam præpositionem
 ante se recipiant, quamuis in hæc aliquid amissum aut
 immutatum conspiciatur: in thematis tamen inuesti-
 gatione illius tantum est habenda ratio, ad quam in-
 crementum & est annexum: vt pro παρῶς, inuestigan-
 dum παρῶς: & σωμαῖον, pro σωμαῖον. hic enim nihil
 refert quod παρῶς amiserit suum α ante ε præpositionis
 ἐν siue ἰξῆ: aut quod σῶς mutauerit suum, in γ ante α.

No tan

Notandum verò, hæc regulas non solum habere lo-
 cuna in imperfecto, sed & in aliis temporibus, in quibus *με-*
 ob augmentum s, simile quippiam contigerit. De aliis *με-*

5
 10
 15
 20
 25
 30
 35
 40

feramus: ἀπεισάτεο, distendebatur, distrahebatur, à ἀπει-
 σάουμαι ἄμυα: ἀπεισάτεα, tribuebatur, à ἀπεισάμυα, 316, 20. μψ-
 ἀπεισάθηατο, obsidebant, obsederant, obsederunt, Ionicum γ-
 est (324, 20.) pro ἀπεισάθηατο, à ἀπεισάθημυα: ἀπεισάθηα, su-
 perasti, Ionicum est cum syncope pro ἀπεισάθηα, à ἀπει-
 σάθημυα: vide 372, 40. ἀπεισάθηα, opus erat, ex ἀπεισάθει, quasi ἄ-
 ἀπεισάθει ἄ, 363, 6. ἀπεισάθηα, addebat, à ἀπεισάθημι, sed tan-
 quam à ἀπεισάθει ἄ, 234, 20. ἀπεισάθηατο, adharebant, ἔ-
 ἀπεισάθημυα, 225, 15. ἀπεισάθηατο, appropinquabat, à ἀπει-
 σάθημυα, ἔπεισάθηα, 227, 15. ἀπεισάθηατο, addicebatur, incube-
 15 bat, intendebat, & ἀπεισάθηατο, instabat, à ἀπεισάθημυα, 326, 20.
 ἀπεισάθηατο, cornibus ventilabant, ab ἀπεισάθηα ἄ. ἀπει-
 σάθηατο, palam faciebant, pro ἀπεισάθηατο ἀπεισάθηα: sic in
 sequentibus tollendum ὕ ex ἀπει, ἕ, ut habeatur thema,
 ἀπεισάθηατο, excusabant: ἀπεισάθηατο, designabat, creabat:
 20 ἀπεισάθηατο, extabat: ἀπεισάθηατο, prouocabat, hortabatur seu
 hortatus est, & ἀπεισάθηατο, prouocabant, à ἀπεισάθηατο
 ἄμυα. at ἀπεισάθηατο, efferebam ἔπεισάθηατο, est sine
 augmento, pro ἀπεισάθηατο, à ἀπεισάθημυα pro ἀπεισάθημυα. In
 sequentibus pro abiecto s reponendum α, ut eorum
 25 thema inueniatur, ἀπεισάθηατο, reponebam, ab ἀπεισάθηατο, sed
 tanquam ab ἀπεισάθηατο ἄ, 234, 20. sic ἀπεισάθηατο, tractabant, à
 ἀπεισάθηατο, quasi à ἀπεισάθηατο ἄ: ἀπεισάθηατο, degebat, vinebat, pro
 ἀπεισάθηατο, à ἀπεισάθηατο ἄ, 213, 22. ἀπεισάθηατο, discurrebat, incursionibus
 30 infestabat, à ἀπεισάθηατο: ἀπεισάθηατο, defluobat, à ἀπεισάθηατο: ἀπει-
 σάθηατο, osculabantur, à ἀπεισάθηατο ἄ: ἀπεισάθηατο, temperabat,
 à ἀπεισάθηατο ἄ: ἀπεισάθηατο, consensescibat seu consensuit, à
 ἀπεισάθηατο: ἀπεισάθηατο, inclamabant, inuecti sunt, accusarunt,
 à ἀπεισάθηατο ἄ: ἀπεισάθηατο, refertiebat, à ἀπεισάθηατο ἄ: ἀπει-
 σάθηατο, faces injiciebant, comburebant, à ἀπεισάθηατο.
 35 ἀπεισάθηατο, forma: ἰσημι: ἀπεισάθηατο, decumbebant seu decubue-
 runt, Ionicum est (190, 29.) pro ἀπεισάθηατο, à ἀπεισάθημυα, 326, 18.
 ἀπεισάθηατο, cubabam, à ἀπεισάθημυα. ἀπεισάθηατο, suspirabam,
 pœnitebat me: ἀπεισάθηατο, & sine aug-
 mento ἀπεισάθηατο, transibat seu transierat, à ἀπεισάθηατο.
 40 quod fit à ἀπεισάθηατο, 331, 17. ἀπεισάθηατο, pœnitebat, à ἀπεισάθηατο:
 ἀπεισάθηατο, pœnitentes erant, eos pœnitebat, à ἀπεισάθηατο:
 ἀπεισάθηατο, accerserat, vocabat ad se, à ἀπεισάθηατο ἄ. ἀπεισάθηατο,
 praeuorunt, à ἀπεισάθηατο, quod fit à ἀπεισάθηατο ἄ. ἀπεισάθηατο,
 331, 18. ἀπεισάθηατο, despiciebantur, à ἀπεισάθηατο ἄ. In his pro
 abie

} pro
 νεβ-
 νεμ-
 νεπ-
 νεφ-
 νεψ-
 νεζ-
 νεκ-
 νεχ-
 νελ-
 νεσ-
 νετ-
 νεφ-

πιε- ex παρο-

ἐπι- ex ἐπι-

abiecto & reponatur, ἐπικράμειν, perficiebat, ab ἐπι-
κράμειναι τὸ ἐπικράμειν : ἐπίπλοον, ad nauigabant : ἐπιπλάουον,
ingruebant, instabant : ἐπιπέθετο, parebat, ab ἐπιπέθεμαι :
ἐπιπωλείτω, versabatur, ab ἐπιπωλείουμι ἢ ἐπιπώλειν, dis-
strabat, ab ἐπιπώλειν τὸ ἐπιπώλειν. In sequentibus 5
pro ἰ reponatur ὁ, ἀπικίττειν, occidebant, ab ἀπικίττειναι ἀπικίττειν,
inferior erat, ab ἀπικίττειν : ἀπικίττειν, interficiebat, ab ἀπικίττειναι
secundæ coniugationis verborum in μι : ἀπικίττειναι,
vincebat, ab ἀπικίττειναι : ἀπικίττειν, pendebat, & ἀπικίττειναι,
reposita erant, ab ἀπικίττειναι, 326, 18. ἐναπειρίζεω, abluabant, 10

ἀπι- ex ἀπι-

ἐν ἀπι- ex ἐναπι-

ὑπι- ex ὑπι-

ἱξι- ex ἐκ-

παριξι- ex παριξι-
ὑπιξι- ex ὑπιξι-De compositis cum
συν aut εν-

ἱπινη- ex ἱπινη-

ANNOTATIO
Sylburgij.

συν- ex συν-

Ionicum est (190, 15. & 29.) pro ἐναπειρίζοντο, ab ἐναπειρίζουμι. ὑπεπίπλοον, subigebant, subagitant : ὑπεδέκχετο, re-
cipiebat seu recepit, & tertia pluralis Ionica (190, 15. & 29.)
ὑπεδέκχθη, receperunt, responderunt, ab ὑπεδέκχεσθαι, Ionico
pro ὑπεδέκχεσθαι, 118, 35. ὑπεκίττειν, facultatis erat, ab ὑπεκίττειναι, 326, 20. In sequentibus & similibus ἰ est tollendum
& ξ mutandum in κ, ἐξέκλειον, excludebant, arcebat, ab
ἐκκλείω : ἐξέκλειον, deficiebat, ab ἐκκλείω ἐξέκλειον, ardebat,
ab ἐκκλείω : ἐξέδεξθη, expectabat, ab ἐκδέχεσθαι : ἐξέπι-
λείω, perficiebantur, Doricum est (220, 8.) pro ἐξέπι- 10
λείω, ab ἐκπέλειουμι ἢ ἐκπέλειναι : παρῆεναι, pratoruenebantur,
transmittebat, ἀπαρῆεναι, clam efferebat, ab
ὑπεκίττειναι : ὑπεκίττειναι, subductus est, ab ὑπεκίττειναι, 326, 20.
Ex συν- & εν- in sequentibus, ἰ tantum abiciendum &
terminatio suo more in thematis terminatione mutan- 15
da, ἐνδεδόξην, permittebam, indulgebam ; & ἐνδεδόξην, dabat,
afferebat, ab ἐνδεδόξην, sed tanquam ab ἐνδεδόξην ὦ, 234, 21.
ἐπιπίνειν & Atticè augmento syllabico ἰ, in η temporale
commutato, ἐπιπίνωον, accumulabam, ab ἐπιπίνωον [ἐπιπίνωον
(ἐ quo compos. sunt ἐπιπίνωον & παρῆεναι) supra (473, 17.) 20
ab ἐνδεδόξην, hic autē ab ἐνδεδόξην : supra temporaliter auctum
vult, α in η verso ; hic autem syllabice primum, inserto
videlicet ἰ ; deinde temporaliter, syllabico augmento
ἰ in verso Atticè. ita utrobique pro composito themate
accipit. sed fallitur utrobique, nam ἐνδεδόξην est à simplici 25
them. πίνωον, ideoque à fronte auctum, ut satis patet ex
II. ψ, ῥοροφῆα πίνωον ὕλῳ, largam struebant materiam.
idemque etiam πίνωον dicitur, ut Od. π, πῦρ ἐν πίνωον, ignem
probe struere. ambo à πίνωον aceruo, cumulo, à quo apud
Plutarch. est πρὸς ἐν πίνωον, rogam struxerunt : & apud He- 40
rodot. 2. 7. πρὸς ἐν πίνωον τὸ ἄλλοτ, materia coaceruata lascī
circumdare. ἐ πίνωον enim pleonasmum τῆ η fit πίνωον, exinde
pleonasmum τῆ η fit πίνωον.] συνῆθη, conficiebat seu confecit,
à συνῆθη, sed quasi à συνῆθη ὦ, 234, 20. συνῆθη, com-
ponebat seu cōposuit, à συνῆθη, 225, 13. In his abiecto ἰ, 27
piz

præcedens mutandum in γ, ἐσκόσαν, concipiebant, ab ἐγκοσάω ᾧ: συνέειπον, conuenerat, ἀσχημαίω, 324, 20. ἐσχημαίω, screebat, ab ἐσχημαίω: σωείω, confundebat, id est, commouebat, perturbabat, ἀσχημαίω. In sequentibus, mutandum in μ, σωείω, constituēbat, confirmabat, ἀσμημαίω ᾧ: ἐσμημαίω, implebant, ab ἐσμημαίω secundæ coniugationis verborum in μ, vnde & participium ἐσμημαίω, ἀσμημαίω, implens, vt ἰσῶς, ἀσμημαίω, 227, 10. ἐσμημαίω, importabat, ab ἐσμημαίω ᾧ: σωείω, & Atticè (401, 22.) ἐσμημαίω, concedebat, confitebatur, & σωείω, confitebantur seu confessi sunt, ἀσμημαίω siue ἐσμημαίω, 328, 2. Et hæc de imperfecto ad alia tempora quæ cum præsentī cognationem ob Characteristicam habent, veniendum.

ει- ex εγ-

σωι- ex σγ-

ει- ex ιμ-

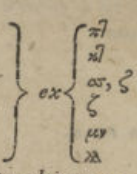
σωι- ex συμ-

15 AORISTORVM SECVNDORVM, AC FVTVRORVM ITEM

secundorum themata quomodo inuestiganda.

10 **H**æc duo tempora significatio tempore varians à præsentī & imperfecto maxime distinguet: terminatio vbique ferè & à se se & à perfecto ac plusquamperfecto vocis mediæ: characteristicam à reliquis temporibus. Augmenti hîc nullam est habenda ratio præterquam in aoristis secundis indicatiuorum: vbi eodem profus modo quo in imperfectis est excutiendum. Characteristica est eadem quæ in themate, nisi sit vna harū, π, κ, δ, μ, λ, quò interdum π fiat ex πλ, κ ex κλ, γ & δ ex σσ siue πλ, aut ex ζ, μ ex μν, κ & λ ex λ. Præterea quum thematis Characteristica est γ vel α, in his temporibus atque in perfecto & plusquamperfecto vocis mediæ euanescit. penultima verò μ in horum temporum themate inueniendo negotium maximè faceffit. quum enim hîc est α, in themate est nunc α, nunc η, nunc ω, nunc α, nunc α, nunc ε, nunc φ. sic i fit ex ι, vel ex φ: u ex v, vel ex δ: ε ex ε, vel ex φ: ο ex ο, vel ex σ: vnde fit vt idem vocabulum ad multa themata referri possit: ex quibus, si plura quàm vnum in Lexico inueniatur, illud Seligendum quod clausulæ sensui aptius accommodatur. si nullum potest inueniri, pro compositis simplicia, & pro obsoletis pagina 424 enumeratis vsitata, quæ his ibidem apponuntur, erunt inuestiganda. Horum omnium, quò res magis innotescat,

Aoristus sec. & futurum sec. quomodo à ceteris temporibus dignoscantur. Augmenti, characteristicam, penultima & terminationis examinationis.

Penultima α ex α, η, ω, α, α, α, ε, φ. ε ex ε, φ. υ ex υ, δ. ε ex ο, φ. ο ex ο, σ.

plu

Penultima exami-
natio.

α ex α.

ANNOTATIO.

ANNOTATIO.

α ex η.

Notio de futuris in
ήσμευς.

α ex ω.

α ex υ.

plurima exempla proferamus: atque hic in penultima, in qua maior inest ambiguitas, insistamus. verumtamē hoc loco non repetemus ea quorum themata vel in CLENARDI Institutionibus, vel in Scholiis nostris sunt demonstrata. Quum igitur aoristi sec. aut fut. posterioris penultima, siue vocalis quæ Characteristicam præcedit, fuerit α, fit vel ex α: vt in voce act. ἄβραγα, sonuit, sine augmento, à poetico ἀβραγα pro βραγα; vnde regulariter ἄβραγον, sonui, & ἄβραγεν, insonuit: est etiam ἔβραγεν, madeseci, à βραγα. in voce pass. ἀβραγαφην, præ-

scriptum est, autē scriptum est, à ἀβραγαφουμι το λαδιου, ad-

motu, part. fecim. à ἀβραγαφουμι. in voce med. [Nisi commodius à πλάω deduci velis, per syncopen, vt ἀβραγαφουμι à κροαω, πρῶτον αὖ ἀβραγαφουμι.] ἀβραγαφουμι, narrare, à ἀβραγαφουμι.

[Sed suspectum est aor. ἀβραγαφουμι. quare scribendum fortasse ἀβραγαφουμι tempore præcænti, quod significat passim decantari & celebrari, vel cantu circumsonare. vt docet Sylburgius.] Vel fit α ex η, vt in ductis à ἐπι, putrefacio: ἐπιηλυ, liquefeci: ἐπιηλυ, putrefeci: ἐπιηλυ, qui

putrefecit. in pass. ἐπιηλυ, liquefactus sum: ἐπιηλυ, putrefactus sum: ἐπιηλυ, putridus intabuit. in subiunct. ἐπιηλυ, computruerit, putrescat: ἐπιηλυ, liquefcat: ἐπιηλυ, colliguescat. In infin. ἐπιηλυ, putruisse. In part. ἐπιηλυ, marcidus, putrefactus: ἐπιηλυ, putrefactus, eabe cōsumptus:

ἐπιηλυ, liquatus, liquefactus: ἐπιηλυ, liquefactum, liquatum: ἐπιηλυ, liquefactus: ἐπιηλυ, dem. & in futuro sec. pass. ἐπιηλυ, liquefiam: ἐπιηλυ, liquefiam: ἐπιηλυ, liquefiam.

(Significatio passiuua facile distinguet huiusmodi futura à futuris primis mediis in ήσμευς ductis à

verbis in έω vel έω, quæ actiuam ferè significationem habent: alioqui terminatione conueniunt cum futuris secundis pass. idque per omnes modos & particiua.]

Vel α fit ex ω, veluti in ductis à τρωω, comedo: vt, ἀπι τρωω, ἀπι τρωω, deuoravi, mordicus auulsi, sibi, hinc

ἐπι τρωω, comede: & ἐπι τρωω, comedere, deliciarari: ἐπι τρωω, comedit, à τρωω τρωω, ἐπι τρωω, erodere: ἐπι τρωω, perrodens: ἐπι τρωω, comedi: & in subiunct. ἐπι τρωω, comedat. Vel α fit ex υ, veluti in quibusdam quinta def-

inentibus in αίνω vel αίνω, & Sextæ in αίνω: vt ab αίνω, ἐπι αίνω, interfecerunt, quod est sine augmento: ἐπι αίνω, interfecit: ἐπι αίνω, & Ionice (170, 30.) ἐπι αίνω, apparuit, vel apparerat, vt fit imperfect. à poetico φαίλασκω: ἐπι αίνω, interfecisse: ἐπι αίνω, in part.

fit.

fecer
in v
in p
cū d
5 vbi
φω
φω
απ
vbi
10 φω
vbi
tiuo
In S
cui
15 nifi
vbi
κω
part
m
20 inci
subl
πω
π
κω
25 α fit
alioq
gn
feci
In i
30 voc
φω
mib
ἐπι
ped
35 sum
μω
ἐπι
pro
yel
40 φω
ἐπι
ctus
plic
esse,
συπ

scem. μελαίνουσα, fusca, Doricè (119, 10.) pro μελαίνουσα,
 in voce passiva: à καίω, εὐάλω, exustus sum, arsi: εὐάν
 τος, arsit ignis, id est, ignis exustus lignis resedit & flamma:
 εὐαφαγομαι, εὐεφάνω, apparui, emersi: δάπειμαίνομαι, εὐπιμέ-
 5 νω, insaniui, captus sum: φάγω, εφάνω & sine augmento
 φάνω, illuxit: in tertia duali, φανήτω, apparuerunt: ἀνα-
 φαγομαι, ἀναφάνω, extitit, apparuit: κρῆλα φαγομαι, κρῆπιφάνω,
 apparuit: κρῆλα καίω, κρῆπιφάω, concrematus est: ὑπερεμαίνομαι,
 ὑπερεφάνω, valde insaniuerunt, valde gauisi sunt: ὑπερ-
 10 φαγομαι, ὑπερεφάνω, apparuerunt. In imperatiuo, φά-
 νηθι, appare: φάνητε, apparetis: ἐπιφάνηθι, præsto sis. In Opta-
 tiuo, μανέτω, μανέτω, insaniam, insanias: φανέτω, videret.
 In Subiunctiuo, φανῶ, visus fuero: φανῶσι, pateant, conspi-
 cui sint: κῆν, crematus sit. In infinitiuo, κερῶ, insani-
 15 nisse, furiosum fuisse: ἐκ κερῶ, insanire, deperire: φανῶ-
 ναι, conspici, se ostendere, apparuisse: ἐπιφωλώω, se ostendere:
 κερῶ κερῶ, & Ion. (182, 6.) κερῶ κερῶ, arsiisse, exuri. In
 participio, κερῶς, visus, crematus: ἡ κερῶσα, cremata, μανέως,
 mente captus: ἡ μανέουσα, furore percita: δάπειμαίνομαι, furore
 20 incitata: φανέως, visus, qui apparuit: ἀναφανέως, apparens,
 sublimis: ἐπιφανέως, existens, in conspectum datus, apparens,
 προσφανέως, se offerens: ὑπερφανέως, prospexit: ὑπερφανέω-
 ντες, in conspectum se dantes. & in futuro sec. eiuſdē vocis,
 κερῶσόμεθα, insaniam: κερῶσόμεθα, ardebo, ignem accipiam. Vel
 25 α fit ex ε, sed id solùm, quum illud præcedit vel sequitur
 aliqua immutabilium λ, μ, ν, ρ: vt à τρέπω, τρέπω, sine aug-
 mento pro ἔτραπε, vertit: δάπτω, ἀπίπτω, crepitum
 feci: in subiunctiuo, δάπτω, crepitum ventris emitas.
 In infinitiuo, κερῶ παρδέν, oppedero: ὑπερπαρδέν, idem. In
 30 voce passiva, à τρέφω, τρέφω, sine augmento pro ἔτρε-
 φω, nutritus sum: τρέφω, educatus est: ἐπιτρέπω, ἐπιτρέπω,
 mihi commissum est: ἐτρέφω, ἐτρέφω, versus sum, tortus sum:
 ἐτρέφω τὸ πόδι, pedem luxauit, quasi tortus est pedem vel
 pede per synecdochen: μετέτρέφω, μετέτρέφω, conuersus
 35 sum: συτρέφω, συτρέφω, contortus sum, conglobatus sum:
 μετέτρέφω, μετέτρέφω, educatus est inter: περιτρέφω, περι-
 τρέφω, circumtortus est: ἀτρέφω, ἀτρέφω, sine augmento
 pro ἀτρέφω, oblectati sunt: ἀτρέφω, ἀτρέφω, contexti
 vel contexta sunt: τρέπω, ἐτρέφω, versi sunt: τρέφω, ἐτρέ-
 40 φω, educati sunt. In subiunctiuo, πλάκω, plicatus sim:
 τρέφω, educatus: ἐτρέφω, versus fuerit: συτρέφω, contra-
 ctus sit. In infinitiuo, βρω, madefieri: ἀκλώω, im-
 plicari, inuolui, coniunctum esse: συμπλάκωω, congressum
 esse, manus cōserere: ἀκλώω, distorqueri, succumbere:
 συμπλάκωω, coisse: ἐπιμπλάκωω, adnasci, rediuinum fieri.

α ex ε.

den, obstrepuī: φρεζω, ἰφρεδν, & sine augmento φρεδν, dixit, differuit: ἰπιφρεζω, † ἰπιφρεδν, dixi, indixi: ἰπιφρεδν, indixit: διπιφρεζω, διπιφρεδν, differui, dixi: si legatur Διπιφρεδν, ducetur à Διφρεζω, per poëticam reduplicationem (172, 15.) pro διφρεδν, vt simplex πειφρεδν, 5 pro ἰφρεδν, dixi: πειφρεδν, dixit: in duali, πιφρεδν τω, dixerunt. In imperatiuo, πιφρεδν, dic: item, dixit. In infinitiuo, πιφρεδν, & Ionicè leu poëticè (182, 6.) πιφρεδν, dicere, pradicere. [ἰπιφρεδν simplex potius quam compositum est verbum: vt enim ἰπιπην ex ἰπην, per 10 anadiplasiafinum fieri tradit Etymologus, sic ἰπιφρεδν ex ἰφρεδν, per eandem reduplicationem factum esse probabili ratione dicemus: & consimiliter διπιφρεδν è διφρεδν: quamobrem etià Homerus aorist. ἰπι cum posteriore coniungit, Il. σ, ὡς ποτὶ μοι μήτηρ διπιφρεδν, 15 καὶ μοι ἔειπεν: & Helych. cum Scholiaste exponit itidem per aoristum διπείφρητε Eustath. imperfectum esse vult è praesenti πιφρεδν: vt quemadmodum è πείλησα sit πείλησα & ἰπείλησον, è πείφυκα πείφυκα & ἰπείφυγον, sic è πειφρεδν sit πιφρεδν & ἰπιφρεδν, cuius tertia est ἰπι- 20 φρεδν, more Syraculano, 379, 5. Itaque ἰπείλησον Eustathij iudicio non est aorist. 2. à composito ἰπιπείλησα, vt Antesignanus docet 481, 27. sed imperfectum à simplici πείλησα, quod Syraculano more factum est è πείλησα, praeterito medio verbi πείλησθω: vel, secundum Etymo- 25 logum, aor. 2. verbi πείλησθω, per poëticam reduplicationem è communi ἰπείλησον: Il. ε, de puluere, ὄν ἰπείλησον πόδες ἰππων, quem verberabant pedes equorum, id est, pedum percussione excitabant, vel excitant.] π ex π: vt à μέρπειω, ἰμυρπον, & poëticè (172, 15.) μίμυρπον, ceperunt. 30 hinc in tertia plurali Oportatiui, detracto ρ vt α corrigiatur, μιμύρποιον, corripuissent: sic & infinitiuo, μύρπειν pro μυρπειν, quod Ionicum est (183, 15.) pro μυρπείν, capere: à κλέπειω, ἔκλαπον, furatus sum: passiuum ἐκλώπιω, furto subductus sum: participium κλαπείς, ἐντ, furto subtra- 35 ctus, deceptus: οἱ κλαπίντες, uasfitie quadam perducti: τὸ κλαπίν, furto subductum: ab ἰπικκλείπειω, ἰπικκλαπείς, ἐντ, furto sublatum. Quae habent penultimam α, & characteristicam λ, ducuntur omnia à thematibus in ἔλλω siue ἄλλομεν, aut ab ἔλω siue ἔλλομεν. ab ἄλλω, vt à 40 γάλλω, ἔγυλλον, vigili: σφάλλω, ἰσφάλλω, euertit, labefecit: ἰπιβῆλλω, ἰπιβῆλλον, iniiecit, imposuit, impresseit: παροβῆλλω, παροβῆλας, commisit: ἀπέβῆλλω, ἀπέβῆλας, cinxit, circumdedit: ἀπεσοβῆλλω, ἀπεσοβῆλλον, adiecit, aggregauit: οὐρανὸν βῆλλω, πωρῆς ἰβῆλας, similit exegit: ἰποβῆλλω, ἰποβῆλας, subiiecit:

ANNOTATIO
Sylburgij.

π ex π,

λ ex λ.
αλ ex αλλ,

ὑπερβάλλω, ὑπερέβαλε, *superavit*: ὑπερβάλλω, ὑπερέβαλε, siue Atticè (172, 35.) ὑπερβαλεῖν, & Ionicè (170, 30.) ὑπερβάλλομαι, proiecit, obiecit: παρεμβάλλω, παρεμβάλλω, in modum coronæ cinxerunt: συμβάλλω, συνίβαλον, *commiserunt, consiliatati sunt*. In imperatiuo, ὑπέβαλε, indue, veste contege. In Optatiuo, ἐπιβάλο, iniecerit. In Subiunctiuo, ἐπιβαλέω, inciderit: ὑπερβαλέω, incurrerit. In infinitiuo, ὑπερβαλέειν, soluere, pendere: ὑπέβαλεῖν, cingere, irretire: ὑπερβαλέειν, proiecisse: συμβαλέειν, collidere, id est, inimicitiam inter duos ἐν discórdiam rixαντὶς concitare. In participio, ἐπιβαλὼν, ἐνθῶ, qui imposuit, qui prorogauit: ὑπέβαλων, amplexus, implicans, subiiciens: ὑπερβαλὼν, ὄντος, oppugnans, adortus, impingens: ὑποβαλὼν, suggerens, admonēs. In voce passiuā ab ὑποσφάλωμαι, ἀπισφάλω, *aberravi, frustratus excidi*.
 15 In Optatiuo, σφαλεῖν, aberrauerim: σφαλῆς, aberraueris: σφαλεῖς, aberrauerit, fallatur, detrimentum accidat: tertia pluralis, σφαλεῖσθε, & syncope σφαλεῖν, deciperentur, detrimentum acciperent, quasi à prima σφαλεῖν, 308, 31.
 1 In Subiunctiuo, σφαλέω, laberetur, collaberetur. In infinitiuo, σφαλέω, lapsus esse: Ἀσφαλέω, aberrare. In participio, ὑπερβαλεῖς, qui multorum in se telorum iactus excepit: σφαλεῖς, deceptus, qui accepit calamitatem, frustratus opinionē: τὸ σφαλῆναι, improspere cedentia, infeliciter gesta: ὑποσφαλεῖς, spe falsus. In voce media, à ὑποσφαλωμαι, 25 ὑποσφαλέω, & Atticè (311, 15.) ὑπερβαλέω, circummittiui: ὑπέβαλε, muniuit, produxit: ὑπέβαλομαι, ὑπέβαλες, ἰνάντι est: tertia plur. ὑπέβαλοντες, & poëticè 190, 30. ὑπέβαλετε, adepti sunt. in imperat. ὑπέβαλε, induere, indue: ὑπερβαλε, oppone ἐν obijce tanquam telum. In Opt.
 30 ὑπερβαλεῖν, protendatur: συμβαλεῖν, conduxerit ad: ὑπερβαλεῖν, & poëticè (190, 30.) ὑπερβαλεῖν, superent, seu supersessent. In Subiunctiuo, ὑπέβαλε, inānaris: σφαλέτω, minus successerit. In infinitiuo, ὑπερβαλέειν, obiecisse, deproposuisse: ὑπερβαλέειν, protendere: συνιπιβαλέειν, vnā aggredi, 35 seu auspicari. In particip. συμβαλόμην, qui fuit adiumento: σφαλόμην, deceptus. Ab ἔλω, siue ἔλωμαι, vt à ἔλωμαι, ἐπέλω, missus sum: συτέλωμαι, συντέλω, cōtractus est: συντέλωται, contracti sunt ἐν reiecti: συντέλωμαι, συντέλωται, se receperunt: ὑποσπώλωμαι, ὑποσπώλωται, praemissi sunt. In infinit. σπώλωμαι, missum esse: ἔξαπώλωται, emitti. In part. Ἀσπώλωται, qui disiectus ruit: διασπώλωται, idiospώλωται, contractus, contractus: ὑποσπώλωται, praemissus: συσπώλωται, addensatus. [Participium idiospώλωται legitur ANNOTATIO. apud Philonem in libro De mundi immortalitate, sed in loco mutilo: ideoque magis suspectum, quia nomina

αλ- ex ελ-

καπιπίσσει, seu potius καλιπίσσει, reliquit, vel relinquobat: πείθω ἐπιθώρῃ, & syncope, ac poetica reduplicatione, πείθωρῃ, persuasivus: hinc in Optativo, πειθῶν, persuadent: & in participio, πειθῶν, quod & πείων, persuadens: & in Optativo medio, πειθῶν, credat: ἐκλείπω, ἐκλιπῶν, mori: ἄσχετον, deseruisse: λίσσων, qui desuit & cessavit: ἄσχετόν, qui deseruit: ἐξείρατῶν, ἐξείρατον, prorsus, ab ἐξείρατω. In voce media ἀλείπωμαι, ἀλιπώμαι, & sine augmento λιπόμαι, sum relictus: πείθομαι, ἐπιθώμαι & πηθώμαι, parui, sum obsecutus: πείθω, παρα:† δόλιος, δι:† pellat, transitur & δίω & δέω, vt ANNOTATIO 10 ἴφω & νείφω, teste Eustathio: ac sicut ἀνείφω νείφω, sic ἀδίω δέω. Significant autē interdum neutraliter metuo, vt Il. 4, πείθω δὲ δὴ νηυσὶν Ἀχαιῶν, metuebat enim nauibus 15 Achiuorum. Interdum actiue terreo, territumque agito, Od. φ, μή σὲ ἀργεῖν δὴ δίωμαι, ne te ruis abigam: Od. υ, δὸν ἐπιθώγει δέω, a stabulo abigere. Priorem significationem sequitur δέω, posteriorem δέωμαι: quæ è primitiuis illis poetiis orta, in prosa quoque passim occurrunt. Sed 20 est etiam tertium significatum, vt Il. χ, Hec̄tor de se, σῆς πείθῃ ἄνω δίω, ter circum urbem cucurri, territum videlicet & fugatus à te Achille. Fortassis eodem referri potest δίωται quod Suid. exponit δίωχῃ, transit, peruadit: nisi quis è δίωμαι per synopen formatum malit, aut 25 per contractionem, vt δίω ex δίω.] πείθομαι, πείθωμαι, parebo, in futuro secundo eiusdem vocis.

ANNOTATIO

u ex u.

PENULTIMA Y fit modò ex u, modò ex ε: ex u quidē, vt ab ἀναφύομαι, ἀναφύω, enatus est: ἀναφύωται, enati sunt: ἀναφύομαι, ἀναφύωται, aruerunt: καλάνοσομαι, 30 κατανύζω, stimulatus sum: κατανύζω, compunctus est: κατανύζομαι, compuncti sunt. In imperatiuo, κατανύζητε, compungimini. in Subiunctiuo, ἀφύομαι, φύω, φύης, φύῃ, naturæ comparatus sim, sis, sit: ἐπιφύομαι, ἐπιφύῃ, accendatur, ardeat: ἀναφύομαι, ἀναφύῃ, simul frigatur: ὀφύομαι 35 seu ὀφύομαι, ὀφύῃ, fossus fuerit: ἀναφύομαι, ἀναφύῃ, enascuntur. in infinitiuo, ἐπιφύω, laedi oculis & tantum non obcari: παροφύω, seduci: στυφύω, defatigari, veniendi laborem suscipere, à στυφύομαι. in Participio, κνέω, conceptus: κνέω, punctus, ictus, à κνέομαι seu ἰσχύομαι: φύεις, enatus: ἐπιφύεις, inhaerens, insurgens: ἐπιφύεις, 40 coherentes, complexi: ἀναφύεις, tracti: ἢ παροφύεις, ἢ παροφύεις, attracta, attracta: ἢ κνέω, genitū. In voce media, ἀναφύομαι, ἀναφύῃ, fraudulenter ingressus est: ἀναφύομαι, ἀναφύῃ, iuxta pullulauit. In futuro secundo pass. à καλάνοσομαι seu καλάνοσομαι, καλάνοσομαι,

- propè accesserunt : ἐπαύω, ἐπαύω, citauerunt, vocabant : ἀνάπλω, ἄνωπι, retulit : ἐπαύω, ἄνωπι, redit : ἐπαύω, ἄνωπι, η ex η.
- ἐπαύω, introduxit : vt simplex ἄνω, venit, ab ἄνω. [Pro ἀνωπι retulit, scribendū potius ἀνωπι, ab ἀνάγω reduco ; quod ἀνάπλω diuersam in aor. 2. Characteristicam habeat, diuersas etiam significationes, appendendi & accendi. Et ἐπαύω, est interdum aor. 1. ab ἐπαύω, remitto, laxo : at ἐπαύω, introduxit, versu sequente, non est ab ἐπαύω, (quod neutrum est verbum, significans intro) sed ab ἐπαύω, immitto, intromitto : vel scribendum ἐπαύω aut ἐπαύω, ab ἐπαύω, induco, introduco : vt à simplici ἄνω apud Suidam, ἄνω ἐπὶ τῷ οἴκῳ domum duxit.] si augmentum in eandem syllabam nō caderet, η mutaretur in α in voce media, à παύω, παύω, adductus sum : παύω, παύω, η ex ε.
- 15 circumductus est : παύω, παύω, prouexerunt : παύω, παύω, interrogauit : παύω, percontatus est : ἐπαύω, ἐπαύω, interrogasti : ἐπαύω, interrogasti : ἐπαύω, & syncope ἐπαύω, ἐπαύω, exurrexi, expergestus sum : διπαύω, diduxit, à διπαύω. nam η semper hic fit ex α, sic α ex ο : vt à ὄρω, ὄρω, & poetica reduplicatione ὄρω, exitiui. & ἄ ex ε : vt à κατέλω, κατέλω, detraxi : περιπαύω, περιπαύω, abundauit, seu abundaret, supernuacanus esset : ἐπιπαύω, ἐπιπαύω, est assensus, insecurus est.
- 20 25 NOTENTVR Ducta à verbis circumflexis in ἔω De aoristo secundo & ἄω. hæc enim penultimam, s aut α, quæ eadem est verborum circumflexorum, cum characteristicâ, amittunt : alioqui diuersam terminationem à Barytonis non habent. itaque circumspectè aduertendum ne consona quæ terminationem præcedit, pro characteristicâ, nè ἔ vocalis quæ huiusmodi consonanti præfigitur, pro penultima accipiatur : atque ita fiat vt ad proprij thematis inuentionem non deur aditus. Quando igitur thema cum exacta huiusmodi penultimæ ac Characteristicæ examinatione non potest inueniri, detracto augmento muretur sola terminatio in ἔω aut ἄω, pro terminationibus actiuis, & in ἔω, aut ἄω, pro passiuis. sæpe enim hoc pacto thema statim occurrerit, quod alia via inueniri nusquã poterat. quomodo verò augmentum sit detrahendum, docuimus quum de imperfecto ageremus. si augmentum nullum adsit, terminationis tantum erit habenda ratio. Sed eorum quæ sunt cum augmento, exempla quædam primùm producimus : à δαίμων, δαίμων, domui : passiuum gmento syllabico ε, à δαίμων, domitus sum. [Sed utrumque, æquè à Barytono verbis circumflexis. δαίμων, atq; à circumflexo δαίμων, (quod ex illius futuro ANNOTATIO.

posuerunt, 7. παρῆλθε, commendarunt, 9. ἀποσῆλθε, se ad-
 iunxerunt, instituerunt, 13. ἀποσῶνῆλθε, comunicauerunt, 14.
 σῶνῆλθε, & Atticè (401, 22.) ἔσῶνῆλθε, pacti fuerunt, 17.
 ἐσῶνῆλθε, consuluerunt, admonuerunt, 20. ἰσῆλθε, clam
 5 exposuerunt, 21. ἔξελθε, exemerunt, ademerunt, deposuerunt, 24.
 sic simplex ἔπει, miserunt. In imperatio, δαπέθε, deponere,
 2. Atticum est, factum per crasim ex Ionico
 δαπέθε, & Ionicum à communi δαπέθε: vide 239, 3. & 7.
 sic ἀπέθε, paciscere, promitte, in eas, 3. ἰπέθε, & Ion. ἰπέθε,
 10 impone vel imposuisti, in indicat. sine augmento, pro ἐπέ-
 θε, 4. ἐπέθεθε, deponere, 7. ἀπέθεθε, coronare, circumponere
 fertum, 12. ἀπέθεθε, adde, admoue, 13. ἀποσῶνάθε, reponere,
 comunicare, 14. σὺν ἐπέθεθε, assentire, 18. ἐπέθεθε, & Dor. (293, 14)
 ἰπέθεθε, da consilium, consule, 20. ἀπέθεθε, libera, 23. δαπέθεθε,
 15 reponite, 2. ἐπέθεθε, committite, 26. In Opt. παροξυτον, ap-
 ponam, 9. μετέθετον, dimittam, 31. ὑπέθετον, cederem, conces-
 seram, 37. παροξυτον, apponat, 9. μετέθετον, relinquit is, 31. In
 subiunct. ἀποσῶμεν, deseram, remittam, 34. ἐπιπέθετον, inci-
 dat, 5. παροξυτον, eijciat, 9. ἀποσῶμεν, omittamus, 1. ἀπέ-
 20 θῶμεν, vendamus, 3. μετέθεμεν, sententiam, mutemus, 8.
 ἀποσῶμεν, deseramus, 34. ἐπέθεθε, collocaueritis, 7. ἀπέ-
 θεθε, prodatis, 34. ἀπέθετον, paciscantur, promittant, 3.
 ἀποσῶτον, deserant, prodant, omiserint, 34. [Apud Suid.
 quoque proparoxytonos legitur ἀποσῶμεν & ἀποσῶτον.
 25 sic videntur eiusmodi aoristi esse non tanquã è verbis
 in με, sed tanquam è circumflexis: quamobrem eorum-
 dem etiam Optatiua pro δ̄ characteristicam verborum in
 με, habent δ̄ characteristicam verborum circumflexo-
 rum. ut enim ἔπει & compositè δαπέθεθε, à ἔπει, sic etiam
 30 dicitur οἴπε, ἔπειθε, & compositè ἀποσῶνῆλθε, δαπέθεθε, ab ἔπει & ἴπε.
 testaturque id non Etymol. duntaxat, in δαπέθεθε, sed ipse
 etiam vsus. sic enim Aristot. Eth. 9. χρῆματὰ ἀποσῶντ' αὐ-
 pecunias profunderent: & Demosth. in Mid. ἔπει χρῆματὰ
 ἔπειθε, καὶ ἀποσῶντ' αὐ. De imperatio autem ἔπει sic tra-
 35 dit Etymologus: ἔπει (inquit) compositum cum mono-
 syllaba præpositione, circumflexitur, ut ἔπειθε: cū dissyl-
 laba, grauat, ut δαπέθεθε, ἐπέθεθε.] Sunt qui hæc accentu
 in antepenult. retracto efferant, ἀποσῶμεν, ἐπιπέθετον, παροξ-
 υτον, ἐπέθεθε, ἀπέθεθε, ἀπέθετον, ἀποσῶνται. In infinit. ἀπο-
 40 θῶμεν, emendare, 1. ἀπέθετον, dissonere, testamentum con-
 dere, 3. ἐπέθετον, insectari, incubuisse, 5. ἐπέθετον, collocare,
 conferre, deponere, 7. μετέθετον, ab uno ad aliū transferre, 8.
 παροξυτον, addere, 9. παροξυτον, commendare, 10. ἀποσῶ-
 μεν, conciliare, adiuuare, praesidio esse, 13. ἀποσῶνται, in-
 super aliquid oneris suscipere, 14. ἀπέθετον, proponere, po-
 test

ANNOTATIO.

obstupescerunt nos. In secundo enim aoristo neutralem significationē habent, vel passivam: vt apud Thuc. lib. 1. οἱ κρησσοὶ ἀνίστησαν ὑπ' αὐτῶν, malefici fuerant ab illo expulsi: & Demosth. ἐξίστησαν τῶν ὀντων, coesserunt bonis. nam in præsenti, imperfecto, futuro primo, & aoristo primo actiuam significationem habet hoc verbum cum suis compositis: in cæteris vero neutralem vel passivam, vt supra quoque monui. Fitque hoc in aliis etiam nonnullis: vt ἐρείπων præsenti, imperfecto, futuro 1. & aor. primo, labefaciendi & subuertendi significationem habet: at aor. 2. ἕλαπτον, collabendi & corrucendi. similiter ἀλώσκω capio, & ἠλώσκον capiebam: at ἰάλακω & ἰάλαν captus sum. sic θάνω ferio, ἔθανον feriebam: at θανάω moriar, & ἴθανον mortuus sum, propriè (vt videtur) è verberibus.]

ἐπίστησαν, superuenerunt, ¹². ἐπανάστησαν ¹³. & syncope ἐπέστησαν, insurrexerunt, vt simplex ἐστησαν, quod & sine augmento ἐσάν, steterūt, 365, 31. ἐπέστησαν, insurrexerūt, ¹⁵. 11 ἐξυπανώθημι ab ἐξυπώθημι ex ἐπί.

[Legendum vel ἐπέστησαν, per syncopem è κρηπίστησαν. Legendum vel κρηπίστησαν, per syncopem è κρηπίστησαν, vt Act. Apost. cap. 18. κρηπίστησαν τῷ Παύλῳ, insurrexerunt aduersus Paulum.]

μετίστησαν, migrarunt, ¹⁶. μελώθησαν, confugerunt, ¹⁷. περιέστησαν, astiterunt, circumsteterunt, statuerunt, ¹⁸. ἀπέστησαν, cessarunt, sine augmento ἀπέστησαν, circumsteterunt, ¹⁹. In imperatio, κείσθητι, asta, ¹⁴. μετέσθητι, te traducito, traduce ipsum, ¹⁶. ὑπόσθητι ²¹. & Atticè ὑπόσταθι, & per apocopen ὑπόστα, sustine, vide 357, 1. παρασθητω, in mentem veniat, ¹⁸. ἀνάσθητε, & syncope ἀνασθε, surgite, ⁴. sunt qui legant ἀνασθε, 357, 39. τλήθητε, sustinete, ἀτλήθημι, siue τίτλημι, 328, 35. In Optatio, ὑποσάθη, promittat, ³¹. refertur tamen ad ὑποκνήθημι, 412, 17. & 20. μετέσθημι, demigrauerimus, ¹⁶. ἀγασθημι, & syncope ἀγασθημι: vnde tertia ἀγασθημι, 35 dirimeretur, 365, 17. In Subiunctiuo, μετέσθημι, mutareris, ¹⁶. 13 ἐπίσθημι ex ἐπί.

constitutus fuerit, ²⁵. σιωπασθημι, vnà resurgamus, ²⁶. 14 κείσθημι è κείσθημι ex κείσθημι.

φώθημι, dicamus, à φημι: potest etiam præsentis temporis censeri: sic tertia φώθημι, dicant vel dixerint, 367, 31. 15 κρηπίσθημι ex κρηπίσθημι.

ἐπίσθημι, pro ἐπιτόνημι, quod cum pleonasmō τ, & mutatione α in η, fit ἐπιτόνημι, discedere, 5. ἀγασθημι, assurgere, 7. ἐπιστήθημι, instare, ¹². item scire, ab ἐπίσθημι, 20 ἀπέσθημι ex ἀπέσθημι.

ἐπίσθημι, 21 σπείσθημι. 22 προσέσθημι ex προσέσθημι.

ἐπίσθημι, 23 σπείσθημι ex σπείσθημι, cui siue ἐπίσθημι.

ἐπίσθημι, 24 προσέσθημι ex προσέσθημι.

ἐπίσθημι, 25 σιωπασθημι è Atticè κωπασθημι.

offer

11 ἐξυπανώθημι ab ἐξυπώθημι ex ἐπί.

ANNOTATIO.

13 ἐπίσθημι ex ἐπίσθημι.

14 κείσθημι è κείσθημι.

15 κρηπίσθημι ex κρηπίσθημι.

16 μετέσθημι ex μετέσθημι.

17 ἀπέσθημι ex ἀπέσθημι.

18 ἀπέσθημι ex ἀπέσθημι.

19 προσέσθημι ex προσέσθημι.

20 ἀπέσθημι ex ἀπέσθημι.

21 σπείσθημι.

22 προσέσθημι ex προσέσθημι.

23 σπείσθημι ex σπείσθημι.

24 προσέσθημι ex προσέσθημι.

25 σιωπασθημι è Atticè κωπασθημι.

- 26 συνάγεισθαι ex συν offerre, sisti, ¹⁸. παγοποιεσθαι, emeruisse, ¹⁹. συσλῶαι, in certum coire, in unū congregari, ²⁵. συναποσλῶαι, unā rebellare, ²⁷.
 27 συναφίσημι ex συν συναρξασθῶαι, unā coniurasse, ³⁰. ὑποσλῶαι, ducere, ³¹. ὑποκλῶαι, se liberare, ³². ὑπεξωσθῶαι, honoris causa assurgere, ³³. pro simplici σλῶαι. Ion. diceretur ἡθῆρ, 182. 6. 5 ex quo poeta: correpta penultima faciunt σῆμῆρ, stare.
 29 συναφίσημι ex συν, ἢ ἐπὶ συνά. In participio, ἀνστῶς, stans ex aduerso, ². ἀνωστῶς, surgens, traducens, ⁴. ἀποστῶς, fugiens, ⁵. ἀπὸστῶς, distans, ⁶. ἐξωστῶς, institutus, constatus, ⁸. ἐκπῶς, desilectens, discedens, egressus, qui abstinuit, ⁹. ἐξωστῶς, qui surrexit, ¹⁰. ἐπιπῶς, inuadens, ¹⁰
 31 ὑφίσημι ex ὑπό. imminens, ¹². ἐπιπῶς, rebellans, ¹³. κατῶς, κατῶντ, regressus, perculsus, qui appulit, stans, commoratus, ueniens, ¹⁴. μετῶς, digressus, qui demigravit, defunctus, semotus, translatus, rebellis, ¹⁶. παραστῶς, adiens, astans, ¹⁸. περιπῶς, circumstans, ²⁰. προστῶς, προστῶτος, praepositus, praesidens, antecellens, ²¹. προξωστῶς, prius exurgens, ²³. συστῶς, & Atticè ἐυστῶς, conspirans, decurtatus, contractus, qui consistit, constans, palastrita, ²⁵. συνξωστῶς, confurgens, ²⁸. ὑποστῶς, se sustinens, qui sustinuit, qui resistit, qui exceptit, adorsus, ³¹. horum formam imitantur, κλῆσ, qui utendum dedit, ἀκλῆσημι: ἄπολύτῆας, αἰῶλος, multa patiens, multa passus, infelix, quasi ἀπολύτῆα seu πολυετῆλημι: συκλῆσθαι, simul occidens, qui unā occidit, ἀσυνκλῆσθαι. In masculino plur. ἀσυνκλῆσθῶτες, obnixè consistentes, ³. ἀνωστῶτες, astra mouentes, eieci, assurgentes, ⁷. ἀπὸστῶτες, retrocedendo aditum facientes, ⁶. ἐκπῶτες, secedentes, ⁹. ἐπιπῶτες, urgentes, imminentes, ¹². περιπῶτες, circumstantes, ²⁰. συστῶτες, contracti, enecti, ²⁵. συναποστῶτες, qui simul rebellarunt, ²⁷. ὑποστῶτες, excipientes, subeuntes, ³¹. In focmin. sing. ἢ ἐκστῶσαι, ἢ ἐκστῶσας, instans, ⁸. ³⁰ ποστῶσαι, ποστῶσας, impendens, ²⁰. προστῶσαι, profans, profiruta, ²¹. προπῶσαι, iam creata, praexistens, ²⁴. προπῶσαι, qua existit, ³¹. In neutro plur. νεγῶσθῶν, composita, pacata, tranquilla, ¹⁴. In voce med. ab ἴσημι, non reperitur aoristus secund. in vsu. à φημι inuenitur ἰφά-³⁵ μῶ: secunda persona ἰφασσῶ, Ionicè (186, 23.) ἰφασ, & sine augmento φάο, dixisti: ἰφασ & φάτο, dixit seu dicebat, ut sic imperfect. à φάμῃ, dico: cum ἐκῆφασ, dixit, enulgauit, pro ἰκῆφασ, ab ἰκῆφῃ: unde & in infinit. ἐκῆφασ, enulgare: sic προσφάσθαι, alloqui, à ἀεθσφῃ: ἀποφάσθαι, negare, ab ἀποφῃ: ab eodem in imperatio ἀποφάσθαι, nuntiate, declarate.

Aoristus facundus
 medius ab ἴσημι non
 enuenitur.
 Α φημι ἢ ab eo com-
 positus.

De aoristo secundo
 tertia coniugationis
 uerborum in μι.

IN Tertia coniug. vix inuenitur aoristus sec. nisi à ἰδῆμι, βίωμι & γινῆμι, aut ab eorū compositis. De βίωμι γινῆμι, vide 358, 38. & 360, 7. necnon & iam in sequentibus.

dutus : *κατάδους*, ingressus : *παράδους*, elapsus, excutiens & abijciens : *ἀναδους*, discedens : *ἀνακαδους*, fallens emergendo : *ἠμφους*, ἢ *ἠμφοῦσα*, ingenuus, ingenita, inharens : *ἠμφους*, qui extitit : *ἀγορφους*, adnatus.

Parascende generalis ad inuestigationem receptorum thematum, qua ab obsoletis quadam tempora mutantur.

QVI His regulis totque exemplis adiutus se paululum in rimandis aoristorum secundorum thematibus exercuerit, ad manum & in promptu habebit omnino themata ad quæ oblati quibus aoristos secundos referri possit. verum, vt iam sæpenumero monuimus, quoniam plerumque thema ad quod regulariter vocabulum aliquod refertur, obsoleuit, fit vt in Lexicis, quæ vtitata solummodo tradunt, obsoletum non inueniatur. quomodo verò ex obsoletis ad recepta themata fit perueniendum, pagina 423. quatuorque illam proximè consequentibus, in genere docuimus. Præterea CLENARDI tractatus de inuestigatione thematis in ea quaestione totus versatur. Ex eis locis petatur plenior huius rei doctrina. ibi tamen simplicia tantum ex professo traduntur: compositorum autem rara fit mentio, quòd illis cognitis, nulla in his relinquatur difficultas, modò ad eam doctrinam mediocris accedat literarum in compositione connectendarum notitia, nonnullaque eius rei exercitatio. Nec verò longum aut difficile cuiquam fuerit absolute cognitionem hanc sibi comparare ex iis quæ CLENARDVS tradidit 172, 1. & 401, 25. ac nos in nostris in eisdem locos Scholius: atque 4, 31. quum de orthographia & consonantium nexu ageremus: & denique in hoc ipso libello, 474, 21. vbi de verbis compositis cum augmento syllabico in medio sermo haberetur. nihil itaque reliquum est, nisi vt quam plurima à compositis & obsoletis thematibus ductorum temporum exempla in medium producamus: quibus iuniores & in compositionis ratione & in rimandis obsoletis thematibus, vstitisque inueniendis sese exercent. In his recensendis eadem methodo hic & postea in aliorum temporum tractatione vtetur, qua paulò antè, quum aoristos secundos compositorum à *τίμης*, *ἰσῆς* & *δίδωμι*, ad proprium thema referremus. Numerus igitur qui singulis eorum apponitur, illorum receptum thema, in margine eadem numeri nota insignitum, demonstrat. qui verò vniciuique eorum ordini præfigitur, is est cuius vsum pag. 424, versu, 20. polliciti sumus. Hæc præfati, rem ipsam aggrediamur.

Arithmetica nota quid in sequentibus exemplis designent.

Aoristi secundum ducti è compositis ab ἀγορφῆσι ἢ ἀσι ab ἀγορφῆσι.

3 A *καταγορφῆσι* in infinitiuo passiuo *καταγορφῆσθαι*, frangi: à *ἀγορφῆσι* particip. passiuum *ἀγορφῆσθαι*, circumfractum.

76 In indicatiuo, ἠνώπεινον, ἠνώπειρος, ἠνώπει, de alto dixi, Ἀγροδῶν ab εἶπω, vel
 isti, it, ἠνώπεινον, & ποῖτικῆ (172, 30.) ἀνώπεινον, & cum alte-
 ro augmento (299, 33.) ἀνώπεινον, renui, negavi, ἠνώπεινον, 1 ἀναγροδῶν.
 declaravi, denuntiaui, 5. παρεῖπον, admonui, persuasi, sedu- 2 αἰταγροδῶν.
 xi blanditiis, 8. προείπον, pradixi, prius dixi, & iusserunt, 11. 3 ἀπαγροδῶν.
 σκολῶντος (289, 41.) & sine augmento, sed » ποῖτικῆ ge- 4 ἐπαγροδῶν.
 minato, προειπὼν, pradixi, 12. προσειπὼν, & cum altero 5 ἐπαναγροδῶν.
 augmento (299, 33.) προσείπον, appellavi, allocutus sum, 6 κατὰγροδῶν.
 affatus sum: προσείπην & προσείπειν, affatus est, appellavit, 14. 7 κατὰγροδῶν.
 10 ἠνώπεινον, dixi, dicendo attigi, 17. κατέειπε, perfecit, 6. κατέει- 8 παρὰγροδῶν.
 πιν, & ποῖτικῆ (299, 33.) κατέειπε, interlocutus est, inter alios 9 παρεξαιταγροδῶν.
 dixit, 7. ἐξείπειν, ornauit, asseruauit, seu ornabat, foue- 10 περιγροδῶν.
 bat, 10. [ἐξείπειν non est è tenui ἔγω, sed aspirato ἔγω, à

ANNOTATIO.

quo etiam ἀμφίγω, δίγω, ἰφίγω, μέγω. ideo non opere est
 15 ἐξαιταγροδῶν ad supplendos huius thematis defectus adno-
 care.] προείπειν, praefiniuit, 11. σωείπειν, patrociniū suscepit, 16. 11 προπαγροδῶν.
 Hæc tertia persona, possunt etiã censerī aonisti primi. 12 προειναγροδῶν.
 in eo enim dicimus εἶπα, εἶπας, εἶπεν, & ἔειπε, ἔειπας, ἔειπεν. 13 προεξαγροδῶν.
 vide 302, 7. & 298, 16. In imperatiuo, κατέειπε, dic, detege, 14 προεσταγροδῶν.
 20 ne retice, 6. ποείπειν, iube, 11. ἐσώθει, saluta, 14. In Opta- 15 προεσταπαγροδῶν.
 tiuo, παρεξείπουμεν, præter veritatem loquerer, 9. προσείποι- 16 σιωπαγροδῶν.
 μι, salutarem: προσείποι, vocauerit, 14. σωείπουμεν, pro ali- 17 ἰταγροδῶν.
 quo perorarem & consentirem, 16. ἠνώπεινουμεν, ἠνώπεινους, re-
 sponderim, responderis, 17. In subiunctiuo, παρεῖπειν, in po-
 25 fuerit, 8. In infinitiuo, ἠνώπειν, refellere, 1. ἀνώπειν, respon-
 dere, 2. ἀπώπειν, negare, 3. κατέπειν, accusare, patefucere, 6.
 προσείπειν, denuntiare, 11. προσείπειν, alloqui, salutare, appella-
 re, 14. προσείπειν, iterum ac tertio loqui & dicere, 15. συ-
 νείπειν, suadere, patrocinari, 16. In participio, ἀείπων, ὄντες,
 30 referens, qui retulit, 1. προσείπων, præfatus, 11. προσείπων, ap-
 pellans, 14. ἠνώπειν, subdens, respondens, præfatus, 17.

1 In indicatiuo, ἐπανήγαγον, renocavi, 2. ἠνώγειν, ἔγω ab ἀνάγω.
 subduxisti, 10. συνήγαγον, & sine augmento συνάγαγε, con- 1 ἐπίγω.
 iunxit, 8. κατήγαγον, reduxerunt, 3. In subiunct. πειθαγά- 2 ἐπανάγω.
 35 γης, consolers, 4. In infinitiuo, ἐπαγαγεῖν, inducere, propo- 3 κωπίζω.
 nere, 1. κατὰγαγεῖν, deorsum egisse, reportare, 3. προαγαγεῖν, 4 πειθαγώ.
 prouehere, deducere, 6. In participio, κατὰγαγών, deducens, 5 πειθαγώ.
 qui reduxit, 3. προαγαγών, qui deduxit, 4. προαγαγών, pro- 6 πειθαγώ.
 greßus, qui euasit, 6. συναγαγών, congregans, 8. In indicati- 7 πειθαγώ.
 40 uo vocis med. προηγαγετε, ad se perduxit, seu traduxit, 7. 8 σιωήγω.
 ἠνωγάγω, adduxit, pellexit, 9. In infinitiuo, προεσταγα- 9 ἠπάγω.
 γώ, ἰλλicere, 7. & simplex ἀφαγάω, ducere. Tempora vocis 10 ἠνώγειν.
 mediæ referuntur ad themata in ουμεν potius quàm in ω.

80 & 81 In indicat. ἀφείλον, abstuli, 3. διείλον, dimisi, 4. Αἰρέω & αἰρίομεν ab
 παρεῖλον, παρεῖλες, παρεῖλες, detraxi, auulsi, isti, it, 12. ἔλω & ἔλομεν.

- 1 ἀδαίρειν ex ἀνά. ἀδαίρειν, dirui, sum demolitus, circumcidi, ¹³. sunt qui re-
- 2 ἀδαίρειν ex ἀνά. ferant ad ἀδαίρειν ἢ κατέδα, demolitus est, Ionicē (118, 30.)
- 3 ἀφαιρέω ex ἀπό. κητέλι, sustulit, cepit, ⁹. μαδίλι, & Ionicē (170, 30.) μίτι-
- 4 διαίρειν, & ἀπό. λιοκα, cepit, accepit, seu capiebat, accipiebat, ¹¹. ἀδαίρειν,
- 5 ἐκκαίρειν ex ἐκ. ἀνομιτ, ¹³. κατέδα, & Beoticē (303, 9.) κατέδα, destruxi-
- 6 ἐκκαίρειν ex ἐκ. plexus sit, ⁹. In subiunctiuo, ἐπιδα, destruxero, ⁸. κα-
- 7 ἐκκαίρειν. τεδα, destruxero, demoliar, ⁹. si legatur κατέδα accentu
- 8 ἐκκαίρειν. circumflexo, erit futuri secundi indicatiui. ἐκκαίρειν, τό-
- 9 καίρειν ἐκ. Ionic. κατέδα, detrahero, ¹³. κατέδα, & Ion. 118, 30. 10
- 10 καίρειν ἐκ. κατέδα, occidas, ⁹. In infin. δαίρειν, partiri, diuidere, ⁴.
- 11 καίρειν ἐκ. κατέδα. ἐκκαίρειν, capere, deicere, ⁵. πεμάλι, auferre, ¹³. συνδαίρειν,
- 12 καίρειν ἐκ. κατέδα. vnā capere, cepisse, ¹⁶. συνδαίρειν, vnā euertere, demoliri, ¹⁷
- 13 καίρειν ἐκ. κατέδα. In part. δαίρειν, disfringens, aperiens, ⁴. κατέδα, κατέδα, & Ionicē (118, 30.) κατέδα, vincens, peragens, ⁹. κατέδα, ¹⁵
- 14 καίρειν ἐκ. κατέδα. qui al. stultus, ¹². πεμάλι, vn. κατέδα, qui sustulit, ¹³. συνδαίρειν, συνδαίρειν, qui cepit, ¹⁶. In indicatio vocis
- 15 καίρειν ἐκ. κατέδα. medix κατέδα, & sine augmento ἀδαίρειν, extorsit, ³.
- 16 καίρειν ἐκ. κατέδα. ἐκκαίρειν, abstuli, ⁶. κατέδα, ad duxi, ¹². κατέδα, eld-
- 17 καίρειν ἐκ. κατέδα. gifti: κατέδα, elegit, voluit, maluit, ¹⁴. κατέδα, adun- ²⁹
- 18 καίρειν ἐκ. κατέδα. xit, delegit, ¹⁵. ἀδαίρειν, & sine augmento ἀδαίρειν, collegerunt, ¹. ἀδαίρειν, in alterius locum delegerunt, ². κατέδα,
- 19 καίρειν ἐκ. κατέδα. ἀδαίρειν, ademit, ¹⁰. In imperat. ἀδαίρειν, collige, ¹. In Optat. κατέδα, ademit, ¹². ἀδαίρειν, & Ionicē seu poetice (197, 16. & 29.) ἀδαίρειν, surriperent, acciperent, ¹⁸. In sub- ²⁵
- ἀδαίρειν ἐκ. κατέδα. iunct. κατέδα, abroger, ⁷. In infin. κατέδα, auferre, ⁶.
- ἀδαίρειν ἐκ. κατέδα. κατέδα, diuisisse, ¹⁰. κατέδα, adimere, ¹².
- ἀδαίρειν ἐκ. κατέδα. ἀδαίρειν, ¹². ἀδαίρειν, subduxisse, supulisse, ¹⁸. ἀδαίρειν, clam auferre, subtrahere, eximere, ¹⁹. In Participio, κατέδα,
- ἀδαίρειν ἐκ. κατέδα. & Ionicē (118, 30.) κατέδα, corripens, ⁹. κατέδα, ³⁰
- ἀδαίρειν ἐκ. κατέδα. qui ademit, ¹². κατέδα, detrahens, ¹³. κατέδα, ³⁰
- ἀδαίρειν ἐκ. κατέδα. qui adlegit, ¹⁵. κατέδα, inter se partiti, ⁸.
- ἀδαίρειν ἐκ. κατέδα. 7 Επιδάειν, intellexi, ab ἐπιδάειν: κατέδα, presentiens, ἀδαίρειν.
- ἀδαίρειν ἐκ. κατέδα. 11 Αδαίρειν, & sine augmento ἀδαίρειν, & meta- ³⁵
- ἀδαίρειν ἐκ. κατέδα. thesi poetica ἀδαίρειν, aberrauit, ab ἀδαίρειν, quod ³⁵
- ἀδαίρειν ἐκ. κατέδα. componitur ex ἀπό & ἀδαίρειν. Ab eodem legitur ἀδαίρειν, ³⁵
- ἀδαίρειν ἐκ. κατέδα. mutato spiritu, vide 327, 25.
- ἀδαίρειν ἐκ. κατέδα. 10 Πραίρειν, προήλας, προήλας, praedam huius sum, antea ⁴⁰
- ἀδαίρειν ἐκ. κατέδα. capere sum, est, ἀδαίρειν.
- ἀδαίρειν ἐκ. κατέδα. 16 Εκαίρειν, decipit, ¹. κατέδα, & simplex κατέδα ⁴⁰
- ἀδαίρειν ἐκ. κατέδα. pro eodem. sunt qui malint esse praeteritum medij, vi pri- ⁴⁰
- ἀδαίρειν ἐκ. κατέδα. ma persona sit non κατέδα, est, sed κατέδα, est: sic κατέδα, ⁴⁰
- ἀδαίρειν ἐκ. κατέδα. & c.
- ἀδαίρειν ἐκ. κατέδα. 29 In indicatio ἀδαίρειν, discessi, abij, ³. δαίρειν, transmissi, ⁴⁰

- 1 δόξινωμα. περιήλθον, *adfui*, ⁴. περιήλθον, *superasti*, ⁵. προσήλθον, *accessionis vice cessit, accessit*, ⁷. ἐξήλθον, *nati sunt ex*, ².
 2 ἐξήλθον. περιήλθον, *adfuerunt, peruenerunt*, ⁴. περιήλθον, *ante fuerunt*, ⁶. In subiunctiuo, περιήλθον, *superior euadat*, ⁵.
 3 ἐπιήλθον. In infinitiuo, δόξινω, *occidere*, ¹. περιήλθον, *superesse*, ⁵ *superare*, ⁵. συήλθον, & Atticé (401, 23.) ἐυήλθον, *conuenire, cōgredi*, ⁸. In participio, ἐπιήλθον, *qui accessit*, ³.
 4 παρῆλθον. παρῆλθον, *partus*, ⁴. περιήλθον, *uiuēs, superstes*, ⁵.
 5 παρῆλθον. περιήλθον, *qui accessit*, ⁷. in plurali, δόξινω, *mortui*, ¹. in feminino singulari, συήλθον, *compressa*, ⁸. 10

Γινώσκω à γνώμι.

- 45 In indicatiuo, μετήνω, *penitentia ductus sum*, ⁴.
 1 δόξινω. μετήνω, *præsciuit, ante agnouit*, ⁷. σιωπήνω, *præbuit ueniam*, ⁸. In imperatiuo, ἐπιγνώμι, *agnosce, discerne*, ². ἐπιγνώμι, *relege*, ³. παρῆλθον, *lego alteram legem vicissim*, ⁶. σύγνωμι, *ignosce*, ⁸. In infinitiuo, ἐπιγνώμι, *agnosce*, ¹⁵ *re*, ². μετήνω, *penitere*, ⁴. παρῆλθον, *conferre & recognoscere, recitasse*, ⁵. In participio, δόξινω, *ont*, *desperatus, reprobatus calculo*, ¹. μετήνω, *ont*, *resipiscens*:
 2 παρῆλθον. μετήνω, *resipiscens*, ⁴. σιωπήνω, *ont*, *præsciens*, ⁷.
 3 παρῆλθον. μετήνω, *ont*, *erratum agnosces, συγνόντες, agnoscentes*, ⁸. 20
 4 συγνόντες. μετήνω, *ont*, *erratum agnosces, συγνόντες, agnoscentes*, ⁸. 20

Δαίω à δάωμι.

48 In infinitiuo uocis actiuæ, προσδαίω, *pranuisse*. In participio, προσδαίω, *ont*, *pranscens, pralscens*, à προσδαίω. [Sed hac uerius à δαίω quam à δαωμι formari dictum est in Inuest. fut. 1. uocis actiuæ.]

Δαρτάνω à δαρτάνω.

- 49 In infinitiuo, δαρτάνω, *dormire*, ¹. παρῆλθον, & ²⁵ *metathesi poetica, παραδραβέν*, *rursus Ionicé (183, 15.) παραδραβέν*, *concumbere*, ². In participio, συγκαδραβών, *qui unā dormiuit*.
 1 δαρτάνω. 69 In indicatiuo, δίδωμι, & Doricé (118, 42.) δίδωμι, *effugit*, ¹. In infinitiuo, σιωποδιδάω, & Doricé σιωποδιδάω, ³⁰ *uey, simul aufugere*, ².
 2 παρῆλθον. 79 In indicatiuo, ἀνέλωτον, *ascendi*, ¹. σιωποδιδάω, *ascendi una cum*, ². ἐπέλωτον, & syncope ἐπίλωτον, *accessi, sum aggressus*, ⁸. κατέλωτον & κατήλωτον, *descendi, reuerti, prodij, ueni*, ¹¹. ἐπέλωτον & ἐπέλωτε, *subiit*, ²⁶. διπέλωτον, *peruasi*, ⁴. ³⁵
 3 συγκαδραβάνω. ἐπέλωτον, *ingressus sum, seu ingressi sunt*, ⁶. ἐπέλωτον, *prodij*, ⁷. ἐπέλωτον, *exortus sum, inuasi, persecutus sum*, ¹⁰. παρῆλθον, *processi, euasi, & palam omnibus in medium prodierunt*, ¹³.

Διδράσκω à δρῆμι.

- 1 Διδράσκω. 69 In indicatiuo, σιωποδιδάω, & Doricé σιωποδιδάω, ³⁰ *uey, simul aufugere*, ².
 2 σιωποδιδάω. 79 In indicatiuo, ἀνέλωτον, *ascendi*, ¹. σιωποδιδάω, *ascendi una cum*, ². ἐπέλωτον, & syncope ἐπίλωτον, *accessi, sum aggressus*, ⁸. κατέλωτον & κατήλωτον, *descendi, reuerti, prodij, ueni*, ¹¹. ἐπέλωτον & ἐπέλωτε, *subiit*, ²⁶. διπέλωτον, *peruasi*, ⁴. ³⁵
 3 ἀπώρομαι. ἐπέλωτον, *ingressus sum, seu ingressi sunt*, ⁶. ἐπέλωτον, *prodij*, ⁷. ἐπέλωτον, *exortus sum, inuasi, persecutus sum*, ¹⁰. παρῆλθον, *processi, euasi, & palam omnibus in medium prodierunt*, ¹³.
 4 ἀπώρομαι. 69 In indicatiuo, σιωποδιδάω, & Doricé σιωποδιδάω, ³⁰ *uey, simul aufugere*, ².
 5 ἀπώρομαι. 79 In indicatiuo, ἀνέλωτον, *ascendi*, ¹. σιωποδιδάω, *ascendi una cum*, ². ἐπέλωτον, & syncope ἐπίλωτον, *accessi, sum aggressus*, ⁸. κατέλωτον & κατήλωτον, *descendi, reuerti, prodij, ueni*, ¹¹. ἐπέλωτον & ἐπέλωτε, *subiit*, ²⁶. διπέλωτον, *peruasi*, ⁴. ³⁵
 6 εἰσέρχομαι. ἐπέλωτον, *ingressus sum, seu ingressi sunt*, ⁶. ἐπέλωτον, *prodij*, ⁷. ἐπέλωτον, *exortus sum, inuasi, persecutus sum*, ¹⁰. παρῆλθον, *processi, euasi, & palam omnibus in medium prodierunt*, ¹³.
 7 ἐξέρχομαι. 69 In indicatiuo, σιωποδιδάω, & Doricé σιωποδιδάω, ³⁰ *uey, simul aufugere*, ².
 8 ἐπιέρχομαι. 79 In indicatiuo, ἀνέλωτον, *ascendi*, ¹. σιωποδιδάω, *ascendi una cum*, ². ἐπέλωτον, & syncope ἐπίλωτον, *accessi, sum aggressus*, ⁸. κατέλωτον & κατήλωτον, *descendi, reuerti, prodij, ueni*, ¹¹. ἐπέλωτον & ἐπέλωτε, *subiit*, ²⁶. διπέλωτον, *peruasi*, ⁴. ³⁵

deceperunt, ¹⁶ προύληγον, prauenerunt, prouenerunt, ¹⁷ προσηλή- 9 ἰπνέρομαι ex
 γον, praabierunt, ¹⁸ In imperatiuo, μίτηθε, quare, ¹² πύ- ἐπὶ τῷ ἀνά.
 εἰλήθε, prateri, ¹³ πρὸς εἰλήθε, procede, ¹⁷ In Optatiuo, μίτι- 10 ἐπιτέρομαι ex
 θης, reprimas, ulciscaris, ¹² ἐπίληθι, subires, ⁸ κατέληθι, ἐπὶ τῷ εἶ.
 5 descenderent, delapsi sint, ¹² In subiunctiuo, περιέλαθι, εἰα- 11 κρήρομαι ex κητά.
 δάτ, ¹⁶ εἰσέλθωμι, & Doricé (119, 24. & 384, 26.) εἰσέλθω- 12 μετέρομαι ex μετό.
 μισ, ingrediamur, ⁶ σιωαίλωμι, & vnά ascendamus, ²⁴ 13 παρέρρομαι ex
 In infinitiuo, διελθεῖν, transire, ⁴ διεξελθεῖν, percurrere, παρῶ.
 enarrare, ⁵ εἰσέλθεῖν, ingredi: εἰσέλθεῖν δίκλω, reum agi, vel 14 παρῆστρομαι ex
 10 litem incipere, ⁶ ἰπανέλθεῖν, rediisse, ⁹ ἐπιτέλθειν, persequi, ¹⁰ παρῶ τῷ εἶς.
 κηπέλθειν, descendere, redire, ¹¹ μεταλέθειν, sumere vindictam, 15 παρῆστρομαι.
 tueri, ¹² παρελθεῖν, prauenire, superare, pratergressi esse, ¹³ 16 παρῆστρομαι.
 παρεξελθεῖν, pratergredi, ¹⁵ περιελθεῖν, circuisse, euenisse, ¹⁶ 17 παρέρρομαι.
 προελθεῖν, prodire, nasci, ¹⁷ σιωαλέθειν, conuenire, coire, con- 18 παρῆστρομαι ex
 15 ἔβρασε, ²³ σιωαλέθειν, commigrasse, ²⁵ ἐπιτέλθειν, clam πῶ τῷ ἀνά.
 exire, ²⁷ Pro simplici ἐλθεῖν dicitur Doricé εὐδέειν, venire. 19 παρῆστρομαι ex
 In participio, ἀπέλαθων, mortuus, ³ διελθὼν, διελθόντων, qui πῶ τῷ ἀνά.
 transogit, ⁴ ἐπιτέλθων, inuestigans, progressus, ¹⁰ μετέλθων, 20 παρῆστρομαι ex
 inuadens, reprimens, ultus, ¹² παρελθὼν, procedens, pra- πῶ ἀνά τῷ εἶ.
 20 tergressus: ἢ παρελθῶσα, praestans, ¹³ παρεξελθὼν, egressus, ¹⁵ 21 παρῆστρομαι.
 περιελθὼν, circumactus, ¹⁶ προελθὼν, prodians, progressus, ¹⁷ 22 παρῆστρομαι ex
 προαπέλθων, ultrò se tradens, ¹⁸ προδιελθὼν, qui praterijt, ¹⁹ πῶ τῷ ἀνά.
 ἀπέλθων, accedens, ²¹ προσδιελθὼν, insuper narrans, ²² 23 σιωαίρομαι seu ἐν
 25 in mentem venit, ²⁶ ἐπιτέλθων, clam egressus, qui se sub- σιωῶ.
 duxit, ²⁷ In plurali, προδιεξελθόντες, prius pertranscētes, ²⁰ 24 σιωαίρομαι.
 πὶ σιωαίλωντων, consentanea, contingētia, qua contigerunt. 25 σιωαίρομαι.
 91 In indicatiuo, παρῆστρομαι, inueni, ² In infinitiuo, 26 ἰπνέρομαι.
 εἶλασθῆν, deprehendere, ¹ In participio, παρῆστρομαι, ὄντων, 27 ἰπνέρομαι.
 30 qui prior inuenit, ³ In indicatiuo medio, παρῆστρομαι, & εὐελομαι ab εὐέλω.
 Atticé (287, 1.) παρῆστρομαι, adinuenit, adduxit, ⁴ 1 εἰλασθῆκα.
 210 In indicatiuo, κητέρομαι, obtinui, ⁵ παρῆστρομαι, feci, 2 παρῆστρομαι.
 prabui, ⁷ σιωαίρομαι, continui, ¹¹ παρῆστρομαι, animaduertisti, ¹⁰ 3 παρῆστρομαι.
 κητέρομαι, comescuit, ⁵ παρῆστρομαι, accidit, ⁷ ἰπνέρομαι, supposuit, ⁴ παρῆστρομαι.
 35 subjit, sustinuit, promisit, ¹³ ἰπνέρομαι, profugit, subterfugit, 4 παρῆστρομαι.
 se subduxit, ¹⁴ παρῆστρομαι, superiecerunt, ¹² In imperatiuo, 1 ἰπνέρομαι.
 πῆστρομαι, porrige, ⁷ In subiunctiuo, μετέρομαι, partem, ca- 2 ἀνπαρῆστρομαι.
 40 πῆστρομαι, sustinere, subire, poenas dare, ¹³ In participio, ἀνά- 3 οἶρομαι.
 40 πῆστρομαι, porrexisse, ⁷ παρῆστρομαι, & Ionicé (182, 6.) παρῆστρομαι 4 ἰπνέρομαι.
 5 κητέρομαι.
 6 μετέρομαι.
 7 παρῆστρομαι.
 8 παρῆστρομαι.
 9 παρῆστρομαι.
 10 παρῆστρομαι.

- 11 σπύριον.
12 ὑπερέχον.
13 ὑπέρχον.
14 ὑπέρχον.

plurali, ἀσπύριον ἡσπύριον, assidua latronum infestationes.²
In indicatio vocis mediæ, ὑπέρχον, inhabit.⁴ ὑπέρχον,
præstendebant.⁹ In imperatio, ὑπέρχον, & Ionicè (193, 29,
& 383, 2.) ὑπέρχον, cõtine, defende, adiuua, curam, suscipe.⁸
In participio, ὑπέρχον, tenens, sustinens.⁴ ὑπέρχον, 5
ὑπέρχον, 7. παρῆχον, qui præbuit, satis exercitatus.⁷
ὑπέρχον, amplectens.⁸ ὑπέρχον, præstendens.⁹

2. Δύνημι ἀ ζούω.

1 συζούνημι ἔ σὺ.

2 συζούνημι.

Θάπλω ἀ πέφω.

1 ἐθάπλω.

2 συθάπλω.

Θνήσκω ἀ θείνω.

1 ἀποθνήσκω.

2 θύω.

3 σθνή.

4 ἐναποθνήσκω.

5 ἐπιποθνήσκω.

6 κτεθνήσκω.

7 σθθνήσκω.

8 ἀναποθνήσκω.

100 In indicatio vocis passiuæ, σὺνζύγω, sum im-
plicitus.¹ ὑπέρχον, subij.² In participio, συζύγεις, irtos,
coniunctus: συζύγοι, coniuncti, cum uxore agentes.¹ 10
213 In Indicatio passiuo, σὺνζέλω, simul sum sepul-
tus.² In Imperatio, σὺνζέλω, unâ sepeliaris.² In partici-
picio, ἐσέλω, sepultus.¹ σὺνζέλω, consepultus.²

102 In Indicatio, ἐξίτητον, ἐξίτητον, ἐξίτητον, emortuus
sum exanimatus, sum, es, est.³ ἐναπίτητον, vita functus est, 15
occubuit.⁴ σὺνκτεθνον, unâ occisi sunt.⁸ In infinitiuo,
ἐσθνήσκω, emori.³ In participio, ἀθανάτων, agrè seu morte
difficili mortuus.² ἐπαποθνήσκω, decedens, deficiens.⁵ (sunt
qui pro eodem legant ἐπιποθνήσκω, vt sit participium pre-
sens ab ἐπιποθνήσκω, quorum vtrumque apertè mendosum 20
est;) ἐσθνήσκω, qui obiit pro aliquo.⁷ In futuro secundo
vocis mediæ, ἀποθνήσκω, moriar.¹ κτεθνήσκω, & poëticè (173,
14.) κτεθνήσκω, morieris.⁶ σὺνκτεθνήσκω, simul moriemini.⁸
In part. σὺνκτεθνήσκω, commorientes, simul morituri.⁸

113 In indicatio medio, ἀφικνέμεν, & Ionicè (118, 30.) 25
ἀφικνέμεν, perueni.¹ ἐξικνέμεν, perueni, consecutus sum.²
κτεθνήσκω, attigit, tetigit: κτεθνήσκω, attigerunt.⁴ In infinitiuo,
ἐφικνέμεν, consequi.³ Pro simplici ἐφικνέμεν, poëta dicunt
εἰκνέμεν, venire. In participio, κτεθνήσκω, profectus.⁴
[Legitur etiam apud Helychium εἰκνέμεν, cum indicatio 30
εἰκνέμεν, & actiuo εἰκνέμεν, vènt: sed tenui spiritu. alias solet
huius verbi initium esse aspiratum: idque in præsentī
quidem productum, at in aor. 2. medio correptum: in
indicatio tamen ἔκαστο nunc correptum, vt Il. ψ, τὸ δὲ
ἄφ' ἐκαστοῦ ἔκαστο δῖον: nunc productum, vt Il. α, ἄ δὲ π 35
φείνας ἔκαστο πίνθος.]

186 In indicatio vocis actiuæ, ἀνίπτω, subuolauī.¹
πτερίπτω, prateruolauī, aduolauī.³ ὑπερίπτεω, superuola-
sti.⁸ In infinitiuo, πτεροπτεροῦ, prateruolare.⁵ In indi-
catio vocis mediæ, συμπεροπτεροῦ, simul volauī.⁷ 40
ἐπίπτω, aduolauī.² ὑπερίπτεω, & sine augmento ὑπε-
ρίπτεω, aduolauī.⁶ & simplex ἐπίπτω, volauī. In subiua-
ctiuo, ὑπερίπτεω, aduolei.⁶ In participio, κτεροπτεροῦ,
denolans, volatu delapsus.³ μεταπτεροῦ, transuolans.⁴
πτεροπτεροῦ, πτεροπτεροῦ, peruolans, peruolans.⁵

1. ἰκνέμεν ἀ ἰκνέμεν.

1 ἀφικνέμεν ἐκ δῖο.

2 ἐξικνέμεν ἴκνέμεν.

3 ἐφικνέμεν ἐκ ἐπί.

4 κτεθνήσκω.

ANNOTATIO.

1. ἰκνέμεν ἀ πῆμι.

1 ἀνίπτω.

2 ἐπίπτω.

3 κτεθνήσκω.

4 μεθίπτω.

5 περὶ πτεροῦ.

6 ὑπερίπτεω.

7 συμπεροπτεροῦ.

8 ὑπερίπτεω.

9 μεταπτεροῦ.

10 πτεροπτεροῦ.

11 πτεροπτεροῦ.

12 πτεροπτεροῦ.

13 πτεροπτεροῦ.

14 πτεροπτεροῦ.

1 δὲ πάλυμι.

In subiunctiuo, *συναπάλυμι*, simul pereat.³ In infinitiuo,

2 διόλυμι.

διολύω, mori.¹ *διολύω*, disperdi, disperire.² & simplex

3 συναπάλυμι.

διόλυαι, periisso.

Οραίν ab εἶδω seu

75 In indicatiuo, *ὄραίνω*, *ὄραίνεις*, *vidi*, *vidisti*,⁴ *ἰπέδω*,
vidi,⁵ *κρηεῖδω*, *vidi*, *perspexi*, *conspexi*,⁶ *παγεῖδω*, *con-*

1 ἀφοραίνω ex δέπ.

tempse,⁸ *πειεῖδω*, *contempse*,⁹ *προεῖδω*, *prauidi*,¹⁰ *προε-*

2 διοραίνω.

εῖδω, *vidi*,¹¹ *ὑπέδω*, *suspiciatus sum*,¹² *διεῖδε*, *disperse*,²

3 εἰσοραίνω sine ἰο-

πειεῖδε, *permisit*, *conspexit*,⁹ In subiunct. *προεῖδω*, *prau-*
ideat: *προεῖδητε*, *prauideatis* seu *prouideatis*, *prospiciatis*,¹⁰

ANNOTATIO.

[Quæ sunt etiam præsentis temporis. at sicut *πειεῖδω*,¹⁰& *ἀπέδω*, penultima diphthongo, ita simplex *εἶδω* apudHesychium legitur, aoristo itidem redditum *ἤ-**σώμεθα* spectauerimus, & *μάρτυρα* didicerimus. alias in-dicatiuæ tantum *εἶδω* (poëtice interdum *ἰδω*) reliquisautè modis sublata præpositiua *ἰδὲ* *vido*, *ἰδοῦμι* *viderim*,¹⁵*ἰδὼ* *videro*, *ἰδὼν* *conspicatus*. eodemque modo in com-positis, voce etiam media.] In infinitiuo, *πειεῖδω*, *sine-**re*,⁹ In participio, *ἀπέδων*, *respicens*,¹ In indicatiuo me-dio, *προεῖδων*,¹⁰ *prauiderunt*,¹⁰ In participio, *προεῖδόμε-**νος*, *prospiciens*,¹⁰ Sæpe è diphthongo φ tollitur præpo-sitiua ι: vnde pro simplici *εἶδε*, dicitur Ionicè (170,30.)*ἰδίσαι*, *vidit*. In imperatiuo, *ἰσθε*, *vide*,³ *κρηδε*, *despice*,⁶In Opatiuo, *ἰπίδομι*, *videam*,⁷ In subiunctiuo, *ἰπίδω*, *in-**spexero*,⁵ *ἰσθῶ*, *videam*,³ *πειεῖδης*, *contempseris*,⁹ *κρηδέη*,*perspexerit*,⁶ *πειεῖδης*, *contempserit*,⁸ *προεῖδόμενος*, *prospici-**mus*, *prauideamus*: *προεῖδωσι*, *prospexerint*,¹⁰ *κρηδέωσι*, *con-**spexerint*,⁶ In infinitiuo, *ὀιδεῖν*, *inspicere*, *intueri*,⁴ *ἰπ-**δέειν*: *vidisse*,⁵ *κρηδέειν*, *perspicere*,⁶ *κρηδέειν*, *contemnere*,*despicere*,⁷ *πειεῖδειν*, *contemnere*, *negligere*, *pro derelicto**habere*, *expellere*,⁹ *πειεῖδειν*, *prouidere*, *prospicere*,¹⁰ *προ-**πειεῖδειν*, *inspicere*, *aspicere*,¹¹ *κρηδέειν*, *despicere*,¹³ Inparticipio, *ἀπίδων*, *ὄντων*, *intuitus*: *ἀπίδων*, *intuita*, *respi-**ciens*,¹ *ὀιδὼν*, *intuitus*,⁴ *κρηδέων*, *conspiciens*, *intuens*, *con-**spicatus*,⁶ *πειεῖδων*, *contemnens*,⁸ *προεῖδων*, *προεῖδωντων*, *qui**prauidit*, *prouidens*,¹⁰ *κρηδέωντων*, *dissimulans*, *contemnens*:¹⁵*κρηδέωντες*, *non habentes honorem*, *despicientes*,¹³ *σπειδόν-**τες*, *docti*,¹² In subiunctiuo vocis mediæ, *ἰπιδόμεθα*, *con-**spiciamus*,⁵ In infinit. *προεῖδω*, *prauidere*, *prospicere*,¹⁰*ὑπιδέσθω*, *subolere*, *suspiciari*,¹⁴

Πάχυν à πήτω.

175 In participio, *προπαθώντων*, *ante affectus*: *προ-*
παθόντες, *prius, laesi*, à *προπάχω*.

Πήγνυμι à πήγω.

174 In infinitiuo passiuo, *συνπηγνύω*, *concretū esse*,²

1 δὲ πηγνυμι.

& simplex *πηγνύω*, pro eodem. In participio, *συνπη-*

2 συμπηγνυμι è

σσυμ, *cōcrescam*, & simplex *πηγνύμενος*, *figar*, *constituar*,¹

συν.

Sed

[Sed *παρ' ἑωυ, παρ' εἰς*, & similia, verius à *πίσω* quam à **ANNOTATIO.** *πίσω* deducuntur, vt supra docui in pag. 429, 25.]

176 In indicatiuo, *συνίπινον*, simul bibi, ^{1.} κατέπιεν, ab- Πίω à πίνω.
 sorbuit, ^{2.} In imperatiuo, *συνίπιτε*, simul bibite, ^{3.} & sim- 1 ἐπιπίνω.
 plex *πίτε*, bibite. In Subiunct. *συνίπιη*, combiberit, ^{3.} πίνω- 2 κατέπιω.
 5 *πίνω*, bibamus: *πίητε*, sitis bibiuturi. In infinitiui, *κατέπιεν*, 3 *συνίπιω* è *συνί*.
deglutire, ^{2.} *συνίπιω*, combibere, ^{3.} In participio, *ἐπιπίων*,
 qui bibit, ^{1.} *κατέπιων*, qui deuorauit, ^{2.} In futuro sec. med.
 10 *κατέπιόντι*, absorbent, ^{2.} pro *κατέπιόντων*. nam in sim-
 plici pro *πίω* dicitur *πίομαι*: vnde in sec. persona *πίη*,
bibes: quæ & *πίσσω*, vt *φάσσω*, edes, pro *φάγη*, 306, 25.
 sunt qui velint esse imperatiui modi: ego quomodo
 id fiat non video.

169 In indicatiuo, *πεκατέπιον*, & poetice (406, 5.) Πίπια à ποσία.
 15 *πεκατέπιον*, decidit, delatus est in ^{6.} προσπίπτω, se coniecit, 1 ἀμφιπίπια.
irruit, ^{8.} *συνίπιον*, & Attice (401, 23.) *ἐπιπίπτον*, conue- 2 δόσιπίπια.
nerunt, ^{9.} In imperat. *συνίπιτω*, concidat, ^{9.} *δόσιπιτω*- 3 Δόσιπίπια.
σασ, decidant, ^{2.} In Optat. *Δόσιπίσωμι*, spe frustrarer, ^{3.} In 4 παροπίπια.
 subiuuct. *πεκατέπιω*, recidero seu recidam, ^{5.} *κατεπίση*, illa- 5 κατεπίπια.
 20 *batur*, ^{11.} & simplex *πίση*, ac Ionice (228, 33.) *πίσησι*, ceci- 6 κατεκατέπιπια.
derit, moriatur in pugna. In infin. *παροπίπην*, euenire, con- 7 προσπίπια.
tingere, ^{4.} *πεκατέπιω*, incidere in, ^{5.} *προσπίπην*, irruere, se 8 προσπίπια.
conijcere, ^{8.} *συνίπιω*, competere, edcurrere, ^{9.} *κατεπίπην*, se 9 *συνπ*. vel *ἐμπ*.
obijcere, ^{12.} simplex *πίπην*, & Ionice (182, 6.) *πίσημ*, ceci- 10 *συνικέπιπια*.
 25 *diffe*. In particip. *κατεπίπών*, *κατεπίπώντι*, qui decidit, ^{5.} 11 *κατεπίπια*.
προσπίπών, *προσπίπώντι*, qui irruit, adortus, ^{8.} *συνίπών*, & 12 *κασιπίπια*.
 Attice (401, 23.) *ἐμπιπών*, cōtingens, incidens, congressus, ^{9.}
 In feminino, *ἀμφιπίπια* amplexa, ^{1.} *προσπίπια*, an-
 30 *emergens*, prius enulgata, ^{7.} In fut. sec. vocis med. *συνικ-*
πίπια, simul exidam, ^{10.} *προσπίπια*, incidet, ^{8.}

177 Participium *πλάζων*, vagus. [Quod tamen non Πλάζω à πλάζω.
 est participium, sed nomen verbale, & quidem substan- **ANNOTATIO.**
 tiuum, varias apud Hesych. significaciones habēs, *ρῆμα*
cerea, *globus*, *quasillus*: ideoque contra morem partici-
 35 *porū* hęcitur per *όντι*: vt apud eundem Hesych. *πλάζων*,
κατέφραδοι, reticula muliebria. Etymol. quoque &
Suidas pro substantiuo accipi testantur: at participium
 è *πλάζω* foret potius sine altero *ν* *πλάζων*, *όντι*.]

172 In participio medio, *ἐπιπύπια*, percontatus. Πυπύπια à πύπια.
 40 Simplicis secunda persona subiuuctiui medij *πίθη*, & *πύπια*.
 Ionice (186, 23.) *πύπια*, audieris. ἐπιπύπια.

193 In indicatiuo, *εἰσέρρη*, influxit, ^{1.} προσέρρη, accessit, Πίω à πίω sem ῥήμα,
affluxit, ^{3.} In subiunctiuo, *κατέρρη*, deflexerit, ^{2.} *παερί-*
ρη, dilabatur, praterfluat, ^{3.} *παερίρη*, illabatur, ^{4.} In infin. 1 *εἰσείω*.
κατέρρησιν, defluere, ^{2.} (legitur pro eodem *κατέρρησιν*, 2 *κατέρρησιν*.

3 παρορσία.

4 παρορσία.

5 παρορσία.

6 συληπαρσία ε σω
ε κωτέ.

per unicum ε,† quod à κωτέρας potest ductum videri, & κωτέρας ex κωρα & αρύω compositū εισπυλώει, influxisse, 1. In part. εισρεΐς, εισρεΐν @, illapsus, 2. κωτέρρεΐς, & poetice (406, 5.) κωτέρρεΐς, delapsus, 2. παρορρεΐς, praterfluens, 3. εσθρεΐστα, affluens, accrescens, 5. συληπαρσία, que simul 5 defluxit, 6. Hæc omnia vocis erunt actiua, si à πρώω duci intelligantur : & passiuæ, si à πρώω, ω. sic & futurum κωτέρονήσθ, defluet, si ducatur quasi à κωτέρονήμι, erit primū vocis mediæ : à κωτέρρεΐω verò erit vel idem, vel secundum vocis passiuæ. si tamen quis passiuæ hæc esse contendat, malim à πρώω formare : vide 399, 35.

Ρήζυμι à ρήζω.

1 κωτέρρηζυμι.

2 κωτέρρηζυμι.

3 κωτέρρηζυμι.

4 κωτέρρηζυμι.

5 κωτέρρηζυμι.

6 κωτέρρηζυμι.

190 In indicatiuo passiuo, κωτέρρηζη, erupit, 1. κωτέρρηζη, discissus est, erupit, 3. In subiunct. simplex ραζή, erumpat. In infin. κωτέρρηζω, erumpere, 2. κωτέρρηζω, allidi vehementer ε impingi, 7. & simplex ραζίω, ruptum esse, 15 rumpi. In part. κωτέρρηζεις, qui erupit : η κωτέρρηζεις, que erupit, 2. κωτέρρηζεις, erumpens, commissus : η κωτέρρηζεις, ε κωτέρρηζεις, conserta erumpens, 3. κωτέρρηζεις, disruptus, 4. κωτέρρηζεις, ruptus, obruptus, disruptus, 5. κωτέρρηζεις, erumpens, 6. & simplex ραζεις, ruptus, fractus : ραζή-10 σα, rupta. In futuro secundo infinitiui passiuī, κωτέρρηζήσθ, erupturum esse, 1. & simplex ραζήσθ, ruptum iri. [Hæc omnia potius à πρώω quam à πρώω deducenda esse, docui, 429, 15.]

Ρίπλω à ρίπω, 155, 2.

In indicat. passiuo, έρρίπλω, & poetice (287, 8.) ερρίπλω, 25 proiectus sum. In subiunct. μίπω μίπης, proiectus fuero, 16. part. μίπεις, μίπιν @, iactus, iunctus.

Συκώπλω à σκώπω.

Τέμων à τεμώω.

199 In infinitiui pass. κωτέρκαφλώω, dirui, à κωτέρκαφλώω. 223 In tertia plurali indicatiui passiuī, à Δατέμω, διατεμώγηται, & Boeoticè (192, 29.) διατεμώθη, disseci sunt, 30

ANNOTATIO. [ετμώγηται æque deduci potest à τεμώω atq; à τεμώω.]

Τίκτω à τίκω.

215 Ab εβλήτω in infin. εβτεκείν, parere : part. εβτεκείν, εβτεκείσα, pariens.

Τείζω à δραμίω.

1 ανατέζω.

2 ανατέζω.

3 Δατέζω.

4 εβτεζω.

5 ιπτεζω.

6 ιπτεζω.

7 κωπετέζω.

8 κωπετέζω.

9 κωπετέζω.

10 κωπετέζω.

11 προτέζω.

66 In Indicatiuo, ανιδραμω, recurri, retro fugi, exili, 1. εβιδραμω, excurre, 4. ιπιδραμω, incurri, 5. κωτεδραμω, in- 35 cursioibus infestavi seu infestavimus, 7. κωτεδραμω, praterij, 8. εβιδραμω, excurre, 4. ιπιδραμω, incurrauit, 5. κωτεδραμω, incursoibus, infestavit, 7. κωτεδραμω, festinans pratergressus est, 8. εβιδραμω, circumijit, 10. στωιδραμω, concurrat, 13. In subiunct. ιπιδραμω, incurro, 5. κωπεδραμω, 40 praueniat, 8. κωπεδραμω, effugerit, 16. κωπεδραμω, decurramus, 7. κωπεδραμω, pratercurramus, 8. κωπεδραμω, incurramus, 8. κωπεδραμω, prauaricentur, subterfugiant, 16. In infin. αναδραμείν, sursum currere, 1. Δαδραμείν, percurrere, 3. ιπιδραμείν, incurrere, grassari, 5. εβιδραμείν, 10-
pula

pulari, praddonū more percurrere, ⁶ καὶ δραμῶν, decurrere, ⁷ ἢ αὐτῶν.
 παροδραμῶν, superare cursu, ⁸ παρεδραμῶν, transversum ¹³ σωτῶν.
 excurrere, ⁹ προσδραμῶν, accurrere, ¹² σωτῶν δραμῶν, corre, ¹⁴ σωτῶν.
 concurrere, ¹³. In part. ἐδραμῶν, excurrrens, erumpens, ⁴. ¹⁵ ὑποτῶν.
⁵ ἐπιδραμῶν, grassatus, incursans, ⁵ παρεδραμῶν, qui praterit, ¹⁶ ὑποτῶν.
 qui superavit, ⁸ περιδραμῶν, circumcurrrens, ¹⁰. προσδρα-
 μῶν, accurrens, ¹². ὑποδραμῶν, praecurrrens, ¹⁵. ὑπεδραμῶν,
 subterfugiens, ¹⁶. ὑπεδραμῶντες, contra excurrrens, ².
 κατὰδραμῶντες, docurrentes, peruagati, procurrantes, ⁷. In
¹⁰ futuro secundo actiuo, περιδραμῶντε, circumcurrretis, ¹⁰.
 In medio, ἀναδραμῶμαι, recurrat, sursum curram, ¹. ἐν-
 δραμῶμαι, excurram, ⁴. ἐπιδραμῶμαι, percurram, ⁵. προσ-
 δραμῶμαι, accurrat, ¹². In infi. ἐπιδραμῶμαι, & Ion. (199, 39)
¹⁵ ἔδραμω, praeursurus, ¹¹. [Sed ἐδραμῶν, δραμῶν, δραμῶν, & ANNOTATIO.

similia simplicius à δρέω deduci possunt, 178, 8. præfer-
 tim cum ab eodem sit perf. med. δέδρομω, 197, 22. Non
 nego tamē fut. 2. δραμῶν resolutum, in nouum transferri
 præfens, vt in aliis etiā fieri docui supra in pag. 360, 30.]
²⁰ nam inde nascitur perf. δέδρομικος & verbale δραμηκός.

²³⁰ In indicatio, κατὰφάγον, comedi, deuorant, ⁴. σωτῶν Τρώων à φάγον.
 φάγον, comedimus, ⁶. In imperatio, κατὰφάγε, deuora, ⁴. ¹ ἀφάγον.
 In subiunct. ἀφάγον, antè ederet, ⁵. συμφάγον, unà ede- ² ἐφάγον.
 rit, ⁶. κατὰφάγοι, deuorauerint, ⁴. In infin. ἀφάγον, ³ ἐπιφάγον.
²⁵ peredere, deuorare, ¹. ἐφάγον, comesse, uesci, ². κατὰφα- ⁴ κατὰφάγον.
 γον, comedere, ⁴. In participio, ἐπιφάγον, qui cibum sum- ⁵ ἀφάγον.
 psit, pastus, ³. In futuro secundo medio, κατὰφάγομαι, de- ⁶ σωτῶν.
 uorabo, ⁴. vt simplex, φάγομαι, φάγομαι, φάγομαι, edam, es,
 et, pro φάγομαι, ἦ, αἶμα, 309, 23.

³⁰ 219 & 225. In indicatio, ἐπιτυχῶν, ἐπιτυχῶν, ἐπιτυχῶν, να- Τυχῶν à τέρω
 ctus seu consecutus sum, es, est, ⁴. προστυχῶν, conueni, ob-
 uinui fui, ⁸. In Optatio, ἀπιτυχῶν, accipiā, cōtrā sortiar, ¹. ¹ ἀπιτυχῶν.
 In subiunct. ἀπιτυχῶν, incidat, ⁴. πῶπιτυχῶν, contingeret, ⁷. ² ἀπιτυχῶν.
 In infinitiuo, ἀπιτυχῶν, frustrari, aberrare, ². ἐπιτυχῶν, adi- ³ ἀπιτυχῶν.
³⁵ pisci, ⁴. κατὰτυχῶν, assequi, sortiri, ⁵. πῶπιτυχῶν, reperire, ⁴ ἐπιτυχῶν.
 nancisci, incurrere, ⁷. simplex, τυχεῖν, Ionicè (118, 35.) τυχεῖν, ⁵ κατὰτυχῶν.
 & poetice (172, 15.) πῶπιτυχῶν, preparare: sic πῶπιτυχῶν, prepa- ⁶ πῶπιτυχῶν.
 rantur, pro ἔρχομαι, in indicatio medio. In participio ⁷ ἀπιτυχῶν.
⁴⁰ actiuo, ἀπιτυχῶν, frustratus, ². ἐπιτυχῶν, assecutus, ³. [Ve-
 rum. Sylburg. suspectum est particip. ἐπιτυχῶν cum suo ANNOTATIO.

thémate ἐπιτυχῶν.] ἐπιτυχῶν, nactus, humilis, ⁴. κατὰτυ-
 χῶν, voti compos, ⁵. πῶπιτυχῶν, obuiam factus, ⁷. πῶπιτυχῶν, ⁸ ἀπιτυχῶν.
 qui uictus, obuius factus est: τὸ πῶπιτυχῶν, obuium quodque, ⁸. ⁹ κατὰτυχῶν.
 ὑποτυχῶν, protinus & commodè appositèque respondens, qui
 tempestiuè subdidit, qui respondit, ⁹. κατὰτυχῶν, oblatum, ⁶.
 227 In

Υπαγομένην ab ὑπο-
χίωμυ.

Φέρω ab ὀνίζω.

1 ἀναφέρω.

2 ἐπιφ.

4 ἐπιναφέρω.

5 μισυφ.

6 παραφ.

7 περιφ.

8 πεφ.

9 ἀποσφείρω.

10 προσφ.

11 συμφ.

12 ὑπερφέρω.

13 ὑποφέρω.

Φθίνω à φθίμυ.

1 παραφθίνω.

2 προσφθίνω.

3 ὑποφθίνω.

Χαίρω à χαίρω.

ANNOTATIO.

Χάσκω à χαινώ.

1 ἐχάσκω ex cō.

2 ἐπιχάσκω ex ἐπι-
φ cō.

3 περχάσκω.

227 In indicatiuo medio, καθυπόχιστο, νομίζω: in subiun-
ctiuo, καθυπόχιστη, promittas, à καθυπόχισμυ.

82 In imperatiuo, ἐξίενεγκέ, deprome, ². παρίενεγκέ, affer,
transfer, ⁶. προσίενεγκέ, offer, ¹⁰. In Optatiuo, σωώνεγκέ, con-
ferat, utile sit, ¹¹. In infinit. αώνεγκέν, reducere, referre, ¹. ⁵
ἐξίενεγκέν, exportasse, ². ἐπιένεγκέν, inferre, inducere, ³. ἐπι-
ένεγκέν, referre, reijcere, ⁴. μεταένεγκέν, transferre, ⁵. περι-
ένεγκέν, circumducere, circumferre, ⁷. σωώνεγκέν, conducere,
prodesse, ¹¹. ὑπερένεγκέν, transuehere, praualeere, ¹². ὑπώνε-
γκέν, sustinere, ¹³. In participio, ἐξίενεγκών, qui exportauit, ². ¹⁰
παρίενεγκών, παρίενεγκύστω, superans, cum superasset, exactus,
exacta: παρίενεγκέστων ημερών, exactis diebus, genitiui
pluralis feminini, ⁶. ἀποσένεγκών, qui proposuit, qui alle-
gauit, ⁸. προσσένεγκών, ὄντων, ὄντων, qui antè contulit: τοῖς
προσσένεγκέστων, iis qui antè contulerunt, ⁹. ὑπερένεγκών, ¹⁵
antecellens, ¹².

232 In Optat. actiuo, παραφθαίνω, superet, prauertat, ¹.
sunt qui legant pro eodem παραφθίνοσι, cum paragoge
syllabæ σι, quæ in tertiis singularibus subiunctiuorum in
η est familiaris: in optatiuis nō item. In participio, ὑπο-
φθίς, qui praemenit, ³. in voce media, ὑποφθιμίδμω, pro
eodem. ἀποφθιμίδμω, anteuertens, ².

240 In indicatiuo medio, ἐχάροντες, & poetice (172, 15.)
κεχάροντες, latati sunt. [Notandum tamen ἐχάροντες non
minus à χαίρω deduci posse (178, 1.) quàm à χαίρω. χαίρω ²⁵
autem è χαίρω, futuro verbi χαίρω, per dialysin natum,
alia magis propria gignit tempora, vt κεχάροντες apud
Aristoph. & particip. κεχάροντες apud Homerum, Ionice
extrito κ: (135, 35. & 237, 10.) necnon poeticum futurum
κεχάρονσιν, factum è communi χαίρονσιν, per anadiplosin: ³⁰
mum (172, 14.) atque epectasin Ionicam, 182, 7.]

239 In infinitiuo, ἐπιχαινέω, inhiare, irridere, decachi-
nari, ². In participio, ἐπιχαινών, inhians os, aperiens, ¹. ἀπε-
χαινών, obuians, deuorans, arrodens, ³. [Sed χαινέω, χαινών, &
similia, nō opus est ἀνωμαλως à χάσκω deducere, quum ³⁵
regulariter ab visitato χαινώ formare liceat, 178, 1.]

Α Τ Ο Υ Ε Haftenus de aoristo secundo & futuro
item secundo. Restant perfectum & plusquamperfe-
ctum vocis mediae ex his quæ cum praesenti cognationem
habent.

PER

40

40 cit
λέγω
πώω
qui

QUAM PERFECTI VOCIS

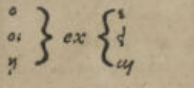
media thema quomodo
 inuestigandum.

5 **REBRO** In vsu habetur hæc duo tem-
 pora. Ab iisdem temporibus vocis actiua
 nec augmento nec terminatione disse-
 runt. at characteristicæ semper est diuer-
 sa, nisi in iis quæ ducuntur à thematibus
 10 in φω aut χω, in quibus omnium eadem
 est cum presenti characteristicæ: aliàs in voce actiua est
 semper aut φ, aut χ, aut κ: in media eadem quæ in præ-
 senti: sed vt in aoristis secundis, ita hîc pro ω & ζ, po-
 nuntur γ & δ, & ex π, λ, μν, κ, abiicitur secunda, τ, ν,
 15 λ: & è verbis in έω & άω, ε & α euanescent. Penultima
 non differt ab ea quam habuerit thema, nisi hîc fuerit ο,
 aut οι, aut η. ο enim plerumque fit ex ε & in quinta con-
 iugatione ex ε: οι ex φ: & η semper ex αγ. Itaque horum
 20 thema facîle inuenieris reiecto augmento & termina-
 tione in thematis terminationem versa nam penultima
 & characteristicæ nullum facessent negotium, nisi (vt
 dixi) penultima fuerit ο, aut οι, aut η, quæ mutandæ erunt
 in ε, φ, & αγ: & pro Characteristicis ω, ζ, π, κ, μ, λ, nonnun-
 quam reponendæ erunt γ, δ, π, λ, μν, κ: aduertendum
 25 erit præterea num thema desinat in έω, aut άω, è quo abie-
 ctum sit ε aut κ. Plurimis exemplis res illustretur. si ofe-
 feratur vocabulum οίσηπι, id est, putrui, augmentum σι
 30 indicat esse perfectum; & characteristicæ π, vocis esse
 mediæ, abiecto igitur augmento σι, & terminatione α
 35 versa in ω, confurgit thema σήπι. Idem obseruandum in
 aliis terminationibus: vt è in σίσηπι, putrefactus est: òς in
 participio masculino σισηπώς, id est, qui putruit: ή in fem-
 inino, σισηπία, putrefacta: atque in compositis: vt κω-
 40 σισηπι, emarcui, computrui, à κωσισηπι. Pro participio μ-
 45 σωσπώς, corripitēs, qui corripuit: cum non inuenias μωσπη,
 quære μωσπώ: & ήπιω pro πησπώτες, percussit. [Verius ta-
 men thema est ήπιω, quod non Etymol. tatum agnoscit,
 sed etiam Hesychius, exponens ήω μωζω miror, & έπιη-
 50 μω ευριο. Rursus pro λωσπιώς, ότϙ, qui reliquit, qui vi-
 55 cit, cum non inueniatur λωσπιω neque λωσπιω, quærat
 λωπιω. sic προλείπω pro προλέλοιπα, derelinqui: & προλει-
 πώς, ότϙ, derelinquēs: αλέλειπω pro αλλελοισπώς, qui desacet,
 qui euaniuit: δπολείπω ρ δπολλοισπώτες, desertores, viēores.

Perfectum & plus-
 quam perfectum vo-
 cis media cum qui-
 bus temporibus cogna-
 tionem habeant &
 quam.

Characteristica.

Penultima,

Exempla perfectio-
 rum mediōū prima
 coniugationis ad pro-
 prium, thema redu-
 ctorum.

ANNOTATIO.

π ex λ.
 οι ex φ.

Exempla secundæ.

EXEMPLA Secundæ coniugationis, ἀπιφθόως, ὄτθ, absolutus, ad ἀπιφθόω: ἀπιφθόως, detrectans, ἀπιφθόω: καὶ ἰτῆκα, contabui, maceratus sum, ἀπιφθόω: ἀπὸ σῆμα, ἀπὸ ἰτῆκα, intabui, intabesco: ἀπὸ σῆμα, affixus est, coagmentatus est: σωτήκα, σωτήκα, tabefactus sum: ἀπὸ κῶς, τὸ ἀπὸ κῶς, ὄτθ, indecens, absurdum: ἕκκα, ἰέκκα, ὄτθ, verisimilis. [Quod est etiam ab ἕκκα, emitto, 319, 26.] τῆκα, πτῆκῶς, resolutus, liquefactus, mixtus: πτῆκα, resoluta: καὶ ἰτῆκα, καὶ ἰτῆκῶς, tabefactus: ἀπὸ σῆμα, ἀπὸ σῆμα, intabescens, affixus, dedit ἵσῆκα: σωτήκα, σωτήκῶς, tabe & macie extenuatus, addictus & ita incumbens ut nulli nequeat: τὸ σωτήκῶς, liquefactum, colliquatum.

Exempla tertiæ.

TERTIÆ, Ἄ γῆν, γῆν, gausus sum, cepi voluptatem: part. γῆν, ὄτθ, alacer, latus, hilaris: hinc aduerbium γῆν, lato & gestienti animo: ab ἀμφίγῆν, ἀμφίγῆν, est circumoblectatus, valde delectatus est. [Por-

ANNOTATIO. ῥό & γῆν barytonus, & γῆν̄ perispomenus dicitur: ab illo est γῆν̄ gaudere apud Helychium: ab hoc, γῆν, gausum esse vel gaudere, & γῆν̄ gausurum esse, apud Homerum, sic imperfectum ἰγῆν̄ apud Nonn. καὶ γῆν̄ ἀπὸ σῆμα, ἐξ ἡν̄ ὄτθ, ab eodem deduci γῆν̄ potest, ut δὲ δῆμα ἀ δῆμα, 214, 1.] καὶ γῆν, κίκα, texti: κίκα, texti, occultauit: πλῆν, πλῆν, repletus est: καὶ γῆν, καὶ γῆν, sum onustus: καὶ γῆν, πῆν, operantur: πῆν, πῆν, pededi: πῆν, πῆν, ὄτθ, fretus, confusus: hinc aduerbium πῆν, cum fiducia. Ab ἰγῆν, verbo ἰγῆν, diceretur ἰγῆν, & aucto ο, ὄτθ, & rursus cum altero augmento ἰγῆν, consueui, Eolicum est: communiter dicimus εἰγῆν, 286, 33.

Exempla quartæ.

QUARTÆ, Ἄ σῆμα, ἢ Atticè σῆμα, πῆμα, ἢ Ion. (118, 26.) πῆμα, ἢ ἢ, egisse, actū esse: πῆμα, affectus: πῆμα, ἢ πῆμα, ἢ πῆμα, ἢ πῆμα, percussus, a, claudus, a: καὶ πῆμα, καὶ πῆμα, exterritus: καὶ πῆμα, seu κῆμα, κῆμα, incertè loquens: ἀπὸ κῆμα, ἀπὸ κῆμα, exclamans: ἰκῆμα, ἰκῆμα, & sine augmento ἰκῆμα, ἢ ἢ, inclamantes: πῆμα, πῆμα, & ecclasi poetica (150, 35.) πῆμα, ὄτθ, tristem & exilem vocem emittens sicut vesperilionis ac pulli: τὸ πῆμα, stridulum resonans, stridens: καὶ πῆμα, & pleonastico τῆμα, καὶ πῆμα, sum capax: καὶ πῆμα, καὶ πῆμα, idem.

Exempla quintæ.

QUINTÆ, Ἄ ἡμα, ἢ ἡμα, 197, 28. hinc πῆμα, pullularunt: participium, πῆμα, ὄτθ, florens, vernans: πῆμα, virentia: καὶ πῆμα, ἢ ἡμα, insanii: καὶ πῆμα, furor, seu ardor tenet: καὶ πῆμα, insanus, furens: καὶ πῆμα, ὄτθ, sum apertus, hio, rideo: καὶ πῆμα, simulatè risit: καὶ πῆμα, ἢ ἡμα, obflu

d ex ζ.

e ex ο.

ηλ- ex αω.

η ex α-

obstupuerunt: participium, οσσηώς, quod & οσσηώς, lata-
bundus, abunde hians: ή οσσηώς, hulca: αὐαφύνα, αὐαπι-
φύνα, visus sum: ἀμφιδόω, ἀμφιδόη, circumaccenditur,
circumardet: δῶ δέω, ἀπικέω, interfeci: ἀφθείω, δι-
5 φθω, accipi corruptionem: παρφθείω, παρφθω, corrup-
tus sum: in participio foeminino παρφθω, corrupta:
ἐμειψω, ἐμειψεν, & metathesi poetica (299, 44.) ἐξέμ-
μυρε, sortitus est: οκ fit ἐξ ante vocalem, 249, 25.

e ex d.

SEXTAE, Α μυχία, μέμυκε, clamat, mugit: particip.

Exempla sexta.

10 μυχίας, ή μυχιάη, & Doricè (118, 40.) μυχίω, μυχίω, mugiens,
vociferans ut capra. A verbis in αὐ & τω euanescent ab αὐ
& τ: ἀχλιδάω, ἀχλιδάω, deliciis abundans: ἀφθείω, ἀφθείω, u
ἀφθείω, ἀφθείω, vel ἀφθείω, ἀφθείω, delicians, dif-
fluens deliciis: αὐαφύνα, αὐαφύνα, & sine augmento αὐαφύνα,
15 iussit: τήρω, τήρω, perforauit: ἀπικέω & Atticè (350, 36.)
τῶ πικέω, αὐ πικέω, reclamauit. [ἀπικέω tantum abest vt

a euanescent ab αὐ
& τω.

ANNOTATIO.

fit Atticum, vt ne in communi quidem idiomate vel
apud poetās reperiat: ideoque nulla eius apud Lexi-
cographos est mentio. simplex etiam non est vſitatum

10 nisi in quorundam deriuatorum formatione. ita enim
Etymol. scribit ἐφωῶ (φ in γ verso) fieri γωῶ, atque
inde γωῶ per reduplicationem. Eustath. verò sic for-
mat: verbi γωῶ perf. med. γέγωα, per metathesin γέγωα:
eo in praesens tralato, more veteribus vſitato, (379, 4.)

25 fit γωῶ αὐ. cuius formationis apud Etymol. quoque
vestigia cernuntur. sed legitur apud eundem Etymol.
& tercia deriuatio, è Didymo petita, nimirum γωῶν
ortum esse à γωῶ angulus, vt fit omnes angulos sua
voce replere: iuxta secundam vero deriuationem, γωῶν

30 (id est ἐξ αὐου) βοῶν, ita vociferari vt exaudiatur atque
cognoscatur vox clamantis. atque hæc originatio me-
lius quadrat ad med. perf. γέγωα. id enim nihil aliud
ferè est quam ἐγώ μεν, siue ἐξ ἑαυτοῦ καὶ ἐξ ἑαυτοῦ ἢ φωνή μεν,
exaudita & cognita est vox mea. vt Il. ω, κῶκυσε γέγωνε τε

35 πᾶν κῶ ἔσω, plorauit, atque auditus est per totam urbem.
Od. 3, ὅσον τε γέγωνε βοῶντος, quanto (i. spatio) exaudiri
potest qui clamat. sic Il. θ & ρ, ἦύον δὲ ἀλατῆστον Δα-
ναοῖσι γεγωνός, ita vociferatus est vt vox eius ad Danaos
perlata sit & cognita. At Sophocl. Philoct. γέγωνε μοι πᾶν

40 τῶ, ὅπως εἶδω τίς εἶ, clarè mihi totum hoc eloquitur, vt co-
gnoscam quis sis. Porro vt ex πῆποιον, perfectò medio
verbi πῆπω, nascitur πῆποιον, (379, 5. & 8.) sic γωῶν
descendit è γέγωα, perfectò medio verbi γωῶ, καὶ ἔπιρ-
πον. atque inde est infin. γωῶν & Ionicè (182, 8.) γω-
ῶν: item ἐγώ, & plural. γωῶν pro ἐγώ, dem-

pto augmento, & ꝛ Ionico ac Dorico more in *δ* verso: quæ omnia diuersis in locis exstant apud Homerum. apud Xenoph. quoque in Cyneq. *ζαγωνίῃ* vociferetur, clara voce significet. Ad hæc vt *σελάκω* fit ἐ *σπρία*, *τελέκω* ἐ *πλίω* sic *ζαγωνίω* ἐ *ζαγωνίω*, apud Thucyd. ἐπὶ *πλήθει* *ζαγωνίσκων*, voce plurimum intensa vociferans, ita vt ab vniuerso agmine posset exaudiri. Ex eodem præterito est nomen *ζαγώνος*, ita pronunciatum vt audiri & intelligi possit, clarus: vt *ζαγώνος λόγος* apud Philonem: & comparat. *ζαγώνότερος* apud Etymol. & Suid. Itaque *ζάγωνα* 10 quidem ducitur vel è circumflexo *ζωνῶ*, vel è Barytono *ζώνω*: themata tamen illa non sunt vñtata, nec pro *φωνῶ* per antistæchon, nec pro *ζωνῶ* per metathesin: multo minus *ζώνω* Atticum est.] *συγκραῖα*, *συνίκρισις*, commisit, excitauit inter aliquos discordiam, absq; reduplicatione, 15

ANNOTATIO. pro *συγκρίσει*. [Quod tamen verius est imperf. actiuum quàm perf. med. à *συνκράω*, 199, 34.] Quod autem ad anomala attinet, ea omnia, saltē simplicia, CLENARDI tractatus de Inuestigatione thematis complectitur: atq; ideo illinc petenda. Simplicibus cognitis, composita 20 facillimè inuenientur. Sed in rudiorum gratiam nonnulla hîc enumeremus, veluti quum de aoristo secundo ageremus.

Præterita media ducta à thematibus obsoletis.

Ζηνομι ab *ἄνω*.

Βυλομι à *βυλίωμι*.

Γίνωμι à *γείνω*.

1 *πρωζήνομι*.

2 *πρωζήνομι*.

3 *πρωζήν*.

4 *συνζήν*.

Δείδω à *δία*.

Ἐρχομι ab *ἐλδύω*.

1 *αὐτέρχομι*.

2 *διέρχομι*.

3 *ἐπιέρχομι*.

4 *παίερχομι*.

5 *πρωίερχομι*.

6 *πρωίερχομι*.

7 *πρωίερχομι*.

8 *συνίερχομι*.

3 *Ἀ κρωζήνομι*, participium *κρωτηζώνος*, & cum altero augmento *κρωτηζώνος*, confraçtus: vel fit per ecclasin poëticam 25 pro *κρωτηζώνος*, de quo 333, 36.

35 *Ἀ πωζήλομι*, *πωζήλομι*, malui.

40 In indicatiuo, *πρωζήζωνι*, accessi, ¹. *πρωζήζωνι*, integrum esset, superasset, ². *συνζήζωνι*, congressus est, coijt, compressit, ⁴. In participio, *πρωζήζωνος*, præteritus, priscus: 30 ἢ *πρωζήζωνῆα*, prisca, prior, ³.

62 *Πρωδέδω*, & ecclasi poëtica *πρωδέδω*, pertimesco, à *πρωδέδω*: & à simplici *δέδω* plufquamperfectum *εδέδεικν*, timebam: vide 364, 37.

79 In indicatiuo, *διήλυθη*, & cum Attica reduplica- 35 tione (297, 23.) *διήλυθη*, transégi, percurri, ². sic *συνήλυθη*, conuoni, vnà adij, ⁸. *ἐπήλυθη*, subijt, ³. *πρωήλυθη*, peruasit: *πρωήλυθητε*, obfeditis, ⁵. *πρωήλυθη*, processit, prodijt, peruenit, ⁶. *πρωήλυθητε*, accessistis, ⁷. In Optat. *πρωήλυθη*, peruenisset, ⁵. In infinitiuo, *διήλυθηται*, con- 40 fecisset, ². *πρωήλυθηται*, ultrà sustinuisse, ⁴. In part. *διήλυθης*, *διήλυθῆς*, penetrans, consumptus, ². *πρωήλυθῆς*, *πρωήλυθῆς*, progressus, ⁶. *συνήλυθῆς*, qui conuenerunt, ⁸. *πρωήλυθῆς*, reuolutus, ⁵. Simplex *ἐλήλυθας*, & Æolicè *ἐλήλυθας*, profectus, qui venit: ἢ *ἐλήλυθῆα*, aduentionis. In plufquam

quamperfecto, ἀνεληλύθει, *ascenderam*,¹. ἀπεσληλύθει, *ac-*
cesserat,⁷. In tertia plur. συνέληλύθησαν, & Atticè (300, 13.)
 συνέληλύθησαν, *conuenerant*,⁸.

146 Participium μιμηλώς, ὅτι, & cetera (309, 16.) με- Μίλω ἀ μιλίω.
 5 μιλωσ, ὅτι, *curans*, item qui cura est, *gratus*: τὰ μιμη-
 λάτω, *de quibus cura est*.

156 Ab ἐξαπολλῶν, ἐξαπῶλα, & Attica reduplicatione Ὀλλῶν ἀβ ὄλλω.
 ἐξαπῶλα, *deperij*: ἐξαπολάλασιν, *interciderunt*. Simpli-
 cis participium, ὀλωλώς, *perditus*.

10 75 & 159 In indicatiuo, οἶοιδα, *perspectum habeo*,¹. ὄραω ἀβ εἶδω ἔρ
 εἶοιδα, *noui*,². κῆτιοιδα, *noui scio*,³. οὐώοιδα, *conscius sum*,
 1 οἶοιδα, *noui*,⁵. In secunda persona, εἶοιδας, *paragoge* Æolica & 1
 1 *syncope* εἶοιδα, *noisti*,². sic κῆτιοιδα, *noisti*,³. οἶοιδα, *di-* 2
 3 *gnoscit*,¹. ἀεῖοιδα, *nouit egregiè seu valde bene*,⁴. Sunt 3
 15 etiam ὄραω *præteritum medium* ἀπαύω, quod est 4
 ὄραω, & Attica reduplicatione ὄρω πα, *vidi*: ὄρωπι, *vidisti*. 5
 hinc in plusquamperfecto Ionicè ὄρωπι, *crasi autem*
 Attica ὄρωπι, *viderat*, 300, 27. In participio, ὄρωπότες,
videntes, *cognoscentes*.

10 180 In participio ἀσπιπῶν, & pleonasmò τῷ ἀ, ἀσπ- Πάρω ἀ πῶν.
 πῶν, ὅτος, *ante affectus*: οἱ ἀσπιπῶντες, *iam iniuria* 1
laccisti: ἡ ἀσπιπῶντα, *prius affecta*,². sic ἀσπιπῶντας, 2 *προσπίχω*.
magno affectu complexus,³. τὸ ἀσπιπῶντας, *æquale repen-* 3
sum talio, lex talionis,⁴.

25 174 In indicatiuo, † παρῶπιπῶν, *hæreo*,². παρῶπιπῶν- Πηρῶν ἀ πῶν.
 παρῶπιπῶν, *hærent, accrescunt*,². συμπεπῶν, *compegit, coaluit*,⁴. 1 *καταπιπῶν*.
 In infinitiuo, κατεπιπῶναι, *defixum esse*,¹. In participio, 2 *παρῶπιπῶναι*.
 ἀσπιπῶντας, *antè concretus*,³. ἡ συμπεπῶντα, *in densitate* 3
coiens,⁴. 4 *συμπ*.

30 190 In indicatiuo, † ἀεῖρῶν, & verso η in ω (399, 25.) Πήρῶν ἀ πῶν.
 ἀεῖρῶν, *rescissum est*,¹. sic in infinitiuo, ἀεῖρῶναι, *cur-* 1
ruptum esse,⁶. In participio, ἀεῖρῶντας, ὅτος, *apertus*, 2 *ἀεῖρῶνται*.
 hians, *patens*,¹. ἀεῖρῶντας, οἶ, ἀβ, *abruptus*,². κατεῖρῶντας, *di-* 3
ruptus,⁴. κατεῖρῶντας, *rupti*,⁴. τὸ ἀεῖρῶντας, *rescissum*,³. τὸ 4
 35 *κατεῖρῶντας*, ὅτος, *fractum*,⁵. ἀεῖρῶντας, *collisum*,⁷. In plus- 5
 quamperfecto, ἠεῖρῶντας, *conflatum fuerat*,⁷. [Sed hæc 6
 duo themata πῶν & πῶν filii potuisse dictum est su- 7
 pra pag. 429, v. 25. in ora libri.]

86 Ab ἔρω mutato s in o, & deinde præposito ε At-Τίρω ἀβ ἔρω.
 40 ticè (298, 8.) sic præteritum medium ἔρω, & cetera poeti-
 ca ἔρω, *fecit*. [Porro in perfecto scribi solet ἔρω, vt ANNOTATIO
 ἔρω & ἔρω: at in plusquamperfecto ἔρω, ἔρω, ἔρω,
 ἔρω, aucta secunda, non prima, vt Etymol. & Eustath.
 tradunt. itaque videndum ne apud Hesych. pro ἔρω,
 ἔρω, scribendum sit ἔρω, ἔρω: præsertim cum

accentus hoc ipsum arguat. nam Florentina Hesychij editio paroxytonas habet *ιάρην*.]

Τίπτω à τίτω.

215 In participio, *ἐπιπύκνωσα, ενίκα, quæ peperit*, ab *ἐπιπύκνω* : & simplex. *τιπύκνω, puerpera, ενίκα*.

Τείχω à δρέμω.

1 *ἀνατείχω*.

2 *ἐπιτέ*.

3 *κατατέ*.

ANNOTATIO.

68 & 66 In indicatiuo, *ἀναδιδρόμω, ἀναδιδρόμεις, ἀναδιδρόμι, percurri, isti, ut : ἀναδιδρόμωμι & syncope † ἀναδιδρόμι, sursum cucurrimus, recessimus*.¹ [*ἀναδιδρόμι* Hesychio est tertia singularis aor. 2. actiui. exponit enim *ἄνω ἰδράμι, & εἰς τὴ πύκνω ἰδράμι* : poetico anadiplosiastico factū innuens ex *ἀνιδράμι*, vt *ἐκκίλατον* iidem¹⁰ poëtae dicunt pro *ἐξέλατον*, 172, 14. *ἰδράμι* vero è δρέμω, vt *ἰδαρι* è δρέμω, 173, 1.] *ἐπιδιδρόμω, incurri*.² *ἐπιδιδρόμι, incurrit*.³ *καταδιδρόμω, circumcurri*.⁴

Φύζω à φύω.

ANNOTATIO.

236 In participio, *ἐπιφύωως, elapsus*, ab *ἐμφύω*. [Verum *πιφύωως* & similia non est opus ex inusitato¹⁵ φύω deducere, cum regulariter è recepto φύω formare possimus. 178, 10.]

Χάσκω à χύω.

1 *ἐπιχέσκω*.

2 *καταχέσκω*.

239 In indicatiuo, *ἐπιχέχνηα, inhians*.¹ *καταχέχνηα, de hiscit, hians*.² In participio, *ἐπιχέχνηως, inhians*.¹ sic simplex, *καχέχνης, ότης, hians, os aperiens : καχέχνης, hians*.²⁰ *stulti*. In plusquãperf. simplicis, *ἐκαχέχνηα, & Atticè (300, 11.) ἐκαχέχνηα*, & sine augmento *καχέχνηα, hiabat, intem us erat*. In tertia plurali, *καχέχνησται, & Atticè (300, 13.) καχέχνησται, intontu erant*.

Atque hæcenus de temporibus qua in characteristica¹⁵ cum presenti indicatiui, id est cum ipso themate, cognitionem habent. Dicendum nunc de futuro, & de perfecto vocis actiua, ac de aliis qua horum seruant figuratiuam.

FVTVRORVM ET AORISTO-

RVM PRIORVM VOCIS ACTIVE³⁰

& media themata quomodo
inuestiganda.

In his temporibus consideranda.

Characteristica.

MAXIMA Est horum duorum temporum affinitas in characteristica : qua sola à reliquis omnibus temporibus ferè³⁵ dignoscuntur. In voce tamen passiuæ, secunda persona perfecti & plusquamperfecti indicatiui & imperatiui, atque totum paulopostfuturum, ab his characteristica non differunt, nisi in quinta coniugatione : sed ab illis aug-⁴⁰mento aut terminatione facillè distinguuntur. Termina

minatione quoque hæc duo tempora à sese discernuntur. nam aoristus primus habet ferè α post characteristicas $\psi, \xi, \sigma, \lambda, \mu, \nu, \rho$, vbi futurum primum capit

Terminatio.

5 ϵ aut $\omicron$. imò terminatio vnius ab alterius terminatione semper est diuersa. Penultimam à themate dissimilem nunquam habent, nisi in quibusdam quintæ coniugationis & sextæ. in hac enim, si hæc tempora ante characteristicam σ , habuerint η aut ω , thema habet ϵ

Penultima.

10 aut α pro η , & $\omicron$ pro ω . In quinta verò si futurum habuerit α aut ϵ , thema sæpe habet $\alpha\eta$ pro α , si characteristicam sit ν aut ρ : & plerumque α pro ϵ , præsertim si characteristicam quoque sit ν aut ρ . & quum aoristus primus habuerit α aut η puncto subscripto, in themate est $\alpha\iota$. quidam scribunt per η monophthongum: hoc tamen sit ex α , si characteristicam fuerit λ . Præterea ϕ interdum sit ex ϵ , præcipuè si figuratiua fuerit μ aut λ . In aliis penultimæ nulla est habenda ratio. Augmentum etiam hic molestiam nullam exhibet, nisi in aoristo primo indicatiui: sed illius eadem est ratio quæ & in

η ex ϵ aut α , ω ex $\omicron$.

α ex $\alpha\eta$.

ϵ ex ϕ .

α ϕ η ex $\alpha\iota$.

η λ - ex α λ -

ϕ ex ϵ .

15 imperfecto & in aoristo secundo indicatiuorù: de quibus antè pluribus egimus. Characteristicæ præcipua sit hic consideratio: pro ψ , in themate est aut π , β , aut ϕ , aut $\pi\lambda$: & $\alpha, \gamma, \chi, \nu\lambda$, siue $\pi\lambda$, aut ζ , pro ξ : $\tau, \delta, \theta, \zeta, \sigma$, siue $\pi\lambda$, pro σ . Interdum characteristicam σ erit abiicienda, &

Augmentum.

20 vocalis siue diphthongus præcedens retinenda pro characteristicam: sed, vt diximus, pro η reponendum ϵ aut α , & $\omicron$ pro ω . idem nonnunquam faciendum, cum ante figuratiuam σ ponitur ρ aut λ , vt scilicet hæc abiecto σ , pro characteristicis retineantur: sed istud tantummodo in dictionibus quibusdam Æolicis habet locum. communiter enim in quinta coniugatione hæc duo tempora eandem habent cum ipso themate characteristicam, nempe λ, μ, ν, ρ : verum quum hic sit vnicum λ , in themate ferè est duplex λ : sic in themate

Characteristica ψ .

$\xi, \sigma, \lambda, \mu, \nu, \rho$.

25 te plerumque est $\mu\nu$, quamuis hic sit tantum μ . Quod ad cætera attinet, si augmentum adsit, abiiciatur: deinde terminatio (id est, id omne quod ponitur post characteristicas $\psi, \xi, \sigma, \lambda, \mu, \nu, \rho$) mutetur in ω , si sit vocis actiuæ: & in $\omicron\mu\omega$, aut etiam in ω , si fuerit mediæ. Exemplum plurimum quibus tyrones reddantur exercitiores, in medium proferamus: ac primum adducamus ea quorum characteristicam est ψ .

30 tummodo in dictionibus quibusdam Æolicis habet locum. communiter enim in quinta coniugatione hæc duo tempora eandem habent cum ipso themate characteristicam, nempe λ, μ, ν, ρ : verum quum hic sit vnicum λ , in themate ferè est duplex λ : sic in themate

35 te plerumque est $\mu\nu$, quamuis hic sit tantum μ . Quod ad cætera attinet, si augmentum adsit, abiiciatur: deinde terminatio (id est, id omne quod ponitur post characteristicas $\psi, \xi, \sigma, \lambda, \mu, \nu, \rho$) mutetur in ω , si sit vocis actiuæ: & in $\omicron\mu\omega$, aut etiam in ω , si fuerit mediæ. Exemplum plurimum quibus tyrones reddantur exercitiores, in medium proferamus: ac primum adducamus ea quorum characteristicam est ψ .

40 pla plurima quibus tyrones reddantur exercitiores, in medium proferamus: ac primum adducamus ea quorum characteristicam est ψ .

H A E C Habent ψ ex π : in futuro actiuo, $\iota\phi\iota\psi\omega$ ab $\iota\phi\iota\pi\omega$, quod componitur ex $\iota\pi\iota$ & $\iota\pi\omega$, infinitiuus $\iota\phi\iota\psi\iota$, insecuturum esse: in futuro medio $\iota\phi\iota\psi\iota\tau\omega\iota$, & ser-

ψ ex π .

uato i præpositionis ἐπι (172, 30.) ἐπιέψαται, insequetur, incidet, deueniet : ἀπέψαδ, persecuturum esse : ἀπεψαμεν. In aoristo primo indicatiui actiui, ἐλάψα, & ποίησε (170, 38.) ἐλείψασκον, reliqui, ἀλείπω : ὑπεξέπιμψα, clam emisit, ab ὑπεκίμψα. in participio, πρέψας, assimilatus, s qui conuenit, ἀ πρέπω : ἄσπεψας, excellens, splanidus. In indicatiuo medio, ἐπέψαθε, corripuerunt, augmento destituitur, ab ἐρείπομαι, seu ἐρείπτομαι, pro ἐπέπτομαι.

ANNOTATIO. [ἐπέψαθε in corripendi significatione non est ab ἐρείπομαι, quod significat euertor prosternor, sed ab ἐρείπτομαι, pleonastico τσ, quem in composito ὑπερέψαθε Eustathius agnoscit cum Etymologo. & sic infra 519, II. tradit ipse ANTESIGNANVS.] In participio, πρέσπεψαυρος, exhortatus, hortatus, ἀ πρέσπεπομαι : δαπνιμψάμενος, qui reprobauit, ab δαπνιπομαι.

ψ ex φ.

Sequentia habent ψ ex φ: in indicatiui actiui aoristo, ἐρεψα, texti, coronauit : augmentum in eo desideratur. In infinitiuo, ἐπιπυρεψα, conuocare. In participio, πρέψας, qui coronauit. In indicatiuo medio, ἐπέψατο, vituperauit, ἀ μέμψομαι.

ψ ex π.

Hæc ex π: in futuro actiuo, δαπλάψεις seu δαπλέψεις, linges, vorabis, diripies canium in morem. [δαπλάψεις quidem est à them. in πλω, à cuius simplici apud Helych. extant δάπτει & δάπτοντες : δαπλέψει vero à them. in πω, cuius primitiuum λέπω proprie significat decortico, de libro, apud Aristoph. & alios.] ὑποκύψει, demissis oculis visurum esse. In medio, δαπτόψοντα, desinent verberare.

ANNOTATIO. In aor. actiuo, ab ἐξείπλω, ἐξείψω, edidit. [Quod & ipsum est à them. in πω, ἐξείπω, auctū assumpto, & 286, 16. atque vt Plalmo 104 est, ἐξείψω ἢ γῆ βασιλεύς, protrulit, seu ex se prosperere fecit, terra rana: sic apud Helych. ἀνείρπω ascendebat, & ἀνείρψω ascendit. necnon apud Theocr. ἐρπόμεναι πόλι, ibimus à ciuitate. Inao & sequēs κρετέρα ψ v. 40. poeticum est, vt & simplex κράπιω apud poetas duntaxat reperitur: Apollon. Arg. 1, v. 544, de armis, κράπιε δ' ὑπ' ἡλίου, fulgebant sub sole. in prola vero ἀκράπιω dicitur, nimirum πικρὰ τὰ ἄσπρα: vnde Act. Apost. c. 9. περιέσραψεν αὐτὸν φῶς, circumfulsit eum lux, seu lux tanquam fulguris eum circumdedit.] ἐκράπιω, ἐκράπισα, immisit : κρετέρα ψ, κρετέρα ψ, fulgurauit, impersonaliter : ἐπίρριψα, ἐπίρριψα, superiecit : κρηπίω, κρηπίω, annexuit : συνάπιω, συνάψα, coniunxit, pralium conseruit eum : ὑφάπιω, ὑφάψα, & Ionicè (118, 30.) ὑπέψα, succenderunt. In subiunctiuo, ἰάψης, miseris. In in-

ANNOTATIO. finit. ἀψέψα, abstergere. [Quod verius est ἀψέψα, cuius

cuius simplex thema est μάσσα, 169, 14. Imo & quod sequitur ῥόψα, cum part. πηραμύριον apud Hefychium, sunt potius à τύφα, vt ῥήψα & πηραμύριον à τειφα, 304, 1.] ἐγχερίψα, incidere: ῥόψα, succendisse, inflammasse: πειρήρηψα, detergere: ἐπιρήψα, emergere, proferre caput. In participio, ἡ ἐπιρήψασα, inflectens, intorquens. In indicatio medio, à συγκαλύπτου, συγκαλυψάμενος, me cooperui seu contexi: ab ἰπταίμα, ἰψα, & Ionicè (186, 23.) ἰψασ, nocuisti, laesisti: ἐνράπτου, seu ἐρράπτου, ἐνρράψατο, in-
10 sult: ἐφάπτου, ἐφάψατο, attigit: ἀνείπτου, pro ἀνείπτου, ἀνείψω, corripuerunt: χερνίπτου, χερνίψατος, manus abluerunt, augmentum non habet. In imperatio, ἐφαψα, amplectere. In Optatio, ἀψαιο, tetigeris. In participio, χαλιψάδου, iratus. Et hæc de ψ.

15 Ξ ex γ: in futuro actiuo, ἀνώξεις, mutabis, ab ἀνώξω.

Ξ ex γ.

ANNOTATIO.

[Apud Hefych. quoque legitur ἀνώξεις, expositum κρυμ-
βόσις, natabis. sed forsã geminato i scribendum ἀνώξεις, vt
Æolica syncope sit pro ἀνωξείσι, (405, 35.) ab ἀνωξίω, em-
gero vel lupernato.] In medio, φύξομαι, fugiam, à φά-

10 ρουα. In aoristo actiuo, à προσάγω, προσάξει, adiperui:
vide 298, 8. à κητέλιζω, κητέλιξας, numerasti: λίξω, ἔλιξεν,
& sine augmento λίξες, sonuit: ἐπικλίξω, ἐπεξίλιξαυρ,
sine augmento ἐπεκλίξαυρ, perlegimus: παρείρω, παρείρ-

15 runt: κητέρω, κητέρωξω, quod & φύξω, ἐψυξω, siccaue-
runt: κητέρω, κητέρωξω, timuerunt, oderunt: σιωπιζω,
σιωπιξω, simul suffocarunt. In imperatio, φλίξω, adole,
vte: κητέλιξω, dic, recense, refer. In Optat. κηθείρωμαι, in-

20 cluserim: σύξω, odissem. [De hoc verbo vide in PRAXI.]
λήξω, & Atticè siue Æol. (181, 1.) λήξει, desinat. In Opta-
tuo, κητέρωξω, odio habere, auersari: λήξω, desinere: στήξω,
amauisse: σφίγγω, constrinxisse. In participio, φλίξας, qui
combussit: σύξασω & δπόξασω, odio persecuta, à σύξω pro

25 συξάω: φύξας, qui exiccavit, à φύξω vel ψύξω. In indi-
catio medio, à προσάγωμαι, προσάξω, & detracto au-
35 gmento, προσάξω, antè congregauerunt. [προσάξω à

ANNOTATIO.

προσάγω significat adduxerant: at προσάξω prius on-
erant, est à προσάθωμαι, cuius simplex αότω est onero.
vtrumque sine augmento.] ab ἐπιφύξομαι, ἐπιφύγ-
ξω, responderunt. In Imperatio, ἡξάτω, acuat. In
40 subiunctiuo, φήγεται, vocem edidisset. In participio,
ἀναλιξάδου, deligens: ἰμφαεν γέφυ, qui faucibus ru-
minauit, qui deuorauit. [Quod alij malunt ab ἰμφαεν

ANNOTATIO.

30 ζομαι, vt πλάγεις à πλάζομαι, epenthesi τῆ γ.] συλλέξω-
μοι, & Atticè (401, 23.) συλλέξωμοι, colligentes, à συλλέξω-
μαι, quod componitur ex σάω (401, 31.) & λέξωμαι. Ex α:

Ξ ex κ.

in futuro indicatiui, *ἔσομαι*, *concedemus, condonabimur*, ab *ἔσομαι*. In aoristo primo, ab *ἦκα, ἦξα, ἔνι*: *περίλω, περιείλες, circumtraxit*: vide 286, 16. In infinitiuo, *ἔσειξαι, contundere*. In participio, *ἔσειξας, qui exiit*, ab *ἔσεικα*: sed potest referri ad *ἔσειξαι*, quod mutuatur 5 tempora ab *ἔσεικα* seu *ἔσειξαι*, vt simplex *ἔσειξαι* ab *ἔσειξαι*, 388, 1. [Sed Sylburgius scribendum arbitratur, *ἔσειξας* ab *ἔσειξω* erumpo.] à *πείνω, πείνωμαι, & Dor.* (118, 40.)

ANNOTATIO.

παράξαι, insiliens. [Quod etiam potest simpliciter deduci à *παράξω* *pratero*; si vero, subscribas, est à *παράξω*, quod per synæresin è *παράξω* factum est, scribiturque etiam *παράξω*, per diphthongum propriam, sublata diæresi. Apriore *άσω* legitur apud Sophocl. in Aiace, *ἤξειν, impulit*: & in Trachin. *ἐκ παρὰ τῆς αἰσῶς, cito abis*: sed ibi quidam codices à posteriore *άσω* habent *ἤξειν*, Scholiastes autem diphthongo soluta interpretatur *άσω*.] *κρίνω, κρίνωσα, resonans*. Ex *κ*: à *κρίνω*, *κρίνωμαι, incepti*: *κρίνω*, *κρίνωμαι, extitit*: *κρίνω*, *κρίνωμαι, sonans*. Sed in participio, *κρίνωσας, omnipotens deus, sonans*. Sed

ξ ex κ.

ANNOTATIO.

ἄσπασας in omnipotentis Dei significatione apud Basilidem (vt testatur Hieronymus) nomen verius esse videtur quàm participium. Pro *ἄσπασας* vero, quod Hesyc. exponit *ἄσπασας, sonitum dedit*, crebrius legitur *ἄσπασας*, & sublato augmento *ἄσπασας*, à *ἄσπασω*, vt tradit Etymol.] In indicatiuo medio, à *παράξωμαι, παρελίζω*, *cōcubuit*: à *παράξωμαι, ἀπὸ τῆς αἰσῶς*, sibi mortem laqueo consciiuit: *κρίνωμαι, κρίνωμαι, increpauit, castigauit, inceptit*. In Optat. *ἀπὸ τῆς αἰσῶς, me strangularem*: *ἄσπασω, optarem*. In infinitiuo, *κρίνωμαι, precibus interpellasse*. In participio, *κρίνωμαι, qui peregit preces*: *ἄσπασας, comprehēdens*, humoris, *conceptaculum*. [Sed paroxytonas *ἄσπασας* scribitur quum est participium, significans *quis recepit*: cum vero substantiue ponitur pro *cisterna* vel *simili aqua conceptaculo*, solet *ἄσπασας*, vt *ἄσπασας*, & similia, discriminis (scilicet gratia.] Ex *σ* siue *σ*: in futuro indicatiui, *ἄσπασω*, *irruam*: *ἄσπασω*, *pungam*: *ἄσπασω*, *lugebis*: *ἄσπασω*, *sonabit*.

ANNOTATIO.

[*ἄσπασω* in *agere ferendi* significatione, descendit à *ἄσπασω*, à quo etiam verbale *ἄσπασω*, sicut *ἄσπασω* à *ἄσπασω*: quum videlicet compressis labiis, sonus quidam partim intus mugit, partim per nares exit, ingeminans mutū sonum *ἄσπασω*, vt Etymologus, Aristophanis Scholiastes, & alij tradunt. atque ex hac onomatopœia videntur apud Latinos orta *Mullare*, *Mutire* & *Mugire*. apud Homerū vero inde compositum est *ἄσπασω*, Il. 4, *ἄσπασω*. *ἄσπασω*, *ἄσπασω*, sic ait, illa vero *Minerva* *ἄσπασω*]

ANNOTATIO.

ξ ex σ siue π.

ANNOTATIO.

Ius

Inno, ad verba ipsius intra sese murmurarunt, seu mussa-
 runt: vel, clausis labris interius ingeminantes mutum
 sonum τὸ μ, significarunt illo murmure se dictis ipsius non
 acquiescere, se agrè ferre. sed est ab eodem tuturum
 5 per σ, vt apud Plutarch. μύσους τῶ λογισμῶ, secum mus-
 sans inter reputandum. Præsentī vero Aristoph. vtitur
 in Thesmophor. τί μύσεις; πῶς τε πεποιήται κολῶς, quid
 mussas, mussandoque significas te agrè ferre? quum omnia
 probe sint facta. Apud Aristot. etiam delphines μύζουσι
 10 καὶ στυσι, mussant et gemunt. At μύζων κολάμους apud
 Xenoph. est sugere arundines dulci succo refertas: quod
 etiam circumflexè μύζων dicitur ac μύζων, & quidem
 sæpius. At μύσσω ζω significat mungo. vnde compos. in
 Epigr. τῶν ῥιν' ἀπὸ μύσσω, nares mungere. Porro ἰφρευα
 15 quod de Aoristo subiungit v. 18. æquè à φρύξω est atque
 à φρύσσω: legitur autem illud φρύξην apud Aristoph. &
 Athenæum, pro torrere seu frigere.] In aoristo, à φρύσσω,
 † ἰφρευα, concremani: αἰσσω, ἦξα, ἦξας, ἦξες, impetum
 feci, rui, isī, it: αἰσώσω, λῶάξω, regnauī: εἰσάισω, εἰσῆξα,
 20 irrui: ἐξομάσσω siue ἐξομάξω, ἐξομάξω, lamentatus sum.
 [Notat tamen Frideric. Sylburg. οἰμώπτες falsum, ve-
 rum est οἰμάξω, ex οἰμα factum, vt οἰμάξω ex αἰ: Ari-
 stoph. οἰμάξω λῶζωσι. sic vero etiam cætera sterum
 vel sonitum exprimentia, per ζω efferuntur, ὀλοάξω,
 25 μύζω, ὑξω, τρύξω, σῖξω, τρύξω, ἀγξω, κλάξω, στεάξω.]
 καὶ ῥήσσω, κατῆραξω, ad pavimentum impregisti, alli-
 fisti: ἐλάλιπῶ, ἐλάλιξες, mouit, tremefecit. [ἐλίσσω quidem
 30 etiam in prosa dicitur: apud Homerum vero & cæ-
 teros poetas mutato in reduplicatione spiritu ἐλάλιξες,
 ἰελάλιξ, ἐλάλιθῆ, ἐλάλιξάδην, non tantum ab ἐλίσσω
 vel reduplicato ἐλάλισσω, sed etiam ab ἐλάλιξω: nam
 inde apud Nonn. est ἐλάλιξεται αἰθροπὶ νόσω. Similis mu-
 tatio spiritus est etiam in δρῆραξω apud Herodot. pro
 35 ἦραξω ab αἰρήω: vbi itidem pro augmento est redupli-
 catio.] Δούξω, clamauit: ἀδύξω, conterruit: * τέρμαξω, * Quod alij malunt
 intremuit: hæc quatuor nouissima destituuntur incre-
 mento: itaque modò mutaueris ξς in σσω siue πω, eo-
 rum habes thema. similibus idem esto iudicium: à ὑβύξω,
 40 ἰνύξω, fodit, pupugit: παπέσσω, ἐπάπταξω, percussit, insiluit:
 καὶ πάλῃ πω, κατῆραξω, perterruit: παρρηπῶ, παρρηπῆξω,
 admouit: καὶ παλάπῶ, κατῆραξω, reconciliauit: παρρηπῶ,
 παρρηπῆξω, accurret, prorupit, cominus insiluit: παρρηπῶ,
 παρρηπῆξω, repetijt, reciprocavit: καὶ ῥοπῶ, κατῆραξω, de fo-
 dit, obruit: φελάξω, horruerunt: ἀπῆρῆσσω, ἀπῆρῆξω, ste-
 gerunt, colliferunt: παρρηπῶ, παρρηπῆξω, praterierunt

ANNOTATIO.

ANNOTATIO.

* Quod alij malunt ἀ τερμάξω.

seu prateriſſent : συγκαθέρτω, συγκατάρξω, unā deſide-
runt ſeu ſepeliuerunt. In imperatiuo, † ἐγκατάραξον, in-
funde. [ἐγκατάραξον ab ἐγκατάραξω ubi inuenerit ignoro:
apud Ariſtoph. uero legitur, ἀκαθέρων ἐγκατάραξόν μοι ποδῶ,
multum mihi merum cum ſonitu infunde : & apud Eurip. ῥ
μῶν τὸν λάρυγγα διηκίναξί σου καλῶς ; non pulchrè tibi per
guttur cum murmure deſcendit? in quibus ſi ſyncope eſt,
factum eſt ἐγκατάραξον ex ἐγκατάραξον, & διηκίναξί ex δι-
ηκίναξον, vt ἰδοῦς & ἰσῦς alibi ex ἰδοῦσι atque ἰσῦσι
formari à quibuſdam docui. Ita vt thema fit vel Bary-
tonum ἐγκατάραξον, vel Circumflexum ἐγκατάραξω, à quo apud
Theocr. Idyll. 9. ἐγκαταράξατο κήχλω, concha inſonuit,
uel ad concham ſibi donatam lato cachinno riſit.] ῥάξον,
frange : κερξάτω, praco edicat : κερξοφάξωτε, interficite:
πρῶσα ράξω τοσῶς, ocludant. In Optatiuo Æolico (181, 1.) ῥ
παράξω, raptim proripuerit. In infinitiuiο, ἀκκίλαξω, ſe
mutuò pellere. [Quod apud Heſych. eſt forſan Dorico
more (397, 7.) ab ἀκκίλαξω : eſt fanè mox apud eundem
ἀκκίλαξον & paſſ. ἀκκίλαξάσθ. ſe mutuſ inſidiis infeſtare.
Imo & uidetur ἐκκαθάξω quoque à them. in ξω dedu-
eendum : nam βαθάξω apud Heſych. eſt, quamquam
in balbutiendi, & gariendi ſignificatione. Iridem &
ἐκφλάξω eſt à them. in ωω & ξω : nam apud Heſych.
& φλόξω, legitur & φλόσω, illud expoſitum ἀναξί offer-
uot, hoc uero ἐρυγγάνη eruclat.] ἀφωμύξω, ſanguinem ῥ
elicere : βεγάξω, deuoraffe, comprehendiffe, reſonaſſe : † ἐκκα-
θάξω, emouiſſe, excutere : † ἐκφλάξω, dicere, ebullire, eru-
cltare : ῥάξω, moleſtare, turbare : ῥίξω, lac cogere aut coa-
gulare. [ῥίξω pro cogere ſeu coagulare falſum eſt : nam
ea ſignificatione ῥίψω dicitur à τρέπω, vt teſtatur Heſy-
chius, Eufſtathius, Etymologus : ac nominatim Etymol. af-
fert iſtud hemiſtichium, ἡμισυ μὲρ ῥίψας λαρυγίο γαλακτέ,
dimidiam albi lactis partem cogens. Habet tamen ῥί-
ψω & aliam ſignificationem, alendi, eamque uſitatiorē:
vt, τίω μὲρ ἄρα ῥίψασα τεύσσα, at ῥίξω eſt currere, unde ῥ
apud Heſych. eſt particip. ῥίξωντες, & apud Etymol. indic.
ῥίξασκον, Ionicè ſine poetiçè pro ῥίξω, à τρέχω, 411, 25.]
ῥοφύξω, armare : ῥαύξω, clamare : κερξοφύξω, compungere:
κρῦμύξω, conſingere, deſicere : κερξέξω, per praconem de-
nuntiaſſe : κερξάξω, ſuppliciter, obſerare, eſſagitare : κερ-
εῖξω, ſepelire, poteſt etiam referri ad κερξάξω. [Sed
ANNOTATIO. diuiſe ſcribendum κερεῖξω, vt Od. λ, σὶ μὲν τί οἱ χεῖρα,
κ' ἐπὶ κτέρια κερεῖξω) idque non à them. in ωω, vt uult
ANTESIGNANVS, ſed in ξω, vt patet ex hoc Apollo-
nij, νίκω κτερῖζον ὀμιλῶ, deſunctum funerabat. eſt enim
hic

ANNOTATIO. mutuò pellere. [Quod apud Heſych. eſt forſan Dorico
more (397, 7.) ab ἀκκίλαξω : eſt fanè mox apud eundem
ἀκκίλαξον & paſſ. ἀκκίλαξάσθ. ſe mutuſ inſidiis infeſtare.
Imo & uidetur ἐκκαθάξω quoque à them. in ξω dedu-
eendum : nam βαθάξω apud Heſych. eſt, quamquam
in balbutiendi, & gariendi ſignificatione. Iridem &
ἐκφλάξω eſt à them. in ωω & ξω : nam apud Heſych.
& φλόξω, legitur & φλόσω, illud expoſitum ἀναξί offer-
uot, hoc uero ἐρυγγάνη eruclat.] ἀφωμύξω, ſanguinem ῥ
elicere : βεγάξω, deuoraffe, comprehendiffe, reſonaſſe : † ἐκκα-
θάξω, emouiſſe, excutere : † ἐκφλάξω, dicere, ebullire, eru-
cltare : ῥάξω, moleſtare, turbare : ῥίξω, lac cogere aut coa-
gulare. [ῥίξω pro cogere ſeu coagulare falſum eſt : nam
ea ſignificatione ῥίψω dicitur à τρέπω, vt teſtatur Heſy-
chius, Eufſtathius, Etymologus : ac nominatim Etymol. af-
fert iſtud hemiſtichium, ἡμισυ μὲρ ῥίψας λαρυγίο γαλακτέ,
dimidiam albi lactis partem cogens. Habet tamen ῥί-
ψω & aliam ſignificationem, alendi, eamque uſitatiorē:
vt, τίω μὲρ ἄρα ῥίψασα τεύσσα, at ῥίξω eſt currere, unde ῥ
apud Heſych. eſt particip. ῥίξωντες, & apud Etymol. indic.
ῥίξασκον, Ionicè ſine poetiçè pro ῥίξω, à τρέχω, 411, 25.]
ῥοφύξω, armare : ῥαύξω, clamare : κερξοφύξω, compungere:
κρῦμύξω, conſingere, deſicere : κερξέξω, per praconem de-
nuntiaſſe : κερξάξω, ſuppliciter, obſerare, eſſagitare : κερ-
εῖξω, ſepelire, poteſt etiam referri ad κερξάξω. [Sed

ANNOTATIO. diuiſe ſcribendum κερεῖξω, vt Od. λ, σὶ μὲν τί οἱ χεῖρα,
κ' ἐπὶ κτέρια κερεῖξω) idque non à them. in ωω, vt uult
ANTESIGNANVS, ſed in ξω, vt patet ex hoc Apollo-
nij, νίκω κτερῖζον ὀμιλῶ, deſunctum funerabat. eſt enim
hic

- hic & more Dorico pro σ, (397, 7.) vt satis patet è verbali ἀκτερίστος *insuneratus*, in Epigr. Sic à κτερίζω, quod eiusdem est originis & significationis, agnoscit Hesychius & κτερίσται & κτερίζου: à quorum illo in Pandectis est κτερίσται *libitiniarius*, & apud Hesych. compos. ἀκτερίστος *insuneratus, inserpultus*.] κτελάξαι, *mitigare, mollire*: μέρβξαι, *contaminare, polluere*: τάξαι, *sacrificare*: βάξαι, *elidere*: πρᾶξαι, & Ionice (118, 26.) κρηξαι, *egisse: ουγκυλάξαι, annumerare*: σφύραξαι, *confligere*: σφάξαι, *trucidasse*: à σφάτω
- 10 vel σφάζω. In partic. αἰξας, *αἰξασα, irruens*: αἰξάντες, *irruentes*: ἀναφορέξας, *αἰξας, setis horrens*. [Porro setis horrens est ἀναφορέξας: ἀναφορέξας verò dicitur qui aperuit, quod fuit obseptum: vtrumque à themate in σσω.] δάσασξας, *obturans*: ἐντάλιξας, *valde percutiens*: κρημαμῆξας, *qui cruentavit*: κρηάξας, *perturbans*: κρηαυραξίξας, *sibilans, exhibilans*: μεταξέξας, *insecutus, festmans*: νήξας, *νήξασα, puniens, fodicans*: ἐρύξας, *fodiens*: στυραθόξας, *agitans*: ἀειλίξας, *inuoluens*: ἀειμυξέξας, *abstergens*: πρηξας, *surgens, transiens*: σπαθίξας, *detrahens*. [Quod fortasse potius est
- 20 à them. in ξω more Dorico, 207, 27.] ὑπαίξας, *subrepens*: ἐκαρφέξωντες, *irrupentes*: λοιμώξωντες, *peste laborantes*, κρηαλιξάντες, *rotantes*. In indicatio medio, ἀκνήξας, *cum tussi exspuit*. [Quod ex Hippoc. citant v. L. sed verè ἀκνήξας, *ne mendose pro κρηαλιξάντο, ab ἀκνήξασομαι, tussisse*.] ἐναπιμῆξαιτο, *impresit*, ab ἐναπιμῆξι, *ἐφραξέω, & metaphorè ἐφραξέω, obstruebantur, à φραξίωμι*. In infinitiuo, ἐναπυλάξαιτο *percussisse, pulsasse*: ὀδύξαιτο, *mordicari, scalpri*. [Quod tamen verius est à them. ὀδύξω, à quo apud
- 30 Hesych. ὀδύξαιτο *mordicat*, apud Hippoc. ὀδύξοντα *mordicantur*, apud Diosc. ὀδύξαιτο *mordicari*: vel à puro ὀδύξω, à quo apud Diosc. est particip. ὀδύξαιτο: ita videlicet vt ἀλίξαιτο apud Hom. & Xenoph. est vel à Βαρυτονο ἀλίξω, vel à Circumflexo ἀλίξω.] ἀειπυλάξαιτο, *circumplecti*. In participio, δραξάμυρο, *pugillo concludens*: πρηξάμυρο, *instructus*: ἀειπυλάμυρο, *amplexus*: πρηξάμυροι, *tributum imponentes*. Ex ζ: in futuro, πρηξάμυρο, *bullum goremus*. In infinitiuo, κρηαυραξίξαιτο, *destillaturum esse*. In aoristo indicatiui, ἐξωαξέειν, *interfecit, armis spoiliavit*: ἑπιλάλαξαι, *latos clamores edidit*. [Ferri potest ἐπιλάλαξαι, sicubi poetice vel Ionice sine augmento sit positum pro ἐπιλάλαξα, ab ἐπιλάλαξω *acclamo*: à cuius simplici themate legimus apud Hesych. λάλαξαι *vociferare*, & κρηαυραξίξαιτο *vociferati*. alias vsitatus est ἐπιλάλαξαι ab ἐπιλάλαξω, cuius simplex ἀλάλαξω passim occurrit apud historicos. atque ita mox ἡλάλαξαι & ἀρηλάλαξαι.

ANNOTATIO.

ANNOTATIO.

ANNOTATIO.

ANNOTATIO.

ξ ex ζ.

ANNOTATIO.

est è simplici themate $\xi\eta\lambda\acute{\iota}\alpha\zeta\omega$, sed è cōposito $\xi\eta\eta\lambda\acute{\iota}\alpha\zeta\omega$, quod augeri non potuit, quia simplex $\eta\lambda\acute{\iota}\alpha\zeta\omega$, derivatum ab $\eta\lambda\iota\sigma$, sortitum est initiale natura longam, 171, 25. est autē $\xi\eta\eta\lambda\acute{\iota}\alpha\zeta\omega$ in Sole exicare vel enecare, vrsolent qui tolluntur in crucem. simplex $\eta\lambda\acute{\iota}\alpha\zeta\omega$ legitur apud Aristot. pro *apricantur*, *Soli se exponunt*: alterum compos. $\alpha\upsilon\eta\eta\lambda\acute{\iota}\alpha\zeta\omega$ apud Athen. pro *insolantes*, *soli exponentes*.] $\alpha\epsilon\rho\epsilon\pi\acute{\iota}\zeta\omega$, $\eta\rho\epsilon\pi\iota\sigma\alpha$, *elegi*: $\epsilon\kappa\sigma\alpha\acute{\omega}\zeta\omega$ τὸ $\epsilon\upsilon\sigma\tau\acute{\alpha}\zeta\omega$, $\xi\epsilon\sigma\tau\acute{\alpha}\sigma\alpha$, *liberavi*: $\xi\epsilon\sigma\tau\acute{\alpha}\sigma\iota$, *liberavit*, *servavit*, *eripuit*: $\pi\epsilon\sigma\sigma\alpha\chi\epsilon\delta\acute{\iota}\zeta\omega$, $\pi\epsilon\sigma\sigma\alpha\chi\epsilon\delta\iota\sigma\alpha$, *offensus sum* vel *eram*, *odi*: $\pi\epsilon\sigma\sigma\alpha\chi\epsilon\delta\iota\sigma\iota$, *abominatus est*, *impexit*, *insensus fuit*: $\sigma\upsilon\sigma\alpha\acute{\omega}\zeta\omega$ ἂ $\epsilon\upsilon\omega$ & $\sigma\acute{\omega}\zeta\omega$, $\sigma\upsilon\omega\iota\sigma\tau\omega\sigma\alpha$, *suluti fui*, *conseruavi*: $\xi\epsilon\theta\iota\alpha\iota\zeta\omega$, $\xi\epsilon\theta\iota\alpha\iota\sigma\iota$, *domo eieci*: $\epsilon\iota\varsigma$ $\rho\acute{\alpha}\mu\lambda\omega$ $\xi\epsilon\theta\iota\alpha\iota\sigma\iota$, *Romam habitatum traduxit*: $\epsilon\pi\iota\theta\acute{\iota}\zeta\omega$, $\epsilon\pi\iota\theta\iota\sigma\tau\omega\sigma\alpha$, *immisisti*: $\xi\epsilon\iota\theta\acute{\iota}\zeta\omega$, 1. $\xi\epsilon\iota\theta\iota\sigma\iota$, *caesavit*: $\epsilon\pi\tau\acute{\iota}\zeta\omega$, $\epsilon\pi\tau\iota\sigma\iota$, quod & per apocopen $\epsilon\pi\tau\iota\sigma\iota$, *vulneravit*: $\pi\acute{\iota}\lambda\acute{\alpha}\zeta\omega$, $\dagger$ $\pi\acute{\iota}\lambda\alpha\sigma\tau\iota$, *appulit*, *admonuit*: $\pi\acute{\iota}\lambda\alpha\sigma\tau\omega$, *admouerunt*: $\pi\upsilon\kappa\acute{\alpha}\zeta\omega$, $\pi\upsilon\kappa\iota\sigma\iota$, *rexit*, *cooperuit*: $\alpha\gamma\acute{\alpha}\zeta\omega$, $\alpha\gamma\acute{\alpha}\sigma\iota$, *cohibuit*, *inhibuit*: $\kappa\epsilon\pi\acute{\alpha}\zeta\omega$, $\dagger$ $\epsilon\upsilon\lambda\acute{o}\pi\alpha\sigma\iota$, *cessavit*, *requieuit*: $\lambda\alpha\lambda\acute{\alpha}\zeta\omega$, $\epsilon\lambda\lambda\acute{\alpha}\kappa\iota\sigma\iota$, *strepuit*, *crepuit*: $\alpha\chi\lambda\acute{\alpha}\zeta\omega$, $\dagger$ $\tau\eta\chi\lambda\upsilon\sigma\iota$, *tenebris obductus est*: $\omicron\kappa\lambda\acute{\alpha}\zeta\omega$, $\omicron\kappa\lambda\alpha\sigma\iota$, *procubuit*: $\delta\acute{\omicron}\pi\acute{\alpha}\zeta\omega$, $\delta\acute{\omicron}\pi\alpha\sigma\iota$, *dedit*, *dona-*
uit: $\alpha\upsilon\alpha\chi\alpha\tau\acute{\iota}\zeta\omega$, $\alpha\upsilon\alpha\chi\alpha\tau\iota\sigma\iota$, *coma retraxit*, vel *erecta coma lasciuuit*: $\epsilon\kappa\alpha\kappa\iota\zeta\omega$, $\epsilon\zeta\iota\kappa\iota\sigma\iota\sigma\iota$, *exscalpsit*: $\kappa\epsilon\lambda\epsilon\pi\iota\epsilon\gamma\acute{\iota}\zeta\omega$ vel $\kappa\epsilon\lambda\epsilon\pi\iota\epsilon\gamma\acute{\iota}\sigma\iota$, $\dagger$ $\kappa\epsilon\lambda\epsilon\pi\iota\epsilon\gamma\acute{\iota}\sigma\iota$, *tentavit*: $\pi\epsilon\sigma\sigma\alpha\chi\epsilon\delta\acute{\iota}\zeta\omega$, $\pi\epsilon\sigma\sigma\alpha\chi\epsilon\delta\iota\sigma\iota$, *proposuit*, *delegit*: $\alpha\upsilon\pi\epsilon\pi\acute{\iota}\zeta\omega$, $\alpha\upsilon\pi\eta\epsilon\iota\sigma\iota$, *certavit*, *conflictatus est*: $\pi\epsilon\delta\epsilon\upsilon\mu\acute{\omicron}\zeta\omega$, $\pi\epsilon\delta\epsilon\upsilon\mu\iota\sigma\iota$, *circumspavit*: $\sigma\upsilon\omega\kappa\omicron\mu\acute{\omicron}\zeta\omega$, $\sigma\upsilon\omega\kappa\iota\sigma\iota$, *coniuinxit*: $\kappa\epsilon\theta\iota\alpha\iota\zeta\omega$, $\kappa\epsilon\theta\iota\alpha\iota\sigma\iota$, *habitatium deduxit*: $\mu\epsilon\theta\iota\alpha\iota\zeta\omega$, $\mu\epsilon\theta\iota\alpha\iota\sigma\iota$, *migrare iussit*: $\epsilon\kappa\alpha\kappa\lambda\iota\zeta\omega$, $\epsilon\zeta\alpha\kappa\lambda\iota\sigma\iota$, *excluserunt*: $\pi\epsilon\delta\epsilon\upsilon\mu\acute{\omicron}\zeta\omega$, $\pi\epsilon\delta\epsilon\upsilon\mu\iota\sigma\iota$, *obse derunt*: $\sigma\upsilon\sigma\alpha\delta\acute{\omicron}\zeta\omega$, ἂ $\sigma\acute{\omega}$ & $\sigma\epsilon\delta\acute{\omicron}\acute{\alpha}\zeta\omega$, $\sigma\upsilon\omega\sigma\alpha\delta\acute{\omicron}\sigma\tau\omega\sigma\alpha$, *conuenerunt*, *collegerunt*: $\kappa\epsilon\pi\tau\epsilon\delta\acute{\iota}\zeta\omega$, $\kappa\epsilon\pi\tau\epsilon\delta\iota\sigma\iota$, *consuefecerunt*, *augetur* per δ , 286, 16. 30

In imperatiuo, $\alpha\pi\sigma\epsilon\delta\epsilon\chi\epsilon\delta\iota\sigma\iota\sigma\iota$, *deuora*: $\epsilon\pi\iota\chi\acute{\omega}\epsilon\iota\sigma\iota\sigma\iota$, *subduc*.
 * $\kappa\epsilon\lambda\epsilon\pi\iota\sigma\iota\sigma\iota$ legitur *ominus*: * $\kappa\epsilon\lambda\epsilon\pi\iota\sigma\iota\sigma\iota$, *sede*: $\kappa\epsilon\lambda\epsilon\pi\iota\sigma\iota\sigma\iota$, & *Ionice* (118, 30.) *κνντιαν* apud Hefychiū *αν*, *collocata*: $\pi\upsilon\epsilon\gamma\chi\upsilon\sigma\iota\sigma\iota$, *retrocede*: $\chi\epsilon\theta\iota\sigma\iota$, *da* *mutuo*, ἂ $\chi\epsilon\theta\iota\sigma\iota$ *an* *resist*: $\kappa\epsilon\lambda\epsilon\pi\iota\sigma\iota\sigma\iota$: sed $\zeta\omega$ vel $\chi\epsilon\theta\iota\sigma\iota$. In Optatiuo, $\chi\epsilon\theta\iota\sigma\iota\sigma\iota$, *mutuo dederis*: *Æolica* *hand* *scio* *an* *resist*: forma $\kappa\epsilon\theta\iota\sigma\iota\sigma\iota$, *magnificè* *iactures*: $\pi\epsilon\sigma\sigma\alpha\chi\epsilon\delta\iota\sigma\iota\sigma\iota$, *assimilatum* *eius* *loco* *fit* *larit*. In subiunctiuo, $\dagger$ $\delta\iota\upsilon\lambda\acute{o}\sigma\iota$, *bene* *uomitio* *succedat*. $\kappa\epsilon\lambda\epsilon\pi\iota\sigma\iota\sigma\iota$, per syncope In infinitiuo, $\alpha\delta\acute{\omicron}\alpha\tau\iota$, *præclarè* *agere*, *extolli*: $\alpha\lambda\iota\sigma\iota$, *congregare*: $\dagger$ $\mu\epsilon\chi\lambda\acute{o}\sigma\iota$, *tenebris* *obduci*: $\alpha\upsilon\epsilon\gamma\epsilon\sigma\iota\sigma\iota$, *romalescere*: $\alpha\pi\omega\chi\eta\sigma\iota\sigma\iota$, *frangere*, *decollocare*: $\delta\acute{\omicron}\tau\upsilon\mu\epsilon\mu\epsilon\tau\iota\sigma\iota\sigma\iota$, *obdormire*: $\dagger$ $\delta\acute{\omicron}\tau\upsilon\mu\epsilon\mu\epsilon\tau\iota\sigma\iota\sigma\iota$, *obumbrare*: $\alpha\pi\upsilon\sigma\tau\epsilon\lambda\iota\sigma\iota$, *morari*: $\Delta\delta\sigma\upsilon\mu\epsilon\tau\iota\sigma\iota\sigma\iota$, *dispergere*: $\Delta\delta\sigma\upsilon\mu\epsilon\tau\iota\sigma\iota\sigma\iota$, *ludere*: $\dagger$ $\delta\iota\phi\lambda\omicron\kappa\omicron\mu\pi\iota\sigma\iota\sigma\iota$, *decipere*. 40

ANNOTATIO.

[Rectius ex Helychio & Suida leges $\delta\iota\upsilon\lambda\acute{o}\sigma\iota\sigma\iota$ $\alpha\delta\acute{\omicron}\alpha\tau\iota$, ἂ $\delta\iota\upsilon\lambda\acute{o}\sigma\iota\sigma\iota$, *iactantia* *mea* *terrorem* *incutio*.] $\delta\iota\upsilon\lambda\acute{o}\sigma\iota\sigma\iota$, *effugisse*, *decepisse*: $\epsilon\kappa\delta\acute{\omicron}\lambda\acute{o}\sigma\iota\sigma\iota$, *radicitus* *ex* *eam* *eulbo* *euehere*: $\zeta\epsilon\kappa\alpha\delta\acute{\omicron}\lambda\acute{o}\sigma\iota\sigma\iota$, *elabi* *asitum* *ex* *periculis* *declinare*:
 ἔμμ

ἰμυόσας, fulcire. [Verius ἰμυόσας. ἰμυε. n. significat ful-

crum, stabilimentum, saburram.] ἰξονομίσας, nominare:

ἰξωνόσας, haustum epotare, & sine respiratione: * ἰσκιμυλί- * Scribendum σκιμα-

σας, medium digitum ostendere contractis reliquis: κατὰ νι- λίσας ex Hesychio &

5 σας, mortuis immolare: κωροόσας, deridere: † κλαμηλιάσας, Suida: nā in ἰσκιμα-

colligere spicas: κωροζωροόσας, conterere acinos, item coire: λιστ apud Aristoph.

κατὰδημογυροόσας, in populū distribuere: κωλογοροόσας, scin-

dere, comminuere: κωλοζόσας, instruere aciem: κωλομη-

είσας, deicere, sternere: κωνιόσας, sortiri: † κλώσας, frangere,

10 fregisse: κυβόσας, euertere: κυβηλιάσας, securi percutere: μυ-

λάσας, mitigare, mulcere: † μύλιόσας, irasci: (μύσας, con-

nuere, inquinare: potest referri ad μύω) οίκιόσας, condere,

habitare fecisse: περὶ προζόσας, praecurrere: περικυμιάσας,

funditus euellere: συγκρηνιάσας, conspirare, litem componere

15 periculo imminente: σιωαεχειροσάσας, ire ad comitia ad-

danda suffragia: χόσας, subito impulsu artus in pristinum

statum reponere: χροῖσας, rogare, efflagitare. In participio,

δανίστες, mutuum dans: † ἐπιγκλάσας, oculis innuens: κω-

δημηόσας, & Ionicè (118, 30.) κωδημηόσας, adaptans: Ξυμπο-

10 δίστες, qui pedes colligauit: ὀρξίστες, qui ad iram prouocauit:

† πῆεσσειόσας, inuoluens: χόσας, qui deiecit, qui cacauit:

† κωτοροκίωσας, probi: † κωτοροκίωσας, appropinquantes,

propinqui, ad moti, appulsi: συγκλάσας, confringens: ὀκλά-

σας, ingeniculans. In indicatio medio, ἀμνημοζόσας,

25 μνημοζώσας, & Ionicè (186, 23.) μνημοζώσας, transmutaasti,

aplasti: σέβασας, σέβασας, irreligiosum putauit & nefas,

religiosè admiratus est: Φροζώσας, ἐφροζώσας, animaduertit:

(ὀρίσας, ὀρίσας, statuit, aestimauit: ὀδύσας, * ὀδύσας, * ὀδύσας cum suo

irati sunt, successuenerunt, augmento destituuntur) κω-

30 κωμιόσας, κωμιόσας, expugnarunt: συμπορίσας, σιω-

πορίσας, comparauerunt. In Imperatio, κιάσας, scindito. σω, ὀδύσας, τὸ ὀρί-

In infinitiuo, † ἀκίπασας, expiari: † ἀναμνησάσας, lucrari: ζώσας, irascor.

(ἀνδίασας, loqui, potest referri ad ἀνδίασας) † δνείσας,

pugnare: ἐπιδοζωσάσας, consignare: διαζωσάσας, primitias

35 facere: † μνήσας, molitum esse & machinatum. [ἀκίπασ-

σας τὴν ἀμωσάδα citant vulg. Lex. ex Herodoti lib. 1. ANNOTATIO

pro expiari scelus, sed male: scribendum enim ἀκίπασας ἀκίπασ-

σας, ab ἀκίπασας, vt apud Platonem est ἡκίπασας ἀκίπασας ἡκίπασας &

κίπασας. sacrificiis expiari delictum: sed propriè mederi si-

40 gnificat, 216, 30. ἀναμνησάσας esset unguentis se perunge-

re: nam simplex μνησάσας significat unguentis delibere,

ἀμνησάσας unguentum. at ἀναμνησάσας, quod Suidas exp.

ἀναμνησάσας extender, est à puro them. ἀναμνησάσας: vnde

apud Plutar. ἀναμνησάσας τὴν τολεμίων, cirrum recolligit

sive retrahit, vt stamina fuso circumactō solet. ἀκίπασας

vide

videtur è *δηρίζω* posse deduci, vt cognatum *ἰερίσασθαι* ab *ἰερίσων*: purum tamen *δηρίων* agnoscit Eustathius quoque, deriuatum inde tradens aor. i. pass. *δηρίσθησθαι*. Itidemque Etymologus annotat, vt è *κρηῖς* sit primum Barytonas *κρηῖων*, deinde circumflexe *κρηῖω*: sic è *δῆρας* *δηρίων* & *δη-*
ερίων, vnde apud Homer. *δηρίωνες* contendebant, pro *ἰδη-*
ερίωνες, 452, 18. Helychius affert etiam *δηρίτων* pro *ἰερίσων*,
 contendere: vt quem admodum *συρίσων* dicitur & *συ-*
ερίτων, sic *δηρίσων* & *δηρίτων*, 169, 5. *μητίσασθαι* æquè à puro
 them. est atque ab impuro in *ζω*: præsertim cum puri
 tantum meminerit Eustathius: atque vt paulo ante bary-
 tonum *δηρίων* parit circumflexum *δηρίω*, sic è *μητις*
 nascitur *μητίω*, à quo particip. *μητίωσι* consultantibus, &
 pass. *μητίωσθε* consultate. Etymol. quoque, *δὲ τὸ μῶν*
 (inquit) *μῶνιω*, ὡς *μῆτις* *μητίω*.] *ὀργάσασθαι*, commiscere, con-
 temperare: *ἀξέφισασθαι*, digladiari, gladio decertare. In
 participio, ἀπειρωτισσάμενος, minime assentiens: ἀπειρω-
 τισάμενος, obtenebrans: ἐπιεικισσάμενος, miserabiliter questui:

* Pro Helychiano *κρηῖσασσάμενος*, miserans: * *σπασσάμενος*, amplexus:
σπασσάμενος, le- *ρησάμενος*, continens: *επιρωτισσάμενος*, in eadem pertinacia
 gēdum fortasse *σπασσάμενος*, perdurantes: *επιρωτισσάμενος*, qui arroganter egerunt.
πιδρισάμενος, luro
 ἐν vestibulo ante cir-
 cumducto.

DE FUTVRIS ET AORISTIS HIC
 AB ANTESIGNANO POSITIS

Frid. Sylburgij censio.

MVLTI S futuris & aoristis hic impura tribuuntur
 themata pro puris. tale est *ἰξίόσσει* 526, 14. vt satis arguit
 infin. simpl. *ἰδίω* sudare, apud Hippocr. & compos. ad-
 uerb. *ἀνιδῖα* citra sudorē, apud Plat. Sic *μηνίσσει* 527, 11. est
 à them. *μηνίω*, vt patet ex imperfecto *ἰμηνίω* apud Ho-
 merum & Synecium, nec non è verbali *μηνίωσθαι* apud eun-
 dem Homerum, Thuc. & alios. Similiter *κλάσσει* 527, 9.
 à *κλάω*, (217, 16.) quum *κλάσσειν* sit *clangere*: quod ipsum
 intelligendū est etiam de compos. *ἐπιρκλάσσει* 527, 18. &
συγκλάσσει ibid. v. 23. verum autē thema esse *κλάω* cum
 aliunde patet, tum ex indicatiuo *κλάωμεν* *frangimus*,
 apud Paulum 1. Cor. 10. item è participio pass. *κλά-
 μένος* apud eundem Paulum, Theophrastum & Diosc.
 Tale videtur esse *κρηλαμητίωσσει* 527, 5. Sed & *ἠχλυσσει* 526, 19.
 & *ἀχλυσσει* ibid. v. 38. huius esse generis docet partic. *ἀχ-
 λυσσει* caligans, in Argon. Apollonij. Interim & à puris
 & ab impuris descendunt nonnulla, velut *ἐπιείρωσσει* v. 23.
πέλωσσει ibid. v. 16. cū compos. *περὸσπλάττωσσει* 527, 22. An ve-
 ro eiuσδέ generis sit *ἀπειρωτισσάμενος* ibid. 21. non satis cō-
 stat. purum sanè thema Suidas agnoscit, afferens inde
 parti

- particip. *ἀπειρώμενος*, & compos. *ἀπειρωμένοις*, *ἀπειρωμένοις* & *ἀπειρωμένοι*: quibus adde *ἀπειρωμενός* apud Hesych. & Ionicum perf. *ἀπειρωμένη* apud Aratum, à quo Ionicum itidem verbale *ἀπειρωμενός* apud Dionysium & Nicandrum. Dubium est etiam *ἐκπίασι* 526, 18. quod in utriusque testamenti Bibliis legitur, agnosciturque etiam ab Hesychio & Suida. Videndum tamen ne sit à puro themate, vt affine *ἐκπίασι* in Pl. 125. nam præteritum eius est *ἐκπίασθαι*, non laborant, non fatigant se labore, 10 Luca 10. & Matt. 6. At *ἐργάσι* & med. *ἐργασίω* (528, 15.) tum demum sunt à them. in ζω, cum habent actiuam significationem, incitandi, præparandi, subigendi: at *τurgere seu prurire desiderio*, pure dicitur *ἐργάω*. In quibusdam etiã penultima est vitiosa. nam pro *δύμειση* 526, 36. 15 scribendum *δύμειση*, ab *δύμειω*, deriuato ex adiect. *δύμεις*: vel diuise *δύμειση*, quod simplex *εμείω* breuem characteristicam retineat in futuro, vt ostendit Attic. perf. *ἐμείμενος* vomisti, & aor. comp. *ἀπέμεισα* euomuit, vtrumque apud Lucianum. sic *κατενορκήσαστες* scribendum 527, 20 22. à *κατενορκία*, cuius simplex *δερκία*, deriuatum ex *ἐνορκος*, & ipsum breuem præteriti characteristicam in futuro auget temporaliter, 216, 16. Veruntamẽ hic *διδραφωύται* quædam. nam *ἐκδικίω* 526, 43. apud Suidam quidem & Etymologum scribitur per ι, à them. in ζω, (vt etiam cognatum *ἐκδικίω* apud Hesych. & decompos. *ἐκδικίω* apud Suid.) apud Hesych. vero per κ *ἐκδικίω*, à them. in ιω. Sic & pro *δοποκίω*, quod interpretatur obũbrare, 526, 40. reperitur *ἐποποκίω*, ab *ἐποποκίω*. à simplici vero *οποκίω* apud Theophylact. est *πὲ ἐποποκίω* *Φωλίξ*, obtenebrata illuminari.

NOTABIS, Multa horum & similibus quæ ante characteristicam σ habent α, possit etiam referri ad themata finita in ίω vel ίουσα, atque vtraque themata (in άζω scilicet & άω) in Lexicis plerumque inueniri. 35 Sciendum præterea, poetas metri gratia duplicare huiusmodi σ: quod eodem prorsus pacto in rimando themate erit excutiendum, ac si vnicum & simplex adesset tantummodo. In sequentibus fit ex ζ: in aoristo indicatiui actiui, à *δαμάζω*, *δάμασα*, domui: *δάμασθαι*, domuit, imperio subiecit: *δάμασθαι*, domuerunt: pro *δαμάσθαι*, * *μάσθαι* siue *μάσθαι* *δάμασθαι*, *δάμασθαι*: *σκιδάσθαι*, *σκιδάσθαι*, pro *σκιδάσθαι*, dissipauit, dispersit: *ἐπιλάσθαι*, admonuit: *μύζω* τὸ μέω, * *μύσθαι*, catione, descendit à quod & *μύσθαι*, conclusi sunt vel clauserunt. In imperatiuo, *πλάσθαι*, admonete, pro *πλάσθαι*: vel erit præteritum aliud est, vt supra duo, factum à futuro, vt *ἀξίστε*, { 332, 28. } *μάσθαι*, aspergite, cui in pag. 520, 57.

Notio.

σ ex ζ.

rigate, perfundite. In subiunctio, *πυλάσσει*, *appulsus sit*. In infinitiuo, *ανακείσσει*, *diuidere*: *κείσσει*, *scalpere*, *pungere*, *molestare*. In participio, *ἀμφικείσας*, & poëticè *ἀμφικείσας*, *circumscindens*, *diuidens*: *κείσας*, *partitus*. In indicatio medio, *δύσασθε*, *visum est*, *putauit*: item *statuit*, *constituit*, *ratum habuit*: *συμφέσασθε*, *agitauerat*, *simul consuluerat*. In infinitiuo, *αναχέσσει*, *retrocedere*: *συμφέσσει*, *consilium dare*. In participio, *ὀδύσασθαι*, *ingens*, *iratus*, *odio habens*: *ὀδύσασθαι* & Ionicè (121, 39.) *ὀδύσασθαι*, *deuitans*, *recedens*.

σ ex os suo τ.

Σ In paucissimis fit ex ω siue τ: vt in his, in aoristo
* Nec *ἀνάσσει* nec indicatiui actiui, à *πλάττω*, *ἐπείρασσι*, *obleui* *formauit*, *finxi*: *ἀνάσσει* inuenio: sed *διερετῶ*, *διερετῶ*, *traieci*. In infinitiuo, *δύσσει*, *exprime*: *ἀνάσσει* ab *ἀνάσσει*, *re*. In participio, * *ἀνάσσει*, quod & poëticè *ἀνάσσει*, *exor-*
τῶ *sublata diarepsi tus*: crebrius vsurpatur *ἀνάσσει*. In imperatio medio, 15
ἀνάσσει ab *ἀνάσσει*: *λίττω*, *supplica*, *ora*. In participio, *πλασάσθαι*, & poëticè
de quibus in p. 520, *πλασάσθαι*, *formans*, *componens*, *figens*.

v. 7.

σ abiectum ex ατ-
τῶ *conjugationis*, figuratiua σ erit abiicienda, & vocalis
præcedēs remanet caracteristica: vt α in his, in futuro
primo medio *ἰάσσομαι*, quod & Ionicè *ἰήσομαι*, *sanabo*. In
participio, *ιασάσθαι*, *curaturus*. In aoristo primo indi-
cantiui vocis actiue, à *κατάρσσω*, *κατάρσσει*, *deglutit*: *ἄρσσω*,
πάρσσω, *deportarunt vt venderent*. In imperatio medio, *ἄρσσει*,
trahce: *πάρσσει*, *astringe*: *φύρσσει*, *misceto*, *macera*.

ANNOTATIO.

[*πάρσσει* potest ab impuro them. in ζω deduci: cum
à puro apud Eurip. fit *πάρσσει*: & apud Plutarch. atque
Antiph. particip. comp. *ἐμπίπάρσσει*: necnon *ἐπιπάρ-
σσει* Ionicè apud Herodot. pro *ἐπιπάρσσει*. at *ἄρσσει*
πάρσσει apud Æschyl. Doricè pro *ἄρσσει* quoque statuere
velit, nō refragabor: præsertim cum sic v. 44. sequatur
ἰμηνάσσει pro communi *ἰμηνάσσει*.] In Subiuncti-
uo, *πάρσσει*, & Ionicè (228, 33.) *πάρσσει*, *venderet*. In infi-

* Fortasse scribendū
ἀναδράσσει, *reficere*: *ἰσσει*, * *inanire*: *κείσσει*, *adole-*
κείσσει, à *κείσσει*: *re*: *μειράσσει*, *distribuere*: *φύσσει*, *interficere*. In participio,
vel *κείσσει* Doricè *ἰσσει*, *humero tenuis nudatus*. [Sed tollendum α
est pro *κείσσει*, vt penultimum, ac thema statuendum *ἰσσει*, vt apud
κείσσει pro *κείσσει*, Aristoph. Concion. *ἰσσει* τὴν ἐπεὶ βραχίονα, *altero*
118, 40. *brachio ad humerum vsque nudato siue exerto*. sic enim 40

ANNOTATIO.

ibi & textus habet, & Schol. & Suidas: nec alterum
α ferre metrum posset.] In indicatio medio, ab *δέξω*,
δέξω, *deuoni*: *πέξω*, *ἐπέξω*, *tenta* *si*: *πέξω*,
πέξω, *execratus es*: *πέξω*, *πέξω*, *machinatus est*, *rationē inuenit*: *πέξω*, *πέξω*,
πέξω

ησ- ex κ-

enumeremus: & priori loco ponamus ea quæ referuntur ad themata in αω, si vocis sint actiuæ: & in αοιου, si mediæ. In futuro actiuo, ἀσέω, ἀσέσω, accedam: ἀσέσῃ, si

* Ionicum est πέρη-uenies: πέρησω, tentabo, nitar: * πέρησομαι, tentabimus, σομαι vt superius πέρη-veniet: καὶ πέρησῃ, satis erit, melius referetur ad 5
ἐρῶ & quod sequitur πέρησειν.

ησ- ex α- & ex ι-

ANNOTATIO.

μῃ Ionicum potius est thema, Commune ἀνάουσι, vt 15
satis ostendunt ἀνάσσει & ἀνίστασθαι, quæ inde manarunt vt
ἐπασθῆ & ἐπάω. qua de re supra pag. 366, 44. ἀνάσσει
quoque dictum videtur vt βήμωσιν, ἐπὶ βήμωσιν: licet Helych.
passiue interpretetur ἀφελήσῃσιν, adiutum esse. alias ἀνί-
στανται particip. est fœmin. ab antiquo ἀνίσταμαι, è quo com- 20
pos. ἀπὸ τῆσθε apud Hom.] μωμῆστανται, vituperant, re-
prehendent. In participio, καὶ ἔμοι κησέμεθ' ὅτι, qui deridebit:
ἔμοι κησέμεθ' ὅτι, petiturus oraculum. In aor. indicatiui act. ab
ἐσθιάω, ἐσθίονσα, scrutatus sum: μείδησε, subrisit: πέρησῃ,
peruenit, accessit: ἀκισίαω, κρίσεισθε, concepit: κρημιάω, κρη- 25
μιάσῃ, comam uluit: ἀλοίαω, ἀλοήσῃσιν, verberavit: ὄρημιάω, ὄρη-
μιάσῃ, in petum facit: ὄρημιάσῃ, se proripuerunt, concurre-
runt: ἀπὸ πηδῶσιν, ἀπὸ πηδῶσιν, profiliit, exiliit: μετὰ πηδῶσιν,
μετὰ πηδῶσιν, resiliit: ἀσέψῃσιν, ἀσέψῃσιν, absterfit: ἀσέψῃσιν,
ἀσέψῃσιν, stercore perfudit: ἀπαλοίαω, ἀπαλοήσῃσιν, ampu- 30
tavit: κρημνιάω, κρημνιάσῃσιν, peruenit, retorsit: παρὶ γῆσιν,
παρὶ γῆσιν, denuntiavit, certiorum fecit: ἀναλάω, ἀνα-
λάσῃσιν, lasciuistis: δινασέω, δινάσεισθαι, * traiecerunt:

* Sed hoc est Ionicū. κρημνιάω, κρημνιάσῃσιν, iugularunt: ἐφορμιάω, ἐφορμιάσῃσιν, mo-
nerunt. In imperatiuo, κρημνιάσῃσιν, deliciarè. In Optati- 35
uo Æolico, κρημνιάσῃσιν, se precipitauerit seu precipitare
possit: παλίσῃσιν, perisset seu abscisset. In subiunctiuo,
κρημνιάσῃσιν, restituam: κρημνιάσῃσιν, eluxuriet, deliciarè: πα-
ρωσιωπήσῃσιν, sileas, longanimus sis: κρημνιάσῃσιν, succenseat.
In infin. ἐπιβλήσῃσιν, insidiari: ἐφορμιάσῃσιν & Ionicè (118, 30.) 40
ἐπορμιάσῃσιν, immisisse: δόξασῃσιν, gloriari: κρημνιάσῃσιν, in te-
nues partes secare: ὀπῃσῃσιν, decoquere: παρὶ γῆσῃσιν, in ma-
nibus tradere: * ἀσέσῃσιν, peruenire, peruenisse: ἀσέψῃσιν, pre-
tulisse: σπλάσῃσιν, spoliare. [A σπλάσῃσιν pariter & σπλάσῃσιν potest

NOTATIO. deduci. et si enim illud est vltimatus, tamen à posteriore
cita

* καὶ ἀναρέϊα Ionicū mulsī: * καὶ ἀναρέϊα, καὶ τινάρκησα, onerosus fui: ἀποσκευάω, magis est quam cō- ἀποσκευάω, adorari: ἐξώθηω, ἐξώθησα, ἐξώθησας, ἐξώθη-
 mune: malim igitur θῆσαι, efflorui, isti, it: καὶ τοικέω, καὶ τώκησα, ας, υ, habitavi, isti, καὶ ἀναρέϊω, à cuius it: ἰαχία, ἰαχίσας, clamasti, locutus es: ὄνια (quod & ὄνησι
 simplici apud Arist. ac ἄνια) ἄνησας, inuisti: ἄνησι, inuit, profuit: ἄνησας, inuenit. 5
 ἔφ' Athen. est infim. [Legitur apud Hefych. quoque ἀνείβ' non tantum pro
 ναρεῖν, ἔφ' particip. vendere, sed etiὰ pro frui: eiulque verba ἀνήσις, etiam
 ναρεῖντες apud Greg. cum tertia significatione. exponit enim nō modo ven-

ANNOTATIO. ditio, emptio; ἔφ' utilitas, salus: verum etiam vituperatio
 alias in emendi quidem significatione per ω scribitur 10
 ἀνείβ', ἀνήσις, & similia: at per omicron in fruendi signif.
 ὄνια, in signif. vituperandi ὄνοα; de quibus etiὰ supra.]
 περινοχέω, περινωχέησας, inquietasti: ζαμύρησι, magna
 vi egit: * πελικήσι, dolauit, securi poluit seu aptauit:
 ποίησι, fecit: ἀσιέω, ἡσιέησιν, impius fuit: ἐκείω, ἄκησας, gra- 15

* Verius est à the- mate in ἄω, ut osten-
 dit πελικήσιν apud Theophrasti. ut etiὰ
 sequentia.

διασκαρφήσιν 535, 3. ἀσκαρφήσιν V. 5.
 ἀσκαρφήσιν V. 7. ἀσκαρφήσιν V. 14.
 Vtramque vero, ἔφ' ἄ
 ἄ habent διασκαρφή-
 σιν V. 2.
 ἐξέδ' ἄσιν V. 15.
 ἀσκαρφήσιν V. 28.
 ἀσκαρφήσιν V. 42.
 ἀσκαρφήσιν V. 36, 25.
 ἐξέπειρησιν V. 39.
 ἀσκαρφήσιν 537, 5.
 ἀσκαρφήσιν V. 8.

ἀσκαρφήσιν V. 14. Vtramque vero, ἔφ' ἄ
 ἄ habent διασκαρφή-
 σιν V. 2.
 ἐξέδ' ἄσιν V. 15.
 ἀσκαρφήσιν V. 28.
 ἀσκαρφήσιν V. 42.
 ἀσκαρφήσιν V. 36, 25.
 ἐξέπειρησιν V. 39.
 ἀσκαρφήσιν 537, 5.
 ἀσκαρφήσιν V. 8.

ANNOTATIO. vt & pro Hefychiano ἀβραχ' alibi reperitur ἔβραχ'.
 ὄνησι, ἡρησας, otiosi fuerunt: ἀμείβω, ἀμείβωσας, attigerunt:
 ἀμείβω, ἀμείβωσας, aditionem fecerunt: ἰχθίω, ἰχθίωσας, 35
 commoti sunt, grauati animo; suspensi fuerunt: ἐπιρροέω,
 ἐπιρροέωσας, infremuerunt: πυργίω, πυργίωσας, coaceruarunt.
 In imperatio, ἐποχέησιν, age familiariter cum eo: ἀπο-
 κωησας, adora, syncope ἀποκωησας: καὶ πελήσασθε, miseremini.
 In Opratio Ἄολico, ἐπαρησέειν, inspiceret, cerneret. In 4
 subiunctiuo, ἐκνήσας, graueris: ὀδηγήσιν, dux via fuerit, de-
 duxerit. In infinitiuo, ἀβραχέσιν, noctu occurrisse: ἀδαξέ-
 σιν, prurire, dolere: ἀναψοφύσιν, spinosum fieri: ἀποστρε-
 φέσιν, mutare ianāσιν, qui euisse: ἀαλασέσιν, nutrire: ἀποσπο-
 δέσιν, in ci- trem redigere, ē medio tollere: ἀρμασέσιν φήσιν,
 equos

equos iugales nutrire : βαρυσταμίησαι, pondus seu gravitatem addere : † Διγμοφοδῆσαι, deniare : Διγμοδίκησαι, traducere, culpare : Διγμομῆσαι, diuidere : † Διγμοκαρπιφήσαι, vnguiibus terram scalpere, quod auium est proprium : † Διγμολήσαι, cacare, excernere stercorea : Διαμειρησαι, totum diem aliquod facere : διλογῆσαι, bis idem dicere : εὐνοτολογῆσαι, ex coniecturis dicere : † εὐνοκαφῆσαι, obtundere, & obsurdescere.

[Hoc tamen obseruandum est, εὐνοκαφῆσαι actiuum descendere à them. in αὖν : neutrum vero, à them. in εὐνο :

10 vt apud Synes. ἐξικαὶ φέ το κῆτηριμυ, exsurdescit sceleratus. Iones tamen hoc quoque pro actiuo vtuntur, vt ὀρμῖα pro ὀρμῖα, per dialysin : atque inde videtur esse εὐνοκαφῖαται apud Herodot. pro εὐνοκαφῖωται.]

15 ἔλιπῆσαι, à retib. elabi, periculum effugere : † ἐκτενῆσαι, erumpere : ἔξαθυμῆσαι, exanimari : ἔξειλιπῆσαι, effugere : † ἔξοδησαι, deniare : ἐπινοκλήσαι, inuoluere : ἡλατῖο πορήσαι, nauigare per mare, transfretare : θυροκλήσαι, fores pulsare : ἰαλιμῆσαι, complorare, lamentari : κηλοκλήσαι & ξυλοκλήσαι, ligna scindere : σκλωποπήσαι, scenas struere : κηλοσκήσαι, depascere : κηλοβλήσαι, vincere : † κηλολόγησαι, instruere aciem : λακπατήσαι, calcibus petere : νησαι & λυκοπε νησαι, struere, aceruare, aggerere. [Imo contra ex νησαι per epen-

20 thesin factum νησαι, vt supra docui in pag. 477.] ὀγκολογήσαι, cum fastu dicere : εὐνοδῆσαι, labi :

25 ἕρπαι, mingere : ἄεινήσαι, congerere, constipare : ἄεισοσκήσαι, multa loqui : ἄειωδῆσαι, incantamentis ἔν̄ magica arte circumuenire ἔν̄ obtundere : εὐνοδοκῆσαι, doliis ἔν̄ varietate dicendi iura fallere, ἔν̄ causas inuertere : † ὑπομαλαφήσαι, contrectare. In participio, ἀνατηρησῆσαι, animum re-

30 cipiens : ἀνατηρησῆσαι, tumultuans : Διγμηνῆσαι, qui elaborauit : Διγμολήσαι, tentatus, vel qui ad crepusculum durauit : εὐνοτηρησῆσαι, qui humanam carnem assumpsit : ἔξαπονήσαι, qui elaborauit. [Verum is qui elaborauit, dicitur

35 ἐκπονήσαι & Διγμ. πονήσαι. at ἔξαπονήσαι esset qui planè despondit animum : nam ἀπονοεῖν est animum abiicere.]

κηλοπιτησῆσαι, qui excoluit, qui optimè fabricauit : κηλοπρῶδησαι, metuens, formidans, perterritus : σκατοπρῶδησαι, territus. [Verius est κητοπρῶδησαι : nisi fortè comica scurrilitate σκατοπρῶδησαι dictum quis velit quasi stercoreo

40 (id est, putido & inani) timore percelli.] λεοκροσφήσαι, albo colore depingens : ὀδηρήσαι, ασαι, τὸ ὀδηρήσαι, deducens : † οἰσρήσαι, furens : ὀλιδησῆσαι, lapsus : ὀτλήσαι, tolerans, passus : ὀχρήσαι, indignabundus : παροσωνδησαι, scidifragus : παροφωνήσαι, interclamans : ἄεινήσαι, circundans : ἄειεθμῆσαι, qui cepit. [ἄειεθμῆσαι nullibi reperio. apud

ANNOTATIO.

ANNOTATIO.

ANNOTATIO.

ANNOTATIO.

ANNOTATIO.

Hefych. vero in expositione verbi *ἄεικωνδίασι*, pro *ἄεικωνδίασιν* scribendū *ἄεικωνδίασιν* circumsonare, *bonibus circumdare*.] *ἄεικωνδίασιν*, incantans: *πίησας*, credens, *fretus*, *persuasus*: *σπιαμαχίσας*, crebris ictibus. *ἀέραν inanem feriens*: *ἄεσθόησας*, qui alligauit: *σπαιλιήσας*, qui congregauit, qui coëgit: *τυμβοφυγήσας*, qui suffodit sepulchrum: *ἄναξιόπαήσας*, qui agrè seu indignè tulit: *δοτικακίτωντες*, *securi*, otiosi, negligentes: *ἄλγυτῆσιν*, perterriti: *ισιδρομήσωντες*, pari concursu currentes: *ἄεστωαλογήσωντες*, *præterea cogitantes*: *πρωταρχήσωντες*, *duces exercitus*: *συγκροτή-*

* *Complices sine cō-*
σπαστες, *conspirantes*, vulgò * *complices*: *συνεφερομήσωντες*, *pru-*
riurati verius dicun-
dentis: *ἑξυγνήσωντες*, *qua tertium partum ediderunt*. In *in-*
itur *συγκροτήσωντες*: *dicatio* med. ab *ἀναελεθμίσωμι*, *ἀνηελεθμίσωμι*, *enumerationam* *συγκροτῆν* est *ui*: *πρωτομήμι*, *πρητησώμι*, *orari*: *πρητήσας*, *precibus*
continere, *tueri*. *impetravit*, *purgavit*: *ἄεσνόημι*, *ἄεσνονοσώμι*, & *Attica* 15
crafti (311, 16.) *ἑξυγνήσωντες*, *præcogitavi*, *prauidi*: *ἑξυγνήσωντες*,
prauidisti: *ἄγνομήμι*, *ἄγνήσωντες*, *negasti*: *ἀγρομήμι*, & cum redup-
licatione *poëtica* *ἀγρομήμι*, *ἀγρομήσωντες*, *tristatus* est: *ἐγ-*
κτανάειομήμι, *ἐγκτανάειομήμι*, *insonuit* seu *cachinnatus* est.

ANNOTATIO. [Sed scribendum *ἐγκτανάειομήμι*, per *χ*. Etymologus enim 20
 hoc verbum cum primitiuo suo *κτανάειν* factum vult dōp
 ἔκτανον ἀγείν. Sed dicitur etiam *κτανάειομαι* à them. *κτανά-*
ειζω, vnde imperf. *κτανάειμι* apud Hom. & Hesiod. sine
 augmento.] *ἑξυγνήσωντες* πῆσασαμι, *ἑξυγνήσωντες*, *admiratus* est:
μυθήσομαι, *μυθήσασαμι*, *dixit*: *λοχέομαι* quòd & *λοχέομαι*, *ἰλο-* 25
γήσασαμι, *ex insidijs cepit*. [*λοχέομαι* Ionicum est, commune
λοχέομαι. Sic pro *ἐπιτεχνέομαι* v. 39. in communi sermo-
 ne dicitur *ἐπιτεχνέομαι*, quod confirmat cognatum *ἄει-*
τεχνήσασαμι apud Suidam, & simplex *τεχνήσασαμι* apud Thuc.
 Sed & *σκαλεφῆσασαμι* 537, 5. & *ὀσμηπῆσασαμι* ibid. v. 8. præfen-
 tis characteristicam habent *α*, nō *ε*, vt arguit *σκαλεφῆσασαμι*
 apud Hefych. & *ὀσμηπῆσασαμι* apud Polluc.] *μείομαι*, *ἐμεί-*
σασαμι, *cogitavit*, *in animo voluebat*: (sunt qui ducant ab

ANNOTATIO. *ἐμείομαι*, tum erit sine augmento.) [Nec *μείομαι* nec *ἐμεί-* 35
ομαι reperio in hac significatione. rectius igitur *ἐμείσασαμι*
 deduces ab impuro them. *μῆδομαι*, quo Hom. aliquoties
 vtitur, vt Il. β, α *μῆδις ἔργα*, *quas moliebat* res.] *ἄλ-*
γυθῆμι, *ἀλγυθῆσασαμι*, *laferunt*: *ἰμφορέομαι*, *ἐνφορέομαι*, *se in-*
gurgitarunt: † *ἐπιτεχνέομαι*, *ἐπιτεχνέομαι*, *commenti sunt*:
συνωνέομαι, *συνωνέομαι*, & Atticè (298, 20.) *συνωνέομαι*, 40
coërenter. In Optat. *παρὰ μνησώμι*, *suaserim*. In sub-
 iunctiuo, *κρητὸν ἐλογήσασαμι*, *desponderit*. In infinitiuo, *ἰφε-*

ANNOTATIO. *διηγήσασαμι*, *enarrare*. [Monstruosum verbum (inquit Syl-
 burg.) est *ἐπιδηγήσασαμι*: pro quo scribendum vel *ἐπι-*
δηγήσασαμι, vt inde sit *ἐπιδηγήσασαμι* repetita narratio apud
 Quin

- Quintil. lib. 4. c. 2. vel est vitiosa compositio indicatiui
 ἴση dixit, & infin. διηγήσατοχ narrasse.] ἠπιθοκοπήσατοχ,
 extra consilere: * μεθιωθήσατοχ, auertere malum augurium: * Rectius apud Sui-
 πιαφορήσατοχ, congerere, colligere: παθιμωθήσατοχ, alloqui: dam est μεθιωθήσατοχ
 5 τοκαμφήσατοχ, perfunctoriè quippiam agere, scarificare, id à verbo μεθιωθήσα-
 est, per superficiem scindere. In participio, ἰσικησάμεν, μμ.
 habitans: κελυδιδόμαστροσησάμεν, qui adhibuit falsos
 testes: κροσεισάμεν, stans in acie, ordinans: † ὄσησάμεν, qui mi-
 10 nas addidit: κροσεισάμεν, In quibuldam ex ANNOTATIO.
 verbis quæ s thematis in 15 mutant pro ἠ reperies i:
 Sic enim pro Διφωδίκησαι pag. 535. v. 2. Etymol. & Hef-
 sych. habent Διφωδίκησαι: & κελυδίσαι ibid. 20. verius
 est κελυδίσαι, vt ostendit κελυδίσαι apud Plutarchum:
 15 Similiter pro ὄσησάμεν, (quod 537. v. 24. adducitur
 ex Hefychio) Eustath. habet ὄσησάμεν ab ἐγκησάμεν
 ζω, veluti κησάμεν ingero in os: Etymologus autem alij,
 (vt notat Hefych.) ὄσησάμεν ab ἐγκησάμεν cuius sim-
 20 plex κησάμεν legitur apud eundem Hefychium pro de-
 glutit, comedit.] Quæ ante σ habent ω, ferè omnia re-
 ferenda ad themata in ὦ ω, siue ὄμα ἔμα, nam ω fit ex
 ο: & σ abiiciendum, veluti & augmentum, si adfit: de-
 inde terminatio in thematis terminationem mutanda:
 vt in his, in futuro indicatiui actiui, ἰσησάμεν, turbabit:
 25 μνήσμεν, stercore linemus seu perfundemus. In infin. ἰ-
 λώσμεν, & Ionicè (182, 6.) ἰλώσμεν, succensurum esse. In
 part. ναυθλώσων, laturus, gestaturus. In indicatiuo med.
 ἰνωθλώσεται, nauigio exponetur: ἰνώσεται, irascetur: ἰνω-
 σάμεν, inflabimur, turrescemus. In aoristo indicatiui act.
 30 ab αἰσώ, ἰσώσεται, euerti: ἰρήσμεν ex ἐν & ἰρήσμεν, ἐν ἰρήσμεν, in-
 alfi, infixi: δόλωσμεν, iniuriam reddidit: ἰμώσμεν, appropin-
 quauit, fecit, coëgit: μώνωσμεν, rededit ad unitatem: ἔμώσμεν,
 redidit, respondit: πυχνώσμεν, ἐπυχνώσμεν, contristauit: παρ-
 γανώσμεν, ἐπαργανώσμεν, innoluit fasciis: ἰσφώσμεν τὸ ἰσφωσάμεν, ἀγ-
 35 φώσμεν, orbauit: ἐγκησάμεν, ἐνγκησάμεν, fibula iniecit, illi-
 gavit: κελυδίσαι, κελυδίσαι, combussit: στωικεῖσάμεν, στωικεῖσά-
 μεν, conciliauit, colligauit, coniunxit: ἀπλώσμεν, ἰπλώσμεν, expli-
 carunt: ἰσφώσμεν, ἰσφώσμεν, ad iusurandum adegerunt: Διφωσάμεν,
 * διφωσάμεν, ad extremum vixerunt: ἐκθώσμεν, ἐκθώσμεν, cō- * διφωσάμεν est etiam
 40 secrarunt: κελυδίσαι, κελυδίσαι, submerferunt: περ-
 ζήσάμεν, κελυδίσαι, irritauerunt, prouocauerunt. In im-
 peratiuo, κλωσάμεν, circunda, appende pro collari: κησάμεν,
 cōmunica, imperti: παρῶσμεν, ἰσφώσμεν, vallo cinge. In subiunct.
 ἰσφώσμεν, viris impleuerit. In infin. ἀμώσμεν, abortire,
 abortiuum parere, ab ἀμώσμεν, quod & ἀμώσμεν, & ἀμ-

βλώσκει : ἀποκυπρωσται, occidere : ἀπομυκτησται, flagris ca-
 ANNOTATIO. dere : ἀπομυκτησται, vilipendere. [Apud Helych. est ἀπο-
 μυκτησται, expositum itidem ἐξ ὀπιλλσται : necnon ἐμμυ-
 κτησται, inani sermone immorans, μυκταολογῶν. alibi vero
 sine α penultimo ἀπομυκτησται, vt apud Herodot. & Sto- 5
 bzum, ἐκάρως τὸ σκίλον, ἀμυκτησται, sublato crure, ven-
 tris emisit crepitum. & in serie τῶ μ habet idem Helych.
 μυκτασται & μυκται, necnon μυκτασται, exponens μωρμυται,
 μυκταμζεν, Itolidos ineptofque gestus edere.] ἀπομυκ-
 σται, in editiorem locum pertrahere, item nudum obuertere 10
 podicem : ἀποκαλιδῶσται, plagas erigere & furcis illis ve-
 naticis fulcire : ἀποκῶσται, aggere munitisse : ἀμυκτησται,
 exuere vestes : ἀποσκησται, ferre, contrectare, pondus esti-
 mare manu : ἐμμυκτησται, mollem & dissolutum reddere:

* Verius est ἐμμυκτασται, exprimere : * ἐμμυκτασται, suadere : ἐμμυκ- 15
 σται, & πολλαπλοσται, de artuare, artus loco mouere : ἐμμυκτασται, purgationibus
 σται v. 20. illud à puro euacuare : ἐπιμυκτασται, claudere : ἀπομυκτασται, plenum corpus
 them. in σα, hoc autē reddere : ἡμυκτασται, acuire, nitidum reddere, ignire : ἡμυκτασται,
 ab impuro in ἀζω.

firmare, ianuis seu foribus munire : κρημνισται, sacrificare :
 κρημνισται, turbidum reddere : κρημνισται, numeris & 20
 modis exornare, & venustius reddere : κρημνισται, de-
 mersisse, in mane demergere : κρημνισται, cedere condire : κρη-
 μνισται, concludere, camo frenare : κρημνισται, deglubere,
 glumas excutere, excorticare : κρημνισται, immisso peniculo
 lineamentove curare : κρημνισται, numeris & modis exorna- 25
 re, venustius reddere : κρημνισται, nona moliri : ὀμμυκτασται,
 oculatum reddere : κρημνισται, obserare : κρημνισται, intro-
 ducere : κρημνισται, labia obducere : κρημνισται, condensare :
 † πολλαπλοσται, multiplicare : κρημνισται, accendere :
 κρημνισται, affigere : κρημνισται, adimplere : κρημνισται, 30
 strpare, siccare, humidorum meatus contrahere : κρημνισται,
 sulibus & conuitiis incescere : κρημνισται, consudare : κρημνισται,
 & ἀποκαλιδῶσται, plagas erigere, & furcis illis venati-
 cis fulcire : κρημνισται, indicare, attestare : κρημνισται, φι-
 losum reddere : ψωσται, calefacere. [Helych. affert ψωσται 35
 pro ψωσται, fouere : Suidas autem particip. ψωσται pro
 ψωσται ex Herodoto: quod & Corinthus Ionice dia-
 lecto in hac significatione scribit esse familiare. alias
 ψωσται, è quo particip. ψωσται factum est per contractionē,
 significat tergere, radere, complanare, tenuare, tangere. 40
 vide not. in pag. 539, v. 28. Part. ἡμυκτασται, quod sequitur,
 citant vulg. Lex. è Luciano: sed metuo ne mendosè pro
 ἡμυκτασται, à ἡμυκτασται. nam ἡμυκτασται, sicubi reperitur,
 actiue potius significat obstupescere, vt οἰστωσται, δειμυ-
 κτασται, & similia.] In particip. † ἡμυκτασται, stupescere:
 ἡμυκ

ANNOTATIO.

pro ψωσται, fouere : Suidas autem particip. ψωσται pro
 ψωσται ex Herodoto: quod & Corinthus Ionice dia-
 lecto in hac significatione scribit esse familiare. alias
 ψωσται, è quo particip. ψωσται factum est per contractionē,
 significat tergere, radere, complanare, tenuare, tangere. 40
 vide not. in pag. 539, v. 28. Part. ἡμυκτασται, quod sequitur,
 citant vulg. Lex. è Luciano: sed metuo ne mendosè pro
 ἡμυκτασται, à ἡμυκτασται. nam ἡμυκτασται, sicubi reperitur,
 actiue potius significat obstupescere, vt οἰστωσται, δειμυ-
 κτασται, & similia.] In particip. † ἡμυκτασται, stupescere:
 ἡμυκ

ἡρώσας, qui fabricauit portas : ἡρώσας, αὐτῶ αὐλῆ, qui idoneum fecit : κηρώσας, vita defunctus : κηρώσας, inquirens. [κηρώσας legitur in Hippocrateo Galeni

ANNOTATIO.

5 Simplex eius thema prateritur à cæteris Lexicographis, at legitur apud Erymol. in κῆρος. nam verbi κῆρῶ futurum esse dicit κῆρῶσι : vnde fieri κῆρῶς, vt sit, qui in omnibus quarit quod carpat. Ab eodem est verbale κῆρῶσις apud Phurnutum,

10 vbi πῆς κῆρῶσις denominatas tradit ἀπὸ τῆς κῆρῶσις, ὅ ἐστι Ζητήσις, ab inquisitione seu indagatone : quasi ζητῶσας, quærentes indagatos. Alias κῆρῶσις legitur in hac significatione, atque inde πῆς κῆρῶσις volunt dictas. & vt ζῶσι ποῦτικῆ fit ἐ ζῶσι, sic κῆρῶσις ἐ κῆρῶσις : vnde apud Epicharmum est,

15 μὴ τὰ μελακὰ κῆρῶσι, μὴ τὰ σκληρὰ ἐκῆρῶσι, ne quare mollia, ne forè cōsequaris dura : est enim κῆρῶσις vt κῆρῶσι & κῆρῶσι, 438,

44. Apud Hesych. legitur etiam κῆρῶσις, expositum ζητῶσι quarit, & πεχνῶσις machinatur : itidemque κῆρῶσις apud Suidam, quod verbum dicit esse Laconicum pro ζητῶσι

quarere, & πολυπερῶσις κῆρῶσις curiosius inquirere : per syncopen ex κῆρῶσις & κῆρῶσις, vt λῶσις & λῶσις supra per

20 syncopen ἐ λῶσις & λῶσις deduci à quibusdam annotati κῆρῶσις vero apud eundem Hesych. vel per syncopen ἐ κῆρῶσις, vel per crasin ἐ κῆρῶσις factum dici potest. Adhæc vt κῆρῶσις ἐ κῆρῶσις, sic κῆρῶσις ἐ κῆρῶσις per crasin

25 ortum videri potest : licet hoc posterius tribuatur Dorico idiomati, vt & κῆρῶσις, 119, 6. & 16. Hæc de verbo κῆρῶσις libuit obiter annotare. ἐ quibus conicere licet, vt κῆρῶσις fit à κῆρῶ, sic paulo antè Hesychianū κῆρῶσις ἐ κῆρῶ deduci posse : ac vt κῆρῶ non tantum ex κῆρῶ contractum est, sed

30 etiam ex κῆρῶσις, ita κῆρῶσις ἐ κῆρῶσις pariter & κῆρῶσις natum videri : nisi forè contra Grammaticorum opinionem (166, 28.) ex poetico κῆρῶσις formatum malis inhñit. illum κῆρῶσις.]

35 κῆρῶσις, labra seu margines obducens : κῆρῶσις, qui conspiciuit : κῆρῶσις, qui nitro prius perficitur : κῆρῶσις, nauis progressus : κῆρῶσις, imponens, decipiens : κῆρῶσις, declinantes à via : κῆρῶσις, operientes, operculis tegentes. [κῆρῶσις legitur apud Suidam

ANNOTATIO.

40 quoque sic expositum : sed haud scio an mendosè pro κῆρῶσις : vt κῆρῶσις κῆρῶσις eo in loco sit ol-

lam panno circumligato ita communire, vt os vrinatorum circumposito κῆρῶσις, vel deducendum est hoc

particip. ab impuro them. κῆρῶσις circumtorreo, à cuius simplici est aor. 1. act. κῆρῶσις apud Hesychium, & particip. pass. κῆρῶσις apud Antefig. pag. 559. ex Etymologo.]

45 κῆρῶσις, τῶ κῆρῶσις, vniat passim facientes :

Hæc ad εἶω & εἶομαι: in aoristo indicatiui, παῖω ἔποιον, σ abiectum ex aor-
 percussit. In infin. φάσσει, perdere, destruere. In infin. me-
 dio, φάσσειας, perire, senescere. Ad εἶω aut εἶομαι: in fut. σ abiectum ex aor-
 med. φάσειμαι πώτομαι, requiescant. In indicatiui aor.
 5 actiuo, ad εἶω, ἦσα, εἶε, (& soluta diphthongo ἦσαι, ἦσαι, ἦσαι) clamauit, isti, it, augmentum cadit in ipsam
 penultimam: παῖω, ἔπεισα, liberauit: ἔπεισατε, abrogasti:
 ἔπεισαν, & detracto incremento παῖσαν, finem fecerunt.
 In subiunct. παῖση, seclerit. In infin. ἀναπαύσει, trajicere:
 10 παῖσει, & Doricè per apocopen, παῖ, cessare. In imper.
 med. παῖσαι, finem facite. In infin. παῖσαι, finem im-
 ponere. Ad εἶω aut εἶομαι: in aoristo indicatiui, ad κλείω, σ reiectum ex eis.
 κλείω, & verso φ in η, & rursus soluta diphthongo η
 in ηι, κλείσει, clauserunt. In infin. κλείσει, rigare, quod
 15 & κλείσει, à πω. In indicatiuo medio, ad κείομαι, ἰσείλατο,
 & detracto augmento, κείσατο, quassauit, commotus est:
 ἀπέκείσατο, ἀπέκείσατο, excussit, sustulit. Ad εἶω aut εἶομαι: σ reiectum ex εἶω.
 in aor. indicatiui, ad εἶω, ἔπει, ἔπει: ἀπέπεισεν εἶω, διεπεί-
 ρησεν, superauit: ἐπέπεισεν εἶω, declinauit, se subduxit
 20 (vel, ignotum & peregrinum se fecit, & tum ducetur à
 themate simplici εἶω) κείσει κείσει, lapidibus
 obruerunt. In imper. κείσει, silentium impera. In
 infin. ἐπέπεισεν, elaborare, perficere: ἀπέπεισεν, de-
 corticare. [ἀπέπεισεν significat circumnavigare, à ἀπέ-
 25 πείσει, 309, 17. pro decorticare vero legitur quidem ἀπέ-
 πείσει apud Theophr. Hist. plant. lib. 9. c. 1. sed eruditi
 legendum censent ἀπέπεισεν, cum hac significatione
 apud Diosc. extet ἀπέπεισεν, φλέβειν autem duntaxat
 in fluendi siue abundandi significato citetur à quibus-
 30 dam, pro φλέβει siue φλέβει.] ἀπέπεισεν, proetam esse,
 id est, prora directorem, hominibus ad proram imperare:
 ἀπέπεισεν, facere, seu parere primogenitum: σωμαφύ-
 βειν, vna adolescere. In part. μετέπεισεν, inuidius. [με-
 35 τέπεισεν, quod è Libanij Declam. citatur pro inuidens, ANNOTATIO.
 falsum est, falsum etiam thema. nam inuidendi signif.
 μετέπεισεν dicitur, cuius particip. aor. i. μετέπεισεν apud He-
 sych. legitur. natus est error è vitiosa coniunctione vo-
 cum separandarum, vt in sequ. οἰοσηλδοπαιτες, δόκησεν-
 λου, & similibus. Sic enim habet Libanius, (ea declama-
 40 tione qua fingit quænam dixerit Andromache inter-
 empto Hectore) οἷός με γέσσει ὁ δαίμων δίδαιμνος
 ἀπεπείσεν; hoc sensu, vt Erasmus quoque rectè vertit,
 Quanta me felicitate, cuius gustum modo dederat, fortuna
 spoliavit? à γέσσει gustandum prabeo: vt apud Plutarch.
 Numa, δέλεος ἐγέσσει πῦρ ἰλδοπαιτες, seruis prabuit gustū
 hono

honoris liberalis. Ibidem non est dubium quin diuise scribendum sit οἱ ἰασηλδύσωντες, à verbo ἰασηλδύω, quod significat *egris subservio, agrotis necessaria officia praesto.*] *ἴαινηλδύσωντες, qui vinum administrarunt.* In infinitiuo med. *μὲν εὐλοδύσωντες, mutare consilium aut sententiam.* 5
 In part. *παρρηγεύσωντες, deducens: συμπεραγματεύσωντες, qui vnà molitus est & laborauit: ὑπομονεύσωντες, qui desponsauit.* Ad *εἰ*: in aoristo ad *ἔφευα, ἔφευον, impetū fecit: ὄρευσας, irruerunt: ἰνέφευα, ἐνέφευα, offenderunt.*

Est etiam interdum abiiciendum *σ* ex his temporibus, 10 cum inuenitur post *ε* aut post *λ* remanentibus *ε* & *λ* pro thematis characteristicis: sed pro vnico *λ*, geminū nonnunquam reponendum: quod habet tantummodo locum in verbis quibusdam Æolico more coniugatis. vide 167, 5. 17. & 333, 9. atq; 403, 26. in quibus locis quædam horum exempla adducuntur: quibus adiice sequentia: in indicatiui aoristo actiuo, à *κίεω, κίεσον, appuli, ad portū veni, cucurri: ἐβόρω, ἐβώρων, incitauit, iniecit: ἐπίρω, ἐπῆρων, adaptauit: ἐπέρω, ἐπέρωσα, incitauit: ἐπώρω, misit ad, incitauit in: κείρω, κείρων, incidit: κίεω, ἐκείλων, appulit: 20 ἐπικίεω, ἐπικίεων, idem. In imperat. ἐπορώ, incita in: ὄρεσσετε, excitate. In subiunct. ὄρεως, excites, moueas: ὄρεσσω, excitemus. In infin. à κείρω, κέρσει, totondisse: κίεω, κέλσει, appulisse, propinquasse. In part. ἐπικίεστος, incidens, nactus: ἀρεσας, componens, aptans, & in voce med. δεσέω, 25 ὄρω, idem. Atque hæc de *ψ, ξ & σ* ticta sufficiant: pergamus ad immutabiles, *λ, μ, ν, ρ.**

De aoristis primis & futuris primis quæ habent *λ* pro characteristica.

De penultima *ν* & *ς* ante *λ*.

ηλ- ex αλ-

QVÆ In his temporibus habent *λ* pro characteristica, in themate habent duplex *κ*: & cum in aoristo primo ante *λ* est *η* aut *ς*, in themate est *α* pro *η*, & *ε* pro *ς*. Itaque vt horum habeas thēma, abiectō augmento, si quod adfit, & verso *η*, quod præcedit *λ*, in *α*, & *ς* in *ε*, muta *λ* vnā cum tota terminatione in *κω* aut *κωμυ*. Proferamus primū exempla eorum quæ ante *λ* habent *η* ex *α*: in aoristo indicatiui act. à *σφέλλω, σφέλλω, 35* pro *ἰσφέλλα, fefelli: ἰάλλω, ἰάλλα, misit, emisit, extendi, inclusi: ἀζάλλω, ἄζηλλα, ornaui: πέλλω, πέλλε, vibrauit, pro ἐπιπέλλω, ἐπιπέλλε, immisit, extendit: ζήλλω, ἔζηλλε, floruit: σφέλλω, ἰσφέλλε, fefellit: ἐνωσφέλλω, ἐνωσφέλλε, reuixit, reualuit: δεσφύλλω, ἀπῆλλε, defloruit: δεσφέλλω, δέσφελλε, fefellit: 40* παρεσφέλλω, παρεσφέλλε, auertit. In Opt. Æol. ἀπῆλλε, ἀπῆλλε, aberrauerit. In subiunct. ἀζήλλω, ornauerim: ἰάλλω, immisero. In infin. ἀζήλλω, ornasse, sacrasse, ad armentū egisse: ψήλλω, cecinisse. In part. ἀζήλλως, qui ornaui: πῆλλως, τινῆς: ἀναπήλλως, qui vibrauit: σφέλλως, decipiens, malè merituus: 45

ῥήλας, qui cecinit : κατήλωντες, remigantes. [Pro κατήλωντες legendum vel καπηλατήτωντες tempore presentis, ANNOTATIO.

vel καπηλατήτωντες aor. i. à καπηλατήτων : nam καπήλων monstrosum est.] In indicatio med. ab ἄλλομαι, ἠλάμην, salij : ἠλάσθω, saltauit, salijt : ἠλάσθη, exilierunt : ἀφήλασθω, desilijt : ἀφήλασθη, insilijt : κρηλάσθω, desiluit, desultauit.

In infin. κρηλάσασθαι, & Ionicè (118, 30.) κρηλάσασθαι, desilire, remanente α̅ inuariato. sic in part. ἰφθαλάμην, affiliens, pro ἰφθαλάμην. In iis quæ habent ε̅ ante λ, detracto au-

ε̅λ - ex ε̅λ -

10 gmento, muta ε̅λ - & sequentem terminationem in ε̅λω aut ε̅λομαι, & eorum habebis thema : vt sequentibus exemplis fiet manifestum : in indicatiui aoristo, à Δίγσειλω, διεσέλα, διεσέλας, diduxi, isti : ἐπιτέλαω, ἐπέτελα, praecepi : ἀνατέλαω, ἀνέτελε, produxit : συσέλαω, συσέλας, contraxit,

15 repulit : ἐπισέλαω, ἐπέσελε, misit : ἐξαποσέλαω, ἐξάπισελε, emisit : εἰσαγγέλαω, εἰσήγγειλε, detulit : παρωγγέλαω, παρωγγείλε, conuocauit, edicto praecepit : περυσέλαω, περυσέλας, ediximus, condiximus, cōstituimus : ἐξοκέλαω, ἐξέκελε, deuenit seu prouectus est, pertraxit : ἀποσκέλαω, ἀποσκέλεον, impegit, offendit,

20 applicuit : ἐποκέλαω, ἐπέκελεον, impegerunt : ἀποσέλαω, ἀπέσειλατε, remisistis. In imperat. Δίγσελον, constitue : ἐπιγγείλατε, indicite : παρωγγείλατε, edicite, pro potestate imperate. In Opt. Æol. ὀφείλεω, auerit, aueret : regulariter diceretur ὀφείλεω, sed Æolicè (vt saepe aliàs) pro sub-

25 iunctiua vocali ponitur consonans 401, 13. In subiunct. σείλας, miseris. In infinitiuo, ἐσσεγγείλαω, nuntiuū interuenire. In Part. Δίγσειλας, soluens : ἐκκεγγείλας, qui indixit, qui nuntiauit : ἐξοκέλας, aut, qui impegit : ὑσειλας, preparas, instruens : ἀσειλας, obuoluens, componens, ornans : ὑσει-

30 τελας, supereminens, superioris : ἀποκέλαωτες, declinantes : ἐποκέλαωτες, qui impegerunt : ἐκέλαωτες, appellentes ad lit- tus : συσειλαωτες, conglobantes. In indicatio medio, ab ἀγγέλομαι, ἠγγέλαμαι, nuntiaui : Δίγσελομαι, διεσέλαμαι, iussi : διεσέλασθω, iussit : ὑποσέλομαι, ὑποσέλαμαι, suffugij :

35 τελομαι, ἐσειλάσθω, parauit, iter confecit : ἐσειλάσθω, & detracto incremento σείλασθω, contraxerunt : ἐπέλομαι, ἐπέτελασθω, mandauit. In participio, ἀμφιστέλαμην, colligatus : ἀμφιστέλαμην, accersens, accersendum curans : ὑποστέλαμην, ueritus, metuens. In iis quæ ante λ aliam habent

40 vocalem quam η̅ aut ε̅, eadem est in ipso themate : vt futurum ἀποσποβάλας, insuper perdes, insuper amittes, à ἀποσποβάλαω. aoristi infinitiuu actiuu, ἀποκεκίλαω, ex-

coriare, euellere, ab ἀποκεκίλαω. [Sed apud Hefych. re-

ANNO TATIO.
  $\acute{\alpha}\tau\iota\upsilon\varsigma$ diuise legitur ἄποι' ἐκπέλαω, deglubere.] ἀπέπελαω, decerpisse, à ἀπέπελαω. Et hæc de λ.

De iis qua habent μ
pro Characteristica.

μ ex ξ
 μ .

De ν ϵ ρ .

De penultima.

ν ex ϵ ρ .

ϵ ex ν ρ .

ν ϵ ρ siue η ex α .

ν futuri ex ϵ .

ϵ aoristi ex ν .

ϵ aoristi ex ϵ .

α futuri ϵ aoristi
ex α .

QVVM In his temporibus Characteristica est μ , in
themate nonnunquam est μ , sed saepius ipsum μ . Pen-
ultimam à themate diuersam non habent, nisi in aor-
nisto primo sit ϵ , pro quo in themate est ν : vt à $\nu\mu\alpha$,
 $\epsilon\tau\epsilon\mu\alpha$, tribui: $\epsilon\tau\epsilon\mu\alpha$, & sine augmento $\nu\epsilon\mu\alpha$, tribui: $\epsilon\tau\epsilon\mu\alpha$
 $\nu\epsilon\mu\alpha$, si $\nu\epsilon\mu\alpha$, partitus apposuit: $\alpha\omega\sigma\tau\epsilon\mu\alpha$, $\alpha\omega\sigma\tau\epsilon\mu\alpha$, adie-
cit, contulit: $\nu\epsilon\mu\alpha$, $\epsilon\tau\epsilon\mu\alpha$, quod & detracto incremento
 $\nu\epsilon\mu\alpha$, distribuerunt. In particip. $\nu\epsilon\mu\alpha\varsigma$, $\nu\epsilon\mu\alpha\lambda\omicron\varsigma$, tribueni.
In indicatio med. à $\delta\epsilon\mu\alpha\varsigma$, $\epsilon\delta\epsilon\mu\alpha\lambda\omicron\varsigma$, edificauit seu edi-
ficabat: $\epsilon\delta\epsilon\mu\alpha\lambda\omicron\varsigma$, construxerunt: $\alpha\omega\alpha\delta\epsilon\mu\alpha\varsigma$, $\alpha\omega\alpha\delta\epsilon\mu\alpha\lambda\omicron\varsigma$,
& sine augmento $\alpha\omega\alpha\delta\epsilon\mu\alpha\tau\omicron$, re edificauit. In infinit. $\nu\epsilon\mu\alpha\omicron\varsigma$,
 $\nu\epsilon\mu\alpha\omicron\varsigma$, possidere & frui. Si alia sit penultima quàm μ ,
eadam est in themate: vt futurum $\alpha\mu\epsilon\iota\varsigma$ inuenies, ab $\alpha\mu\epsilon\mu$.

CHARACTERISTICAE ν & ϵ à themate non
variant: neque etiam vocalis præcedens ν aut ϵ , nisi fue-
rit ν , aut α , aut η siue η , aut ϵ : quod ν futuri fiat interdum
ex ϵ : & ϵ aoristi aliquando ex ν : α verò & η siue η , semper
ex α . η tamen siue η non habet locum nisi in aonito.
 ν futuri ex ν : vt in indicatio, $\alpha\omega\sigma\tau\epsilon\mu\alpha$, transfigam, à $\nu\epsilon\mu\alpha$, siue
à $\nu\epsilon\mu\alpha$. nam vtrumque inuenitur. In part. $\delta\epsilon\mu\alpha\lambda\omicron\varsigma$, $\nu\epsilon\mu\alpha\lambda\omicron\varsigma$, tra-
iecturus, transiturus, à $\delta\epsilon\mu\alpha\lambda\omicron\varsigma$, $\nu\epsilon\mu\alpha\lambda\omicron\varsigma$. In infinitiuo med. $\nu\epsilon\mu\alpha\omicron\varsigma$,
 $\nu\epsilon\mu\alpha\omicron\varsigma$, dilatatum esse, protracturum esse, à $\nu\epsilon\mu\alpha\omicron\varsigma$,
 $\nu\epsilon\mu\alpha\omicron\varsigma$, aoristi ex ν thematis: vt in indicatio, ab $\nu\epsilon\mu\alpha$, $\nu\epsilon\mu\alpha$,
 $\nu\epsilon\mu\alpha$, sustinui: $\nu\epsilon\mu\alpha\lambda\omicron\varsigma$, $\nu\epsilon\mu\alpha\lambda\omicron\varsigma$, permansit: $\delta\epsilon\mu\alpha$, $\epsilon\delta\epsilon\mu\alpha$,
corium detraxerunt. In imperat. $\epsilon\tau\epsilon\mu\alpha$, $\epsilon\tau\epsilon\mu\alpha$,
expecta: $\nu\epsilon\mu\alpha\lambda\omicron\varsigma$, $\nu\epsilon\mu\alpha\lambda\omicron\varsigma$, manete. In part. $\nu\epsilon\mu\alpha$ seu
 $\nu\epsilon\mu\alpha$, $\nu\epsilon\mu\alpha$, figens. Est & hic ϵ ex ϵ thematis: vt in in-
dicatio, ab $\alpha\epsilon\mu\alpha$, $\eta\epsilon\mu\alpha$, quod & remoto augmento $\alpha\epsilon\mu\alpha$,
extuli, erexi: $\eta\epsilon\mu\alpha$, extulit: est etiam $\eta\epsilon\mu\alpha$, $\eta\epsilon\mu\alpha$, ab $\epsilon\mu\alpha$:
vnde $\epsilon\mu\alpha$, & cum augmento poetico (298, 15.) $\epsilon\mu\alpha$: & 30
rursus verso augmento syllabico ν in téporale ν , 290, 15.
 $\eta\epsilon\mu\alpha$: $\nu\epsilon\mu\alpha$, $\eta\epsilon\mu\alpha$, excitauit: $\nu\epsilon\mu\alpha\lambda\omicron\varsigma$, $\nu\epsilon\mu\alpha\lambda\omicron\varsigma$, inter-
serui: $\alpha\omega\sigma\tau\epsilon\mu\alpha$, $\alpha\omega\sigma\tau\epsilon\mu\alpha$, miseratus est: $\alpha\omega\sigma\tau\epsilon\mu\alpha$, $\alpha\omega\sigma\tau\epsilon\mu\alpha$, & syn-
cope $\alpha\omega\sigma\tau\epsilon\mu\alpha$, occiderunt, interfecerunt: sic $\alpha\omega\sigma\tau\epsilon\mu\alpha$ pro $\alpha\omega\sigma\tau\epsilon\mu\alpha$,
interfecisti: vel est dictum pro $\alpha\omega\sigma\tau\epsilon\mu\alpha$: vide 232, 15. In infin. 31
 $\nu\epsilon\mu\alpha\omicron\varsigma$, attendisse, accidisse. In part. $\alpha\epsilon\mu\alpha$, & syncope
 $\alpha\epsilon\mu\alpha$, tollens: (tamen sunt qui malint referre $\alpha\epsilon\mu\alpha$ ad
 $\alpha\epsilon\mu\alpha$) $\alpha\epsilon\mu\alpha$, sufficiens: $\alpha\epsilon\mu\alpha$, $\alpha\epsilon\mu\alpha$, interimens, acci-
dens: $\alpha\epsilon\mu\alpha$, circumtondens: $\alpha\epsilon\mu\alpha$, insigens. In in-
dicatio med. à $\delta\epsilon\mu\alpha\lambda\omicron\varsigma$, $\nu\epsilon\mu\alpha\lambda\omicron\varsigma$, $\nu\epsilon\mu\alpha\lambda\omicron\varsigma$, asserui, asseuerauit: 40
 $\epsilon\tau\epsilon\mu\alpha$, $\epsilon\tau\epsilon\mu\alpha$ siue $\epsilon\tau\epsilon\mu\alpha$, $\epsilon\tau\epsilon\mu\alpha$, $\epsilon\tau\epsilon\mu\alpha$, congregatus est.
In infin. $\alpha\epsilon\mu\alpha$, $\alpha\epsilon\mu\alpha$, tonderi. α in vtroque tempore ex α : vt
in futuro indicat. à $\nu\delta\epsilon\mu\alpha$, $\nu\delta\epsilon\mu\alpha$, decorabo: $\epsilon\tau\epsilon\mu\alpha$, $\epsilon\tau\epsilon\mu\alpha$,
lacerabo: $\nu\epsilon\mu\alpha$, $\nu\epsilon\mu\alpha$, pascam: $\nu\epsilon\mu\alpha$, $\nu\epsilon\mu\alpha$, attingam: $\nu\epsilon\mu\alpha$,
claudicabis: $\nu\epsilon\mu\alpha$, & Ionicè (179, 15. & 411, 7.) $\nu\epsilon\mu\alpha$
 $\nu\epsilon\mu\alpha$

να, certavi, contendi: ἐχάλιπλωα, grauis & molestus fui, difficilem me praeui: ἠδομαίνα, ἠδωμωα, ἀηελαι: αἰαίνα, πύλωα, ἀρεφeci: μινζαρω, ἐμινζαρω, inuidi: κινζαρω, inuidit: ἐξείρα, ἐξήρα, sustuli: ἰπαίρα, ἰπήρα, idem: ὀνομαίνα, ὀνομωω, & detracto incremēto ὀνόμωω, nominauit, appellauit: πε- 5
σαίρω, πέροτω, pro ἰπέροτω, siccauit: ητταίνα, & Ion. 41, 7.
πετταίρω, τέττω, terebrauit: (sunt qui scribāt τῆττω, sine
ε, à τεταίνα.) [τῆττω pro τῆττω non video quomodo
possit excusari: nam primitiuum eius est τῆάω, & cognatum
τῆσσημι: quamobrem apud Hesychium quoque, Suidam, Etymologum, & alios, non sine ε scripta reperitur:
at ητταίρω cum significat tendere, nascitur ἐταίρω
vel τῆάω: quū vero pro ὕλκisci ponitur, oritur à τῆάω, à quo
etiam ἕνωμι.] ἰπομαίνα, ἰπομωω, significauit: ἰχθαίρω,
ἰχθηρω, odit, oderat: ἀεικθαίρω, ἀεικηθηρω, circūspiciuit: ἰ
ἰσπράρω, ἰσπρηρω, superauit: ἰδρωίρω, ἰδρωίλω, irati sum-
ptus, pro ἰδρωίλω, ἰδρωίλω, λαιάω, ἐλείλω, & λείλω, explana-
runt. In imperat. παρὰ φλωω, illumina: σήμωω, significa-
uit. In Optat. Αἰολico, ἰχθηρω, fastidiret, fugeret: πημωω, 15
laeserit. In subiunct. ἰχθηρω, odio habeam: τεκμηρω, indi-
cauerim: ἰξωμωω, nominatim indixeris: κηλωω, cauaueris,
locum dederis: σήμωω, signum dederit: φλωω, in-
tumescat, & inflammetur: ἰξωμωω, telam absoluerint:
φλωω, ostenderint. In infin. δρωω, tumorem de-
posuisse: σφλωω, apparuisse: θερμωω, calefacere: κηρωω, 25
purgare: παρὰ φλωω, demonstrare: σήμωω, significare, si-
gnum esse: φλωω, intumuisse: φλωω, tulisse. In part.
ἰπήρα, attollens: ἰπηλωω, leuigans, poliens, mitigans: ἰ-
μωω, ἰμωω, iratus, iratus: ἰμωω, ἰμωω, irata: τεκμηρωω, 30
struentes. In indic. med. ab ἰπομαίνομαι, ἰπομωω, infa-
nui: ἰμωω, furore in aliquem correptus est, furiose
adamauit: λωω, ἰλωω, nocuit, laesit, corrupit: π-
κτωω, πκτωω, fabrefecit: δρωω, ἀρωω, ἀρωω, 35
enuntiauit: τεκμηρωω, τεκμηρωω, pro ἰκημωω, con-
iecturam fecerunt. In infin. ἰπομηλωω, signo notare, in-
signire: κωω, ἰκωω, insignire, obsignare. In part. κηρωω,
πρωω, piatus, purgatus: κηρωω, qui abduxerunt: ἰπρωω, 40

Notio de penultima
η ex a futuri, aut η
ex α presentis.

ἰπρωω, lota, humectata. Penultima aoristi primi, vt Gram-
matici volunt, pendet à futuri potius quam à presentis
penultima. ideo cum ea omnia quae in aoristo habent η
ante υ & ε, in futuro scribantur per α, & in presenti per
αι, iuxta illorum sententiam η proueniens ex α futuri
monophthōgum est: si ducatur ex α presentis, habebit
punctum subscriptū. nam α migrat in η, & αη in η: nuda
scilicet vocalis in nudam vocalem, & diphthongus in
diph

diphthongum. ne igitur mireris, si hæc & huiusmodi nunc per η, nūc per η scripta inuenias. cæterum thematis illorum inuestigandi ratio manet semper eadem. Quod autem attinet ad ea quæ ante γ aut ε nullam harum ι, ε, α, η, siue η, habent pro penultima, tum eandem habent cum themate penultimâ: vt in futuro actiuo à ποροῦν, ποροῦν, prestabo, efficiam: οἶον, οἶον, existimabis, videbitur tibi. In part. μικροῦν, & Ion. (179, 14.) μικροῦν, producturus. In aor. indicatiui, ὄρας pro ὄρας, commonisti, turbasti: κλίω, κλίω, inclinati sunt, terga dederūt. In imperat. ἀγαθῶν, bene fac. In infin. ἀνακλίω, aperuisse: ἀφιπύω, amplecti. [Procul dubio scribendum ἀφιπύω, aor. 2. inusitati them. ἀφιπύω, à quo particip. ἀφιπύς, complexus, & velut à natura circumfusus.] In part. δέξας, & poëtice soluta diphthongo ἰδέξας, deligens, habito delectu: Ἀγόμεγας, distrahens, obtrectans. In indic. medio, à Ἀγαπήσομαι, διαγορεύω, διαγορεύω, testificatus sum, testificatus es. In Optat. ἀποκρίσωμαι, ἀποκρίσω, responderem, es, et. In part. κωλύω, causam pratexens. Atque hoc quidem pacto regulariter rimanda sunt themata in futuris & aoristis primis vocis actiue & mediæ. De iis autem quæ ab obsoleto deducuntur, loquemur in sequentibus, vbi de perfecto regulari, ac temporibus quæ cum eo cognationem habent, egerimus. Ad hæc igitur transeamus.

ANNOTATIO.

PERFECTI ET PLUSQVAMPERF.

VOCIS ACT. ET PASS. ITEM

primi aor. primique fut. ac paulo post

fut. vocis pass. thema quomodo

inuestigandum.

VOTAE CVM QVE Coniugationis sit verbum, eadem semper manent in his temporibus terminationes: quas memoria firma teneat oportet, qui exactam thematum inueniendorum rationem sibi volet comparare. eæ commodè petentur, vel ex coniugatione verbi τῦναι, vel ex tribus illis figuris quæ pag. 162. & 163. describuntur, quibus tota terminationis verborum Barytonorum ratio continetur. Augmentum considerandum in perfecto, plusquamperfecto & paulo post futuro omnium modorum & participiorum, & in aoristo priore indicatiui: alibi nequaquam. In aoristo eadem est augmenti conside-

Terminatio.

Augmentum &

ratio quæ & in imperfecto, de quo pag. 467. atq; eadem etiam in reliquis temporibus, nisi cum ante augmentum syllabicum ε, repetitur prima litera thematis, vel tenues π, κ, τ, pro aspiratis φ, χ, θ: aut cum sit eiusmodi repetitio præfixo insuper altero ε: aut etiam quæ Atticè ante augmentum temporale η aut ω, repetuntur duæ priores literæ thematis inchoati ab α, aut ab ε, aut ab ο: vel pro α & ε repetitur ipsum η, & ω, pro ο. Verùm huiusmodi augmenta siue repetitiones in rimando themate difficultatè penè nullam inferre possunt, nisi fortè 10 in verbis compositis & in medio auctis, vbi ε ponitur ante consonantem repetitam cum altero ε: tum abiecta reduplicatione, ε ita erit cum præcedenti præpositione tractandum, vt in imperfectis compositorum quæ habent ε augmentum syllabicum in medio: de quibus 474. 15 repetitio verò primæ consonantis cum ε, quæ aliud ε præfixum non habet, abiiciatur solùm tam è compositis quam è simplicibus: & nulla præterea suscipiatur de augmento cura. Aliquando tamen φ ante λ aut μ, ponitur pro reduplicationibus λs & μs. itaq; tum φ eodem modo 20 erit abiiciendum: vide 298, 23. In reduplicatione Attica tollantur illæ duæ literæ repetitæ: si sequatur ω, mutetur in ο: si η, mutetur in α vel ε, in eam videlicet quæ repetita fuerit, si in ipsa repetitione sit ω, mutetur quoque in ο, veluti & ω quod ponitur post reduplicationem. sic 25 η, nunc in α, nunc in ε: vide 297, 23. & 300, 19. Quod ad penultimam attinet, hæc omnia tempora illam ferè eadem habent cum ipso themate, nisi cum ante Characteristicas φ & χ ponitur ο, quod interdum fit ex ε, 307, 8. α quoque interdum fit ex α, interdum ex φ, & nonnunquam ex ε, nempe à verbis quintæ coniug. (175, 7.) & ab 35 his quæ ante α habent ε coniunctum cum altera consonante, fit ex ε, etiam in reliquis coniugationibus, 307, 13. η ferè fit ex α vel ex ε: & ω ex ο. Characteristicæ maxima est in his temporibus diuersitas, præcipua igitur sit illius cura & consideratio. In voce actiua tres tantum inueniuntur, φ, χ, & κ: in voce passiuâ eadem, & præterea μ, ψ, π, γ, ξ, λ, μ, ν, ρ & σ: atque omnes vocales, & omnes diphthongi: & denique apud Poëtas τ, θ, ϑ, pro σ. ex his φ, μ, ψ & π, quandam inter se affinitatem gerunt. semper enim thema finitum in πω, aut βω, aut φω, aut πλω, siue in πομω, βομω, φωμω, πλωμω, demonstrant. sic χ, γ, ξ, & κ positum ante τ, ostendunt 40 thema in κω, γω, χω, κλω, αω siue πλω, & ζω, siue in κωμω, γωμω, χωμω, κλωμω, αωμω siue πλωμω, & ζωμω: λ in

Attica reduplicatio.

Penultima o ex s.

α ex {
φ
ε

η ex α vel ε: ω ex ο.
Characteristica.

φ, μ, ψ, π.

χ, γ, ξ, κ ante τ.

λ in μομαι: με in μομαι, aut μομαι: ν in νομαι: ρ in ρομαι: κ
 & σ reliquos omnes thematum exitus designāt. Sed has
 omnes characteristicas in tres classes distribuamus: pri-
 5 maeque constituatur ex φ, μ, ψ, π: altera ex χ, γ, ξ, & κ
 posito ante τ: tertia ex κ, σ, ex vocalibus ac diphthon-
 gis, atque ex λ, μ, ν, & ρ. Quum igitur ante horum
 temporum, de quibus nunc sermo habetur, terminatio-
 nes inueneris φ, aut μ, aut ψ, aut π, eas detracto incre-
 10 mento, muta identidem nunc in π, nunc in β, nunc in φ,
 & nunc in π: & terminationem sequentem muta item
 nunc in ω, nunc in ομοι: praeterea si penultima sit ο, aut
 α praecedente ρ cum altera consonante, interdum mu-
 tanda erit in σ. Exemplis res illustretur. Haec referan-
 tur ad themata in πω aut πομαι: in perfecto passiuo, πα-
 15 ραλίσιπ, *omissum est*, ad παρραλίσιπ, ἐπιπετράφω, *com-*
missi sunt & crediti (Ionicum est, 190, 15.) ad ἐπιπετρά-
 φωι. Participium, τὸ ἐγκραλίσιμυρον, pro derelicto habi-
 tum, ad ἐγκραλίσιπωι: παρρατετραμυρό, *digressus*, ad
 παρρατεπρωμαι. In indicat. act. à τριπω. Attici pro τριπεφω
 20 dicunt τριπεφω, *verti*: τριπεφωσ, *vertisti, transfulisti, &*
assumpsisti. sic ab ἐντεφω, ἐντεφωφει & poetice (249, 27.)
 ἐντεφωφει, *enutriuit*: ἐντεφωφω, ἐντεφωφω, *circumaluit*
 & *circumalo*: περατεφωφει, *circumaluit*. Haec ad βω aut
 βωμοι: participium ἄγρετεφωσ, *qui contriuit*, ad ἄγρε-
 25 τω. In infin. pass. κωρατεφωσι, *et adio affectum esse, defa-*
tigari, ad κωρατεφω. Particip. pass. τεθλιμυρό, *τεθλιμυμένη,*
pressus, pressa, ad θλιω. Et haec ducuntur à φω aut φωμοι:
 in part. pass. à γραφομαι, γραμμένω, *pictus, scriptus, ac-*
cusatus: ἐπιγραφομαι, ἐπιγραμμένω, *superscriptus*: πα-
 30 ραγραφομαι, παρραγραμμένω, *ascriptitius*: συσγραφομαι,
 συσγραμμένω, *conscripsi*: κωρατεφωμαι, κωρατεφωμένω, *coro-*
natius: τριφωμοι, τετραμμένω, *verges, spectans, incumbens,*
mutatus, translatus. [τετραμμένω *versus, vergens*, non est
 à them. in φω, sed à them. in πω, τριπω *verto*. τριφω autē
 35 si gnificat *alo*, & facit part. τετραμμένω, vt fusius infra.]
 ἄγρεφωμοι, *distorta & obliqua*: & *distra-*
muo, strabi: quibus acies oculorum est peruersa: ουσρεφω-
 μοι, στωραμμένω, *contortus, intortus*: hinc aduerbium
 στωραμμένως, *obliquè, contortè*: ἐκρεφωμοι, ἐξεραμμένω,
 40 *inuersus*: hinc aduerbium ἐξεραμμένως, *transuersè*: κωρα-
 ρεφωμοι, κωρατεραμμένω, *subactus, & qui subegit*: hinc ad-
 uerbium κωρατεραμμένως, *aduersè*: κωραρεφωμοι, in plus-
 quamperfecto κωραρεφωτο, *subactus fuit*. Haec à τλω
 vcl τλωμοι: in infinitiuo actiuo, à στωεπικώλω, στωεπι-

λ, μ, ν, ρ.

Referenda ad the-
mata in πω aut πο-
μοι.

Referenda ad the-
mata in βω aut βο-
μοι.

Ad φω aut φωμοι.

ANNOTATIO.

* Visitatus est κωρα-
ρεφωτο, vt simplex
εραφωτο, 307, 31.
Ad τλω aut τλωμοι.

κνφίνας, simul incumbere. In part. à ἀεζοκῶπιαι, ἀεζοκικυφῶς, inclinatus, aurem admouens: ἐγκῶπιαι, ἐκκικυφῶτες, ob-
stipo capite, proni, cernui. In indic. pass. à σκίπτουμι, ἰσκαμ-
μι, cōsideratus sum: ἀπτουμι, ἤμμι, accēsus sum: κῶπιουμι,
κίκαμμι, scissus sum: ἀγκῶπιουμι, ἀγκίκαμμι, interscissum
est, reprobatum est: ἀκῶπιουμι, ἤπτουμι, tactus est: ἀκῶπιουμι, ἀκῶ-
πιαι, dicatus est: ἐφῶπιουμι, ἐφῆπιαι, exarsit, incumbit, im-
minet. in plusquamperf. ἐφῆπῶ, attigerat. In imperat. à
ῤίπτουμι, ῤρίφῶ, transeat, esto ita: ῤρίφῶ, proiecti sunt, in
duali. In infin. ab ἀπτουμι, ἤφῶ, attigisse: κῶπιουμι, κίκα-
μμι, scissum esse. In part. κίκαμμίνου, casus: ἐκκῶπιουμι,
ἐκκίκαμμίνου, qui inter aleas bona sua profudit: ἐκκίκαμ-
μίνου τῷ ὀφθαλμῷ, oculo capta altero: πικῶπιουμι, deli-
rus, insanus: τῆρουμίνου, delicatus: * τῆρουμίνου, turba-
tum à procella: (sunt qui referant ad τῆρουμίνου) κλίπτουμι, 15

* Apud Varinum est
τῆρουμίνου: sed cum
δὸν τῷ τῆρουμίνου deri-
uatum tradat, nō est
dubium quin scribē-
dum sit τῆρουμίνου
τῆρουμίνου, à them. nō in πῶ,
sed in τῶ, τῆρουμίνου,
ut μιμωρομίνου à
μαρομίνου, 189, II.

κικλαμμίνου, furto subreptū: vide 307, II. ἐγκλίπτουμι, ἐγκ-
κλαμμίνου, surreptus: ῤάπτουμι, ῤραμμίνου, cōsutus: ἀνῤ-
ῤάπτουμι, ἀνῤραμμίνου, cōsutus: σκῶπιουμι, ἰσκαμμίνου, ani-
maduersum, cōsideratū: ἀπῤίκαμμι, ἀπῤίκαμμίνου, cōsi-
deratus, cōspectus: hinc aduerb. ἀπῤίκαμμίνου, caute, 20
premeditatē: σκῶπιουμι, ἰσκαμμίνου, fossa, serodes: κῶπιου-
μι, κῶπιουμίνου, dirutus: ἀπῤίκαμμι, ἀπῤίκαμμίνου, denudatus, exco-
riatus: σσοκῶπιουμι, σσοκῶπιου-
μίνου, cōtēctus: ἀπτουμι, ἤμμίνου, accēsus, & qui tetigit:
ἐκῶπιουμι, ἐκῶμμίνου, indutus: σσωῶπιουμι, σσωῶπιουμίνου, con-
iunctus, inditus: hinc aduerbium σσωῶπιουμίνου, cōtēnter:
ἀφῶπιουμι, ἀφῶμμίνου, accēsus, ardens: dicitur & Ioni-
cē (118, 30. & 172, 15.) ἀπαμμίνου, ligatus: sic ab ἐφῶπιου-
μι, ἐπιμμίνου, pro ἐφῶμμίνου, innexus: à κῶπιουμι, pro
κῶπιουμίνου dicitur ob euphōniam κῶπιουμι, flexu, 30
crispus: sic ab ἐπικῶπιουμι, ἐπικῶπιουμίνου, arcuatus.

De aoristis primis &
futuris pr. qua ante
ἔ habent φ.

IN Aoristo primo & fut. primo vocis pass. terminatio
semper incipit à φ: vt ἔλυθῶ, ἔθῶ, ἔθῶ, &c. ἔθῶ, ἔθῶ, ἔθῶ,
&c. ante quod ἔ, omnia quæ habent Characteristicam
φ, ducuntur à thematibus in βομῶ, vel πομῶ, vel φομῶ,
vel πῶμῶ. itaq; vt in his inuenias thema, detrahe
augmentum, si quod adfit, & muta φ ac sequētem ter-
minationem identidem in βομῶ, πομῶ, φομῶ, πῶμῶ:
nam ab horum aliquo deducitur: vt à τῆρομῶ, part. τῆ-
ρομῶ, collisus. Α μῆραπῆρομῶ, indicat. μετῆρομῶ, fut. 40
accersitus: κῶπιουμῶ, κῶπιουμῶ, κῶπιουμῶ, emerfus sum & diru-
tus: ἀπῤίκαμμῶ, ἀπῤίκαμμῶ, ἀπῤίκαμμῶ, & sine augmento
τῆρουμῶ, τῆρουμῶ, τῆρουμῶ, illuminati sumus. [In prosa rectius vno λ
scribetur ἀπῤίκαμμῶ, à ἀπῤίκαμμῶ collustrō: in carmine
vero si occurrat ἀπῤίκαμμῶ, pōt ab eodē ἀπῤίκαμμῶ
dedu

ANNOTATIO.

ἀπῤίκαμμῶ, illuminati sumus. [In prosa rectius vno λ
scribetur ἀπῤίκαμμῶ, à ἀπῤίκαμμῶ collustrō: in carmine
vero si occurrat ἀπῤίκαμμῶ, pōt ab eodē ἀπῤίκαμμῶ
dedu

deductum censeferi, λ metri causa geminato, vt in ἰδααρε, ἰδααει, ἰδααπι, & similibus. ἀπειδααπω sanè non reperio.] ἀφίεπομαι, ἀφίεφθησιν, & sine augmento ἀφίεφθησιν, circumuenti sunt. In Oprat. à τέρπομαι, περιφείλω, oblecter. In 5 infin. à τράπομαι, τραφιδύω, diuertere. In part. à γάλομαι, γαλαφείς, calefactus, feruefactus: ἀφίεπομαι, ἀφίεφθεις, circumuentus, assecutus: τράπομαι, τραφείς, versus, animo immutatus: ἀποκαταλείπομαι, πὶ ἀποκαταλείφθητε, in super relicta, reliquia. A φομαί: in indicat. à μίεφομαι, μιέφθη, 10 incusauit: κελᾶσπίφομαι, κελᾶσπίφθησιν, prostrati sunt: sunt qui pro eodem legant κελᾶσπίφθησιν. [Sed legendum ANNOTATIO. est vel κελᾶσπίφθησιν, aor. i. vel κελᾶσπίφθησιν. Aor. secundus.] In infinit. σφιφιδύω, diuertere, deflectere. In part. μιέφθεις, succensens: μιέσφιφθεις, dans terga: σφιφθεις, tor- 15 tus, in fugam versus. A πῆμαί: in indic. ab ἀνάπῆμαί, ἀνήφθω, accensus sum: σινάπῆμαί, σινάφθω, congressus sum. In imperat. ἀφίεσπίφθητε, illuminamini. In part. ἀφθεις, accensus: ἀναφθεις & ἰξαφθεις, idem: συγχέμφθεις, collisus, offensus: ἀποσφθείτω, succensa, admot. In paulò post 20 futuro, κελᾶλείψεται, relinquetur, à κελᾶλείπομαι. Et hæc de characteristicis φ, μ, ψ, π.

Ad φομαί.

Ad πῆμαί.

IN Altero Characteristicarum ordine, detracto aug- De Characteristicis gmento, & penultimarū o & α habita ratione, vt habeas χ, γ, ξ, & κ posito themata, mutantur characteristicæ χ, γ, ξ, & κ præcedens ante τ. 25 τ, atque terminatio quæ huiusmodi Characteristicas sequitur, identidem in κα, γω, χω, κτω, οτω, siue ττω, & ζω: vel in κρω, γρω, &c. In κα quidem aut κρω, veluti Referenda ad the- patet ex sequentibus: in perfecto passiuo à ἀποσείκωμαι, mata in κα aut κρ- ἀποσείκωμαι, & (soluta diphthongo, mutato ῥε augmenti 30 gratia: in η) ἀποσείκωμαι, ἀποσείκωμαι, ἀποσείκωμαι, similis sum, es, est. In participio perfecti passiuo, πεπλήκωμαι, implicatus, inunctus, à πλέκωμαι: συμπεπλήκωμαι, copulatum, con- inunctum: vnde aduerbium συμπεπλήκωμαι, coniunctim, vnâ, simul: à συμπεπλήκωμαι: ἐπλήκωμαι, pro ἐπλήκωμαι, sectus: 35 ἐπλήκωμαι κύαμαι, fressa faba, ab ἐπλήκωμαι. [Vel rectiùs ANNOTATIO. diphthongo ῥείκωμαι, vt tradit Etymologus, at partici- pium Atticum ἐρεπλήκωμαι suam habet ratione, 297, 31.] In aoristo indicat. eiusdem vocis à πίκωμαι, ἐπύκθω, tonsus sum, ἐπύκθη, tonsus est. In participio ἀπειπλήκθεις, am- 40 plexus, à ἀπειπλήκωμαι. In γω aut γρω: in indicatiui perfecto actiuo, σινώγας, collegisti, à σινάγω, κελᾶλίλαχει, & Atticè (307, 28.) κελᾶίλοχ, recessit, à κελᾶλέγω. In indic. pass. ab ἐργρωμαι, ἐργωμαι, vinctus sum: tertia plur. Ionica 190, 15. ἐργε), (quod & ἐργεται, ab ἐργωμαι) pro ἐργώμαι, prouentus sum: pressi vel clausi sunt: ἀποργώμαι, ἀποργώμαι, prouentus sum:

Ad γω aut γρω.

tando scilicet $\chi\eta\sigma\tau\acute{o}\mu\eta\theta$ in $\gamma\sigma\mu\alpha$. nam $\eta\sigma\tau\acute{o}\mu\eta\theta$ habetur pro terminatione. In $\chi\omega$ aut $\chi\sigma\mu\alpha$: in indicat. actiui perfecto, ab $\psi\alpha\rho\epsilon\chi\mu$, $\psi\alpha\eta\rho\chi\mu$, extiti: $\beta\rho\acute{\upsilon}\chi\omega$, $\beta\acute{\iota}\beta\rho\upsilon\chi\alpha$, fremuit: $\kappa\alpha\tau\epsilon\rho\chi\mu$, $\kappa\alpha\tau\iota\rho\chi\alpha$, cepit, & incipiebat, vt sit imperfectum:

Ad $\chi\omega$ aut $\chi\sigma\mu\alpha$.

5 $\sigma\tau\epsilon\chi\mu$, $\tau\epsilon\tau\epsilon\eta\chi\alpha$, horret. In particip. $\iota\alpha\chi\acute{o}\varsigma$, $\iota\alpha\chi\acute{\eta}\alpha$, resonans.

[Quod duplex habet thema, & impurū $\iota\alpha\chi\omega$, & purum $\iota\alpha\chi\acute{\eta}\omega$: at $\beta\acute{\iota}\beta\rho\upsilon\chi\alpha$ verſu 3. precedente triplex. nec enim ſolum à $\beta\rho\acute{\upsilon}\chi\omega$ vel $\beta\rho\upsilon\chi\acute{\eta}\omega$ deduci poteſt, ſed etiam à $\beta\rho\acute{\upsilon}\chi\omega$. proprie tamē $\beta\rho\acute{\upsilon}\chi\epsilon\iota\upsilon$ eſt *frondere, collidere dentes.*]

ANNOTATIO.

10 $\acute{\alpha}\mu\phi\iota\alpha\chi\acute{\eta}\alpha$, circumresonans, vel clamans. hæc poſſunt cenſeri præteriti perf. vocis medię. ſic part. η $\lambda\epsilon\lambda\alpha\chi\acute{\eta}\mu$, $\epsilon\pi\iota\chi\acute{\eta}\mu$, à $\lambda\acute{\epsilon}\chi\sigma\mu\alpha$, vocis eſt actiue Atticę, 297, 17. & medię communiter, 197, 21. In perfecto indicatiui paſſ. ab $\acute{\alpha}\chi\sigma\mu\alpha$, $\epsilon\upsilon\gamma\mu\alpha$, dedicatus ſum: $\tau\mu\eta\chi\sigma\mu\alpha$, $\epsilon\iota\sigma\mu\eta\gamma\mu\alpha$, exterſus ſum:

15 $\acute{\alpha}\rho\chi\sigma\mu\alpha$, $\eta\rho\gamma\mu\alpha$, orſus ſum: $\epsilon\iota\lambda\acute{\epsilon}\gamma\chi\sigma\mu\alpha$, $\epsilon\iota\lambda\acute{\epsilon}\kappa\tau\alpha$, & Attica reduplicatione (297, 13.) $\epsilon\iota\lambda\acute{\eta}\lambda\epsilon\gamma\chi\epsilon$, redargutus eſt: $\pi\alpha\rho\sigma\delta\acute{\epsilon}\chi\sigma\mu\alpha$, $\pi\alpha\rho\sigma\delta\acute{\epsilon}\delta\epsilon\gamma\mu\epsilon\theta\alpha$, exceperimus. In particip. ab $\acute{\alpha}\rho\chi\sigma\mu\alpha$, $\eta\rho\gamma\mu\alpha\theta$, orſus: $\kappa\alpha\tau\epsilon\psi\upsilon\chi\sigma\mu\alpha$, $\kappa\alpha\tau\epsilon\psi\upsilon\chi\mu\alpha\theta$, η $\kappa\alpha\tau\epsilon\psi\upsilon\chi\mu\epsilon\theta\iota\varsigma$, rigidus, frigidus, α : $\pi\alpha\rho\delta\acute{\epsilon}\chi\sigma\mu\alpha$, $\pi\alpha\rho\delta\acute{\epsilon}\delta\epsilon\gamma\mu\epsilon\theta$, qui exce-

20 pit: $\psi\alpha\sigma\sigma\acute{\epsilon}\rho\iota\sigma\mu\alpha$, $\psi\alpha\sigma\sigma\acute{\epsilon}\beta\epsilon\gamma\mu\epsilon\theta\iota$, irrigati, appoti: $\psi\alpha\eta\rho\gamma\mu\alpha$, $\psi\alpha\eta\rho\gamma\mu\alpha\theta$, qui fuit: $\tau\acute{\alpha}$ $\psi\alpha\eta\rho\gamma\mu\epsilon\iota\alpha$, qua ſunt ſuppeditata, qua quis accepit: $\alpha\sigma\theta\upsilon\pi\acute{\iota}\epsilon\rho\gamma\mu\alpha$, $\tau\acute{\alpha}$ $\alpha\sigma\theta\upsilon\pi\tau\epsilon\rho\gamma\mu\epsilon\iota\alpha$, res iam

parta. In pluſquamperfecto eiufdē vocis, ab $\psi\alpha\sigma\delta\acute{\epsilon}\chi\sigma\mu\alpha$, $\psi\alpha\sigma\delta\acute{\epsilon}\delta\epsilon\chi\theta\epsilon\iota\varsigma$, ſuſceperas ſeu ſuſcepisti, exceperisti: $\psi\alpha\acute{\iota}\delta\epsilon\kappa\epsilon\iota\varsigma$, ſuſce-

25 pit, accepit, pro $\psi\alpha\sigma\delta\acute{\epsilon}\delta\epsilon\kappa\epsilon\iota\varsigma$, 301, 6. ſic à $\kappa\alpha\tau\epsilon\lambda\acute{\epsilon}\chi\sigma\mu\alpha$, $\kappa\alpha\tau\epsilon\pi\acute{\epsilon}\lambda\epsilon\kappa\epsilon\iota\varsigma$: & à ſimplici $\lambda\acute{\epsilon}\chi\sigma\mu\alpha$, $\epsilon\iota\lambda\acute{\epsilon}\kappa\tau\iota$, quod & omni augmēto detracto, $\lambda\acute{\epsilon}\kappa\epsilon\iota\varsigma$, pro $\epsilon\iota\lambda\acute{\epsilon}\kappa\epsilon\iota\varsigma$, cubuerat: item reconſuerat, à $\lambda\acute{\epsilon}\chi\sigma\mu\alpha$. In aoriſti eiufdem vocis ſubiunctiuo,

30 à $\pi\alpha\rho\sigma\delta\acute{\epsilon}\chi\sigma\mu\alpha$, $\pi\alpha\rho\sigma\delta\acute{\epsilon}\chi\theta\eta$, recipiatur. In participio, $\Delta\acute{\iota}\phi\epsilon\mu\alpha\chi\theta\epsilon\iota\varsigma$, deterſus, perpurgatus: $\epsilon\rho\chi\theta\epsilon\iota\varsigma$, ſuffocatus, necatus, ſyncope $\epsilon\rho\chi\theta\epsilon\iota\varsigma$, $\epsilon\iota\tau\theta$: $\tau\acute{\alpha}\nu$ $\epsilon\rho\chi\theta\acute{\eta}\nu\tau\alpha$, in aqua ſuffocatum.

ANNOTATIO.

[Particip. $\epsilon\rho\chi\theta\acute{\eta}\nu\tau\alpha$, quod apud Heſych. & Suid. legitur, non eſt opus per ſyncopen deducere ab $\epsilon\rho\chi\mu\alpha$, quod

35 non extat, cum regulare thema ſit $\epsilon\rho\omega$ arceo, prohibeo: & $\epsilon\rho\chi\theta\epsilon\iota\varsigma$ ſit, cui prohibutum eſt ſpirare, cui ſpiritus eſt intercluſus, vel aquis ſcilicet vel laqueo. $\epsilon\rho\chi\theta\epsilon\iota\varsigma$ vero eſt cadere, quaſſare, apud Heſych. & alios.] $\alpha\sigma\tau\alpha\pi\omicron\sigma\mu\alpha\chi\theta\epsilon\iota\varsigma$, præpurgatus: $\alpha\pi\epsilon\rho\chi\theta\epsilon\iota\varsigma$, incitatus, turbatus: $\psi\upsilon\chi\theta\epsilon\iota\varsigma$, reſfri-

40 geratus, qui reſſixit. In $\omicron\omega$ ſiue $\pi\iota\omega$, aut $\omicron\sigma\omicron\mu\alpha$ ſiue $\pi\iota\omicron\mu\alpha$. Ad $\omicron\omega$ ſiue Atticę

In perfecto indicatiui actiui, à $\delta\iota\omicron\theta\acute{\upsilon}\tau\omega$, $\delta\iota\acute{\alpha}\nu\upsilon\chi\alpha$, perfodit. ad $\pi\iota\omega$, aut ad $\omicron\sigma\omicron\mu\alpha$

In infin. à $\pi\epsilon\tau\acute{\alpha}\tau\omega$, $\pi\epsilon\tau\epsilon\alpha\chi\acute{\eta}\nu\alpha$, egiſſe: $\kappa\alpha\tau\alpha\pi\acute{\iota}\eta\omicron\omega$, $\kappa\alpha\tau\alpha\pi\acute{\iota}\eta\chi\acute{\epsilon}\nu\alpha$, perterreri: $\mu\epsilon\tau\alpha\delta\acute{\alpha}\tau\omega$, $\mu\epsilon\tau\eta\delta\alpha\chi\acute{\eta}\nu\alpha$, commiſaſſe: & participium, $\mu\epsilon\tau\eta\delta\alpha\chi\acute{\eta}\nu\alpha$, deſunctus. In perfecto indic. paſſiui, ab $\epsilon\iota\lambda\acute{\iota}\sigma\sigma\mu\alpha$, $\epsilon\iota\lambda\acute{\iota}\gamma\mu\alpha$, circumſolutus ſum: $\sigma\acute{\alpha}\tau\tau\omicron\mu\alpha$, $\sigma\acute{\alpha}$

Ad $\omicron\omega$ ſiue Atticę

ſiue $\pi\iota\omicron\mu\alpha$.

σκαρμαι, instratus sum: περιπλομαι, περιεργμαι, turbatus
 sum: περιπλομαι, περιεργμαι, actum est: περιπλομαι, περιεργμαι, in-
 structi sunt, tertia pluralis Ionica, 190, 15. pro περιμει-
 εισι. In imperat. à παλάσομαι, περιπαλασθε, fortissimi. In
 particip. ab ειλίπλομαι, ειλυμίν, qui flexuosus orbibus est: 5
 παλάσομαι, περιπαλαμίν, seditus: περιπλομαι, περιπλημίν-
 υ, qui accepit calamitatem: σκαρμαι, σκαρμίν, instra-
 tus, refertus, onustus: περιπλομαι, περιεργμίν, turbatus,
 confusus: hinc abuerbiū περιεργμίνως, confusè, inordinatè:
 περιπλομαι, περιμίν, ordinatus, status: περιμίνοι, stationes 10
 agètes: hinc aduerbium περιμίνως, ordine, ritè, destinatus
 seu ordinatis temporibus: χαρπλομαι, χαρπμίν, serra-
 tus, insensus: φοινίσομαι, περιφοινμίν, colore rubens pu-
 niceo: περιπλομαι, περιεργμίν, & metathesi περιμίνυ, 15
 obstructus: φυλάπλομαι, περιφυλαμίν, diligenter & cautè
 obseruans, cautus & circumspèctus: hinc aduerbium περι-
 φυλαμίνως, cautè, prouidè, obseruanter & circumspèctè:
 δαπτεπλομαι, δαπτεμίνος, despositus, destinatus: κομπίομαι,
 οι αντίμεινοι, in ordinem redacti: περιπλομαι, περιπλημίν-
 υοι, milites qui in fronte collocati sunt: περιπλομαι, περιπλημίν-
 υοι, 20
 ταμίν, praefectus, cui mandatum est: περιπλομαι, περι-
 πημίνοι, subditi: εκπληπλομαι, εκπλημίν, animo
 percussus, insanus: εκπληπλομαι, εκπλημίν, attoni-
 tus, timore percussus: περιπλομαι, περιπλημίν, 25
 furibundus: περιεργμίν, περιεργμίν, serratus,
 disruptus: συμπεργμίν, συμπεργμίν, conseptum, obtu-
 ratum: Διαλλάπλομαι, περι Διαλλάμεινα, varia: εξαλλάπλομαι,
 εξαλλάμεινον, peregrinum, inuisitatum, inauditum: περιπλο-
 μαι, περιπλημίν, alienus: το περιπλημίνον, peregrini-
 num, inuisitatum & inauditum. In plusquamperfecto, à 30
 περιπλημίν, εκπεπλημίν, percussus erat: νάσομαι, κοι-
 νανς, & Ionicè (301, 6.) νενανς, implebatur: εκπεπλομαι,
 εκπεπλημίν, induti seu inuoluti erant, Ionicum est (190, 15.)
 pro εκπεπλημίν, ησαν: sic ab ορύπλομαι, ορύπλομαι, fossi erant,
 caedebantur, mactabantur, pro ορύμεινοι ησαν: επιπλομαι, 35
 35

* Malim επιπλομαι, 40
 sine augmento plus-
 quamperfecti ut ver-
 su seq. περιπλομαι:
 γλαται, ordinati seu attributi erant, pro περιπλημίν ησαν.
 geminato scilicet Io-
 nismo.

* επιπλομαι, annumerati erant. recensabantur, pro επιπ-
 λομαι, ησαν: περιπλομαι, περιπλημίν, locati fuerant,
 in acie erat, pro περιπλημίν ησαν: περιπλομαι, περιπλημίν
 In aoristo priore, ab ειλίπλομαι, ειλίπλω, ειλίπλης, ειλί- 40
 λήθη, tremefactus sum, es, est: περιπλομαι, περιπλημίν, & Io-
 nicè (118, 26.) περιπλω, factus sum: αίσομαι, αίσω, excur-
 ri: περιπλομαι, περιπλημίν, imperiū accepi, sub imperium
 redactus sum: περιπλομαι, περιπλημίν, praconio in iussus est. In
 subiunctiuo, à περιπλομαι, περιπλημίν, reconciliatur. In
 inf

infinitiuo, *ῥωρηθλώαι, armari: λαπαχθλώαι, euacuari:*

περθλώαι, constitutum esse: τειραθλώαι, ter vinci. In part.

κρηρραχθεις, ruptus, allisus, & vehementer incumbens: η

κρηρραχθειςσα, & κρηρραχθεις, rupta, rupta: † νευχθεις, re-

uersus: ανανευχθεις, ad se reuersus. [ανανευχθεις legitur in

vulg. Lexicis: cui simplex fingit ηχθεις, à them. νεϊστομει.

perperam: νεϊστομει enim futurum habet νεϊστομει, 168, 25.

vel potius è futuro transit in præsens, vt δουσσο, δδασ-

σσο, & similia. pro ανανευχθεις ergo legendum αννευχθεις

10 *ab Ionico & poetico αννεικω: cõmuniter enim dicitur*

αννευχθεις ab αννεικω siue αναφικω refero, restituo. simpl.

εννευχθεις & εννευχθεις, 42, 39.] παροχθεις, consociatus &

instructus: πληχθεις, percussus: πλυχθεις, plicatus: σταχθεις,

constipatus: σνωαυχθεις, collisus: τωαυχθεις, consternatus:

15 *φωαυχθεις, septus: ῥωαυχθεις, inebriati: κωαααυχθειςσα, re-*

conciliata: πωααυχθεις, quod iustum est. In part. futuro, πα-

ααχθεις, ferendus. In ζω aut ζομει: in perfecto pas-

siuo, à σταζομει, ισηαμει, stabilitus sum: ισηαμει, haret,

fixus est. In participio, à κωαααζομει, κωαααμεινα, punctis

20 *distincta. In plusquamperfecto, à σταζομει, ισηαμει, stilla-*

batur. In aor. primo, à πηλαμειζομει, πηλαμειζη, pro ηπηλα-

μειζη, reiectus est & repulsus: ημπαμειζομει, ενημπαμειζη, illu-

sus est: & in aoristo primo actiuo, ενημπαμειζη, illu-

cus sit. In particip. ab ενσπαδαζομει, ενσπαδαχθεις, instillatus:

25 *απλωζομει, απλωχθεις, quod & πενωιχθεις, precipitatus:*

ρηζομει, ενχθεις, factus: ρηχθεις, factum: ριζομει, ριχθεις, no-

tatus. Et hæc de ρ, γ, ξ, κ posito ante τ. Pergamus ad

tertiam Characteristicarum classem.

TERTIUM Characteristicarum ordinem con-

stituimus ex κ, σ, ex vocalibus ac diphthongis, atque κ, σ: τ, δ, θ: λ, υ, ρ, ε

ex immutabilibus λ, μ, ν, ρ. Ac duæ quidem, κ videli-

cet & σ, incertam satis indicant thematis figuratiuam

(respondet enim omnibus quatuor postremarum con-

jugationum Characteristicis) at vocales præter η & ω,

35 & diphthongi, & immutabiles ρ & ρ, cum sunt in his

temponibus characteristicæ, eadem sunt & in ipso the-

mate. pro η verò thema habet α vel ι: & si ita ponitur

post μ, η nonnunquam erit abiiciendum, remanebitque

pro thematis characteristica ipsum μ aut μν. & pro ω,

40 in themate est ο. pro λ ferè thema habet non vnicum

sed duplex λ. Cæterum litera quæ ponitur ante figura-

certam thematis figuratiuam indicandam. nam ικ- & ικ- & σσ- & σσ-

ισ, ferè ad themata in ιζω vel ιζομει referuntur: ικ- & σσ- & σσ- & σσ-

ad αζω vel αζομει, aut ad άω vel άομει: ικ- & σσ- ad ίω

ANNOTATIO.

Ad ζω aut ζομει.

De characteristicis

η ex α aut ι.
 μν ex μ aut μν.
 ω ex ο.
 λ ex λ.

Penultima siue litte-

ra posita ante κ aut σ.

vel

ελ- ἐσ- ex ε-
 ηκ- ἐσ- ex ι-
 aut α-
 ωκ- ἐσ- ex ο-
 δκ- ἐσ- ex δ-
 λκ- ἐσ- ex λ-
 sine λ.
 αλκ- ἐσ- αλσ- ex ι-
 μηκ- ἐσ- μησ- ex μ-
 αγκ- ἐσ- ανσ- ex αν-
 υγκ- ἐσ- υσ- ex υ-
 αρκ- ἐσ- αρσ- ex αρ-
 vel ερ- vel ερ-
 ρκ- ἐσ- ρσ- ex ρ.

vel ἵομαι : ηκ- & ησ- ad ἰά vel ἵομαι, aut ad ἰά vel ἵομαι,
 ωκ- & ωσ- ad ὄω vel ὄομαι; δκ- & δσ- ad δῶα seu δῶομαι;
 λκ- & λσ- ad λῶα vel λῶομαι, aut (sed rarissime) ad λῶα siue
 λομαι; interdu αλκ- & αλσ- referuntur ad ἐλῶα siue ἐλῶο-
 μαι; μηκ- & μησ- ad μῶα seu μῶομαι; αγκ- & ανσ-, & in ge-
 nere αν-, ad ἀφῶα vel ἀφῶομαι; sic υγκ- & υσ-, & in gene-
 re ω-, ad ὠῶα vel ὠῶομαι; αρκ- & αρσ- ad ἀφῶα vel ἀφῶο-
 μαι, aut ad εἶρῶα vel εἶρῶομαι, aut etiam ad εἶρῶα vel εἶρῶομαι,
 & in genere ρκ- & ρσ- ad ρῶα vel ρῶομαι. Alia littera haud
 crebro positae inveniuntur ante κ & σ : ideo raro nego-
 tium poterunt facessere. tunc autem percurrenda erunt
 omnes quatuor postremarum coniugationum Chara-
 cteristicae, donec thema quaesitum inveniatur. Notabis
 in his temporibus κ referri ad themata finita in ω, & σ
 ad finita in ομαι. Sequentibus exemplis quae hoc loco 15
 diximus illustrabuntur. Haec referuntur ad δῶ : in par-
 ticipio, ἐνηρεκῶς, ἐνηρεκίῃα, ἐνηρεκῶς, inharens : πῆ ἐνηρε-
 κῶς, quia inharens, ad ἐνηρεκῶα : ad κῆτιδῶ, κῆτικῶς, & Atti-
 cè (377, 27.) κῆτιδηδῶκῶς, qui deuorauit : (vnde passiuum
 † κῆτιδηδῶσμένῳ, comesus, deuoratus : sic à κῆτιδῶμῳ, πῆ 20
 κῆτιδηδῶσμένα, corrosa) & ad ἐξιδῶ, perfectum indicatiui
 act. ἐξιδῶσθε, exedi. Haec ad δῶμῳ : in perfecto pass.
 ἤσομαι, decantatus sum, ad ἀδῶμῳ. In infinit. κῆτιψῦνῶσθε,
 falsa esse, ad κῆτιψῦδῶμῳ. In particip. ψῦδῶσμένῳ, fru-
 stratius, falsus, ad ψῦδῶμῳ : ἠορίενῳ, & sine augmento, 25
 ac retracto accentu, spiritusque mutato, ἀσῶμῳ, gauisus,
 libens, ad ἠδῶμῳ. [In ἀσῶμῳ si augmentum velis abie-
 ctum esse, non erit deducendum ab ἠδῶ, sed ab ἠδῶσῶα
 siue ἀδῶ, de quo supra dixi pag. 336, 1. si nolis, ab ἠδῶ for-
 mandum erit per systerolen initialis η. id enim cum na-
 30 tura sit longum, incrementum recipere non potest, sed
 duntaxat decrementum.] κῆτιπῶσμένῳ, festinatus,
 vnde aduerbium κῆτιπῶσμένως, festinatè, ad κῆτιπῶσ-
 δῶμῳ. In plusquamperfecto, ad ἐρειδῶμῳ, ἠρεισθῶ. & Attica
 reduplicatione (297, 23, 39. & 300, 19.) ἠερεισθῶ, inharens. 35
 In aoristo primo, ad στωῖδῶμῳ, στωῖδῶ, congratulatus
 sum, vna à latatus sum : ψῦδῶμῳ, ψῦδῶσθῶ, sum falsus :
 ψῦδῶσθῶσθῶ, falsi sumus, nos fefellit opinio : ψῦδῶσθῶσθῶ, falsi
 sunt. In Opratiuo, ψῦδῶσθῶσθῶ, fallar. In subiunct. ψῦδῶσθῶσθῶ,
 ψῦδῶσθῶσθῶσθῶ, deceptus fuerim, is. In infinit. ψῦδῶσθῶσθῶσθῶ, falli,
 40 carere, priuari. In particip. ψῦδῶσθῶσθῶσθῶ, ψῦδῶσθῶσθῶσθῶ, falsus, a,
 illusus, a : ad ἀδῶμῳ, ἀδῶσθῶσθῶ, cantatus. Ad ῶα : in perfecto
 indicatiui actiui, ἠνῆκα, noui, ad ῶσθῶ : sunt qui malint re-
 ferre ad ἠω. In infinitiui, ἠλῆκῆσθῶ, & Atticè (297, 33.)
 ἀλῆκῆσθῶ, moluisse, ad ἀλῆκῶσθῶ. Ad ῶομαι : in perfecto indi-
 cati

Relata ad δῶ.

Ad δῶμῳ.

ANNOTATIO.

Ad ῶα.

Ad ῶομαι.

- catiui pass. κέκλωσμαι, *fatatus sum*, ad κλώσμαι. In infinitivo, πέρωσι pro πέρωσι, *uastatum esse*, ad πέρωσι. In participio, ad κλώσμαι, κέκλωσμένον, *fatatus, fato destinatus*: κέκλωσμένοι, *fatatum*: κήσμαι, κησμένοι, (quod & pro κησμένοι à νέω) *cumulatus, plenus*: ἐπινησμαι, ἐπινησμένοι, *profata, agglomerata*: πρήσμαι, πίπρησμένοι, *incensus, crassus*: ἐμπρήσμαι, ἐμπιπρησμένοι, *improbatissimus*: πρήσμαι, στήσμαι, *cribratus, cribro excussus*: ἀλήσμαι, ἄλησμένοι, quod & Atticè (297, 33.) ἀλησμένοι, *subactus, molitus*:
 10 legitur pro eodem, * ἄλησμένοι, sed locus videtur corruptus. In aoristo priore indicatiui, ad κλάσμαι, ἐκλάσκειν, *sciendum sit non video*, ἴδω, *propinquauit*. [ἐκλάστω & particip. form. κλασθεῖσα cum deriuatum sit in appropinquandi significatione proferuntur ex Euri- ab ἀλίω, ut πεπελο-
 15 ponit πησπελοθεῖσι, sine σ legendum esse κλασθεῖσι, arguit 26. atque adeo ab eodem & series alphabetica, & fœmininū κλασθεῖσα, quod subdem sunt ἀλίσις, ἀ-
 20 ζω, per syncopen ἐκλάτω & ἐκλάζω factis: hæc autem apud Dioscor. è puro κλάω, ut κλαθεῖσι & κλαζώ, per eandem syncopen.
 20 alias ἐκλάστω, κλασθεῖσι, & similia, sunt etiam ἀκλάσσω ANNOTATIO.
 fingo, cuius ambiguitatis vitandæ gratia, sine σ proferri solet quæ appropinquandi significationem habent. A syncopato composito κλασθεῖσα legitur imperf. πησ-
 25 ἐκλάσει apud Hom. Od. λ: & verbale κλασθεῖσα, ad quæ appropinquare licet, apud Æschilum è quo compos. δασπεκλασθεῖσι, (Doricè pro ἀκλασθεῖσι, 249, 35.) ad quem non licet accedere, *inaccessus*. apud Hesych. legitur etiam simplex κλασθεῖσι, expositum κλασθεῖσα. alias significat etiam ficta, à κλάσσω.] κλήσμαι, ἐκλήστω, *plenus sum*:
 30 πρήσμαι, ἐπρήστω, *crematum sum*: ἐμπρήσμαι, ἐμπιπρήστω, *incensus sum*: πείσμαι, ἐπέειπης, *persuasus es, credidisti*. In imperatiuo, πείσθη, *crede pare*. In Opt. κλασθησθεῖσα, *titillationem paterer*. In subiunct. πείσθησθε, *parueris*. In infin. πείσθησθε, *adductum esse*. In participio, ἐμπιπρησθείς, *incensus*:
 35 κλασθησθείς, *scalptus*: κλασθεῖσι, *obsequens*: κλασθησθείς, *repletus*: πωσθείς, *putrefactus*: συμπεσθείς, *consentiens, in sententiam alieuius ueniens*: ὑπερκλασθείς, *supra modum plenus*: κλασθεῖσα, *admotæ, propinqua facta*. In fut. priore indicatiui, κλασθήσομαι, *parebo*, ad κλάσμαι. In infin. κλασθήσομαι, *per-*
 40 *susum iri*. Ad ὀσομαι siue ὀσομαι: in part. perfecti pass. ad ὀλοσομαι, ἐπιλοσμένοι, *pisus*: κλασθησθήσομαι, κλασθησθησμένοι, *cantus tibiariæ*: * κλασθησθήσομαι, κλασθησθησμένοι, *pro πησθησμένοι, uenditus*: κλασθησθήσομαι, κλασθησθησμένοι, *adbarens*. In participio aoristi primi, κλασθησθείς, *transmutatus*: κλασθησθείς, *transmutatum*. Ad ζω: in perfecti pra docui pag. 398, 35.
 indi

Ad ζω.

indicatiui act. ad ἀσπίζω, ἡσπίκη, *tutus sum*: παρὰ τὸ δέω, παρὰ τὸ πάλωμι, *prateruētus est*: potest referri ad ποίτικῶν παρὰ τὸ δέω, vel ad παρὰ τὸ πάλωμι. In particip. ad φρονίζω, φιλοφρονικῶς, *solicitus, curans*: παρὰ κμάζω, παρὰ κμάκω, *quis defloruit, qui tempus legitimum superauit*: παρὰ κμάκωτος, *atate promeētī*: ἀπὸ σίζω, ἀπὸ σίκω, *quis defusefecit*, augetur per φ, 286, 16. & 22. Ad ζομαι: in perfecto indicatiui pass.

Ad ζομαι.

ad κελκινίζομαι, κελκινίσομαι, *pruritu libidinis vexor*: ἐπερζάσομαι, ἐπερζασομαι, *feci*, augetur per φ, 286, 16, 22. sic κελκινίζομαι, κελκινίσεται, *perfectum est*: ἀρμυζομαι, 10 ἀρμυσαι, pro ἡρμυσαι, *adaptatum est*: πολιζομαι, πολιτισται, *constructa est*: scilicet ciuitas: αὐθραποδίζομαι, αὐθραποδίσται, *mancipatus est*: μετὰ χερίζομαι, μετὰ χερίσεται, *trahitur*, *funditus est*: ἀπὸ σιλπίζομαι, ἀπὸ σιλπίσαι, *tributum elongare fuit excitatus*: στω ἀρμυζομαι, στω ἡρμυσαι, *coaugmenta-* 15 *tum est*: ὀριζομαι, ὀρισται, *definitus est* & *certus*: διονομάζομαι, διονομάσεται, *denominatus est*: οἰκίζομαι, οἰκίσται, *stium est*: προαγωνίζομαι, προαγωνίσει, *prius pugnastris*: In tertia plur. Ionica (190, 15. & 18.) ad ἀγωνίζομαι, ἀγωνίσεται, *de-* 20 *certati sunt*: χερειζομαι, κελκινίσει, *discrepant*, *seuincti aut* 25 *separati sunt*: Φοαίζομαι, φιλοφρονίσει, *dicta sunt*: σκεδάζομαι, σκεδάζεται, *instruēti sunt*: ριζομαι τὸ ραίνομαι, ἐρράδεται, *aspergi sunt*: ὀνομάζομαι, ὀνομάσεται, *nominati sunt*: ἀκνήζομαι, ἀκνήσεται, & cum Attica reduplicatione (297, 23.) ἀκνήζομαι, & rursus deperdito augmento, seruata tamen 35 reduplicatione, ἀκνήσεται, *trifurcatur*. [ἀκνήσεται & (deposito augmento, vel etiam Doricē, si a producatur) ἀκνήσεται Eustathius ex ἀκνῶ facta scribit communiter enim ex ἀκνῶ fieri ἡκνηται, repetitis duabus initialibus praesentis ἀκνηται, Ionicē ἀκνήσεται, 190, 15. interposito 30 φ, ἀκνήσεται. quomodo etiam ἐλλίδεται reperitur in quibusdam Homeri codicibus pro ἐλλιάται siue ἐλλίλαιται, ab ἐλάω τὸ ἐλάωμι: necnon ἐταλάεται pro ἐταλάται, siue ἐταλμῖνοι ἦναι, ἀ τάλω, praeter φ inserto etiā u, 190, 27.]

ANNOTATIO.

In imperat. ad πέρφοζομαι vel πέρφομι, πεπέρφομαι, *peri-* 35 *culium fiat*: ὀριζομαι, ὀρίσει, *finem faciat*. In infin. ad περιπαιερίζομαι, περιπαιερίσει, *pro περιπαιερίσει, implicari*.

ANNOTATIO.

[Rectius scribi περιπαιερίσει, tempore praesentis, per contractionem ἐ περιπαιερίσει, cum interpretatio docet, tum cōfirmant ea quae annotauimus in pag. 528, 529.] λήζομαι, λι- 40 *λάσει, praedatum esse*: ἀπαρχινίζομαι, ἀπαρχινίσει, *praefecari*.
* Forſan sine κ legē- In part. ad ἐνοκιάζομαι. * ἐνοκιάσμενον, *admiratum*, pro *dum est ἐνοκιάσμενον*, ἐξ ἐνοκιάσμενον. ἐκχυνιάζομαι, ἐκχυνιάσται, *accensus*, pro *à simplici ἐνοκιάζω*. ἐκχυνιάσται, siue Atticē (298, 25.) ἐκχυνιάσται: ἐκχυνιάζομαι, ἐκχυνιάσται, & poëticē soluta diphthongo, *dicta*

* Forſan sine κ legē-
dum est ἐνοκιάσμενον,
ἐξ ἐνοκιάσμενον.
ἐκχυνιάζομαι, ἐκχυνιάσται,
accensus, pro
à simplici ἐνοκιάζω.

detracto augméto, & abiecto σ, ἐκκλίμειν, bene structus.

[Rectius proparoxytonus & dialelymenus ἐκκλίμειν. ANNOTATIO.

dicitur enim κλίμειν vt φήμειν, & similia, vel Æolicè pro κλίμειν, vel per syncopen pro κλιζέμειν, vt alibi

3 (præsenti itidem tempore) ἐὺ καρόμειν πλελίθειν. vbi vero ἐὺ cōiungatur & disiungatur, docui supra 296, 15.]

ἐξηλώζομαι, ἐξηλωσμέν, à sole adustus: ἠλυζέζομαι, ἠλυζοσμέν, obscuratus, obtenebratus: ἠμυζέζομαι, ἠμυζοσμέν, indutus: κατέλαβέζομαι, κατέλαβασμέν, in seruitutem re-

10 ductus: κατεργάζομαι, κατεργασμέν, pro κατεργασθῆναι, confectus, exercitatus: αἰπειράζομαι, αἰπειρασμέν, prius gestus: πῆ αἰπειρασμένα, res prius gestæ: καυτηράζομαι, κα-

καυτηρασμέν, quod & sine augmento καυτηρασμέν, & καυτηρασμέν à καυτηρέζομαι, notatus cantorio, inustus:

15 * αἰεπιπύζομαι siue αἰεπιπύσομαι, αἰεπιπύσμέν, purus, per-

purgatus, pro αἰεπιπύσομαι, siue αἰεπιπύσασμέν: σκεδά- αἰεπιπύσομαι: αἰε-

ζομαι, σκεδάσμέν, pro ἐκκιδασμέν, palatus, dispersus: πύζομαι autè, quod βελέζομαι, βελεσμέν, obrutus. [Sed βελεσμέν verius hic profertur, non

est à βελέθω seu pass. βελέθω: vt trumq; enim neutraliter inuenio.

20 vrfurpatur. nam sicut Philo dicit, ἕτα δὲ φασίως κερπῶν ANNOTATIO. ἕβραϊ, sic Chrystostomus cum Homero, κερπῶν βελέθωμιν,

fructus ponderè deorsum vergens.] κείζομαι, κεικασμέν, instruatus: * κλάζομαι, κεικασμέν, fractus, mollis, lan-

35 tatus: κρομίζομαι, κρομισμέν, qui importauit, & impor- * κεικασμέν puri- habet themata, λάσι, ut supra etiā monui.

25 tatus: μυείζομαι, μυειασμέν, vinctus, vnguentis deli- ut supra etiā monui. bitus: νάζομαι, quod & νάσομαι, νηκασμέν, aggregatus.

[Reperio quidem νάσομαι: at νάζομαι non item. Sed ν-

30 μέτι detractio: at verbale νασμός pro imbre seu fluxu, est ab altero νάω fluo.] νομίζομαι, νομισμέν, instituta: πέφάζομαι, πεπέφασμέν, expertus: (legitur & πεπέφασμέ-

35 ν, tantatus, absq; σ, sed tum potius ducitur à πέφασομαι) πεκίζομαι, πεπεκισμέν, securi percussus: ποδίζομαι,

35 πεποδισμέν, pedibus vinctus: πολίζομαι, πεπολιτμέν, con-

40 dita: περρίζομαι vel περρίζομαι, πεπερρισμέν, serratus: φασίζομαι, πεφασισμέν, & Doricè (190, 36.) πεφασσμέν, dictus, ar-

præparatus: sic αἰεφασίζομαι, αἰεπεφασσμέν, prædictus, præ-

præannuntiatus: φρονίζομαι, πεφρονισμέν, accuratus. hinc

40 aduerbium πεφρονισμένως, attentè, diligenter, sedulo: φά-

ζομαι, πεφασμέν, πεφασισμέν, accensus, a: σφίζομαι, σσο-

φισμένως, eruditus, callidus, versutus, hinc aduerb. σσοφισ-

μένως, scitè: χαρίζομαι, κηχαρισμέν, iucundus, gratius, hinc

aduerb. κηχαρισμένως, cum gratia, ad gratiam: ρυθίζομαι, ἰρρυθμισμέν, numerosus: σκεδάζομαι, ἐσκεδάσμένως, paratus:

ἔρμηδιζομαι, ἔρμηδιζομένη, lanaria herba radice curata : συμ-
 βιάζομαι, συμβιάζομαι, simul per vim occupata : ἐρμηνό-
 ζομαι, ἐρμηνεύωμαι, exercitatus, probatus : ἐπιδημιζομαι,
 ἐπιδημιάζομαι, qui hereditatem iure obtinet, & iudicio
 euitiam & quaesitam συγκληίζομαι τὴ συγκλείομαι, συγκ- 5
 κληισμένον, conclusus : συγκερδύλιζομαι, συγκερδύλισμι-
 νον, coaceruatus, mixtus : ἀσχελίζομαι, ἀσχελίσομαι,
 omnibus obuius, proiectus : κατὰ πίζομαι, κατὰ πειπλισμένον,
 iacens : ἐπιπέριζομαι, ἐπιπέριζομένη, quod contra aliquos
 munitum est ad bellum inferendum : ἰσχυρίζομαι, quod 10
 & ἀσχελίζομαι, ἀσχελίσομαι, purus & quali decortica-
 tus : ἐνασπάζομαι, ἐνασπάζομαι, paratus : περισκοπάζομαι,
 περισκοπάζομαι, idem : κατὰ πωδύλιζομαι, κατὰ πω-
 δύλισομένη, ambitiosum, ingenti studio factum : ἀπογοιζομαι,
 ἀπογοισομένη, fune seiunctus ab omnibus : ἀπὸ ψαφίζομαι, 15
 ἀπὸ ψαφισομένη, cōmuni decreto damnatus : ἀπὸ ψυλίζομαι,
 ἀπὸ ψυλισομένη, propinqua partui : ἐξέλιζομαι, ἐξελίσομαι,
 qui est spectata virtute : κατὰ πωδύλιζομαι, κατὰ πωδύλι-
 σμένη, perita, spoliata : ἀπὸ ψυλίζομαι, ἀπὸ ψυλισομένη, pra-
 paratus : ἐξερράζομαι, ἐξερράζομαι, elaboratus, augetur 20
 per ῥ : sic κατὰ πωδύλιζομαι, κατὰ πωδύλισομένη, cultus, culta, sub-
 actus, α, ἀ κατὰ πωδύλιζομαι : & σιωπερράζομαι, σιωπερράζο-
 μένη, α, ἀ σιωπερράζομαι : ἀνθίζομαι, ἀνθίζομένη, elabora-
 tus, ἀ ἀνθίζομαι : ἀνθίζομαι, ἀνθίζομένη, tinctus : ἀνθ-
 ῖσιζομαι, ἀνθῖσιζομένη, floribus distinctus : ἐξανθίζομαι, ἐξαν-
 θίζομένη, floribus exornatus : ἐξανθίζομαι, ἐξανθίζομένη, 25
 ἀνθίζομένη, obnoxius, mancipatus : κατὰ πωδύλιζομαι, κατὰ πωδύ-
 λισομένη, compositus, perfectus : κατὰ πωδύλιζομαι, κατὰ πωδύ-
 λισομένη, absoluta : σιωπερράζομαι, σιωπερράζομένη, perfectus impletus : σιωπερράζομαι, σιωπερράζομένη, com-
 paratus : κατὰ πωδύλιζομαι, κατὰ πωδύλισομένη, communiti : ὀπιλίζομαι, 30
 ὀπιλίζομένη, armatus, hinc aduerbium ὀπιλίζομένης, ar-
 matè, cum armis : ὀρράζομαι, ὀρράζομένη, subactus, molli-
 tus, paratus : ἐξοσειζομαι, ἐξοσειζομένη, luxatus : οἰκί-
 ζομαι, οἰκίζομένη, condita : κατὰ πωδύλιζομαι, κατὰ πωδύλισομένη, ha-
 bitans : μετακίζομαι, μετακίζομένη, translatus. In plus 35
 quam perfecto, ἀ κίζομαι, κίζομένη, instructus eram :
 κίζομαι, κίζομένη, instructus erat : ὀρράζομαι, ὀρράζο-
 μένη, κίζομαι, κίζομένη, pro κίζομαι, subactus erat :
 σιωπερράζομαι, σιωπερράζομένη, prius gestum erat : περισκοπάζο-
 μαι, περισκοπάζομένη, instructi erant, se appaauerant, pro
 περισκοπάζομαι, περισκοπάζομένη, 190, 15. & 19. In ad. primo indica-
 tiui, ἀνθίζομαι τὸ ἀνθίζομαι, ἐρμηνεύω, aspersus sum : κατὰ πω-
 δύλιζομαι, κατὰ πωδύλισομένη, καθαίρω, purgatus sum,
 es, est : μετακίζομαι, μετακίζομένη, abiisti, te habitatiū translu-
 ρου

Ἐρμῆν ἔλιω ἀγνοῖσθι listi : * ἐλιζομαι, quod & ἐλιόσμαι & ἐλιόμαι, ἐλιόσθι, in-

volatus est: pro ἡλιόθεν: κωπεργάζομαι, κωπεργάομαι, pro κω- Etymologus, Suidas, τεργάομαι, cōsummanit: λιάζομαι, λιάομαι, pro λιάομαι, discessit Eustathius: ἰλιόσσειν & disparuit: πελάζομαι, πελάομαι pro πελάομαι, appropinqua- apud Hesych. legi- nit: ἑσπεριλίλιζομαι, ἑσπεριλίλιόμαι, pro ἑσπεριλίλιόμαι, in tur. tertium ἰλιόσα
5 obliquum declinauit seu in anteriorem partem. [ἑσπερι- nescio unde sit peti- λιάομαι coniuncte scriptum legitur apud Etymologum tum.

quoque: non est tamen compositum ex ἑσπερ & ἰλιόλι- ANNOTATIO.

ζομαι, vt innuit ANTESIGNANVS, dum sine augmento

positū vult pro ἑσπεριλίλιόμαι: sed ex ἰπιαῖτε & λιάζομαι, vt

10 patet ex hoc II. φ. ἰπιαῖτε θ̄ τῶν λιαδέων φῆνε. quo in

loco vt dirempta sunt ἰπιαῖτε & λιαδέων, sic apud Eusta-

thium & alios diuise scriptum ἰπιαῖτα λιάομαι: & apud

Homerū alibi, ἰπιαῖτε βίαν: & Apollon. κείλη ἰπιαῖτα νῆπι.]

βροχίζομαι, ἰδρόομαι, effervuit, tempestate est eiectus: περὶ ζο-

15 μου: ἰπερόομαι, tentatus est: ἰπερόομαι, tentati sunt: ὄστρο-

νίζομαι, ἐσθρονίζομαι, sedit in folio: κείλα φεργάζομαι, κείλα φεργ-

νίζομαι, obsegnatus est: συγκελευφίζομαι, συγκελευφίζομαι,

cooptatus est in numerum, annumeratus est suffragiis, siue

20 calculus additus est: παρονομίζομαι, παρονομίζομαι, cogno-

minatus est: ἀποσυχθίζομαι, ἀποσυχθίζομαι, offensus est: ἀπο-

σολιάζομαι, ἀποσολιάομαι, & Atticè (287, 1.) ἀποσηνωάομαι, ac-

quieuit: κείλα κείλομαι, κείλα κείλομαι, pro κείλα κείλομαι, inco-

luerunt: σέβασίζομαι, σέβασίζομαι, pro σέβασίζομαι, coluerunt:

25 λυγίζομαι, ἰλυγίζομαι, versati sunt: πείζομαι, ἐπιείζομαι,

pressi sunt: φάσιζομαι, ἐφάσιζομαι, apparuerunt. [φάσιζο-

legitur etiam in vulg. Lex. pro manifesto, φαίνω: sed

ἀμαρτήβης: apud Hesych. verò φωνήζομαι, φαίνω: &

30 paulo ante φαίνω, φαίνω, quod est visitatus: at ἡφαισί-

ζομαι est à them. ἀφαισίζω, quod significat è conspectu

35 tolli: deriu. ex adiect. ἀφαισίς, non apparsens, è conspectu

sublatum.] ἀποστρομίζομαι, ἀποστρομίζομαι, applicuerunt in

portum: κείλα κείλομαι, κείλα κείλομαι, & Bœoticè (192, 29.)

κατόνιαδιν, cubu- runt. In imp. κείλα κείλομαι, mundus esto:

σεβασίζω, venerare: ἰπιαῖτε, operetur. In Optat. κεί-

40 δέω, impellerer: κείλομαι, impelleretur: κείλομαι, im-

pediretur. In subianct. ὄστρον, irascaris. In infinit. ἑσπε-

ριπιαῖτε, ex humana forma mutari: ἑσπεριπιαῖτε, in

Oceanum egressum fuisse: κείλομαι, dispersi: κείλομαι,

45 tentari: κείλομαι, propinquare: κείλομαι, detrahi

coricem, cortice nullam: κείλομαι, scissum esse. In particip.

βροχίζομαι, serue factus: ἰλυγίζομαι, in ὄστρον, * Habes partē thesauri

50 sunt qui referant ad ἰλυγίζομαι: ἰλυγίζομαι, congelatus: in ὄστρον, vt sursum in

ἑσπεριπιαῖτε, congelatum: ἑσπεριπιαῖτε, ab eunte illatus: ἑσπεριπιαῖτε, vt dictum pag-

κείλομαι, conctus: ἑσπεριπιαῖτε, equirendi artem edocens: precedenti.

ἑσπεριπιαῖτε, diuisus, diuisus. [ἑσπεριπιαῖτε legitur etiam in vulg. ANNOTATIO.

Lex, sed procul dubio mendosè pro *ῥασθεὶς* *ῥῖστος*, à *ῥῖζω* *findo*. *κρηλικυσθεὶς* quod sequitur, & *ἐμπλοσθήσμεν* v. 22. verius sunt à puris thematicis *κρηλικύω*, (288, 15.) & *ἐμπλόω*. verius etiam esse *ᾤειπεσθεὶς* è puro, quàm *ᾤειπεσθεὶς* ex impuro, patet ex iis quæ in pag. 528. § annotaui.] *κρηλικυσθεὶς*, *detractus*: *κρηλικυσθεὶς*, *ablutus*: *κρηλικυσθήσμεν*, *fractus animo*, *mollitie affectus*: *κρηλικυσθεὶς*, *incolens*: *λιασθεὶς*, *separatus*, *egressus*: *λοχασθεὶς*, *insidius exceptus*: *μπτωσθεὶς*, *euctus*, *suspensus*: *βουσθεὶς*, *malefactus*: *ἔμισθεὶς*, *muneratus*, *donatus muneribus* *hospitio su-*

* *ᾤειπεσθεὶς* habet *ceptus*: *ἰμισθεὶς*, *à tergo ligat*: *πρωσθεὶς*, *tētatus*: * *ᾤειπεσθεὶς*, *πισθῖς*: † *ᾤειπεσθεὶς*, *inuolutus*, *implicitus*. hunc qui legant sine σ, *ᾤειπεσθεὶς*: *σπασθεὶς*, *sectus*, *districtus*, potest referri ad *πρίσμεν*: *ῥασθεὶς*, *πισθῖς*: (vel refer ad *ᾤειπεσθεὶς*) *πυκασθεὶς*, *coopertus*: *ποδαπασπασθεὶς*, *multiplicatus*: *συμπίσθεὶς*, *compactus*, *connexus*: *συνῆσθησθεὶς*, *sub dio unâ positus*: *ῥασθεὶς*, *missus*, *immissus*: *ἄσπασθεὶς*, *animaduertens*: *χμσθεὶς*, *tempestate iactatus*: *ῥεσθεὶς*, *dilatatus*, *cui tempus interiectū est*: *ψκασθεὶς*, *leuiter irroratus*: *οἰκισθῆντες*, *qui solos collocarunt*: *ἰστικισθῆντες*, *coloni*, *immi-*

Ad ῥω.

Ad ῥωμ.

grantes: *πᾶςθησθεὶς*, *res commodata*, *pecunia mutua*, *item edita oracula*. In futuro priore indicatiui, † *ἐμπλοσθήσμεν*, *conspuar*, referri etiam potest ad *ἐμπλόωμ*: *κρηλικυσθήσμεν*, *sededo*: *προσθησθήσμεν*, *præsidebis*: *σύνπασθησθησμεν*, *sonniabunt*. In participio, *κρηλικυσθήσμεν*, *qui habitatum ibit*, *σπασθήσμεν* mutandum in *ζωμ*. Ad ῥω: in perfecto actiui indicatiui, *ἠνατίπαλκεν*, *exortus est*, ad *ἠνατίω*: interdū enim hīc penultima a prouenit ex e. Ad ῥωμ: in perfecto indicatiui passiuī, ad *ἄγγισθησμεν*, *ἤγγισθησμεν*, *nuntiatum sum*: *ἐπίσθησμεν*, *ἐπίσθησμεν*, *iussus sum*: *ἐπίσθησμεν*, *preceptū est*: *ἐπίσθησμεν*, *ἐπίσθησμεν*, *missus sum*: *ποικίλωμ*, *ποικίλωμαι*, *euariavit*. In infinitiuo, ad *συστέλλωμ*, *συνστέλλωμαι*, *ramore contrahi*. In participio, ad *περίλωμ*, *ᾤειλωμ*, *inuolutus*, *indutus*: *ᾤειλωμ*, *περὶστέλλωμ*, *vulsus*: *σκούλωμ*, *ισκυλωμ*, *diuulsus*, *dis-*

* Ea significatione *μοχάτος*: *σφάλλωμ*, *ισφάλλωμαι*, *errat*: *ᾤειλωμ*, *περὶ* *diceretur* potius *περικυλωμ*, * *qui habet nasem aquilinum*, *item curuatus*, *εγκυλωμ*, à *π*-*inflexus*, *aduncus*: *κρηλικυλωμ*, *κρηλικυλωμ*, *gar-* *εγκυλωμ*, *in orbem*: *ἰπυγύλωμ*, *ἰπυγύλωμ*, *qui promissit*, *aut promissus est*: *τᾶ ἰπυγύλωμ*, *promissa*, *mina*. In sequentibus a

coti d.

ἐν τῷ ἄρῳ, τὴν ἐπιπέδου, μάλα τ. In plusquamperfecto, ad τῆς ἄρῳ, τὸ ἐπέδου, ἐπιπέδου, iussus erat: ἐπιπέδου, iussus erat: ἐπέδου, ἐπιπέδου, & poëticè (370, 41.) * ἐπέδου * ἐπέδου est etiam ἐπιπέδου, ἐπιπέδου. In aoristo primo indicativi passivi, ad ἀρῳ, ἀρῳ, ut γέδου, ἐπέδου, nuntians sum: ἀρῳ γέδου, ἀρῳ γέδου, allatus est nuntius: ἀρῳ γέδου, ἀρῳ γέδου, idem. In infinitiuo, ad τῆς ἄρῳ, πῶδου, velli seu depilatum esse. In participio, ἀρῳ γέδου, ἀρῳ γέδου, in genitiuo plur. ἀρῳ γέδου, nuntius aduenientibus, nuntius acceptus.

10 Ad μα: in perfecto actiuo, βεβήμας, strepui, ad βεβήμας. Ad μας in perfecto indicativi passivi, ad ἀρῳ μας, ἀρῳ μας, ascriptus estis. In aoristo primo, ad ἴμας, ἴμας, tributus sum. Imperat. μα, distribuat participium, μα, tributus: ἀρῳ μα, ascriptus, ad ἀρῳ μα.

15 Ad μα aut νομας cū perdito: in perfecto actiuo, ad κῆμας, κῆμας, inclinatus. eadem penultima. Ad νομας: in perf. indicativi passivi, ad κῆμας, κῆμας, abscisus. inflexus sum, inclinatus sum: κῆμας, κῆμας, stratus est: πῶμας, πῶμας, adiacet: ἀρῳ νομας, ἀρῳ νομας, absorbit. In partic. ad κῆμας, κῆμας, ἐπιπέδου πῶμας, πῶμας, sua sphaera incitatus: κῆμας, κῆμας, qui causam dixit, indicatus, electus: πῶμας, πῶμας, dispositus: πῶμας, πῶμας, solus, lotus. In aor. pr. indicativi, ad κῆμας, κῆμας, decubui in lecto: ἀρῳ κῆμας, ἀρῳ κῆμας, contracta sunt: ἀρῳ κῆμας, ἀρῳ κῆμας, & poëticè (308, 13.) ἐπέδου, subnixus est: ἀρῳ κῆμας, ἀρῳ κῆμας, & Bacoticè (188, 15.) ἀρῳ κῆμας, dirempti sunt. In Opt. ἀρῳ κῆμας, & sycopie, ac poëticè seruato (307, 14. & 36.) ἀρῳ κῆμας, separaremini. In subiunctiuo, πῶμας, lotus sit. In infinit. κῆμας, iudicari, sententiam pronuntiare: ἀρῳ κῆμας, fecerim, respondere: ἐπέδου, & poëticè (249, 17.) ἐπέδου, ascribi: ἀρῳ κῆμας, ἀρῳ κῆμας, & poëticè (308, 18.) ἀρῳ κῆμας, & Dor. (182, 6.) ἀρῳ κῆμας, disiungi. In part. κῆμας, discumbens: κῆμας, κῆμας, idem: ἀρῳ κῆμας, ἀρῳ κῆμας, & poëticè (308, 13.) ἀρῳ κῆμας, ἀρῳ κῆμας, suppositus: κῆμας, indicatus: ἀρῳ κῆμας, qui prestare iudicatur, antepositus: ἀρῳ κῆμας, contractus: ἀρῳ κῆμας, & poëticè (308, 13.) ἀρῳ κῆμας, in duali ἀρῳ κῆμας, separati, dimissi: ἀρῳ κῆμας, ἀρῳ κῆμας, πῶμας, lotus, lotus, lotus: κῆμας, ablutus. Ad νομας aut νομας, deperditus, & penultima a proueniente ex α: in participio perfecti actiui, ad κῆμας, ἀρῳ κῆμας, qui occidit: τῆμας, τῆμας, qui torrendis: ἀρῳ κῆμας, ἀρῳ κῆμας, instans, vrgens, contentens. In perfecto

indicatiui pass. ad *παρτείνωμαι*, *παρτείνεται*, *exporrectus* est: *ἐκτείνωμαι*, *ἐκτείνεται*, *exporrectus* seu *extensus* est: *δορτείνωμαι*, *δορτείνεται*, *idem*: *tertia pluralis*, *δορτείνουσι*, *exporrecti* sunt. (hoc loco non ad characteristicam, sed ad terminationem spectat. illud enim assumunt & alia 5 verba, quæcumq; in tertia singulari habent *ται* purum: vide (189, 8.) In part. ad *τείνωμαι*, *τείνωμαι*, *porrectus*, *tensus*, *pertinens*: *δορτείνωμαι*, *δορτείνωμαι*, *dependens*: *ἀγρτείνωμαι*, *ἀγρτείνωμαι*, *distentus*, hinc aduerbium *ἀγρτείνωως*, *intentis viribus*: *ἐκτείνωμαι*, *ἐκτείνωμαι*, *intensus*, hinc aduerbium *ἐκτείνωως*, *intense*, *constanter*: *συντείνωμαι*, *συντείνωμαι*, *συντείνωμαι*, *intensus*, *intenta*: *συντείνωμαι*, *συντείνωμαι*, *intento animo*: hinc aduerbium *συντείνωως*, *summo opere*, *magnopere*. In aor. indicatiui, ad *παρτείνωμαι*, *παρτείνωμαι*, *distentus es*: *παρτείνωμαι*, *παρτείνωμαι*, *pro-* 15 *ductus est*, *extensus est*: *ἐκτείνωμαι*, *ἐκτείνωμαι*, *Βεoticè* (188, 15.) *ἐκτείνωμαι*, *occisi sunt*. In Subiunct. ad *τείνωμαι*, *τείνωμαι*, *tendantur*: *ἐκτείνωμαι*, *ἐκτείνωμαι*, *amplientur*. In part. *τείνωμαι*, *tensus*: *ἀμφοτείνωμαι*, *circumextensus*: *δορτείνωμαι*, *productus*, *porrectus*: *ἐκτείνωμαι*, *extensus*. Ad *τείνωμαι*, in per- 20 *fecto indicatiui pass.* ad *ἡδύωμαι*, *ἡδύωται*, *edulcatus est*: *κατεῖχωμαι*, *κατεῖχεται*, *erubuit*, quod & poëtice *κατεῖχεται*, vnde formatur regulariter (189, 8.) *tertia pluralis* *κατεῖχεται*, *erubuerunt*: atque ita fit vt hic & in quibusdam aliis eadem sit vox pro tertia singulari ac tertia 25 plurali: vt *λαμπύωμαι*, *λαμπύεται*, *resplenduit* & *resplenduerunt*. [*κατεῖχεται* mihi non licuit inuenire: nec video qua ratione possit defendi, quum elisionem τῷ admittant disyllaba tantum, 175, 20. Non minus suspectum est quod scribit, in aliis etiam eandem vocem (ni- 30 mirum *ωται*) esse pro tertia singulari ac tertia plurali. etiam si enim *λαμπύωμαι*] occurrit alicubi pro *resplenduerunt*, vt ipse tradit: tamē illud Attico duntaxat more fieri censeo, vt de *κεκράσας* monui 191, 16. apud Aristoph. sanè in tertia singulari legitur de Pluto, *ἐξομμάτωται* 35 *λελάμπεται*, *oculis instructus est*, *nitidusq; factus pupillis*, id est, oculi eius & pupilla visum receperunt.] In part. ad *τείνωμαι*, *τείνωμαι*, *qui increuit*, seu potius Attico more (307, 3.) *τείνωμαι*: *vix enim hic inuenias* *μ* pro *ν* ante *μ*, at *σ* sapissimè: vt *ἡδύωμαι*, *ἡδύωμαι*, *voluptuosus*, *incundus*, *suauius*: *συνἡδύωμαι*, *συνἡδύωμαι*, *conditus*, *delicatus*, *suauius*: *δορτείνωμαι*, *δορτείνωμαι*, *attenuatus*: *κατεῖχωμαι*, *κατεῖχωμαι*, *conspicatus*, *contaminatus*, *inquinatus*: *κατεῖχωμαι*, *κατεῖχωμαι*, *ad-* 40 *densatus*, *spissatus*. In aor. priorē indic. ad *φαιδύωμαι*, *φαιδύεται*

Ad ἡδύωμαι ex νο-
μισ-ω-ω-ω-ω-ω-

ANNOTATIO.

[*κατεῖχεται* mihi non licuit inuenire: nec video qua ratione possit defendi, quum elisionem τῷ admittant disyllaba tantum, 175, 20. Non minus suspectum est quod scribit, in aliis etiam eandem vocem (ni- 30 mirum *ωται*) esse pro tertia singulari ac tertia plurali. etiam si enim *λαμπύωμαι*] occurrit alicubi pro *resplenduerunt*, vt ipse tradit: tamē illud Attico duntaxat more fieri censeo, vt de *κεκράσας* monui 191, 16. apud Aristoph. sanè in tertia singulari legitur de Pluto, *ἐξομμάτωται* 35 *λελάμπεται*, *oculis instructus est*, *nitidusq; factus pupillis*, id est, oculi eius & pupilla visum receperunt.] In part. ad *τείνωμαι*, *τείνωμαι*, *qui increuit*, seu potius Attico more (307, 3.) *τείνωμαι*: *vix enim hic inuenias* *μ* pro *ν* ante *μ*, at *σ* sapissimè: vt *ἡδύωμαι*, *ἡδύωμαι*, *voluptuosus*, *incundus*, *suauius*: *συνἡδύωμαι*, *συνἡδύωμαι*, *conditus*, *delicatus*, *suauius*: *δορτείνωμαι*, *δορτείνωμαι*, *attenuatus*: *κατεῖχωμαι*, *κατεῖχωμαι*, *conspicatus*, *contaminatus*, *inquinatus*: *κατεῖχωμαι*, *κατεῖχωμαι*, *ad-* 40 *densatus*, *spissatus*. In aor. priorē indic. ad *φαιδύωμαι*, *φαιδύεται*

ἰφιδρωδῶδω, nitidus factus sum, alacer factus sum: ἰδρωδω-
 μου, ἰδρωδῶδω, magnificatus sum: δῶδωμου, δῶδωῶν, dam-
 natus est, conuictus est: ἀζαδωόμεν, ἠζαδωῶν, gaudis est:
 ἰδρωόμεν, ἰδρωῶντων, collocati sunt. In Optat. αἰζαδωθείω,
 3 verear: παρζαδωθείς, impulsus fueris: παλδωδωειν, multi-
 plicetur. In infinitiuo, λαμπρωδῶδωει, illustrari: παλδωδωῶ-
 ναι, multiplicari, plures fieri. In participio, ἀζαδωδωείς, ga-
 uisus: ἰδρωδωείς, ἰπρ⊕, situs: ἰδρωδῶντες, qui sedes posuerunt:
 λαπλωδωείς, extenuatus: παρζαδωείς, irritatus: πυζαδωείς,
 10 corpulentus, spissatus: σενυδωείς, iactabundus, exultans.
 In futuro priore indicatiui, κρῶπζαῖνῆσόμεν, placabor.
 In participio, ὀμυκωῶντος ἰδρωί, protrahendi. Ad ἀφόμεν:
 in perfecto indicat. pass. ad φῶνόμεν, πῖφασόμεν, apparuit,
 Atticū est (37, 3.) sed ab omnibus receptum: imo com-
 15 mune πῖφασόμεν vix in vsu habetur: idem esto de reli-
 quis iudiciū & in indicatiuis & in participiis. κρῶφόμεν,
 κίρωται, & pleonastico τῷ α, κίρωσάνται, * perfectus seu * κίρωσάν,
 absolutus est, potest quoq; ceteri Ionice (291, 20.) tertie
 pluralis. In infinitiuo, ad πῖπῶνόμεν, πῖπῶνῶν, ex coctura
 20 esse, pro πεπῖπῶνῶν: σωνφῶνόμεν, σωνφῶνῶν, contextum
 esse. In participio, ad ἰφῶνόμεν, ἰφῶσῶν⊕, textus: ἐν-
 τῶν ἰφῶνόμεν, ἐνφῶσῶν⊕, intertextus: περὶφῶνόμεν, περὶ-
 φῶσῶν⊕, ὀtentus, prae textus: σωνφῶνόμεν, σωνφῶσῶν⊕,
 ὑπᾶ textus: λυμῶνόμεν, λυμῶσῶν⊕, qui labefactauit:
 25 μωρῶνόμεν, μωρῶσῶν⊕, seu potius μωμωρῶσῶν⊕, stupi-
 dus: πρῶνόμεν, πρῶσῶν⊕, finitus, ἄ suis finibus exactus:
 πῖπῶσῶν⊕, conclusum: σνημῶνόμεν, σσημῶσῶν⊕, ob signa-
 tus: ἰπῖσῶνόμεν, ἰπῖσῶνῶν, ἰσῖgnita: κρῖσῶσῶν⊕, ob signatus
 clausus: πρῖσῶσῶν⊕, adulteratus: φῶνόμεν, πῖφῶσ-
 30 ῶν⊕, manifestatus, hinc aduerbium πῖφῶσῶν⊕, palam,
 aperte. In plusquamperfecti tertia singulari, ἴπῖφῶσῶν,
 & poetice abiecto ν, ἰπῖφῶσῶν, ἄ qua tertia pluralis ἰπῖ-
 φῶσῶν, apparebant, pro πῖφῶσῶν⊕ ἦσαν. In aoristo primo
 indicatiui, ad ἰφόμεν, ἰαδῶν, floruit, exhilaratus sum:
 35 ἰαδῶν, floruit, exhilaratus est, latatus est: πικρῶνόμεν, ἰπῖ-
 κρῶδῶν, & deperdito ν, ἰπῖκρῶδῶν, * amarus factus sum: * ἰπῖκρῶδῶν
 κρῶδῶνόμεν, κρῶδῶνδῶν, concerpis seu laceratus sum: ν nescio quomodo pos-
 αἰσῶνόμεν, αἰσῶνῶν pro ἠαἰσῶν, arefactus est: πημῶνόμεν, πη-
 μῶνῶν, πῖ ἐπημῶνῶν, laesus est: κρῶρῶνόμεν, κρῶρῶνῶν, marcuit,
 40 resedit, euaniuit: δῶτωμῶρῶνόμεν, ἀπῖμῶρῶνῶν, emarcuit: δῶτω-
 λυκῶνόμεν, ἀπῖλυκῶνῶν, dulcis euasit: ἀπῖμῶρῶνόμεν, δε-
 σῶνῶνῶν, traductum est, exactum est: ἐμφῶνόμεν, ἐξῖφῶνῶν,
 & pleonastico τῷ α, ἐξῖφῶνῶν, emerisit, extitit: sic ἄ φῶ-
 ρῶνόμεν, φῶνῶνῶν, pro φῶνῶν, & istud Bæoticè (192, 29.) pro
 ἰφῶνῶντων, apparuerunt: vide 413, 17. μωρῶνόμεν, ἰμωρῶν-
 ῶν

Ad ἀφόμεν.

πῖφῶσῶν, esse tantum
 tertia singularis, pa-
 tet ex iis quæ anno-
 tati in pag. præce-
 dentem.

ἴσους, *stulti facti sunt*. In subiunctiuo, *μωρανῆν, ἐνθά- πορθευθεὶς, ἔχ' ἴσους, maturuerint*. In infinitiuo, *μωρανθῆναι, τὰρ ἐφ' ἄκουσιν, dubito quin depraua esse: ἀσφραγῆναι, olfacere: ἀσφραγῆσθαι, oblatum esse: περ- τα σὺν ἐξομῆσιν, ac nrefactus: ἀσφραγῆσθαι, calefactus: ἀσφραγῆσθαι, ἴσους, ἴσους, nō participia, sed nocarpus, criminatus, a, um: ἀσφραγῆσθαι, ἀσφραγῆσθαι, ex- mina, cōposita ex πορPLICATUS, a: cōφραγῆσθαι, intertextus, intextus: ἐξυφραγῆσθαι, φέρεσθαι, ἔχ' ἴσους: humefactus: ἀσφραγῆσθαι, oblectatus: ἴσους, calefactus: id qđ ἔχ' ἴσους versio prio- καὶ ἐξυφραγῆσθαι, concerpitus: ἀσφραγῆσθαι, dealbatus: μωρανθῆσθαι, in- ris indicat, cōmentriū fatuatus: ἐξυφραγῆσθαι, siccatus: ἀσφραγῆσθαι, qui olfecit odora- χρομῆσθαι apud Hesy- tus: πικρανθῆσθαι, maturus: * πορθευθεὶς, qui florem purpu- chii. Vt igitur πορ- reum habet: ἀσφραγῆσθαι, prius aspersus: ἀσφραγῆσθαι, con- φραγῆσθαι illicitur cui tritus, semel tritus: φραγῆσθαι, qui apparuit, noctu visus: purpureus est flos, χρομῆσθαι, tōpofactus: χρομῆσθαι, pollutus: † χρομῆσθαι, nitidus, sic χρομῆσθαι cui flos lucidus: χρομῆσθαι, quod & χρομῆσθαι, uictrix, regnans, est coloratus, Hesy- [Vel potius tēperata, mista, per lyncopen à χρομῆσθαι, 345, 7.] χρομῆσθαι, nigrescens: τὸ συμπεφραγῆσθαι, conclusum, conclusio.*

Ad ἐξυφραγῆσθαι cum ea- dem penultima.

Ad ἐξυφραγῆσθαι, eadem manente penultima, in infinitiuo pas- sivo, ad ἴσους, ἴσους, motum seu concitatū esse, pro ἀσφραγῆσθαι siue ἀσφραγῆσθαι, per Atticam reduplicationem, qua hoc ver- bum gaudet: vnde in praterito medio ἀσφραγῆσθαι, ἀσφραγῆσθαι, concitatus sum, ueni, isti, it: in plusquamperfecto, ἀσφραγῆσθαι, pro ἀσφραγῆσθαι, excitabatur, 300, 19. in subiunctiuo, ἀσφραγῆσθαι, mouentur, pro ἀσφραγῆσθαι, per metathesin dicitur ἀσφραγῆσθαι, impulsus, agitatus, impulsus sum: sic pro ἀσφραγῆσθαι, ab ἴσους, 379, 19. inuenitur ἀσφραγῆσθαι, accommodatus: ἀσφραγῆσθαι, congruit, aptauit, li- ganit. In participio, ad φραγῆσθαι, πικρανθῆσθαι, permixtus, persusus, accensus, συμφραγῆσθαι, συμπεφραγῆσθαι, commixtus, confusus: ἀσφραγῆσθαι, ἀσφραγῆσθαι, impudens, obscenus.

Ad ἀσφραγῆσθαι cum ἐξυφραγῆσθαι.

In participio aor. primi, ad ἀσφραγῆσθαι, ἀσφραγῆσθαι, sublatum. In plusquamperfecto, ad ἀσφραγῆσθαι, tertia plural. Ioni- ca (190, 15.) cum Attica reduplicatione (297, 8.) ἀσφραγῆσθαι, congregati erant. In aoristo primo indicatiui, ad ἀσφραγῆσθαι, πικρανθῆσθαι, suspensum est: ἀσφραγῆσθαι, ἀσφραγῆσθαι, concitatus sunt. Ad ἀσφραγῆσθαι, cum penultima est a: in infinitiuo perfecto passiuo ἀσφραγῆσθαι, ἀσφραγῆσθαι, satum esse: συμπεφραγῆσθαι siue συμπεφραγῆσθαι, συμπεφραγῆσθαι, confixum esse, 49. transfixum esse. In part. ad ἀσφραγῆσθαι, ἀσφραγῆσθαι, tonsus, ornatus: ἀσφραγῆσθαι seu ἀσφραγῆσθαι, * πικρανθῆσθαι, transfixus, tra- iectus, punctus: ἐν ἀσφραγῆσθαι seu ἀσφραγῆσθαι, ἐμπιστευθῆσθαι, infusus, immixtus: ἀσφραγῆσθαι, ἀσφραγῆσθαι, moriens: ἀσφραγῆσθαι, ἀσφραγῆσθαι, εὐκταρῆσθαι, εὐκταρῆσθαι: συμπεφραγῆσθαι, συμπεφραγῆσθαι.

* ἀσφραγῆσθαι pro ἀσφραγῆσθαι non inuenio.

ἡμετέρας, *fato connexa*, Atticum est (298, 23.) pro συμ-
 μετέρας. Interdum quæ habent α ante ρ, referuntur ad
 ἡρα siue ἰσομεγ, aut ad αἴρω siue αἰσομεγ, ut perfectum in-
 dicatiui pass. δέδωκεν, *excoriatus sum*, ad ἴσομεγ. In
 5 infinit. κολέειν, pro κολέειν, *purum factum esse*, ad
 κολέειν. In particip. κολέειν, *gausus, se oblectans*,
 ad αἰσομεγ, ἡμετέρας pro ἡμετέρας, *gratum*, ad ἡ-
 μετέρας. [Legitur apud Hesych. quoque paroxytonas
 ἡμετέρας: malim tamen pro paroxytonas ἡμετέρας, ut
 10 non sit participium ἐῖμετέρας, quod non reperitur, sed
 nomen, significans τὸ ἡμῶν ἀρμόιον, *animo aptum*, id est
 acceptum, *gratum*, quod etiam ἡμετέρας, ab eadem origine,
 ἡμῶς scilicet, & αἴρω τὸ ἀρμόϊον.] sic ad ἐπαισομεγ, ἐπαι-
 15 σομεγ siue ἐπαισομεγ, *elatus*, ubi augmentum mutat α
 in η monophthongum, vel α in η puncto subscripto.
 [Etymologus in his η diphthongum statuit, ad diffe-
 rentiam. nam ἦρω, σὺ τῷ ἰ, esse ab αἴρω: ἦρω verò sine ἰ, ANNOTATIO.
 ab αἰρω & quemadmodum idem annotat, imperf. ἦρω-
 μῶν, quum est ab αἴρωμεγ τὸ κολέειν, habere ἰ: quum
 20 vero est ab ἴρωμεγ τὸ ἴρωτῶ, sine ἰ scribi: sic ἦρωμῶν est ab
 αἴρω, at ἦρωμῶν ab αἴρω.] vide 546, 38. eodem modo in plu-
 quamperfecto, ad ὑπεραἴρωμεγ, ὑπεραἴρω, *subleuatur*, vel
superlatus erat. Ad αἰω aut αἰωμεγ penultima manente α: Ad αἰω aut αἰωμεγ ex
 in perf. indicat. act. ad ἀπῶα, ἰσπῶα, *attraxi*. In particip. ἀπῶα-
 25 ad φωρεῖα, πῶα, *in furto deprehens*, vel *suspiciatus*:
 σῶα, σῶα, *contemplatus*, & Atticè (298, 7.) σῶα, *con-*
templatus. In plusquamperfecto, ad ὄρωα, ὄρωα, *vide-*
ram, 298, 7. In perf. indicat. pass. ad ἴρωμεγ, ἴρωμεγ, *spe-*
culatus es. In infin. ad πῶα, πῶα, *parasse*: ἴρωμεγ, * ἐπισπῶα legi-
 30 τῶα, *comisse*: πῶα, πῶα, & Atticè (298, 7.) tur apud Hesych. pro
 πῶα, *neglectum esse*: σῶα, σῶα, *conspicuum conuiuio exceptus*
esse. In particip. ad ἐπισπῶα, ἐπισπῶα, * *conuiuatus*: atque exhilaratus:
 ἴρωμεγ, πῶα, *flexus*: φωρεῖα, πῶα, *per-*
 35 uocato σ, quamuis α non fuerit mutatu in η: vide 311, 24. *riuntur*, ἴρωα, ἴρωα,
 sic à πῶα, πῶα, *anè siccatus*. [Ut hic βῶα, ἴρωα, ἴρωα,
 πῶα, πῶα affertur, à puro them. πῶα, sic ἴρωα, ἴρωα
 apud Theoph. De caus. pl. lib. 2. c. 13. *dehiscit*. at πῶα, πῶα ANNOTATIO.
 40 ἴρωα, ἴρωα, *arescendo* (vel dum siccatur) *dehiscit*. at πῶα, πῶα
 ἴρωα, ἴρωα est à πῶα, ut vixus ἴρωα, *cadauer*
fecerat, apud Hom. Il. σ, ab αἴρωα.] πῶα, πῶα, πῶα,
 πῶα, *maledictus*: πῶα, πῶα, & Atticè
 (298, 7.) πῶα, *despectus, contemptus, omissus*:
 δῶα, δῶα, *quasi in populum discrim-*
bita, vilentia. [δῶα, δῶα legitur apud Hesychium, ANNOTATIO.]

sequente κρισιμῶ, quod ANTESIGNANVS cum vulg. Lex. ἀ-
 λος deriuatum iudicans, interpretatur *communis vul-*
gatae. sed cum Helychius apud Hippocratem legi
 subiungat, arbitror sublata distinctione, & κρισιμῶ in κρι-
 λειῶ verio, legendum esse ἀπολλυμαιμῶν κριλειῶ, vt nuda
 Hippocratis verba sint, quemadmodum apud eundem
 Helych. & Suidam passim nuda auctorum verba sine ex-
 positione citantur. legitur enim ἀπολλυμαιμῶν κριλειῶ
 apud Hippocr. γυναικειῶν lib. 1. vt κριλῆς ἀπολλυμαιμῶν
 Prorrheticῶν 1. ab Ionico scilicet themate ἀπολλυμῶ, 10
 pro ἀπολλυμῶν, (sic apud Herodot. 218. κελαιμῶν ἰσθμῶν
 πᾶσι πρὸς ἄγρῶν, pro κελαιμῶν ἰσθμῶν, occupaturum) antecipio,
 in hieo, astringo: sicut Erotianus quoque interpretatur
 ἀπολλυμαιμῶν, ἐστὶν ἰσθμῶν.] & in aor. priore indicatiui, ἀ-
 πόλλυμαι, ἐπέσθλω, expertus sum, tentauit: sic perfectum 15

* In ἡμιασθεῖς, ἐπιπείρουμαι, pro eodem: ἰφορέουμαι, ἰφορέηται, visi sunt,
 u. 36. in ἰφορέηται, ἐπιπείρουμαι, conspecti sunt. [Et etiam deprehensi sunt à simplici them.
 u. 36. in particip. ἡ-φορέω.] In imperatiuo, πέσθλη, fac periculum. In sub-
 jectiuis, suspectū est σινδὴ, πέσθλη, nitur: ἰαθῆ, sanetur, saluus sit. ὀφθαῖ, conspi-
 ante θ. Veriora enim ciatur. In partic. ἀλοσθεῖς, tritius: ἀλοσθῆναι ἀπὸ τριῶν, tri- 23
 sunt ἡμιασθεῖς, ἰηγεῖται, tura excussa femina: * ἡμιασθεῖς, seu ἡμιασθεῖς, sustitit,
 ἡ ἐπιπείρουμαι, vt πα- ὀφθαῖς, visus: πέσθλη, tentatus, expertus: περθεῖς, mace-
 tet è verbalibus ἡ- ratur: περθεῖς, deprehensus, fraudis compertus. Quædam
 μίσηται ἐπιπείρουμαι, ἡ- vero assumunt σ ante θ: vt in eodem aor. indic. ἀνάμηναι,
 μίσηται ἐπιπείρουμαι, τὸ καίρουμαι, ἀνάμηναι, quod & sine augmento ἀνάμηναι, habi- 25
 ac fieri potest vt in tauri: ἀνάμηναι, habitauit: ἰεγέουμαι, ἰεγέθηναι, quod & sine au-
 exēplaribus vel im- gumento ἰεγέθηναι, amari, amore captus sum, vel fui: ἰεγέθηναι,
 proffis vel manuscri- cupiuit: ἀπανάμηναι, ἀπανάμηναι, habitauit: κατέπαυμαι, κα-
 ἔτη ἡ περιεπαυμαι, πρόπεπαυμαι, κατέπαυμαι, κατέπαυμαι, reuulsus sum, es, est:
 ἔτη ἡ περιεπαυμαι, ἡ- ἰηγεῖται, captus est: πιάουμαι, ἰπιάουμαι, prehensus 30
 tem lapsus esse fa- est. [Quod verius est ab impuro them. πιάουμαι, quod
 cillimum, clarius in etiā Helych. agnoscit.] ἰθλάουμαι, ἰθλάουμαι, sunt castrata
 maiore characterum aut colli. In infinit. ἰεγέθηναι, adamasse: ἀπανάμηναι, con-
 genere perspicere po- uulsus esse. In part. ἰεγέθηναι, αἰδῆται: ἰεγέθηναι, amore in-
 teris, in θ & παλιούης, censa: ἡμιασθεῖς, captus vel persuasus: κλασθεῖς, fractus: 35
 vocalibus vno ductu ἀπὸ ἀπασθεῖς, occupatus, distentus. In fut. indicatiui, ἰεγ-
 connexis. ἰεγέθηναι, amabo. quædam ex iis quæ sumunt σ, possunt

Ad ἀν aut ἀομαι ex etiam referri ad themata in ἀομαι. Ad ἀν aut ἀομαι
 ἡ- ἐ- ο- cum penultima siue Characteristica est η: in perfecto
 indicat. vocis actiue, ad ἀναπῆναι, ἀναπῆναι, dilexi: ὀφθαῖ, 40

* περιεπῆναι Ionicum ἀμηναι, in animo habeo: περιεπῆναι siue περιεπῆναι, περιεπῆ-
 est, vt ἐπιπῆναι ἐπιπῆναι, atate processisti. In partic. ad ἡβῆναι, ἡβῆναι, adultus:
 τῆναι apud Herodot. ἀφῆναι, & Ionicè (118, 30. ἀφῆναι, pubertate egressus:
 cōmuniter enim hæc περιεπῆναι, atatem transgressus puberem: συζῆναι, συζῆ-
 in ἀν desinunt. ναι, qui familiaritatem habuit cum, qui consueuit: ἀνδῆναι,
 ἀνδῆναι

temperans, qui ordinato victu non utitur: ἀεισουλῆμιον, spoliatus, surreptus: ἀπιτελικήμιον, pignori acceptum à marito, vel à marito datum pro dote accepta. in aor. prim. ἀπιτελικήμιον, idem: τὸ ἀπειτελικήμιον, audacia exemplum, audacter factum: ὀρμάομαι, ἀρμημιον, incitatus, precipitatus: ἀπρησίομαι, ἀπρητημιον, suspensus, discretus, remotus: ἐπαρσίομαι, ἐπρητημιον, impendens: ἀσσορσίομαι, ἀσσηρημιον, cōiunctum, appensum: ἐξορσίομαι, ἐξρησμημιον, dimissus, qui vulgò elargitus dicitur. In plusquamperfecto, ad ὀρμάομαι, πινότης, volauerat, seu volauit, pro ἐπιπότης, 300, 16. ἀπεισασίομαι, ἐξιδιδήτης, transgressus erat, augetur vtrinque, vide 343, 44. παρραρσίομαι, παρήρησ, appensus erat: κωρσίομαι, κωρρησ, profudissent. In aoristo priore indic. ad ὀρμάομαι, ἐκρήσ, partus sum:

* ἐκρήσ ἢ ἐπιπότη ἀ ἐκρήσ, quæ parta sunt, κρησίομαι, ἐκρήσ, * expertus sum: 15
Ionica sunt verso ἀ ἀλοομαι, ἠλοήσ, contusus sum: ὀρμάομαι, ὀρμησ, parauit: 15
ἠρησ, parauit, instituit: ἠπιάομαι, ἠπινήσ, mitigatus est: 15
ἠρησ.

ANNOTATIO.

[Ut hic ἀπειδοκήσ, ita supra ἀπειδοκῆμιον, 447, 20
42. frequentius tamen in his & cognatis est ἀπεισ: cum
ἀπειδοκῆσ (& ut apud Hesych. est) ἀπειδοκῆσ fit obser-
uare, infidius excipere.] ἀπαισίομαι, ἐπαισμημιον, errauimus: ἐπαισῆσ, errauerunt. In imper. κωρησ, adiunge te. In Opt. σωδινδῆσ, somnum unà caperem: ἀσθεσ, molestia afficiatur: πρησῆσ, & sycope (308, 31.) ἠρησῆσ, experiamur. In infin. δινδῆσ, dormire, cubare, & concumbere, viro succumbere: κρησῆσ, cubare, sopiri seu sopitum esse, dormire: παρησῆσ, concumbere: κρησῆσ, δινδῆσ, glorificari, decoratum esse: * κρησῆσ, lacessere: ἀπαισῆσ, obire ἢ lustrare, errare: ἀπεισῆσ, agglutinari: σωδινδῆσ, concumbere: ἠρησῆσ, vindemari, decerpi. In partic. ἀπαισῆσ, errans: ἀπαισῆσ, tristatus, dolore affectus: ἠρησῆσ, desletus: ἐπρησῆσ, ludificatus: ἐπρησῆσ, insuper mansus, post manducatus: ἠρησῆσ, laesus: κρησῆσ, excogitatus: ὀρησῆσ, coctus, tostus: ἀπαισῆσ, errans, vagatus: ἀπαισῆσ, errantes: ἀπαισῆσ, volatu raptus: ὀρησῆσ, silentio prateritus: σωδινδῆσ, qui concubuit, qui congressus coiuuit: σμησῆσ, contritus, vulneratus: ἀπρησῆσ, subactus: ἀπρησῆσ, subacta: ὀρησῆσ, ὀρησῆσ, citatus, citata: δινδῆσ, concubens, compressa: ἀσθεσῆσ, fuligine tinctum, altum: κρησῆσ, apud sequestrem depositum. In fut. pr. indicatiui, ἀπεισῆσ, adhærebit. In paulò post fut. ad φάομαι, πηφισομαι, interficiar: πηφισῆσ, & Ionice (186, 23.) πηφισομαι, interficieris.

- Ad ἰομαγ, cum penultima est α : in infin. perf. pass. πε-
 τελῶς, perfectum esse. In part. ἀποτελεισθῆναι, absolutus:
 ἀποξιομαγ, ἀπιξισθῆναι, politus: συξιομαγ, συσιξισθῆναι, ex-
 polita. In aor. pr. indic. ad στανωτίομαγ, στανωτίθην pro
 3 στανωτίθην vel στανωτίθην, occurrunt, obuiaui. [Superstium
 est στανωτίθην. apud Homerum est στανωτίθην, aor. 2. ANNOTATIO.
 medij, personæ tertiæ dualis: Il. η, ἀλλήλοισι ἢ πᾶσι στανω-
 τίθην παρὰ φηγᾶ, porro illi duo alter alteri occurrerant
 10 ἀριᾶ στανωτίθην: à Barytono στανωτίομαγ, inquit Eustath. sed
 addit, non extra analogiam fuisse si dixisset ἀλλήλοισι σ-
 τανωτίθην, veluti à circumflexo στανωτίθην. Tunc autē
 eiusdem quidem numeri esset ac personæ, sed temp.
 plusquamperf. passiui: at στανωτίθην est aor. 2. act. à Ba-
 rytono στανωτίθην, vel Circumflexo στανωτίθην, 213, 37. Pro
 15 quo profa στανωτίθην diceret, aor. 1. vt Etymologus
 quoq; tradit pro poetis στανωτίθην & ἀπλωτίθην in profa
 dici στανωτίθην & ἀπλωτίθην.] ἀποξιομαγ, ἀπιξισθῆναι, abrasus
 es: στανωτίομαγ, στανωτίθην, perfectus est. In imperat. κω-
 ταιδιδόη, reuerere. In partic. ξιδεῖς, feruescens seu ferue-
 20 scens: ξιδεῖς, rasus. Ad ἰω aut ἰομαγ, cum penult. est η :
 an perfectō act. ad ἰβίω, ἰβήκη, colani: ἰβιολήκη, secundus
 ventris nauigari: ναυηγία, Doricè (118, 40.) ναυηγία, ναυη-
 γήκη, naufragium fecerunt. [ναυηγία Ionicum esse cen-
 setur, vt etiam ναυηγός, ναυηγή & ναυηγός, cum ναυηγία,
 25 ναυηγία, ναυηγία & ναυηγός legatur apud Demosthenem,
 Lucianum, Xenophontem, & alios: dicit tamen Poly-
 bius, ἀπὸς τῆς ἠβιολήκης, non ναυηγία, & ipse in naufra-
 γij significat one. quum vero nauis ductor ac rector si-
 gnificatur, communiter quidem ναυηγός dicitur, vt ερη-
 30 πηγός, Doricè vero ναυηγός: itidemque in deriuatis.] πε-
 ρηρήκη, auisus sum: περηρήκησι, confisi fuerunt: δεδούρηκη,
 infelix fui: Δεξιφήνηκην, extremam vocem edidit, expi-
 rauit: ἀσκήω, ποικηα, exercui: οἰδέω, ἀδίκη, intumui: ἀδὴ-
 κησι & Doricè (119, 45. & 175, 24.) ἀδὴκω, intumuerunt:
 35 ἠήκηκην, habitauit: περηγηδμηκησι, iuxta edificauerunt:
 παρηγία, πεπηγήκη, dehiccebat sum: παρηγία, πε-
 ρηγηδὴκη, usque secutus es: περηγηδὴκη, περηγηδὴκη, ne-
 glexisti. In part. ἰξωθήκη, pro ἰξωθήκη, scitens: κωβή-
 ρηθηκη, pro κωβήρηθηκη, sollicitus: παρηγηδὴκη, pro πα-
 40 ρηγηδὴκη, prolapsus: ἰσολιθηκη, pro ἰσολιθηκη, lu-
 bricus: πεπηγης, vitiosus: περηγηκη, ausus, hinc περη-
 γηγης, audacter, audenti animo & cum fiducia: τὸ συρ-
 ρηγης, concessus: ἰσολιθηκη, in umbra nutritus:
 ἀδὴκη, ἰδὴκη, qui certauit: ἀδὴκη, ἰδὴκη, languens:
 ἰξωθήκη, ἀπὸ ἰξωθήκη, prius iam dehibentem: ἀπὸ ἰξωθήκη,
 ἀπὸ ἰξωθήκη

Ad ἰω πεκη-

ANNOTATIO.

factum: ἄπειρομαχόν, arte singulari & industria factū:
 πλοημόν & seu πλοήμων, stupefactus, gaudens, attonitus,
 admirans: † ἰσχυρομαχόν, sublatius. [Scribendum potius
 ἰσχυρομαχόν, vt pag. præced. v. 24. ἀπομαχόν, & su-
 pra ἀπειρομαχόν, 355, 35. quæ Ionica sunt, augmentique
 loco habent Atticam reduplicationē duarum præsentis
 initialium, 297, 25. communis enim lingua in his pro
 αρα ponit η, ἤρητο dicens pro Ionico ἀραρητο. ἰσχυρο-
 μαχόν, igitur erit pro communi ἰσχυρομαχόν, ab ἰσχυρομαχόν
 10 subtrahio, subtrahō. ἰσχυρομαχόν autem non reperitur: & si
 vel maximè inueniretur, ἰσχυρομαχόν in eo non significaret sub,
 sed super ultra, vt cum ex aliis patet, tum ex ἰσχυρομαχόν ex-
 tollo super.] hæc præcedentia *augmento destituuntur: *Excipe ἐπιφω-
 λημόν, charac, ardens, incitatus, cupiens, sunt qui non φορημόν pag. præ-
 15 ad λιομαχόν, sed ad λιομαχόν referant, vt sit dictum pro λιο-
 μαχόν, abiecto ob euphoniā tertio λ: sunt qui pu-
 tent deduci ἀ λιομαχόν, quod quomodo fieri possit, non quæ habent augmen-
 tatis video. [λιομαχόν sic format Etymologus: ἐ λιο, ANNOTATIO.
 quod est θλιω κει ἀποθνησκουσι, sit θλιω, cuius perf. θλι-
 20 λησθαι, pass. θλιθηναι, part. θλιθηνός, eiecto λ λιομαχόν
 innuit tamen etiam simpliciter deriuari posse ἀ λιομαχόν,
 quod ἐ λιομαχόν sit deriuatum. λιομαχόν autem, quod præsentis
 & imperf. passiuo vsitatum est poëtis ἐ λιομαχόν factum est,
 vt Eustath. γαίω ἐ γαίω, καίω ἐ καίω, μείω ἐ μείω promanasse
 25 tradit.] † λιομαχόν, intus latens, potest etiam referri
 ad λογιμαχόν: μιμημαχόν, imitatione factus & effectus:
 μιμομαχόν, factum, paratū: τελεμαχόν, tristatus, cruciatus:
 ἄ τελεμαχόν, afflictus: τραγωμαχόν, tragicis fabulis persi-
 mile: † περημαχόν, cruciatus, confossus: συγκακομαχόν,
 30 conflatus, in procinctu existens: † ἀγαμαχόν, corruptus:
 ἀπομιμημαχόν, ab exemplari effectus formatusq;: ἀπει-
 ρομαχόν, arrogans, inspiciens: πρὸ ἄπειρομαχόν, alta mente
 excogitatum: ἀναπλοημόν, stupefactus: ἰσχυρομαχόν,
 35 accessitus: * συμπεδιμαχόν, compeditus: ἀπομαχόν, thema habet utriū-
 que τω scilicet ἐ ἀπο-
 μαχόν, perhorrescens: κατεπλημαχόν, admirata: Nicædri enim sicho-
 ζωρεόμαχόν, ἐ ζωρεόμαχόν, viniis captus: ἀπομαχόν siue liastes πιδάωσι (quod
 ἰσχυρομαχόν, ἰσχυρομαχόν, subtrahit: σκιαμαχόν, ἰσχυρομαχόν factum est ἐ
 40 ζωρεόμαχόν, ἀπομαχόν, in umbra enu-
 pitus: κατεπλημαχόν, κατεπλημαχόν, per seordiam ponit per πιδάωσι, ut
 perdita: κατεπλημαχόν, κατεπλημαχόν, limatum, expoliturum: lut notius. attamen
 ἀπομαχόν, ἀπομαχόν, recutitus, circumcisus, sine Homerus quoque
 præputio: περυσονδίομαχόν, περυσονδίομαχόν, qui per fidem δία & πιδάωσι
 violatur, & qui fiducia fœderis violatus est: ἰλιμαχόν vel luit quæ supra re-
 ἰλιμαχόν, ἰλιμαχόν, misericordiam consecutus: ἀπομαχόν, consentur, 451, 2,
 ἀπομαχόν

ANNOTATIO. $\alpha\delta$, *absumpseras*, ab $\alpha\tau\upsilon\mu\omega\lambda\epsilon\tau\omega\varsigma$, 338, 9. $\alpha\pi\eta\mu\alpha\lambda\omega\varsigma$ *venius* est *efferauerat*, ab $\alpha\pi\tau\omega\upsilon\eta\sigma$, quod Helychio significat *inhumanus, crudelis*, vt primitiuum eius $\alpha\pi\tau\omega\upsilon\varsigma$: ambo ex $\alpha\pi\tau\omega$ & $\alpha\upsilon\tau\omega$: quomobrem etiam augmentum non cadit in prepositionem, vt supra docui pagina 289.]

In perfecto indicatiui passiuu, ad $\epsilon\sigma\theta\omega$, $\tau\omega$ $\eta\alpha\sigma\theta\omega$, $\epsilon\sigma\theta\alpha\mu\epsilon\iota$, *victus sum*: $\delta\eta\theta\omicron\mu\epsilon\iota$, $\delta\epsilon\delta\eta\theta\alpha\mu\epsilon\iota$, *spoliatus sum*: $\pi\epsilon\phi\alpha\upsilon\theta\omicron\mu\epsilon\iota$, *coronatus sum*: $\epsilon\tau\epsilon\phi\alpha\upsilon\theta\omega\tau\epsilon\upsilon$, *coronatum est*: $\zeta\eta\tau\alpha\tau\epsilon\iota\sigma$, $\epsilon\iota\sigma\omega\mu\epsilon\iota$, $\epsilon\zeta\eta\mu\epsilon\iota$, *mulctatus sum*: $\epsilon\nu\theta\omicron\mu\epsilon\iota$, $\lambda\omega\mu\epsilon\iota$, *unitus sum*: $\alpha\upsilon\tau\epsilon\tau\epsilon\tau\omicron\mu\epsilon\iota$, $\eta\mu\epsilon\tau\epsilon\tau\omicron\mu\epsilon\iota$, *cruentatus sum*: $\eta\lambda\iota\alpha\tau\epsilon\upsilon$, *sola in prosa vero non exponitur est*: $\kappa\epsilon\delta\iota\alpha\tau\epsilon\upsilon$, *arugine vitiatum est*: $\mu\epsilon\mu\omega\theta\epsilon\tau\epsilon\upsilon$, *obis dicitur, sed non sonitum edit aut edidit*, *concentu resonat*: $\tau\epsilon\tau\epsilon\sigma\pi\omega\tau\epsilon\upsilon$, *ad spem, vt Artice $\eta\tau\iota\alpha$, scalmum religatus est*: $\alpha\kappa\eta\gamma\omega\tau\epsilon\upsilon$, *alatus est*: $\epsilon\alpha\kappa\kappa\alpha\phi\alpha\tau\epsilon\upsilon$, *quoru tamen passiuus surdus factus est*. $\sigma\omega\theta\epsilon\tau\omicron\mu\epsilon\iota$, $\sigma\omega\theta\lambda\omega\tau\epsilon\upsilon$, *mutus est*, *unitus*. $\alpha\delta\epsilon\tau\alpha\tau\epsilon\upsilon$ *forma recepta est*.

ANNOTATIO. *torqueri*. [Ita legitur in vulg. Lex. sed perperam procul dubio pro $\beta\epsilon\lambda\epsilon\upsilon\sigma\theta\omega\delta$, vt apud Aristot. $\epsilon\delta\lambda\alpha\phi\omega\tau\epsilon\upsilon$ *inortum seu inflexum est*, $\alpha\beta\lambda\alpha\upsilon\sigma\theta\epsilon\varsigma$ *valgus, cui crura sic in terta sunt, vt genua eorundem, tibia verò cum pedibus extorsim tendant.*] $\kappa\alpha\kappa\omega\mu\epsilon\theta\omega\delta$, *alio sopore opprimi*: $\mu\epsilon\theta\omega\delta$, *destitutum esse, derelictum esse*: $\sigma\phi\alpha\upsilon\theta\omicron\mu\epsilon\iota$, $\epsilon\sigma\phi\alpha\upsilon\theta\omega\delta$, *rotundum seu obtusum esse*: $\epsilon\nu\sigma\kappa\alpha\phi\theta\omicron\mu\epsilon\iota$, $\epsilon\sigma\sigma\omega\mu\epsilon\theta\omega\delta$, *incrassari, indurari*: $\kappa\epsilon\lambda\epsilon\gamma\omega\theta\epsilon\tau\omicron\mu\epsilon\iota$, $\kappa\epsilon\tau\epsilon\gamma\omega\theta\omega\delta$, *dissolutum* & *infirmum esse*: $\alpha\gamma\epsilon\theta\omicron\mu\epsilon\iota$, $\eta\gamma\epsilon\theta\omega\delta$, *effertatum esse*: $\alpha\pi\tau\epsilon\gamma\epsilon\theta\omega\delta$, *exasperari, agrestem esse*: $\epsilon\nu\theta\omicron\mu\epsilon\ι$, $\eta\upsilon\theta\omega\delta$, *uniri*. In part. $\epsilon\lambda\kappa\theta\omicron\mu\epsilon\ι$, $\epsilon\alpha\kappa\omega\mu\epsilon\theta\omega$, *exculceratus*: potest & referri ad $\epsilon\lambda\kappa\theta\omicron\mu\epsilon\ι$, quod augeatur per δ , vt $\epsilon\lambda\kappa$, 286, 28.

$\epsilon\lambda\kappa\theta\omicron\mu\epsilon\ι$, ab $\epsilon\lambda\kappa\varsigma$ de $\epsilon\upsilon\phi\alpha\lambda\kappa\omega\mu\epsilon\theta\omega$, *plexus* - si antepenultima acuat, erit participiũ præfens ab $\epsilon\upsilon\phi\alpha\lambda\kappa\omega\mu\epsilon\theta\omega$, $\epsilon\lambda\epsilon\mu\mu\epsilon\theta\omega$, *purgatus*: [$\epsilon\kappa\omega\mu\epsilon\theta\omega$ *euacuatus*, & $\upsilon\phi\epsilon\kappa\omega\mu\epsilon\theta\omega$ *supra modum euacuatus*, legitur apud Polucem lib. 4. c. 25. vna cum verbo $\epsilon\kappa\omega\mu\epsilon\theta\omega$ *euacuare*, ex-
 $\mu\epsilon\theta\omega\iota\varsigma$ apud Suid. *pra purgare*: vt hæc participia tertiæ coniugationis esse sentis potius quã præteriti formã habet.

ANNOTATIO. $\epsilon\kappa\omega\mu\epsilon\theta\omega$, ab $\epsilon\kappa\omega\mu\epsilon\theta\omega$: & $\upsilon\phi\epsilon\kappa\omega\mu\epsilon\theta\omega$ apud Erotianum ex Hippocr. pro $\upsilon\phi\epsilon\kappa\omega\mu\epsilon\theta\omega$: eodemque modo simplex $\upsilon\phi\epsilon\kappa\omega\mu\epsilon\theta\omega$ citat idem Helychius pro $\kappa\upsilon\theta\omega\delta$ *vacuari*, & particip. $\upsilon\phi\epsilon\kappa\omega\mu\epsilon\theta\omega$ pro $\kappa\upsilon\theta\omega\delta$. Sed prima coniugatione apud Galenum in Lexico Hippocrateo reperies $\iota\upsilon\phi$, $\kappa\omega\mu\epsilon\theta\omega$ & passiuè $\iota\upsilon\phi\epsilon\tau\omega$, $\kappa\omega\mu\epsilon\theta\omega$ Equorum duobus.

- duobus posterioribus apud Hesych. est particip. *ἰνθῆσσε* vacuata, purgata: & verbalia *ἰνθῆσσε* atque *ἰνθῆσσε*, vacuatio, purgatio, apud Hippocratem: & compos. *ἡδῆσσε* nimia euacuatio apud Galenum, cum *αἵ τις* (id est, fibra venæ) nimium, euacuatur. *κρῖσσιμῆσσε*, rubigine obfusus: *κρῖσσιμῆσσε*, & Ionicè (118, 30.) *κρῖσσιμῆσσε*, sopitus, somnum capiens: *κρῖσσιμῆσσε*, nouata, scilicet terra, id est, *veruactum*, nouale seu noualis ager. [*κρῖσσιμῆσσε* potest etiam præsentis esse temporis, à *κρῖσσιμῆσσε*, cum apud
- 10 Theophr. legamus *κρῖσσιμῆσσε* nouare, scilicet Tellurem, indeq; sit verbale *κρῖσσιμῆσσε* nouatus, renouatus.] *δδντῶμῆσσε*, dentatum: *οἰνῶμῆσσε*, inebriatus, vinolentus: *οἰνῶμῆσσε*, vino temulenti, obry: *ωσσηλαμῆσσε*, affixus, incumbens: in præcedentibus participiis augmentum desideratur. *βῆσσιμῆσσε*
- 15 *βῆσσιμῆσσε*, inquinatus: *βῆσσιμῆσσε*, celebrata: *ζηρησσιμῆσσε*, senio confectus: *ζηρησσιμῆσσε*, elatus. [*βῆσσιμῆσσε* potest etiam per Ionicam contractionem duci è *βῆσσιμῆσσε*, vt *κρῖσσιμῆσσε* è *κρῖσσιμῆσσε*: de quo contractionis genere supra dixi pag. 373, 34. Item verius est *ζηρησσιμῆσσε*, à *ζηρησσιμῆσσε*,
- 20 *κρῖσσιμῆσσε*, exolutus viribus, *ἡττωμῆσσε*. Et v. sequi. verius est *ζηρησσιμῆσσε*, à *ζῆρησσιμῆσσε* superbus, ferox.] *ζηρησσιμῆσσε*, delectatus: *ζηρησσιμῆσσε*, geniculatus: *ζηρησσιμῆσσε*, angulosus: *δεδησσιμῆσσε*, depopulatus, spoliatus: *κρῖσσιμῆσσε*,
- 25 *κρῖσσιμῆσσε*, honoribus nimis mente externatus ac stupens: *κρῖσσιμῆσσε*, mutilatus: *κρῖσσιμῆσσε*, & syltote poëtica *κρῖσσιμῆσσε*, fastigiatus: *κρῖσσιμῆσσε*, & *κρῖσσιμῆσσε*, incultus & squalens: *κρῖσσιμῆσσε*, aqua stagnante repletus: *κρῖσσιμῆσσε*, ferratus, hastatus: *κρῖσσιμῆσσε*,
- 30 *κρῖσσιμῆσσε*, à lupo deuoratus: *κρῖσσιμῆσσε*, miniatus, minio infectus: *κρῖσσιμῆσσε*, solus, factus, destitutus: *κρῖσσιμῆσσε*, informatus: *κρῖσσιμῆσσε*, insatuius: *κρῖσσιμῆσσε*, mortuus, emortuus: *κρῖσσιμῆσσε*, incolumitate orbatus: *κρῖσσιμῆσσε*, qualitate aliqua pradiatum: *κρῖσσιμῆσσε*,
- 35 *κρῖσσιμῆσσε*, obcautus: *κρῖσσιμῆσσε*, scopis mundatus: *κρῖσσιμῆσσε*, parum inducti, turbati, inordinati. [Procul dubio scribendum *κρῖσσιμῆσσε*, à *κρῖσσιμῆσσε*, alias *κρῖσσιμῆσσε* significat etiam induratus, qui occalluit, à *κρῖσσιμῆσσε* callus, lapidosa duricies. at *κρῖσσιμῆσσε* esset prora in-
- 40 *κρῖσσιμῆσσε*. Et pro *κρῖσσιμῆσσε* rectius apud Hesych. est *κρῖσσιμῆσσε*, sine expositione. nam *κρῖσσιμῆσσε*, quod apud eum sequitur, non exponit vocem præcedentem, sed à sequentibus exponitur, vt satis patet è Suida, apud quem *κρῖσσιμῆσσε* cum iisdem interpretamentis legitur, nulla t̄ *κρῖσσιμῆσσε* facta mentione. *κρῖσσιμῆσσε* certè abigero est,

summonere & concitare: σμῆν verò (deriuatum à σμῆς
simus) *simum ac repandum efficere, retundere*: eodemque
 modo affertur compof. δόππισημωμῆν pro *repandus*.]
περὶ θαλασσωμῆν, aqua marina dilutus, aut conditus, aut
factus: περὶ θωμῆν, & θυμωθεῖς, indignatus, iratus: περὶ
 5 *χωμῆν*, pilosus: Ἀγέεστροχυμῆν, qui cirros gestat, ac
 componit capillum: ἄετι βεδοθρωμῆν, ablaqueatus: ἐγκυ-
 10 *χθισρωμῆν*, nimis accuratè ornatus: ἐγκυχθισρωμῆν, am-
 bitiosè ornata: εἰσοκυχθισρωμῆν, arrogans, mollis: ἐγκυχθ-
 15 *λινωμῆν*, frantus: καὶ περὶ κλυμῆν, pictaciis confusa: 10
 πῆ δόππισημωμῆν, regesta: ἰπποισρωμῆν, lasciuus: ἄε-
 20 *σσιαλωμῆν*, inclusus: ἐν τετράλωμῆν, cum betis cocta:
 αὐτοῦ τετραχωνωμῆν, allaqueata, coniuncta: ζημιόμομοι, ζημιω-
 25 *μῆνοι*, multati, puniti: ἐυλόμομοι, ἐυλωμῆν, ligno stratus:
 30 *ρῆκωμομοι*, ἱρρακωμῆν, pannosus, laceratus: ἱρρικωμῆν, 15
 distorta, contracta: ἱρρῦλωμῆν, rugatus: ἱστρωμῆν,
 35 *spicatus*: ἱσθρωμῆν, constricta: ἱβλωμῆν, nudus & de-
 plumis: διασπικλώμομοι siue Ἀγασπικλώμομοι, διασπικλώμῆν
 siue διασπικωμῆν, subagitata: ἰνόμομοι, ἠνωμῆν, unitus,
 40 *continuus*: σωνωνωμῆν, iunctus, unitus: ἠρωπρωμῆν, 20
 & sine augmento ἐρωπρωμῆν, rubricatus, rubia ra-
 45 *dice tintus*: ἀνωμόμομοι, λώνωμῆν, ventis agitatus: ἀπα-
 κελόμομοι, ἀπηκλωμῆν, exquisitè compositū, ad anuissim
 factum, hinc aduerb. ἀπηκλωμῆνως, bona fide, citra ullum
 50 *figmentum*: δικηλωμῆν, exactus: hinc δικηλωμῆνως, 25
 exactè: ἐξηρημόμομοι, ἐξηρηωμῆν, destructus, desolatus,
 55 *deuastatus*: ἐξημῆξωμῆν, quod & sine augmento ἐξ-
 60 *μηξωμῆν*, de curru delapsus, metaphoricè qui de sen-
 tentia aut spe decedit: ἀνωπλώμομοι, ἀνωπλωμῆν, explica-
 30 *tus*. Sequentia habent α ex o in augmento, ἀρχωμῆν, 30
 35 *ransue extensus*: ἀρχωμῆν, elatus: ἀρχωμῆν, tecta, ha-
 bens culmen: ἀπρωμῆν, putamine omi obiecta: ἀφρωμῆ-
 40 *ν*, elatus, superciliosus: κατωφρωμῆν, superciliosus,
 35 *in saeueritatem vel fastum fastidiumque compositus*: ἐξω-
 45 *στωμῆν*, dicatum consecratum: καθωστωμῆν, consecratus, 35
 40 *sceleris purus*: διονώμομοι, διονωμῆν, vino resertus: κα-
 50 *τωνωμῆν*, inebriatus, vinolentus. In plusquamperfecto,
 ad πολήμομοι, ἰπιπολήμομοι, hostis erat: περὶ ἔμομοι, ἰπι-
 55 *περὶ ἔμομοι*, & lyncope (374, 24.) ἰπιπερὶ ἔμομοι, fatatum erat: πο-
 60 *λώμομοι*, ἐπιχλωμῆν, & Ionicè (190, 15. & 300, 16.) 40
 65 *κωλώμομοι*, irati erant, irascebantur. In aenisto primo in-
 70 *dicatorum*, ad κωλώμομοι, ἐξανώμω, grauis sum: περὶ κωλώμομοι,
 75 *ἐπιπερὶ κωλώμομοι*, transuectus sum, transmissi: περὶ κωλώμομοι, trans-
 80 *fretarunt*: περὶ κωλώμομοι, ἐστωμῆν, apertus sum: ἐστωμῆν, aperie-
 85 *batur*: ἀστωμῆν, λωδωμῆν, ad virilem aetatem perueni-
 ἐπικωμῆν

- ἰπικροταγόμενι, ἰπικροταγώδην, prauulus: ἰπυλαγώδη, anti-
 quatum est: ἐνδράδη, in hydropem incidit: κροταγώδη, pro-
 sperum factum est: κροταγώδη, exiccatus est, attenuatus est:
 βροταγώδη, ἰεσώδη, celebratus est, habitus est, interponitur σ.
 5 λιμνοτάγῳ, ἐλιμνώδη, in lacum redundauit: πιστοτάγῳ, ἐπιστάδη,
 persuasus est, certus factus est: οὐστοτάγῳ, οὐστοτάγῳ, si-
 mul est crucifixus: ἐξαρξιοτάγῳ, ἐξαρξιοτάγῳ, asseratus est:
 πεναθροτάγῳ, ἐπεναστάγῳ, mortificati estis: δεμροτάγῳ, ἰδεκά-
 10 ἡστῳ, supplicio affecti aut necati sunt. [Sine diphthongo
 10 scribendum ἰδικώδη, à δικη ius, vt ἰλιμώδη, τῶν ἰλιμῶν
 palus. Et sic apud Ciceronem est, Verr. 7. ἰδικώδη, in-
 quit: hoc est, vt Siculi loquuntur, supplicio affecti ac
 necati sunt. Sed annotat Lambinus, se in duobus libris
 15 manu scriptis reperisse ἰδικωτάγῳ, quod verius esse iu-
 dico, præsertim cum id Etymologus & Suidas in hac
 20 significatione vsurpatum fuisse probet idoneis exem-
 plis. ita vt δικωτάγῳ inter alia sit iustis affici panis, vel
 panis vptensis iniusto fieri iustum, vt expiari apud Lati-
 nos, sic enim Cic. dicit, tua scelera in nostros milites ex-
 20 piauerunt.] In imperatiuo, φμώδη, obmutescere: τῶμῳδη, τῶ,
 temperetur, consolidetur. In Opt. λυσοτάγῳ, insanius, rabie
 percellaris: χροτάγῳ, lacunosus esset: κωκλωτάγῳ, pro κω-
 κλωτάγῳ, circumueniantur, vide 308, 31. & 33. In Sub-
 iunct. ἀβλωτάγῳ, abortiatur: ὠπρωτάγῳ, redigatur in carbo-
 25 nes: γλωτάγῳ, pinguitur lentescat: ἰπικυλινδρωτάγῳ, cylindro
 superinvoluto coërceatur: κρεπρωτάγῳ, exuperantior fuerit:
 ὀρωτάγῳ, rectè cederet: πωρωτάγῳ, pice linatur seu crusetur:
 πεκρωτάγῳ, eliquescat: κωξωτάγῳ, ligni habeamini, liceat
 30 vobis: ἀρωτάγῳ, paleis fuerint aspersi: ὠρωτάγῳ. * & Io-
 nicè (322, 44.) ὠρωτάγῳ, in virilem aetatem adoleseret. ὠρωτάγῳ dicitur, (à
 In infin. κρωτάγῳ, vertigine capi: μωτάγῳ, à musis eru-
 30 di: βρωτάγῳ, radices capere: σρωτάγῳ, sterilitatem pati, ὠρωτάγῳ v. 33.) Ioni-
 liberis priuari: τρωτάγῳ, excacari. In part. ὠρωτάγῳ, vir cè ὠρωτάγῳ, ab ὠ-
 35 ρωτάγῳ, vento inflatus: γρωτάγῳ, mutilatus: δρωτάγῳ, non ὠ-
 35 ρωτάγῳ, insolatus: ὠρωτάγῳ, corruptus, compressus. [Quod ὠρωτάγῳ ab ὠρωτάγῳ
 legitur etiam in vulg. Lex. cum his expositionibus, sed ὠρωτάγῳ, quod non repe-
 40 de prauato magis de prauatum, nimirū ex ὠρωτάγῳ, ritur.
 quod apud Suidam legitur, sed malè pro ὠρωτάγῳ, vt ANNOTATIO.
 non solum veteris codicis autoritas, sed ipsa etiam in-
 40 terpretatio arguit. exponit enim ὠρωτάγῳ elisus, ὠ-
 φρωτάγῳ corruptela velut extritus, ab ὠρωτάγῳ extrero. Si
 quis tamen ὠρωτάγῳ omnino retinendum iudicet, si-
 gnificabit potius eum qui elisus est vt paries, vel cuius
 parietes sunt elisi, à πῶρος, paries.] ὠρωτάγῳ, euulsus, * De ὠρωτάγῳ
 40 lasus: ὠρωτάγῳ, * oppressus: ὠρωτάγῳ, induratus, infixus: valde dubito.

Φαρμακίδεϊς, cui data est potio venenata : κροδίδεϊς, sub
 specie saltationis expressus : σαλδοῦντες, mobiles : νομφιδ-
 βείσω, quæ nupsit : κρογίδεϊς, gustu victus, assumit σ ante
 θ, pro κρογίδεϊς : sic κιλδίδεϊς pro κιλδίδεϊς, iussus. In
 5 fut. primo indic. αβειοςδῆσις, abundantior reddetur.
 Ad εἶω aut εἶομαι : in perf. act. ἔκκεχε, pro ἔκεχε, audiui. In
 part. αἰσοκροκίδεϊς, quod & sine augmento αἰσοκροκίδεϊς,
 qui inimicus est factus, offensus. In perfecto pass. παροκί-
 κρωσαι cum σ, decepit, seduxit : παροκίκρωσι sine σ, deceptus
 10 seu circumuentus est : tertia plur. Ion. (190, 15.) παροκί-
 κρωσαι, insanuerūt seu insaniebāt. In part. λιλωμένος, lotus.
 In aoristo primo infinitiui, παροκροδιδῶαι, falli, decipi.
 In part. παροκροδίδεϊς, deceptus : ἀκροδιν, auditum.

Ad εἶω.
 Ad εἶομαι.

15 Α Τ Ο Υ Ε Hæc de Characteristicis perfecti ac tempo- De iis qua ducuntur
 rum quæ cum eo cognationem habent, quomodoque à thematibus obs-
 eorum thema regulariter sit inuestigandum, dicta suffi-
 ciant. De anomalis siue iis quæ ducuntur à thematibus
 obsoletis, hîc aliud consilium non habeo, quàm id quod
 dedimus cum de aoristo sec. ageremus, 498, 5. Et hîc
 20 igitur eadem methodo, qua illic, & horum temporum,
 atque vnâ cum his (veluti antè polliciti sumus) futu-
 rorum quoque prim. atque aoristorum item primorum
 vocis act. ac med. à thematibus obsoletis ductorum, plu-
 tima exempla proferamus : & ad quæ recepta themata
 25 sint referenda, demonstramus.

Tempora ducta è cō-
 positis ab ἀίνυμι qua-
 si ab εἶω.

3 In aor. pt. indic. act. σωῆξαν, siue Atticè (401, 23.)
 ξωῆξαν, & solutione η, in εω, ξωῆσῆξαν, confregerunt : sic in
 infin. ξωῆσῆξαι, confregisse, 2. In imperat. κροτάξον, frange, 1. 1 κροτάξνυμι.
 In Opt. Æol. κροτάξεις, fragerit. In subiunct. κροτάξῃ, frangat. 2 σωῆξνυμι.
 30 76 & 77, & 88 atque 189. In futuro primo act. tanquàm Ducta è compositis
 ab εἶω, siue ab eo cōpositis, κροτεῖω, quod & Ion. (179, 15.) ab ἀγροδῶω, tanquàm
 κροτεῖω, accusabo : κροτεῖσθαι, edisserent, 7. αἰτεῖω & αἰτεῖ- ab εἶω, ἔπυ, ἰεῖω.
 ἰεῖω, predicam, 9. σωῆεῶ, patrocinator, 11. αἰτεῖσθαι, di-
 cemus, 10. ἀπεῖσθαι, lassabuntur, recusabunt, 3. In infin. κρο- 1 ἀναγροδῶω.
 35 τεῖν, & Ionicè (179, 15.) κροτεῖν, dicturum esse, 7. αἰτεῖ- 2 ἀνῆπασσαγροδῶω.
 ἰεῖν, laudare, 10. & simplex ἰεῖν, dicturum esse. In part. 3 ἀπαγροδῶω.
 αἰτεῖν, ἔπυ, & Ionicè αἰτεῖν, ἰον, &, pradicaturus : 4 ἀγροδῶω.
 αἰτεῖσθαι, edicturi, 9. αἰτεῖσθαι, & Ionicè αἰτεῖσθαι, con- 5 ἰεῖσθαι.
 sulturus, 10. σωῆεῶν, patrocinatorus, 11. παρῆεῖσθαι & 6 ἰπαγροδῶω.
 40 παρῆεῖσθαι, temerè effutians, 8. Aoristus primus veluti 7 κρογροδῶω.
 & secundus (499, 1.) fumitur tanquam ab ἔπυ, quod au- 8 παρῆεῖσθαι.
 getur per δ (286, 16. & 23.) & præsentis non futuri cha- 9 παρῆεῖσθαι.
 racteristicam seruat, 302, 6. vt in indicatiuo, ἰεῖμι, ἰεῖ- 10 αἰτεῖσθαι.
 σπυ, ἰεῖμι, dixi, isti, it : ἰεῖσθαι, potest censerī aoristi se- 11 σωῆεῖσθαι.
 cundi ab ἰεῖσθαι, vnde imperatius ἰεῖσθαι, dic, εὐλεγα :

infinit. ἔξειπέν, *efferre, reuelare*: partic. ἔξειπών, *elocutus, dicens, in medium efferens*: & ab vtro vis aoristo, in subiunct. ἔξειπυ, *edixero*,⁵. sic δέειπ, *vulgauit, gubernauit*: refertur ad δέειπυ vel ad δέειπτον: ab hoc imperatius δέειπ, *enarra*: à δέειπυ verò Indicatiuus med. δειπνέμενος, *lingua nuncupauit, & participiū δειπνέμενος, nuncupans*,⁴. ANNOTATIO. [δέειπυ cū diuulgandi significationem habet, non malè refertur ad δειπνέμενος: quum vero significat administrare, rectius à regulari δέειπυ formatur, vt ostendit non modo Homericum hemistichium, χείρης ἰμεν δέειπυσι, verum etiā istud Aristot. ὁ τὸ σύμπεπυ δέειπυ θείος: eiusque simplex non est tenuatum ἔειπυ, sed aspiratum ἔειπυ, vt satis arguunt cognata ἔειπυ & μενέειπυ.] Participium act. ἔπειπυ, *qui insuper dixit, referendum ad aorist. prim. ἔπειπυ*: at ἔπειπών, *subdens, & infinitiuus* ἔπειπέν, *postea dicere, ad secundum ἔπειπτον*,⁶. ἔπειπυ, *detulisse*, ad primum ἔπειπυ, non ad secundum ἔπειπτον. Quando tamè terminatio vtriusque aoristi est eadem, vt in toto Subiunctiuo, & in tertia persona sing. indicatiui, malim referre tempora ducta ab hoc verbo ad aoristum secund. quàm ad primum, quòd secundus in crebriori vsu versetur. Perfectū mutuatur ab ἔειπυ, quod etiam augetur per φ, 286, 16. & 19. in indicatiuo act. ἀπειπυ, *desessus sum: ἀπειπυσι, interdixerunt*,³. δειπυ, *differuit, dixit*,⁴. ἀπειπυ, *allocutus est, appellauit, dixit*,¹⁰. In infinit. ἀπειπυ, *despondisse animos*,³. In participio, ἀπειπυς, *otiosus, despondens*,⁷. ἀπειπυς, *patrocinatus*,¹¹. In indicatiuo passiuo, ἔειπυμαι, *dictus sum*,⁵. ἀπειπυμαι, *interdictum est*,³. δειπυμαι, *disputatum est, renunciatum est*,⁴. In particip. ἀπειπυς, *interdictus, vetitus: τὰ ἀπειπυα, prohibita*,³. δειπυς, *dictus*,⁴. ἀπειπυα, *dicta iussa*,¹. In plufquamperfecto, ἀπειπυς, *interdictum erat*,³. ἔειπυς, *dictum fuerat*,⁵. In paulopostfut. ἔπειπυται, *dicetur, exponetur*,⁷. Aoristus primus pass. accipitur tanquam à πέω: in indicatiuo, ἀπειπυμαι, *respondit, contrà salutatus est*,². ἀπειπυμαι, *salutatus est, appellatus est*,². In infinit. ἀπειπυμαι, *abdicari*,³. In participio, ἀπειπυς, *dictus, creatus*,¹. ἀπειπυς, *prædictus, antè dictus*,⁹. ἀπειπυς, *salutatus*,¹⁰. ἀπειπυς, *vetitus*,³.

IN Perfecto act. ἔπειπυται, *reuocauit*,⁷. ἔπειπυται, *deduxi*,³. ἀπειπυται, *adduxi*: ἀπειπυται, *adduxerunt*,⁴. In infinitiuo, ἀπειπυται, *coëgisse, congregasse*,⁵. In participio, ἔπειπυται, *qui reuocauit, i. εἰσαγορεύς, & correpta antepenultima εἰσαγορεύς, introducēs*,². In plufquam

ἄγω 332, 12.

1 ἔπειπυται.

2 εἰσαγω.

3 ἔπειπυται.

4 ἀπειπυται.

- 9 κειβάνω.
- 10 περιβαίνω.
- 11 περιβαίνομαι.
- 12 περβαίνω.
- 13 περσβαίνω.
- 14 συμβαίνω.
- 15 ύπερβαίνω.
- 16 ύποβαίνω.

περσδοήσας, adiit, 13. In particip. ἀναδοπτόνθρ, qui traduxit, qui in nauem posuit, 3. In perfecto indicat. ἀμφιβίοηκε, ἀμφιβίοηκας, ἀμφιβίοηκας, circumiui, iustrauit, isti, it, 2. περβίοηκας, processisti: περβίοηκε, praesuit, 13. ἀρχιβίοηκας, & Doricé ἀρχιβίοηκε, propius accessit, 1. συμβίοηκε, contigit, accidit, accidens est, 14. ύποβίοηκας, excessit, praesat, 15. ύποβίοηκε, subest, 16. In particip. διβίοηκας, diuaticatus: οί διβίοηκότες, qui tibias venementer diductas habent, varici, 4. ύμβίοηκας, & Ion. (236, 9.) ύμβίοηκας, ingressus, 6. ύπεβίοηκας, qui conscendit, infidens: οί ύπεβίοηκότες, insidentes, uelcti, 7. ύπεμβίοηκας, & Ionicé (172, 15. & 235, 35.) ύπεμβίοηκας, & crasi ύπεμβίως, ingressus, inscendens, 8. υπεμβίοηκας, deductus de mente, 11. περβίοηκας, progressus, transgressus, a tate prouectus: περβίοηκότες, prouecti, 12. συμβίοηκας, ότ, accidens, quod contigit. τὸ συμβίοηκότης, 15 euentu rerum attributa, hinc aduerbium συμβίοηκότης, per accidens, 14. ύποβίοηκας, ότ, unde aduerbium ύποβίοηκότης, penitus, 16. In plusquamperf. ύμβίοηκων, ingressi erant, pro ύπεβίοηκων, vt simplex βίβωσκων, (357, 17.) 6. In infin. perfecti pass. περιβίοησάθρ, prauaricatum esse, 20 uiolatum esse, 10. In particip. περιβίοησάθρ, uiolatus, retinet & assumit σ. At in aoristo primo σ abiicitur, περιβάστω, praterij. In particip. περιβάσθεις, uiolatus, 10.

ANNOTATIO.

[A περιβαίνω (vel potius περιβίοημι) regulare particip. perfecti pass. est περιβίοησάθρ, 238, 1. itaque pro περιβίοησάθρ uiolatus, non dubito quin scribendum sit περιβίοησάθρ, à περιβίοησάθρ uiolo, per vim transuerfum ago.]

- Βάλλω à βλίω.
- 1 Διβάλλω.
- 2 ύπιβάλλω.
- 3 κειβάλλω.
- 4 περιβάλλω.
- 5 περιμβάλλω.
- 6 ύπιβάλλω.
- 7 περβάλλω.
- 8 περσβάλλω.
- 9 περσδιβάλλω.
- 10 συμβάλλω sive ύμβάλλω.
- 11 ύπερβάλλω.

34 In perfecto indicatiui act. ύπιβίοηκεν, incubuit, 2. In infin. ύπιβίοηκέναι, incubuisse, 2. In particip. συμβίοηκότες, compressi, 10. In indicat. pass. περιβίοηκται, induit, 6. κειβίοηκται, decidit, 3. In infin. περβίοηκάζ, causari, excusare, 7. In particip. διβίοηκήμεθρ, traductus, suspectus, condemnatus, 1. υπεμβίοηκήμεθρ, obiectus, 4. ύπεβίοηκήμεθρ, munitus, succinctus, circumamictus: hinc aduerbiú ύπεβίοηκήμεθρως, ambitu quodam, 6. περβίοηκήμεθρ, dubius, propositus, obiectus, defensor, 7. περσβίοηκήμεθρ, dimicans pro: τὸ περσβίοηκήμεθρον, propositium, 8. συμβίοηκήμεθρ, & sine augmento ac retracto accentu, συμβέλημεθρ, obuius factus, 10. potest & cenferi praesentis temporis à σύμβλημεθρ, vide 233, 23. ύπερβίοηκήμεθρ, quae superauit omnes: aduerbium ύπερβίοηκήμεθρως, plus quam oportet, 11. περιμβίοηκήμεθρον, intercalare, id est, quod interseritur, aut interponitur, 5. In plusquamperfecto, σιωβίοηκας, & absque vllō augmento σύμβληκας, quod & Atticé (401, 23.) ύόμεληκας, 4

accurrebat congressus est: συνέλωτο, occurrebant, 10. In aor. priore indicatiui, προς ἑσθλοῦ, habui ius patronatus, 7. ἐπέλωτη ζῆμι, multa iniuncta est, 2. In Optat. προσδέξασθαι, in inuidiam adduceretur, 9. In infin. παρελθῶν, comparari, 4. συνέλωσθαι, idem, 10. In particip. ἀξέλωθεις, ἐντῶ, delatus, 1. ἐπιβῆεις, iniectus, 2. κελῶθεις, fundatus, 3. πεῶθεις, nominatus, qui habuit ius patronatus, 7. Futurum actiuum regulare est: vt κελῶσθαι, deijciam, notabo, 3. παρεβῶσθαι, figent tentoria, 7.

10 37 In perfecto indicat. pass. ὑπεβῆσθαι, subrosus est, 7. In infin. ἀξέβρωσθαι, contabuisse exesum esse, 2. In part. κελῶσθαι, comestus, absumptus, 4. ἐξέβρωσθαι, exesus, erosus, 5. In aor. primo subiunctiuui pass. κελῶσθαι, deuoretur, 4. In particip. δέβρωθεις, exesus, erosus, 1. ἐπιβρωθεις, postea in cibos sumptus, 3. πεῶθεις, in cibo praesumptus, 6. κελῶσθαι, derosus, & in particip. act. κελῶσθαι, qui deuorauit, 4. Doricum est, 167, 27.

43 In aoristo primo indicat. act. κειτερεσσε, consenuit: Γηροσσαι ἀ γηροσσαι, κειτεροσσαι, consenuerunt, ἀ κειτεροσσαι.

10 41 In participij act. perfecto, ἐκγεγαῖος, ἄτος, ἢ ἐκγεγαῖον, progenitus, progenita, 1. Ionicum est (236, 9.) pro ἐκγεγηῖος. Legitur & in indicatiuo eadem ferè forma 1 ἐκγεγαῖον, enati sunt duo: per crasim ex ἐκγεγαῖον, & istud pro ἐκγεγηῖον, quasi ab ἐκγῆα. [In perfecto qui-

25 dem dicitur ἐκγεγαῖον, vt ἐγγεγαῖον ab ἐγγίνομεν, apud Erym. ἀμφὸς ἐγγεγαῖον φασι μετῶν τε ἡλείοιο. ait ἐκγεγαῖον apud Apollonium plusquamperf. temporis est, ab ἐγγίνομεν enascor, exorior, idque ex ἐκγεγαῖον factum, non per crasim, vt ANTESIGN. placet, sed per syncopen,

30 vt satis patet ex correptione τῆ α, quod, si crasis esset, producendum foret. Rectius autem hec ex Ionico præterito γίγα quam (vt Ecy mol. vult) è medio γίγονι per syncopen formari, perspicuum est ex infinitiuo ἐκγεγαῖον, quem Hesych. citat pro ἐκγεγηῖον, enatum seu 35 exortum esse. is enim non ex ἐκγεγηῖον, sed ex ἐκγεγαῖον formari potest. nam inde Dorica epenthesi fit ἐκγεγαῖον, 182, 9. syncope ἐκγεγαῖον, Ionica apocope ἐκγεγαῖον, 182, 10. Similis syncope est in ἐμείβασαι 186, 18.] Perfectum pass. sumitur quasi à γίνομεν, ab eo cōpositis: 2

40 in infinit. ἀεζαζονῶσθαι, enasisse, 3. In particip. ἀεζαζονῶσθαι, qui superior enasit, 3. προεζαζονῶσθαι, prius factus, 4 prior, superior: προεζαζονῶσθαι, qui prius fuerunt, antiqui: τὰ προεζαζονῶσθαι, res gesta hæcenus, 4. προσεζαζονῶσθαι, qui accessit, 5. In aoristo primo participij pass. τὰ προσεζαζονῶσθαι, præternata, 2. quasi à προσεζαζονῶσθαι.

Βρώσσαι ἀ βρώσσαι
βρώσσαι.
δέβρωσσαι.
δέβρωσσαι.
ἐπιβρωσσαι.
κελῶσθαι.
κελῶσθαι.
πεῶσθαι.
υπεβρωσσαι.
υπεβρωσσαι.

ANNOTATIO.

προεζαζονῶσθαι.
προεζαζονῶσθαι.
προεζαζονῶσθαι.
προεζαζονῶσθαι.

Γνώσκω à γνώω.

- 1 γνώσκω.
- 2 ἀγνώσκω.
- 3 κτήγνώσκω.
- 4 μισηγνώσκω.
- 5 παρηγνώσκω.
- 6 παρηγνώσκω.
- 7 παρηγνώσκω.
- 8 συγνώσκω.

44 In fut. primo indicatiui medij, συγνώσκειμι, συγνώσκησιν, συγνώσκεισιν, ignoscam, ignoscet, ignoscet, 3. In perfecto indicatiui act. διζνώσκω, dyndicauis, decreui. In aoristo fec. dicitur διζνώσκων, pro eodem, 2. In partic. ἀπηνώσκως, diffusus, 1. μεταγνώσκως, penitentia ductus, 4. In perfecto participij pass. ἀπεγνώσμευ, expers, desperatus, 1. afflu- mit σ, 220, 2. κτηγνώσμευ, damnatus, reprehensus, 3. παρηγνώσμευ, praecognosci, 6. simplex in fut. primo indicatiui pass. γνώσκωσιν, secunda persona Attica (306, 33. & 37.) γνώσκωσιν, noscēris, notus, eris.

Δάω à δάω αναδάω.

47 In aor. primo infinitiui med. αναδάωσθαι, diuidere: participium, αναδάωσμευ, partitus, diuidens. In aor. 15 primo participij pass. αναδάωσται, excitata. simplicis fut- 20 turum prim. medium, δάωσμευ, intelligam, quali à δάω. [αναδάωσται procul dubio corruptum est ex αναδάωσται, quod aliquanto post sequitur, pag. seq. v. 15.]

ANNOTATIO.

Δάω à δάω αναδάω.

57 In aoristo primo partic. pass. αναδάωσται, remorsus, 20 simplicis futurum prim. med. δάωσμευ, morsum insigam.

Δείκνυμι à δείκω.

- 1 δείκνυμι.
- 2 επιδείκνυμι.

54 In aor. primo indicatiui act. δίδειξεν, & deperdita subiunctiua vocali δίδειξεν, indicauit, cordis fuit, audiuit, accepit, 1. simplex εδειξεν, & sine augmēto εδειξεν, ostendit. In perf. part. pass. επιδείξμευ, qui specimen prauit, 2. 25

Δίδωμι à δίδωμι.

- 1 δίδωμι.

51 In fut. priore indicat. medij, εὐδένωσμευ, indigebo, 1. In aoristo priore indicatiui passiuī, επιδένωμαι, indignifit, tibi defuit, 2. [Quod legitur etiam in Indice: sed vsitatius επιδένωμαι, cum augmento, in carmine quoque.] In

ANNOTATIO.

- 2 επιδίδωμι.
- 3 κηλαδ.
- 4 παροδ.

Optatiuo, κηλαδένωμαι, precetur, precari queat, 3. In parti- 30 cipio, παροδένωμαι, indigeni, 4.

Δίω, vide 363, 2.

- 1 επιδέω.
- 2 κηλαδένω.
- 3 παροδένω.
- 4 κηλαδένω.

In aor. primo indicatiui, κηλαδένωμαι, deligarunt, 2. In subiunctiuo act. κηλαδένωσαι, coniunxerint, conuicerint, 2. In perf. indicatiui pass. επιδέμευ, alligatus est, 3. In part. επιδέμευ, obligatus, 1. κηλαδένωμαι, velatus, 2. κηλαδένωμαι, calceatus, adharens: hinc aduerb. κηλαδένωμαι, calceatē, cū calceis, 4. παροδένωμαι, addicti, alligati, 3. In aor. primo partic. pass. παροδένωμαι, alligatus, 3. [δέωσμευ cum suo comitatu rectius ad δίδωμι refertur, 238, 1.]

ANNOTATIO.

Διδάσκω à διδάσκω.

- 1 διδάσκω.
- 2 διδασκω.

59 In aoristo primo indicatiui medij, διδάσκωσιν, 40 & contractione Attica (311, 15.) διδάσκωσιν, ante docuit, à διδάσκωσιν.

65 In fut. primo indicatiui act. διδάσκωσιν, addam: επιδύσκεισιν, proficiet, 6. εὐδένωσται, remittetis: εὐδένωσται, remittent, 5. διδασκωσιν, tradent, 3. In infi. simplex διδάσκωσιν, & Dor. 182, 8. διδάσκωσιν.

Εἶμι ἀβ ἴω ῥό εἴω.

- 1 ἄνομις.
2 ἀνοπέμις.
3 ἀνοπέξομις.

97 In fut.indic.medij, ἐπιπέσομαι, vadam.^{8.} vide 318, 2. 2.
In aor.pr.indicatiui act. μετήσομαι, adibant,^{12.} ἐπιπέσομαι, re-
dibant,^{9.} vt simplex ἦσαν, 318, 2. quod & soluta diph-
thongo ἦσαν, ibant: vnde ἀποπέσομαι, accesserunt: sunt qui
per metathesin legant ἀποπέσομαι, tendebant, adierunt,^{18.}

ANNOTATIO. [Nec compos. ἀποπέσομαι, nec simplex ἦσαν, apud vllum
ē Græcis Lexicographis inuenire potui, aut consenta-
neam eius tuendi rationem excogitare. quapropter vi-
tiosa transpositione deprauatū opinor ē ἀποπέσομαι, quod
posuit verū præcedente. & quod sequitur μετέμις dici-
tur etiam Ionicē (118, 31.) pro μετέμις, à μετέμις dimitto,
remitto, omitto.] ἐπιπέσομαι, se subduxerunt,^{22.} In infin.

- 4 ἀνοπέσομαι.
5 ἀπέμις.
6 ἀνοπέμις seu ἴσομις.
7 ἴσομις.
8 ἐπέμις.
9 ἐπένομις.
10 ἐπέξομις.

ἐπιπέσομαι, in sublime ac sursum tendere,^{1.} In præterito perf.
act. † μετέμις, præterijt,^{12.} in voce verò media dicitur
μετέμις, adijt, vt simplex ἦσα, ἦσας, ἦσα, per solutionem di-
phthongi pro ἦσα, ἦσας, ἦσα, 317, 40. vnde etiā ἀπέμις, ἀπέ-
μις, perueni: ἀπέμις, perueniturum erat, peruenisset,^{15.}
ἀποπέμις, obuenit,^{18.} ἀποπέμις, præterijt,^{13.} ἀποπέμις, idem,^{14.}
κατέμις & κατέμις, descendit seu descendebat,^{11.} [κατέμις

ANNOTATIO. Ionicum est, κατέμις commune. nam ē simplici εἶμι (quod
Hesych. etiam agnoscit, exponens ἐπιπέσομαι, proficisce-
batur) per ectasin fit ἦμι, Ionica dialysij ἦμι. sunt autem
hæc, vt ANTESIGN. quoque notauit, non modo perf.
medij, sed etiam imperf. vel aor. 2. actiui. prima per-
fecti medij legitur apud Herodot. pag. 10. ἐπεπέσομαι ἦσα 15
ἀεθλον τεῖοςδε, non adierim tale certamen: prima aor. 2.
act. apud Nonn. 184. ὑμῖν ὅτι πῶτα δῆμιον, quia vobis hæc
percurri, id est, dixi.] Istud potest censerī aoristi secun-
di, 319, 11. In plusquamperf. ἀπέμις, abieram,^{5.} εἶσομαι, intra-
ueram,^{6.} ἐπέμις, ἐπέμις, ἐπέμις, adieram, as, at,^{8.} ἀπέμις, cir-
cumibam, itē circumibat, pro ἀπέμις,^{15.} sic ἀπέμις, adibam,
& idem quod ἀπέμις, adibat, accedebat,^{18.} ἀποπέμις, con-
trā exiuerat,^{3.} εἶσομαι, in memoriam veniebat, subibat, in-
cessabat seu incessit,^{6.} ἐπέμις, adibat,^{8.} μετέμις, descendebat,^{12.}

- 11 κατέμις.
12 μετέμις.
13 πέξομις.
14 ἀποπέξομις.
15 ἀπέμις.
16 ἀπέμις.
17 ἀποπέμις.
18 ἀπέμις.
19 ἀπέμις.
20 ἀνοπέμις.
21 ἀνοπέμις.
22 ἀπέξομις.

κατέμις, idem: κατέμις, descendebamus seu descendimus:
κατέμις, descendebant seu descendebant,^{11.} ἀποπέμις, accede-
bat, superabat,^{13.} ἀποπέμις, progrediebatur, procedebat,^{16.}
ἀποπέμις, antè ascendebat,^{17.} ἀποπέμις, simul exhibat,^{20.} &
simplex ἦσα, ibat. ἀπέμις, & syncope (365, 2. 4.) ἀπέμις, re-
grediebatur: tertia pluralis Attica (318, 1. & 300, 13.) ἀποπέ-
σομαι, in occursum iere vel ierant,^{2.} ἀποπέσομαι, è con-
uerso exierant,^{3.} ἀποπέσομαι, irruerunt,^{10.} ἀποπέσομαι, accede-
bant,^{18.} ἀποπέσομαι, reconciliabantur,^{19.} ἀποπέσομαι, simul
exierunt,^{20.} ἀποπέσομαι, paulatim abibat,^{21.} Aor. 2. sumitur
ab

ab εἰω, 318, 3. vnde † ἴσιον, *ingressus sum*,⁶. ἔξιον, *exiui*,⁷.

78 In aor. primo indicat. κρηλασε, *duxit in minuta*,⁶. Ελαῖνα ab ἔλα. παρήλασε, *currum egit, prodire fecit*,⁷. In infin. ἐπιλάω, 1 ἠντιπελαῖνα. *intulisse*,⁵. κρηλάσω, *coire. σφοδρώσω*, *antē equitare*,⁹. 2 ἠντιπεξελαιῖνα. In part. ἠντιπελαῖος, *repellens*,¹. ἠντιπελαῖοσσι, *contra* 3 ἀπιλαῖος. *equitantes in occursum progressi*,². In perfecto indicatiui 4 ἐξελ. act. ἀπῆλακα, & cū Attica reduplicatione (297, 23.) 5 ἀπιλάω, *ablegavi*,³. ἐξήλακα, *expuli*,⁴. In part. ἐξήλα- 6 κηλαῖος, *qui eiecit*,⁴. In plusquamperfecto παρεξήλακα, 7 παρελαῖνα. In participij pass. ἀπιληλαῖος, *submotus, pulsus*,³. ἐξήλα- 9 λαῖος, *eiectus: ἐξήλακα ποιήματα, ductilia opera*,⁴. 10 σινιλαῖνα. In aor. primo infin. pass. σινιλαῖωσσι, *compulsos esse*,¹⁰. In part. ἐξηλαῖος, *exactus, expulsus*,⁴. σινιλαῖος, *cōpulsus*,¹⁰.

98 In aor. pr. infinitiui act. ἐπίσαι, & ποῖτικῆ (172, 29.) Ἐνώ vel ἔνωμι ab ἐπίσαι, *inducere: sic in infinit. medio, ἐπίσαιω, idem*,³. In aor. pr. indicat. medij ἐξείσατο, & ποῖτ. detracto au- 1 ἀμφινῶ. gmento & geminato σ, ἐξείσατο, *indutus est*,⁵. sic in 2 δῖνῶ. infin. ἐξείσατο, *inducere: & simplex in fut. indicat. act.* 3 ἐφινῶ. 20 ἔσο, pro ἔσθ, *indueri: & in plusquamperf. pass. ἔισο pro ἔισθ* 4 κρηνοῖω. *vel ἔισθ, indutus eras vel esses. In perf. part. pass. δειμῶ, 5 ἐπεινώ. bene vestitus*,². [Sed rectius diuise scribitur ἐπεινώ, & in margine ἐπεινώ, vt supra docui in pag. 296, 15.] ANNOTATIO. ἐφειμῶ, & ποῖτικῆ (172, 29.) ἐπειμῶ, *indutus*,³. κη- 25 δειμῶ, & ποῖτικῆ κηδειμῶ, *tectus, densus*,⁴. ἐπειμῶ, *induti*,⁵. augmento destituitur.

87 In fut. indicatiui medij, ἠντιπέρισσομαι, *vicissim percontabor. simplicis perfectum passiuum sine augmento ἔρημαι, volo interrogare.* ἔρημαι ab ἐρημαι ἠντιπέρισσομαι.

79 In fut. indicatiui med. ἀπιλάσομαι, *abibo*,². ἐπιλάσομαι, *accodam*,⁴ κρηλάσομαι, *abibo*,⁵. παρελάσομαι, *pra- 1 ἀντιπέρισσομαι. superabo: παρελάσομαι, & Ionicῆ (186, 23.) παρελάσομαι, superabis: παρελάσομαι, transibunt*,⁶. περλάσομαι, 2 ἀπέρσομαι. 3 ἐξέρσομαι. 4 ἐπέρσομαι. 5 μετέρσομαι. 6 πετέρσομαι. 7 ωτέρσομαι. 35 λάσομαι, *adituum esse*,⁸. ἀνιλάσομαι, *ascensurus*,¹. 8 πετέρσομαι.

91 & 92. In fut. primo infinitiui act. σὺν ἐδέρησθαι, ὑπὸ ἐδέρησθαι, *excogitaturum, simul inuenturum esse*,⁴. In aor. primo med. ἐφδέρησας, & syncope (365, 11.) ἐφδέρησας, *consecutus 1 ἐφδέρησας. est, accepit, reperit*,². pro simplici δέρεμι, ω, ας, inueni- 2 ἐφδέρησας. 40 tur Attico & Æolico more (286, 35. & 120, 33.) ἠντιλάω, 3 παρεδέρησας. ἠντιλάω, *inueni, isti, it*. In perfecto participij pass. ἐδέρη- 4 σῶ, *qui compertum habet*,¹. παρεδέρησῶ, *fictus, adinuentus: τὸ παρεδέρησῶν, excogitata cauillatio*,³. In aor. primo subiunctiui pass. παρεδέρησῶ, *compertum fuerit*,³.

210 & 211 In futuro indicatiui act. κρηλάσομαι, *possidebit: ἔχει ἢ ἔχει ἔχει*. κρηλα

- 1 εὐίζω.
- 2 ἐξίζω.
- 3 κατέγω.
- 4 παίζω.
- 5 πεσκατέγω.
- 6 πεσίζω.
- 7 σπίζω.
- 8 ὑπίζω.

καταλαμβάνουσιν, *appellent, occupabunt*,³. In infin. καταλαμβάνου, *occupaturum esse*,³. simplex ἐξείν, 381, 13. & Doricē (182, 7.) ἐξείνδου, *habiturum esse*. In perfecto indicatiui act. ἐξέζων, *excellui*,². πεσίζων, *astitit*,⁶. ὑπίζων, *subijt*,⁸. In part. κατέζων, *detentus sum*,³. παίζων, *fecisti*,⁴. In 5 part. κατέζων, *detentus*,³. παίζων, *qui prabuit*,⁴. In aor. pr. indicatiui pass. tanquam ἀπέμεινον, *habserunt*,¹. In Subiunct. σπείζων, *cohibeatur*,⁷. In infin. σπείζων, & simplex σπείζων, *cohiberi*. In particip. κατέζων, *coercitus*,³. πεσκατέζων, *antē coercitus*,⁵. 10

Ἐψα ἀβ ἐψά
εναφέψω.

95 In aoristo primo participij act. εναφέψων, *qui incocxit*. In pass. εναφέψων, & in perfecto sine augmento εναφέψων, *quod & Ionicē (118, 30.) εναψήψων, in aliquo cocitus*.

Ζδζνμι à ζδζω.

100 In aor. primo indicat. act. παρίζδζω, *admiscui*,⁵. 15
 πεσείζδζω, *adiunxit*,⁷. σπείζδζω, *copulauit*,⁸. In infin. κατέζδζω, *castra ponere*,⁴. συγκεζδζω, *connubio iungere*,⁹. In part. παρεζδζω, *admiscens*,⁵. ὑπεζδζω, *qui iunxit* : in medio, ὑπεζδζω, *idem*,¹⁰. In perfecto pass. σπείζδζω, *coniunctus est*,⁸. συγκεζδζω, *pro συ- 20*
 κατέζδζω, *conflictatus est & vexatus*,⁹. ὑπέζδζω, *iunctus est*,¹⁰. κατέζδζω, *obstricti estis*,⁴. In part. διεζδζω, *minor, disinctum*,¹. ἐπέζδζω, *quod & line augmento 25*
 ἐπέζδζω, *conmixtus*,³. παρεζδζω, *uittiosē distinctum*,⁶. σπείζδζω, *coniugatum*,⁸. simplex ἐζδζω, 15
 ἔδζω, & sine augmento ἐζδζω, *iunctus*. In aor. primo, σπείζδζω, *coniunctus est*,⁸. In particip. ἐζδζω, & poetice (249, 27.) ἐπέζδζω, *iunctus*,².

- 1 ζέζδζω.
- 2 ἐπέζδζω.
- 3 ἐπέζδζω.
- 4 κατέζδζω.
- 5 παρεζδζω.
- 6 παρεζδζω.
- 7 πεσείζδζω.
- 8 σπείζδζω.
- 9 συγκεζδζω.
- 10 ὑπεζδζω.

Ζωνά à ζώω.

101 In aoristo primo med. ἀεζώνω, *praeinctus est* : ἀεζώνω, *accincti sunt*,³. In imperat. ἀεζώνω, *prae- 30*
 gere,³. In perfecto participij act. ἀεζώνω, *succingens*,⁴. In infin. pass. ἀεζώνω, *cinctum esse*,³. In particip. ἀεζώνω, *exauthoratus*,¹. διεζώνω, *brachati*,². ἀεζώνω, *praeincti*,³. In aor. primo infinitiui pass. ἀεζώνω, *recinctum esse*,¹. 35

- 1 δαζώνω.
- 2 ἀεζώνω.
- 3 ἀεζώνω.
- 4 ὑπεζώνω.

Ἰνμι ἀβ ἰω.

99 In fut. primo indicatiui act. μείνω, *dimittam*,¹⁵. 35
 παρίνω, *admittam, sinam*,¹⁶. σπείνω, *intelligam*,²⁰. ἐπένω, *immittes, urgebis*,⁸. ἐπένω, *dimittet*,¹¹. ὑπενω, *superabit*,²¹. simplex ἰνω, *mittet*. παρίνω, *sinemus, permittemus*,¹⁶. In infin. ἰνω, *proiecturum esse, soluturum seu 40*
 nauigaturum esse,⁴. μείνω, *relicturum esse*,¹⁵. παρίνω, *dimissurum esse*,¹⁶. In indicatiuo, μεδῖνω, *inubebo, imponam*,⁸. παρίνω, *omittam*,¹⁶. ἀεζώνω, *profundam, proijciam* : ἀεζώνω, *proferet, emittet*,¹⁸. In Optat. ἀεζώνω, *dimitterem*,⁴. In infin. ἀεζώνω, *permissurum esse*,¹⁸.
 In

- 1 ἐπένω.
- 2 ἀεζώνω.
- 3 ὑπεζώνω.
- 4 ἀφίνω.
- 5 δαζώνω.
- 6 ἐπένω.
- 7 ἐπένω.
- 8 ἐπένω.
- 9 ἀεζώνω.

In particip. ὑποσείδω, *submissurus, cessurus*,²². In aor. 10 ἐμπείρηται.
 pr. indicatiui act. ἐφίκα, *immisi*,⁸. futuri characteristica 11 ἔξωται.
 non feruatur, 302, 6. ὑφικας, *desististi*,²². ἀνήκε, *compulsi*,¹. 12 ἐπιπέσθηται.
 ἀφίκα, *liberauit*,⁷. ἐναφίκα, & Ionicè (118, 30.) ἐναπήκα, 13 καδίηται.
 5 *inseruit, immisit*,⁹. ἐφίκα, *immisit*,⁸. καθήκα, *quod* & Io- 14 καθιφέται.
 nicè (118, 30.) καθήκα, *misit, deiecit*: sic καθήκα & 15 καδίηται.
 καθήκα, *dimiserunt*,¹³. παρεξήκα, *superfedit*,¹⁷. ὑφίκα, *sub-* 16 παείηται.
misit,²². ἀποπέσθηκα, & poëtice (198, 16.) ἀποπέσθηκα, *di-* 17 παρεξήκα.
misit,⁵. sic ἀπέκα, *emisit, edidit*,¹. ἐφίκα, *impulit*,⁸. ἐπι- 18 πέσθηται.
 10 πέσθηκα, *transmisit, immisit*,¹². ἀπέσθηκα, *admisit*,¹⁹. κα- 19 πέσθηται.
 φάκα, *subtraximus*,¹⁴. παράκα, *dimissimus*,¹⁶. In indi-
 catio med. ἀνήκα, *sustulit*,². [At in tollendi signi- A N N O T A T I O.
 ficatio verius dicitur ἀνήκα, ab Ionico ἀνήκα pro
 communi ἀνήκα siue ἀναφέρα, *subueho, in altum fero*,
 15 *item refero*. ἀνήκα vero, à quo ἀνήκα deducit, sicubi
 reperitur, significat potius rursus immitto, vel sursum
 immitto.] πέσθηκα, *dimisit, prodidit*: πέσθηκα, *prodi-* 20 στήται.
dit,¹⁸. In infin. πέσθηκα, *proiecisse*,¹⁸. In perfecto indi- 21 πέσθηται.
 catio, act. πέσθηκα, *deduxit*,¹⁶. In Optat. πέσθηκα, *occafio* 22 ὑφίκα.
 20 *data fuerit*,¹⁶. In subiunct. πέσθηκα, *promptum fuerit*. In 23 ὑπέσθηται.
 plusquamperfecto, πέσθηκα, *dimiserat*,¹⁶. In indic. pass.
 πέσθηκα, *dissolutus sum*: item *admisit*,¹⁶. πέσθηκα, *pro-*
iectus sum, *permissus sum*,¹⁸. ἀπέτα, *dissolutus est, remis-*
sum seu permissum est,¹. ἀπέτα, *licitum est*, *permissum*
 25 *est*,⁴. ἐπέτα, *idem*,⁸. πέσθηκα, *dimissum est, neglectum est*:
πέσθηκα, permiserunt, admiserunt,¹⁶. πέσθηκα, *perierunt,*
amissi sunt,¹⁸. In infin. ἀπέτα, *solutum esse, laxatum esse*
 ἐπέτα, *apertū*,¹. ἀπέτα, *absolui*,⁴. καπέτα, *dimitti, indi, irrum-*
perere,¹³. πέσθηκα, *proiectum esse, neglectum*,¹⁸. In part. ἀπει-
 30 ῖται, *licenter agens, vagabundus*: ἀπειτα, *attributa*,¹.
 ἐμπείρηται, *fractus, debilitatus*,¹⁰. ἐπέτα, *permissus*,¹¹.
 ἐπέτα, & poëtice (172, 29.) ἐπέτα, *immisus*,⁸. με-
 θέτα, *pratermissus*,¹⁵. πέσθηκα, *dimissus*,¹⁶. ἀπέτα-
 35 ται, *amissus: nè ἀπέτα, amissa*,¹⁸. ὑπέτα, *concessa, per-*
missa, id est, cui concessum est,²². ὑπέτα, *remissus*:
 hinc aduerbium ὑπέτα, *remissè*,²². In plusquam-
 perfecto, καπέτα, *submissum seu longum habebat*,¹³. πε-
 40 πέτα, *praterierat, neglectū erat*,¹⁶. In aor. pr. ἀπέτα, *mibi*
permissum est, dicitur & ὑπέτα, 353, 12. & sine augmento
 ἀπέτα: ἀπέτα, *defecit*,⁴. In subiunct. ἀπέτα, *repuletur*,⁴.
 παρεξήκα, *abiectus fuerit*,¹⁶. ἀπέτα, *restringantur*,¹. In infi-
 nitio, ἀπέτα, & ἐτάσι ἀπέτα, *immisum esse*,⁶.

113 In perfecto part. pass. καπέτα, *deueniens*,¹. In 1 καπέτα ab ἵκηται.
 plusquamperf. ἀπέτα, *prius abierat*,². simplex ἵκη, *ve-* 1 καπέτα.
 nerat seu venit, vt sit aoristi fec. per syncopen, pro ἵκη. 2 ἀπέτα.

ἵπταμι ἀ πάλιν
ἐφίπταμαι.

ἵστημι ἀ σῶω.

1 ἰσῆσται.

2 ἰσῆσται.

3 ἰσῆσται.

4 ἰσῆσται.

5 ἰσῆσται.

6 ἰσῆσται.

7 ἰσῆσται.

8 ἰσῆσται.

9 ἰσῆσται.

10 ἰσῆσται.

11 ἰσῆσται.

12 ἰσῆσται.

13 ἰσῆσται.

14 ἰσῆσται.

15 ἰσῆσται.

16 ἰσῆσται.

17 ἰσῆσται.

18 ἰσῆσται.

19 ἰσῆσται.

20 ἰσῆσται ἴσο ἔ-
νισται.

21 ἰσῆσται.

22 ἰσῆσται.

23 ἰσῆσται.

24 ἰσῆσται.

25 ἰσῆσται.

26 ἰσῆσται.

184 In futuro medio, ἐπιπῆσται, aduolabo. Infinitiuus, ἐπιπῆσται, aduolaturum esse.

206 In fut. primo indicatiui act. ἐπιπῆσται, locabo, ¹⁰ κα-
ταπῆσται, praeficiet: καταπῆσται, praeficiemus, delegabimus, ¹³.
In indicatiuo med. ἀποπῆσται, deficiam, ⁴. ἀπεπῆσται, fug-
giam, ¹⁷. καταπῆσται, redigerur, ¹³. ἀπεπῆσται, perueniet, ¹⁷.
simplex πῆσται, quiescet: καταπῆσται, recidemus, ¹³. ἀπο-
πῆσται, proponemus, ²⁵. Infin. παρῆσται, subituum
esse, ¹⁵. Particip. ἐπιπῆσται, & poetice (249, 27.) ἐπιπῆ-
σται, qui imminet, ⁸. In aoristo primo indicatiui act. ¹⁰
ἐξίπῆσται, eripuit, ⁹. ἐπίπῆσται, locauit, praefecit, ¹⁰. κατέπῆσται, con-
stituit, ¹³. παρῆσται, ostendit, ¹⁵. παρῆσται, adhibuit, ¹⁶.
ἀπέπῆσται, cinxit, obfedit, circumegit, ¹⁷. κατέπῆσται, produxit,
supposuit, ²⁵. ἐπίπῆσται, praefecerunt, inhiuerunt, ¹⁰. κατέ-
πῆσται, inuulerunt, redegerunt, ¹³. ἀπέπῆσται, conscribent, ¹⁵
decurabant, ²¹. Imp. παρῆσται, producit, expedi, ¹⁵. Opt.
καταπῆσται, cooptarim, ¹³. παρῆσται, ob oculos exhi-
beam, ¹⁵. simplex πῆσται, stans, sistam, sistas, ἀναπῆσται, &
Atticè siue Æolicè (181, 1.) ἀναπῆσται, submoueret, ¹. Sub-
iunct. παρῆσται, sistat, ¹⁵. μετέπῆσται, moueantur, ¹⁴. Infin. ¹⁰
ἀναπῆσται, efficere, erigere, ¹. ἀναπῆσται, excitare contra, ³.
ἀναπῆσται, auertere, restituere, ⁴. ἀναπῆσται, constituere, in-
stituere, ⁷. ἐπιπῆσται, praeficere, cōsiderare, ¹⁰. καταπῆσται, redi-
gere, efficere, ¹³. μετέπῆσται, mutare, ¹⁴. παρῆσται, exhibere,
probare, ¹⁵. ἀπέπῆσται, adduxisse, ¹⁷. πῆσται, prostituere, ¹⁸. ²⁵
ἀπέπῆσται, ultra sollicitare, trahere ad deflectionem, ²⁰.
πῆσται, confirmare, coniungere, cōparasse, ²¹. simplex πῆσται,
statuere, sistere. Part. ἀναπῆσται, euerrens, ¹. ἀναπῆσται, diri-
mens, ⁶. ἐπιπῆσται, & poetice (249, 27.) ἐπιπῆσται, animo in-
cumbens, ⁸. ἐπιπῆσται, quum adhibuisset, qui adhibuit, qui ³⁰
collocauit, ¹⁰. κατέπῆσται, compellens, ¹³. παρῆσται, sistens,
ostendens, ¹⁵. παρῆσται, iuxta collocans, ¹⁶. ἀπέπῆσται,
redigens, cingens, ¹⁷. ἀπέπῆσται, adiungens, corrugans, contra-
hens, conglobans, ²¹. ἀπέπῆσται, substituens, proponens, ²⁵.
simplex πῆσται, statuens, πῆσται, statuentes. In indicatiuo ³⁵
med. ἀπέπῆσται, ad deditionem compulit, ¹⁵. ἀπέπῆσται,
formauit, ²¹. ἀπέπῆσται, constituit, ²⁵. ἐπιπῆσται, institui-
mus, ⁸. ἀπέπῆσται, subegerunt, ¹⁵. ἀπέπῆσται, & sine aug-
mento ἀπέπῆσται, sistebant, ¹⁷. παρῆσται, proposue-
runt, ¹⁸. ἀπέπῆσται, constituerunt, constarunt, suscitauerunt, ⁴⁰
sollicitauerunt, ²¹. Imper. καταπῆσται, constitue, ¹³. Subiunct.
καταπῆσται, diuiserimus, ⁶. παρῆσται, statuamus,
subigamus, ¹⁵. Infin. ἐπιπῆσται, instituisse, ⁸. καταπῆσται,
confirmare, constituere, ¹³. πῆσται, fingere, formare, consti-
tuisse, ²¹. Particip. καταπῆσται, iniens, constituens, ¹³.
παρῆ

παρὰ ἑαυτοῦ ἀποδοῦναι, recuperans, cōsistens, ¹⁵. ἀποδοῦναι ἀποδοῦναι, praetendens, plus tribuens: item qui praefecit, ¹⁸. ἀποδοῦναι ἀποδοῦναι, qui instituit, qui supposuit, ²⁵. In perf. indicatiui act. ἀποδοῦναι, restitit, ². δις ἑαυτῷ, disto, diducor, sum discretus, ⁶.
 5 ἀποδοῦναι, praesides, praes, ¹⁸. δις ἑαυτῷ, differi, dissidet, distat, ⁶.
 ἐπίσταντες, cōtrouersum manet, commissum est, instat, urget, ⁸.
 κατὰ ἑαυτῷ, fuit, est, constat, ¹³. μετὰ ἑαυτῷ, demigravit, immutatū est, ¹⁴. ἀπὸ ἑαυτῷ, venit in mentē, astat, admotus est, ¹⁵.
 ἀπὸ ἑαυτῷ, cessit, euasit, euenit, ¹⁷. σὺν ἑαυτῷ, constat, ²¹. ἐπι-
 10 ἑαυτῷ, in rerum naturam extitit, ²⁵. Infin. ἐπιἑαυτῷ, quod & ἐπιἑαυτῷ, dementatum esse, ⁹. σὺν ἑαυτῷ, consistere seu constare, ²¹. ὑπὸ ἑαυτῷ, in rerum naturam existere, ²⁵.
 Part. ἀποδοῦναι, abstrictus, auulsus, distinctus, qui abstinet, ⁴.
 ἐπίσταντες, adhuc vigens, nondū finitus, ⁸. ἐπιἑαυτῷ, digressus, ¹⁵.
 15 deductus de mente, pauens, ⁹. ἐπιἑαυτῷ, imminens, aduentans : ἐπιἑαυτῷ, praefecti, ¹⁰. κατὰ ἑαυτῷ, & Ionice (118, 30.) κατὰ ἑαυτῷ, qui est, ¹³. μετὰ ἑαυτῷ, qui demigravit, ¹⁴. παρὰ ἑαυτῷ, ἀπὸ ἑαυτῷ, astans, ¹⁵. ἀποδοῦναι, praefectus, superpositus, ¹⁸. ἀποδοῦναι, adiūctus, ¹⁹. σὺν ἑαυτῷ, & Att. (401, 23.)
 20 ἐπιἑαυτῷ, constans, cōpactus, ²¹. ἀπὸ ἑαυτῷ, sublatus, ²⁴. ἀπὸ ἑαυτῷ, subleuctus, ²⁶. simplex ἑαυτῷ, stans : ἀπὸ ἑαυτῷ, erecti, ¹. ἀπὸ ἑαυτῷ, aduersarij, ². ἀπὸ ἑαυτῷ, qui circumsteterunt, ¹⁷. παρὰ ἑαυτῷ, praefecti, ¹⁸. ἐπίσταντες ἀπὸ ἑαυτῷ, contestata lis, ⁸. κατὰ ἑαυτῷ, constituta, ¹³. μετὰ ἑαυτῷ, qua
 25 defecit, ¹⁴. σὺν ἑαυτῷ, communi consensu comparata, ²¹. simplex ἑαυτῷ, stans : ἑαυτῷ ἡλικία, matura aetas, ἀπὸ ἑαυτῷ, remota, ⁴. κατὰ ἑαυτῷ, constitutum, fixum : ἀπὸ ἑαυτῷ, composita, pacata, tranquilla, ¹³. κατὰ ἑαυτῷ, excrementa alui compactiora, ²¹. ἀπὸ ἑαυτῷ, praeceteris eminentia, ²⁴. ὑπὸ ἑαυτῷ, quod subsistit, quod in rerum naturam cadit, ²⁵. Est & alia horum participiorum forma, de qua 235, 34. & 236, 2. ἐπιἑαυτῷ, ἀπὸ ἑαυτῷ, imminens, praefectus, praes, ¹⁰. ἐπιἑαυτῷ, post concretus, ¹². ὁ & τὸ κατὰ ἑαυτῷ, τὸ κατὰ ἑαυτῷ, constitutus & constitutum, ¹³. παρὰ ἑαυτῷ, qui praesto
 35 est, ¹⁵. παρὰ ἑαυτῷ, ante stans, praes eminentissimus, praefectus, ¹⁸. ἀπὸ ἑαυτῷ, qui non cedunt, ². ἐπιἑαυτῷ, principes, ¹⁰. κατὰ ἑαυτῷ, constituti, ¹³. παρὰ ἑαυτῷ, qui astant, ¹⁵. ἀπὸ ἑαυτῷ, praefecti, τὸ ἀπὸ ἑαυτῷ, ante stantibus, ¹⁸. σὺν ἑαυτῷ, ἀπὸ ἑαυτῷ, insurgens, τὸ ἀπὸ ἑαυτῷ, insurgentes, ¹.
 40 ἐπίσταντες, ἐπίσταντες, inita, constata, a, ⁸. κατὰ ἑαυτῷ, κατὰ ἑαυτῷ, cōfirmata, a, ¹³. παρὰ ἑαυτῷ, qua praest, τὸ παρὰ ἑαυτῷ, ¹⁸. ὑπὸ ἑαυτῷ, subsistens, ²⁵. κατὰ ἑαυτῷ, abscidentia, diffluentia, ⁴. δις ἑαυτῷ, dissidentia, ⁶. κατὰ ἑαυτῷ, qua transmutarunt, ¹⁴. σὺν ἑαυτῷ, conuenientia, ²¹. Rursus poëta huiusmodi participia contracta efferunt per epenthesim ῖσ ε, 237, 20.

vt ἐπιστάς, ᾧ τ' Ⓞ, *stans, qui astitit*, Ionico more (118, 30.)
 π non mutatum fuit in φ, ¹⁰. ἐπαιστῆς, *qui insurrexit*, ¹¹.
 κητεστῆς, ᾧ τ' Ⓞ, pro κητιστῆς, *constitutus, versatus: κητεστῆ-*
της, constituti: αἱ κητεστῶσσι, disposita, ¹³. ἐφιστῶπις, *pre-*
positi, ¹⁰. πηγεστῶπις, *astantes: πηγεστῶπι, assistentia*, ¹⁵.
 5 πηγεστῶπις, *principes, primores*, ¹⁸. In plusquamperfecto,
 αἰετήκεν, αἰετήκεις, αἰετήκη, *surrexeram, as, at, seu surrexi,*
isti, it, ¹. ἐφισήκεν, *præsueram seu præsui*, ¹⁰. αἰετήκη, *ces-*
serat, ¹⁷. μετήκη, & Ionicè (118, 30. & 300, 27.) μετῆκεις,
retro abierat seu abiit, ¹⁴. sic πηγεσήκεν, *præsidebat*, ¹⁸.
 10 hoc plusquamperfectum saepe per φ auctum inuenitur,
 quasi sit vocis med. ab ἐσήκω (286, 26.) vt ἀφεισήκη, *desit*, ⁴.
 διεσήκη, *in seditione erat*, ⁶. πηγεσήκη, *praerat*, ¹⁸. σπει-
 σήκη, *exortū est, exarsit*, ²¹. πηγεσήκωσσι, *quod & Att. (300,*
 13.) πηγεσήκωσσι, *præsuerunt, praeipui authores extiterūt*, ¹⁸.
 15 sic κηβετήκωσσι, *constituti erant*, ¹³. πηγετήκωσσι, *astiterant*
seu astitierunt, ¹⁵. In perfecto passiuo, κηβήσανται, & Ionicè
 (118, 30. & 190, 15.) κηβήσονται, *constituti sunt*, ¹³. In aor-
 isto primo indicat. pass. δὲ κηβήσθη, *restitutus sum*, ⁵.
 ἐπισθῆλω, ἐπισθῆλῆς, *incubui, isti*, ¹⁰. κηβήσθησσι, & Βροτι-
 20 cè (192, 29.) κηβήσθησιν, *constituti sunt*, ¹³. In subiunctiuo,
 κηβήσθησσι, *constituti fuerint*, ¹³. simplex σθῆσι, *steterint:*
 & in singulari, σθῆσιν, *consistat*. In infinitiuo, κηβήσθησιναι,
constitutum esse, ¹³. simplex σθῆσιναι, *stare*. In participio,
 δὲ πηθεῖς, *longe stans*, ⁴. ἐπισθεῖς, *insistens: ἐπισθῆντες, in-*
 25 *sistentes*, ¹⁰. κηβήθεῖς, *constitutus*, ¹³. σπυθεῖς, *constitutus,*
concretus, commendatus: σπυθῆντες, commendati: ἡ σπυ-
θῆσι, conspirans seu conflata: τῶ σπυθῆντα, constituta, ²¹.
 ὑποσθεῖς, *subsistens*, ²⁵. simplex σθεῖς, *positus, erectus,*
stans. In futuro primo indicatiui, κηβήσθησμεν, *consti-*
 30 *tuar: κηβήσθησθησθαί, constituetur*, ¹³. simplex σθῆσθησθαί, *stati-*
tuentur, stabit: σθῆσθησθησθαί, statuentur, stabunt.

Καίω ἀ καίωσ.

1 ἐγκαίω.

2 σκαίω.

3 ἐπικαίω.

4 κηκαίω.

5 αἰκαίω.

6 συκαίω.

7 ὑποκαίω.

8 κακαίω.

118 In aor. primo imperat. actiui, κηκαίωσθον, *deure*, ⁴.
 In infinitiuo, κηκαίωσθαι, *comburare*, ⁴. ἐπικαίωσθαι, *succen-*
dere, ⁷. In participio, κηκαίωσθας, *comburens*, ⁴. simplex
 35 καίωσας, *incendens*. In participio med. ἐγκαιώμεν, ἐγκαι-
 ωσάμεν, *inurens*, ¹. Simplicis καίω, aor. primus actiuus
 est etiam ἐκαῖα siue ἐκηῖα, vt dictum est 302, 13. Hinc κητι-
 κηῖα, *combusti*: in subiunct. κηκαίωμεν, & poëtice (306, 15.)
 κηκαίωμεν, *comburamus*, ⁴. In infin. κηκαίωσθαι & Ionicè
 40 κηκαίωμεν, *cremare*. Rursum pro ἐκαῖα legitur etiam ἐκηῖα,
 & sine augmento κῆῖα, *incendi, vss. adoleui*: & in impera-
 tatiuo κῆῖον, *vre*, quasi à κῆῖω, siue à κῆω, cum pleonasmō
 τῶ ι. In perf. participij pass. ἐγκαιώμεν, *inustus, de-*
picuus, ¹. ἐπικαιώμεν, *adustus*, ³. κηκαίωμεν, *denustus*, ⁴.

κακκαυδρῶ, *ambustus*, 5. χαλιθκακκαυδρῶ, *as combustum*, 8. [Quod legitur etiam in vulg. Lex. & quidem e

ANNOTATIO.

Galeno citatum. quam compositionem tueri videntur ἰλυπυαδ, *παιμφαίνειν*, *χρηνίπυαδ*, & similia: præsertim cum apud Lysiam quoque legatur, *εχαρνίφας* *κατ' ἰσθῆς* *χρηνί*

6 *ῶ*, *manus lauit è sacro malluuo*. Quia tamen raræ sunt istius modi compositiones, è nominibus & verbis integris, vereor ne occasionem huic compositioni dederit compendium scripturæ non intellectum, nimirum o

10 dextro consonantis humero inpositum pro *os*. vt enim passim in veteribus libris occurrit *κείδρo*, *πoσ*, & similia, pro *κείδρo*, *πoσ*: ita suspicor *χαλιθ* *κακκαυδρoσ* in veteri codice scriptum fuisse, ab iis autem qui compendium istud ignorarunt, vitiosa compositione versum fuisse in

15 *χαλιθκακκαυδρῶ*. auget verò hanc suspicionem, quod actiui *χαλιθκαίω*, aut aliorum inde formatorum temporum nulla proferuntur exempla.] Simplex, *κακκαυδρῶ*, *crematus*, *incestus*, *adustus*: *πῆ* *κακκαυδρῶ*, *ambusta*, *combustiones*. In participio aor. primi pass. *κακαυθεῖς*, *con-*

20 *crematus*, *combustus*, 4. *συγκαυθεῖς*, *exustus*, 6. simplex *καυθεῖς*, *ustus*. In futuro priore indicatiui pass. *εκαυθήσεται*, *exuretur*, 2. *κακαυθήσομαι*, *deurur*, 4. simplex *καυθήσομαι*, *urur*, *comburur*. In futuro secūdo eiusdem vocis ac modi, *κακαυθήσομαι*, *exurur*, 4. regulare est.

25 128 In aor. primo infinitiui act. *ἐπικλήσῃ*, *vocare*, 1. *Καλέω* à *κλέω*. In particip. *συγκλήσαντες*, *conuocantes*, 6. In perfecto indicatiui pass. *ἐπικλήθημι*, *inuocauit*, 1. *πικηκλήθη*, *exhor-*

1 *ἐπικλήω*.
2 *κακαυθῆω*.
3 *πικηκαλέω*.

30 *tatus est*: part. *πικηκλήθημι*, *rogatus*, 3. huc referri potest *θεοκλήθημι*, à Deo *vocatus*. [Homer. Od. ο, 310- κλύθημι] legitur, idque proprium vatis nomen, per appositum, *ὡς πῆ* *καθ' ἡν κλυση*, inquit Eustath.] In aor. pr. indicatiui pass. *πικηκλήθη*, *misertus est*, 3. *πικηκλήθη*, *ἀ-*

ANNOTATIO.

4 *πικηκαλέω*.
5 *πικηκαλέω*.
6 *συγκλήω*.

40 *ηκασι*, 5. In partic. *ἐπικληθεῖς*, *cognominatus*, 1. *κακακλήθεῖς*, *ἐνοκατι*, 2. *πικηκλήθεῖς*, *πικηκλήθεῖς*, *exoratus*, *exorata*, 3. 6 *πικηκλήθεῖς*, *prouocatus*, 4. *πικηκλήθεῖς*, *citatus*, 5. In paulò post futuro infinitiui, *πικηκλήσομαι*, *adiuocatum iri*, 5. simplex *κλήσομαι*, & in fut. primo *κλήσομαι*, *vocatiū iri*.

122 In aor. pr. infinitiui act. *κακαυθήσῃ*, *temperare*, 2. *Καυθάννυμι* à *καυθῆω*, In part. *καυθάννυμι*, *qui transfudit*, 3. In indicat. med. *καυθάννυμι*, *contemperauit*: *σικηκαυθάννυμι*, & sine augmento *συκαυθάννυμι*, *contraxerunt*, 4. In part. perfecti 1 *pass. συκαυθάννυμι*, *coniunctus*, *commixtus*, *confusus*, 4, 3. In aor. pr. indicatiui pass. *σικηκαυθάννυμι*, *mixtus est*, in unitate persona *coagmentatus est*, 5. In part. *σικηκαυθάννυμι*, *per-*

4 *καυθάννυμι*.
5 *σικηκαυθάννυμι*.
6 *σικηκαυθάννυμι*.

PP

καρθεῖται, mixta, temperata, 5. Simplicis fut. pri. indic. καρθησὶς καὶ, temperabor, pradius ero: καρθησῆσθε, pradius eritis.

Κλαίω ἅ κλαίω.

1 μὲν κλ.

2 αὐτοκλ.

Κορίνθιμι ἅ κερῖω.

Λαγχαίω ἅ κληροδοκῶ

1 αὐτολαγχαίω.

2 συλλαγχαίω.

Λαμβάνω ἅ ληθῶ.

1 ἀναλαμβάνω.

2 διαλαμβάνω.

3 ἀφελώνω.

4 ἐγκαταλαμβάνω.

5 ἐπιλαμβάνω.

6 καταλαμβάνω.

7 παρλαμβάνω.

8 προλαμβάνω.

9 πρὸ κατὰ λαμβάνω

10 προλαμβάνω.

11 προεπιλαμβάνω

12 προεπιλαμβάνω.

13 συλλαμβάνω ex
σὺν.

14 ὑπολαμβάνω.

127 In participio aoristi primi actiui, περιελθόντων, prius deslentes, 2. In futuro primo indicatiui medij, μετὰ λαύοντων, deplorabunt, 1.

131 In aoristo primo infinitiui actiui, κερῖσθαι, satiare, ἅ κερῖσθαι.

130 In aoristo primo indicatiui pass. αὐτοκληρωθῆσθαι, sortitò adiuncti sunt, 1. In infinitiuo, συγκαληρωθῆσθαι, sortitum esse, poëticum est (172, 16.) pro συγκαληρωθῆσθαι, vel 10 pro perfecto συγκαληρωθῆσθε, 2.

138 In fut. primo infinitiui med. συγκαταλαβῆσθαι, adiutorem fore, auxilio futurum, 13. In perf. indicatiui act. διελάσθαι, dielapsus, intercepti, 3. Atticum est (298, 23.) pro ἀφελώνω: sic ὑποεἶναι, arbitratus sum, opinor, pro ἀποδιλάσθαι, 4, 15

αὐτοεἰλήφω, occupauit, 10. κατέειληφεν, deprehendit, corripuit, quod & κατέειλάσθη, tanquā ἅ καταλάσθαι, 6. sic simplex διελάσθη, cepit, occupauit, quasi ἅ λαβῆω. In infin. ἐπιλαμβάνω, opinari, 14, simplex εἰλήφηναι, assecutum esse. In particip. ἀπειλήφως, contractus, 1. ἀπειλήφως, consecutus, 20

9 κατέειληφως, deprehensus, 6. παρεἰληφώς, qui assumpsit, 7.

αὐτοεἰλήφως, qui anticipauit, praemeditatus, 10. In plusquamperfecto, προεκατέειληφεν, occupauerat, 11. διεἰλήφθησαν, morabantur, 3. vide 300, 13. In perfecto indic. pass. περιελάμηναι, circumueniens sum, 8. προεκατέειλημηναι, ante-

uerti, 11. ἀνείληπται, contractum est, 1. In infin. κατέειληφθηναι, intercepti, praoccupari, 6. ἀπειλήφθηναι, undique comprehensum esse, 8. In part. διεἰλημῆσθαι, interceptus, distinctus, 3.

ἐγκατέλημῆσθαι, conclusus, 4. ἐπιλήμῆσθαι, apprehensus: ἐπιλήμῆσθαι, correpti, 5. κατέλημῆσθαι, deprehensus, inter-

ceptus, uel actus, impressus, constitutus, uel situs, 6. ἀπειλήμῆσθαι, undique comprehensus, obuelatus, ἀπειλήμῆσθαι, praoccupati, 10. προεπιλήμῆσθαι, assumptus, comprehensus, 11.

ὑποεἰλήμῆσθαι, presumpus, 14. In aor. primo indicatiui pass. παρεἰλήφηναι, παρεἰλήφης, παρεἰλήφηναι, adhibitus sum, 15

es, est, 7. In infin. συγκαληρωθῆσθαι, conceptum esse, 13. In part. ἀπειλήφθεις, deprehensus: ἀπειλήφθηντες, depre-

hensi, 9. κατέληφθεις, deprehensus, 6. inuenitur & pro eodē Ion. κατέλαμθεις, quasi ἅ καταλάσθαι: sic in futuro primo participij medij κατέλαμψῆσθαι, pro κατέλαμψῆσθαι, 4

μψῆσθαι, suscepturus, 6. atque simplex in Optratiuo aoristi primi passiu, λαμβάνειν, deprehendatur, & in infinit. λαμβάνω, comprehensum esse, quasi ἅ λαμβῶσθαι.

140 In futuro primo indicatiui med. ἐπιλήσθαι, & Atticè (306, 37.) ἐπιλήσθαι, obliuisceris. In perfecto indicatiui passu

Λαθάνω ἅ λήθω.

ἐπιλαθάνω.

passivi, ἐπιλήθησα: & in aoristo primo, ἐπλήθην, sum
datus oblivioni.

- 146 In futuro pr. indicatiui act. μετμελήσομαι, poenitebit. Μέλα à μελίω.
sic μελήσομαι, futurus erit, à μέλα, sed tanquam à μελίω. μελίωμαι, & imper-
5 In infin. μετμελήσομαι, poenitentiam acturum. In participio
medio, τὸ μετμελήσομαι, poenitentia, cuius poenitebit.
In aor. pr. indicatiui act. μετμελήσας, poenituit. In Optat.
Æolico, μετμελήσομαι, poeniteret. In subiunctiuo, μετμε-
μέληθη, poeniteat. In perf. indicatiui act. pro μεμίληκα,
10 μεμίληκας, μεμίληκα, legitur μέμολακα, μέμολακας, μέμ-
ελακα, ευραυι, isti, it, facta videlicet syncope, & pleonaf-
mo τὰ β ad euphonia, quod με ante λ nunquam po-
natur (7,9.) & denique η Attico more (400,31.) in ω mu-
tato. Dicitur etiam μεμολακα, pro μεμολακα, id est, transi-
15 uit, iisdem figuris à μόλιω: cum παρῶ, παρῶμίμολακα,
quod & poetica forma (173,14.) περιμίμολακα, permanfit
feu permanet, adest, cupit.

- 148 In futuro primo indicatiui act. συμμιξέαις, uteris Μίγνυμι à μίγω.
familiariter, communicabis: συμμιξάμεν, praliū conferemus 1 ἐγκαιμίγνυμι
20 cum, 5. In aoristo pr. σιωμίξα, egi cum, communicavi, 2 καίμιγνυμι.
προσμίξας, promouit, congressus est: προσμίξων, confixere, 4, 3 παρῶμίγνυμι.
In infin. προσμίξω, ad manus venire, accessisse, coniungere 4 προσμίγνυμι.
se cum, 4. συμμιξέω, concurrere, commiscere, 5. In participio, 5 συμμίγνυμι.
καίμιξας, miscens, 2. παρῶμίξας, admiscens, 3. προσμίξας,
25 congressus, qui accessit: προσμίξωντες, admoentes: ἢ προσ-
μίξασαι, qua adhaesit, 4. συμμιξωντες, propius accedentes ad, 5.
In perfecto part. pass. ἐγκαιμίγμενον, admixtum, 1.

- 149 In fut. participij act. ὑπομνήσασαι, admonitura, 6. Μιμήσκει à μίμω.
In indicatiuo medio, δοπιμνήσω, recordabor, reddam, re- 1 δοπιμνήσκω.
30 pendam, 1. ἐπιμνήσω, mentionem faciam, 3. In aor. pr. 2 διμνήσκω.
indicatiui act. ὑπομνήσας, memoravi: ὑπομνήσας, impressit 3 ἐπιμνήσκει.
memoriam, 6. In infinitiuo, ὑπομνήσαι, mentionem facere, 6. 4 παρῶμνήσκει.
In indicat. medio, ὑπομνήσασθαι, rependerunt, retulerunt, 1. 5 προμνήσκει.
In imperatiuo, δόπιμνήσαι, repende, 1. In infinitiuo, ἐπιμνή- 6 ὑπομνήσκει.
35 σασθαι, meminisse, 3. In part. προμνήσασθαι, non referendum ANNOTATIO.

- est ad defectuum thema προμνήσασθαι, ut vult ANTE-
SIGNANS, sed ad regulare προμνήσασθαι, cuius simplici
non Homerus tantum est usus, sed etiam Lucianus &
40 Herodianus. ut enim ille dicit γάμον μνάσκει nuptias am-
bire, ita hic μνάσκει τὸν δόχλον ambit imperium.] In per-
fecto indicatiui pass. ἐπιμνήσας, insuper memini, 3. πα-
ρῶμνήσκει, memoro, facio seu feci mentionem, 4. simplex
μνήσκει, memini, vide 286,9. hinc μνήσκει, memoria te-
netis: μεμνήσκει, commemorant: in plusquamperfecto ἐμί-

μνήσας, meminerant: in imperatiuo, μνήσασθε, memento, pro quo etiam legitur μνήσασθι: in Optat. μνήσασθε, μνήσασθε, μνήσασθε, memor essem seu meminissem, es, et, vide 215, 1. pro μνήσασθε legitur Doricè apud Pindarum † μνήσασθε, apud Cratem μνήσασθε, apud Xenophontem μνήσασθε, & apud Homerum μνήσασθε, memor esset seu promptus fuisset: in subiunct. μνήσασθε, memoremus: in infin. μνήσασθε, meminisse: ἀφ' μνήσασθε, memoria tenere, ². In part. μνήσασθε, memor, memoria tenens: ἐπιμνήσασθε, allegantes, ³. In aoristo pr. indicatiui, ἐπιμνήσασθε, verba feci, ¹⁰ memoravi, memini: ἐπιμνήσασθε, meminuit, ³. vide 307, 37. In subiunctiuo, simplex μνήσασθε, memoremus. In infinit. ἐπιμνήσασθε, meminisse, reminisci, ³. In participio, ἐπιμνήσασθε, reminiscens, ³. ἀπομνήσασθε, submonitus, ⁶. In futuro primo indicatiui pass. ἐπιμνήσασθε, commemorabo, ³. ¹⁵

ANNOTATIO. [Si μνήσασθε, quod Etymologus quoque Δωριώων ἐπιμνήσασθε esse dicit apud Pindarū, est tertiæ singularis, epenthesin habet τῆς α, pro μνήσασθε. nam Ionicè est tertiæ pluralis, vt μνήσασθε pro μνήσασθε, 349, 31. De μνήσασθε vero Eustathius aliter quoque sentit. scribit enim illud fieri vel ex 20 μνήσασθε, καὶ ἐπιμνήσασθε, vel è μνήσασθε epenthesi τῆς α, vt ἐπιμνήσασθε aliquanto post pro ἐπιμνήσασθε. simplicius dixisse Sophoclem, ἐπιμνήσασθε τῆς α μνήσασθε μνήσασθε. E quibus conicere licet, μνήσασθε & μνήσασθε, cum resolutis μνήσασθε & μνήσασθε, nõ tam perfecti esse temporis, quam præsentis, a μνήσασθε & μνήσασθε, quæ per Ionicam reduplicationem (328, 32.) facta sint è μνήσασθε & Ionico μνήσασθε siue μνήσασθε. Vitur autem illo μνήσασθε Homerus Il. ψ, αὖς μνήσασθε δρόμος, καὶ ἀληθείης ἀπείρου, vt 33 memori mente cursum notaret, & veritatem diceret. Herodianus (vt testatur Suidas) in libro De Homericæ accentu, pro ἐπιμνήσασθε legit μνήσασθε, vt apud Aristoph. quoq; in Pluto, ἴνα τῆς μνήσασθε μνήσασθε μνήσασθε μνήσασθε, id μνήσασθε, memor esset. idque regulare est plusquamperf. Optat. (208, 1.) a μνήσασθε siue μνήσασθε.] ³⁵

Μόρην μ. à μέρω.

Νέω à νέω.

1 ἐναντία.

2 ἐπίπλω.

3 κατέπλω.

150 In aor. pr. indicatiui medij, ἀπέμνησασθε, quod & sine augmento ἀπέμνησασθε, absterfit. ἀπέμνησασθε, absterferunt ab ἀπέμνησασθε.

151 In futuro pr. indicatiui act. ἐπιμνήσασθε, annuat, ². In indicatiuo medio, ἐπιμνήσασθε, renuat, ¹. ἐπιμνήσασθε, ⁴ μνη, annuat, ³. In aor. primo indic. act. ἐπιμνήσασθε, annuit, ³. simplex ἐπιμνήσασθε, annuit, item natavit: ἐπιμνήσασθε, natavunt, pro ἐπιμνήσασθε: nam in hac significatione facit in futuro

ANNOTATIO. νέω: vide 305, 29. [Futuro νέω & temporibus inde præmanantibus non video cur in hac nuendi significatione que

quaerendum sit anomalum thema *νῆω*, cum regulare *νῆω* vsitatissimum sit in prosa pariter & carmine. nam vt Aristotelis, Alexandri, Polybij, & aliorum sileam testimonia, non tantum Hesiodus dicit, *νῆωσιν ἰεγεῖς*, sed etiam Theophrastus *νῆος ἐς βουθόν*. & *νῆω* non significat *νῆος*, sed *eo, nato, neo, glomero, aceruo*: in quibus significationibus propemodum omnibus & praesentis in futuro mutat in *η*: in *natandi* tamen significatu facit etiam *νῆωσιν*, assumpto *υ* ad *ε* praesentis, 304, 17. vnde verbalia

10 *νῆωσις natatio*, *νῆωσις* & *νῆωσις natatilis*, *νῆωσις natator*, & similia, sed *νῆωσις, νῆωσις, νῆωσις*, & cetera, aequē ad *νῆω* referri possunt, atque ad *νῆω*, quum huius quoque futurum in fluendi significato sit *νῆωσις*.]

IN Futuro pr. indicatiui act. *ἰποζείσθ*, *olebit*, *computretur*,¹. simplicis futurum est *ἰζείσθ* & *ἰζήσθ*. In aoristo primo, *ἰπέζισσι*, *computruerunt*,². *πεσοζίσου*, *oluerunt*, *computruerunt*,².

ὄζω ab *ὄζω*, 305, 29.
1 *ἰπέζω*.
2 *πεσοζίω*.

155 In perfecto indicatiui act. *παρωχῆσθ*, *praterijt*. In participio, *παρωχῆσθ*, *prateritus*: & in passiuo *παρωχῆσθ*, *idem*.

ὀίημι ab *οίημι*.
παρωχῆσθ.

156 Ab *ὄλω*: in futuro pr. indicatiui act. *ἰξολῶ*, *perdam*: *ἰξολῆι*, *perdet*,³. In infin. *ἄπολεῖν*, *euersurum esse*,¹. *ἰξολῆν*, *disperditurū esse*,³. hinc *ἄπολεῖν*, *κἄξολῆν*, pro *κ* *ἰξολῆν*, *perditurum ἔσθ* *euersurum*. In indic. medio, *ἄπολεῖμαι*, *peribo*,

ὀκλύω sine *ὄκλυμι* ab *ὄκλω* ἔσθ *ὀκλύω*.
1 *ἄποκλύω*.
2 *δοκλύω*.
3 *ἰξοκλύω*.
4 *πεσοκλύω*.

25 *ἄπολεῖ*, & Att. (306, 37.) *ἄπολεῖ*, *peribis*,¹. simplex *ὄλεμαι*, *ὄλη*, *ὄληται*, *peribo*, *peribis*, *peribit*. In infin. *ἄπολεῖσθ*, *esse periturum*,¹. *διολέσθ*, & in aor. secundo *διολέσθ*, *disperdi*, *disperire*,². In participio, *ἄπολεῖσθ*, *perdenidus*,¹. Ab *ὄλεω*, futurum medium in simplici, *ὄλισσμαι*, *ὄλισθ*, & poetice geminato *σ*, *ὄλισσμαι*, *ὄλισθ*, *perdam*, *perdes*. In aor. primo indicatiui act. *ὄλισσισσι*, *perdidi*,¹. simplex *ὄλισσισσι*, *idem*: *πεσοκλύω*, & sine augmēto *πεσοκλύω*, *amiserunt*,⁴. In Optat. Aeolico, *ἰξολέσθ*, *perdat*,³. In subiunctiuo, *πεσοκλύω*, *perderet*,⁴. In infin. *διολέσθ*, *perdere*,

30 *35* *euertere*,². In perfecto indic. act. *ἰξόλωκα*, & cum Attica reduplicatione, 297, 23. *ἰξόλωκα*, *perdidi*,³. simplex *ὄλωκα*, *idem*. Participio, *ἰξολωκῆσθ*, *qui profligauit ἔσθ* *euertit*.

158 In aor. primo indicatiui act. *συνώμασθ*, *simul iurauerunt*, *conspirauerunt*,⁴. *ἰπώμασθ*, *insurandum interposuerunt*,³. In infin. *ἄμασθ*, *abiurare*,¹. In part. *συνώμασθ*, *coniurati*,⁴. In indicatiuo med. *ἄμασθ*, *διώμασθ*, *διώμασθ*, *iureiurando affirmari, isti, it*,². In infin. *ἄμασθ*, *abiurare*,¹. *διώμασθ*, *iureiurando affirmare*,². *ἰπώμασθ*, *idem*,³. In part. *ἰπώμασθ*, *adiurans*, *iureiurando affirmans*,³. In

ὀμνυμι ab *ὀμνω*.
1 *δομνυμι*.
2 *διόμνυμι*.
3 *ἰπόμνυμι*.
4 *συνόμνυμι*.

particip. perfecti act. *συναμυγκότες*, collecti, iusiurandi participes, coniurati, ⁴. simplex *ἀμυγκότες*, & cum Attica reduplicatione (297, 23.) *ἄμυγκότες*, iudices, quasi iurati. In plusquamperfecti. simplex *ἀμυμυγκότες*, iurauerat: vide 300, 19.

Ὁμύρηνυμι ab ὁμύρηνω. 157 In fut. primo indicatiui medij, *ἰξομύρηνουμι*, extergam, ab *ἰξομύρηνουμι*. Participium aoristi primi pass. *ἄμυρηνούεις*, expressus, ab *ἄμυρηνουμι*.

Ὁρῶω ab *οἶδω* ἔ. 75, & 159. Ab *οἶδω*: in perfecto infinitiui act. *διδείδου*, pernouisse, perspexisse, ¹. per syncopen pro *διδείδου*, vide 377, 29. sic *ἰξείδου*, scire, animaduertere, ². *πεσοείδου*, expertum esse, ⁶. *πεσοείδου*, agnoscere, ⁸. *συνείδου*, consciuum esse: τὸ *συνείδου*, conscientia, ⁹. In part. *κατέιδω*, qui nouit, qui perspexit, ⁴. *πεσοείδω*, expertus, experta, ⁶. *συνείδω*, consciuus, ⁹. simplex *οἶδω*, pro quo abiecto reperitur *οἶδω*, qui nouit. In plusquamperfecto, *πεσοείδω*, prauideram seu prauidi, pranotui, pradixi, ⁶. vide 377, 33. Ab *ὄντομαι* in futuro med. *ὄντομαι*, videbo, inspiciam, ³. *καὶ ὄντομαι*, *καὶ ὄντομαι* (306, 34.) *καὶ ὄντομαι*, videbo, is, it, aspiciam, es, et, ⁴. *πεσοῖτομαι*, aspicias, ⁸. *ὄντομαι*, despicies, ¹⁰. *ἀεὶ ὄντομαι*, negliget, permittet, patietur. In ² infin. *ἀεὶ ὄντομαι*, neglecturum esse. In part. *ἀεὶ ὄντομαι*, neglecturus, ⁵. *πεσοῖτομαι*, exploraturus, ⁷. simplex *ὄντομαι*, videram. In perfecto indicatiui pass. *συνώπτεω*, cognitum est, visum est, exploratum est, intellectum est, ⁹. In ² infin. *ἀεὶ ὄντομαι*, neglectum esse, ⁵. In partic. *ἀεὶ ὄντομαι*, neglectus, ⁵. simplex *ὄντομαι*, visus. In aor. primo indicatiui pass. *συνώπτεω*, conspectus est, deprehensus est, ⁹. *ὄντομαι*, contemptus fuit, ¹⁰. simplex *ὄντομαι*, conspectus sunt, visi sunt. In subiunct. *ὄντομαι*, visus sit: *ὄντομαι*, & Ionicè (322, 45.) *ὄντομαι*, cernantur, In infinit. *ὄντομαι*, videri: *συνώπτεω*, conspectum esse, ⁹. In part. *ὄντομαι*, qui apparuit, conspectus.

Πάσσω à *πάσσομαι* seu *πάσσομαι*. 164, & 175. In futuro primo indicat. medij, *πάσσομαι*, prior accipiam detrimentum, à *πάσσομαι*. simplicis ³ infinitiuius, *πάσσομαι*, passurum esse. Participium, *πάσσομαι*, & *πάσσομαι*, passurus.

Πέπυω à *πέπυω*. 170 In aoristo primo indicatiui act. *κρυπύω*, cooperuit: simplex *πέπυω*, & poetice geminato σ, *πέπυω*, aperuit. Participium, *πέπυω*, extendens. In aoristo primo indicatiui pass. *πέπυω*, voluit. In participio, *πέπυω*, extendens, *πέπυω*, extendens.

Πείνω à *πέπω*. 168 In aor. primo infinitiui act. *κρυπύω*, coquerere, ¹. In aor. primo part. pass. *πέπυω*, deceptus, ². simplex *πέπυω*, & in perfecto *πέπυω*, coctus. In aoristo pri-

subiunctiui, *πιφθῆ, coctus sit.* In fut. pri. indicatiui pass. *πιφθήσεται, concoguar: πιφθήσῃ, & Ionicè (186, 23.) πιφθήσεται, cogueris. † occideris.*

174 In aoristo primo indicatiui act. *συνέπιπτε, compulit Πήγνυμι à πήγω.*
 5 in unum & admiscuit. 3. simplex *ἔπιπτεν, & sine augmento 1 κέλευπιπτεν.*
πέπτε, struxit, edificauit. In infinitiui, *κέλευπιπτεῖν, defigere. 2 παροπιπτεν.*
 simplex *πέπτεν, construere, vel construe, vt sit imperatiui 3 συμπίπτεμι.*
 medij, aut infinitiuis pro imperatiuo. In participio, *κέλευπιπτεῖντες, defigentes. 4.* In indicatiuo medio, *πυρεπίπτεσθε,*
 10 *construit. 2.*

181 In perf. indicatiui pass. *ἔσπεπτε, prabibitus est, Πίω à πῶω.*
 id est, *proditus est. 1.* In infin. *κέλευπιπτεῖν, deuorari. 2.* In 1 *εκπίνω.*
 aor. primo indicatiui, *ἔσπεπτεν, sum absorptus: κέλευπεπτεν, 2 κέλευπίνω.*
 quod & *ἔσπεπτεν, potu haustus est, absorptus est: κέλευπεπ- 3 ἔσπεπίνω.*
 15 *τεν, absorpti sunt. 2.* In subiunct. *κέλευποπτεῖν, deglutiatur. 3.* 4 *συμπίνω.*
 In infin. *κέλευποπτεῖν, absorberi. 2.* simplex *ποπτεῖν, potari.*
 In particip. *κέλευποπτεῖς, absorptus, inmundatus, consumptus. 2.*
 simplex *ποπτεῖς, epotui, haustus: ποπτεῖν, bibitum: εκποπτεῖν, &*
ectasi εκπίπτεν, exorptum. 1. *συμπίνω, absorptum, degluti-*
 20 *τῆ, 4.* In fut. primo indic. pass. *κέλευποπθήσῃ, absorbebitur. 2.*

In perf. indicatiui act. *ἔσειπτε, est deiectus, & de- Πίπλω à πῶω, 395, 399.*
cidit. 4. *συμπίπτε, contigit. 6.* In part. *ἕνασιπτεῖς, qui 1 ἕνασιπτεῖς.*
recidit, lapsus. 2. *κέλευπιπτεῖς, tabefactus. 2.* *πυροσιπτεῖς, 2 κέλευπίλω.*
subiectus. 3. *ἔσειπτεῖς, collapsus. 4.* *ἔσειπτεῖς, col- 3 πυροπ.*
 25 *lapsus: ἢ ἔσειπτεῖς, exarsacta & iam rugosa: τὸ ἔσειπ- 4 ἔσειπ.*
πιπτεῖς, quod collapsum est & concidit. 5. *συμπτεῖς, 5 ἔσειπίλω.*
compressus, contractus: ἢ συμπίπτεῖς, compressa: τὸ συμ- 6 συμπίπτε.
πιπτεῖς, quod collapsum est & exaruit. 6.

177 In fut. pri. indic. med. *πυροπλάζομαι, aberrabo. 1.* Πλάζω à πλάζω.
 30 simplex *πλάζομαι, errabo.* In aoristo primo indicatiui 1 *ἔπυροπλάζω.*
 act. *πυροπλάζε, seduxit, abduxit ab. 3.* In aor. pri. indica- 2 *πυροπλάζω.*
 tiui pass. *ἔπυροπλάζην, ἀπυροπλάζης, aberrauit, aberrasti. 3.* 3 *πυροπλάζω.*
πυροπλάζην, aberrauit. 3. simplex *ἔπυροπλάζην, ἔπυροπλάζης,*
ἔπυροπλάζη, & sine augmento πλάζην, πλάζης, πλάζη,
 35 *errauit, isti, it.* In part. *πυροπλάζεις, iterum aberrans. 2.*
 simplex *πλάζεις, errans, vagatus, percussus: inuenitur*
 & regulate *πλάζεις, absque γ, à πλάζω, μ. εἰ.*

178 In fut. primo indic. medij, *πυροπλόσσομαι, pra- Πλῶσ à πλόω.*
teruebar. 1. simplex *πλόσσομαι, nauigabo: πλόσση, & Ioni- 1 πυροπλόω.*
 40 *cè (186, 23.) πλόσσομαι, nauigabis: dicitur & Dorica for- 2 συμπλόω.*
 ma (170, 6.) *πλόσσομαι, πλόσσομαι, πλόσσομαι, nauigabo, is, it:*
πλόσσομαι, nauigabimus: πλόσσομαι, nauigabit is. In infi.
πλόσσομαι, nauigaturum esse. In aor. primo indic. act. *πυ-*
ροπλόσσομαι, praternauigauit. 1. In part. *πυροπλόσσομαι, pra-*
teruectus. 1. *συμπλόσσομαι, vnà nauigans, consentiens. 2.*

Πνέω à πνέω.
 ἐμπνέω.

179 In fut. primo indic. medij, ἐμπνέσωμεν, inspirabo: simplex, πνέσωμεν, quod & Doricè (170, 6.) πνέσωμεν, πνέσω, πνέσεται, spirabo, is, it. In aor. primo indic. act. ἐνέπνυσα, inspiravi: simplex, ἐπνέσατε, spiravi. In part. medio, ἐμπνέσασθαι, qui inspiravit & animum addidit. 3

Παύω à παύω.
 ἵπασθαι.

172 In futuro primo indicatiui medij, ἐκπνέσωμεν, ἐκπνέσῃ, audiam, audies, ab ἐκπνέω, ἵπασθαι.

Πέω à πείω & πέω.

193, & 188. In aor. primo indic. act. ἐξέπρυσσα, effluxi, 1.

1 ἐπέω.

In partic. τὸ κατέπρυσσας, defluens, 2. tanquam à κατέπρυσσας.

2 κατέπρυσσας.

In perfecto indicatiui act. σαρπρύνω, confluxit, 4. In infini-

3 παρπρύνω.

nitio, παρπρύνεω, praterfluxisse, 3. In part. ἐξέπρυνκός, 10

4 οὐπρύνω.

ὄρ, effluens, effusus: ἐξέπρυνκός, ἡράμωσα, litera exolef-

centes, quasi defluentes, 1. κατέπρυνκός, qui defluxit, 2.

Πίζω ab ἴρω.

86 In participio aor. primi act. ἀπύρξας, qui confecit, ab

ἀπύρξω: ἀπύρξωντες, circumstantes, à ἀπύρξω. ἀπύρξω, 15

ANNOTATIO. ἔωντες circumstantes non est referendum ad ἀπύρξω, quod longè diuersum significat Helychio, sed ad regulare ἀπύρξω circumcludo.]

Ρήγνυμι à ρήγω.

190 In aor. pr. indicatiui act. κερτίρηνξην, impulsi, 2. sim-

1 ἀγερτίρηνξυμι.

plex ἴρηνξεν, rupit. In partic. perfecti act. διερτίρηνξος, qui di-

2 κερτίρηνξυμι.

rupit, 1. In pass. ἢ κερτίρηνξωδη, fragilis, 2.

Ρώνυμι à ρώνω sine

192 In aor. primo indicatiui act. ἀνέρωσσε, conualuit, 2.

ῥώνω.

ἐπέρωσσε, animum addiderunt, 2. In infin. ἐπιρῶσσαι, con-

1 ἀναρῶνυμι.

firmare, 2. In indicatiuo med. ἐπιρῶσσαι, & in tmesi, ἐπι-

2 ἐπιρῶνυμι.

ρῶσσαι, vibrarunt autem, 2. In particip. perf. pass. κερ-

3 κερτίρῶνυμι.

τίρῶσθαι, constipatus, firmus factus, 3. In plusquamper-

fecto pass. ἐπέρωσσε, animo erant confirmati. In aoristo

primo indicatiui pass. ἐπιρῶσθη, conualuit, melius ha-

buit, corroboratus est: ἐπιρῶσθησθε, animo sunt confirmati, 2.

sunt qui legant absque σ. sic in partic. ἐπιρῶσθεῖς, & 30

ἐπιρῶσθεῖς, corroboratus, animo erectus, 2. ἀναρῶσθησθε, re-

ualescentes, 1.

Σέω à σείω.

197 In aoristo primo participij act. κηλεσείωσας, qui

extinxit, à κηλεσείωσας. In aoristo primo subiunctiui

pass. ἐκηλεσείωσθη, extinguitur, ab ἐκηλεσείωσας. In par-

198 In participio, ἐσείωσθεῖς, extinctus, ab ἐσείωσθησθαι.

Ξέω à ξείω.

209 In perfecto indicatiui pass. ἐπιξέωσθη, impellor, pro

1 ἀπώσθη.

ἐπιξέωσθη, 3. vide 300, II. sic in particip. ἐπιξέωσθησθαι, con-

2 ἐξέωσθη.

ciatus, 3. In plusquamperfecto ἐπιξέωσθησθαι, exiit, emicuit, 1.

3 ἐπιξέωσθη.

ἐξέωσθη, & in tmesi ἐκ ξείωσθησθαι, pro ἐξέωσθησθαι, exiuerat 40

sive exibat autem, 2. In aoristo primo ἐξέωσθησθαι, erupit, 2.

ἀπώσθησθαι, & Bæoticè (192, 29.) ἀπώσθησθαι, eruperunt:

simplex ἴωσθησθαι, & sine augmento σείωσθησθαι, impetum fecerunt.

In imperatiuo, σείωσθησθαι, per syncopen pro σείωσθησθαι, festina: vel

est aoristi secundi actiui, tanquam à σείωσθησθαι.

200 In perfecto indicatiui act. κητίσκληκα, morbo vel fame contabui, macie confectus sum.². simplex ἰσκληκα, & 1- σκουκίκα. Ionicè (237, 10.) ἰσκληκα, exarui: πωῖσκληκην, impedit.³. In 2 κητίσκληκα. participio, ἰξισκληκώς, induratus.¹. In plusquamperfecto, 3 σκουκίκα.

5 κητίσκληκέ, contabuerat.². simplex ἰσκληκέ, obriguerat.

204 In fut. primo infinitiui act. κηλαπίσθη, libaturum Σπίσθη à σπέδα. esse, à κηλαπίσθη. In partic. aoristi primi, ἰπιαπίσθεις, libans, sumptis libamentis, ab ἰπιαπίσθη.

207 In aor. primo indicatiui act. κητεσθεστε, constrauit: Σθεσθηνώ à σθειώ.

10 κητεσθεσθην, strauerunt, à κητεσθεσθηνώ.

208 In fut. primo indicatiui act. ὑποσπράσσει, substernam, Σπράσσεινμι à σπείω.

subijciam.³. In participio perfecti pass. ὑποσπράσθη, 1 κητεσπράσσεινμι.

prius substratus.². ὑποσπράσθη, ὑποσπράσθη, 2 ὑποσπράσσεινμι.

substrata.³. In plusquamperfecto pass. κητεσπράσθη, 3 ὑποσπράσσεινμι.

15 strati sunt seu erant,¹.

222 In perfecto participij act. ἀσπτεμικώς, qui disci- Τίμνω à τρέω.

dit.³. si in hoc & sequentibus syncopen agnoscas, regu- 1 ἰματίμνω.

laria erunt: vide 365, 23. In perfecto indicatiui pass. κη- 2 δόστίμνω.

ἄσπτεμικώς, distinctus est.⁶. In part. ἀσπτεμικώς, inci- 3 ἀσπτεμνω.

20 sus.³. ἐκπτεμικώς, castrati, spadones.⁴. ἐκπτεμικώς, in- 4 ἐκτίμνω.

cisus.⁵. κητεμικώς, idem.⁶. simplex τίμνω, sectus: 5 ἐκτίμνω.

τὰ τεμικώα, segmina. In plusquamperfecto ἀπτεμικώς, 6 κητεμνω.

vel cum augmento perfecti (300, 16.) δόστίμνω, detrun- 7 ὑποτίμνω.

catius erat.². In aoristi primo indicatiui, ἀπτεμικώς, ἀρι- 8 ὑποτίμνω.

25 putatus est.². In imperatiuo, ἀπτεμικώα, circumcissionem accipio, 7. In Optat. ἀπτεμικώα, dissectus seu concisus fue- rim, 3. δόστίμνω, praeclaris.². In infin. ἀπτεμικώα, circumcidi, 7. simplex τεμικώα, secari, vastari. In partici- p. ἰματίμνω, sectione apertus.¹. δόστίμνω, truncatus.².

30 κητεμικώς, concisus, excisus.⁶.

105 In futuro primo indicatiui act. ἀποθήσω, adjiciam: Τίθημι à θέω.

ἀποθήσῃς, admonebis, adjicies.¹¹. ἀποθήσῃ, imponet.¹. πη- 1 ἰματίθημι.

ἀποθήσω, apponemus.⁸. In infin. ἀποθήσῃ, soluturum esse.⁶. 2 δόστίθημι.

In part. ἰπιθήσω, exacturus.⁵. In indicatiuo med. ἀποθή- 3 ἀποτίθημι.

35 σθημι, disponam, condam.³. ἰπιθήσω, imponam.³. ἀποθή- 4 ἐπιτίθημι.

σθημι, consiliū dabo, admonebo.¹⁴. συγκαθήσομαι, consenties, 5 ἰπιτίθημι.

inibis.¹³. In infin. ἀποθήσῃ, collocaturum esse.⁶. In aor. 6 κηπέθημι.

primo indicatiui act. κητίθηκα, posui.⁶. futuri caracte- 7 κηπέθημι.

ristica non seruat, 302, 6. ἀπίθηκας, vertisti, mutasti.¹⁴. 8 κηπέθημι.

40 ἀπίθηκα, fixit, dicauit, retulit.¹. ἀπίθηκας, animauit, affectu 9 ἀπέθημι.

imbuit.³. ἐπίθηκας, misit.⁵. κητίθηκα, deposuit.⁶. ἀπέθηκας, 10 ἀποπέθημι.

tribuit, statuit.⁹. ὑπέθηκας, credidit, submitit.¹⁴. ἀπέθη- 11 ἀποπέθημι.

κας, tractarunt.³. κητίθηκας, indiderunt.⁶. In indicat. 12 οὐκίθημι.

med. σὺςθηκώα, contraxit, iniuit.¹². ὑπέθηκας, instrui- 13 συγκατέθημι.

xit.¹⁴. In perf. indicatiui act. ἀποθέδωκας, attribuit.¹¹. 14 ἀπέθημι.

penultima scribitur per δ pro η , Bæotico more: vide 238, 5. In part. $\alpha\epsilon\tau\epsilon\beta\epsilon\iota\kappa\omega\varsigma$, $\epsilon\tau\epsilon$, tribuens: $\alpha\epsilon\tau\epsilon\beta\epsilon\iota\kappa\epsilon\varsigma$ $\epsilon\sigma\mu\delta\mu$, tribuimus, 9. simplex $\tau\epsilon\beta\epsilon\iota\kappa\omega\varsigma$, qui posuit. In indicatio pass. $\epsilon\mu\tau\epsilon\beta\epsilon\iota$, incidit in, 5. In part. $\delta\alpha\tau\epsilon\beta\epsilon\iota\mu\alpha$, reposita, 2. $\sigma\omega\tau\epsilon\beta\epsilon\iota\mu\delta\mu$, $\sigma\omega\tau\epsilon\beta\epsilon\iota\mu\delta\mu\eta$, constitutus, constituta, 12. $\sigma\gamma\lambda\alpha\tau\epsilon\beta\epsilon\iota\mu\delta\mu$, qui consensit, 13. In aor. primo indicatiui pass. $\delta\iota\tau\epsilon\beta\eta$, redditus est, multatus est, 3. vide 238, 9. $\alpha\epsilon\sigma\tau\epsilon\beta\eta$, datū est & ascriptum, 11. $\delta\iota\tau\epsilon\beta\eta\kappa\omega\varsigma$, affecti sunt, 3. $\alpha\epsilon\sigma\tau\epsilon\beta\eta\kappa\omega\varsigma$, accesserunt, 11. In Opt. $\alpha\gamma\tau\epsilon\beta\epsilon\iota\kappa$, afficiatur, disponatur, 3. $\delta\alpha\tau\epsilon\beta\epsilon\iota\kappa$, referrentur, 2. pro $\delta\alpha\tau\epsilon\beta\epsilon\iota\kappa\kappa\omega\varsigma$, 308, 10 31. & 37. sic simplex $\tau\epsilon\beta\epsilon\iota\kappa$, ponerentur, pro $\tau\epsilon\beta\epsilon\iota\kappa\kappa\omega\varsigma$. In subiunct. simplex $\tau\epsilon\beta\eta$, ponatur: $\tau\epsilon\beta\eta\sigma\iota$, positi fuerint. Infinitiuus, $\tau\epsilon\beta\eta\sigma\alpha\iota$, poni, positum esse: $\sigma\phi\iota\tau\epsilon\beta\eta\sigma\alpha\iota$, conditam esse legem, quasi $\sigma\phi\iota$ siue $\sigma\phi\iota\kappa\iota$ $\tau\epsilon\beta\eta\sigma\alpha\iota$, sibi impositum esse.

ANNOTATIO. [Diuise scribendum $\sigma\phi\iota\tau\epsilon\beta\eta\sigma\alpha\iota$. est enim ibi $\sigma\phi\iota$ per 15 apocopen aut syncopen pro $\sigma\phi\iota\sigma\iota$ seu $\sigma\phi\iota\kappa\iota$. cumque ista particula sit enclitica, precedenti verius annectitur quā sequenti, ut apud Herodot. 124. $\kappa\epsilon\delta\sigma\phi\iota$ $\epsilon\delta\delta\epsilon\iota$, ac visum ipsis est: & 66. $\delta\sigma\phi\iota$ $\epsilon\chi\epsilon\iota$, non licet ipsis. atque adeo illa ipsa pag. 66. legitur, $\tau\eta\kappa\epsilon\mu\epsilon\tau\epsilon\tau\epsilon\beta\eta\sigma\alpha\iota$ $\sigma\phi\iota\tau\epsilon\beta\eta\sigma\alpha\iota$, hanc legem ipsis positam esse: & paulo ante, $\epsilon\tau\epsilon\sigma\phi\iota$ $\nu\epsilon\sigma\tau\epsilon\beta\eta\sigma\alpha\iota$, ita ipsis lege impositum est. Dissimilia sunt apud Helych. $\sigma\phi\iota\delta\alpha\upsilon\sigma$ & $\sigma\phi\iota\sigma\iota\mu\gamma\lambda\epsilon$. ac $\sigma\phi\iota\zeta\epsilon\upsilon\delta\alpha\iota$ apud eundem est pro $\epsilon\phi\iota\zeta\epsilon\upsilon\delta\alpha\iota$, insidentes.] In partic. $\tau\epsilon\beta\epsilon\iota\varsigma$, positus: $\alpha\omega\tau\epsilon\beta\epsilon\iota\varsigma$, impositus: $\alpha\omega\tau\epsilon\beta\epsilon\iota\sigma\alpha\iota$, $\alpha\omega\tau\epsilon\beta\epsilon\iota\sigma\iota\varsigma$, reposita, a, 1. $\alpha\gamma\tau\epsilon\beta\epsilon\iota\varsigma$, affectus, dispositus, constitutus, 3. $\epsilon\alpha\tau\epsilon\beta\epsilon\iota\varsigma$, expositus, 4. $\mu\epsilon\tau\epsilon\beta\epsilon\iota\varsigma$, transmutatus, defunctus, 7. $\alpha\epsilon\sigma\tau\epsilon\beta\epsilon\iota\varsigma$, additus, appositus, adnatus, accrescens, 11. $\sigma\omega\tau\epsilon\beta\epsilon\iota\varsigma$, compositus, 12. $\tau\epsilon\pi\alpha\gamma\mu\epsilon\tau\epsilon\beta\epsilon\iota\kappa\epsilon$, qua inharere, 8. $\tau\epsilon\beta\epsilon\iota\kappa\epsilon\tau\epsilon\beta\epsilon\iota\kappa\epsilon$, supposita seu praesupposita, prima fundamenta, 10. In futuro primo indicatiui, $\alpha\epsilon\sigma\tau\epsilon\beta\eta\sigma\alpha\iota$, adijciat, 11. $\alpha\omega\tau\epsilon\beta\eta\sigma\alpha\iota$, reponetur, suspendetur, dicabitur, 1.

Τίτω à τίω.

δπόωντω

Τίτω seu τίνω à τίω.

Τίτωσσι à τίω.

κλῶπιτωσσω.

Τρίφω à τριφω.

1. ἀσπριφω.

215 In futuro primo indic. medij, $\delta\alpha\tau\epsilon\beta\epsilon\iota\kappa\omega\varsigma$, enitar, factum, edam: infinitiuus, $\delta\alpha\tau\epsilon\beta\epsilon\iota\kappa\omega\varsigma$, enixuram esse.

221 In aor. pr. indicatiui act. $\epsilon\chi\epsilon\iota\sigma\iota$, pœnas dependit. 35 In indicatio med. $\epsilon\chi\epsilon\iota\sigma\alpha\iota$, & sine augmento $\epsilon\chi\epsilon\iota\sigma\alpha\iota$, pœnas dependit. In Optatio, $\epsilon\chi\epsilon\iota\sigma\alpha\iota$, pœnas sumpsisset, ab $\epsilon\chi\epsilon\iota\sigma\alpha\iota$ siue $\epsilon\chi\epsilon\iota\sigma\alpha\iota$.

224 In fut. pr. indicatiui act. $\kappa\alpha\lambda\alpha\tau\epsilon\beta\eta\sigma\alpha\iota$, vulnerabo. In perfecto indicat. pass. $\kappa\alpha\lambda\alpha\tau\epsilon\beta\eta\sigma\alpha\iota$, & simplex $\tau\epsilon\tau\epsilon\beta\eta\sigma\alpha\iota$, vulneratus sum. participium, $\tau\epsilon\tau\epsilon\beta\eta\sigma\alpha\iota$, vulneratus, laesus. paulo post futurum, $\tau\epsilon\tau\epsilon\beta\eta\sigma\alpha\iota$, sauciabor.

109 In aoristo primo indicatiui actiui, $\epsilon\tau\epsilon\beta\eta\sigma\alpha\iota$, educavi, 3. simplex $\epsilon\tau\epsilon\beta\eta\sigma\alpha\iota$, & sine augmento $\epsilon\tau\epsilon\beta\eta\sigma\alpha\iota$, nutriui.

In

In infinitiuito, ἐπιτρέψαυ, aluisse, educauisse, 3. οὐκ ἐπιτρέψαυ, 2
 simul educasse, 5. In participio medio, ἄνωγα τρέψαμεν, qui 3
 educauit, 1. In perfecto indicatiui passiuī ἐκτρέψαται, 2. 4
 & simplex τρέψαται, educatus est: vide 307, 13. In parti- 5
 5 cípio ἐκτρέψαμεν, educatus, adultus, 2. (si scribatur ἐ-
 τετραμύδω per τ, ducetur ab ἐκτετραμύδω, inuertor: vnde
 ἐκτετραμύδω πολιτεία, mutata respublica) οὐκ ἐπιτρέψαμε-
 νδρα, simul enutrita, 5. simplex τετραμύδω, educatus: τὸ
 10 τετραμύδιον, educatio. In aor. primo indicatiui ἐτρέφθω,
 & sine augmento τρέφθω, nutritus sum: cur non dicatur
 ἐτρέφθω, vide 308, II. infinitiuus, τρέφθω, educatum esse.
 futurum indicatiui medij, τρέψομαι, nutriar: τρέψομαι,
 nutriemur, alimentum capiemus: τρέψομαι, nutrientur.

110 & 66 In fut. indicatiui act. ἐπιτρέξω, curram, 2. In
 15 infinit. ἀποτρέξω, recursum esse, 1. In aor. pr. infinitiui
 act. ἤσπετρέξω, percurrere, 3. In participio, ἐπιτρέξας, per- 1
 currens, 2. παρὰτρέξας, qui pratercurrit, 4. Perfectum su- 2
 mitur ἀδραμείω: vnde in plusquamperfecto ἤσπεδρα- 3
 μείκωντες, & Atticē (300, 13. & 16.) ἤσπεδραμείκωντες, incur- 4
 20 20 sionibus vastarunt seu vastarunt, 3.

219 & 225 Α τέρω, vt in fut. pr. infinitiui medij, ἐν τέρω
 ξείω, vsurum esse, 2. simplex τέρω, fruturum esse, fore.
 In part. ἐν τέρω, vsurus, consuetudinem habiturus, 2. 1
 In perf. infinitiui pass. ἀσπέρω, & abiecto: ex δ, 2
 25 ἀσπέρω, prius fuisse, obuiā fieri, 4. In part. ἀσπέρω, 3
 v, frustratus, cui malè successit: τὸ ἀσπέρω, quod
 voto non respondit, 1. ἐπέρω, obnoxius, 3. Α τέρω, 5
 vt in perfecto indicatiui act. ἐπέρω, nactus est, 3. In 6
 infinit. συμσπέρω, coharere, per syncopen pro συμ-
 30 σπέρω, 6. nisi maus deducere tanquam ἀσπέρω.
 In particip. σπέρω, qui interfuit, 5.

IN Futuro primo indicatiui act. ἐπιφάω, illucescet, 2.
 In aor. pr. διφάω, diluxit, 1. simplex φάω, exortus est, 1
 illuxit. In subiunctiuo, ἀφάω, illuxerit, 2. 2
 35 154 & 82, 83, 84. Futurum pr. sumitur tanquam ab οἶω,
 vt in indicatiuo act. ἀοοίω, referam, 1. ἀοοίω, auferam, 2.
 διοοίω, differam, 3. ἐξοοίω, efferam: ἐξοοίω, efferet, deferet: 1
 ἐξοίω, efferemus, 5. ἐποοίω, injiciet, 6. ἐπυοοίω, sursum 2
 feram, efferam, 7. παραιοοίω, abrogabo, 11. παραιοοίω, afferam, 3
 40 40 admonebo: παραιοοίω, admonebis, (legitur & παραιοοίω, ad- 4
 moueas, vt sit aor. primi subiunctiuī: sic in subiunctiuo
 medio, παραιοοίω, suscipiat, 14. παραιοοίω, offeretis, 14. συ- 5
 νοοίω & Atticē (401, 23.) ξυοοίω, conferet, erit vrile, 15. 6
 ὑποοοίω, subueham, 17. In infin. ἐξοοίω, patefacturū esse, 5. 7
 κωοοίω, allaturum esse, 8. οὐκ οοοίω, quadraturum esse, pro- 8
 futu

Φάω ab οἶω, οὐκ οἶω,
 vide 346, 39.
 1 ἀφάω, 2
 2 ἐπιφάω, 2
 Φάω ab οἶω, οὐκ οἶω,
 εὐοοίω, ἐπὶ οἶω.
 1 οὐκ οἶω, 2
 2 ἀφάω, 3
 3 ἀφάω, 4
 4 εὐοοίω, 5
 5 οὐκ οἶω, 6
 6 ἐπιφάω, 7
 7 οὐκ οἶω, 8
 8 κωοοίω, 9

- 9 μιφίρω.
 10 παρφίρω.
 11 παρφίρω.
 12 παρφίρω.
 13 παφίρω.
 14 παφίρω.
 15 συμφίρω.
 16 στωφίρω.
 17 παρφίρω.
 18 παφίρω.

futurum esse,¹⁵. In part. τὸ στωφίρον, quod conferet, utilitas,¹⁵. In indicatiuo pass. στωφισόμεν, conferar, coninnegar,¹⁵. In medio, δίοισμεν, exportabor : δίοισται, exportabitur,³. ἐξοίσονται, efferent, se recipient,⁵. ἀφίσουμεν, capiam cibum,¹⁴. στωφισόμεν, congregediar : στωφισται, & Atticē (401, 23.) ξωφισται, continget, vertetur in utilitatem, conferet : στωφισόμεθα, concurremus, congregediemur, praliabimur,¹⁵. In Optatiuo, ἀφίσουτε, accipiat,¹⁴. In infinit. στωφισάδ, actū iri,¹⁵. In part. ἀφίσιστόμῃος, conflicturus,¹⁴. στωφιστόμῃος, occursurus,¹⁵. Aoristus pr. vocis actiuae & 10 mediae, veluti & secundus, sumitur ab ἐπίρω : sed futuri Characteristica hīc non seruatur, quin potius praesentis, 302, 6. vt in indicatiuo act. εἰρήνευε, intuli,⁴. ἐξέλωε, protuli, extuli,⁵. ἔγερτο, detuli : ἔγερτο, demisit, intulit, abstulit : ἔγερτο, detulerunt, accusarunt,¹⁵. μέρτω, dimertit,⁹. ἐξέλωε, suscepit,¹². ἀφίσωε, contulit, obtulit : ἀφίσωετε, obtulistis,¹⁴. στωφίρω, conduxit & contulit, operapretium & utile fuit,¹⁵. στωφίρω, contulit : στωφίρω, contulerunt,¹⁶. ἐξέλωε, retulerunt,¹⁴. In imperatiuo, εἰσέρω, εισέρω, infer, inferat seu intrò ferat,⁴. (est etiam εἰσέρω, aorist. secundus indicatiui sine augmento, pro εἰσέρω, induxi : vnde & infinitiuus εἰσέρω, inducere) πρῶτε, traducite,¹². In Subiunct. δίσωε, deportaret,³. ἀφίσωε, offerat : ἀφίσωε, offeramus,¹⁴. possunt¹⁵ etiam censerī aoristi secundi. nam in hoc verbo, veluti in ἔρω τὸ ἀφίρω, (584, 18.) vterque aoristus eandem habet vocem in toto subiunctiuo atque in tertia persona singulari indicatiui act. In infinitiuo, ἀπρίρω, auferre,⁵. στωφίρω, simul conferre,¹⁶. In part. δίσωε, & in aoristo secun. δίσωε, prestans, eximius,³. ἐξέρω, offerens, qui extulit,⁵. παρφίρω, conferentes, adhibentes,¹¹. ἀφίρω, qui obtulit,¹⁴. στωφίρω, qui comportauit,¹⁵. In Subiunct. med. ἐξέρω, exportauero,⁵. In infinit. ἀπρίρω, referre, reportare,⁵. ἀφίρω, proferre,¹³. ἀφίρω, adhibere,¹⁴. In participio, ἀπρίρω, qui abstulit,². ἐξέρω, qui transportauit,⁵. ἐπρίρω, importans,⁶. ἀφίρω, qui attulit, qui sumpsit, qui estauit, qui cibum sumpsit,¹⁴. Apud poetas in his aoristis pro γ ponitur : 40 aut si mauiis, hęc tempora sumuntur ab ἐπίρω, seruata quoque praesentis Characteristica : vt in indicatiuo act. ἐξέλωε, & deposito augmento ἐξέλωε, extulit, porrexit,⁵. ἐξέλωε, subduxerunt,¹⁸. In Optatiuo, simplex

* στωφίρω Varinus εἰσέρω, & pleonasmo τῷ x * εἰσέρω, ferat. In infinit.

ἔξωκεία, *efferre, extulisse*,⁵. In participio, ἔξωκείας, *referēs: affert à Theocrito, cū ἔξωκείαυτες αἰώ, tollentes*,¹. ἔξωκείας, *qui extulit*,⁵. ἔξωκείας, *isto hemistichio, ἔξωκείας, qui intulit*,⁶. In infinit. medio, ἔξωκεία, *intulisse*,⁴. πύτος ἔχων, *concingy. ἔξωκεία, transfulisse, expilasse*,⁵. In participio, ἔξωκεία, *sed mendosè. omnes*
 5 πύτος, *victus*,¹. Perfectum & tempora ab eo formata *enim Theocriti edimutuatur ab ἐχών: vt in indicatio, ἔξωκεία, extuli*,⁵. *tiones quas quidem Atticè vocis est actiuae, (297, 17.) communiter verò est ego viderim, etiam vocis mediæ, (412, 37.) semper autem inest reduplicatio Romana, habēt cōi- Attica: vide 413, 33. sic μετενώξα, transfuli, ἔξωκεία, 194, Idyllio α. nec vi-*
 10 *profui*,¹⁵. ἔξωκεία, *protulit, produxit*,¹³. ἔξωκεία, *obde- cur hic cum An-*
 10 *tulit*,¹⁴. In participio, ἔξωκείας, *qui extulit*,⁵. In parte signano *confugien-*
 10 *ticip. pass. παροισνήν, ἀβρογatus*,¹¹. ἔξωκεία, *quid sit ad pleonaf-*
 10 *ἔξω, qui se gessit*,¹⁴. ἔξωκεία, *ingressus*,¹⁵. vide 307, 8. *num.*

In aoristo primo indicatiui pass. πάλωξθην, *euagatus*
 15 *sum*,¹². ἔξωκεία, *perlatus est*,¹. ἀπώξθην, *& sine augmen-*
 15 *to ἀπώξθην, delatus est*,². κάρωξθην, *decidit, delapsus est,*
 15 *delatus est: κάρωξθην, delati sunt*,³. ἔξωκεία, *ac-*
 15 *cessit, oblatas est: ἔξωκεία, admoti fuerunt*,¹⁴. ἔξωκεία, *euēnit, contigit*,¹⁵. πάλωξθην, *aberrauimus*,¹⁰.
 20 In subiunct. πάλωξθης, *alucineris*,¹². In infinit. ἀπώξθην, *deferri*,². ἔξωκεία, *contigisse*,¹⁵. quod & ἔξωκεία, *vide 414, 13. In participio, ἔξωκείας, ἔξωκείας,*
 20 *delatus, euectus*,⁵. ἔξωκείας, *ἐπώξθην, obiectus, ob-*
 20 *iecta*,⁶. μεπώξθην, *translatus*,⁹. πάλωξθην, *allatus*,¹⁰.
 25 ἔξωκείας, *oblatas, deuoratus*,¹⁴. ἔξωκείας, *collatus,*
 25 *oportatus, contingens*,¹⁵. ἔξωκείας, *qui superarunt*,¹⁷.
 25 *κάρωξθην, delata, euerfa*,⁸.

In Aoristo pr. indicatiui act. κατέφησα, *affirmauit*,¹. In ὄφθαλμοι, *328, 1.*
 Optatio simplex φήσας, *Atticè siue Æolicè (181, 1.) φήσας, 1 κατέφησα.*
 30 *dixerit. In infinit. κατέφησα, affirmare*,¹. In perfecto 2 κατέφησα.
 30 *indicatiui pass. πέφασται, dicitur seu dictus est: † πέφασται,*
 30 *prædicta sunt*,². *item manifesta sunt, à πέφασται:*
 30 *atque ab hoc, potest censerī & tertie singularis & tertie pluralis: vide 564, 25. In imperatio, πέφασται, sit asser-*
 35 *tum, dictum sit.*

231 In fut. indicatiui act. πέφασται, *præueniet*,³. In aor. φήσω, *à φήσω.*
 pr. πέφασται, *anteuertit, præuenit, occupauit*,³. πεφασται, *1 πεφασται.*
 30 *circumuenti sunt*,². In imperat. πέφασται, *præueni*,³. 2 πεφασται.
 In participio, πέφασται, *& poetice geminato σ, πε-*
 30 *φασται.*
 40 *πέφασται, præueniens*,¹. πέφασται, *qui anteuertit*,³.
 [Verum πέφασται, cum descendit è πέφασται, esse ANNOTATIO.
 tantum tertie singularis, non ite pluralis, satis euidenter
 cognoscitur ex iis quæ annotaui supra in p. 564. & 565.]

233 In aor. pr. imperatiui act. ἀπόφασται, *& simplex φήσω à φήσω.*
 φήσω, *perde. In Optat. Æolico ἀπόφασται, perdidit*,¹. 1 ἀπόφασται.

2 κἀποφθίω.

In infinit. ἀποφθίσαι, perdere, ¹. In plusquamperfecto, ἀπέφθιστο, interijt, ¹. κἀπέφθιστο, perijt, ².

Φαίνω ἀ φάω.

238 In aor. pr. participij pass. ἀποφαχθεὶς, ante totus, ἀ ἀποφαίνω.

Χίω ἀ χύω, ἔω ἀ χύω.

245 & 241 Α χύω: vt in aor. pr. indicatiui act. ἐχύθη, ⁵ quod & ἐχύθη, infudi, libaui, ⁴. futuri characteristica abiicitur, atque v apud Oratores ex diphthongo δ: ἀ ποῆτις verò non raro seruat̄ur δ, κἀτιχθη & κἀτιχθη, defudi: κἀτιχθη, infudisti: κἀτιχθη & κἀτιχθη, effudit: κἀτιχθη, deiecerunt, ⁶. ἐπιχθη, superfundit, offudit, ⁷. 10 σὺγχθη, confudimus, ⁹. διχθη, diffuderunt, ³. In infinit. σὺγχθη, turbare, confudisse, ⁹. In partic. δῖχθη, qui defudit, ². ἀχθη, & poëtice ἀχθη, circumfundens, perfundens, ⁸. σὺγχθη, qui confudit, ⁹. simplex χθη, qui fudit. In infinit. medio, χθη, fundere. In particip. χθη, ¹⁵ μθη, fundens. Α χύω: vt in perfecto participij pass. ἀχθη, solutus, diffusus: ἀχθη, effusus, solutus, mollior educati, ³. ἀχθη, imminentes, ἔω effusi, ⁸. σὺγχθη, confusus: hinc aduerbium σὺγχθη, confusè, promiscuè, ⁹. In aor. pr. Optratiui pass. ἀχθη, exhila- 20 rantur, ³. pro ἀχθη, 308, 33. In participio, ἀχθη, redundans, ¹. ἀχθη, effusus, ². ἀχθη, exporrectus, exhilaratus, ³. ἐπιχθη, infusus, ⁵. παχθη, affusus, ⁷. ἀχθη, circumfusus, ⁸. inuenitur etiam παχθη, adfusus, ἀ παχθη, sed tanquam ἀ παχθη. nam ἀ χη regularis aoristis pri. indicatiui esset ἐχθη, vel ἐχθη: at ἀ χη fit ἐχθη, fusus sum: vide 381, 24.

1 ἀαχθη.

2 δῖχθη.

3 ἀχθη.

4 ἐπιχθη.

5 δῖχθη.

6 ἀχθη.

7 παχθη.

8 ἀχθη.

9 σὺγχθη.

Χρη ἀ χρημ sine χρη.

242 In aor. pr. indicatiui act. ἀχρη, sufficit, satis- fuit, ab ἀχρη: ἐχρη, sufficit abundè, ab ἐχρη. [ἀχρη non tantum impersonaliter significat vicissim ³⁰ fecit, verum etiam personaliter vicissim vtendum dedit, ab ἀχρη, à quo est ἀχρη apud Armenopulum, cum debitor creditori pignus tam diu dat vtendū donec creditum restituat, vt domū aut fundum pro pecunia.]

ANNOTATIO.

Χρῶνμι ἀ χρώω.

1 ἐπιχρῶνμι.

2 κἀχρῶνμι.

Χῶνμι ἀ χῶω.

1 ἀαχῶνμι.

2 ἐπιχ.

3 κἀχ.

4 ἀαχῶνμι.

5 ἀχ.

6 σὺχ.

243 In aor. pr. infinit. act. κἀχρη, tingere, fucare, ² ³⁵ In perf. participij pass. ἐκρη, per summa coloratus, ¹. κἀχρη, tinctus, ².

246 In aor. pr. indicatiui act. σὺχρη, obruerunt, ⁶. In infin. ἐπιχρη, aggerem cumulare, ². In partic. ἀαχρη, aggerens, ⁴. ἀαχρη, qui aggerit, qui exaggerauit, ⁵. 40 ἀαχρη, qui aggerunt, ¹. σὺχρη, qui obstruxerunt, obruentes, obrurantes, ⁶. In perf. infinitiui pass. ἀαχρη, & poëtice sine reduplicatione ἀαχρη, exaggeratum esse, ⁴. simplex κἀχρη, exaggeratū esse. In aor. pr. part. pass. ἀαχρη, in ¹, κἀχρη, obrutus, ³.

- 248 In fut. pr. indicatiui act. ἀπώσω, prohibebo, 2. In Ωΐω ab ἄΐω.
 medio, ἀπώσωμεν, reijciemus, 2. In aor. pr. infinitiui act. 1 ἀπώσω.
 ἀπώσω, reuertit, refert, 1. In particip. ἀπώσους, repellens, 2. ἀπώσων.
 διάσους, emeritus, rube donatus, 3. παρώσους, dimittens, ne- 3 διαΐω.
 5 gligens, 4. In indicatiuo medio, ἀπώσωντο, recusarunt, re- 4 παρωΐω.
 pulerunt, 2. augetur Atticè 298, 8. In infinit. διάσασθαι, per 5 ἀπώσων.
 interstitiū vi impellere & propellere, 3. παρώσασθαι, reycere,
 disferre: inuenitur & cū augmento Attico παρωΐσασθαι, 4.
 In partic. ἀπώσωντο, qui repudiauit, 2. παρωΐσωντο, ex-
 10 pellens, 4. In perf. indicatiui pass. ἀπώσωντο, repulsus est, 2.
 ἀπώσωντο, sumus abiecti, 5. augetur Atticè sic parti-
 cipium παρωΐσωντο, proiectus, repudiat, 4. at ἀπώσων-
 το, exagitat, qui repulsam accepit, 2. est sine augmēto.
 In aor. pr. subiunctiui pass. ἀπώσωντο, repulsam acci-
 15 piamus, 5. In particip. ἀπώσωντο, depulsus, 2. ἀπώσωντο, re-
 iectus, exclusus, 5.

SE D Modus tandem aliquis imponatur huiusmodi
 præceptis, ac congeriei vocabulorum siue anomalorum,
 siue à thematibus obsoletis deductorum, siue quorum
 20 thema ob dialectum, aut licentiam poëticam, aut ob
 tropum siue figuram aliquā, aut ob aliam quamcunque
 literarum mutationem, est rudiōribus inuentu difficile.
 Si quis enim hæc omnia vnum in locum coaceruata ha-
 bere desiderat, profectò Plus (vt cum Ouidio loquar)
 25 quàm quod fieri res sinit, ille petit. poterunt tamen (vt opi-
 nor) ea quæ hoc libello ac toto volumine suis locis spar-
 sim adducuntur (quæ omnia optimo, ni fallor, ordine in
 Indices operi præfixos relata sunt) ita sedulis adolescen-
 tibus satisfacere, vt nihil, aut certè parum, futurum sit in
 30 thematis inuestigandi ratione obscurum aut difficile,
 quod horum adminiculo, quasi lumine, non possit
 elucere.

ET DE ETYMOLOGIA HACTENVS.

DE SYNTAXI, TERTIA GRAMMA-

TICES PARTE, IOANNE VARENNIO

*Mathliniensi autore, adiectis vbi is ieiunior**visus est, tum ex veteribus tum ex re-**centioribus Grammaticis notis**& appendicibus.*

DE singulis orationis partibus haecenus dictum est: Restat vt de coniunctis præcipiatur: igitur ex his partibus conficiendæ orationis ratio *quædam* est. Est enim hæc partium orationis coherens inter se dispositio, & veluti structura quædam, ad representandum certam aliquem animi sensum: sed cum Quintiliani Consilium (vt Græcè discant pueri priusquam sciant Latinè) iam dudum explosum esse videam. Nec Græcæ litteraturæ patere studia nisi Latinis admodum promotis: Hac in parte Varennij sequutus sententiam, ita hanc partem persequar, vt ea quæ cum Latinis habet hæc lingua communia, aut omnino præteriantur, vt potè suo loco à Grammaticis Latinis discussa, aut leui tantum brachio attingantur. Qui verò fusiorem hac de re disputationem vehementius flagitet, Apollonium, Theodorum Gazam, Lascarium, qui eam partem sic posteritati traderunt absolutam, vt illis quoque ad percipiendam eam linguam sufficiat, qui Latinè ignorant, diligentius legant & cõsulant: IOANNIS itaque VARENNII libellum huic loco aprissimum cõsui: vbi vero breuior, aut quam oportet obscurior est Varennius, ex aliis vel vetustioribus vel nostri temporis Grammaticis vt è re visum, accesserunt ad Scholij instar appendices, vel illustrationes.

PORRO quæ Syntaxin aggressuris *quædam* ratio tradi solet, eam fusè pertractat Apollonius, lib. 1. c. 1. 2. 3. Nobis igitur hoc tantum dicendû, constructione mutari nonnumquam syllabicas vocum affectiones, & in contextu earum ab Etymologiæ præceptis aliquantum aberrari.

1 Nam & quantitates, mutat interdum vocum constructione: adeo vt syllabæ finales, natura per se breues fiant longæ: contra, natura sua longæ, breues reddantur.

2 Deinde accentum quoque mutat constructio, cum in aliis Oxytonis, tum potissimum in Encliticis.

3 Tertio litteram sæpè pro litteris substituit Syntaxis.

4 Quarto aliquam vel asciscit vel abiicit: cuius postremi generis est multiplex per apostrophen siue crasis siue synaliphe, alio loco fusius explicanda.

DE SYNTAXI NOMINVM.

De Conuenientia Substantiui & Adiectiui.

5 **N**OMEN substantiuū tum adiectiuo
conuenit in genere numero & casu,
vt ἄνθρωπος ἀνδρῶν, sapiens homo, καλή
γυνή, pulchra mulier, μέγα ξύλον, magnū
lignum. Idem accidit in pronomini-
bus, participiis & articulis præpositiuis; Nam
10 postpositiui, etsi necessario conueniunt cum suis
antecedentibus in genere & numero, non tamen
necessario in casu, vt Ὀδυσσεύς.

Conuenientia
substantiui &
adiectiui.

Ἄνδρα μοι ἔνεπε μέγα πολύτροπον, ὅς μάλα πολλὰ
πλάγχθη.

15 *Virum mihi dicito musa multorum morum, qui nimis
multa errauit.*

TALIA sunt relatiua qualitatem numerum aut
magnitudinem significantia: quæ sibi inuicem
respondent, vt τοῖος, vel τοιοῦτος talis, οἷος, vel ὅπιος
20 ὁμοῖος: vt οἷος ὁ ἀνδρῶν τοιοῦτος, ἢ ὁ λόγος, qualis mos
talibus & sermo. ὁμοῖα ἢ δέσπονα τῶν καὶ θεραπαινίδες,
qualis domina tales & famula. τόσος vel τοσούτος tot,
εἶς vel ὅσος quot, Iliad. β, ἀλλ' ἐτόσσοι ἢ ἄνδρες ἐλί-
κωπες ἀχαιοί. At non tot erāt quot oculis volubiles Achei.
25 τῆλικος vel τῆλικῶτος, tantus, ἡλικος, quantus. De-
mosthenes, καὶ κατεσῆγάμην τῆλικῶτον, ἡλικῶς ἐδέξ-
σω βασιλεὺς γέγονε Μακεδονίας, Et constituimus tantum,
quantus nemo unquam rex fuit Macedoniae.

Itidem horum interrogatiua ποῖός ἐστι, qualis est? respondetur καλός bonus πηλίκοι, quantus: ἤλικοι σύ, quantus tu? πόσοι εἰσὶ, quot sunt? τρεῖς, tres: πόσος ἐστὶ, quotus est? τρίτος, tertius. πῶς αὖτε ἀνέστη ὁ Ἰάζαρος? ποῦτο δια surrexit Lazarus? τετράτηνος, quatrividuanus, 5 vide infra in Appendice.

IN Adiectiui & substantiui nominis constructione, saepe substantium omittitur, & auditori relinquitur subaudiendum. Vt Arist. histor. Animal. τὸ ἦν ἀκίνητον ἔστι ἄρρητον scilicet ζῶον, ἡλό, vel simile quid. Eius generis αὐτὸν ἀμφοτέρω, adag. Haurire ambabus, deest χερσὶ manibus. Xenoph. ἐὰν ἐρατύνονταί περὶ εἰς πολυμίαν, si quando exercitum ducunt in hostilem, subintelligitur χερσὶν, regionem. vide infra, in 3. Append. Hanc constructionem Atticorum esse scribit Franc. Vergara, lib. 3. cap. 1. Sic etiam Latini 15

Atticismus.

Prima adiectiui anomalia.

Oriens, Occidens, subauditur Sole & terra. In Adiectiuo prima anomalia est generis, Attici enim substantiuius fœmininis substantiuo epitheta masculina, vt apud Homerum κλυτὸς Ἰαποδαμεία, pro κλυτὴ, inclyta χερσὶν ὕλη utilis materia, γλώσσῃς ἦτορ, nota Ianua, & eius generis alia multa, ad 20 Thucididis & aliorum Atticorum imitationem vsurpata, qualia sunt quæ in 195. 196 & 197. purum desinunt, vide infra in 2. Append. Magis poetica generis anallogen habent ista Homeri ἀπὸ βαθεία, ἀπὸ δία: & contra ἦν ἡλὸς ἐστὶν apud Hesiod. ἡμεῖς αὐτῆ: apud Nicandrum ψολόεντος ἰχθύος. 25

2. anomalia.

Secunda anomalia est numeri, vt apud Aristot. Analyt. ἐξ ἀμφοῖν φέροσιν. Homer. Ἰ. ψ, πάσι δὲ θυμὸς ἐνέσθῃ νίκης ἐμῆν. vide 4. Append. Hanc siue generis siue numeri anomalam facit plerumque Synthetis, hoc est structura ad intellectum relatio vt Athenæus ex Machaone Co- 30

Anomaliarum causa.

mico ἢ Γναθόφυρον ἢ Γλυκίσσον. Sic Paul. Διόσκωρον ἀγάμωρον φέροντες πᾶσι λουκίππῃ. In priore enim loco articulus respicit fœmininum ἐμῆν, in posteriori participium refertur ad masculinum Διόσκωρον. Obseruandum quoq; cum pluribus substantiuis vnum adiectiuum tribuitur commune istud 35 adiectiuum aliquando propiori substantiuo respondet per Zeugma, vt Homer. Παρθένωι τε καὶ νηβίοι ἀπύλα φρονίοντες. Aliquando per Syllepsin respondet digniori etiā remotiori: vt Paulan. 141, 20. πύργῳ καὶ ἐπέλξεῖς εἰσὶν ἐμπεδοκλεμῆναι. Quæ quidem substantiua si rerum sint inanimatarum ad- 40 iectiuum neutro genere (quod Latinorum regulis præceptum est) saepe ponetur Arist. de Anima ὅτι οὐ λόγος καὶ ἢ ἐπιθυμία οὐκ ἔστι, imo etiā animatis rebus Isocrates tribuit adiecti

Prima obseruatio.

Zeugmatis leges.

adiectiuum neutrum, ad Nicocl. *ἁεὶ πολλοὺς ποιμῆνας τὰς αἰσθὰς τὰς ἰαυτῶν, καὶ τὰς γλωσσῶν, καὶ μέγιστα ὀργιστοὺς ἄλλοις τοῖς αἰσθῶν ἐξασφραῖναι.*

- Item substantiuum in hac constructione mutato casu
 5 interdum ponitur partitiuè, sic οἱ σοφοὶ ἄνθρωποι, καὶ οἱ σοφοὶ τῶν ἰαυτῶν. *Æschines* *ἁεὶς μὲν τὰ μεγάλα καὶ ἀσπιδάα τῆ περὶ ἀσπιδάα, Ad magnas quidem & præclaras res.* Polyb. *τὰ βαρῖα τῶν ὀπλων, grauis armatura.* Id structuræ genus Plinius non raro imitatur, vt lib. 8. *Nigra lanarum nullum colorem bibunt,*
 10 *pro nigra lanæ.* Et interpretes D. Lucæ ad Græcorum morem transtulit *non sum sicut ceteri hominum.* Sicut etiã scriptum est ab Apuleio, *roscida vallium, & globosa camporum.* Quod si adiectiuum vice versa in Genitiuum ita transeat, vt ipsium à substantiuo alterius casus regatur: non manebit idem
 15 sensus: vt cum dico *ξύλα τῶν μεγάλων*, ligna quædam ex magnis significo, cum autè τὰ μεγάλα τῶν ξύλων ligna quæuis magna: Duo quoq; adiectiua hoc modo iungi possunt: vt τὰ μέτρια τῶν ἡλικῶν *mediocria mala.* Item adiectiuum & participium, *Hocra.* *χάρις μὲν ἐπὶ τοῖς συμβαίνουσιν τῶν ἀγαθῶν,*
 20 *καὶ λύπη μισθῆσις ἐπὶ τοῖς γινόμενοις τῶν ἡλικῶν, Gaudere ob quæ contigerint bona, & moderatè dolo ob mala quæ inciderint.* Simili forma nomini aut pronomini singulari subiungitur Genitiuus, sic *εἰς τὸ τοῦ ἀνώγκης ἡτοῦρου, ad hoc necessitatis demenimus.* Demosthenes. *εἰς τὸ τοῦ ἡλικῶν, Hucusque insania*
 25 *processit.* Rursum hæc anallage interdum fit per periphrasim vt Dionys. Halicarn. *χρημῶν βοσκημάτων οὐκ ὀλίγον προσηύδα ὀλίγα βοσκημάτων:* Sicut Latini quoque, *magnam pecorum vim*, pro multa pecora. Habet quoque non rarò hæc periphrasis ellipsin substantiuu, vt τὸ βαρβαρικὸν τῆ γλώττης τὸ ἰωνικόν τῆ σοφῆς ibi enim subauditur substantiuum *χρημῶν* vel quid simile: breuius enim dici potuisset ἢ *βαρβαρικὴ γλώσσα* ἢ *ἰωνικὴ σοφία*, *Barbara lingua, Ionicus, amittus*, 623, 40. Interdum vero enallage, ellipsis & periphrasis cōcurrūt, vt in his Euāgelij locutionibus ὁ ἄνθρωπος τῆ ἀμαρτίας, *homo peccati.* Ple-
 35 nior enim constructio fuisset ὁ τῆ ἀμαρτίας δὲ ἄνθρωπος. Adiectiui periphrasis fit interdum per articulum & præpositionem subaudito participio: vt ὁ ἀπὸ ἰωνίας τρέπος ὁ μέγας δὲ κλέσις ἀπέναι, breuius enim dici posset, ὁ ἰωνικός τρέπος, & ὁ δὲ κλέσις ἰωνίας, *tropus Ionicus, gloriosa mori.* vt nostri
 40 homines, *vitam cum turpitudine coniunctam*, pro *vitam turpem.* Præterea nomina quædam adiectiua inter se copulari gaudent. vt πᾶς ἡγεσος, πᾶς ἡς, vnusquisque, πᾶς ὅστις, quis cuiusque, ποῦδ᾽ ἄπτα, ἕτερον ἄπτα, & πάντες οὐτοι, vnusquisque, ποῦδ᾽ ἡς qualis, ἄλλο π omnia sine interrogatione. Nam π neutrum sæpe aliis sic appenditur, vt abundare videatur, vt τὰ π π.

Notio ex Ver-
gara.

Duo adiectiua
iuncta.

3.

4.

Notio de π.

- δικαίον ἢ, &c. Adhæc *ne* quibusvis verbis præponitur quum interrogat; vt *ne* ἀγορεύειν βούλεται, quis concionari vult.
- π σὺν pro ἐδὴν. Quod & subiecta negatione pro ἐδὴν sumitur. π σὺν vel π ἐξ quid non Demosth. π κερὸν ἐξ παρόντων, id est, nihil non mali patientibus. Adiectiuum vsurpatur interdum etiam 5 pro aduerbio Homer. ἐδὴν πεινυροί, Herod. 88. πεινυρος λυχν⊕ παρακαίεται, sicut Gellius quoque de Socrate: Stare solitus pertinaci statu perdius atque nox: pro per totum diem totamque noctem. Crebrius hoc fit in neutro genere vt ἐξὸ βλίπν, clarè cernere. Sic Polyb. πρὸ συναθροισθεῖσσι, cito 10 congregata. At Homericum istud ὀξία κικληγώς, & istud Aristoph. δεινὰ κίκομαζον, Peculiaria sunt Poësi: vt etiam istud Virgelij: stabat acerba fremens. Frequentissimè quoque aduerbiallyter vsurpatur comparatiua singularia, & superlatiua pluralia, vide Append. 4. Denique generis enallagen ha- 15 bere videntur ista apud Demosth. πονηρὸν ἢ ἀνοδὸς ἀδελφάοι πονηρὸν, ὁ συκοφάντης, καὶ πανταχόθεν βίασκα καὶ φιλόνοιο, improba res est ὁ viri Athenienses, improba certè, ἐν vnde quaque inuida atque infesta Sycophantia. & καὶ ὅλος ἀπίστοι οἶμα, ταῖς πολιτείαις ἢ τυραννίς, ἐν planè infida res est opinor rebus publicis 20 tyrannis. Sed potius est in eis ellipsis eaque duplex (si Sylburgio credimus) verbi scilicet substantiui & nominis: desideratur enim ἐν seu ζεῖμα πέφυκε. Sic Siluis lib. 4. Mite⊕ cognatum est homini Deus. Et Virgil.

Triste lupus stabulis, maturis frugibus imbres. 25

Nominum porro inter se cōuenientia (vt idem est si Sylburgius author) est non tantum adiectiuorum, sed etiam substantiuorum. Nam & substantiua interdum eodem casu ponuntur, cum alterum alteri declarationis causa adicitur: vt apud Ptolem. Ασσιπὸς πόλις, Assipus oppidum: & cum articulo, ὁ Ζάρεξ τὸ ὄρη, Zarex mons. Item postposito articulo: Herodot. Ισιῶ⊕ ὁ Μιλίτις τύραννος, Histius Mileti tyrannus.

Hic interdum substantiui appositi ellipsis est: vt Αλιξίμοδ⊕ ὁ Φιλίππος, scilicet υἱός, Alexander Philippi filius. Sic apud Lyfiam, Αλιξίδι τῷ Ασισοῖκου, scilicet ἀδελφῷ: vt declarant 35 sequentia, Ασισοῖκου τῷ ἀδελφῷ τῷ Αλιξίδος. Interdum duplex hic ellipsis est, substantiui appositi, & participij: vt apud Euangelistas, Μαρία ἡ Ιακώβου, scilicet νομιζομένη μήτηρ, Maria qua Iacobi putabatur mater: sicut adnotat Theophylact. 372.

Ellipsis duplex.

Sic apud Ptolem. Πρῦσα ἢ πρῦς τῷ Ολύμπῳ ὄρη, scilicet κίρημ 40 πόλις, Prusa ad Olympum montem sita urbs. Eius generis alia vide infra in Syntaxi articuli. Interdum in appositione fit enallage: vt Αθῶν πόλις, Τηγίης πωλίετρον, pro Αθῆναι ἢ πόλις, Τηγία ἢ πόλις. (nisi potius ibi periphrasin esse velis; sicut in istis Homeri, βίη Πελοπείου, pro Πελοπείου: ἢς Τηλέμαχοιο.

Appositionis enallage.

Cuius

Cuiusmodi à Latinis quoque poetis vsurpata sunt; *Buthroti urbs, Auentini mons; Odora canum vis, Fortis equi vis.* Similis periphrasis per substantantium *παῖδες*, vsitata est etiã in prosa oratione. In tali periphrasi pro genitiuo ponitur interdum adiectiuum: Theogn. Οὐ ποτε δ' υλεῖν κεφαλῆ εἰδ' ἄρα πίφους. ibi enim *δ' υλεῖν κεφαλῆ* pro *δέλυε κεφαλῆ* ponitur: hoc autem, pro *δέλυε*. Sic in prosa ὦ φίλη κεφαλῆ: pro ὦ φίλε.) Casus enallagen habere videntur ista HomERICA, *ἰκπύτου Νέστωρ, & μηλίτου Ζῶς, κεληλαγάρτου Ζῶς*, ac cōsimilia: quippe in quibus vocatiui terminatio posita sit pro terminatione nominatiui. Aliquando in substantiuorum connexionē, casus quidem similitudo retinetur, sed mutatur pars orationis. Aristot. Rhet. 2. *ὡς ἂν ἰχθύας καὶ τῶ μισθῶν*: dicendum enim fuisset *τῶ μίσθῶ*.

Pro genitiuo adiectiuum.

Casuum similitudo mutata parte orationis.

15 GENITIVVS POST NOMEN.

COMPARATIVVS Genitiuum exigit, significantem rem excessam: *Ἀχιλλεύς ἰσχυρότερός ἐστιν Ἄιακος.* Achilles est fortior Aiace. *ἐδ' ἐνὸς χεῖρον,* nihilominus. Hinc

Comparatiuorū regimen.

20 est quod 1. Corinth. 13. *μείζων ἢ τῶτων ἡ ἀγάπη* legimus, maior horum est charitas: pro maior his. & ad Hebr. 3. *καθ' ὅσον πλείονα τιμῶν ἐχρῆσθε ὅκατασκεδάσας αὐτὸν*, quanto amplio- rem honorem habet domus, qui fabricauit illam: pro amplio-

1 ἰδὲν χεῖρον est. nihilominus.

25 rem, quàm domus. Et multò latiùs patet hic vsus comparatiui cum genitiuo apud Græcos, quàm cum ablatiuo apud Latinos. Frequenter enim illi per comparatiuum cum suo casu explicant quæ Latinis vocibus eodem modo sermonis absurdè

Comparatiui cū genitiuo vsus quam latè pateat apud Græcos.

30 dicerentur. Sed addendum est, quàm aut aliud simile. *δ' εἰ ἠροσέχων τῶν ἐμπεύρων δόξαις, ἐχ' ἠπλων τῶν δόποδ' εἰζέων*, assentire oportet opinionibus expertorum, non minus, quàm demonstrationibus. *καλλίον ἐστιν εὖ ποιεῖν φίλους ἢ ἐθνεῶν*, honestius est amicis benefacere, quàm alienis. 35 *τίς εἰδὸσι τῶν ἐπιτόλων ἠδίων ἢ ἀγωγῆ*, sciētibus vita suauior est, quàm indagantibus. *μάλλον νομίζω σε φίλον ἢ ἐχθρῶν*, magis puto te amicum, quàm hostem. *κρείττων λόγος, ἐχ-*

*cellentior quàm dici posset. κρείττων ἢ πᾶσιν εἰας, excellen-
tior quàm quem doctrina emendare posset. κρείττων μέμ-
ψως, maior quàm ut reprehendi debeat. ἑρπρότερον λό-
γων, firmior quàm dici posset. ἰσχυρότερον θεῶν, fortior
quàm credi posset. μείζον λόγου ἔργον, opus maius quàm
sermone explicari posset. ἡττων ὀργῆς, vel ἔρωτος, minor
quàm ut irasci, vel amare posset.*

2

² **CONSTRUITUR** nonnunquam compa-

*Comparatiua
cum ἢ coniun-
ctione.*

3

ratium intercedente coniunctione, ἢ, idq; quan-
doque cū Genitiuo, ὠμίλητα ἀρείοσιν ἢ ὑμῶν. ³ Quan-
doque cum eo casu, quem postulat verbum ad-
iunctum, ὠμίλητα ἀρείοσιν ἢ ἐπερ ὑμῶν, *conuersatus sum
cum uiris melioribus, quàm vos estis.* Quandoque cum

*Cum κτ' ἢ ac-
cusatiuo.*

4

κτ', & Accusatiuo: πλεόν ἢ κατ' ἀνδρωπων, *plus quàm
secundum hominem.* Quandoque cum infinitiui, ¹⁵
⁴ νόσημα μείζον ἢ φέρειν, *agritudo maior quàm ut feratur.*
Cui interdum interponitur ὡς, aduerbium dig-
gressiuum: τὸ νόσημα μείζον ἢ ὡς ἐδύατο φέρειν, *agri-
tudo maior quàm ut posset ferri.* At superlatiuum ni-
hil horum post se admittit. ²⁰

*Comparatiua
cum Aduerbijs.*

5

Admittunt etiam comparatiua plurima aduer-
bia, λίαν, πᾶν, μᾶλλον, & similia: vt ὅπᾶν μείζον
ἔστιν, *multo maius est: μᾶλλον ἐπιμότερον, multò promptius.*
Verùm superlatiua, quia significant summam in-
tentionem, non item. ²⁵

*Superlatiua cū
genitiuo plura-
li.*

2

² **SUPERLATIVA** adsciscunt genitiuum, sed
pluralem duntaxat, ἰσχυρότατον ἀπάντων, *fortissimus
omnium.* Cæterùm illud, ἀεὶσα ἑαυτῆ διαλέχθη, *opti-
mè sui ipsius disseruit,* ponitur loco huius, ἀεὶσα τῶ
ἄλλων ἑαυτῆ διαλέξεων διαλέχθη, *optimè aliarum sui
ipsius disputationum disseruit,* id est, inter alias. Non
enim fit comparatio ad eam personam, quam si-
gnificat Genitiuus singularis, sed ad alias ipsius
disputationes. Similiter, αὐτὸς ἑαυτῆ κράτιστος, po-
nitur loco huius, κράτιστος τῶ ἄλλων ἑαυτῆ παραμά-
των. & ita in alijs. ³⁰

3 SVNT etiam nomina quædam, non quidem superlatiua, sed in se habentia natiuam quandam superlatiuorum eminentiam, & ob id similem superlatiuus fortiuntur constructionem: vt, διαμό-
 5 ρουφαί, ἐξοχή. δια δαίων, diua Dearum. μόνος ἀπάντων, solus præ omnibus. κορυφαί, ἐξοχή πάσιων, excellens, eximius præ omnibus.

Atticè ponitur superlatiuum pro comparatiuo, & illius constructionem obtinet: quo fit, vt
 10 tunc addatur Genitiuo tam singulari, quàm plurali, πλείστον σε ἐμόγησα, pro πολλῶ πλείστον σε ἐμόγησα, multo plus te laboraui. τὰ ἄρρενα κινητικότερα ἔστι τῶ θήλειων, pro κινητικότερα, longè agiliores fœmellis sunt masculi.

15 Et econtrariò, comparatiua capiuntur loco superlatiuorum, πάλιν ἑσώτερος ἢ ὁ Σωκράτης, pro ἑσώτατος. Sic 1. Corinth. 13. μείζων ἢ τέτων ἢ ἀγάπης, maior his charitas. μείζων dixit, pro μεζίστη. Quale & illud Catulli, *Hesperè qui cælo lucès incundior ignis,*
 20 pro incundissimus ignis.

Superlatiuum præter Genitiuum admittit etiã aliquot adiectiua, πλείστα, πολλῶ, ὄν, & similia. πλείστα δὲ δαυμονέσαι, maximè felicissimus, πολλῶ μάλιστα, multo maximè. ὄν πλείστον, quantum plu-
 25 rimum: ὄς μεζίστη, quantus maximus.

Præponunt etiam superlatiuus ὡς, intercedente δυνάμει, aut οἶόν τε, aut alio simili, ἐξώπλισε στρατείαν ὡς ἐδύνατο κάλλιστα, armauit exercituum quàm potuit pulcherrimè. ὡς οἶόν τε ἀεῖσα, quàm potuit optimè.

30 Loco cuius etiam licet ponere participium verbi ἐνδέχομαι, mutato superlatiuo aduerbiali in nominale. Aristot. 7. Politicῶν: ἢ ἡ πόλις κοινωμία τις ἔστι ἐνεκεν ζωῆς τῆ ἐνδέχομένης ἀείσης, ciuitas est societas quedam vitæ gratia quàm fieri potest optima.

35 4 NOMINA adiectiua neutri generis accipiuntur nonnunquam abstractorum loco, & more illorum
 admit

Adiectiua superlatiuorū eminentiam sortita gaudent Genitiuo.

Atticismus. ἄνθρωπος αὐτὸς ἰουτὲς ἡμεῶν ταύτη, id est, homo supra quàm dici crediue possit, callidissim⁹.

Comparatiua loco superlatiuorū usurpata.

Superlatiuum præter genitiuū admittit aliquot adiectiua.
 6

ὡς præpositiū superlatiuo.

Adiectiua neutri generis ad-

7 admittunt Genitium. τὸ ἄφρον 7 ἡ Πέτρα, pro ἡ Ἐφροσύνη 7 Πέτρα, prudentia Petri. τὸ ἡ ἀνθρώπου καρτερία, pro ἡ ἡ ἀνθρώπου καρτερία, hominis patientia. τὸ ἀγαθὸν, τῷδε, pro ἡ ἀγαθότης τῷδε. huius bonitas.

5 ADIECTIVA crebrò regunt Genitium ἐλλειπτικῶς deficiente ἕνεκα: vt, μακάριος ὁ θεός, id est, ἕνεκα τοῦ θεοῦ, beatus qui ista videris.

6 ADIECTIVA facta per a particulam priuatium adsciscunt Genitium vel accusatiuum, intercedente præpositione πρὸς: vt, ἀκλιρὸς τοῦ πατρῶων, exheres patrimonij. ἀθέατος ἡ ἀληθείας, vel, πρὸς πλὴν ἀληθείας, qui non videt veritatem. ἀπιστός τούτου, vel πρὸς τούτου, non credens huic. Sic Virg. in 9. Æneid.

— Fidusque ad limina custos.

7 NOMINA adiectiua possessiua aliquoties in substantiua neutri generis, & tunc habent Genitium sui substantiui: vt pro ἰωνικὴ σολή, sæpe dicitur, ἰωνικὸν τῆς σολῆς, Ionica stola.

8 SVNT & alia quædam adiectiua, quæ substantiue posita Genitium admittunt. εἰς ὄσον δόξης, pro εἰς ὅσον δόξαν. ὅτι μέγιστον δόξης, pro ὅτι μέγιστον δόξαν. ὅτι μέγα δόξης, pro ὅτι μεγάλην δόξαν. Quod non solum fit in neutro, sed quandoque etiam in eo genere, cuius est Genitiuus adiunctus, πολλὴ ὁδός, pro πολὺ τῆς ὁδοῦ, vel πολλὴ ὁδός, multa via. ὠμὴ μείδος, pro ὠμὸν τῆς μείδος, vel ὠμὴ μείδος, pars cruda. πολλὴ τῆς Σικελίας ἐπίδαρκεν, pro πολὺ τῆς Σικελίας, multam partem Siciliæ incursum. οἱ ἡμίσεις τῶν ἄρτων, dimidia pars panum.

9 ITEM hæc, ἀξίος, ἀνάξιος, ἀπειρος, & familia Genitiuum gaudent. Matth. 3. ποιήσατε καρπὸς ἀξίους τῆς μετάνοίας, facite fructus dignos pœnitentiæ, Luc. 10. ἀξίος ὁ ἐργάτης τῆς μισθοῦ αὐτοῦ, dignus est operarius mercede sua. ἀνάξιος τοσούτων δώρων, indignus tantis munibus. Et verbalia in nos, ποσειδῶνος ὑπὸ πνεύματι, ποσειδῶνος

Verbalia in nos gaudet genitiuo. καὶ τῷδε. Quæ differentiam significant, ἕτερον, διάφορον

φορον, ἄλλο, & similia, ἄλλο τῆτε, *alius ab hoc. διάφορον ἐκείνου, ab illo diuersim.* Nomina priuatiua: πένης, γυμνός, ὀρφανός, ἐνδεής: vt, ἐνδεής πάντων, *indigus omnium.*

Priuatia.

Et plenitudinis nomina. πῶς ἄριστος παραματων, ἔπιπορτος, πλήρης. Quoduis adiectiuum partitiuè positum, adsciscit Genitiuum: οἱ γνήσοι τῶν φίλων, *qui inter amicos ingenii sunt, quale etiam illud Plinianum, Onorium oblonga.*

Plenitudinis.

πῶς ἄριστος ἁπάντων.

Partitua.

10 C V M significatur aliquid inesse, siue adesse cuiquam, quod ad laudem siue vituperium pertinet, per Genitiuum effertur: ἀνὴρ μεγάλης ἀρετῆς, *vir magna virtute. Quod & per Accusatiuum dicitur σωκροδοχικῶς, ἀνὴρ μέγας ἀρετῆς.*

Nomina laudis aut vituperij. huiusmodi tamē ἰσχυρῶς est adiectiuu μίτητος, πῶς ἄριστος, vel participij ἄν.

11 GENITIVVS quandoque per se positus abominantis est: τῆ ἐξουσίας, ὁ ἑὺνοίας ἁνθρώπων: τῆ τύχης, ὁ fortunam. Ponuntur enim huiusmodi orationes loco harum, ὡς τῆ τύχης, vel θεῶ τῆ τύχης.

Genitiuus per se abominantis.

9

1 Q V O D Latini dicunt, nihilominus, Græcis est, ἕδὴν ἤτιον. Herodianus 1. historiarum: πῶς ἕδὴν ἤτιον ἢ νόστος ἐπιπαύσεις 20 ἢ κῆμισσι. Et Xenophon: τῆ δουρασίας ὅτι δέοι φυλάττειν, ἕδὴν ἤτιον ἢ τῆ ἡμερία, nihilominus, nihilo secus. Thucyd. 2. ἀπολωότερον ἢ μηδὲν ἀξίον πῶς ἐς τὴς πολέμους ἀξίον ἔχον, nihilominus ignauiores animatum. Sed ἕδὴν ἤτιον, haud scio, an non semper respondentem constructionem requirat, ad nomē comparatiuum, 25 vnde motum in aduerbialem significationem transit. Similiter & χεῖρον ἕδὴν, & κῆκλον: vt sicut dicitur, ἤτιον, χεῖρον, κῆκλον παλαιῆς ἕδὴν, ita congruenter dicitur, ἐπαλαιότερον ἤτιον, χεῖρον, κῆκλον ἕδὴν. Dixit & Terentius ὑπερβολικῶς, minus nihil, hoc est, quàm nihil: vt Æschylus Pro- 30 metheo, μὲν δ' ἔλαστον ζῶος ἢ μηδὲν μέλι. 2 Ambiguæ significationis in vsu comparatiuorum apud Græcos, & hoc fuerit exemplum Thucyd. 2. ξυμβεβηκὴ δὲ διὰ τῆ πίνυ δόξα ἰταίρων κῆκλον ἀδωαίους τῆτο, magis vsus veniebat hoc Atheniensibus quàm aliis. Et Herod. Ερωπί δὲ 35 ἢ τῆτε ἔργα, καὶ ἔπειτα τῆτε. Homer. ἰλιάδ. α. αὐτῆς αὐτῆ κρείττω, praeclarior se gessit quàm vnquam aliis, id est nunquam hætenus tale ingenij & virtutis suæ specimen edidit, facta ad se ipsum comparatione Nestor. 3 Quandoq; ἢ copulante consimiles casus. Plato in Politico: πῶς ἐπὶ 40 τῆτο ἔργον ἢ ἐκείνο πῶς ἀποκρίπτετα, id est, responsum

1

2

3

mul

- 4 multo difficiliora. 4 Docuit hoc Theodor. Gaza, sed ad constructionem comparatiui proprie non pertinet, & de orationis deficientia, si videbitur, semel vno in loco dicemus. 5 Ita πολὺ μᾶλλον, & πολλὰ μᾶλλον: & παρὰ πολὺ εὐπλοσιωτέραν, Lucian. Est & quædam quasi diminutio præstantis 5 significationis comparatiui, talis, μικρὰ πρῶτον, Lucian. Θυκυδίδῃ ἄμφω, ἢ ὀλίγω ἀμείνων. apud eundem: μικρὰ ὕπερον. Sed & superlatiuo adduntur. πηδείας ἄ. Περσῶν μὲν πολὺ καλλίστες ὁ ἴμος πατέρ. Et Herodot. μικρὰ θυμασιώτατα, longè pulcherrima, ἔν multò maxime admirabilia. Antigonā, πρὸ 10 τῷ Φροσίν δὲ δαίμονιας πρῶτον ἐκάρχη, sed idem postea quoque dicitur. Habent & intentionem ὡς & ὅτι superlatiuæ significationis, ὡς ἠδίστα, ὡς καλλίστα, ὡς τάχιστα. βαλλόμενῳ τῷ πύδω ὡς ἠδίστα δεῖπνεν, Xenoph. Et cum dicitur, ἐν τοῖς ὅτι καλλίστοι φίλοις, inter præcipuos amicos. Πολιτ. δ' ὅτι δὲ ταῦτα, καὶ τῶν 15 ἐπιπέδων, ἐπὶ καλλίστοις καὶ καλλίστες. Præterea vñ sitatum est, sine aliquo casu efferre comparatiua atque superlatiuæ: vt γρηχύτερος, senior. ἰουχύτερος. & Homericum, παῖτερος ἄσπευκτος, & ζωφύτερον ἢ κέραιρι. ῥόδιον ἀλγιστον. Oδυσσ. π. ἀλγιστον 20 ἀλλ' ἔμεπτι μιν ἰάσπευκτον, quorum positiua etiam non facile inuenieris, nisi alterum à ῥεα, quod & ῥεα, alterum à verbo deducere volueris. tale est & ὕπερον. Æsch. ἀλλ' ὕπερον πολυτῶν τῷ νόμων. Iliad. ἢ ὕπερον αὐτῆ μηχιστάτη. & πρῶτον. Θαλασσι, ἔτι πρῶτον ἐδαμῆ ἰδούστω, ἔτι ὕπερον, & ibi ὀμνίαν 25 σφι μεζύνας. & Plauto, plusculum se inuitauit. Item, comparatiuum, cum ὅσω. Xenoph. καὶ χυδαν οὐ μᾶλλον εἰστυμη, ὅσω εὐ πλεονάκεις εἰσῆς ὡς ἐμεῖ. Et apud eundem notandum, ἰνα ὡς ἦσαν τὰ οἰκιστὰ ποιοῖν, quo minus. Huic respondet πρῶτον Æschin. ὅσω ἀνὴς ἀμεινὸν λίγη παρσίονα γρηχφῶς, τοσῶτον 30 μεζύον ὅρρης τῷ δέξεται, quanto fuerit eloquentior is, qui suis decretis leges euertit, tanto maiore in odio futurus est. Herodotus autem ita, Ερηπί, ἰαντῆς ἢ ἡρόαχ τοσῶτο σκείναν ἀνδρας ἀμείνων, ὅταν πικρὸν αὐπῆσι δολκίειναι τῆς πηλασγῆς. Quod accipi ἐπιεικῶς potest, τῷ τοσῶτο. Item, πηλίου, Herodotus, 35 ὡς ἐδ' σκείνη πηλίου ἐδὲν εἶδε. Xenoph. ἄ. πηδείας. εἰ μίλοι γὰ πηλίου ἔξεν. Tale & ἰλασον. Thucyd. καὶ ἐνόμισαν αὐτοῖ ἐκπῆροι σὺν ἰλασον ἔχον ἐπὶ ἔργω, inferiores se fuisse. Superlatiuæ autem sola, εἰδῶ μὲν καλλίστος. πηδείας β' ἔστι κρηπῆτι 40 ἔργω πρῶτον. Huiusmodi sunt καλλίστα, ἀσπῆτα, κακίστα, ἐκ ἠδίστα. Item, ῥέστος, in quibus omnibus intelligi proprius casus videtur. Interdum comparatiuis additur Datiuus modi, Aristo de Cælo μεζύτοι βάρῳ βάρης βάρη. Dionys. Halicar. μικρὰ καλλίστος πάντων. In comparatiuis etiam fit interdum analla

Comparatiua
ἐν superlatiuæ
sine alio casu v-
sitata.

Comparatiuum
cum ὅσω.

Superlatiuæ so-
la.

anallage paraphrastica vt cum pro genitiuo ponitur praepositio cum suo casu Xenoph. ἰμπήροσ τεροσ, ὡσαί τε νευλική βυλισται εἶναγ. Theoph. φρονήτικώτεροσ ὡσαί τῶν τροφῶν. Aristo. Αἰχύλον νομίζω ὡσώτην ἐν ποιήταισ. Dicendum enim fuisset
 5 ἢ νευλικῶν, ἢ τροφῶσ, τῶν ποιητῶν. Sic Latine quoque dicimus interdum, peritus in agricultura, praestantissimus inter poetas. Item, notandus hic vsus comparatiui, cum ita dicunt, κρείσσον ἀρχῶσ, λόγσ, χρῆματων, ἐλπιδσ. Similiter & ἕσσον χρῆματων, ἔρωτσ, & αὐτῶσ ἑαυτῶσ. Similiter δόξης, & ἐπιμυλῆσ
 10 μῦθων αὐτῶσ ἑαυτῶσ apud Platonem, πολιτειῶν δ'. vbi hanc figuram sermonis explicat, qua dicitur aliquis seipso melior. Et Latine seipsum vincere. Nam in hac & similibus diuersitatem personae respectus mutationis introducit Thucyd. ἀ. διχκοῖν ἐν ἡμῶσ μήτε ἢ πατέρων χείρουσ φαίνεσθ, μήτε ἡμῶν αὐτῶν
 15 ἢ δόξης ἐνδιδίξουσ, nimirum ἢ ὡστέροσ. Herod. κλει. ἡπιαὺ ἀεστα αὐτῆ ἡαυτῆσ οὐείκη ἐπὶ ἀσκησῶσ ἐμφέρεσ. Intelligendum solidam fertilitatem centenaria exuperatione vinci. Item comparatiua sibi respondent, vt vir prudentior quam audacior. Aeschines: τῶν εἰρῶνῶ ἀναγκαστέροσ ἢ κρηδῶν ὑπολαμβάνοντεσ εἶναγ. Et Archidamo, ἀλλ' ἀναγκασῶν ἢ σπυρῶν ἢ σπυρῶν ἀσπυρῶν ἀσπυρῶν. Antigone, ὅσων κρηδῶν κρηδῶν οὐσῶν ἰβιδεμ; Ibidem, ὅσων γ' ἀναξ τεροσ. Ibidem, δεῖξασ ἐν αὐτῶν πῶσι τῶν ἀσῶν, ὅσων μέγιστον αὐδῶν ὡσώσκειται κρηδῶν.
 Est & huius particulae vsus non semper cum superlatiuo. ὅσων particula vsus.
 25 Lucia. Laphith, ἢ κρηδῶσ ὅσων νήφοντεσ ἐν εἰρῶνῶ ἐσασῶμεσ, hoc maxime gratum conuiniuium futurum est, quod ἔσῶ sobriy. ἔσῶ in pace celebrabitur. Quod & ὅσων, & plene κρηδῶ ὅσων, ac eis ὅσων, dicunt: eis ὅσων γ' ἐγῶ δῶνω. Philocte. & Hocr. κρηδῶ ὅσων ἐπὶν ἐν κρηδῶ. Lucian. Εὐχασ, ἐγῶ ἢ ἐλῶν ὅσων ἡμῶσδῶν ἢ ὡσῶ ἢ δῶπῶ
 30 ἢ πῶν ἢ κρηδῶ. & mox, πῶν ἢ ὅσων δῶπῶ. 7 Eurip. ἢ ὡσῶν δ' ἢ ὡσῶν, ἢ τε μεν ἢ τῶν ἢ φροενῶ, sapientiā sapenūtero stultitiā esse dicit, vt cum humanitatem relinquat. Trachiniis, ἢ κρηδῶ ἢ πῶν ἢ ἄλλῶν ἢ νῶν. Huiusmodi sunt, κρηδῶ, honestum. ἀρῶν, bonum. κρηδῶ, malum. διχκοῖν, iustum: & complexa, ἢ
 35 ζῶν, viuere, & illud, Euge tuum ἔσῶ belle, ἢ ὡν ἔσῶ. Neque profecto dissimilis figura, ἰωνῶν ἢ ὡλῶσ, valde frequens in omnibus linguis: decus aui, & herba veneni, xum eximiū, & herba venenata. Sed nunc de adiectiuis mentio fit. Vbi sciendum, formam quidem esse adiectiuorum, sed reuera
 40 in genere neutro substantiuam habere significationem, vt rectum, honestum, decorum. Neque enim est ἰωνῶν ἢ ὡλῶσ, aliud quam Ionismus. & ἀπῶν ἢ γῶσ, Atticismus; μεγῶν ἢ δῶξῶσ, magnitudo imperij. ὡφῶν ἢ ὡφῶν. & τῶν ὡφῶν ἢ ὡφῶν ἢ ὡφῶν ἢ ὡφῶν, κρηδῶ κρηδῶ. & κρηδῶν ἢ ὡφῶν, κρηδῶ ὡφῶν ἢ ὡφῶν, Lucia. in simulacris. Est que omni

Notandus comparatiui vsus. vbi instituitur comparatio eiusdem, sed diuersa respectu. quae phrasi dixit Cicero Crassum a se superatum.

Comparatiua sibi respondent.

6
 7

D A T I V V S P O S T N O M E N.

C O M P A R A T I V V S gaudet Dativio, significante quantitatem, siue modum excessus:

μεγίστων ἐμῶ ἐνὶ δακτύλῳ, maior me uno digito. πολλὰς μέ-

5 ἴστων, multo maior.

2 **A** D I E C T I V A composita à σὺν & ἑμῶ, Dativium postulant σὺν τῷ σὺ & ἐμοὶ, collactaneus, seu cōnutritus mihi. ἑμῶ σὺν τῷ & ἐκείνῳ, cum illo eiusdem sententia. ἑμῶ σὺν τῷ & ἐμοὶ, unanimis mecum.

10 3 **A** D I E C T I V A quæ passivè capiuntur, adsciscunt Dativium, ἀγνώστῳ τοῖς πολλοῖς, vulgo ignotum.

4 **G** R A E C I per duos Dativos, intercedente coniunctione καὶ, ea proferunt, quæ Latini per vnum Dativium, cum adverbio congregandi, siue

15 cum Ablativo, præcedente præpositione cum.

Ioan. 2. τί ἐμοὶ καὶ σὺ γυναιξ; Quid tibi mecum negotij est mulier? Et Matth. 8. vociferantur dæmones, τί ἡμῖν καὶ σὺ Ἰησοῦ υἱὸ τῷ Θεῷ, Quid tibi rei nobiscum est Iesu filii Dei? Et cap. 27. μὴ ἐν σὺ καὶ τῷ δίκαιῳ ἐκείνῳ.

20 Ne quid rei tibi sit cum iusto illo.

1 T A L E & hoc τί ἐμοὶ καὶ μεμεροῖς ἀλώϊς, περιψυχήκη, σοὶ ἢ καὶ τὸ ποῦ τί πῶς ἀγνοῖ τί ἐστίν, cur tu ista curas, in quibus est ellipsis, subauditur enim ἕνῳ ἐστὶ πῶς ἢ καὶ vel quid simile.

D A T I V V M adhæc exigunt nomina quoties acquisitio

25 significatur, aut commodum damnumve, vt Xenoph. ὀφείλεις πῶς ἀπὸ πῶς καὶ ἀγαθὸν ἐνέω. φίλῳ σοι, amicus tibi, ἐχθρῶ σὺν τῷ νόμῳ, adversus legem, ἰδὲν πῶς, nulli fidus, ἀπὸ τῷ πολιτείᾳ, rei publicæ infidus, γείτων ἡμῖν, vicinus nobis. Helioc. ἀσυνφορῶ ἐστὶ φουρτίσι. Amicitia & contrarij. Homer. φίλῳ

30 ἀπὸ πῶς Aristoph. ἐχθρῶς ἡμῖν. Item quæ qualitatem & similitudinem aut contra denotant. Demosth. ὅμοια ἢ πῶς ἀπὸ πῶς τῷ πατρὶ, similis patri, ὅμοιος σοι, dissimilis tibi, Demosth. τὸ τῷ πατρὶ ἔχει δὲ τὸ τῷ πατρὶ ὅμοιος, καὶ τῷ τῷ πατρὶ ἔχει τῷ πατρὶ: At hæc habere oportet, vt eadem

35 doleat, eademque gaudeat cum plebe. Sic τῷ τῷ πατρὶ, idem cum illo. Sic quæ morem & consuetudinem significant.

Dionys. Hal. πῶς τῷ τῷ πατρὶ, usitata illius ætatis hominibus.

Facilitatem aut difficultatem: Aristoph. πῶς ἡμῖν ἔχει τῷ τῷ πατρὶ δ' ἀμύχανον. Aut proprietatē & communionem. Arist.

Indò dativus eiusmodi est absolutus, mensuram, aut quantitatem significans.

Vide Bud. in Commen. in dictione ἴσ.

1

1

Appendix.

Dativium volūt nomina significatia commodū & incommodū.

2 Amicitiam & odium.

3 Qualitatem similitudinem.

4 Morem & cōsuetudinem.

5 Facilitatē & difficultatem.

ἴδιον τῷ τοῖς ἀσφράπτουσ. Plato, ἕρπον πάσι κρινόν: Quorum ple-
raque ex Latinae linguæ præceptis colligi possunt.

6 Verbalia quo-
rum verba re-
gunt dativum.

7 Modus & cau-
sa exprimuntur
dativo.

Notio.

Dativum vel ge-
nitivum regentia.

Dativum & ge-
nitivum regentia.

Dativum adsciscunt etiam multa verbalia, ad verborum
suorum imitationem. Aristot. 1. Rhet. ἀσφράπτους τοῖς τοῦ ἔργου,
quibus suis, (vel in quos suis) profundere solens. Idem 1. Eth. 5
τοῖς παύσειν ἀσφράπτους & lib. 8. ἰμμενῆλικός τῷ λογισμῷ. Mo-
dus denique gaudet dativo, & causa etiam hoc casu expri-
mitur. Aristot. ἴσα τῷ δόσιμα ὡς, oua numero paria. Porro ex
superioribus quædam dativo & genitivo iungi possunt vt
ὄμοιοι, γέστιν τῷ καὶ σοί, σύμμοιρος, φίλοιοι, ἰχθῆρος. ἐναυῖοιοι τῷ 10
πολιῶ καὶ τῷ πόλειος, κρινόν, ἰδιῶ καὶ ἡμῶν καὶ ἡμῖν. Quædam præter
dativum adsciscunt etiam genitivum: Aristot. Met. 6 ἀλοῖς
ἰμμενῆλικός τῷ τοῖς τῶν λογισμῶν.

ACCUSATIVVS POST NOMEN.

GRÆCIS passim construuntur Accusatio 15
Nomina adiectiva per Synecdochen, in ora-
tione soluta: τῶν ῥῖνα κορυφῆς μεσος, nares mucos plenas.
κόσμοιοι τῶ ἀναβολῶν, ornatus vestem. τὸ σχῆμα διαφι-
πῆς, habitum decorus. Quod etiam per Dativum dici
potest, κόσμοιοι ἀναβολῶν, ὄμοιοιοι τὸ μέγεθος, vel τῷ 20
μεγέθει. ἀ ὄμοιοιοι ἰψῶν, vel ὀψῶν.

2 IN accusatio ponitur etiam quod est secun-
dum aliquid, ὅσος τὰ μηχανικά.

3 ADIECTIVA gaudent Accusatio, si subin-
telligas, καὶ, 1 vt Σύροιοι καὶ τῶνομα καὶ τῷ πατρίδα, Syrus 25
& nomine & patria. ὀλίγοιοι τὸν ἀελθῶν, pauci numero.
Sic Virgil. in 5. Cressa genus.

4 VERBALIA in εον adsciscunt Dativum vel
Accusativum. Hoc fit, quod huiusmodi verbalia
resoluntur per hoc nomen ἄξιον, & per infini- 30
tium. Vnde 2 Dativus refertur ad hoc nomen
ἄξιον, quod gaudet Dativio: vt χρῆσιον ἐμοῖοι, 3 id est,
ἄξιον ἐστὶ μοι τὸ χρῆσθαι. ἀποδοσιον ἐμοῖοι. id est, ἐμοῖοι
ἄξιον ἐστὶ τὸ ἀποδοῦναι. ἰπῆσιον ἐμοῖοι, ἄξιον ἐστὶ μοι τὸ ἵεναι.
Accusativus verd ad infinitivum refertur, qui ex 35
natura sua ante se postulat Accusativum, vt χρῆσιον
ἐμε, hoc est, ἄξιον ἐστὶν ἐμε χρῆσθαι. ἰατῆριον τῶ ἰσθῶν
ἀμε

ἀμελῶντα τ' αἰτίας. id est, ἀξίον ὄσθι τὸν ἀμελῶντα τῆς αἰτίας ἰᾶσθαι πλὴν νόθον, *medendum est morbo ei, qui negligit causam.*

Præter hanc Dativum, vel Accusativum, regunt casum sui verbi: vt, ὄσθι αἰτίων ἐμοί, vel ἐμῆ τ' ἰατρῶν: quia ἀφίσημι τ' ἰατρῶν ὄσθι ἐμοί, vel ὄσθι ἐμῆ τῶν φίλων ἀργύρεον: quia δίδωμι τῶν φίλων ἀργύρεον. χρᾶπτεον ἐμοί ὄσθι ἰατρῶν, quia χρᾶπτε ὄσθι ἰατρῶν. Sæpe etiam additur his verbalibus verbum substantiuū, vt sit sermo plenus, ἔσθι χρᾶπτεον ἐμοί, λικτεον ὄσθι. Loco cuius vtuntur quandoque participio, Atticè: vt ἐγνων μνηστεύον ὄν, *cognovimus manendum esse. οἶδα χρᾶπτεον ὄν, novimus scribendum esse.* Dicunt & pluraliter, χρᾶπτεῖα ἐμοί, pro χρᾶπτεον ἐμοί, Attico more: quorum est vti pluralibus loco singularium.

Imò participiū ὄν refertur ad verbum sensum connotans, ἐγνων videlicet ὄν οἶδα.

Effertur etiam more nominum adiectivorum, λιπτεῖα νόμῳ, χρᾶπτεῖα χρᾶματά, χρᾶπτεῖα ὄσθι ἰατρῶν, & ita in aliis,

10 ¹ E A D E M quoque est constructio per ellipsin præpositionis εἰς, πρὸς, vel alius cuiusmodi. Xen. εἶδες μὴ κλάσθαι τὴν ψυχὴν ἢ φιλασθῆναι ὄσθι. Sic Dionys. Hal. Λάρῳ ὄνομα. Πορσενίας ἐπικλησιν, nomine Lar, cognomine Porfena. Idem, τὰ πολέμια ἀλκιμῶς: τὰ πολέμια ἡνονῶν: τὰ πολέμια λαμπρῶς, & huius generis alia multa. Pro eo accusativus vsurpatur interdum dativus. Priore modo Herodot. 84. εὐδίας τὸ μέγα ὄσθι εἰσέχουσι πῆχων: posteriore idem p. 81. εὐδίας μὲν γὰρ εὐδίας. Interdum præpositio exprimitur. vt enim sine præpos. Dionys. Halic. dicit τὰ πολέμια δυνάσθαι, ita Plutarch. cum præpos. εἰ πρὸς τῶν δεινῶν: & Aristot. δεινὸς πρὸς τῶν τοῦ θύσιαν: & Aristoph. δεινὸς εἰς τὰ πάντα. Sic Virg. quoque, *acerimus armis Hyrtacides: & acer in armis Romanus.*

Dativus pro accusativo.

INFINITIVUM quoque pro accusativo capiunt adiectiva potentia, facultatis, & similia. Thucyd. λιγὴν τε καὶ πρᾶξιν ὄσθι δυνάσθαι. Lysias, ἰσχυρῶς εἰπεῖν καὶ γράψαι καὶ πρᾶξαι. vt Virg. quoque — *ambo cantare periti.* Homer. θεῶν δ' αὐτίκα ὄμοιοι, *similes ventis in currendo.* Eius generis apud Dionys. Halicarnass. est, κελὸς μὲν ὄσθι ἰατρῶν, γλυκύς ἢ πίπασθαι, *aspectu pulcher, potusq; suavis.* Idem de Ifocr. elocutione, *ἰατρῶν ἀξία, admiratu digna, significatione passiva*

Infinitivus pro accusativo.

- 2 vt Arist. histor. Animal. *δασύ ἰδόν ἄσπεκτον ἰσπίδον*. 2 Dicendum porius erat datiuum referri ad verbum *ἰσι* vt indicauit Guillonius, quoniam *ἀζῖος* (620, 30.) genitiuo perpetuo constructur: Nisi fortè dicere velimus, iungi etiam datiuo ratione commodi vel incommodi. 3 Hanc formam Græci Grammatici Aduerbialem faciunt, & ita facta Aduerbia *ἡλικῶς* nominant, quæ sanè Gerundialem, vt vocant, naturam præ se ferunt, & Participialem interdum, vt Sophoc. Philoct. *ἰδὸν ὀδῶς πρηνῆτα*: & *ἰδὸν ἀγνοίας τῆς λευκίων*. Additur & verbum substantiuum, Isocrat. Archidamo, *ἴδοντες ἡμῶν ἰσπίτων ἰσπῆ*. Philoctete *ὁ πρῶτα δραστή ἰσπῆ*. Thucid. & *τὸ δὲ ἡλικῶς πρηνῆτα* ἰσπῆ. Figuratè quæ dicuntur, id est, *τὰ πρὸς ἡλικίῳ πρηνῆτα*, rectissimè exquiruntur separatim: similiter & *ἀσπίδων*, quarum est apud Græcos magna varietas. 15

APPENDIX I.

Atticismus.

Atticis eleganter obliquis casibus antecedentibus, oratio recto casu clauditur: vt, *ἄρῃν ὄσιν ἐν αἰθρώποισι ἀλληλοφορίαν, μοιχείαν, ἐπιτορίαν, ἀνδρομανίαν, τὸ πᾶν ἔχων κακῶν, ἰδωλολατρείαν*: pro *κακῶν* 20
ἔ, τι ὄσιν ἔχων πᾶν κακῶν, ἰδωλολατρείαν, & quod omnium malorum primum est, idololatriam. *Ἐν αἰθρώποισι ἔστι ὁ δούκοντα, ἢ ἐνεάκοντα, ἢ ἐκάτον, τὸ μακρότατον*, id est, *ἔ, τι ὄσιν τὸ μακρότατον* *.

* Cum longissima est vita.

Vocatiuum pro nominatiuo apud Atticos, Macedones contra nominatiuū pro vocatiuo ponūt.

Attici vsurpant Vocatiuum pro nominatiuo: 25
 Macedones verò & Thessali econtrariò Nominatiuum pro Vocatiuo. Homerus: *αὐτὰρ ὁ αὐτὶ Θυῆς Ἀγαμέμνονα λέπει φορῶναι*. Vocatiuum *Θυῆς* a posuit pro nominatiuo *Θυῆς*. Quorum imitatione Latini dicunt in Nominatiuo poëta, pro poëtes: 30
 propheta, pro prophetes.

APPENDIX II.

Poëta nō semper adiectiuū iungunt substantiuo in eodem genere vel casu.

Apud poëtas adiectiuum sæpe non respondet suo substantiuo, neque genere, neque casu: *κλυτὸς ἵπποδᾶμεια*, pro *κλυτὴ ἵπποδᾶμεια*. *Θήλυς ἔέρση*, pro *Θήλυα ἔέρση*. *ἦλθον ψυχὴ σκῆπτρον ἔχων*, pro *ἔχουσα*. *αἰδῶς ἢ νέμεσις καλυφαμίνα*, pro *καλυφαμίνα*. Apud Hesiodū, *Ἀπόλλωνα ἀσράπιον*, pro *ἀσράπιοντα*. Apud alios scriptores videtur etiam sæpenumero non respon

respondere genere, Atticorum more, qui participiis singularibus verborum impersonalium iungunt neutra nomina pluralia: vt, *ἄδ' δόξαν ἡμῶν*, pro *ἄδ' δόξαντα ἡμῶν*. de quo latius postea.

5 Item substantiuis fœmininis iungunt adiectiua in os: Chrysoſtomus, *ἑπομένω θλίψεις διαφόρες, καὶ ποικίλας*, *sustineo afflictiones diuersas & varias*. Hoc eò fit, quòd Atticis adiectiua in os communiter accipiantur, maximè in compositis & deriuatis: 10 vt, *ὁ καὶ ἡ ῥιζοφάγος*, *ὁ καὶ ἡ ἀρχηγός*, *ὁ καὶ ἡ δημίεργος*, *κακῆργος*, *ἐπακτός*, *ἐπαγωγός*, *φιλόθεργος*, & similia.

Et in desinentibus in os purum, & in ros: vt *ὁ καὶ ἡ θυράτης*, *ῥαγδαίτης*, *σπεδαίτης*, *βιαιίτης*, *διάφορος*.

Et in mos, vt *ὁ καὶ ἡ βάσιμος*, *θανάσιμος*, *δικάσιμος*, 15 *γνώσιμος*, *δόκιμος*, *ἄξιμος*, *πλωσίμος*, *ἔτοιμος*. Præter hæc etiam *χαῦνος* & *ἐξίτηλος*, vt *ἡ χαῦνη* ἢ *ἐξίτηλος* *συμφορά*.

Item, pro masculino & fœminino eleganter vtuntur neutro: *δυσωτικώτερον ἀδικία δικαιοσύνης* 20 *ὄντιν*, *ἀδικία* *καὶ* *ἔστι* *κερδαιωτέρον δικαιοσύνης*. ἢ *φύσις* *ἔστι* *φιλότεκνον*.

Iungitur in hoc schemate interdum plurale cum singulari, *χρήσιμον εἰς ἀγνείαν ἀνησιῶναι*. quæ locutiones emphasim quandam habent.

25 ¹ PRORSVS est Atticus vsus masculino genere fœmininè vti. Trachiniis, *ὁ ἢ κρινὸς ἀροῖαν ἴτω κλαγγά*. Item, *ὀμφάλη τῆ βαρῶρων*. Item, *καὶ γὰρ ἡ σιγηλὸς εἶ*. Philoctete, *καὶ δὲ τὰ πῆχνη*. Item, *ἔρημος*, *δύστηνος*, *τίμιος*. Item, *ἄμφω ἴστω τῷ ἡμέρῃ*. Παιδείας *ἀ*. & *τὰ χεῖρα*, *πὸ φύσει*, Platoni. sic Electra, 30 *πληκῆτος*. & mox, *ἴδουθε*, *τῷ ἢ τῷ κροισνήτω*, & paulò post, *τίπτω φιλεῖν καὶ*. Suntque plurima huiusmodi passim obuia.

Neutri incongruens vsus is est, quem appositionis voce notamus: vt, *Triste lupus stabulis*, *Fama malum*. Soph. *ἢ ἄρα σιγή βαρὺ δοκῆι πρὸς σῆμα*. Thucyd. *ἀ*. *καὶ ὅτι ἢ κενὸν καὶ* 35 *μικρὸν ἴω*. Quæ figura *ἰσοπληγῆ* ferè suar. Herodotus autè posuit totum, *πυρρῆς καὶ ἡμασφαλαρόν*. Comparatiua etiam pluraliter efferunt, vt reliqua neutra aduerbialiter: vt Antigonæ, *πότις κατὰμας*, ἢ *πρὸς οἰκίαν καράς*. & Electra, *πότις* 40 *καὶ ἔδον* ἢ *βίαι καὶ ἔδον* ἢ *ἴπ*. forma enim ceterè saltem compar-

Adiectiua in os iunguntur substantiuis fœminini generis.

Neutrum pro masculino & fœminino.

Plurale iunctū singulari.

Neutri incongruens vsus in appositione.

Comparatiua elicta aduerbialiter.

ratiui. *δεινός ποιῆν & δεινότερον*. Polymnia, *καὶ δὲ καὶ τί τε πολλὰ τε δεινότερον ἰσχύει*, multò tulit grauius. vide quæ à nobis de Conuenientia Substantiui & Adiectiui dicta sunt.

APPENDIX III.

In quibusdam adiectiuis subaudita substantia.

In quibusdam adiectiuis certa quædam subaudiuntur substantia, quorum aliquot adscribemus exempla, è quibus etiam cætera facillè intelliguntur. *πρὸς ὀρθῶν*, subauditur *γραμμῶν*, vel *γωνίαν*, ad rectam lineam, vel ad rectum angulum. *ἐπὶ δ'θείας ἕψ*, subauditur *γραμμῆς*. *πῶ ὅπῃ θάνατον ἔνεα*, id est, *πῶ ὅπῃ θάνατον ἀγῶν ὁδὸν ἔνεα*, ire viam, que ducit ad mortem. *ἔπῃ θανάτῳ κενόμην*, subauditur *ὁδὸν*, id est, condemnatus ad mortem. *ἑτέραν πρέπειδαι*, subauditur *ὁδὸν*. *ἀξίαν δότιναι*, subauditur *τιμωρίαν*.

APPENDIX IIII.

Attici pro singularibus usurpant pluralia.

Loco singularium nonnunquam usurpant Attici nomina pluralia: vt, *ἕδ' ὅσα κωλύειν τέτο*, pro *ἕδ' ὅσον*: Sic *τὰ πρῶτα*, primum. *τὰ ἀρχαῖα*, olim. *τὰ τελευτάτα*, ad ultimum. *τὰ μάλιστα*, maxime. *τὰ ὕστατα*, postremo. *πολλαπλάσια*, multipliciter. *πολλά*, multum. *μέτρια*, mediocriter. *μεγάλα*, magnifice. *μὴ ἕτερα*, neutrum. *θάτερα*, alterum. *ἰπότερα*, utrumlibet. *ὅπῃ θάτερα*, in diuersam, in alteram partem. *ὅπῃ ἄδε μὲν, ἐκείνῃ δέ*, vel sic, *ὅπῃ θάτερα μὲν, ὅπῃ θάτερα δέ*, pro *citra & ultra* dicunt. Et *ἕκαστοι*, pro *ἕκαστος*, unusquisque. Similiter superlatiua, *ἀλυπότατα*, letissime. *ἀοκινότατα*, impigerime. *ἀκλειστάτα*, ignauissime. *κεχαερωμένωτατα*, grauissime. Comparatiua verò non item, nam semper per singulare enuntiantur.

Comparatiua semper per singulare enuntiantur.

Numeralia composita proferuntur interiecta coniunctione καὶ i coniunctione καὶ.

APPENDIX V.

Nomina numeralia composita, dum numerus minor præcedit, proferuntur in oratione interiecta coniunctione καὶ, vt *τριακάδεκα*, *τεσσαρεσκáδεκα*, *πεντεκακάδεκα*, *ἑκκακάδεκα*, *τρίτ* & *τετρακοσίς*: loco cuius etiam potest dici, *τρίτ* πρὸς τοῖς *τριακοῖς*, vel

vel τρίτῳ ἐπιτριακοςᾶς, *tricesimus tertius*. Sed dum numerus maior præcedit, efferuntur sine cōiunctionione: δεκατρία, δεκατέσσαρα, δεκαπέντε, δεκάξι: & ita in aliis, quæ sunt infra centū. Nam supra centum proferuntur etiã intercedente coniunctionione, maiore numero præcedente, vt, ἑκατὸν καὶ τεσσαράκοντα.

Cæterùm nomina numeralia cardinalia iuncta sine coniunctionione quidem proferuntur, vt dictio composita, non vt oratio, δεκατρία, εἰκοστέσσαρα, εἰκοσιεξ. Si verò media sit coniunctio καὶ, proferuntur modò vt dictio composita, modò vt oratio: vt, τρία καὶ δέκα, vel τριακαίδεκα. τέσσαρα καὶ εἰκοσι, vel τεσσαρακαεἰκοσι.

Numeralia cardinalia proferuntur vt dictio composita.

Ordinalia verò semper efferuntur vt oratio: εἰκοσὸς πρῶτῳ, ἑβδομηκοντὸς δευτέρῳ. Nisi constet ex altero cardinali, & altero ordinali, ἐπτακαίδεκατος, ὄνακαίδεκατῷ.

Ordinalia semper efferuntur vt oratio, nisi constet ex altero cardinali.

Similiter si iungantur plures numeri aduerbiales, erit oratio, non dictio composita: vt, ὄνακαις, εἰκοσιάναις, καὶ ἐπτακοσιοπλασιάναις, id est, nouies vices supra septingenties.

Numeri aduerbiales.

Si verò præcedant numeri cardinales, & postremus sit aduerbialis, proferentur vt vnica dictio composita, non vt oratio: vt, ὄνακακαικοσιοκαμπεπτακοσιοπλασιάναις. quæ dictio valet, nouies & vices supra septingenties.

Numeri cardinales cum aduerbialibus.

Quæ Latini dicunt, vndeuginti, duodeuginti, vndetriginta, & similia, Græcis dicuntur hoc modò: δυοῖν δέοντα ἑκατὸν ἔτη, *duodecenteni anni*. δυοῖν δεκάς ἑκατὸν μῶνας, *duodecentenas minas*. δυοῖν δεκάων εἰκοσι ναῶν, *duodeuginti nauium*.

Vndeuginti cætera, juxta modum Græcis dicuntur.

Vel per Genitiuum absolutum, τριάκοντα μίνας δέσσης τριήρης, *undetriginta triremes*. δυοῖν δέσσιων εἰκοσι ἄνθρωποι, *duodeuginti homines*. ἐνὸς δέοντῳ εἰκοσι, *vndeuginti*, pro quo licet dicere, ἐνὸς δέον εἰκοσι, posito scilicet impersonali δέον, loco genitiui absoluti,

more Attico, vt in participiis notabitur.

Potest etiam in omnibus his loco numeri maioris poni Datius numeri ordinalis: vt pro *μίας* δέουσης *τριάκοντα* *τρίηρεις*, dicamus *μίας* δέουσης *τριάκοντή* *τρίηρη*. & pro *ένος* δέοντος *είκοσι* *άνδραπο*, *ένος* δέοντος *είκοσώ* *άνδρώπω*, & in aliis similiter.

Dicunt etiam, *ίππι* *χίλια*, pro mille equites, quasi millenarius equitatus: & *μύρια* *ίππι*, pro *μύριοι* *ίππείς*. Quod genus loquēdi nō est apud Latinos.

Interrogatiua numeralium sunt *πόσα*, ad quod 10 respondetur, *δύο*, *τρία*, & alij cardinales: *ποσάνεις*, ad quod respondetur, *δύς*, *τρίς*, & alij aduerbiales. *πόσους*, ad quod respondetur, *δύτερος*, *τρίτης*, *τέταρτος*, ordinales. *ποσημύριον*, id est, quotæ partis, quasi *πόσον* *μυρίων* *έστιν*: ad quod respondetur, *τρηδημύριον*, *τριήντης*, *τέταρτημύριον*, *quadrans*, & ita in aliis. pro quo etiā dicitur, *τρίτον* *έπι* *μορίων*, & *τέταρτον* *έπι* *μορίων*, *πέμπτον* *έπι* *μορίων*. Sic *πολλοςόν*, vel *πολλοσημύριον*, pars una è multis, id est, particula minima. *ολιγοςόν*, pars una è paucis. *μυκεοςόν*, ex infinitis una pars. *χιλιο* *ςόν*, è mille pars una, hoc est, millesima. His similem formam habet, *δυσοςόν*, hoc est, *δύτερον* *έπι* *μορίων*, *semiquinque*: quod tamen legisse se apud autores negat Budæus.

1. ¹ Duodecenteni anni. Hoc vtrum sic rectè verti possit, quar-
 25 rendū videtur: vt sit quemadmodum dicitur duodeuiginti,
 etsi scio illud duode, coniunctim cum numerali voce, quod
 Græci aiunt *ίφειν*, vsurpari, neque respondere ad dictionem,
 cui adicitur numerus: vt Cicero *duodeuiginti* *partibus* *ma-*
 30 *iore* *dixit*. Iam illud elegans, non proferre compositè nu-
 meros minores cum maioribus, vt apud Thucyd. β'. *τίσρα* *αργύ-*
ρα *ζδ* *ή* *δύκα* *έτη*, & *πέμπτω* *έ* *δενάτω* *έτη*. Exemplū superioris
 figuræ apud Thucyd. *πιντήκην* *δουίν* *δέοντα*, *duodequinqua-*
 40 *ginta*. sed & multum demitur apud eundem, *πάλ* *ζδ* *πλήεστα*
σημυσιών *δουδέοντα* *μύρια* *εξηόντα*, hoc est, *plenam* *illam* *pecu-*
 35 *niam publicam absoluisse decies M. talenta, minus trecentis*.
 Item hic, *πέμπτον* *ήμισάλαιον*, *έβδομον* *ήμισάλαιον*, *τρίτον* *ήμι-*
δραμον, quo significantur quatuor talenta & dimidium tal-
 40 lenti, sex & dimidium, denarij duo & denarij dimidium. In
 hac

hac enim figura sermonis numerus is, qui proximè antecedit cõprehensum cū dimidio, & integer esse debet, & dimidiũ ad illum apponi. Notanda & illa, ὅς μιν διὰ δεκάτῃ apud Theocritũ, & Herod. ὅτε τριτῶν ἐν Σπάρτης ἰχνόσις ἐν τῇ ἀττικῇ. Ερωτῆ. & ibid. δὲ περὶ ἄστος ἐν Σπάρτης: significatur enim tempus, vt ille intelligatur abesse iam dies duodecim: & fuisse in Attica Spartanos tertio die ex quo profecti essent, & hunc cursorẽ postridie Spartam venisse. Notãda & hæc, διμυρογν, τριμυρογν, bes tres, quorum prius dixit Thucyd. duabus vocibus, ναὺς μὲν γὰρ ἐς τῶν ὕ. ὀλίγων ἑλάσσει τῷ β'. μυρογν. Notanda & numeratio dierum Mensis, & ista denominatiua numerorum, δυάς, τριάς, ἐννιάς, δεκάς, χιλιάς, & χιλιοσὺς, μυριάς. Sed mensis descriptionem subiicere visum, qui ad Athenienses fuit dierum X X X.

α	πρωτη	} ἰσημερία μιλῶς.	
β	δευτέρα		
γ	τρίτη		
δ	τέταρτη		
20 ε	πέμπτη	} ἰσημερία.	
ς	ἑκτη		
ζ	ἑβδομη		
η	ὀγδοη		
θ	ἐνάτη		
25 ι	Δ Ε Κ Α Σ.	} ἐπὶ δέκα.	
ι α	πρωτη ἐπὶ δέκα		
ι β	δευτέρα		
ι γ	τρίτη		
ι δ	τέταρτη		
30 ι ε	πέμπτη		
ι ς	ἑκτη		
ι ζ	ἑβδομη		
ι η	ὀγδοη	} Æsch. τῇ ὀγδοῇ καὶ ἐνάτῃ ἐπὶ δέκα.	
ι θ	ἐνάτη		
35 κ	Ε Ι Κ Α Σ.	} ἐπὶ εἰκοσι.	
κ α.	πρωτη ἐπὶ εἰκοσι. eadem, δεκάτη φθίνοντ.		
κ β	δευτέρα		} ἐπὶ εἰκοσι
κ γ	τρίτη		
κ δ	τέταρτη		} ἐπὶ εἰκοσι
40 κ ε	πέμπτη		
κ ς	ἑκτη		} ἐπὶ εἰκοσι
κ ζ	ἑβδομη		
κ η	ὀγδοη		} ἐπὶ εἰκοσι
κ θ	ἐνάτη		
λ	Τ Ρ Ι Α Κ Α Σ.	} φθίνοντ.	

Τετάρτῃς autem appellabatur ἔτη καὶ νία. Et Homerum hunc diem ita designasse tradunt,

Τὴ μὲν φθίνοντ' ἑμῶδ' ἔ' ἰσημέροιο.

Inter reliquos dies τετάρτῃς tam ἰσημέριον ἑμῶδ' , quàm φθίνοντ' celebratur. Fuit autem natalis Mercurij τετάρτῃς ἔ' ἰσημέριον , ut in hymno Homericō : τετάρτῃ τῇ ἀσπέρῃ τῇ μιν τέκε πότνια μήτηρ. τῇ ἰσόδῃ , dabatur otium , & permittiebantur lusus pueris. τῇ δέκατῃ , nomina imponebantur quondam infantibus : vnde est, πειῆσαι, & ἰπῶσαι δέκατῃ , apud Demosth. ἀπὸς βοιωτῶν, ἀπὸ ἔ' ὀνόματ' , & περὶ ἀσπέρῃς. Verùm hæc 10 δέκατῃ , non mensis intelligenda , sed decima , siue dies , seu nox post genitum puerum. Inter dies, ἀπὸ φθῆς, ἀτερ, seu, nefastus dicebatur. & ἰπῶσαι propriè , ἡ μετῆρος , proximè sequens ferias : quasi ἰπῶσαι, ut Etymologici aiunt. Pindarus translātè est usus, cum dixit, auaros post festiuitatem cupi- 15 ditatum suarum non euitare nequaquam gratam , neque iucundam diem, quæ illas excipiat. Πυθίων 4. οὐτ' ἤ θναπῶν φέρεις ἀκύτερον κέρδος ἀνῆσαι, ἀπὸ δίκας, δόλιον τρεχέειον ἐρπύλων ἀπὸς ἰπῶσαι ὁμῶς.

APPENDIX VI.

Quædam nomina construuntur aduerbiorum loco, ut ὄσον, *fermè, circiter*. vnde ὄσον αὐτίκα, *quatumprimùm*, ὄσον, ἕδ' ἔπω, *fermè*, ὄσον ἤκε ἔπ' ἐμὲ, *quatenus ad me pertinebat*. ὄσον ταχῶς, vel ὅτι ταχῶς, *quam celerrimè*. Quando autem postponitur dictionibus, significat valde. ἀμήχανον ὄσον, *valde difficile*. θαυμαστὸν ὄσον, 20 *mirum in modum*, pro eodem capitur ἑθαυμαστὸν ἡλίκον. Sic ὀλίγοι ὄσον, *admodum pauci*.

Item πολλῶν, pro, *multò minus, nullatenus* : ut εἰ ἢ μὴ τέτων, *multò minus, si verò non horum, multò minus, siue nullatenus aliorum erunt genera præter species*.

Sic etiam hi Accusatiui, ³ βλέπειν σεμῶν, βλέπειν βλοσυρὸν τε, βλέπειν βασιλικὸν, βλέπειν μανικὸν.

¹ H v i v s generis sunt, θαυμαστὸν ὄσον ἡδῶ, *mirum quàm*. 35 Lucia de Historia cōponendia, ὡς ἰλιπῶσαι θαυμαστὰ ἡλίκα μὲν ταῦτα ἀνῆσαι, ut iam quædam miracula expectent. Ponitur & ὄσον, & ὄσον, ut Græci aiunt, ἐπὶ θαυμαστέων, hoc est, ὁ imprudentiam singularem. Plato, ὅμοιοι ἀπ' ἰσθρῶποις ξυλων ἰλάνθων. Tale potest accipi & hoc Platonicum, εἰ δ' 40 καὶ καὶ ἔ' ἰμῆτερ ἐτῆρς Θειῶν καλῶς οἶον κἀκαλῶν.

- Πολιτιῶν ε'. hoc est, fuerit autem ἔχ' mirificum in cohibendo
 frænum illud amici nostri Theagis. Vel παρὰ δειγμῶν significat,
 vt sit sensus, In coërcendo quoque valuerit multum frænῦ,
 quale Theagis amici nostri. Sic & Ἐσχ. οἷον τὰς τε ἰσθμίας
 5 καὶ τὰς ἰσθμίας ὑπερδύνας εἶνευ κελύφῃ ἢ νόμῳ. hoc aduerbialiter
 ita ponitur, & plurali etiam formatione οἷα. Herodot.
 οἷα ἰλοῦθ' ἑταίροις γ' ἀσπίδαμοι. Lucian. πῶς δ' οἱ ἰσθμια συγγραφεῖν,
 ἀλλ' ὅξυ δειδοκῶς οἷῳ καὶ πρᾶγμασι χρήσιμα εἰ ἐπιπραπέειν. &
 μοχ, ἔδ' οἷῳ πισδῶν μῶνοι τῆς ἀπυργάλοισι. id est, qui ἔχ'
 10 reb' satisfacere possit, ἔχ' cuius fides non pendeat de narratio-
 nibus aliorum. Thucyd. β'. ἀνδρῶν ἀγαθῶν ἔργα ἡγοῦμαι.
 ἔργα καὶ δηλοῦσθαι τῶς πρῶτες, οἷα καὶ νῦν περὶ τ' τάφοι ἴσθι δημοσία
 πιετοσκόουσθιν ὁρατε, οἷοσι: & aduerbialiter οἷον τε, & οἷα τε,
 promptitudinis, & facultatis significationē habet: Poly. ὁ δ'
 15 Ἀπῆκας ἐδ' αἷς ἔληγα τ' ἐπιβολῆς, ἀλλ' οἷος τε ἡ ἀγῆν ὑπὸ τ' ζυγῶν
 τῶν κρῖθ' ἔσθ' οἷον τῶν Ἀρκαίων, operā dābat, aut admitebatur. Herod.
 οἷοι τε ἴσθι ὑπερδύνας ἰσθμια τῶν ἐταίρων εἶνευ ἰλοῦθ' ἑταίροις, hoc
 est, poteritis victis hostibus esse liberi. Idem Ερωτοί, πῶς οἷον
 ἰσθμια τῶν ἐταίρων, ἢ γ' οἷα τε ἡ, non enim fieri poterat.
 20 Item notanda repetitio relatiuorum: vt illud, Quæ quibus
 ante feram. Soph. Ἠλίκα. οἱ ἔργα δράσας, οἷα λαχράν καὶ ἔα.
 Ἰσοκράτης. τίς οἷον οἷον ἐξ οἷων συμφορῶν εἰς οἷων ἀδαιμονία κα-
 τίσηται; ἔδ' οἷον οἷον, nihil veiat. Plato Gorg. ἔδ' οἷον οἷον τ' αὐτῶν
 ἰσθμια. ὅσον ἔγω, & ὅσον ἔδ' ἔγω, & ὅσον οἷον ἡδῆ, μοχ, ἰαμίαι.
 25 Ἀλλήθες ἰσθμια α'. ὅσον ἔδ' ἔγω καὶ αὐτοὶ καρποφορήσῃ ἰεμῶν,
 ἰαμίαι ἔχ' ἰψῆ fructum esse laturo videbantur. Herodot. α'.
 ἡμῶς ἢ τ' οἷον ἡδῆ ὅσον ἔδ' ἔγω ἀπολάμματα, simus proximi
 exitio. Et μοχ, ἡμῶς ἢ ἰσθμια ὅσον ἔδ' ἔγω, ἰαμίαι nobis quoque
 futurum. Thucyd. vltim. καὶ ὅσον οἷον ἡδῆ ἐσθμια αὐτῶν πα-
 30 ρῶν. & Ἐλλῆσικῶν ε'. καὶ γ' ἔλεγε ὅτι Ἰφικράτης ὅσον οἷον ἡδῆ
 παρῶν. 2 Minime, nequaquam. Oedipo Tyranno. ἐπεὶ ἡολῆ
 ὅ' αὐ οἷον τῶν ἡμῶς ἐσθμια ἡμῶς, si enim hoc scissem, non accersis-
 te iussissem. Solet autem illi aduerbially Datiuo adiungi ferē
 2. Plato Lyfide, ὅ' ἢ αὐτῶ αὐτῶ ἀνόμιος ἦν, καὶ ἀσθμια ἡολῆ
 35 λῆγα τῶ ἀλλῶ ὅμοιοι ἢ φίλοι ἡολῆ. Phædone, καὶ τῶ εἰ αὐτῶ τ'
 περὶ τ' οἷον ἀσθμια μὴ ἀπελθεῖς εἰς μὴδ' οἷον, ἡολῆ αὐ
 ἡολῆ, non possunt alia esse. 3 Neutra aduerbially posita: est q;
 hic vsus frequentissimus. ἡολῆ βλῆπῶν, βλοσθῶν. Alceftide,
 τί σμῶν καὶ πεφρονηκῶς βλῆπῶν; Pluto, βλῆπῶν' ἀσθμια εἰς
 40 ὅξυπερῶν ἔχ' λυγκῶς. Ibidem figuratē Accusatiuo est simili-
 ter vsus. βλῆπῶν γ' αὐπερῶν δέξῃς μ' ἄσθ, plantē martium in-
 telliges me tueri. Rursum Luciano, τῶ ἀλλῶ βλῆπῶν, & φροσθῶν,
 ac ἀπῆλῆκῶς βλῆπῶν. Καὶ ἄλλῶ. Sic etiam dixere, φθῆσθῶ
 μῆγα. Et Lucian. Ευχῶς, ἰφθῆσθῶ ἰσθμια τῶν, καὶ σμῶν.
 καὶ ἰσθμια, confusum loquebatur, ἔχ' ἰσθμια, ac festinum.

APPENDIX VII.

Sunt etiam nomina, quæ nonnunquam ornatus gratiâ inferuntur, & ad sententiam ipsam nihil conferant, sed planè abundant: vt τις, vel τίς: Lucianus, πρὸς δὴ τι τὸ τ' ἔφλω, ad hoc igitur ego respondi. Hinc dicitur, ὅπως τις, ἔδοντι, πάνυτι, quod & πάνυτι dicitur. Et ποῖός τις interrogatiuè, pro ποῖός τις, pro ποῖός τις, pro ποῖός τις, pro ποῖός τις, pro ποῖός τις, pro ποῖός τις, pro οἷός τις, pro οἷός τις, pro οἷός τις, pro οἷός τις, pro οἷός τις, pro οἷός τις. Sic Græcorum imitatione apud Ciceronem Philippica secunda abundat, quid: *Nescio quid conturbatus esse videris.*

Gullo. ὁπαῖόν τι
quale quidque.

Ex hoc schemate fit, quòd interrogatiua Græcis nonnunquam duplicentur, hoc modo: ποῖα ποῖοις, ποῖός ποῖοις, τίς τίς. Sic Aristoteles in 4. Politic. τίς τις ἡ πολιτεία τίς, καὶ ποῖα συμφέρει ποῖοις, ἐχόμενον ὅστι τῶν εἰρημένων διελεῖν.

SYNTAXIS VERBORVM.

Nominatiuus ante verbum.

Nominatiuus pluralis neutri generis cū verbo singularis numeri.

NOMINATIVVS pluralis neutri generis Atticis construitur cum verbo singulari. τὰ παῖδια παίζουσι, pro παίζουσι, pueri ludunt. τῶα τρέχει, pro τρέχουσιν, animalia currunt. Hoc poëtis etiam fit in masculino, & sceminino. τὸ δ' ἔω τρεῖς κεφαλαί, pro ἦσαν, illius erant tria capita: μεγαρυνεῖ ὕμνοι ὑσέρων ἀρχαί λόγων τέλλεται, pro τέλλονται, dulcisoni hymni facti sunt iniua posteriorum sermonum.

Neutra pluralia iuncta participiis singularibus verborum impersonalium.

2 Inveniuntur etiam hoc modo neutra pluralia Atticè iuncta participiis singularibus verborum impersonalium, vt Plato in Protag. δόξαν ἡ ἡμῶν ἔσθ, pro δόξαντα ἡ ἡμῶν ταῦτα, cum hec inter nos contulerent. Quo in loco etiam Accusatiuus participij verbi impersonalis ponitur loco Genitiui absolute.

soluti, vt latius dicemus in cap. de Participiis.

- 3 Ἄμφω & δύο, tamen si sint tantum dualis numeri, construuntur etiam verbis pluralibus, ἄμφω τρέχουσιν, vel ἄμφω τρέχουσι, ambo currunt.
- 5 4 Nōmina quæ formatione quidem sunt pluralia, significatione verò dualia, vel singularia, non iunguntur verbis dualibus vel singularibus, sed pluralibus duntaxat: ἀθλιῶα φιλοσοφίαν ἐτρέφον, non ἐτρέφε, Athena philosophiam nutriebant.
- 10 Ante verbum ponitur nonnunquam Atticè Genitiuus loco Nominatiui, εἶθε μοι τέτυξ' ἤ ἀγαθὸν γένοιτο νῦν, utinā illius boni mihi nunc fiat. Quale illud Ciceronis: Cum illius temporis mihi venit in mentem.

Ἄμφω & δύο cum verbis pluralibus.

Nomina significatione dualia iunguntur verbis pluralibus.

Genitiuus pro nominatiuo ante verbum.

- Verbum quod ante se habet Nominatiuum, resolui potest quandoque quidem in cognatum nomen, idque vel per Nominatiuum, vel per Genitiuum: vt, λυκίοι σωμαμάχου τοῖς τρωσίν, Lyciū auxiliabantur Troianis. sic resoluitur, σύμμαχοι τοῖς τρωσίν ἦσαν, vel sic, τῶν σωμαμάχων ἦσαν, ex auxiliariibus erant. Quandoque verò in participium itidem, vel per Nominatiuum, vel per Genitiuum sic, συμμαχόντες ἦσαν, vel sic, συμμαχόντων ἦσαν. Semper enim loco Nominatiui, quem post se habet verbum substantiuium, licet ponere Genitiuum pluralem Atticè: vt, ἐκεῖν' ὑπάρχει δίκαια, vel ἐκεῖν' ὑπάρχει τῶν δικαίων. ἐστὶν ὀργῆς, vel τῶν ὀργῶν.

Verbū resolutur per cognatū nomen vel per nominatiuū vel per genitiuum.

2

- 1 ENALLAGE frequens est ea, qua verbum singulare tribuitur nomini plurali neutro: more Attico. Aristo. vno eodemque in loco Atticam & communem structuram cōiunxit: Metaphy. 2. ἐξ ἑ τὸ εἶδος ἤρηται, καὶ δι' ὁ λέγεται: In priori enim commate Atticismum, in posteriore simplex loquendi genus vsurpauit. Contra verò Synthesis appellatur, cum nomini singulari ob significationem multitudinis tribuitur verbum plurale: Hom. ὡς φάσαι ἡ πηλῆδες. Pausan. τῶν ἑνῶν τῶν Αἰτωλῶν ἀπέστησαν. Sic etiam Virgil. Turba ruunt & Ouid. Turba ruunt in me luxuriosa proci. Porro cum vni verbo tribuantur plura singularia aut vnum collectiuum pro

Synthesis quid.

pro

- pro plurali numeri anomalia frequens est: Pausan. *πρωμὸς Ἠλεκτρα καὶ Κοῖθ' ῥίψαι*, pro *Electra & Cætus fluvij ruunt*. Idem, ἢ *πᾶλῆθος ἀρμησιν δάκτυλῶντες τ' ἀμνηστῆρα*: Illic enim à fronte anomalia est numeri: Hic à tergo anomalia est numeri & generis: significatum videlicet spectans, nō vocem. 5
2. sensus enim est, *οἱ ὄχλοι ἀρμησιν δάκτυλῶντες*. 2 De hac verbi periphrasi per verbum substantivum dicitur infra in participio: vbi & de varia participiorum quæ verbis subnectuntur significatione fusius agetur.

Appendix.

- IN nominis & verbi conuenientia, quæ in numero ac 10
1. persona consistit, varia est anomalia. Pro nomine ponitur interdum verbum infinitivum aut infinitiva oratio cum articulo. Menander, *παλῶν τε μισθὸν ἐστὶ τὸ ζῆλῷ φρογυδῶν*. ibi enim τὸ ζῆλῷ positum pro ἢ ζῶν. Sic Cic. pro Mur. *Huic donis militaribus patris triumphum decorare, fugiendum fuit?* 15
2. NOMEN, seu infinitiva oratio, interdum subaudiendum relinquitur. vt, *εἴθε μοι τῦτα τ' ἀγαθὰ ἡβούλο μῶ*: pro τὸ δόξαίωον τέτυχ' ἀγαθὰ: *utinam mihi nunc bono isto frui* (seu boni istius fruitio) daretur. Sic *φασὶ, μυθολογῶσι*: item *εἰώρηται, φιλοῦσι*, scilicet *οἱ ἀνθρώποι*. vt apud Latinos quoque *Aiunt, Ferunt, Solent*. Sic item *ἐθρογνησε τονυιτ, ἤστραψε fulguravit: ὑπέτω πλουτ, νιφίτω ningat, & similia.*
3. VERBI quoque duplex anomalia incidit. Nam & ipsum vel omittitur, ac modo ex antecedentibus subaudiendum relinquitur, modo extrinsecus intelligendum est: 25 vel diverso numero ponitur, *ἐκείνης* crebra est verbi substantiui. Menander. *πᾶλιονεξία, μίγιστον ἀνθρώποις κακόν*. Aristot. Rhet. *ἄρα τὸ λείπειας τὸ ἐκλείπειν*.
4. VERBUM substantivum, inter diuersi numeri nomina interiectum, sæpe non habita potioris ratione, respondet 30 proximo, sique interdum antecedenti: Paul. 144, 36. *τῆ πόλ' ἐστὶν ὄμορθ' Κολωνίδες*, pro *Colonides locus sunt urbi confinis*. interdum sequenti: Arist. Rhet. 1. *αἱ τ' ἀπίστες ἀντιχρόν ἐστὶ μέγιστον*. Sic Dion. Hal. *ἔστ' ὁ χῆρ' Ἐμᾶκειοι λειμῶνες καλῶνται*. illic enim regula postulat plurale *εἰσὶ*, & hic singulare *κα-* 35 *λοῖται*: sicut Pausan. 144, 41. *ὄνομα μὲν αὐτοῖς Δρυοπίς*. Huc referri potest etiam hoc Aristot. Magn. moral. 61, 18. *νῆς μὲθ' ὅλ' καὶ λόγ' ἐπισηύη, παντελῶς ἀπρόσπειρόν τι ἔοικεν εἶναι*. ibi enim verbum, quod pluribus singularibus plurali numero respondere debuisset, relatum est ad proximum singulare. 40
5. VERBO postpositum adiectivum, sæpe adverbij vicem obtrinet. Greg. Naz. *εἰς τὸ δόσειται ἑρομαῶν*, *cursim* seu *curriculo introibit*.

DE CONSTRUCTIONE VERBORVM SVBstantivorum.

VERBVM τυγχάνω¹ cū sit substantiū, vtrinq; habet Nominatiū, meliūs tamen postponitur ei Nominatiū participij verbi substantiui εἰμῆς, cum alio Nominatiuo, hoc modo: Σοκράτης τυγχάνει ὢν θεός, *Socrates est existens sapiens.*

Quod si ei postponatur participium verbi adiectiui, non opus erit præterea alio Nominatiuo. Perfectè enim dicimus, Σοκράτης τυγχάνει περιπατῶν, *Socrates est ambulans.* Σοκράτης τυγχάνει διαλεγομένου, *Socrates est disputans,* omisso participio ὢν.

Construitur etiam quandoq; verbum substantiū ἔστι cum articulo subiunctiuo, & in recto & in obliquo, tam singularis quàm pluralis numeri, hoc modo: ἔστιν οἱ τινες, hoc est, *aliqui.* καὶ ἔστιν οἱ τινες τρέχουσι, *nulli currunt.* ἔστιν οἷς, *pro quibusdam.* φωνή τις ἔστιν οἷς ἐξηκουέτω, *vox quaedam quibusdam exaudiebatur.* ἔστιν ἕς, *aliquos, vt ἑώρων πολλὰς μὲν ἐν μάχῃς ἀδύοιτας, ἔστι ἧ ἕς εἰς θάνατον ἀειπεσόντας, vidi multos è confictu fugientes, & aliquos in morte prostratos:* pro quo etiam dicunt, ἔστιν ἕς τινες. ἔστιν ὧν, *quorundam.* ἔστιν ὅς, *quidam.* ἔστιν ἕ, *cuiusdam.* Et sic de aliis casibus.

Construitur etiam hoc modo, ἔστιν ὡς, *pro, quodammodo, quadamtenus:* vt, ἔστι μὲν ὡς καὶ ὕλη μέρους τινὸς λέγει, ἔστι ἧ ὡς ἕ, *quodammodo materia pars aliquius dicitur, & quodammodo non.*

Etiam ἐφ' ὅπως, *significat quodammodo:* ἔστιν ὅν τρόπον, *pro quodammodo, quadamtenus.* τὸτο μὲν καὶ ἔστιν ἕτως ἔχον, ἀλλ' ἔστιν ὅν τρόπον. *non planè ita est, sed quodammodo.* Quod quidem ita dicitur per ἑλλειψιν prepositionis καὶ, articulo subiunctiuo ὅν accepto, pro hoc nomine infinito τινὰ: ita vt ἔστιν ὅν τρόπον, *fit loco huius ἔστι κατὰ τινὰ τρόπον. ἔστιν ἐφ' ὅτι, aliqua causa.*

potestas illi feret. Plato Epitaphio, καὶ ἡμεῖς μὲν ἔδδ' ἐν ἡμεῖσι
 ὄλωτε εἶναι εἰπέ.

GENITIVVS POST VERBVM.

5 **V**ERBA sensuum significatiua gaudent Ge-
 nitiuus, velut αἰθάνομαι, ἀκούω, ἀπτόμαι, γούομαι, Verba sensus si-
 ὄσφραίνομαι: vt, αἰθάνομαι τῶν λόγων ἡδύτης, sentio gnificantia.
 sermonis suauitatem. μὴ γούεσθαι μελανύρων, ne gusta ex
 iis, quibus nigra est cauda.

10 Excipiuntur ea quæ visum significant, veluti
 ἑρῶ, ἑρῶμαι, θιώμαι, βλέπω, & similia, quæ exigunt
 Accusatiuum, quodd visus cæteris sensibus sit cer-
 tior & penetrabilior. Verùm Attici omnia sen-
 tiendi verba construunt cum Accusatiuo. Videndi verba
 exigunt accu-
 satiuum.
 Atticismus.

15 Cæterùm verbum αἰθάνομαι quandoque signi-
 ficat intelligo, & tum si referatur ad eandem per-
 sonam, construitur cum participio Nominatiui
 casus. αἰθάνομαι καλῶς ποιῶν, intelligo quòd bene faciã.
 αἰθάνη καλῶς ἀναγιώσκων, intelligis te rectè legere. Sin
 verò ad aliam personam, construitur Accusatiuo
 20 αἰθάνομαι σε ποιῶντα τὸδε. intelligo te hoc facere.

Item, ἀκούω capitur nonnunquam pro vocor,
 & tunc habet vtrinqve Nominatiuum, more
 * Vocatiuorum. Sic Gregorius de Seruatore ait,
 Ἐμαρίτης ἀκούει, vocatur Samaritanus. * Latinorum.

25 **I**TEM verba quæ animi affectionem signifi-
 cant, ἑρῶν Θετίδος τε & γαλατείας ἐδύασαι, non potes
 Thetidem simul & Galateam amare. 2 ἐπιθυμῶ σε τ
 εἶλω με, desidero te amicum meum. πάντα ἀγαθὰ τ
 ἐφίεσθαι δοκεῖ, omnia bonum aliquod appetere videntur. 3

30 Construuntur etiam hæc verba cum infinitiuus,
 additis articulis Genitiui casus, ἐφίεμαι τῶν ἀναγι-
 γώσκων, desidero legere. ἐπιθυμῶ τῶν μαθημάτων, cupio disce-
 re. φιλῶ, ἀγαπῶ, ἐλεῶ, ἐκλείρω, & similia. Affectionem si-
 gnificantia cum
 infinitiuus.

35 **Q**UIBUS iunguntur verba curandi: φροντίζω,
 ἐπιμέλομαι, μένημαι. Curandi.

Participandi. 4 **ADDUNTUR** Genitiuis etiam verba participandi, κοινωνῶ σοι τὸ δόξῃς, *sum tecum particeps gloriae*. μετέχω σοι τῆς πᾶθῃς, *particeps tecum sum afflictionis*. quod etiam per accusatiuum dicitur, μετέχω σοι τὸ πάθος. Vnde & illud Comici, εἰ γὰρ μετέχῃς τὰς ἰσῆς πληγὰς ἐμοὶ, *non enim participabas partes plagas mecum*.

Imperandi. 5 **VERBA** imperandi Genitiuis gaudent, ἀρχῶ μηδενὸς, *nulla impero*. βασιλεύω, κυριεύω πάντων, *dominor omnibus*. τυραννῶ κρατῶ ἧβῆ ἐσπειρίων, *dominor Occidentibus*. Ad hanc formam legimus Matth. 20. Principes Gentium dominantur eorum, pro dominantur eis.

Atticismus. Græcè enim est, καὶ κυριεύουσιν αὐτῶν. Atticè additur his verbis Dativus.

βασιλεύω cum accusatiuo. βασιλεύω σε, διασώζω σε, κυριεύω σε, verum tunc significant βασιλεία σε ποιῶ, *Regem te facio*. διασώττω σε ποιῶ, *dominiam te facio*. Et ita in aliis.

Privandi & erroris. 6 **PRIVANDI** verba & erroris ἑίρομαι τῶν, ἀμαρτάνῃ τὸ ὁδὸς ὁλοῦς, *errat tota via*. ἐλαττώ σε ἐταάρῃ. 4 20

Differendi. 7 **QVIN** & verbis differendi, aut distandi apponitur Genitiuus διαφέρει πάντων, *differt ab omnibus*.

Assequendi. χωρίζομαι ἀπέχω, δίδῃμι, δίδω. Et verbis assequendi & frustrandi. 5 ἄτυχῶ, ἀτυχῶ, δόποτυχῶ, & similia:

Concedendi. 5 ἐπιτηδεύμενων τυχεῖν ἀγαθῶν, *assequi bona promissa*. Si milititer verbis concedendi, συγχωρῶ, ὑπέκω: Prohibendi, κωλύω. 6

Plenitudinis. 8 **GENITIVO** gaudent verba plenitudinis, copia, aut inopia. γυμνῶ σε ἀγαθῶν, *nudo te bonis*. κενῶ σε πραγμάτων, *enacuo te rebus*. πληρῶ σε ἀγαθῶν, *impleo te bonis*. πληθύνει τὰν πόλιν ἀνδρῶν, *ciuitatem plenam esse viris*. γεμίξω φιάλῃ ὕδατος, *impleo phialam aqua*.

Inopia seu implendi & vacuandi. Matth. 22. ἐπλήθη ὁ γάμος ἀνακειμένων, *nuptie implete sunt discumbentibus*. 7

Licitandi, quæ appetiatiua dicuntur. 9 **APPRETIATIUA** verba admittunt Genitiuum significan- 35
tem pretium, ὡς πᾶσι μὲν πᾶσι τὸ δραχμῶν, *emi*
quæ

quinque drachmis. πολλὰ πωλεῖς, magno vendis. Δέκα
 Τάλαντων τιμῶμαι, decem talentis aestimo. τιμῶμαι μοι
 θανάτου, meipsum morte dignum censeo. Quod etiam
 quandoque dicitur præcedente præpositione
 5 πρὸς, vel ἀντι, aut simili. ἢ βίον πρὸς μικρὰ κέρδη κα-
 τὰ λῶν, modicis lucris vitam commutant. ἀντι θνήσκῃ
 σώματι θάνατον δόξαν ἀντικαταλλάττειν, pro morti
 obnoxio corpore gloriam comparare immortalem.

10 CREBRÒ regunt verba Genitium ἐλλειπ-
 κῶς, deficiente, ἔνεκα: vt, διὰ δέχομαι σε ἢ προαιρέσεως, ἔνεκα ἢ προαιρέσεως, *in* *con-*
 hoc est, ἔνεκα ἢ προαιρέσεως, *suscipio* siue *approbo* te, *structa*, ἵνα
 quod ad voluntatem attinet. Δδαιμονίζω σε ἢ τύχης, hoc *deficiente* ἵνα.
 est, ἔνεκα ἢ τύχης, *beatum* te *prædico* propter fortunam,
 aut quod ad fortunam attinet: utrumque enim
 15 significat ἔνεκα. Huius schematis est etiam quod
 dicitur, εὖ ἢ καὶ φρεσῶν, πρὸ φρόνιμός ἔστιν, εὖ ἢ καὶ παιδείας,
eruditus est. Quem morem Latini imitantur non
 nunquam in huiusmodi orationibus, *Populi* ser-
 uandī laborat, *Reipublicæ* defendendæ periclitatur, *in*
 20 *quibus* deest, *causâ*.

11 QVANDO QVE deficiente alia quavis præ-
 positione, quæ postulat Genitium. λύω σε ἢ δεισμάτων, πρὸ δεισμάτων, διώκω σε ἢ οἰκίας, πρὸ
 οἰκίας, παύω σε ἢ κακῶν, παύω σε ἢ παίζων. κη-
 25 ρίζω σε ἢ χρέως, πρὸ δεισμάτων ἢ χρέως. ἀρπάζω σε ἢ πυρός,
 πρὸ οἰκίας ἢ πυρός.

12 VERBA accusandi, damnandi, absoluendi,
 & consimilia, Genitium adsciscunt, qui signifi-
 cēt crimen: quod nonnunquam etiam effertur
 30 per Accusatiuum. Per Genitium quidē: vt, διώκω
 σε φόνου, *accuso* te *cadis*. αἰτιῶμαι σε τῷ θεῷ, *criminosè* hoc
 tibi obijcio. ἀλίσκω σε τῷ θεῷ ἢ ἀδικήματι, *conuincio* te
 huius iniuriæ. ἐάλω κλοπῆς, *damnatus* est *furti*.

Quod etiam licet sic dicere, ἐάλω κλέπτην, vel
 35 sic, ἐάλω ὅτι κλοπῆς, & ita in aliis similibus, διώκω σε
 πληγῶν, ἐγκλωβῶ σὺ πληγῶν, *ago* tecum *iniuriarum* ob

verbera. φάγω δ' ελέας, causam dico super status contro-
uersia. φάγων φόνου, postulans cadis. φάγων ὑβριως, po-
stulatus iniuria. φάγων ἀνδρωποφονίας, reus homicidij.
καταγινώσκω σε φόνου, damno te cadis.

Per Accusatiuum, καταγινώσκω σὺ τὸδε, hoc de
te iudico & aestimo. καταγινώσκω σὺ ἀμαθίαν, iudico
te imperitum.

*Pœna condem-
nationis etiã per
accusatiuum.*

13 EFFERTVR etiam per Accusatiuum, quod
pœnam significat condemnationis. καταγινώσκω
σὺ θάνατον, mulcto te morte. κατακρίνω σὺ θάνατον, damno te
te ad mortem. Quod etiam passiuè dicitur per No-
minatiuum, κατέγνωσά σοι θάνατος, κατέκρινεσθαι σοι
θάνατος, rei capitalis damnatus es, & ultimo supplicio.
Vel per Accusatiuum, κατακρίνομαι θάνατον, καταγι-
νώσκομαι θάνατον, damnor ad mortem.

*Passiua cum ge-
nitiuo.*

14 VERBA passiuia exigunt Genitiuum inter-
cedente præpositione ὑπό, vel ἀπό, aut simili: si-
cut Latinis Ablatiuum intercedete præpositione
à vel ab. τύπτομαι ὑπὸ σὺ, verberor abs te, loco cuius
quandoque ponunt Datiuum, περιπίπτει μοι, pro
ὑπ' ἐμοῦ. λείπεισθαί σοι, pro ὑπὸ σὺ. διδάσκομαι σοι ῥητορι-
κῶν, pro διδάσκομαι ὑπὸ σὺ, doceor abs te Rhetoricam.

*Quaedam geni-
tiuum, &c.*

15 QVÆDAM verba regunt Genitiuum, quia
resoluuntur in nomen, cui iungitur Genitiuus.
ἀξίω σε τιμῆς, pro ἡγῆμαι σε ἀξίον τῆ τιμῆς. γυμνῶ σε
ἐνδυμάτων, pro καθιστῶ σε γυμνὸν τῶ ἐνδυμάτων. Ad He-
bræos 3. πλεῖστον δόξης ἔτ' ἀπὸ Μοῦσῶν ἡξιώται,
ampliori gloria præ Moysè dignus habitus est.

*Species tempo-
ris.*

16 QVIBVSLIBET verbis apponitur Geniti-
uus significans speciem temporis, hoc est, cum
interrogatio fit per quando: vt, ἡμέρας τι καὶ νυκτὸς
ἐργάζεσθαι, noctu diuq, operatur. ἑσπέρως ἦεν, venit vespere.
χειμῶν ἐς ἑαρὰ καὶ κοιλίας θερμαί εἰσιν, hyeme & vere
sunt ventres calidi.

*Spatium tem-
poris.*

17 SIMPLICITER spatium temporis, hoc est, cum
interrogatio fit per quãdiu, ponitur in Genitiuo,
quan

quando tempus prateritum significatur negati-
uē. *ἐκ εἶπεν χρόνῳ πολλῷ, non dixit multo tempore.*

Aut quando per breue tempus aliquid acci-
diffe declaratur: *μικρῷ παρήλθεν, paululum praterit.* Per breue tem-
pus.

5 In aliis ponitur spatium temporis in Accusa-
tius: *ὅλην τὴν ἡμέραν ἐργασάμην, tota die operatus*
sum. Ioan. 15. τοσούτον χρόνον μεθ' ὑμῶν εἰμι, tanto tem-
pore vobiscum sum. εἰμι ἐν ταῦτα πάντα τὸ πόλεμον, sum
hic toto tempore belli. ἐξ ἡ παῶν τῶν Τραϊανῶν βουσιλείαν,

10 *vixit toto tempore regni Traiani. Quod & per Da-*
rtium effertur, εἴκοσιν ὅλοις ἔτεσιν ἄποδμησίας, viginti
totis annis peregrinatus. Dicūt & per Nominatiuum
sic, ἐξ ἡλθε ἡδὴ ἔτος τρίτον, annum ab hinc tertium. τῷ το
μῶν ἔτος ἡδὴ τρίτον ἐξήκει μὲν τὸ ἀσπαζέσθαι ἐμὲ, iam

15 *triennium est à quo studere desij.* Tempus conti-
nuatum in Da-
rtio.
Et in Nomina-
tius.

18 **Q**UOD materiam significat, in Genitius pon-
nitur. *ἐποίησε λίθῳ, fecit è lapide. Cui quandoque*
additur præpositio ἐξ: vt, ἐποίησε ἐξ λίθου. Materia.

19 **S**IMILITER & id quod significat partem: Pars.
20 *κρημῶ σε τῷ ποδῶς, suspendo te pede. πίνω τῷ ὕδατι, bibo*
de aqua. δρέπομαι τῷ ἀνθῶν, carpo de floribus. Si to-
tum significant, vtuntur Accusatiuus: πίνω τὸ
ὑδωρ, bibo aquam. Totum in Ac-
cusatiuus.

20 **V**ERBVM substantiuum adsciscit nonnun-
25 *quam Genitius, τῶτων ἐστὶν ὁ Πλάτων, horum, aut de*
numero horum est Plato. Quod verbum quandoque
omittitur, ἐδὲ τῶν ἀδικούντων ἐγὼ, neque ego sum de
numero nocentium. Substantiuum
verbū, cum quo
eis subauditur.

30 **I**SOCRATES τῷ ψυχῆς ἐδὴν φρονιζοῦντες, nihil curan-
tes animum. Cum αὐτῷ quoque iunctum inuenitur apud
Xenoph. αὐτῷ τῷ αὐτῷ φρονιζέειν. Item cum αὐτῷ sequente
genitius, Apud Demosth. Philip. 4. ἐ μόνον ἐδὴν φρονιζέει αὐτῷ
αὐτῶν ἀπὸ ἐδὴ μίσηται. Alteri item præpositioni reperitur
iunctum, nempe ὑπὲρ apud eundem Demosth. vt Olynt. 1.
35 *ὑπὲρ ὑπὲρ σωτηρίας αὐτῶν φρονιζέει. Denique iungitur etiā*
*accusatiuus, vt in hoc Aristoph. loco, μὴ νῦν τῷ τοῦ φρονιζέ-
ει, ne hoc curetis. Porro aliam interpretationem passa vbiq;*
inuenitur iuncta accusatiuus, nimirum pro studeo, operari

conuiuio. Aristoph. ἐκβαλῶ τὴν οἰκίαν ἐξίκαμ δόμο. Idem τῶν κῆρυχῶν τὸ, Hac in te effundo. Horum quoque multa vel ellipfin aliquam habent, vel alium casum alio respectu adsciscunt.

5 DATIUVS POST VERBVM.

VERBA sequendi exigunt datiuum, ἔπομαι Sequendi.
τοῖς παλαιοῖς, sequor veteres. ἀκολούθη μοι, sequere me. Hom. ὄφρα τοι αὐτὸς ἔπομαι, ut ipse te sequar.

2 SIMILITER verba certandi, μάχεσθαι κυσίν ἐν Certandi.
10 φρέατι, in puteo cum canibus pugnae. τοῖς θεοῖς μάχεσθαι, pugnae cum diis. φιλονεικῶ ἑ, contendo aduersum te. παλαίω τοῖς πολλοῖς, luctor aduersus multos. παυροτέρους πολεμεῖν, aduersus pauciores belligerare. Sic Virg.
Placidōne etiam pugnabis amori?

15 Quibus nonnunquam additur Genitiuus, ἀμφιπέπλησθαι ἑ, certo tecum de hac re. Quibus additur genitiuus.

3 QVODVIS verbum admittit Datiuum significan- Instrumentum.
gnificantem qualecunque instrumentum, aut
1 modum actionis. πολεμίζειν γλώττῃ, bellare lingua.

20 χειρὶ δ' εἰ σπείρειν, ἀλλὰ μὴ ὄλω θυλάκῳ, manu serere oportet, non toto thylaco. τίμη τῶν γραμμάτων; quo modo scribis? His finitima sunt, quæ causam significant. ἔθελον ποιεῖν, inuidiâ hec facit. Causa.

4 NONNVNQVAM & pretium ponitur in Pretium.
25 Datiuo: Chrysofostomus, ἰδίῳ θανάτῳ τὸ ποιέμενον ποιήσασθαι, propria morte gregem emens.

5 VERBIS significantibus motum ad locum Quæ significant motum ad locum.
additur sæpe Datiuus loco Accusatiui, tum præpositione: vt, ὄρμα δὲ τῆς αἰέρος τῆς πόλεως, pro eis πόλιν.

30 6 CVM verba regunt Datiuum pronominis Cum Datiuo pro
αὐτὸς, sæpenumerò intelligitur præpositio σὺν, vt
40 δόποτέμινω αὐταῖς ὠλένας τὰ πτερά, hoc est, σὺν αὐταῖς
ὠλένας. αὐτοῖς ὄπλοις ἔλαβεν ἄνδρας, hoc est, σὺν αὐτοῖς
ὄπλοις, unâ cum armis accepit viros. 3

35 7 Ἔστι pro habeo gaudet Datiuo, sicut apud ἔστι pro habeo.
Latinos. ἔστι μοι ἀργύρεον, non habeo argentum. Et

familiariter adsciscit sibi duos Dativos, βυλομένω, ἀχθομένω, & similes, ἢ βυλομένοις ἢ ἀχθομένοις, suo arbitrati. ἐκ ἢ βυλομένοι μοι ἔσθ, hac non placuerunt mihi. ἔσθ μὴ ἀχθομένω εἶη ἔσθ, quo non inuito hac essent.

Χρῶμαι datiuo
construitur.

8 Χρῶμαι & χηῖσται, & similia, construuntur Dativio. χρῶμαι τοῖς φίλοις, utor amicis. καλῶς ἑαυτῷ χηῖσται, honestè se habere.

Datiuo verbi
Χρῶμαι additur
τι, vel ὅ, ἢ.

Et huic Datiuo additur nonnunquam Accusatiuus τι, vel ὅ, τι: vt, ἐκ ἔχω, ὅ, τι χηῖσται ἑμαυτῷ, incertus sum quid agam. ἐκ ἔχω τι χηῖσται τέτω, nescio quo modo eo uti debeam.

Datiuus in Accusatiuum mutatur.

Mutatur etiam hic Dativus nonnunquam in Accusatiuum. χρῶμαι τοῖς σοῖς, vel χρῶμαι τὰ σά, utor rebus tuis.

Qua genitiuo
ἔσ datiuo gaudent.

9 HÆC autem Genitiuo & Datiuo, φθονῷ, μετέ-15
χω, κοινωνῷ, συγγινώσκω: vt, φθονῷ ἔσ τέτω, inuideo tibi hanc rem. φθονῷ ἔσ ἔσ τέτω, inuideo tibi diuitias. μετέχω ἔσ τέτω, huius rei tecum particeps sum.

10 ITEM hæc impersonalia, δεῖ, μέτεσι, μέλει, μετέμελει, διαφέρῃ, προσήκει: vt, μέλει μοι τέτω, vel δεῖ τέτω, huius mihi cura est. διαφέρῃ μοι τέτω, vel δεῖ τέτω, huius mea refert. προσήκει μοι τέτω, vel δεῖ τέτω, huius me decet. δεῖ μοι τέτω, opus est mihi hac re.

11 Loco Dativi licet quandoque ponere Genitiuum, antecedente præpositione. ἐπέχω πῶ 25
γνώμην τέτω, & ἐπέχω ἔσ γνώμην δεῖ τέτω. ἐφίστημι ἔσ γνώμην τέτω, & δεῖ τέτω, adhibeo animum huic rei.

12 Ἀμύνομαι, τιμωρῶ, ἐκδικῶ ἔσ, vel ὑπὲρ ἔσ, ulciscor iniuriam tibi illatam.

Cum accusatiuo verò significant hæc verba, 30
crucio, vindico, ἑαυτὸν τιμωρῶ μὲν ἔσ, seipsum crucians. ἀμύνομαι, vel ἐκδικῶ σε, vindico te.

1 INSTRUMENTVM Vt Aristot. Oecon. ἡμεῶς ἑαυτῶν colo haurire. Modum: Aristoph. γάμῃ πῶ πῶ, γνώμῃ βυλοδεν. Animo ἔσ mente deliberare, viribus exequi. Demosth. κερῶ 35
2 τὰ ἄμοι πῶ πολίται, bello victi. 2 Aristot. χαίρειτε ὑπὲρ λυπῶν οἷς δεῖ, γαστρίῃ ἔσ μακρῶ ὅ, qua affici oportet. Aristoph. τέτω 40
ἀχθῆ

ἀχρήστη, His offendere, seu hac agrè feret. Xenoph. ἡδῶν τῶν
 τῶν τοῖς, talibus delectetur. Sic Homer. ἀλκὴ πιποῖης, viribus
 fretus. Insigne exemplum est hic Pausan. 132, 39. ἀναυδρία
 7^ο καὶ ὑπὸ δουλίας, καὶ ἔστι κακία ἰδμεία, φυγεῖν αὐτὸν. Ibi
 5 enim dativus causalis mox effertur per præpositiones cau-
 sales ὑπὸ πρὸ & ἐξ, propter. 3 Imo licet nulla interueniat
 mentio pronominis αὐτῶς, multa verba adfiscit̄ Dativum
 vi præpositionis ἐν vel σὺν. Thucyd. ἐμῶν τοῖς συνθήκαις,
 manere in pactis, id est, seruare pacta. Plato in Epist. εὐχα-
 10 νόμῳ ἄλλοις, cum aliis versans. Sic etiam pleraque com-
 posita cum præpositione αὐτῶ, ἐπὶ, παρὰ, πρὸς, in repugnandi,
 occurrendi, vel certandi significatione aliiſve similibus. Xeno-
 noph. τὰ τοῖς ἀνάλμας, his contradicens. Plutarch. ἐπιχεῖν τὸ
 ἔργον, opus adgredi. Sophocl. τὴν παρῆς, huic adstitisti, seu
 15 assuisti. Gregor. Nazianz. πρὸς ἑορμαῖν τῶ δωρημῶν, accurrere
 ad donum.

D A T I V V M regunt præter hæc multa quorum pleraq; Appendix.
 Latinorum structuram sequuntur vt verba. Dandi & Adi- 1 Dandi & a-
 mendendi. Homer. δῶσον σοι τὸ το δίδωμι, do tibi hoc donum. Idem
 20 σὺν μῶν σφιν ἀφῆλε, cibaria illis ademit. Sic Tribuendi seu
 Attribuendi. Sophocl. τοῖς φίλοις τιμὰς νέμει, amicis honores
 tribuere. Dionys. Halicar. πρὸς ἀπὸ πλεον ἡοῖς ἐνάξια, diis res in-
 dignas adscribere. Commodandi & Incommodandi. Isocr. 2 Commodandi.
 λυσιτελεῖ τῇ πόλει, prodest reip. Idem, φρονέμεν τοῖς πρὸς ἕχουσι,
 25 inuidemus iis qui eminent. Promittendi & Minandi. Plu- 3 Promittendi.
 tarch. ἐπιχεῖν μὲν αὐτῶ ποσόν, promittens illi se facturum.
 Luc. οἷα ἡμῖν ἠπειλάτε, qualia nobis minatus sit. Irascendi &
 Ignoscendi. Matth. 5. ὁ ὀργιζόμενος τῷ ἀδελφῷ, qui irascitur
 30 fratri. Eurip. συζηῶσά σοι τὴν ἀμαρτίαν, ignoscet tibi pecca-
 tum. Credendi & Diffidendi. Marci 1. πισθεύετε τῷ διαβόλῳ,
 5 credite Evangelio. Isocr. ἀπιστεῖν τοῖς πεπραγμένοις, diffidens re-
 bus gestis. Obsequendi & Repugnandi. Actor. Apost. 5. πρὸς
 6 μαχεῖν θεῷ μᾶλλον ἢ ἀνθρώποις, obedire Deo magis quàm ho-
 minibus. Iacobi 4. ἀνίστητε τῷ διαβόλῳ, obfistite diabolo. Ap-
 35 propinquandi. Dionys. Halic. ἐγγίστας τῇ πόλει, cum appropin-
 quasset urbi. Isocr. τοῖς λόγοις πολλοῖς ἀξάν, litteris studere. Ser-
 uienti & Ministrandi. Lucæ 4. ἀπηρέεσθε αὐτοῖς, ministrabat eis.
 7 Seruienti.
 Isocr. τὰς ἡδονὰς διαδέσθαι, seruire voluptatibus. Lucæ 4.
 8 αὐτῷ μόνῳ λατρεύετε, ei soli seruietis. Adorandi, Supplicandi,
 40 Precandi. Paul. 1. Corinth. 14. προσκυνοῦσθε τῷ θεῷ, Deum ado-
 rabit. Demosth. θεοῖς δόξα μὲν πᾶσι καὶ πάσις, omnes deos
 deasq; precor. Hortandi Aristoph. παρεῖν σοι σιωπᾶν, hortor
 9 Hortandi.
 te vt taceas, vel suadeo tibi. Iubendi, Mandandi Dionys. Halicarnass. 12, 42.
 10 Mandandi.
 κελούσιν αὐτοῖς, cum insum (id est imperatū)
 eis esset. Matth. 15. ὡς ἐπιταξὴν αὐτῶ, vt mandarat ei. Incre- 11 Increpandi.

- pandi, Obiurgandi. Isocr. τοῖς ἀμφοτέρωθεν ἐπιτολίτῃσιν, *delicta reprehendere*. Occurrendi, Incidendi. Sophocle. ἀνθρώπου σσι, *obuiam tibi factus*. Aristot. Eth. αὐτοῖς Περὶ μακροῦς τῶν κατὰ τὴν σὴ, *si in Primicias calamitates inciderit*. Conueniendi seu seu Congruendi. Dionys. Halicarnass. αἰς ἡμεῖς τῆς μοῖς ἔξῃ, *ut mihi conueniebat viuere*. Sic Decendi. Arist. αὐτὸς περὶ ἐλάτῃς ἐγὼ, *qua liberos decet*. Sufficiendi. Plato, εἰ αὐτὸ μὴ δόξῃ ἡσυχίας, *si hac ei non suffecerint*. Placendi, & Displicendi. Thucyd. εἰ τοῖς πλείστον δὲ ἰσχυροῦσι ἐσθλῶν, τοῖς δ' αὖ μῆνις ἐκ ἀρετῆς ἀπειροκαίμων, *si pluribus placeamus, his solis haud iure displicuerimus*. Xenop. οἷς ἀπὸ τῆς ἡσυχίας, *quibus exosus erat*. Temporis quoque notatio fit hoc calu vt εἰκοσὶν ὅλοις ἐτίσιν διποδημήσους, *totis viginti annis peregrinatus*. Plato χρόνον δ' ἐπολέσθαι πᾶσι μετέπειτα, *intra tempus non longum*. Dionys. Halicarnass. χρόνον δ' ὑπέσθαι, *aliquanto post tempore, vel temporis progressu*.

ACCUSATIVVS POST VERBVM.

ACCUSATIVVM admittit quoduis verbū anominis ab eo deducti. μάχομαι μάχῃ, *ugno pugnam*. ζῶ ζωῷ, *uiuo vitam*. δούλω δούλειαν, *seruio seruitutem*.¹ Sic Terentius:

Cantilenam eandem canis.

Aut nominis relatiuum: ἡ ἀδικία μὲ ἀδικῶ σε, *iniuria qua te afficio*.

QUODVIS verbum constringitur etiam Accusatiuo, si subaudiatur κατὰ. γέγραφε τὸ εἰρημένον τρόπον, *pro κτὴ τὸ εἰρημένον τρόπον, scripsit dicto modo*. ἐποίησε ἀκελεύειαν τὸ ἐνόντα τρόπον, *id est, κτὴ τὸ ἐνόντα τρόπον, quam fieri potuit maxime*. Sic ad Philip. 4. ἀνε-

θάλατε τὸ ὑπὲρ ἐμῶ φρονεῖν, *pro κτὴ τὸ ὑπὲρ ἐμῶ φρονεῖν, reuigilistis in sentiendo de me*.

Verba adorandi.

Miserandi.

Supplicandi.

Accusatiuo per synecdochen vtuntur.

3 ACCUSATIVO gaudent verba adorandi, τιμῶ, σέβομαι, κολακίζομαι, δεύω, ἀγνώζομαι. Miserandi: ἐλεῶ, οἰκίζω, κλάω, θρηνῶ. & Supplicandi: ἱκε-

τεύω, λιτέρομαι, ἀτιθέλω, ἐκλιπαρῶ.
4 GRÆCI passim vtuntur etiam in oratione soluta Accusatiuis per Synecdochen. πάλιν τρωμαί τὸ πόδα, *percutior pedem*. ἀλγῶ τὴν κεφαλῆν, *doleo caput*.

5 ΑΤΤΙΚΙ vsurpant Accusatiuum loco Dativi, ubi significant bene aut male fieri cuiquam. οἰά με ποιῆς, pro ἐμοί, qualia facis mihi. Matthæi 27. τί ἔν ποιήσω Ἰησοῦν, τὸ λεγόμενον Χεῖρόν, quid igitur faciam Iesu, qui dicitur Christus? ποιῶ σε ἀγαθόν, pro ποιῶ ἑ. δρῶ σε τὸδε, pro δρῶ ἑ τὸδε. Sic passivè: vt enim dicunt, εὖ ποιήσω σε, sic etiam passivè, σὺ εὖ ποιήσῃσιν παρ' ἐμῶν, pro tibi bene fiet à me. Sic & Actuum 12. dicitur, τί ἄρα ἐγένετο ὁ Πέτρος; quidnam factus est Petrus? pro 10 quidnam factum est Petro? Sic item Matth. 11. πτωχοὶ δαυδαλίζον, pauperes annuntiantur Euangelium, pro pauperibus annuntiatur Euangelium.

Accusatiuus loco Dativi, vt placet auctori. Rectius autem dixeris verba faciēdi construi cum duobus accusatiuii.

Hinc fit, quodd ad imitationem Græcorum passivum legitur in sacris literis, benedicere, & maledicere, cum Accusatiuo significante eum, de quo quis bene & malè loquitur, qui & ipse benedici & maledici dicitur.

Nota benedicere & maledicere cum Accusatiuo pro modo loquendi nō Latinorū, sed Græcorum.

6 PASSIVA insuper adfiscunt Accusatiuum eum, quem verbum actiuum habet post Dativum 20 acquisitiuum: vt, ὄπισθε πέεις ἐμοί τὴν διαίταν, desfers mihi arbitrium.

Sic passivè, ἐγὼ ὄπισθε πέομαι τὴν διαίταν, ego desferor arbitrium, pro arbitrium mihi delatum est. Sic 1. Timothy. 1. τὸ δαυδαλίον ὁ ὄπισθε ἔθλω ἐγὼ, secundum 25 Euangelium, quod concreditus sum ego, pro secundum Euangelium, quod mihi concreditum est.

Passiva habent accusatiuii sui actiui.

7 ΑΤΤΙΚΕ ponitur Accusatiuus pro Genitiuo, ὄπισθε σε τὰ χημάτα, pro τῶν χημάτων, priuo te pecuniis. Et econuersò, Genitiuus pro Accusatiuo: 30 τὸ αἶμα ἔδοξά, pro τὸ αἶμα δόξα. Quod plerunque fit, subaudiēdo alium casum, quem poscit oratio: vt, μὴ ἔχειν χημάτων, id est, χημάτα. ponitur enim pro μηδε ἐν ἔχειν χημάτων.

Accusatiuus loco genitiui Atticè. Genitiuus loco accusatiui, sed ἰδεοπικῶς.

8 GRÆCIS sunt plurima verba composita, quæ tametsi casum suum includere videantur, tamen insuper construantur Accusatiuo, & tum 35 capiunt

Nota. Composita pro simplicibus sumenda.

capiuntur pro simplicibus: οἶνον οἰνοχοεῖν, fundere vinum. παῖδα παιδαγωγῶ, puerum gubernō.

Nota.

Accusatiuus cū verbis loco Aduerbii.

9 ADDITVR etiam verbis Accusatiuus nonnunquam loco aduerbiorum: ἔξυ ζεφείης, pro ἔξέως ζεφείης. καλὸν ποιεῖς, pro καλῶς ποιεῖς. καλὰ ἔβηλόσω, 5 pro καλῶς ἔβηλόσω, βλέπειν μανικόν, pro μανικῶς βλέπειν. βλέπειν βλοσυρόν τι. pro βλέπειν βλοσυρῶς.

Tempus continuatum.

Nota.

10. ACCVSATIVO ponitur insuper cōtinuitas temporis, vt dictum est suprā. Cæterum nullum verbum est Græcis quantumuis intransitiuum, 10 quod non admittat interdum Accusatiuum alicuius actionis significatiuum. ἔα ἰβείδω, in quātis affectus sum contumelia. ἔα ἠδίκηθε, in quantis affecti estis iniuria. πάντα ἐξηπατημένοι, in omnibus decepti. ζεραίρομυ αὐτὸν τὰ εἰκότα, honoramus eum, vt par est, 15 vel pro dignitate. ἀτυχῶ πολλά, ἔα δέον μαρτύρομαι, μεγάλα εὖ ἔπαθον, ἔπαινώ σε τέτε, ἔα καὶ τὰ τοιαῦτα ἐγκωμιάζωσι ἢ δικαιουῶλω. 3 Sic Terent. Id operam do.

Verba substantiua cū Accusatiuo construuntur, vel cū subaudiendum est. Verba cōstructa cum duobus Accusatiuis.

11 ETIAM substantiuis verbis hoc pacto apponunt Accusatiuum: τοῖς παρῶσι σωῖμι τὰ εἰκότα, 20 cum presentibus conuersor, vt par est, ἔ pro dignitate.

12 SVNT quæ geminum admittunt Accusatiuū, αἰτιάται σε τοιαῦτα, obycū contra te talia. διώκω σε ζεφλώ ταύτλω, reum te criminis huius facio. τοιαῦτας δικας τῶτον ἀπέφυγον παρόντα, talibus causis hoc presente absoluitus sum. ἐκλέγω τὰ τέλη τῆς παραπλέοντας, exigo veltigalia à prætereuntibus nauigiis. ἀφαιρῶμαί σε τὰ ζήματά, aufero tibi res. ἀγχιώωμυ τῶτον πλὴν μετέθεσιν, facio vt hunc pudeat mutatum videri. ἀφοκαλῶν ἡμᾶς ἀφοκλιση, διδάσκη μαθητῶς ποιητικά, παιδῶ σε παιδείαν, 30 νυθεῖω σε νυθεσίαν, κλέπω σε τ' ἄνδρμα, ζημιῶ σε ζηυσίον, κρύπτω σε τὰ ἔμα, δώσω σε ζήματά, vel ζημάτων, ἀφαιρῶ σε τὰ βιβλία, vel βιβλίον, εἰδύω σε τὸ ἰμάτιον, μύω σε τὰ μυσήσια, εἰσπράττω σε ζήματά, ἀπαλλῶ σε τὸ ζεῖ. Horum passiuua regūt vnum Accusatiuum, 35 vt apud Latinos.

Inter

Inter ea quæ construuntur Datiuo & Accusatiuo, sunt quæ mutant Dativum in Accusatiuum, & Accusatiuum in Dativum. δωρῆμαι ἅ βιβλίον, δωρῆμαί σε βιβλίω, χαίρομαι ἅ τῆτο, χαίρομαι σε τῆτω.

Qua mutant Dativum in Accusatiuum, & Accusatiuum in datiuum.

5 Haecenus de Accusatiuo.

2 Sic Herod. πῖνα λίγης λόζον. Idem ἴσθησι πῆ πῆρά μωῖ. 1
Matth. 2. ἰδόντες τῆ τῆ ἀστροῦ, ἐχάρησαν χαρῆν μεγάλην, Videntes autem stellam gauisi sunt gaudio magno valde. Sic Latini quoque, *Suum gaudere gaudium, Duram seruire seruitutem,* & similia. Apud Aristot. in Polit. est non tantum ἄρχην ἀρχῆσιν ἀρχῆσιν, *herili imperio regere*: Sed etiam πασιῶν ἀρχῆσιν, *seruili imperio regi*. In quibus ut Pleonasmus quædam species est, ita in illis quæ cum nomine aliquo sunt composita. Homer. νεκτάρ ἰονομοῖ: Isocrat. οἰκονομῆν τῆ βίον: Sed quemadmodum in superiorum plerisque, ita etiam in his dici potest emphasis quædam esse: Nam νεκτάρ ἰονομοῖ, significat *infundebat nectar ut pincerna qui vinum infundit*: & οἰκονομῆν τῆ βίον, est, *vitam ita instituire, ut peritus œconomus res domesticas*. Sic I. Corinth. 6. ἢ οὐκ οἴσαστε ὅτι 20 ἄδικοι βασιλείαν θῆυ ἢ κληρονομήσουσι, *An nescitis quia iniqui regnum Dei non possidebunt?* id est, *regnum Dei velut hereditatem adibunt*. At Iliad. ε. ἐξ ὄρα ἀνδρῆς ἦν πῆδὲ μαφριτυ, significat *vel per furorem hac agit, vel in his insanit ac furit*.

2 Similis ellipsis statui potest in temporis expressione. Demosth. μεμῆναδ τῆ πῆντα χρόνον, scilicet *per omne vite tempus meminisse*. Idem, χρόνον τῆνα περὶ ἄνθρωπον, *per aliquod tempus sese præbuit*. Sunt etiam multa verba quæ Accusatiuum asciscunt per ellipsin aliarum præpositionum ut πῆσιν apud Alex. Aphrod. ἰδρῆσι ἅς μεγάλαις pro περὶ ἅς μεγάλας. 30 Aristot. τῆν τῆν καὶ τῆ σῆμα ἀφῆσιν εἶντες, *vitiati ἅ animo ἅ corpore*. Sic Euripides τῆκα δῆ δῆσιν χρόνον. Ut & Latini quoque, *Cetera pietatem cole, pro in ceteris*. Et præpositionis εἰς in isto Aristopha. μηδὲν εἶπης φλαυεργὸν ἀνδρῶν δεξίαις, *Nisi quis malit Atticam esse enallagen; ij enim sæpè accusatiuum*

Atticismus.

35 usurpant pro Datiuo, ut Plato ἦντις αἰτῆν δῆσικος, *que ipsi placeat*. Idem Epist. 7. ποτῆκα καὶ δῆσιν τῆς ἀπίης, *multa mala ceteris facere*. In isto verò apud Pausan. 179, 23. εἰνῆκα τῆσιν παῖδας, *pueros vincebat in stadio*: Ellipsis quædam clarius agnoscitur. 3 Sic Aristot. τῆν ἡμετέριαν ἐρῆσιν, *mare trahere*. Sic item ἰδῆσιν κῆρα, οἶνον πῆνεν, *carnes comedere, vinum videre,* & similia. Porro accusatiuum interdum tribuitur verbo finito qui iure ad infinitiuum pertinebat, ut fufus infra in Infinitiuorum Syntaxi docebitur.

VOCATIVVS POST VERBVM.

Verba imperatiui modi.

VOCATIVVM alciscunt verba imperatiui modi, & similia. vt, Hesiod. ἰργάζεο νήπις Πίεσα, labora stolide Perse. Atticè hic nonnunquam nominatiuus vsurpatur. vt Marci 5. ἔλαθε τὸ πνεῦμα τὸ ἀκάθαρτον ἐκ τῆς αὐτοῦ, exi spiritus impure. 5 Sic Virg. Adsis latitia Bæchus dator. & Lucanus, Degener ὁ populus. At in isto apud Stobæum, ἀκούετε λῆως, est præterea etiam numeri ac personæ anomalia.

DE VERBIS CONSTRUCTIS

cum diuersis casibus.

19

NILH verat, quò minùs eidem verbo diuersi casus apponantur diuersæ rationis.

Approbandi & reprobandi verba.

Vnde approbandi & reprobandi verbo addi potest Accusatiuus cum Genitiuo ἐλλεπτικῶς, subaudiendo ἔνεκεν, vel Genitiuus cum Accusatiuo ἰσ ἐλλεπτικῶς, similiter subaudiendo κατὰ. δότος ἔχομαι σε τὸ ἀπὸ δ' ἡ, vel δότος ἔχομαι τὸ τὸ ἀπὸ δ' ἡς. κατὰ γινώσκω σε φόνον, vel κατὰ γινώσκω σε φόνον. μακαρίζω σε τὸ θεῶν, vel μακαρίζω σε τὸ θεῶν. ζῆλῶ. ἀδαμονίζω, & similia.

Ἀγαπῶ.

Item, ἀγαπῶ construitur Accusatiuus: quia actiuum. ἀγαπάτεας κύριον τὸ θεῶν σε, diliges Dominum Deum tuum.

Nota de ἀγαπῶ.

Et Datio, quando significat, boni consulo, contentus sum, ἀγαπῶ τοῖς δεινότητένοις, contentus sum, siue acquiesco arbutorum sententia. Quo significato construitur Atticis etiam cum Accusatiuo, ἀγαπῶ πλεῖν κελόν, iudicio contentus nolo pronocare. Similem constructionem habet verbum εἶργω, & ἔχω, dum est actiuum, habet Accusatiuum, ἔχω ἀργύριον, habeo argentum. Dum significat possum, exigit infinitiuum. Luc. 7. οὐ ἐχόντων αὐτῶν δότος ἐνεχέ, ἀμφοτέροις ἔχοντες, non valentibus reddere donauit utrisque.

εἶργω, ἔχω.

ἔχω nota.

Cum significat affectum esse etga aliquem, postulat Datiuum, ἔχω σοι, tibi affectus sum. Vel Genitiuum cum aduerbio, ἔτος γνάμεις ἔχω, huius san sententia. καλῶς ἔχω τὸ πῶματός, corpore recte valeo. ἀπα-

δδ

δ' ἄτως ἔχω τῷ γραμματῶν, rudis sum literarum.

Dicimus etiam ἀρχομαι, χαίρω, ἡδόμεν ταῖσι, vel *Nota ἀχθο-*
 ἄδ. πάσῳ κατὰ, vel πάσῳ κακοῖσι. βόσκομαι τῷδε, & *μη. ἔσ.*
 βόσκομαι τῷδε. ἀρχομαι λόγον, & ἀρχομαι λόγου. ἐξ ἀρχῶ
 5 δόγμα, vel δόγμάτων. χορταίζω σε ἀρτῶ. & χορταίζω σε
 ἀρτῶν. φρονῶ ἐν τῶν πλείον, vel τῷ πλείοντι.

QVONIAM hanc partem Syntaxeos Grammatici, vel
 leui tantum brachio attingerunt (facilius eam assidua aucto-
 rum lectione quam præceptis vtilis addisci posse arbitrati)
 10 vel si qui fusius persecuti sunt, magno exemplorum chao
 indigestam molem reliquerunt: libuit totam ea qua est à
 nostri temporis subtili Grammatico pertractata methodo
 hic attexere. Cuius ferè hæc sunt verba. Verba casu variãte,
 significatione quoque variant vt plurimum. Herod. πικρῶν
 15 πικρῶν, patriis iniuriam vindicans; seu, iniuriam patri illatam
 ulciscens: at Act. Apost. 26. πικρῶν αὐτῆς, persequens & pu-
 niens eos. Sic Thucyd. ἀμύων ὄψισιν αὐτοῖσι, defendunt seipfos:
 at Plut. ἡμιώατος τῆς πολέμου, propulsabat hostes. Rurlus, πᾶ
 τῇ θερμότητι κρηιανήσωνται apud Plat. signific. actiua, qua se ad
 20 calorem applicarunt: at mixta signific. Hocr. ἐκωνώησεν συμ-
 φορῶν, calamitatum fuit particeps. Item Ἀλφιδῶ αὐτῶ, ab eo
 differt: at Ἀλφιδῶ αὐτῶ, eius interest, eius refert, Thucyd.
 Sunt tamen quæ eadem aut certè non multum diuersa si-
 gnificatione casum regunt diuersum; respectu s. diuerso.

25 Genitiuum & datiuum: vt Homer. Ἰλ. α. Τενέδιοιο ἀνώκοις, *Genitiuū & da-*
 Tenedum regis; seu, Tenedi regnum tenes: & mox ibidem,
 Μυρμιδόνων ἀνάσσει, Myrmidonas reges; seu, Myrmidonibus im-
 pera. Eurip. κείσομαι σέθεν, obsequor tibi: Plato, πᾶσι θεῖσι τῶ νόμῳ,
 legi obsequens. Item Genitiuum & datiuum instrumentalem
 30 seu modalem. Nonnus, χεῖρας πᾶσιν, plenus fuit gratia.
 Diodor. γῆν παντοδαποῖς κρηπτοῖσι πληθύνουσαν, terram omnis ge-
 neris fructibus abundantem.

Genitiuum & accusatiuum. Aristot. αἰθῶν τῶ ὀσμῶν, sentit *Genitiuum &*
 odores. Idem, αἰθῶν τῶ παρῶν, sentiunt presentia. Luc. *accusatiuum.*

35 ἀκούσας τῷ λόγῳ, cum sermonem istum audisset. Idem, ἐκυσσεθε
 τὰ μὲν τῶν τε, audietis sequentia. Aristoph. ὄζω μύρον, oleo un-
 guentum. Dioscor. ὄζωσα γῆδες, terrenum quiddam olens.
 Plut. ἐξάρχων ἐπικικῆς πικρῶν, incipiens paana victoria. Xen.
 ἐξέρχεται πικρῶν τῷ νομίζεσθαι, incipit solennem paana.

40 Φιλίας τῷ πατρικῆς κληρονομίᾳ: at Marth. 19. ζῆλον ἀγαπῶν κλη-
 ρονομίας Eius generis sunt etiam μεμνησθαι meminisse, ἐπιλα-
 νθῆσθαι obliuisci: item θαυμάζειν mirari, κτελεφεγεῖν cōtemnere:
 μετὰ δὲ δὲν communicare, μετὶ δὲν commune habere, δαπλάσειν
 frui

frui seu fructum percipere, & similia.

Genitiuum, datiuum, & accusatiuum admittuntur

Genitiuum, datiuum, & accusatiuum admittuntur *ἰταμιζέειν mirari, δαδλαύειν frui*. itidemque affertur *πάγω τίνος κρεάτων, πάγω τίνος κρεάτων, & πάγω μὲν τὸ κρεάτων*. Sed eorum pars suspecta est, pars vt structuram, ita & significat. habet diuerfam. Vt enim de postremo tantum agam, *δ' ἐνὶ πάγω ἐστὶν ἀτρωτία pati*: at *κρεάτων πάγω τίνος χρημάτων, mulctari pecuniis*. Aptius exemplū petemus à verbo *μίμνραδ'.* cum genit. enim Thuc. dicit, *ἀν' ἑδούς μίμνραδ'*, quos nemo vituperauit. cum accus. Plato, *τὸ τοιαῦτα μίμνραδ'*, talia reprehendere. cum dat. & 10 accus. idem, *τὸ τοιαῦτα ἄξιον μίμνραδ'*, in hoc merito inculcantur. Temporis quoque notatio triplici casu fit; vt in superioribus exposui: sed significatio tamen plerumque diuersa.

Datiuum & genitiuum.

Datiuum & genitiuum. Herodot. *πρὸς τῇ γυναικί, obsequens mulieri*: vt etiam Plato, *πρὸς τῇ παρομοίᾳ*. at Eu-rip. *πρὸς τῇ στήθι*: sicut etiam Agathon, *ὡς ἴδου, ἢ φουσίαν πρὸς τῇ τίκῃ*, quàm iucundum est natos obsequi parentibus! Huc referri queant etiā ista; Homer. *ἦτορ ἠγάπαδ' ἐς Ἴλιον*: vt Aristoph. Pluto, *τοῖς τοφλοῖς ἠγάπαδ'*: at Xenoph. *τὸ πόλιος ἠγάπαδ'*, vt Homer. quoque *Παφλαγγίαν ἠγάπαδ'*. Sed ibi structura diuersitas nasci videtur potius è diuersitate significationis. nam *ἠγάπαδ'* cum datiuo significat Praire, Duceres cum genitiuo autem, Praesse.

ἠγάπαδ' cū genitiuo & datiuo.

Datiuum & accusatiuum.

Datiuum & accusatiuum: Matth. 15. *καίλωσθε τοῖς ὄχλοις ἀναπαύσιν*: & cap. 14. *καίλωσθε τοῖς ὄχλοις ἀνακλιθῆναι*, iubens turbam vt recumberent. Aristoph. *λοιδορεῖσθε τὰς ποικίλας*: Xenoph. *ὁ θεῖος ὡτὸν ἰλοιδορεῖτο*, conuitiis eum incessebat, conuitia ei dicebat. Sic Plato *ἰμφοδίζουσι τὴν ἡσέαν*, impediunt venationem seu inuestigationem: at Aristot. *ἰμφοδίζουσι ἀλλήλους*, impediunt se mutuo. His adde ista; Ioan. 3. *χαρῆς χαρῆς*: & Matth. 2. *ἐχαρῆσαν χαρῆν μεγάλην*. vt apud Latinos quoque Gaudere gaudium, & Gaudere gaudio. Sic apud Aristot. *τῇ αὐτῇ κινήσει κινήσας, & κινήσας τὴν αὐτῇ κίνησιν*: item *βίασας φορεῖσας, & φορεῖσας φορεῖσιν βίασαν*: aliaque consimilia; quæ apud Latinos etiam utroque modo efferri solent.

VERBA CVM DVPLICI CASV.

DVPLICEM etiam casum asciscunt verba permulta; ac plerumque alterum personæ, alterum rei; nonnunquam tamen vtrumque personæ, vel vtrumque rei: sed ita vt alter tantum actionis passionisve regimen obtineat.

Genitiuum cum datiuo.

Genitiuum cum datiuo: Illoc. *περὶ τῆς ἀρετῆς, ἀντελλες ceteros prudentia*. Dionys. Halicarnass. *δυσκωτῆς μετὰ τὸν ἄριστον, nulli virtute inferior*. Plutarch. *ὕστερον ἢ πρότερον, vno die tardius venerunt quàm commissum est prælium*; seu, venerunt postredie prælij.

Geniti

Genitium cum accus. Aristoph. βύρης κἀμισιν ἔζων, *pe-*
simum corij odorem referens. Idem, δέομαι σε τῆτε, *hoc abs te*
peto. Xenoph. πολλῶν τῆτε ἀκούειν ἴφα, *è multis se hoc audire*
dixit. Aristoph. ἀπίλωσ' αὐτῆ ἀράην ἔδην, *nihil ex eo percepi*
boni. Diog. L. μὴδὲ σε κερταύτλωσαι; *nun quid in te effusidi?*
 At in isto, ἢ φάτων ἀφ' ἑρέειν ἔδην, *nihil à malis differre*, el-
 lipsis dici potest præpos. κατὲ. *sensus enim est ἐν ἔδην, nulla*
in re.

Genitium cum
 accusatiuo.

Datiuum cum genitio : Anacr. ἔ μοι μέλη Γυγαιο, *non est*
 10 *mibi cura Gyges*; seu, *nō curo Gygem, nec Gygis opes.* Sic verba
 participandi, communicandi, inuidendi, irascendi, ignoscē-
 di, & similia : præsertim in quibus subaudiri potest *μέρη*
pars, aut πρὸς seu *ἕως, de, ob.* Plato, κηνανεῖν αὐτῷ ἢ βίη πει-
 15 *πῆς, tota vita cum eo consuescere.* Xen. μελοδιδέτω τις φίλοις
 ἢ βάρης, *amicis dare partem oneris.* Phocyl. μὴ φθόνῃς ἀγαθῶν
ἰπέγῃς, ne inuideas sociis bona. Isocr. ἀμφισπῶτό σοι ἢ χρεῖται,
contendo tecum de pradio. Plutarch. ἐξιστάμεθ' αὐτῷ ἢ ἡγε-
 20 *μεῖνός, cedens illi imperio.* Sic μέμφομαι, *συνήνωσκαι, παροχρεῖν,*
 & similia.

Datiuum cum
 genitio.

Datiuum cum accusatiuo : Xenoph. σπειδῆς αὐτῷ πολλὰ
 20 *καὶ πονηρὰ, conficius sibi multorum malorum.* Aristoph. τῷ ἢ
 λοῖζα μίμην δικάσαι μέφομαι τῶντων, *Apollinem in hoc iure*
possum incusare. Isocr. ἀ τῆς πρὸς τῆς ἑαυτῷ αὐτοῦ ἀνευθελδοῦσας,
 quæ tuis ipsius liberis consulueris. Hesiod. οἱ αὐτῷ κακὰ τὸ δόρυ
 25 *αὐτῷ, ἄλλω κακὰ τὸ δόρυ, sibi ipsi mala struit, qui alij mala*
struit. Xenoph. τοῖς φίλοις πὲ δίκαια βοηθεῖν, *amicis opem ferre*
in rebus iustis. Plato, ἔ πείθουαί σοι τῶντων, *non credo tibi hæc:*
 seu *in his.* potest enim in his duobus posterioribus elliptis
 dici præpositionis εἰς, κατ', vel consimilis.

Datiuum cum
 accusatiuo.

Accusatiuum cum genitio. Aristot. ἔδ' αὐτῶν ἢ κερταύτλωσαι
 30 *ἀπειθίως, nec eam dedignatus est pulcherrimis.* Chrysof. πολλῶ
 τῶν ἡμετέραν πειρώμεθ' φίλων, *magni amicitiam nostram esti-*
mans. Aristoph. ἡράφουαί σε παροχόμεν, *accuso te iniuria.* Sic
 verba Damnandi & Absoluendi : item Liberandi, Prohi-
 35 *bendi seu Arcendi, Eiiciendi, Priuandi;* & contra: Implendi,
 Satiandi : præterea Permutandi, Emendi, Vendendi, & si-
 milia. His adde in quibus est partis significatio, subaudita
 præpositione ἐν. Aristoph. Pluto, ἢ ὄρχων κερταύμεθ' ἢ Λαρε-
 40 *τες, Lærtiadem suspendemus è testiculis.* Item in quibus est
 ellipsis quædam causalis aduerbij ἕνεκα : vt ἐν τῷ σε ἢ δόρυ-
 40 *λιας : δόρυμουίζω σε ἢ τύχης, beatum te iudico ista fortuna ; id*
est, ob istam fortunam.

Accusatiuum
 cum genitio.

Accusatiuum cum datiuo. Plutarch. ἀλλάτῃς πὲς πόλεις
 ἀλλήλων, *ciuitates inter se conciliat & confociat.* Aristot. ἀλλο-
 45 *βάλλειν αὐτῶν ἀλλήλοις, alterum apud alterum traducere seu en-*

Accusatiuum
 cum datiuo.

luminari. Plutarch. ἐπέχε τὸ γινώσκω τὸ πολίμα, intendebat
 animum bello. Libanius, κἀνωπι ἐλεφαντὸ παραβάξεν, culicem
 elephanto conferre, id est, cum elephanto comparare. & familia
 infinita. Item cum datiuo instrumentali seu modalis. Plu-
 tarch. ἐφίξειν γράμματα ἕως ἀδικίας ἀσπράπων, hominum iniurias
 & cohibiturum esse litteris; id est per litteras. Luc. εἰς ἰαυτὸν
 μεθύσασα, cum se inebriasset vino.

Idem casus ge-
 minatus.

Geminari etiam idem casus solet nonnunquam, vel rei,
 vel personæ, vel alterutrius.

Genitiuus ge-
 minus.

Genitiuus geminus. Æschines, κρηττορῶ σε ἀπάντων τῶν
 πηλίκων, accuso te de omnibus quatuor. Phalaris, κρηττορῶ με
 ἢ ἀναλγησίας, accuso me indolentia, in quibus est ellipsis præ-
 pos. ἰαυτῷ seu περὶ: vt declarat istud Demosth. περὶ αὐτῷ με κρη-
 ττορῶν, de quibus (seu, ob quæ) me accusabant.

Datiuus gemi-
 nus.

Datiuus geminus. Demosth. σὺν τῷ σωήδεῖ ἀδικῆναι, con-
 sciens tibi eras iniuria; seu, conscius tibi eras te iniuste facere.
 Idem, τῷ μοι προσέχετε τὸ νοῦν, huic mihi mentem attendite:
 id est, huic quaeso animum advertite. Sed est hic alter datiuus
 interdum instrumentalis seu modalis. Aristot. Rhet. Alex.
 Συρακουσίων τέρησιν ἐντὶ τῶν Συρακυσίων, Syracusanis nouem tri-
 remibus opitulati.

Accusatiuus
 geminus.

Accusatiuus geminus. Xenoph. διδάσκον τὸς πολίτας τὴν
 συμφέροντα, docere ciues quæ conducunt seu profunt. Lyfias, τὴν
 θυγατέρα ἐκρυπτοῦ τὴν ἡμίαντα Ἰανδρὸς, filiam celabat mortē viri.
 Sic verba Postulandi, Exigendi. Aristoph. ἀπαιτῶν με τὰ γού-
 ριον, pecunias me postulans. Æschines, τὰ τέλη τὸς πλοῦτων ἐπι-
 λῶν ἐξέλιπον, vectigalia exigebant à prater nauigantibus. Hac
 structura efferuntur præterea verba Rogandi, Interrogandi,
 Accusandi & Euadendi, Impertiendi & Implendi; & contra
 Adimendi ac Priuandi; Induendi & Exuendi; Arcendi &
 Prohibendi; denique Faciendi seu Afficiendi. Accus. geminus
 cum datiuo. Demosth. παραδείξον με ποιήσαντες τῶν τοῖς
 ἀλλοῖς, hunc ceteris statuentes exemplum; id est, pro exemplo.

Accusatiuus ge-
 minus cum da-
 tiuo.

Verba casus ge-
 minantia secū-
 dum casum va-
 riè elatum pa-
 riuntur.

In his posterior casus variè interdum efferuntur. Genitiuus
 & accusatiuus: vt Demosth. ἐγκλήσων αὐτὸν μετὰ δόσας, incusare
 illum elocationis nomine. Plutarch. ἐν ἐκλήσων αὐτὸν μετὰ δόσας,
 accusabant eum proditiōnis. Sic ἀμφισητεῖν, & familia conten-
 dendi atque accusandi verba. Item verba participandi &
 communicandi. Thucyd. μετὰ δίδοναι τὴν κινδύων τοῖς πολεμοῖς,
 pericula cum multitudine communicare: at Herod. μετὰ δίδοναι
 Εὐρυβιάδην τάλαντα πέντε, imperitis Eurybiadi quinque talenta.
 Rursum Plato, μετέχει τὴν ἀσπράπων αὐτοῖς: at Aristoph. ἢ γὰρ
 μετέχει ἕως ἵσως τὴν ἀσπράπων ἐμοί. Cum verò Demosth. dicit κρι-
 νωνῶν τοῖς ἰδὸν, ellipsis videri potest præpositionis ἐν: quæ in
 alius quoque frequens est. Eandem structuram sequuntur
 etiam

etiam verba significationis contrariæ, Inuidendi, & similia. Item ea quæ præter accusatiuum personæ, habent rei modo genitiuum, modo accusatiuum : vt sunt verba Accusandi, Implendi, Priuandi, & similia. vt διώκω σε φόνος : & διώκω σε τῶν τιῶν τὴν χρημῶν. Sic Plutarch. δέλιος ἐγώ σε τιμῆς ἐλάττωσας : at Eurip. βέλῃ σε γάλακτι ; τίς υἱε τίβι vinum gustandum præbeat? Rursum Xenoph. ἔδνα ἀγαθῶν ἀπετηρησεῖται Aristot. αὐτὸν δόπηρεῖ τὴν πικρῆς ἀθήλων, priuat seu fraudat eum deposito. Genitiuo & datiuo : vt Chrysofom. ὁ μὴ χρημάτων, 10 μὴδὲ ἀλλυ πνός τοῖσιν, ἀλλ' ἰδὼ θνατῶν τὸ ποιμένιο πριμῶν, quæ non pecuniis, nec alio huiusmodi pretio, sed sua morte gregem redemit. Sic etiam verba Implendi, & similia. Datiuo & accusatiui : vt, πῶλίζω σε γάλακτι, & πῶλίζω σε γάλα. itidem σιλιζῶ, 15 χρῆζῶ, & huius generis alia. Sic Psalmo 50. ἠκούεις με ὑσώπω : at Numer. 8. ἀεὶ ἱρραῖς αὐτῆς ὕδαρ. Quædam triplici casu. Genitiuo enim Iloer. dicit, γαμίστας ἰσὺ ναῦς σίπυ : datiuo Eufstathius, μύθῳις μεμῆστωμῶν : accusatiuo autem Psal. 147, 20 πῶρ πῶρ ἐμπιπῶν σε, implens te adipe frumenti. Interdum pro postiore casu ponitur verbum infinitiuum, aut præpositio cum suo casu. Chrysof. τὴν ἱερωτικῶν αἰλιῶδῃ τῶν 20 ἱεραῶν, sacerdotium accusare horum malorum. Idem, εἰς ὑπερφανίῳ αἰλιῶδῃ τῶν, superbia hunc accusans. Æschines, αἰλιῶδῆς πνας ἐμποδίζω, incusans quosdam sibi obstare. Persona quoque casus variatur interdum. In quo genere 25 verbum auferendi triplicem habet structuram. Simplicem enim ratione Homerus dicit, σίτον μῶν σφιν ἀφεῖλς : Ratione præpositionis Xenophon, τῶν ἀλλων ἀφαίεμῶν χρημῶν : Atticè Galenus, τὴν ζῶν ἀφελιάδῃ ἄνθρωπον. De præpositionem in verbis regimine, de quæ earundem transpositionem 30 ne & ellipsi, dicitur infra. Reciproca etiam in quibusdam structura est. Aristot. enim dicit ἀεὶ τῶν ἀλλων τῇ πόλῃ τείχῳ : at Dionys. Halicarnass. & Paulan. τὴν πόλιν ἀεὶ τῶν ἀλλων τείχῃ καὶ τείφῳ. vt Latini quoq; Vrbi murum circumdare, & Vrbem circumdare muro. 35 Sic Xenoph. τῶν γερανίῳ ἵππων ἰδωμένους, Hyrcanio equum donauit : at Dionys. Halicarnass. δωρεῖται τὴν κέρων ἵππῳ πολυμῆσῃ, donat virginem equo bellatore. Sic Thucyd. ποῖμῳ σου ὀργῶν : at Demosth. ποῖμῳ σε εὐ ὀργῆ, irascor tibi. Rursum personaliter, μίλῳ μοι τῶτο, hoc mihi cura est ; & impersonaliter, μίλῳ μοι τῶτος, est mihi cura huius : nulla significationis 40 differentia.

Verbi auferendi triplex structura.

Structura reciproca.

DE CONSTRUCTIONE

VERBORVM IVXTA GEN-
nerum diuersitatem.*Actiua passiue
significantiā.*

PLV RIMA verba actiua sortiuntur Græcis
significationem¹ passiuorum, quare & eorun-
dem obtinent constructionem. ἀπαλλάττω, pro
ἀπαλλάττωμαι, defungor, liberor. ἀπαλλάττω ἐπὶ σὲ, libe-
ror abs te. τιλῶ, cenſeor, contribuoq̄. τιλῶ εἰς ἀνδρα, cen-
ſeor inter viros. ἀναλαμβάνω, recreor. ἀνακἀμπῶ, reflector.
ἐπανακἀμπῶ, idem, ἐποκἀμπῶ, flector. ὑπαναſπείρω, 10
reflector. ἀνταποδίδωμι, vicissim reddor. ἀποδίδωμι, red-
dor. ἐξἀλλάττω, ἐξγλλάττω, συνάπῶ, coniungor. ἀνιſπεί-
ρω, retrorsum agor. ὑπιλάω, pro ὑπιλάζομαι. ἐξυπιλάω,
pro ἐξυπιλάζομαι, ἐπιχω, retineor, sistor. βίπῶ, iactor.
ἀσκῶ, exercetor. κρύπῶ, occultor. 15

*Nota actiua pas-
siue significan-
tia, gratia bre-
uioris sermonis
absolutè posita.*

Quandoque etiam compendio sermonis for-
tiantur absolutorum constructionem. μεταλλάττω,
pro morior, seu migror dicunt, subaudientes τὸ βίον
μεταλλάξως, defunctus. κατὰſπείρω, quod significat finē
facio, pro desino dicunt, & pro morior. ἀποτείνω, pro 20
longam operationē habeo. κατὰλύω, pro morior. hoc est,
κατὰλύω τὸ βίον. Quomodd & Latini hoc verbum,
verto, absolutè accipiunt pro euenio, quemadmo-
dum apud Terent.

*Qua res tibi malè vertat.**Passiua actiue
significantiā.*

QUEMADMODVM actiua, vt dictum est, sor-
tiantur nonnunquam passiuorū constructionem,
sic & econtrariō passiua sortiuntur Atticis quan-
doque constructionem Actiuorum, 2^a κολάζομαι,
pro κολάζειν. τοῦ ἡγήματα ἐγκαλεῖσθαι, pro ἐγκαλεῖν. 30
τὸ εἰς τὰς δεινοτάτας ἀτυχίας ἐμβεβλημένον τῶ πόλει,
pro ἐμβεβληκότα τῶ πόλει, qui ciuitatem in grauissima
infortunia coniecit. εἰς εἰς τὰς ἀκροπόλεις παρεῖνθαι, pro
παρεῖνθαι, quos in arces admiserunt. σωῖσανθαι εἰς, pro
σωῖσανθαι. ἀνιένθαι, pro ἀνιένθαι. παρεσῶτο, pro παρεσῶτα, 35
auellebat.

as est.

VERBIS

VERBIS neutris, quamuis absolutis, vtuntur *Neutra passiuè pro passiuis, eandemque cum illis constructione significantiâ.*

δοθὴν ἴσκειν ἑπὶ τῆς δικασῶν, τελειοῦσθε
 δὸν τῆς ἰχθύων, περιπέπλωκεν ἑπὶ τῆς τοσαύτης συμφορῆς.

5 Media habent constructionem actiuorum & *Media cū constructione actiuorum, & passiuorum, quia tam actiuè, quàm passiuè significant.* βιάζομαι τὸν φίλον, violo amicum. & βιάζομαι ἑπὶ τῆς φίλων, violor ab amico. ἀγομαί σε, ducor te. ἀγομαί ἑπὶ τὸν σὲ, ducor abs te.

10 ¹ PASSIVORVM proprius casus (vt supra, in verbis 1

qua genitiuum regunt diximus) est genitiuum cum præpositione ἑπὶ, παρὰ, πρὸς. Dionys. Halicarnass. τῆς ἑπὶ ἐμῆς χειρογράφων, eorum qua à me scribuntur. Idem, τὰ παρὰ τῆς βασιλῆος ἐπιλογηθέντα, ea qua à Senatu promissa seu concessa erāt. Idem,

15 ἀγνοῦνται πρὸς Ἑλλήνων, ignorantur à Græcis. Interdum datiuus sine præpositione. Demosth. τῆς ἐμῆς πειρασμάτων, & *Datiuus post verb. passiuum sine præpos.* μινυται, eorum qua à me acta sunt. Sic Virg.

Nulla tuarum audita mihi, neque visa sororum.

Priorem structuram retinent interdum etiam verbalia

10 passiuâ. Aristot. De gen. & corr. περιηλυθὲς ἀλλήλων, καὶ ἀπὸ ἀλλήλων, & a se inuicem patiuntur, seu afficiuntur.

Quæ in actiua diathesi duplicem accusatiuum habuerūt, personæ & rei, ea rei accusatiuum in passiuâ forma retinent. Paul. 9. 4. 34. διδασκοῦ τὴν ἄλυσιν τῆς Σπάρτης, Sparta capiendâ

25 rationem edocentur. Plutarch. ἀπαγύροισι τὰ ἕμῃ, cum repositentur ab eis pignora deposita. Dionys. Hal. ἀδελφίμας ἑπὶ ἡμῶν, qua nobis ab illis impacta sunt calumnie. Hanc

structuram imitantur etiam ea interdum, quæ in actiua diathesi cum rei accusatiuo habent datiuum personæ. Luc. ἀ

30 ὁ ἄρης ἐπιτραπῆ τὴν διαίταν, si Marti permittatur arbitrium. Dionys. Hal. κρημνίσαντα ταρταῖον τὴν πελίκην, allatas esse Tarquinio securas. Aristoph. ἐξικέτω τῆς ὀφθαλμοῦ λίαν, excussus mihi est oculus lapide. ² Passiuâ, cum actiuorum &

neutorum significationem induunt, structuram quoque

35 illorum sequuntur. Xenoph. περιεῖδεν ἑαυτὸς φίλον, amicum sibi facere. Luc. 20. ἐφοβήθησαν τὸ λαόν, metuerunt populum. Plutarch. ἐκπαλαγῆς τῆς ναῶν τὸ πλῆθος, nauium multitudinem

reformidans; vel etiam nauium multitudine perterritus. At & βαρυνῶς πενίαν apud Dionys. Halicarnass. partim hac regula

40 potest excusari, partim ellipti infinitiuus verbi φέρεν, aut alius consimilis. Quintilianus quoque sic dicit, Quæ si quis grauiabitur.

IMPERSONALIVM SYNTAXIS.

IMPERSONALIA personalium structuram sequuntur. Demosth. δὲ ἡ γὰρ χρημάτων, opus est enim pecuniis. Horum etiā quædam diuersum casum admittunt, respectu diuerso. cum enim dicitur ποσὴν ὑμῶν ποιῆν, conuenit vobis facere, & impersonale respicit nomen: cum vero dicitur ποσὴν ὑμῶν ποιῆν, conuenit vos facere, impersonale respicit verbum infinitiuum. Quædam & impersonaliter efferuntur, & personaliter. vt, δὲ ἡ μοι χρημάτων, opus est mihi pecuniis: & δόμου χρημάτων, opus habeo pecuniis. sic μετὰ μὲν μοι τῆς, pœnitet me huius rei: & μετὰ μὲν μοι ἐν τῆς, pœnitentia ob hoc ducor.

DE CONSTRUCTIONE

MODORVM.

Indicatiuus pro
Optatiuo.

INDICATIVO vtuntur nonnunquam loco Optatiui. Gregor. ἀδελφον ὄν, εἰ ποσὴσῃ, incertum erat, si admissurus erat. ποσὴσῃ dixit, pro ποσὴσῃσθαι.

Indicatiu^o Graecorum pro Subiunctiuo Latinorum.

Per Indicatiuum etiā multa dicunt, quæ Latini efferunt per Coniunctiuum. ἔτ' ἐποίησα ἔδει, ἔφ' ὃ ἠχρῶσθην, neque feci quicquam, ob quod erubuerit, vel erubescere debuerit. Χριστιανῶν ἔδει εἶσθιν, ὅς τις μὴ ἐβαπτίσθη, nullus est Christianus, qui non sit baptizatus. Quod etiā per Optatiuum dici potest, addito ἂν, διωριστικῶς, hoc modo, Χριστιανῶν ἔδει εἶσθιν, ὅς τις μὴ βαπτισθεῖν ἂν.

Optatiuus cum ἂν vocula significante potentia futur. tempus connotat.

PLERVMQVE etiā verbum Optatiuū constructum cum particula potentiali ἂν, habet sensum futuri, ὅ, τι ἂν ποιήσῃ, quod facere possit, vel poterit. Sine ἂν verò, quandoque capitur pro præterito, ἀ δέοι, quæ opportuna erant.

Quandoque verò proprie, hoc est, Optatiuè, & 3° ei vel additur εἶθε, vel subauditur. εἶθε γράψῃ, vinam scriberet. μὴ σύ γε τοιάυτε κειτὸ τύχοις, absit vt in huiusmodi iudicem incidas.

Optatiuus pro
indicatiuo.

Optatiuus præterea sæpe ponitur pro indicatiuo. Plat. in Prot. ἐλεγες γὰρ, ὅτι ὁ Ζῆς ἦ δίκαιοσύνῃ, καὶ τὸ αἰδῶ πέμψει τοῖς ἀφρώτοις: πέμψει dixit, pro ἔπεμψε.

Hoc

Hoc fit plerumque, vbi Optatiuus construitur *Optatiuus post*
 post ὅτι, & ὡππερ, & ὅς, & ὅτι, & ὅτε, & ὡς: vt, ὅς τις *ἴσῃ, &c.*
 ἂν δράσ κατὰ κρημνήσει. id est, κατὰ κρημνήσει, qui precipitauerat. Id autem adeò valet apud Græcos, vt

etiam futuro Optatiuo vtantur de præterito loquentes. Xenophon: οἱ ἢ ἀπικεῖνα ὅτι καὶ αὐτοὶ ἔωθεν, εἰ πορδουῖτο κατὰ λήφοντο, id est, cōprehensuri essent.

Accipitur etiam Atticis pro Coniunctiua: vt, εἰ ἂν ἔλθοις, pro ἔλθης.

10 **M O D V S** Coniunctiuis sæpe accommodatur futuro, etiã in voce præsentis: ὅπότ᾽ ἐβέλη, quæcumque volueris, ὅς ἂν ἐβέλης, quoscumque volueris. ἔσῳ ἂν πελενάκις εἰσῆς εἰς ἐμὲ, id est, ingressus fueris, vel adieris.

In verbis Coniunctiuis sæpe subauditur ἴ.α, vel aliud quidpiam simile. Chrysof. concione 2. de Fato, ἐτέρως λυμυῶν τὸ πείθειν ὅπχειρῶν, vt alio pacto noccat, persuadere conatur.

Coniunctiuis construuntur interrogatiua dubitatiuè accepta. ὁότερον σιωπῶ; an sileam? τί λέγω; *quid dicam?*

Et in vniuersum, omnis interrogatio admittit verbum coniunctiuum. βέλη εἶπω; vis dicam.

Coniunctiua præteriti perfecti vocis actiuæ raro vtuntur Græci, & loco eius plerumque ponunt participium, vt latius patebit.

INFINITIVVS cōstruitur Græcis dupliciter: Primùm τελειῶς, quãdo scilicet infinitiuus potest resolui per ἴνα, id est, vt, quia finem denotat. διδάσκω σε διαλεγέσθαι, doceo te disputare, id est, vt disputes.

30 δέχομαι σε βοηθῆσαι, precor te iuuare, id est, vt iuuos. δέδομαι σοι ἀργύριον, παρέσθαι ὧν ἂν δέη, do tibi pecuniam, emere quibus indiges, id est, vt emas ea quorum indiges. κοινῶς σοι ἀγαθῶν, μὴ θοροῦς εἶδ' δόκειν, communico tibi bona, ne inuidus esse videar. Sic Matthæi cap. 7.
 35 διαβλήσεις ἐκκαλεῖν τὸ κάρφον, videbis eycere festucam, hoc est, videbis vt eycias festucam. Latinis verò vi-

Nota.

Optatiuus pro Subiunctiua.

Subiunctiuus etiam sub voce præsentis futurū connotat.

Cum subiunctiuis subauditur ἴνα, &c.

Interrogatiua eū subiunctiua.

Præteriti Subiunctiui rarus usus.

Infinitiuus cōstruendus duplex, primium τελειῶς cōstruitur, &c.

Infinitivus additur ὡς vel ὡςτε, vel articulus Ἐπιπικῶς desiderato ὡςτε, vel prapositio cum articulo.

Infinitivus secundo construuntur εἰδικῶς.

Nota.

προαιρετικὰ ἔφ' ἰφικλῶς verba cum infinitivis. ἰφικλῶς verba construuntur infinitivo cui praefigatur articulus genitivi casus:

προαιρετικὰ cum infinitivo, cuius nullus sit antistes articulus.

προαιρετικὰ ἔφ' ἰδικλῶς cū infinitivis praesentibus ἑναοριστῶς.

Qua polliceri expectare significant, cū futuro construuntur.

Nota naturam potentialis particulae αἰ.

det eicere, qui videt eicientem. Quandoque, tamen maioris declarationis causa addendum ὡς vel ὡςτε, vel articulus Genitivus ἔφ', ἐπιπικῶς, deficiente ἔνεκα, vel prapositio vna cum articulo, prout vsus exegerit, παρακαλῶ σε ὡςτε τυχεῖν, vel παρακαλῶ σε ἔφ' ἰφ' τυχεῖν τιμῆς καὶ δόξης, hortor te, ut assequaris honorem & gloriam.

Secundò construuntur εἰδικῶς, quando scilicet potest infinitivus resolui per ὅτι, quod. λέγω Σωκράτην γεγονέναι σοφόν, dico Socratem fuisse sapientem, hoc est, dico quod Socrates fuerit sapiens. Hoc secundo modo construuntur infinitivis verba προαιρετικὰ, hoc est, electionis & voluntatis expressiva: vt sunt θέλω, βάλομαι, προαιρεῖμαι. Et verba ἐφικτικὰ, hoc est, desiderativa: vt sunt, ἐφίεμαι, ἐπιθυμῶ, ἰμέρομαι, ὀρέρομαι, γλίχομαι, ἐλδομαι.

Inter quæ hoc interest, quòd hæc quidem iungantur Infinitivo praefixo articulo Genitivo ἔφ'. ἐφίεμαι ἔφ' ἀναγινώσκειν, ἐπιθυμῶ ἔφ' ἰατρῶσιν. Illa verò sine articulo, θέλω γράφειν, βάλομαι λέγειν.

Cæterum προαιρετικὰ verba, & ἐφικτικὰ construuntur Infinitivis praesentibus & praeteritis. προαιρεῖμαι φιλοσοφῶσιν, βάλομαι ἔφ', βάλομαι ἐλθεῖν, θέλω, ἐπιθυμῶ, κελῶ, ἀξιώσῃμι, & similia.

Quæ verò significant pollicitationem aut expectationem, construuntur cum Futuro, ἐπαγγελομαι ποιήσων, ἐλπίζω γηθήσεσθαι, προσδοκῶ ἔσεσθαι. In quibus cū αἰ particula potentialis additur, praeteritum Infinitivum futuri locum obtinet, vt infra dicetur, vbi de huius particulae constructione loquemur. ἐλπίζω σφόδρ' αἰ σε ἐργάτῃ αγαθὸν γηθήσεσθαι, id est, γηθήσεσθαι.

Verum προσδοκῶ & ἐλπίζω, vbi quidem secundum se manent, construuntur cum Futuro, vt dictum est, & cum praesenti. προσδοκῶ ἐλῶσεσθαι, vel ἔρχεσθαι, ἐλπίζω ἐλῶσεσθαι, vel ἔρχεσθαι. Vbi verò resoluuntur

soluuntur, cōstruuntur cum Futuro* & Præterito * Et ἀορίστῳ dicendum erat.
 προσδοκίαν ἔχουσι σωθήσεσθαι, vel σωθῶμαι. ἐλπὶς ἔστιν
 αὐτῆς ἕτω φοβηθῶμαι, vel φοβηθήσεσθαι. ἐλπὶς ἢ βελ-
 τίς ἤσθαι, vel ἡγήσεσθαι.

5 Εὐχομαι, δέομαι. ζητῶ, construuntur cum * Præ- * Vel potius cū
 teritis. δέομαι συγκαταγείν ὑμᾶς, ζητῶ καταλθεῖν. aoristis.

Impersonalia construuntur Infinitiuus præsen- Impersonalium
 tibus, vel aoristis, sed nunquam futuris, etiamsi constructio.
 de futuro fiat sermo: vt, δέῃ φάναί, oportet dicere. ἤδη
 λαθεῖν, oportet accipere. ἐνδέχεται ἔτι, licet esse. φιλεῖ
 ἡσθαι, solet fieri.

Verbū μέλλω construitur etiā infinitiuus præ- μέλλω cum infi-
 sentibus & futuris. μέλλω δράν, vel μέλλω δράσειν, nitiuus præsen-
 sum facturus. Interdum etiam cum Aoristo: μέλλω tis & futuris
 ἡσθαι, ero. Sed cum perfecto nunquam. & aliquādo cū
 aoristis, cū per-
 15 φημί, ὁμνύω, ὄρω, cū de præterito fit sermo factis nunquā.
 cum præterito construuntur. ὁμνύω δέδωκεναι, iuro Notæ φημί,
 dedisse. Cū verò de futuro fit sermo, construun- &c.

20 Et in reliquis similiter, quorum significatio nec
 in præteritum, nec in futurum per se spectat, tam
 præteritis, quàm futuris vti licet. Futuris quidem
 vbi res in futuram confertur, nisi ἀν potentialis
 addatur, vt infra patebit. ὑπερχόμενῳ χορηγήσειν, pro-
 25 μισί με daturum. ἔφη δώσειν ἀργύριον, dixit daturum se
 argentium. προσποιέμεν & πράξεν τι, simulans se aliquid
 moliturum. Vbi verò res non refertur in futurum,
 vtendum erit præteritis aut præsentibus: ἐκ ἐτόλ-
 30 μισε παρακαταλαθεῖν, non ausus est sponsionem facere.

30 δεινὸς ψάλλεσθαι, καὶ εἰπεῖν, fallacissimus & facundissi-
 mus. δεινὸς φηγεῖν, voracissimus. οἱ νόμοι παραχρέψασθαι
 δέδωκαν, leges excipere permittunt. In quibus interdū
 præsentī vtuntur pro præterito, διδάσκην αὐτὸς ἔφη,
 docuisse se dixit. ἔφη αὐτὸς ἀκοῦειν, dixit se audiuisse.

35 Infinitiuus construitur verbis motus ad locum.
 Matthæi 5. ἐκ ἡλθον καταλίσσας, ἀλλὰ πληρώσας τὸν
 locum.

νόμον, non veni ad soluendum, sed ad implendum legem.
Ioan. cap. 14. πορεύομαι ετοιμάσαι ὑμῖν τόπον, vado
paratum vobis locum. Cui quandoque additur præ-
positio, πρὸς, cum articulo neutro. ἔρχομαι πρὸς τὸ
παρακαλεῖν, vado oratum.

Infinitiuus cum
infinitiuo.

Construitur etiam Infinitiuus cum altero in-
finitiuo, ὁρῶ σε μελετᾶν ἀναγινώσκειν, video te meditari
ut legas.

Relatiua cum
infinitiuis.

Nomina relatiua iunguntur Infinitiuis. ὅς δὲ
φράσαι, pro ὅς δὲ φράσειν, vel pro ὅς δὲ φράσειν δυνάται το
αἶν, quale possit afficere gaudio. οἱ θεοὶ εἰσὶν οἳοὶ μὴ μετ-
εἶναι, dii sunt, qui non mutantur. τοῖς τὸς ὄστιν, οἷος μὴ
ἴδῃ, talis est, ut non delectetur. οἷος καθ' ἑαυτὸν, pronus ad
dormiendum. οἷος ποιεῖν, potens ad faciendum. εἰδὲν ὅς
προσθεῖναι, nihil vetat, quo minus addamus. ὅλα καὶ μὲ ὄραν, 15

Adiectiua cum
infinitiuis.

quantum ego cernere queam. Et nomina adiectiua: κα-
λὸς ἰδὲν, pulcher visu. ἀνδρείος μάχεσθαι, fortis ad pugnā.
Lucian. in Luctu, θαδέια τε περάσαι τοῖς ποσὶ, καὶ διαν-
ξασθαι πολλῆ, id est, profundior quam ut pedibus transiri
possit: ὅσπρσιος, quam ut transiri queat. Sic Virg. 20

Cur non Mopse boni, quoniam conuenimus ambo,
Tu calamos inflare leues, ego dicere versus.

Accusatiu⁹ an-
te infinitiuū ubi
fit transitus per-
sonarum.

pro, boni ad calamos inflandos, & ad dicendos
versus.

Vbi nullus est
transitus perso-
narū, potest de-
siderari eiusmo-
di accusatiuus.

Quando infinitiuus & verbum præcedens per-
tinent ad diuersas personas, opus est Accusatiuo
ante Infinitiuum λέγω σε εἰδέναι ἅδῃ, dico te scire hac.

Vbi nullus est
transitus perso-
narum, suppositū
infinitiuū eius
dem casus erit
cū supposito ver-
bi sunt modi, à
quo pendet in-
finitiuus.

Sin autem pertineant ad eandem personam,
non est opus accusatiuo. εἶπεν ποιήσεν, dixit facturum,
nempe se. Sic Terentius: 30

Pollicitus sum suscepturum.

Infinitiuus non tam Accusatiuum habet ante
se, quam Nominatiuum. φησὶν αὐτὸς αἶτι⁹ γεννη-
σαι, dicit se autorem fuisse. ἕτως ἀπίχων τ' ἀλαζονείας,
ὥσε πάρα εἰδὼς μὴ εἰδέναι οἴομαι, tam alienus est ab
arrogantia, ut cum omnia norit, tamen se nihil scire putet.
Id 35

Id autem fit, si casus verbi finiti præcedens trahat ad se casum Infinitiuu.

Hoc pacto etiam trahitur ante Infinitiuum Genitiuus à Genitiuo, Datiuus à Datiuo, *δέομαί σε* & *φίλω, ὡς εἰς βοήθειαν προθυμοῦμαι γινέσθαι, ἵκετ' ὡς ἔτι φιλῶ με, ὡς εἰς βοήθειαν προθυμοῦμαι γινέσθαι.*

Superiores casus attrahunt ad se inferiores.

Hinc etiam fit, quòd Infinitiuu *εἶ* & *γινέσθαι*, admittant post se quosuis casus.

εἶναι ἔτι γινέσθαι cum quibuslibet casibus cōstruuntur.

Nominatiuum, *ἔδ' εἰ τοῖς βασιλεῦσι ἀξιῶσιν* & *φίλοι, neque dignum censent regibus esse amici.* Genitiuum, *ἄνδρων* & *ἀνθρώπων*, esse è numero sapientissimorum. Datiuum, *ὃς πρῶτον μὲν ὑπάρχει* & *ἵατρῳ*, ἔπειτα ἀγαθῷ ἵατρῳ, cui primum contigit esse medico, deinde bono medico. Accusatiuum, *λέγω σε καλὸν* & *φίλον*, dico te bonum esse amicum.

Plerumque etiam postponunt infinitiuo eum Accusatiuum, qui tamen à parte anteriori regitur: *ἄνδρα μὴ ἀπομελήσασθαι τὸ δὲ σέβειας ἐνθυμημένους ἔπως ἀνδρατελείαν*, oportet eos non negligere pietatem, qui animo reuoluunt, quomodo perficiant.

His orationibus, *ἐν καλῷ*, id est, *honestum, commodum*: *ἐν καλλίσῳ*, *honestissimum, commodissimum*. Rectè additur Infinitiuus, intercedente articulo Genitiuo &: *ἐν καλῷ* & *ποιεῖν*, *commodè ad faciendum*. *ἐν καλλίσῳ* & *ποιεῖν*, *commodissimè ad faciendum*. Cæterum quomodo Infinitiuus construatur articulis, infrà dicetur.

Nota ἐν καλῷ.

Vtuntur & figuratè infinitiuo: *ὡς ἰδ' εἶναι ἄνθρωπον*, pro *ὡς εἶδεν ὁ ἄνθρωπος*: *ὡς ἀκούσασθαι τῆς παρόντος*, pro *ὡς ἤκουσεν οἱ παρόντες*. *ὅτι ἀκούσασθαι τῆς*, pro *ὅτι ἠκούσεν οἱ*. *ὅτι γινέσθαι*, pro *ὅτι ἐγγύεσθαι*. In quibus *ὅτι* tantum valet, quantum *μὲν* τὸ, vt sit sensus, *μὲν τὸ γινέσθαι*.

Infinitiuo figuratè vtuntur.

Ponitur etiam infinitiuus nonnunquam loco participiorum impersonalium: *ἐμοὶ δοκεῖν*, pro *ἐμοὶ δοκεῖ*, cum mihi visum esset. *δεῖν*, pro *δεῖ*, cum oporteret.

Nota. Infinitiuus pro participio impersonalium.

Sic

Sic etiam in simili voce, *πλεῖν*, pro *πλεόν*, *plius*.

Formula quib⁹
Græci explicant
id quod Latini
dicunt, ut uno
verbo absoluā.

Quod Latini dicunt, *Vi uno verbo absoluam*, id
Græci plerumque efferunt per Infinitivum ex-
pressum, vel subauditum, his modis: *συνελόντι ἢ*
εἰπεῖν, ἐνὶ λόγῳ ἢ εἰπεῖν, ἐνὶ λόγῳ, συνελόντι ἢ φάσαι,
συνελόντα ἢ φάσαι, συνελόντι ἢ καθόλου μὲν ἔν εἰπεῖν, quod
etiam fit per Optativum sic, *συνελών ἢ φάσειν*.

Hactenus de Infinitivi constructione.

Appendix de
Infinitivis.

Infinitivus pro
supinis.

INFINITIVA sæpe usurpantur pro Latinorum Ge-
rundiis, & Supinis. Pro priore supino, ut Matthæi, 20. *ἀμοιβή* 10
χαίρει ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν ἑρηνικῶν ἀποστόλων, ὅπως ἐξῆλθεν
ἀμὸς παρὰ τοῦ πατρὸς οὐρανοῦ ἐργάτης εἰς τὸ ἄμπελῶνα αὐτῶν, Simile est
regnum celorum homini patrifamilias qui exiit primo manē
conducere operarios, seu ad conducendum operarios, id est, ut
conduceret operarios, in vineam suam. Pro supino posteriore. 15
Plato, ἡδὸν καὶ ὁμοιωτικῶς κλίσεως, suaue ac comparatiu facile. Sic
ἀδύνατον ἔργον, factu impossibilia, quæ fieri non possunt. Cuius
generis alia supra in adiectiuorum regimine notata sunt.

Infinitivus pro
Gerundio in DI.

Pro Gerundiis in DI. ut, *ἀρετὴν ἐρεῖν, ἀρετὴν ἢ χαλεπῶς, ἀρετὴν ἢ πεποιθῶς,*
tempus est amandi, tempus ducendi uxorem, tempus requies- 20
cendi. Sic Xenoph. *ἀρετὴν ἐρεῖν ἐστὶν*, tempus est proficiscendi.
Iidemque Propert. lib. 3. Non datur ad musas currere lata

Pro Gerundio
in DVM.

via, pro via currendi. Pro Gerundio in DVM. ut Homer.
δῶκεν φέροντα, dedit ferendum. Sic *δίδωμι χαλκόν*, do utendum;
& similia. ut Virg. quoque, *magnum dat ferre talentum*. Sed 25

Notio.

hic præponitur sæpe articulus, perspicuitatis gratia. Demosth. *τὸ κερδοῦν ἢ λέγειν*, tempus dicendi. Aristot. Eth. *τὸ παίζειν*
χαίρειν, ludendi gratia. Sic alteris gerundiis in DO & DVM,

Ellipsis in Infinitivis pro Gerundiis.

suus apponitur articulus. Arist. *τὸ πλεῖν ἐστὶν ἐν τῷ χαίρειν*
μᾶλλον ἢ ἐν τῷ κερδοῦν, diuitem esse, positum est magis in utendo 30
quam in possidendo. Polyb. *ἐν πικρῶς αἰσῶς τὸ ἀγαλλῶσαι*,
natura factus ad deducendum. Menand. *ὁ δὲν εἰς τὸ πᾶν ὀρεῖ*,
acer ad perspicendum omnia. Sic Lucr. *ad sedare sitim fontes*

Infinitiva pro
nominibus præ-
missis articulo.

finiujg, vocabant, pro ad sedandam sitim. In horum utriusque
videret interdum ellipsis committi; ut cum Homer. dicit, 35
δαίειν αἰνῶσι, pro *ἐν τῷ δαίειν*, similes ventis in currendo.
& Orpheus in Argon. *θυμὸς ἐπιπορευόμενος λίεσσι*, pro *ἐν τῷ λίεσσι*,
instigat ad dicendum. quod Ouidius imitatus initio Meta-
morph. dixit, *animus fert dicere*. Sicut autem in his poste-
riora supina & gerundia ponuntur pro nominibus, ita alibi 40
quoque sæpe Infinitiva pro Nominibus usurpantur; sed
præmissis articulo. Plurarch. *τὸ λιπεῖν φιλεῖν*, ἢ *μὴ φιλεῖν αἰσῶν*,
nimius amor, amorē sæpe exstinguit. Idem, *δὲ χαρὸς ἢ χαλᾶς βιῶσις*,

ἢ κακῶς ἀκούσῃ, male audire, initium est honestè viuendi. id est, calumnia ac probra, viam nobis patefaciunt ad vitam honestam; mouent nos vita honesta. Antiphanes, ἐπιποστέϊ γδ τῶ φρονηῖν ἢ λαοῦσάων, sumptio (munerum scilicet) tenebras offundit menti & prudentia. In quibus vides casus variè tractos esse. Concilius adhuc idem Plutarch. Ἔ φιλοσοφῶν τὸ ζῆσθαι, scilicet ἐστὶ, philosophia est inquisitio, id est, ad philosophiam pertinet indagatio & perscrutatio veritatis. Sic Cicero in Academ. q. Docto homini & erudito, cogitare est viuere.

10 Item sine articulo: vt δ' αἰνῶ φαργῖν καὶ πῖν, pro δ' αἰνῶ βεβαῖα καὶ πῶμα. quo modo & Terentius, iussi ei dare bibere, pro dare potum, dare quod biberet. item quæ διδασκῶς οὐ διδάσκω, doceo te rationem differendi. Vsurpatur infinitiuus modus etiam pro imperatiuo. Pausan. 132, 21. αὐτὸ δ' σῶζεν μὲ Μισσηύς.

Et sine articulo

15 σῶζεν δ' καὶ σαυτὸν, tu vero & Messenius tutare, & te quoque conserua. Phocyl. μὴδ' ἀλογίστως σαυτὸν ἔχῃ, neque inconsiderate te habe. In quibus ellipsis esse videtur imperatiui μέμνησθαι memento, ἦλιε ἔλεθι, aut alius consimilis. Pro cæteris etiam finitiuis modis vsurpatur infinitiuus, præmissâ coniunctione αὐς. Herodian. in Seuero, αὐς μηδὲνα οἰκῶν τὸ ἔργον σαυτῶν, in dōs ἢ λῖθῶ πάν πειπιῶδῃ, pro αὐς ἐδδῖς αὐτῶ, ita ut nemo putaret compositum esse opus, sed ex vno lapide factum esse.

Infinitiuus pro imperatiuo.

20 Heliod. Ergon 1. ἐνὶ οὐρανῶ γὰρ κεν καὶ ἐπ' ἡμετέρι ἐργασίω, αὐτὸς σε εἰς οὐρανὸν ἔχῃ καὶ ἀεργὸν ἐόντα, pro αὐς seu ἴνα ἔχῃς, vt etiam 25 in annum habeas unde viuas, etiamsi ab opere vaces. Sic Horat. Carm. Oda 11. dixisse putatur, vt melius, quidquid erit, pati, pro vt melius patiari quidquid acciderit. Huc pertinent etiam ista: Thucyd. ἐφ' ἧσθε ποσῶν ὅστω Περσῶν ἀνεργακῆναι, pro dum Paches legeret. Aristoph. ἐχ, ὅσων γὰ μὲ εἰδέναι, non, 30 quod quidem ego sciam. In quibus omisium videtur verbum συμπαρεῖν, vel aliud simile. Sic cum Aristot. de Anima dicit, δὴ αὐαῖς ἐστὶν οἷα σῶζεν τὸ ἔχον αὐτῶ, omisium videtur πέφυκε, aut tale quid; talis est vis qua tueri queat id quod ea præditum est.

Infinitiuus pro finitis modis cū coniunctione αὐς.

35 CASVM porro infinitiuus adfiscit accusatiuū; qui mutata structura in nominatiuū vertitur præmissâ ὅτι, αὐς, ὅπως, aut alia consimili particula. Thucyd. ἐλπῖς γδ μέλλουσι αὐτῶς αὐτῶ φοβηθῆναι, spes enim est eis sic maximè incussum esse metum. Finitiuè Act. Apost. c. 14. ἐλπίζων ὅτι χεῖμα ἔσται δεῖσται 40 ἰρι pecunias. Sic quod ad Hebr. 6. dicitur, ἐν οἷς ἀδωκῶν ψεύσασα ὁ θεός, Latine mutato modo & casu vertes, in quibus fieri non potest vt Deus mentiatur; & breuius, in quibus Deus non potest mentiri. In hac resolutione accusatiuus infinitiuo debitus Atticè tribuitur verbo finitiuo. Dionys. Hal. ἐπιμελεῖσθαι

De casu infinitiuus appendix.

ἢ ἀνθρώπων βίαν ὡς ἐπὶ μικρῆς ἀφαιρείται ῥοπῆς. communis enim structura est, ὡς ἡμεῖς μὲν ἢ ἀνθρώπων βίαν ἀφαιροῦμεν ὡς ὁ μικρῆς ῥοπῆς: vel, soluta oratione infinitiua, ὡς ἡμεῖς μὲν ὡς ὁ ἀνθρώπων βίαν ἀφαιρείται ὡς μικρῆς ῥοπῆς: Latine, cognans vitam humanam dependere à leui momento. Idem, ὅδ' ὁ αὐτῶν 5 εἰς ἂν εἶπεν ἐπὶ μίσησιν nec amplius recordaris ex quibus natus sis. Et Theophr. in Charact. ἢ τὸς ξένους ἢ εἰπὲν ὡς διηγήσασθαι λίγους ἢ πολιτῶν, atque adeo dicere peregrinos iustiora dicere quam ciues. id est, atque adeo dicere iustiores esse peregrinorū rationes quam ciuium. Sic item Soph. Electra, Καί τοι πού τι 10 γ' οἶδ' ἡ γάμων ἔτι ἐν Ἀργῷ πὶ τοῖς παρῶσι: pro, tantum scio, me dolere presenti rerum statu. quo ferè modo etiā Terent. in Eun. ego illum nescio qui fuerit. Infinitiui casus à tergo, respondet ei qui est à fronte. Nominatiuus: vt Aristot. Metaphys. 9. πᾶς ἢ, scilicet ἐναντία λέγεται, τὰ λοιπὰ εἶναι καὶ ἀπὸ 15 ἑστέων τῶντων, alia vero contraria dicuntur eo, quod defectus sint horum ἢ ἀmissiones. Genitiuus: vt Aristot. Metaphys. 3. εἰ μὲν ὄντ' ἐστὶν ἕως, de eo quod futurum est sanum. Datiuus: vt Aristot. Metaphys. 1. ἀληθινοῦ τὸ τοῖς ὑστερίσιν αἰσῶν ἢ ἀληθῆσιν εἶναι, verissimum est, quod posterioribus causis est vt 20 ἢ ipsa sint vera. Accusatiuus: Aristot. Metaphys. 4. τὸ ἐν καὶ τῶν ἐγγυλῶν ὄρατος πρὸς δὲ εἶναι, videtur quibusdam, unum ἢ punctum esse principium. vt Cicero Leg. 1. Ego me cupio non mendacem putari. pro, cupio haberi non mendacem. Nam postremum hoc genus finite quoque mutato casu efferri potest; vt, τὸ ἐν καὶ ἢ ἐγγυλῶν, ὄρατος πρὸς εἶναι φερόμεται, unum, ἢ punctum, videntur quibusdam esse principia. In hoc eodem genere cum finituum & infinitiuum verbum ad eandem personam referuntur, antecedens casus omittitur. Demosth. 25 ὅταν φῆ δημοτικὸς εἶναι, pro, cum dixerit se popularem esse. Plutarch. ἐπίχρηστος βοηθῶν, pollicitus est se opem laturum. Hæc quoque Latini imitantur nonnunquam. Lucanus, tutumque putauit iam bonus esse socer. Catullus, Phaselus hic ait fuisse nauium celerrimus. Terentius, Pollicitus sum facturum, scilicet me. Interdum tamen posterior casus infinitiuum verbum respicit, non casum antecedentem. Paul. τοῖς ἐπισημαίνουσι περιελαλοῦντες ἀνδρας ἀγαθὸς εἶναι, obuios quosque cohortabantur vt strenuos se præstaret viros. Apud Aristot. posterior casus etiam dandi forma effertur. vt Rhet. 1, 26, 24. τὸ τοῦ δὲ ἡμῶν τὸ μείζον ἢ παιδικὸν εἶναι, pro παιδικὸν εἶναι, id enim erat 40 maioris efficiendi vim habere. Sic alibi sæpe. Relatiuum quoque hic interdum non infinitiuum verbum respicit, sed finituum extrinsecus subauditum. Paul. 175, 18. ἢ αὐτῶν σφῆς Ἡρακλῆα, ὃν καὶ Τύβριοι, σίβραδ', colere ipsos Herculem eundem quem ἢ Τύβριον, scilicet colunt.

Infinitiui casus
 à tergo.

APPENDIX I.

VERBA in oratione sæpe omittuntur ornatus gratia : ὡς λόγος, vt fama est. *Verba omittuntur ornatus gratia.*

Sic, ἀπόδειξις ᾗ, σημεῖον ᾗ, τεκμήριον ᾗ, inseruntur orationibus in modum parentheseos, pro, cuius rei demonstratio est, cuius rei indicium est, & subauditur, ἔσω, vel ἐν, ἀν.

Et econtrariò quibusdam verbis vtuntur solis loco totius orationis, sic γίνομαι capitur pro seruum esse : ἀτὲρ γιγόμενος, hoc est, ipsius seruus. Et ἦ, pro, esse filium. λέγουσι τῶτον ἦ ἐκείνους, dicunt hunc esse filium illius. *Vsus verborum positorū loco totius orationis.*

APPENDIX II.

QUÆDAM etiam quandoq; ponuntur quidem in oratione, sed planè abundant, & prorsus nihil conferunt ad sententiam : cuiusmodi sunt φέρω, ἔχω, εἰμί, φάναί, εἰπεῖν, & similia. φέρω, vt Gregor. τῷ μέν γε κληρῶ φέροντες ἑαυτοὺς ἐγκατέλειξαν, nomina inter clericos dare coeperunt. Chrysoptom. de fato, concione prima : ὅτι ᾗ καθάπερ ἐν ἀκροπόλει τῇ κεφαλῇ φέριον ὀφθαλμὸς ἐγκατέθηκεν, tibi autem in capite velut in arce oculos imposuit. Hinc si tollas φέροντες & φέρω, eadem manebit sententia. Ἐχω : vt μαθὼν ἔχω, pro ἔμαθον : συλλεθῶν ἔχω, pro συλέλαθον. Εἰμί : vt ἐν τῷ νῦν ἔμ, Εἰμί. *Qua planè vacat in oratione.*

pro ἐν τῷ νῦν, in presentiarum. ἐκῶν ἔμ, pro ἐκῶν, voluntariis. ἐκόντες ἔμ, pro ἐκόντες, voluntarij.

Φάναί & εἰπεῖν, vt ἔφη φάναί, ἔφη εἰπεῖν, pro ἔφη, quasi Latinè dicas, inquit dicere. φάναί : vt, ἐφθλώ ποιήσας, pro ἐποίησας : φθάνει ἀναλισκόμενος, pro ἀναλίσκεται. ἐφθάκειν θυθόμενος, ἀνείραται. τυγχάνω : vt, τυγχάνω ὢν, pro εἰμί. διατελῶ, vt, διατελιῶ ποιῶν, pro ποιῶ.

Οἶμα Græcis abundat, quemadmodum Latinis, credo. τοιαῦτα ζήλωτά ἐστιν, οἶμα, καὶ λαμπρά, huiusmodi admiranda sunt, credo, & preclara. Οἶ : vt, οἶ ἀναγκασθήσεται, nonne cogetur, an non tandem cogetur?

Attici loco pluralium verborū abutuntur singularibus.

Implicita structura orationis.

Verbis singularibus abutuntur Attici loco pluralium. ἐὰν ἴσωνεάσῃ, pro ἴσωνεάσων. ὥπιος ἐμίτη, pro ἐμίσω. vtuntur Græci frequenter implicita orationis structura: ἐμέ μὴδ ἐν ἔχεις, ἐφ' ὅτω τῆτο ποίησῃς, pro μὴδ ἐν ἔχεις ἐφ' ὅτω μὲ τῆτο ποιήσῃς, nihil habes, quamobrem hoc mihi facias. καὶ εἰς ἐκων ἴσωνεάσῃς τῆτο ἐλδ θέρων πῶ τοιαύτω ἀρχῶ, pro καὶ εἰς ἐκων ἴσωνεάσῃς τῆτο ἐλδ θέρων ἐκων ἴσωνεάσῃς, &c. nemo liber volens perfert huiusmodi principatum. ὅταν μὴ εἰδότες βαδίζωμεν, pro μὴ εἰδότες 10 ὅταν βαδίζωμεν, ignorantes quò intus.

SYNTAXIS PARTICIPIORVM.

Participiū constructur cū casu sui verbi, ni ponatur loco nominis per ἰωλμυζέω.

PARTICIPIVM fortitur constructionem sui verbi, quemadmodū apud Latinos. 15

Cæterum illud, τόξων εἰδὼς, arcuum bene sciens, poeticum est, per antimetiam: 1 ac si dicamus, τόξων εἰδόμεν, arcuum peritus, hoc est, peritus sagittandi.

Participij genitiuus absolutus.

Participium solum.

Accusatiuus pro genitiuo Atticè.

Notæ.

Participij Genitiuus absolute ponitur, quemadmodū Latinis Ablatiuus: 2 ἐμὲ δὴδ ἀσκόντες, me docete.

Quandoque participium solum, intelligendo casum rei conuenientis: ἐλθόντων ἡ, ubi autē venissent.

Atticè pro hoc Genitiuo est Accusatiuus, & fermè cum ὡς & ὥπιος: ὡς ἡ ἀνδρα τῆτο ποιήσαντα, 25 pro ἡ ἀνδρὸς τῆτο ποιήσαντος, viro hoc faciente.

Et est istud frequentissimum in participiis impersonalium per omnia tempora. ἀκούδεν ἀπὸς, pro ἀκούσαντος ἀπὸς, ubi ipse audiuisset. δόξαν ἐμοὶ γράψαι, ubi statutum esset mihi scribere. ἀδύλον ὄν, cum incertum sit. δέαν ἕτερα, pro δέοντων ἕτερον, cum alia res conueniret. ἐξὸν ἀπὸς ποιήσαι, cum permissum esset ipsi facere. ὡς μὴδ ἐν ἀπὸς διαφόν, tanquam nihil eius intersit. ὄρον, ἀροσηκων, παρόν, ἐνδὲ χόμδρον.

QVOD

QVOD GRÆCIS PARTICI-
PIORVM VSVS SIT

latior quàm Latinis.

5 **M**VLTO latior est vsus participiorū Græcis,
quàm Latinis. Quod enim dicimus per
Coniunctiuum, præcedente aduerbio, *Cum*, hoc
illi plerumque elegantius efferunt per partici-
pium. ἀνδρῶν ἐν τιμῇ ὦν, ἔσωσεν, homo cum in
honore esset, non intellexit. καὶ οἷδ' αὖς ἔδ' ὁ τηλεῦσθ' ὦν; tu
10 hac ignoras, cum sis tantus?

*Participia loco
Subiunctiui La-
tiniuū cum ad-
uerbio Cum.*

Consueuerunt etiam Attici loco verborum vti
participiis: εἶπ' ἃ ἡ δ' οἰκῶν πάντα ἔδ', hic est qui
omnia administrabat. τίς ὁ φανακίης ἔδ'; quis est, qui
hanc fraudem commentus est? Δεισκον ἰδ' αὖτως ἀν' ἄλλως
15 διαπραξάμεθ' ἔδοτο, reperiebam nulla alia ratione posse
hac me perficere.

*Vsus participio-
rum pro verbis
apud Atticos.*

Fit etiam nonnunquam, vt participium con-
iunctum nomini substantiuo, in obliquo ponatur
loco verbi & Nominatiui, idque propter alium
20 obliquum præcedentem: νομίζω σε, ὡς φίλον μου ἡγε-
μόνον, pro ὡς φίλ' ἔμ' ἡγεμόν. puto quòd sis factus amicus
meus. πῶς δ' ὡς ἡμᾶς ὡς ἔξοχας τῶν ἑθ' Θεῶν βασιλείαν,
pro ὡς ἔξοχον τῶν ἑθ' Θεῶν βασιλείαν, credo habituros nos
regnum caelorum. ἢ γεραφὴ λέγει πρὸς τὸν γωαϊκὸς, ὡς αἰτίας
25 ἡγομένους τῶν ἀμαρτημάτων, pro ὡς αἰτία ἡγεμόν' τῶν
ἀμαρτημάτων. τὰτ' ἔστιν τῶν ἀνδρῶν, ἵππων καὶ ὄνων
ἡγομένων, pro οἱ ἵπποι καὶ ὄνοι ἡγεμόν' εἰσιν. σῶσοί με ἐμαυτῶν,
μὴ προσωποποιμένω, pro σῶσοί με ἐμαυτῶν, ἵνα μὴ προσωπο-
ποιήμαι, conscius sum mihi, quòd non dissimulem.

*Participiū con-
iunctum nomini
substantiuo ex-
primitur casu
obliquo, loco ver-
bi & nomina-
tiui.*

30 Et loco Coniunctiui præteriti perfecti actiui
plerumque vtuntur Græci participiis, ἐὰν ἠδικη-
κῶς τὴν χεῖρα, si iniuriam fecerit. ἐὰν τύχη τεθηλακῶς, si
lactauerit. ὅταν ὡς βελγικότες τὸς ὀδόντας, quando eiec-
erint dentes.

*Præteriti perfe-
cti actiui modi
Subiunctiui loco
vtuntur sapius
participiis præ-
teriti temporis
eiusdem verbi,
quibus superad-
ditur verbum*

35 Quod etiam fit nonnunquam in Optatiuis:
συμβεβηκὸς ἀν' εἶν, contigisse videatur. γεγονότες ἀν' εἶναι,

substantiū modi facti esse videantur. Et in Futuris indicatiui, ὅπτι τυ-
 subjunctiui. Re- χικῶς ἔση, pro ἔπιτ' ἄξιη. κηχεασμένῳ ἔση, pro χαεῖση.
 gula proximè Et Atticis idem fit in omnibus temporibus ac
 antecedens locū modis, adiunctis his verbis, τυγχάνω, εἰ μὴ, ὑπάρχω.
 habet nonnun- τίς σὺ τυγχάνεις ὧν; quis tu es? ἀπεκτακῶς ὅτι τ' ἀνδρω-
 quam in opta- πον, interfecit hominem. ἀνθρωπῶς ἔβουμαι, sustulero. ἢ γὰρ
 tuius, & in fu- ἐχθρὸς γε ὑπῆρξεν ὧν, non erat quidem inimicus. ἔπειθε
 turis indicatiui ἔφυρισμένοι, censueritis.
 modi.

Apud Atticos
 idem fit in omni-
 bus temporibus
 & modis, verbis
 τυγχάνω, εἰ μὴ
 ὑπάρχω adiunctis.

3
 Participia loco
 infinitiui Lati-
 norū ponuntur,
 & potissimum
 post verba per-
 seuerandi & de-
 sistendi.

Et post verba
 animi affectionē
 significantia.

Ponitur præterea participium nonnunquam
 vice verbi infinitiui. Matth. i. Ἐβῆθη ἐν γαστρὶ ἔχουσα, 10
 pro ἔχειν, reperta est habere in utero. hoc est, reperta est
 esse gravida. 3 Id quod plerumque fit cum verbis
 perseverandi: ἀγαπῶν με διατέλλει, id est, ἀγαπᾶν με
 διατέλλει, persevera me amare. Matth. i i. ὅτε ἐτέλεισεν ὁ
 Ἰησοῦς διατάσεων, pro διατάσειεν, cum consummasset Iesus 15
 præcipere, & præcipiendi fecisset finem.

Et in verbis desistendi, ἢ παύσομαι φιλῶν, pro φι-
 λῆν, non cessabo amare.

Et in verbis significantibus affectionē animi,
 idque variè: nempe in Nominatiuo, aut in Accu- 20
 latiuo, μέμνημαι ἰδῶν, vel μέμνημαι ἰδόντα, pro μέμνη-
 μαί ἰδέν, memini vidisse. ἢ σιώσαν μάτιν πονεῖντες, vel
 ποινῶντας, pro ἢ σιώσαν μάτιν πονεῖν, non intellexerunt
 se frustra laborare. σιώσιδ' αἰμαυτῶ ἀδικῶν, vel σιώσιδ' αἰ-
 ἢ μαυτῶ ἀδικούντα, pro σιώσιδ' αἰμαυτῶ ἀδικεῖν, conscius 25
 sum mihi iniuria. 4 Aut etiam in alio quouis casu,
 cuius est substantiuum, aut Pronomen illi ad-
 iunctum: vt σιώσιδ' αἰμαυτῶ ἀδικῶν, conscius sum
 mihi iniuria. Sic Virgilius:

Sensit medios delapsus in hostes. 30

1
 2
 3
 4
 5
 6
 7
 8
 9
 10
 11
 12
 13
 14
 15
 16
 17
 18
 19
 20
 21
 22
 23
 24
 25
 26
 27
 28
 29
 30
 31
 32
 33
 34
 35
 36
 37
 38
 39
 40
 41
 42
 43
 44
 45
 46
 47
 48
 49
 50

1
 2
 3
 4
 5
 6
 7
 8
 9
 10
 11
 12
 13
 14
 15
 16
 17
 18
 19
 20
 21
 22
 23
 24
 25
 26
 27
 28
 29
 30
 31
 32
 33
 34
 35
 36
 37
 38
 39
 40
 41
 42
 43
 44
 45
 46
 47
 48
 49
 50

1
 2
 3
 4
 5
 6
 7
 8
 9
 10
 11
 12
 13
 14
 15
 16
 17
 18
 19
 20
 21
 22
 23
 24
 25
 26
 27
 28
 29
 30
 31
 32
 33
 34
 35
 36
 37
 38
 39
 40
 41
 42
 43
 44
 45
 46
 47
 48
 49
 50

1
 2
 3
 4
 5
 6
 7
 8
 9
 10
 11
 12
 13
 14
 15
 16
 17
 18
 19
 20
 21
 22
 23
 24
 25
 26
 27
 28
 29
 30
 31
 32
 33
 34
 35
 36
 37
 38
 39
 40
 41
 42
 43
 44
 45
 46
 47
 48
 49
 50

1
 2
 3
 4
 5
 6
 7
 8
 9
 10
 11
 12
 13
 14
 15
 16
 17
 18
 19
 20
 21
 22
 23
 24
 25
 26
 27
 28
 29
 30
 31
 32
 33
 34
 35
 36
 37
 38
 39
 40
 41
 42
 43
 44
 45
 46
 47
 48
 49
 50

1
 2
 3
 4
 5
 6
 7
 8
 9
 10
 11
 12
 13
 14
 15
 16
 17
 18
 19
 20
 21
 22
 23
 24
 25
 26
 27
 28
 29
 30
 31
 32
 33
 34
 35
 36
 37
 38
 39
 40
 41
 42
 43
 44
 45
 46
 47
 48
 49
 50

1
 2
 3
 4
 5
 6
 7
 8
 9
 10
 11
 12
 13
 14
 15
 16
 17
 18
 19
 20
 21
 22
 23
 24
 25
 26
 27
 28
 29
 30
 31
 32
 33
 34
 35
 36
 37
 38
 39
 40
 41
 42
 43
 44
 45
 46
 47
 48
 49
 50

1
 2
 3
 4
 5
 6
 7
 8
 9
 10
 11
 12
 13
 14
 15
 16
 17
 18
 19
 20
 21
 22
 23
 24
 25
 26
 27
 28
 29
 30
 31
 32
 33
 34
 35
 36
 37
 38
 39
 40
 41
 42
 43
 44
 45
 46
 47
 48
 49
 50

1
 2
 3
 4
 5
 6
 7
 8
 9
 10
 11
 12
 13
 14
 15
 16
 17
 18
 19
 20
 21
 22
 23
 24
 25
 26
 27
 28
 29
 30
 31
 32
 33
 34
 35
 36
 37
 38
 39
 40
 41
 42
 43
 44
 45
 46
 47
 48
 49
 50

1
 2
 3
 4
 5
 6
 7
 8
 9
 10
 11
 12
 13
 14
 15
 16
 17
 18
 19
 20
 21
 22
 23
 24
 25
 26
 27
 28
 29
 30
 31
 32
 33
 34
 35
 36
 37
 38
 39
 40
 41
 42
 43
 44
 45
 46
 47
 48
 49
 50

1
 2
 3
 4
 5
 6
 7
 8
 9
 10
 11
 12
 13
 14
 15
 16
 17
 18
 19
 20
 21
 22
 23
 24
 25
 26
 27
 28
 29
 30
 31
 32
 33
 34
 35
 36
 37
 38
 39
 40
 41
 42
 43
 44
 45
 46
 47
 48
 49
 50

1
 2
 3
 4
 5
 6
 7
 8
 9
 10
 11
 12
 13
 14
 15
 16
 17
 18
 19
 20
 21
 22
 23
 24
 25
 26
 27
 28
 29
 30
 31
 32
 33
 34
 35
 36
 37
 38
 39
 40
 41
 42
 43
 44
 45
 46
 47
 48
 49
 50

1
 2
 3
 4
 5
 6
 7
 8
 9
 10
 11
 12
 13
 14
 15
 16
 17
 18
 19
 20
 21
 22
 23
 24
 25
 26
 27
 28
 29
 30
 31
 32
 33
 34
 35
 36
 37
 38
 39
 40
 41
 42
 43
 44
 45
 46
 47
 48
 49
 50

1
 2
 3
 4
 5
 6
 7
 8
 9
 10
 11
 12
 13
 14
 15
 16
 17
 18
 19
 20
 21
 22
 23
 24
 25
 26
 27
 28
 29
 30
 31
 32
 33
 34
 35
 36
 37
 38
 39
 40
 41
 42
 43
 44
 45
 46
 47
 48
 49
 50

1
 2
 3
 4
 5
 6
 7
 8
 9
 10
 11
 12
 13
 14
 15
 16
 17
 18
 19
 20
 21
 22
 23
 24
 25
 26
 27
 28
 29
 30
 31
 32
 33
 34
 35
 36
 37
 38
 39
 40
 41
 42
 43
 44
 45
 46
 47
 48
 49
 50

1
 2
 3
 4
 5
 6
 7
 8
 9
 10
 11
 12
 13
 14
 15
 16
 17
 18
 19
 20
 21
 22
 23
 24
 25
 26
 27
 28
 29
 30
 31
 32
 33
 34
 35
 36
 37
 38
 39
 40
 41
 42
 43
 44
 45
 46
 47
 48
 49
 50

1
 2
 3
 4
 5
 6
 7
 8
 9
 10
 11
 12
 13
 14
 15
 16
 17
 18
 19
 20
 21
 22
 23
 24
 25
 26
 27
 28
 29
 30
 31
 32
 33
 34
 35
 36
 37
 38
 39
 40
 41
 42
 43
 44
 45
 46
 47
 48
 49
 50

1
 2
 3
 4
 5
 6
 7
 8
 9
 10
 11
 12
 13
 14
 15
 16
 17
 18
 19
 20
 21
 22
 23
 24
 25
 26
 27
 28
 29
 30
 31
 32
 33
 34
 35
 36
 37
 38
 39
 40
 41
 42
 43
 44
 45
 46
 47
 48
 49
 50

1
 2
 3
 4
 5
 6
 7
 8
 9
 10
 11
 12
 13
 14
 15
 16
 17
 18
 19
 20
 21
 22
 23
 24
 25
 26
 27
 28
 29
 30
 31
 32
 33
 34
 35
 36
 37
 38
 39
 40
 41
 42
 43
 44
 45
 46
 47
 48
 49
 50

1
 2
 3
 4
 5
 6
 7
 8
 9
 10
 11
 12
 13
 14
 15
 16
 17
 18
 19
 20
 21
 22
 23
 24
 25
 26
 27
 28
 29
 30
 31
 32
 33
 34
 35
 36
 37
 38
 39
 40
 41
 42
 43
 44
 45
 46
 47
 48
 49
 50

1
 2
 3
 4
 5
 6
 7
 8
 9
 10
 11
 12
 13
 14
 15
 16
 17
 18
 19
 20
 21
 22
 23
 24
 25
 26
 27
 28
 29
 30
 31
 32
 33
 34
 35
 36
 37
 38
 39
 40
 41
 42
 43
 44
 45
 46
 47
 48
 49
 50

1
 2
 3
 4
 5
 6
 7
 8
 9
 10
 11
 12
 13
 14
 15
 16
 17
 18
 19
 20
 21
 22
 23
 24
 25
 26
 27
 28
 29
 30
 31
 32
 33
 34
 35
 36
 37
 38
 39
 40
 41
 42
 43
 44
 45
 46
 47
 48
 49
 50

1
 2
 3
 4
 5
 6
 7
 8
 9
 10
 11
 12
 13
 14
 15
 16
 17
 18
 19
 20
 21
 22
 23
 24
 25
 26
 27
 28
 29
 30
 31
 32
 33
 34
 35
 36
 37
 38
 39
 40
 41
 42
 43
 44
 45
 46
 47
 48
 49
 50

1
 2
 3
 4
 5
 6
 7
 8
 9
 10
 11
 12
 13
 14
 15
 16
 17
 18
 19
 20
 21
 22
 23
 24
 25
 26
 27
 28
 29
 30
 31
 32
 33
 34
 35
 36
 37
 38
 39
 40
 41
 42
 43
 44
 45
 46
 47
 48
 49
 50

1
 2
 3
 4
 5
 6
 7
 8
 9
 10
 11
 12
 13
 14
 15
 16
 17
 18
 19
 20
 21
 22
 23
 24
 25
 26
 27
 28
 29
 30
 31
 32
 33
 34
 35
 36
 37
 38
 39
 40
 41
 42
 43
 44
 45
 46
 47
 48
 49
 50

1
 2
 3
 4
 5
 6
 7
 8
 9
 10
 11
 12
 13
 14
 15
 16
 17
 18
 19
 20
 21
 22
 23
 24
 25
 26
 27
 28
 29
 30
 31
 32
 33
 34
 35
 36
 37
 38
 39
 40
 41
 42
 43
 44
 45
 46
 47
 48
 49
 50

1
 2
 3
 4
 5
 6
 7
 8
 9
 10
 11
 12
 13
 14
 15
 16
 17
 18
 19
 20
 21
 22
 23
 24
 25
 26
 27
 28
 29
 30
 31
 32
 33
 34
 35
 36
 37
 38
 39
 40
 41
 42
 43
 44
 45
 46
 47
 48
 49
 50

1
 2
 3
 4
 5
 6
 7
 8
 9
 10
 11
 12
 13
 14
 15
 16
 17
 18
 19
 20
 21
 22
 23
 24
 25
 26
 27
 28
 29
 30
 31
 32
 33
 34
 35
 36
 37
 38
 39
 40
 41
 42
 43
 44
 45
 46
 47
 48
 49
 50

1
 2
 3
 4
 5
 6
 7
 8
 9
 10
 11
 12
 13
 14
 15
 16
 17
 18
 19
 20
 21
 22
 23
 24
 25
 26
 27
 28
 29
 30
 31
 32
 33
 34
 35
 36
 37
 38
 39
 40
 41
 42
 43
 44
 45
 46
 47
 48
 49
 50

1
 2
 3
 4
 5
 6
 7
 8
 9
 10
 11
 12
 13
 14
 15
 16
 17
 18
 19
 20
 21
 22
 23
 24
 25
 26
 27
 28
 29
 30
 31
 32
 33
 34
 35
 36
 37
 38
 39
 40
 41
 42
 43
 44
 45
 46
 47
 48
 49
 50

1
 2
 3
 4
 5
 6
 7
 8
 9
 10
 11
 12
 13
 14
 15
 16
 17
 18
 19
 20
 21
 22
 23
 24
 25
 26
 27
 28
 29
 30
 31
 32
 33
 34
 35
 36
 37
 38
 39
 40
 41
 42
 43
 44
 45
 46
 47
 48
 49
 50

1
 2
 3
 4
 5
 6
 7
 8
 9
 10
 11
 12
 13
 14
 15
 16
 17
 18
 19
 20
 21
 22
 23
 24
 25
 26
 27
 28
 29
 30
 31
 32
 33
 34
 35
 36
 37
 38
 39
 40
 41
 42
 43
 44
 45
 46
 47
 48
 49
 50

1

absolutè ponuntur. δόν, δόξαν, ἔξον, μισθόν, παρῶν, τυχόν. Lucian. Λαπίτης, ἕως οἴμην τυχόν. Herodot. i. εἰ κερὸν αὐτῆ βασιλῆα
 ἔχοιτο, cūm potestas illi fieret. Thucyd. α. ὡς ἔμειναν αὐτοῖς
 ἐπιτάμην. Sophoc. Electra. νῦν δ' ἔξον πατρός πάντων αἰεῖται
 5 πᾶσι καλεῖτο, cūm tibi concedatur. δόξαν δὲ σφι ἐποίησαν τείονδε,
 cūm placuisset. Lucia. Rhetorum, διδασκάλω, ποσαῦτα κερμῶν,
 ἔδεν δόν. Tale est & μέλιον. Lucianus, Τόσσα, ἄσπερ ἢ πᾶν
 σὺ μέλιον εἰ δασυμθεῖς τῷ γλώσσῳ, quasi parum sollicitus sis,
 ne lingua tibi victo praeidatur. Item ἰν. Thucyd. α. ἀδελόν ἐν
 10 ἴππῃ τις ἐπληθῶν, καὶ ἄμει ἀπὸ χέτων ὄντων, ἀλλ' ἀραιεῖται. cūm
 esset inexploratum. Et mox, ὡς βεβαιῶν ὄν, tanquam loco tuto:
 quod tamen accipi potest, ut sit Atticè positum participium
 in significatione verbali: ut Oedipo. Tyrann. οἶδ' ἄς ποιήσων,
 scis quid facias. Φεγνὴ βεβῶς αὐ νῦν ἐπὶ ξηρῷ τύχης, scito te
 15 constituisse: estque hoc frequentissimum. Est & peculiaris
 Grecis vsus infinitiui substantiui talis. Herod. Εὐπύροη, με-
 γάλω σκῆπτω καὶ γέμω ὡς αὐ εἶναι ῥοδῶν, ut quia quidem Rho-
 doris esset, & Κλειοί, ἐν ἕδρῃ λόγῳ ποιησάμεν τῷ σπῆτι
 εἶναι. Παιδείας β'. ἔδδ' μὲν φίλοις γε, ἔδδ' ξένους ἐκὼν εἶναι γέλωτα
 20 παρῆχας. Herodian. εἰ ἔδδ' ἔν εἶναι αὐτῷ ἐλατῶναι ἢ ἰππῶ
 Ἀντωνία βασιλομήδων, nihil igitur illam eo loci constitutam si-
 giebat, ἔστ. Huc referatur & hæc, ἐν τῷ νῦν εἶναι, in presentia,
 & ὁ λόγος ὁ, ἢ ἡ εἶναι. Participium verbi substantiui ad-
 uerbialiter affirmatiuum est, ὄντως, reuera, quod & τῷ ὄντι
 25 dicitur & veritatem notat. Plat. Epitaph. καὶ τῷ ὄντι τὸ πᾶ-
 σσι δὲ ἰσχυρῶς. Μεταπομπῆ, εἰ δὴ τῷ ὄντι γε Ὀμηρος τοῦτο τὰ ἴππῃ
 ἐποίησε. & Κλειοί, καὶ ἴππῃ ἔδδ' ἔσας δίκας δασυφαινεῖν, in illas ferre sen-
 tentias. 3 Vt Xenoph. εἰ Πέρσων λίθονται ἰδοῦντες κερμῶν καὶ
 30 πίνοντες ὕδωρ, Persæ dicuntur edere nasturcium, & bibere
 aquam. Demosth. οὐδ' αὖ ἀφοδίνω δωροδοκῶντας, quos sententia
 munera capere. 4 In hoc genere crebra & elegas est ellipsis
 nominatiui pro accusatiuo reciproci. Demosth. δεῖξω πεπαι-
 κῶς, pro δεῖξω αὐτῶς πεπαικῶς, ostendam me fecisse. Xenoph.
 Pæd. στωῖοδα ἰματωτῶ μὴ σπῆσαι κερμῶν, conscius sum mihi me
 35 non simulare seu fingere. Aristoph. λίσσης δολῶν, latuit te
 seruire. at Aristot. λαογίνε πέσῳτων, latet alios eum hoc facere,
 seu, non animaduertitur hoc facere. Lucian. εἰ δὴ αὐτῶ καὶ Φεγμῆ-
 νος ἔξω ἢ κερμῶ, sentio me ferri extra tēporis limites. Sic accipi
 & illud potest, οἶδα ἰδῶν, scio me vidisse: & apud Demosth.
 40 οἶδα ἀκούων ἔν, scio me audisse quod. sed reddi posset etiam
 per relatiuum; Scio, ut qui viderim; Scio, ut qui audierim:
 sicut apud Eurip. αἶ δ' ἐπίπνοτος μελῶν, rectè fecisti qui vene-
 nis. Accipi etiam non raro solet participium. Pro Supino
 priore. Apollon. Argon. 3. βαῖνον ἰποφόρμω, ibant inspectatū.
 Loc. ἦγον ἀμειψῶντες, veniebant optulatum. Pro Gerundio

in D O. Aristot. Hist. Anim. ὁ ἠτιηθεὶς μερομήδῳ, qui victus
 est pugnando: & aliquanto post, ζῆ γδ ἰχθυοφαγῶσσι, viuit enim
 comedendo pisces. quæ breuius etiam & aptius per nomen
 reddideris; illic, victus pugna; hic, viuit esu piscium, seu esu-
 tatione piscium. Pro Gerundio in D V M: vt μετέδοντο λαομέδῳ, 5
 inter lanandum: μετέδοντο ἐπιλάμνῳ, inter assandum; seu, interea-
 dum assantur. Nam etiam pro aduerbio quandoque partici-
 pium ponitur. vt apud Aristot. ὡς εἶπον δεξιμέδῳ, pro ἀπὸ
 δεξιῆς τῷ λόγῳ, sicut dixi ab initio huius tractatus. Cum au-
 tem participio præmittitur verbū φησὶν aut ἀγαπᾶν, verba 10
 ista per aduerbium exprimentur commodius, & participiū
 per verbum. Plutarch. ἐφησάν ἀναλώσαντες αὐτὸς ἢ τυχάντες
 ἂν ἄλλοις, prius eos absumpserunt quam assecuti sunt quæ
 sperabant. Philo, ἀφῆρατ' ἂν ἀγαπᾶν, perpetuo est incor-
 ruptus. Sic etiam λευγάνῃ ἐκπιπίσσει reddi potest, latenter 15
 excidit. Sicut autem contrahendæ orationi seruiunt interdum
 participia, ita nonnunquam seruiunt eidem dilatandæ:
 quæ periphrales apud Atticos sunt vtitatissima per partici-
 pium & verbum substantiuum, εἰμι, τυχεῖν, γίνεσθαι, aut aliud
 eiusmodi. In actiua forma: Soph. ἂ σιωπήσεις ἔσῃ; pro ἔσῃ σιω- 20
 πῆσῃ; annon tacebis? Sic Dionys. Halicarnass. ὡς αὐτὸς κινε-
 μικός ἴς ἐτόνχων, quas ei quidem attulerat. Psal. 129. ἤκουσθε
 τὰ ὦτα σου προσέχοντα, attendant aures tuæ. Rursum Aristot.
 ὅστι φιλῶς ἔχοντες ἀποῦπαρχοσι, qui iam ante male habent.
 In passiuâ diathesi: Dionys. Halicarnass. 36, 2. ἦσαν οἰκόμενοι, 25
 pro ὡκοῦντο, habitabantur. Aristot. Analyt. 129, 15. καὶ ἂν τυ-
 χεῖν λέγομενοι, de quibus dicitur. Idem Topic. 397, 10. ἀνομή-
 μεντα ἔταρατ', sublatu est: & mox v. 20. ἀνομήμεντα ἔταρατ', ex-
 soluitur. Esse autem hunc periphrasem istarum sensum, 30
 docent hæc eiusdem Aristot. Metaphys. 80, 5. εἰδὲν γδ ἀγαπᾶν
 τὸ ἀνθρώπῳ ὑγιάναν εἶναι, ἢ τὸ ἀνθρώπῳ ὑγιάνειν, nihil enim est
 discriminis cum dico, Homo est valens, vel cum dico, Homo
 valet. Apud Latinos in passiuâ quidem diathesi frequens
 est hæc periphrasis, sed rator in actiua: vt apud Cic. De 35
 Oratore; Est, vt scis, quasi in extrema pagina Phædri, his ipsis
 verbis loquens Socrates. Similes periphrales per verbum ἔχει
 & ἔχει. At cum Dion. Hal. ad imitationem Herodoti dicit,
 εἰδὲν ἂν ἔρχομεν λιξάν, non tantum reddere possumus, de quib-
 40
 45
 50
 55
 60
 65
 70
 75
 80
 85
 90
 95
 100
 105
 110
 115
 120
 125
 130
 135
 140
 145
 150
 155
 160
 165
 170
 175
 180
 185
 190
 195
 200
 205
 210
 215
 220
 225
 230
 235
 240
 245
 250
 255
 260
 265
 270
 275
 280
 285
 290
 295
 300
 305
 310
 315
 320
 325
 330
 335
 340
 345
 350
 355
 360
 365
 370
 375
 380
 385
 390
 395
 400
 405
 410
 415
 420
 425
 430
 435
 440
 445
 450
 455
 460
 465
 470
 475
 480
 485
 490
 495
 500
 505
 510
 515
 520
 525
 530
 535
 540
 545
 550
 555
 560
 565
 570
 575
 580
 585
 590
 595
 600
 605
 610
 615
 620
 625
 630
 635
 640
 645
 650
 655
 660
 665
 670
 675
 680
 685
 690
 695
 700
 705
 710
 715
 720
 725
 730
 735
 740
 745
 750
 755
 760
 765
 770
 775
 780
 785
 790
 795
 800
 805
 810
 815
 820
 825
 830
 835
 840
 845
 850
 855
 860
 865
 870
 875
 880
 885
 890
 895
 900
 905
 910
 915
 920
 925
 930
 935
 940
 945
 950
 955
 960
 965
 970
 975
 980
 985
 990
 995

APPENDIX.

PARTICIPIA transeunt quandoque in nomina, *Participia fiunt*
& illorum more construuntur, non vt participia: *nomina.*

τὸ καθήκον σε, *officium tuum.*

5 Et quandoque superuacue ponuntur, sic vt *Vacant aliquando*
ipsis subtractis eadem maneat sententia: *do participia.*

ἠχόμελω ἀπιών, pro ἠχόμελω ὄιχεται ἀπιών, pro ὄιχεται. παύ-
σεις ἔχων, pro παύσεις. φλυαρεῖς ἔχων, pro φλυαρεῖς.
ληρεῖς ἔχων, pro ληρεῖς. τονῶ ἔχων, pro τονῶ, *nuus.*

10 DE GERVNDIORVM SYNTAXI.

GERVNDIA & ipsa verborum suorum structuram *Appendix.*
imitantur. Isocr. ἀφικέον τὸ συμβουλεύειν, *abstinendum à con-*
sulendo. Aristot. δευτέρον αὐτοῖς, καὶ πρῶτον αὐτοῖς, *ostendendum*

eis est ἔτι persuadendum. Quod Latini (licet rarius) imitati.

15 Plaut. *Aliqua consilia reperiendum*, potius autem & sæpius
dicitur per Gerundia, *Consilia reperienda.* Gerundiis addi- *Gerundia iuncta*
tur interdum datiuus, Isocr. θάνατον ἡμῖν ἀνεπίον ἐσθ, *mortem*
nobis eligendum est. Aliquando accusatiuus duplicatur. Ari- *Datiuo.*

stot. ἐπισκεπτόν ἐστι μετ' αὐτῶν, καὶ ἡ τῶν γυναικῶν, *Conside-*
tium geminato.

20 randum igitur alia quidem ipsum: alia verò uxorem, id est,
alia debet ipse considerare, vxor alia: Imo aliquando absq;
casu ἴσθον ὄπι, *sciendum quod*, sic λατῆτον, ποιητόν, *latendum*
faciendum. Quin & cum nominatio reperiuntur gerun- *Gerundia sine*
dia nonnunquam apud Aristotelem: vt Org. 349, 28. 352, 18. *casu.*

25 Metaphyl. 107, 18. De part. anim. 16, 19. sed non immerito
ibi suspecta est exemplarium fides: ac verendum ne libra-
rij non intellectis scripturæ compendiis, nominatiui ter-
minationem ibi posuerint pro terminatione accusatiui, *πε*

f. pro *σε*. Periphrasi quoque interdum exprimentur gerun-
dia. Eurip. Phœniss. *ἡ κρητάντων ἀμεθίας φέρον ἡρώων, in-*

ferentiam eorum qui obtinent, ferre oportet. ibi enim φέρον *φίρον*

ἡρώων positum est pro οἰστίον, *ferendum est.* Sic Plato, *ἡ καὶ*

ἡμῶς ἴσως δένος πορδίαθ, pro *ἡ καὶ ἡμῶς ἴσως πορδίων, qua*

ἔτι nobis fortassis eunda est; vel, vt Cicero vertit, *quam nobis*

35 quoque ingrediendum sit. vbi nota & ipsum gerundio tri-
buisse casum verbi, vt Virg. quoque, *pacem Troiano ab*
rege petendum.

SYNTAXIS PRONOMINVM.

Genitiui primitiuorū pro possessiuis passim ponuntur.

GRÆCI ferè semper vtuntur Genitiuis Pronominum primitiuorum pro possessiuis: πατήρ μου, pro πατήρ ἐμός, πατήρ ἡμῶν, pro πατήρ ἡμέτερε, pater noster.

Possessiuia cum genitiuo, construuntur.

Possessiuia adsciscunt quandoque Genitiuum: Lucian. ὁλοως δ' ἐτ' ἐμὰ ἔτοι σπαθῶσι τ' κακοδαίμονι, hi prorsus mea infelicis dilapidant, ἐμὸν αὐτῆ βίον, meam ipsius vitam.

Nota de possessiuis.

Possessiuia tertiæ personæ cum diuersa persona copulari nequeunt, sine altera voce possessorem significante. Solæcismus enim est, si quis dicat: ὁ σφέτερος παῖς φιλεῖ με, *suus filius diligit me*: sed dicendum est, ὁ σφέτερος αὐτῶν παῖς φιλεῖ με, *suus ipsorum filius diligit me*. vel sic, ὁ παῖς αὐτῶν φιλεῖ με, *filius ipsorum diligit me*, sine possessiuo. Et hæc extra reciprocationem: In reciprocatione enim potest possessiuum tertiæ personæ per se poni. δέοντάς σου τοῖς σφετέροις ἐπηκερῆται, *rogat te, ut suis prabeas auxiliū.*

Singulis casibus demonstratiuorum additur i acutitonum.

Demonstratiuis additur in contextu orationis i acutū ad vim significationis intendendam ἰσσί, τῶσί, τῆσσί, τῶσσί, ἐκεῖνοσί. Quemadmodum Latini ad intendendam significationem addunt met, te, pte, ce: egomet, tute, meapte, huiusce.

DE PRONOMINE αὐτός.

Relatiuorū constructio Nomini ἰδιον subiūgitur identidem pluralis genitiuus αὐτῶν, αὐτῆς relatiuū, loco reciproc.

RELATIVVM αὐτός postponitur omnibus personis, ἐμὸν αὐτῆ ἀκούω, *metmet audio*. σὺ αὐτῆ ἀκούω, *te ipsum audio*. ἐκεῖνος αὐτός λέγει, *ille dicit*. Luc. 2. σὺ ἢ αὐτῆς πλὴ ψυχῆ διελάσῃ ῥομφαία, *tuam ipsius animam, siue tuam propriam animā pertransibit gladius.* Genitiuus pluralis αὐτῶν postponitur frequenter huic nomini ἰδιον: ἰδίους αὐτῶν ἀγαθοῖς, *suus propriis bonis*. Quomodo etiam dixerunt veteres Latini, suo sibi gladio hunc iungulo.

Et

Et ponitur αὐτὸς quandoque loco reciproci:

Gregor. ὁρῶν ἕν πλὴν τῆ δὴμῶ κίνησιν ἐπ' αὐτὸν, *videns igitur in se motum populi.* ἐπ' αὐτὸν posuit, pro ἐφ' ἑαυτοῦ. Et contrā, reciprocum pro relatiuo. ὡς ὁτιῶν

15 ἐξὸν ἑαυτοῦ ποιεῖν, tanquam ipsi quicquid libet licent: vbi ἑαυτοῦ, pro αὐτοῦ ponitur. *Reciproctū loco relatiui.*

Hæc more Atticorum fiunt, qui composita pro simplicibus, & simplicia pro compositis accipiunt.

10 Sic ὅς, ἕ, οἱ, ἐ, modò reciproçè, modò non reciproçè accipiuntur. Reciproçè, τοιαῦτα οἱ σιωποῦν

κακὰ, talium sibi conscius est malorum. Non reciproçè,

Gregor. ἐπὶ οἱ φαῖνανα πλῆθος πολὺ, postquam ingens *visa est ei multitudo.*

15 Sic σφᾶς, pro σείρσος, vel pro eos ponunt, σφισίν, pro sibiipsis, vel pro ipsis.

PRONOMINA primitiua genera habent confusa, per-

sonas tamen discretas, idque vt plurimum cum emphasi,

10 ἰγὼ γράφω, ego scribo, non alius pro me, nec verbis tantum

apponuntur sed etiam nominibus & participiis: & his quidem interdum articulate declarationis alicuius gratia, illis vero absque articulo. Imo & αὐτὸς aliquando habet em-

phasim sicut primitiua, vt αὐτὸς ἔφα, ipse dixit, certus quidam

15 primitiuum relatiue citra reciprocationem: Compositum vero cum nominibus reciproçè significat vt αὐτοῖδιδουὸς, sui

δοκτορ, φίλων, sui amator. Primitiui pronominis geni-

tius sæpissimè vsurpatur pro possessiuo, vt 2. Corinth. 12. ἐ

ζητῶ πὲ ὑμῶν pro πὲ ὑμῖν, non quaro qua vestra sunt. Pos-

30 sessiuus præmittitur articulo, sine præponantur siue post-

ponantur, vt cum Aristo. Rhet. lib. 3. tradit idem esse τὸ ζω-

ναῖος τὸ ἡμετέρος, & τὸ ἡμετέρος ζωναῖος, sed illud longius

hoc breuius. Possessiuua vsurpantur interdum pro primitiuis.

Lucia. ἔτοι παραδοῖσι πέμψο τὴ κερκιδάμου, Hi dissipant mea

35 infelicis bona. Vbi etiam ponitur (vt sæpe) genitiuus aliorum

nominum qui possessorem explicat. Dionys. Halic. 214, 33.

ἐκ τῆ ἐμῆς ἐνός ἐνός πατρῴιας, ἐ mea vnus tutela. Sic Plato,

δύναία γὸ ἐγὼ τῆ σῆ, dicam erga tua beneuolentia, id est, pro mea

40 erga te beneuolentia. Possessiuum per hypallagen à poetis

tribuitur interdum ei substantiuo, cui minus aptè cōuenit, Eurip. in Phœn. τὸ ἰμὸν ἀδίων πέποι, pro τὸ ἰμῶν ἀδίων πέποι,

Attici composita pro simplicibus & simplicia pro compositis accipiunt.

Sic ὅς, &c.

Nominatiuus ὅς in primitiuo nō est in vsu.

σφᾶς pro σφίας legendum per crasin.

Appendix.

αὐτὸς.

Genitiuus primitiui pro possessiuo.

Possessiuus præmittitur articulo.

Possessiuua pro primitiuis.

Possessiuus per hypallagen constructio poetica.

Pronomen ἐγὼ meorum dolorem laborem. Primæ personæ pronomen datiuo casu pleonasticis interdū inseritur orationi. Demost. τῆσδε orationi ἀβυνδαντέρ. *μῆρι ἀποστῆχτε ἡ νοῦν, huic mihi mentem attendite.* Philemon, Σύρα, Σύρα τί ἐστὶ ; πῶς ἡμῖν ἔχει. *Syra, Syra, quid est ? quo modo nobis habes ?* Sic Terent. *Quid ait nobis Sannio.* Virgil. *Vbi nunc nobis Deus ille magister.*

COMPOSITA.

PRONOMINA composita possunt diuisim cōstrui, in prima quidem persona & secunda singulariter tantum, & in tertia pluraliter tantum. 10 Verūm dum compositè dicuntur, capiuntur absolute. Diuisim verò dicuntur discretionis, aut emphasis causa, διδ' ἀσκηῶ ἑμαυτῷ ἕδον, vel διδ' ἀσκηῶ ἑμὲ αὐτῷ ἕδον, *docco filium meum, vel meipsum.* σαυτῷ φίλῳ, vel ἑὶ αὐτῷ φίλῳ, *tibi ipsi amicus* : ita & in aliis casibus. In tertia persona diuisim dicimus, σφῶν αὐτῶν, σφισὶν αὐτοῖς, σφᾶς αὐτῆς. Et coniunctim, ἑαυτῶν, ἑαυτοῖς, ἑαυτῆς.

Cum in se vel suā possessionem sit reflexio qua constructione sit utendum nota.

Nota.

DVM fit reflexio in se, vel in suam possessionē, neque primitiuo vtuntur Græci, neq; deriuatiuo, sed compositis : ὄρα σαυτὸν, *vide teipsum.* ὄρα σαυτῷ ἕδον, *vide tui ipsius filium.* ἑαυτοῖς βοηθᾶμεν, *nos ipsos inuamus.* ἑαυτῶν υἱοῖς βοηθᾶμεν, *nostrorum ipsorum filios inuamus.* Neque rectè dicimus : σφᾶς τύπτεσι, sed dicendum compositè : ἑαυτῆς τύπτεσι, *percutiunt sese.* 25

Verūm quia composita primæ & secundæ personæ proferuntur duntaxat singulariter, idè tam in duali, quàm plurali ponunt simplicia cum relationaliis. In duali, ἡμεῖς αὐτῷ ἀφελᾶμεν, *nos ipsos inuamus.* ἡμῖν αὐτοῖν ἀπθμεθα, *nobis ipsis inuigimur.* In plurali, ἡμεῖς αὐτῶν, ἡμῖν αὐτοῖς, ἡμᾶς αὐτῆς, *nostrorum ipsorum, nobis ipsis, nos ipsos.*

Cum à possessione in possessorem sit reflexio, qua constructione sit utendum.

DVM verò fit reflexio à possessione in possessorem vtuntur simplicibus, & non compositis. Quare non rectè dicitur, Κικέρωνα φιλεῖ ὁ ἑαυτοῦ υἱός, *Ciceronem amat suus filius* : nisi more Attico compositè.

positum pro simplici accipiat, *ἑαυτῶν*, pro *αὐτῶν*.
Dicendum est enim, *Κικέρωνα φιλεῖ ὁ αὐτὸς υἱος*, *Cice-
ronem amat suus filius.*

Similiter dum fit reflexio non in se, neque in
5 suam possessionem, sed in aliud adiunctum, vtun- *Cum fit in ad-
iunctū reflexio.*
tur simplicibus: *Θεὸς ἐκείνους με ἔρχεσθαι πρὸς αὐτὸν*,
ille vult quod ad se veniam.

VTUNTUR Græci hoc pronomine *ἑαυτῶν* in omni *ἑαυτῶν cuiusvis*
persona: *ἑαυτῶν ὠφελεῖσθε*, *ὠφελεῖτε*, *ὠφελεῖσθε*, *ποσιπῶσθε* *persona esse po-
tēst.*
10 *iuuatis*, *vosipῶσθε iuuatis*, *seipῶσθε iuuatis*. Et id non
modò in plurali, verumetiam in singulari. Xenopho-
phon 2. *δοτομνηστω γὰρ παιδὸς Δεις τὸς ἑαυτῆς φίλους*, sic
enim tuos instituis amicos: verba sunt virtutis ad vo-
luptatē. Ioan. 18. *σὺ ἀφ' ἑαυτῶν τὸ τοῦ λέγεις, ἢ ἀλλ' ἄλλο* *ἄλλο* *ἄλλο*
15 *εἶπες πρὸς ἐμὸν*; *tu à te ipso hoc dicis, an alij tibi dixerunt*
de me? Lucia. in Apologia: *Ἐγὼ μὲν πρὸς ἑαυτὸν*, *ὡς*
τὸ εἶκος, λέλειπται ἄλλο. *ἑαυτὸν dixit, pro saυτὸν*: cum La-
tini solùm in tertia persona seruent hanc con-
structionē, id est, sui, sibi, se, à se: quod sicut caret
20 Nominatiuo, ita & Græca reciproca composita.

Caret etiam Nominatiuo hoc nomen *ἀλλήλων*, *Singul. caret in*
ἀλλήλοις, *ἀλλήλους*, & similem habet cum pronomi- *duali ἀλλήλων,*
ἀλλήλων, ἑσθ. ἑσθ
nibus cōstructionem, in omni persona, eo modo *in tribus casu-*
quo Latinis inuicem, siue inter, cum Accusatiuo, *bis plural. ge-*
25 *φιλεῖν ἀλλήλους*, *inuicem amare, vel inter se amare.* *nit. datiuo, ἑσθ*
ἀλλήλους ἐλεῖσθε, *nos nostri inuicem miseremur, nos nostri* *accusat. idē, in*
inter nos miseremur. *ἀλλήλους χαρίζεσθε*, *inuicem vobis* *omni genere.*
indulgetis, ἀλλήλους δοπολεύσιν, *inuicem se potiuntur.* Si
verò componatur cum præpositione, habebit
30 Nominatiuum: *ἐπάλληλα*, *διάλληλα*, verùm tunc
non recipit constructionem reciprocam.

APPENDIX I.

FREQVENS est apud poëtas in Pronomini- *Personarum &*
bus personarum & numerorum mutatio. Perfo- *numerorū mu-*
35 *parum*: *σφέτερον πατέρ ὑμνεύουσα*, pro *ὑμίτερον*. *τίς τ'*
tatiō.

ἀρ σφωέ; pro αὐτῷ. Numeri: ἀτρεῖδ' ἢ νῦν ἄμμι παλιμ-
πλαγχθίν' ὄϊω, pro ἡμάς.

APPENDIX II.

Pronomina ad-
uverbiorum loco
posita.

CONSTRVNTVR etiam Pronomina aduerbio-
rū loco: vt ταῦτά σοι, ταῦτ' ἄρα, ἔδω δ', ἔδω δ' ἢ, id est, pro-
inde, ad hac, præterea. In omnibus his subauditur
præpositio, διὰ. ταύτη, hoc pacto, hac ratione, hac de
causā, idē. ταύτη σοι, itaque, propter hoc. ταύτη, ὅπη, ubi
simul ponuntur, valent, ὅτως, ὅπως. ἔσω ταύτη, ὅπη
ἰπολαμείαν), sic sic, vt creditur. 10

SYNTAXIS ARTICVLORVM
PRÆPOSITIVORVM.

OFFICIVM ARTICVLORVM

in oratione.

Articulus cer-
tū quid & pra-
cognitū cūnotat.

ARTICVLVS præpositiuus in oratio-
ne certi alicuius præcogniti mentio-
nem fieri denotat, vt si quis dicat, ἀν-
θρωπος ἦκε, homo venit, incertum est de
quo homine dicat. Sin verò dicat, ὁ ἀνθρωπος ἦκε,
certum: nempe de eo, de quo prius facta est men-
tio. Sic & Ioan. 1. Iudæi interrogantes Baptistam,
ὁ προφήτης εἶ σύ; non rogabant, an propheta esset
quispiam, sed an ille propheta, quem velut exi-
mium pollicitus erat Moses, Deut. 18. Et Ethic.
lib. 1. τὸ ἀγαθόν, nō capitur simpliciter pro quouis
bono, sed pro illo eximio, de quo Philosophi di-
sputant, summo bono. Hinc est, quòd quibus
inest significatio hæsitans ac dubia, minimè ha-
beant articulum. Qualia sunt in primis nomina
infinita: ὅς τις, ὅποιος, ὅπότερον, in quibus ὁ non est ar-
ticulus, sed dictionis pars. Et interrogatiua no-
mina, quòd interrogatio sit de re incerta, τίς, πο-
ῖος, ποῖος, πότερον, πόως, πῶς, ποδ' ἀπὸς, ποσ' αἰός.

Articulus non
præfigitur iis qui-
bus significatio
inest dubia &
hæsitans seu in-
certa.

¶ species articulis

Verum cum id quod dictum est, iteratò inter-
roga

rogatur, addi potest articulus: τὰ ποῖα; qualia? τὰ
 τίνα λέγεις; quæ dicis? ὁ τίς ἐρωτᾷς; quis interrogas?

Quod si in priori interrogatione inueniatur
 articulus præpositus interrogatiuo, referendus
 est non ad interrogatiuum, sed ad aliud sequens
 expressum aut subintellectum: τῆ ποίας μεῖδῃ,
 pro ποίας τῆ μεῖδῃ. τὰ ποῖα λέγεις, pro ποῖα τὰ
 ῥήματα λέγεις; ὁ τίς τοῦ τολμήας; pro τίς οὐ ὁ τοῦ
 τολμήας.

Relatiuis inchoatis quidem à τ, addi potest
 articulus: ὁ τοιαῦτῃ, ὁ τιλίκῃ, ὁ τόθῃ.

Inchoatis autem à vocali, non additur: non
 enim dicitur, ὁ οῖος, ὁ ὄθῃ.

Quatuor sunt nomina distributiua, ἕτερον sci-
 licet, & ἄλλο, quibus addi potest articulus: ἐκά-
 τερον & ἕκαστον, quibus non additur. Cætera nomi-
 na adiectiua³ construuntur cum articulis, quan-
 do subauditur participium substantiuum, ὁ ἀγα-
 θὸς Σωκράτης φιλοσοφεῖ, pro Σωκράτης ὁ ὢν ἀγαθὸς φιλο-
 σοφεῖ, Socrates qui bonus est philosophatur.

Idem erit, si nomen substantiuum præpona-
 mus sic, ὁ Σωκράτης ὁ ἀγαθὸς, vtrique præponentes
 articulum.

Hinc fit quod in epistolarum inscriptionibus
 cum nomini proprio additur adiectiuum, neces-
 sarius fit articulus, secundum Apolloniū. Διονύσιος
 Τρύφωνι τῷ ἀγαθῷ χαίρειν: Ἰκλιανὸς Σαραπίωνι τῷ
 λαμπροῦ χαίρειν. Hoc tamen Autores non semper ob-
 seruant, vt, Πλάτων Δίῳ Συρακυσίῳ εὖ πράττειν. Βα-
 σίλει Εὐσταθίῳ φιλοσόφῳ.

Sine articulo verò ponitur, quando verbum
 substantiuum solum, aut ponitur, aut subauditur
 inter ipsum & suum substantiuum. Σωκράτης ὄντιν
 ἀγαθὸς, Socrates est bonus. Αἰριστοῦλις ἄφῃς, Aristoteles
 est sapiens.

Poterit etiam huiusmodi adiectiuum mutari in
 Geni

ubi quod dictū
 est iteratō in-
 terrogatur.

Nota qua pen-
 dent ex antee-
 dentibus.

Articulus ante
 relatiua inchoa-
 ta à τ, ἔσῃ.

ἕτερον & ἄλλο
 distributiua ar-
 ticulum admit-
 tere possunt. At
 ἐκάτερον & ἕκα-
 στον non item.

Articulus præ-
 ponitur adiecti-
 uis cum parti-
 cipiū verbi sub-
 stantiui suban-
 ditur.

Articulus præ-
 ponitur & sub-
 stantiuo & ad-
 iectiui per re-
 gulam antee-
 dentem.

Nota.
 Absque articu-
 lo.

Adiectiuū muti

tatur in genit. Genitium pluralem, cui tunc addetur articulus:
 pluralem, vide- *Σωκράτης τῷ ἀγαθῶν ἰὺ, Αριστοτέλης τῷ σοφῶν. Socrata*
 turq; regi à sub- *bonus erat, Aristoteles sapiens.*
 audiendo nume-
 rali eis, μία, ἓν.

Ex his fit, quòd adiectivum postpositum suo
 substantiuo, si habeat articulum, cohæret ei abs-
 que vllò medio: si verò non habeat, in prædicari
 locum recedit: vt cum dicitur, *Σωκράτης ὁ ἀγαθός*
ἔστι: subiectum est, *Σωκράτης ὁ ἀγαθός*: hoc est, *Σω-*
κράτης ὁ ὦν ἀγαθός: & prædicatum, *ἔστιν*. Si verò
 dicamus, *Σωκράτης ἀγαθός ἔστιν*, subiectum erit, *Σω-*
κράτης, & prædicatum, *ἀγαθός*.

IDEM est iudicium, quando vni substantiuo
 præponitur aliud substantiuum. Si enim poste-
 rius habet articulum, cohæret priori absque vllò
 medio, & subauditur participium substantiuum: 15
Αἴας ὁ υἱὸς Τελαμῶν ὁ πολέμει: *Αἴας qui est filius Te-*
lamonis, belligeratur.

vbi deest alterū
 substantiuum.

Quod Attici dicunt per defectum alterius sub-
 stantiui. Matth. 4. *Ἰακώβον τὸν* ²⁰ *Ζεβεδάει,* ²⁰ *Iacobium*
²⁰ *filium Zebedai.*

Nota.

Si verò posteriori substantiuo non præponatur
 articulus, erit prædicatum subintellecto verbo
ἔστιν. vt *ἄνθρωπος* ἔστι ζῶον, *homo est animal.*

APPENDIX I.

Articulus sine
 nomine.

INVENIUNTUR frequenter articuli sine suo
 nomine: & tunc vel subauditur nomē præcedens,
 5 ⁵ vt *λόγος* ἔστι *μὲν* ⁵ *πρῶτος*, ⁵ *δὲ* ⁵ *τε* ⁵ *ἕτερος* ὅ ⁵ *τῶν* ⁵ *φιλοσό-*
φων, oratio quidem hac prima, secunda verò ea que est
philosophorum.

Vel subauditur participium verbi substantiuui, 30
 idq; potissimum si articulus sit neutri generis,
 vt, *τὰ θαλάττης*, pro *τὰ ὄντα θαλάττης, existētia, siue*
que sunt maris, hoc est, rex maritimæ.

Articulus neu-
 tri generis orna-
 tus causa citra

Interdum verò nihil subauditur, veluti cum
 ornatus causa articulus neutri generis, tam in 35
 singulari, quam in plurali, cum Genitiuo quidem
 singulari

ſingulari ponitur loco nominis ſingularis: & cum Genitiuo plurali, loco nominis pluralis eius caſus, cuius eſt articulus: vt τὰ τῶν ὀνύχων, vel τὸ τῶν ὀνύχων, id eſt, ὀνύχες. Et, τὰ τῶν ὀνύχων, vel τὸ τῶν ὀνύχων, id eſt, ὀνύξ. Et τοῖς τῶν ὀνύχων, vel τῶν τῶν ὀνύχων, id eſt, ὀνύχι. τὰ τῶν ἐπανόδων, vel τὸ τῶν ἐπανόδων, id eſt, ἐπάνοδος, *reſſio*. Sic Gregor. τὰ τῶν ἐλπίδων, dixit, pro ἐλπίδες, *ſpes*. Et αἰχρὰ μὲν τὰ τῶν ἐκſπρατείας, dixit, pro ἐκſπράτεια, *expeditio quidem turpis*.

neceſſitatē inſeritur orationi.

APPENDIX II.

ARTICVLVS poſtpoſitus ſuo nomini, aut alieno etiam, vim habet exponentis. ⁶ Chryſoſt. ἠκούσατε τὴν φωνὴν τῆς κωνίαν, *audiſtis tubam, 15 tubam inquam, quæ à cælo deſcendit*. Paul. 1. ad Tim. 1. χεῖρ κενὴ ἰησοῦ χριſτοῦ τῆς ἐλπίδος ἡμῶν, *6 Domini Ieſu Chriſti, qui eſt ſpes noſtra*.

Articulus poſtpoſitus ſuo nomini.

6

APPENDIX III.

SÆPE articuli à ſuis nominibus ita ſeunguntur, vt quidquam intercedat aliud: οἱ πλὴν φροντίδα ἔχοντες, *curam habentes*. Quo fit, vt plures inter ſeſe continui ponantur articuli, neque eandem ſeruent conſtructionem, ſed inuerſam. Nam vbi duo ſunt articuli, primus eſt ſecundi nominis, & 25 ſecundus primi: vt, οἱ πλὴν φροντίδα ἔχοντες. Si verò tres fuerint continui, referentur ad ſua nomina eo modo, quo in hoc exemplo, οἱ πλὴν ἀπάντων φροντίδα ἀνεληφότες, *omnium aſſumentes curam*. Continui autem inter ſeſe poni poſſunt plures articuli in 30 ea oratione, in qua præponitur ea dictio, quæ regitur: aut ipſius adiectiuum, ſequente ea quæ regit: τὰ τῶν βίαια πράγματα, *negotia vitæ. ὁρῶ τὸν τῶν σῆς μερίδος ὄντα, video cum, qui eſt partium tuarum*. Verùm non rectè dicitur, τὰ τῶν βίαια πράγματα βίαια, neque 35 ὁρῶ τὸν τῶν σῆς ὄντα μερίδος.

Plures continui inter ſe articuli.

- 1 ¹ Non potest intelligi articulorum natura de Latino sermone, propterea quod illa prorsus articulis non vitur. Est autem particula hæc orationis eiusmodi, vt subducta suo loco, aut alieno inculcata, mirifice orationem deformare videatur: quod quidem quale sit, nullis præceptis potest explicari, sed totum positum est in obseruationis diligentia. Quod quidem ferè docent, articulum aliquid quasi prius dictum designare, rectius, vt opinor, diceretur, articuli generalem significationem esse *ἰεροφαντικῶν*, & habere *ἐννοίαν*, vt sit in adiectionibus & appositionibus, demonstracionibus, explicando, discernendo. Creberrimæ etiam sunt *ἐκκλησιαστικῶν* vocum, quæ in articulis intelliguntur. Iam contra præcepta vsus illorum valde multa reperias apud autores linguæ Græcæ, vt sic oporteret loqui: *ὡς τὸ ἀποδοῦναι γὰρ κίβητος, ὡς τὸ φαῦλαν ἀγαθίας, τὸς δὲ πικρὸς ἐπιτηδὸς μυστ.* Sed idem tamē Isocrates sic etiam, *ἀλλ' ὃ μὲν τῶν Περσῶν πρᾶξις τῶν Μιδων ἐνίκησεν.* Et Herodot. *δδοπερῶν ἐν δὲ ἀλλωσῶν ἀστῶν.* Quorum & illud erat, *τῶν πρᾶξις τῶν Περσῶν.* & hoc, *ἐν δὲ ἀστῶν τῶν ἀλλωσῶν.* Iam hoc adiectiuum adiunctum substantiuo solui in Genitiuum *δωρτων*. Neque ipsum seruarunt, *τῶν αἰφρογῶν βροτων*, & *οἱ δὲ ἀνοσμήντες βροτων*. Phyloctete. & Thucyd. *τὸς βοηθῆσαι τοῖς λοκρῶν μέγλη σκερῆσσι.* Hæc admonere paucis visum, vt studiosi linguæ Græcæ scirent in hac parte sibi nequaquam versanda negligenter scripta veterū, neque adnotationibus parcendum esse. ² Præpositiuus articulus tamen adiungitur nomini *ns* interposita cōiunctione, sic *ὁδρῶν*, id est, *quidam, vnus*, itidem *ὁδρῶν*, *alter, alius*, vbi *ns* abundat, quādoquidem hæc idem valent quod *ὁδρῶν*, *ὁδρῶν*. In neutra significatione *τῶν* *ἢ* & *τῶν* *ἢ* etiam pro *cum* & *tum*, siue *partim & partim* ponuntur. ³ Præter nomina vniuersaliter negantia distributiue, quibus articulus non habet necesse adiungi, vt *ὁδρῶν ὅλης*, *nihil sanum*, *πανουργῶν γὰρ ἐπάντων*, *satietas enim est omnium*. *ὁδρῶν πάντων*, *ut patet πάντων*, neque *omnia*, neque *passim*, nec *ab omnibus*. quandoque tamen *τῶν πάντων* legimus. Numeralibus quoque iungi recusat, quod ea per se certitudinem habeant, Lucia, *τῶν πέντε δραχμῶν καὶ ὀβολῶν δύο*, pone *quinque drachmas & duos obolos*. D. Luc. *σὺν εἰσὶν ἡμῖν πλεῖον ἢ πέντε ἀρῶν καὶ δύο ἰχθύας*. Nisi cum certum numerum, siue alias prædictum indicamus. Lucian. *ἐπὶ τῶν ἐναντιωνῶν ἐπὶ ἑβελίωκα*, ad nonaginta illos annos quos vixit. ⁴ Cum Græci filium vel filiam alicuius efferre volunt, id per articulum masculinum vel femininum genitiuo patris vel matris præpositum faciunt, vt *ὁ Αἰσχυροῦ* subaudi cum articulo, vel *πατρὸς* vel *ἡδὸς* vt sensus sit, *filius Aeschyri*: sic ἢ *δῖος* filia Iouis, *ὁ Ἐπῆφους* filius Epaphi.

- 5 Ellipsis articuli huius varia est, vt τὰ τῷ φίλων, & τὰ τῷ σόχης, generalius subaudiri potest, vel substantium περιγμῶς, vel participium ὄντα. Sed nonnunquam subaudiendum est aliquid specialius, vt τὰ Ἡροδοῦ, scilicet συγγραμμῶς, Herodoti scripta. Sic apud Herod. 23. τῷ Κροίσῳ ἐπέλθει τῷ Σόλωνος, scilicet δαΐφρημα, Cræso in mentem venisse Solonis dictum. In quibusdam periphrasis quædam videtur esse: vt apud Chrysost. αὐξάνει αὐτοῖς τὰ τῷ πικρίας: & ἐν τῇ γνώμῃ τὸ τῷ δόξμας ἰσαὶ πύκνως. Ibi enim τὰ τῷ πικρίας, & τὸ τῷ δόξμας idem ferè est quod ἡ πικρία, ræpa: & ἡ δόξμας, latitia seu tranquillitas animi. Quamquam in talibus quoq; aptum intelligi substantium potest. Rursum cum legimus τὰ περὶ ἀποδοῖς, οἱ φροῦνιμοί, illic subauditur ζῶα, hic ἀνθρώποι, quæ partiui quoque efferuntur, τὰ περὶ ἀποδοῖς τῷ ζῶω, οἱ φροῦνιμοί τῷ ἀνθρώπῳ.
- 6 Collocationem articuli diligenter persecutus est Sylburgius, his ferè verbis. Substantiis nudè positus præponitur: vt Ioan. 1. αἶψα ἐξ ἀμφιβλίας τῷ ἡρώδῃ, tollens peccata mundi. In tali substantiuorum constructione sæpe cōtinuatis articulis substantiuum regens postponitur elegantius: vt Isocrat. ἐξ τῷ ἀλλων ἀτυχίας ἐπιβλήπῃ, caterorum infortunia insueri. Adiectiuis quoque præponitur, tum nominalibus, tum pronominalibus, tū participialibus, & aliis; sed ita vt cum adiectiuo suo substantia modò antecedit, modò sequatur. Antecedit enim, cum substantiuo non apponitur aliud à fronte attributum. vt, οἱ γνήσιοι φίλοι: & partiui, οἱ γνήσιοι τῷ φίλων, genuini & veri amici. Postponitur, cum substantiuum à fronte alium habet articulum: vt Isocr. τῷ ἰσίας τῷ πατρικῆς κληρονομῆν. Sic in appositione: Herod. ἰς τῷ Ὀλυμπον τῷ ὄρεϊ, in Olympum montem. In substantiui & demonstratiui copulatione, articulus præponitur substantiuo, demonstratiuo nunc præposito, nunc postposito: vt, τὰ δὲ τὰ ἴπη, & τὰ ἴπη τὰ δὲ. Sic Dionys. Hal. 201, 41. ἐπὶ αὐτῷ τῷ ἴπῳ, de ipso loco; & mox, τοῖς ἡοῖς αὐτοῖς, diis ipsis. Sic item Thucyd. πυντὶ τῷ σπαρσίμῳ: & Eschin. τῷ αἰκλῆς μῆνι πῖσις. Quantitatis tamen & qualitatis demonstratiuis præponitur interdum articulus. Dionys. Hal. 201, 17. ἐξ τοῦ μινελάδης: & 419, 33. ἐξ τοσούτης μεριάδης, tot milia. Idem 347, 15. ἐπὶ ταῖς τοιαύταις συμφοραῖς, post tales clades: & mox, ἐπὶ ταῖς τηλικαύταις διπραξίαις, post tantæ felicitates, seu tam felices rerum successus. Sic Pausan. 176, 27. ἐπὶ τῷ τῷ δὲ, ea de causa, eam ob rem. Item ἡ πῖσις Σικελία, vniversa Sicilia, apud Thucyd. Articulus cōfusus interdum multiplicatur. Paus. 275, 11. τῷ Ἰθλῶς τῷ ἀγαλμῳ τῷ Ἀλίας τῷ δόξαῳ, breuius enim & clarius ita sonat sensus, τῷ δὲ Ἀθλῶς τῷ Ἀλίας τῷ δόξαῳ ἀγαλμῳ, porro vetus Minerva Alex simulacrum.

5 Articuli præpositiuis varia ellipsis.

6 Sedes articuli in oratione.

Articulus præpositus adiectiuus.

Postponitur cū substantiuū alium habet articulū à fronte.

Articulus demonstratiuis quantitatibus & qualitatis præpositus.

Articulus confusus multiplicatus.

Sic idem 178,30. καὶ ἦκεν ἐς τὸ ἵππων τὸ δρόμον τὸ πλείων τὰς
 πόλεις, pro καὶ ἦκεν τὰς πόλεις ἐς τὸ δρόμον τὸ πλείων ἵππων, pullos
 immisit in adultorum equorum cursum; seu, pullos cum adul-
 tis equis in cursus certamen commisit. Interdum etiam regēs
 substantiuum cum suo articulo longius postponitur, vt apud
 Arist. De Anima, ἀδελφῶν ἢ καὶ τῶν κυκλῶ φεραλῶν τὸ ἕρπον ἢ
 αἰτία, sed ἕρπον causa cur calum in orbem (seu circulari motu)
 feratur, obscura est.

Substantiuum
 regens cum suo
 articulo postpo-
 situm in oratio-
 ne.

ARTICVLVS CVM

PRONOMINE.

1
 Pronomina.

2
 Nota.

PRONOMINA¹ siue primitiua sint, siue de-
 monstratiua, siue relatiua, ² non suscipiunt
 articulum, quòd ex sese satis certa sint, nisi fortè
 ad maiorem emphasim, ὁ αὐτῶν, ὁ αὐτὸς, idem. τὸν
 αὐτὸν, eundem.

Deriuatiua verò suscipiunt eo modo, quo no-
 mina adiectiua: eandem enim cum illis vim, ean-
 demque omnino constructionem habent: ὁ ἐμὸς
 οἶκος, mea domus. ἡ ἐμὰ οἰκία, mea habitatio. τὸ ἐμὸν
 οἶκημα, meum domicilium. Verùm tunc ad sequen-
 tia nomina necessariò referri intelliguntur: ὁ ἐμὸς
 οἶκος, id est, ὁ οἶκός μου: τὸ ἐμὸν οἶκημα, id est, τὸ οἶ-
 κημά μου.

Pronomen infinitum δεῖνα est capax articuli:
 ὁ δεῖνα, ἡ δεῖνα, τὸ δεῖνα: Vnde πρὸς τὸ δεῖνα dicunt
 Græci, quando significant ad quendam certum
 hominem, quem tamen non nominant. Item ὁ
 δεῖνα, καὶ ὁ δεῖνα dicitur pro, hic ἕρ ille. τὰς δεῖνα
 μισοφύλον, καὶ τὸ δεῖνα ἀνάξιον τῆς φέσκων, huic suc-
 censens, illum indignum esse dictitans. Et, τὸ δεῖνα ἡσο-
 μέν, καὶ τὸ δεῖνα αὖ, nunc in hanc, rursus in illam speciem
 transformata.

ARTICVLVS tamen pronomini possessio præponitur:
 Plato, εὐνοία γὰρ ἐστὶ τῆς ἐπῆ, Beneuolentia enim dicam tua. Eu-
 rip. τὸ μέγαν ἢ βυλαίμην αὖ ἀξιόμειρον τὸ ἐμὸν ὄρεμα, Tumulum
 autem velim honoratum meum videri. Interdum tamen non
 præponitur. Hesiod. ἐμὸς δὲ πατὴρ καὶ αὖτος, meusq; pater ἕρ tuus.

PRÆPONITUR relatiuo αὐτὸς. Ilocrat. Nicocli. νομιζέει τὸ αὐτὸς
 εἶναι

ἑνῆς ζυμίας ἀξίως τὰς συκρόπλους τῆς ἑξαμεσῆουσι, Existi-
matur eadem esse multa occultantes peccantibus. Porro huic
relatio prepositus mutat eius significationem: Nam ὁ αὐτὸς
significat idem, ἢ αὐτὴ eadem: τὸ αὐτὸ vel cōtractē τοῦτ' idem.
Sic οἱ ἄλλοι, οἱ ἔτεροι ceteri, cum ἄλλοι & ἔτεροι generalius
significet alij.

Articulus mu-
tat significatum
relatiui.

ARTICVLVS CVM

VERBO.

10 **A**RTICVLVS Genitiuus cum verbo infini-
to ponitur Græcis eo loco, quo Latini vtun-
tur Gerundiis in DIIS, addentes causa, vel gratia:
aut verbo Coniunctiuo præcedente: vt, τῷ ποιεῖν,
causa faciendi, aut, vt faceret. τῷ φαγεῖν, τῷ λέγειν. Lucæ
vlt. καὶ εἰσῆλθε τῷ μένειν σὺν αὐτοῖς, & ingressus est
15 manendi gratiâ cum illis, siue, vt maneret cum illis.
Eodem cap. οἱ ἃ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν ἐκράτηντο τῷ μὴ ὀπι-
γνῶναι αὐτὸν, oculi autem eorum tenebantur, vt non agno-
scerem ipsum.

Infinitiuo præ-
ponitur articu-
lus τῷ pro geru-
dio in DI.

10 **D**ATIVO articulo cum verbo infinito, antec-
edente præpositione ἐν, vtuntur loco Gerundio-
rum in DO: ἐν τῷ σπουδάζειν ἀποκόπτεσθαι, studendo
proficimur.

Infinitiuo præ-
ponitur ἐν τῷ
pro gerundio in
DO.

Quandoque etiam ponitur pro Genitiuo ab-
soluto, adiecto nomine Accusatiui casus, ἐν τῷ βα-
25 σιλεύειν Τραιανόν, pro βασιλεύοντι Τραιανῷ, regnante
Traiano. Sic Luc. vltim. καὶ ἐγένετο ἐν τῷ καθελθῆναι
αὐτὸν, pro καθελθέντι αὐτῷ, hoc factum est sedente eo.
Et sine præpositione ἐν æquiualeat vltimo supino,
τῷ ἑσθλαλεῖν, oratu.

Nota.

10 **A**CCVSATIVO articulo, præcedēte præpositio-
ne πρὸς, vtuntur loco gerundij in DV M, vel primi
supini: ἐρχομαι πρὸς τὸ ἑσθλαλεῖν, vado oratum, vel
ad orandum.

Infinitiuo præ-
ponitur πρὸς τὸ
pro gerundio in
DV M, vel pri-
mo supino.

35 **P**æponitur etiam commodè verbis infinitis,
quoties pro nomine sumuntur.

Infinitiuus pro
nomine.

Sumuntur autem verba infinita pro nomine,

non solum vt Latinis in Nominatiuo & Accusatiuo, sed in omni casu. In Nominatiuo, τὸ φιλοσοφεῖν καλὸν ἔστιν, philosophari res est honesta. In Genitiuo, τὸ φιλοσοφεῖν ἐδ' ἐν ἰδίῳ, nihil inuicinius quàm philosophari. In Datiuo, τὸ φιλοσοφεῖν ἐναίτιέται ἢ ἀφροδίτῃ, philosophia aduersatur Venus. In Accusatiuo, τὸ φιλοσοφεῖν καλὸν ἐστὶ λόγῳ, philosophari dicimus honestum esse.

ARTICVLVS CVM

PARTIC.

Articulus necessarius anti-
stes participio-
rum, &c.

PARTICIPIIIS necessarius est articulus, quo-
ties resoluuntur in verba: ὁρῶ τινὰ ἀνθρώπον ἢ
τὸ κωλύειν, id est, ὁς τὸ κωλύει, video quendam ho-
minem, qui haec inhiheret & impediret. ἡσάν τις οἱ δια-
σύροισ, pro οἱ δίσυρον, erant quidam qui carpebant.
θεῖ τὸ σάβανθ' αὐτῶν, oportet esse qui ea seruet. Quoties
verò non resoluuntur in verba, eo modo se ha-
bent ad articulos, quo nomina adiectiua.

CVM, præponitur articulus participiis certam vocabuli
limitationem significat: vt οἱ φεγγῆτες, ἢ qui sapiunt. & sub-
stantiue, τὸ φεγγῆσι, pro ἢ φρονήσις prudentia. 20

ARTICVLVS CVM

PRÆPOSITIONE.

Si articulus sit
antistes præposi-
tionis, &c.

SI articulus iungatur præpositioni cum suo
casu, intelligitur commodum aliquod partici-
pium: ὁ ἐν τοῖς ἑρανοῖς, nempe ὧν, aut οἰκῶν. ὁ ἐκ τῆς
ἑρανοῦ, subauditur ἐλθὼν, vel κατὰ τὴν. Sic Matth. 15.
τότε προσέρχοντ' αὐτῷ ἱεροσολύμων γραμμα-
τεῖς, tunc accesserunt ad Iesum Scribae, qui erant ab Hie-
rosolymis, siue Hierosolymitani. οἱ κατ' ἀγορὰν, qui ver-
santur in foro, hoc est, caufidici. τὰ κατ' ἀγορὰν, quae
sunt in foro, id est, res forenses. 1

Compēdia ora-
tionis notanda.

AD hanc formam compendij gratiâ vtuntur
elegantèr huiusmodi orationibus, τὸ κατ' ἐμὲ, τὸ ἐπ'
ἐμὲ, quod ad me attinet: pro quo etiam dicunt τὸ γ'
ἐμὲ, vel τὸ ἐμόν. τὸ γ' ἐπ' ἐκείνω, quantum in eo fuit. τὸ γ'
ἐφ'

ἐφ' ἡμῶν, *quantum in nobis fuit.* τὰ ἐν μέρῳ, τὰ ὅπῃ μέρες, *particularia.* τὰ μέχρι τέτε, *hactenus.* τὸ ἐντεῦθεν, *hinc.* τὸ κατ' ἑμαυτὴν μέρῳ, *quantum in me fuit, pro mea virili.* τὸ κατ' ἑσάυτῃν μέρῳ, *pro virili tua, quantum in te fuit.*

5 Quod etiam sapenumerò dicunt subaudientes præpositionem: τὸ σὺν μέρῳ, τὸ μέρῳ, τὸ ἐπ' αὐτὸν ἦκον μέρῳ, *quantum in se fuit, quantum ad se pertinebat.*

Eas etiam orationes, quas Latini dicunt, à consiliis, à libellis, à mensis, à secretis & similes secundum hanc formam, eleganter efferuntur Græcis hoc modo: οἱ πρὸς τοῖς ἀπορήτοις, οἱ ὅπῃ τῆς ἀπορήτων, *id est, οἱ τῆς ἀπορήτων προὐσάμενοι, à secretis.* οἱ πρὸς ταῖς κύλιξι, οἱ ὅπῃ τῆς κυλικῶν, *id est, οἱ τῆς κυλικῶν προὐσάμενοι, à calicibus.*

*A consiliis, &c.
Nota.*

15 Articulus tam singularis quàm pluralis, cum præpositione κατ', & nomine singulari ἑκασῷ, vel εἰς, tantundem valet, quantum nomen plurale eius casus, cuius est articulus: vt, οἱ καθ' ἑκασον, vel ὁ καθ' ἑκασον, *id est, ἑκασον, singuli,* τὰ καθ' ἑκασον, vel τὸ καθ' ἑκασον, *id est, ἑκασον, singula.* ἢ καθ' ἐκάστῳ, vel αἱ καθ' ἐκάστῳ, *id est, ἑκασαι, singula.* τῆς καθ' ἑκασον, vel τῆς καθ' ἑκασον, *id est, ἐκάσων, singularium.* τῆς καθ' ἐκάστῳ, vel τῆς καθ' ἐκάστῳ, *id est, ἐκάσων, singularium:* & in aliis casibus simili modo. Item ὁ καθ' ἓνα, vel 25 οἱ καθ' ἓνα, *singuli.* τὸ καθ' ἓν, vel τὰ καθ' ἓν, *singula.* ἢ κατ' ἓνας, vel αἱ κατ' ἓνας, *singula:* similiter in aliis casibus.

Nota de articulo.

Articulus pluralis numeri cum præpositione πρὸς vel ἀμφὶ, aut simili, & nomine proprio, tantundem valet, quantum nomen proprium Atticis. Chrysoftom. οἱ πρὸς Παῦλον καὶ Πέτρον, *id est, Paulus & Petrus.* τοῖς πρὸς τὸν Ἀλέξανδρον, *pro πρὸς Ἀλεξάνδρον.* οἱ πρὸς Πλάτωνα, *pro Πλάτων.* εἰς τὰς ἀμφὶ τὸν Ζήνωνα, *pro εἰς τὸν Ζήνωνα.* οἱ ἀμφὶ τὸν Σωκράτην, *pro ὁ Σωκράτης.*

*πρὸς & ἀμφὶ
precedente articulo.*

Quoniam antè hic sermo sub voce plurali singulari significat, fit vt possit adiungi verbo singulari quidem figuratè: οἱ ἀμφὶ Σωκράτην ἔλεγε, *So-*

Nota.

crates dicebat. Plurali verò simpliciter, οἱ ἀμφὶ Σωκράτων ἐλιγον, Socrates dicebat.

Nota.

ALIQUANDO tamen accipitur non modò pro homine, sed etiam pro eius comitatu, vel sodalitate: οἱ περὶ Σωκράτων, id est, Socrates & tota quae apud ipsum est sodalitas.

1 ¹ SIC οἱ περὶ ἡμῶν, scilicet γερνότες, qui ante nos fuerunt, maiores nostri: οἱ μετ' ἡμῶν, scilicet ἐσόμενοι, qui post nos erunt, posterì nostri: οἱ μετ' Ἀχιλλέως, scilicet ὄντες, qui cum Achille sunt, Achillis socij: οἱ ἐν τῷ πελάγῳ, scilicet ὄντες, qui in censu sunt, potentiores: οἱ ἐν τῷ ἀγρῷ, scilicet ἀγροῦντες, qui in agro degunt, agrestes, rustici. Sic οἱ μετ' ἀρχόντων, qui versantur in foro, forenses: οἱ περὶ τῶν ἱερῶν, qui administrant sacra, sacerdotes. ² Formulas per ἀμφὶ & περὶ, iisdem Latini imitantur. Terent. Quae circum illam erant ancilla. Aemilius Prob. Qui circum Antigonom erant. ³ οἱ περὶ Πλάτωνος, Platonis sectatores: vt οἱ ἀμφὶ Ἰορφέως, sectatores Orphei. οἱ δὲ Πλάτωνος, qui sunt à Platone, vt Cic. quoque loquitur in Orat. pro Mur. & Virg. Aen. i. tum Belus & omnes à Belo, scilicet orti; seu, qui post Belum fuerunt. item οἱ δὲ Βελῶν apud Appianum, qui sunt de Senatu, senatorij ordinis homines. Item οἱ περὶ ἀνδρῶν, scilicet ἀνδρῶντες, qui ex parte virorum nobis sunt propinqui, qui ex parte virorum nos attingunt. at οἱ περὶ τῶν κύλικων, scilicet ὄντες, qui sunt ad pocula, praefecti poculis, pocillatores. Haec Latini quoque sic efferunt interdum. Sueton. in Claudio, Super hos Polybium à studiis, Narcissum ab epistolis, & Pallanem à rationibus. Idem addito substantiuo in Caesare dicit, Philomenem à manu seruum: itidemque Cic. ad Att. Pollucem seruum à pedibus Romam misi.

ARTICVLVS CVM

ADVERBIO.

Articulus praefixus aduerbio.

ADVERBIO additus articulus vim habet Anominis adiectiu: Mar. 4. ἐνεύοις ἢ τοῖς ἐξω ἐν τῷ ἄβυσσῳ ταῖς πάλαι, illis autem exteris omnia sunt in parabolis. Iob 1. περὶ φραζῶν τὰ ἐσω ἀπὸ καὶ τὰ ἐξω, vallaſti interiora eius, & exteriora. Ioan. 4. ὑμεῖς ἐκ τοῦ κάτω ἐστε, ἐγὼ ἐκ τοῦ ἄνω εἰμι, ego è supernis sion, vos ab inferis estis. τὸ νῦν, in praesentia. τὰ ἐν ἄδ' α, ea quae apud inferos.

ARTICVLI etiam temerè aduerbiis, & quorum est 40 aduer

καὶ ὁ νῦν πέντης, ὃ ἔστιν ὅ βελδυσάμχος, τι πρὸ ἀγγυῶς
 4 ἔτω λήχνης, μετ' ὀλίγον ἀπασιζηλωτός, καὶ ἐπίφθορος ἔστι, &c.

Articulus sup-
 primitur Atti-
 cis.

Rufus Atticorum est articulum suppressere:

ἔτω δὲ λέξις ἔστιν ὡς καὶ ἀκοντίω ὑπερέχειν, pro ὡς
 καὶ πρὸ ἀκοντίω ὑπερέχειν. Id quod frequenter fa-
 ciunt in nominibus propriis: φιλιππός ἔστιν, pro
 ὁ φιλιππός ἔστιν.

Fit & quandoque in participiis, δὲ τί ἦτον με-
 θύσκον, ἔστιν μεγάλας κωθωνίζομενοι, pro οἱ κωθωνίζομενοι.

Interdum autem nusquam suppressunt, sed
 singulis dictionibus addunt suum articulum. In-
 terdum verò partim suppressunt, & partim non,
 prout postulat oratio.

APPENDIX III.

Articuli in di-
 visionibus.

HABENT in super locum articuli in diuisionibus,
 adiuncta Coniunctione ἢ & καὶ, per omnes
 casus. Per nominatiuum, ἀνθρώποι οἱ μὲν ἦδη εἰσέτερε-
 χον, οἱ δὲ παρεκδιόζοντο, homines alij quidem iam incur-
 sabant, alij verò apparabant. Per Genitiuum, τῶν ἀν-
 θρώπων οἱ μὲν Ἕλληες, οἱ δὲ βάρβαροι, hominū alij quidem
 Graeci, alij verò Barbari. Per Datiuum, ἀρεταῖς ἔστιν μὲν
 ἐναντιῶται Ἀφροδίτη, ἔστιν ἡ μίθη, virtutibus quibusdam
 quidem aduersatur Venus, aliis verò ebrietas. Per Accu-
 latiuum, ἐπαινήσας τὸς μὲν ἔλαβον, τὸς δὲ λαβεῖν ἐδ αὐτῶς
 ἠδὲ κήρυκας, duces alios quidem ceperunt, alios verò capere
 haudquaquam potuerunt.

In quibus sumuntur etiam quandoque aduer-
 bialiter pro partim, partim: vel tum, tum: vel si-
 mul geminatum, τῶν ἀνθρώπων γένος, τῆ μὲν ἀγα-
 θόν, τῆ δὲ φαῦλον, humanum genus partim quidem bonum,
 partim verò malum. ἐθεράπευσεν ὁ Χριστὸς τὸ μὲν σώ-
 ματι, τὸ δὲ ψυχῆ κάμνοντες, Christus curauit laborantes
 tum corpore, tum anima: vel simul corpore, simul anima.

Refertur autem in his diuisionibus, ὁ μὲν, pro-
 priè ad proximum, & ὁ δὲ, ad remotius, sicut
 Latini hic & ille.

Fit etiam nonnunquā, vt in diuisionibus loco
 articuli præpositiui ponatur subiunctiuus. Ad
 Rom. 15. ὁς μὲν πιστεύει φανεῖν πάντας, ὁς ἢ ἀθενῶν λάρ-
 χανα ἰδίῃ, alius quidem credit se vefci quibusuis, alius
 5 verò infirmus oleribus vefcitur. Rurſus eodem cap. ὁς
 μὲν κείνῃ ἡμέρᾳ παρ' ἡμέραν, ὁς ἢ κείνῃ πᾶσαν ἡμέραν, hic
 quidem iudicat aliquid interesse inter diem & diem, ille
 verò idem ſentit de quouis die. Vnde ſumūtur articuli
 nonnunquam pro Pronominibus demonſtrati-
 10 uis, τὸν pro τῶτον, τὴν pro ταύτην, vt ὁ γὰρ ἦλθε θοῶς ὄν-
 τῆς ἀρχαίων, ibi δ', pro οὗτος ponitur: id quod crebrū
 eſt adiectis Coniunctionibus δέ, γάρ, ὅδε, ἠδέ, τὸδε,
 ἄρα, ἢ γάρ, τό γάρ, pro οὗτος, αὐτῆ, τούτου, hic, hæc, hoc.

ὁς ſubiunctiuus
 articulus in di-
 uisionibus.

5

Articulus pro
 demonſtratio
 pronomine.

6

Itidem in reliquis caſibus, τῶδε, τῆδε, τόνδε, huius,
 15 huic, hunc. τὸν δ' ἀπαμειβόμενον ἀποσέειν πῶδας ὠκῆς
 Ἀχιλλεύς, pro τούτου: idque in compositione. Verūm
 extra compositionem ὁ δέ, ponitur pro οὗτος δέ.

ὁ δέ pro ἑτοσ δέ.

Dicitur etiam ὁδέ τις oxytonum, pro ὁδέ, alter,
 alius: ſicut ὁμίλις, pro ὁ μὲν, vnus. In quibus τις
 20 abundat, ornatus gratiā. Sed ὁδέ τις grauitonum
 ponitur pro οὗτος, hic. Cæterū philoſophis τὸδε τις
 vocatur Subſtantia.

Capiuntur & articuli pro nominibus interro-
 gatiuis, τίς pro τίς, 7 cui? Et pro infinitis, εἶτα, pro
 25 εἴτῃ, ſi cui.

Nota.

7

APPENDIX IIII.

Vt vntur præterea articulis vnā cum ſuis
 nominibus aduerbiorum loco; τὸ μέγιστον, ad ſum-
 30 mum. τὸ ἐλάχιστον, ad minimum. τὸ ὑστάτον, poſtremum.
 τὸ πλεῖστον, frequentiffimè. Sicut Terent. in Phor.

Articulus cum
 ſuo nomine pro
 aduerbio.

Vbi plurimum eſt.

Dixit pro, vbi frequentiffimè eſt. Significat etiam ad
 ſummum. τὸ πρῶτον, τὰ πρῶτα, primum. τὸ ταχίστου,
 quamprimum. τὸ ἀρχαῖον, principio, à prima etate. τὸ
 35 ἀλλως, fruſtrā. τ' ἄλλα, cæterum. τὸ ἕκον, pro vili, quan-
 tum poſſibile eſt.

- 1 ¹ LICET hic adscribere illud Polyb. ἐὰν ἀφίλη τις τὸ
 Διὸς π. καὶ παῖς, καὶ τὸν ἄλλο ἐπιπέμπῃ, καὶ τὸ παραχρῆν πότερον
 διλογῶν ἐχθρὸν τὸ τέλος, καὶ κελευσέντων ἐδὲν ἀφίλη τὸ παρῆται, Si
 sustulerit quis illud propter quid & quomodo, & cuius gratia
 factum sit, & quod factum est, utrum probabilem finem habeat, 5
 reliquum nihil profuerit omnino. ² Neutri generis articulus

Neutri generis articulus absolute vocibus prapponitur. prapponitur quibuscunque vocibus absolute captis. Aristot.
 de Gener. animal. ἀσπερ μὲν καὶ Πάϊς υἱὸς γυνῆ, Quemadmodum
 postquam PVER aliquis esse desierit, sit vir. Idem, Analyt. pr.
 μὴ ἀσπερ οὖτος καὶ Πάϊων, Nisi adiecerit vocabulum ΟΜΝΕΜ. 10

- 3 ³ Quomodo pleraque vacant adiectiva. Hesiod. ἐδὲ πατρὸς
 παῖδ' ὅσων ὁμοῖον, ἐδὲ καὶ παῖδ' ὅσων, Neque pater filii similis, neque
 quid filij. Lucian. ὡς ἐλπίσται ἡμεῖς ἡλίκα, Ut sperarent mira
 quantæ: Hic π & ἡλίκα vacat. 4 Imo idem interdum venustè

Articulus neutri generis duplicatus. duplicatur, ita ut prior totum attributum spectet, posterior 15
 partem eius. Aristot. 1. de Cælo. cap. 2. ἀλλὰ μὲν καὶ τὸ τὸ ἀπ-
 πειν, καὶ τὸ ἀπείρον ἀπείρον ἐχθρὸν κίνησιν, Verum enimvero hoc quoque,
 absurdum est, quod infinitum habeat motum inordinatum. Sic
 Alex. Aphrod. ἀσπερ δὲ καὶ καὶ ἄλλων πινῶν ἀσπερ το τὸ ἴδιον ἐρεῖν
 ἀπὸ δὲ δέου, Indigebit etiã aliis quibusdam, ad id ut opus suum 20
 absoluat. 5 Et contra prappositivus pro relatio ὅς. Herodot.

- 5 in Euterpe ὅσ' ἔπειτα αὐτῆς βασιλεύσουσι Ὄργη καὶ Ὀσίριον παῖδά, καὶ
 Ἀπόλλωνα ἑλλήνων ὀνομαζέσσι, Postremo eius regnum tenuisse
 Arium Osiris filium, quem Apollinem Græci nominant. Hic τοι
 est pro ὄν: Et verbo mutato in participium, ut dicitur in 25
 6 articulo postpositivus. 6 Homer. ἰλ. v. Ζεὺς δ' ἀετῶν ἀνδρῶσιν
 ὀφθαδεῖται μινύθειτε. Ὀπίσσω καὶ ἐθέληται ὁ γὰρ κλέροσος ἀπάντων.
 Iupiter verò virtutem viris auget, & minuit ἧ.

Quomodocumque voluerit. Ille enim est validissimus omnium.
 Herodorus in Clione ἐδὲ εἰς ἄτω ἰουόσος ἐστίν, ὁ πάλαιον ἀσπερ εἰ- 30
 ρεύσας ἀερίσται, ἐν τῷ γὰρ τῆ οἱ παῖδες τὰς πατέρους γάμψισι, ἐνδὲ
 τὰ οἱ πατέρους τὰς παῖδας, Nullus adeo inconsideratus est qui
 bellum pro pace eligat, in hac enim liberi parentes sepeliunt, in
 illo autem parentes liberos. Hic enim ὁ est pro ὅς qui, item τῆ
 pro τῶν τῆ hac. & τὰ pro ἐκείνῳ illo. Item pro ποσῶν tanto. 35
 Iliad. θ.

- τὰ κρείσσαν μὲν Ζεὺς ποσῶν ἀλυμνητόν
 Tanto præstantior est quidem Iupiter fluvius in mare fluētib.
 7 ⁷ Lucian. τὰ ἀσπερ δ' ἐν ἀλάγα, Quomodo verò immutata est? 40
 Item, τὰ τὸ τὸ ἐχθρὸν πικρῶσιν, Quo id potes conijcere. Et pro
 Infinito πῶς πῶ. Xenoph. λέω τε τὸ π ἰσχυρῶσιν, Et si cui
 quid pollicentur. Sophoc. εἰ φῶσιν ἔ γλώσσωσιν ἐγκλίσεισιν ἐχθρῶν
 metus alicuius gratia linguam inclusam habent. Ponitur
 quoque articulus pro substantivus: ut Eurip. τὸ τὸ τῶν ἀφαι-
 ρῆσι οἱ ἀσπερ οὖτος X: fortuna incertum quorsum sit evasura. Sic 45

Articulus pro substantivus.

ἢ τὸ Διογῆνος πρὸς Ἀλεξάνδρον, illud Diogenis ad Alexandrum.
Sed hic ellipsin esse substantiui libentius dicerem, ut fufius
suprà dictum est.

SYNTAXIS ARTICVLORVM

SVBIVNCTIVORVM.

ARTICVLVS subiunctiuus ¹ præponitur huic
indefinito nomini τῆς inclinatio: vt, ὅς τις, *Nota ὅς τις.*
quicumque. Quod etiam fit nonnunquam antece-
dente nomine, πᾶν: πᾶν ὅς τις, quodcumque. πᾶς ὅς τις, *Præponitur in-*
quibus, quicumque. Et id quidem in singulari, sed non *finito τῆς.*
in plurali. Non enim dicimus, πᾶντες οἱ τῆς, sed *πᾶν ὅς τις.*
πᾶντες ὅς τις. Fit etiam præcedentibus negationibus, *πᾶντες ὅς τις.*
ὅς τις ὅς τις, nullus. ὅς τις ὅς τις, nullius. ὅς τις ὅς τις, *ὅς τις ὅς τις.*
nullam: & ita per alios casus.

Et subiungitur interdum ἔν: vt ὅς τις ἔν, μήδ' *Nota ὅς τις ἔν.*
ὅς τις ἔν, nullus. & ὅς τις ἔν, aliquis. ἔν, *ὅς τις ἔν.*
alicuius. & sic in aliis casibus. Dicitur etiam, ἔν, & ὅς τις ἔν,
pro ἔν, & ὅς τις ἔν.

Præponitur etiam Coniunctioni πρὶ, ὅς πρὶ: & *Præponitur Con-*
γι, ὅς γι: & πρὶ, ὅς πρὶ: & δὴ, ὅς δὴ: & ἄτ, ὅς ἄτ. *iunctioni.*
Poëtæ etiam, ὅς πρὶ, & ὅς πρὶ dicunt.

CVM verò quis vult significare, se ignorare,
etiam ποῖς annectit post τῆς, & post δὴ. ὅς τις ποῖς *ὅς τις ποῖς.*
ὅς τις ποῖς; quis nam erat ille? ὅς τις ποῖς & ἄδὴ ποῖς,
quoduis, queniis.

Sæpenumerò non ad casum, quem exigit ver- *Refertur ad ca-*
bum sequens redditur articulus subiunctiuus, *sium verò præ-*
sed ad eum, quem postulat præcedens, licet ab eo *cedentis.*
fit alienus: δὲ πλάτω ὡς ἔχω ἀγαθῶν, pro ἄ ἔχω, fruor
bonis qua habeo. ἔχω βιβλίοις, utor libris quos
habeo.

Hinc sunt illa, ἀνδρὶ οἷοι, ἀνδρὰ οἷον τε.

Sic Virgilius,

Vitem quam statuo, vestra est.

Et Terent.

Populo ut placerent, quas fecisset fabulas.

*Ponitur sine suo
antecedente.*

Et ponitur plerumque sine suo antecedente:
ἐξ ὧν ἐπιμύσας ὀπισθολῶν, ἔμαθον, id est, ἐκ τέτων, ἀς ἐπιμύ-
σας, ὀπισθολῶν. ὧν ἔπαθεν ὀργῶν ἔχη, id est, ἐκ τέτων, ἀ
ἔπαθεν ὀργῶν ἔχη. Sic 2. ad Corinth. 12. μή τις εἰς
ἐμὲ λογισθῆ, ὑπὲρ ὃ βλέπει με, *ne quis existimet, supra 5*
id quod videt esse me.

Quod etiam fit in relatio nominis, *ᾧ εἶ οἶον γρη*
ἔη) ἢ ἀνδρα ἀγαθόν, id est, ᾧ εἶ τοῖσ' τοῖσ' οἶον γρη ἔη) ἀνδρα
ἀγαθόν. μακαρίζω τε, οἷα ἔργα ἐποίησας, id est, μακαρίζω
σε ὅσα τοιοῦτ' ἔργα, ἀ ἐποίησας. 10

*Anomaliz nu-
meri.*

Refertur articulus subiunctivus interdum sin-
gulariter ad verbum plurale: ἀνθρώπους τίνωμι,
οἷσις κ' ἐπίορκον ὁμῶση, *homines puniunt, quisquis falsum*
iuramentum iuraverit. Interdum verò econtrariò,
ad verbum singulare inuenitur reddi pluraliter: 15
μή τις ἀγαθῶν ἐνθάδ' ἐπέλθη βασιλεύσῃ, *ei tē moi ἀπὸ*
βασιλᾶς βασιλεύσῃ, ne quisquam Græcorum huc venerit con-
sultor, qui mihi semper consilia consulunt. 2

*ὅς respondet in-
terrogationi τίς.*

Per articulum subiunctivum respondetur huic
interrogationi τίς. τίς ἐποίησεν Ὀδύσειαν; ὅς καὶ πῶ 20
Ἰλιάδα ἐποίησε, *quis fecit Odysseam? qui & Iliada fecit.*
Vel sine verbo, τίς ἐποίησεν Ὀδύσειαν; ὅς καὶ πῶ Ἰλιά-
δα, *quis fecit Odysseam? qui & Iliada.*

Nota.

ΠΟΤΕSΤ etiam huiusmodi responsio fieri per
articulum præpositivum, si verbum mutetur in 25
suum participium: τίς ἐποίησε πῶ Ὀδύσειαν; ὃ καὶ πῶ
Ἰλιάδα ποιήσας, τίς ἀνήγαγε Κέρβερον; ὃ καὶ ἢ λέοντα ἀνε-
λῶν, *quis eduxit Cerberum? id qui & leonem interfecit.*

*Præpositivus
pro subiunctivo
articulo.*

PASSIM etiam ponitur articulus præpositivus
loco postpositivi, verbo mutato in participium. 30
Σωκράτης ὃ πολλὰ πεποιήκει ἀγαθὰ, *pro Σωκράτης, ὅς*
πολλὰ πεποιήκει ἀγαθὰ, Socrates qui multa fecit bona.

*ὅσος ἢ ὁπόσος
ἢ articulo sub-
iunctivo.*

Ponuntur etiam loco articulorum subiuncti-
vorum hæc dictiones ὅσος & ὁπόσος, in omni numero
& casu. Lucian. εἰ τὰ ἐν τῇ γῆ λέγω, ὁπόσ' τὸς ἀνθρώ- 35
πος πείθει, id est, ἀ τὸς ἀνθρώπος πείθει, *non dico ea*
quia

que in terris aguntur, que tu persuades hominibus. Hinc fit, quod πάντες ὅσι dicitur pro πάντες οἱ τινες, omnes πάντες ὅσι. qui. πάντες μὲν, ὅσα, omnia que.

- Articulus subiunctiuus ἢ sumitur nonnunquā aduerbialiter, pro, eo modo, ea ratione, & respondet aduerbio πῶς, quomodo, qua ratione. Respondet etiam ταύτη, accepto aduerbij vice, pro eatenus, eò, ea ratione. ταύτη ἀδλιώτερον, ἢ πλεσιώτερον, eatenus, vel eo inferior, quò vel quatenus opulentior. Capitur interdum pro ὡς: ἢ ὅς δοκεῖ, pro ὡς ὅς δοκεῖ, ut tibi visum fuerit. Significat etiam ex quo, quocirca, ἢ καὶ δὴ λόγον ἔσιν, ex quo manifestum est. Capitur etiam aduerbij loco, pro, vbi, ἢ ἀνὰ θελήσας ἐκλεονόν σε τὴν χεῖρα, vbi velis, extende manum tuam.

Articulus ἢ sumitur aduerbialiter.

Respondet ταύτη.

Capitur pro ὡς.

ἢ loco aduerbij.

3

- ¹ RELATIVVM Græcis est ὅς ἢ ὃ, ut Latinis, qui, que, quod. Isocrat. ἀ ποιεῖν ἀνεργον, ταῦτα νεμεζε, μήτε λίγη ἐπισημαλον, Que facere turpe, hac puta nequa dicere esse pulchrum. Et cum antecedente conuenit in genere numero & casu: ut verò Latine, sic Græcè primum relatiuum conuenit elegantè, duorum substantiuorū genere differentium posteriori, Plato λόγοι μὲν ἐν ἐκάστῃς ἡμῶν εἰσιν, ὡς ἐλπίδους ἀνομαζομεθα, Rationes quidem in singulis nostrum sunt quas spes appellamus. Et quamuis naturæ ordine sequatur, non ineleganter tamē interdum præmittitur. Demolth. χεῖρ μὲν Διὶ ἐστὶν ἡ Διοπίθης

3

1

- πρόσται τῆ πόλῃ δυνάμει καὶ ἀποδοῦσεν, ταῦ τῶν βασιλευσιν καὶ ἀγαθῶν προσεῖδεν, ibi enim naturæ ordo postulabat talem fertum ἢ βασιλ. ταῦ τῶν τῶν ἡμῶν Διοπ. id est, oportet me Hercule non inuidiosè perstringere ac conuellere vires quas Diopithes vrbī adstruere nititur. Sic Cicero, ut quam possessionem habet in agro Volaterrano eam. Idem præpositioni postponi cum soleat, quandoque præponitur: Aristot. Polit. 2. ἀπὸ τοῦ ἢ τὸ ἐπισημαλον φῦσι: ἢς ὡς τῶν ἀνομαζομεθα εἰ ποικίλοι ἔσονται. Idem sibi antecedens interdum postponit: casu eiusdem ad suum casum conformato. Theophrast. δὲ τὸ ἀνομαζομεθα ἐν οἷς ἐστὶν κληῖς, pro ἀπὸ ἀνομαζομεθα ἐν οἷς, à floribus & aliis in quibus est dulcedo. Idem eiecto nonnunquam antecedente, eiusdem casum sibi vsurpat. Dionys. Halic. πενήντα σταδῶν ἀπὸ τῆς πόλεως ἐστὶν ἡ κληῖς, pro δὲ τῆς πόλεως ἐστὶν ἡ κληῖς, triginta stadiis aberat ab eo loco in quo clades accepta erat. Aristot. ἀνομαζομεθα τῶν ἀνομαζομεθα ἢ ἀνομαζομεθα, pro ἀνομαζομεθα τῶν ἀνομαζομεθα, per commutationem aliquid accipiens pro eo quod dimittit. adde

Articulus præpositus præpositioni.

Præponitur aliquando antecedenti.

Vsurpat casum antecedentis eo eiecto.

i φ

ἰφ' ᾧτε, pro ἰπὶ τῆσδε ᾧτε, ea conditione ut. Sic Terent. *Restitue in quem me accepisti locum*, pro, restitue me in locum in quo me accepisti. & Cic. *Recipe te ad nos, ad quod tempus confirmasti*, pro, ad id tempus quod confirm. seu, eo tempore quo te vent. conf. quib. addi potest ex Virg. *Æn. 7. ad muros quā* 5
dicitur urbem Acrifoneis Danae fundasse puellis; pro, ad muros eius urbis quam Danae. Hanc brachylogiam volūt esse Atticam. Sed inveniuntur etiā communis Syntaxeas exempla; in quibus scilicet antecedente suo loco posito, relativi casus respondet sequenti. Dionys. Hal. 454. πῶς ἄλλα ὅσων ἰδὲ 10
τῆσδε. Idem, 485. γὰρ ἐν οὐδὲν τῶν πρῶτων ἢ μετῴρων. & 497. πᾶσι τῶν νόμων οὓς ἐσθλὰς οἱ δὲ μακροὶ γερῶνται. itidemque

Brachylogia Attica.

2 apud Aristot. & alios. 2 Genus quoque sæpe ad intellectum conformatur. Aristot. Rhet. 32, 12. ὁμοίως δὲ δὲ πρὸς πῶς, quod, id est, que ratio. Sæpe genus conformatur cum sequenti sub-

3 *Articulus inseruit periphrasticis formulis.*

stantiuo. 3 Adhæc articulus postpositivus periphrasticis etiam formulis inseruit. Plato *Minoë, σὺν ἔστιν εἰπὼς ἀπίστον* 15
τῶν συμποσίων ἢ Κερῆτες. ibi enim σὺν ἔστιν εἰπὼς periphrastice vsurpatum pro ἔστιν nulli. ut apud Horat. quoque, *Sunt qui non habeant, est qui non curet habere*; pro, quidam non ha-

Sumitur pro ε-

20 *βεν, quidam habere negligunt.* Vsurpatur etiam pro demonstrativis pronomibus, id est, pro ἔτῳ & οὕτω. Herodotus, *εἰς ἔτερον γὰρ τῆσδε ἰδὼν ἕρξαι γὰρ ἔστιν, Πλάσιον δὲ ἀσιόη* 25
μὲν δὲ ἄμφορα ἢ εὐφραδία, In alterum enim quis intuitus opere carens. Diuitem ille properat quidem arare atque plantare. Polyb. 5. τὸ μέγιστον, ἐν οἷσιν μὲν τε πλεῖστον ἐστὶ τὸ πρῶτον τῶν 30
πεπρωμένων, ἐν οἷσιν δὲ αὐτοτελής ἢ νίκη γίνεται τῶν ἡγεμονίων, *Quod maximum est, in his quidem est plurimum actionis subditorum,*

Articulus pro interrogatio nis,

in illis verò perfecta victoria ducum. Et pro interrogatiuo 35
tis quis, pro infinito tis aliquis. Porro & qualitates relativiū;

οἷσιν Attica breuitati inseruit et sumitur pro possibilis.

οἷσιν Atticæ brachylogiæ & ipsum aliquando inseruit, Herodot. *οἷσιν ἐστὶν ἰσχυρὸς*, id est, τοῖσιν ὅσιν ᾧσιν ἐστὶν ἰσχυρὸς, tali qui posset perpendere. Inde plerumq; vsurpatur pro δυνατός 40
potis, possibilis. Sic οἷσιν, pro τῶσιν οἷσιν αὐτῶν; & οἷσιν pro ἐπιτοῖσιν. & consimilia. 35

1 SYNTAXIS PRÆPOSITIONVM.

E N.

2.

N gaudet Dativus: ἐν ἡλικίᾳ, ἐν ἀμύῃ, ἐν αἰσῇ, in ipso ætatis flore, in robore ætatis. ἐν γαστρὶ ἔχειν, ferre uterum, pregnantem 40
esse. ἐν καλάσιν, commodè, honestum. ἐν καλλίστοις, commodissimum. ἐν παιδί, in pueritia. ἐν παιδοστροφίᾳ, in scho 40

schola. ἐν ὄργῃ ἤδη, offendisse.

HVIUSMODI VERÒ, ἐν ἀδύ, in Plutonis. ἐν διδασκαλίᾳ, ἐν ἀδύ. λῆ, in præceptoris, per defectum dicuntur: subauditur enim Datiuus δίκω, τόπω, vel alius quispiam, quem postulat oratio.

Quandoque etiam capitur vnà cum suo casu, aduerbij loco: ἐν οἷς, quamobrem. ἐν διεξίτῃ, ἐν ἀειεργῇ, quemadmodum Latini dicunt aduerbialiter, sedere dextrâ, vel sinistrâ, ἐν μέρῃ, vicissim, sigillatim. 10 ἐν δίοσι, opportunè. ἐν ἀκαρῆ, subito, momento. ἐν βραχέι, paucis, in summa. ἐν κύκλῳ, circum circa, undique, in uniuersum, nullo prætermisso. ἐν ὀλίγῳ, summatim. ἐν ἀεὶ ἄκρυτος, latenter. ἐν παρόδῳ, obiter. ἐν τέτῳ, interea. ἐν τῷ παραλίῳ, ἐν τῷ ἀεὶ ἄκρυτος, id est, ἐν τῷ παρόσι, impre- 15 sentiarum. ἐν κύτῃ, ἐν ῥῆ, ad cutem, ad vinum, propè. ἐν ᾧ, quando. 2

Præpositionum aliæ cum vno, aliæ cum duobus, aliæ cum omnibus tribus obliquis construuntur: significatione multiplici: quippe quæ aliàs loci aut temporis, aliàs causæ, 20 modi, aut alius circumstantiæ notationem habent. Genitiuo tantum seruiunt duæ monosyllabæ ἐα vel ἐξ & ἐσ: Duæ disyllabæ ἰωτι & λῆτι. Datiuo tantum seruiunt duæ, ἐν & σὺν. Accusatiuo tantum duæ εἰς vel εἰς & ἰνώ. Cùm duobus obliquis construuntur, genitiuo scilicet & accusatiuo, quinque 25 ἰωτι, μῆτι, ἀσφ, κῆτι, περὶ. Denique tribus seruiunt obliquis, genitiuo, datiuo & accusatiuo itidem quinque ἀμφι, ἐπι, ὑπὸ, περὶ, ὡς. Has VARENNIVS non regiminis ordinem sed syllabarum numerum intuitus, singularim persequitur: Verum cùm præpositiones duas non excedant syllabas, 30 enumeratis monosyllabis, Disyllabas primum quæ in α, desinunt quinque ἰνώ, κῆτι, ἀσφ, μῆτι, περὶ; Deinde quæ in ι, quatuor ἀμφι, ἐπι, περὶ, ἀμφι. Tertio quæ in ο duas ἐπὶ & ὑπὸ, Denique in ε vnam ἰωτι disponit. Compendiosam vero hanc caluum methodum post Ramum sequutus est Syl- 35 burgius. 2 Significat etiam, cum. Xenoph. ἐν πέλταις κ; ἀσπί- ταις, cum peltis & iaculis. Inter: Theoc.

λυκίδε φίλε φαύλυ πάντες
ἰμῶν σου κλέων μὲν ἰωτιάζον ἔν τενομιῶσι
ἔν τε ἀμνητέοσι.

40 O Lycida amice, aiunt te omnes,

Esse fistulatores eximium & in pastoribus

2
1
Præpositionum
constructio.

Numerus præ-
positionum.

Præpositionum
dispositio.

2
ἐν pro cum.
ἐν pro inter.

Et in messoribus.

Vbi *ἐν* significat *inter*, vt Latine *in oratoribus*, id est, *inter*

oratores. Sic *ἐν* *ἐν μελίτῳ* asinus *inter* apes. PRO: in æsti-

matione: vt *ἐν μὲν τιθέντι* pro *nihilō habere*. Interdum in

versione Latina non exprimitur, imo profus abundat, In-

terdum redditur participio aut nomine vt *ἐν ὀργῇ εἶναι* in-

uisum esse, *ἐν καλῷ εἶναι*, honestum esse. Ponitur etiam pro *eis*

Xenoph. *ἐλθοι ἐν τῇ Εὐχάδι* veniret in Graciam. Cum articulo

est pro Nomine, *ὅ ἐν τοῖς ἄστροις*, celestis, vel qui est in caelis.

In compositione variè exprimitur, vt *ἐχχῆ* non tantum 10

manus iniicio, sed & aggredior. Poëticè *ἐν* & interdum *ἐν*

pro *ἐν* prout tulerit metrum. Doricè accusatiuo seruire scri-

bis Eustathius.

ΕΙΣ.

eis.

ΕΙΣ Communiter, *eis* Atticè, semper Accusa-

tio constructur: *ποσειδάων ἐς αὐτὸν*, periculum sui

facere. *ἐς τὸ ἔχθρον*, ad summum discrimen. *ἐς τετάρτῳ*,

die quarto. *ἐς πέμπτῳ*, die quinto. *ἐς τὸ μπάλιον*, in con-

trarium. *ἐς τὸ ὀκτεῖον μέρη*, pro virili. *ἐς νεώτῃ*, in fu-

turum, in sequentem annum: & deinceps aduerbiali-

ter *ἐς κούρας*, ad coruos.

CÆTERVM *ἐς ἀδ' α*, *ἐς δὲ ἀσνάλη*, defectiuè

dicuntur, quemadmodum de *ἐν* præpositione di-

ctum est. Quomodo & Terent. in Adolph.

Vbi ad Diana perueneris.

In rebus quidem inanimatis maximè vten-

dum est *eis*. In rebus verò animatis *πρὸς*: *πρὸς ὄραμα*

ἐς ἀγορὰν, eo in forum. *πέμπω χροῖον πρὸς σε*, mitto

aurum ad te.

Etiam *eis* vtimur in laudem & relationem: 20

ἀνέρχομαι ἐς ἀρχόντῃ, reuertit ad prætorem. *ὕμνος ἐς*

Ἀπόλλωνῃ, hymnos in laudem Apollinis. *πρὸς* verò, vbi

significabimus aduersari, *πολεμεί πρὸς ὁμοίους*, bel-

ligeratur aduersus finitimos. In qua significatione

inuenitur quandoque & *ἐς*: *ἡγεμονίαν ἐς ἡμῶς*, 30

in grati fuerunt in nos.

Quandoque significat vsque, *ἐς ἡμῶς*, vsque ad

atatem meam. Quandoque, *ἐς τὰς Μαιῶνας*,

apud

apud

Hispane. *Pro*, *PRO*. *Pro*, *PRO*. *Pro*, *PRO*.

ἐν abundans.

ἐν redditū par-

ticipio aut no-

mine.

ἐν cum articulo

pro nomine.

ἐν incōpositione.

ἐν *ἐν* *ἐν* pro *ἐν*.

ἐν Doricè cum

accusatiuo.

eis exponitur

ablatiuo.

+ *Ego* uenit *eis* in.

ram. *luxa* meam, *pro*

priam substantiam

Hispane. *bagun* *pro*

libelade *pro*. *lucra*

lucra *pro*: *ad* *domes*

ticam *partem*.

eis *ἐν* *πρὸς* dis-

ferunt.

eis ad.

eis aduersus.

eis usque.

eis apud.

apud Macedones. Quandoque circiter, εἰς ἄνδρας *Circiter.*
 διακοσίους, *circiter ducentos viros.* Quandoque ob, εἰς *Ob.*
 δυσχέρειαν λοιδορεῖν, *ob ignobilitatem conuictuari.*

Ponitur præterea pro ἐν: εἰς τὸ παρὸν, pro ἐν τῷ *Nota eis pro ἐν.*
 5 παρόντι: quod dicitur tam de tempore quo loqui-
 mur, quàm de alio instanti, pro eo quod est, in
 præsens. Chryf. εἰς σήλῳ χαλιῳ γράφαντες, pro ἐν
 σήλῳ χαλιῳ. Marci 2. καὶ ἠκέσθη ὅτι εἰς οἶκόν ἐστι, ὅ
 αὐ-
 ditum est, quòd in domo esset.

10 Capitur etiam vnà cum suo casu quandoque *eis cum suo casu*
 aduerbialiter, εἰς τὰ μάλιστα, εἰς τὰ ῥῶτα, εἰς τὰ *aduerbij loco.*
 ἔσχατα, εἰς τὸ ἀκριβέστατον, εἰς ὑπερβολῶν, ἐν τοῖς μάλιστα, *I*
 summè, maximè. εἰς δυνάμειν, quàm potuit maximè. εἰς
 δέον, opportune. εἰς καλὸν, commodè. εἰς ἐν, simul: sicut
 15 Latini dicunt, conuenire in vnum. εἰς ἀπαξ, εἰς τὸ
 ἀπαξ, simpliciter, omnino. εἰς ὅσον, quamdiu.

I Q V O D Sueton. itidem, in vacuum dixit: & Propert. *I*
 in vacuum. Articulum à fronte habens subaudit à tergo
 participium, vt τὸ εἰς ἐμὴ, scilicet κρητῆρος, quod ad me attinet.
 20 In compositione vero exprimitur interdum præpositione
 planè diuersa, vt εἰσακούω ex audio. *Nota.*

E K.

E K præpositio eadem quæ & ἐξ: sed illa vtimur *ἐκ seu ἐξ.*
 consonante sequente. hac, vocali: & vtraque Ge-
 25 nitiuo iungitur. ἐξ ἀμαξῆς λαλεῖν, è plaustro loqui. ἐξ
 ἀπραξίας παράγματα, ex otio negotium. ἐν τῷ Διὸς, δέλ-
 των, è Iouis tabulis. ἐν λύκῳ στόματος, ex ore lupi. ἐν ἀσπα-
 λόγῳ, ex insperato. ἐν ἀλλοτρίῳ, per alternitatem: vel,
 vt Gellius ait, ex geminatione. ἐν παρέρῳ, extra pro-
 30 positum. ἐν ἀνωπῆς ὄραν, obliquis oculis videre. ἐν ῥίζῳ, à
 radice, ab initio. ἐξ ἑποβολῆς, ex ordine, ex congrua con-
 sequentia. ἐν νείῳ, ἐν νέῳ, ἐν παιδῶν, ἐν παιδῶς, ἐν νηπίῳ,
 ἐν μεραιῳ, hoc est, à puero, ab incunabulis, ab in-
 35 eunte etate. ἐξ ὑείῳ φέρονται, ferri secundis ventis. ἐν
 πλαγίῳ, de latere. ἐν ᾧ ἀταχόντῳ, ἐν ᾧ ἀτα-
 χήμα, ex tempore. ἐν παντός, subauditur τρέπον,
 omni pacto: quod etiam sic dicitur, παντός τρέπον,
 subau

subaudita præpositione ἐν : vel sic, καὶ πάντῃ τρέπον, vel πάντῃ τρέπον. ἐν παραγωγῆς fieri dicitur, quod cum accessione fit, sensim crescente. Hinc ἔλαττον ἐν παραγωγῆς, minus ac minus : quod etiam dicitur, καὶ μικρόν ἢ τῶν, vel sic, ἐπ' ἔλαττον. ἐφ' ἕξῃς, quæ admodum. ὀπίπλεϊον ἐφεξῆς, & καὶ μικρόν ὀπίπλεϊον, significat magis ac magis.

ἐν cum suo casu
loco aduerbij.

Capitur etiam hæc præpositio vnâ cum suo casu aduerbij loco, ἐν προνοίας, ἐν προαιρέσει, consilio. ἐν παλαιῷ, olim. ἐν πολλῆς ἡδ' ἡ, iam pridem, ἐν τῷ, 10 propterea quod. ἐξ ὧν, propterea quod, eò quod. Quod soluitur quandoque per tmesim : ἐν μὲν ὧν, pro ἐξ ὧν μὲν. ἐν γὰρ ὧν, pro ἐξ ὧν γὰρ. ἐξ ἕ, ἐξ ὅτου, ἐξ ὅσου, postquam. In quibus subauditur, γόνυ, sicut. ἐν τότε, ex hoc tempore. 15

Sic Herodot. ὁ δὲ Ἰστιάδ ἐν τῷ ἦν, Quod diuinitus accidere oportet. Imo & quandoque sibi assumit Aduerbium, vt ἐν cū articulis ἐν τῷ seu coniuncte ἐκ τῷ, ex eo tempore. Articulum à frōte vicem nominis gerit. vt οἱ ἐν τῷ πύας, Stoici. οἱ ἐν τῷ κάρυ, Hortenses, Epicurei. Cum verbis composita, varie 20 pro loco redditur, vt ἐν μύθῳ, furore incensus.

Π Ρ Ο.

πρὸ. Prò cum Genitiuo, ante, siue pro : significat enim πρὸ ante, pro. locum & tempus. Aristoph. Vesp. πρὸ θυρῶν, pro foribus. πρὸ ἔργῳ θρασύς, ante negotium audax. πρὸ νίκης, 25 ἐγκώμιον, ante victoriam encomium. πρὸ μύς νεύων, ante mysteria. πρὸ τῷ Ἰφριάδῳ διδάσκεις τὸς γέροντας, ante barbam doces senes. πρὸ δ' ἔλεθ' ἀπὸ τῆς, dominus præstat seruo. πρὸ ἔργῳ, siue πρὸ ἔργῳ, quod operispretium est, præuertendumq; & conducibile : pro quo etiam capitur, 30 πρὸ ἰδῆς, quod significat etiam promptum & obuium. πρὸ ὀλίγου, paulò ante.

πρὸ, præ. ΠΡΟ, id est præ, πρὸ τῷ ἰδίῳ, præ suis & propriis. Herod. πόλεμον πρὸ ἐπὶ τῆς ἀσπίδος. Bellum paci præoptat. Articulum à fronte assumens, subaudito à tergo participio nominis 35 vicem gerit : οἱ πρὸ ἡμῶν, scilicet γέροντες, maiores nostri. Participio gerit vicem nominis. constat, vt πρὸ ὀλίγου, paulò ante. Item in augmen

augmentis verborum vt fusè supra est explicatum , 311,312. & 313. Seruat autem in compositione significaciones supra-dictas, vt plurimum : in nonnullis tamen variatur Præposi- tio Latina, vt *περὶ ἄγαν*, *suburbium*.

Π Ρ Ο Σ.

Π Ρ Ο Σ cum Genitiuo significat aut motum à persona, *περὶ Θεῶ τ' ἀγαθὰ*, à Deo bona.¹ *πρὸς cum geni- tiuo.*

Aut originem, *περὶ μητρὸς γένος*, genus à matre.¹

Aut quantum pertinet, *περὶ τῶν θεῶν καὶ ἀνθρώπων*, *πρὸς pro vel ex officio.*
 10 quantum pertinet ad deos, aut ad homines. Quomodo Plaut.

A morbo bene valui, ab animo ager fui.

pro, quantum ad morbum, quantum ad animum.

Aut officium, *περὶ ἡμῶν ἔστιν*, officij nostri est. & *περὶ ἰατρῶν τῶτο ποιεῖν*, non est medici hoc agere. Aut coram, *πρὸς κοράμ.*

περὶ θεῶν μακάριων, coram diis beatis. Aut refertur ad iuramentum, & ad obsecrationem, *περὶ θεῶν*, *πρὸς per.*
 per deos. *ἦνε περὶ Θεῶ*, venit per Deum.

Habet etiam cum Genitiuo peculiare qual- *πρὸς cum Geni- tiuo peculiare*
 20 dam constructiones, quales sunt hæc, *περὶ τρέπης ἔστι μοι*, est mihi conueniens, est mihi consentaneum. *πρὸς τινος* constructiones.

ἔστι, alicui studere, fauere, & eum tueri, sicut apud Ci- ceronem, à reo dicere, à causa bonorum stare.

περὶ κακῶν ὄν, incommodum. *πρὶ κακῶν*, nocet. *πρὶ ἀγαθῶ*, id est, *ἀπ' ἀγαθῶ*.²

C V M Datiuo significat prope, *πρὶ τοῖς ποσσίν*, pro- *πρὸς cū Datiuo.*
 pe pedes. Aut præterea, *πρὶ τούτοις*, ad hæc, præterea. *Prope.*

Aut apud, *πρὶ τοῖς θεσμοθέταις*, apud iudices. Aut affi- *Præterea.*
 25 duitatem, *πρὶ τῷ εἰμί*, sum deditus, siue occupatus. *Apud.*

in ea re. *πρὶ λόγῳ ἔστιν*, meditatur & occupatur in ora- *3*
 30 tione. *πρὶ ἀπὸ*, secum meditari.³

C V M Accusatiuo significat motum ad rem quampiam, maximè animatam, vt dictum est, *πρὶ σε ἔρχομαι*, ad te venio. Aut habitudinem siue *πρὶ cum Ac- cusatiuo.*
 35 rationem, *ὡς τὰ δύο πρὶ τέσσαρα*, ἔτω καὶ τὰ τέσσαρα *Motum ad rem.*
πρὶ ὀκτώ, sicut duo ad quatuor, sic & quatuor ad octo. *Habitudinem.*

- Ad.* Aut exemplum, ἕδ' ἐν πρὸς πλὴν χροδὼν, nihil ad fides.
πρὸς. πρὸς ἐπ' ὅ, πρὸς λόγον, ad rem que agitur, ad rem perti-
Contra. nens. ὄν ὅ πρὸς αὐλὸν, a sinu ad tibiam. Aut contra: μὴ
 πρὸς λέοντα δόρκας, ne caprea contra leonem. πρὸς Κόρυ-
 κον, aduersus Corycium. πρὸς κέντρα λακίζειν, contra sti-
Inter. mulos iactare calcem. Aut inter, πρὸς ἡμᾶς φιλία, am-
Conuenit per- mutationibus & compensationibus. πρὸς ἀργύριον πωλείσθαι,
mutationibus. vendi pecunia. βίον πρὸς κέρδη κατ' ἐλάττωσθαι, vitam
Propter. vendere lucris. Aut propter, πρὸς ὃν λέγω, propter quem 10
 dico. πρὸς χάριν, id est, ἧ χάριτος ἐνεκεν, propter gratiam.
Seruit compa- Aut seruit comparationi, πρὸς ῥόδα ἀνεμώνη, cum
ratiōni. rosa componitur anemone. ἕδ' ἐν πρὸς Παρμενοῦ ὄν, nihil
Pra. se conferatur Parmenonis sui: quod Latini dicunt, præ
Apud. illo. Aut apud, πρὸς τὰς θεομοθέτας, apud iudices. 4 15
 4
Prout. Singularia sunt illa, πρὸς αὐτὸν αὐτός, sibi conue-
 nienter. πρὸς τὸ δοκεῖν, prout visum fuerit. πρὸς τὸ προσή-
 κων, prout unicuique conueniens est. πρὸς ἐχθρῶν, inimico
 animo. πρὸς ὄργῳ, iracunde. πρὸς ἐαυτὸν, secum, ipse solus.
Pro. πρὸς τὸ παρὸν, in presenti. πρὸς δ' ἡμῶν, pro viribus. 10
Loco aduerbii πρὸς, πρὸς ᾧ, πρὸς ἔτι capiuntur loco aduerbio-
præterea, am- rum, præterea, amplius. εἴκοσι καὶ πρὸς, viginti ὅ
plius. amplius. δ' ἄδ' ἑκα καὶ πρὸς ἔτι, duodecim ὅ amplius.
 1. 2
πρὸς contra. ἘΠΕΣΕ Φλόξ πρὸς ἕραϊν, Cecidit flamma de caelo. 2 Ex-
Et ex. ponitur etiam contra: Dionys. Halic. 457, 46. πρὸς ἐχθρῶ ἐπι-
 3
Aduersus. φέρειν πλὴν ψῆρον, contra inimicum ferens suffragium. Et ex
 Plato, ἧ ἔρωτα ἧ κελῶν πρὸς τῶν περὶ ἐλευθέρων, amorem
 4
Cum. pulchrorum ex moribus deligit unusquisque. 3 Aduersus, So-
Aduerbio ex- phocl. Aiace, πρὸς ἀπερὶδαιτω ἡγεμόνας ἕρα, aduersus Atridae
primitur. armasti manum. 4 Cum: Dionys. Halicar. ἀποδοῖς πούρω 10
 πρὸς αὐτὸς κατὰ φιλίας, fūdus cum eis facit. Lyfias, πρὸς τῶν
 οἰκείων ἀποφίρειν, cum domesticis disceptare. Aduerbio quoque
 exprimitur, vt πρὸς ἀνάγκην, coactè, πρὸς ἀχθῆδονα, grauati,
 πρὸς φιλίαν, amicè, πρὸς ἀκρίβειαν, exactè, πρὸς ἰστέροσθῶν, ni-
 mis, πρὸς ὀλίγον, paululum. Articulum ἄ fronte gerens sub- 15
 audit à tergo participium: vt οἱ πρὸς γυναικῶν, qui ex parte
 uxorum nobis sunt affines, οἱ πρὸς τῶν κύβητι, qui sunt à po-
 culis, vt Horatius, puer qui ad cyathum statuitur. Item τὰ
 πρὸς ποσὶ, qua ante pedes sunt. ἧ πρὸς ὀστέω κείας, caro ossi
 conti

contigua. In compositione significat *ad insuper* & similia. *περὶς in compositione.*

Σ Υ Ν.

Σ Υ Ν semper cum Datiuo: *σὺ θεῶ, cum Deo. σὺ λόγῳ, cum ratione. σὺ θεῶ εἰρησται, dictum esse Deo bene volente & fauente. σὺ θεοῖς, deorum pace, diis exoratis. σὺ ἀσπίδι, σὺ δόελ, cum hasta, cum scuto. ἀμα σὺ νεοῖς καὶ βιομοῖς, τὰ cum phanis & aris.*¹

Litera initialis huius præpositionis Atticis vertitur in Ξ, tam in compositione, quàm in appositione. Ξῶ, enim pro σὺ habent: *Iliad. υ. καὶ ἦλθεν Ἀργυρότοξος Ἀρτέμιδι Ξῶ. Et venit Apollo cum Diana, & Ξῶοικος, pro σὺοικος, cohabitabor.*

¹ MENANDER, *ἐδ' αὐτὸς εἰμι σὺ θεῖς ἰσοξυλος, ligneus, ut deorum statua. Aduerbio quoque redditur interdum, ut σὺ νόμῳ legitime. σὺ χροῖα tandem. subauditur etiam in quibusdam σὺ vel ἀμα. In compositione ut plurimum. Latina præpositione CON redditur, nonnunquam tamen etiam variatur: ut σὺ τελῶ, consummo vel ad finem perduco. Cum numerali nomine compositum, est pro nomine distributio, ut σὺ δύο βίνι, σὺ σπείς terni, σὺν κκαὶ δένυ, seni deni.*

A N A.

ANÀ semper cum Accusatiuo, *ἀνὰ μέλαν ἄμα, per iuā per atrum sanguinem.*

Significat etiam distributionem: *ἀνὰ πᾶν ἔτ, quotannis. ἀνὰ μέρος, partim. Lucæ 9. ἀνὰ δύο χιτῶνας, singuli duas tunicas.*

Poëticè tamen cum Datiuo ponitur, pro σὺ, ut, *χρυσέῳ ἀνὰ σκήπτρῳ, cum auro scepro.*

SIGNIFICAT & contra *ἰνὰ τὸ ποταμὸν πλέει, contra flumen navigare. Per, quoque verbum. Plutarch. ἰνὰ τὴν πόλιν αἴθ, πρὸς, per urbem pracedebant. In Xenoph. ἰνὰ τὴν ἑστίαν, in ore habere: In compositione duabus potissimum præpositionibus exprimitur, sub, id est, Sursum, & RE, ut *ἰνὰ ἐλπίσιν, in suspicio, ἀνὰ κίβητα, recuperero.**

K A T A.

K A T A cum Genitiuo significat contra, aduersus. *κατὰ μὴ κατὰ βοῶς δ' ἔχῃ, ne contra bouem opta. & κατὰ θύρας, huiusmodi contra ostium, id est, non propriè ad rem. κατὰ Διοῖνα, in Aeschinem oratio. Aut super, κατὰ πτεγῶν σπεί, cum genitiuo. Contra. Aduersus. Super.*

πεις, *super saxa seminas.* καὶ γῆς κάθημαι, *super terram sedeo.* Aut de, ab. καὶ νότυ, *à tergo.* καὶ πανθς εἰπεῖν, *de omnibus, hoc est, in vniuersum dicere.* Poëticè verò pro ab, κατ' Ολύμπιοι καρπύων, *ab Olympi verticibus.*

χρ. π. α.

C V M Accusatiuo significat *secundum.* καὶ μαίραν, *secundum fatum, hoc est, ritè, vt decuit.* καὶ Νικόστρατον, *secundum Nicostratum, siue more Nicostrati.* καὶ λόγον, *secundum rationem, hoc est, probabiliter, & meritò.* κατ' αὐτὸ μέρος, *secundum suam partem, hoc est, quantum in se fuit.* καὶ τὸν προχορεῖ, *secundum mentem procedit.*

Secundum hanc significationem dicitur breuitatis causa: καὶ πλεὺ ἐμῶ, *pro, mea quidem sententia, καθ' ὃ, secundum quod, cuius causa, ob quod.* Aut significat *circa, aut in aliquo.* καθ' ἐν, *in vno, in aliquo.* καθ' ἐν, *in nullo.* καὶ τὰν, *circa nauem:* καὶ ῥὸν, *in fluxu, hoc est, secundo æstu,* καὶ πρόσωπον, *in faciem, coram, in conspectu omnium.* καὶ ἑνίμα, *in initio, metaphoricè, καὶ τὸ αὐτὸ, eodem modo, κατ' αὐτό, eodem tempore.*

Inde & καθ' ἑαυτῶν, *dicitur, secum ipse solus.* κατ' ἐμῶ, *pro eo quod Latini dicunt, è viribus meis, pro meis facultatibus.*

Aut significat *tempus, καθ' ἡμῶς γέγονεν, nostris temporibus factum est.*

Nota.

Aut quod Latinis significant aduerbia in im, καθ' ἔτη, *annuatim, siue quotannis.* κατ' ἀμφω, *utrinque.* κατ' ἀνδρα, *viritim.* κατ' ὀλίγον, *paulatim.* Sic Luc. 8. καὶ πόλιν καὶ κώμην, *oppidatim, castellatim.* id est, per singulas ciuitates & castella. καὶ μέγιστον, *vicissim, sigillatim.* καθ' ἓνα, *singuli.*

Dicitur etiam cum Accusatiuo. καὶ θεῶν, *pro, diuinitus, instinctu diuino, Deo volente & fauente.* καὶ τύχῳ, & καὶ δαίμονα, *pro, fortè fortuna.*

OMITTITVR quoque non raro, vt Aristoteli. εἰς τὸ πέντε καὶ subauditum. τὸ δέτερον, *Sunt autem numero quinque.* Aristoph. καὶ πέντε καὶ κενὸν τῶν, *insunt nono more: sic in aliis multis.* Expressa प्रापो

casu: vt $\alpha\lambda\gamma\acute{\alpha}\lambda\alpha\nu$, celeriter, $\alpha\lambda\gamma\acute{\alpha}\nu$ cur, $\delta\iota\acute{\alpha}$ & $\delta\iota\acute{\alpha}\pi\acute{\alpha}\nu$ quapropter, $\alpha\lambda\gamma\acute{\alpha}$ cum articulo. Articulum à fronte gerens subaudit à tergo participium, vt $\pi\acute{\alpha}$ $\alpha\lambda\gamma\acute{\alpha}$ $\mu\acute{\epsilon}\nu\omicron\varsigma$, scilicet $\delta\iota\acute{\alpha}\lambda\gamma\acute{\alpha}$, intermedia. $\pi\acute{\alpha}$ $\alpha\lambda\gamma\acute{\alpha}$ $\kappa\acute{\alpha}\rho\upsilon\varsigma$, è croco confecta. In compositione variè redditur, per, trans, $\delta\iota\acute{\alpha}$, se, aliisque similibus particulis.

M E T À.

$\mu\epsilon\tau\acute{\alpha}$. METÀ cum Genitiuo significat, cum: $\eta\delta\upsilon\varsigma$ $\mu\epsilon\tau\acute{\alpha}$ $\phi\acute{\iota}\lambda\omega\nu$ δ $\beta\acute{\iota}\theta\iota$, suavis cum amicis vita. Illud autem, $\mu\epsilon\tau\acute{\alpha}$ $\tau\epsilon\tau\acute{\iota}\alpha\tau\omicron\iota\varsigma$ $\alpha\nu\alpha\sigma\epsilon$, cum tertius imperauit, poëticum est.

Cum. $\mu\epsilon\tau\acute{\alpha}$ cum Datiuo poëticè.

Post. CVM Accusatiuo significat post: $\mu\epsilon\tau\acute{\alpha}$ $\tau\acute{\epsilon}\lambda\upsilon$ $\epsilon\omicron\phi\tau\acute{\iota}\delta$, 10 post festum. $\mu\epsilon\tau\acute{\alpha}$ $\pi\acute{\omega}\lambda\epsilon\mu\omicron\nu$ η $\tau\omicron\mu\mu\alpha\chi\acute{\iota}\alpha$, post bellū auxilium.

In vel inter. Vrsurpatur etiam quandoque pro $\epsilon\nu$, vel $\delta\iota\acute{\alpha}$: $\mu\epsilon\tau\acute{\alpha}$ $\chi\epsilon\acute{\iota}\rho\alpha\varsigma$ $\epsilon\acute{\iota}\chi\epsilon\nu$, in manibus habuit.

$\mu\epsilon\tau\acute{\alpha}$ cum Datiuo poëticè.

$\mu\epsilon\tau\acute{\alpha}$ cū suo casu. $\mu\epsilon\tau\acute{\alpha}$ in compositione.

DATIVO iungitur etiam poëticè. Theocrit. Id. 1. $\delta\eta$ $\mu\epsilon\tau\acute{\alpha}$ $\tau\acute{\alpha}\iota\eta$ $\chi\eta\epsilon\delta\epsilon\upsilon\varsigma$, quod non cum eis saltas. Homer. $\mu\epsilon\tau\acute{\alpha}$ $\pi\epsilon\tau\acute{\alpha}$ $\tau\omicron\iota\varsigma$, inter primos. $\mu\epsilon\tau\acute{\alpha}$ $\pi\acute{\alpha}\nu\tau\omicron\iota$, inter omnes. sicut Helych. quoque exponit. Articulum quoque à fronte capit, subauditò à tergo participio: vt $\sigma\iota$ $\mu\epsilon\tau\acute{\alpha}$ $\eta\mu\acute{\omega}\nu$, qui nobiscum sunt, $\pi\acute{\alpha}$ $\mu\epsilon\tau\acute{\alpha}$ $\pi\acute{\epsilon}$ $\phi\upsilon\sigma\iota\kappa\acute{\alpha}$, quæ post physica tractantur. Coniungitur interdum cum suo casu, vt $\mu\epsilon\tau\acute{\alpha}$, postquam. In compositione significat 10 itidem cum, post, inter, item trans in significatione mutationis. Absolutè quoque ponitur, pro, post.

Π Α Ρ À.

$\pi\alpha\rho\acute{\alpha}$. ΠΑΡÀ cum Genitiuo significat motum à persona. $\pi\alpha\rho\acute{\alpha}$ $\theta\epsilon\upsilon$ τ $\acute{\alpha}\gamma\alpha\theta\acute{\alpha}$, à Deo bona. $\pi\alpha\rho\acute{\alpha}$ $\epsilon\mu\acute{\omicron}$ δ $\delta\iota\acute{\alpha}\nu\alpha$, de 15 mea, siue, de mea pecunia dare. ¹ Siquidem $\delta\iota\acute{\alpha}$ & $\epsilon\acute{\iota}$, motui qui est à loco, maxime sunt peculiare: $\pi\alpha\rho\acute{\alpha}$ verò & $\pi\acute{\rho}\omicron\varsigma$, motui à persona.

$\delta\iota\acute{\alpha}$ $\epsilon\nu$ $\epsilon\acute{\iota}$ motui à loco: $\pi\alpha\rho\acute{\alpha}$ $\epsilon\nu$ $\pi\acute{\rho}\omicron\varsigma$ motui à persona peculiare.

Apud, prope. CVM Datiuo, apud, prope. $\pi\alpha\rho\acute{\alpha}$ $\epsilon\nu\tau\epsilon\rho\omicron\varsigma$ δ $\kappa\acute{\upsilon}\omega\nu$, iuxta intestina canis. $\pi\alpha\rho\acute{\alpha}$ $\epsilon\iota$, in te est situm, penes te est. 10 $\pi\alpha\rho\acute{\alpha}$ $\epsilon\mu\acute{\omicron}$, apud me. ²

Et constituitur plerumque Datiuo, significante rem animatam. Vbi verò fit sermo de re inanimata, iungitur Accusatiuo in eodem sensu. $\pi\alpha\rho\acute{\alpha}$ $\delta\acute{\alpha}$ $\lambda\alpha\lambda\alpha\nu$ $\kappa\alpha\theta$ $\delta\upsilon\mu\epsilon\tau\acute{\alpha}$, iuxta matrem sedebo. 15

$\pi\alpha\rho\acute{\alpha}$. CVM Accusatiuo etiam significat ad, $\pi\alpha\rho\acute{\alpha}$ $\sigma\epsilon$ $\epsilon\acute{\rho}\chi\omicron\mu\alpha\iota$, ad te venio. Aut propter, $\pi\alpha\rho\acute{\alpha}$ $\tau\acute{\iota}$; propter quid, unde, quamobrem? $\pi\alpha\rho\acute{\alpha}$ $\tau\acute{\iota}$ $\alpha\delta\mu\epsilon\acute{\omega}\nu$ η $\tau\iota\mu\omega\epsilon\acute{\iota}\alpha$, propter 15

iniuriam supplicium. Aut præter, $\omega\upsilon\tau\acute{\alpha}$ τὸ μὲλ Θ , præter, Præter. seu extra cautionem, hoc est, ineptè. $\omega\upsilon\tau\acute{\alpha}$ γνώμῃ συμ-
 5 $\kappa\alpha\iota\acute{\nu}\eta$, præter opinionem accidit. $\omega\alpha\rho\ \acute{\epsilon}\nu\alpha$, præter unum, hoc est vno minus : vt $\omega\alpha\rho\ \acute{\epsilon}\nu\alpha$ τοσῦτοι, vno dempto
 10 totidem. Aut relationem, πλεῖν πορφύραν $\omega\upsilon\tau\acute{\alpha}$ πορφύ- Relationem.
 ραν, purpuram iuxta purpuram. $\omega\alpha\rho\ \acute{\alpha}\lambda\lambda\upsilon\varsigma$ ἀτιμὸς ὄσιν, præ cæteris vilis est. Aut supra, siue ultra, ὠραῖ Θ $\omega\upsilon\tau\acute{\alpha}$ Supra, ultra.
 τὲς εἰς, τῶν ἀνθρώπων, speciosus supra filios hominum. Hoc modo Hieronymus secundo aduersus Ioui-
 10 nianum libro, vertit illud ad Rom. 14. ὅς μὲν κείνῃ
 ἡμέραν $\omega\alpha\rho\ \acute{\eta}\mu\acute{\epsilon}\rho\alpha\nu$, alius iudicat diem plusquam diem,
 hoc est, vnum supra alium. Aut significat interces-
 15 sionem. Sic Diuus Augustinus in quæstionibus Epistolæ ad Romanos, interpretatur dictum lo-
 cum ad Rom. 14. ὅς μὲν κείνῃ ἡμέραν $\omega\alpha\rho\ \acute{\eta}\mu\acute{\epsilon}\rho\alpha\nu$, alius
 quidem iudicat alternos dies. Sic ἔτ Θ $\omega\alpha\rho\ \acute{\epsilon}\tau$ Θ , alternis
 annis. μὲν $\omega\upsilon\tau\acute{\alpha}$ μὲν $\omega\upsilon\tau\acute{\alpha}$, alternis mensibus.

POTEST etiam dici hoc modo: $\omega\alpha\rho\ \acute{\eta}\mu\acute{\epsilon}\rho\alpha\nu$, $\omega\alpha\rho\ \acute{\epsilon}\tau$ Θ , $\omega\upsilon\tau\acute{\alpha}$ μὲν $\omega\upsilon\tau\acute{\alpha}$, alternis diebus, alternis annis, alternis
 20 mensibus. $\omega\upsilon\tau\acute{\alpha}$ μίρ Θ , vicissim, alternis vicibus. Cui po-
 test etiam addi nomen numerale: $\omega\upsilon\tau\acute{\alpha}$ μίαν ἡμέραν,
 alternis diebus. $\omega\alpha\rho\ \acute{\eta}\mu\acute{\epsilon}\rho\alpha\varsigma$ πέντε, quinto quoque die. $\omega\alpha\rho\ \acute{\eta}\mu\acute{\epsilon}\rho\alpha\varsigma$ ἑπτά, septimo quoque die, & sic de aliis.

Potest insuper dici: $\omega\upsilon\tau\acute{\alpha}$ τρίτῃ ἡμέραν, tertio quo-
 25 quo die, hoc est, dierum singulorum intervallo.
 $\omega\upsilon\tau\acute{\alpha}$ τετάρτῃ ἡμέραν, quarto quoque die, & ita vterius.

Neque de tempore tantum vtuntur hoc modo loquendi, sed etiam aliis de rebus interiectis: $\omega\upsilon\tau\acute{\alpha}$
 $\omega\lambda\eta\gamma\lambda\acute{\omega}$, siue $\omega\lambda\eta\gamma\lambda\acute{\omega}$ $\omega\upsilon\tau\acute{\alpha}$ $\omega\lambda\eta\gamma\lambda\acute{\omega}$ ἐκατέρω ἐντρίψω,
 30 alternas plagas incutiam, hoc est, vtrinque vicissim
 cædam. $\omega\alpha\rho\ \acute{\epsilon}\nu\alpha$, vel ἓνα $\omega\alpha\rho\ \acute{\epsilon}\nu\alpha$ χορδῶν, alternatim
 choreas ducunt.

Inde dicuntur $\omega\alpha\rho\ \epsilon\upsilon\alpha\lambda\lambda\alpha\sigma\tau\acute{\alpha}$ Θ $\omega\upsilon\tau\acute{\alpha}$ $\omega\upsilon\tau\acute{\alpha}$, que alternis annis
 fructus ferunt.

35 Quandoque importat tempus idem: $\omega\upsilon\tau\acute{\alpha}$ τὸ πρῶτον
 ἡμέρας, tempore cæna. $\omega\upsilon\tau\acute{\alpha}$ τὸ πλῆν, inter nauigandum.

παρ αὐτὰ ἑ ἀδικήματα, protinus admissis delictis: quod Iurisperiti dicunt, adhuc flagrantibus delictis. παρ αὐτὸν ἢ καιρὸν, in re presenti, in praesens, in praesentiarum. ὡς τὸς καιρὸς ἐκάστος, unoquoque tempore. ὡς πάντε χρόνον, omni tempore. παρ ὅλον ἢ βίον, per, totam vitam, a toto tempore vita. Hinc fit, παραυτίκα, & παραυτῶ, & παραυτῶθι, iam inde, ex illa hora.

παρῶ.

Contra.

Quandoque significat contra: ἐδ' ἐν ὡς. ἢ θεὸς ὁ δίκαιος (ὡς ἀτίθε), nihil contra legem Dei agit iustus. Aut post, ὡς ἑ δ' ἐνὰ φρονιμώτερον, post mala prudentior. 10

παρῶ Aduer-
bialiter.

DICITUR etiam adverbialiter, παρ ἐδ' ἐν ὡς μικρὸν, ferme, pro nihilo. παρ ὅσον, vel παρ ὅσα, quatenus, quoniam. Pro quo etiam quandoque capitur παρ ὅ.

Nota.

Item, ὡς πολὺ, nunc capitur pro multo, seu plurimo: nunc pro modico: sic vt ὡς πολὺ, dicatur, 15 quasi ἐντὸς πολλῆ, vt ὡς πολὺ ἢ ἐλπίδ' ἐποίησα, minus quam spes erat, feci. Sic ὡς τοσούτον, modò capitur pro tantum, siue tam multum: modò pro

Nota.

3

tantulum, siue tam parum. 3

1

παρῶ pra vel
supra.

De.

Ex.

A.

In.

παρῶ est prope.

Inter, in.

παρῶ cum ad-
uerbio cognata
significationis.

παρῶ preced.
articul.

παρῶ iuncta suo
casui.

Cum adverbio
in praepositione.

1 PRAE vel supra exprimitur illud Eurip. Phœniss. ἔχ' 10
παρ ὄχρον ἄργ' Ἐδωίων παρῶ, habet Argos aliquid eminentia
pra caeteris. De: Iseus, παρ ἑμοῦ ἀναλώσεις, sumptibus de
meo factis. Et ex: Xenoph. λέξεν τῷ τῷ παρ ἑμοῦ, hac illi ex me
dicere. id est, meis verbis. affertur etiam à Luciano παρ ἑμοῦ
ἐπέλεγε, à me solvere. Ea significatione, qua dixit Cicero, la- 25
borat, vt tibi quod debet ab Egnatio soluat. 2 In: Sic enim af-
fertur ex Plutarchi Othone; παρῶ τῷ ἐμφυλίῳ πολέμῳ
3 θνήσκων, in civilibus bellis mori. 3 Exprimitur etiam prope.
iuxta, Theoc. Id. 9. παρ ὕδατος ἕρποντος ἕρποντος, ad aquam fluen-
tem sub dio cubare. Quod dicit Tibull. ad riuos praterentis 30
aqua. Inter, in, Dionys. Halicar. παρῶ τῶς κινδύων, inter pe-
ricula, seu in periculis. ἢ παρῶ τῶ δ' ἐνὰ ὀπλοῖα, audentia in
periculis. Adverbium etiam cognate significationis asciscit.
Dionys. Halic. παρῶ ἕρποντος ἐλπίδ' ἐποίησα, parum absuit
quin patientur iniuriam. Articulum à fronte capit subaudito 35
a tergo participio. Sic Isocrat. αἱ παρῶ ἐπέλεγε δ' ἐπέλεγε, illorum
preces, τὰ παρῶ νόμους, quae sunt praeter leges. Xenoph. ἢ παρῶ
τῶ τῶν δ' ἐπέλεγε, horum beneuolentia. Coniungitur etiam inter-
dum cum suo casu: vt παρῶ pro παρῶ ὅ, quapropter. τὸ πα-
ρῶ, omnino, πῆρες, & παρῶ, praeter, extra. In cōpositione 4
quo

quoque mirè variat: non enim tantum accessum significat, sed etiam excessum & transgressionem: interdum præteritionem, & in hac ipsa significatione specialiter interdum valet, *transuersim, obiter, perperam*, & similia. Porro apud 5 poëtas metri causa interdum ad finale *α* assumit: vt *παρὰ ποσὶ ἤσπερ ποσὶ*, decidit ad pedes, Et in compositione *παρὰδυσίαν*, transgressio. Interdum hoc ipsum *α* planè amittit, *παρὲ Διός, παρὲ* pro *παρὰ*. à Ioue: Et in compositione *ἀλλή παρ᾽ ἄλλοις δίκαις*, *ites* alio detorqueat. Ab eisdem etiam post ponitur suo casui, vt *σὴν παρὰ* postposita 10 *παρὰ*, abs te.

ΑΝΤΙ.

ΑΝΤΙ semper construitur Genitiuis, & significat pro, seu contra. *ἀντὶ σὲ*, contra, seu pro te. *ἀντὶ σώματος σκιά*, pro corpore umbra. *ἀντὶ λέοντος μῦθ*, pro 15 leone mitrem. *ἀντὶ κινός σῶν*, pro cane suem. *ἀνθ' Ἑρμῖον*, *Hermionis vice*. Dicunt etiam *ἀνθ' ἡμέρας*, per totum diem.

Aduerbialiter etiam dicunt, *ἀνθ' ἴων*, quamobrem, quare. Significat etiam, *εὖ* quòd, propterea quòd. 20 *Lucian. ἀπὸδ' ἀνθ' ὧν σε διεπορθμύσαμην*, redde pro eo quòd te transuexi. *ἀνθ' ὅτι*, idem est quòd *ἀνθ' ὧν*, licet habeat vocem singularem. *ἐκ οὐδ' ἀνθ' ὅτι*, nescio quamobrem: sicut Latinis pro eodem sumuntur, *quamobrem* & *quas ob res*, licet vnum habeat vocem 25 singularem, alterum pluralem.

ΣΥΒΑΥΔΙΤΥΡ etiam interdum, vt apud Xenoph. *πῶς διδόνει*. Lucia. *διδοῦσα μίθ*. Interdum *ἀντι* ex, quoque significat. Thucyd. *ἀντ' ἀγαθῶν κακοὶ γέγονεν*, ex bonis mali effecti sunt. In compositione quoque significat pro, contra. 30 *ἀντιλέγειν*, contradicere, *ἀντισταῖν*, resistere, obistere. Significat etiam vicissitudinem: vt, *ἀντιδραστηῶν*, vicissim beneficio afficere, reddere beneficium. Item comparisonem: vt *ἀνθ' ἑ*. Deo equalis, qui cum Diis comparari possit.

ἘΠΙ CVM GENITIVO.

ἘΠΙ cum Genitiuo, *in*, vel *circa*: *βὺς ἐπὶ γλώττης*, bos in lingua. *ἐπὶ καλάμῳ ἀρῆν*, in culmo arare. *ἐπὶ ῥίπῳ διαπλεύσαι*, in vimine nauigare. *ἐπ' ἑαυτοῦ*, secum, ipse solus. Aut *super*, *ἐπὶ καθέδρας Μωσέως*, super cathedram 35 *Μωσέως*. *ἐπὶ βύρῳ ἐκαδέζω*, super tergus bouis

desidebat. ὅτι ἀκρων δακτύλων, *super summos pedum articulos*. Aut tempus, ἐφ' ἡμῶν καὶ ὅτι τῶν προρογῶν τῶν ἡμετέρων, *temporibus nostris*, & temporibus maiorum nostrorum. ἐπὶ τῷ Κρόνῳ, *temporibus Saturni*. Capitur etiā aduerbialiter, ἐπ' ἄλλων, *aliās*. ¹ ἐφ' ἐνὸς ἀγεῖν, *singularim ducere*.

¹ *cum datiuo significant propter.* CVM Datiuo significat propter: ὅτι τῶτοις, *ob hac vel inter hac*: ὅτι ἐδ' ἐνὶ, *propter nullum fructum*. ὅτι τῷ βασιλεῖ τὰ τῶν ὑπικύων, *in arbitrio Regis sunt res subditorum*. Aut post, ὅτι τῶτοις πολλὰ ἕτερα διεξήλθ', *post hac multa alia narrabat*. Aut super, ἐποικοδομηθέντες ὅτι τῷ θεμελίῳ τῶν δόξων καὶ προφητῶν, *adificati super fundamentum Apostolorum & Prophetarum*. Aut in, ὅτι γνάθοις βῆν φέρει, *in faucibus bouem portat*. βῆς ὅτι σαρῶ, *bos in aceruo*. βῆς ὅτι φάτρῃ, *bos in praesepi*. ἐπ' ἡμεῶν, *intra unum diem*. Aut modum, ὅτι ῥητοῖς, *certis conditionibus, legibusque*. ὅτι ἴσῃ καὶ ὁμοίᾳ, *vel ὅτι τοῖς ἴσῃ καὶ ὁμοίοις, aequali utrinque conditione*. Dicitur etiā aduerbialiter, ἐπ' ἀεὶ ἐρεῖ, *sinistrorsum*. ²

² *cum accusatiuo significat motum ad aliquid.* CVM Accusatiuo significat motum ad aliquid, ὅτι ἰδίον ἐξέραιμα ὁ κύων, *canis ad proprium vomitum*. ὅτι ὄνυς, *ad asinos*. ὅτι πῦρ δ' ἄλθ', *ad ignem titio*. Secundum hanc formam dicitur etiā, ὅτι ἐξουσίαν ποιεῖν, *ad dignitatem & auctoritatem, & potentiam promouere*. ὅτι ἐξουσίαν καθίστασθαι, *in potentiam & auctoritatem constituere*. ὅτι τὴν ἐσίαν καθίζουσι, *ad larem sedere*.

CÆTERVM cum Genitiuo hoc idem quandoq; significat: nam ὅτι τῷ οἴκῳ, *in domum*. ὅτι τῷ χώρῳ, *in regionem*, rectè quidem & Atticè dicitur, verum non admodum vsitatè.

Aduerbialiter cum suo casu. Dicitur etiā aduerbialiter cum suo casu, ὅτι τὸ πλεῖστον, *plerumque, plurimum*. ὅτι τὸ πολλόν, *magna ex parte*. ὅτι χρόνον, *aliquamdiu*. ὅτι ὀλίγον, *paucis, pauxillum*. ἐφ' ὅσον, *pro quo Atticè dicitur, ἐφ' ὅσον, quatenus in quantum*. ἐφ' ὃ, *secundum quod, cuius causa, ob quod*. ἐφ' ὃ, *quamobrem*. ³

Et variam sortitur constructionem. Construitur enim cum indicatiuo in præterito. ἐφ' ᾧ ἔγραψεν, quare scripsit. In futuro, ἐφ' ᾧ τὰς ἀνδρας κομείται, eo ut viros accipiat. Et cum Infinitiuo in præsentī & in præterito. ἐφ' ᾧ μεμνήσκει, pro ὅτι τῷ μεμνήσκει, vel ἐνεκα τῷ μεμνήσκει. Pro quo etiam dicitur, ἐφ' ᾧ τε, abundante τε, more Ionico. Iones enim ἐφ' ᾧ τε dicunt. Et in futuro, ἐφ' ᾧ βονθήσεν, eo ut ferat auxilium. Pro ἐφ' ᾧ etiam dicitur ἐφ' ὅτῳ μηδὲν ἔχεις, ἐφ' ὅτῳ με τῶτο ποιήσεις, causa nihil est, cur in me hoc committas. ἐφ' οἷς, in eo quod, pro eo quod. ἐφ' οἷς τὰτ' ἐποίησας, ἐνεκα φίλων, in eo, vel pro eo quod hoc fecisti, factus es amicus. Iungitur etiam aduerbio, Αἰ. 10. ἐγγύεσθ ὅτι τῆς, factum est ter.

15 Ἄπολλόντες ἐπὶ οἴκῳ, ab nauigantes domum versus. ἐπὶ πόλιον λέγεται, de ciuitatibus dicitur. ἐπὶ τῷ Κρόνῳ, sub Saturno. ἐπὶ ἀρχόντῳ Καίσαρῳ, Imperante Casare. ὁ ἄν ἐπὶ πάντων θεῶν ἀλόγητος, qui supra omnia Deus est benedictus. Dionys. Halicarnass. ζητήσῃς ἐφ' ἑαυτῶν ποιεῖσθαι, per se inquirere. Arist. ἐπὶ θεῶν πίστις δένει, per Deos fidem dare. ἐπὶ ἐξουσίας, coram magistratu. Dionys. Halicarnass. ἐπὶ τῷ δήμῳ ἔσο ἡ κείσῃς, penes populum esto iudicium. ἐπὶ τῷ ὁδῷ, propè viam. Dionys. Halicarnass. ἐπεσπῶν ἐπὶ πολλῆς ἐξουσίας τὴ δόξαν, magna cum libertate. Arrian. τὰς ὑπαρχίας ἀγχομένῳ τὸ πολέμῳ, cum ἐπὶ τῶν τῶν τῆς τῆς τῆς μαραθύων, Clypeatos transire fluiuium, & post hos sequi ordines Macedonum. 2 Propè: Thucyd. ἐπὶ τῷ ποταμῷ, ad fluiuium situs erat, in qua significatione etiam iungitur genitiuo Aduersus: Dionys. Halicar. ὡς ἀπὸ τῆς κακῆς ἐπὶ τῆς πάντοι μηχανουμένων, quasi semper aliquid mali aduersus populum machinarentur. Ob, propter, Xenoph. τὰ πάντα ποιεῖν ἐπὶ τῷ κέρει, hac lucri causa facere. Cicero in hac significatione vertit non modo propter, sed etiam ex. vt in Paradox. Stoicorum, λύπη ἐπὶ ἀποτυχίῳ ἀχαίῳ, agritudo suscepta, propter alterius res secundas. & λύπη ἐπὶ ἀναχίῳ κροποθύῳ, agritudo ex miseria alterius iniuria laborantis. 3 Articulum à fronte gerens, subaudit à tergo participium, vt οἱ ἐπὶ ἀξίῳ, οἱ ἐπὶ ἀξίῳ, qui sunt in dignitate. οἱ ἐπὶ τῷ πρῶτῳ, qui presunt rebus. Item triplici casu eadem significatione: ἀπὸ τῆς τῆς τῆς ἐπὶ τῶν τῶν τῶν, & τῶν ἐπὶ τῶν τῶν, scilicet φέρων τῶν, ἀδύῳ, abduci eam viam qua ad morsem fert. In compositione quoque variè redditur, Super, Insuper, Ad, Ob, Post. Com-

Varia huius positionis constructio.
Præterito indicatiui.
Futuro.
Infinitiuo præsentis & præter.

Et in futuro.

Cum aduerbio.

1
Versus.
De, sub.
Ablatiuo absoluto.
Supra.
Per.
Coram.
Penes.
Propè.
Cum.
Post.
2
Ad.
Aduersus.

3
ἐπὶ cum articulo.
Triplici casu eadem significatione.
In compositione.

poni

Eius compositio. ponitur autem non modò cum nominibus & verbis sed etiam cum aduerbiis, ut ἐπίνω, *Super, Supra*. In hac quoque præpositione sæpe suspecta est exemplarium fides: cum ἐπί pro ἀπό & ἀπό mendosè. scilicet pro ἀπό & ἀπό reperitur.

ΠΕΡΙ CVM GENITIVO.

περί. ΠΕΡΙ cum Genitiuo significat *de*, vel *pro*, *περί*
De, Pro. τῶν κρεῶν λαγῶς, *de carnibus lepus*. *περί* πάτριος ἀμύ-
 νειδας, *pro patria pugnare*. λαλεῖν *περί* ἀλληλοκληρονο-
 μίας, *loqui de institutione, que inter aliquos sic conuenit,*
 ut prior decedens alterum relinquat heredem. *περί* ἀλλή-
 λων, *de se inuicem.*¹

ILLVD verò, *περί* τῆς δωδεκάτης, *de aliquo metuisse,*
 priuati iuris est.

Cum Genitiuo CONSTRVITVR peculiariter cum Genitiuo, vnà
cū verbo ποιῶ. cum hoc verbo ποιῶ. *περί* πλείοι: *ὅ* σέ ποιῶ ἐκείνο, *plu-
 ris te facio quàm illum*. *περί* πολλῶ ἀν ποιησάμεν, *mag-
 ni facerem*. *περί* ἐλάττωός σε ποιῶ ἐκείνο, *contemnit*
te præ illo. *περί* ὀλίγα ποιῶν, *parui facere*, *περί* πλείους
 ποιῶν ἀπάντων, *omnium maximè facere*. *περί* ἐδενός
 ποιῶν, *nihili facere*. Quod etiam fit cum verbo

Cum verbo sub *στῆτιο τοῦ γένει.* substantiui, *περί* πολλῶ ἡμῶν τυχεράντων, *mag-
 ni fit*
Et cum aliis apud nos. Quandoque etiam fit cum aliis quibus-
verbis. dam verbis, *περί* ἐδενός ἡγάντων, *pro nihilo ducebant*.

Cum Accusa- CVM Accusatiuo significat *circum*, iuxta: *περί*
tio. ἀλα, καὶ κύαμον, *circa salem & fabam*. *περί* θύρας, *circa*
fores. *περί* ὀ, *quocirca*. Verùm illa, *περί* δούρι, *περί* σούρω,
circum hastam, circum turrim, poetica sunt.²

Circum, ob. ¹ Homer. Odyss. *περί* σπέρας, *circum speluncam*. Ob. Ioan. 10.
περί καλῶ ἔργου ἢ λιθάσμεν σι, ἀλλὰ *περί* βλασφημίας, *de bono*
opere non lapidamus te, sed de blasphemia, id est, ob vel pro
Pra, supra. pter bonum opus. Dionys. Halicar. *περί* παντός ἡέλου, *præ*
omnibus cupere. Solo etiam genitiuo vel ablatiui redditur
περί cū datiuo. vt in verbis pretij. Dionys. Halicarn. *περί* πολλῶ ποιῶν, *mag-
 ni facere*.² Eadem quoque structura vtuntur Oratores:

Circum. Dionys. Halicarnass. *περί* τοῖς βραχίοσιν ἐφόρειν, *circum*
cum brachia gestabant. *περί* τοῖς σιμφοσιν ἔχετε, *circum* corpora
habetis, id est, induti estis. At *περί* τοῖς σκόλοσιν, *περί* τοῖς ἡέρας,

- περὶ ἑαυτοῦ, apud eundem reddi potest non tantum *circum*,
 sed etiam *propè*: Apud seu παρὰ. Idem Dionys. τὸ νικᾶν ἀεὶ *Propè*.
 περὶ τοῖς αὐτοῖς ἱερῶν, Apud eosdem semper manebat *victoria*. *Apud*.
 In, vel eis. Idem: περὶ αὐτῷ σφάλλασθαι, in seipsum corruiere, vel *In, Contra*.
 sua ipsius mole collabifactori. Odyss. οὐ περὶ κῆρα φίλῃ, quem *Pro eò vel iḡ*.
 ex animo amabat. Cum verbis metus Latine non exprimi- *περὶ nō expressa*
 tur, Thucyd. περὶ τῷ ἱματιῷ σώματι ὀρθῶδ' αἰ, meo ipsius corpori *cum verbis me-*
 metuo. Sic idem: περὶ δοξαῖς διεφείεργε, Telis perime- *tus*.
 bantur, & id genus pleraque. Porro articulum à fronte *περὶ cum arti-*
 10 gerens desiderat à tergo participium: Sic Gregor. τὸ περὶ *culo*.
 τῷ κῆρῳ, quæ creaturam circumstant, seu quæ in creaturam *cadunt*. Item τὸ περὶ τῶν ναῶν, res nauales; τὸ περὶ ἱερῶν, res *mea*: At τὸ περὶ τῶν μέρους apud Plato, fabula de parcis. Et *malcul*. gen. οἱ περὶ τῷ ἡλάσσῳ, qui occupantur in mari, qui
 15 tractant mare. Comites quoque ac sectatores frequentissi- *περὶ per peri-*
 mē hoc loquendi genere significantur. Xenoph. σὺ τοῖς *phrasin*.
 περὶ αὐτῶν, cum suis. Sic οἱ περὶ Πλάτωνα, Platonis sectatores. *Comitatū quoq;*
 Sed interdum hac periphrasi designatur cum sectatoribus *significat περὶ*.
 ipsa etiam princeps persona: vt apud Plutarch. τὸς περὶ Δε-
 20 κισίλων Ἀκαδημεικῶν, Arcefilaum Academicum cum suis as-
 sectis. Interdum sola persona princeps: vt Dionys. Halicar-
 nass. 317, 33. τοῖς περὶ Οὐαλιεῖον πρέσβεισι, pro Οὐαλιεῖω τῷ *πρέσβει*.
 πρέσβει, Valerio legato. Ad hoc loquendi genus respexisse *videtur Quintilianus lib. 2. doctores artis sero iam & circa*
 25 *Tisiam & Coraca repositos*. nam, vt idem lib. 3. ait, artium *scriptores antiquissimi Corax & Tisias Siculi*. In compositio- *περὶ in compo-*
 ne significat *Circum*, *Ob*, *Per*: nec tantum excellentiam & *sitione*.
exsuperantiam, sed etiam neglectum: vt περὶ φρονῶ & περὶ οὐδ', *negligo tum mente & cogitatione, tum oculis, id est, despicio,*
 30 *contemno*. Hæc quoque præpositio multis in locis pro παρὰ *περὶ mendosè*
 per errorem à librariis videtur esse supposita: vt apud Dio- *pro παρὰ*.
 nysf. Halicarnass. 606, 17. περὶ τὸ δεινὸν σῶμα: at 643, 3. &
 alibi, παρὰ τὸ δεινὸν.

Α Μ Φ Ϊ.

- 35 Α Μ Φ Ϊ construitur eisdem casibus, quibus περὶ, ἀμφί.
 & idem quod περὶ significat. Dicitur tamen ἀμφί
 αὐτῷ, pro illo, siue, illius causa. ¹ I
¹ Ἀμφί à præcedente περὶ nihil nec structura differt, nec I
 significatione: nisi quod magis est Ionica, præsertim cum
 40 genitiuo & datiuo. Coniungitur quoque à poetis cum Syn-
 onyma περὶ. II. β. ἀμφί περὶ κρηνῶν. Apollon. Arg. 2. ὄφει ἀμφί & περὶ
 περὶ ἀμφί ἔενται. quod à Plauto quoque inter Latinos *iuncta Poeticè*.
 fact

ἀμφιπερὶ in
compositione.
ἀμφι cum arti-
culo.

factum, *sculpturiviro ungulis circumcirca*. Sic in compositione ἀμφιπερὶ τρεῖς & similia. Articulum à fronte gerens, desiderat à tergo participium: vt πρὸ ἀμφι τὰς ἀγρῶν, *res rusticae*. Item mascul. gen. Dionys. Halicar. Νεοπτολεμῶσιν οὐ τοῖς ἀμφ' αὐτῶν, *Neoptolemus cum sociis*. Hoc quoque loquendi genere, significatur interdum persona princeps cum suis affeclis: vt οἱ ἀμφι Κόροιν, *Cyrus cum suis*. Interdum dumtaxat persona princeps, vt οἱ περὶ Κορινθίων, *Corinthii*: apud Herodot. In compositione redditur non tantum circum sed etiam *am*, vt ἀμφι δαξέειν, *ambigero, dubitare*.

ἀμφι in compo-
sitione.

10

Α Π Ο.

ἀπὸ semper cum
genitiuo.

ἢ vel ex.

Α Π Ο semper cum Genitiuo: ἀπὸ σκοπιῶν, *è specula*. ἀπὸ κώπης, *à remo*. ἀπὸ δὲς ἑπτὰ κυμάτων, *à bis septem undis*. ἀπὸ θύρας λύκου, *à venatu lupi*. ἀπὸ βαλιδίων, *à repagulis*. ἀπὸ τόματ' εἰπῶν, *ἀπὸ γλώττης εἰπῶν, memoriter recitare*. ἀπὸ τ' ἰσὺς ἑσίας, *ex equis viribus*.

ἀποθεν.

Prater.

Ab.

Quandoque habet vim aduerbij huius ἀποθεν, *procul*. Hinc fit quod dicitur, ἀπ' ἑατ', *procul ab auribus*. ἀπὸ τ' σκοπιῶν, *prater propositum, prater intentionem & consilium*. ἀπὸ τρόπου, *alienum ab honestis moribus*. Huic opponitur πρὸς τρόπου: quemadmodum Latinis, *è re, opponitur illi, ab re*. ἀπὸ καιρῶ, *intempestiuum*.

Loco aduerbij
ἀπ' ὧν.

Dicunt etiam loco aduerbij, ἀπ' ὧν, *propterea*. ἀπ' ὧν ἑσπαρῶν ἔτσι, *id est, ὅτι τὰ τότες περιφραγμένα ἀπ' ἄρτι, post hoc, ex hoc tempore*. ἀπ' ἐκείνου, *iam, tunc, ex illo tempore*. ἀπὸ μέρους, *aliquantulum, ex parte*. ἀπὸ τότε, *ex eo tempore*. ἀπὸ ταυτομάτη, *fortuito*.

INTERDVM nudo ablatiuo exprimitur: Plutarch.

ἀπὸ solo ablatiuo expressa.

ἀπὸ iuncto aduerbio.

ἀπὸ abundans.

ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ λέγειν, *ore ἢ verbis referre quod iniunctum*. Aristoph. ἀπὸ σικκῶν π' ἀλατῶν, *leui impensa efficere aliquid*. Aduerbium quoque pro genitiuo sibi adferit, vt ἀπὸ τότε, *ex illo tempore*. Sic ἀπὸ πλῆ, *è longinquo, quod Latini quoque de longè*. In hoc autem Homeri ἀπ' ἑσπέρην pleonastus esse videtur praepositionis vt etiam illo Lucæ ἀπὸ κροῦ: Nam terminatio ἦν per se motum de loco significat: vt etiam non raro eadem Praepositio subauditur. Articulum quo

ἀπὸ cū articulo.

quo

quoque à fronte capit subaudito à tergo participio, vt *αἱ Ἡρακλῆϊς, Heraclida Hercules nepotes.* in originis scilicet & sectæ significatione: sicut etiam Ouid. 3. Trist. *Nauiata ab Italia:* & Virgil. 3. *Georgicâ Pastor ab Amphysso.* ἄπο Barytonas, remotionis significationem habet: Paus. Phoc. *ἄπο ἀπο γὰρ οὐκ εἶη, non abhorruerit à verisimili.* Sic *οὐκ ἀπο πρῶτος, non inconuenienter, οὐκ ἀπο καιρῶν, non intempestiuè, οὐκ ἀπο σέθεν, non abs re.* & similia. Postponitur etiam in carmine: Simonides, *ἔτι κελῶν ἀπ' ἔδην, sic nihil est absque incommodis.* In compositione suas significationes retinet: in multis etiam variat, immo in vna eademque voce interduo significationes habet planè diuersas: vt ἀποπέσθαι apud Aristot. *qui conspici alicundè potest.* Apud Sophocl. & Dionys. Halicarnass. *à conspectu remotus:* Sic ἀπέπειν, interdum est *abdicare, interdum, interdicere, interdum, renunciare.* & huius generis alia crasin etiam in compositione patitur, vt ἀπεργασθῆναι pro ἀποεργασθῆναι *loca secreta.* ἀπέργασθαι pro ἀποεργασθῆναι *scu doperatus.*

ἄπο Barytonas.
ἀπὸ postpositum
in carmine.
ἀπὸ in compositione.
Crasin patitur.

Υ Π Ο.

Υ Π Ο cum Genitiuo significat *sub:* ὑπὸ κολπῆ τὰς χεῖρας ἔχειν, *sub sinu manum habere.*
Aut propter: ὑδ' ὑπὸ πενίας ληργετῶ, *neque bene facio propter paupertatem.*

ὑπὸ cum genitiuo.
Sub.
Propter.

Υ Π Ο CVM DATIVO.

Υ Π Ο cum Datiuo etiam significat *sub:* ὑπὸ ἐλευσίᾳ, vel *ποιεῖσθαι ὑφ' ἐλευσίᾳ, in potestatem suam redigere, potestatis sua facere.*

ὑπὸ cū datiuo.
Sub.
2

Plutarch. ὑπὸ πυρρὸς καὶ ἀναλίσσεται, *ab igne consumitur.* Plato μήπως ὑπὸ Μελίτῃ πρῶτος δίκας φέρῃται, *Ne à Melito tot criminum reus agar.* Ex, in significatione modi vel causæ: ὑπὸ σιωθῆματι, *ex composito.* Dionys. Halicar. ὑπὸ σκοτίας, *per tenebras.* Item *πρὸς φωνῆν ὑφ' ἐνός, compellare per unum.* ὑπὸ ἀσπιδῆς, *pra festinatione.* Dionys. Halic. ὑπὸ χαρῆς, *pra gaudio.* Citatur quoque ex poetis pro *ὑφ', cum.*
Cum Accusatiuo, quoque non raro construitur. Sub. Plutarch. ὑπὸ γῆς καὶ ὑπὸ γῆν, *super terra & sub terra.* Aristot. Hist. anim. ὑφ' ηγεμόνα εἰσι, *sub duce sunt, duci sunt subiecta.* Xenoph. ὑφ' ἑαυτῶν ποιεῖται, *sibi subiiciunt.* Item in signif. temp. ὑπὸ πύλλω, *sub auroram:* ὑπὸ νύκτι, *sub noctem:* ὑπὸ κωμῶν, *sub caniculam, sub ortum canicula.* & Thueyd. ὑπὸ

1
Ab.
Ex.
Per.
Pra.
Pro ὑφ'.
2 ὑπὸ cum
Accusatiuo.
Sub.
Tempus.

Ad ἐπί. ἢ ὁμοῦν, tempore terramotus. *Ad ἐπί.* Homer. II, β, ἔπειτα ἴλιον ἦλθε, ad Ilium venit. Aduerbio etiam exprimitur: vt ἐξήσαν ἔπειτα πόδα, retrocedebant, seu pedem referebant, apud Dionys. Halicarnass. Articulum à fronte gerens, subaudit à tergo participium. Theophr. τὰ ὑπὸ γῆς, quæ sub terra sunt. Isocr. 5 τὸς ὑπὸ αἰθέρι, subditos ipsorum. Herodian. οἱ ὑπὸ τῶν ἰσχυρῶν, qui sub orientali cæli plaga sunt, orientales populi. Dionys. Halicarn. τὸς ὑπὸ χεῖρας, subditos atque obnoxios. In compositione significat *Subter, Latenter, Paululum, Retro, Rursum, & similia.* Reperitur nonnunquam pro ὑπὸ & ἐπί: sed 10 sæpe magis librorum errore, quàm auctorum voluntate.

ΥΠΕΡ CVM GENITIVO.

ὑπὲρ cum genitio. ΥΠΕΡ cum Genitio significat *super, de:* ὑπὲρ σκιᾶς ὄνου, *de asini umbra.* Dicunt etiam, ὑπὲρ ἡμῶν, *re nostra.* 1 Aut *supra, ὑπὲρ κάπνου, supra sumum.* Aut 15 *pro, ὑπὲρ Κτησιφῶντος ὁ λόγος, pro Ctesiphonte oratio.* *Pro, ὑπὲρ φίλου κινδύω, pro amico periclitor.* 2 Quod idem nonnunquam etiam significat cum Dativo poetice: ὑπὲρ τοῦ φίλου κινδύω. Nonnunquam etiam capitur pro *contra.* Sic Homerus, ὑπὲρ σέθεν, 10 pro κατὰ σέθεν, dixit.

ΥΠΕΡ CVM ACCUSATIVO.

ὑπὲρ cum accusat. CVM Accusatio, *plus, ultra, & omnino excessum significat:* ὑπὲρ λόγον, *supra quàm dici possit.* ἢ ὑπὲρ ἡμᾶς, *ea quæ sunt supra nos.* ὑπὲρ κατὰ λόγον, *supra catalogum, id est, eximius.* ὑπὲρ τῶν πῶρην φρονεῖν, *ultra peram sapere.*

Aduerbialiter. Capitur etiam Aduerbialiter cum suo casu, ὑπὲρ ὧν, *idcirco.* 3

1 *SUPER, id est De;* sicut etiam Virg. *multa super Priamo rogans, super Hectore multa.* Dionys. Halicarnass. ὑπὲρ ἧς ἐν οἰκίᾳ τῆσιν ἀγαλλίζομαι, *de qua suo loco dicam.* Sic ὑπὲρ δὲ πειθήνιος καὶ δαλὴ καὶ μύθηται, *de pietate & loquitur & discit.*

2 *Pro, Loco.* Dionys. Halicarnass. ὑπὲρ τῶν ἀποθνήσκόντων στρατιωτῶν ἐτίθει καὶ ἄλλων, *in defunctorum locum alios conscribere* 35 *milites.* *Pro, id est, Pro salute.* 2. Corinth. 5. εἰς ὑπὲρ πάντων ἀπίθων, *unus pro omnibus mortuus est.* Demosth. ὑπὲρ πόλιος 40

- περὶ τῶν ἡμῶν*, pro salute reip. aliquid agere. Sic in defensionis & adiumenti signific. Lucae 9. *ὅς οὐκ ἐστὶν κατ' ἡμῶν, ὑπὲρ ἡμῶν ἐστὶν*, qui non est contra nos, pro nobis est. Et Dionys. Halicar. *ὑπὲρ ὑμῶν ἐστὶν*, pro vobis facit, in rem vestram est. Pro, id est Pro, id est Nominine, Gratia. Plutarch. Lyc. *ὑπὲρ τῆς λαθεῖν ἐγκρατεῶν, λατῆς*, *τῆς μὴ μὴ χάριτος*, tradidit copias ea conditione ut ne manus confereret. Affertur etiam ex Demosth. *δὴλον ὑπὲρ αὐτῶν λαθεῖν*, pœnas de illo seu ab illo sumere. ³ Supra ἢ *Ῥοδόπη τὸ ἄρ*, ὑπὲρ ³ Nisou τῆς ποταμῶν κείτου, Rhodope mons, supra Nesum fluvium sita est. Cum articulo etiam construitur per ellipsin participij. Theophr. πὶ ὑπὲρ γῆς, qua supra terram exstant plantæ. Sic πὶ ὑπὲρ ἡμῶν, qua supra nos sunt; id est, quæ captum & vires nostras superant. Coniungitur etiam cum cognatæ significacionis aduerbiis: vt *ὑπεροχῶν*, supra: *ὑπερφαν* & *ὑπερλίαν*, supramodum, egregiè. 2. Corinth. II. τῆς *ὑπερλίαν ἀποστόλων*, eximius seu præstantissimus Apostolis. Absolutè quoque ponitur. 2. Corinth. II. *Ἀπόστολοι Χριστοῦ εἰσι*; ὑπὲρ ἐγῶ, id est, ὑπὲρ πάντων, supra id, amplius quàm Christi minister. In compositione alias significat Pro, alias Supramodum: vt *ὑπερεπασιζεν*, protelare; *ὑπερεπιμιζεν*, in Atticisimis affectandis modum excedere.

APPENDIX I.

PRÆPOSITIONES sæpe subaudiuntur Græcis, *Præpositiones subaudiuntur.*
 25 ὡν ἔπαθεν ὀργῶν ἔχθ, id est, ὑπὲρ ὧν, irascitur pro his quæ passus est, μηδὲν αὐτῷ κατὰθεῖς, pro μηδὲν ὑπὲρ αὐτῷ ἐπιλήθεις. σὺν χάριτι λέγω, pro πρὸς σὺν χάριτι, tua causa dico.

SIMILITER vbicumque δύοῖν θάτερον ponitur in *subauditum.*
 30 oratione, vt *μηδὲν αὐτῷ μεγάλα*, inνα δύοῖν θάτερον, ἢ τυγχάνων λυπηῖς, ἢ *μηδὲν τυγχάνων λυπηῖς*, subauditur *καὶ*, vel *ἢ* δύοῖν θάτερον, ac si diceret, ne per alterum horum, aut affectus, &c.

Præpositiones verbis compositæ propriâ etiam *Nota: præpositiones cū verbis compositæ suam habent casum.*
 35 seruantes significacionem, eundem casum, quem extra compositionem postulant: *κατηγορῶ σε*, accuso te: quia *καὶ* σὺ dicitur. *ἀφίστημι σε*, absisto sine deficio abs te: quia *ἀπὸ* σε dicitur. Præter possessiua & acquisitiua, *ἐμφορῶμαι*, ἐντροφῶ, *περιποιλάω σε*, fruor te. *περιτίθημι σοι*, circumpono tibi.

*in composi-
tione.*

Item, καὶ composita etiam intendit cum casu
verbi, κατεδίψα πάντα, deuorat omnia. κατέπιέ μοι, enar-
rauit mihi. Et sic destituitur à proprietate præ-
positiua.

Nota.

Habet autem se ad modum præpositionis, cum
dicitur, κατεπιέν ἑτέρη, contra alterum dicere: quòd
tunc iungatur cum Genitiuo, quem etiam præ-
positio postulat.

*Præpositiones cõ
posita cum alia
dictione, epen-
thosi alterius
dictionis dissol-
uuntur.*

Celebre est pœtis præpositiones compositas
dissoluere per alterius dictionis epenthesis: καὶ
γαῖα κάλυψε, pro γαῖα καὶ κάλυψε. ἐν ᾗ ἐγγέλαα, pro
ἐγγέλαα ᾗ ἐξ ἔρον ἐνθ, pro ἐξ ἐνθ ἔρον. Interdum plu-
res dictiones intercedunt. οἱ καὶ βῦς ὑπερίονος ἠελίοιο
ἡσθιον, pro καὶ ἡσθιον. Sæpe etiam componunt eas
cum dictionibus, à quibus resoluendæ sunt. ἰθά-
κῃ καὶ κοίρανευσι, pro κοίρανευσι καὶ ἰθάκῃ.

DE PRÆPOSITIONVM INVERSIONE.

*Inuersio præpo-
sitionum.*

INVERTUNTUR præpositiones monosyllabæ
quidam in fine carminum: Ὀδυσ. δ. ἢ μέγας κακὸς
εἶδε, ἢ δὲ κακῶν ἐξ, Non tamen malus videtur, neque
ex malis. Ἰλιάδ. ἢ καὶ ἦλθεν ἀργυρότοξος ἀρτίμηδι
ξω, Et venit Apollo cum Diana.

Dissyllabæ verò & in oratione soluta inuer-
tuntur, & in carmine, tono acuto posito supra
penultimam, præter δὲ & ἀνά, idque ne coinci-
dant, hæc quidem cum Vocatiuo, ὦ ἀνα, ὦ rex; illa
verò cum Accusatiuo, δία, Iouem.

*Præpositiones
quæ non patian-
tur inuersionē.*

Cæterùm trium temporum dissyllabæ, hoc est,
quæ constant altera longa, & altera breui, non
inuertuntur, velut, ἀντι, ἀμφι, quemadmodum ne-
que in quibus, ι, redundat: vt κατα, παρὰ, ὑπὲρ
tanquam factæ trium temporum.

Nota de inuer-

Porro ἐν quando assumit, ι, & fit ἐνι, inuertitur
more

more difyllabarum. Ἰλιάδ. α. ἡμετέρῳ ἐνὶ οἴκῳ, *aditione præpositio-*
num.
bus in nostris. Et, ὧ ἐνὶ κέρῃ κοιμᾶται, quo in loco puella
cubat. Si inter duo nomina, alterum proprium, al-
terum appellatiuum vel adiectiuum, sit præposi-
tiō, hanc inuerti necesse est, vt ante totam con-
struatur orationem: ποταμῷ ἀπο Σελλήντῳ, fluuio à
Selleente. Εἰάνθῳ ἐπὶ δινέοντι, Xantho in verticoso.
quò quando in-
uertatur.

Si verò præpositio sit inter nomen & verbum, *Præpositio inter*
nomē & verbū.
 seu participium, poterit secundum diuersam sen-
 tentiam & constructionem inuerti, & nō inuerti:
 vt, Ἰθάκῃ κατὰκοιρανέουσι. Si enim κατὰ referatur ad
 Ἰθάκῃ, significans locum, inuertitur hoc modo,
 Ἰθάκῃ κατὰ κοιρανέουσι, *iuxta Ithacam dominantur.* Si
 verò referatur ad verbū κοιρανέουσι, vt illi maiorem
 addat emphasim, non inuertetur. Simile est in
 hoc: εὐρεῖ ἢ Πατρόκλῳ πεικείμενον. Quod potest
 etiam sic legi, εὐρεῖ ἢ Πατρόκλῳ πεικείμενον.

Ad hunc autem modum fit si inter propria
 duo, vel appellatiua, cadat præpositio, cōiunctio-
 ne ipsam sequente: τῶν ἀπο, καὶ κλισιάων, *manibus*
ab, atque tentoriis. Αγαμέμνονῳ πείει, καὶ Αχιλλέως,
Agamemnone de, atque Achille.

Item, si media inciderit, nullaque alia oratio-
 nis pars interueniat, modò postponatur dictioni,
 quam debebat præcedere, inuertitur: ὧ ἐπὶ πολλῇ
 ἐμόγησα, *quo in loco multum laboraui. Θεῶν ἀπο μὴδ εἰς*
εἰδώς, à Diis consilia sciens. Si verò inter præpositio-
 nem & verbum, vel nomē ad quod pertinet præ-
 positio, intercedat alia pars orationis, non refle-
 ctitur. τῷ δ' ὅτι Τυδείδης ὄρετο, *hinc autem Tydides in-*
uasit. Intercedit enim conjunctio δέ, idque nisi sit
 in fine sententiæ: tum enim inuertitur, etiam si
 quicquam interueniat, πάντων ἐπίσσε πολὺ κατὰ,
omnes autem excreauit multum contra.

Quæ verò patiuntur elisionem vocalis, non
 reflectuntur, nisi punctum subsequatur, aut signi-

ficatum corrumpatur non conuerſa. *Ἰλιάδ. τ' σείθε
 γδ ὑφάισιο παρ' οἰσέμευ ὄπλα*, *statuebat enim à Vulcano ferre arma.* Vnde Poëtæ post præpositionem quandoque punctum faciūt. Oratores verò non, præterquam in præpositione *πρός*: hanc enim solum ante punctum locant: vt in hoc, *καὶ μικρόν τι πρὸς*, & ad paruum quippiam.

Vel potius, plusculū quid præterea.

GENERALES DE PRÆPOSITIO- NIBVS REGVLÆ.

PRAEPOSITIONES interdum à casibus suis, interiecta vna vel altera dictione dirimuntur: vt, *ἐν ἡδὲ γὰρ ταῖς ὀπυρῆαῖς πολλῆς, ἐν ᾗ ταῖς δυσπραγίαις μέγιστον ἴνα φίλον διήσῃας.* Sed sunt hic quædam poëtis dumtaxat vsitata tmeses: vt apud Apollon. Argon. 4. *ἐν ᾗ ἦ ἴσων ἀγχαῖς*, pro *ὡς ἦ ἴσων ἐν ταῖς ἀγ. erat ἄ, murmur in vicin seu 15*

Tmeses præpositionum.

πλατείς. Sic Pind. *Δαωλέων δ' ἀπὸ φέριμνα πεισάλας λάμβανεις*, *Doriam citharam à paxillo sume.* Eleganter etiam ordine mutato inter adiectiuum & substantiuum præpositio interiicitur: vt, *πολλῶν ἐκ παλίων: μέγιστον ἐν κυδανείῃ: χεῖρον ἐπὶ σφριπέῃ: ἰμέρος πρὸς δ' ἀμύμονα*, & similia. quomodo apud Latinos etiam in prosa passim vsurpantur quam ob rem, qua de

caussa. apud Virg. autem magis poëtice, inuiciunt ipsis ex vincula fertis; pro, ipsis ex fertis inuiciunt ei vincula. Item inter duo substantiua, quorum alterum regitur, alterum regit: vt *πρὸς ἐπὶ Κρηφισοῖο.* Ac rursus inter duo commata 25

Præpositio casui postposita.

Retrahitur accentus præpositionis disyllaba.

copulatiua: vt *ἡῶν δ' ἀπὸ καὶ κλισιάων.* Interdum casui suo postponitur præpositio: vt, *Ἀρτέμιδι ξυῶ: κακῶν ἐξ: Διὸς δ' ἐκ πάντων τίτων.* In hac postpositione disyllabæ pleræque 30

autem *πρὸς*, etiam in prosa: vt, *τίτων ᾗ πρὸς ἐπὶ ἐπέγεις λιγυρῶσσι στυγ. ἀμφι* tamen & *ἀπὸ* retinent accentum; forsitan ad differentiam vocat. *ἀμφι*, & accus. *διὰ*, à nom. *ἀμφις* & *Δις*, 275, 6.

Aliàs accentus retrahitur etiã in mutatione significationis: vt *ἐπὶ* Barytonas scribitur cum significat Procul, Absque: cuius significationis supra quoque suo loco facta est mentio. Sic *πρὸς*, cum significat excellentiam seu exsuperatiam. 40

Homer. *πέμπεδ' πρὸς πάντων*, honore supra omnes enectum esse. Hesiod. *πάντων πρὸς μέγιστα εἰδὸς*, consiliis pollens supra omnes. Item absolute sine casu, *Τυδείδην πρὸς ἡδὲ πολλῶν ἐν χεῖρεσσιν ἴσων*, *Tydidem in bello quidem eximie viribus polles.* Ad hæc accentus retrahitur, cum præpositio nuda ponitur pro verbo cum præpositione composito: vt *ἐπὶ, ἐξ, πρὸς, μίτω*, pro *ἐπέσι,*

ἔγει, πύρρει, μέπει. Sic Sophocl. ἀλλ' ἄνα ἐξ ἐδρώνων, pro ἀνά-
στα, sed exsurge à sede. quomodo vsurpatum est istud Virgi-
lij; nec fuga eam super vlla pericli: & hoc Siliij, Saucius haud
illi comitum super vnus, pro, superest. Cum alieno casu po-
nuntur in ellipsi casus regentis: vt ἐν ᾧδῳ, & εἰς ἑδῶν: de qui-
bus supra. Sic apud Latinos Terentius ait, vbi ad Diana ve-
neris: & Vlpianus iureconf. superficiem ex vicini in suum
deriuare: pro, ad Dianæ fanum; ex vicini fundo. Pleonal-

Præpositiones
iunctæ alieno
casui.

mus quidam est cum præpositio & nomini simul præponi-
tur & verbo: vt I. Theff. ἵδῶ πάντες εἰδῶς πανθῆ ἀπὲρθεῖτε, ab
omni genere mali abstinete. Aristoph. Conc. ἔ γδ' ἐν vicis τὸ
σαφὸν ἐντι, non enim in iunioribus inest sapientia. Dionys. Ha-
licarnass. ἐπ' αὐτοῖς ἐπικειται, eis incumbit. Idem pleonasmus
fit in cognatarum præpositionum geminatione. Eurip. εἰς
ἔμμετ' ὄντι φῶτος ἐμὲ λίσσῃ, γλυκῶ. Isocr. ἐκ τῆς ἐκκλησίας
ἀπὸ λθεῖν, è concione abire. Rursus Matth. 21. εἰσῆλθεν εἰς τὸ
ἱερόν: at Marci 15. εἰσῆλθε πρὸς Πιλάτον. Sic etiam Cicero, cum
in Sigeo ad Achillis tumulū adstirisset: & Næuius apud Effc.

Præpositionum
pleonasmī.

præpositionis videtur cum aduerbio præponitur: vt εἰς
ἀπαξ siue εἰσάπαξ, semel: itidemque εἰσαῶδις & ἐξᾶδις, ite-
rum: παραλίπα (& apud Theocr. κελωτῖνα) statim: item
ἐπάνω, ὑπεροχῶν, ὑπερόχῳ, ἐφ' ἑῶς, κατ' ἑῶς, παραπῶς, & similia:

Abundat præ-
positio cū aduer-
bio iungitur.

quippe in quibus præpositio ferè nihil ad simplicis aduerbij
significationem addit. Contra omittitur interdum præpo-
sitio: vt, ἂν ἐπαθῆν ὀργῶν ἐχθ, pro ἵππε ἂν, tra astuat ob ea qua sa-
passus est. Sic πῶς διδάσκει; quanti docet? pro ἅπ' πῶς, pro
quanta mercede. cum enim Homerus sine præpositione di-
cat, γάλακτα χρυσεῖαν ἠδάξατο, Isocrates expressa præpositione
ait, ἅπ' ἔντι θνητῶ σάματ' ἀθάνατον δόξαν ἰσχυροτάτατα, corpus
mortale immortalī gloria permutare, seu vitam mortalem
cum immortalī gloria commutare. Rursus Heliodoros sine
præposit. ἐνσφορῶν τ' κερῶν: at Matth. 15. cum præposit. ἰδὴ
ἀπὸ τ' ψυχῶν: itidemque Aristot. Probl. 65, 25. μικρῶν ὀρεσίνε γ-
καίρῳ ἐξ ἄγρου, sumpto modico panis. Sic in aliis quoque
mulis subaudiri εἰς, τ', πρὸ, aut aliam præpositionem sensui
conuenientem, tum ex supradictis clarum est, tum in se-
quentibus etiam latius exponetur.

Præpositio omis-

PRÆPOSITIO sæpe cum casu suo composita, transit in
aduerbium. Hæc compositio ita interdū fit, vt vel accentus,
vel aliud vocis accidens mutetur: vt, ἐπίπῳ, pro ἐπὶ πῶν, in
vniuersum. sic ἐπίπῳδῳ & ἐπίπῳει, pro ἐπὶ πῳδῳ εἰς, ἐπ' ἅκῳνα
vltra. Sic etiam ἐκποδῶν, pro ἐκ ποδῶν. Multo adhuc maior
mutatio est in ἐμποδῶν & ἐξἐπίπῳδῳ, pro ἐν ποσὶ & ἐξ ἐπιτη-
δῳματ'. quæ vt sine insigni mutatione diuidi nō possunt;

Præpositio cum
suo casu compo-
sita.

ita nec ἐπιπολῆς. vnde quidam compositè dixerunt ἐξ ἐπιπολῆς, & κατ' ἐπιπολῆς : quæ tamen à Luciano & Phrynicho repudiantur. Aduerbia etiam quædam in hac compositione accentum suum amittunt; vt ἀπὸ πάλαι, ἀπὸ χθες : ἰμπερὶς, ἰπέρτερος, ἰμπαλιν, ἀνάπαλιν. Quædam tamen accentum suum retinent; vt tum ea quæ precedenti paragrapho sunt exposita, tum hæc, ἀπὸ πάλαι, ἀπὸ χθες, & consimilia. Sic ὑπὲρ δὲ quidem, accentu amisso: at ὑπὲρ ἄλλων, & ὑπὲρ ἑαυτῶν, accentu retento. Rursus accentum amittunt etiam numeralia cum σὺν composita: vt σὺν δύο βίνι, σὺν τρεῖς τερνί; de quibus supra. Accedit in hac compositione nonnunquam etiam articulus pleonasticus: vt ἢ παρὰ πᾶσι, ὀμνίνο: τὰ ἀπὸ τῆς, ἀπὸ τῆς.

Præpositio cum verbo composita.

IN compositione cum verbis, præpositio casum sæpe retinet, præfertim cum significatio eius obtinet. Sic multa vi præposit. δὲ, ἐξ, ἀπὸ, κατ', ἀντ', ὑπὲρ, genituum: vi præpositionis ἐν & σὺν, datiuum: vi præpos. εἰς, ἀπὸ, παρὰ, περὶ & ἀμφὶ, accusatiuum adsciscunt. Genitiui & datiuui exempla quædam supra enumerata sunt in verborum Syntaxi. Accusatiui exempla sufficiant hæc: Epigr. εἰς ἑλάνην ἀΐδων, in orcum inuehi: Act. Apost. 20. παρεπλυσάμενος τὴν ἕφρασον, præternavigare Ephesum. Musæus, ὑμῶν ἀμφιχερθεῖσα, sponso circumfusa. Sic μετὰ μετὰ μὲν, mittentes post me, id est, arcessentes me, & similia. Horum quædam modo accusatiuum, modo datiuum asciscunt: vt εἰς ἡλῆθῆ με ἔρω, Chryf. & εἰς ἡλῆθῆ με ἔρω, Plato: vt Liuius quoque, inceserat eum cupidus; &, incesse patribus cura. Sic Alcines ἀπὸ σπένου τὸ δικασθῆναι: at Demosth. ἀπὸ σπένου τοῖς δικασταῖς. quemadmodum alia etiam multa composita cum præpos. ἀπὸ, παρὰ, περὶ, ἐπὶ, ὑπὲρ, quædam etiam cum κατ' & ὑπὲρ, datiuum regunt

ἐπιβαίνειν cum triplici casu.

vi verbi. Immo vt ἐπὶ tres casus regit, ita etiam verbum ἐπιβαίνειν in vna eademque inscendendi significatione. Cum genitiuo enim Plutarch. Themisth. ἐπιβαίνει τὸ αὐτῶν πειρήσει: cum datiuo Thucyd. ταῖς ἀλλήλων νεύσει ἐπιβαίνειν ἐπὶ γῆναι: cum accus. Apollon. Argon. 2. Κολυμβεῖν ἢ ἐπιβαίνει. In quibusdam etiam præpositio magis nomini quam verbo competere videtur. vt apud Hesiod. ἄρσενος ἐμὲ βασιλεύει, regnabat in celo. Plut. ἐνδιαπέθειν τῆ περὶ τὰ δὲ ἰουρραφί, in his perscribendis morari. Xenophon, οὐκ ἀρξάμενοι τῶν τε ἀπὸ πηλοῦ μετὰ, non grauante circum hac vagamur seu oberramus. vt & Virg. hanc urbem asserimus, pro, ferimur ad hanc urbem.

Præpositiones suis verbis dirempta poetica.

Contra poetæ præpositionem sæpe à verbo suo dirimunt interiectis aliis dictionibus. Hom. Π. γ. ἐπὶ λίαν ἦσι, pro λίαν ἐφίσησι, lapidem immittit. Idem, ἔσθ' ἢ τε κλισίῃ ἐκάλυψαν, pro κλισίῃ τε καὶ ἐκάλυψαν, arisinae contexerunt. Hesiod. μετὰ

δὰν ζήμωθ' ἔλπιται, pro μὴ ἀφίλταται σὶ τὰ ζήμωθ', ne tibi adimat pecunias. cuius generis tmelis apud Herodot. quoq; leguntur; interdum etiam apud Platonem: vt in eo loco qui à Dionys. Halicar. 128, 8. dithyrambici tumoris notatur,

5 ζήμωθι λάβοις τ' μύθω, pro ἐνδύβοις μοι τ' μύθω, sermonem mecum capessite; seu, in fabula me adiuuate. Geminatam præpositionem habetia, nonnunquam verbi, nonnunquam

præpositionis regimen sequuntur. Homer. ἀεπεσοκλυιδό-
δμω πατρός, ad patris genua se prouoluens. Idem Odyss. θ,

10 ἀδ' εἰ οἱ χάρις ἀμφιπέριφ' ἵκισσας, at non inest eius verbi gratia; seu, non comitatur eius verba vlla gratia. Præpositio cum præpositione raro componitur. In eo genere παρὲξ, cum in significatione præpoller παρὰ, accusatiuū regit. Il. ε,

15 πολλὸν ἢ παρὲξ ἄλα φῦκον ἐχθραυ, multam algam secus mare fuderant. Odyss. ο, μή με παρὲξ ἄγα νῆα, ne me præter nauem ducito. Cum vero præpoller ἰξ, regit genitiuum: Il. κ, παρὲξ ἰδῶς ἐὼ νέουσι κλυθήτω, extra viam. Absolutè quoque ponitur. Hesiod. Clyp. Herc. ἀπὸ παρὲξ ἐξ εἰθ' ἄρα, pro extra viam emoue currum. vbi Scholiastes annotat, oxytonon παρὲξ,

20 cum accusatiuo constriui, & significare prope: at Barytonon παρὲξ, constriui cum genitiuo, & significare extra: atque illud poëticum esse; hoc vero etiam in communi sermone receptum. Etymologus vero παρὲξ Barytonas tum demum dici scribit, cum vsurpatur pro χρεῖς, vt παρὲξ τ' Σκυδικῆ

25 ἰβυς: in prioribus vero significationibus, pro παρὰ & ἰξ, efferri oxytonas παρὲξ. Apud Latinos quoque rara est ea compositio. Ouid. Metamorph. 2. Argolica quod in- ante Phoronide fecit. Propert. 2. Hic dominam exemplo ponat in- ante meam. Præterea vt verba præpositionis regimen se-

30 quuntur interdum, ita etiam aduerbia è præpositionibus orta: vt ἔξω εἰκίως, κρότω χθονός: qua de re infra quoque in Aduerbiorum Syntaxi. Absolutè ponuntur pauca præposi-
35 tiones: inter ceteras μὲν post, πρὸς ad hæc, ὑπὲρ supra seu ultra, & composita παρὲξ, de qua modo dictum est. Sic apud Sal-

40 lust. supplicia in post futuros composuit, εἰς τὰς μετ' ἄλλοισιν ἡμέραις, id est, εἰς τὰς μετ' ἄλλοισιν ἡμεραις.

45 PRÆTEREA præpositionibus aliquando aliquid vel accedit vel decedit, vel mutatio accidit aliqua; idq; tam extra compositionem quam in compositione. Accedit apud poë-
50 tas, metri causa: vt, εἰν ἄιδεο δόμοισι: ὑπὲρ ἄλα: ὑπερὲρον ἠφάριστο: ibi enim vt εἰ in εὐ & ὑπὲρ produceretur, adscitum ei est ι. Rursum in fine adscito ι, vsurpatur οἰ, παρὰ, κατὰ, pro ἐὼ, παρὰ, κατὰ: vt supra docui. Quin & ὑπὲρ pro ὑπὸ: vt ὑπὲρ πῆδα νεῖαρον Ἰδης, ad imum Ida pedem. Decedit, vel

per apostrophum, εἰ, II. vt κατ' ἰσθαλορίαν: vel per compositi-

Geminatas præ-
pos. quam for-
tiantur.

Præpositio cum
præpositione cō-
posita.

παρὲξ oxytonū.

Præpositionis ve-
gimen aliquan-
do verba se-
quuntur.

Præpositiones a-
bundantes. εἰ δὲ Πινδ. 77
συνθῆσι τὰν δεσφῶν
ἢ οὐκ ἔστιν: ἢ παρὰ
ταύτῃ ἀναρτῶνται.

Præpositionum
mutatio, illisq;
facta accessio
vel decessio.

Decedentia.

tionem, 172, 1. vt *ὑπερχοῦ*. Sic *παρ* pro *παρά* in metro vsurpata, supra docui. quemadmodum etiam *ἄνω* pro *ἄνω*: vt Hesiod. *ἄνω φυτὰ βλάψη*, per plantas scandat, seu plantas ascendat. Homer. *ἄνω ὑπὸ σῶπης ἵστατο*, surgebat autem subulcus. In hac abiectione si posterior dictio ab aspiratione incipiat, finalis 5 in præpositione tenuis mutatur in aspiratâ, 8, 16, 172, 10. Impura *σὺ*, sequente consona, finale, interdum amittit, interdum cum sequenti conformatur: qua de re supra quoque, 401, 27.

σὺ aliquando amittit v.

σὺ.

ἀπὸ, *ὑπὸ*.

404, 1. quinetiam *κτ* multo plures, 406, 2. *ἀπὸ* & *ὑπὸ* patiuntur vnam tantummodo. non enim nisi ante β omicron abiiciunt, & π in β vertunt: vt *ἀμύαλα* abiice, *ὕβρακι* subiicit.

πὸ Dorica.

Sic Dorica *πὸ*, tantum ante vocales & ante τ, finale, perdit, 408, 15. *ἐν* tamen & *σὺ* interdum immutatae manent; vt *ἐνεργῆσαι*, pro *ἐνεργῆσαι*, infuere: & apud Hesych. *ἐνεργῆσαι*, 15 *ἐνεργῆσαι*, inrigere: apud Suid. *σὺν*, cognatus, frater. sic apud Latinos quoque *inritus*, *inlustris*, *conclusio*, & similia. *πὸ*, sequente ο vel ε, crasin pati, supra in ea præpositione docui: docuit idem etiâ cum Clenardo Antesignanus 172, 33.

311, 31. Idem etiam in *ἀπὸ* nonnunquam fieri docui. Sed fit interdum etiam in *ὑπὸ*: vt declarat *ὑπερῶς* contractum ex *ὑπερῶς*. Eodem modo *ὑπερῶς* quoque contractum dici potest ex *ὑπερῶς*, *montibus* subiecta. Doricam crasin habere videntur *περῶς*, *ἀπώλει*, *ὑπάρεια*, *ὑπερῶς*, & similia:

οο in ω contracta.

quippe in quibus duo οο non communi more in ε contracta 25 sint, sed Dorico more in ω. Verum breues in compositione migrare interdum in longas, etiam sine crasi, satis docet *σωνώνυμος*, *σωνώνυμος*: *ἐξώνυξ*, *πολύωνυξ*: item *κωνηρός*, *πενητός*, *σωνητός*, *δύλωνος*: ad hæc *ἐνήρης*, *δήρης*, *δίρης*, *τετήρης*, *ἐξήρης*, & *περσῆλυσι*, *σωνήλυδες*, *σωνηρῆδες*, & similia, in quibus ω, α, & ε, sine vlla crasi per compositionem versa sunt in longas ω & η. simplicia enim sunt *ὄνομα* nomen, *ὄμοσσι* iurare, *ὄνυξ* unguis: *ἀγνυός* frangi, *ἀγρεῶν* loqui, *ἀνυος* ventus: *εἰρεῶν* remigrare, *εἰλεῶν* venire, *εἰρεῶν* tegere.

SYNTAXIS ADVERBIORVM. 35

Aduerbia cum genitino cōstruēta.

ADVERBIA si post se casum habent, construuntur cum Genitio: *μάλις* πάντων, maxime omnium. *λάθρα* ἢ ἄλλων, clam aliis. *χωεῖς* ἢ ἄλλων, absque aliis. *ἄπαξ*, ἢ δις ἢ ἡμέρας, semel aut bis in die. *χάειν* ἐκείνη, ἔνεκα 40 *οἰεί*

in genitivo & vocatiuo.

Vocatiuum vocandi mutant Græci in genituum.

Φῦν cū genitiuo. ἔμυ gaudet Recto & genitiuo.

catiuo : ὃ Ἀπολλων δὲ δαίμονιας ὑπερβολῆς, ὃ Apollo, magnam felicitatem. Quem Vocatiuum mutant interdum in Genituum, præcedente præpositione

πρὸς, ὡς πρὸς τῶν Θεῶν τῆ συμφορᾶς, ὃ Diu, rem calamitosam.

Φεῦ cum Genitiuo, φεῦ τῆ ἀτιμίας, heu ignominiam. ὅμοιοι, Recto & Genitiuo. Recto, ὅμοιοι κακοδαίμων, ὡς ἀπόλωλα, heu infelix, ut perij. Genitiuo, Lucian. ὅμοιοι τῶν ἀγρῶν, verba sunt deplorantis agros perditos. Ponitur etiam sine casu, ὅμοιοι, heu mihi.

Nota de exclamatione.

Loco exclamationis ponitur nonnunquam solus Genitiuus, vt dictum est superius.

Α Ρ Τ Ι.

ἀρτι nō iungitur futuro.

ΑΡΤΙ construitur omnibus temporibus, dempto futuro : ἀρτι ποιῶ, ἐποίουν, ἐποίησα, πεποιούνα, &c.

Α Υ Θ Ι Σ, Ε Ί Σ Α Ε Ί.

εὐθις & εἰς αἶμα iunguntur futuris.

ΑΥΘΙΣ & εἰς αἶμα adsciscunt futurum, εἰς αἶμα ἔσται κίνησις, semper erit motus. αὐθις διδᾶξω, rursus docebo.

Α Υ Τ Ι Κ Α.

αὐτίκα rejicit futurum.

ΑΥΤΙΚΑ construitur omnibus temporibus, dempto futuro.

Ἔ Ω Σ.

ἕως gaudet indicatiuo.

ἜΩΣ, quamdiu, gaudet indicatiuo : ἕως ἔξην, quamdiu vinebat.

Et Coniunctiuo.

Et Coniunctiuo, ἕως κρύψην, quamdiu occultetur.

ἕως ἂν coniunctiuo : & vbi loquimur de re præterita, Optatiuo. ἕως ἂν γένηται, quamdiu fiat. ἕως ἂν γένητο, quamdiu fieret.

Et infinitiuo.

Construitur etiam ἕως & ἕως ἂν infinitiuus, ἕως ἄρτι λέινεσθαι, donec porrigam.

Μ Ε Ξ Π Ι.

μέχρι cum genitiuo.

ΜΕΧΡΙ & ἄχρι ad hunc ferè modum construuntur cum cæteris orationis partibus, μέχρι παντός, sine præfinitione temporis. sicut μέχρι παντός. μέχρι τινός, quousque. μέχρι ζῆσις, per totam vitam. μέχρι πρὸς, usque ad. μέχρι πρὸς τὸ τέλος, usque ad finem. μέχρι πύργου, diu. μέχρι πρῶτον, nuper primum.

μέχρις

μέχρις ἐνταῦθα, μέχρις τῶδε, *hactenus*. μέχρις ἢ ἄν. *quo-*
ad. μέχρις πρὸς ἄν ἢ, *quousque*. μέχρις ἄν & ἄχρις ἄν,
quamdium. μέχρις ἢ, & ἄχρις ἢ, *quoad*, *quousque*. Et con-

Cum Indicati-
uo.

5 5 πρὸς, *vsquequo*. Præponitur infinitivus, μέχρις πρὸς, vel
 ἄχρις πρὸς καὶ ἐρυθρίαν, *vsquequo erubescerem*.

Et infinitivo.

N Ÿ N.

N Ÿ N omnibus temporibus accommodatur *non refertur plus-*
 excepto plusquamperfecto: *non περιράθμαι, non περι-*
 10 *ράται, non ἐξάπολαλε, non ἐπόνον, non ἐνίκησε*. Et non
 est inchoatiuum orationis, sed semper coniun-
 ctioni ἢ coniungitur: ὡμίλω ταῦτ' ἐκείνον ἐρεῖν, *non*
 ἢ ἕδ' ἐν τῷ τον εἶρηκε.

quamperfectū.

Semper habet
iunctam cōiun-
ctionem δὲ.

H Δ H.

15 H Δ H, quando significat tempus, solūm con-
 struitur imperfecto, ἢ δὴ ἐζεραφόν. & indefinito, ἢ δὴ
 ἐζεραψα. & plusquamperfecto, ἢ δὴ ἐζεζράφειν.

ἢ δὴ gaudet im-
perfecto & plus-
quamperfecto.

Π Α Λ Α Ι.

10 H V I C similem constructionem habet aduer-
 bium πάλαι.

πάλαι.

Ο Τ Ε Ε Τ Τ Ο Τ Ε.

Ο Τ Ε & τότε construuntur omnibus temporibus
 præterquam perfecto: ὅτε νοῶ, ὅτε ἐνόουν, ὅτε ἐνε-
 15 νοῖκειν, ὅτε ἐνόηα, ὅτε νοήσω, sed non ὅτε νενόηκα.

ὅτε ἐν τότε re-
fertur perfectū.

Ο Π Ο Τ Α Ν.

Ο Π Ο Τ Α Ν, cum fit sermo de re præterita, iun-
 gitur Optatiuo: τί γὰρ ἂν καὶ πάθοι τις, ὀπόταν οἱ θεοὶ
 βιάζοντο; nam quid ageres, cum diuinitus cogere?

ὀπόταν iungitur
Optatiuo.

Σ Η Μ Ε Ρ Ο Ν.

30 Σ Η Μ Ε Ρ Ο Ν, omnibus temporibus adiungi-
 tur, præterquam plusquamperfecto & futuro.

σημερον refertur
plusquamperfe-
ctum & futurū.

Ο Υ Δ Ε Π Ο Τ Ε.

Ο Υ Δ Ε Π Ο Τ Ε solūm construitur præterito:
 τῦτ' ἕδ' ἐποτε ἐγγύετο, hoc nunquam contigit.

ἕδ' ἐποτε gaudet
Præterito.

Π Ρ Ι Ν.

35 Π Ρ Ι Ν construitur præterito indicatiui: ἔπειν πρὶν
 εἶπαι, cum præteri-

το indicatiui, & εἶπεν, priusquam dixit. Et infinitiuo, ὡρὶν εἶπεν, priusquam diceret. Quod etiā fit intercedente ἢ, Matt. 1.

ὡρὶν ἢ σωελθεῖν αὐτὸς, priusquam ipsi conuenirent. Quemadmodum interuenit ἂν cū additur Cōiunctiuo in re futura, aut Optatiuo in re präterita: ὡρὶν ἂν γῆνῃ, priusquam fiat. ὡρὶν ἂν γῆοίῳ, priusquam fieret.

Optatiuo & Cōiunctiuo.

IVNGITVR etiā ὡρὶν ἢ optatiuo & coniunctiuo in re präterita: ὡρὶν ἢ γῆοίῳ, & ὡρὶν ἢ γῆνῃ, priusquam fieret. Iungitur etiam in eodem sensu indicatiuo: ὡρὶν ἔλυσε, priusquam absolueret.

Redditiuorum constructio.

QUEMADMODVM nominibus τοῖος, τόθς, τῆλικος, respondent οἶος, ὄθς, ἡλικός: Sic aduerbiis τῆμῳ, τότε, τέως, πῶνικα, τόφρα, respondent ἡμῳ, ὅτε, ἕως, ἡνίκα, ὄφρα. Et in Syntaxi sese mutuò præcedunt & sequuntur, quemadmodum illa nomina: τόφρα δ' ὅπῃ τρέφουσι τίθῃ κράτῳ, ὄφρ' ἂν ἀχάφοι ἡδὸν ἐμὸν τίσωσι, eousque Troianis vires adde, quousque Graci filium honorent meum.

LOCALIA.

Loci. Atticismus.

ATTICIS aduerbiorum localium circumstantiæ confunduntur, ita vt quæ significant ad locū, ponantur pro significantibus in loco, & contrā, vt ἐνδον, pro εἰσω, ἐνδοθεν, pro ἐξδον. Quo modo Virgilius,

-- Eiectum littore egentem Suscepi,
dixit, pro Eiectum ad littus.

Aduerbiis annexa præpositio.

Aduerbiis de loco addunt nõnnumquam præpositionem ἐξ, quamquam per se eam includant. Dicunt enim ἐξ ἐμέθεν, pro ἐμέθεν: ἐξ ἑρανόθεν, pro ἑρανόθεν, hoc fit secundum eum Tropum, quo coniungunt æquivalentia, sicut & τῆμερον ἡμέραν, pro σήμερον: & βῶσι ἴθι, pro ἴθι.

QUALITATIS.

Qualitatis quibus verbis gaudent.

ADVERBIA qualitatis gaudent his verbis, ἔχω, διαίκεμαι, & similibus. ἐνδὲως ἔχω, ἰνδιγεο. ὡρνηρῶς ἔχω,

ἔχω, vel διακείμεαι, male affectus sum. Quibus addi potest Genitiuus, significans id quod afficitur. ἔως ἔχω γνώμης, sic animo affectus sum. πονηρῶς ἔχω τὸ σῶμα, male affectus sum corpore.

Π Λ Η Ν.

5
EXCEPTIONIS aduerbium πᾶν, quando ^{πᾶν cum geni-} ^{tiuo.} ^{Sine genitiuo.} ^{construitur cum Genitiuo, valet præter: πᾶν} ^{ἄλλων, præter alios. Sine Genitiuo quandoque si-} ^{gnificat præterquam. Lucianus de sacrificiis, αἱ ἧ} ^{10 θυσίαι καὶ παρ' ἐκείνοις αἱ αὐταί, πᾶν ὅτι πειθεῖσι τὸ} ^{ιερεῖον, sacrificia apud illos sunt eadem, præterquam quod} ^{hostiam lugeant.}

Quandoque verum, veruntamen. Matth. 26. πα-
15 ρεθίβτω ἀπ' ἐμοῦ τὸ ποτήριον τῆτο, πᾶν ἔχ' ὡς ἐγὼ
θέλω, transcat à me calix hic, veruntamen nõ vt ego volo.
Quod idem nonnunquam significat, vbi con-
struitur cum ἀλλὰ. Lucian. in ludicio dearum, ἐκ ^{πᾶν cū ἀλλὰ.}
ὅπ' δ' αἰοῖς τῶ ἡμέτερα, πᾶν ἀλλ' ἀπιθε, veruntamen abi.

Nonnunquam etiam abundat in oratione, ^{πᾶν abundās.}
20 luti cū πᾶν ἀλλ' ἢ, ponitur pro ἀλλ' ἢ, & πᾶν
εἰ μὴ, pro εἰ μὴ, vt Aristotel. 1. Metaph. εἰ γὰρ ἀν-
θρώπου ὑγιαίνει ὁ ἰατρῶν, πᾶν ἀλλ' ἢ καὶ συμβεβη-
25 κός, is qui medetur, non sanat hominem, nisi per acci-
dens. Sic etiam χρεῖς εἰ μὴ, non plus valet, quàm
εἰ μὴ.

His contrarium est in aduerbio similitudinis ^{ἔτω saepe suban-} ^{ditum.}
ἔτω, quod frequenter non expressum subauditur,
vt Matth. 6. ἡσυχάζτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν ἑρανῶ καὶ
30 ὅπ' ἔ γῆς, pro ἔτω καὶ ὅπ' ἔ γῆς, fiat voluntas tua,
quemadmodum in caelo, ita & in terra. Et Ioan. 20.
καθὼς ἀπέσταλκέ με ὁ πατήρ, καὶ γὰρ πέμπω ὑμᾶς, pro
καὶ ἔτως ἐγὼ πέμπω ὑμᾶς, quemadmodum misit me
Pater, ita etiam ego mitto vos. Dicitur etiam ἔτως
35 ὄναμο, quod est bene precantis, sicut Latinis, Ma-
est virtute.

Ω Σ.

ὡς cum superlativis.

Intercedēte ὄπ.

ὡς postpositum.

ὡς propositum infinitiuo valet ὡς.

Atticifimus.

Ω Σ præponitur Superlativis, ὡς λαμπρότατον, quàm splendidissimum. ὡς τάχις α, simul ut. Quod etiam fit intercedente ὄπ. ὡς ὅτι λευκότατον, perquam candidum.

Quandoque etiam postponitur, & tum significat λίαν, ὑπερφυῶς μὲν ἐν ἔφθ. ὡς βέλομαι, magno opere, inquit, cupio. Θαυμασίως ὡς ἀθλιῶς γέγονε, mirum in modum miser factus est. Θαυμαῶς ὡς ἐπεθύμησα, mirum in modum petij. In quo etiam significato nonnunquam præponitur ὡς ἀληθῶς, quàm verè. ὡς ἐτέρως, longè aliter.

Si verò præponatur infinitiuo, valet ὡς. ἄτις ἔστιν ἀπαίδετος, ὡς μηδὲν εἰδέναι, tam est incruditus, ut nihil sciat.

Atticis autem cōstruitur Accusativis pro ὡς, & pro εἰς. ὡς Λακεδαιμονίως, ad Lacedæmonios. ὡς Μακεδονίαν, ad Macedoniam.

Ω Σ.

ὡς idem quod ὄπως.

Ω Σ acutitonum idem est quod ὄπως. Vnde illud, ἔστιν ὡς, pro quodammodo & quadantenus ponitur, ut dictum est superius.

Ω Σ Τ Ε.

ὡς cum indicativis.

ὡς post nomen ὄπ. post adverbium.

Ω Σ Τ Ε adverbium digressivum construitur Indicativis: ὡς λέγει, itaque dicit, idque Atticè. & Optativis: ὡς λέγοι ἄν, itaque dicat. & infinitiuo, ὡς λέγειν.

Significans autem similitudinem aut æquiparantiam, construitur tam post nomen quàm post adverbium. Post Nomen, ut τοιάτῳ ἔστιν, ὡς καὶ νοεῖν, καὶ λέγειν τὰ δέοντα, talis est ut cogitet, & dicat que oportet. τῆλικῶς ἔστιν, ὡς πάντας ὑπερβάλλειν, tantus est, ut omnes superet. Post adverbium, ἕτως ὡς πάντας θαυμάζειν, sic ut omnes admirentur.

IN orationibus negatiuis Græci plerumq; præponunt negationem utrique verbo, quam Latini dumtaxat alteri præponunt: ἔφημί σε εἰδέναι, pro φημί σε εἰδέναι, dico te nescire. μὴ προσωποῦμαι τὸ εἰδέναι, pro προσωποῦμαι τὸ μὴ εἰδέναι, dissimulo hoc scire. ἐκ ἀξιώ τὸ ποιεῖν, pro ἀξιώ τὸ μὴ ποιεῖν, indignum puto hoc facere. ἔ νομίζω (ἔ), pro νομίζω μὴ (ἔ). ἐκ ὄιομαι δ' εἶν, pro ὄιομαι ἔ δ' εἶν, & sic de aliis.

Græci præponunt negationē utri- que verbo.

Quòd si quandoque inueniatur negatio postposita verbis, hoc fit per figuram Anastrophē. κοιμησόμεθα ἔ, pro ἔ κοιμησόμεθα.

Nota Anastrophē.

Ὅ, si præcedit dictionem incipientem à vocali non aspirata, scribitur ἐκ: ἐκ ἔχομαι, ἐκ ἐποίησα, ἐκ ἔειπν. Si verò præcedat eam, quæ incipit à vocali aspirata, scribitur ἔχ: ἔχ ἡμεῖς, ἔχ ὄρας, ἔχ ἔλας. Sed si præcedat inchoatam à consonante, scribitur ἔ: ἔ ντ ἔ ποιεῖς, ἔ λέγω.

ἔ ἔρ ἐκ.

In hunc ferè modum construitur negatio ἔ, cum cæteris orationis partibus peculiariter: ὄρν ἔ, ὄρν ἔ πω, μόνον ἔ, pro, fermè, circiter. ὄρν ἔ δ' ἐπω, ὄρν ἐκ ἠδ η, pro, quamprimum, iamiam, ἔ μόνον ἔ, dicunt pro, neque hunc solum, vel neque has solas, vel neque hic solus, vel neque hæc sola: & ita per omnia genera, & per omnes casus, ἀπεκείνε τὸς φίλους, ἔ μόνον ἔ ἀλλὰ καὶ τὸ πατέρα, occidit amicos, ἔ non hos solum, sed etiam patrem, δ' τολεῖπον ἔ γείτονας πάντες, ἔ μόνον ἔ, ἀλλὰ καὶ ὁ πατήρ, relinquuntur omnes vicini, ἔ non hi solum, verum etiam pater.

Constructio ad- nerby ἔ cū aliis partibus. ὄσον ἔ.

Ὅδεν τι μάλλον, Atticis capitur pro ἔ δαμῶς, vel potius pro nihilo magis. τὸ μὲν εἰδὼς ἔδεν τι μάλλον ὅπως αἰμῶν γράμματα, hoc cū nouissem, nequaquam, vel nihilo magis nouissem literas.

ἔδεν τι μάλλον. Atticis: us.

Composita ex negatione & nomine numerali nonnunquā soluuntur, & quandoq; per tmesim:

Composita ex negatione ἔ no-

mine numerali
per tmesim so-
luta.

ἔδ' εἰς, pro ἔδ' εἰς. ἔδ' εἰς, pro ἔδ' ἐν. ἔδ' ἂν εἰς, pro ἔδ' εἰς
ἂν. μὴδ' ἂν εἰς, pro μὴδ' εἰς ἂν. μὴδ' ἂν μία, pro μὴδ' ε-
μία ἂν. ἔ τιν' ἐν, nullum penitus. ἔδ' ὅτι ἐν, nihil quic-
quam. ἔχ' ὄσον, ἔχ' ὄσον, nedum. καὶ ἐδ' ὅπως, nullo pacto.
vt καὶ ἐδ' ὅπως καὶ εἰ, fieri non potest quin sis. καὶ ἐδ' ὅτι, ἢ
nihil. καὶ ἔστιν ἐφ' ὅτι, in nullo. καὶ ἔστιν οἱ τινες, nulli. ἔ γδ,
nonne, an non. ἔ γδ δ' ἢ, valet, absit. Pro quo etiam ca-
pitur, καὶ ἀγαθὲ, absit. ἔ γδ ἂν, alioqui non. ἔ γδ ἂν πε, &
ἔ μὴ δ' ἢ, nequaquam, minime verò. ἔ γδ ἀλλὰ, enim-
verò, verum enimvero. Ponitur enim abundante ne-
gatione pro καὶ γδ: vt, μὴ σκώπτει, ἔ γδ ἀλλ' ἔχω κω-
κῶς, ne cauillare, et enim male habeo. ἔ γδ ὅπως, non enim
hoc modo, neque enim tantummodo.

ἔχ' ὅπως. Οὐχ ὅπως, non solum, non solum non. significat etiam
non vt. Et pro eo ἔχ' ὡς, sæpe dicitur.

μὴ ὅτι. Μὴ ὅτι, non solum, non solum non. Idem significat
ἔχ' ὅτι, quod etiam capitur pro non quod, & tum
solum construitur indicatiuo: ἔχ' ὅτι μὴ, non quin.
ἔχ' ὅτι μὴ καλὸν εἶ) οἶμαι, non quin honestum esse censeam.
ἔ τοι, nequaquam. ἔ τι, id est, ἔ: abundat enim τι, sicut 20
in πάντων, ἔ τι πε, an forte, num forte.

ἔ μὴ ἀλλὰ. Οὐ μὴ ἀλλὰ, vel ἔ μὴ ἀλλὰ γε, enimvero, at verò,
quin etiam, sed tamen. ἔ μὴ ἀλλ' ἔσω, verum esto, sed
sit sanè, quod concedentis est. Interdum per tme-
sim profertur: ἔ μὴ αὐτός γε, ἀλλὰ, pro ἔ μὴ ἔ
ἀλλὰ αὐτός γε.

Nota de ἔ μὴ
ἀλλὰ. Quod si ex ἔ μὴ ἀλλὰ, tollatur ἀλλὰ, iam erit
negatio: ἔ μὴ, nec verè.

ἔ μὴ πε ἀλλὰ. Quandoque dicunt, ἔ μέντοι ἀλλὰ, & ἔ μέντοι
ἀλλὰ γε, pro veruntamen.

ἔ μὴ ἔν γε. Οὐ μὴ ἔν γε, non quidem. ἔ μὴ ἔν, cerè non, veruntamen
tamen non.

ἔ τι μὴ. Οὐτε μὴ, ἔδ' μὴ, nec verò, nec tamen. ἔ μὴ πε,
haud dum tamen. ἔ μὴ ἔδε, ἔ μὴ ἔτε, non tamen,
veruntamen non.

Negationes duas
QUANDOQUE fit apud grecos, vt duæ negationes
affir

affirmant, sicut Latinis : ἐν ἐστ' ὅπως ἐν ἔχετε μὲν ἄ aliquando apud
 ζήματα, certè vos habetis pecuniam meam. Aristoph. Græcos affirmât.
 κα ἐστ' ὅπως ἐν ἐξελῶ τ' οἰκίας, nullo modo non eiciam
 domo, hoc est, omnino eiciam & abdicabo.

5 VERVM vt plurimum duæ negationis vehemē- Vt plurimū ne-
 tius negant, vel altera abundat. ἢ μὴ ποιήσω, nequa- gant vehemen-
 quam faciam. Sic Ioan. 15. χωρεῖς ἐμὲ ἢ δυνάσθε ποιεῖν tius.
 ἢ μὴ γδ' Απολλωνά, negationis habet repetitionem.

10 Nec est similis loquendi ratio in καὶ μὴ : nam μὴ
 per se negat, vt μὴ Δία, non per Iouem. καὶ μὴ, verò
 affirmat, καὶ μὴ τὸδε σκῆπτρον, pro ἢ τὸδε σκῆπτρον,
 per hoc sceptrum : quo in loco μὴ abundat.

15 Οὐδ' ἀμὴν ἢ δ' ἀμῶς, nullo prorsus pacto. Hic etiam ἢ δ' ἀμὴν ἢ δ' ἀμῶς.
 negatio videtur ex superfluo addita, & est solum
 ἀρνητικόν. Verùm μὴ δ' ἀμὴν μὴ δ' ἀμῶς, idem significat.
 sed ἀπαγορευτικόν, etiam esse potest.

20 His opponitur πάντη πάντως, usquequaque. Et πᾶνθι πάντως.
 ἢ, γδ' ἀλλὰ, ex abundantia negationis capitur quā-
 doque pro καὶ γάρ. Aristoph. in Ranis, μὴ σκώπει, ἢ
 γδ' ἀλλ' ἔχω κακῶς, ne cauillare, etenim male habeo.

25 Similiter in hoc, ἢ δ' ἐ πολλὰ δ' εἶ, nequaquam, mul- ἢ δ' ἐ πολλὰ δ' εἶ.
 tum abest. virtute geminatur negatio, vt patet, cum
 dicitur, ἄ μὴπω γέγονεν, ἢ δ' ἐ πολλὰ δ' εἶ, hoc nondum
 facta sunt, & multum abest, vt fiant. Nam nihil refert
 si negationem auferas, & dicas, ἄ μὴπω γέγονεν,
 καὶ περὶ δ' εἶ, & multum abest vt fiant. Quin & con-
 traria dictione idē significatur, ἢ δ' ὀλίγη δ' εἶ, neque
 parum interest, id est, multum abest. Quia hęc negatio
 vim suam seruat, quę in illo, ἢ δ' ἐ πολλὰ δ' εἶ, ornatus
 causa & Atticę ponitur.

30 FIT etiam ex abundantiā negationis, quòd At- Abundantiā ne-
 tici addant negationes verbis quę per se sunt ne- gationis.
 gatiua, qualia sunt, ἀπαγορευῶ, κωλύω, ἀρνῆμαι, ἐπέ-
 35 χω, &c. ἐξαρτός εἰμι μὴ ποιῆσαι, nego me fecisse. κωλύσαι
 μὴ ἐξάγειν, vetare, quò minus exportent. καὶ ἐξαρῆμαι,

μη γεορθένας ἐρωτικός, non eo inficias, me in amorem fuisse procliuem.

Negationis geminatio.

IN locutionibus quoque, quæ per infinitiuum efferuntur, geminatur quandoque negatio per μη ἔ, vel μη ἔχι: vt ἐκείνῳ ἀν ἐξαρτῶ ἡρώο, μη ἐκ ἐμὸς ἕως ἐμῆ, non posses negare, quòd sis filius meus. ἔ δέμεις, μη ἔχι ἀφίθυμῶ ἐμῆ τοῖς φίλοις, nefas est, quòd non sis paratus amicis.

Quæ duplicatio negationum quandoque seruata eadem constructione, significat nisi: μη ἐλπίζε 10 τὸ θεὸν ἰλάσκεισθαι, μη ἐκ ἀπέκεισθαι κακίας, hoc est, μη ἀπέχεσθαι. In qua locutione ἐφ' ᾧ, vel ἐπὶ τῷ, subaudiendi videtur, quasi dicatur: ἐφ' ᾧ μη ἐκ ἀπέχεσθαι.

Significat etiam seruata eadem constructione, quin, quòd minus: τὸ γδ ἕτερον ὄφθαλμὸν ἕδεμεία μηχανῆ, 15 μη ἐκ ἀμειλύτερον δεδουρθένας, nullo pacto fieri potest, quin alter oculus obtusius viderit.

μη ἔ cum participio.

Construitur etiam μη ἔ, vel μη ἔχι, quando significat quin, vel nisi, cum participio. ἐκείνῳ ἀν ἐξίπτι- 50 σος εἶλω λέγων, μη ἔχι πρότερον ἀληθὲς ἀμύθη, non 20 esset credendum quòd dico, nisi prius vera dixissem. ἔ γδ ἐκείνα ἀναστραπείη μη ἔχι, καὶ τῶτων ἀναπεσόντων, ruere illa non possunt, quin ἔ hec concidant.

Cum infinitiuo addita καί.

Item ponitur pro non etiam, quando construitur cum infinitiuo, addita καὶ Coniunctione: τὸ δέ 25 ἔδαμῶς βράδιον, πολλὰ κακὰ δρωῖν τὰ πῶς ἄλλως, μη ἔ καὶ πάσχειν αὐτὸν πολλὰ ἕτερα, illud nequaquam facile sit, ut qui in alios multa mala committit, non etiam patiatur ἔ ipse multa alia. Quòd etiam per alteram tantum negationem dici potest: μη καὶ πάσχειν αὐτὸν, vel ἔ 30 καὶ πάσχειν αὐτὸν, non ἔ patiatur ἔ ipse.

μη ἔ cum indicatiuis.

Inuenitur etiam μη ἔ, vel μη ἔχι, construi indicatiuis, pro nequaquam: Aristot. 2. Politicōn, μη 35 γδ ἔ μάττω πλεῖστος ἑαυτὸν αὐτὸς ἐχέει φίλιον, nequaquam temerarium est, quòd sibi sit vnusquisque amicus.

ἔ μη possunt subiectiuum.

Quòd si has particulas inuertas, vt sit ἔ μη, 35 Subiun

Subiunctiuum ferè poſcunt, rarò etiam Indica-
tiuum, aut Optatiuum, eodẽ ſignificato, hoc eſt,
pro *nequaquam*. Lucian. *Ἐὰν ἴδῃς, ἢ δὲν ἢ μὴ ᾔσκηται*
ἄδικον, δικαιοσύνης ταύτης παρήσσης, confide, haudquaquam
5 *enim iniuſtum fieri poteſt, cum iuſtitia adſit.* Cum Indi-
catiuo, *τὸς μὲν γὰρ ποικυρὸς ἢ μήποτε βελτίους ποιήσετε,*
prauos nequaquam reddetis meliores.

Cum Optatiuo, ἢ γὰρ μήποτε καλιχύσειε ἢ πεφουό-
τος, *nequaquam praualere poſſet aduerſus ea, quæ accidunt.*

10 Sicut Atticis quandoque abundat negatio, ita *Atticis ἔν̄ abū-*
etiam eiſdem ſæpe deeſt, & ſubauditur. Sic De- *dat ἔν̄ deeſt ne-*
moſth. *ἄλλ̄ ἄρα πορ. πρὸς ἔν̄ ἢ δ' ὅτι ἐν τέτων ἀπολογή-*
ſεται, dixit pro, πρὸς ἔδ̄ ἢ δ' ὅτι ἐν ἀπολογήſεται. *gatio.*

Μὴ negatiuum iungitur Indicatiuo in præteri- *μὴ negans cum*
15 tis, & in præſenti: *δέδοικα μὴ λελήθαμην, vereor ne*
non intelligamus. δέδοικα μὴ πε ἢ σέ τι τέτων ἐτάρα-
ξεν, vereor ne te quippiam horum conturbarit. In præ- *indicatiuo.*
ſenti, *φοβεῖσθε μὴ δυſκωλότερον τι νῦν διάκειμαι.*

Iungitur etiam μὴ, ſimiliter ὅπως μὴ, & ὡς μὴ, *Nota cū Opta-*
20 Optatiuis: *ἐγὼ σε κήδομαι μὴ, vel ὅπως μὴ, vel ὡς μὴ*
ἀδικῶς, ego gero curam tui, ne quis afficiat te iniuria. *tiuo.*

Similiter Coniunctiuus, ἐλλειπτικῶς, deficiente ſci- *Cum coniuncti-*
licet *σκόπη, vel ὄρα, aut alio ſimili verbo: ἀλλὰ μὴ*
λάθωμην ἐαυτὸς, vel ſic, ἀλλ' ὅπως μὴ λάθωμην ἐαυτὸς, ſed
25 *videndum nobis, ne per imprudentiam erremus.* *uo.*

Et accipitur ſæpe μὴ pro ἢ, ſed nunquam ἢ pro *μὴ pro ἢ, ſed nū-*
quam contra.
μὴ. μὴ ἀπαγορευτικῶς conſtruitur omnibus modis,
dempto indicatiuo: μὴ λέγε, ne dic. μὴ γνῶς, ne noſcas.
μὴ γνώς, ne noueris. μὴ γνῶναι, ne noueris.

30 Dum eſt interrogatiuum, iungitur indicatiuo:
μὴ θέλεις φαγεῖν; an non vis comedere?

Vt μὴ conſtruitur ἀπαγορευτικῶς, & ἢ, ἀρνητικῶς: *Nota de compo-*
ſitis à μὴ ἔν̄ ἢ
ſic eorum compoſita, videlicet μήτοι, μήτοι γε, μή-
ποτε, & ſimilia, ἀπαγορευτικῶς. Et ἔτοι, ἔποτε, ἔδῃτα,
35 *& alia huiuſmodi, ἀρνητικῶς. atque apagoreutica*
pro arneticis accipiuntur: non contra arnetica

pro apagoreuticis.

Nota de μὴ cū
cateris orationis
partibus.

CONIUNGITVR μὴ cæteris orationis partibus
in hunc ferè modum, μὴ μὴ, *nonne. μήτις, nun-*
quis. μήτι, nunquid, vel nequid. μήποτε, an, constituitur
non tam percunctanter, quàm dubitanter: ἀλλὰ
μήποτε ἢ τὸ τοῦ ἢ τὸ αἴτιον, ἀλλὰ τὸ ποροειρημένον; *an po-*
tius non hac causa est, sed supra dicta? μήποτε ἄρα ἂν ἴ-
θες ἢ, haud scio, an stultum sit.

Cum Coniuncti-
uis & Indica-
tibus.

Cum Optativo.

Construitur Coniunctivus & Indicativus, vnde
licet dicere, μήποτε λέγεται, vel μήποτε λέγεται. 10

EST etiam quandoque negativum, vel opta-
tium: μήποτε τοσούτον ἀμελίῃσαι μὲν τ' ἀρετῆς, *absit ut*
tantum negligamus virtutem.

Capitur etiam pro ἢδέποτε, *nunquam. μήτοι γε,*
nequaquam, saltem, cerè. ὅτι μὴ, nisi. μήτι, μήτι δὴ, μὴ 15
τιγε, μήτι γε δὴ, μήτι δ' ἄγε, μήτοι γε, μὴ ὅτι γε, va-
lent, nedum. Et huic postremo respondet in con-
structione ἀλλὰ, vt μὴ ὅτι καλὸν, ἀλλὰ κάλλιστον, *non*
solum honestum, sed honestissimum.

Μὴ γδ ὅτι, *non solum enim. μὴ δ' ἴτα, absit: vt μὴ δ' ἴτα* 20
εἶλε, hoc est, absit, vt hoc facias amice. Ponitur etiam
pro *dij auertant, dij meliora.* Pro hoc etiam ponitur
μὴ γδ δὴ, vel μὴ γάρ γε: vt μὴ γδ δὴ γνώμης ἢ πρὸς κα-
τίσθαι ἢ τύχῃ, *absit enim vt pravealeat proposito nostro*
fortuna. ὅπως μὴ, pro, μὴ ponitur. Lucian. in Iudi. 25
dearum, ὅπως μὴ χαλεπώνῃτε δικασῆ, ne molesti sitis
iudici.

CONIECTANDI.

Coniectandi cū
Indicativo.

ADVERBIA coniectandi iunguntur Indica-
tibus, ἴσως ἐρῶ, *fortassis dicam.* Quòd si Optativo iun- 30
gantur, aut coniunctivo, non fiet sine cōiunctio-
ne ἂν expressa, vel saltem subaudita: ἴσως εἰμὲν ἂν, *for-*
sitan dixerit. ἴσως ἂν ἔλθω, forsitan venero. quod cōmune
est omnibus adverbis cum verbo constructis.

Εὖ ἂν ἔχοι, *bene habeat. πόρρω ἂν εἶν, procul absit.* 35
ὃ δ' εἶποι μ' ἂν, per Iouem dixerim: & ita in aliis.

Impe

modo, quomodo cumque, utcumque. ὁ δ' ἦ ποτε, ἂ δ' ἦ ποτε, ὅ, τι δ' ἦ ποτε, quoduis. ποῖος δ' ἦ ποτε; interrogatiuè, qualis tādē?

OPTANDI.

εἴθε ἢ αἴθε
optandi cū ver-
bis modi Opta-
tīui.
Cum Indicati-
uo.

Εἴθε & αἴθε, aduerbia optandi construuntur verbis Optatiui modi, εἴθε χράξαιεν, utinam scriberet. 5
αἴθε χράφοιμι, utinam scriberem.

Cum autem adduntur indicatiuis, faciunt, ut optatiuam recipiant constructionem: εἴθε ἔγραψεν, utinam scripsisset. εἴθε λῶ ποιεῖν, utinam licuisset facere. 10
αἴθ' ὄφελος, habet quidem significationem optationis, verum hoc differt ab aliis optandi aduerberbiis, quod semper construatur in secunda persona. Ἰλιάδ. α. αἴθ' ὄφελος ᾤξαι νηυσὶν ἀδ' ἀρυτῶ, ἐγ' ἀπήμων ἦσθαι, utinam sederes.

Dicitur etiam ὡς ὄφελος. Interdum enim ὡς ad- 15
ditur, interdum non additur. Dicunt præterea, εἰ γδ' ὄφελον, pro ὄφελον.

ACCOMMODATA huic loco mihi visa sunt quæ de Aduerbiorum Regimine, acutè & doctè nostri temporis Grammaticus: Aduerbia (inquit) non verbis tantum, sed etiam nominibus & participiis, quin & suo ipsorum generi apponuntur ad exprimendam aliquam circumstantiam. Aristot. εὐδαιμόνως ζῶ, beatè viuere. Plato, μὴ πᾶν ἀξιογινάνηται, non admodum communicatione dignus. Idem, ἐπιχρονίως, tam diu. Qualitatis aduerbia sæpe inferuntur periphrasi. Demosth. κακῶς ἔχον νόμους, pro κακῶς νόμοις, mala & iniuua lex. Aristoph. ἀναγκάως ἐχθ' μοι ζῶντα ποιεῖν, pro ἀναγκάξομαι τῶντα ποιεῖν, cogor hac facere. Eadem rursus circumscribuntur per nomen substantiuum cum præpositione. Illoc. τὸς μὲτ' εὐσεβείας καὶ δικαιοσύνης ζῶντας, pro τὸς εὐσεβῶς καὶ δικαίως ζῶντας, eos qui piè ac iustè viuunt. Demosth. μὲτ' ἀληθείας τις σκοποῖτο, pro ἀληθῶς, verè. Efferuntur etiam per datiuum modalem. Aristot. ἀήρ καὶ ὕδωρ καὶ ἰαυτὰ τῆ φύσιν λευκὰ, aër ἢ aqua per se ἢ sua natura sunt alba. id est, φυσικῶς, naturaliter. Sic Virg. Æn. 7. Consilio hanc omnes animisque uolentibus urbem asserimur; pro, consulto ac sponte. Comparatiuum aduerbium μᾶλλον, comparatiuis sæpe additur; pleonasmī quidem specie, non tamen sine emphasi. Eurip. Ζυγῶν δ' αὖ εἶν μᾶλλον εὐτυχέστερα. Sic Dionys. Hali

μᾶλλον additur
comparatiuis.

- Halicarnass. 311, 9. ἀπορηδὸς περὶ μῦθον ἢ φρονημῶταρον ; *promptius quam prudentius*. Sic item Alcimus lib. 1. *Quoque magis natura hominis sublimior exstat.* Contra idem quandoque *μῦθον subauditum in oratione.*
- 5 ἢ δὸν πλεῖον, malo ego populum saluū esse, quā̄m perire. Negandi aduerbia interdum iterantur, aut per synonyma duplicātur, ad negationis vim magis intendendam. Aristoph. μὴ τὴν Ἀπόλλωνα, ἄκ, ἢ γὰρ ἐστὶν ὄμοιος, Ἀπολλῶνι, non ; nisi *Negantia iterata.*
- 10 ὄμοιος, ἢ, non est enim simile, Aristogiton ; non simile, non. Sic item Cicero de Arusp. resp. Non ignouit, mihi crede, non : nisi fortē tibi ignorum putas. Sic negatiuorum nominum & conjunctionum negatiuorum adiectione intenditur aduerbiorum negatiuorum efficacia. Plato apologia, σὺν ἑστὶν ἡσθηδὴν *Aduerbiorum negatio intenditur.*
- 15 ἀγαθὰ κερδῶν ἔδδεν, ἢ τε ζῶντι, ἢ τε τελευτήσαντι. Sicut etiam Lucilius apud Nonium, *Proprium nil neminem habere,* (μηδὲνα μηδὲν ἔχον ἴδιον) pro, *Neminem quidquam habere proprium.* Aduerbia, præmissa à fronte articulo, subaudito a tergo participio, nominum vicem gerunt, vt, Xenoph. τὰ ἑμεσθηδὴν ὄντων ἄμα καὶ τὰ ὀπίσθεν ἰδῶν, *anteriora pariter & posteriora videre.* sic οἱ πάλαι, οἱ παλαιότεροι, οἱ ἰγγῶς, scilicet ὄντες, propinquū. Sic item οἱ πάλαι, *veteres : οἱ νῦν, qui nunc sunt : eis τὴν αὔριον, in crastinum.* cuius generis alia supra quoque notata. Item ὁ πᾶν, *excellens, præstans : ὁ ἄγαν, nimius ; & similia.* Horum imitatione Virg. dixisse putatur, *peccare fuisset ante satis :* vt sic τὸ ἀπορηδὸς ἀμφεστημῶς ; & Terent. Hecyra, *omne quod est interea tempus, πᾶς ὁ χρόνος ἔστιν.* Interdum tamen etiam pleonasticῶς aduerbio præmittitur articulus. vt τὸ πρῶτον, *prims : τὸ νῦν, nunc : τὸ μέγιστον, maximè.* itidemque τὸ ἐξ ὀργῆς, & τὸ κατ' ὀργῆς, *initio : τὸ ἐπὶ τέτοις, exinde : τὸ ἐπὶ πλεῖστον, vt plurimum, & similia.* quæ nonnunquam etiam (velut composita) coniunctè scripta reperuntur ; τὸ πρῶτον, τὸ νῦν, &c. In diuisa scriptura ellipsis quædam videtur statui : vt τὸ πρῶτον significet, *si priora seu superiora spectes : τὸ νῦν, si spectes ea quæ nunc sunt ; seu, quod attinet ad præsentem statum.*
- 30 δὲ γὰρ, & τὸ κατ' ὀργῆς, *initio : τὸ ἐπὶ τέτοις, exinde : τὸ ἐπὶ πλεῖστον, vt plurimum, & similia.* quæ nonnunquam etiam (velut composita) coniunctè scripta reperuntur ; τὸ πρῶτον, τὸ νῦν, &c. In diuisa scriptura ellipsis quædam videtur statui : vt τὸ πρῶτον significet, *si priora seu superiora spectes : τὸ νῦν, si spectes ea quæ nunc sunt ; seu, quod attinet ad præsentem statum.*
- 35 CASVM porro alium alia sibi sumunt aduerbia. Deriuata suæ originis structuram plerumque imitantur. Plato, ἀξίως ἀνδρὸς ἀγαθῆ, *ita vt viro bono dignum est.* Aristot. Ethic. Eud. ἰσαρχῶς τῶ ὄντι, *tot modis quot ens.* Demosth. ἐμίσθως τῶν μέγιστον, *vt qui maximè.* Sic aduerbia è verbis & participiis deriuata. Hom. ἔξοχα πάντων, *supra omnes, præstantius quam omnes.* Dionys. Halicar. συμφοροῦντος τῶ κρινοῦ, *ita vt conducit reipub.* Sic item è præpositionibus orta. Homer. ἐπεὶ ὄντων πόλιν εἶσω, *cogere intra urbem, seu in urbem.* Apollon. ἐκ τῆς πύργων βαῖνον, *è turribus egrediebantur.* Quædam etiam pro-

Deriuata sequuntur structuram originis.

prios sibi casus asciscunt, partim significationis natura, partim nominum imitatione, partim alio quopiam respectu.

Aduerbia regentia genitiuum.

GENITIIVM regunt Localia: vt, *εγγυς τῆ πόλεως*, prope urbem: *παρῳκίαν τῶ ἀγορῆς*, prope forum: *παρῳκα ἡμῶν*, procul à nobis: *ἐνώπιον ἡμεῶν*, coram me, in conspectu meo: *παρῳκίη ποδῶν*, ante pedes: *παρῳκίη θερῶν*, ante fores: *εἰς τὴν ἀρχὴν*, usque ad columnam: *μὲν πρὸ τῆ ἀγορῆς καὶ τῆ Καπιτωλίου*, inter arcem & Capitolium: *πέραν τῆ Ἰορδάνου*, ultra Iordanem: *πέραν τῆ μέγαρα*, ultra modum: *εἰς τὴν χάρακον*, intra vallum: *ἐν τῶν ὑμῶν*, intra vos: *ἐνδοτὴ κεφαλῆς*, in fonte: *ἐκτὸς τῆ σώματος*, extra corpus: *ἔξω τῆ πόλεως*, extra urbem. Temporalia: vt *ὀλίγῳ τῆ δειπνῆς*, statim à prandio: *μέχρι τῆ ἑσπέρης*, usque ad vesperam: *εἰς τὴν τεσσαρῆκοντα ἡμέραν*, intra dies triginta. Horum quædam genitiuum regunt respectu partitionis. vt *πᾶσι γῆσι*; *ubi terrarum?* *πᾶσι γῆσι τῆ χερῶν*, per omnes regionis partes: *ἐν τῶν τῆς*, in hac fortuna conditione. Item, *πότε τῆ ἡρόν;* quo temporis articulo? *παρῳκίη τῆ ἡμέρας*, matutino diei tempore: *ὀψι τῆ ἡμέρας*, vespertina diei parte. Sic illa Numeratiua, *ἑπταετηρῆς*, semel in anno: *πενταετηρῆς ἡμέρας*, quinque in die: vel semel quotannis, quinque quotidie. Seriei & coherentia aduerbia: vt, *εἰφεύξῃ*

Temporis.

Numerandi.

Cohærentia. Separandi.

Excipiendi. Celandi.

Causandi.

Similitudinis.

Comparatiui & superlatiui gradus.

Regunt datiuū Aduerbia congregandi.

Accusatiuum iurandi. ti pleonasticus.

Aduerbia regentia duos casus.

τῆ ἡμέρας, matutino diei tempore: *ὀψι τῆ ἡμέρας*, vespertina diei parte. Sic illa Numeratiua, *ἑπταετηρῆς*, semel in anno: *πενταετηρῆς ἡμέρας*, quinque in die: vel semel quotannis, quinque quotidie. Seriei & coherentia aduerbia: vt, *εἰφεύξῃ*

τῆ ἡμέρας, matutino diei tempore: *ὀψι τῆ ἡμέρας*, vespertina diei parte. Sic illa Numeratiua, *ἑπταετηρῆς*, semel in anno: *πενταετηρῆς ἡμέρας*, quinque in die: vel semel quotannis, quinque quotidie. Seriei & coherentia aduerbia: vt, *εἰφεύξῃ*

τῆ ἡμέρας, matutino diei tempore: *ὀψι τῆ ἡμέρας*, vespertina diei parte. Sic illa Numeratiua, *ἑπταετηρῆς*, semel in anno: *πενταετηρῆς ἡμέρας*, quinque in die: vel semel quotannis, quinque quotidie. Seriei & coherentia aduerbia: vt, *εἰφεύξῃ*

τῆ ἡμέρας, matutino diei tempore: *ὀψι τῆ ἡμέρας*, vespertina diei parte. Sic illa Numeratiua, *ἑπταετηρῆς*, semel in anno: *πενταετηρῆς ἡμέρας*, quinque in die: vel semel quotannis, quinque quotidie. Seriei & coherentia aduerbia: vt, *εἰφεύξῃ*

τῆ ἡμέρας, matutino diei tempore: *ὀψι τῆ ἡμέρας*, vespertina diei parte. Sic illa Numeratiua, *ἑπταετηρῆς*, semel in anno: *πενταετηρῆς ἡμέρας*, quinque in die: vel semel quotannis, quinque quotidie. Seriei & coherentia aduerbia: vt, *εἰφεύξῃ*

τῆ ἡμέρας, matutino diei tempore: *ὀψι τῆ ἡμέρας*, vespertina diei parte. Sic illa Numeratiua, *ἑπταετηρῆς*, semel in anno: *πενταετηρῆς ἡμέρας*, quinque in die: vel semel quotannis, quinque quotidie. Seriei & coherentia aduerbia: vt, *εἰφεύξῃ*

τῆ ἡμέρας, matutino diei tempore: *ὀψι τῆ ἡμέρας*, vespertina diei parte. Sic illa Numeratiua, *ἑπταετηρῆς*, semel in anno: *πενταετηρῆς ἡμέρας*, quinque in die: vel semel quotannis, quinque quotidie. Seriei & coherentia aduerbia: vt, *εἰφεύξῃ*

τῆ ἡμέρας, matutino diei tempore: *ὀψι τῆ ἡμέρας*, vespertina diei parte. Sic illa Numeratiua, *ἑπταετηρῆς*, semel in anno: *πενταετηρῆς ἡμέρας*, quinque in die: vel semel quotannis, quinque quotidie. Seriei & coherentia aduerbia: vt, *εἰφεύξῃ*

τῆ ἡμέρας, matutino diei tempore: *ὀψι τῆ ἡμέρας*, vespertina diei parte. Sic illa Numeratiua, *ἑπταετηρῆς*, semel in anno: *πενταετηρῆς ἡμέρας*, quinque in die: vel semel quotannis, quinque quotidie. Seriei & coherentia aduerbia: vt, *εἰφεύξῃ*

τῆ ἡμέρας, matutino diei tempore: *ὀψι τῆ ἡμέρας*, vespertina diei parte. Sic illa Numeratiua, *ἑπταετηρῆς*, semel in anno: *πενταετηρῆς ἡμέρας*, quinque in die: vel semel quotannis, quinque quotidie. Seriei & coherentia aduerbia: vt, *εἰφεύξῃ*

τῆ ἡμέρας, matutino diei tempore: *ὀψι τῆ ἡμέρας*, vespertina diei parte. Sic illa Numeratiua, *ἑπταετηρῆς*, semel in anno: *πενταετηρῆς ἡμέρας*, quinque in die: vel semel quotannis, quinque quotidie. Seriei & coherentia aduerbia: vt, *εἰφεύξῃ*

τῆ ἡμέρας, matutino diei tempore: *ὀψι τῆ ἡμέρας*, vespertina diei parte. Sic illa Numeratiua, *ἑπταετηρῆς*, semel in anno: *πενταετηρῆς ἡμέρας*, quinque in die: vel semel quotannis, quinque quotidie. Seriei & coherentia aduerbia: vt, *εἰφεύξῃ*

τῆ ἡμέρας, matutino diei tempore: *ὀψι τῆ ἡμέρας*, vespertina diei parte. Sic illa Numeratiua, *ἑπταετηρῆς*, semel in anno: *πενταετηρῆς ἡμέρας*, quinque in die: vel semel quotannis, quinque quotidie. Seriei & coherentia aduerbia: vt, *εἰφεύξῃ*

τῆ ἡμέρας, matutino diei tempore: *ὀψι τῆ ἡμέρας*, vespertina diei parte. Sic illa Numeratiua, *ἑπταετηρῆς*, semel in anno: *πενταετηρῆς ἡμέρας*, quinque in die: vel semel quotannis, quinque quotidie. Seriei & coherentia aduerbia: vt, *εἰφεύξῃ*

Rurfum Ioan. 4. *ἡλιος ἔως*, prope pradium: at Aristot. *ἡλιος τοῖς ἀστράτοις πημερῶν*, eorū qua prope vasa ponūtur. Rurfum Galenus, *ἰφίξις αὐτῶν*, post eos: at Aristot. Polit. *ἰφίξις τοῖς εἰρηδαῖς λίγων*, consequenter post supra dicta dicimus. Rurfum Epigramm. lib. 1. *ἄμμιζα νεκρῶν κείμη*, inter mortuos iaceo: at lib. 3. *ἠσκησεν Μυσῶν ἄμμιζα καὶ Χαρίτων*, inter Musas & Grantias exercuit.

QVÆDAM præpositionem sibi adsciscunt. Aristot. *μὲντε πρὸς τὸ ἥλιον*, usque ad Solem. Aratus, *μείφα παρ' αὐτῶν*, usque ad ipsam caudam. Cum verbis autem quam variè construuntur, fusius exposui.

Quædam aduerbia sibi adsciscunt Præpositionem.

CONIVNGVNTVR etiam interdum aduerbia synonyma. Hesiod. Ergon. 1. *νόσφι ἄπεθε καλῶν, καὶ ἄπεθε χαλίστιο πόνοιο*, sine malis & absque difficili labore. Sic apud Aristoph. *μάλῃ σφόδρα*, magnopere: & apud Platonem *πάνυ σφόδρα*, omnino. vt & apud Cic. de legibus, *Sanè quidem Hercule*; & est ista rectè docendi via.

Aduerbia Synonyma iuncta.

ORDINE quoque variant. nam cætera ferè omnia præcedunt suum casum; sed causæ ac similitudinis aduerbia plerumque sequuntur. interdum tamen illa postponuntur, hæc præponuntur.

Ordo aduerbiorū in oratione.

ABSOLVTE quoque sine casu ponuntur quædam. Thucyd. *ἔτη ἑγγὺς πεντακῆστια*, anni prope trecenti. Dionys. Halicarnass. *ἔτη πεντακῆστια*, annos ferè quingentos. Idem, *ἔτη πέντε πεντακῆστια*, annis ferè quingentis. Aristoph. *οὐκ ἔστιν ἄλλο πλὴν ἐγώ*, non est alius præterquam ego.

Aduerbia in oratione absolute posita.

PER ellipsin reticentur interdum causalia. Sic apud Thucyd. lib. 1. *διότι δ' ἔλυσαν, τοῖς αἰτίαις ἑργουσα πρὸς τὸν καὶ τοῖς ἀσφοραῖς, ἔμηνεν ζῆνόςαι ποτε ἐξ ὅτι πρὸς τὸ πόλεμον τοῖς ἔλλησι κατέστη*, id est, *ἐνεκα τῆς*, seu *ὡστε τῆς*, eam ob rem, seu ea de causa, vt ne quis fortè quar. Sic Terent. Adolph. *Ne id assentandi magis, quàm quod habeam gratum, facere existimes*. Sallust. *Regium imperium, quod initio conseruanda libertatis atque augenda reipub. fuerat*. nam in his quoque subauditur *gratia, causa*. itidemque Institution. Iustin. lib. 3. *laudamus quidem prætores sua humanitatis*.

Aduerbia qua per ellipsin reticentur.

SYNTAXIS CONIVNCTIONVM.

ONIVNCTIONES non modò reliquas orationis partes connectendi vim habēt, verùm etiam inter sese, & vnà cum aduerbiis variè connexæ, variam obtinent signifi-

cationem & constructionem: quarum hîc aliquot subiiciemus exempla.

Α Λ Λ Α.

ἀλλὰ. Α Λ Λ Α ᾗδ, ἀλλὰ δὴ, ἀλλὰ μὴ δὴ, vel μὴ δὴ ἀλλὰ, id est, at enim. ἀλλὰ ἔν, saltem, tamen, potius. ἀλλὰ μὴ, nunquid? Quandoque non interrogatiuè, pro non autem. ἀλλὰ δὴ καί, quinimò, atque etiam, esto, concedendi. ἀλλὰ τοι, atqui, at verò. ἀλλὰ μὲν, atqui, at verò. In principio orationis significat enimuero. ἀλλὰ μὲν ἔδει, neque verò, sed neque. ἀλλ' ἢ, sed nunquid. ἀλλ' ὅτι, ἀλλ' ὅτι ἢ; utrum, nunquid? ἀλλ' ὅτι, nisi quòd, quam quòd: vt, ἕχ' ἕτερον ἀλλ' ὅτι, non aliud, nisi quòd, vel quam quòd. ἀλλ' εἶπερ, de quo diceretur postea.

Δ Ε.

ΔΕ. Δ Ε τι, δέπει, δέτοι, autem. ἧ δὴ, porrò autem: vt, ἰάν 15 ἧ δὴ συμφέρει, porrò autem si conferat. μεταβαλόντων 16.

Μ Ε Ν.

δὲ τὸ μὲν se consequuntur.

Δ Ε & μὲν sese in oratione mutuò consequuntur: sic vt μὲν quidem præcedat, ἧ verò sequatur: ὅτι μὲν λαλεῖ, ἐκεῖν ἧ σιωπᾶ, hic quidem loquitur, ille verò silet.

Η Μ Ε Ν, Η Δ Ε.

ἡ μὲν τὸ ἡδὲ inchoatiua orationis.

SIMILITER sese consequuntur eorum composita, ἡ μὲν & ἡδὲ, quæ quidem sunt inchoatiua orationis: & ἡ μὲν quidem præcedit, ἡδὲ verò sequitur. ἡ μὲν ὅσοι ναῦσι ἕβρανόν, ἡδὲ ὅσοι κληρώσαντο χθόνα, & quicumque sortiti habitant cœlum, & quicumque sortiti sunt terram.

Μ Ε Ν Τ Ο Ι.

μὲντοι.

Μ Ε Ν Τ Ο Ι, verò, sanè, assentientis est, interdum ornatus causa magis, quàm significationis ponitur, vel explendæ orationis gratia: vt τὸ μὲν τοιῶτο, hoc sanè tale est. Sic Aristoph. in Pluto, καὶ μὲν τοιῶτο, quæ locutio est Attica, pro eo quod est, atque hæc quidem sunt huiuscemodi, vel ita se habent: clausula est superioris sermonis, & transit ad

ad alium. Dicitur etiam sic, καὶ ἔτι μὲντοι ταύτη, *sed de his hæctenus.*

Accipitur etiam μὲντοι, vt respondeat particulæ μὲν, sic vt μὲν præcedente, sequatur μὲντοι, postum pro δέ.

Est etiam aduersatiuum, sicut Latinis *verum.*

M É N T' À N.

M É N T' ἄν, *atqui, at. δικαίως μὲντ' ἄν ἀπέθανον, at- μὲντ' αὐ.*
qui iuste morte affectus fuisset. μαίνοιτο μὲντ' ἄν, at in-
 10 *saniret. μὲντ' ἄν καὶ, quinimò, verè, atqui. μὲντοι πῶς, μὲ-*
τοι, nimirum, tamen.

Κ Α Ι'.

Κ Α Ι' præponitur dictionibus in oratione, τε καὶ præcedit di-
 verò sequitur inclinata θεοίτε, καὶ ἀνέρες, διγῆ, ὅτι viri.
 15 & ita inter sese construuntur, vt τε præcedat, καὶ
 sequatur.

Καίτοιγε, καίτοι, *atqui, etiam, verum, sed, quamquam,*
 ὅτι quidem, proinde, itaque.

Καὶ δὲ, *continuo, protinus, hoc est, ideo. καὶ μὲν, atqui. καὶ*
 10 *καὶ Atticis sæpe geminatur, καὶ μὲντοι καὶ, atque etiam.*
καὶ γὰρ καὶ ἐγὼ, etenim ego quoque. καὶ δὲ καὶ, equidem
etiam. καὶ τοὶ καὶ, atque adeo. καὶ γὰρ αὐ καὶ, ὅτι rursus
etiam. καὶ ἴνα δὲ καὶ, ὅτι vt etiam. καὶ μὲν καὶ, quin-
 15 *etiam. καὶ ἐγὼ γε καὶ αὐτὸς, ὅτι ego ipse. Nam καὶ Atticis*
quidem παρέλκει.

Κ Α Ν.

Κ Α Ν pro καὶ ἐάν, ὅτι si, vel quòd si, vel sin, con-
 10 *struitur Coniunctiuis, καὶν ἀναγκαστῆ, quòd si cogatur.*
Cùm verò significat quamuis, gaudet Optatiuis,
etiam si tanquam de præsentis fermo sit. Quomo-
 20 *dò & Plato 2. de Repub. de cane loquens, ὅτι δ' ἄν*
γνώριμον ἴδῃ, ἀσπάζεσθαι, καὶν μηδὲν πώποτε ὑπ' αὐτὸ ἀγα-
θὸν πεπρόθοι, quemcumque conspexerit notum, salutat,
quamuis nihil unquam ab eo susceperit boni. Cùm autè
 35 *significat atque adeò, vel etiam, iungitur etiam*
Optatiuo, atq; Indicatiuo. Indicatiuo, καὶν ἐπιτηδεύει,

καὶ σεφανῶν ἐκέλευον, ego laudassem, & coronandos censuisssem. Optatiuo, Aristoph. καὶ προσκαταβείλω γ' ὡς ὁμοίαι τριώβολον. Significat etiam saltem.

Et quando sæpe geminatur in oratione, ponitur pro siue. Est etiam quandoque particula, potentialis.

Κ Ἀ Ν Ἐ Ι.

καὶ εἰ cum Indicatiuo.

Κ Ἀ Ν εἰ Indicatiuo iungitur: καὶ εἰ πάντα τὰ ἔμπροσθεν, & si in eo omnia hac essent. Ponitur etiam cum Optatiuo, & per tmesin, καὶ ἀσέβειαν εἰ κατὰ γινώσκουσι τις, & si impietatem condemnet quis. Vnde frequens est apud Aristotelem, καὶ εἰ τι τοιοῦτον ἔτιρον, & si quid aliud simile.

Κ Ἀ Ν Ἐ Ι Μ Η.

καὶ εἰ μὴ. Κ Ἀ Ν εἰ μὴ, etsi, tametsi, si non: vt, καὶ εἰ μὴ δὲ ἄλλω αἰτίᾳ, ἀλλὰ διὰ ταύτην, etsi non ob aliam causam, ceriè ob istam.

Nota.

Κ αὖν etiam per se significat, etiam si: vt πότερ' αὖ μὴδ' ἐν ἀδικῶν φαίνῃ τὴν πόλιν, ἢ καὶ ἀδικῶν, σκοπεῖτε, utrum si publicè insons sit, an etiam si nocens, considerate. 20

Ἢ.

Ἢ definitè vel declaratiuè.

Ἢ, vel, dum capitur definitè, vel declaratiuè, sola iacet, vt Ἰλιάδ. α'. βέλομ' ἐγὼ λαὸν ἑὸν ἔμμεναι, ἢ δόλοισα, ego malo populum saluum esse, & non perire. Quo in loco ἢ significat, & non. 25

Dubitatiuè.

Capitur etiam dubitatiuè: τί ἢ λαὸν ἤγαγεν ἐνθάδε; ἢ ἔχ' Ἑλένης ἠυκόμοιο; quid autem populum adduxit huc? an non propter Helenam formosam?

Ἢ Τ Ο Ι.

Ἢτοι pro ἢ.

Ἢ Τ Ο Ι quandoque idem valet quod ἢ, & est initialis in oratione: vt ἦτοι ὄγ' ὡς εἰπὼν κατ' ἄρ' ἔζετο, ille quidem sic fatuus confedit.

Pro ἢ.

Quandoque est disiunctiua æquiualens Coniunctioni ἢ, quam præcedit in oratione: ἦτοι ἀγαθόν, ἢ φῶλον, vel bonum, vel malum. 35

ἦπερ.

ἦπερ valet ἦτοι, & eodem modo postponitur ei in

in oratione ἢ, vt εἰ ζῶον, ἐκούῃ ἢ πικρολογικόν, ἢ μὴ, si animal, igitur rationale est, vel irrationale.

Ponitur etiam pro ἢ, quàm, post comparatiuum: vt πολὺ μᾶλλον ἢ τις ἄλλ. & , multo magis quàm quis alius.

E I.

E I construitur plerumque indicatiuo, & habet vim Optatiui, vel Optatiui certè loco ponitur, cùm ei additur ἂν particula potentialis. Ioan. 8.

10 εἰ ὁ θεὸς πατήρ υἱοῦ ἑᾶς λέω, ἢ γὰρ πάτερ ἂν ἐμὲ, si Deus esset pater vester, diligeretis me.

NONNUNQUAM cum Optatiuo: εἰ ἴδον ἢ τ' ἀγαθὸν εἶν, ταύτη ἂν ἐρέζοιτο ἢ δδαιμονία, si voluptas ipsam bonum esset, hoc pacto definiri posset felicitas.

15 cum Coniunctiuo, præsertim si cum aliis con-

iunctionibus capiatur: Ἰλιάδ. α. εἴπερ γάρ τε χόλον

γε καὶ αὐτῆμαρ κατὰ πείλη, quòd si iram ipso die conco-

cherit. εἰ μὴ, id est, nisi: vt τί δε, εἰ μὴ, quid aliud, nisi.

εἰ ᾗ μὴ, sin minus, alioqui. εἰδ' ἄγε, age, agendum. εἰ γ' ἔν,

10 si saltem. εἰ γ' ὠφέλον, dicitur, pro εἴθε ὠφέλον, vti nam.

εἰδ' ἄρα, εἴπερ ἄρα, ἀλλ' εἴπερ, εἰ ἂν δέ, hæ clausulæ dum

per parenthesis inferuntur orationibus, significat,

quòd si quando id faciendum sit, vel, quòd si quoddam est huiusmodi, aut aliud simile, prout

25 oratio postulat: ἀμπελον ἢ δ' εἰ ἀπιδου περιέζοντο

ἢ βότρυ &, ἀλλ' εἴπερ ὅταν ἀπεμελάνθη, quòd si quando id

faciendum sit, tum certè demum, cùm nigra iam vna fue-

rit. ἀπέχουσι οἱ μοναχοὶ τ' ἀρκοφαγίας, εἰδ' ἄρα, ἔν ἀδεινία,

abstinent monachi ab esu carniū: quòd si quando vesca-

30 tur carnibus, id in ægritudine est. εἰ δ' εἰς εἰς ἴλαμμον σπεί-

ρη, εἰ ἂν ᾗ, τ' γεωργίας ἀπειρός ἔστιν, nullus arena mandat

semina, quòd si quis sit huiusmodi, is agricultura inex-

pertus est.

Εἶ ἂν, καὶ εἰπειδᾶν.

15 Εἶ ἂν & εἰπειδᾶν gaudent Coniunctiuo, vt εἰ ἂν

δέλης, si velis. ἐπειδᾶν ἴδωσι, cùm vidissent.

εἰ ἂν ἔσ' ἰπεδᾶν
gaudent Coniunctiuo.

Εἰπει'

ΕΠΕΙ ΕΤ ΕΠΕΙΔΗ.

ἐπεὶ ἔπειδὴ cū
indicat. ἔ in-
finitivo.

ΕΠΕΙ & ἔπειδὴ iunguntur indicatiuo & infini-
tivo. ἐπεὶ ὃ ὤφθη, ἔπειδὴ ὃ γῆρῶσα, ἔπειδὴ τάρχισα, simul
atque, simul ut, hoc est, ὡς τάρχισα.

Ι Ν Α.

ἴνα cum Coniū-
ctiuo.

Et Optatiuis.
Et Indicatiuis.

ΙΝΑ construitur Coniunctiuus: ἴνα διδᾶξω, ut
doceam. Et Optatiuis, si de re præterita fiat sermo:
ἀφικέτο ἴνα θεῶτο, venit ut spectaret. Et Indicatiuis in
præterito imperfecto, perfecto, & indefinito, vbi
aliquid de re præterita volumus subesse, aut non
subesse: ἐχρῆν αὐτὸν λαβεῖν συγγραφὴν, ἵν' εἴχεν κτ'
νόμους ἀπατεῖν, oportebat eum accipere syngrapham, ut
posset iure exigere.

Γ Α Ρ.

ᾧ quibus iun-
gatur.

ΓΑΡ his coniungi potest, γάρ τοι, γάρ δη, ᾧ αὐ, ἰς
γάρ περ, ᾧ δῆπερ, ᾧ τ' αὐ, προ γάρ τοι αὐ.

Ο Τ Ι.

ὅτι cū Indicac.

Optatiuo.

Superlatiuo.

ΟΤΙ gaudet indicatiuis, λέγει ὅτι ἤξει, dicit quod
veniet. In locutione narratiua additur Optatiuo,
ἠγγέλλετο ὅτι γῆρῶσε, καὶ εἶπεν, καὶ εἰβίβη, nuntiabat quod fie-
ret, ἔσσει, ἔσσει. Iungitur quandoque superlati-
uis, ὅτι πλείστον, ὅτι μάλιστα, quàm plurimum, quàm
maximè.

Ἄ Ρ Α, Ἄ Ρ Α.

ἄρα.

ἌΡΑ aliis dictionibus constructa significat du-
bitationem, καὶ οἶδα ὅ, τι λέγοι ἄρα, nō noui quid diceret.
ἐξεγόνει ἄρα, fuisset. διατεθήκει ἄρα, constitueret. ἔτιως ἄρα
φεύγοις, sic fugias. ὡς δέδοικα ὅποι ἄρα ὑπὸ κρίσει, quàm
timeo quorsum euadas.

ἄρα in principio
orationis.

ἌΡΑ verò hoc modo construitur: ἄρ' ἔν, ἄρά γε, ἄρ
ἔν, ἄρα ἔν, itaque: & ponitur in initio orationis
ἄρ' ἔν, utrum, an non. ἄρά ποτε, utrum tandem. ἄρα μὴ,
nunquid, utrum, idem valet quod ἀλλὰ μὴ, in con-
sequentiā orationis.

Ο Υ Ν.

Ο Υ Ν postponitur nominibus infinitis, ὅποιοσι-
 σῶν, qualiscunque. ὅποσισῶν, quantuscunque. ὅποσοσῶν,
 quotuslibet. ὅπιλυκοσῶν, quantuscunque. ὅποδ' ἀποσῶν, cu-
 5 iasfunque. ὅποσπλασῶν, quamlibet multiplex. ὅποτερο-
 σῶν, uterlibet. ὅπωςῶν, ὅπωςῶν, ὅπη ἔν, quomodo,
 quomodocunque.

Α Τ Τ Α.

Α Τ Τ Α multis adiectiuis iungitur: vt, ποῖ ἄττα, ἄττα iungitur
 10 ποῖ ἄττα, πολλ' ἄττα, ὀλίγ' ἄττα, ἕτερ' ἄττα, ἑαυτ' ἄττα.
 adiectiuis.

Sunt enim additamenta, plus ornatus quàm
 significationis afferentia orationi, veluti Latinis,
 quis tandem, quisnam, qualisnam.

Ponitur etiam per se, pro τινά: vt ἐλεγον ἄττα, ἄττα pro τινά.
 15 dicebam quadam. Quare subiungitur quandoque
 substantiuis nominibus, εἰς δείματ' ἄττα, in terrores
 quosdam. ἄττα cum Sub-
 stantiuis.

Seruit & interrogationibus, cùm est aspiratum: Seruit interro-
 vt, πῶς καὶ ἄττα ποτὲ διελέχθη; quomodo, & que dif-
 20 seruit? Nam relatiua interdum pro interrogatiuis
 ponuntur. gationibus.

Ἡ Π Ο Υ.

Ἡ Π Ο Υ, utique, profectò, nimirum, seruit etiam in-
 25 terrogationi, vt Latinis, nempe. ἦπε seruit in-
 terrogationi.

Significat etiam ἦπε, & ἦπέγε, multò magis, &
 30 præponitur illis ὅπως: vt, ὅπως ἐκεῖνοι ὀκείσασιν πόλεις
 αἰοί τε γερόνασιν, ἦπε ἡμεῖς ἂν δωνηθείμεθα κατὰ χεῖν,
 quandoquidem illi valent inhabitare ciuitates, multò ma-
 gis nos possemus. ἦπε ἢ ἦπέγε
 sequuntur ὅπως.

Eadem seruata Syntaxi Significat etiam non-
 35 nunquam, multò minùs: vt, ὅπως αὐτοκράτωρ ἔδωκεται,
 ἦπε ἡμεῖς ἰδιώται δωνηθείμεθα ἂν, quandoquidem impe-
 rator non potest, multò minùs nos priuati homines posse-
 mus. Sic Athenæus lib. 11. ἀδωάτων ἢ καὶ Φαίδρον
 35 καὶ Σωκράτην ἔδωκε, ἦπέγε καὶ ἐρωμένον αὐτῷ γερόνασιν, fieri
 non potest, vt Phadrus Socratis etate fuerit, multò minùs
 vt

dentis est, pro *quid ni?* γὰρ μὴ, verò. καὶ μὴ, atqui.
ὅμως μὴ, tamen.

Π Ο Υ.

ΠΟΥ interdum conuenit interrogationi, vt *πε conuenit in-
terrogationi.*
5 τῷ ζῶντι, τὸ μὴ πε λογικόν, τὸ δὲ μὴ, est animalium
aliud quidem homo, aliud verò non.

Est etiam nonnunquam in oratione otiosum,
quemadmodum δὲ & γε, & τοι, & μὴ, & αὐ: &
postponitur, vt in his, μὲν πε, γέπε, ἰδὴ πε, ἔτω
10 πε, ἄχα πε, ἴσως πε, δὴ πε, ἔδὴ πε, δὴπεθεν, ἢ πε,
ἢπε, ὄπε, ἀρρῖπε, μέρρῖπε.

Τ Ο Ι.

ΤΟΙ cum multis conuenit dictionibus: τῶ- *τοι conuenit
cum multis di-
ctionibus.*
15 τοι, πάντοι, γὰρ τοι, δέ τοι, & ita in aliis, ornatus tantum
gratiâ, & explementi orationis. In τοι γὰρ τοι etiam
geminatur.

Interponitur etiam sine compositione, διὰ τοι
τῶτο; *quânam ob rem est hoc?*

Τοίνω, quando præponitur Coniunctioni ἀν, *τοίνω ante Con-
iunctionem αὐ.*
10 valet at, atqui: vt ὅτι τοίνω ἐδ' ἀν εἶς, atqui nullus
est omnino vestrum.

In assumptionibus etiam: vt ἀλλὰ μὴ, ponitur. *Nota de τοίνω
in assumptioni-
bus.*
25 ἐ τοίνω παρήλθεν ἐδ εἰς, at nemo tum prodiit.

Significat etiam proinde συλλογιστικῶς: ἐν μὴ τοί- *τοίνω proinde.*
15 νω τῶτο ἄρτι πε ἐπορισάμεθα, ὡς εδοκεῖν τι λέγειν, pro-
inde unum hoc inuenimus, vt aliquid dicere videamur.

Aliquando significat igitur: ἀκουε τοίνω, ὡς ἔχ' τ' *τοίνω igitur.*
20 ἀμὰ, audi igitur, vt sese habent res mee.

Ponitur etiam pro μὲν τοι: ἐν ταῦθα τοίνω πάντες
30 προσέβλεψαν αὐτοῖς, hic quidem omnes intuebantur eum.

Est etiam nonnunquam expletium: μὴδ αμῶς *Expletium.*
τοίνω εἶπες, tu verò ne dicas.

Ἔτι, τοίνω, iam verò, atque etiam. ἐ τοίνω, neque ve- *ἐπ, τοίνω.*
35 ρὸ. Et ponitur pro ἀλλὰ μὴ ἐ, ὅτι τοίνω, quòd verò,
quòd autem, itaque quòd.

αὐὸ cum impera-
tīuo. Aristophanes in Ranis. οἴ-
μῳ δὲ μὴτ' αὐ.

αὐὸ habens vim
verbi taciti.

αὐὸ adfert com-
pendium in ora-
tione.

AN conſtruitur Græcis & δωνηλικῶς, hoc eſt, vt denotet potentiã, & ἀοριſτολογικῶς, hoc eſt, infinitē. δωνηλικῶς, quidem, vt εἰ καὶ μὴ ποιοῖνκε, ἀλλ' ἐποίηſεν αὐ, & ſi non fecit, feciſſe tamen credi poſſet.

Et habet quandoque vim verbi taciti, ac ſubaudiendi: τοσαύτω ἐποίησαντο πεδῶ, ὅσω περ αὐ ἢ ἐαυτῶ χῶρας πορθημένους, tam enixè contenderunt, quàm facere potuiſſent, ſi ſuum agrum populantes vidiffent.

Adfert enim particula hæc compendium in 10 oratione: vt, δόξαν μὲν ἐγὼ γ' αὐν ſυγχωροῖλω, τὰ δ' ἕτερα τῶν ἐν αὐ: ibi ἐν αὐ, ponitur pro non etiam, vel non itidem concederem.

Iungitur δωνηλικῶς, omnibus temporibus.

AN CVM PRÆSENTI.

αὐὸ cum præſenti
Optatiui.

Coniunctiui.

Infinitiui.

PRÆSENTI quidem in Opratiuo, ἐκ αὐ λέγεις, ἐκ αὐ φαίης, non diceres. οὐ γὰρ αὐ ἐκείνον πελοροφῆς, tu ſineres illum. Et in Coniunctiui. Plato in Phædro, καλὸν γὰρ αὐ εἶδ' ἢ κατὰνεὸν κῶς ὁ τῆτο λαβὸν, atqui bellam ſpeciem is intellectu perciperet, qui hoc aſſequi poſ- 20 ſet, vel intellectu perceperit, qui hoc aſſecutus fuerit.

Et infinitiui, τί ποιεῖν αὐ, ἢ τί οἶεſε λέγειν; quid dicturos fuiſſe exiſtimatis, aut quid facturos?

AN CVM PRÆTERITO.

αὐὸ cum præte-
rit. Indicat.

Per Optatiuum
loquēdo de præ-
ſenti.

Iunctum præ-
teritis omnibus.

PRÆTERITO verò in indicatiuo, cùm de re; præterita loquuntur, τίς ἄτως ἀγχιος, ὅς τις ἐδωνῆθη αὐ τῆτο ποιεῖν; quis tam immitis, qui poſſet hoc facere?

Poteſt hoc & per Optatiuum enuntiarī, ſed ita vt loqui videamur in re præſenti: ὅς τις δωνῆθῆν αὐ τῆτο ποιεῖν, qui tamen poſſet hoc facere. 30

Et inuenitur hoc pacto iunctum præteritis omnibus etiam perfectis, & pluſquam perfectis. Perfecto, vt Demoſth. περὶ ἀρετῆς τὸ τρίτον εἰπεῖν, ὅν αὐ μοι δοκῶτε μάλιστα ἀπαρεσκεῖσθαι, conabor eo modo dicere, quo mihi videmini, & c.

Pluſquam 35

Plusquamperfecto, ὅτι μὲν δ' εἶ τὰ γραμματεῖ ἐπι- *Plusquamper-*
 5 α. δ. ἠκινύουσαν ἄν, quod quidem oporteat scire literas, &c. *fecto.*

Per præteritum item sæpe loquuntur de futu- *Per præteritum*
 10 ro, addita particula ἄν, tam in verbis, quàm in *loquuntur de fu-*
 5 participiis: vt, ποιήσασθαι ἄν, pro ποιήσῃς: ἐλεχθεῖστων *turo.*
 ἄν, pro ἐλεχθημένων: ἄν ἕσπας, pro ἕσπας σούμυρον:
 ἡρώδην ἄν, pro ἡρώδην σούμυρον.

AN CVM FUTURO.

FUTURIS item additur in Optatio: ἢ ἄν *ad futuris opta-*
 10 λέξοις. Insuper indicatio & infinitiuo, licet id sit *tui.*
 rariùs: ἐλπίζω ἕως ἄν ἄριστα πράξῃς, puto me hoc pacto *Indicatio &*
 optime facturum. Id fit plerumque in verbis quæ *infinit. varius.*
 futurum poscunt: vt, νομίζω, οἶμαι, ἐλπίζω, ἠγῶμαι,
 15 φημι προσδοκῶ, & similibus: licet etiam sine his
 vt est illud Isocrat. in Areop. ἡμεῖς γὰρ ἴδωμεν ἕως
 οἰκῶμεν τὴν πόλιν, ὡσπερ νῦν οἰκῶμεν, καὶ ἔστιν ἕως καὶ ἄν
 βελούσομεθα καὶ πολεμήσομεν, &c. nos si inhabitaremus
 civitatem, quemadmodum nunc inhabitamus, quoniam modo
 20 consulturi essemus & bellaturi.

Itaque quod Latini per coniunctiuum per se *Nota quod La-*
 positum, hoc Græci etiam per alios modos effe- *tin: per Coniū-*
 runt, addita coniunctione ἄν: vt, εἰδὲν ἀξάμεν ἄν, vel *ctiuū per se po-*
 εἰδὲν ἀξῆν ἄν εἰ ἐβούληθης, docuissē, si discere voluissēs. *situm, hoc Græci*
 per alios modos

25 Item quod Latini exprimunt per imperfectum
 coniunctiuum, dum de rebus transacto tempore
 promissis vel cogitatis loquuntur, hoc Græci per
 præsens, vel futurum loquuntur: τι πράξῃς ἄν, εἰ ποτε
 ἤρξῃς, quid ageret, cepit cogitare. ἐλεξε μέλλοντες, εἰ πο-
 30 τέοιεν ἄν ὀρθῶς, dixit futuros, qui recte facerent. τί ἄν
 λέγοιτο καὶ οἰδέεν, non nonit, quid diceret.

Et modò præcedit, modò sequitur verbum, ad *ad modò præce-*
 quod refertur: ἔστις ἄν ἑὺ ἔχοι λέγειν, vel ὅστις ταύτ' *dit, modò sequi-*
 ἔχοι ἄν λέγειν, quicumque hæc possit dicere. *tur verbum.*

35 Construitur etiam cum particula γὰρ interro- *Cum particula*
 gatiuè: σὺ γὰρ ἄν ἐκείνον ἀειροφῶς; sineres tu illum? cum γὰρ.

autem sine γδ ponitur, non habet eandem vehementiam : vt, τί ποιεῖν ἂν οἴεσθε ; quid facturos fuisse existimatis?

αὐ cum ὅπως.

Construitur etiam cum ὅπως, & cum ὡς, & tum Optatio Subiunctiuo ὅque conuenit : ἀγωνίζομαι, ὅπως ἂν τῷ νίκῳ προλάβωμαι, certamus, vt victoriam præcipiamus. μόνον σπευδ' ἄζω ὅπως ἂν χειροαίμῳ ἴσῃ, solium studeo, quoniam pacto gratificer tibi. διδ' ἄζω ὡς ἂν τῇ σοφίας βλάβῃ μὴ ἀγνοῖς, docebo vt sapientia profunditatem non ignores. διηγῆσμαι ὡς ἂν τῆτο καλῶς γῆροισι, narrabo quoniam pacto hoc bene fieret.

ἌΝ ἈΟΡΙΣΤΟΛΟΓΙΚῶΣ.

αὐ indefinitely sumptum.

ἌΝ indefinitely acceptum plerumque Subiunctiuo construitur : ὅ τι ἂν λέγῃς, quodcumque dicas. ὅτῳ ἂν διαφέρῃς, quomocumque differas. ὅπῃ ἂν εἴπῃς, ὅπῃ ἂν εἴπῃς, quacumque sit. ὅπῃ ἂν εἴπῃς, quacumque eat.

Cum Optatio quoties res præterita narratur.

Interdum cū Optatio, sed tum demum, cū res præterita narratur. ἠνίκ' ἂν εἴπῃς τι καὶ τῶν δέοι, cū oporteret, vel cū oportebat dicere quippiam aduersus hæc.

αὐ ἔσ' ἰσὶ pro ἡ.

Ἄν & εἰάν, pro ἡ acceptæ, inueniuntur etiam cum Optatio: ὡς εἰάν, siue ὡς ἂν πρότερός τις εἴποι, quasi vero si quis prior dixisset.

APPENDIX.

αὐ potentialiter sumptum.

ἌΝ potentialiter acceptum, siue indefinitely sæpe deest in oratione. Demosth. εὐ εἰς ποιεῖν ἂν ἄφ' ὧν ἄροι τὸ κατ' ἐμὲ εὐδὲν ἐλλείφθην, pro ἄροι ἂν, nemo unquam hominum inuenire posset delictum aliquod in me.

αὐ abundat.

Sæpe item abundat. Aristoph. in Pluto : ἢ ἴσῃ γ' ἂν ἔχοι τις ἂν δίκαιον ἀτελεῖν ἔτι, quod iustum posset quispiam adhuc contradicere. In quo loco abundat alterum ἂν.

Coniunctiones aliquando ora-

Ponuntur enim Græcis tum cæteræ orationis partes, vt διὰ τὴν ἐστίν, tum præcipuè coniunctiones, sic

sic vt orationi adferant nonnunquam ornamentum aliquid, sed nihil sententiæ: quod potissimum fit in coniunctionibus expletivis, & in iis, quæ hîc sequuntur.

tioni adferunt ornamentū sed nihil sententiæ.

Ο Υ Ν.

5 Ο Υ Ν: vt ὅπερ ἔν ἐποίησεν, pro ὅπερ ἐποίησεν, quod ἔν. fecit. ὡσπερ ἔν καὶ ἔχῃ, pro ὡσπερ καὶ ἔχῃ, quemadmodum se habet. ὡς ἔν, pro ὡς.

Ω Ν Ἰωνικῶς.

10 Ω Ν non modò abundat, sed etiam inter præpositionem, & verbum compositum interponitur: ἀπ' ὧν ἐδόνθ, pro ἀπέδονθ, reddebant. ἐξ ὧν εἶλον, pro ἐξ εἶλον. ἀπ' ὧν ἐβάλεν, pro ἀπέβαλεν. κατ' ὧν ἐκάλυψε, pro κατεκάλυψε.

ἄν abundat, & inter præpositionem & verbum compositum interponitur.

Τ Ε.

15 Τ Ε: vt ἐφ' ὧτε, pro ἐφ' ὧ.

π.

Κ Α Ἰ.

Κ Α Ἰ: vt καὶ γ' αὐτὸς ὁ λόγος ἀληθὴς ὄντιν, etenim καὶ sermo ipse verus est.

Α Τ Τ Α.

10 Α Τ Τ Α, vt ποί' ἀττα, ἕτερον ἀττα, vt suprâ dictū est.

ἄττα.

Ο Τ Ι.

Ο Τ Ι, vt Ioan. 1. ὡμολόγησεν ὅτι ἐγὼ εἰμὶ ἐγὼ Χριστός, ὅτι confessus est, non sum ego Christus. Nam nisi abundaret ὅτι, sensus esset, Baptistam esse confessum, Euangelistam non esse Christum. Et cap. 4. καλῶς εἶπας, ὅτι ἀνδρα ἐγὼ, bene dixisti, virum non habeo. Quo etiam in loco, si ὅτι non abundaret, nihil significaret aliud, quàm rectè dixisse Samaritanam, quòd Christus virum non haberet.

ὅτι abundans.

30 Item Marci 13. λέγοντες ὅτι ἐγὼ εἰμι, dicentes ego sum. Quo in loco, si nō abundaret ὅτι, sensus esset, venturos qui dicerent, Christum esse Christum. Rursus Apocal. 3. λέγεις ὅτι πλούσιός εἰμι, dicis, ego sum dives: cūm alioqui esset sensus, tu dicis me esse diuitem.

ως abundans. Ω Σ, pro ὅτι, vt λέγεις ὡς καλός εἰμι, *dicis, ego sum formosus.* Neque solū abundant Græcis orationis partes, sed nonnunquam totæ orationes: veluti, εὖ οἶδ' ὅτι, vt Παῦλ. (ὡς πᾶσι εὖ οἶδ' ὅτι ἐν θεοῖς δ' ἵλόν ἔστι) ἥ Πέτρον ἐπιτίμησε, *Paulus (ut omnibus per scripturas manifestum est) Petrum increpauit.*

Ε Ψ Ι Σ Θ Ι.

ὡ ἰδιῖ abundās. A B U N D A T etiam interdum εὖ ἰδιῖ, quod Græcis vsui est eo loco, quo Latinis, mihi crede: vt ἰδιῖ εἰς ἰδιῖ, ἥ ἀνόμων σωθήσεται, *nemo, mihi crede, iniquorum seruabitur.*

Q U O D hæc Coniunctionum Syntaxis confusus hic à V A R E N N I O tractata sit quàm vt vlla certa præceptionum ratio rudioribus ex ea tradi, imo vel colligi possit, è re studioforum visum est, quæ de Coniunctionum Syntaxi, ordine & compositione sunt à recentioribus tradita hic attexere.

Coniunctionum Syntaxis.

C O N I U N C T I O N U M itaque Syntaxis, est eadem fermè quæ apud Latinos. Copulatiuæ, disiunctiuæ, ac discretiuæ, similes plerumque voces requirunt; sed fortiuntur interdum dissimiles. Plutarchi. εἰδὲ θερμὸν ὕδατος πόνδου πίνετ' ἢ μὴ θερμὸν γῆρα, ὡς δόξα ποταῖ καὶ τὸ πικρὸν μέλι πικρὸν δυνάμειος ποταμὸν ἰδιῖ, κριματὸν τ' ἀκριματὸν. ibi enim; vt similes essent dictiones, dicendum fuisset ἢ δόξα καὶ ἢ πικρὸν, *gloria ἔν' honor.* Sic modos interdū diuersos fortiuntur. Aristot. Rhet. Alex. 174, 9. εὖ καὶ πικρὸν δυνάμειος ἢ τὸ ποταμὸν, ἀλλὰ νομίζεις εἰς εὖ καὶ τ' ἀνομιῖον. vt apud Ouid. quoque Metamorph. 4. Tecta repente quati, pinguis ardere videntur Lampades; ἔν' rutilis collucent ignibus ailes; *Falsaq; scuarum simulacra ululare ferarum.* nam ibi etiam veteres codices (teste Georg. Fabricio) indicatiuè habent *collucent*; cum in cæteris commatibus modus sit infinitiuus. Similiter etiam aduerbia relatiua diuersos quædoque casus fortiuntur. Aristot. Eth. Eud. 187, 5. οἱ ὅ, εἰδὲ τῶν σπουδιαρμόμων ἐν ταῖς ἀντιθέταις ἀξίῖσι πῖσι δειν, ὡς ἐξ ἀπατώδους καὶ ἀεθροποιῖδους. ibi enim regula dandi casu postulat, ὡς ἐξ ἀπατώδους καὶ ἀεθροποιῖδους: alij ne iis quidem qui in rebus aduersis nobiscum permanent, credendum existimant, quippe qui simulent ἔν' decipiant. Paulo melius excusari potest hic eiusdem locus Metaphys. 134, 26. ἀλλὰ φέρον ὅ ἢ ἴσμεν, ὅ ἐστι καὶ ἡμεῖς ἢ θεοπῆ, ὅ ἐστι γῆρας ἢ ἀλλὰ φέρον, ὅ ἐστι πᾶσι. ibi enim sequentis nominis casus cum relatiuo conformatus est; cum alioqui cum

Aduerbia relatiua fortiuntur diuersos casus.

eum antecedenti conformari debuisset, sic ταῦτα ἀήμαλι.

COPULATIVA καί, à viginti ad centum, præponit Syntaxis copu-
numeralium nominum minus; post centum, postponit latina καί.

Sic Herod. 92. μέλου τε καὶ ποσειρήκωνος καὶ τρειησσίας: &
μοχ, ἐν μυριάσι τε ἔπει καὶ χιλίοισι, καὶ τρειησίοισι τε καὶ ποσει-
ρήκωνος. Mixte Pausanias 332, 8. εἰς εἰκοσι τε καὶ τετρακοσίαις πενή-
κωνος, pro, ad quadringenta & septuaginta stadia. Interdum
hic pro copulatiua ponitur præpositio καθὼς, ἐπι, vel μετέ.

Diog. L. πέντε καθὼς τοῖς ὀδομήκωνος. Plutarch. τριακῆσσι ἐπι
10 χιλίοις καὶ μυριάσι. Pausan. Ὀλυμπιάδι τῇ δευτέρῃ μετ' ἑξήκων καὶ
δικοσίων: quod Latinius dixeris, Olympiade post ducentesimi-
tam undecima. Copulatiua interdum præter morem inie-
ritur. vt Pausan. 95, 16. μέλας ἔτι καὶ δέκα νῆες: & 179, 17. δύο γα-
ζωνῶς ἔτη καὶ δέκα. compositè namque sine copula dici solet
15 ἐν δέκα & δώδεκα, vt etiam apud Latinos. Eadem interdum
contra morem omititur: vt Demosth. μέλαν ἐξήκωνος: & rur-
sum, χιλίας τριακοσίων πενήκωνος μέλαν: quorum prius Latinis
planè inusitatum est, posterius vsurpatum etiam à Plinio.

Similis coniunctionis ellipsis est in istis: Pausan. 252, 41.
20 ἄπλοιοι τ' πόλειος σταδίου ἀπὸ χιλίων ἐπέα: Dionys. Hal. in Dinar-
cho, δεξυρά μὲν οὖν σὺν ἑλάττω εἰνῶσι μὲν ἄξια. ibi enim subau-
dienda est aduersatiua ἢ quam: vel transposito commatum
ordine, καὶ: quemadmodum scilicet idem Pausan. 79, 21.
ποσειρήκωνος καὶ ἐπὶ εἰς σταδία. Sic Cæsar quoque, amplius
25 octingenta à litore discesserant. & Liuius, plus quinquaginta
hominum milia ceciderunt. ac rursus, minus duo milia ho-
minum effugerunt. itemque Plautus, minus quindecim dies
sunt quod minas xl accepisti. nam ibi quoque subaudiendum
quam. Rursus pro copulatiua καὶ extra numerationem
30 quoque vsurpatur præpositio μετ' cum genitiuo: vt, τὰς μι-
κροῦς μετ' ἡ μείζων, paruos cum magnis; pro, paruos simul
& magnos: sicut etiam Virg. Remo cum fratre Quirinus iura
dabunt, pro, Quirinus & frater Remus iura dabunt. itidem
que Silius, Horatius, Terentius. Itidem etiā Apollon. Arg. 1.

35 ἰχθύες αἰοσοντες ὑπὸ ἀλός ἀμμιζα παύροις ἀπλοίοι, grandes
cum paruis, seu grandes inter paruos. De καὶ post omnia dic-
tetur in sequ. parag.

AD ordinem porro quod attinet, Gaza tradit coniu-
nctiones alias antecedere, alias in medio collocari, alias con-
40 sequi: ac rursus antecedere & consequi vel orationem,
vel dictionem, vel vtrumque. Periodum ordiri possunt καὶ,
ἢ, cum composita ἢ ται: εἰ, cum suis compositis, εἰ καθὼς, εἴθε, ἐπεὶ,
ἐπεὶ δὴ: itemque cognatæ illius ἀν, ἐάν, ἢ: ad hæc ἀλλὰ, & in
catmine αὐτὴρ: ἄρα, μᾶν: ὅτι, διότι: ἵνα, ὅπως: πικρὰ, πικρὰ τοι.
Post principia secundo tertiove loco sequuntur τὶ, γὰρ, μέν,

50 μετ' pro καὶ.

Ordo Coniun-
ctionum in stru-
ctura orationis.

AD ordinem porro quod attinet, Gaza tradit coniu-
nctiones alias antecedere, alias in medio collocari, alias con-
40 sequi: ac rursus antecedere & consequi vel orationem,
vel dictionem, vel vtrumque. Periodum ordiri possunt καὶ,
ἢ, cum composita ἢ ται: εἰ, cum suis compositis, εἰ καθὼς, εἴθε, ἐπεὶ,
ἐπεὶ δὴ: itemque cognatæ illius ἀν, ἐάν, ἢ: ad hæc ἀλλὰ, & in
catmine αὐτὴρ: ἄρα, μᾶν: ὅτι, διότι: ἵνα, ὅπως: πικρὰ, πικρὰ τοι.
Post principia secundo tertiove loco sequuntur τὶ, γὰρ, μέν,

ἴδιον, δὲ, ἄν, τοίνυν : itidemque potentialis αὐ : & apud poetas κεν, ῥά, ceteraque expletivæ. Modo præponuntur, modo postponuntur δὲ, ἄρα, τοιγαρῶν. atque hæc quidem absolute, ac magis antecedentium quam consequentium respectu.

*Coniunctionum
confociatio.*

IN quibusdam vero confociatio quædam est, mutuusque connexion; unde ἐπιχειρητικὴ καὶ ἀναφορικὴ συνδεδυγμένη ἀpellantur in quibus scilicet duo plurave periodi membra mutuo quodam confociationis nexu copulantur. Harum quædam geminantur : ut Xenoph. καὶ ἀλλοθι, καὶ ἐν ὄφῃ, ἐν alibi, ἐν in textura : seu, ut Cic. verit, tum in cateris, tum in 10 textili. Sic τε apud poetas : nonnunquam tamen etiam in profa: Pausan. 1.48, 32. τοῖς Ἀκροῦ παύσι ἤτοι τε καὶ ἐπιχειρητικῶν, βασιλείας τε μετὰ σφίσι. Frequentissime autem in compositione: ut, εἴτε-εἴτε : εἴτην-εἴτην : αὐτε-αὐτε : ἰάωτε-ἰάωτε, sine. Sic ἔτε-ἔτε: μήτε-μήτε, neque, cum synonymis ἔδδ- ἔδδ: μεδέ- μεδέ, aliiisque consimilibus. Sic etiam disiunctiva ἢ-ἢ, aut.

*Coniunctiones
qua in conne-
xione variatur.*

Quædam variantur : ut ποιά τε καὶ μεγάλα, cum multa, tum magna. Sic Plato, εἴτε δεκά, καὶ εἰ μὴ, sine sufficit, sine non. Sic etiam ἢτοι-ἢ, aut. Sic concessivæ ἴδιον, infertur aduersativæ δὲ. Xenoph. διχνομοῦ ἴδιον, σφόν δ' οὐ, iustum quidem, at non 20 sapientem. In hac connexionione interdum omittitur ἴδιον : interdum pro δὲ ponitur ἀλλὰ, ἀπὸ, ὅμως, vel alia synonyma. Nonnunquam etiam plures aduersativæ copulantur : ut Aristot. Analyt. post 258, 22. ἀλλ' ἄρξασθαι καὶ ὅμως ἐνὸς καὶ, at incipere tamen necesse est. Sic De mundo, τῇ ἴδιον δὲ καὶ οὐρανῷ 25 περὶ πέν, ἢ μὲν τῇ καὶ ἕσται, diuina potentia quidem conuenire, at non item substantia. Sic aliis etiam concessivis aut positivis conditionibus suæ inferuntur aduersativæ. Paulus 1. Cor. 9. εἰ ἄλλοις εἶμι εἰμὶ ἀπόστολος, ἀλλὰ καὶ ὑμῖν εἰμὶ, si forte aliis Apostolus non sum, at vobis saltem sum Apostolus. Homer. Il. a, 30 εἰσὲν ἄρα τε γόλοι καὶ αὐτῶν καὶ ἄλλοι. Αλλὰ καὶ τῷ μετῴπιον ἐξ ἄλλοι, et si enim eo die iram demoravit ac represserit, seruat tamen eam in posterum. Sic post καὶ infertur interdum δὲ, interdum ἀλλὰ. nonnunquam etiam vtrinque fit reduplicatio : ut Aristot. Meteorol. 1. de stellis, καὶ εἰ μείζους καὶ ἐλάττους φαινόνται, ἀλλ' ὅμως ἀθιγαίνονται καὶ ἑαυτὸς εἶναι δοκῶσι, etiam si maiores aut minores videntur, attamen individua per se certè esse videntur. Idem de Cælo lib. 1. καὶ εἰ μὴ ἄπειρον ἴδιον τὸ αἶμα τὸ πᾶν, ἢ μὲν ἀλλὰ τοῦτον καὶ ὅς εἶναι πλείους ὅσων, ac licet non infinitum sit corpus uniuersum, attamen tantum saltem est ut 40 plures sint cæli. Sic ἢ μόνον-ἀλλὰ καὶ, non tantum- sed etiam. cuius generis sunt etiam illa, ἢ ὅπως-ἀλλὰ καὶ : & ἢ ὅστις-ἀλλὰ καὶ : & ἢ ὅπως-ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον: item hæc vtrinque negantia, ἢ ὅπως-ἀλλ' ἔδδ: & ἢ ὅτι-ἀλλ' ἔδδ quorum exempla in Indice Dionysii Halic. à Sylburgio notata sunt. Ea Latine dupli

dam demonstrationis vim. idem enim est ὅδε quod ἄρ' ἴδε: & ὅδε idem ac ἔπος ἴδε: sicut etiam *hicce* apud Latinos vsurpatur pro *hic ecce*. Non raro tamen absque vilo significationis augmento, numeri tantum explendi gratia, annectuntur hæ particulae: vt, ὅσπερ, & apud poetās ὄσπερ, nihil amplius significant quam simplex ὄσ. sic ὄσπερ, ὄσπερ, ὄσπερ, κρηδῶσπερ, κρηδῶσπερ. sic etiam in ποιάρων & ποιάρων, postremae particulae expletivæ sunt. Antesign. supra 350, 31. καὶ quoque cū varij generis vocibus per apostrophū cōtrahitur, 229, 27. vbi Etymologicum hanc tradit regulam, tum demum sub-

καὶ cum varij generis vocibus.

ἴνα pro ἄλφ.

Coniunctiones cumulatæ in oratione.

scribi, cum in sequentis dictionis initio fuerit ἔ vel οἰ: vt κῶπι, ex καὶ εἶτω: κῶπι, ex καὶ οἶτω. sic καὶ factum esse ex καὶ οἰ: at καὶ ex καὶ οἰ. Causalis ἴνα nonnunquam vice Præpositionis ἄλφ ponitur. Aristoph. Nub. ἴνα δὴ τί τιλὸν ἐνλωσπερὶ ἴππων; id est, ἄλφ τί δὴ, *cur igitur?* sic idem alibi, ἴνα τί γδ; *cur enim?* 15 qui loquendi modus passim in Bibliis est obuius.

CONIUNCTIONES etiam cumulantur interdum in oratione. vt Il. γ, ἢ ῥῥο δὴ πρὶν γ' ὄχρ' δρομήφίλω Μενελάω Σὴ πεβίη καὶ χροσὶ καὶ ἔγχε φέρτερον εἶναι. Sic etiam potentialis αὖ geminata reperitur in vno eodemque commate apud Dionys. Halicarn. in Isæo, 106, 2. τίς αὖ ἐν ὄσπ' αὖ ὁμολογήσει. nisi fortè legendum ἀρ' ἔν. Sæpius ea geminatio fit in καὶ: quamquam significatione variante. Lucian. καὶ πρ καὶ ἐδῆσ κελαιφρήνουται, *est alicubi etiam vestis dirumpitur*. Sic καὶ γδ καὶ, καὶ μὲν καὶ, καὶ δὴ καὶ, passim obuia. Contra Afyndeton orationis 25 schema dicitur quod Coniunctionibus caret. In hoc genere de copulativæ omissione dictum supra. Sic Aristotel. Magn. mor. lib. 2. ἀγαθὸν δὲ, δόχλιον, πῶς τὸν, δόξαν, τιμὴν, πῶς ποιῶντα. & in fine lib. 3. Rhet. εἰρηκα. ἀκηκῶντα, ἔχρα, κέρντα. E concessivis omittitur interdum ῥῥο: (sicut etiam è disiunctivis prior nonnunquam omittitur, ἢ, vel ἢτοι) & contra, interdum aduersativa ὁμοῦσ seu ἀλλὰ. Omittitur etiam nonnunquam causalis ἴνα seu ὅπως: & potentialis αὖ. Sic etiam Optativæ εἴθε & ὄσ.

Afyndetō quid.

ῥῥο omissum.

Et ἴνα.

DE INTERIECTIONIBVS.

Cum nominativo.

INTERIECTIONVM quæ Latinis appellantur, sua etiam rectio est, sed varia. Eurip. οἱ ἐγὼ μελῖα, *hei ego misera*. ὁ λόγος, ὁ φρεῖς, ὁ σῶσις, ὁ ἐπιχρηματισ. ὁ ἀρεγνία, ὁ σωθήκη, ὁ sermo, ὁ mentes, ὁ prudentia, ὁ epicheremata, ὁ concinnitas, ὁ concordia.

Cum

Cum genitiuo.

Αἶ. Φεῦ, ᾧ, οἶ, ἰῶ, βυβαῖ. Fauorin. αἶ αἶ τ' υιογονῶν με παρ-
 δῶν, heu heu recens natos meos liberos. Soph. Φεῦ τ' ἡμίονο.
 heu mortuum. Aristophanes, ᾧ μοι σοφίας, ὁ sapientiam: ᾧ μοι
 5 μανίας τ' οἴης, ὁ insaniam tuam. Lucian. οἶ μοι τ' κλημάτων, οἶ
 μοι τ' ἀγρῶν, heu possessiones, heu agros. Suid. ἰῶ ἰῶ τραυματίων
 ἰπιδῶων, ὁ ὁ vulnera dolorifica. Fauor. ᾧ τ' ἱμῶς ἀδλιότητο, ὁ
 meam arumnam. Idem, βυβαῖ τ' δίδαιμονίας, papa, qua est
 hac felicitas!

Cum datiuo.

10 ἰῶ, οἶ, ᾧ, αἶ. Sophocles, ἰῶ μοι, μοι, hei mihi, mihi: vel,
 hei mihi misero. Aristophanes, οἶ μοι, ἀπειλημμεγ μόνο, οἶ μοι
 μῦθ' αἰδῆς, hei mihi, obuolutus sum solus, hei mihi valde rur-
 sus. Fauor. ᾧ μοι τῶ δειλῶ, hei mihi misero. Idem, αἶ αἶ μοι τ'
 15 ἀγρῶν, hei hei mihi propter agros.

Cum vocatiuo.

ἰς, ἰς, ᾧ Ζεῦ βασιλεῦ, abie, abie, ὁ Iupiter rex. ἄ μὴ λέγε, ᾧ
 πατὴρ, ab ne dic, ὁ improbe. Aristoph. ἰῶ ἰῶ τέκνον, ohe ohe fili.

Sine casu.

10 PLEVRMQVE sine casu sunt. Sophoc. Φεῦ Φεῦ φεγεῖν,
 papa papa sapere. Aristoph. Φεῦ, εἴθ' ἄφελ' ἢ αἰετομήτρι δουλιόχ
 κχαῖς, eheu, utinam auspex nuptiarum perisset male. Gregor.
 ᾧ πᾶς ἀδακρυτὶ τῶ τῆτων ἐντοχῶ μνήμῳ; ὁ quomodo sine la-
 crymis horum feram memoriam? Idem, ᾧ τις ἱερειμίας ὁδύρεται
 15 τῶ ἡμνέζον σύγχροισι, ὁ quis Ieronias deplorat nostram confu-
 sionem.

DE ABSOLVTA RECTIONE, AC
 PRIMVM DE EFFICIENTE.

30 H A B E N T Latini rectionem absolutam ex ellipfi ad-
 uerbij in nominibus causæ & mensuræ, quam Græci Gram-
 matici nominatim profitentur ex eadem ellipfi proficisci.
 Hanc magnus sui temporis declamator sic est persecutus.

EFFICIENTIS ponitur in genitiuo: πατρὸς ἐδῶ κα-
 35 ραθῶ πεφυκένω, patre strenuo ἔρ' bono natum esse. Sic causa
 per quam; κειμῶ σε τ' ποδῶ, suspendo te pede: λόβον τ' ὄπαι
 κροτῶ, lupum auribus teneo. Item causa propter quam. Phal.
 40 τίτε δὴ τ' πύχνης αὐτῶν ἰπαυρίσωτες, τ' τῶ παρὶ ἱμαρωμίωτα, τὴν
 igitur ob artem ipsum laudantes, ob mores multabamus. An-
 docyd. ἰῶ ἔν τ' ἰθὺ τύχης, ἢ ἰρρησόμελω, δικαίως αὐ τῶ πέντων
 ἰλεῦ

Efficiens in Ge-
 nitiuo.
 Causa per quā.
 Propter quam.

ἐλευθερίῳ, ego ob fortunam, qua usus sum, merito apud omnes misericordiam consequar. Sic ἐκλωσὶ τὸ ἰλοῦ θεοτότου, admiror te ob liberalitatem. Ὀδυσσεύϊ σὲ τὸ παρρησίας, beatum te iudico propter libertatem loquendi. φιλεῖ αὐτὸν τὸ ἀρετῆς, amat illum ob virtutem. ἀξιοῦ σὲ πικρῶς, dignor te honore. In primo genere subaudiunt ἐκ, in secundo ἐκ vel ἀφ', in postremo ἐννευ.

Præpositio addita efficienti.

ALIQUANDO præpositio additur. λίθῃ ἐκ πυρός ἀφ' ἑωσῆς, lapides ex igne translucens. Hesiod.

Ὁ μὲν μετρήσας παρὰ γείτονι, ὃ δ' ἀποδύει, αὐτῷ τῷ μέτρῳ. —

Bene quidem mensurator à vicino, bene verò redde,

Eadem mensura. —

Xenoph. ἐκ παντὸς τρόπου ζητεῖ, ex omni modo quarit, pro omni modo.

Efficiens datiuo expressa.

HIC aliquando datiuus adhibetur. Aristot. ἐκ εἰρῆς τῆς θεῶν χαίρειν ταῖς διαπάναις τῶν θυμῶν, ἀλλὰ ταῖς ὑποθέταις τῶν θυόντων, non verisimile est deos delectari sumptibus sacrificiorum, sed pietate sacrificantium. παρὸς ἀγαθὴ τύχη, abi bona fortuna. πύση δ' ἠνώμας σοι βοήθησιν, totis viribus tibi auxiliabor. τῷ ξίφει ἰπάταξεν, gladio percussit. ἐσφρανοσεν αὐτὸν χρυσοῖς σφάειν, coronavit ipsum aurea corona.

De Materia.

Materia in Genitiuo.

MATERIA similiter in genitiuo ponitur, λίθῃ λευκῇ ἐπίπασσι τὸ ναόν, lapide candido fecit templum. νόμισμα χρυσοῦ καὶ ἀργύρου κεκοσμημένον, numisma auro et argento cufum.

Præpositio materia appositâ.

PRAEPOSITIO tamen hic frequens est. Herodot. οἷον ἐκ κελῆων πεποιημένῳ ἀφ' ἑρῶν, vino ex hordeis confectio utuntur. Theophr. ἐκ τριήγεως ἐκ κέδρου πύση, trivemes ex cedro faciunt. Ioseph. εἰσεκόμισεν καὶ καμὴν σιδῆρον, λυχνίαν, τεμπέζαν, βομβῶν, ἐκ χρυσοῦ πεποιημένα, importavit et noua vasa, candelabrum, mensam, aram, ex auro facta.

Materia Datiuo.

DATIVVS hic etiam aliquando est. Demosth. ἐπὶ μὴ καὶ θυφῆναι ταῦτα σεμνώμεθα, ἐδὴ γε αὖτις ἀπέφυγεν, non eo glorior quod hac non prodiderim, neque eo quod accusationem effugerim. Talis illa recto est Latinis, autoritate grauis, humanitate politus.

De Mensura.

Mensura in Accusatiuo.

MENSURA ponitur in accusatiuo. Thucyd. ἀπὸ τῆς ἢ Πλάταια τῶν Ὀνηθῶν σταδίων ἐξ ἑβδομήκοντα, abest autem Plataea à Thebis stadia septuaginta. Arrian. ἀπὸ τῆς σταδίων τρεῖς, distat stathmos tres, id est, iter trium dierum.

Cum præpositione.

MENSURA aliquando à præpositione regitur. Polyb. ἀπὸ τῆς ἰσθμῶν Hispaniᾶς, ἀπὸ τῆς ἑξακλῆως ἡμέρας τὸ μακρὸν αὐτῆς

αὐτὸς ὁ τόπος ἀπὸ ὀκτωμυριάδων σταδίων, distat ab ostio secundum columnas Herculis, circiter octies millena stadia.

De Tempore.

DEINDE etiam temporis, tanquam mensuræ, accusatiuus est, cum exprimitur *quamdiu*. Demosth. οἱ ἄριστοι πρεσβυται ἦσαν ἐπιπέμπωτο ἐν Μακεδονίᾳ τρεῖς ὅλας μῶνας, isti boni legati sedebant in Macedonia tres totos menses. Idem, ὡς ἂν ἀπαντῶ τῆ βίου ὑπερβύω, εἰναι ὁμολογῶ, itaque me omnem vitam esse obnoxium confiteor. Item, cum exprimitur *quando*, sed rariùs. Quando.

10 Idem, κατὰ πηλῶσαν δὲ οὖρον τρίτον ἐτὸν, huc enauigarunt tertium abhinc annum. Idem, ἐξ ἡλθον ἐτὸν τρεῖς τρίτον, exij annum abhinc tertium.

CUM exprimitur *quando*, genitiuus est sapius. Hippocr. αἱ κελύμια χυμῶν καὶ ἡ ἡσος ἡμερώτων φύσας, ventres hyeme genitiuus pro 15 ἔσθ' ἰσὺν καλιδίσσινι naturᾷ. Thucyd. χυμῶν ἡδὴ ἀνεχέσθων, hyeme appetente regressi sunt. quando.

HIC participium frequenter est, εἰ μὴ παρὸν, me praesente. Aliquando participium solum, ἐλθόντων δὲ, ubi autem venissent. Itaque partici-

Atticismus Nominatiui.

ATTICE pro genitiuo absoluto, qui ad *quando* respondetur, est nominatiuus, vt ἀκούσας, ἐνδεχόμενον, ἀπεσταλγέμενον, cum esset auditum, cum contigisset, cum mandatum esset. Aristot. ἀνομιχῶτες ἔσθ' ἀμύλας πόρους, πάλιν γίνετα τὸ πῦρ, aper- 25 tis meatibus corporis, rursus fit ignis.

DATIVVS hic est aliquando. Isocr. οἷς ἡγουμένοις, πῶς 30 εὖ ἐκείνους μέγα φερούσιν; quibus factis, quomodo non merito magnificè de te senseris? Xenoph. παρὸν ἐν τῷ εὐνοίᾳ φάμεσι πάλιν οἱ ἔφερον φερούσιν ἐπὶ τῷ ἡλίῳ, circumactō anno, deser- 30 nunt denudò Ephori custodiam in Elin.

QUA forma & accusatiuus sumitur, & ferè cum ὡς vel ὡςταῖς: vt ὡς τὸ ἀνδρα γέτο ποιήσωσα, pro ἡ ἀνδρὸς ποιήσωσα, cum vir istud fecisset. Sed id frequentissimum est in participiis impersonalium, δέον, cum oporteat: δεῖται, cum oportuerit: ἐξεν αὐτῷ ποιήσω, cum ipsi permissum esset facere: ὡς μὲν αὐτῷ ἀξιοφείεον, tanquam nihil eius interesset. Xenoph. 35 δεῖται ἡ ταῦτα, ἀκούσας αὐτῶν ποιήσω, his verò decretis, edixerunt sic facere. Plat. δεῖται ἡμῖν ταῦτα, ἐπορεύομεθα, his verò per nos decretis, proficiscebamur.

ITEM, cum quamdiu exprimitur, aliquando genitiuus est. Aristoph. πολλὰ γὰρ αὐτὸς ἐξ ἐσθ' ἡσος χρόνος, nam longo 40 tempore eos non vidi. Genitiuus pro quamdiu.

PRO quo datiuus simili modo ponitur. Thucyd. ὑστέρῳ χρόνῳ ἐπὶ Τροίᾳ ἐσπράττεσαν, infecutis temporibus aduersus Tro-

Troiam exercitum duxerunt. Idem, τῇ αὐτῇ ἢ ἡμέρᾳ αὐτοῖς
 αὐτῶν, eadem autem die ipsis euēnit. Arrian. ἐτελοῦσα δὲ Ἀλέ-
 ξανδρῶ τῇ τελέστῃ καὶ δεκάτῃ ἑκατοστῇ Ὀλυμπιάδῃ ἐπὶ Ἡγησίᾳ ἀφ-
 ροντῶ Ἀδελώσιν, decessit igitur Alexander centesima decima-
 quarta Olympiade, Hegesia imperante Athenis.

Tempus cum
 præpositione.

TEMPVS à præpositione aliquando regitur. Hesiod.

νῦσι δ' ἀσφραποῖσιν ἐφ' ἡμέρῃ ἢ ἐπὶ νυκτὶ
 αὐτίμας Φαστῶσι, κατὰ θνητοῖσι φέρονται,
 Morbi autem hominibus in die atque in nocte
 Spontanei veniunt, mala mortalibus asferentes.

Heracl. ἀπὸς ἀναπαύεται πόλεμος ἐν χειρῶν, omne cessat bel-
 lum in hyeme. κραιῶν ἢ μέδιμνον ἔσται σοι ἐφ' ἑκάστας ἡμέρας τὸ
 ἄριστον, hardet verò medimnus erit tibi in quolibet die prandii.
 Sic ἀπὸ πάντων ἡμέρας, per totum diem, vel in dies singulos.
 τὸ δὲ αὐτὰς ἡμέρας, sub eisdem dies. Huc referuntur ge-
 nitiui illi, μικρὸν ἔστι φουρα, parum absuit quin effugeret: μικρὸν
 διήλθε, ferè euasit. Item ὀλίγος δέον, fermè.

De Nominibus urbium.

Nomen urbis
 regitur à præ-
 positione.

NOMEN proprium urbis, regitur à præpositione. Ho-
 merus,

Ἄργα ἐν ἰκποτότῳ θανάτῳ καὶ πότμον ἐπιπέσειν,

In Argo equorū nutrice mori, ἐν fatalem sortem attrahere.

Ioseph. καθεύδοντες αὐτῶ ἐν τῇ ἐνὶ βασιλείᾳ, ἔδεν τὸ εἰς πλε-
 ρος κακώσεως περιλείπειν, ubi collocasset ipsi in Hierickunte re-
 giam, nihil afflictionis in populo prætermittobat. Sic ἐς Λακωνί-
 ἀσίαν, in, vel ad) Lacedaemonem: ἐς Πέλιον, in Pellium.
 Hæc ille, quæ & nobis de Syntaxi visa sunt fatis.

DE

DE PROSODIA QUARTA
PARTE GRAMMATICES.

GRAMMATICI cum suam artem in membra
pariuntur, ultimam sedem, Prosodia concedunt:
5 eaque non ineptè à Pratteolo sic definitur. Prosodia est
apta orationis concepta pronuntiatio: Sicut enim conte-
xende orationis Syntaxis, ita prosodia pronuntiandarum
10 vocum rationē continet. Vocum itaque pronuntiandarum
ratio est duplex: Aut enim syllabas idoneo tempore & ac-
centu moderatur: aut dictiones conuenienti morula & re-
15 spiratione distinguit. Prior λεξιφωβία appellatur: posterior
respiratione: de hac alias, nunc de Lexiphonia dicendū: Est
ergo Lexiphonia quæ syllabarum quantitatem & accentum
demonstrat. Porro Græci in angustum *προσῳδίας*
15 contractum nomen, Apicibus quibus in scribendo utuntur
imponunt. hi enim ab illis *προσῳδίας* vocantur, id est, ac-
centus: qui & decem sunt, quadrifariam diuisi. *εἰς τόνους,*
αὐδ' ἡμῆτε, ῥέονες, καὶ ἄβη, id est, in tonos, spiritus,
tempora & passiones.

Duplex ratio
pronuncianda-
rum vocum.

Lexiphonia.

20 TONI, id est, apices eleuationem ac depressionem
syllabarum indicantes, sunt tres, acutus, grauis & circum-
flexus. Acutus, à dextra sinistram versus descendens in
syllabam acuendam defertur: hac figura, *᾿* ut *Αἰετίας*. Gra-
uis à sinistra ad dextram in syllabam grauandam, hoc
25 modo, *᾽* ut *ἄβη τῆ τῆτων*. Circumflexus ex acuto & graui
compactus, syllabam circumflectendam utrinque contegit,
hac formā, *᾿*, ut *᾿*. hos verò apices ex litera θ conficiendi
viam docet F. Vergara lib. 4. cap. 5. in suo Scholio.

Tonus.

30 APICES spirituum duo sunt: Tenuis, qui sic pingitur *᾿*
Spiritus.
᾿, ut *ἄβη*, & crassus cui respondet. Aspiratio Latina sic,
ut *ἔκτωρ*.

TEMPORA seu nota temporum, quæ longitudinem
35 & breuitatem suppositarum vocalium designant, duo sunt:
longum & breue: longum est virgula porrecta, hoc modo
—, & finis. Breue est *υ* minutum, ut *᾿*.

Tempora.

PASSIO

PASSIONES seu virgula indicantes dictionem affici sunt tres, ἀπόσποφ, ὑποδιαστολή, & ὑφέν, de quibus quadam supra, cum de orthographia, dicta sunt: quadam infra dicentur.

Puncta. ΣΤΙΓΜΑΙ, id est, puncta sunt duo, Colon & Comma, de quibus fuse in Latinis.

Notio. PORRO aduertendum, etiam interrogationis signum apud Gracos, hoc modo scribi; τί ποιεῖς; quid agis? Item quod duo puncta supra vocalem distinguunt ipsam, ne cum precedente coeat in diphthongum. ut οἷς dissyllabum est, 10 οἷς sine punctis monosyllabum.

ITEM, quod longi temporis virgula supra dictiones porrecta, etiam nomina propria indicat, ut Διονύσιος ῥεῖφ, Dionysius scribit. Et litteras: ut τὸ ἰ φωνῆ ἐν ὄσσι δίχρονον & vocalis est bitemporanea. Quandoque etiam dictiones, ut τὸ διαλέγομαι ἴσον τῷ ἰμίλω, ὅθεν ἢ διαλέλω, id est, disputo idem est quod colloquor, vnde ars disputatoria. Interdum etiam syllabas in compendium contrahit: ut ὄρ σωτήρ ἡς, κέει: Plura hoc loco premonenda ex Pratteoli in prosodiam prefatione 10 petantur. Nos institutam accentuum rationē ex Gulielmo Baillio, quem unicum huius partis preceptorem idoneum, copiosumque indicauimus, ipsis Autoris verbis persequamur.

GVLIEL

E X

GVLIELMI BAILLII
 E SOCIETATE IESV
 DE ACCENTIBVS GRÆCO-
 RV M LIBELLO.

5 *De Accentuum in pronunciando adiumento, & eorum
 apud antiquos momento.*

10 **S**I aliquod ad nos si non viuum & expres-
 sum, saltem mediocriter adumbratū, & non
 inuenustis omnino lineamētis ductum ve-
 teris illius Atticæ pronunciationis peruenit
 simulacrum; illud certè non tam Ludi ma-
 gistris, à quibus primam linguæ Græcæ hau-
 simus & expressimus cognitionem, non tam hominibus
 natione Græcis, qui hoc tempore fœda barbarie deturpati,
 15 vix aliquam suauitatis pristinæ retinent vmbra, quam
 Accentuum notis, quæ veluti lectissimæ nutrices nos tan-
 quam in cunis balbutientes & in pronunciando hærentes
 mira arte & facilitate formant, acceptum referre debemus.
 Equidem tantum virium delitescere in Accentibus ad pro-
 20 nunciationem in suo auito suauitatis splendore conseruan-
 dam existimo, quantum olim adiumenti Gracchus in seruo
 fistulatore ad vocem suam rebus, de quibus dicebat, accom-
 modandam, & ad omnem motum, quem orationis vis &
 impetus postulabat, insectendam, collocabat. Hic enim, vt
 25 meminit Cicero in tertio de Oratore Dialogo, quoties cõ-
 cionem instruebat, si in iracundia non incitatum, acutum,
 & crebrò incidens vocis genus: si in miseratione non flexi-
 bile & interruptum flebili voce: si in timore non demissum
 & hæsitans: si in voluptate non effusum & lene: si in gra-
 30 uioribus amplificationum machinis non vehementer & con-
 tentum suscepisset; toties seruus admodum petrus, ebur-
 neola fistula instructus, illi occultè à tergo attentus aderat,
 & admirabili prorsus industria tenuem illam fistulam aut
 eeleriter, aut remissè, aut grauitè, aut exiliter inflabat, vt eo

*Accentuum vti-
 litas.*

C c c

signo percepto herus, qui perorabat, aut se languentem excitaret, aut excitatum à contentione reuocaret, vocemque suam inæquabili varietate, qua aures renouarentur & reficerentur, prudenter temperaret. Accentus autem sine vilo strepitu non tanquam serui tibicines, sed tanquam eruditi & muti magistri, certis admodum signis demonstrant, quando syllabam attollere, quando deprimere, quando medio quodam sono temperare debeamus; si vel oculos legendo, vel memoriam loquendo, vel mentem cogitando in illos conuertamus. Etenim si vt priscis illis Aristotelis & Demosthenis temporibus, (vt paulò post aperiemus) in quibus nulli accentus in iis, quæ Græcè litteris mandabantur, aut pauci certè ad ambiguitatis mæandros in causis grauioribus effugiendos notabantur; ita & hac ætate in iis, quæ vel typis excusa, vel amanuensium labore scripta, nobis relicta sunt, nulla etiã accentuũ signa depicta cerneretur, aut quælibet, vt animus meus auguratur, natio ad propriæ & patriæ linguæ tonum pronounciationem Græcam cum summa cõfusione detorsisset. aut ad Latine pronounciationis normam, in qua interuallorum longorum & breuium sola spectatur ratio, ineptè deflexisset. Quid autem auribus mediocriter eruditis & Atticis iniucundius & molestius accidere potest, quàm si in Latinum traducta sonum aut libera, aut numeris vincta oratio Græca percipiatur? Quis vel tenuiter Græcus non totus horreat, si hoc primum Hesioidi metrum more Latino pronounciari audiat?

μῦσαί περὶ πῶθεν αὐτῶν κλειῶσαι.

Hic non tantum claudicat, & quasi fluctuat delicatus ille Græcorum concentus, sed tanquam peregrinus, & vi quadam de patrio & auito patrimonio deiectus ac in acerbum seruitutis iugum redactus, enervatus & exanimatus languescit. Si autem quasi iure posthuminij suis sedibus, restitutus more Attico ita deuoluatur,

μῦσαι περιήθην αὐτῶν κλειῶσαι.

Græci à Latinis
quare in pronuncian-
do differunt.

Quanto aures teretes & Græcos oblectationis sensu cumulabit: Nec verò mirandum est, tam dissimiles, & inter se discrepantes Græcos & Latinos in pronounciandi ratione existere, cum si omnium nationũ & linguarum varietatem vnum in locum cõgamus, & inuicem comparemus, nihil cognatum, nihil simul coherens, sed maximè inter se diiunctum & dissimile reperimus: Nam quemadmodũ quælibet natio, propria habet, quibus inter suos ciues familiariter vititur, vocabula, sic certum & definitum in profereudo sonum & accentum, quo patria lingua tanquam quadam tessera

5 tētera inter peregrinas & exteras nationes, etiam si earum
 mutuetur loquendi genus, nisi in eo diu multumque sceli-
 10 citer se exercuerit, facile dignoscitur. Hoc olim in Græcis
 dum Latinè, in Latinis dum Græcè, in Gallis dum Italicè,
 15 in Italis dum Gallicè, in Germanis dum Hispanicè, in Hi-
 spanis dum Germanicè, & ne longius excurrat enumeratio,
 in omnibus populis id licet contemplari, qui quoties in
 alieno solo natum sermonem addiscunt, toties à germano
 20 accentu dessectentes, & risum vberimum excitant, & sibi
 ita lingua expeditus, vt non hæreat & titubet; ita memoria
 firmus, vt summa facilitate omnia animo complectatur, ita
 in agendo venustus, vt nullum gestum nisi aptum & rebus
 contentaneum effingat; si tamen peregrinæ alicuius gentis,
 25 cum qua diuturnum & familiare non inierit commercium,
 orationem velit vsurpare, Nearchum vt scribit ille deorum
 & hominū derisor Lucianus, *αὐτὸς ἢ ἀπὸ τοῦ ὄλεος ποταμὸν βιβλία*
ἀνὰ πρὸς τὸν ridiculè imitabitur; qui dum sibi aliena industria
 laudem aliquam conciliare cuperet, ratus conatus suos for-
 30 licem euentū habituros, si Apollinis Lynam, quæ in quodam
 Lesbiorum templo summa diligentia seruabatur, postet
 subripere, sacerdotem templi custodem magna vi auri &
 argenti corruptit, & eo furto insolentior factus, sibi facilè
 persuasit, se instar Orphei cantus suauitate flumina à suo
 35 cursu in contrarium detorsurum, sylvas & saxa tracturum,
 animalia ad mitiorem naturam ferina omnino exuta reuo-
 caturum, hominum denique mentes quocunque cantus in-
 cubisset, ad nutum & arbitrium impulsurum; quæ dum
 apud se commēta & somnia animo versaret, nocte quadam
 40 dum se parum tutum videret, & inclusum suburbio, in quo
 flagitium commiserat, animaduerteteret, Lynam cuius dulce-
 dine se periculum carceris iam iam imminens vitare posse
 confidebat, cœpit sine arte digitis pulsare, sed stridore planè
 rustico & agresti omnes Canes excitauit, qui furibundi cō-
 35 muni imperu facto eum miserrimè laceratum & laniatum
 in frustra diuiserunt. Sic priscis illis temporibus dum vel
 Scythæ vel aliæ remotiores nationes linguæ Græcæ sibi
 nequaquā vsitata, & minimè natiuæ verba pronunciabant,
 sono & accentu planè ingrato, non minus quàm Nearchus
 40 suo strepitu, omnium Atheniensium aures acerrimas & de-
 licatissimas obtundebant, eorumque in se odiū constabant.

*Nearchi error
 & sacrilegium.*

*Summa Athe-
 niensium in co-
 seruando patrio
 accentu dilige-
 tia.*

Græcorum pronūciationi plurimæ gentes adhaferunt.

Latinorū verò pauca.

offerendo, & ab accentu loquendo deflexisset & in solæcismum dicendo *δρακίω* pro *δρακίω* turpiter coram omnibus incidisset. Quamuis autem diuersæ fuerint apud varias gentes pronunciandi leges, plures tamē communi quadam conspiratione & consensu Græcorum viam sunt sequutæ, qui Accentibus non syllabarum quantitati totius pronūciationis imperium concesserunt; pauca verò & ferè nullæ Latinorum vestigijs inhæsere, qui solis spatijs vel productis vel correptis totius pronūciationis vires metiuntur: imò verò etiam apud Latinos dum in vno eodemq; verbo Accentus & quantitas occurrunt, & inter se tacite de dominio decertant, cedit tandem iure antiquitatis deuicta contra perurgatas leges ipsa vocum quantitas Accentibus. Etenim cuius auribus non erit dulcior ea pronūciatio, Mercūri penultima, vt volunt peritiores Grammatici, vi toni acuti eleuata, quàm Mercūri penultima contracta & vnico tantum tempore puncto celerrimè pronūciando comprehensa? Equidem dum seueris carminis legibus compulsus ita Horatianum illum Saphicum versum percurro,

Mercūri facunde nepos Atlantis,

Toties videor mihi vim inferre, & aures meas illiberali concentu lædere. Itaque meritò Græci tam appetentes & cupidi Accētus patrij & *δυσωπίου* studiosi fuerunt, vt si quæ aut peregrinum, aut ciuem vel vocis sonum exprimere putidius, vel exiliter examinarum efferre, vel inflatum & quasi anhelatum grauius producere, vel extra modum absonum effingere deprehendissent, eum cachinnis, & fibilis exciperent. Sciunt omnes, vt testatur Cicero in libro de Clatis oratoribus, Theophrastum diu tamen multumque Athenis versatum, dum familiariter loqueretur, ab anicula Attica peregrinum fuisse cognitū, & ridiculè ab eadem tractatum; Quem ego cū à diuinitate quadam loquendi nomen duxerit, nihil perturbatum ac discrepans vel præposterum aut in genere, aut in personis, aut in numero dixisse existimo; sed in Accentu solo fuisse lapsum mihi non obscure persuasit deo. Nec mirū si Theophrastus vir externus derisus fuerit, cū Demoſthenes sæpius in publicis concionibus à tono natiuo deflectens tumultum excitaret, maximè verò vt ait Plutarchus in eius vita, *ἰσχυρῶς ἐκινῆσαι, ἀμυνεῖ δὲ τὴν ἀσκληπίαν* *ἔπειτα παρὰ τὴν ἰσχυρίαν ἀσκληπίαν, καὶ παρὰ τὴν αὐτὴν ἐρῆως λίγην;* tumultum commouit; maximè cum iurauit per *Æsculapium*; nec *ἀσκληπίου* acuta penultima mora Attico, sed acuta antepenultima *ἀσκληπίου* (more vt sibi videbatur consentaneo) pronūci

Theophrastus ab anicula Attica reprehensus.

Theophrastus errauit in accentu.

Demoſthenes à natiuo tono deflexit.

In vita decem Rhetorum.

pronunciauit, atque ostendit rectè se dicere, esse enim Deum illum ἡπιος hoc est propiciū; Atque ob hoc sapè explosus est, sed institutione vsus Ebulida Dialectici Milesij correxit omnia.

Populus quippe Atheniensis tacito quodam consensu sine *Atheniensis sola consuetudine* villa arte, sola consuetudine duce & magistra, quæ essent in *la consuetudine* pronunciatione recta ac praua diiudicabat, & eam maximè *accentus distin-* laudabat, in qua nihil displicere, nihil animaduerti possit, *xit.* nihil sonare, nihil olere peregrinum; Adeo autem nouæ pronunciationis fucum & cinninos odio prosequeretur,

vt infucata huiusmodi vitia in summis etiam oratoribus *Demosthenes dū* nulla ratione tulerit. Voluit idem Demosthenes interdum *nouam pronun-* concinnam & ornatam in quibusdam verbis, nouam tamen *ciationem asse-* pronunciationem affectare, sed quoties id tentauit, toties *ctaret à populo* ludibrio seipsum exposuit, ita vt (teste Cicerone in Oratore *derisus.* perfectō) ab Atheniensibus exagretaretur vt putidus. Ipso quidē primo initio quo ex vmbra culis Rhetorum emerfus forensem palæstram frequentare ac in Solem & puluerem ciuiliū cōcertationum venire cœpit, sapius quædam non

ἀτιμώτους proferens, & tonum illum Atticorum pressum & delicatum non ita venustè & enucleatè exprimens, à multitudine reclamante in ipso orationis cursu explosus est, & in Theatris à Comicis poetis, qui eo tēpore vitia ad risum captādum suis fabulis inferebant, & histrionica imitatione eadem verba & eundem accentum repetebant, acerbis

notatus est, vt testis est idem Plutarchus in ipsius vita, dum inquit: ἀπειλὴν ἢ πάλιν εἰς τὰς ἐκκλησίας νεωτερικῶς τινα λέγων, εἰσὶν εἰς αὐτὸν κατωδηλώσασα αὐτὸν ὑπὸ Ἀντιφάνους ἑ Τίμοκλεις: id est, *rursus in conciones progressus cum nouè quadam dixisset* ἑ pronunciaisset, explosus est, ita vt ab *Antiphane Comico* ἑ Timocle exagretaretur. Tantam autē ob eam causam animo

concepit molestiam, vt spem omnem forensium rerū penè abiecerit, & de alio vitæ genere ineundo cogitarit, nisi cum senex quidā sua auctoritate confirmasset, & sublellis Areopagi facillè dominaturum pronunciaisset auctore Plutarcho

in eo libello, in quo querit, an natu grandiori sit gerenda Respublica, cum ait λέγεται ἢ καὶ Δημοδίνους ἐκπιστόν ὃν ἐν τῷ δῆμῳ, καὶ βαρέως φέροντ ὃν ἄψυχῶς παλαγόν τινα γέροντα ἢ ἀνεκτόν Περικλέους καὶ εἰπεῖν, ὡς ἐκείνῳ πένοντι ἀσσοικῶς τὴν φύσιν ἢ δικαίως αὐτῷ κατέγρακτο. ἔτι καὶ καὶ Τίμοκρον Εὐεργίδησιν συζητή-

ῶσαν ἐπὶ τῇ καινονομίᾳ καὶ παραινόμεν εἰς τὴν μυσικὴν δοκίμω, ἡμῶν ἐκείνου, ὡς ὀλίγη γέροντος ἢ ἡεταρῶν ὑπὸ αὐτῷ χηροσμίαν: id est, *fertur olim senex quidam, qui Periclem dicentem* audierat Demosthenem explosum à populo, eam ignominiam *grauiter ferentem castigasse, cum diceret eum, qui prestanti illi* viro similis esset ingenio, desperando sibi ipsi inurere iniuriam.

Sic & Timotheum Euripides cum ob affectationem nouitatis
 tanquam legum musicarum violator exhiberetur bono animo
 esse iussit, quod non ita multò post theatra in ipsius potestate
 futura essent. Quem locum ideo hic inserui, quia ex eo non
 obscure colligimus Periclem, & Timotheum summos Ora-
 tores interdum obmurmuratione totius cætus à dicendo
 fuisse retardatos, cum Accentuum leges non ea religione,
 quam Atheniensium aures desiderabant, colerent. Hinc
 Demosthenes cum iam assidua exercitatione eloquentiæ
 suæ neruos corroborasset, & totius Græciæ concursum ad
 ea fulmina audienda, quæ numerosè contorta in animos
 iudicū vibrabat, fieri videret, in celeberrimo totius Græciæ
 congressu dedita opera, vt Æschinem aduersarium pecu-
 niarum à Regis Macedonum Legatis acceptarum subtiliter
 insimularer, in oratione pro Corona eum *μειδῶτες* accentu
 corrupto, & in antepenultima collocato appellauit, vt dum
 aliquis vel è numero Iudicum, vel è populo suas aures reli-
 giosissimas offensas cerneret, alta voce eandem dictionem
 repeteret & ritè *μειδῶτες* accentu in vltima pronunciaret,
 quo audito ipse Demosthenes ansam & occasionem dicendi
 abriperet, Æschinem ipsius etiam populi suffragio merce-
 narium fuisse iudicatum. Nec augurium eum fefellit, nam
 vbi *μειδῶτες* antepenultima corruptè acuta dixit, statim, ali-
 quorum opinione, totius populi clamor, aliorum autè sen-
 tentia Meander Comicus in hunc modum erupit, *μειδῶτες*
 vltima acuta. Qua expectata, & de industria quæsitā repre-
 hensione, audita, Demosthenes ad Æschinem faceret con-
 uersus tanquam si communi omnium iudicio mercenarius
 damnatus fuisset hæc argutè subiunxit. *ἀκούεις ἢ λέγεις;* id
 est, *audisne quid dicant?* Sed clarius sales & in dicendo at-
 gutiæ apparebunt, si verba Demosthenis subiungam, & quæ
 in illa commentatus est, Vlpianus connectam. Sic igitur
 Demosthenes, cum animum Æschinis à Philippi & Ale-
 xandri legatis pecuniis adulteratum fuisse ostendere vellet,
 & ab auditoribus, quorum naturam in accentu reprehen-
 dendo perfectam habebat, nihil minus cogitantibus testi-
 monium extorquere, dixit. *ἀλλὰ μειδῶτες ἴσῳ σε φιλιππος ἀσ-
 πτερον, καὶ νυνὶ Ἀλεξάνδρου ἐγγλῶν, ἔστι πάντες. εἰ δ' ἀπιστεῖς, ἴσῳ
 πῶς αὐτὰς, μείλιον δ' ἴσῳ τῶν ἰσῶν ὅσῳ ποίησιν. πότι εἰς ὕμιν ἢ
 ἄνδρες Ἀθηναῖοι μειδῶτες ἀκούεις ἢ ζεις? εἴπαυ Ἀλεξάνδρου δευῖ;*
ἀκούεις ἢ λέγεις. id est, *sed mercenarium ego te Philippi olim,*
& nunc Alexandri voco, & hi omnes, quod si id non credis, in-
terroga eos, atque adeo ego ipse tuo loco id faciam. Vtrum vobis
Athenienses μείδῶτες, id est, mercenarius Æschines an hospes
Alexandri esse videtur. (populus autem ad reprehendum
 accen

accentum natura sua paratus dixit *μιθῶς*, accētu legitimo, quo responſo percepro Demosthenes subridens adiunxit) *Αυδῖς ne quid dicant?* In quem locum sic scribit Vlpianus, πῆς εἰρήκων ὅπ' ἐκὼν ἐν τῷ ἰσῶτιν ὁ ῥήτωρ ἰβαροῦσιν ἐξήκίτη-
 5 δος *μιθῶς* λέγων. εἶπε ἰπιλάσῃ πς αὐτῷ ἄς διαρθρῶν, καὶ ἰσοῖσε τῷ ἰδίῳ τῶν *μιθῶς*. εἶπε τῶν διόρθωσιν ἀπικροῖσιν καὶ βιδοῶσιν εἰρήκων, οἱ δὲ φασὶν ἄς Μινῶσθ' ὁ κωμικὸς Φίλθ' ἂν αὐτῷ, καὶ ἂν ἐν τοῖς δικασίῃς ἀπικροῦσθ' χαρζῶνθ' ; & Ἔ' εἰς τῶν φωνῶν ἄς τῷ πάντων ἰδιότῃ. id est, quidam dixerunt orato-
 10 rem ultro ἔθ' de industria *μιθῶτθ'* *barbarè* pronunciaſſe inter interrogandum, ac deinde ab aliquo reprehensum emendante ἔθ' clamante suo iam tono natiuo *μιθῶτῃς*. Postea Demosthenē correctionē pro responſo ἔθ' confirmatione amplexum. Alij dicūt Menandrum Comicum anticum eius sedentem in numero Iu-
 15 dicum respondisse in eius gratiam, cuius vocem unius ut uni- uersorum acceperit. Sed quid diutius in re satis probata im- moror, cūm omnibus constet Græcos & Athenienses tum ob alias causas, tum ob hanc maximè *πῆπιζας* cicadas fuisse appellatos; quia sicuti cicadæ natura sua vocales sunt, & ad
 20 cantum expeditæ, ita Græci & Athenienses vnum maximè linguæ cultum & ornatum eumque non vulgarem, sed planè singularem, & politum ac suauem quendam τῷ *πρωτῶν* concentum mirificè adamabant. Hinc putarim esse orta illa faceret dicta tum Philippi, tum Demadis in Athenienses; *Philippi ἔθ' De-*
 25 quorum alter τῆς ἀθλων εἰσῆξι τοῖς ἰσῶτις ἄς τῶν μόνων ἔχῃ, *Athenienses comparabat statuis quibusdam Mercurij,* quæ nihil aliud quam oris figuram haberent; Alter vero τῆς ἀθλων εἰσῆξι ἀλωῖς ἂν εἰ πς ἀφίλο. τῶν γλῶτῃων τῶν λοιπῶν λογῶν ἂν εἰσῃ, *Athenienses similes esse tibiis ἔθ' fistulis dice-*
 30 *bat, quibus si linguam adimas, in his nihil reliquum rationis inesset.* Constat siquidem eos potius laborasse de sono vocis recto & simplici sine peregrina imitatione in suo pristino & antiquo splendore retinendo, vt non asperè non hiulcè, non rulticè non vastè, sed pressè & æquabiliter, & leniter
 35 excuteret sermo; quàm de imperio latiùs armis propa- gando, aut iam parto vigilantius conseruando. Quem enim aurium religioni nõ inferuentem ferre potuerunt? Norunt omnes vt testis est Philostratus Pausaniam Cappadocem Herodis Attici discipulum suo tempore in primis clarum
 40 Grammaticum & Aristidi æqualem, cum vitio pinguioris & crassioris linguæ laboraret, & ideò minus distinctè Accen- tum sedem obseruaret, ὁ *ψοπιὸν κοζμῖον*, quasi omnia misceret, & confunderet, fuisse iniuriòsè cognominatum. Nam cūm nihil sit tam tenerum, neque tam flexibile, neq; quod tam facillè sequatur quocunq; ducas, quàm voce, ἴ

*Athenienses τῆ-
 λουγῷ cur appo-
 lati.*

*Philippi ἔθ' De-
 madis in Athe-
 nenses dictum.*

*Pausanias co-
 quus cur iniu-
 riosè vocatus.*

nulla Accentuum varietas, quæ fessas aures recreet, percipiatur, languescimus ex testimonio Plutarchi καὶ παύσαν ἀγωγῆς cum ait, μνησθῆναι γὰρ ἐν ἀπασι ἐπιπαύσαι τε καὶ ἀσθενῆσαι, uno tenore modulata vox in omnibus rebus satietatem & molestiam parit. Cum autem Attica auris reliquas iudicij subtilitate superaret, nec talis esset, qualis illa de qua in veteri Senario.

Ὅν λυγρὸς ἤκει καὶ σάλπιγξ ὅς

Asinus lyram audiebat, sus autem buccinam.

Sed potius ad illam Apollinis, quem quatuor auribus, ut in 10 suis Symbolis Pierius meminit, instructum Lacedæmonij pinxerunt, syncerâ & incorruptam de omni sono iudicandi religionē accederet, si quid agreste, quod ab ore excidisset, audiebat, illud repudiabat. Talis fuit auris erudita Theocriti de quo sic loquitur Stobæus ἐν τῷ λόγῳ τῷ ἀφροσύνης 15 Θεόκριτος ὁ γραμματικὸς κάλων Φαύλος ἀναζητήσιον ἀποστέλλων εἶπε, Ἄλλ' ἢ χαμνίτιον ἐδιδάσκεις; ἢ δ' εἰπὼν ὅτι σὺν εἶδα, καὶ τί τῶν εἶπεν; ἔδεν γὰρ ἀναζητήσιον: id est, Theocritus ad Ludi magistrum quendam Grammaticum corruptè pronunciantem accedens, dixit. Quorsum Geometriam non doces? is 20 verò cum respondisset, quoniam nescio. Quid illud refert, dixit. Nam pronunciare & legere quoque nescis. Hoc vno præclare dicto vir in reprehendendo acutus, significauit, magnâ esse inter Geometriam & Græcorum pronunciationem affinitatem. Quemadmodum enim Geometræ decempedis, 25 aliisve instrumentis agrorum & Arcarum spatia metiuntur, & omnia suis limitibus ac finibus certa lege circumscribunt; Sic qui Græcorum pronunciationem fartam & rectam volunt instar alterius Stentoris omnium, qui ad Troianam expeditionem profecti sunt, teste Homero, Græcorum vo- 30 calissimi, singulas proprio tono metiuntur syllabas, qui si de sua sede, ordine perturbato in aliam transferatur, omnis in dicendo venustas deformata labitur. Hinc Ammonius Philosophus Græcus in suis in libros Aristotelis de Enunciatione Commentariis, ait, nomen στοιχείος aptius pronun- 35 ciationi, quàm litteris conuenire, cum ut inquit Dionysius στοιχείος, id est, pronunciatio, quæ eleganti metaphora quasi elementum dicitur στοιχόν quendam atque ordinem habeat, quem si vel minimum perturbabis, in te illud Horatianum detorqueri poterit, 40

— *Amphora cepit*

Institui, currente rota cur vrcens exit?

Quid inquit Ammonius magis inauditum est & insolens, apud Græcos quàm ordine mutato dicere ἐπὶ τῷ ἀνθρώπῳ διχμὸς ἐστίν. Accentu corruptè in vltima relicto, contra Enclitica

Geometria est cum recta pronunciatione affinitas.

cliticarum dictionum leges, quæ illum transferunt? Hæc tamen est trita & peruagata huius ætatis labes & macula, quæ inueterata in multis Gymnasiis confedit, vt adolescentes quàm primùm ad elementa Græca & modum legendi promouentur, de Accetū seruando & aptè collocando nihil audiant, sed more Latino Græca verba vacillantes legant, in quos aptè caderet illud Caij Iulij dictum, qui vt est apud Ciceronem in Bruto, dum Curionem dicentem & huc illuc laterum motu fluctuantem vidisset, facètè exclamauit, *quis loquitur è lintre?* Si tamen illis vnâ cum Nominum & Verborum inflexionibus ex simili aliorum omnium, tùm Nominum tùm Verborum analogia familiaris Accentuum ratio explicaretur, ita altis in ipsa prima puerili institutione fibræ & radicibus defigeretur, vt dum manus est admodum stylo, non ad Lexica in singulis propemodum vocabulis accederent, sed sponte quadam *αεσπιδίας* rationem animo caperent. Ego verò cum viderem non singula à Varenno, non omnia à Vergara, nihil ferè à Clenardo viris tamen eruditissimis, aliqua tantùm sed obscura & huc & illuc diffusa ab Herodiano, Moschopulo, Gaza, Chærobofco, Aristarcho, Æschirone, Zenobio, Heraclide, Etymologo Eustathio, Chrysolara, Chalcondila, Apollonio, Corintho Philopono & aliis antiquis Græcis, quæ ad Accentus spectant explicata fuisse, hunc in gratiam adolescentium laborem suscepi, vt illis facilè & compendiariâ viam munirem.

Gymnasiorū in Græcis addiscendis mos corruptus.

Auctoris intētio.

Quibus de causis Accentus sint inuenti.

QUATVOR ad inuentionem Accentuum causas concurrisse, qui voluerit diligentius indagare, peruias reperiet. Quarum prima & omnium antiquissima hæc mihi esse videtur, vt inter easdem vocales nunc longas nunc breues vsurpatis aliquod discrimen intercederet. Etenim præcis illis temporibus antequam Simonides vocales longas η, & α adinuenisset, hisque Græcorum elementa locupletasset, qui eo sæculo viuebant, cogebantur, vt earum loco ι, & ο, quæ si aliquo in vocabulo longæ occurrerent, vt à seipsis breuibus distinguerentur, eo signo, quod ad Circumflexum significandum posterius vsurparunt, hoc modo notabantur, ῆ, ῶ. Sed mos ille nullum amplius locum habere cœpit, cum tota Græcia η & α à Simonide inuentas ad reliquas vocales adiunxit.

1. *Quatuor ad inuentionē accentuum causæ concurrerunt. Simonides longarū vocalium auctor.*

ALTERA verò causa fuit prononciationis necessitas, cuius suauitas teste Demetrio Triclinio omnino periisset, nisi eo tempore, quo Græcia barbarie sædari cœpta est, nonnisi aliquæ, quæ eam posteritati integram tradidissent, vsu-

2. *Prononciationis necessitas.*

familiarē sibi vendicassent.

3. *Ne nomen & verbum cū aliis partibus cōfunderentur.* TERTIA autem accessit, ne præcipuè partes orationis nomen & verbum interdum cum aliis minoribus confunderentur. Vt enim inquit Ammonius Philosophus Græcus in suis in libros Aristotelis de Enunciatione commentariis. Quemadmodum malus, & reliqua, quæ in nauī sunt ligna, præcipuè partes censentur, clauī autem, glebæ terræ & pix ad singulas partes connectendas & rimas refarciendas adhibentur; sic apud Græcos duæ principes sunt Orationis partes, Nomen & Verbum; Articuli autem, Aduerbia, Præ-

Nomen & verbū præcipua orationis partes.

μῆνι pro μῆνιτι.

positiones, Coniunctiones, & Pronomina vicem clauorum ad orationis iuncturam & fabricam connectendam subeunt. Hæ tamen partes interdum à rudioribus confunderentur, nisi definita Accentuum sedes accederet. Quis enim esse verbum pro *μῆνιτι* cognosceret, nisi longius in litteris Græcis progressus aut ex sensu id colligeret, aut accentus hoc indicaret, qui in huiusmodi Præpositionibus cum pro verbis non sumuntur, aut casibus suis postponuntur, in ultimam cadit *μῆνι*?

4. *À tollendam ambiguitatem.*

QVARTA denique causa fuit, vt omnis ambigendi anfa amputaretur, quam variæ dictiones, quæ ad res inter se discrepantes solo mutato accentu transferuntur, passim præbuisent. Quis enim aliquid esse discrimen animaduerteter, inter *πυλῶν* Apollinem vltima acuta, & *πυλῶν* Præona metri genus penultima acuta, nisi accentus interueniret?

De vario apud diuersas Græcorum provincias accentu; & de causa varietatis.

Scientia in quo occupata.

CVM omnes scientiæ aut in diuersis hominum moribus cognoscendis sint occupatæ, aut in vi eorum, quæ vel in terra vel in mari nascuntur indaganda positæ, aut in natura rerum superiorum inquirenda defixæ; hæc verò omnia singulari Dei prouidentia, non vni nec terrarum nec celorum parti sint concessa, sed longissimis spatiis distincta; factum est vt primi Græci doctrinæ cupidi non vulgari quadam & populari suorum ciuium laudē contenti, è terra natali & solo patrio longius digressi varias & longinquas nauigationes, & in exteris terras excursionses susceperent. Inde verò ad suos reuersi longa variarum gentium familiaritate vsi, quæcunque præclara & noua viderant, suis ciuibus cum admiratione narrabant, variorum locorum fecunditatem & multarum vrbium magnitudinem prædicabant, diuersorum verò populorum felicitatem collaudabant. Qua vna reliqui permoti, aut alio migrant, aut ciuitates inter se de bello gerendo & imperio dilatando cōuenerunt, quæ tanta

animorum conspiratione & consensu in id incubuerunt, vt breui tempore vel amore & vitæ cultu, quo multos ad se traxerunt, vel armis, quibus initio plurimum valebant, de tota pœnè Asia triumpharint; Vt verò gentes deuictæ & superatæ ab imperio Græcorum non diuellerentur, aut in societatem alicuius prouinciæ firmiori amicitia vinculo coniungerentur, variæ ex diuersis totius Græciæ locis, in varias Asiæ partes erupere Coloniae, quæ aut nouas ciuitates fundarunt, aut iam excitatas incoluerunt. Quia verò natura loci ad noua instituenda cum aliis populis commercia, & familiaritatem inuendam inuitabat, è vestigio orta est aliqua tùm loquendi, tùm pronuntiandi & accentus collocandi dissimilitudo: quæ & si non in omnibus, in quibusdam tamè ab antiqua & prioribus Græcis familiari pronuntiatione & dicendi ratione diserepabat. Talis autem dissimilitudo partim ab aëris diuersi natura, partim & maximè à societate, quam cum regionum exterarum incolis contraxerunt, potuit manare. Aërem quidem vel temperatum, vel subtilem, vel crassum ad quandam sonorum & pronuntiationis varietatem creandam, valere quis potest inficiari? Cur ij, qui se se in Septentrionè inclinant populi, veluti Getæ, & Scythæ ad suauissimos scientiæ satus excipiendos non ita sicut reliqui populi sunt exculti, nisi quòd spiritum crassum & frigidum à pueris de cœlo hauserint, & cum aliis gentibus posterioribus familiaritatè nullam inierint? Mirata est antiquitas Thraciam, è qua pauci admodum proflexerunt eruditi, vnùm Orpheum & sapientiæ & pronuntiationis, ac dictionis suauioris magistrum tulisse; quem tamen ideo Androcion è numero sapientum reiiciendum esse existimauit, eo solo nomine, quòd ex Thracia oriundus esset, quemadmodum refert Ælianus lib. 8. Variæ historiæ. Cur qui in Meridiem, aut in Ortum vergunt populi, vt Ægyptij, & Arabes, Chaldæi, & Æthiopes & ad Mathematicas, & ad omnes occultas scientias capiendas ita sunt expediti, vt nõ labore formati, sed nati, non vigiliis eruditiores, facti, sed à natura effecti, nõ exercitatione exculti, sed sponte ad omnia elaborati videantur, nisi aliquid roboris in aëris varietate aut ad ingenij & linguæ tarditatem excitandam, aut ad subtilitatem retundendam collocetur? Palladem eam vnã ob causam sapientiæ domicilium Athenis in loco saluberrimo & aëre purissimo posuisse legimus; & Hippocratem librum scripsisse scimus, in quo quærit, quid efficiant & valeant tùm ad ingenium, tùm ad corpus vel rescindendum, vel debilitandum, cœli, aquarum, & locorum dissimilitudines. Et ne in genere de omnibus nationibus agere videar, ad

*Coloniariū qua
in Gracia pri-
mum ducta sunt
origo.*

*Accētuum dis-
similitudo vnde
manauit.*

*Aërem valere
ad sonorum va-
rietatem.*

*Scythæ & Getæ
cur ad scientias
inepti.*

*Thracia paucos
produxit erudi-
tos.*

*Orpheus solus
in Thracia sa-
piens inuentus.*

*Pallas cur Athe-
nis domicilium
posuissè fingitur.*

Bæoti cur in Græcos mē reuoco, quorum ij, qui Bæotiam petierunt, pronun-
pronomiãdo ru- nunciationis & cantus suauitatē amiserunt, hinc Horatius,
des. *Bæotum crasso miraris in aëre natum?*

Solæcismus vn-
de dictus.

Oratoria actio-
nis dua partes.

& non alio ex fonte manarunt illa prouerbia, quibus insua-
 uis accentus perstringebatur: *Molchus resonat quid Bæotici;* 5
Bæotica cantio; Bæotica tibia; Bæotica aurū, & similia, quæ
 arguunt, fatis omnes Bæotos & in pronun-
 ciando & in can-
 tando minus elegātes fuisse. Nec verò Solonem missum faciã,
 qui cum coloniam Atheniensium in Ciliciam duxisset, &
 ciuitatem à fundamētis illis excitasset, & à proprio nomine 10
 Solō appellasset ipso primo ciuitatis exordio tāta est inter
 ipsos ciues alioquin Athenienses nata barbaries, vt nullum
 pristinæ eloquentiæ & pronun-
 ciationis aut perexiguū elu-
 ceret vestigiū. Hinc factū est, vt si quid inconditum, si quid
 in fabrica orationis horridū. deprehenderetur, solæcismus 15
 metaphora à dialecto, qua Soles vtēbatur, ducta vocaretur.
 Quod vocabulū ad ea quoq; vitia significāda trāsferēbatur,
 quæ in vtraq; parte actionis oratoriæ committebatur, qua-
 rum altera in gestu consistit, altera in voce & accentu. Cum
 enim auctore Philostrato histrio quidā in Ludis Olympicis 20
 ὦ γῆ, ὦ terra, exclamasset, & manū in cælū eleuasset, & paulo
 post ὦ Ζεῦ, ὦ Iupiter, subiunxisset, & manum in terram de-
 pressisset; Polemō Sophista, qui quasi arbiter & iudex Ludis
 præerat, cepit & ipse exclamare ὦ σολοικίζων, ὦ solæcizans, &
 tanquam ineptum ē numero hustrionum illum remouit. Si 25
 verò quæ Solæci proprio dicendi genere scripserūt litteris
 contestata haberemus, miram non tantū in ipso dictionis
 ornatu, sed etiam in Accentuum sede deformitatem depre-
 henderemus. Et ne in his solis videar immorari, referam
 quod scribit Cicero in Oratore perfecto eos, qui Cariam, 30
 Phrygiã & Mysiam incolunt, cū minimè politi minimeq;
 elegantes sint, alciuisse aptū suis auribus opimum quoddam
 & tanquam adipatum dictionis genus, quod eorum vicini
 non ita lato interiecto mari Rhodij nunquā probauerunt,
 reliqui autē Græci multò minus, Athenienses verò omnino 35
 repudiarunt. Sed vt reliquos Græcos minus in dicendo elabo-
 ratos prætermittam, ad Atticos, Dores, Æoles, & Iones
 venio. Attica quidē Dialectus cum gaudeat cōtractionibus
 & Synalephib; vt ποῖα pro ποῖα πατρώϊα pro πατρώϊα na-
 tura sua, si de Accentu agatur, est ἀπεναντιήν aut ἀπεναντιήν 40
 πη, id est, circumflexū aut in penultima aut in vltima amat.
 Cum tamē interdum Accentū in priorem remittat vt ἄφρων
 Μενέλαος Æoles ea in re imitatur. Æolum dialectus est tota
 ἀπεναντιήν in trisyllabis nominibus vt βασιλῶς πόμπης
 pro βασιλῶς πόμπης aut ἀπεναντιήν in dissyllabis, vt ἀλλῶ
 pro

Attica diale-
ctus gaudet cō-
tractionibus &
Synalephib;

Æolum diale-
ctus.

pro κελεύς, ὄξυς pro ὄξυς, tradit enim Dionysius hoc esse in-
 natum Æolibus, vt dictiones dissyllabas, quæ natura sua
 acuto in fine notarentur, ab ipsis contra aliorum consuetudinem
 παρεξήπτας proferrentur, præterquam in Coniunctio-
 nibus & Præpositionibus, in quibus nunquam Accentum re-
 trahunt. De Ionibus autem & Doribus hoc possum affir-
 mare, eos maximè Accentum in iis collocasse vocalibus,
 quas in deliciis habebant. Dores quidem, qui pleniorē &
 grandiorē quendam sonum appetebant ἄλφα mirum in
 modum adamabant, & vt eam litteram sonantiorē red-
 derent, in ea libenter accentum collocabant, vt apud He-
 siodum & Theocritum διοσοδράων ἐπιτιχοδράων idque in
 omnibus Genitiuis primæ & secundæ declinationis simpli-
 cium contra peruagatam rationem, quæ Accentum in vlti-
 mæ inflexum postulat, præstiterunt, vt Αἰετῶν, μεσσηνῶν, quod
 licet Bœotis & Æolibus vulgò tribuatur, à Doribus tamen
 hic mos profluxit, qui huiusmodi Genitiuis, u, inseruerunt.
 Hinc faceret à Theocrito Edyl. 13. inducuntur duæ mulieres
 Syracusanæ Gorgo & Praxino, quæ cum more Dorum
 Accentum sæpius in huiusmodi vocali collocarent, & lato
 ac diducto ore pronuntiarent, & in sacris Adonidis omnia
 strepitu implerent, offensus tali accentu & pronuntiatione
 peregrinus quidam, qui religionis causâ sacris aderat, sub-
 contumeliosè & asperè illis silentium imperauit, quarum
 altera irata Gorgo scilicet respondit:

— πελοποννησιαστὶ λαλιούμεν
 δωρίσθην δ' ἔστι δοκῶ τοῖς δωρίεσσι.

— Sicut in Peloponneso loquimur,

Et vt mihi videtur, Doribus Doricè pronūciare permittitur.

Hinc apud Dores, vt notarunt antiqui Grammatici vsitatissimum
 erat, dicere in Aoristis ἐτάσαν, ἐφάσαν, ἐλάσαν, ἐφάσαν
 Accentum ex antepenultima in penultimam retracto. Iones
 autem, quorum aures molliores erant, effeminatum quendam
 tonum aucupabantur, & si ad ε, ε, vel ε, aut η, commodè
 accentum reuocare possent, quia hæ vocales minus cauo ac
 patulo ore proferuntur, non aspernabantur. Hinc apud He-
 todorum qui totus Ionicus est φοιτίεσι non φοιτίεσι ξένον
 non ξένον. & apud Poëtas ἀληθῆως non ἀληθῆς πῆμα non πῆμα
 πῆμα non πῆμα & his similia pleraque leguntur. Qui autem
 in finibus, quibus terminabatur imperium Græcorum de-
 gebant, tanquam Hybridæ tum sermonem, tum pronuntia-
 tionem ex varietate quadam partim Græca, partim peregrina
 concinnabant. Tales autem extitisse, qui Siciliæ partem
 Italiæ finitimam incoluerunt, ex Plauto in Menæchinis au-
 gutor, qui cum aliqua vocabula partim Græca, partim

In præpositioni-
 bus non retra-
 hitur accentus.
 Ionum & Dorū
 dialectus.

Dores ἄλφα
 adamabant.

Ionum aures
 molliores.

Latina ad risum mouendum festiuè contexuisset, ea in re Siculos imitatus, in fabulæ argumento ita auditorem præmuniuit

*Atque adeo hoc argumentum Gracissat tamen
Verum non Atticissat, at Sicilissitat.*

*Lacedæmonij
auitum dicendi
genus non cor-
ruperunt.*

Soli autem Lacedæmonij nec auitum & antiquum dicendi genus, nec pronunciationem corruperunt: cum ciues suos peregrinari proposito capitis supplicio non paterentur, ne & nouum tum viuendi, tum loquendi genus in Spartam asportarent, & ideo tanquam ea in re seueriores *de eorum* sunt appellati. Mirum tamen non est tantam inter Græcos & pronuncia di & loquendi dissimilitudinem ortam fuisse, càm in reliquis artibus voluptates oblectent dispares: vna quidem est ars & ratio celandi & fingendi, in qua Phidias, Myro, Scopas & Polyclethus excelluerunt, hi tamen omnes inter se dissimiles fuerunt, & in dissimili genere laudem nõ mediocrem reportarunt. Et si hoc in omnibus etiam mutis artibus est mirandum, quanto admirabilius in pronunciatione humana, quæ quocunque volueris mira & facilitate & varietate inflectitur?

*Quo tempore accentus notari cœperint
coniectura.*

CVM antiqui vna cum nutritis lacte accentuum rationem haurirent, eos scribendo non pingebant, sed loquendo pronunciabant, quod veteres quidam codices, in quibus nullæ accentuum notæ deprehenduntur, satis aperte testantur, & talem se vidisse Callimachum in suis Miscellaneis cap. 80. scribit Politianus, quem & ipse typis mandandum curauit, nullis accentibus expressis: & c. 58. taterur se legisse quosdam versus Sibyllinos in vetustissimis quibusdam codicibus citra vlla fastigia. Ego quidem vetus quoddam manu scriptum Dictionarium vidi, in quo accentus nõ collocabantur; his tamen motus testimonij nullo scribendo olim accētus adhibuisse asseuerare vix auderem, nisi grauis Aristotelis accederet auctoritas, qui c. 3. Elenchon dum Sophistarum in argumentando captiones aperit, id clarissimis verbis confirmat cum ait *παρα ἢ πλεῖστον ἀποδοῦναι ἐν τῷ λόγῳ, ὡς καὶ οἱ ποιηταὶ ποιοῦσι, ἐν δὲ τοῖς γὰρ ποιηταῖς ἢ ποιητικῶν μῦθων.* id est, ex accentu quidem in illis qua sine scripto sunt concertationibus Dialecticis nõ est facile sophisticum sermonē facere, in scriptis autem & poemate multo magis. Quasi dicat Græcos distinctissime accentus loquendo pronunciasse, & ideo in familiaribus & mutis Dialecticorum confessionibus, in quibus alter argumenta

proponeret, alter eadem in aduersarium retorqueret, ex accentu fallaciam Sophisticam contexere facile non fuisse; At in scriptis sæpius ex ambiguitate accentus cōtrouersias grauissimas, cum non notarentur, profluxisse. Ideo cum nullæ accentuum notæ Aristotelis tempore in Homeri carminibus scriberentur, non paruum teste eodem Aristotele ab his scribibus Iliad. ψ. manauit dissidium:

ἔσκει ξύλον αἶον ὅσπιν τ' ὄργη' ὑπὲρ αἴης
ἢ ὄρνυς, ἢ πῶδ' αἴης τὸ μῆρ ἢ κἀπαύρηται ὀμβρῶν.

- 10 Quidam enim contendebant, poetam voluisse significare partem ligni illius querni, quod terra affixum prominerebat imbribus putrescere, aliam verò partem, quæ delitescerebat virefcere, & ideo ἔ esse legendum *πελαγομεδρῶς*: Alij verò in contrariam inclinabant sententiam. Tandem vt testis est Aristoteles 3. Rhetoricorū, & Alexander Aphrodisæus in c. 3. Elenchōn Hippias Thæsius omnes scrupulo exemit, & ἔ negationis more legendum esse statuit. Iam verò hæc carmina HomERICA ambiguitate sublata ita pinguntur, Iliad. ψ. vers. 328. vbi de meta, & equis ad eam currentibus agitur:

ἔσκει ξύλον αἶον ὅσπιν τ' ὄργη' ὑπὲρ αἴης
ἢ ὄρνυς, ἢ πῶδ' αἴης τὸ μῆρ ἢ κἀπαύρηται ὀμβρῶν.

Id est, *Stat lignum aridum quantum vlna supra terram*

Sive quercus, siue picea, quod quidē non putrescit imbribus.

- Alterum locum Aristoteles ex Homero, vt ipse ait de prom-

15 prum, citat, vbi de somnio Agamemnonis agitur:

διδῶμν δὲ οἱ εὐχῆς ἄρεαδ'.

In quo anceps & ambiguus sensus tempore Aristotelis delitescerebat, an scilicet esset legendum *παρῶν εὐχῆς*,

διδῶμν δὲ οἱ εὐχῆς ἄρεαδ'.

- 10 vt *διδῶμν* sit pro *διδῶμναι* & *διδόναι* qualis his verbis Iupiter imperet somno, vt det Agamemnoni quod maximè expectabat. An verò esset legendum *παρῶν παρῶν εὐχῆς*

διδῶμν δὲ οἱ εὐχῆς ἄρεαδ'.

- vt sint verba Iouis, quibus proprio imperio voti compotem
35 facit Agamemnoneim, quasi sit prima pluralis, *damus Agamemnoni*. Sed hoc postremum exemplum ab Aristotele fictum, & apud Homerum minimè legi Alexander Aphrodisæus contendit; siue verò ille versus sit Homericus, siue illi falsò ascriptus non est iam nostri instituti inquireret; sed
40 hoc vnum ad propositum nostrū facit, veteres in scribendo nulla accentuum signa finxisse: sicut nec Hebræos sua puncta nisi paulò post tempora Honorij Imperatoris, vt notauit lib. 2. suæ Chronologiæ vir omnium linguarum peritissimus Genebrardus. Ideo existimarim clarissimum illud Christianæ Reip. lumen D. Hieronymū ea arte punctorum
non

Hebræorū puncta quando primum scribi cœperunt.

D. Hieronymus
qua difficultate
linguā Hebrai-
cam pronuncia-
vit.

Græcorum scri-
bendi genus à
sinistris ad dex-
teram.

nondum inuenta destitutum, Latine & Græcæ lingue splē-
dore nō contentum, tamdiu in Hebræis vocibus addiscen-
dis desudasse, & cum stridores & anfractus more Iudeorum
spiritu aspero & horrido pronunciare non posset, vt omnē
impedimenti ansam præcinderet, ætate iam decrepita cui-
dam Barrabano Iudæo, qui ad ipsum, vt aliorum furorem
declinaret, nocte diuertebat, se excolendum tradidisse, &
dentes anteriores lima contriuisse. Sed ne à Græcis ad He-
bræos defluat sermo, ad Græcos redeo; quibus præter vul-
gatum & maximè tritum scribendi genus à sinistra ad dex-
tram, aliud quoddam præsertim poëtis interdum vîratum
fuisse scio, cuius ratio nullum sine confusione maxima ac-
centibus locum permittebat. Scribit siquidem Pausanias
poëtis quoddam scribendi genus permîssum fuisse, quod
Græci βεσποφιδδν appellabant, cum scilicet ad finem prioris
versus peruentum est, non iterum ad principium, videlicet
à sinistra ad dextram, recurritur, sed à dextra ad sinistram
conuersis tabellis, deuenitur; vt in diaulo cursu fit, dum ad
metam quis appulit, facie conuersa eadem quidem via, sed
vestigis cōtrariis ad idem, vnde pedem extulerat, punctum
se recipit; Aut, vt clariùs exponam, vt ab Aratoribus fit, qui
dum ad partem extremam sulci peruenerunt, bobus cum
Aratro conuersis, alterum sulcum in contrarium ducunt, &
ad talem morem T. Quintum Attam in sua Comœdia allu-
sisse existimo, dum dixit, *vertamus vomerem in ceram, mi-
croneq; aremus osseo*: & inde versus nomen detortum fuisse
autumo; Consuetudinem autem scribendi, quam, βεσποφιδ-
δν, vocabant, talem fuisse, conicio (licet nō ignorem quos-
dam probabiliter non ita sentire, & dicere Hebræorū more
ordine, præpostero litteris inuersis scripsisse)

ελων ουδε θεα πληνιδεα Αηλα
καυζα αλερ ουουδν γδαι α οηφιδδν
πιδδν δ' ιδιδυς ψυγας αιδε ουουδν

Talis autem scribendi ratio vix accentus patiebatur, cum
si hoc factum fuisset, superiorum & inferiorū vocabulorum
Accentus in eundem ordinem cum summa confusione &
ambiguitate incidissent. Quamuis autem me in suas facile
partes alliciat, quod superius ex Aristotele attuli testimo-
nium, puto tamen in testamentis & aliis tabularum graui-
rum generibus aliquos, raras tamen Accentus ab antiquis
collocatos fuisse; præsertim dum aliquod occurreret voca-
bulum, quod ex varietate Accentus alienam à mente vel
legislatoris, vel restatoris, alteriusve personæ pactū incertis
significationē indueret; secus inde forensium rixarum non

Quando accētus
ab antiquis ap-
poni soliti.

minora orta fuissent seminaria, quam olim ex notis quibusdam ad celeriter & breuiter scribendum expeditis, & à Mæcenate, vt vult Dion Nicæus in Augusto, inuentis, de quibus loquitur Martialis cum canit.

Currant verba licet, manus est velocior illis,

Vix dum lingua suum, dextra peregit opus;

quæ tandem cum passim ab amanuensibus & tabellionibus vsurparentur, infinitam quandam litium multitudinem excitant, quibus cum vix senatus vacare posset, ne quis in posterum huiusmodi notis vteretur lege prohibitum est. Si enim hoc quod apud Thucydidem in 2. libro legitur oraculum Apollinis

ἤξει Δωρικὸς πόλεμος καὶ λοιμὸς ἀπὸ αὐτοῦ

Veniet Doricum bellum & pestis cum ipso.

35 Cum quidam Apollinem *λοιμὸν*, id est, famem, alij *λοιμὸν*, id est, pestem prænunciare dicerent, ita Atheniensium animos rei euentu suspensos & ambiguitate fluctuantes tenuit, vt veritatem nunquam assequuti fuerint, donec Doricum bellum pestis calamitas, quæ vniuersam penè ciuitatem deleuit est subsequuta; quantò maiores & frequentiores peperissent discordias nō pauca vocabula Græca, quæ si Accentu germano spoliata fuissent, & lectorum, & Iudicum oculis ambiguitatis tenebris excæcassent? Quis siquidem non videat maximum intercedere discrimen inter *φάρος insula*

40 *nomen, & φάρος vestem*, inter *μυρία infinita & μόρια decem millia*, inter *κύων canem & κύων prægnantem*, quod tamē non apparebit, si sola verba à suis Accentibus diuisa depingantur. Quo autem tempore in singulis dictionibus Accentus notari cœperint, & apud quos nemo, quē legerim, scriptum

50 reliquit, ego verò quid sentiam libenter aperiam. Itaque existimarem paulò ante Ciceronis tempora aut ipsis Ciceronis temporibus, quibus aut Romani adolescētes Athenas ad eloquentiam addiscendam proficiscebantur, aut ad docendū Athenis Romam nobiles tum Rhetores, tum Gram-

*Quo tempore
singulis dictio-
nibus Accentus
cœperint appo-
ni, coniectura.*

35 marici vocabantur, Accentuum collocandorum rationem vsurpauit coeptam fuisse. Liuius quidem & Ennius, qui Ciceronis ætatem multis annis præcesserunt, vt Suetonius Tranquillus fatetur, primi ferè omnium in Vrbe Græcè docuerunt, & si quid Latine animo cōcepissent, illud è scripto

40 prælegebant, qui, cum, summa omnium Romanorum admiratione, Græcè, Oscè, Latine sciret teste Agellio, tria corda habuisse dicti sunt; horum verò alter Ennius scilicet Marcum Portium Catonem suprema senectute affectum auctore Plutarcho in eius vita lingua Græca tinxit, cuius pronunciationem non est verisimile tam citò eum assecutum

*Ennius & Li-
uius primi Ro-
ma Græcè do-
cuerunt.*

Lib. 17. cap. 17.

*Secunda con-
iectura.*

*P. Crassi in lin-
gua Græca ad-
discenda celeri-
tas mira.*

fuisse, nisi aliquæ Accentuum notæ tanquam præfidia facil-
lima accessissent. Sed esto: sit minus probabilis hæc con-
iectura, verisimilior tamen erit ea, quæ ex Ciceronis ætate
depremitur, in qua ferè omnes Romani, in linguâ Græcam
auidè aduolabant, cuius nunquam suauitatem attigissent, &
nec comprehensam conseruassent, nisi aut diu multumque
Athenis morati fuissent, quod omnes præstare non potue-
runt, aut tonorum signa familiaria habuissent, quod credi-
bilius iudicari. Quasi verò Publ. Crassus teste M. Valerio
lib. 8. c. 7. in Asiam ad Aristonicum debellandum missus, 10
ipso navigationis & itineris tempore, quod breuissimum
fuit, quatuor linguas Doricam, Ionicam, Atticâ & Æolicam
tanta celeritate didicisset, si accentuum adminiculo desti-
tutus fuisset? Nihil dico de Molone Rhetore qui teste eo-
dem Valerio lib. 2. c. 1. linguam & studia Ciceronis exacuit, 15
primusq; Græcis actionibus in curia Romana aditum mu-
niuit, & multos Romæ Græcè erudiendos suscepit. Ætate
autem Ciceronis agresti tono corrumpebatur ipsa suaui &
Attica pronuntiatio; nam & Romani, qui sua lingua ius
vbique dicebant, nõ parum Græcam minuebant, suam verò 20
augebant, cui tantum tribuebant, vt Ciceroni, ipso teste in
Verrinis, Senatus Romanus grauius succensuerit, quod Se-
natui Syracusano Græcè responderit; & Asiatici homines
peregrini vt fatetur idè Cicero in 3. de Oratore libro, capti
nomine & vbis auctoritate propriis domiciliis relictis Athe- 25
nas aduolarunt, ibi domicilium fixerunt, ciuitatem nobilis-
simam peregrinis impleuerunt, qui licet eruditissimi homi-
nes essent, eos tamen quiuis verus Atheniensis indoctus nõ
verbis sed sono vocis, nec tam benè, quàm suauiter loquen-
do superabat. Corruisset autem Græca pronuntiandi con- 30
suetudo præsertim inter Romanos & alios externos, aut
semper ex Græcia noui aliqui fuissent vocandi magistri, nisi
accentuum pingendorum mos locum habuisset. Lingue
enim Latinæ maiestas & splendor adeo linguam Græcam
obscurârat, vt in ipsa etiâ Græcia tempore Plutarchi eodem 35
teste, omnibus penè familiaris fuerit Latinæ linguæ vsus,
adeo vt mihi ea quoque ætate etiam inter Græcos necessa-
riæ videantur fuisse accentuum notæ, ne crebræ de antiquo
sono orirentur difficultates & contentiones. Ætate autem
Plutarchi accentus fuisse notatos videtur satis innuere ipse 40
Plutarchus in eo opusculo, in quo Virtutem posse doceri
demonstrat, cum inquit: *ὅτι ἡ ἀρετὴ δὴς οὐκ ἔστιν ἐν τῷ
ὄντι, ἀλλὰ κατὰ τὸν λόγον, ὡς καὶ τὸ πρῶτον ἐπιπέδον οὐκ ἔστιν ἐν τῷ
ὄντι, ἀλλὰ κατὰ τὸν λόγον, ὡς καὶ τὸ πρῶτον ἐπιπέδον οὐκ ἔστιν ἐν τῷ
ὄντι, ἀλλὰ κατὰ τὸν λόγον, ὡς καὶ τὸ πρῶτον ἐπιπέδον οὐκ ἔστιν ἐν τῷ*
id est, neque
logonum τῶν ἀρετῶν (scilicet accentu circumflexo an alio) quo
ex

ex loco colligo & lectos & notatos fuisse eo tempore summa diligentia accentus, imò vt latius exponam cum de Spiritibus agam, tempore Athenæi teste Eustathio in Iliad. *χ.* p. 1271. non tantum in iis vocalibus, quæ primum in vocalibus locū sibi vendicant, sed in iis, quæ in medio vocabulo collocantur Spiritus fuisse notatos constat, hoc modo *ἰῶος, ἰεβῶλος*. Nec mihi aliquis obiiciat antiquissimos quosdam illius temporis, si qui sint, codices, in quibus nulla Accentuum vestigia elucet, cum & alij reperiantur vetustate commendatissimi, in quibus Accentus omnes exprimuntur, & liceat testimonium testimonio euertere. Eos verò, qui eo tempore Accentibus præscissis libros exararunt, fuisse veteris illius Aristotelicæ ætatis æmulos & antiquitatis amantes verisimile est; Reliquos autem qui Accentibus adhibitis scripserunt, morem Ciceronianæ ætatis & consuetudinem quæ postea vbiq; inualuit, sequutos fuisse probabile est. Possem autē citare pro meæ causæ patrocinio octingentos ferè codices manu scriptos & antiquitate celebres, à Græcis hominibus, & in Græcia olim exaratos, multis ante sæculis, quàm in Turæarum ditionem ea prouincia veniret, & in Bibliotheca Catherinæ Medicis, Regum quondam Galliæ matris repositos, quos vt id in quo versor, obseruarem perluastrui, & Accentus vix in vlllo desiderari deprehendi. Addam & illud non infirmum testimonium, me Anicij in templo Diuæ Mariæ sacro vidisse vtriusque testamenti volumen manu scriptum, quo Diuum Hieronymum vsum fuisse Canonici certò tenent, in quo nullæ Accentuum notæ desiderantur.

An Accentus, & Spiritus in iis, quæ masculis scribuntur litteris sint pingendi.

V s v s, qui est alter rerum magister apud omnes typographos talem sibi peperit auctoritatem, vt in iis, quæ masculis scribuntur litteris, Spiritus & Accentus prætermittantur; sed quàm illud & rationi & Græcorum consuetudini consentaneum sit, sub *Iudice*, vt ait poëta, *lis est*. Equidem scio rationes illis, quibus se tueantur & tegant non defuturas: Obiiciet enim venerandam antiquitatem, quam tanquam ducem & magistrā se sequi clamabunt. Opponent veterum quorundam codicum exemplaria; Adferent statuarum marmorearum perbreues inscriptiones, qualis fuit ea, quæ tempore Martialis visebatur, cuius & ipse meminit lib. 9. Epigrammatôn, dū loquitur de statua Herculis:

Græcè nunquid, ait, poëta nescis?

Inscripta est basis, indicatq; nomen

D d d 2

Spiritus olim fuisse notatos in vocalib. in medio vocabulo collocatis.

Masculis an apponendi spiritus & accentus.

ΑΥΣΙΠΠΟΥ lego, Phidia putauī.

Egō verò & si eorum sententiæ iam à viris eruditis probatæ non audeam ita refragari, vt eam omnino reiiciam; vix tamen possum illis assentiri. Si enim sola spectetur antiquitatis auctoritas, ne in iis quidem, quæ minoribus scribuntur characteribus Accentuum notæ sunt depingendæ, cum apud antiquos tempore Aristotelis nullus omnino Accentuum scribendorum floreret vsus; Si verò non priorum illorum Græcorum, qui Aristotelis præcesserunt ætatem, sed posteriorum, qui Ciceronem sunt subsequuti, habeatur ratio, nullum habent aut illud perexiguum, quo à maiusculis excludantur Accentus, testimonium: cum in antiquis Codicibus scriptis à mille, nongentis, octingentis, septingentis, sexcentis & quingentis annis, sæpius, vt curiosè obseruaui, maiusculæ & Spiritus, si leni posteriore parte vocalis, H, hoc modo Η, si aspero, priorè parte eiusdem vocalis hoc pacto, F, & Accentu natiuo notarentur. Nolim tamen negare aliquos etiam videri, in quibus à maiusculis accentus excluditur, cum semper aliqui fuerint, qui priscum illum Græcorum morem retinere voluerint; ratio tamè tacite postulat, vt in omnibus Accentus collocentur, cum & æquè in iis, quæ grandioribus scribuntur characteribus, sicut & in iis, quæ angustioribus pinguntur, possit lectorum lingua labi, quæ Accentu tanquam tacito magistro dirigitur. Et ne aliquid nouum coningere videar, in medium profero, quæ in Bibliotheca Regina regū quondam Galliarum matris, seruatur d. Greg. nazianz. opera Græcè summa cura scripta, & pictura illuminata, ac olim Basilio Constantinopolis & Græcorum Imperatori qui à 700. annis tēpore Adriani 2. Pontificis imperauit, data, ac ab eodē & filiis conseruata, in quibus quamuis ferè vbique videantur maiusculæ litteræ, nihilominus soletè & Spiritus, & Accentus ponuntur, & hoc vnum opus vt potè Imperatorium ac ab erroribus, vt vidi, alienum præferrem omnibus marmoreis inscriptionibus: Nec hoc solo contentus propugnaculo, vidi in aliis libris eleganter manu exaratis breues titulos, & concisa in fine epigrammata, litteris antiquis scripta, hisque maiusculis, in quibus nulli Accentus & Spiritus in nominibus etiam propriis requirebantur, quæ si hic infererem longius, quàm institutum postulat, libellus excresetet. Sed hæc in re liberum censeo, quod quisque velit & probet, imitari, & tueri, sola contentus admonitione & obseruatione.

Quid sit *ἄσπετος*. & quot eius genera.

Accentus quid. ACCENTVS Græci *ἄσπετος* & *τύπος*, hoc est numerosas qual

Veterum apponendi maiusculis accentus & Spiritus ratio.

quasdam modulationes & eleuationes, quæ concentum in pronunciando temperent, sapiēter appellarunt. Latini verò teste Agellio lib. 13. c. 6. Græcos imitati eos *tonores, tenores, Accētuum Latīnos, uocum notas & moderamenta, accentu iunculas, & uocuti- Accētuum Latīna nomina.*

5 *lationes* nominarunt: quibus & nouum nomen imposuit Martianus Capella cum eos *fastigia & cacumina* uocauit, quia tanquam uocum domini superiorem dum scribimus sibi uendicarent ordinem. Non defuerunt, qui eos *ῥα ψυχῆς φωνῶν*, id est, *animas uocum, & τῆ μουσικῆς ἀρχιμολῆς*, id est, *Mu-*

10 *sices semina*, esse dixerunt: ut enim omnes motus interiores, quibus tum reliquorum animalium, tum nostra corpora cientur & agitantur, ab animo deriuantur, qui ubi superiorem cerebri partem neruorum omnium receptaculum calore quodam vitali & suauis effecit, nerui admirabilibus di-

15 uerticulis in reliquis corporis partes diffusi tacito cōcentu omnia vel minima membra mouent; sic Accentus suauis quodam motu syllabas afficiunt, cuius iucunda uarietate sponte sua oratio quadratur, & naturali quadam concinnitate nullo externo uoluptatis accersito aucupio aures dul-

20 citer titillantur. *ᾠροσῳδίας* autem nomen, ut & ipsa nominis deriuatio & compositio satis indicat, à cantu & Musica arte quadam comparata, ad naturales uocum sonos & Accentus significandos translaturum est. Hesy chius enim *ᾠροσῳδίας* esse dicit *τῶν μὲ ἔργων ἀδελῶν*, & Critias teste Polluce lib. 4. c. 9.

25 *ᾠροσῳδίας* *ῥα ᾠρῆς κινήσεων ἀδελῶν* appellauit, Pollux autem musica instrumenta *ᾠροσῳδία ἔργον*, ad differentiam *τῶν ἱκανοῦν ἔργων* uocauit. Suidas uero in eundem incidere sensum *ἕνους καὶ ᾠροσῳδίας* existimauit, cui Aristophanis auctoritas suffragatur, qui *ᾠροσῳδὸν & μελοδὸν* tanquam synonyma col-

30 locauit. Hinc factum est, similitudine quadam ab instrumentis Musicis deducta, quæ suauis dum aptè & scienter tanguntur & tractantur emittunt sonos, ut non solum Accentus, sed & syllabarum quantitas & Spiritus, quæ omnia aliquo in genere uocum concentum moderantur, *ᾠροσῳδίας*

35 nomine, latè sumpta significatione includerentur. Si enim Accentus, quibus syllaba vel attollitur, vel deprimitur, vel quantitatè, qua vel producitur, vel corripitur, vel Spiritum, quo vel asperè, vel tenuiter effertur, spectemus, hæc omnia ueluti in Lyra dispositos neruos esse deprehendemus, quibus

40 uoces; prout aurium iucunditas postulat, variè comutantur. Hinc Cicero ait in tertio de Oratore Dialogo, uoces ut chordæ sunt intentæ, quæ ad quemcunque tactum respondeant; acuta, grauis, cita, tarda, magna, parua; quas tamen inter omnes, est suo quæque in genere mediocris. Atque etiam illa sunt ab his delapsa plura genera, leue,

ᾠροσῳδία quid
Hesy chio.
Critias.
Polluci.
Suida.
Aristophani.

αεσσηδια quam
late pateat, &
eius precipua
significatio.
την vocabulum
quid significet
Græcis.

Accentus quid
propriè.

asperum, contractū, diffusum, continenti spiritu, intermissio,
fractum, scissum, flexo sono, attenuatum, inflatum. Nullum
est enim horum similibus generum, quod non arte ac mo-
deratione tractetur; Hi sunt Oratori ut pictori expositi ad
variandum colores. Quamuis autem *αεσσηδια* tanquam
genus ad Accentus, Spiritus, & syllabarum quantitatem si-
gnificandum late transferatur, sumitur tamen Synecdochica
& Antonomasticis pro solis Accentibus, qui magis pro-
prio vocabulo *την* à Græcis appellantur. *Την* autem voca-
bulum ad varia significanda à Græcis auctoribus detortum 10
fuisse reperiemus: & in primis: si nativam illius significa-
tionem inspiciamus, *την* dicitur & *την* deductum, quandam
intentionem seu contentionem significare dicemus, ita ut
Accentus nihil aliud sit, quam quædam vocis contentio, que
clarius in alia syllaba, in quam cadit Accentus, elucet, quam 15
in aliis eiusdem vocabuli syllabis, quæ remissiores quasi
languescunt: ut dum dico *μαθηματις*, tertia à fine syllaba, *μα*,
quasi viribus grandioribus assurgit, & intenditur, reliquæ
autem demittuntur. Mathematici quoque motus celerrimos,
quibus superiores & cœlestes globi conuertuntur, quosque 20
Φορτος alio vocabulo dixerunt, eisdem *την* appellarunt.
Hinc Latini Philosophi cum de motu lationis loquuntur,
ad nomen *την* alludentes, cœlestem illam conversionem,
intensissimam hoc est incitatissimam & celerrimam com-
muni artis nomine vocant; sic cum in omnibus vocabulis 25
quidam motus vigeat, quo ab vna in aliam devenitur sylla-
bam, is certè motus inter reliquos sonantior percipitur, qui
in syllaba Accentu affecta deprehenditur. Galenus autem
corporis vires passim *την* appellat, & apud eundem *την* *την*
δυναμειν nihil aliud est, quam vires ita debilitare, ut omnino 30
fractæ & dissolutæ concidant: eodem planè modo Hippo-
crates stomachum debilem & calore destitutum, quem
nausea singulis ferè momentis inuadit, *την* *σπερματι* nomi-
nat: Sic similitudine inde deducta Accentus, dictionū robor
& vires non ineptè dicemus. Apud alios verò Medicos Græ- 35
cos, maximè apud Hippocratem, nervi *την* dicuntur, & me-
taphora inde deprompta Vitruvius teste Turnebo lib. 1.
Aduersariotum cap. 4. funes, quibus Catapultæ bellicæ ma-
chinæ intendebantur, *την* vocauit: quemadmodum & Pol-
lux libro primo loreos nervos, qui curribus admoventur, 40
& lib. 7. retia ex variis nervis contexta *την* quoque appel-
lauit. Eadem sanè ratione Accentus, nervos quibus tota vis
pronunciationis fulcitur, licebit nominare. Apud Herodotū
autem lib. 1. idem est tonus & versus, dum inquit, *την*
την id est, trimetro versus utitur; quam significationem
nostro

nostro quoque instituto accommodare possumus; quemadmodum enim versus egregia quadam pedum iunctura & fabrica aures ad se allicit, sic Accentus luauiter pronunciatius easdem ad se trahit. Nec supersedebo ab ea significatione, cuius meminit Plinius lib. 3. c. 5. cum, inquit, splendorem intermedium inter umbram & lumē in imaginibus & picturis ῥῶον appellari: ut enim in tabula picta potior laus est in lineis, quæ separant lumen & umbram, quarum ope, id quod est illuminatum magis extat & eminet: sic syllaba ea, in qua Accentus ponitur, clarior & eminentior reliquis elucescit. Sæpius verò & communius omnes omnino soni ῥῶοι appellantur: frequentius tamen Antonomastixas varij hominum apud diuersas nationes pronuntiandi, & canendi ritus ῥῶοι quoq; dicuntur, hinc Aristoteles lib. 5. de Genera. animalium ait ῥῶος ὁ κρινῶς ἦχος τοῦ ἀλγῆ λυδῶ. ῥῶοι καὶ φῆρυγι ῥῶοι. Sed variis enumeratis significationibus ad definitionem generaliore[m] veniamus, quam ita tradit Lascaris lib. 1. προσῳδία ἐστὶ ῥῶοι φωνῆς πρὸς οἰ ἡδὸ ἰσῶ. *Prosodia est tonus vocis ad quem canimus.* Plures Grammatici sic eam describunt προσῳδία ἐστὶ ῥῶοι τῆ φωνῆς ἐν γράμματι. *Prosodia est tonor uo: is eius, qua litteris exprimitur.* Latini verò prosodiam largè definiunt, modum omnem, quo syllaba afficitur, tum loquendo, tum scribendo. Eius verò decem genera vulgò enumerantur ὀξεῖα, βαρεῖα, ἀσπασμῶδη, βραχεῖα, μεσογῆ, ψιλή, δασεῖα, ἀπὸ τροφῶ, ὑφείν, ἀγαστή, tres quidem postremas diuisionis partes ἀπὸ τροφῶν, ὑφείν & ἀγαστή meritò quidam à prosodia reiciunt, cum sint potius πᾶσι, id est, affectiones, quæ non ad quantitatem, ut prosodia species, sed ad qualitatem referendæ sunt. Moschopulum tamen nō dubitem dicere ridiculum esse, du n causam adfert, cur propriè sint tantum septem προσῳδικῶν formæ Apostrophus autem, hyphen, & hypodiasiole; non nisi cataristικῶς: quia inquit cætera prosodia ex elementis sunt: nam λάμβδω maiusculum, Λ, sectum in duas partes ' ' acutum & grauem accentum procreat, ut ipsa figura satis indicat, ἦπα, verò, θ, in tres partes diuisum longam, breuem, & circumflexam prosodiam gignit: superior enim pars fuit nota circumflexi, pars verò inferior est signum interualli & temporis breuis, linea verò, quæ medium corpus secat - est indicium temporis longi; Spiritus autem ex littera ἦπα, H, bipartita emergunt, sed ὑφείν, ἀπὸ τροφῶ, & ἀγαστή ex elementis non oriuntur, & ideo è numero προσῳδικῶν remouentur: hanc Moschopulus rationem finxit, sed quàm subtilem cuiusuis examinandam iudicio relinquo. Quia tamen hæ tres postremæ partes tum ad bene scribendum, tum ad

προσῳδία quid.

Prosodia quid Latinis.

Moschopuli error.

bene pronunciandum multum faciūt, aliqua de iis dicemus quæ non satis explicata à Grammaticis video.

ὄφ' quid.

ὄφ' quidem legitur; sed vt opinor corruptè pro *ὄφ' ἐ* quasi intelligatur *ὄφ' ἐ λόγῳ*, id est, sub vna orationis parte. *ὄφ' ἐ* itaque appellatur à Latinis subunio, seu coniunctio, cuius beneficio duas discretas voces aut plures sic nota aliqua coniungimus, vt simul vnitæ videantur. Signum autem huius affectionis aut est semicirculus pandus hoc modo ~ tanquam si *ὄφ' μὲ* maiusculum C supinum colloques, C, Aut est linea recta—, aut est linea semicirculo in medio collocato ~ vt apud Latinos ante dux. Iam verò apud Græcos rarus est huius affectionis vsus, & vsus vulgo in vocabulis ita coniunctis nullam notam deprehendimus, vt licet inueniri similibus vocibus *ὀποιεσῶν*, *ὀποιεσῆς*, *κρηταπορῆι*, *ὀποιεσῶν ἀπορῆν*, *ὀπιεσῶν*, in quibus dictionibus ad ostendendam varietatem particularum *ὄφ' μὲ* quod in fine tantum solet adhiberi, & quod in medio valere solet, *στ*, collocatur, nec mirum est non singi tales notas, cum interdū in vno & eodem vocabulo tres essent scribendæ, vt si disingas *ὀποιεσῶν πορῆν*, hac ratione *ὀποιεσῶν - πορῆ - ῆν*. Cum verò sic scribuntur **Accentus & spiritus non sunt prætermittendi.** Porro quæ sic per Hyphen coniunguntur, non vnâ solam orationis partem efficere putadum est, sed talem inter similes particulas affinitatem intercedere, vt vna aliam quasi Homericæ Catena liget & ad se trahat.

Διασπλῆ quid.

Διασπλῆ est superiori affectioni opposita & disunctio seu diuisio à Latinis appellatur, ab Eustathio pag. 1465, *χωρισμὸς*, id est, *separatio*, seu *distinctio*, cuius auxilio voces, quas imperitè possumus coniungere separamus, eius nota apud aliquos est dextra pars circuli ad imas litteras depressa hoc modo, c, Apud alios est sinistra pars circuli, vel incisum quod vulgò dicitur, virgula hoc pacto, c, *δ*, *π* interiecta nota inter *δ*, & *π* ad discrimen aduerbij *δπ*, eodem planè modo scribimus *ρ*, *π* & *δ*, *π* vt ab Aduerbiis *δπ* & *ρπ* distinguantur, sic *δ*, *π* ad differentiam Aduerbij *δπ*, & hanc notam infertendam esse existimo, cum ambiguitas aliqua oriri potest, secus ab ea abstinendum. Ideo non probarim eos codices maxime Aldinos (in aliis tamen laudabiles) in quibus *δ*, *π* & *ρ*, *π* inciso interposito scribuntur: quæ enim ambiguitas inde nasci potest? Latini quoque ea, dum opus est nota, vtuntur vt apud Horatium

Mō, tuo longas pereunte noctes, &c.

Iulius Cæsar
nunquid dictiones diuisit.

Ne ab imperitis legatur *metuo*. Ab hac autem affectione ita Iulius Cæsar abhorruit, teste Suetonio, vt nunquam dictiones diuiserit.

Restat

RESTAT Apostrophus, de qua affectione cum ad
 priorem Grammatices partem commodius referatur, nihil
 habeo quod dicam, præter pauca, quæ ad pronunciationem
 Græcam faciunt, & ideo cum Accentibus mihi cōiungenda
 videntur. Habeo igitur, ut ante me alij subdubitarunt, illam
 præceptionem Grammaticorum dubiam, quæ iubet duas
 dictiones Apostropho affectas instar vnius esse proferendas.
 Iudicarem enim moram aliquam esse faciendam, vel certè
 leniter & aliquantulū suspēdendam esse vocem ad omnem
 10 ambiguitatem tollendam. Et ex Aristophane in Ranis non
 obscure colligimus peritiores olim moram aliquam, quæ
 elisionem posset indicare, in communi colloquio v̄surpasse:
 Is enim pro more suo comico mordaci & scurrili irridet
 Histrionem, qui cum in scena recitasset hunc versum Euri-
 15 pidis in Oreste:

ἐν κρυπτῶν γὰρ αὐτῆς αὐτὴν γαλήν' ὄρω.

nullam moram in Apostropho adhibuerat, & auditorum
 aures quasi incertas reliquerat, utrum γαλήν' ὄρω pro γαλήναι
 ὄρω dixisset, an γαλήν' ὄρω. Sic interdum risum excitasse di-
 20 cunt hunc Epicharmi versum

ὁ ζῶς κ' ἐνάλοισι πέλοπι γ' ἔρανον ἔστῳν.

Auditores enim existimabant dixisse histrionem γέρονον
 non γὰ ἔρανον.

S: N̄ prætermisiss his Profodiæ formis, & generali illa
 25 Profodiæ definitione, eam quæ Accentibus maximè conuenit
 aperiamus. Est igitur Accentus, *mensura syllaba, qua ser-
 uatur aut scribendo, aut pronunciano, prout certa aliqua ra-
 tio & lex, aut consuetudo postulat.* Mensura est genus; ad
 quantitatem enim, ut egregiè notauit Augustinus Nyphus
 30 in caput 3. Elenchōn Aristotelis, & subtilis Scaliger lib. 2.
 de Causis linguæ Latinæ, non ad qualitatem, ut ferè omnes
 Grammatici putant, Accentus spectat. Voces enim, quæ vel
 lentius vel tardius, vel citius, vel vehementius, vel sonantius
 pronunciantur, ab aère circumfuso & in orbem agitato ad
 35 aures transferuntur; singularum autem syllabarum altitu-
 dinem, quæ Accentum constituit, quasi media quantitate
 nitimur, & id quidem aut quasi lineâ perpendiculari, quæ
 ascendit hoc modo ' & hinc nascitur acutus; aut quæ descē-
 dit hoc pacto ' & hinc oritur grauis; aut partim ascendente
 40 & descendente, simulque concurrente instar circini aperti
 hac figura, ' , & inde circumflexus proficiscitur. Reliqua
 verba in definitione posita differentia partes sustinent, &
 in primis, dixi esse *mensuram syllaba*, quamuis enim in sin-
 gulis syllabis vocabulum vnum constituentibus aliquis ac-
 centus resideat, Accentus tamen, qui dicitur prædominans
 45 *dominans.*

Accentus syllabicus.

& princeps in vna sola syllaba collocatur, & est veluti mensura reliquarum, vt dum dico *τύπερρ*. Accentus prædominans, acutus scilicet, primam sibi vendicat syllabam, quam metitur, in reliquis vero Accētus, qui dicitur syllabicus subintelligitur. Syllabam verò appello spiritus comprehensivam, ad vocabulum aliquod si illud sit monosyllabum. aut partem vocabuli si vnâ excedat syllabam, exprimendam. Est autē in triplici discrimine cōstituta, nam vel ex alia vocali, *α, ε, η, ι, ο, ω*, vel ex duabus vocalibus in mixtam vnâ coëuntibus, vt ex diphthongis, quæ gemini-sonæ vocātur, 10 vel ex consonante altera, aut pluribus adiuncta aliqua vocali cōstat. Adiunxi tandem in definitione, esse mensuram syllabæ, quæ *seruatur aut pronuntiansiando aut scribendo*, quoniã dum pingimus notam quoq; aliquam Accētus delineamus, & dum loquimur syllabam accentu affectam quadam vocis 15 varietate indicamus. Denique hæc verba sunt adhibita *prout aut lex, aut consuetudo postulat*. Lege quidem intelligimus analogiam, similitudinem, & regulas quas tradituri sumus; consuetudine verò diuersam Dialectum, quæ pro more nationis & populi Acc. ntum commutat. 20

Quot sint Accentus, & que eorum nota, ac qua ratione singuli sunt pronuntiandi.

Vocum tres forma.

Accentus tres.

CVM tres tantum censeantur vocum formæ, acuta, grauis & intermedia seu temperata; sic tres solum Accentus numerantur acutus, grauis, inflexus, quod confirmat graui- 35 uissimum Ciceronis in Oratore testimonium: *Mira est, inquit, natura vocis, cuius quidem è tribus sonis omnino, inflexo, acuto, & graui, tanta sit & tam succia varietas profecta in concentibus*. Et Theagus Pythagoricus, qui Doricè scripsit apud Stobæum, inquit: *ἐδ' ἐν τῇ μουσικῇ ἐν τῷ ὑπελίαιῳ τῷ 30 ὀξείῳ, καὶ τῷ βαρεῖ τῷ σύμφωνον πῖπαιον. ἀλλ' ἐν τῷ ταῦτι μὴ συσσωμαζόμενῳ συσσωμαζόμενῳ τῷ ὀξείῳ, καὶ τῷ βαρεῖ τῷ μὴ σύμφωνον εὐπολαμβάνει) τῷ ἴ διαφωνον εὐπολαμβάνει*. Id est: *Nec in Musica, si adimas acutum & graue harmonia & concentus creabitur: sed si hæc quodam modo iuncta fuerint concinnam 35 modulationem acuti & grauis toni facient, & ibi concentus percipietur, & que dissonantia sunt expellentur*. Alij similitudine quadam ab aurificis statera deducta hanc tripartitam diuisionem ante oculos subiiciunt. Quemadmodum enim alterum stateræ latus sursum eleuatur, alterum 40 verò deprimitur, aut si in vtraque lance æquale sit pondus in neutram partem se inclinat: sic vox, interdum vehementius & altius emissa in aures acutè, aut debilius prolata grauiter, aut moderatius pronuntiata inflexè, & temperatè inflū

influxit. Non desunt, qui totam hanc varietatem ad motus naturales referant, in quibus triplex vicissitudo cernitur; corpora quippe leuiora, vt ignis e conspectu nostro procul e terra in superiorem partem, abripiuntur, & hunc motum Accetum acutum imitari volunt, qui quasi sagitta contorta superius ita euolat, ; grauiora vero corpora vt lapides, & quæ e venis & visceribus terræ eruuntur metalla, maximo imperu e superiori loco demissa ad centrum terræ deferuntur, & hunc motum grauem accentum æmulari asserunt, 10 quasi enim columna delapsa, & se in latus inclinatura depingitur hoc pacto, . Sunt vero alia corpora mediæ cuiusdam naturæ, vt venti & exhalationes, quæ e terra radiis Solis excitantur, & in orbem postea per ærem agitantur, & hunc motum accentum inflexum exprimere dicunt: illius 15 enim altera pars sursum, altera deorsum vergit, hac ratione. Porro acutum & graue homonyma sunt, vt testatur Aristoteles in libris de Physico auditu, & in Topicis, cum nec eadem ratione ensem acutum, Angulum acutum, pyramidem acutam, vocem acutam dicamus, nec eodẽ modo 20 ferrum graue, vocem grauem appellemus. Ensem quidem eum acutum nominamus, qui vi quadam subtili, vel vulnus infligere, vel aliquid transfigere potest; sic angulum acutum Mathematici testantur eum esse, qui recto est compressior. Eadem quoque similitudine vocem acutam censemus, quæ clarius & vehementius aures ferire solet, quales 25 sunt voces firmiores virginum & puerorum, quæ subtilius, validius, & altius exaudiuntur. Ea autẽ vox inter cæteras laudatur; hinc Horat. lib. 3. carm. Od. 4. sic alloquitur Calliopen:

*Descende cælo, dic age tibia
Regina longum Calliope melos,
Seu voce nunc manus acuta,
Seu sibus citharæve Phœbi.*

& Homerus quotiescunque alicuius vocem commendat, toties eũ hãc præclaro epitheto exornat *ὄξύ βοήθως*. Quem 35 admodum autem id graue & retusum vocamus, quod facile alia corpora penetrare non potest; sic grauem vocem dicimus, quæ raros motus in ærem spargit, ac velut imbecillior & cadens in aurem incurrit. Flexum autem sonum quasi *ἀδιάφορον* & μέσον temperatum, & intermedium constituimus, cum nec altius erigatur, nec remissius depressatur, in quo pronunciando multos peccare animaduerto. 40 Quoties enim circumflexus ponitur in penultima, vt *παιάντι*, *βοῶντι*, toties a motus ita vox contenditur, & attollitur, vt videatur omnino acutus aduertetinus *παιάντι*, *βοῶντι*, cum tamen & vox ipsa sit temperanda, & longiori quodam spiritu & mora

Acutũ & graue homonyma.

Error multorũ in efferẽdo Circumflexo accentu.

& mora dilatanda, tanquam si diceres *ποιειντε, βοωντε*: ca-
uendum tamē est ne altiori sono spiritus protrahatur, tunc
enim acutus putaretur. Cū verò circumflexus postremum
locum occupat, vt *ποιῶ, βοῶ*, corruptē ab innumeris tan-
quam grauis effertur: *ποιῶ βοῶ* cū tamē sonus debeat sen-
sim vanescere, interposito sine contentione vocis altiori,
maiori temporis interuallo, tanquam si diceres *ποιῶν βοων*.
Hic mihi occurrit controuersia non tacenda, quam inter-
dum inter conditos ortam vidi, eorum aliqui cū adoles-
centem quadam vocis contentione, & conatu interroga-
tionē Græcam formare audiissent hoc modo *ταῦτε λέγετε*,
hanc contentionem, quæ in fine adhibebatur reprehende-
runt, & dixerunt, interrogationem Græcam non ita, vt La-
tinam adhibito in fine vocis acumine, & conatu esse effe-
rendam: ea enim ratione subiungebant hoc incommodum
emergere, vt dictio interrogationi proxima duplici videre-
tur Accentu notari, scilicet acuto in vltima vi interrogationis,
& altero sibi naturali, quasi scriberetur hoc modo *ταῦτε
λέγετε*; alij verò rectius obiciebant interrogationis vim esse
effeendam, vocemque in vltima acuendam, & hoc postu-
lare signum interrogationis, quæ alterius Accentus acuti
vim obtinet, & hoc vnum certissimum esse indicium quod
interrogatiuum in concursu, & iunctura orationis con-
tra trita præcepta non grauetur, sed semper acuat, cum
aures ferire, & quasi excitare ad responsum debeat. Ea
re indicata, reliquum est, vt notas & signa ipsorum Accen-
tuum paucis attingamus. Quamuis autem innumera po-
tuerint ab antiquis excogitari Accentuum notæ, veluti &
aliarum rerum, quemadmodum apud Euripidem belli si-
gnum est fax accensa in aërem vibrata, apud Lacedæmo-
nios carmen modulatum, apud alios clangor tubæ: placuit
tamen antiquis Græcis ex *λάμδα* maiuscula littera Λ Ac-
centuum notas depromere quam si bifariam diuidas, $\acute{\prime}$,
pars anterior, $\acute{\prime}$, acutum, posterior, $\grave{\prime}$, grauem indicat; si
verò integram singas, $\wedge$, inflexum præ se fert. Obseruaui
tamen in multis codicibus Græcis manu scriptis, qui in Bi-
bliotheca Catherinæ Medicis quondam Galliarum Reginae
seruantur, Accentum circumflexum sic fuisse olim fictum, vt
Lunarem formam non plenam, sed bicornem, imitaretur,
hoc modo $\frown$ *βοῶτε ποιῶτε*. Hinc factum est vt Martianus
Capella inflexum formari dixerit ad modum, quo *σγμσ*
pingimus: loquitur autem de eo quod est Lunare, & quod
ita fingitur, σ , cuius meminit Martialis:

Aspice Lunata scriptum testudine sigma.

& Agatho Tragicus, qui alludens ad hoc nomen *σσην*
tertiam

*Interrogatio
Græca, vt pro-
ferenda.*

*is cur semper
acuatur.*

*Accentuum no-
ta.*

tertiana huius nominis litteram cum arcu Scythico comparat, cum inquit:

Συμβικῶν τε τῆν τεῖτον ἢ Φορσμηφῆρες.

Scythico sed arcu tertium compar. fuit elementum.

5 Et Euripides ad idem nomen quoque alludens, sigma illud cum cincinno calamistrato, vel annulo, qui in capillis intortis cernitur, confert, cum ait:

Τεῖτον ὃ βοσφυχός τις ἀς εἰδὺ μῦθον.

At tertium (elementum) cincinnus ut contortilis.

10 Quasi dicant eo tempore sic scriptum fuisse nomen Theſci Θ Η Γ Ε Υ Γ, & certè hoc sigma inuersum, & pronum figuram cincinni, vel arcus Scythici præ se fert, & notam Accentus circumflexi in antiquis codicibus gerit, hoc modo πικῶ. Factum autem est posterioribus temporibus, ut amantius, qui delicias, venustatem & interdum celeritatem in scribendo aucupantur, circumflexū ita formarint ῶ, quem modum Typographi postea sunt sequuti. Non negarim tamen in antiquis codicibus manu scriptis circumflexum sic formatum reperiri ῶ.

20 *Quid sit ἀρεσις, & quid ῥεσις in Accentu pronunciando.*

A Π Σ Ι Ν & ῥεσις omnes appellant contentionem, seu sublationem vocis, qua syllaba Accentu notata ab aliis separatur: ῥεσις autem κατὰ ἀρεσις, remissionem seu vocis moderationem & positionem, qua reliquæ syllabæ Accentu destitutæ æquabili quodam tono pronunciatur quasi signo certissimo internoscuntur, verbi gratia, cum pronuncio, πικῶ, in tertia à fine syllaba, quæ quadam contentione attollitur, ἀρεσις residet: in reliquis verò ῥεσις, quæ, ut puto, 30 conuenientiōri nomine ὁμοῦσις, more earum vocum Musicarum, quæ æquabiliter canuntur, diceretur: in tribus enim prioribus syllabis huius verbi, πικῶ, non dicor deponere vocem, cum eam nondum contenderim, sed potius sonum quemdam æqualem tenere: hinc Musici concentus 35 in quibus nulla est ἀρεσις, ὁμοῦσις appellant.

De sedibus propriis singulorum Accentuum.

V T corpora naturalia certis locis ac regionibus conscribuntur; sic Accentus certas & determinatas sedes occupant. Acutus quidem tanquam proprium locum sibi vendicat *Acuti sedes.*
40 primam, secundam, & tertiam à fine syllabam, quartam autem nunquam: ut enim aures in fine circuitus & periodi, in qua sententia perfecta & absoluta conquiescit vnum, duos, aut tres ad summum pedes, religiose obseruant; sic eadem in singulis vocabulis Græcis vltimas syllabas aduertunt,

Acutus cur in quarta, quinta, vel sexta syllaba non ponatur.

tunt, præcipue verò antepenultimam, penultimam, & ultimam, & in harum aliqua accentum tanquam numerum, quo recreentur desiderant. Cur autem acutus in quarta syllaba à fine, aut in quinta, aut in sexta in nominibus polysyllabis non reponatur, facile est causam reddere. Initio enim vocabuli plenissima & clarissima voce uti, qualem acutus postulat, Barbarum & agreste videtur, & natura contrarium, quæ non statim se profundit, nec repente euolat, sed leuioribus initiis vitur, & ad id, quod maius est, tandem accedit. Acutus autè cum est in fine vocabuli nunquam in concursu orationis, nisi sequatur enclitica, aut nisi tale vocabulum claudat, & terminet periodum, pronunciat. Si enim quando oratio coniungitur, acutus in vltima pronunciaretur, illa vltima syllaba ad verbum, quod in serie orationis subsequitur, videretur spectare. Nec verò illud permittit periodi natura, quæ cum vno spiritu, & animæ ductu decurratur, & vox ceu flumen quoddam pleno syllabarum cursu labatur, fieri commodè non potest, vt in fine multorum vocabulorum, quæ acuto fortè in fine notarentur, quasi rupibus & obice obiecto consistat, & continuum suum cursum frangat, quod tamen necessario eueniret, si passim in vltima syllaba acutus proferretur. Hinc fit vt dicamus ἀγρός ἀγρῶτος, non ἀγρότος ἀγρῶτος; excipio tamen τίς interrogatiuum, quod semper acuitur in orationis etiam contextu & fabrica, vt τίς ἀγρῶτος: in fine autem periodi quando impetus ille vocis deferbuit, cum sensus omnino est perfectus, auris attentio, quæ tunc conquiescit acutum in vltima non repudiat. Circumflexus autem qui fit ex acuto & graui simul concurrentibus in penultima & vltima tantum notatur, cuius rei nullam firmam rationem reddi possi video, præter antiquorum institutum consuetudine confirmatum. Grauis autem duplex constituitur, alter syllabicus, qui nunquam pingitur, sed in singulis syllabis, in quibus nullus exprimitur accentus subintelligitur; deprimuntur enim omnes syllabæ tanquam graui accentu affectæ, in quibus non est aut acutus, aut circumflexus: Alter autem appellatur prædominans & princeps, qui pingitur, idque tantum in vltima in orationis consequitione, vt

Circumflexi sedes in vltima & penultima.

Grauis duplex.

Grauis prædominantis sedes tantum in vltimis.

Θίος ἡμῶν.

Quomodo Accentus inter se commutentur, & procreentur.

QVOD in mutua quatuor elementorum concrezione solet euenire, illud idem in accentuum collocatione sæpius contingit: vt enim illa veluti indictò bello se inuicem corrum

rumpunt, & veluti pace conciliata se mutuò gignunt, sic accentus interdum aliis sedem suam relinquunt, interdum eosdem de ea deiciunt, aliquando verò omnino evertunt.

Acutus enim in grauem in orationis coagmētatione commutatur vt *φανή βοήθητες*, contra verò grauis in acutū transit subsequente enclitica vt *Ἰσλιανός φησι*. Interdum verò acutus à circumflexo expellitur vt *εργαίος ἕρπης*, contra verò circumflexus de dominio suo ab acuto deturbatur, dum quantitas eadē in inflexione non retinetur vt *μῆτις ἢ μῆσις*.

10 Eorum verò mutua procreatio sic emergit ex graui & acuto exoritur acutus vt *κύβητος*: cum enim grauis in omnibus intelligatur syllabis, si ad illum acutus accedat fiet acutus. & ex acuto & graui vice versa circumflexus proficiscitur, vt *ποιέωμι ποιέωμι*.

Acutus in grauem commutatur.

Grauis in acutum.

Acutus à Circumflexo expellitur.

15 *An nomina Græca Latina facta suum debeant in pronuntiatione Accentum seruare.*

NONNVLLI in nominibus Græcis ciuitate tamē Romana iamdudum donatis nulla habita ratione quantitatis accentum Græcum obseruant, dicunt enim Philosophiam, phantasiā vt Græci *φιλοσοφίαν φαντασίαν*, quibus ego facile subscriberem, nisi viderem eos vbique conitantes non esse, Si enim in his vocabulis Accentus Græci rationem habent, cur non in aliis vt Alexandria, Thalia acuta antepenultima more Græco *Ἀλεξάνδρεια Θάλεια*, dicendum igitur esset Alexandria Thalia quasi penultima breui. At reclamant omnes Latini, qui vbi ea vocabula peregrina quidem iure ciuitatis & societatis donarunt, in his non tam accentū, quàm quantitatem seruarunt, dixerunt siquidem Thalia Alexandria maiusculo I, signo apud antiquos syllabe longioris, inserto; imò verò poētæ dum *et* in similibus dissoluerunt & produxerunt vt Ouid. Eleg. 1. lib. 3. Am.

Venit odoratos elegia nexa capillos.

Imò vero vsu receptum est accentum non seruari, sed quantitatem in plerisque, quæ à Græcis Latini acceperunt vt eclipsis, theatrum. Vt enim antiqui Romani sonum eorum verborum, quæ ab exteris nationibus acceperunt non seruarunt, sed ad Romanam pronuntiationem sapienter reuocarunt; Neque enim sonum Gallorum imitati sunt in Rheda, sonum Britannorum in Couino, sonum Germanorū in effedo, sonum Hispanorum in Lancea, sonum Sardonum in Mastruca, sonum Carthaginensium in Mappa, sonum Persarum in Gaza sonum Macedonum in Phalange; sic nec sonum Græcorum in iis, quæ ciuitate donarunt, vocabulis. Suum tamen hac in re, cum rationes in vtramque partem

partem non desint, quilibet sequatur iudicium. Cogimur enim inuiti etiam in quibusdam Græcorum morem imitari vt dum dicimus Paralippoménon, talia enim non videntur olim ciuitate donata, sed purè Græca. Nolim tamen eos excusare, qui antiphonam quasi penultima correpta abusu, quodam inueterato efferunt.

Quæ ratio Spirituum fuerit apud Antiquos.

VBI Simonides Melius, e, longum excogitauit hoc est, H, & eius figuram ex duplici maiusculo $\epsilon\lambda\lambda\omicron\sigma$ breui sibi quasi opposito traxit hoc modo, ϵ , λ , & ex eo simul con-10 iuncto perfectum, H, formauit, Græci, qui cum sunt subsequuti; perfecto illius vocalis sono, nullum quod melius naturam Spiritus asperi signū exprimere posset, repererunt, quàm, H, cuius natiua pronuntiatio vberiori quodam flatu quasi fauces stipat, & spiritum densum omnino efformat, 15 Cùm enim, H, cōtinuo quodam spiritu, qui per fauces quasi hærendo sensim transcat ab antiquis fuerit pronuntiatum, & apud eos idem quod duplex $\epsilon\lambda$ valuerit, teste Platone in Cratylo, quasi dicas (eeta) non (ita) vt multi proferunt, certè antiqua huius vocalis pronuntiatio Spiritum asperum aptè 20 representabat. Ideo veteres illi & priores Græci, communi quadam conspiratione, eam integram vocalem notam esse Spiritus asperi voluerunt, & aliis vocalibus eadem serie seruata præposuerunt, hoc modo, HEKATON, & in apicem signū non deiecerunt, quemadmodum iam solet fieri $\epsilon\kappa\alpha\tau\omicron\upsilon$. 25 Hinc factum arbitror vt in antiquis numerorum notis, H centum significaret, quia primam sedem in hoc vocabulo HEKATON sibi vendicabat. Quod verò ante Simonidis tempora signum spiritus asperi apud primos Græcos exi- 30 terit, neminem qui scripserit scio: An verò statim post Simonidem spiritus lenis aliqua nota fuerit, nullum attigisse video, conicio tamen solum asperum spiritum, qui integra, non dissecta vocali, H, designabatur ab illis fuisse notatum: Spiritum autè lenem ab iisdem fuisse prætermissum. Quem 35 priscum morem Latinos sequutos fuisse nemo est, qui non videat: tùm apud eos lenis spiritus, qui tenuiter syllabam sine flatu effert, nusquam aliquam notam obtinuerit, & hoc videtur attigisse Athenæus lib. 9. dum ait $\alpha\iota\mu\omicron\upsilon \eta \kappa\alpha\iota \lambda\eta\sigma\iota\varsigma$ $\eta \tau\omicron\iota\chi\epsilon\iota\varsigma \tau\omicron\upsilon\pi\omicron\sigma\iota\chi\epsilon\iota\varsigma \tau\omicron\varsigma \pi\omicron\lambda\alpha\iota\upsilon\varsigma \tau\omicron\upsilon\omega \delta\iota\sigma\iota\epsilon\iota\omega\varsigma \delta\iota\omicron\sigma\iota\chi\epsilon\iota\varsigma \tau\omicron\upsilon\omega \tau\omicron\upsilon\omega \pi\omicron\upsilon\tau\omicron\upsilon\omega \tau\omicron\upsilon \delta\iota\sigma\iota\omega\omega\delta\omicron\upsilon\tau\omicron\upsilon\omega \tau\omicron\upsilon$, n, $\alpha\epsilon\tau\omicron\tau\epsilon\delta\alpha\phi\epsilon\tau\omicron\tau\omicron$. id est, 40 veteres Græcos arbitror, n, elemento aspirationem formasse, quamobrè Romani omnibus aspiratis nominibus H præscribunt. Tandem Græci vt erant ad excogitandū prompti, & ad linguam suam locupletandam nati, H, in duas partes diuiserunt & lini

Spiritus asperi nota antiqua.

H cur centena-rij nota.

& sinistram partem, I, notam esse Spiritus lenis voluerunt, dextram autem, F, Spiritus asperi: vtramque verò non in apicem & culmen dictionum deiecerunt, sed in eodem ordine inseruerunt, vt nonnulli probant ex antiqua hac inscriptione numismatis, K H P A K A E Ω N quod non tantum factitabant in Spirituum notis pingendis, sed etiam in *iōte*, quod iam diphthongis impropriis subiicitur. Olim enim *iōte* non subscribatur, sed cum litteris ipsis cohærebat, minori tamen forma quam præcedens: quæ scribendi consuetudo adhuc remansit in litteris capitalibus A, H, Ω, Tandem verò è dictionum contextu notam Spiritus in superiorem partem reiecerunt, & omicron in duas partes diuiserunt, c, >, cuius dextra pars, c, signum fuit densi, læua verò, >, tenuis, & hoc quidem in minoribus litteris vsurparunt, in maiusculis verò auitam consuetudinem seruauerunt, & alteram partem H in apice primarum aut vocalium aut diphthongorum collocarunt hoc modo. Α Θ Η Ν Α Ι Ο Ι vt licet in antiquis codicibus contemplari. Non minus autem religiosi in Spiritu pronunciando fuerunt, quàm in accentu seruando, quod vnum Demosthenis studium indicat, qui canem latrantem & bobantem diligenter & attentè audiebat, vt & concursum huius diphthongi improprie *ω* & simul Spiritum tenuem venustè pronunciatet. *ω* enim est vox canina vt ex Comædiis Aristophanis licet colligere, qui dum canum latratum effingit, ingeminat *ω* *ω*. Qua verò ratione Spiritus sint pronunciandi, hoc vno proposito exemplo ante oculos subiiciam, & Spiritu leni est vox hominis dolentis, qui enim dolent, tenuiter pulmones mouet, & sine vehementia per arteriam asperam flatus in palatum influit: & vero teste Eustathio Spiritu aspero, est vox hominis ridentis, cum in risum vberimè erumpit, qui cum impetu maximam copiam flatus effundat, vehementer asperam arteriam concutit, & fauces omnes occupat, quod natura Spiritus asperi postulat. Vt verò apud ipsos Græcos non erat eadem Accentuum collocandorum ratio, sic nec Spirituum. Eretrientes, & qui eos sequebantur, Spiritu asperum mirum in modum adamabant, quod indicat prouerbium peruagatum *ερετριέων ῥῶα*, Eretrientium rho. Hinc Plato in Cratylo *οἶδα ἐν ὅτι ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἡμεῖς ῥῶ φησὶν σκληρότης* *ερετριέως ἢ σκληροτήρ*. Hoc nonnulli in pronunciandis quibuslibet Spiritibus affectant, & tenuem asperè, asperum autem insuauiter, quasi per confragosa aliqua loca vox excurreret, efferunt; Cum tamen in vtroque Spiritu pronunciando temperies quædam, quæ nihil hiulcum, nihil horridum, nihil rusticum oleat, sit seruanda & deridendus autem Arrij

iōte subscribi
quãdo cœperit.

Varia apud Græcos collocandorum Spirituum ratio.

modus qui vt est apud Catullum:

Commoda dicebat, si quando commoda vellet

Dicere, & hinsidias Arrius insidias.

Ac tum mirificè credebat se esse loquutum

Cum quantum poterat, dixerat hinsidias.

Credo sic mater, sic Liber auunculus eius,

Sic maternus auus dixerit, atque auia.

Hoc misso in Syriam requierant omnibus aures,

Audibant eadem hac leniter & leuiter.

Nec sibi post illa metuebant talia verba,

Quum subito adfertur nuntius horribilis.

Ionios fluctus, postquam illuc Arius esset,

Iam non Ionios esse, sed Hionios.

*Æoles à Spiritu
aspero abhor-
ruerunt.*

Æoles autē Eretrienſibus contrarij ab omni Spiritu aspero abhorruerunt, & vt illum vitarent, digamma quoddam ex-
cogitarunt, hac figura, F, quod aspiratis vocalibus præpo-
fuerunt, vt *FEλένη, FEλεινος*, pro *ελένη ελεινος*. Si verò, *ε*, littera
natura sua aspera initio vocabuli occurreret ad sonum leni-
endum *β* præponebant, hoc modo, *βρήτωρ, βράδιος*, pro
ρήτωρ ρόδιος. Æoles autem priscos Latinos sequutos fuisse,
testis est Fabius, dum fordeum, nō hordeum dixerunt, cuius
rei meminit Terentianus Maurus his trochaicis versibus,

Nominum multa inchoata litteris vocalibus

Æolicus vsus vertit, & digammon præficit.

Hinc Cicero libro 9. Epistolarum ad Atticum, ad fundum
suum Formianum alludens, lepidè digamma appellat. Re-
liqui verò Græci Æolismum nec ferre, nec audire, nec pro-
nunciare potuerunt, & hæc vna res vt refert Fabius Cice-
roni risum mouit, qui cum testem natione Græcum sed nō
Æolem pro Fundiano testimonium dicentem audiret, nec
ab eo primum huius nominis Fundiani digamma extor-
quere posset, sed testem repetere Hundianum non Fundia-
nū perciperet, in cachinnos erupit. Lacones verò & Argiui,
Eretrienſes imitati, sigma è plerisq; dictionibus exemerunt,
& aspiratum Spiritum loco illius in medio etiam vocabulo
& in fine reposerunt, vt *μῦσα, μῦα, μεση, μῦα, πῦσα,*
πῦα, εὔ, σοι, εὔ, οἱ quæ est bacchantium acclamatio. A La-
conibus autem & Argiuis morem in medijs etiam dictio-
nibus & in nonnullis quoque consonantibus Spiritus nota-
andi deriuatum fuisse existimo, qui vbi latius sese effudit
tempore Athenæi ab omnibus ferè receptus fuit, & ab eodē
diligenter commendatus. Huius verò consuetudinis me-
minit Eustathius in Iliada pag. 150. cum ait *ὅτι πάλαι
ἐμῶν ἐπὶ τῷ δεξιῶν φωνέντων ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῷ δεξιῶν μίση
λίξιαι καὶ χροῖσι δεξιῶν ἐπιθῶσι*. id est, non solum Spiritus in
primis

*Lacones & Ar-
giui è plerisque
dictionibus exe-
merunt sigma &
eius loco Spiritu
asperum repo-
suerunt.*

*Lacones medias
syllabas notabāt
spiritibus.*

primis vocalibus, sed etiã in medio dictionum, prout antiquus usus postulabat, collocabant. & in Iliada pag. 1271. πὲ ἰωίε ρ μίαι σκααὲν ἀνόμωτα ἂν ἢ λήϊσαι εἰς ος κρητῶν ψιλῶν τὸ λήϊον. nomina, quæ unam excedunt syllabam: in os purū desinunt,

5 spiritum lenem sortiri in ultima, docet. Vt πείσος, ἦος, λαός, κείος, πῆος, ῥός, κείος, ζῶος, λαῶος, νείος, λείος, τρωδαρείος: ταῖς etiam Atticæ ex Tryphonis traditione cum denso. Sic Latini inter vocales in media dictione aspirationi suum locum dedere, vt vehemens, prehendo. Alio verò loco in

10 Iliada pag. 524. ostendit nomina composita, si propria sint, Spiritum asperum simplicium, à quibus componuntur mutare in lenem vt ἐυαίμων φίλιππος, μελάνιππος, δίοιυαλ, κνύω. Si verò tanquam Epitheta in orationis fabrica cum aliis coniungantur denso notantur vt φίλιππος ἀνθρωπος,

15 equorum amans vir, λιμὴν πᾶν ὄρωτος, ἀμφίπλοος Ἰθάκη, ἰφάλοπιτρα πέσχαλ, πόλις, μελιήδους οἶνος. ad eum planè morem Aristarchus scripsit, ἐξείσια cum denso, cui tamen repugnauit Neoptolemus Parianus & pinxit cum tenui ἐξείσια. In verba illud idem licuit intueri vt ἐσηλας, imò asserit idem Eustathius in consuetudine fuisse positum apud Græcos tres consonantes tenues Spiritu tenui, tres aspiratas Spiritu denso

20 notare: & ex ραίξω factum esse ἄξω Spiritu denso inde probat, & alibi quàm in principio solitos prisca litteram, ρ, πρῶτον μὴ ῥεῖν, fretus auctoritate Aristarchi confirmat, qui cum

25 tenui scripsit παραρῖν, quamuis Tryphon cum denso scripserit, & compositam esse dictionem ex παραός & ριν exitimauerit. Sed huiusmodi prisca consuetudines contrario vsu perierunt, & in solis vocalibus, quæ dictiones auspiciantur, iam præponuntur. Concidit quoque consuetudo Pam-

30 phylionum, qui Æolicum digamma æmulati, vt tradit Heraclitus, omnibus vocalibus, β, loco Spiritus præposuerunt, vt φῶος, φῶος, ἀέλιος, βαβίλιος. Spirituum autem regulæ & peruiæ & faciles sunt: cum ferè omnes vocales & diphthongi tenui Spiritu notentur, paucis exceptis: exceptiones

35 autem paucis foliis Antesignanus complexus est, * & ideo hic ab Spirituum tractatu vt potè facili & iam perfecto supersedi. Equidem Georgij Zigabeni antiqui Grammatici Græci libellum de Spiritibus, manu scriptū, octo aut nouem

40 minoribus foliis constat mihi ab amico quodam antiquitatis & perito & cupido muruò datum, in lucè edendum curassem; si in eo aliqua rara, quæ vel in Urbano, vel in Antesignano non fuissent scripta, delitescere animaduertissem. Eundem verò Auctorem manu scriptum Gesnerus testatur se vidisse Viennæ in Bibliotheca Imperatoris, quem facile aut alium in manus Urbani venisse crediderim, cuius de

Græcorum mos notandi consonantes suo spiritu.

Pamphylionum mos concidit.

* Quæ in fine Opusculi licet intueri.

spiritibus Canones cum illis Georgij Zigabeni contuli, & paruum intercedere discrimen obseruavi. Et hæc quidem habui, quæ cursim attingerem priusquam ad præceptiones artis generales venirem.

ARS PROSODIÆ GENERALIS. 5

Explicatio nominum, quibus in significandis Accentibus Grammatici Græci utuntur.

Vocabu- la, quæ	}	Antepenul- timam.	}	Vocā- tur	αεσπαρξήτονα,
		Penulti- mam.			vt πανδημος.
		Vltimam.			παρξήτονα, vt 10 λύχνη.
}	Circum- flectunt	Penulti- mam.	}	}	ὀξύτονα, vt ἰοδυμός.
		Vltimam.			αεσπαρξήτονα,
					vt κήδος. 15
}	Non a- cuiūt nec inflectūt	Vltimam.	}	}	αεσπαρξήτονα, vt 20 με & παντο- πλία. 20

Canones artis generaliores.

1. NOMINA vel ex rerum inanimatarum, vel ex ipsorum animalium imitatione expressa, vt sunt ea, quæ ad fragores fulminum & rotarum, ad clangorem tubarum, & ad alios similes strepitus significandos de nouo formantur, tono eo sunt notanda, quem res ipsas, quas effingere volumus ser- uare attentior auris aduertit. Sic Aristophanes in Ranis ubi earum coaxationem imitatur, Accentum, quem ipse edunt, obseruauit hoc modo

ὄσπ ὄπ ὄσπ ὄπ
βρικεκικίξ κηάξ κηάξ.

Et ita sentiendum est, de cæteris per onomatopœiam effictis.

2. SECUNDA syllaba à fine breuis ante vltimam breuem, si in ea sit Accentus, acuitur, vt λόγος.
3. PENULTIMA siue breuis, siue longa sit, ante extre- mam natura sua longam, si Accentum habeat, acuitur, vt γυμνάσιον ἡρας, ἴρας, φιλία.
4. CVM vltima est longa acutus non potest esse in ante- penultima, vt δούμιλος, δουμίλις, δουμίλιον, excipe Attica vt

Μειλίεως, & Gignendi casum Ionicum primæ Simplicium, vt Λιγείω, & similes Atticos ἰκαμείως, ἰκαμείως, ὄφης, ὄφρως, ὄφρων, quem morem tum Iones, tum Attici ab Æolibus antiquis sunt mutuati.

5 T O N U S qui in penultimam cadit, si in inflexione au-
geatur, numerus syllabarum, non syllabam, sed sedem tan-
tum mutat, vt τύπω, τύπεμα, τύπετε, ἀγρίοτης, ἀγρίότητος. si
verò tonus sit in antepenultima & amplificetur numerus
syllabarum, non sedem, sed syllabam mutat, vt ἀγρίους, ἀγρί-
10 σι. tono semper in tertia à fine sede conseruato.

V L T I M A syllaba quæ breuis est, si in eam cadat Ac-
centus, acuitur vt Θυός, ἱπυδός.

S Y L L A B A breuis, aut positione longa non est capax
circumflexi, sed ea tantum, quæ est natura longa, vt κῆδος,
15 ἡρακλῆς, si tamē sit positione & natura longa circumflexum
non repudiat, vt μέλιον, τυπῶντι.

L O N G A natura ante extremam vel natura breuem, vel
positione longam circumflectitur, vt σῶμα, ἐλικῶπις, ἀλλάξ,
πίδαξ: dum modo id sit in vna orationis parte; composita
20 enim ab encliticis & altera monosyllaba longa ab hoc Ca-
none excluduntur, vt εἶθε, μήτε. Dictum autem est ante ex-
tremam positione longam: nam si vltima sit natura, nō po-
sitione longa, tunc secunda à fine acuitur, vt δῆμος, δῆμος,
μῦσα, μύσης, nunquam enim inflexus secundam à fine sedem
25 occupat, dum extrema est natura sua longa.

O M N I S diphthongus finalis circumflectitur, si Accen-
tum recipiat, præter ἰδὲ ecce, & ἰὲ. nolim tamen includas
hoc Canone αι, & οι, de quibus infra regula 12. dicam.

C I R C U M F L E X V S, qui erat in penultima, in acutum ver-
30 titur, dum numerus syllabarum amplificatur, vt ἐλικῶπις, ἐλι-
κῶπιδος, βῆμα, βήματος, quia antepenultimam nunquam sibi
vendicat, circumflexus. In vocabulis tamen, quæ encliticam
in compositione suscipiunt, quæ natura cum illis non co-
hæret, circumflexus videtur antepenultimam sibi vendica-
35 re, vt ὄσις, ὄσιν, ὄσιν, οἷσι, sed ὄς sumendum est tanquam
separatum non compositum, & πς tanquam enclitica, quæ
subsequitur.

A C V T V S, qui propter vltimam breuem, in fine nota-
batur, in circumflexum mutatur, propter vltimam longam,
40 vt ἀγαθός, ἀγαθός, ἀγαθός; aut idem acutus, qui vltimam oc-
cupabat longam, si accedat syllaba breuis, naturam inflexi
induit ἀγαθῶν, ἀγαθῶν, κωνόνις, κωνονίδος, quod in mono-
syllabis locum non habet, vt φῶς, φωνίς.

I N superioribus regulis si ratio accentus habeatur, αι, &
οι, diphthongi in fine dictionis censentur tanquam breues,

Ecc 3

5.

6.

7.

8.

Exceptio.

9.

Exceptio.

10.

Circumflexus
quando in ante-
penultima reci-
pitur.

11.

Exceptio.

12. αι, & οι in fi-
ne dictionis cen-
sentur breues.

non sequente in eadem syllaba consonante, quæ claudat dictionem; & ideo nec Accentus mutatur, nec in alteram sedem retrahitur, vt ἐκκορῆς, ἐκκορῆσι, ἀνθρακί, ἀνθρακί, μῦσα, μῦσαι; si autem subsequatur finalis consonans, & retrahitur & interdum mutatur Accentus, vt ἐκκορῆσι, ἐκκορῆσι, μῦσαι, μῦ-

1. *Exceptio.* *σαις*, ἀγκυραῖ, ἀγκυραῖς, Excipe ab hac regula Aduerbia, in quibus *αι*, vel *οι*, diphthongi vltimam syllabam terminant: tunc enim censentur longæ, vt οἶκος(οἶκοι, verò est nominandi casus ab οἶκος) *αι* tamen in πάλαι & ἀσπίδαι breuis putatur. Exime quoque à prioribus verbis regulæ, tempora & casus cōtractos, in quibus dictæ diphthongi longæ omnino habentur, vt λητῆι, λητοῖ, σαπφοῖ, sic vocandi casum λητῆι(λητῆι enim est numeri pluralis) à nominib. quartæ Contractorū: Hinc etiam excime Oprandi modos, qui in fine *αι*, & *οι*, in tertiis personis singularibus fortiūtur, & pro longis habentur, vt φέρωμι, φέρωσι, φέρωσι. ποίηταιμι, ποιήσαις, ποιήσαι. Τυποῖμι, τυποῖς, τυποῖ. In reliquis verò personis & modis breues habentur, vt τίπομαι, τυφλώμαι, τύπλωμαι. ποιήσαι in aoristo priori verbi Medij in modo imperandi: ποιήσαι autē penultima inflexa in aoristo priori Infinitiu, in verbo actiuo, & ita de similibus sentiendum est.

13. OMNIS contractio, quæ ex acuto & graui emergit, circumflectitur, vt βοάειτε, βοάετε, ποίεω, ποίω, δὴλός, δὴλός, διπλό, διπλός: Hinc excipe Accusandi casus quartæ contractorum λητοῖα, λητοῖ, αἰδῶα, αἰδῶ: non αἰδῶ vltima circum-

1. *Exceptio.* Error Urbani & Antesignani. flexa, vt errarunt Urbanus & Antesignanus, qui docent accusatiuos quidem à nominibus in *ω*, vt λητοῖ acui, à nominibus verò in *ως*, vt αἰδῶς in accusatiuo αἰδῶ circumflecti, quorum tamē opinioni antiqua, & fide digna exemplaria repugnāt, in quibus acutus in vltima deprehenditur, vt ante me Hentic. Stephanus obseruauit. Hinc etiā excipe dualia in *ω* cōtracta, vt σφῶι, σφῶι, νόω, νόω, quæ nunquā circumflectuntur.

14. Ex contractione grauis & acuti nunquam inflexus exoritur, sed acutus, vt γαλαῖς, γαλῶς, μιμῶς, μιμῶς, sed hæc & similia Participia præteriti perfecti Ionica accentū suorum primitiuorum tuentur; vt ab ἰσκαῖς, fit ἰσκαῖς, ἰσκαῖς, à βεθηκαῖς, fit βεθηκαῖς, βεθηκαῖς. Æoles tamen in priorem syllabam Accentus retrahunt βεθῶς, ἰσκαῖς, μιμῶς.

15. SYLLABA, in quam non incumbit contractio, eundem tonum, quem ante sibi arrogabat retinet, vt Δημοδίνεος, Δημοδίνεος, τεμῆρα, τεμῆρα ab hac tamen via deflectunt quedam Ionica, quæ metalla significant, in quibus ex duobus grauib. contra reliquorum consuetudinem inflexus gignitur, vt à χρῶσι, fit χρῶσις, à χαλκί, χαλκῶς, ab ἄργυρι, ἀργυρῶς, quæ imitatur κρομμῖς, κρομμῖς. Ad hæc accedunt aliqua nomi

nomina, quæ colores & materiam significant, vt *πορφύρεος*, 2. *Exceptio.*
πορφύρεος, *λίανος*, *λίανος*, *εἰς*, *εἰς*. Quæ omnia & similia,
 vt veteres Grammatici Græci obseruarunt, in neutro in
 plurali non circumflectuntur *εἰς*, *λίαν*, *δεύροσ*, Attici tamen
 5 ea circumflectunt *δεύροσ*, *γαλιπ*, *πορφύρε*, *χευοσ*. Hæc duo
 verò nomina ἀδελφιδῶσ ab ἀδελφιδῶσ, *θυγατριδῶσ* à *θυγατρι-*
δι sunt superiora æmulata.

OMNIA nomina monosyllaba neutra circumflectuntur, vt *πῦρ*, *πῦν*, sicut omnia monosyllaba ex contractione
 10 orta, vt *παῖς*.

MONOSYLLABA, quæ fiunt ex Aphæresi, quæ est
 elementis à capite syllabæ præcisio, si sint longa, inflectuntur,
 vt *ἴφλυ*, *ἴφης*, *ἴφην*, ablato ε à capite *φλυ*, *φης*, *φην*, sic ab
 15 *ἴφω*, *ἴφως*, *ἴφω*. *φω*, *φως*, *φῶ*: (*ρῆ* autem à *ρῆμι* fit per Apo-
 copen quæ est ablatio litteræ vel syllabæ in fine.) Si verò
 monosyllaba quæ ex Aphæresi resultant breuia sint, acuum-
 tur, vt ab *ἴστω* sublato, ε, fit *βασ*.

NOMINA monosyllaba quæ fiunt ex Apocope longa
 circumflectuntur, vt *βελ* pro *βελισσόν*: ἦλ apud Eustathium
 20 pro *ἦλκος* pro *κελκινον*: si verò ea syllaba, in qua erat Ac-
 centus abscindatur, in primam migrat, vt *γλαφυρόν*, *γλάφω*,
δαύ pro *δαυλί*. Nec tamē in huiusmodi monosyllabis acutus
 mutatur in circumflexum, sed tantum retrahitur, sic reperit-
 25 tur ἴ pro ῥη. Si autem Apocope iam facta nomē sit duarum
 vel trium syllabarum, Accentum, quæ ante habebat, retinet.
 vt *δαίξω* pro *δαίξων*, *δάπλω* pro *δάπλωτα*, *ἰδῶ* pro *ἰδῶτι*, si
 tamen penultima sit natura longa, & vltima breuis, acutus
 in circumflexum transit, vt *ἔτω* pro *ἔτως*.

SYNCOPE, quæ est vnus syllabæ in media dictione
 30 reiectio, aut Accentum retrahit, aut mutat, vt *θυγατρι-*
δα pro *θυγατριδα*: ex *ὀμημω* verò fit *ὀμω* Accentu mutato,
 sic Aoristi passiuū dum in Oprandi modo patiuntur syn-
 copem, quæ imitatur quodam modo contractionem, cir-
 cumflectuntur, *τυθῆν*, *τυθῆν*, *τυθῆν*, pro *τυθῆν*,
 35 *τυθῆν*, *τυθῆν*. Interdum verò syncope & contractio
 simul coalescunt, vt ab *ἐστέμεσσι*, *ἐστέμεσσι*, *ἐστέμεσσι*.

PROSCHESMATISMVS seu paragoge, quæ est vnus
 litteræ aut syllabæ in fine dictionis collocatio, vix Accētum
 40 retrahit, vt *Αἰνέησι*, pro *Αἰνέαις*, *ἕρηνιαφι*, pro *ἕρηνία*, *λόγισι*
 pro *λόγεις*, nisi cūm necessariò est dinittendus in antepen-
 ultimam ob additam syllabam, vt *Βημέπεισσι*, à *βήμε*, pro
βήμεσι, *Αἰώνισσι*, *Αἰώνισσι*: Aut cum omicron præcedit sylla-
 bam finalem, quæ per paragogen adiungitur, In his enim
 semper Accentus est in penultima, vt *ποντίσσι*, *ποντίσσι*, *κροτυλ-*
ῶσι, *κροτυλῶσι*, *κροτυλῶσι*, sic *ἰμεῖσιν* pro *ἰμεῖς*.

Error Antefi-
gnani.

QVA in re lapsus est Antefignanus, qui in similibus tertiam à fine acuit, cui repugnat Lascaris, & correctiora Auditorum exemplaria, hanc quoque regulam sequuntur, ea omnia vocabula, quibus in fine adiicitur δὲ, quæ si à simpliciū significatione non discedant, & nihil amplius quam 3 simplicia significant, tonum habent in penultima, vt ἐνθα, ἐνθάδε, hic τῷ, τοῦδε talis. Mutatur autem in profectimatissimo Accentus, cum superiores regulæ id requirunt, vt πῶν, πῶφι, εἴθ, εἴθφι. Quod etiam fit in metaplasmō, qui est, quasi vnius declinationis in aliam traductio, vt τῆ 10 ὕμνῳ tanquam si esset Quintæ, pro ὕμνῳ, τῆ ἀλλῆ pro ἀλλῆ τῆς ἐγκοῦ, pro τῆς ἐγκοῦ, ab ἐγκοῦ, τῆς πτωλοῦ, pro τῆς πτωλοῦ ἀ πτωλον, τῆς ἀποῦ, pro ἀποῦ, ἀ ἀποῦ, sic τῆς διλημῆ, pro τῆς διλημῆ. Quando autem in fine adiungitur iota indicandi gratia, vltima acuitur, vt ἐπῆσι, 15 ποδῆ, δὲ δὲ, νωῖ, τῆνι: sic in oratione pro Corona τυτῆ, pro τῆνι, & apud Aristophanem ὀπῆ pro ὀπ.

21. SI nomen aut verbum in fine patiatur Apostrophum, & Accentus acutus in vocalem, quæ abiicitur, natura sua cadat, idem acutus in præcedentem migrat, vt χαλίπ' ἀλγα, 20 pro χαλίπαι ἀλγα. ἀπῆ tamen & omnes Præpositiones elise Accentū non retrahunt, sed amittunt, vt ἀπ' ἑπῆς, μίτ' αὐτῆ, κριτ' αὐτῆν, ne si Accentus retrahatur, videatur Præpositio posita pro verbo, vt μίτ' pro μίττι. πᾶρ tamen quando poëticè eliditur, ante consonantes suum Accentum non amittit, 25 vt Iliad. η, vers. 190.

τὸ μὲ πᾶρ πόδ' ἰὸν χαμῶδης βάλε —

In nominibus autem & verbis disyllabis dum penultima est natura sua longa & vltima brevis, nonnulli ante Apostrophum circumflexum collocant, vt πᾶρ χῆσ' ἐλίξῃ pro πᾶρ 30 χῆσῃ ἐλίξῃ, malim tamen in similibus cum Henrico Stephano, ne acutus vllō modo mutetur in circumflexum, sed ita scribatur πᾶρ χῆσ' ἐλίξῃ, cui sententiæ fauent antiqui. Poëtæ enim olim scripserunt, per Apocopen non dissimili modo δαῖ vltima acuta, pro δαί: nō δαῖ circumflexa vltima. 35 Cum verò τίς, πῶς, quod non est interrogatium eliditur, Accentum omnino prætermittendum cum aliquibus fide dignis exemplaribus censeo. hinc non probo eam scripturam apud Sophoclem in Oedipo:

πόσση τίν' ἤδη δῆθ' ὁ λάι, 40 χῆσῃ.

Hic enim scribendi modus τίς interrogatium confundit cum altero, & ideo ad euitandam confusionem Accentus debet prætermitti.

22. NOMINA composita vt plurimum accentum in priorem compositionis partem retrahunt, vt ἀγαθῆς, πανάγαθῆς, 40 αἰετῆ.

ἀδελφός, μητρεῖς ἀδελφός: maximè verò cum hæ particulae α, αὐ, δὲ, ζα, aut Præpositiones aliqua compositionem ingrediuntur, vt ἀλογός, εὐθυμός, δύσκολός, σύμμετρος.

- V A L D E tamen hac in re inconstantes sunt Græci, cum vbiq; decem non retrahant, vt ἀρχός, ἀναρχός, διάρχος: sic ἰπαρχός, δημαρχός, cum tamen dicant ἀστυνόμος, ἀνορχός, sed modum artis excederem, & lōgior, quàm par sit, essem, si composita nomina, quæ excipiuntur, insererem, quæ vsus facilius subministrabit. Hic verò obseruandum est, interdum *Notio.*
- sex aut plures dictiones ad compositionem concurrere, nec ideo compositum pluribus Accētibus notandum, sed vnicò contentum esse; quod interdum mirum est in quibusdam compositis, quæ plurima alia vocabula cōplectuntur, quale est illud Aristophanicum Lepidum in fine ἐκκλησιαζέστων:
- λοπαδοτεμεζοσελαχζαλοκοσμήολεψμοδρμυποβτεμεμβοσιλφιο-
πασομελεβιζηοβκαχζαμνοκινλεπιηοουφοωβειεσφλεκτηυνοπκι-
φιδικικιλοπιλειολαζωσοστραιοβαφητεαζανοπιεργων. hoc verò è partibus duodetriginta conflātū reperies, id est, *olla succidia cartilaginea, mustelli, caluariatum reliquia, vna cum intrito*
- Laser melle interfuso, motacilla, merula, columba, Gallorum testa capitula, motacillarum, columbarum, leporum intinctu inspersa vna cum alis. Hanc quidem facetam Aristophanis componendi rationem æmulati sunt interdum Lucillius & Plautus, sed infelicitè satis, dum Nugipolyloquides, Argentiextenebronides, Hippocampelephantocamelus & alia ridicula finxerunt. Apud Græcos autem mirum est quātum lepōris habeant epigrammata ex similibus contexta, quale est illud Hegesandri veteris poëtæ in Sophistas, quod ab Henrico Stephano in Appendice Anthologiæ titulo in
- Grammaticos mutato, repositum est.

Ορφωνασσασιδαι ἴνενγκιζαπηξοηλειοι
Σακηθῆνιοτερόφοι κηι λοπαδιαρπαζιδαι
Ἰμβριναπρεβελδοι νηλιπορηβελπιλαιιοι
Νυκλιλαθραιοφάγιοι νυκτραιπαιτωλάγιοι

Μειρομηξιαπίται κηι συλαβοοδουλαβηται
Δοξοματιμοσόφοι ζηπειρησιόδαι

Quod Lucilliana imitatione Iosephus Scaliger in suis in Varronem coniectaneis tentauit exprimere hoc modo,

- Silonicaperones, vibrissasperomenti,
Manticobarbicola, exterebropatina,
Planipedatquelucernitui, suffarcinamisti
Noctilatentiuori, noctidolostudij
Pullipremoplajij, futelocaptiotrica
Rumigeraucupida, Nugicanoricrepi.

Q V A E in posteriori parte compositionis accipiunt no-

men, quod à præterito medio deriuatur, si actionem significet, aut per eam resoluatur, Accentu in penultima acuto notantur, vt $\delta\lambda\iota\gamma\acute{\iota}\nu\circ$ pro $\delta\lambda\iota\gamma\acute{\iota}\sigma\iota\sigma\iota\circ$, à $\gamma\acute{\iota}\gamma\eta\upsilon\alpha$ paucos generans, $\lambda\upsilon\eta\sigma\iota\kappa\epsilon\iota\sigma\iota\circ$. Si verò passionem significant, aut per eam resoluantur, Accentum in antepenultima acutum fortiuntur, vt $\delta\lambda\iota\gamma\acute{\iota}\sigma\iota\sigma\iota\circ$ qui paucis cibo tenui est contentus, $\kappa\upsilon\alpha\tau\epsilon\tau\iota\mu\upsilon\sigma\iota\circ$ cui caput est amputatum.

ALIAE regulæ generales quidem, sed magis singulis orationis partibus propriæ, commodius suis locis infra tractabuntur.

Quomodo Latini à Græcis Accentuum suorum regulas generaliores deprompserint.

TANTA est affinitas inter eas præceptiones, quæ à Latinis de Accentibus traduntur, & superiores Græcorum regulas, quas iam attigimus, vt Latinos iisdem ferè vestigiis Græcos sequutos fuisse non obscure deprehenderit Fabius. Quod vt facilius contempleris in breues gyros Latinorum de Accentibus præcepta redege, quæ poteris cum Græcorum Canonibus comparare.

Polyfyllaba habent penultimam vel	} longam vel	} Positione, & illam acunt, vt Camillus. Natura, & tunc eam insectunt, vt Românus, si tamè vltima longa esset, circumflexus vertitur in acutum, vt Româno.
Difyllaba habent penultimam vel	} longam	} Natura, & eam circumflectunt, vt lex légis, lége, méta, Rôma: si verò accedat vltima longa, acunt penultimam, vt Rómæ, métas, léges.

Latini Æoles secuti.

LATINI sunt Æoles sequuti, qui in polyfyllabis, aut difyllabis in vltima Accentum non collocabant. Hinc Priscianus & alij antiqui Grammatici dixerunt, in polyfyllabis & difyllabis tenorem in vltima apud Latinos nunquã scribi. Nec refert quod iam hæc Aduerbia doctè, peritè, & similia graui notentur: nō enim est tam Accutus, quod facile est cernere in pronunciatione, quæ nemo obseruat, quàm quardã distinctionis nota, qua nomina ab Aduerbiis secernantur.

Aduerbia in æquare graui notentur.

monofyllaba vel sunt. } longa } Vel Positione, & acuntur, vt núx.
} breuia } Aut natura, & circumflectuntur, vt mōs.
} Et acuntur, vt sal.

LATINI

L A T I N I verò antiqui Accentus non notabant, quem admodum veteres Græci, quod & nos hoc tempore seruamus, nisi in quibusdam dictionibus. *Veteres Latini accentibus carebant.*

Q U O T M O D I S A P V D G R Æ C O S

Accentus varietur, & eius locus mutetur.

1. Inflexione, vt ἀρχήσασα, ἀρχήσας, ἀρχήσῃ.
2. Quantitate, vt ἴσος pro ἰσός.
3. Variatione terminationis, vt σκληροῦτε apud Eretrienſes, σκληροῦτης apud reliquos. sic anagrammatismo sæpius Accentus mutatur, vt ex ἦρα fit ἄρα, vt scribit Eustath. in vers. 55. Iliad. α. ὅπ' ἦρα ὁ ἄρα δηλέται φασί, καὶ ἐκ τῆς Ἰαμαραμμιπιαῖς, ἐξ ἂν γὰρ καὶ ἡ ἦρα γραμμίτιν ἐκ τῆσιν λαλιῖται καὶ ἄρα. & paulopost, καὶ τὸ φλύαρος φλαῦρος παρ' Ἀττικῆς.
4. Dialecto, vt καλῶς Æolicè primâ acuta, pro καλός communiter vltima acuta: sic Attici hæc *Atticifimus.* mutant, μαωρός, μῶρος, πηρός, πῆρος, τῆόποιον, τσοπαῖον, ἴτοιμος, ἰτοῖμος, ἔρημος, ἐρηῖμος, sic πάνηρος, μυχθῆρος contra analogiam.
5. Metaplasmō, vt διχρῆμόν, διχρῆμνι, μελικροῦτι, μελικροῦν.
6. Elisione per Apostrophum, vt ἐλεινὸν ἰσποβλέπων, pro ἐλεινὸν ἰσποβλίπων.
7. Variatione significationis, vt μόνη sola penultima acuta, μὲνη mansio vltima acuta σκαφῆ effossio, σκάφη scapha.
8. Compositione, vt χῆρας, δ'χῆρας.
9. Syncope, vt οἴμα pro οἰμημα, ἴνζατσα, pro ἴνζατίσα, αὐῆδρ pro αὐήκαδρ.
10. Diareſi, vt νῦς pro νῆς.
11. Hyperthesi, vt δόρυ, pro δυρός.
12. Anadiplosi, vt κικλυθι pro κλυθι.
13. Proschesmatismo, vt πόντ, ποντίφι.
14. Systole, vt νίας pro νῆας, εἰδῶδρ pro εἰδῶδρ.
15. ἔκειψα, vt pro ἔταπρος, ἔταρος.
16. Prothesi, vt ἔηκεν pro ἦκεν.
17. Orthographia diuersa, vt δωμαθία, δωμαθία, πλανεῖον, πλάνιον. αεσημέθια, αεσημηθία maxime verò variantur ea, quæ ab ἦρος, κέρδος & ἀπαθῆν & μαθῆν deducuntur, vt φιλοκέρδεια & φιλοκέρδία, ἀθήθια, & ἀθηθία, δῶπαθια & δῶπαθία.
18. Aphæresi, vt βῆ pro ἔβη.
19. Adiunctione dictionis enclitice, vt ἀδελφός σου.
20. Anastrophe, vt λόγων περὶ λέγον.

¶ *Quos*

Accētus
& eius
locus va-
riantur.

Quot sint dictiones, quæ carent Accentu.

Dvo articuli præpositiui accentu carent, ὁ & ἡ. Aduerbia & & cō sequente vocali tenui spiritu notata, & ἕξ in consequutione orationis sequente aspirata vocali.

Præpositiones hæ ab i inceptæ eis, is, cō, cō, iξ, Coniunctioes ei & αἰ.

Ποι Aduerbiū cūm significat aliquōd & non est interrogatiuum sine accentu ponitur.

Notio.

QVANDO ὁ periodum claudit Accentu acuto notatur, hoc modo ἕξ: sic cūm iξ aut in fine versus apud poetas, aut in fine periodi apud oratores collocatur, Accentum acutum admittit, sic Theoc. Eidyl. 27. vbi periodus iam terminatur.

Ὀπισθίαν παίδεσσι τὰ λάϊα, δυσοπίθιαν δ' ἕξ. & Eidyl. 26.

Ἐπιεὶ ἔσσι γε φημί κερῶν iξ ἑμυδρῶν.

Et alibi:

ἄμφοτέρων iξ

τείχων ἀνδρῶν ἑταίρων

De Litteris.

LITTERARVM, aut diphthongorum characteres nullo accentu notantur, nisi in aliquam orationis partem ad quampiam affectionem significandam transferantur, sic αἰ αἰ αἰ est Aduerbiū hominis ridentis apud Eustathium, sic αἰ αἰ vox hominis dolentis. Apud Aristophanem autem in Pluto ὀ ὀ est imitatio hominis auidè nidorem haurientis, dum inquit,

ὀ ὀ ὀ ὀ ὀ ὀ ὀ ὀ ὀ ὀ ὀ

In quem locum Scholiastes hæc annotat Ἐξ ἡ ψιλῶν τέτων ὀ δεικνυσιν, ὅτι χειρείων κερῶν ὀμῆς ἡδὲ, ἀλλὰ ὀ ὀ ἐπιθήματα γαυματικῶν ἢ ὀ φρενιόδων τέτο φησί: significat per hæc ypsila sycophantam carnes suillas olfactu percipisse. Cæterum ὀ ὀ est quoque aduerbiū admirantis, vel vox olfacientis.

De Nomine.

Accentuum difficultas.

TOTA Accentuum difficultas in rectis nominum consistit, quæ tanta est vt vix præceptis comprehendi possit, siue enim ad formationem, siue ad analogiam & similitudinem, siue ad deriuationem te conuertas, vix vllam certam viam reperies, qua artem perfectam formare possis. Hinc qui de Accentibus præcepta aliqua tradiderunt, aut nihil de rectis nominum dixerunt, aut breuiter & cursim aliqua, eaque leuia percurrerunt. Etenim si ad vocum & terminationis similitudinem accurras, quæ in hac arte elaboranda optima

optima est dux & magistra, te in eas angustias & mæandros cōiectum videbis, è quibus vix teipsum Dædalo etiam duce expedire possis, ἔργον quippe & πιδίον vltimam acuit, cū tamen κέρον & σάδιον antepenultimam acuant. Quæ porro maior varietas cerni potest, quàm in his tribus ἁγιάλος, αἰμύλη, αἰσὺλη licet eadem analogia terminentur. Ne tamen hac in re labori pepercisse videamur, regulas, quæ rariùs fallant tibi proposuimus, in quibus interdum vti sumus exemplis, quæ non passim in Dictionariis occurrunt, qualia sunt quædam propria, à probatissimis tamen & veteribus auctoribus vsurpata, quæ quia interdum magis ad nostrum institutum faciebant quàm alia, ea lubentius nostris præceptionibus inseruimus. Nec verò mireris si aliquando ab Accentibus, quos in vulgaribus, & tritis Lexicis deprehendes, dedita opera discedamus; Illa enim non in vno tantum loco, sed in plerisque, mendis scaterere obseruauimus.

Lexicorum errata in Accentibus.

DE ACCENTV SIMPLICIVM DECLINATIONVM.

De Recto nominum prima declinationis: & primum de penultima acuta.

10 15 20 25 30 35 40	us us us	Dum modo non sint Dorica, vt Αἰεΐας, ἔγκλειας, ἰμναρχος, ἀγκυρίας, ἐπιμινάνδρας. Nomina in us, vel simplicia, vt χεΐρας, Ἀγχιος, vel aliunde deducta, vt ἀπίδι sit πιδίτης, ab ἀβροτονον, ἀβροτονίτης. sic dissyllaba verbalia, siue à barytonis, siue à contractis oriantur, vt βήτης, κήτης, κρητης, ψάλτης. Excipe κρητης quod vltimam acuit, etiam in compositione, si coniungatur cum aliqua Præpositione, vt ὑπεκρητης: si verò cum nomine copuletur retrahit in penultimã, vt διγμοκρητης. Acuunt quoque penultimam verbalia deriuata à tertia Coniugatione Contractorum, si in penultima omicron retineatur, vt δρότης. Acuuntur quoque in penultima, quæ in τος desinunt supra duas syllabas, si habeant τ purum & penultimam sortiantur breuem, vt ἰεράτης: excipe ἀρετης.	Exceptio. Exceptio.

Acuunt

Acuūt vt plurimū penultimam terminata in

Atticismus.

Acuunt etiam penultimam finita in *ης*, quæ in penultima aliquam immutabiliū, λ, μ, ν, ρ admittunt, vt ἰφραῖτης, κρητάρτης, quæ tamen Attici in vltima acuunt, vt κρητάρτης. Denique omnia ferè acuunt penultimam quæ iota in eadem penultima habent, vt μεσότης, ὀξύντης, ὀπαλίτης.

De vltima acuta.

Vltimā ferè semper acuunt terminata in

Exceptio.

Vt Verbalia polysyllaba, quæ proficiuntur à verbis Cōtractis, maximè verò à prima, vt ἄθροιστής, ἀκροῦς, ab ἀθροίω & ἀκροῖμα, sic alia verbalia polysyllaba, quæ penultimā obtinet longam, vt βαυβυλίτης, & similia, vt μετρητής, quorū normam sequuntur ea, in quibus reperitur ω, in penultima, vt κερουτής, excipe aliqua ἑλικιωτής, τραυλίτης, ἰδιώτης, πατριώτης, δεσμώτης.

De vltima Circumflexa.

Vltimā circumflexū terminata in

Dorica in *ας*, vt Φωκίης, κρημῆς, κηφῆς.

Dorica in *ης*, facta à nominibus in *ας*, ἡλιάς, ἡλιῶς, Ἀπελλίης, ἀπελλῆς, quod tamen non fit in omnibus: neque enim rectè diceres Ἀνορήας, ἀνορηῆς.

DE OBLIQUIS PRIMÆ DECLINATIONIS.

De singulari.

GIGNENDI & Dandi casus si Accentus in recto fuerit, in penultima acutus, penultimam quoque acuunt, vt Πανσωνίας, Πανσωνίης, Ἀλχίσης, Ἀλχίσης, Ἀλχίση, sic Πανσωνία in Dandi casu. Si verò in recto sit acutus in vltima, Gignendi & Dandi casus circumflectuntur, vt ἄθροιστής, ἀθροιστῆ, ἀθροιστῆ, Dorica verò circumflexam vbiq̄ retinent, vt Θωμῆς, Ἰωμῆ, Ἰωμῆ.

Genitiuus Ionicus.

GIGNENDI verò casus Ionicus qui terminatur in *ω*, & saepe occurrit apud poetas, si nominatiuus sit Barytonus antepenultimam acuit, vt Αἰνείας, Αἰνεΐα: γῆνης, γῆζω: Si verò nominatiuus sit oxytonus, vel perispomenus, Genitiuus Ionicus est paroxytonus, vt à ποιητής, fit ποιητῆα pro ποιητῆ, βορέω autem apud Hesiodum in Theogonia ponitur per syncopē pro βορέω à Ionico Nominatiuo βορέης pro βορέας.

Genitiuus Æolicus & Bæoticus.

Æolicus autem & Bæoticus Genitiuus sequitur, normam Ionici: antepenultimam enim acuit si proficiatur à recto paroxytono, vt ab Αἰνείας fit Æolicus genitiuus Αἰνεΐω, penulti

ultimam verò acuit, si fluat à Nominatiuo oxytono, vel perispomeno, vt à ποιητής fit ποιητάο.

ACCUSANDI casus Nominatiuum sequitur, vt Αιείας, *Accusatiuus singularis.*
 Αιείας, ληστής, ληστήν, Ionicus verò Accusatiuus qui exit in *Accusatiuus Ionicus.*
 5 regulam Genitiui Ionici sequitur, nam si in nominatiuo acutus sit in penultima, accusatiuus tertiam à fine acuit, vt Αιείας, Αιείας, si autem sit in nominatiuo acutus in vltima, accusatiuus secundam à fine acuit, vt ἀκροδής, ἀκροδία.

VOCANDI casus Nominatiui acutum retinet, præterquam in iis, quorum rectus exit in τής, quæ cum in vocandi casu & breue sortiantur, si cōtingat penultimam esse natura longam Circumflexum recipit, cum in nominatiuo acutum admittat, vt ἀεφήτης ἢ ἀεφήται quorum naturam imitantur poetica in τής, vt ὁ κωώτης ἢ κωώται, reliqua, verò in τής quæ penultimam natura longam nō habent, Accentum Nominatiui sequuntur, vt τοξότης, τοξόται, præterquā hæc, quæ antepenultimam acunt δέσποτα, μέλιτα, ἀνάστα, δέροται. *Vocatiuus singularis.*
 10
 15
 Exceptio.

De duali.

LICET vltima Nominatiui, Accusatiui, & vocatiui dualis sit semper longa, nunquā tamen circumflexum admittit, quod etiam locum habet in aliis declinationibus, sed nominatiuum singularem sequitur, vt ab ὁ μαθητής in duali τῶν καὶ ἡ μαθητῶν non μαθητῶν vltimā circumflexa. Si verò in nominatiuo singulari sit acutus, in penultima, erit quoque acutus in eadem sede in nominatiuo & accusatiuo duali, vt ὁ Αιείας dualis τῶν καὶ ἡ Αιείας. Genitiuus verò & datiuus dualis sequuntur Genitiuum singularem, vt τῶν Αιείων in duali τῶν Αιείων τῶν μαθητῶν τῶν μαθητῶν. *Duales nominatiui non patitur Circumflexum.*
 20
 25

De plurali.

NOMINATIVVS & vocatiuus pluralis sequuntur totum nominatiui singularis, vt ὁ μαθητής οἱ καὶ ἡ μαθηταί. Si verò penultima sit natura longa & nominatiuus singularis sit paroxytonus, in plurali penultima circumflectitur: quia vltima diphthongus, ratione Accentus censetur tanquam brevis, vt ὁ πιδής in plurali οἱ καὶ ἡ πιδήται, ὁ Αιείας, οἱ καὶ ἡ Αιείων.

GENITIVVS pluralis in quibusvis nominibus vltimā circumflectit, Αιείων, χροσῶν, μαθητῶν, exceptis his tribus quæ more Æolico cōtra aliorum Canonē penultimam acunt, ἡ γλάνης τῶν γλάνων, ὁ γρήσης τῶν γρήτων, & οἱ ἰησίαι τῶν ἰησίων, hinc etiā excipe omnes Æolicos Genitiuos in *ων*, vt Αιείων Genitiui Æolici, τῶν Ionici. *Genitiuus pluralis.*
 30
 40
 & Ionicos, qui eandem rationem seruant, quam Genitiui singulares Ionici, vt Αιείων qua in re imitantur Atticos. *Genitiui Æolici, & Ionici.*

DATIVVS pluralis datiuus singularis accentum retinet, *Datiuus plur.*
 τῶν

στὴ Αἰεία, τοῖς Αἰείαις, τῷ μωθητῇ, τοῖς μωθηταῖς. Accusatiuus pluralis Accusatiuum quoque singularem sequitur, communis quidem communem, τῷ Αἰείαι, τῆς Αἰείαις Ionicus autem Ionicum, vt τῷ Αἰείαι, τῆς Αἰείαις.

DE RECTO NOMINVM SECVN-
DÆ DECLINATIONIS
simplicium.

De fœmininis adiectiuorum.

Canon. 1. ADIECTIVA, quæ à nominibus tertiæ declinationis simplicium deducuntur semper vltimam producant, & ideo 10 penultimam aut vltimam acunt: tanta est enim vltima similitudinem fœmininorum, quanta est vltima genitiui singularis masculini, cum autem in tertia declinatione illa perpetuò protrahatur, vt potè, quæ in s, terminatur, longa quoque erit vltima fœminini à nominibus tertiæ declinationis 15 detorti. Quapropter si in recto masculini fuerit Accentus acutus in antepenultima, migrabit in penultimam in fœminino, vt δαυμόνι, δαυμόνις, δαυμόνια, δαυμόνιοι: ὄλβι, ὄλβις, ὄλβια, ὄλβιον: σσφώτερος, σσφώτερος, σσφώτερος, σσφώτεροι: excipe πότι, ποτις, ποτνια, ποτιος: & πίπερος, πίπερος, πί- 20 πέρος, quæ vt dixi in quantitate contra aliorum instirunt, vltimam corripunt. Si verò in recto masculinorum sit Accentus Circumflexus in penultima, verteretur in acutum in fœminino, vt γουακεί, γουακεία, γουακεία, γουακείον: excipe 25 δία à δι, quod vltimam contra aliorum morem corripit. Dum autem in recto masculinorum est tonus acutus in penultima vel vltima, idem quoque acutus in fœminino ser-

Notio.

Fœminina deducta à nominibus quinta declinationis.

Substantiua à masculinis deducta.

Masculina in s quorū fœminina sunt in eoa.

eis.

nomina gũilia.

uabitur, vt δεινός, δεινή, δεινόν. Hic aduertendum est interdum occurrere substantiua, quæ si terminationis ratio habeatur, videntur adiectiua, vt ἐχθρός, ἐχθρά inimicus, inimica. ἐχθρά 30 inimicitia. Nonnulla etiam alia tyrones turbare possunt, quæ sunt tamen merè substantiua, vt δαυιάς, δαυιάν, πόλι, πόλη, χλῆ, χλή, βιοτ, βιοτή.

EADDEM quoque ratio in fœmininis deductis à nominibus quintæ declinationis seruat, vt μέλας, μέλαια, 35 πέλας, πέλαια, fœminina ἡ μέλαινα, πέλαινα; eandemque viam sequuntur, quædam substantiua à masculinis deducta, θερόπιον, θερόπιονα, λάκων, λάκωνα, λίων, λίωνα. In eis verò masculina habent fœmininum in eoa & antepenultimam acunt, vt 40 ἡ χαίρις, χαίρις, ἡ χαίρισσα. eis autem propter vltimam longam circumflexum mutat in acutum, eis μέλα. Nomina autem gentilia, vel quæ illa imitantur, quorum fœminina in eoa vel σε terminantur si dissyllaba sint, in fœminino 45 fecun

secundam à fine circumflectunt, vt *ἤραξ, ἤρασσα, κρηξ, κρησσα*, sic *πᾶς, πᾶσα*: si verò sint trisyllaba tertiam à fine acunt, vt *κίλιξ, κίλισσα, λίθος, λίθουσα*, sic *βασιλίδης, βασιλίσσα, αἰῶξ, αἰώσα*. Quæ verò deducuntur à masculinis in *ης* præcipit Theodorus in *εῖα* proparoxytona esse, *ἀλιθῆς, ἀλιθῆεῖα, ἀδηνῆς, ἀδηνῆεῖα*. Iones autem talia per iota efferunt, *ἀδηνῆια, ἀλιθῆια*. Denique fœminina in *εῖα*, quæ deriuantur à masculinis in *ος* declinatis per *ος*, si in masculino Accētus sit in vltima acutus, in fœminino erit circumflexus in penultima, *ὄξιος, ὄξιος, ὄξιεῖα, ὄξιεῖα*, *παχῆς, παχῆεῖα, παχῆεῖα, παχῆεῖα*: excipe *ἐλαγῆς, ἐλαγῆεῖα, λιγῆς, λιγῆεῖα* quæ in veteribus & correctis codicibus antepenultimam acunt. Si autem in masculino acutus occupet vel tertiam vel secundam à fine, vel si penultima circumflectatur, tunc fœminina antepenultimam acunt, vt *ἡμισῆς, ἡμισῆεῖα, ἦλος, ἦλεῖα*.

Fœminina in *εῖα* à masculinis in *ος*.

Fœminina in *εῖα* à masculinis in *ος* declinatis per *ος*.

Exceptio.

De fœmininis quibus more pœtico inseritur αα.

Quæ per paragogen more pœtico in fine *αα* suscipiunt, si à primitiuo dissyllabo, quod vltimam acuat, deriuentur, facta iam adiectione penultimam acunt, vt ab *αἰλῆ* fit *αἰλαῖα*: si verò fluant à dissyllabo penacuto, facta paragoge tertiam à fine acunt, vt *φῶκη, φῶκηα*: Si verò primitiuum duas superet syllabas tonus, vt plurimum, erit in penultima acutus, vt *σελλῶη, σελλῶηα* non circumflexus, cum illud α finale sit longum.

Canon. 2.

DE ACCENTV RECTI NOMINVM TERMINATORVM IN α.

De antepenultima acuta.

Antepenultima ferè semper acunt terminata in	}	α Definentia in α non purum, & precedente consonante, vt <i>ἀκροα, τῆρα, μελίσσα</i> .
		ῆα Multa polysyllaba in ῆα, vt <i>κίσαη, ἡκανθα</i> .
		ρα Polysyllaba in ρα, dum modò non sint fœminina adiectiuorum, vt <i>ἄγκυρα, ὄλυρα, δημήτερα</i> : si verò sint substantiua, in quibus α præcedat ρ, penultimam acunt, vt <i>εἰράρα, πᾶρα, κίτταρα</i> .
		ια Nomina mulierum officia significantia, vt <i>ποιήσια, συμπόσια</i> .
		εῖα Polysyllaba in εῖα, quæ à verbis in <i>δῶ</i> nō deducuntur, vt <i>σινάγκεια, σπῶδεια</i> : sic antepenultimam acunt deriuata à nominibus in <i>ης</i> , vt ab <i>ἀλιθῆς, ἀλθῆεῖα</i> . veteres autem Attici nomina tum in <i>εῖα</i> , tum in <i>οῖα</i> pro-

Fff

Antepenultima ferè semper per acunt terminata <i>Exceptio.</i> in	}	οια οισσι οια	ducebant, & acuto in penultima notabāt, vt <i>ἡναιδεία, ἀσπυνοία</i> ; sed mos ille exoleuit, neque enim locum habet in omnibus. Pleraque, vt <i>ἀγνοία, δόνοια</i> . Participia omnia præsentis temporis in <i>οισσι</i> , vt <i>τύπισσοι</i> . & alia nomina polysyllaba substantiua, vt <i>ἀγγισσοί, μείδισσι</i> . Polysyllaba, vt <i>ἄρπηα, ἀθήα</i> , his exceptis oxytonis <i>ἑργήα, μητρηήα, ἀργήα</i> .

De penultima acuta.

10

<i>Exceptio.</i> Penultimam fèpius acunt terminata in	}	οια οισσι οια οια οισσι οια οια οισσι οια οισσι	Dissyllaba maximè, vt <i>λίδια</i> . Vt <i>ίτια, ίσγανία</i> . Dissyllaba, vt <i>μείρη</i> . Polysyllaba etiam, vt <i>ἑσδραζαθία</i> , & ea quæ à participiis fiunt, vt <i>ἑξοσία</i> , sic quæ à ver- bis in <i>οισσι</i> manant, vt <i>ἄσπυνοοισσι, ἀσπυνοοισσι,</i> <i>συμφοδοισσι, συμφοδοισσι, περηνδοισσι, περηνδοισσι,</i> <i>ἄσπυνοοισσι, ἄσπυνοοισσι, ἡζυμοδοισσι, ἡζυμοδοισσι</i> . Dissyllaba, quæ monophthongum ante <i>ε</i> , vt <i>η</i> vel <i>υ</i> fortiuntur, <i>θύρη, χέρι, λύρα</i> , 20 excipe <i>φρησά</i> & <i>πυρησά</i> , quæ vltimam acunt: Multa etiam alia dissyllaba, quorū regula certa non est, penultimam acunt, vt <i>ἄσπυ,</i> <i>ἄρρη</i> , quæ in compositione Accentum non retrahit <i>ποδορρη</i> . 25 Dissyllaba, vt <i>πία, χροία</i> , & alia. Polysyllaba, vt <i>ἑλαία, ἀγλαία</i> . Quæ à verbis in <i>οισσι</i> deducuntur, vt <i>δε-</i> <i>λοισσι, δελοισσι, περηνδοισσι, περηνδοισσι, βασιλοισσι,</i> <i>βασιλοισσι</i> , sic dissyllaba in <i>οισσι</i> , quæ substan- tiam non significant, vt <i>μυρία, χροία</i> . 30 Sæpius, vt <i>καρία</i> . Dissyllaba, dum modò non sit penultima natura longa, vt <i>λύρα</i> .

De vltima acuta.

35

Vltimam ferè acunt terminata in	}	οια οια	Nomina appellatiua, quæ cōgregationem significant, vel tanquam loca aliquid con- tinent, & vulgò appellantur contentiua, vt <i>λαλία, παιδία</i> , vna cum <i>αιμωσία</i> quod cor- ruptè in quibusdam Lexicis penecedit. 40 Dissyllaba pleraque si non præcedat vel <i>ω</i> , vel <i>η</i> , vel <i>υ</i> , vt <i>καρρη, δορρη</i> , & aliqua polysyl- laba, dum præcedit <i>ο</i> , vt <i>ἀρρη</i> .

Dissyl

Ultimã ferè acu- unt ter- minata	} <i>εια</i>	} Dissyllaba, quæ substantiam significant, vt <i>χειά, ζειά, φειά.</i>
5 in		

De penultima circumflexa.

10 Penulti- mam se- pius cir- cumfle- ctur ter- minata in	} <i>εο</i>	} Dissyllaba, si habent in penultima diph- thongum, vt <i>μοῖεο, σφαῖεο</i> , aliquibus tamē exceptis, vt <i>φαιδρα, ταύρα, αἶεο, λαύεο</i> , quo- rum aliqua corruptè in Lexicis circum- flectuntur.	} <i>Exceptio.</i>		
				} <i>οιοι</i>	} Dissyllaba, quorum penultima est natura longa, vt <i>αἰοι, μέοι.</i>
				} <i>οιοι</i>	} Dissyllaba, vt <i>μαῖα, γαῖα.</i>
} <i>οιοι</i>	} Participia omnia præteriti perfecti, vt <i>πε- τυφῆα</i> : & alia nomina dissyllaba, vt <i>μῆα.</i>				

De ultima circumflexa.

10 Ultimã circum- flectunt,	} <i>ῶ</i>	} Quæ per crasim & contractionem à no- minibus in <i>οα</i> deducuntur, vt <i>Αθλιῶ, Νου- σιγῶ, μῆῶ</i> , ab <i>Αθλιῶσα, Νουσιγῶσα, μῆῶσα.</i>

De nominibus desinentibus in η.

OMNIA nomina Ionica, quæ formantur à nominibus
25 in *α*, quorum ultima est longa, verso *α* in *η*, eundem Accentum retinent, quem terminatio in *α* fortiebatur, vt ab *ἡμέρα* fit *ἡμέρη*. Hic porro notandum est fœminina Ionica in *η* aliquando adiectionem *εια* suscipere, vt *Πηνελόπη, Πηνελόπεια, ἑρήμη, ἑρήμεια.* *Canon. 1. Ionismus.*

30 QVÆ habent, *ο*, in penultima, & quæ deriuntur à
verbis, quorum penultima in præsentis est *ι*, ultimam acuiūt,
vt à *τέπω, τέροπα, τροπή*, à *νέμαι, νένομεν, νομή*, sic *ἑπιζέμη*, & ferè
omnia quæ à præterito medio deducuntur; vt *φύζω, πέφυ-
γα, φυγή*, quando autè poëtice in similibus paragoge, id est,
35 adiectio syllabæ *φι* inferitur, penultima circumflectitur, vt
τροπήφι, νομήφι, φυγήφι, In reliquis verò, in quibus Accentus
est in penultima paragoge, non mutat Accentum, vt *βελόνη,*
βελόνηφι, idem etiam dicendum est de nominibus in *α* ter-
minatis, vt *ἑρῶνία, ἑρῶνίαφι*: si verò esset circumflexus in
40 penultima, vertitur in acutum paragoge iam facta, vt *μοῖεο,*
μοῖεοφι; in his autem, quæ antepenultimam acuiunt, Ac-
centus propter paragogen descendit, vt *ἀκροῦνη, ἀκροῦνηφι.*

QVÆ terminantur in *η* præcedente consonante ad-
Canon. 2. Paragoga syllaba φι.

Cautio de ter.

minatia in η praecedente consono-
nante. modum sunt incerta, alia enim tam dissyllaba, quam poly-
syllaba nunc acuuntur in fine, vt *πληγή, δρέτη*; alia verò pen-
ultimam acuunt, vt *Ράμη, πύξη, ἀζάπη, ἀζαπήτη, μελίτη*, se-
quentes tamen obseruationes iuuabunt.

De penultima acuta.

Penulti- mā ferē semper acūt ter- minata in	}	δη	Dissyllaba, quæ in penultima non habent diphthongum, vt <i>σίδη</i> . 5
		ειη	Ionica quædam, vt <i>περδαλίη</i> , quæ postea circumflectuntur <i>περδαλή</i> .
		ειη	Omnia ferè, vt <i>εφεοκίη</i> . 10
		κη	Polyssyllaba, vt <i>φαινική, μελέκη</i> : paucis exceptis, vt <i>αίκη</i> .
		λη	Dum modò in penultima non sit diphthongus, vt <i>κρωούλη, reticulum quo coma contegitur</i> . 15
		μη	Quando inseritur aliqua vocalis ante <i>η</i> , vt <i>Φήμη, βεμένη</i> : exceptis paucis, vt <i>πμή</i> .
		νη	Cum inseritur aliqua vocalis ante <i>η</i> , vt <i>μελίηη</i> , aut cum ante <i>η</i> , ponitur <i>ε</i> , si sint dissyllaba: excipe <i>Φερέηη</i> . 20
		ονη	Si substantiam significant, vt <i>βελόνη, αἴσθη</i> .
		ωνη	Substantiua, & præcipuè actionem significantia, vt <i>παλαιμορσιώνη, βροχισιώνη</i> , sic alia in <i>ωνη</i> , vt <i>ἀπορσιώνη</i> .
		ωνη	Vt <i>μεθώνη</i> , & omnia ferè, quæ in penultima 25 habent <i>ω</i> exceptis paucis, vt <i>ἀγωγή, ἐδωδή, εῶν, ζῶν, ἴων, φωνή</i> , quæ à verbis <i>εῶ, ζῶ, ἴω, φῶ</i> deducuntur, vna cum <i>ιωκή, ἀκωκή</i> .
		οη	Si præcedat aspirata consonans, vna cum altera, vt <i>χρόη, φθόη, χλόη</i> , & alia maximè 30 dissyllaba.
		θη	Quæ habent monophthongū in penultima, vt <i>ἀφροδίτη</i> : exceptis paucis, vt <i>δρέτη</i> .
υη	Dissyllaba in <i>υη</i> , vt <i>λυη, Φύη</i> .		

De vltima acuta.

Vltimā ferē sem- per acu- unt ter- minata in	}	δη	Dissyllaba, quorum penultima est diphthongus, vt <i>σπιδή, αἰδή</i> . (gus, vt <i>αὐλή</i> . 35
		λη	Dissyllaba, vbi est in penultima diphthō-
		μη	Quæ ante <i>μ</i> habent aliquam consonan- tem, vt <i>γραμμή, ἀκμή, ὄσπη</i> . (vñ, <i>κακωνή</i> . 40
		ονη	Quæ rem nõ substantē significant, vt <i>ἴδω- πιω, γρή</i> à <i>χρῶ</i> .
		οη	Quæ deriuantur à verbis in <i>ιω</i> , vt <i>πρωή</i> à <i>πρω</i> , <i>γρή</i> à <i>χρῶ</i> .
φη	Præcedente <i>υ</i> , vt <i>κρουφή, γλυφή</i> .		

De ultima Circumflexa.

Ultimā circumflexunt }
 } Nomina pellium, aut quæ propriè sunt
 } Ionica & patiuntur contractionem, vt
 } περιδαλή, περιδαλή: sic nomina arborum
 } Ionica, ἀμυγδαλία, ἀμυγδαλή, & alia quæ-
 } dam, quæ morem Ionicum imitantur, vt
 } γαλία, γαλή, νία, νή.

DE ACCENTV OBLIQVORVM.

De singulari.

10 S I in nominandi casu sit acutus in antepenultima, in
 Genituo & Datiuo erit in penultima, propter ultimam lō-
 gam, vt ἐνέργεια, ἐνέργειας, ἐνέργεια. Si verò sit acutus in pe-
 15 nultima, remanebit Accentus in eadem sede, vt ἀφοροσύνη,
 ἀφοροσύνης, ἀφοροσύνη; σοφία, σοφίας, σοφία: excipitur ἡ μία τῆς
 15 μῆς, τῆ μιᾶ. Si autem sit circumflexus in penultima, verte-
 tur in acutum, vt μῦσοι, τῆς μύσος, τῆ μύση, σφαῖρα, σφαιράς,
 σφαῖρα. Denique si sit acutus in ultima, vertetur in circum-
 flexum, vt πῆν, πῆνός, πῆν, si verò sit circumflexus, seruabitur
 in reliquis casibus, vt ἀθλῶν, ἀθλῶνός, ἀθλῶν. Accusatiuus &
 20 vocatiuus Accentū nominatiui sequuntur, vt τῶν τεράπειων,
 τῶν τεράπειων, τῶν ἐνέργειων: Vocatiuus ὡς τεράπειον, ὡς πῆν, ὡς ἐνέργειαν.

Exceptio.

De duali.

25 S I Accentus fuerit in antepenultima in nominatiuo sin-
 gulari, erit in nominatiuo vocatiuo & accusatiuo duali in
 25 penultima, quia cūm α in duali sit semper longum, in pe-
 nultimam Accentum trahit, vt ἡ τεράπεια, in duali τὰ καὶ ὡς
 τεράπεια, τὰ καὶ ὡς ἐνέργεια: Hinc si fuerit in nominandi casu
 30 singulari circumflexus in penultima, in duali vertetur in
 acutum, vt ἡ μύσοι: dualis nominatiuus accusatiuus & voca-
 30 tiuus τὰ καὶ ὡς μύσοι. Si verò in nominatiuo singulari fuerit
 acutus aut in penultima, aut in ultima, eundem retinebit in
 35 duali, vt ἡ σφαιροσύνη, ἡ καλή: in duali τὰ καὶ ὡς σφαιροσύνη, καλή.
 Genitiuus & datiuus dualis genitiui & datiui singularis Ac-
 centum amplectuntur, vt τῶν τεράπειων, τῶν μύσος, τῶν πῆνός. In ge-
 35 nitio duali τῶν τεράπειων, μύσων πῆνός.

De plurali.

40 N O M I N A T I V S & vocatiuus pluralis tonum nomi-
 natiuu & vocatiui singularis retinent, vt ἡ τεράπεια, ἡ μύσοι, ἡ
 πῆν: nominatiuus & vocatiuus pluralis καὶ καὶ ὡς τεράπειαι,
 40 μύσοι, πῆνός. Si tamen penultima nominatiui singularis esset
 acuta, & natura sua longa, in plurali penultima circumflexe-
 40 retur, quia diphthongus αη censetur tanquam breuis, vt ἡ

Exceptio.

φήμη ἢ ὀλκαίμα nominatiuus & vocatiuus pluralis αἱ καὶ ὡ φή-
μη ὀλκαίαι. Fœminina autem ab adiectiuis tertiæ declina-
tionis deducta Accentum suorum masculinorū sequuntur,
& talis est Accētus in nominatiuo plurali fœminino, qualis
est in plurali masculino, vt ὀλκαῖος, ὀλκαία, ὀλκαῖον in plurali ὀλ-
καῖοι & in fœminino ὀλκαῖαι in antepenultima non ὀλκαίαι vlti-
tima acuta, licet deriuetur ab ὀλκαία.

Genitiuus plu-
ralis.

Exceptio.

GENITIIVS pluralis omnium substantiuorum in
ultima circumflectitur, vt ἡ τράπεζα τῶν τραπέζων, ἡ μῦσος τῶν
μύσων, excipitur vnicum substantiuum, quod penultimam 10
acuit, ἡ ἀφύη τῶν ἀφύων. Genitiuus autem fœmininorum ad-
iectiuorum, à nominibus tertiæ declinationis descendend-
ium eodem Accentu notatur, quo genitiuus pluralis mas-
culinus, vt ὀλκαῖοι τῶν ὀλκαίων, sic αἱ ὀλκαῖαι τῶν ὀλκαίων; reperitur ta-
men apud Pindarum ποικίῶν pro ποικίαν, sed hoc sit Doricè. 15

Exceptio.

Excipitur verò τῶν ποικίῶν à πόρην quod à πόρην deriuatur,
nisi malis dicere non esse adiectiuum. Reliqua verò fœmi-
nina ab adiectiuis, iisque imparibus, nominibus vel partici-
piis facta, vltimam Genitiui pluralis inflectunt, vt ὁ βαρεὺς ἡ
βαρεῖα, τῶν βαρειῶν, ὁ μέλας, ἡ μελαινα τῶν μελανῶν, ὁ τύπῳν ἡ τύ-
πῳσι τῶν τυπῳῶν.

Datiuus plu-
ralis.

Accusatiuus
pluralis.

DATIIVS pluralis datiuui singularis Accentum retinet,
vt ἡ μῦσος τῇ μύσῃ, in plurali ταῖς μύσαις: τῇ μῆνι, ταῖς μηνῶσι.

ACCVSATIVVS pluralis communiter vltimam sem-
per habet longam, & ideo necessàrio tonus est, vel in pe-
nultima, vel in vltima acutus, vt ταῖς μύσαις, ταῖς τραπέζαις, ταῖς
μηνῶσι. Dores tamen, tam in nominibus primæ, quàm secun-
dæ simplicium vltimam syllabam *as* corripunt, & ideo in
secunda declinatione si penultima sit natura longa, eam
circumflectunt, vt ἡ κελύκη ἢ φήμη, ταῖς κελύκας ταῖς φήμας in ac-
cusatiuo plurali Doricè. 25 30

DE TERTIA DECLINATIONE SIMPLICIIVM NOMINVM.

De Recto.

Canon. 1. NOMINA appellatiua dissyllaba ferè omnia penulti-
mam acunt, vt λόγος: Adiectiua verò vt plurimum dissyl-
laba vltimam acunt, vt χρῆσις. Omnia autem interroga-
tiua dissyllaba penultimam vel acunt, vel circumflectunt,
vt ποῖος, πόσος, si verò ab interrogationis vi & significatione
recedant, vltimam acunt, vt ποῖος, ποσός. 40

De Nominibus deriuatis & compositis.

Canon. 2. DERIVATA à prateritis passiuus circumflexis vltimam
acunt, vt ἀγαπητῆτος, ab ἀγαπητέμενος, ἀγαπητὸς ab ἀγαπητός.
Com

Composita verò & deriuata à verbis Passiuis quintę coniu-
gationis antepenultimam acuunt, vt ἀφαισίⓄ, ἀσασείⓄ.
Composita autem à verbis χέω, βάλλω, πλίσσω, cum Praepositione
quidem acuunt antepenultimam, vt ἀπόχοⓄ, ἀμφι-
5 βολⓄ, ἀπόπολⓄ: cum alia verò parte orationis acuunt pe-
nultimam, vt οἰνοχόⓄ, σκηβόλⓄ, ὄνειροπόλⓄ. Composita
ab ἔγω, si habent in penultima diphthogum, & eam circum-
flectunt, vt ὀφειῶχⓄ: si verò in penultima habeant tantum
simplex o micron, antepenultimam acuunt, vt αἰγίωχⓄ.
10 Composita autem ab ἔργασμαι, vltimam acuunt, vt δημοκέρως:
legitur tamen πανύργⓄ, μετανύργⓄ, κηκῦργⓄ.

De Antepenultima acuta.

15	ατⓄ	Quæ, à nominibus descendunt, vt à πρί- τⓄ sit πρίπιλⓄ. Vt λυδίⓄ, ἀίελⓄ, ἄγιⓄ.	
	ιⓄ		
	λⓄ	Quæ, in penultima habent λ, dum modò sint propria, aut appellatiua, vt κάμηλⓄ: quorum rationem communia imitan- tur, vt ὁ κρη ἢ βίβηλⓄ.	
	αμⓄ	Si sint tribracha, vt κάλαμⓄ: aut habeant primam positione longam, vt ὄρχαμⓄ, τύρραμⓄ: aut si sint nomina propria, quæ antepenultimam natura producant, vt πίραμⓄ: à priori tamen parte regulæ quædam excipiuntur, vt ποταμός, ἴσμος. <i>Exceptio.</i>	
25	ημⓄ	Vt πύραμⓄ, ἀνίμⓄ.	
30	ιμⓄ	Adiectiua maximè, vt ἀφίλιμⓄ.	
35	υⓄ	Cùm, υ, finale non concurrat cum aliqua consonante præcedente, vt ἀσπυῖνιⓄ, ἔβλινⓄ: aliqua tamen excipiuntur, vt εἰῖνⓄ, ἰχῖνⓄ, γαλασσῖνⓄ. ΦιλῖνⓄ, πυλ- λακῖνⓄ, ἀγαθῖνⓄ, πικρῖνⓄ, πυκνός, κερ- κῖνⓄ, ἀληθῖνός.	<i>Exceptio.</i>
	περⓄ	Adiectiua in ἰπερⓄ, quæ assument τ, quo in primitiuo carebāt, vt ab ἀγρός sit ἀγρό- περⓄ, sic ἡμέπερⓄ: si verò in primitiuo sit, τ, acuitur vltima, vt κροπερός à κροτός, Comparatiua autem antepenultimam acuunt, vt σφώπερⓄ.	
40	σσⓄ	Præcedente duplici σσ, vt ἡράκισσⓄ, ex- cipe Ἰλισσός nomen proprium.	<i>Exceptio.</i>
	τⓄ	Vt ἀμεγαλέτⓄ, nisi fuerint simplicia, vel ante τ habent π, vt ἰαπετός: vel fuerint à verbis inflexis deriuata, vt ἰπαμνιτός.	<i>Exceptio.</i>

Acuunt
ferè sem
per ante
penulti-
mam ter-
minata
in

- τ⊙ Superlatiua, vt κούριος.
αι⊙ Quæ in tertia à fine syllaba ἰῶτα habent,
& à femininis secunde declinationis des-
cendunt, vt à πικρὴ fit τίμμη⊙, sic βίαι⊙,
acuūt quoque antepenultimam deducta s
à verbis, vt μάται⊙, λύαι⊙.
ει⊙ Possessiua, vt ἐπιφώπει⊙.

De penultima acuta.

Acuunt
vt pluri-
mum pe-
nultimā
termina-
ta in

- ε⊙ Quæ fiunt à tertia persona præteriti pas-
sivi, vt à λίσκωται, fit λεκπέ⊙. 10
ι⊙ Tribracha in propriis, vt Κλονί⊙: excipe
Ἄλι⊙, Κεῖνι⊙, Ἄνι⊙, Ξένι⊙, si tamè non
sint propria acuuntur in antepenultima.
κ⊙ Si sint vnus tantum generis, & dibracha
sint, vt κρείκ⊙: κρεῖκος, enim est adiecti-
uum, & trium generum. 15
λι⊙ Vt Ἰερσαλέ⊙: excipe ea, quæ sūt à nomi-
nibus in ει⊙: vt Δαυδάλι⊙ à Δαυδάλει⊙.
ολ⊙ Dissyllaba, quæ habent ο ante λ, vt ἑλ⊙:
excipe ἑλός. 20
ιλ⊙ Vt ποικίλ⊙, αἰμύλ⊙: excipe ea quorum
penultima est longa natura, vt πιλ⊙:
υλ⊙ multa tamen in υλ⊙, quæ priorem pro-
ducunt, antepenultimam acuunt, vt
⊙ δάκτυλ⊙, αἰσυλ⊙. 25
Omnia fere dissyllaba appellatiua, vt
λόγ⊙, maximè si ab ο initium sumant,
vt ὄκν⊙: aut si penultima habeant ορ, vt
χέρρ⊙: excipe φορμὸς, ὄρτος.
ο⊙ Dissyllaba, & pleraque polysyllaba, vt 30
πλό⊙, νό⊙, ὄγδ⊙: paucis exceptis, vt
ἑός, cùm compositis πύρρ⊙.

De vltima acuta.

Acuunt
sepius vl-
timā ter-
minata
in

- ζ⊙ Ab aduerbiis facta, vt ἀσπίζης.
ζ⊙ Quæ habent innatum ρ δίω, vt ἀγαθός, 35
βοηθός.
αλ⊙ Vt ὀμάλός: quibusdam tamen exceptis, vt
παύγαλ⊙, ἀπιαλ⊙.
ακ⊙ Adiectiua polysyllaba præcedente α, vt
μυλακός, sic possessiua, & quæ illa imi- 40
tantur, vt ἀπικός, ὀφθαλμικός, ἀθανατικός.
ηλ⊙ Adiectiua, vt σιγηλός, μεμηλός.
αλ⊙ Masculina, vt ἀμφοτελός, πικτελός.

Quæ

5	μ⊙	Quæ ante μ, θ, fortiuntur, vt πορθμός: excipe κρηθμός, vel κρηθμην, de quo Lycophronis, & Homeri interpretes certant: alij enim volunt esse oxytonum, alij paroxytonum: putarim tamen melius circumflexi acuiunt quoq; vltimā, quæ ante μος habet, vel α, vel λ, vel σ, vt φαλακμός, αϊγαλός, όφθαλμός, συλλογισμός: quæ pleraquæ alia in μος sequuntur, vt άγυρμός, άαντηγμός: quibusdam tamē exceptis, vt όλμη⊙, Propria, vt Ίβλιασός, Κλαυδιασός.
10	α⊙ ι⊙	Adiectiua trium generum non composita, quæ consonantem aliam ante, habent, vt πυκνός, πυκνή, πυκνόν, quorum normā alia pleraque imitantur, vt άκμηνός; substantiua verò multa variè notantur, vt ύμν⊙, άν⊙.
15	Acuiunt sepius vltimā terminata in	ω⊙
10	ς⊙	Disyllaba præcedēte duplici σ, vt κισσός, excipe Νέσ⊙ proprium nomen.
20	ι⊙	Quæ à verbis in δω manant, vt ά σωβλιω, σωριος.
25	ι⊙ π⊙ ρ⊙	Nomina auium, quæ tres excedunt syllabas, vt έρωδιος. Vt άλοουπος. Disyllaba fere omnia, vt ώβος, άρτος, δακος: & polysyllaba habentia penultimam, vel natura, vel positione longam, vt όλιονος, ισχυός: quibusdam tamen exceptis, vt ανειρ⊙, όλιζαρ⊙.
30	ςός ψ⊙ αι⊙	Quæ numerum significant, vt εικτός. Polysyllaba, vt γλαψός, κελψός. Disyllaba trium generū, vt βαιός, σκαιός.

De penultima circumflexa.

35	Fere semper circumflexunt penultimā terminata in	κός	Quæ penultimam natura produciunt, & disyllaba sunt, nec formant à se feminina, vt σήκος: excipe σηκός.
40		ηλ⊙	Disyllaba propria, vt Τήλ⊙, Μήλ⊙: πῶ- nulla tamē acuiuntur in vltima, vt Χηλός.
		ηλ⊙	Vt δηλ⊙.
		ιν⊙	Gentilia, aut propria, vt κοπιλιν⊙.
		ε⊙	Substantiua præcedente αι, vt Δάρος, nomen proprium, aut præcedente ς in disyllabis, vt κέρε⊙: σωρός autem ponitur pro σωριος.

Ferè sem per circum- flexit̃ pen- ultimã termina- ta in <i>Exceptio.</i>	ιτ	Dissyllaba vnus generis præcedente , quod sit natura longum, vt $\alpha\tau\tau$, κελτος. Quæ deriuantur à fœmininis in α vel η, vt ab ἀγορῆ, ἀγορῆς; ab ἀγέλη, ἀγέλησ; vel quæ habent ante α, χ, vt δῆροσ; 5 aut quæ in priori syllaba habent immu- tabilem, vt χερσῶσ, ὄφθαλμῶσ, exceptis paucis, vt ἀγχιος, ἀγχιουσ. Polyssyllaba, vt ἀλλοιοσ.
	αγ	
	οι	

De Neutris in ον.

Canon. 1. NEUTRA ab adiectiuis deducta suorũ masculinorum tonum retinent, vt $\chi\epsilon\eta\sigma\delta\sigma$, $\chi\epsilon\eta\sigma\eta$, $\chi\epsilon\eta\sigma\eta\delta\sigma$; ἀγχιοσ, ἀγχιουσ; sequentes autem obseruationes quid in substantiuis statuendum sit indicabunt, si prius aduerteris sæpius substantiua polyssyllaba antepenultimam acuere, vt ἀγκύλιον, ἀστυον, ἀγκιστρον, ἱερήζανον.

De antepenultima acuta.

Acuunt sæpi ^o an- tepenul- timã ter- minata in	αων	Quæ à verbis fiunt, vt ὄχλον, φεύζανον. Diminutiua, vt ψυχιδιον, γραφειδιον, ἀσά- κιοσ; & quæ sunt trium syllabarum bre- uium, vt φλέβιοσ, ἥραιοσ; & quæ fiunt à verbis, vt παύριοσ à παύρω.
	ιοσ	

De penultima acuta.

Acuunt sæpi ^o pe- nultimã termina- ta in	οσ	Dissyllaba, quorum penultima non est natura longa, vt κίντροσ. Diminutiua deducta à nominibus inci- pientibus à longa, vt à τρωσ, sit τρωϊον, à τέησ, τέηιοσ; sic polyssyllaba dactylica, vt κυμβιοσ, ψωμιοσ, si tamen sit ante , , altera immutabilis sæpissimè antepenultima acuto notatur, vt ἰχτιον.
	ιοσ	

De penultima circumflexa.

Circum- flexunt sæpi ^o pe- nultimã termina- ta in	οσ	Dissyllaba, quorum penultima est na- tura longa, vt λῆτροσ, Φύλον.
	ειοσ	

Quæ à nominibus in οσ, vel verbis in
οω manant, vt βαρβειοσ à βαρβόω, γραμ-
ματιοσ à γραμματίζωσ, βασιλειοσ autem ad-
iectiuum est. Eandem ferè rationem se-
quuntur omnia substantiua in ειοσ, exce-
ptis quibusdam propriis, vt λάζησ, ὑπο-
δρομειοσ, χλένειοσ, λαυρειοσ.

De Accentu obliquorum.

SI in nominandi casu fuerit Accentus, aut circumflexus *Genitiuus* & in penultima, aut acutus in antepenultima; in Genitiuo & *Datiuus*.

datiuo tam singulari quàm duali & plurali, nec non in nominatiuo & accusatiuo duali, sicut & in accusatiuo plurali erit acutus in penultima, vt ὁ ἀγγελῶ, τῷ ἀγγέλω, τῶ ἀγγέλω: dual. nominatiuus & accusatiuus πῶ ἀγγέλω, genit. & datiuus τῶν ἀγγέλων, Genitiuus pluralis τῶ ἀγγέλων, Dat. τοῖς ἀγγέλοις, Accusat. τοὺς ἀγγέλους, sic ἀγγελοῦ, ἀγγελοῦ, ἀγγελοῦ, Dual. ἀγγελοῦ, ἀγγελοῖν. Pluralis ἀγγελοῦ, ἀγγελοῖς, ἀγγελοῦς: si tamen sit neutrum, circumflexus in accusatiuo plurali, non mutabitur in acutum, vt τῶ ζευκμοῦτια.

ACCUSATIIVS autem singularis cum vocatiuo tam *Accusatiuus*.

singulari quàm plurali, vna cum nominatiuo plurali accensum recti non mutat, ὁ ἀγγελῶ, ὦ ἀγγέλε, τῷ ἀγγέλον. Pluralis οἱ ἢ ὦ ἀγγέλοι, sic ὁ ἀγγελοῦ, τῷ ἀγγελοῖν ὦ ἀγγελοῖς, pluralis οἱ ἢ ὦ ἀγγελοῖ: Si verò in nominandi casu sit acutus in

ultima, in Genitiuo & Datiuo tam singulari quàm duali & plurali vertetur in circumflexum, vt ὁ Θεός, τῷ Θεῷ, τῶ Θεῷ, Dual. τοῖν Θεοῖν, Plural. τῶν Θεῶν, τοῖς Θεοῖς. Accusatiuus autem singularis, dualis & pluralis vna cum nominatiuo & vocatiuo vtriusque numeri tonum recti singularis retinet, vt ὁ Θεός, τῷ Θεῷ, ὦ Θεῷ, dualis πῶ Θεῷ: Pluralis οἱ ἢ ὦ Θεοί. Porro notandum est ex hortis Adonidis, maximè ex Cherobosco,

Doricenses veteres in proparoxytonis Accentum perpetuò retraxisse in penultimam, maximè in nominatiuo plurali, vt φιλοσόφοι penultima acuta, quod etiam seruauerunt in participiis passiuus, vt κολαζόμενοι, τυπόμενοι. *Notio.*

De Accentu Quarta declinationis.

QUARTAE declinationis nomina seruant profus eundem tonum quem communia tertie declinationis, à quibus formantur, obtinebant, vt à λαός fit λαός, à Μενέλαος, Μενέλαως. excipe ὄφραός nomen piscis ab ὄφρας, paroxytono, non oxytono, vt corruptè in quibusdam Lexicis legitur. Et Λαγός Ptolomei pater à Λάγας paroxytono, teste Herodiano, qui hæc duo ὄφραός & Λαγός excipit. Alia verò reperiuntur, quæ à communibus non deriuantur, sed aliunde proficiscuntur, quæ si sint dissyllaba penultima breui, acuuntur in penultima, vt γάλας ἄλωις & si verò polysyllaba in antepenultima;

40 Sin autem monosyllaba, qualia sunt quædam fœminina vrbium propria, circumflectuntur, vt τῶας, κῶς, θλωῶς, εῶς.

De

Exceptio.

De obliquis.

OBLIQUI Accentum recti in hac declinatione sequuntur, neque enim in Genitiuo & Datiuo acutus retrahitur in penultimam, vt ὁ Μενέλειος, & Μενέλιω, τῷ Μενέλειω. Dualis τῶν Μενέλειων, Plural. ἤ Μενέλειων: nec acutus qui erat in vltima in circumflexum vertitur, vt ὁ νεῖος & νεῶ, λῆος & λῆῶ, sed vbique seruat acutus. ω enim finale apud Atticos nunquam circumflectitur, nisi in Apocope Attica, vt cūm dicimus in quinta declinatione ποσὶδῶ pro ποσὶδῶνα.

DE QUINTA DECLINATIONE
ET RELIQUIS CONTRACTIS.

De Adiectiuis.

Canon. 2.
Adiectiua in
ων.

ADIECTIVA in ων in masculino acuit penultimam, vt μερίζων, δρεΐων, βελλίων: in neutro autem quia vltima est breuis, aut Accētus retrahitur in antepenultimam in polysyllabis, vt βελλίων: excipe διδάσκαλον ab διδάσκων quod ineptè à multis in antepenultima acuitur; aut in dissyllabis si penultima sit longa, vertitur in circumflexum, vt τὸ μεΐζον. Reliqua autem adiectiua se inuicem sequuntur, vt μέλιος, μέλιω, μέλιω, πῆος, πῆων, δίχαιος τὸ δίχαιον, ὄξυς, ὄξεια, ὄξειον, in quibusdam autem retrahitur, vt ἀσθενήτης τὸ ἀσθενήτης, sic ὁ χαρῆιος τὸ χαρῆιον, quod inscite Grammatici aliqui in penultima acunt.

CAETERVM in rectis huius declinationis tanta est varietas, vt de omnibus regulæ certè tradi non possint. Quæ enim maior dissimilitudo potest elucere quàm in nominibus in ων quorum alia acunt penultimam, vt πρῆϊων, alia vltimam, vt ἀμπελῶν, alia circumflectunt, vt Ξενοφῶν? Quæ maior etiam varietas potest deprehendi, quàm in nominibus in ης, & υς, quorum alia antepenultimam acunt, vt ἡμιονες, alia sunt paroxytona, vt λίβης, alia sunt properispomena, vt ἦνλος, alia oxytona, vt ἀσθενῆς, ὄξυς; sequentes tamen animaduersiones facilitatem aliquam suppeditabunt.

De Antepenultima acuta.

Antepenultima sæpius acuitur minata in	$\left\{ \begin{array}{l} a \\ ae \\ i \\ is \\ us \end{array} \right.$	$\left. \begin{array}{l} \text{Polysyllaba, vt πείνηκος, ἀθήρακος.} \\ \text{Polysyllaba, vt δέλικος.} \\ \text{Vt σιῶπι.} \\ \text{Polysyllaba, vt αἰγιστός: \& maximè com-} \\ \text{posita, vt ἀσθμαλῆς, ἀδακρυς, reliqua verò} \\ \text{omnia declinata per δ, vel τ, acunt an-} \\ \text{tepenultimam, vt Ἀδωνίς, ἑπιπλῆς.} \end{array} \right.$

De

DE PENULTIMA ACVTA.

	a	Disyllaba, si penultima non sit natura longa, vt <i>ζαίμερο</i> .
	αξ	Disyllaba maximè, vt <i>ἀναξ</i> .
5	ων	Composita, vt <i>ἐρμόπιον</i> .
	ωρ	Disyllaba, vt <i>μωκωρ</i> .
	ως	Quæ in obliquis per <i>ντ</i> , vel per <i>ν</i> inflectuntur, vt <i>αἴας, αἴαντος</i> ; <i>πικίας, πικιάντος, μέλας, μέλιον</i> , excipe <i>ἀνδρίας</i> factum ab <i>ἀνδρός</i> genitiuo.
10	i & υ	Disyllaba dum modò non sit penultima longa natura, vt <i>μέλι, ἄστυ, δόρυ, ζώνυ</i> .
	λυ	Adiectiua, vt <i>πέρλυ</i> , & quædam composita, vt <i>ἐραυχλυ</i> .
15	ηξ	Vt <i>μύρηηξ, πῆληξ</i> .
	ης	Nomina propria, vt <i>Δημοθίνης</i> : exceptis cōtractis, vt <i>Δαφνῆς, Ἡρακλῆς</i> , acuit quoq; penultimam disyllaba iambica, vt <i>λάρης</i> .
	ης	Vt <i>τηύρης</i> , exceptis paucis, vt <i>ἀρχηῆς</i> .
10	της	Vt <i>κηκῆτης</i> : exceptis paucis, vt <i>ταχυτῆς, βραδυτῆς, ἀδροτῆς, δηϊοτῆς, ἰοτῆς</i> .
	λων	Polysyllaba, vt <i>ἀσπάλων</i> : paucis exceptis, vt <i>βαθυλῶν, μιμηθῶν, ἀμπιλῶν</i> .
	ιν	Composita, vt <i>τηνλάριν</i> .
	ις	Disyllaba, vt <i>ὄφιοις, πόλις</i> : & omnia simplicia, quæ vltimam corripunt, vt <i>λίξις</i> : excipe ea fœminina, quæ productunt iota in obliquis: illa enim acuunt vltimam, vt <i>σφραγῆς, σφραγῆδος, κανοῖς, κανοῖδος</i> .
30	ιξ	Vt <i>ἰλιξ</i> .
	⊙	Neutra. ferè omnia in <i>ος</i> disyllaba, maximè ea quæ ab oxytonis in <i>υς</i> deducuntur, vt à <i>τέρυς, τέρυος</i> .
	υξ	Vt <i>ἀντυξ</i> .
35	υρ	Disyllaba, vt <i>μάρτυρ</i> .
	ψ	Vt <i>κίνυψ</i> , si tamen penultima sit natura longa circumflectitur, vt <i>λαῖλαψ</i> .
	ωδης	Vt <i>πιδάδης</i> .
40	ων	Non contracta, propria, gentilia & appellatiua, vt <i>θῆων, τούτων, οὐδάμειον</i> , & composita, vt <i>καλποχίτων</i> : nisi significant locū, Masculina, vt <i>ἦρωσ</i> . (vt <i>αἰσθητῶν</i> .)
	ως	<i>βυάωρ, νίσωρ</i> : paucis exceptis, vt <i>ἰζάρ</i> .
	ωρ	Vt <i>χθεις</i> : excipe participia, vt <i>τυθείς</i> , & Bœotica à nominibus in <i>ης</i> , vt <i>ὀζυθεῖς</i> .
	εις	

De ultima acuta.

	αι	Dum modo non sint composita & adiectiua, vt ποιῶν, πῶν.	
	ας	Quæ in obliquis assumunt δ, vt δρῆας, λαμπῆας, ἀγρῆας.	5
	αις	Vt δῆας, εῖας: excipe πῶς.	
	ειε	Monosyllaba non contracta, vt χεῖε.	
	ων	Quæ in genitiuo mutant, ω in ο, vt σαρῶν.	
	ων	Si habent ε, aut η ante δ, vt χελιδῶν, ἀπιδῶν.	
	ους	Vt ἰσχυροῦς: Æoles tamen talia in antepenultima acuunt, Diores verò paroxytonας efferrunt.	10
	ω	Simplicia, vt ποιῶν, λιμῶν.	
	ηε	Monosyllaba non contracta, vt σῆε: & alia, quæ in penultima habent α purum, vt ἰσῆε.	
	ηε	Vt ἰσῆε.	
	ηε	Vt ποιῆε: excipe μήτηε, θυγάτηε, & δημήτηε.	
	ης	Adiectiua, vt ἀληθῆς.	10
	ιν	Simplicia, vt δελφῖν, ἀκλῖν.	
	ις	Fœminina, quæ in obliquis producuntur, vt κρητῆς, κρητῆδος: & vt plurimum, quæ à vocali initium ducunt, vt ἰλιπῆς: vel quæ fiunt à verbis Barytonis, vt βασιλῆς à βασιλεύω: sic in ις declinata per ῆς, quæ ante iota habent immutabilem, vt πατριλῆς: sic omnia ferè Patronimica in ις, excipe νῆις.	
	εις	Præcedente α, vt μελεῖς: excipe λαμπυῖς, ὑπεῖς, τόμεις.	30
	ε	Monosyllaba non contracta, vt πρῶε βᾶε: aliqua tamen circumflectuntur, vt ἡᾶε, πῶε βᾶε.	
	υς	Adiectiua, vt ὄξυς & substantiua per δ, sic declinata, vt χλαμῶς: & quæ longam habent vltimam, vt παλῆς, quibus exceptis reliqua penultimam ferè acuunt, vt βότρυς.	
	ω	Vt ληῶν.	40
	ων	Monosyllaba, vt χῆων: & non monosyllaba, quæ contentiua à Grammaticis appellantur, vt χροῖων, ἀπατεῶν.	
	ως	Fœminina, vt ἰσθῆς.	

Acuunt
sæpi⁹ vltimater-
minata
in

Exceptio.

De penultima circumflexa.

Circum- flectunt sepius pe- nultimā termina- ta in	}	a	Disyllaba, si penultima sit longa natura, vt <i>σάμῃ, ἰμῃ.</i>
		αξ	Fœminina, penultima existente natura longa, vt <i>πίδαξ.</i>
		αε	Disyllaba penultima natura producta, vt <i>ἦπαε.</i>
		ις	Aliqua etiam polysyllaba penultima exi- stente natura longa, vt <i>ἐλικῶπις.</i>
		υ	Disyllaba non adiectiua penultima exi- stente longa, vt <i>πῶυ.</i>

Quæ in vltima circumflectuntur, non ita multa sunt, vt ex his possint certæ obseruationes elici, vt *πῶξ, πλάκωξ, πῶε, πῶις, νῶς, γῶις, πῶις, δαφνῆς*, ex contractione, & nonnulla alia.

D E O B L I Q V I S .

De Singulari.

Si fuerit circumflexus in penultima in Genitiuo & Datiuo singulari, erit in antepenultima acutus, vt *δῶμι, δῶμι*.
 10 τῷ, δῶμι: si verò sit circumflexus in vltima, in monosyllabis, erit acutus in vltima, in Genitiuo & Datiuo, vt *πῶε, πῶις, πῶι*: si verò sint polysyllaba, & inflexio id postulet, circumflexus retinebitur, vt *πῆις, πῆι*.
 15 & Datiuo erit acutus in antepenultima, vt *πῶις, πῶι*.
 excipe *μήτηρ, μητήρ*: *θυγάτηρ, θυγάτηρ*, & *γυναίκα*. Si verò sit acutus in vltima, & illa sit natura longa, quæ retineatur in obliquis: acutus vertetur in circumflexum, vt *κημίς, κη-
 20 μίδος, ἀγῶν, ἀγῶν*; *ἰδῶς, ἰδῶτος*: secus vbi non est longa, retinetur in penultima acutus, vt *ἀκῆς, ἀκῆ*.
 30 Disyllabi autem Genitiui & Datiui vltimam semper acuunt, vt ὁ *κλείς, κτεῖς, κτενί, κλείς, κλειδός, κλειδί; δαίς, δαιρῆς, δαίη; πῶς, πο-
 35 δός, ποδί*. Hinc excipe participia, quæ penultimam acuunt, vt *πῶς, σῶν*; *βας, βαύτ*, & Genitiuos, ex crasi factos, vt *λαῶ, κῆρ, ἦρ*.

Accusatiuus.

ACCUSATIVI verò disyllabi contra Genitiui normam penultimam, aut acuunt, aut circumflectunt, vt *δαίς, δαιρῆς, δαίη, πῶ δαίτη; πῶς, ποδός, ποδί, πῶδα*. Accusatiuus verò monosyllabus circumflectitur, vt *νῶς, νῶν, σῶς, σῶν, μῶς, μῶν*.
 40 Quod si fuerit plurium syllabarum, dum modò non sit neutrius generis, Accentum Genitiui sequitur, vt *ἰαίς, ἰαί-
 45 τες, ἰαίω; λαμπίς, λαμπίδος, λαμπίδα*. Cæterum Accusatiuus nominum in *ας* Quartæ contractorum nunquam in vltima

Notio.

ultima circumflectitur: sed acuitur (vt sentit Henricus Stephanus) αἰθῶ: licet alij vulgares Grammatici circumflectant.

Vocatiuus.

VOCATIVVS & nominatiuus eodem tono afficiuntur, vt ἡ παλλὰς, ᾧ παλλὰς: excipe vocatiuos, qui in ου & ε exeunt, quorum vltima est semper circumflexa, vt βασιλεύς: 5 vocatiui verò in ες à propriis in ης acuit antepenultimam, vt ὁ Δημοσθένης, ᾧ Δημοσθένης, sic à contractis ὁ Ηρακλῆς, ᾧ Ηρακλῆς, & Ἡρόκλειος crasi facta. Composita quoque in αν quorum vocatiuus in ον definit sunt proparoxytona, vt ᾧ Ἀγαμέμνων, ᾧ κηρόδαιμον: excipe λακεδαίμων, παλαίμων, ἰκίππων, μα- 10 χῶν, δειπῶν, δειπῶν, δειπῶν, ne coincidat cum δειπῶν adiectiuos excipienda quoque sunt, quæ à φεῶν, φεῶν componuntur, vt ᾧ δειφφῶν, ᾧ αἰεφφῶν: illa enim acuit penultimam. Comparatiua verò priori regulæ parte includuntur & antepenultimam acunt, vt ᾧ βελίων, ᾧ ἄρειον, à nominatiuo βελίων, 15 ἄρειον: Quædam verò quæ in εε exeunt, morem Æolicum sequuntur, & à nominatiuo hoc modo deflectunt.

Vocatiuus ᾧ	}	à rectis ὁ	}	
$\left. \begin{array}{l} \text{δύεε} \\ \text{θύρατε} \\ \text{πάτηε} \\ \text{αἰεε} \\ \text{δημητε} \\ \text{σῶτε} \\ \text{εἰνάτε} \end{array} \right\}$			}	$\left. \begin{array}{l} \text{δαιήε} \\ \text{θύρατῆε} \\ \text{πάτῆε} \\ \text{αἰῆε} \\ \text{δημητῆε} \\ \text{σῶτῆε} \\ \text{εἰνάτῆε} \end{array} \right\}$

De Duali.

NOMINATIVVS & vocatiuus dualis, si duas excedant syllabas, non mutant Accentum genitiui singularis, vt ἡ χλαμύς, τῆ χλαμύδος, dualis τῶ χλαμύδε: sic ὁ πῦν, τῶ πῦν, dualis τῶ πῦν. Cum verò nominatiuus dualis est duarum tantum syllabarum, contra naturam genitiui singularis penultimam acuit, vt πῦς, ποδῆς, ποδῆ: dualis τῶ ποδῆ: vel circumflectit, si penultima sit natura longa, vt à μῦδ dualis μῦδ. Genitiuus & datiuus dualis pluralem genitiuum sequuntur, his exceptis ποιδοῖν à ποιδῶν & μεκίωιν aliquorum opinione, sed potius est sic contrahendus quasi μεκῶν δῶν 35 ἢ μεκῶν μεκῶν.

De Plurali.

Nominatiuus.

PLURALIS nominatiuus est similis duali, vt λαμπάδε Plural. λαμπάδες, πῦν plural. πῦνεις, sic ποδῆ ποδῆς, χεῖρε χεῖρες. Dorientes tamen veteres dixerunt in plurali ὀρνίης, 40 & pro inflexo acutum posuere γυνάμεις, χεῖρες pro χεῖρες.

Genitiuus.

Genitiuus autem pluralis trium aut plurium syllabarum penultimam acuit, vt τῶν τῶν, λαμπάδων, σωματίων: excipe γυναικῶν: & excipe Atticos genitiuos, qui antepenultimā acuit, 45

vt:

vt λέξεων hinc fit, vt interdum apud poëtas τειρήων per contractionem Atticam & similia legantur, quæ verò contractionem Atticam non sequuntur, sed communem, sunt persipomena, vt τήων, ἀληθῶν. Genitiui autem plurales disyllabi vltimam circumflectunt, vt μελῶν, βόων, παίδων, φάτων, θῶων, λάων, κροάτων, δαδῶν, φάδων. Dores tamen dicunt ποιῶν, τρωῶν, παντῶν. Monosyllaborum nominum datiuu plurales sunt oxytoni, vt χεῖρ, χερσῶν, βεσῶν: excipe πᾶσι omnibus, ne cōcurrat cum πᾶσι nomine proprio Dei pastorum. In participiis tamen penultima est circumflexa, vt βῶσι, εῶσι. In reliquis omnibus datiuus pluralis est similis datiuo singulari, vt λαμπρόν, λαμπροῖσι; βότρυι, βότρυσι.

Datiuus pluralis.

Accusatiuus & vocatiuus.

ACCUSATIVVS & VOCATIVVS & vocatiuus tonum nominatiui pluralis sequuntur, vt αἰώντες, αἰώνας. Hic porro notandum est, Dores interdum vltimam accusatiui producere, & vel Accentum propter vltimam longam in penultimam retrahere, vt ἰαύοντας, vel circumflexum mutare in acutum, vt τιπίνας penultima acuta. Sciendum quoq; est ex Eufstathio accusatiuū pluralem Quartæ contractōrū malè à multis acui, cum tamen potius ex ipsius sententia sit circumflectendus, vt σαπφῶς: scribit siquidem Aristophanem eodem modo dixisse εἰκῶς; non tamen putandum est accusatiuum singularem ideo circumflecti.

De Verbis.

VERBORVM Accentus facillimè deprehenduntur, si obserues tempora verborum, τύπω, ποίω, & τίθημι, & videas in quibus sedibus tonus reponatur, indeq; regulas generales elicias.

De Verbis.

Canon. r.

VLTIMA existente longa si Accentus sit in penultima est acutus, vt τύπω, τετύφω, ἐδίδων, τυπέτω, ἐτυπέμεν, ἐτυπέτις; si verò vltima sit brevis & Accentus sit in penultima, quæ sit natura longa erit circumflexus in penultima, vt ποιῶμαι, τυπέμεν, τιθείω, τιθείω; Secus si Accentus cadat in vltimam natura longa, illa inflectetur, vt τυπέω, τυπέω, ποιῶ, διδῶ; participiis exceptis in σ desinentibus, vt τετυφῶς, διδῶς: illa enim acuuntur & breuia imitantur. Si verò vltima sit brevis, & ea Accentu notetur, acuitur, vt δῶς, δῶτω, ἦς, ἦτω. Omnes autè personæ, & tempora, quæ numero syllabarum excedunt præsens, si vltimam corripiant, & polysyllaba sint, antepenultimam acuunt, τύπω, τυπέμεν, ἐτυπέτων, ἐτυπέω, τίτω, τυπέμεν, τυπέτε, τυπέσι; excipe præteritum passiuum participij, quod penultimam acuit, γεγεμεῖν;

dissyllaba, quia ferè semper penultima est natura longa, eam circumflectunt, vt *ἀγρω*, *ἡερον*, *ἡερω*. Notandum est hoc loco finales accipites *α* & *ι*, in verbis semper corripitur, vt *ἔτυψα*, *τέτυπται*, *δίδωμι*: v autem produci, vt *ἔξδίζων*: *αι* verò diphthongum finalem corripitur, vt *τύπρωμι*, præterquam in 5 priori aoristo verbij Medij in imperandi modo, vt *τύψωμι*, *τυψάσω*; & in tertia Aoristi prioris vocis actiuae in Optandi modo, *τύψαιμι*, *τύψαις*, *τύψωι*. In participiis verò masculinis desinentibus in *αι* ratione Accentus *α* producitur, vt *ποιήσας* acuta penultima, At in neutro *α* corripitur, *ποιήσας* penul- 10 tima circumflexa.

Canon. 2.

TEMPORA extra Indicatiuum, temporum, à quibus formantur, quantum ratio patitur, Accentum sequuntur; vt à futuro secundo *τυπῶ*, sit Optatiuus *τυποίμι*, *τυποις*, & in passiuo *τυποιμην*, *τυποῖο*, *τυποιτο*. personæ quoque inflexæ primam, à qua deducuntur, imitantur, nisi cum Accentus ob additam syllabam aliam sedem occupat, vt *τύπλω*, in duali *τύπλωτον*, aut cum retrocedit, vt *τύπρωμι*, *τυπρωμεθα*, vel cum ob vltimam longam in posteriore descendit, vt *γέγραφε*, *γεγραφέτω*. Interdum tamen propter vltimam correptam 20 acutus in circumflexum transit, vt *πεποιήμεν*, *πεποιήο*, *πεποιήτο*, *τεθείμεν*, *τεθείο*, *τεθείτο*. sed facilitatis gratia ad singulos modos descendamus.

De Indicatiuo.

VERBORVM Barytonorum themata in *ω* terminata 25 penultimam acuunt, vt *τύπλω*, *οῖω*, in *αι* autem polysyllaba antepenultimam, quia vltima est breuis, vt *ζοιζώνω*, *διδώμι*; dissyllaba verò quia penultima est natura longa, circumflectunt penultimam, vt *παῖωμι*, *δύμι*: demptis duobus, quæ vltimam acuunt, *φωί* & *είμι*. Quæ autem ex contractione 30 oriuntur, vltimam inflectunt, vt *λαλῶ*, à *λαλίω* *αἰδῶ* ab *αἰδίω*: & cum themata vocis passiuæ ab actiuis formentur, & vnica syllaba *ωμι*, quæ breuis est, augeantur, tonum actiuae vocis conseruant, vt *τύπλω*, *τύπρωμι*; *λαλῶ*, *λαλῶμι*; *διδώμι*, *διδώμι*. Imperfectum, præteritum perfectum, vterq; aoristus actiuae 35 significationis, si sit plurium quàm duarum syllabarum, antepenultimam acuit, vt *ἔτυπλον*, *τέτυφα*, *ἔτυψα*, *ἔτυπον*, aliàs in dissyllabis, vbi penultima est natura longa, illa eadem circumflectitur, vt *ἄγω*, *ἤγον*. Imperfectum autem contractum, vna cum imperfecto & Aoristo secundo verborum in *αι* 40 propter vltimam longam penultimam acuit, vt *ἔπειον*, *ἔβον*, *ἔξουσιν*, *ἔτιδον*, *ἔβον*, *ἔδον*, *ἔξουσιν*. Plusquam perfectum & futuram primum actiuae significationis, ob vltimam longam, penultimam semper acuunt, vt *ἔπειφον*, *τύψω* præter futura 50 prima

prima à verbis Quintæ coniugationis orta, vt *νῆμῶ*, & præter Dorica, vt *τυψῶ*, & præter Attica, quæ à verbis in ζω vltra duas syllabas formantur, ablato σ, *ὀνιδίζω*, *ὀνιδίστω*, communiter & reiecto σ Atticè *ὀνιδιῶ*. Attici tamen hoc futurum non formant, vbi penultima est natura longa, non enim dicunt *δανείζω*, *δανείστω*, *δανείω*. Cæterum obseruandum est, Dores acutum è tertia in fine in secundam traducere in Aoristis, vt *ἔστῃσαν*, *ἔφάσαν*, *ἔλάβον*, *ἔφάγον*.

PASSIVA autem & media tempora, quorum vltima in *ω* terminatur, acuiuntur in penultima, vt *ἐτυπῆμαι*, *ἔστημαι*, *ἔτυφθῶ*, *ἔτυπῶ*, *ἔτηψῶ*, *ἔθῆμαι*. Si exeat in *μη* Accentus est in antepenultima acutus, vt *τυφθήσομαι*, *τυπήσομαι*, *τετύψομαι*, *τηθήσομαι*, *θήσομαι*: excipitur tamen futurum posterius verborum mediiorum, quod est perispomenon, vt *τυψῆμαι*, vna cum futuro priori verborum Quintæ coniugationis, quod pariter inflectit penultimam, vt *σπεύσῃμαι*.

De Compositione.

OXYTONA in compositione aut penultimam, aut antepenultimam acuiunt, vt *εἰμὶ πάρεμι*, *εἰσὶ πάρεσι*, *φημί σύμφημι*, *ῥῆ δόξα*. Imperfecta autem & perfecta trochaica dissyllaba, quorum prior est longa, posterior verò breuis, non transferunt tonum, vt *εἶπον καλέσθην*, *εἶκα ἀφείκα*. excipe *σπύοιδα* à præterito *εἶδα* & *σπύοιδα* ab *οἶδα*, & *κείμαι*, *σπείκμαι*, *κείω*, tamen non transfert, legitur enim *σπείκω* penultima inflexa. Si tamen more pœtico in similibus trochaicis perfectis & imperfectis in compositione vltima vocalis alicuius Præpositionis non elidatur, licet Accentus transferre, vt *εἶξα*, *ὑπέειξα*, pro *ὑπέειξα*, *εἶκον*, *ὑπέεικον*. Quod si fiat *σπείσῃς* alicuius litteræ, vt *ἤκων*, *εἴκων*, Spiritus idem seruabitur, sed Accentus retrahetur. Acuitur quoque antepenultima si reiciatur tempus, quod initio augmenti gratia collocabatur, vt *εἶλκε* reiecto *ι*. *ἔφελκε*: Si verò talia tempora non sint trochaica, Accentus retrahunt.

De Imperatiuo.

IMPERATIVI polysyllabi sunt *σπεύετε*, *ἔστε*, vbi vltima est breuis, *ἔρυσθε*, *ἔρυσσθε* ab *ἔρυσσθε*, sic *τίτυψο*, *τίτυθε*; vbi verò est longa sunt *παροξύτενοι*, vt *ὀνιδίζε*. Dissyllabi sunt *παροξύτενοι*, vt *τύπε*, *τύψε*, *τύπον*. Monosyllabi acuiuntur, *ῥῆς*, *δός*. Indefinitum tamen secundum verbi Medij vltimam circumflectit, vt *τυπῆ*: tribus demptis paroxytonis *τέπειθε*, *ἐπείλαθε*, & *ἀφείκα*.

Exceptio.

QUINQUE Aoristi secundi contra aliorum dissyllaborum naturam vltimam acuiunt *εἰπέ*, *ἔλθε*, *ἔσγε*, *ἔλαθε*, *ἔιδε*, qui

tamen in compositione antepenultimam acuunt, vt *αεσοφ-
πι, κελιάλας, διελθε, εξέρει*, id quod efficiunt alij dissyllabi in
breuem definites, quorū compositionem ingrediuntur,
vt *σησι, βήσι, αείρει, άγάγησι, έυάσησι, κελιάλας*. Monosyllabi
in compositione penultimam acuunt, vt *ές, άφες, ης, άσής*. §
ε̄ autem Aoristi secundi pro *έσο*, vel *έο*, id est, *mittito*, cum
monosyllaba præpositione circumflectitur, *αεσοσ̄, & αεσ̄ε*.
qua in re lapsus est Antesignanus, qui penultimam acuit:
cum dissyllaba tamē præpositione penultimā acuit, vt *άσής*.

Antesignani
error.

De Optatiuo.

10

OPTATIVI in *μι* antepenultimam acuunt, vt *τύποιμι, πε-
τύφοιμι*, solum autem futurum secundum penultimam
circumflectit, vt *τυποιμι, τυποις*, ad discrimen Aoristi prioris:
Sed si desinant in *λω* penultimam acuit, vt *τυπώλω, πθώλω,
ισώλω*: sola autem controuersia est de plusquam perfectis
Optatiui verborum inflexorum, quæ scitè Lascaris contra
reliquoꝝ opinionem in tractatu de vocalibus subscriptis
proparoxytonis inflectendo scripsit, *πειποιήμι, πειποίη, πει-
ποίηθ̄. βεβούημι, βεβούη, βεβούηθ̄. κερύσουμι, κερύσου, κερ-
ύσουθ̄*.

10

De Subiunctiuo.

SUBIUNCTIIVS Indicatium sequitur, vt *τύποιω, έυά-
τύποιω*: *τύποιωμαι, έυάτύποιωμαι*: nisi impedimentum interces-
serit, vt ab *έτυψα, πέτυφα, έτυπον, τύψαι, πέτυφαι, τύπω*. Actiuæ
igitur vocis tempora sunt paroxytona; Passiuæ verò pro-
paroxytona, vt ab *έτυπόμην, έυάτύπομαι, ab έτυψάμην, έυά-
τύψάμαι*. Veruntamen præterita passiuæ Subiunctiuī modi
verborum inflexorum penultimam circumflectunt, vt *βε-
βούημαι, βεβούημαι; πειποιήμαι, πειποίημαι*: vterque autem Ao-
ristus vocis passiuæ vltimam circumflectit, vt *τυφθῶ, τυπῶ*.
Imò non tantum indefinita, sed etiam præsentia vocis acti-
uæ verborum in *μι* eandem analogiam sequuntur, vt *έυά-
διδῶ, έυάδῶ, έυάίσῶ, έυάσῶ*, quorum passiuæ inde formata in
eadem syllaba Accentum eundem retinent, sed quia au-
gentur, penultimam circumflectunt, vt *ίσῶ, έυάίσῶμαι, ῥῶ, έυάῥῶμαι*.
Si tamen sint aliqua verba, quæ actiuæ voce carent, antepen-
ultimam acuunt Barytonorum more, vt *έυάδύωμαι*. Ad
hanc regulam accedunt Aoristi secundi verbi Medij Sub-
iunctiuī, cum compositionem ingressi tres syllabas superāt,
tales enim antepenultimam acuunt, vt *δῶμαι, κελιάλαμαι*. In
compositione verò Subiunctiuus monosyllabus in *ω* acuitur
in secūda à fine cum participium per *ν* effertur, vt *χῶν*, quia
participium per *ν*, efformat, *χῶν*; si componatur penultimam
acuunt, vt *έυάχῶν*; si verò participium in *σ* oxytonum
desi

desineret, quod contingit verbis in *μι*, in ipsa etiam compositione remanet Accentus circumflexus in vltima, vt *δῶ* *ῥωσδῶ*, *ῥῶ*, *κῶ*, *ῥῶ*; eorum enim participia per *ς*, efferuntur, hoc modo, *δῶς*, *ῥῶς*.

De Infinitiuo.

P R A E S E N S infinitiui, perfectum, Aoristus primus, & futurum primum penultimam acuunt, vt *τύπην*, *τετυφέναι*, *τύψαι*, *τύψεν*: Aoristi tamen primi Actiuorum circumflexorum penultimam circumflectunt, quia est longa natura, vt *ποιῶσαι*, *βοῶσαι*, *χρυσῶσαι*; Aoristus verò secundus, & futurum secundum vltimam circumflectunt, vt *τυπέειν*, *τυπέειν*. Tempora autem omnia tam verbi passiuui, quàm Medij in *δαι* terminata sunt *πυροζύτουα*, vt *τύπησθαι*, *τυφθῆσθαι*, *τυπίσθαι*, *τετύφασθαι*, *τύψασθαι*, *τύψασθαι*; tria tamen inde excipe, *perfectum* quod communiter semper notatur acuto in penultimam, vt *τετύφθη*: si tamen penultima esset natura longa esset ibidem circumflexus, vt *πειπῆσθαι* sic *πεπέσθαι*; excipe quoque futurum secundum Infinitiuui Medij quod circumflectit penultimam, vt *τυπέσθαι*; & Aoristum secundum medium, qui acuitur in penultima, vt *τυπέσθαι*. Indefiniti autem passiuui sunt *πυροζύτοι*, vt *τυφθῆναι*, *πυπῆναι*. Ceterum obseruandum est *Æoles* Infinitiuos circumflexos paroxytonos, efferre, vt *κάλω*, *φίλω*, *φρόνω*, pro *καλέειν*, *φιλῆειν*, *φρονῆειν* teste *Corintho*: *Dores* autem tales in vltima circumflectere, vt *χορμῆω* apud *Theocritum* *Idyl.* 15. Sciendum quoque est *Æoles* in perfectis passiuuis verborum Quintæ cōiugationis, quæ habent *ς* in penultima Accentum in tertiam à fine, mutato *ς* in *σ*, reuocare, vt à *τείρω*, *τίτρω* antepenultima acuta, à *μείρω*, *μίμρω*.

De Participiis.

P R A E S E N S, Aoristus primus, & futurum primum acuunt penultimam, vt *τύπων*, *τύψας*, *τύψων*: excipio tamen futurum primum Quintæ cōiugationis, quod vltimam circumflectit, vt *ψαλῶν*, futurum verò secundum vltimam semper inflectit, vt *τυπῶν*. *Theodorus Gaza* & alij à superiori regula tria excipiunt præsentia *ίων*, *μίων* & *ίων*, sed *ίων* est Aoristus ab *ἴμι*, sicut & *κίων* Aoristus secundus, *ίων* autem Ionice dicitur pro *ῶν*, & propter regulam monosyllaborū acuitur in vltima: nec obstat quod reliqua duo reperiantur in significatione præsentis: *Græci* enim maximè *Attici*, vt in *Syntaxi* ostenditur elegantissimè his temporibus intermedium abutuntur. Horum verò temporum fœminina in recto antepenultimā acuunt, vt *τύπυσαι*, *τύψασαι*, *τύψασαι*, in obli. uis verò maximè in Genitiuo & Datiuo acutus est in penulti-

μα, τυπύσης, τυψάσης, τυπίσης; fœmininum verò fut. 2. penultimam circumfleçtit, τυπύσαι. Præteritum verò actiux vocis & Medię vna cum Aqrsto posteriori eiusdem actiux significacionis vltimam acuit, vt τετυφώς, τετυπώς, τυπών, reçtus autem fœmininorum penultimam circumfleçtit τετυφῆα, & τυπῆσαι. Hic vesò notandum est, Æoles in præteritis mutare σ in τ & Accentum in penultimam retrahere, vt τετύφῳν pro τετυφώς. Reliqua participia verborum passiuorum in αμυρ, ομυρ, & εμυρ antepenultimam acuiunt, vt τυπόμερ, τυφθησόμερ, τυψόμερ, τυψάμερ, τυπέμερ: fœmina autem penultimam acuiunt, τυπέμερη, τυπεμερη. Sola præterita in masculino & neutro penultimam acuiunt, vt τιτυμεμερ, πιπιτημερ. Æoles tamen incrementis sublati tonum ad antepenultimam transferunt, vt βλήμερ pro βελημερ, δέζεμερ pro δεδεζεμερ. Indefinita verò passiuia μ vna cum indefinito & præsentii verborum in μ semper in eis oxytonum desinunt, vt τυφείς, τυπείς, πθείς, φείς, quorum omnium fœminina penultimam circumfleçtunt, τυφῆσαι, πθῆσαι. Sciendum quoque est in compositione participia Accentum non retrahere, vt τὸ συμφέρον penultima acuta. 20

Notio.

Notio.

De Accentu Articulorum.

IN articulo præpositiuo in reçto nullus est Accentus, nisi præcedat τ vt τὸ, quoties autem præcedit τ & syllaba longa est, toties est inflexa, vt τῶ, τῆς, τῶ, τῆ, τῶν, τῶν, τῶς, τῆς: excipio solos accusatiuos τῶν, τῶ & τῆ in duali, & in plurali τῶς. ὁ tamen apud Homerum in masculino reperitur, & acuto notatur, ac pro, hic, & sæpius pro, qui vsurpatur, sed vt ait Eustathius est pro ὅς detractò σ , & metro sic postulante. ὅς, ἦ, ὅ articulus subiunctiuus in omnibus nominatiuis & accusatiuis acuitur, in omnibus autem datiuus & genitiuis circumfleçtitur.

Exceptio.

De Pronominum Accentu.

PRONOMINA primitiua & deriuatiua, quæ non excedunt duas syllabas in nominatiuo singulari, & duali acuiuntur, vt ἐγώ, in omnibus aliis casibus Accentus est in vltima acutus in breui, inflexus in longa. Poëtæ tamen ex inflexis acutos formât, metri gratia ἡμῖν, ἡμῖν, sic ἡμῖν & poëticè ἡμῖν. Cùm tamē casus poëticè & Ionicè dissoluuntur, penultimam acuiunt, vt ἡμεῖς, ἡμεῖς, ἡμεῶν, ἡμεῶν. Quoties verò per paragonem additur aliqua syllaba, quam præcedat omicron, toties penultima, vt scitè vult Lascaris, acuitur, vt ἐμῶθεν Atticè pro ἐμῆ: quamuis reliqui ferè Grammatici Accentum in antepenultima collocent ἐμῶθεν, sed correctiora & antiquiora exçplaria illis repugnant. Dualis verò desinens in ω nunquam circum

circumflectitur vt superius atigi. Darius tamen singularis

et à Pronomine *ὅς* tertiæ personæ circumflectitur, licet dictum sit supra *οι* ratione Accentus censei tanquam breuem

diphthongum, vt *ἰμοῖ* & *μοῖ*, *φιλόσοφοι*. Nec ignorandum est Apollonium in sua Syntaxi interdum scribere oxytonas *σφίης* Ionicè pro *σφῆς*, cum tamen sæpius & apud eundem & apud alios legatur, paroxytonas *σφίης*. Notio.

Q U O T I E S Attici in fine addunt iota, toties est acutus in vltima, vt *ἔπει*, *τε τοῦ*.

10 O M N I A deriuata, quæ excedunt duas syllabas si vltima sit brevis, habent acutum in antepenultima, vt *ἡμίπεδος*.

P R O N O M I N A demonstratiua inflexum habent in penultima, si vltima sit brevis, vt *ἔτι*; si verò sit longa acutum, vt *ἐκείνη*; *αὐτός* autem in vltima acuitur. De reliquis Pronominibus dicere superfluum videtur, cum eorum Accentus satis cognoscantur.

De Præpositione.

P R A E P O S I T I O N E S monosyllabæ, quæ à vocali initium ducunt, Accentu carent solo Spiritu contentæ, vt *εἰς*,

20 *ἐκ*, *ἐξ*, reliquæ verò omnes in fine acuuntur, vt *ἐπὶ*, *κατὰ*.

O M N E S Præpositiones dissyllabæ de suo naturali loco deturbatæ, & suis nominibus postpositæ tonum in priorem syllabam remittunt, vt *ἐπὶ τῆς πύλης*, quod familiare est poetis, oratoribus autè minimè, nisi in *ἐπὶ* vt *λόγων πύλη*.

25 Cùm tamen inter Præpositionem & verbum vel nomen ad quod refertur Præpositio aliqua alia particula interponitur, tonus nō remittitur, vt *πρὸ ἐπι Τυδεΐδης ἄρσεν*, & *ἐπὶ δὲ πικρῶν κελύβων*. Dum verò Præpositiones, quæ verborum compositionem ingrediuntur, pro verbis ipsis vsurpantur, tunc tonum in priorem syllabam transferunt, vt *παύει*, *ἐπι*, *ἐπι*, *μένει*

30 pro *παύεισι*, *μένεισι*, *ἐπι*, *ἐπι*: *Διὸς* & *ἰωνῶν* nunquam Accentum retrahunt ne ambiguitas nascatur propter *Διὸς* *Ιωνῶν* & *ἰωνῶν* à *Ζῆος* & *ἰωνῶν* Rex, licet parum apta videatur ratio. Notandum etiam est Æoles nunquam in Præpositionibus Accentum remittere, cum tamen id in reliquis orationis partibus præstent.

De Aduerbiis.

C V M variæ sint aduerbiorum species & vniuscuiusque aduerbia permulta, ideo certos aliquos Canones præscribere difficile est, & potius vsu quam arte discuntur; hæc tamen præcipua sint præcepta.

A D V E R B I A quæ à genitiuis formantur conuerso, in *Canon. 1.* genitiuorum Accentum retinent, vt *καλῶς*, *σοφῶς*, *μῦθως*, *ἐπι* ἢ *καλῶν σοφῶν μῦθων*. Hinc verò excipe *αὐθιγῶς*, *νοστήδως*, *Exceptio.*

κρηγήθως. quæ licet à genitiuis circumflexis oriuntur acuiuntur tamen in penultima, vt sentiunt veteres Grammatici Græci & illis antiqui fauent Codices: horum verò aliqua, imò ferè omnia in Lexicis quibusdam inſcite & corruptè in vltima inſectuntur, vt κρηγήθως, αὐτῆθῶς, αὐτῆθῶς, νοσοῦθῶς. 5
Dores autem aduerbia omnia inflexa à genitiuis facta, in penultima acuiunt, vt κηλῶς pro κηλῶς, σφῶς pro σφῶς; & contracta in ῶς, ac circumflexa à nominibus in ῆς & neutris in ῆς deducta Iones diſſoluunt Accentu retracto, vt ἀτρεκέως pro ἀτρεκέως: Contra verò Dores quædam aduerbia, quæ 10
deberent eſſe paroxytona periſpomena efferunt, vt παντῶς, ἐπῶς, αὐτομνητῶς.

2. **ADVERBIA** terminata in *ην* & *ηι* tonum primitiuorum, à quibus deriuantur ſeruant, vt à πάντες, παντην, ab ἄλλο, ἄλλοτην, ab ἄρεος, ἀρεθῆν, & ἀρεόδη, ab ἕξα, ἐξωτην, ab ἕνω, ἕνωτην, ab αὐτῶς, αὐτότη; quæ verò habent *η*, in penultima, ſi veniant à Barytonis aut circumflexis, penaflectuntur, vt γῆ-*ην*, δόξητην: πότην autem à πῶ undenum, acuit penultimam, ad diſcrimè ποτην, quod eſt oxytonū & indefinitū, alicundè.
3. **ADVERBIA** interrogatiua monofyllaba ſunt ἀδυνασῶ-
μδρα, vt πῶς ἔχεις; qui vales, ſi verò indefinitè ſumantur ſunt enclitica, vt σὺν οἷῳ πῶς. Diſyllaba verò ſunt paroxytona, vt πότε, πότην, πόσον, quæ ſi non interrogatiuè ſed indefinitè accipiantur encliticarum naturam induunt, vt τῶτο λίληφί ποτην hoc accepit alicundè. 25
4. **NOMINA** neutra aduerbia facta tonum ſuum ſeruant, vt σπουδῆς, ταρῶς, πύξις, πύξις, velociffimè: ἡδὺν, ἡδῶν, ἡδῆς, iucundè, iucundius, iucundiſſimè, τελείων denique, πολλὰ multum, μικρὰ paulum, ſic πλείων plus: excipiuntur Attica quædam, quæ Accentum retrahunt, vt ἄλλοθι, ἐπιτηδῆς, ἐπίνακτες. 30
5. **ADVERBIA** finita in *ζς* antepenultimam acuiunt, vt ἀδύναζι, ἴσθαζι: excipe χαμῶζι.
6. **QVÆ** terminantur in *δα* antepenultimam acuiunt, maxime aduerbia ludorum, vt μῦνδα, δραπίνδα. Aduerbia autem in *δων* penultimam acuiunt, vt λογάδων à λόγος, γράσδων à γράφω, δόξινδων, ἀρχαίνδων: Quæ verò in *δων* exeunt vltimam acuiunt, vt βερεφιδὸν more bouum arantium, κωυδὸν canis inſtar, ἀγαλιδὸν gregatim.
7. **ADVERBIA** positionis verbalium, à quibus deſcendunt Accentum retinent, & penultimam acuiunt, vt λίλιον, 40
λεκίον, τέτυπαι τυπίον, γέγραπαι γραπίον, vt aperte Laſcaus inuit.
8. **DESINENTIA** in *υ* circumſectuntur, vt ρεῦ, μῦ: & ὅ apud Ariſtophanem. finita autè in *ι*, quibus *ι*, eſt additum demonſtrandi gratia, vltimam acuiunt, vt κωι, δ'δελ, οὔτηδ, 40 b
reliqua

Reliqua verò sunt grauitona, vt νόσφι, ἴφι, quia vltimum e
est breue. excipias tamen ὠροί quod vltimam acuit. Quæ
verò in diphthongum exeunt circumflectuntur, vt ἰδοιμῶ:
demptis s, ἰδῶς ecce, & ἰῶ. ἔπι autem non circumflectitur,
sicut nec εἴθε & εἴπι, quia encliticæ cum aliis coniunctæ to-
num non mutant, sed solum transferunt aut amittunt.

IN 15 dissyllaba grauantur, vt μέγας: excipe χυεῖς & ἀμ- 9.
φῖς; sic trissyllaba quæ in penultima habent α penacuuntur,
vt οἰκῶδης: sic sæpius desinentia in κῖς à neutris facta, vt πολλα,
10 πολλακῖς, sicut & desinentia in χα dissyllaba, vt τετραχα: si tamen
sint polysyllaba antepenultimam acunt, vt πέτραχα.

ADVERBIA in ξ acuntur in fine, vt λάξ: excipe ἄπαξ 10.
& πῆξ.

De Coniunctione.

15 CONIUNCTIONES copulatiuæ acuntur in vltima *Canon. 1.*
μὲν, δὲ, τὲ, ἀλλὰ, ἢ μὲν, ἢ δὲ, δὲ, ἀπὲρ, αὐτὰρ, κἄν, αὐ; excipio ἦτοι, quæ
penacuuntur: acuntur quoque in vltima Continuatoriæ, vt
ἐπιθῶ, & ἐπί: addita etiam particula πῶς idem seruatur Ac-
centus, vt ἐπίπῶς, ἐπιθῶς, in quibus longa natura ante bre-
uem acuitur, nō circumflectitur: quia accessiones, quæ sunt
10 ad voces inflexibiles, nulloque casu variatas nunquam Ac-
centum, neq; eius sedem mutant, vt εἴθε vltimam, καίχα certè,
εἴπε & ἔπι aduerbium: vnica tamen coniunctio εἴθε deflehit
ab hac regula.

25 DISIUNCTIVÆ acuntur in vltima ἢ, ἢ: ἦ autem 2.
pro affirmatiua certè, circumflectitur.

CAUSALES, quæ monosyllabæ non sunt, censentur 3.
paroxytonæ, vt ὅτι, διότι, ἵνα, ὅπως, ὅφρα: si autem sint pluriū
syllabarum antepenultimam acunt, vt ἕνεκα, ἕνεκα.

30 ADVERSATIVÆ penacuuntur, vt καίτοι, καίπῶς, ἕμι- 4.
πης, ὁμοίως.

EXPLETIVÆ multæ monosyllabæ acuntur, δὴ, ὅ, 5.
πό, πῶ, γῆ, μέν, αὐ: ἔν autem, quæ est illatiua circumflectitur,
sicut γέν.

35 DVBITATIVA ἄρα, & κἄτι circumflectitur; sed ἄρα 6.
igitur penacuuntur. Reliquas verò omnes sicut & aduerbia
recensere ac regulis includere, longiùs, quàm par sit, esset:
taliū enim particularum proluxa enumeratio potius con-
fusionem, quàm facilitatem pareret, cum interdum quali-
40 bet particula regulam propriam postularet.

DE ENCLITICIS CANONES.

Quid sit Enclitica.

ENCLITICA dictio est, quæ vel Accentum proprium

in dictionem præcedentem refert, vel quæ proprio spoliata Accentu, præcedentem dictionem propter orationis iuncturam Accetū graui in vltima notatam, eam oxytonam facit: vt *οὐ μὲ ἐστὶ. Θεός τε, καλός τε* Synencliticæ sunt, quando in serie orationis plures Encliticæ dictiones concurrunt, quæ cum tonum in præcedentem reiiciant, fit vt omnes acuto notentur, vltima verò Accentu destituatur: vt *ἦ, ῥέ, σέ πε δέ* ἐξ.

DE NUMERO ENCLITICARVM.

Nomen.

10

VNICVM est nomen encliticum *ἥς* videlicet, in omnibus casibus & numero & in omni genere, dum modo infinite sumatur, vt *γράφεται ἥς*, scribit quispiam; dum verò tanquam signum interrogationis ponitur, semper acuitur, vt *ἦ γράφεις; quid scribis? τί* ἐνανθ; cuius rei causa? *τι* vel *τί* aut apud Eustathium *ὄπω* & *ὄπων* Accentu Atticè in antepenultima collocato, infinite sumptum inclinatur, licet sit cōtrouersa an *ὄπων* & *ὄπων* trissyllabum inclinet; sumptum autem pro interrogatiuo nunquam inclinatur.

Pronomen.

20

TRIA primitiua Pronomina in certis casibus censentur enclitica, vt *ἐγώ*, est encliticum in iis casibus, in quibus deperit scilicet, *με, μοι, με*. Secundæ autem personæ Pronomen in his casibus *σὺ, σοι, σε*, Pronomen verò tertiæ *ὁ, οἱ, ἐ*: & in numero duali *σφι* & *σφω*, siue *σφω* pro *σφι*, cum est tertiæ personæ: *σφω* enim secundæ personæ non est encliticum; In plurali verò *σφισι, σφιν*, siue *σφι*, pro *σφισι*, & *σφίως* pro *σφίως* enclitica sunt. Casus verò & personæ ex alia dialecto quàm communi depromptæ, quæ superioribus æquivalent, habentur encliticæ, vt *μεδ* pro *με*, *σδ* pro *σε*, *ἐθεν* & *δ* pro *ὁ, τὸ* pro *σὺ*, sæpius tamen in codice correcto apud Theocritum legi *τὸ* non encliticum. Hæc autem omnia Pronomina sunt enclitica cum absolute dicuntur, nec aliò referuntur; sed cum per appositionem ad aliam personam conuertuntur, encliticarum dictionum naturam exuunt, quod etiam præstant, cum iunguntur cum his particulis *ἐνανθ*, *ἐνανθ* & *ἐνανθ*, aut cum Coniunctionibus disunctiuis aut cum Propositionibus, tunc enim non censentur enclitica, vt *ἐνανθ με* non *ἐνανθ με*, sic *ἦ μὲ*, *ἦ σέ*, sic *ἀλλ' σέ*, *ἀλλ' σέ*, *καὶ μὲ*, non *ἦ μὲ*, *ἀλλ' σέ*. Recipiunt quoque Accentum & enclitica non sunt, si ante aliud Pronomen collocentur, vt *σφισιν αὐτοῖς* pro *αὐτοῖς*, *σφίως αὐτῶς* pro *αὐτῶς*.

Ver

Verbum.

DVO verba sunt enclitica εἰμί & φημί in toto præsentī
 5, verò secunda persona cū Accentu circumflexo notatur,
 non est encliticum, εἶς autem secunda quoque persona en-
 5 cliticum est, cū Accentu acuto notatur, sic ἰασι & εἰσι: φῆς
 verò secunda persona à verbo φημί, quia est circumflexa,
 non est enclitica: Cæterùm ἰασι Ionicè pro ἰσι non est en-
 cliticum: in verbis enim dictio, quæ duas excedit syllabas
 enclitica non est. Hinc composita, non censentur enclitica,
 10 vt σύμφημι: licet φημί simplex sit encliticum.

Aduerbia.

HÆC aduerbia cū infinitè sumuntur, enclitica ha-
 bentur, ποθεν, ποθι, ποτε, πως, πω, πη, πῃ, vt ἤλθῃ ποτε venit ali-
 cundè: si tamen interrogatiuè sumantur enclitica non sunt,
 15 vt πῃ ἔχῃς; quónam modo habes?

Coniunctiones.

CONIUNCTIONES duæ copulatiuæ sunt enclitica
 κί, κεν, & τε, vt ἀγῶς τε, ἀίθρῶς τε. Aliæ verò sunt expletiuæ,
 quæ passim à poëtis ad carmen explendum elegantissimè
 20 tamen vsurpantur, vt ἢ, ἢν, ἢν, ἢν, ἢν, ἢν, ἢν, ἢν, & aliæ
 similes: νῶ autem aduerbium, vt notat Aristophanis inter-
 pres, circumflectitur: νῶ verò expletiuæ acuitur & breuis
 est, vt notat idem interpres. Inclinator etiam ἔν post σὺκ si
 tantum neget, vt ἔκκεν non, si verò vel concludat, vel inter-
 25 roget, retinet suum Accentum, vt ἔκκεν ergo, igitur. δὲ etiam
 inclinatur cū in diuisionibus cum articulis posita apo-
 strophēn patitur, vt ὄδ' ἢδ'. Hic verò notandum est inter-
 dum encliticas dictiones cum quibusdam vocabulis ita co-
 hærerē, vt in scribendo separari non debeant, qua in re
 30 multi labuntur, vt οἶός τε, οἶοί τε & οἶόντε, si enim sciungas
 huiusmodi uoculam τε, & scribas οἶός τε, ac dicas οἶός τε εἰμί,
 potius significabis qualis sum, quàm potens sum.

Quot modis Enclitica tonum reiiciat.

QVINQVE modis encliticæ dictiones reiiciunt tonum
 35 in vltimam syllabam præcedentis dictionis.

PRIMO si dictio quæ præcedit encliticam penultimam
 acutam habeat, eamque longam, quam vltima breuis con-
 40 sequatur, vt λάμπει τε, φέρεται τε.

SECUNDO si dictio, quæ antecedit encliticam habeat
 40 Accentum acutum in antepenultima, vt μέμνηται σὺ, κί-
 κλυτέ μοι.

3. TERTIO si dictio, quæ encliticam præit, inflectatur in penultima, vt *σὺ μὲ σὺ*.
4. QVARTO si post dictionem in penultima acutam, siue illa sit brevis, siue longa subsequatur enclitica ab *σφ* incepta, vt *τὸ ξά σφρων, ἴνά σφιν*.
5. QVINTO cùm præcedit aliqua monosyllaba dictio, quæ natura sua tono destituitur: illa enim encliticæ sequentis Accentum mutuatur, vt *ὡς σὺ ὄρα, εἰ σφαιν, ἔ φησι*.

Quot modis Enclitica dictio suum tonum seruet.

ENCLITICA dictio, & quæ eam præcedit, duobus 10 modis Accentum suum retinet.

1. PRIMO cum præcedit in concursu orationis aliqua dictio graui in vltima notata, & enclitica dissyllaba sequitur, vt *Ἰηλιωνόν φημί*. Hoc tamen perpetuò verum non deprehenditur: legitur enim in correctis codicibus *ἀεί ποτε*. 15
2. SECUNDO cùm multæ encliticæ vnum in locum conueniunt: singulæ enim acutos habent tonos præter vltimam, quæ nuda remanet, vt *πὺς σὲ μὲ φησί ποτε*.

Quot modis Enclitica suum Accentum non retinet nec remittit. 20

ENCLITICA suum Accentum amittit, nec tamen præcedenti dictioni tribuit tribus modis.

1. PRIMO si monosyllaba enclitica postponatur dictioni oxytonæ, vt *ἀδελφός μὲς*: grauis enim tantum, qui esse debuisset in concursu orationis, in acutum mutatur. 25
2. SECUNDO cùm dictio, quæ encliticam præcedit in vltima circumflexitur, vt *καλῶς τε, σφῶς τε*.
3. TERTIO si præcedat dictio, quæ penultimam acuat, & non sit trochaica, vt *ἀναξ τε, ἀτρεΐδης τε*.

Canones particulares de tertia persona ἔστ. 30

ἔστ est acutum in penultima post	$\left\{ \begin{array}{l} \sigma\kappa \\ \acute{\alpha}\lambda\lambda\acute{\alpha} \\ \acute{\omega}\varsigma \\ \kappa\eta\iota \\ \tau\tilde{\upsilon}\tau\omicron \end{array} \right.$	$\left\{ \begin{array}{l} \acute{\epsilon}\iota \acute{\epsilon}\sigma\tau \\ \sigma\kappa \acute{\epsilon}\sigma\tau \\ \acute{\alpha}\lambda\lambda\acute{\epsilon}\sigma\tau \\ \acute{\omega} \acute{\epsilon}\sigma\tau \\ \kappa\eta\iota \acute{\epsilon}\sigma\tau \\ \tau\tilde{\upsilon}\tau\omicron \acute{\epsilon}\sigma\tau, \text{ \& initio orationis } \acute{\epsilon}\sigma\tau \\ \tau\tilde{\upsilon}\tau\omicron. \end{array} \right.$	35

- ἔστ est acutum in vltima post
- $\left\{ \begin{array}{l} \text{Dictionem quæ acuit secundam à fine,} \\ \text{vt } \pi\acute{\omicron}\nu\sigma\tau \acute{\epsilon}\sigma\tau. \\ \text{Secundam à fine circumflexam modo } 4^{\circ} \\ \text{vltima sit positione longa, vt } \acute{\alpha}\omega\lambda\acute{\alpha}\xi \acute{\epsilon}\sigma\tau. \end{array} \right.$

est encliticum post dictionem, quæ Accentum habet in

{	Vltima	} à fine	{	& tunc Accentum amittit.
	Tertia			Acutū, vt ἀνθρώπος ἐστ.
	Secunda			Circumflexum, modò extrema sit brevis εὐχὸς ἐστ.

HÆC Baillius de Accentibus. Reliquum est vt, quemadmodum antea sumus polliciti, paucis quoque perstringamus, quo Spiritu, asperone an tenui, vocales & diphthongi notentur. Horum enim alterutro sunt semper afficiendæ, quoties dictionis initium occupabunt. Primum itaque de his generalia quædam præcepta trademus, nulla ratione habita literarum, quæ initiales has vocales vel diphthongos subsequantur. Postea verò explicabitur, quem Spiritum vnaquæque ante has vel illas literas obrineat.

SPIRITVVM RATIO.

PIRITVS Nominatiui retinetur in obliquis.

Regula.

10 sic in verbis omnia tempora seruant spiritum presentis, quamuis vocalis mutetur; vt ἀμαρτάνω, ἡμαρτάνων, pecco, peccabam: ἀδά, ἡδον, cano, canebam. Excipe ἔξω, cuius futurum est ἔξω, 304, 1. & 381, 13.

ἔξω, π. ἔξω.

2 Composita, retinent Spiritum simplicium: sic deriuata primitiuorum, modò principalis litera seruetur. Excipe ἰδῆς, sudor; ab ἰδῆα, sudo, laboro. ἀμυδῆς, simul; ab ἀμῆα, simul, Æolicum est. Æoles autem spiritum asperum omnino respuunt, 120, 33.

Composita.

Deriuata.

Æolismus.

3 Numeralia aspirantur; præter ὀκτώ, octo: ἐννία, nouem: & εἴρη, viginti. sic eorum deriuata, ὀκτάνης: ἐννίας, nouus: εἰρητός, vicesimus, &c.

Numeralia.

30 4 Relatiua vel redditua, facta per aphæresim consonantis aspirantur; vt τόσος, ὅσος, tantus, quantus: πῶς, ὅπως, quando, quum. Excipe τίς, ὅπως, tum, quum.

Relatiua sine redditua.

5 Pronomina ab ε inchoata, leuigantur; præter ἐ, se; cum composito ἑαυτῶ, suiipsius: & ἑῆς atque εἰς, pro ἑ, sui: & ἑός, pro ὅς, suus. Quæ ab alia vocali quàm ε incipiunt, aspirantur; præter αὐτός, ipse. aspiratur & αὐτῶ pro ἑαυτῶ.

Pronomina.

6 Articuli notantur spiritu aspero. nam ᾧ nō est articulus, sed aduerbium vocandi.

Articuli.

7 Augmentum ε præpositum consonanti, leuigatur, præterquam in præterito perfecto & plusquamperfecto verbi ἔστη, sisto: ἔστης, ἔσθαι, 234, 25. & 369, 31.

Augmentū syllabicum.

8 Cum verò i Atticè præponitur vocali, seruat Spiritum præsentis, 298, 20.

Præpositiones.
Coniunctiones.

9 Præpositiones leuigantur, præter $\iota\alpha\delta\omicron$ & $\iota\alpha\iota\epsilon$.
10 Coniunctiones leuigantur, præter causales; vt $\iota\iota\alpha$, vt: $\iota\iota\alpha\iota\epsilon$ & $\iota\iota\alpha\iota\iota\iota$, & Ionicè $\iota\iota\alpha\iota\epsilon$ & $\iota\iota\alpha\iota\iota\iota$, *causâ*, *gratiâ*: $\iota\iota\alpha\iota\epsilon$ tamen (id est, vt) leuigatur.

Regula.

11 Quæ à vocali aspirata incipiunt, si v assumant, aspiratiōnem abiiciunt; vt $\iota\iota\alpha\iota\epsilon$, $\iota\iota\alpha\iota\epsilon$, *terminus*. significat etiam $\iota\iota\alpha\iota\epsilon$ *montem*; sed tum fit à τὸ $\iota\iota\alpha\iota\epsilon$, Spiritu tenui.

Notio.

12 Hoc notatu dignum, Latinos sæpenumero Spiritum 10 Græcorum asperum per h exprimere: $\epsilon\prime\kappa\tau\omega\epsilon$, *Hector*. interdum per f: $\iota\iota\alpha\iota\epsilon$, *super*: $\iota\iota\alpha\delta\omicron$, *sub*: $\iota\iota\alpha$, *sus*: $\iota\iota\epsilon\pi\omega$, *serpo*: $\iota\iota\epsilon$, *sex*: $\iota\iota\pi\tau\iota$, *septem*. nonnunquam etiam, sed rarius, per v consonum: vt $\iota\iota\alpha\iota\epsilon$, *vespera*: $\iota\iota\lambda\omega$, *vello*: $\iota\iota\lambda\kappa\omicron$, *vulnus*.

v ubique aspi-
ratum.

Sed iam aperiamus quo spiritu vnaquæque vocalis aut 15 diphthongus ante has vel illas literas afficiatur. Atque v quidem, semper ante quascumque literas aspiratur: alix auté vocales ac diphthongi omnes, tenui magis quam aspero spiritu gaudent. De aspiratis igitur sunt solùm tradendæ 20 regulæ, & earum excēptiones. vbi enim de omnibus vocalibus aspirandis constituterit, reliqua omnia leni Spiritu afficiēda censebūtur. Primùm itaq; a ante βεγ. aspiratur: Nam:

Ante quas lite-
ras a aspi-
retur.

$\alpha\beta\omicron\epsilon\delta\varsigma$, *delicatus mollis*, cum deriuatis, siue ea simplicia sint, siue deriuata aspirari solet, vt $\alpha\beta\omicron\epsilon\delta\varsigma$, $\alpha\beta\omicron\epsilon\delta\tau\eta\varsigma$, & cōposita, $\alpha\beta\omicron\epsilon\delta\kappa\alpha\tau\epsilon\pi\omega$, *abrotonum herba*, $\alpha\beta\omicron\epsilon\delta\tau\epsilon\iota\omega$, & $\alpha\beta\omicron\epsilon\delta\theta\epsilon\iota\omega$, *nomē meretricis*, quorum quædam Æolicè aliquando tenuantur, vt $\alpha\beta\omicron\epsilon\delta\tau\epsilon\iota\omega$, & $\alpha\beta\omicron\epsilon\delta\theta\epsilon\iota\omega$, cum est herba nomen.

$\alpha\gamma\iota$: $\alpha\gamma\iota\omicron$, *sanctus*, ab $\alpha\gamma\omega$.
 $\alpha\delta\omicron$: $\alpha\delta\omicron\tau\omicron\varsigma$, *adultus*, *plenus*.
 $\lambda\iota$: $\alpha\lambda\iota\varsigma$, *satis*: $\tau\alpha\lambda\iota\alpha$, *mare*.
 $\lambda\kappa\upsilon$: $\alpha\lambda\kappa\upsilon\omega\alpha\iota\omega$, *halcyon auis*.
 $\lambda\mu$: $\alpha\lambda\mu\eta$, *salisugo*.
 $\lambda\omicron\sigma$: $\alpha\lambda\omicron\sigma\tau\omicron\delta\eta\tau\eta$, *mare*.
 $\lambda\pi$: $\alpha\lambda\pi\epsilon\tau\tau\epsilon\omega$, *purpureum*.
 $\lambda\sigma$: $\alpha\lambda\sigma\iota\varsigma$, *saltus*, *palpitatio*: hæc quidam leuigant: quæ omnia ad secundam regulam generalem aptius reuocari possent: nam deri-

uata sunt ab $\alpha\lambda\varsigma$ & $\alpha\lambda\sigma\iota\varsigma$, ab $\alpha\lambda\omicron\mu\epsilon\mu$.

$\lambda\omega$: $\alpha\lambda\omega\mu\iota$, *capio*: $\alpha\lambda\omega\varsigma$, *area*. 25

$\mu\alpha\epsilon$: $\alpha\mu\alpha\epsilon\alpha$, *plaustrum*, ab $\alpha\mu\omega$, *simul*; & $\alpha\gamma\omega$, *duco*.

alij deducunt ex $\alpha\mu\epsilon\tau\omicron$, *messis*; & $\alpha\gamma\omega$: ac ideo a leuigant: vt Hesiodus, $\iota\iota\alpha$ 30

$\alpha\mu\alpha\epsilon\mu$, *in plaustrum*.

$\mu\alpha\epsilon\tau$: $\alpha\mu\alpha\epsilon\tau\alpha\iota\omega$, *pecco*.

$\mu\alpha\delta$: $\alpha\mu\alpha\delta\alpha\iota$, *certamen*.

$\mu\alpha\lambda\omicron$: $\alpha\mu\alpha\lambda\omicron\varsigma$, *tener*, *delicatus*. 35

$\mu\alpha\upsilon\lambda\omicron$: $\alpha\mu\alpha\upsilon\lambda\omicron$, *ubique*.

$\mu\alpha\lambda\omicron$: $\alpha\mu\alpha\lambda\omicron$ & $\alpha\mu\alpha\lambda\omicron\varsigma$, $\alpha\mu\alpha\lambda\omicron\eta$ & $\alpha\mu\alpha\lambda\eta$, *simplex*.

$\mu\epsilon$: $\alpha\mu\epsilon\mu$, *curuus*: $\alpha\mu\epsilon\mu\varsigma\omega$, *congruo*. 40

$\mu\epsilon\pi$: $\alpha\mu\epsilon\pi\epsilon\omega$, *rapid*.

$\mu\epsilon\kappa$: $\alpha\mu\epsilon\kappa\epsilon\tau\omicron$, *mox satietus*.

$\mu\epsilon\mu$: $\alpha\mu\epsilon\mu\epsilon\gamma\gamma\iota\alpha$, *pugna præludium*.

Ab

AB HIS REGVLIS EXCIPE COM-

POSITA EX α: VT

ἄλιφαρτ[⊙], vinaceis carens;
vna species.

5 Ἄλιος, inenitabilis.

ἄλιος, ἱ[⊙], & ἄλιος, &, non
calculosus, sine calculis.

ἄλιμα, τὰ, pharmaca qua fa-
mem obrepere prohibent.

10 ἄλιμυρ[⊙], importuosus, portu
carens: vnde ἄλιμυρία, im-
portuositas.

ἄλιπαντα, τὰ, medicamenta
non pinguia.

15 ἄλιπαρής, ἱ[⊙], non pinguis.

ἄλιπυρον, genus carnis sine
pinguedine: * at ἄλιπυτος,
mari seu sale aspersus, aspi-
ratur.

20 Et si quæ sint alia composita ex α quæ possint in eas re-
gulas cadere, siue illud α significet priuationem, siue inten-
tionem, siue simul, siue malum, & difficultatem, siue modic-
um; siue fit abundans. Semper enim α in compositione
leuigatur; præterquam in ἄλυσις, catena arcta & solida, aut

25 vinculum intortum & inextricabile, ex α priuatio, & λύσις,
liberatio, solutio: (vnde ἄλυσιον, catenula: ἄλυσιδεν[⊙], & ἄλυ-
σιδωτός, catenatus) & præterquam in ἄδης, &, Pluto, inferus,
ex α, & ἰδῆν, videre. Sunt & alia à prædictis regulis degene-
rantia; eaquæ partim composita ex α, sed quorum compo-
30 sitio non satis est nota; partim ex α non composita. Leui-
gantur autem, quòd nullam habeant affinitatem cum aspi-
ratis. Veruntamen non omnia in genere, quorum initium
est α, & ρο, &c. ab eodem capite manant: nequæ etià omnia
aspirantur: nam sequentia omnia in emendatissimis variorum

35 & bonorum authorum exemplaribus leuigata deprehendi.

ἄλιγαῖ[⊙], Agigaius; proprium
viri.

ἄλιγῶ, & -ἄλιγίστω, veho,
duco.

40 ἄλις, Agis, rex Lacedæmo-
niorū: à quo & alij reges
vocabantur ἄλιάδης.

ἄλιμῶς, via, semita.

ἄλιος, &, iniurius: sunt qui
aspirent.

† ἄλιπυρον, τὰ, impinguiā.

ἄλιπής, ἱ[⊙], pinguedine ca-
rens.

ἄλιφοντ[⊙], illasus.

ἄλιφοντ[⊙], indesinens.

ἄλιφοντ[⊙], testibus carens.

ἄλιπυρον, indutia, cessatio à
palæstra.

ἄλιπυρον, nauigandi incommo-
ditas. sic ἄλιπυρον, nauigio

carens: ἄλιπυρον, nauiga-
tioni ineptus.

ἄλιπυρον, non implicatus.

ἄλιπυρον, minus valentes nau-
igare.

ἄλιπυρον, inops, sine diui-
tiis.

* Verius est ἄλι-
παντων ex α &
λιπαντων pingue-
facio, vt & ἄλι-
πυρος, ab α, &
λιπυρος pinguis.
Pro ἄλιπυρος, e-
tiam Hesych. ha-
bet ἄλιπυρον, idē,
exponit, squa-
lida.

Tenuem spiritū
habētia, quam-
uis incipiant ab
α, &c.

* Inanem esse
hanc distinctio-
nē arguit ver-
sus Homeri, & ο-
ράναια καὶ πο-
ιήανθ' ἄλιμῶς
εἶδε παλαστῶν

ἔρει: aspirari. n.
probat ὅ ex τ φα
Etum in ποιήνθ
pro ποιήνθ.

Ἀλιλάτ, *Alilat*: sic dicitur
Vrania ab Ægyptiis.

ἄλινοδρομῶν, *voluor*.

ἄλινδῆτρα, *volutabrum*, locus in
quo se volutant iumenta.

ἄλιξ, *alica*.

ἄλισαῖα, τὰ, *robusta*.

ἄλιση, *deceptio*, *fraus*.

ἄλισθημῶν, *contaminatio*.

ἄλισθα, *polluo*, *Hefych*.

ἄλισμα, *alisma*, plantę genus.

ἄλιτρα, *volutabrum*.

ἄλιτραί, *iniusta iudicantes*. ex
malculino ἄλιτρος, *iniustus*
peccator, hoc verò per Syn-
copen ex ἀλιτροῦ teste
Hefychio.

ἄλιτραίω, *pecco*, *delinquo*.

ἄλιτραί, *peccatum*.

Incepta ab ἀλίβα: vt Ἀλίβας,
Alibas, fluuius inferorum.

Incepta ab ἀλιτ, sequēte vo-
cāli, præter ἀλιπτιῆς, ἱε-
maritimus (ἀλιπτιῆς verò, ὅ
id est, *humile*, à nonnullis
leuigatur) & ἀλιτρίμων, *ma-
ri conterminus*: ἀλιτρεῶν,
casus sale aspersus.

Incepta ab ἀλιτρο, præter ἀλι-
τροπῶν, *marinagus*; & ἀλι-
τροφῶν, *mari alitus*.

ἄλος, *maror*, & vrbis propriū.

Inchoata ab ἀλωπ: vt ἀλώ-
πηξ, *vulpes*.

Ἀπλοία, *abscido*.

ἄπλοιοφῆ, *litura*.

Ἄπλω, *obuiam eo*.

Incepta ab ἀρω: vt Ἀρωμία.

ATQVE HÆC QVIDEM SVNT QVÆ 10
A' PRIORIBVS REGVLIS
excipiuntur.

Sunt verò rursus & alia quæ aspirantur, regulis illis non com-
prehensa: quorum quadam sunt eorum coniugata,
quadam minimè. Illa autem sunt,

Ἄρω, ancilla adolescentior.

ἄρωδῆλη, *pellex*. *

ἄρωζομῶν, *delicior*.

ἄρωξ, *splendidè, delicatè*: at ὁ

ἄρωξ, *non exesus*, leuigatur.

Ἄρωξ, *purus, castus*.

ἄρωξ, *puritas, castitas*.

ἄρωξ, *sanctuarium*.

ἄρωξ, *castius viuētia*.

ἄρωξ, *castimoniam colo*.

ἄρωξ, *castus, purus*. alij

leuigant Æolicè magis
quàm regulariter.

Ἄρωξ, *hagnes, etis*, mu-
lieris proprium.

Ἄρωξ, *purgo*: at ἄρωξ, *cor-
ruptio*, leuigatur. nisi re-
ctius explicare velis ἄρωξ-

ζω, siue ἄρωξ, primum lu-
stro, deinde peracta lustra-
tione maçto, spreta hac di-
stinctione.

ἄρωξ & ἄρωξ, *lustratio*, ὅ

purgatio.

ἄρωξ, *lustrandi expiandi*

vim habens.

Ἄρωξ, *sanctus, purus*: at ἄρωξ,

Æsculapij cognomen.

Ἄρωξ, *purus, castus*.

Ἄρωξ, *castitas*.

Ἄρωξ, *castè, purè, pudicè*.

Ἄρωξ, *hac, Doricè*.

Ἄρωξ, *lusbenter*: at ἄρωξ, *satù*,

leuigatur.

Ἄρωξ, *confertus, frequens*: à

quibusdam leuigatur.

ἄρωξ,

* In ἀρωδῆλη
error est, ex He-
fych. codice: le-
gendū enim ἄ-
ρωδῆλη. & hac
apud Hefych. te-
nuantur.

- ἀδύω, *adoleſco, augeor.*
 ἀδρωσις, *crassatio, perfectio.*
 ἀδρωάα, *crassum reddo.*
 ἀδύ, *suauiter.*
 5 ἀδύγλωσσος, *suavis lingua.*
 ἀδύπης, *suavis sermone.*
 ἀδύπνοσος, *suavis spirans.*
 ἀδύ, *placeo, & ab eo deducta*
quæ enumerantur, 333, 333.
 10 ἄζω & ἄζομυ, *colo, veneror: at*
 ἄζω, *siccio, leuigatur.*
 ἄζω, *video, Atticè aspiratur,*
comunitè leuigatur. idè
 15 *iudicato de ἀζοίω, con-*
 15 *grego: ἀζοίωσις, frequens:*
ἀζοίσις, ἀζοίσιμος, ἀζοίσιμος
& ἀζοίσιος, congregatio, a-
ceruus: ἀζοίσιος, cōgrega-
 10 *tiuus: ἀζοίσιος & ἀζοίσιος, den-*
 10 *sus, frequens: (at ἀζοίσιος, ex-*
pers strepitus, leuigatur &
anteponitur) ἀζοίσιος,
confertim.
 ἄζω, *ad mare.*
 25 ἄζω, *Hala, Bœotix oppidu-*
 25 *lum.*
 ἄζωσι, *Halaſa, Sicilia oppi-*
 30 *dum.*
 ἄζωσιος, *Halaſus, Agamem-*
 30 *nonis filius ex Britide: itè*
Halaſus fluuius & mons
non longè ab Ætna.
 ἄζωσι, *ατος, τό, sal: & ὁ ἄζωσις,*
Hala, viri proprium.
 35 † ἄζωσιπώλις, *salis venditio.*
 ἄζωσι, *Palladis cognomen*
 35 *apud Tegeatas, à delubro*
quod struxerat Haleus: at
ἄζωσι, tepor, leuigatur.
 40 ἄζωσι, *piscatus.*
 ἄζωσι, *sales, id est, sal.*
 ἄζωσις, *Haleus, propriū viri.*
 † ἄζωσιδες, *scapha piscatoria.*
 ἄζωσιμ, *salio, exilio: tamen*
 ἄζωσι & ἄζωσι pro ἄζωσι leui-

- gantur. Vide 370, 41.
 ἀζωσι, *trituro.*
 ἀζωσις, *triturator. vel vt legit*
 Nonn. ἄζωσις.
 ἀζωσιος, ἔ, ὁ, *tempus triturodi.*
 ἄζωσιος, *Halonesus insula.*
 ἀζωσιζιον, *salina.*
 ἄζωσι, *capio: at ἀζωσι, poetice*
 pro ἄζωσι, *in errorem indu-*
 co, *leuigatur.*
 ἄζωσι, *sal, mare.*
 ἀζωσιες, *pila plumbea maf-*
 fulæve, *quibus utraq; ma-*
 nu se librabant qui saltu
- certabant, vt certius affili-
- rent.
- ἀζωσιος, *saltui aptus, agilis.*
 ἄζωσιος, *Halyattes pater*
 Cræsi.
 ἄζωσι, *mare, Hesych.*
 ἄζωσιδες, *εἰ, salina, salsula.*
 ἄζωσις, *ιδος, salsugo.*
 ἄζωσιος, *salsus, amarus: at ἄζω-*
 25 *σιος, lupis carens, leuigatur*
 apud Hesych. & Etymol.
 ἄζωσιος, *salsedo, salsugo.*
 ἄζωσις, *Haly fluuius.*
 ἄζωσι, *gaudeo: item mæreo:*
 Atticè *aspiratur, comm.*
 leuigatur.
 ἄζωσι, *simul, cum deriuatis.*
 ἄζωσιδες, *Nympha Hamadryades,*
 quod simul cum
 arboribus nascantur & in-
 tereant.
 † ἄζωσι, *vas in quo coria aptā-*
 35 *tur: at ἄζωσι pro ἄζωσι, dies,*
 leuigatur; quamvis à nō-
 nullis aspietur.
 ἄζωσιος, *εἰ, pira qua cum*
 ficis nascuntur vel matu-
 rescunt.
 ἄζωσιζω, *miscio, quod apud*
 Hesych. leuigatur.
 ἄζωσιζωσι, *orbita; & conce-*

tatio in cursu.

ἀμείβο, Doricè pro ἡμέρο, dies.
 Ἀμερία, Elameria, proprium
 mulieris.

ἀμην, hama, instrumentum ad
 incendium compescendū:
 at ἀμην, sarculum, falx mes-
 foria, leuigatur.

ἀμνηστῆ, aliquo modo: à qui-
 busdam tamen leuigatur,
 veluti ἀμνηστῆς, ἀμνηστῆς &
 ἀμνηστῆτος, quæ etiam à
 nonnullis aspirantur.

ἀμνηστοί, oi, equi desultorij, &
 pedites equitibus adiuncti.

ἀμνίς, idos, matula, vas urina-
 rium: at ἀμνίς, vas, amnis her-
 ba, leuigatur à nonnullis.*

* Pro ἀμνίς apud
 Gab. lib. 6. de
 Simpl. med. legit
 Diosc. ἀμνίς qđ
 ἐϋϋμνίς Plinius am-
 mi & ammiuum
 vocat.

ἀμυγῶ, at & copula, uexus.

Ἀσδάνον, placens.

Ἀσδάνον, placeo.

Ἀσπυρῆ, ubique.

Ἀσπυρῆ, semel.

Ἀσπυρῆ, at &, vniuersus.

Ἀσπυρῆ, omnino.

Ἀσπυρῆ, simpliciter, Doricè pro
 Ἀσπυρῆ.

Ἀσπυρῆ, calceamēti genus La-
 conici, à simplicitate sic di-
 Ἀσπυρῆ, simpliciter. (ctum.

Ἀσπυρῆ, simplex.

Ἀσπυρῆ, simpliciter.

Ἀσπυρῆ, qui vim habet tangē-
 di, vnde τὸ Ἀσπυρῆ, tactus,
 facultas tangendi.

Ἀσπυρῆ, tango.

Ἀσπυρῆ, aptus, id est, con-
 fertus & compositus.

Ἀσπυρῆ, tractabilis, tangibilis.

Ἀσπυρῆ, accendo, apto. (tur.

Ἀσπυρῆ, rete, aspiratū inueni-

Ἀσπυρῆ, Hasbyta, populi.

Ἀσπυρῆ, qua, quacūque: at Ἀσπυρῆ,
 quaedam, leuigatur. sic At-

ticè Ἀσπυρῆ & Ἀσπυρῆ.

Ἀσπυρῆ, Doricè pro ἡσπυρῆ vel

ἡσπυρῆ, minor, inferior.

Ἀσπυρῆ, tanquam, utpote.

Ἀσπυρῆ, diuersum, alienum.

Ἀσπυρῆ, Att. pro ὁ ἄσπυρῆ, alter.

Ἀσπυρῆ, tactus, iunctura.

Ἀσπυρῆ, idos, curuatura rota.

Ἀσπυρῆ, vas, tactus, contrectatio.

Ἀσπυρῆ, & &, membrum.

E ASPIRATVR ANTE:

βδ: ἑβδομαί, septimannus.

βρρ: ἑβραϊ, Hebraeus.

δν: ἑδνον, domum iugale, quod
 vxori à marito donatur.

δρ: ἑδρα, as, ἡ, sedes.

εδ: ἑδνα, τι, dos, dona iugalia.

* Apud Hesych.
 est ἑλεθρῆς ten-
 nui spiritu & ei
 diphthon. in se-
 cunda syllaba.

αἱ: ἑλθρῆ, delonge, procul à.

λεδ: ἑλεθρῆς, calidus.*

λρσ: ἑλρσ, palustris.

λν: ἑλνιον, helenium, herba
 quæ & inula campana.

λκ: ἑλκῆς, tortilis, niger.

λκ: ἑλκω, traho.

λα: ἑλλας, Gracia: ἑλλα, sella.

λν: ἑλλω, Gracius.

λμ: ἑλμῆς, timea, lumbricus.

λο: ἑλ, το, palus, vds.

λω: ἑλωρ, prada, captura.

ξ: ἑξῆς, habitus.

ορ: ἑορῆ, festum, festiuitas. Ab

Ionibus talia leuigantur.

επ: ἑεπς, septem.

εμ: ἑεμῆ, interpres: ἑε-
 μῆς, Mercurius.

ρξ: ἑρξῆς, coërcitor.

επ: ἑεπς, serpo, serpo.

εσπ: ἑεσπῆ, vespera.

εσι: ἑεσις, focus, lar.

εσι: ἑεσις, socius, sic ἑεσις
 pro ἑεσις: vnde ἑεσις,
 societas, sodalitiuum.

περ: επερ, alter.
 τριμ: τριμυς, promptus.
 φθ: ιφθός, coctus.
 ψ: ιψω, coquo, elixo.

ωλ: ιωλ, pridianus, euanidus.

ωσ: η' ωσ, ω, aurora, dies: ιωσφός, lucifer.

HINC EXCIPE:

† Έειδδ, micronatim. à nonnullis tamen aspiratur.

Έλειος, glis: at' ελδ, palustris, aspiratur.

10 Incepta ab ελαμ. componuntur enim ex praepositione εω, sed v' migrat in λ, 401, 31 & 18. vt ελαμδανομυ, compiler.

15 Incepta ab εξω: vt εξω, extra:

εξωθεν, foris. Notanda etiã quæ sunt è praepositione

εξ. atq; in genere, quæ cūque regulis generalib. cō-

Έρριζω, cauillor. (tinentur. Έρμυ pro έρριμυ, fulcrum: quidam aspirant.

εψεια siue εψια, ludicra.

εψειη siue εψια, ludus, iocus. sic cætera incepta ab εψι.

ASPIRATUR PRÆTEREA E IN
 DITIONIBVS SEQUENTIBVS:

Έρε, Hebrius, fluuius.

10 εδωός, dulcis, quasi ηδωός, ab ηδω, latifico, demulceo. à quibusdam tamen leuigatur.

Έδα, nomen Mercurij apud Gortynios: Etymol.

15 εδς, ιος, τὸ, sedes: at' ο' εδς, ε, edax, leuigatur.

εδεωμυ pro κωηδεωμυ, sedebo; de quo 390, 9. & 14.

εδωλιάω, confideo in teatro.

30 εδωλιω, deriuatum ab εζωμυ, sedeo, est basis nauis aut statui supposita, ne turgent terram, puluinar.

Έδς, εη, suus, vel bonus.

Έζωμυ, sedeo.

35 εζω, sedere facio, loco.

Έλιος, habendum est.

40 εκληός, habitualis: hinc εκληγι, qui corporis habitu dine laborant: & εκληη, febris hectica: & aduerbiū εκληώς, pro habitu dine. sic alia ducta ab εχω, habeo, teneo, defendo: cuius fut. εζω (vt diximus) aspiratur: veluti

Έκλωγ: sic enim dictus est, quod vrbem cōtra hostiū impetū tenuerit, patriamque seruarit. eo namque fospite Troia nunquam potuit expugnari. (ro. *

Έλδομυ, vel ειλδομυ, desiderium & amabile reddo, cupio.

ελδωγ, vel ειλδωγ, desiderium. † ελεια, & ελα, splendor aut calor solis.

ελεπολις, vel ελεπλις, machina bellica capiēdis vrbibus.

ελετις, captabilis.

ελη, calor & splendor solis.

ελιζμυ, intestinum tenue. vel, vt Helych. tortus vel armilla tortilis, torques.

ελιγμός, vertex, gyrus.

† ελιγεειν, apricari.

ελιξ, circumuolutio.

ελι, genus quoddam muscarum; à paludibus, quas ελη vocant, & in quibus obuersantur, dictum.

ελιω, uerto.

H h h 2

* Apud alios tenuatur ελδομυ & ειλδομυ vt & alia inferius ελεια & ελα, & apud Helych. ε-

ἠσολίω, otior, Hefych.

ἠσός, gibbosus.

ἠγερία, Egeria nympha.

ἠδῆ, atque, &.

ἠδῆ, iam, olim.

ἠδῆ ποτε, tandem.

ἠδῆ πῶς, nempe.

ἠδός, voluptas: à Gaza leuigatur, à nōnullis aliis aspiratur.

10 ἠδωνοί & ἠδωνεῖς, Edoni populi Thraciæ.

A S P I R A T V R P R Æ T E R E A H I N
D I C T I O N I B V S S E Q U E N T I B V S.

ἠκιστός, minimus; & ἠκιστά,

15 minimè.

ἠκα, venio.

ἠλαθίτης & ἠλαθίτηρον, Sole calefactum. *

10 ἠλιόαβος, altus, aërius: à nonnullis leuigatur. Homer.

πίτταρ τ' ἠλιόαβι, saxa ardua: nisi sit legendum πῆτταρ τ' ἠλιόαβι.

ἠλιξ, coataneus.

25 ἠλίσιος, clauiculus.

ἠλίπτιος, altus.

ἠλίπτις, helitis: sic dicitur squama æris Cyprii.

30 Notanda quæ in verbis habent η ex augmento. nam ea thematis Spiritum desiderant.

I A S P I R A T V R A N T E:

ἠδ: ἠδρῆμι, statuo.

ἠδρῆς, sudor.

ἠδρῆς, sacer.

35 ζ: ἠζομαι, sedeo.

ἠζαν: ἠζανός, sufficiens.

ἠκ: ἠκίπτις, supplex.

ἠκ: ἠκίπτιος, peruenio.

40 λαρ sequente vocali: vt ἠλαρ ἠγός, hilaris.

λασ sequente consona: vt ἠλάσσομαι, placo.

H I N C E X C I P E:

ἠδρῆς, sciens, & ἠδρῆια, peritia: à quibusdam tamē aspiratur.

ἠλίας, Eliás propheta: sunt qui istud aspirant.

ἠμί pro φημί, dico.

ἠμῖς, anniculus.

ἠερα pro ἠεραία, grata.

† ἠεραία, deliro: pro ληραία.

ἠεραίων, auxiliarius, gratificans.

ἠεραός, rex, adiutor. sunt qui hæc duo aspirant.

† ἠεραχίτης, à vere incipiens.

† ἠεραός, amicus, placidus.

ἠερα, iaculum, iaculatio.

ἠερα, sedeo.

ἠεραδανός, nostras, atis.

ἠερασίη, iaculatio.

ἠεραδίω, dotes mihi stupefuit. *

ἠεραόν, iaculator.

ἠεραία, habena.

ἠερα, iecur, hepar.

ἠεραίος, hepaticus, papillio qui lucernarum luminibus ad-

uolat: at ἠεραίος, epialus, febris cum rigore algida, leuigatur.

ἠεραός, Hæreas historicus.

ἠεραός, Herillus philosophus.

ἠεραός, Herillus philosophus.

ἠεραός, Herillus philosophus.

ἠεραός, Herillus philosophus.

ἠεραός, Herillus philosophus.

ἠεραός, Herillus philosophus.

ἠεραός, Herillus philosophus.

ἠεραός, Herillus philosophus.

ἠεραός, Herillus philosophus.

ἠεραός, Herillus philosophus.

ἠεραός, Herillus philosophus.

ἠεραός, Herillus philosophus.

ἠεραός, Herillus philosophus.

ἠεραός, Herillus philosophus.

ἠεραός, Herillus philosophus.

ἠεραός, Herillus philosophus.

ἠεραός, Herillus philosophus.

ἠεραός, Herillus philosophus.

ἠεραός, Herillus philosophus.

ἠεραός, Herillus philosophus.

ἠεραός, Herillus philosophus.

ἠεραός, Herillus philosophus.

ἠεραός, Herillus philosophus.

ἠεραός, Herillus philosophus.

ἠεραός, Herillus philosophus.

* Vel rectius ἠεραός, Herillus philosophus.

* ἠεραός, Herillus philosophus.

* ἠεραός, Herillus philosophus.

* ἠεραός, Herillus philosophus.

* ἠεραός, Herillus philosophus.

* ἠεραός, Herillus philosophus.

* ἠεραός, Herillus philosophus.

* ἠεραός, Herillus philosophus.

* ἠεραός, Herillus philosophus.

* ἠεραός, Herillus philosophus.

* ἠεραός, Herillus philosophus.

* ἠεραός, Herillus philosophus.

* ἠεραός, Herillus philosophus.

* ἠεραός, Herillus philosophus.

* ἠεραός, Herillus philosophus.

* ἠεραός, Herillus philosophus.

* ἠεραός, Herillus philosophus.

* ἠεραός, Herillus philosophus.

* ἠεραός, Herillus philosophus.

* ἠεραός, Herillus philosophus.

* ἠεραός, Herillus philosophus.

* ἠεραός, Herillus philosophus.

* ἠεραός, Herillus philosophus.

* ἠεραός, Herillus philosophus.

* ἠεραός, Herillus philosophus.

* ἠεραός, Herillus philosophus.

* ἠεραός, Herillus philosophus.

* ἠεραός, Herillus philosophus.

* ἠεραός, Herillus philosophus.

* ἠεραός, Herillus philosophus.

* ἠεραός, Herillus philosophus.

* ἠεραός, Herillus philosophus.

* ἠεραός, Herillus philosophus.

ἰεῦ, aduerbium irridendi.

ἰκίλω, *similis*.

ἰκίλω, *assimilo*.

ἰεῖν, *dicere*, Hesych.

ἰσφίς, *arteria*: à nonnullis aspiratur.

ἰρις, *idēs*, Iris, nuntia Iunonis: *arcus cælestis*. item herba, cuius genitiuus est ἰριώ.

ἰερός, *pauper*; & *Irus* pro-
ASPIRATUR PRÆTEREA IN

DICTIONIBVS SEQUENTIBVS:

† ἰάλμε, *carmen* Apollini-
cani solitum: at ἰάλμε, *Ialemus* Calliopes filius,
leuigatur.

ἰάριος, *Hiarbas* Iouis filius.

† ἰβηρίς, *hiberis* herba.

ἰήμι, *iaculator*: at ἰήμι, *lugubris*, leuigatur.

ἰημι siue ἰω, *mitto*, *iaculo*: at
ἰημι, *vado*, leuigatur.

ἰκέρω, *ire facies*, epitheton
venti, ab ἰκίω, *peruenio*:

O ASPIRATUR ANTE:

δι: ὁδία, *iter facio*: ὁδία, *ven-*
δη: ὁδός, *dux via*. (do.

δι: ὁδός, *u*, *viator*.

δο: ἡ ὁδός, *via*: at ὁ ὁδός pro ὁ-
δός, *limen*, leuigatur.

ηο: ὁηέν, *vnde*: atque huius-
modi dictiones Ionice sūt
omnes, habentes κ pro π,
(π8, 30.) ὁηέν pro ὁπέν:

οηο pro ὁπιο, *qualis*:
οηοτα pro ὁπιοτα, *quot*, &c.

λη: ὀλέω, *traho*.

λη: ὀλμος, *pila*, id est, *mortariū*.

λη: ὀλ, *totus*.

μ sequente vocali: ὀμ, *simul*:
ὀμς vel ὀμι, *similis*.

ωλ: ὀπλα, *arma*.

πιο: ὀπιο, *qualis*: ὀπιοτα, *quot*.

ππ: hæc metri gratia gemi-
nant π: vt ὀππη, ὀππος, ὀπ-

prium viri.

ἰασω pro ἰπω, *dico*.

ἰσφ, *Ister*, Danubius fluius:
vnde ἰσφός οἶνος, *Istri-*
cum vinum.

ἰσφ, ἰσφ, ἰσφ, &c. (de quibus
326, 40) retinent Spiritum
thematis, ἰσφ. sic ἰσφ, *sciendum*, de quo 388, 17.

ἰσφ, *sciens*, prudens.

vel ab ἰκίω, *adēs*, *humor*:
& tum leuigabitur, & si-
gnificabit humidum.

ἰκίω κ ἰκίω pro ἰκίω, *per*
lycopen, *supplex*.

ἰκω, *uenio*.

ἰλάω, *placo*.

ἰλάω, *Att. ἰλάω*, *propitius*.

ἰλάω, *propitius sum*.

ἰπῆμι & ἰπῆμι, *volo*, *as*.

ἰσμελίτις, *Hismaelita* po-
puli.

ANTE:

πῆμι, ὀππῆμι, pro ὀππῆμι, ὀππῆμι, *id est*, *vbi*, *quo-*
cumque, *quando*, *quomodo*:

at ὀππῆμι Æolicè pro ὀμ-
μῆμι, *i. oculi*, leuigatur.

ππσ: ὀππσ, *quomodo*, *cum cō-*
positis ὀππσ, *quomodo-*
cumque, &c.

οη: ὀηω, *video*, *afficio*: poetice
ὀρημη, 233, 12. & Ionice ὀρημι:
vnde participium ὀρημι, &
imperfectum ὀρημι.

οησ: ὀησ, *definitio*.

οηκ: ὀηκ, *insurandum*.

οημ: ὀημ, *impetus*.

σ sequente vocali: ὀσος, *quan-*
tus: ὀσι, *sanctus*, *pius*.

οση: ὀση, *quantus*. † ὀση,
vox, *fama*: at ὀση, *Ossa*
mōs Thesaliæ, *attenuatur*.

τ sequen

sequente vocali: ὅτι & ποῖ-
τικῆ μετρί gratia ὅτι, quod:
sic ὅτικιν pro ὅτικιν hinc ὀ-

πῆν, quodcumque: ὅτε, ποῖ-
τικῆ ὅτιο, cuius; & ὅτε vel
ὅτι, quando.

HINC EXCIPE:

- 5 Ὀδῶς, *obolus*, Doricé.
† Ὀδύγμῶς, *pruritus*.
Ὀδίσκω, *intumescō*. *
Ὀδῶς, ὀδόντος, *dens*, & omnia
incepta ab ὀδῶν, utpote ab
10 ὀδῶς ducta: vt ὀδῶν ἄλγος,
dentium dolor.
Ὀλμειῶς, *Olmeus fluvius*.
Ὀλοειρῶς, *maleficus*.
Incepta ab ἄλωθ, ἄλωθ, ἄλωθ,
15 ἄλωθ: vt
ἀλοθῶς, *extermino*.
ἀλοθῶς, *uulso*.
ἀλοθῶς, *perniciosus*.
ἀλοφύσσω, *lugeo*: aspiratur
20 tamen ἀλόφυλλοι, *integer*.
† ἀλόκυρον, *olocyrum herba*.
ἀλοκαπίς, *olus sylvestre*.
ἀλονῶς, *fructus fici sylvestris*: *
at ἄλωνοι, *totius fimo sca-*
25 *tens, aspiratur*.
ἀλόπια, *vello, decortico*.
† ἄλω, & *nigrum seu atramē-*
tum sepia piscis; quod &
ἀλώφω, *vello*. (ἄλωθ.)
30 Ὀμικεῖν, *meiere*.
ὀμίχσις, *micus*.
ὀμικμῶς, *urina respersio*.
ὀμικλή, *vociferatio*: ab Hefio-
do Ionicè leuigatur, ἰω

ὀμικλῆς pro ἰω ὀμικλῆς.

ὀμικμῶς, *macula, labes*.

ὀμικρῶν, *abstergo*.

ὀμικῶν, *iuro*.

ὀμικῆς, ἰδῶς, ἢ, *vagina*. *

Ὀπῶς, *succus, liquor*: sic eius
cōposita, vt ὀποβάλσσω, *id est,*
opobalsamum, id est, *liquor*
opobalsami: ὀποπείνας, *liquor*
herba panacii.

ὀποπῶν, *renauigare*, vel ve-
rius ἀποπῶν. (tius.)

ὀροφῶς, *excito*, vel ὀρω v̄sita-

25 ὀροφῶς & σιωχῆ, *partes pha-*
lῆgis in aequalia diuise. La-
tini *os* & *umbilicū* vocant.

† ὀρεκῆς, *vas olearium aut vina-*
rium, capsula pigmentorum
muliebrium, arca.

ὀρεκῶς, *orcynes pisces, qui &*
ὀρεκῶοι.

Ὀρεκῶον, *Orcynium mons*
Lesbi, cui nunc nomen
Ordyno.

† ὀροπῆς, *mōti fringilla auis*.

Ὀσεῖς, *Osiris deus*.

Ὀπῆς, *Tarda auis*; rectius ὀπῆς.

ὀπῆσις, *tumultuos*.

ὀπῆσις, *strepitus, tumultus*.

ὀπῆσις, *plorare, vociferari*.

35 ἈΣΠΙΡΑΤΥΡ ΠΡΑΕΤΕΡΕΑ ΟΙΝ

D I C T I O N I B V S

S E Q U E N T I B V S.

- Ὀαρῶς, *Hoarus, fluvius*.
Ὀδῶον, *viaticum*.
ὀδῶον, *ad iter comparatus*.
40 Ὀθῆν, *unde, quare*: sic quæ ab
eo fiūt; vt ὀθῆν ἠποσι, ὀθῆν,
undecumque: ὀθῆν, ἠποσι, *unde*.
ὀθῆ, *vbi*.
ὀθῆνικῶς, & ὀθῆνικῶν, *propterea*
quod, quoniam.

Ὀλικῶς, *uniuersalis*: hinc ὀλι-
κῶς, *uniuersaliter*.

ὀλως, *omnino*.

Ὀρίζω & ὀρίζουμι, *definio*.

ὀρικῶς, *finitiuus, oricῶς*.

ὀριον, *terminus, finis*.

ὀριον, *terminalis Iupiter*: sed

ὀριον, *prosper, leuigatur*.

ὀριον, *termini positio*:

& τῆς ὀροφῆταις, terminali-
 ὀροφῆταις, finitor. (bus, Fcsto.
 ὀρος, s, ὀ, terminus: sed τῶ ὀρος,
 ιος, mons: & ὀρος, s, lignū in

prelo quo oleū vel vinū ex-
 primitur: atq; ὀρος pro ὀρ-
 ρος, serum lactis; leuigatur.
 Ὄρος poëticè pro ὄρος, quātū.

Ω ASPIRATUR ANTE:

εω: ὠρα, maturitas quadam &
 temporis opportunitas, pul-
 chritudo; at ἡ ὠρα, cura, le-
 εω: ὠρα, maturitas. (uigatur.

εγ: ὠροσκοπος, qui rationem
 horarum obseruat.
 σ: ὠς, vt: ὠσεῖ, quasi: † Ωσία,
 Hostia ciuitas Italiae.

HINC EXCIPE:

Ωρίνα, ἡ, hirundinum nidus.
 ὠραμῆς, vinculum.
 ὠρανος Dor. pro ἑρανος, cæli.
 Ωραός, Oricos siue Oricū, ci-
 uitas Epiri: vnde Ωραίος, O-

ipfa regio, vel mulier ex ea.
 Ωρίων, Orion, signū cæleste:
 at ὠρίων, auis nomē aspira-
 Ωρίος, & ὠραός, impulsus. (tur.
 ὠροφῆταις, olfactus. *

* ὠροφῆταις recti-
 per o vt etiam
 inferius ὠραμῆς
 scribendum.

rici ciuis, Orici? & ἡ Ωραία,
 ASPIRATUR PRÆTEREA IN

DICTIONIBVS SEQUENTIBVS:

Ω, pro ὦ, ideo.
 Ωδῆ & ὠδῆ, hic, huc, sic, aded.
 ὠδῆπος & ὠδῆ, sic, quodam-
 modo.

rearium: à Latinis petita sūt.
 ὠροσκοπῆς, horarū seu tempo-
 rum dator, epitheton Solis.
 ὠρίων & ὠρίων, custodia, curo. *
 ὠραμῆς, cura, custodia.
 † ὠραμῆς, diuerticula.

* ὠρία, ὠραία,
 ὠραμῆς, rectius
 tenuatur, quip-
 pe qua sint à te-
 nus primitiuo,
 ὠρα, cura.

Ωραῖος, tanquam, veluti.
 Ωραῖος, horreū: & ὠραῖος, hor-
 ay diphthōgus aspiratur ante
 αἰρά, μ. αἰρά, capio: αἰρά, αἰρά, eligo.
 petitus: at αἰρά, cruentus, aspiratur: Αἰμίλιος, Emilia, &
 Αἰμιλία, Emilia: sed αἰμίλιος, blandus, aspiratum inuenitur.
 Aspiratur præterea ὠραῖος, torris titio. *

† ὠραμῆς, sanguis: αἰρά 25
 Hinc excipe αἰρά,
 Αἰμίλιος, Emilia, &
 Αἰμιλία, Emilia: sed αἰμίλιος, blandus, aspiratum inuenitur.

* αἰρά ab αἰρά
 sic forsan aspi-
 rat, vt ἰξίς ab
 ἰξίς.

αυ quibusdam semper leuigatur, nisi in demonstratio 30
 pronomine αὐτῆ, hac: & in cōposito αὐτῶ pro αὐτῶ, sui ipsius,
 241, 12. alij contendunt Spiritu quoq; aspero afficiendū αὐω,
 i. sicca, calefacio, vro: idq; propter compositū ἀφάω, i. desicco,
 exuro: nam si αὐω leuigaretur, compositū esset ἀπύω. Idem
 erit iudiciū de iis quæ ab αὐω deriuantur, siue quæ illius cō- 35
 iugata sunt: vt αὐτῶ, siccum: & quoties αὐ ponitur ante α vel
 ο: vt αὐα, sicca, s. ligna: αὐαίω, sicco (vnde cum δῶν, ἀφάω, αἰρά,
 exicco, arefacio) αὐαίλος, siccus, aridus: pro quo Theocr. dixit
 αὐαίλος: αὐα, siccus: vnde αὐαῖος & αὐαῖος, siccitas, Etymol.
 † aspiratur ante λυ & λω, vt εἰλιξ, vertigo: εἰλωπῆς, He- 40
 lotes, seu Hilota, Spartanorum serui, à singulari εἰλωπῆς, εἰλωπῆς:
 hinc εἰλωπῆς, serui.

ASPIRATUR PRÆTEREA EI IN

DICTIONIBVS SEQUENTIBVS:

Εἰαμῆρῆ, locus humidus.

εἰα) pro λῶτα, sedent: & εἰαῖ
 pro

DE QUANTITATE SYLLABARVM GRÆC.

PARTIM EX F. VERGARA,

PARTIM EX GVLIELMI

Baillij quem ea de re
edidit libello.

De Syllabarum quantitate regula quedam generales.

Tempus quid.

TEMPVS in syllaba est interuallum, quo vocalis producitur aut corripitur. Est autem syllaba quædam μακρά, id est longa: alia βραχέα, id est, breuis: alia κοινή, id est, communis. Et longa quidem, vel natura vel positione. Natura longa est, quæcumque habet diphthongum aliquam, vt Δύως. aut vnā ex vocalibus natura longis, vt ἦρος. aut ancipitem ex se productam, vt ψυχή. Positione, quæ producitur ob consonantē duplicem: aut alioqui ob duas tresve consonantes sequentes, τύψω, ἔσειλον, ἔμπλεως. Breuis verò est, quæ vocalem habet breuem aut ancipitem, neutramq; productam, vt λέγει, λόγος, πλύμα. Communis siue media est, quæcumque in eadem dictione indifferenter vsurpatur, id est, modò longa, modò breuis, vt α in καλός. Verùm de singulis explanatiùs dicendum. Sunt igitur natura longæ, η & ω, & omnes diphthongi: natura breues ε & ο: ancipites verò Latinarum instar, quæ scilicet in quibusdam syllabis natura longæ, in aliis breues passim reperiuntur, α, ι, υ.

Syllaba versusum

SYLLABA quæcumque ¹ versusum terminans
indisse

indifferens habetur: breuis verò dictionē finiens, simulque pedem inchoans, in Heroico sæpe produ-
 5 ducitur, præsertim si vocales concurrant. *terminans an-*
ceps.

DIPHTHONGVS seu ² vocalis simplex natu-
 5 ra longa, sequēte alia vocali in eadem & diuersis
 dictionibus, sæpè corripitur. *2*
Vocalis vel di-
phthongus ante
vocalem.

OMNIS syllaba ³ circumflexa, & omnis con-
 tracta est longa, vt ὁ μῦς, τὰ χεῦσά, τὸς ὄφεις. *3*
Circumflexa &
cōtracta produ-
citur.

BINÆ ⁴ vocales contiguæ quandoque in sin-
 10 gulas syllabas non diphthōgos per σμῖξινον vniū-
 tur, vt χεῦσεω ἀνὰ σκῆπτρω. χεῦσεω ἄ dactylus est. *4*
σμίξινος.

ANCEPS diphthongo ⁵ soluta corripitur, vt
 ἦν ἦν, pro εὔ ἦν, πᾶς pro πᾶς. *5*
Anceps dissolu-
ta diphthongo
corripitur.

MVTA præcedens, ⁶ & liquida in comprehen-
 15 sione sequens vocalem breuem ipsas anteceden-
 tem, indifferentem faciunt: idque in eadem & in
 diuersis dictionibus. quod etiam faciunt μν, λ, π.
 Liquescent autem λ, μ, ν, ρ, σ. *6*
Muta ante li-
quidam vocale
breuem reddit
ancipitem.

DVÆ quæuis ⁷ aliæ consonantes plurēve, aut
 10 vna vim duarum habens, vocalem præcedentem
 positione producent. *7*
Positio.

CONSONANS ⁸ immutabilis quandoque so-
 la præcedentem vocalem producit, aliàs breuem,
 idque & in eadem & in diuersis dictionibus. *8*
Consonans im-
mutabilis præ-
cedentem voca-
lem producit.

DERIVATIVA ⁹ vt plurimum euadunt bre-
 uiora suis primitiuis, præsertim cū alteram
 vocalem è diphthongo dimittunt, vt ἀπέθω α-
 15 θωρος, ἀφάγω φωγή. aliàs æqualia, cū litteram non
 deponunt; vt δίκη, δίκαι, δικαῖω, δικαιοσύνη, omnia
 20 prima breui. Item νίκη, νικῶ, νικητής, eadem longa.
 Composita quoq; ferè æqualia suis simplicibus,
 ζωὴ, ἀνδρόγυνος; τιμὴ, ἄτιμος. *9*
Deriuatiua bre-
uiora sunt pri-
mitiuis.

MONOSYLLABA ¹⁰ quædam interdum quasi
 liquida & nullius momenti reputantur: quando-
 35 que rursus vi propria tempus præcedentis breuis
 producent: aliquando etiam suum inuertunt.
 qualia

10
Monosyllaba.

qualia sunt, τὲ, μὲρ, γῆ, γῆ, τὶς, & similia.

11 SYLLABÆ¹¹ nonnunquam prætextu præcedentium & sequentiū à poëtis in contrariā quantitātē trahuntur. In dictionibus enim tres breues continuas habentibus, Heroïci modò primam ex illis producūt, vt in *ἡριαιμίδης, ἀθανάτος*, & aliis : interdum tertiam, cūm alię sequuntur breues, vt in *σολόσσα*; aut etiā mediam, præfertim cūm ea est anceps, vt *πόλις*. Rursus breuem inter duas longas nonnunquā producant, vt in *ἀτιμίν*. aut eius oc-

10 casione alterutrā collateralem corripunt : vt in *φοινικέσσαν*. & *φ*, in *ποσφδῆιον*. Interdum etiā quatuor cōtinuas breues ponūt loco vnus pedis Heroïci. Hesiod. β. ἔργων, τῆμ' ἰώμισυ βυσὶν, ὅπ' δ' ἀνέει τὸ πλέον εἶη. πῆ δ' ἀνέει proceleumaticus est Spōdei loco, dactylive. Sic apud Virgilium, *Parietibusq; premunt arctis*. & iterum, *- labat ariete crebro Ianua*.

12 DIALECTI¹² peculiarem in quibusdam syllabis rationem habent. Nam α pro η Doricè producitur, vt *ἀδὺ* pro ἡδύ. & Ionicè in præteritis corripitur, vt *ἔσκηκα ἔσσα*, & itidem alia.

13 PEREGRINÆ¹³ voces quantitatem habent incertam, siue indifferentem. Latinas verò Græcanicis regulis sæpè submiserunt poëtæ iuniores.

VIDE O quàm immensum ac pænè inaccessible pelagus ingrediatur; nihilominus audendum fortiter, ne pars hæc etiamnum neglecta relinquatur. Sequar autem in plerisque neotericorum Grammaticæ Latinæ præceptorū ordinem, quo facilius hæc à Latinis hominibus percipi atq; inuicem cōferri possint. Et licet vnus Homeri testimonium ad hæc propemodum omnia confirmanda satis esse poterat, poëtæ tamen alios subinde citabo; vt appareat ab illis easdem regulas obseruatas esse. Syllaba longa duplam ad breuem in proferendo durationē habet: quamquam rarò ita enunciari audies, vt id interuallū sentias. Quoniam autem quāritas longarum η & ω, item breuium ε & ο per se patet: dicendum futius est de ancipitibus, α, ι, υ, præmissis generalibus regulis.

1 Prima regula docens breuem in fine carminis pro longa esse, & longam pro breui. Item in finibus dictionum, cūm inde

Casura brevis

inde inchoat pes,quam caesuram appellant, breuē producti. *in fine carminis*
 Ιλ. ε. οἱ ἤ μείζα ἰάχοντες ἐπέδραμον. & γ, πύται γάρ π' ἵπος ἐρέειν *productitur.*
 κρυθαῖολ' ἰκλαρ. & α, ἰλθῖτ' ἔλυμπῶν δε δια λίσου, ἔπατε δ' ἄπ.

& γ, αἰδιός τί μιν ἰοσί φίλα ἔκυρε δεινός τε. & α, τίξ' ἄμυσιτι
 5 ἔχων ἀμφιέρφια τε φασγέτης. Quod quidem nō tantum post *Etiā post quar-*
 primum,secundum,tertium,& quartum pedem accidit, sed *tum & quintū*
 & post quintum initio vltimi. Ιλ. α, ἰδομδός δ' ἰπέσθηεν ἐνι *pedem initio vlt-*
 κρηπτοσι θεός ἄς. & δ, ἴσα φίλοισι τέκνοισι χαρίζομην ποσὶ ῥ'. & *timi.*
 κ, διδά δ' ὄγε θυγατέρες λῷ. Cuiusmodi exempla,cum apud

10 Homerum permulta sint,diuersaque nonnulla, Maximum *Maximi Pla-*
 Planudem facitē adduxerunt vt scriberet:quemlibet dictio- *nudis error.*
 num finem Homero indifferentē esse.Horum tamē pleraq;
 aliis rationibus excusantur:quas mox paulatim aperiemus.

interim vt certum suppositum assumeretur,eandem syllabam *Eadem syllaba*
 15 quandoque diuersis rationibus breuiari aut protendi, ne id *nūc protenditur*
 in singulis regulis sit inculcandum. 2 Secunda regula. Nul- *nūc breuiatur.*
 quam exteriur apud Græcos vocalis scripta inter mensurā- *2*
 dum carmen. Quod tamen apud Latinos ex præcepto fit. *Vocalis scripta*

— Atque alta mania Roma: *non exteriur*
 20 Carthago Italiam contra. — *apud Græcos in-*
 ter mensuran-

At illi vocalem omnino expungunt, superneque apostro- *phum inscribunt.*
 25 ἢ μενέ' ἀρχαίοις ἄλγε' ἔθηκαν. hic α bis in *codē versū expungitur.*
 eodē versū expungitur.Interdum scriptam relinquunt.Ιλ. γ. *Interdum scriptam*
 ὦ γωαγ, ἢ μέλα τῷτο ἐπ' ἠμερτές ἱεπτες. hic neque α, ne- *que o expunguntur,*
 30 que o expunguntur, neque adhuc mensurando elidi pos- *sed tamen aliquando*
 sunt. Apud Latinos raro, sed tamen aliquando contingit *contingit*
 non elidi. Virgilius,

Et succus pecori & lac subducitur agnis.

Exempla longa ob vocalem sequentem correpta multa *Vocalis longa ob*
 35 quoque sunt in Homer.vt Ιλ. λ. αἰς ὅτε πῦρ αἰδηλον ἐν ἀξίλω *sequentem vo-*
 ἰμπίτη ὕλη. & ζ, Ἰλῖς ἰξαπολοῖατ' ἀκὴδεσοι κηῖ ἄφραυσι. & in ca- *calem correpta.*
 dem dictione,Οδ. ν. ἰερόων ἢ σῖμας συνάλας κ' βῆν ἀγαλαίλω.Ιλ. ζ.
 ἄδδ' ῥδ' ἐδδ' ὀρῶαυτ' ἠὸς κρητερῆς λυκόραυτ'.

Item aliquando *Vel etiam se-*
 40 accidit consonante sequēte in altera dictione:Οδ. β, εἰδέκην *quēte cōsonante*
 ἰσῖα δ' ἰκάρμη φίλῳ ἰς παρσίδα γαῖαν. Orphe.in Hymn.ἠνί- *in alia dictione.*
 αὐ ὀρμαίνανται χολέμῃαυ ἐωθρῶποισι. Pythag. τῆς τε κρησθῆ-
 νίης σῖμα δαμυνας ἐνομο μῆζων. Hoc tamen perquam rarum

est: sequente enim consonante sæpius producta manent. *Itidem vocali sequente, præsertim*
 45 Itidem vocali sequente, præsertim diphthongo: Ιλ. α. ποῖαυ *diphthongo:*
 50 δαντοῖ ἰμοῖ δακρυαῖ & γ, μεῖω μῆ κειφαλή Αζαρκέμον' ἀτρεῖ- *αι & οι semper*
 ἄτα. & iterum σκῆπτερον δ' ἔτ' ὀπίσω, ἔτε ατρησθῆνίς ἐνάμω. *in longa in Opta-*
 & λ, σπῆς ὀελόνται ἰπιμῖξ, ἴπποι κη κ' αῶπί. Aratus,καί ποτε *tiuis.*
 κη κέπφοι ὀπότ' ὀδδοι ποπίονται. De diphthongo αι & οι fi-
 55 τῶπτι, ποιήσται, & in Dativiis contractis, vt λησῖ: & in aduerbiis,

3 *vt οίχοι, χαμαί, excepto πύλοι.* 3 Regula tertia. Circumflexam syllabam necessariò produci superiùs dictum est.

Vocalis contractione longa ali- quando corripitur in fine dictio- nis sequente vo- cali.

Cæterùm vocalis contractione longa corripì poterit per præcedentem regulam, quando est in fine dictionis vocali sequente. *Ιλ. υ. φοίτω ἀνά πτερύμαχος. & ξ, αἰδά ὄ, π, φρογίης.* 5 Illud autem epigrammatis, *οἱ κέρας ἄρξει κέρε κρείσσονός με. ἀδ' ἐκροσίδι ἄρει κέρε, καὶ τὸς τὺς κέρας ἐκκροσίσαι.* Item *δουκλεία ἄρξος ἰκιάδ,* apud Homer. & *δὲ γό μιν* ὅτι φοίτοι πύλοι- γησίαν κλέα φάτωι, in principio Argonau. Apollonij: & eius- modi alia, per syncopen apocopen-ve fieri autumant. *κέρας* 10 pro *κέρως* in priori distichi versu, eliso s: & in posteriori eliso α, pro *κέρως*. Item *δουκλεία* pro *δουκλεία*, & *κλέα* pro *κλεία*, extrito s. sic *Οδ. τ. κέρω* pro *κέρω*, & aliàs sæpè ἔτα pro ἔτα.

4 *Synecphonestis quomodo fiat.*

4 Quarta regula. Hanc figuram synecphonestin vocant, id est, consonantiam, & *συνίσησιν*, id est coalescentiam, quæ fit multipliciter. Ex duabus breuibus, vt apud Hesiod. *Ἐ κηροσάμην* ὅτι νείκια κ' ὄρησιν ὀφείλοισ. Ex longa & breui, Hesiod. *βυσὶ κ' ἡμείνοισιν ἐπιθῆλον, αὐτὸς ἐπίτω.* Ex breui & longa, *ρῶσιν ἀνα σκίπτω.* Ex duabus longis, *Οδ. υ. βυκλ' ἐπί ἔτα κηκώ, ἔτ' ἄφρονι φωνή ἰοικετ.* Syllaba verò quæ vnitur, quandoq; 20

Syllaba vnita quandoque longa, quandoque breuis.

longa euadit, quãdoque breuis. Obiter adiciam quod apud Homerũ & alios obseruauim: *ἴως* crebriò per synizefin in vnã syllabam vnitum, positumque etiam sequente breui aliqua ratione producta. *Οδ. ο. Δῖε δάμνα ἴως ἰκνέε.* *Οδ. η. ἀδ' ἀναχαιοσάμην* ὅτι νῆον, πάλιν *ἴως ἐπιθλον.* *Ιλ. κ. ἴως ὀ τεῦθ' ἄρξωμι* κ' 25

Notio de ἴως.

5 *Φρένα κ' κ' ἴωμι* & *λ, ἴως ὅτι πολίμεζι.* 5 Quinta regula, *Ιλ. η. ἴωσ' ἐπὶ φάνης ἐνθάκω.* & aliàs *ἴωνος* πῶσος ἴωσμοιο. Item, *ἴως πῶσος ἀρχίστω.* & *ἐκθρὸς μιν κένω* ὅτι ἴωσ ἀϊδω πύλοισιν. Hoc tamen aliquãdo fallit. Nam Theocr. *ῥῆσσι* in *ῥάιστε* dissoluesse produxit, *Edyl. λ. ἔτω γ' ἐν ῥάιστε* Δῖσ' ὅτι κύκλων ὅτι πῶρ ἴωμι. 30

α in ῥάιστε ex ῥῆσσι productũ.

6 Sexta regula. Accidit hoc in eadem, & in diuersis dictionibus, Orpheus, *ἠτιείαντε ζῶος ὀροσιδρόμω τε λατρείαν.* *Βατραχ- μω.* ἀδ' ἐπὶ λίκτρον ἴων ἄρεγ' δάκτυλον κηλιδάκνω. *Dionyl. ῥῆσσι* βορέλιω, αὐτὸς ἴωσος ἴωσείης μωλὸν ἔρπῃ. *Ιτ' Ιλ. κ. αἰδὸ σπείνω.* & β, ἀδ' ὅτι μερμηέζι κ' Φρένα κηλ κ' ἴωμι. Sed hæc cæsura 35 quoq; excusari poterunt: & superiorum quædam monosyllabo. Cæterùm quãdo muta & liquida in diremptione sunt, longa manet præcedens vocalis, vt *ἐκλέω*. De *μω, κλ,* & *πλ,* exempla subiiciã. *Hesiod. ἠτε κη ἀπάλαμον* ὅτι ἴωσ, ὁμοως ἐπὶ ἔρπον ἐγείρω. &, *ἀκρον δάκτυλον κηλιδάκνω.* quod modo citauimus ex 40

Notio de muta & liquida.

Batracho. *Οδ. δ. κύκλων φονίκελω τε κ' ἄκρον πῆξος ἐπαληθείς.* Hic vocales ante *μω, κλ, πλ,* corripuntur. Productarum passim occurrũt exempla. Quæ de causâ in *μεινωμω, κἀκλήρω, πῶσμο* & *πέπιασσι* consonantes thematum repetunt ante augmentũ s. in aliis tamen verbis non repetuntur, vt *ἐκθρὸς, ἐπιθρὸς.* 45

μεινωμω, κἀκλήρω, πῶσμο, πέπιασσι.

Lique

Liquefcunt verò immutabiles etiã conſonantibus antepoſita, præfertim mutis. vt, ante κ. Ιλ. ω. ἀλλ' ἐγὼ εἶδεν σε φίλον κλυτὸν, κ' δέκην ἄλλον. & ante χ. Hefiod. εἰ γάρ τε καὶ καὶ χρεῖμα ἐν γάλοισιν ἀλλο γήθηται. & ante τ. Ιλ. χ. ἴ μνηστῆρ Φίλον πέκνον, ἀμύμαυ ἢ δῖον αὐθρα. & ante θ. Dionyſ. καὶ περὶ πολὺν λιπαυρῶν ἔρρωσίδα τε μύρωσθόν τε. Interdum etiã ante immutabilem.

Οδ. π. πηλαμῶσιν ὁδὸς ἦδ' ἑ φαειρὸν δέ μιν μὴ τελέσοσθ. Et ante vocalem. Dionyſ. τῶ δ' ἐπὶ βοιωτῶν τε πέδον καὶ λοκρῶν ἄρωμα. μ

quoque liquefcere deprehenditur ante mutam. Οδ. λ. κ' ῥα

ἴχνη δύο πῦδας ἀμφιόνα τε ζήθον τε. Item ζ ante mutam. Orphe. παρθενίης ἀτερπέος ἐπιήρωσιν ἠρώσων. Etiam σ non raro, præfertim ſequentē muta. Ατ. ατ. ἀρη ἑσπερῆ κρῶζι πολυφώνου κρωσῆ. Οδ. ε. δ' ὄκε δ' ἐπ' τε σκέπερνον εὔξων. Idem in σκίμασιν ἄρ. Ιλ. φ. & χ. 7 Septima regula. Etiam hoc in vna & diuerſis dictionibus contingit: rursusque in diuerſis bifariam, aut finita præcedente in vocalem, aut in ſimplicem conſonantem, quæ omnia ſubiectis exemplis patent. Orpheus, ἔξορα γδ' μωρῶσιν ἠρώσων. Hefiod. δῦ τε δ' ἐνέπειτι σφέτερον πατέρ ὑμνεύουσι. Ιλ. α. κίχων τε ζαφίλω. & β, ἀμφὶ δ' ἀρ ὄωσιν

βαλέωσι ξίφου δορυθήλων. Callimachus, ἰσρά τε ῥέζουσι τὴ ἴσφοσ ἠμυλὸ κείνον. Idem, πηνὸς φθιώται τὴ νυῖ ἀνέμωσιν ἐλξέις: quamquam talia cæſura quoque vel monosyllabo excuſari poſſunt. Cæterum multoties breuis manet in fine correpta. Ιλ. β. οἱ τε ξάκωσθον ἴχνη. & δ, ἰσρῆσ εἰς ἄσιν ζαλόης. 8 Octava regula, cuius occasione multa breuia produci deprehenditur. Ιλ. β. ἀνέρις εἰσὲ φίλοι. & δ, ἀπόλλου ἀνῆρ. Item Οδ. θ. εἴ μ' ἴξον εἶδα εὔξων ἀμφάαθ. & κ, βίω εἰς ἰγόνον κλυτὴ δάμωσ, τὸ δ' εὐάκωνον. Ιλ. χ. πολλὰ λιοτοιδῶν εἰσ' Ε' κ' ἔσθ' ἴμωσ ἐπ' ἴπν. σ quoque, quia liquefcere aliàs ſolet, præcedentem breuiem producit liquidarum inſtar, maxime in fine dictionis. vt γαμῶσ πῖσιν ἀγρῶσ ὄσ. ἔσσι πόλις ἰφύρη. σῦνται γάρ π' ἔσθ' ἱερεῖσ. In his ἔσσι, λις, ποσ, ſyllabæ alioqui breues, σ ſequentē, cæſuraque adiuuante, producantur. 9 Regula nona cui, (ne quis fallatur) moneo nō eſſe multum ſidendum: fallit enim ſæpe. Nam κωνκῶσ primam producit, cūm μωβη corripiat, & ab αὐοι α correpto αἰθῶσ & αἶνασ, primā producant. Item à βότρωσ βότρωσ, v breui, βοτρωδὸν & βοτρωφόρωσ v producto uſurpantur, & βοτρωκόρωσ eodem correpto. Quando itaq; deriuatiua & compoſita multiplicia ſunt atque ambigua, tutius erit è regulis ſpecialibus de ancipitibus eorum quantitate petere. 10 Regula decima. Deprehendunt aliquot monosyllaba ita poſita, vt nihil impediāt ſyllabam longam præcedentem, quo minus obuiet vocali ſequenti, vt breuis ſiat. vt Ιλ. ψ. δ' ὄστέρω δ' αὐ βοιωθῆκε μείζων καὶ πῖσιν δημῶ. Hefio. εἰ δέ κεν ἱεράζῃ πῆμα σὲ ζηλώσθ κείρωσ. δ' ὄστέρω & ζηλώσθ

Immutabiles liquefcunt.

Ante immutabiles.

Ante vocalem.

Et ζ.

Et σ ſequentē muta.

7 Poſitio quomodo contingat.

8

σ liquidarū inſtar breui præcedentem producit.

9

Deriuatorum quantitas unde petenda.

10

Monosyllaba.

corripiunt vltimas ratione vocalium sequentium, nihil obstantibus monosyllabis intermediis. Quandoque è diuerso, ita vt eandem per se aliqua ratione producant. Ιλ. η. ἤ κήρως ἐπιφνὶ δόλω ἔπι κρατεῖ γ. Interdum monosyllaba ipsa breuia producuntur. Ιλ. γ. τὸ δὲ χα μὲν οἱ κῆται ἐπὶ χηνοί. Et iterum, ἄδδ' ἄδ' ἄδ' ἐπιπικον. Et iterum, ἀλλ' ὅτε δ' ἄδ' ὅτατε μιζάλλω σήθη. & α, ὅς ἦδη πέτ' ἰόντα πέτ' ἰοσάδρα, πῶτ' ἰόντα. & λ, ἰλλῶν γδ κλάκασε. Quamquam horum pleraque liquida excusare potest. Disyllaborum quoque breuium prior producta inuenitur, cum posterior per apostrophum amittitur. Ιλ. γ. ἤμεν τῶ ὅτ' ἦλλον ἀμειζόνες ἀνυλάκασα. ¹¹ Regula vndecima, siue obseruatio præ cæteris notanda, tanquam præcipua & insignis origo licentia poetice. Homer. ἔπερ ἔτι θεοὶ εἰμι. τί μὲ ἀθανάτοισιν εἰσοικεῖς. Et iterum: περιμυθὶς ἔλαυ. Eadem de causa etiam natura breues produci depre-

Disyllaborū breuium prior producta.

11

Notio.

De origine licentia poetica.

henduntur: vt Od. δ. ἀρσενὶς οἷος ἦσαν ἐν τριφύεσσιν ἀστυμαχίαι οἷος dactylus est. Item Od. λ. βλύθ' ἔχ' λοφάδια φέρον ἐπὶ νῆα μιλαινον. & ξ, ἔρσασα συνῶν συνόσασα, ἔρσ' ἀπὸ πάλαι πηλατὶ ἀμάν. hic in συνόσασα, & illic in λοφάδια, α, aliàs breue producitur. Idem Od. ν. περὶ σούτων κ' ἀρσενὶ ἀπμείησιν ἰάλλειν. & ο, ὅς ἔ' ἰατρῆσι μω ἀπινάσασα πατρὶ χαλωθείς. vtroque, i penultimum aliàs breue, ob vtrinque ambientes longas producitur. Sic Od. χ. ἄς κρηκερῆσις ἀίερασῆ μίγ' ἀμείναν. Dionys. κρη ποσάδρια ἔρσα κ' ἰερα πείμπεα δάφνης. hic lōga corripitur, καὶ ποσά dactylus.

Sic Ιλ. π. ὅν ποτῆρον γρῶσασα λιπῶσ' ἀνδροτῆτι κρη ἦσαν. πῶσ' ἰωδῶ dactylus. Huiusmodi multa in lectione poetarum occurrunt: quæ nos vbi indicandi occasio aderit, identidem repetere non grauabimur. ¹² Duodecima regula, Iones & poetæ α longum mutant in η. vt φιλήη pro φιλία, νελῶις pro νῆλις. Idem etiam η mutare solent in α breue. Contra Dorici η in α longum, vt ἀδὺ pro ἡδὺ. & ἀ pro ἡ articulo. Exempla passim sunt apud Homerum & Theocritum. ¹³ Regula decimatertia. Latinas dictiones interdum Latinis regulis congruentes deprehendimus, aliquando repugnantes: vt in Epigrammate Palladæ, λὺ ὁ φίλ' πὶ λάδῃ δέμινε φρατῆρ' ἀδῶς ἔραφιν. λὺ δ' αὐ μὴν λάδῃ, τὸ φρατῆρ' εἰπε μόνον. hic in δέμιν media est breuis, sicut apud Latinos: at in φρατῆρ' α contra rationem Latinam corripitur, vt aliàs in πατῆρ'. Puto autem consultius Latinas regulas sequi, præsertim in nominibus

12

Ionismus.

Dorismus.

13

Notio.

locorum, quæ crebrius in Latinis poetis leguntur, quam in Græcis, vt in Lusitania, Mauritania, Sabini, Labicum, & aliis. Nonnus poeta Panopolitanus in paraphrasi in Euangelium D. Ioānis perpetuò corripit α, in πλάτ', δλωάρον, σεδάρον iuxta Græcam videlicet rationem, quæ in his Latinarum regulis aduersatur. Verum hoc ignorantia fortasse lingue

Roma

Romanæ, magis quàm contemptu ab eo factum est: quippe qui in eodem opere sudarium Syram vocem esse autumet. Alij rursus eiuscemodi nominibus Latinam quantitatem tribuunt. sicuti est in epigram. ἡρώδης χαλκῶν μιλιάρων ἠλιόδωρι. Voces Hebrææ, Syræ & Chaldææ incertam, vt plurimum quantitatem habent. Greg. Nazianz. de Christi genealogia. Σὴδ πέλι, & δ' ἄρ σὺν, & τίτρας ἢ καίνα. & mox: οὐ & δ' ἄρ φραξῶδ, καίνα, σπλά, & δ' οὐ πυσιν. In priori loco media & καίνα^α produxit, in posteriori corripit. Ibidem in vno versu & longum facit & breue α. in dictione φαλῆκ, sic scribens, ἦν ἔοις, ἔοις & ἢ φαλῆκ παίς, οὐ δ' ἄρ φαλῆκ. Ad hæc & Ἀδάμ priorem læpē idem facit longam, Nonnus cōtra breuem. Hic quoque α, in ἀμῶ, & in trisyllabo ἰησῶς indifferenter vsurpat. Cæterum in istiusmodi constantia imprimis probatur. De Latinis non est opus sigillatim præcipere: quando ad hoc non spectat institutum: & à multis id copiosè præstitum est. Ab Hebræicis vt incertis consultò abstinemus, studiosos ad Gregorîū, Nonnum, & Damascenum mittentes. in Persicis, Ægyptiis, Punicis, & aliis præsertim quæ nomina sunt propria, cōsultius puto Græcorum proportionem sequi vbi exemplar non succurrat quod imitemur. Denique generales huius capituli regulas nisi in promptu habuerit Græcorum carminum candidatus, frustra hic exercebitur. Occurrent quippe ei quàm plurimi versus mensura ambigui, ad quos aut hærendum illi turpiter sit, aut gnauiter delirandum. Qualis est apud Orpheum in hymnis, ἀραπαῖς, βορνταῖς, κισαῖνις, φυλάμει ζῆν. Et apud Hom. ἄ ἀρχιδὸ πηλῶς ἢ μίγα φέρπει ἀραιῶν. & Od. ρ. τρεῖς γὰρ τ' οὐ κορυφὴ εἰμὲν ἀδελφοὶ οὗς τίκατο ρία. & alij similes superius citati.

Harum regularum utilitas & necessitas.

ANCEPS¹ ingressa mediam compositionem, plerumque corripitur: vt *ι*, in καλλιπάρες, λουσιμελής. α, in μεγάλυμ. υ in ἠδυσπῆς.

¹ *Regula alia minus generales.*

IGEMINATIONVM² corripitur: vt in τικάνω, τίθημι.

² *Geminationum corripitur.*

PARTICVLÆ tantum³ in compositione repectæ, non sequente syllaba quæ impediatur, suas ancipites corripunt, videlicet ἀζα, ἀει, εἰ, βει, δυς, vt ἀκοσμ, ζάθε, αἰδῆλ, εἰβωλ, βειάριως, δύσεως.

³ *Particula suas ancipites corripunt.*

PRÆPOSITIONIS⁴ anceps non sequente

⁴ *Præpositionis*

anceps correpta. positione corripitur : vt κῆ, δῖα, ἀνά, πειλί.

5 **VERBA** ex barytonis⁵ facta circumflexa, præfertim quæ vocalem ex diphthongo penultimæ amittunt, corripunt ancipitem in penultima relictam. vt πειθῶ à πείθω, δαῶ à δαίω, sic τιῶ à τίω, κυρῶ à κύρω, φυρῶ à φύρω.

6 **ANCEPS**⁶ inceptiua thematis brevis est: sæpè tamen producitur in præteritis occasione augmenti : vt in ἰάχω ἰαχον, ἰκάνω ἰκανον, ἰκομαι ἰκόμην. Item in ἄται, ἄτα. δαι. quibus accedunt ἄται & ἄται 10 ab αἶρω : quamquam hæc, sunt qui contracta esse dicant ex αἶται αἶ. δαι, αἶται αἶται.

7 **QUANTA** est⁷ vocalis in primitiuo, tanta transit ad possessiuum. vt ἰδᾶ $\text{\textcircled{C}}$ prima λόγα, quia ἰδᾶ. Item quanta est vltima syllaba in masculino, 15 tanta transit ad fœmininum, vt in πείρα, πᾶ, primæ producuntur, quia eadem in masculinis sunt longæ.

8 **OMNE**⁸ participium fœmininum actiuum penultimam habet longam. 20

9 **PARTICIPIA** masculina⁹ actiua vltimam habent longam. Fœminina verò in α, & neutra qualibet non contracta breuem, præter futurum secundum, τὸ τυπῆν.

10 **NOMINA**¹⁰ finita in οῖς adiectiua præcedentem vocalem habent correptam : & quartam à fine productam, cùm tres excedunt syllabas. vt ὕδατοῖς, ἰοῖς, χιονοῖς, δακρυοῖς.

11 **NOMEN** masculinum¹¹ aut fœmininum, in immutabilem desinens, vltimam producit : neutrum corripit.

12 **ANCEPS** finalis¹² in nominibus neutris non contractis corripitur.

13 **ANCEPS** ante consonantem¹³ duplicem, licet positione longa sit, natura tamen corripitur. vt in 35 ἀπράξω, βαδίξω, κλύξω, αὐλαξ, κατῆλιξ, κῆρυξ. Exceptis nomi

nominiſbus maſculiniſ diſſyllabiſ finiſtiſ in αξ, penultimam natura producentibuſ: quæ α habent natura longum, non poſitione: neque enim vtrumque ſimul eſſe poteſt. vt ὁ θάραξ, φαίαξ: & eorum compoſitiſ, vt ὁ λινοθάραξ, ὁ φιλοφαίαξ. præter κύαξ, ſυαξ, ὕλαξ. producent quoque κέρδαξ, νείαξ, φένιαξ. & polyſyllaba, vt ἰέραξ. Item ποράξιſ & χαμάξιſ adnerbium. & præterita ab ancipiti incipientia, vt ἰξιδον.

- 10 H A S regulas à præcedentibuſ ſepoſuimus, ne multitudine confuſioni eſſet aut terrori. Quarum exceptiones in reguliſ de ſitu ancipitum paulò poſt ſubiiciemus. ¹ Hoc nonnunquam fallit, vt in *πυργήτιſ, ἰπυργήτιſ, διδυμάκιſ, πυριπόλιſ, ταυαίπιſ*, & aliſ inferioriſ excipiendiſ. ² Et hoc fallit, non in præteritiſ tantum, ſed & in thematiſ, quæ ſiunt ab aliſ poſitione productiſ, in quibuſ ſublata poſitione, manet, natura productum: vt in *ζήνομα*, quod ſit à *ζήνομοſ*: & *ζηάσκα* à *ζηγάσκα*. ³ *Ἰλ. ε. ὅſ ῥ' ἔπιτα φρεῖν ἦſιν ἀκρομοſ τε πολλὰ τε ἦδη. & α. κίλλαντε ζαῖλίω τεϊνίδιό τε ἱφι ἀνάσφιſ. Οἱ φρ. ὄσενε, πολύμορφε, τροφὴ πύτων ἀερίδηſ. Procluſ Lyciuſ, ἀτραπιτὴ ζαῖφιſ ἐμφεργέτιſ ἀγλαοκέρπιſ. Ἰλ. σ. ῥήγυτιſ ταῖ δ' ὅτε δὴ προίλω ἐρίσων ἰηγιſ. & α. ὄν βελέριαν καλίεſι. Theocrit. ἀ θύστροῦſ τιſ ἄζαν, καὶ ἀμύχανόſ ἴαſι. Hoc autem intelligendum eſt citra poſitionem & contractionem. nam *ἄσων* ⁴ *ἄσων*, *ζάπιſ*, & ſimilia producentur. Poëtarum licentia quædoque hoc præterit, vt in *πυρά* & *σω*, occaſione immutabiliſ. *Ἰλ. λ. παρεπὴν ἄγαθὴ ἢ παραφραſίſ ἴſιν ἰταίριſ. Dionyſ. παραλίω ναίκοſιν ἴſω σερβωνίδων ἀλμηſ. Ara. σινεχὴſ αἰεῖ. Item in *Δφ. Ἰλ. γ. Δφ. μὲ ἀσπίδοſ ἦλθε φακινῶſ ὄμβρομην ἰγγυſ. & δ. Δφ. μὲ ἀρζωπῆγοſ ἐλήλατο δαιδαλιόſιο. Et in cōpoſitione. Nonnus, Δφ. βολωνίωſ ἀλλων ἐν ὄφρηγοῖſιν ἀκκων*, ob ſequentes breues produxit. ⁵ Noranda regula quæ plurimum tollit ambiguitatiſ eſt verbis. ⁶ Inde eſt quòd in præſentibuſ *ἰξείω*, *ἰξείζω*, & ſimilibuſ, anceps breuiſ eſſe traditur à Grammaticiſ, in præteritiſ verò longa. ⁷ Hæc regula poterat omitti: quandoquidem in nona capituliſ præcedentiſ includitur. Cæterum de ſyllabiſ quæ non variantur, hoc totum eſt intelligendum: quod ipſum adhuc perpetuum non eſt, vt mox docebitur. ⁸ Vt *ἡ τύπτεſαι, τετυφῆſαι, πθέſαι, διδῶſαι. Item hæc, τίψαſαι, ἰψῶſαι, ζούγνῶſαι*, quæ ſiūt à maſculiniſ vltimam producētibuſ addito α. Hiſ addi poterunt participia aoriſtiſ paſſiuorum, vt *τυφῆῖſαι, τυπέῖſαι. ἢ ἡ τύπτεſαι, τετυφῶſαι, πθέῖſαι,***

Notio.

- διδύς. Itidem ὁ τύφος, ἰσὰς, ζούγυς. Quædam masculina
fœminina & neutra tono indicant quantitatem. Nam πούσας
acuto demonstrat vltimam produci: ὃ πούσας circumflexo
10 corripitur; item τύφουσα τύφουσα antepenultima acuto, vltimam
esse breuem. ¹⁰ In his quandoque fallit regula superior de
possessiuis. Nam ab ἰσς, id est, *venenum*, producto *ι, ἰσς* *υφ-*
nenosus, idem habet breue apud Nicandrum. Item ἀχών
nix, breui *ι, χωνόεις* eadem longa reperitur, quamuis *χωνόεις*
& *χωνάδης* quantitatem simplicis retineant. Exempla sup-
11 petunt apud Nonnum & alios. ¹¹ πῶρ & πῶν neutra produ-
cuntur, & pauca alia e masculinis ac fœmininis corripuntur.
12 in vltimis syllabis indicanda. ¹² Vt τὸ μέγα, σῶμα, ἀχάρι,
μέλι, ἄδῃ, γόνυ. Itidem de pluralibus est accipiendum. πῶ μι-
13 γάλα, σῶμα. Exceptis contractis quæ producuntur, vt πῶ
13 κρέα, στήνη. ¹³ Et si quidam vniuersaliter negent, ancipitem
natura produci sequente duplici: apparet tamen id aliquan-
do accidere: vt in ἡρώε, πῶε, χαμῶε. Cæterum quoniam
apud poëtas manente positione ferè productæ reperiuntur,
satis habuimus id hoc in loco, ac deinde capite sequenti ad-
monere, ne in regulis de ancipitem quantitate secundum
10 situm sigillatim repeteretur, *α, ι, υ* ante ζ, ξ, ψ, natura corripitur.
Apparet autem corripitur ex declinatione in nominibus. quan-
doquidem obliqui finitorum in ξ & ψ, vt capite sequenti
dicetur, penultimam ferè corripunt. Item tono, quem Φαι-
15 νίξ, κήρυξ, & similia habent circumflexum, vltima videlicet
breui: longa quippe ante longam non circumflectitur. Item
in verbis finitis in αζα, ζα, υζα, quia futura & aoristi, dimissa
positione breuem seruant ancipitem. vt ἡρπασα, ἐφύμισα,
ἐλάπισα, ἐκλυσα. quæ tamen poëta more suo producere
10 audent: præsertim cum vtrinque incidit longa: vt in ἀγρ-
πίσας, ἐφωπίσας, & cum duæ sequuntur breues, vt in λήσασ-
το, ὀπλίσαστο: vbi σ etiam geminare solent, vt in clementis
dicetur.

Appendix.

C A E T E R V M hæc ipsas præceptiones gratiori, & dif-
centibus faciliori methodo exprimit G V L I E L M V S II
B A I L L I V S ex Societate I E S V: breuium siquidem Syl-
labarum primò, dein productarum, tertio ancipitem regu-
las præscribit, quas, nequid hic quod rudibus esse posset
adiumento desideraretur, ipso Authoris stylo adscribendas
curauimus. De breuibibus itaque syllabis sic in suo libello de
40 Syllabarum quantitate scribit: Ο Μ Ν Ι Σ, inquit, syllaba
correpta cognoscitur: Vocalibus breuibibus & ο, vt τίκου. Ho-
merus Iliad. α. versic. 255.

Ωμοι, ἰσὸ πάντοπι, ἐπὶ τίκου ἦς ἀρίστος.

Hæc me valde infelicem, quoniam genui filios optimos.

2 DERIVATIONE. Cùm enim primitivum est breve, quæ ab eo deducuntur plerunq̃ corripuntur, vt à nomine μάκας prima breui, fit μακείζω etiam breui. Homerus Odyss. i. vers. 7.

5 Ζῆν πάτερ ἢ δ' ἄλλοι μάκας θεοί, αἰν' ἰόντες.
Iuppiter pater, atque alij beati d̃j semper existentes.
& Odyss. e. vers. 165.

Εἰς ἐμεῦ ὡς αὐτὸς πῖσε συναντῶμαι μακείζοι.
Ex me vt aliquis occurrens, te beatum diceret.

10 Cùm verò tollitur altera vocalis, quæ eum alia coalescens in primitiuo diphthongum efficiebat, anceps α, ι, υ, quæ sola remanet in verbo deducto sæpius breuis euadit: vt à μῆνομι fit μανία, detracto ι, à φέβω, φωνή, sublata præpositiua vocali ε, in vtroque vocabulo prima breui. Tyrteus:

15 Μῆδ' ἐφύγῃς ἀσχοῦς ἀρχετο, μῆδ' ἐφόβω.
Neque turpis fuga, aut timoris initium facite. Solon,
Δείξ' δ' ἠ μανίῳ μὲν ἐμὸν βαίος ἔξόνθ' ἀπὸς.
Breue sane tempus meam ostendet ciuibus insaniam.

Iste tamen canon de deriuatione vbiq; non seruatur, nam Notio,

20 μανίης primam retinet longam, quamuis μανία eandem correptam habeat. Ideò Etymologia tanquam fallax à Galeno appellatur ἀλάξων μάρτυς. Sic apud Latinos lucerna corripitur, licet primitiuum eius verbum luceo producatut. Horat. Od. 8. lib. 3. Carm.

25 Sume Macenas cyathos amici
Sospitis centum: & vigiles lucernas
Perfer in lucem.

& Od. 21. eiusdem libri:

Vinaq; producent lucerna,

30 Dum rediens fugat astra Phæbus.

Sic verba circumflexa, quæ à Barytonis proficiscuntur, & ex diphthongo posita in penultima syllaba, alteram vocalem amittunt, ancipitem in penultima relictam corripunt: vt à πείρω fit πῶ, à δαίω fit δῶ, sic mutato accentu à πῶ fit

35 πῶ, à κύρω fit κυρῶ, à φύρω φυρῶ, quæ omnia penultimam corripunt.

3 COMPOSITIONE. Cùm simplex breue censetur, compositum eandem legem seruabit: vt βαρὺς, & βαρῆν primam corripunt: sic compositum οἰνοσάρης penultimam corripit. Homer. Iliad. α. vers. 223.

Οἰνοσάρης, κυνὸς ὄμματ' ἔχων.

O vino grauis, canis oculos habens.

Eadem ratione particulae quædam in compositione occurrentes suas ancipites corripunt: particulae autem tales sunt, βεα, θέα, ἄ, ἄρα, ἄραν, βεα, δεα, ζα: vt ἀείδηθ', ἰελλήθ', ζα-

ἄμφω, & alia permulta. Nec ab hac lege defleunt vocales ancipites, quæ mediam compositionem ingrediuntur: sæpius enim corripuntur, vt κρηπίδα. Homerus Iliad. α. vers. 184.

Πέμφω ἔγω ἃ κῆρω βροσιῶδα καλλιπάρηον.

Mittam, ego autem ducō Briseidem pulchrām genis.

Nonnunquam tamen anceps in medio compositionis posita producit, vt πιμαγήτης.

4 DIALYSI diphthongi propriæ, vel impropriæ: cum enim per diæresin diphthongus dissolvitur, vocales ancipites dissolutæ breues euadunt, vt πᾶις, pro παῖς. Hesiodus ἔργων, versu 50.

Κρύψει δὲ πῦρ, τὸ μὲν ἄνδρις εἰς παῖς Ἰαπετῖο.

Abcondit verò ignem, quæ quidē rursus bonus Iapeti filius.

Id verò sæpius solet euenire, his particulis in compositione dissolutis, & duobus apicibus notatis, αὐ pro εὐ, ἠὺ pro ἦν. vt apud Hesiod. ἔργων. vers. 164.

Ἔς Τεγλλῷ ἀγαθῶν Ἑλένης ἔνεκ ἠὺκῆμοιο.

Ad Troiam ducens Helena pulchricoma causa.

Sic Tryphiodorus in excidio Ilij, vers. 50.

Καὶ Σκῦρον μὲν ἔθεον λιπῶν εὐπαρῆγον ἄστυ.

Scyrum quidem profectus est relinquens urbem pulchras virgines habentem.

Theocritus tamen dum dissoluit α diphthongum impropriam in αῖ, α producit in dictione ράισα, Eidyll. 11.

Οὕτω γὰρ ράισα Δαίη γ' ὁ Κύκλωψ ὁ παρ' ἡμῶν.

Sic igitur vixit facillime Cyclops apud nos.

Sic apud Dionys. in lib. de Situ orbis, versu 322. & 323. Ἡρᾶκις deductum à Ἡρᾶκις, ex quo deriuatum est Ἡρῆκις, & per dissolutionem Ἡρῆκις, ἰ dissolutum producit:

Αὐτοὶ τε Ἡρῆκις ἀπέεργα γαῖαν ἔχοντες.

Ipsiq; Thracæ immensam terram habentes.

Latini vocales in diæresi nunc produciunt, nunc breuiant.

Nicander tamen in Theriacis eandem syllabam nunc producit, nunc corripit. Latini dum diæresi vtuntur partim vocales diuisas corripunt, vt Catull. in hoc hendecasyllabo: 35

Si linguam clauso tenes in ore.

Partim produciunt, vt in illo Virg.

Diues opum, diues pictarū vestis, & auri.

Quod in locis tātum quatuor, more Græco, à Virg. factum Probus annotauit. A Lucretio verò sæpissimè vsurpatum 40 nemo nescit, vt in his versibus: lib. 8. vers. 88.

Aulide quo pacto Triniaī virginis aram

Iphianassai turparunt sanguine fœdè.

& Ouidius ad Liuiam:

Deberat fusos euoluisse suos.

& Catullus:

Verbosa gaudet Venus loquela.

5 REDUPLICATIONE. Cum enim ϵ ponitur in $\omega\alpha\delta\iota\pi\lambda\alpha\sigma\iota\sigma\mu\omega$, id est, geminatione, quæ locum habet in verbis ϵ in μ , & in aliis, quæ illa imitatur, illud corripitur, ut $\delta\epsilon\delta\omega\mu$, $\pi\eta\eta\mu$, $\pi\tau\alpha\eta\omega$. Homer. Iliad. α . de Chriseide:

$\Pi\alpha\lambda\epsilon\lambda\epsilon\ \phi\acute{\iota}\lambda\omega\ \epsilon\upsilon\ \chi\rho\sigma\acute{\iota}\ \tau\acute{\iota}\delta\eta$. —
Charo patri in manibus ponebat.

Et Nonnus Poëta Panoplitanus:

10 — $\chi\acute{\alpha}\rho\alpha\iota\ \eta\upsilon\tau\eta\epsilon\iota\ \pi\tau\alpha\iota\omega\alpha\upsilon$.
agens gratiam patri.

Si tamen verbum oriatur ab alio, in quo persona thematis sit positione longa, & ab eo detrahatur positio, ϵ remanet productum: ut à $\chi\rho\eta\acute{\omega}\sigma\kappa\omega$, quod oriebatur à $\chi\rho\acute{\omega}$, fit $\chi\rho\acute{\omega}\sigma\kappa\omega$ 15 prima longa, & à $\chi\rho\eta\eta\sigma\mu\omega$, quod deducebatur à $\chi\rho\acute{\omega}$, vel $\chi\rho\acute{\omega}\sigma\mu\omega$, fit $\chi\rho\eta\sigma\mu\omega$ prima etiam longa. Hesiod. ϵ ργων, vers. 278.

$\Gamma\acute{\iota}\nu\epsilon$. $\epsilon\iota\ \gamma\acute{\alpha}\rho\ \pi\epsilon\ \kappa\prime\ \epsilon\theta\acute{\iota}\lambda\eta\ \tau\acute{\alpha}\ \delta\acute{\iota}\kappa\alpha\iota\ \acute{\alpha}\chi\rho\eta\tau\acute{\epsilon}\nu\epsilon\iota$.
Est (bona iustitia) si verò quis voluerit iusta dicere.
Et in eodem libro, versu 279.

10 $\Gamma\acute{\iota}\nu\acute{\omega}\sigma\kappa\omega\iota\ \tau\acute{\omega}\ \mu\acute{\upsilon}\rho\acute{\iota}\ \tau\prime\ \acute{\alpha}\lambda\lambda\acute{\omega}\sigma\iota\ \delta\acute{\iota}\delta\omega\iota\ \epsilon\upsilon\rho\acute{\upsilon}\sigma\tau\epsilon\iota\ \text{Ζεύς}$.
Cognoscēs, huic quidē felicitatē largitur latē vidēs Iuppiter.

6 THEMATIS PRIVILEGIO. Anceps siquidem in principio thematis collocata, sæpius fit brevis, ut $\acute{\iota}\kappa\alpha\omega$. Homer. Iliad. α . versu 254.

15 $\Omega\ \pi\acute{\omicron}\tau\alpha\iota\ \eta\ \mu\acute{\epsilon}\gamma\alpha\ \pi\acute{\iota}\nu\theta\ \acute{\alpha}\chi\alpha\iota\acute{\iota}\delta\alpha\ \gamma\acute{\alpha}\iota\alpha\iota\ \iota\eta\acute{\iota}\nu\eta$.
O dij immortales, certē magnus luctus Achivum terram inuadit.

Anceps tamen in capite præteritorum, augmenti gratia, extenditur:

30 $\text{Καρπηλίμως δ' ἴκανε θούς ἐπὶ νῆας ἀχαιῶν}$.
Quamvis per systolen, interdum licentia poetica corripia-
tur, Iliad. ψ . vers. 2.

$\text{Ἐπειδὴ νῆας τε καὶ Ἐλλάπων ἴκοντο}$. Et Iliad. α . vers. 3.
— $\psi\upsilon\chi\alpha\varsigma\ \acute{\alpha}\iota\delta\acute{\iota}\ \omega\sigma\pi\acute{\iota}\acute{\alpha}\psi\iota\upsilon$.

35 7 TERMINATIONE. In $\omega\sigma$. Adiectiva siquidem in $\omega\sigma$ desinentia, antepenultimam corripunt, ut $\acute{\upsilon}\delta\alpha\tau\omega\sigma$, $\phi\omega\iota\kappa\acute{\omega}\sigma$, $\sigma\iota\gamma\alpha\lambda\acute{\omega}\sigma$. Hesiod. in clypeo Heculis, vers. 95.

$\Omega\ \phi\acute{\iota}\lambda\theta\ \acute{\alpha}\lambda\lambda\alpha\ \sigma\acute{\upsilon}\ \eta\mu\acute{\omega}\sigma\omicron\sigma\iota\ \epsilon\chi\prime\ \eta\eta\acute{\iota}\alpha\ \phi\omega\iota\kappa\acute{\omega}\nu\tau\epsilon$.
O amice, sed tu celeriter contine habenas rutilantes.

40 Homer. Iliad. ϵ . versu 226.

$\text{Ἄγε ἄγε, νῦν μάλιστα, καὶ ἠνία σιγαλόωντε}$.
Sed age, nunc scuticam, & habenas mirificas (cape.)

C A P V T secundum syllabas longas complectitur, his *Caput secundum*
verbis: Omnis, inquit, syllaba longa cognoscitur: vocali- *de syllabis longis.*
bus longis η & θ , $\gamma\epsilon\ \acute{\alpha}\pi\alpha\lambda\acute{\iota}\sigma\tau\omega$. Homer. Iliad. α . 182.

Οὐδ' ὄργησιν κηθείσθ', ἀπειλήσῃ δὲ τι ᾧδε.

Nec aduerto irascentem : minabor autem tibi sic.

Diphthongus 2 **DIPHTHONGO** qualibet. Omnis enim diphthongus producit. Hom. Iliad. χ.

Αὐτὰρ ἐγὼ, κηκείη, φίλος μνηστήται ἑτάρα.

Tamen ego, & illic, dilecti recordabor socij.

Accentus circumflexus. 3 **ACCENTU** circumflexo. Omnis enim syllaba circumflexa producit : vt πῖνε, δῖϕ. Hom. Odyss. ζ. 242.

Ἥτοι ὁ πῖνε, νηὶ ἦοδε, πολύτλας δῖϕ. Ὀδυσσεύς.

Atque ille bibebat, & edebat astutus diuus Ulysses.

Contracta producantur. 4 **CONTRACTIONE.** Contracta enim omnia producantur : vt ὄφι pro ὄφῃ. Eandem autem vim sortitur Crasis in orationis concursu posita, quæ sit per Apostrophen minime, & ideo præuidendum ne confundantur. Crasis enim quam afficit syllabam producit: Apostrophe verò eam sibi vim nõ vendicat, vt lib. 2. Anthol. τί μὲν ἕ σὺν τε μὲν σοι —

Si tamen per Apostrophen scribas τὰ μὲν corripitur: sic τᾶννυ per crasin longum est pro τᾶν ἄνω.

Positio triplex. 5 **POSITIONE.** Fit autem positio apud Græcos tribus modis. Primus est, cum vocalem in eadem dictione sequitur duæ consonantes, aut aliqua ex duplicibus ζ, ψ, ξ : vt γέρτος, ψάλλω, φροζῶ, τύψω, λίσσω. Alter est, cum vna dictio in consonantem definit, & sequens ab altera consonante initium sumit : vt in hoc versu Homerico,

Αὐτὶκ' ἄρ ἠφαιστο πάροισι φάνειν ὄν φίλον ἦόν.

Confestim Vulcanum allocuta est suum filium.

Tertius denique est, cum aliqua vocalis brevis, existit in fine dictionis, & dictio quæ sequitur, aut duplicem literam, aut duas consonantes sortitur : vt in illo Lini Poëtæ antiquissimi versu,

Τὰς μὲν δὸπὸ ψυχῆς εἶργον φυλακᾶσι νόοιο.

Has tu custodia mentis, ab animo arceto.

Orpheus in Argonauticis,

Λημὸν τε ζαΐψλω. —

Lemnumque diuinam.

Theognis in suis sententiis:

Ἐν ἧ σπουδαίῳ πηγήμῳ πτωχόπερϕ.

In serio verò negotio paucior es.

Non ignoramus à Probo, Diomede, Donato, Mario Victorino, plures cõstitui positionis modos, nunc octo, nunc sex. Verùm imprimis vnum ex illis nunquam recipiunt Græci, cum videlicet j, & v, degenerant in consonantes, positionemque iuuant : reliquos verò modos omnes, merito ad tres superiores reuocauimus.

H A s porro tres positionis formas Græci quidem poetæ fami

familiarissimas habet. Latini duas priores retinent, tertiam familiarem non habent, imitantur tamen nonnunquam. Catullus in Hymenæo:

Nulla fuga ratio, nulla spes: omnia muta.

5 Tibul. lib. primo:

Pro segete spicas, pro grege ferre dapes.

Catullus in Iambico trimetro puro, qui continet Faselii dedicationem:

Propontida, truncemve Ponticum sinum.

10 In quo versu extremæ syllabæ dictionis (*Propontida*) Iambum efficiunt, propter dictionem sequentem, quæ à duabus consonantibus initium sumit, ut rectè annotavit Muretus.

C v m autem positio posteriore modo fit, Poëta: Græci ad nutum & arbitrium, vel illam producant, si id carmen 15 postulet, vel corripunt, quamquã rarius. Hom. Odyss. 1. 24.

Δελχίον τε, Σαμή τε, καὶ ὑλήεσσα Ζάκυνθος.

Dulichiumq̄, Sameq̄, & nemorosa Zacynthus.

Nec mirum: in vera enim positione, nonnunquam vocalis neglecta positione corripitur: Homer. Iliad. 6. e.

20 *αἵ οἱ μὲ κέρτατος σιδήρει δ' ὄρουμαδδς.* Et Aratus, *Καὶ πτωαὶ ὀσμῆτες καὶ ἀλέκτορες ἐξεχθύνοντες.*

Interdum etiam λ, μ, ν, ρ, naturam duplicium induunt: ut quibus facilè perspiciet ex iis, quæ de liqueſcentia doccebi- 25 mus. Hinc quoque fit, ut litera σ, quæ pro liquida aliquando censetur, in fine alicuius pedis, sequente etiam vocali producat. Homer. Odyss. a. 5.

Κρήνην δ' ὠπτε ψυχλῶ, καὶ νόστον ἑταίρων.

Magna cura servans suam animam, & reditum sociorum.

Quid si dicat aliqui, esse hic cæsuram, aut Lagarum pedem?

30 Et in illo versu, qui est apud Eustathium:

Δὸς ἄρ' ἐστι πῶλον, καὶ κένδρον ὄψον ἐπ' αὐτῶ.

Da panem mendico, atque absconij vice pugnum.

In illo inquam versu, syllaba (δὸς) longa est, propter σ, quã- 35 quam vir eruditissimus Marcus Antonius Muretus variatũ lectionũ lib. 13. cap. 4. hunc versum esse ἀκρίφαλον existimet.

6 S Y M P H O N E S I, quæ Syncephonesis, & Synizesis vocatur, quæ fit, ut ait Hephestio ὁπότεν δυο συλλαβῶν, σύμ- 40 φωνον μὴ ἔχουσι, μετὰ δὲ ἀκρίφων, αὐτὴ μίαν παραληφθῆσιν. id est,

Quando duæ syllabæ nullam interiectam habentes con- 40 sonantem, pro vna syllaba sumuntur. Ea autem figura, vel oritur, ex duabus longis simul positis, ut apud Apollonium, lib. 2. Argonaut. 1254.

Ἰκρίδην δ' χαλκείην ἀλυκὲς πέδησι Προμηθεύς.

Vinctus areis compedibus Prometheus.

Vel ex breui & longa: Hesiodus ἔργων, 581.

σωίζης longa.

Δενδρίω ἐφιζήμεν, λιγυρέω κ' ἡρώετ' αἰοιδέω.

Arbori insidens, stridulum effundit cantum.

Hunc morem Virgil. secutus ita canit lib. 10. summi oper.

Hic finis fandi, solio tum Iuppiter aureo. & lib. 6.

Ferreiq; Exmenidum thalami, & discordia demens. 5

& multis aliis in locis.

Vel ex longa & breui. Hesiodus:

Βυσι, καὶ ἡμιόμοισιν ἐπήετον, αὐτὰρ ἔπειτα.

Bobus, & mulis continuum, sed post hac.

Sic Virg. lib. 6.

Fixerit aëripedem cervuam licet, aut Erimanthi

Placarit nemora. —

vbi pro aëripedem, alij æripedem legunt.

Vel ex duabus breuibus. Hesiod. ἐργων, 209.

Χρυσόν μ' ἀργύρεον κ' ἀργύρεον ἀνθρώπων.

Aureum quidem primum genus mortalium hominum. 15

Sic Virg. lib. 1. Georg.

Caumq; Iapetumq; creat, saumq; Typhoëa.

Denique tales permultæ Synecphoneleos formæ, Theognidi, Tyrtæo, & Soloni sunt familiares. Obseruandum tamen ex peritiorum sententia & nunquam pati σπιίζηται, sed tantum 1.

*Cæsura produ-
cta apud Gra-
cos.*

7 CAESURA, quæ potestate sua syllabam producit, & locum habet, apud Græcos, post primum, secundum, tertium, quartum, & quintum pedem. Exempla illud facient perspicuum. Post primum quidem, quæ vocatur Græcis περιημιπέδης, quæ pedem vnum & syllabam continet. Hom. Od. α. 27.

Ζηνὸς οὐ μείζονοισιν ὀλυμπία ἀγρόοι ἦσαν.

Iouis in regia Olympi congregati erant.

Post secundum, & vocatur, περιημιμυπέδης. Latine à M. Varro-30 ne apud Gellium, quintus semipes, à Prisciano Semiquinaria. Hesiod. ἐργων, 552.

Τὸν φημίμυρον, ἔργα πελήσας, οἶκον δ' ἴειας.

Hunc prauertens opere perfecto, domum redi.

Post tertium, quæ cæsura ἐφημιμυπέδης dicitur, Hom. Od. α. 365. 35

Μνηστῆρες δ' οὐ μείζονοισιν, ἀνὰ μίγασσιν σκιόεντα.

Proci autem tumultuabantur, per ades obscuras.

Post quartum, quæ vocatur ἐνημιμυπέδης. Homer. Odyss. β. 104.

Ἐνθα, καὶ τιμωρίην μ', ὑφαίνεσκε μίγαν ἰσθῖν.

Tum verò interdum quidem, tacebat magnam telam. 40

Post quintum. Iliad. ξ. 185.

Κάλω, νηρατίω, λούχῳ δ' ἰὼ ἠέλιω αἶς.

Pulchra (vita) nouiter facta, candida autem erat veluti Sol.

Aliquis tamen posset obiicere, σ hic vel liquefcere, vel vices duplices subire. Hinc cum Maximus Planudes, passim apud

Home

Homerum, talia exempla reperisset, ausus est dicere, finem cuiuslibet dictionis, Homero esse communem. Latini hanc quoque licentiam à Græcis sumpserunt. Producunt enim cæsuras, etiam breues, quas Diomedes mansiones, sectiones, & incisiones vocat, post primum, secundum, tertium, quartum pedem: post quintum verò rarissimè. Exempla subiiciamus.

Latini cæsuras
producunt, etiam
breues.

Post primum. Virg. lib. 3. Georg.

Inualidus, etiamq; tremens, & iam inscius aui.

& lib. 4. Æneid.

10 *Pestoribus inhians, spirantia consulit exta.*

Post secundum: Virg. 5. Æneid.

Olli serua datur, operum haud ignara Minerva.

Hic Priscianus, alij Grammatici dicunt fieri Trochaicam, cum post duos pedes primos sequitur Trocheus dictionem terminans: vt, *Infandum regina.* Verùm hæc non est propriè cæsura.

Monui superius M. Varronem apud Gellium, libro duodeuicesimo, capite vltimo, semiquinariam cæsuram vocare quintum semipedem, quæ in longis versibus, qui hexametri vocantur (sue etiam Heroïci, Pythij, Epici, Bucolici à Diomede) omni modo verbum finire docet; quæ regula si vera sit, non video, qua tandè rarione, altera regula quam paulò ante tradidit Gellius, possit vnquam vera videri; ait enim in huiusmodi versibus, & in senariis, duos primos pedes, singulas posse integras partes orationis habere. hæc ille. Ergo aliquando non occurrit ille quintus semipes, verba igitur Varronis (omni modo) perpetuam veritatem non significant, quamquam Priscianus in tractatu de duodecim carminibus, dicat necesse esse cæsuras in carmine reperiri; quã regulam tamen cum Mureto, inanem vocare nolim, præsertim cum præstantissimi poëtæ eam tam diligenter obseruarint, & versus, in quibus cæsura defint, minus certè suaves, aut etiã inculti videantur. Qualis est ille Ennianus:

In Gellium &
Varr. animad-
uersio.

Roma mænia terruit impiger Hannibal armis.

35 & Homericus primus versus. Odyss.

Ἄνδρά μοι ἔννεπε μῦθον πολύτροπον, ὃς μέγα πηδῆ.

Virum dic mihi Musa multorum morum qui valde multum (errauit.)

Post tertium. Virg. 3. Æneid.

40 *Dona de hinc auro graua, sectoq; elephanto.*

Diomedes libro 3. hic addit *τετραποδῶν*, seu *βραχυλιῶν*, quæ fit, si hepthemimeri duas breues syllabas adiungas. Bucolica dicitur, quia Theocrit. Bucolici carminis auctor, ea plurimum sit vsus: sed merito Priscianus eam ex numero cæsurarum reiicit.

Post

Post quartum. Virg. 7. Æneid.

Sustinet ac nata, Turnique canit hymenaeos.

Verum in hoc ultimo versu, Grammatici aiunt H. vicem consonantis subire, quod quam sit rationi consentaneum, intelligent ij, qui Agellium legerint. Is enim lib. 2. cap. 3. h. magis spiritum, quam literam esse dicit, & vidisse se librum mirandæ vetustatis, Virgilij *αὐτίραρον*, in quo scriptum erat hoc nomen (ahenum) aspiratione supraposita, non ut iam scribitur lateri præfixa. Non poterat igitur temporibus Virgilij aspiratio esse consonans, vt potè quæ literis non annumeraretur, nec vocalibus præfigeretur. Nec verò cepit esse consonans litera, cum post tempora Virgilij, literis nõ supra posita, sed præfixa est, sicut nec apud antiquissimos Græcos, ideo litera censebatur olim, antequam de medio dictionum textu, in apicem esset reiecta, vbi hoc tempore apud eos 15 visitur aspiratio. Illis enim contrarium accidit, atq; Latinis in aspirationis nota depingenda. Quod aliqui probant ex antiquis nummismatis Heracliensium, & nõ obscurè Athenæus lib. 9. ostendit: *διεπέρι*, inquit, *καὶ Ρωμαῖοι ἀσπράντων* 7. *Διοσκούριον ἀνομότων τὸ Η ἀσπράφρασι*. Quamobrem Ro- 20 mani omnibus aspiratis nominibus H præfigunt.

8 COMPOSITIONE. Dum simplex est longum, & compositum longum censebitur, vt à *πῶν*, prima longa, sit *ἄπυρος* secunda longa.

Τὸν δ' ἔφαθ' ὅτις ἄπυρος ὑπὸ Κρόνου ἰδ' ἀγέροτος, 25

Τιμῆς καὶ γαστρῶν ἐπιβησίδω ἢ ἦρις ἐστὶ.

Illum etiã dixit, qui sub Saturno fuerit honoris expert, atq;

Ad honores & præmia accessurum, veluti fas est.

9 DERIVATIONE cum primitiuum est productum quæ inde deriuantur, si nulla abiciatur, aut mutetur litera, 30 producuntur: vt à *νίκη*, sit *νίκημος*, *νικητής* *νικητήριον*, quæ omnia primam producunt, quia *νίκη* eandem productam habet. Hom. Iliad. γ. 138.

Τῆς δὲ κε νικήσασθι φίλη κεκλήση ἄγχις.

Et vincenti chara vocaberis uxor. 35

Eadem ratione, si vocalis anceps fuerit longa, in masculino, produceretur etiam in foemino: vt *πῶν* primam habet productam, quia *πῶς* longum est: vt Homer. Odyss. α. 53.

Πῶς τις βίβηται εἶδεν' ἔχθ' δ' ἄτε κίονας αἰῶς. (ipse.)

Omnes maris profunditates nouit: sustinet autem columnas 40

10 TERMINATIONE, Quæ vel cernitur in Adiectiuis in *οις*, quatuor syllabarum, quæ primam producunt: vt *πυλαίοις*, & numerosè claudunt versum hexametrum, dum in obliquis collocantur. Homer. Odyss. ε.

Ἐκ Ἰφρόνη ἰδρύσασσθαι φεικασὶ στυλοβύκῃ.

In throno collocatum, candido, stupendo.

Et ἡμετέροις, Ionicè, pro ἀμετέροις. Odyll. β. 214.

Ἐίμι γδ' ἐς Σπάρτην τε, καὶ ἐς Πύλον ἡμετέροισιν.

Proficiscor enim in Spartam, & Pylum arenosam.

5 Vel cernitur in gentilibus in αω. Dionys. de Situ orbis:

Γερμανοί, Σαματάς τε, Γέταις θ' ἄμω, Βασίροισι τε.

Germani, Samatæq; , Getæq; qua simul, Bastarnaq;.

In quem locum Eustathius Thessalonicensis his verbis sic

10 docet: Ὅτι τὰ Διὰ τὴν αω ἰθνησὶ ὀνόματα ἐκτείνῃ παρὰ τῆς Διο-

10 νυσίου τῶν παραλήγουσιν, οἷον Βεζώνος, Γερμανός, Κλαῖος, Καρμα-

10 νισ, Λόκωνος. τὸ Ἡελδανός οὐκ ἔστιν ὄνομα: πῶσμος γδ', διὸ συ-

10 στήδ' τῶν παραλήγουσιν: ὡς καὶ τὸ Σικανός. id est: Nomina

10 Gentilia in αω definentia penultimam producant apud

10 Dionysium: ut Bretanus, Germahus, Alanus, Carmanus, Leu-

10 15 canus: Eridanus autē non est nomen Gentile, sed nomē flu-

10 15 uij, propterea penultimam breuem habet, sicut & Oceanus.

Ἠγνοῖσιν, ἰδῶτε καλοῦσιν δὲα θεῶν.

Ignorant, conspiciat Calypso diua dearum.

20 TERTIUM verò caput, de Syllabis communibus sic

20 10 incedit. Omnis Syllaba communis cognoscitur, LIQVE S-

20 10 CIENTIA, quæ cum alioqui non sit valde positioni diffi-

20 10 milis, ab ea tamen in quibusdam differt. Primum quidem,

20 10 quòd positionem efficiunt omnes littere duplices, & omnes

20 10 consonantes geminatæ: at liquefcentia non fit, nisi cum

20 15 aliqua ex nouem mutis, π, κ, τ, β, γ, δ, φ, χ, θ, præcedit ali-

20 15 quam ex liquidis λ, μ, ν, ρ. Deinde positione, syllaba solum

20 15 producitur, at liquefcentia ad arbitrium Poëtae vel corripitur

20 15 vel producitur, cum alioqui natura sua esset breuis: nam

20 15 syllaba quæ natura sua longa est, non corripitur. Tertiò,

20 30 cum positio tribus modis fieri soleat, ut superius dictum est,

20 30 liquefcentia duobus tantum modis fit: nam secundum po-

20 30 sitionis genus, liquefcentiæ conuenire non potest, scilicet

20 30 cum vna dictio exit in consonantem, & sequens incipit ab

20 30 alia consonante, cum enim apud Græcos nulla dictio litera

20 30 muta possit terminari, & liquefcentia fiat, cum muta præ-

20 30 cedat liquidam, necesse est in hoc genere liquefcentiam à

20 30 positione discrepare. Reliqua sunt igitur duo genera li-

20 30 quefcentiæ, si propriè sumatur.

20 40 V N V M est, cum in eadem dictione muta præcedit ali-

20 40 quam ex liquidis λ, μ, ν, ρ. Quæ ut facilius intelligantur,

20 40 exempla omnium liquidarum ante oculos constituemus,

20 40 ac ut certo ordine procedamus, primum de liquida λ aga-

20 40 mus. Theocr. Eidyll. 27.

Ἰνὰ δ' αὖτ' ἐρριξενὸν ἀμφοτέρω μέσων ἄμω.

Ino aniel sit una cum scapula ex aridum humerum.

Caput tertium de Syllabis communibus.

Idem

Idem in Epigram. hoc pentametro,

Σίκκινον ἀειρήσας δὲ πηλυφίς ἔδωκον.

Ficulneam inuenies recens sculptam statuam.

In quibus versibus λ liquida, mutis π & γ postposita liquescit.

De μ exempla sunt apud eundem Theocritum epigrammate in Tripodem Bacchi,

Καὶ γὰρ ἐγὼ τοῖσ' ἔχω πότμον· ἄπ' ἧ ποδῶς.

Nam ego talem habeo interitum: pro magna.

& Eidyll. 27.

Λαεὶ ἐπὶ γαστέρε βᾶσα· καὶ Ἀυτονόος ἰσχυρὸς ἄντρος.

Pedibus ventrem calcans: pro Autones idem tenor erat.

& in epigrammatis,

Εὐδεις φυλοσπῶν πίδα· Δάφνι σῆμα κικιμυκῶς.

Dormis in solo foliis constrato o Daphni corpore defesso.

Quibus versibus liquida μ, postposita mutis τ, θ, κ, liquescit.

Quod Latini Poetae in nominibus iis, quae à Graecis sumpturunt, imitantur. Horat. Ode 4. lib. 2. Carm.

Mouit Aiacem Telamone natum,

Forma captiua dominum Tecmessa.

De ν liquida. Theognis in γάμοις, versu pentametro,

Καὶ δάκνομαι ψυχῶν, καὶ διχα θυμὸν ἔχω.

Et mordeor mentem, pro dupliciter animum habeo.

Theocrit. Eidyll. α. 116.

Χαίρεθ' ὁ βασιλεὺς ἕμμεν ἐγὼ Δάφνις ἐκέτ' αὐτῶν.

Valete. ego Daphnis bubulcus nō amplius in syluis ero vos.

Idem in epigrammatis, hoc pentametro,

Πᾶνα τ' ἀγχιόταν ἀφραίστομυρ ὑπνε.

Pana Caprarium priuauerimus somno.

Idem ibid. versu item pentametro,

Μισθὸν ὁ δ' εἰς ἔργον πᾶσις ἀφῆκε τίχνην.

Mercedem (pollicitus.) Ille verò ad opus omnem artem

& in Epitaphio Eusthenis,

Πάντων ἂν ἐπιόικεν ἐχθ' πειθαὶς ὁ σφιφίης.

Omnia quae par est, habet mortuus Philosophus.

Quibus versibus ν liquescit post mutas κ, φ, π, χ, θ. Sic Horat. Od. 3. lib. 4. Carm.

— O mutis quoque piscibus,

Donatura eycni: si lubeat sonum.

Silius lib. 8.

Ecce inter primos Therapnao à sanguine Clausi.

Martial. lib. 7. Epigram.

Delectat Marium, si perniciosus Ichneumon.

Quibus versibus litera n, more Graeco liquescit post c, ch, p. Quamquam non est silentio praetereundum id apud

Lati

Latinos rarum esse, idque in Græcis dictionibus dumtaxat.
Nam versus ille Ouidij 8. Metamorphos.

Debuit illius misereri, & ignoscere nobis.

Quo quidam docent in verbo (ignoscere) n, liquefcere,
more Græco, perperam legitur; si quidem in correctis li-
bris, Coniunctio (&) expuncta est, hoc pacto.

Debuit illius misereri, ignoscere nobis.

De litera e. Theocritus in simulachrum Veneris,

ἢ Κίπρις, ἢ Πάνδημος, ἰλιώσιο, τὴν θεὸν εἰπὼν.

Venus ista, non est vulgaris, cole eam, deam vocans.

Idem in Epigrammatis, versu pentametro,

Καὶ τὸ δ' ἀπ' οὐδ' ὄσφρα γλυφάτ' ἄγαλμα κίπρις.

Et istud ex odorata sculpsit simulachrum cedro.

Et ibidem versu pentametro,

Ὅστιν ἔδδ' ἐπίφρα λείπεται διχρημῶς.

Nec os quidem, nec cinis relictus sit abeuntis.

In his versibus liquefcit e, post π, δ, φ.

Admonendum te hic duxi, lector candide, hanc primam
regulæ partem, quæ est de liquefcencia in eadem dictione,

Notio.

locum non habere, cum muta & liquida sunt in diremptione;
id est cum in vna, & eadem dictione, muta pertinet ad

præcedentem vocalem, liquida verò ad sequentem; tunc
enim vocalis præcedens mutam & liquidam, pro longa

tantum habetur: vt κλέω, κλύω. Hom. Odyss. κ. 286.

Ἄλλ' ἄγε δὴ σε κακῶν ἐκλύσομαι, ἠδὲ σπῶσω.

Sed age certè te ex malis soluam, atque seruabo.

Quod etiam Latini diligenter obseruant in similibus ver-
bis, vt obruo, negligo. Horat. Od. 6. lib. 3.

Di multa neglecti, dederunt

Hesperia malè luctuosa.

Vt verò intelligas, quo pacto muta & liquida, vel quæuis
aliæ duæ consonantes, sint in diremptione, vel non sint,

lege Commentarios Antesignani in Clenardum, vbi de mu-
tis & earum numero.

SECUNDVM liquefcencie genus fit, cum postrema
syllaba alicuius dictionis, est vocalis natura correpta, & prin-
cipium sequentis dictionis, constituunt muta & liquida.

Tunc enim Græci ad arbitriũ, vel producant, vel corripunt
illam syllabam. In hoc Hesiodi versu 3. ἔργων. producant,

Ὅντι Διὶ βροτῶν ἀνδρῶν ὁμῶς ἀφαιεῖτε, φατοίτε.

Quomodo mortales homines sunt pariter obscuriq;, clariq;.

Corripunt verò in hoc Cratini antiqui Poætæ versu,

Ἄλλοτιογνώμοις ἐπιλήμοσι, κνημοκῆστοι.

Diuersas sententias complectentibus, obliuiosis, memoria

valentibus.

Latini

Latini poetæ idem aliquando faciunt, producunt enim finalem vocalem dictionis, natura breuem, si dictio sequens in capite, mutam & liquidam habeat. Ouid.

Officij causa pluribus esse dati.

Interdum verò, idq; sæpius, corripiunt. Maro 1. Georgicæ: 5
Et medio tostas æstu terit arca fruges.

Notio. Dixi superius liquefcentiam, si propriè accipiatur, fieri duobus modis, nam impropriæ liquefcentiæ, multo plura sunt genera, quæ deinceps subiiciemus; si prius tamen monuerimus tyrones, ne sibi existiment licere in scribendis carminibus, quæcumque magni illi poetarum heroës, pro suo singulari autoritate, sibi arrogarunt, in hisce liquefcentiæ generibus.

PRIMUM igitur sit genus impropriæ liquefcentiæ, cum inuerso ordine liquida mutam præcedit, vocalemque præcedentem communem reddit, vt in hoc Solonis pentametro v ante r,

Ἄττικὸς ἔτ' ἀνὴρ ἔ' Σαλαμῖν' ἀφύπτων.

Atticus hic vir vnus ex fugientibus Salamina.

Sic apud Homerum μ ante π, hoc versu in hymno ad Cybelen: vt legit Muretus,

Ἥχος ἑλάν, τυμπάνων τε, ἰαχῆ, σὺν τε πτόμος αὐλῶν.

Crepitaculorum, tympanorumq; sonitus, & clangor tibiariū.

Quod cum vidisset Catullus ab Homero factum ipse in eodem vocabulo primam corripere non dubitauit, vt doctè notauit M. Antonius Muretus, in carmen de Berecynthia & Atti, in quo legitur:

Nineis citata cœpit manibus leue tympanum.

SECUNDVM genus est, cum liquida alteri liquidæ postposita, liquefcit, vt in illis versibus Solonis, qui referuntur, à D. Clemente Alexandrino lib. 6. Stromat.

Πίμπλη δ' ἄερον ἀνδρα, μεμνημένον ἄρ γάμου εἶνα.

Quintus maturum iam virum nuptias moliri suadet.

Quod Latini poetæ etiam sectati sunt. Propert. lib. 3.

Te scelus accepto Thracis Polymnestoris auro.

Ouid. lib. 13. Metamorph.

Vadit ad artificem dira Polymnestora cadis.

In quibus versibus nomen (Polymnestor) secundam corripit, more Græco, quamquam fortasse Polymnestor scribendum sit, vt Græci Πολυμνήτωρ.

Sic Catullus in Galliambo de Berecynthia, & Atti, primam syllabam corripuit in nomine (gymnastis) vt obseruauit Muretus.

Abero foro, palastra, stadio & gymnasiis.

Sic Plantini editio: & cruditi quidam viri legendū censent apud

apud Horat. Ode prima.

— *Si neque tibi as*

Enterpe cohibet, nec Polymneia.

Ita ut hoc nomen deducatur à πολὺν, & μνήα, ut sit multa
5 memoriae (nam Iouis & Memoriae filias esse Musas testatur
Hesiodus in Theogonia) & dissoluta diphthongo πολυμνήα
πῶσις κλάσας, καὶ Ἰωνικῶς πολυμνήα, unde Polymneia secun-
da syllaba brevis Græcorum more.

TERTIUM genus est cum aliarum quædam consonantes,
10 sibi inuicem coniunctæ, ut κλ, πλ, naturam liquidarum in-
duunt, & vocalem præcedentem, indifferentem faciunt, modo
ea sit natura sua brevis. Orpheus in Argonaut. 32.

Θρῆν⊙ τ' Αἰγυπίων, καὶ Οἰσίεδος ἰερεὶ χύτλια.

Lamentationesq; Ægyptiorum, & Osiridis sacra libamina.

15 & iterum 43.

Ἡδ' ὅσον Αἰγυπίων ἰερεὶν λόχον ἐξελέχθεσσι.

Atque quantum Ægyptiorum sacrum agmen amplificavi.

Hesiod. in Clypeo Herculis.

Ἀλκμῶνῃ θυγάτηρ λαοσόος Ἠλεκτρῶων⊙.

10 Alcmene filia populorum servatoris Electryoniæ.

Sic apud Comicos hæc duo nomina, voluertas, & venustas,
vocales ante pt, & ft, correptas habent, exemplo Græcorum.

Sic etiam Martialis lib. 5. in dictione (smaragdus) penulti-
mam contraxit, hoc versu:

25 Sardonychus, Smaragdus, adamantus, iaspidus, uno
Portat in articulo. —

QVARTUM genus est cum sola liquida, vocalem præ-
cedentem, natura breuem, indifferentem facit. Sic apud Ni-
candrum in Theriacis, nomē βάλασμον, secundam syllabam
30 producit, propter liquidam μ.

Σπέρματ' α, βάλασμον τε, καὶ ἐν κινάμοιο βάλοιθα.

Semina, balsamumq; unâ cum cinnamomi semine conjicias.

Sic apud Homerum Iliad. α. versu 3. nomen (ἰλώεμα) pri-
mam producit propter liquidam λ.

35 — Αἰσὲς δ' ἰλώεμα τεύχε κύνεσσιν.

Ipsos autem laniamenta fecit canibus.

Et apud eundem, nomen μέλ⊙ ob eandem causam primam
producit, Hymno in Mercurium, versu 495.

— ἦ δ' ὑπὸ κελόν

40 Ἰλθεῖεν κηάεσσι: Θείος δ' ὑπὸ μέλ⊙ ἄεισε.

Hæc autem pulchrè

Amabiliterq; sonuit: Deus autem cantum cecinit.

Ad cuius imitationem Persius in præfatione suarum Saty-
rarum, in eadem dictione (melos) primam produxit, ait enim:

Cantare credas Pegaseium melos.

Qui versus quoniam trimeter σκάρον est, seu vt Victorinus vocat, Choliambus in vltimo loco, spondeum sibi vendicat, nec alium pedem admittit.

Politian. Miscellan. cap. 44. scribit, nec apud Græcos, nec apud Latinos, primam syllabam, huius nominis (melos) 5 produci. Certè quod attinet ad Græcos hallucinatus est, quod verò pro (melos) reponit nectar, id non solus ipse facit: sed quàm illud quadret, vel vnus Marullus suo carmine ostendit:

Sed neque diuinitus malè μέλι @ ἄεττεν Homerus, 10
Nec nisi qui laudat, nectar, ineptè canit.

Hinc fit, vt πρὸς & οὐ Præpositiones, sequente vocali, aut diphthongo, producantur, beneficio liquidæ Hom. Il. λ. 793.

Παρειπὼν ἀγαθὴ ἢ παραίφασίς ἐστὶν ἰταίρη.

Admonens: bona autem admonitio est amici. 15

& Aratus.

— σὺν χῆς αἰεί.

Continuum semper.

QVINTVM genus est, cum sola liquida, diphthongum, vel vocalem natura longam, indifferentem facit. 20

Sic apud Apollonium lib. 3. Argonaut. 81. Diphthongus 21 corripitur ante ρ, licet circumflectatur:

Ἦ ἴπ @ ἢ π ἱρρῶν, ὅκεν χεῖρες αἴγα κρημοῖσιν.

Vel verbum, vel opus, quod manus ha operata sint.

Et apud Homerum. Odyss. π. 25

Εἶδ' ἱμῶν ὀδὴ μύθος ἀφαιδάνη

Ἀλλὰ βέλεθι — vbi βε ante λ corripitur.

Sic apud Phocyl. in γράμματα, α circumflexum ante ρ corripitur, vers. 182.

Μῆδ' ἰς ἱεῶνα γυναικῶν ἀπὸς ῥόθου ἀκράθελον. 30

Neque amore mulierum totus diffusus perditio.

SEX T V M genus est cum litera σ vice liquidæ fungitur, tunc enim aliquando diphthongum, vel vocalem præcedentem natura longam corripit. Sic apud Apollon. in Argonaut. lib. 3. 118. in emendationibus codicibus αϋ diphthongus correpra reperitur ante σ.

Λαίνη @ χαλκίαις ἐπὶ γλυφίδεσσιν ὄρησι.

Lapideus. in arcibus sculpturis cohærebat.

SEPTIMVM genus est, cum quædam monosyllabæ dictiones π, κ, δ, γ, μ, ρ, ζ, δ, π, & similes, vices liquidarum 40 subeunt, & interdum seipsas producant. Hesiod. ἱερῶν 646.

Δείω δὲ τι μέτρα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης.

Ostendam autem tibi mensuras resonantis maris.

Eodem pacto apud Virgil. enclitica particula (que) produ-
 citur 3. Æneid. hoc versu.

Liminaque laurusque Dei, totisque moueri.

Quod post Seruium notauit vir eruditissimus Adrianus Turneb. Aduersar. lib. 4. cap. 22. idque præsertim fieri sequente liquida aliqua.

INTERDUM verò hæ monosyllabæ particulæ, syllabas præcedentes, etiam diphthongos, communes reddunt. Hesiod. ἔργων 645.

Βύλην δὲ χρεία τε σφεοφυγεῖν, καὶ λιμὸν ἀπειρῆν.

Voluerisque debita effugere, et famem inamænam.

Idem ἔργων 634. vt in antiquis codicibus legitur:

Κοκρη, χείμα κακῆ, γρη δὲ δοξαλίη, ἔδραποι ἰοθῆν.

In Asira, vico hyeme malo, æstate molesto, nunquam bono.

& in versu 310. vt in antiquis item legitur codicibus:

— Ζηλώσῃ κ' ἀεργῆς.

EMULABITUR et iners.

Quibus in versibus, vel nulla habetur ratio, harum particularum δὲ, καὶ, vt paulò post significabitur: vel diphthongi αὐ & εἰ, ante δὲ, εἰ ante καὶ, corripiuntur. Sic idem ἔργων 5. particulam μῦρ ante γδ corripuit:

Ρῆμα μῦρ γδ βελιά, ρία δὲ βελιόντα χαλίπτη.

Facile enim extollis, facile etiam elatum deprimit.

Interdum hæ particulæ, syllabas præcedentes natura breues, communes reddunt. Apollon. lib. 4. Argon. 278.

Τῶν δ' ἀνδρῶν, ἕς ὅσα κατίσατο, ναίμην αἴσιο.

Virorum, quos ille constituit incolere terram.

Dionys. de Situ orbis 343.

Ὁ ρά τε μικλοκροσσὶν Ἀπένιον, ἐκ δὲ βορείης.

Quem Apennium vocant, ex Boreali verò.

Nec mirum, si eiusmodi monosyllabæ dictiones abundant in carmine Heroïco, cum sæpius apud Tragicos, & Comicos poëtas, aliquæ dictiones, quæ legitimum carminis numerum excedunt, deprehendantur, vt obseruauit Muretus lib. 3. Vari. lect. cap. 3. eas autem dictiones ex sententia Demetrij, in libro de Interpretatione, histrionibus acceptas refert, qui dum fabulas recitarent, vt magis popularis videretur oratio, aliquas voces proprio Marte addebant.

ET hæc quidem hæctenus de liquefcentia. Nemo verò miretur, me non esse complexum nonnullas alias liquefcentis formas, quas in versibus Latinis Venerabilis Beda obseruauit: partim quia Græcam quantitatem persequimur potissimum: partim etiam quia eas ex quibusdam poëtis Ecclesiasticis collegit: qui in vita & moribus religiosiores fuerunt, quam in carminibus scribendis.

VOCALIBVS ancipitibus α, ι, υ, quæ interdum apud Poëtas in vna, & eadem dictione communes deprehenduntur.

duntur: vt Ἀπόλλων, φίλος, καλός, ἄρης. Theocrit.

— Τὰ μὴ καλὰ, καλὰ πίνονται.

Non pulchra, aliquando pulchra visa sunt.

Homerus Iliad. 5.

Ἄρης, Ἄρης, βροχολογὰ, μεισιφόνου.

Mars, Mars, homicida, sanguinarie.

Sic in eodem versu eandem syllabam corripere, & producere, solebant Latini veteres, quamquam rarius: Lucret.

Crassaq; pugnant liquidis, & liquida crassis.

Horat. Od. 3. lib. 4.

Me fabuloso vulture in Apulo,

Altricis extra limen Apulia.

Dixi hanc licentiam apud Latinos raram esse: apud Græcos autem multò frequentiore esse docent scripta Poëtarum. Hinc illi Martialis hendecasyllabi lib. 9. quibus de Latino- rum in fingendis versibus religione cõqueritur, cum tamen nihil Græcis negatum esse affirmit.

Dicunt Earinon tamen Poëta,

Sed Græci quibus est nihil negatum:

Et quos ἄρης ἄρης decet sonare.

Nobis non licet esse tam disertis,

Qui Musas colimus seuuiores.

Hoc idem exprimit elegantissimus Terentianus.

Nec mihi Græcorum ratio est attingere ἄριος,

Quarum rarus inest nostris in versibus vsus:

Nec tanta in pedibus venia conceditur vti.

3 CONCURSUS vocalium longarum, aut diphthongorum, ante alias vocales vel diphthongos, vel in eadem dictione, vel in diuersis. Etenim quotiescunque η & ω natura sua vocales longæ, vel diphthōgi, aliam vocalem, aut diphthongum præcedunt, vel in vno, & eodem vocabulo, vel in diuersis, toties eandem syllabam ad nutum, vel producant, vel corripunt: & quidem in diuersis dictionibus frequentissimè. Mimnermus Poëta antiquissimus:

Ἀντὲρ ἐπὶ δὴ τῷ τέλει κωσμεΐσται ἄρης.

At postquam terminus huius vita præterijt.

Idem:

Πολλὰ γὰρ ἐὼ θυμῷ κακῷ γίγνεται. ἄποτί τ' οἴκος.

Multis enim malis animus efficitur, interdum verò res domestica.

Homerus Iliad. 4.

Ἄν δ' ἴθαι ἐν δὴ φροισι πυρραΐσται, ἠνίοχαι π.

Conscenderuntque currus domini aurigaq;.

In eadem dictione non ita frequenter corripunt. Apollon. lib. 4. 201.

'Ασσίδας ἡμίσις, δ'ήιον ἑὸν ἔχουσ' ἐβλάσων.

Clypeos dimidios hostilium telorum velox fulcimētum.

Tyrtaeus in hoc pentametro:

Μὴ κ' ἐλείποιτες φύλατε τὰς χειρῆς.

Grandæus relictis ne fugiatis.

Theocritus Eidyll. 3. vers. 9.

— *'Απί' ἔαδά' μὲ πηισθεῖς.*

Facies ut me enecem.

Latini Poëtae, eadem ratione, Græcos secuti in eadem, & diuersis dictionibus, suas diphthongos & vacales longas aliquando corripunt. In diuersis. Virg.

Insula Ionio in magno, quas dira Celano, & alibi,

Victor apud rapidum Simoënta, sub Ilio alto.

Idem in Bucolicis,

Et longum formosè vale, vale, inquit, Iola.

In eadem dictione: Ouid. 12. Metamorphoseon.

Raptaturq; comis per vim noua nupta prehensis.

Virg. 7. Æneidos.

Stipitibus duris agitur, sudibus-ve prausis.

& sic multis in locis.

MIROR autem ab Henr. Stephano tomo primo sui Thefauri, D. Gregorium, multis partibus eo doctiorem, & natione Græcum repræhendi, quod in enumeratione plagarum Ægypti, primam huius nominis (ἀἴε) licentia, ut ipse ait, non concessa, corripuerit, dum dixit:

Τὸ τρίτον αὐτὸ σκίπειον ἀἴε, καὶ γὰρ καλύφθη.

Tertio rursus culicibus aër, cū terra operta sunt.

Sed versus quos superius attuli, ostendunt Græcos ab huiusmodi licentia non abhorrere. Et Demetrius Triclinius Scholiastes Sophoclis in Oedipod' ἀἴε primam fortiri anticipem testatur.

OBIECTVM fuit aliquando mihi hanc regulam non habere locum, cum vocalis, aut diphthongus circumflexa, aut contracta, præcedit aliam vocalem, aut diphthongum: Tunc enim illam nunquam posse corripi. Sed neque hac ratione regula nostra infringitur, ac primum ostendo diphthongos circumflexas corripi. Dionys. de Situ orbis,

Ἰοῦ δ' ἀγρῆς πολίτου, Κιλίκων χῆρον παραμείβων.

Issum ad usque urbem, Cilicum regionem præteriens.

Homerus Iliad. ε. 213.

Ζηνὸς γδ' ἔ' ἀγρῆς, ἐν ἀγκυρήσιν, ἰαώεις.

Iouis enim optimi, in vlnis cubas.

Apollon. lib. 2. Argonaut. 841.

Αὐτῷ ὁμῶ βασιλῆϊ. —

Ipse simul regi.

Eadem est ratio in dictionibus contractis: vt ἄφῃ pro ἄφῃ, αἰδῆ pro αἰδῆ. Apollon. lib. 2. Argonaut. 464.

Ἀὐδᾶ ἐνὶ μέσσοισι πρὸς ἴσον.

Loquere in medio tuam sententiam.

Quanto magis enim syllaba contracta, sequente vocali, aut diphthongo, corripitur, cum Synecphonefis, consequente vocali, aut diphthongo, possit brevis esse. Hom. Iliad. α. 18.

Χρῆσθαι ἄνω σκεπτῆρι, καὶ ἰδίας τοῖς πάντες Ἀχαιοῖς.

Aureo cum sceptro, & obsecrabat omnes Achivos.

Quo in versu χρῆσθαι α, dactylum format. Hic porro animaduertendum est, ex superioribus exemplis, Poetas Græcos, nunquam in dimetiendis carminibus, elidere vocales, & diphthongos, se mutuo in carminis cursu sequentes, etiam in diuersis dictionibus. Quem etiam morem Latini Poetæ æmulati sunt. Horat. Od. vltima lib. 2. Carm. 15

Iam Dadaleo ocyor Icaro,

Visam gementis littora Bosphori.

Et apud Virgiliū quadraginta talia carmina numerauimus, quorum aliqua citabimus. vt Eclog. 6.

Clamassent, vt littus Hyla, Hyla omne sonaret. 20

& Eclog. 3.

Munera sunt lauri, & suaue rubens hyacinthus.

& lib. 3. Æneid.

Nereidum matri & Neptuno Ægæo.

& 10. Æneidos, 25

Externo commissa duci Æneïa puppis.

Cum verò apud Græcos, alicuius vocalis, sit eliso: illa omnino deletur, & dictio apostropho notatur, hoc modo, αἰ πῦρ ὀρίων. Aratus in imaginibus cœlestibus 127.

Ὡς εἰ πῦρ ὀρίων ἰνιμαίετο. — 30

Sic locuta montes inquirebat.

Interdum verò ante consonantes, poetæ vocales elidunt. Hesiod. ἔργων 87.

Διξασθὲ πᾶσι Ζεῦς Ὀλυμπίῳ, ἀδὲ δῶν κίμπετιν.

Vt non acciperet à Ioue Olympio, sed remitteret. 35

Homerus, Iliad. η. 190.

Τὸν μὲν πᾶσι πῶδ' ἐν χαμαίῃσι βάλε, φάνισί τε.

Hunc quidem ad pedem suum humi iecit, dixitque.

In quibus versibus α in Præpositione πᾶσι eliditur ante consonantem. 40

LATINOS idem facere solitos esse, ante vocales, & consonantes, nemo ignorat: taleſque hos Virgilij versus esse docet Marius Victorinus. Ex primo libro Æneidos.

Hac secum: men' incepto desistere victam? & ex lib. 12.

Ten', inquit, miserande puer, cum lata veniret.

In quibus tamen locis, iam legitur *méne*, & *téne*, perperam, contra venerandam antiquitatem. Persius quoque Satyra 1. ante consonantem, *ten'* pro *téne* dixit:

Ten' cirratorum centum dictata fuisse.

Quod & alij Poëtae, praesertim antiqui factitarunt.

Est & aliud genus Apostrophi, nō solum Poëtis Græcis, verum etiā antiquissimis Latinis Ennio, Lucilio, Liviō Andronico, Lucretio, & aliis vſitatum. Quod fit cum initium dictionis, est aliqua vocalis, & finis item dictionis praecedentis, est altera vocalis, vel in Latinis, littera m. Theognis in *γνώμῃς*,

Ἐν ᾧ διγγοσλήν συζηήσθ' ἄνω πῦρ' ἄρειν' ἔσ.

In iustitia verò summam omnis virtus est.

Sophocles. *Electra*.

15 Ἄ' γὰρ κατ' ἡμέρῃ, καὶ κατ' ἀφροδίτῃς ἀεί.

Quas ego diebus singulis, & noctibus semper.

Inde sunt illa quae passim apud Græcos occurrunt: ᾧ' ναξ, ᾧ' ἴρε, ᾧ' ἴθραπι pro ᾧ' ἀναξ, ᾧ' ἀντε, ᾧ' ἀνθραπι. Lucret. lib. 1.

Qua quoniam per se nequeunt constare necesse' st.

20 & eodem libro.

Nil igitur fieri de nilo posse fatendum' st.

Terent. in *Eunucho*.

Sin autē falsum, aut vanū, aut fictum' st, continuo palam' st.

Hoc tempore huiusmodi vocales, aut consonans m, in con-
25 textu depinguntur, & π σιωαλοφλώ, καὶ ἐκθλιψιν, inter scan-
dendum eliduntur. Aliquando verò in fine versus fit apo-
strophus, dum in principio versus sequentis est aliqua vo-
calis: vt Iliad. ε. 265.

30 Ἡ φῆς, ᾧς Τρώεσσι δὲνηέμερ δὲρόπα ζῆν',

Ἦς Ἡρακλῆος πέρι γώσασθαι πωδὲς ἰοίος

An dicis, ita Troianis auxiliari latroculum Ionem

Sicut propter Herculem filium suum iratus es?

In aliquibus tamen codicibus legitur,

— δὲρόπα ζῆν' ἴ,

35 Ἦς.

vt pertinere ad syllabam ᾧς non ad ζῆν, ita vt hoc vocabu-
lum ζῶνα diuidatur. Hoc affectavit Horat. Od. 2. lib. 3. Carm.

Virtus repulsa nescia sordida

Incontaminatis fulget honoribus.

40 Quo in loco nonnulli, quod minimè Græcam licentiam animaduertant, reponunt, *intaminatis*. Sic Od. 2. lib. 1.

— Vagus & sinistra

Labitur ripa, Ioue non probante, V-
xorius annis.

Sic apud Dionys. Halicarnassenseum, libro de Structura oratio-

nis, in cantico Veneris, hæc Sapphūs carmina leguntur,

Τὰς ἰμῶς αὐδῆς αἰοῖς ἀς ποδακ'

Ἐκλυῖς.

Si quando meam orationem audieris, quam sæpe
Audiuisti.

Et apud Dionys. Longinū, libro αὐτοῦ ὁ 4^{ος}, id est, de sublimi
genere dicendi, hæc eiusdem Sapphūs carmina leguntur,

Ὁμμήτεσσιν δ' ἑδὲν ὄρημι βομβῶν
σιν δ' ἀκροῦ μιν.

Quod Catullus ita vertit,

Tinnunt aures, gemina teguntur

Lumina, nocte.

Qua etiam ratione Horat. Od. 16. lib. 2. Carminum.

Grosshe non gemmis, neque purpura ve-
nale nec auro.

4 LICENTIA quæ consistit in vocabulis peregrinis,
qualia sunt Hebræa, Latina, Celtica, & similia, non Græca,
quorum quantitas ad nutum, & arbitrium anceps habetur.
Tutius tamen erit in similibus nominibus, regulas Latino-
rum sequi, quàm interdum ineptè pronuciare. Sic apud 20
Græcos nomina Iuliani, Claudiani, Luciani leguntur pe-
nultima correpta: vt 4. lib. Florilegij,

Ἐδρὴν Ἰουλιανὸς χερσὶν ἀδωροδότης.

Inuenit Iulianum manibus incorruptis.

& lib. 5.

Τῆσιν Ἰουλιανὸν Τυρίας βλάστημα πλώης.

Hunc Iulianum germen Tyria nutricis.

& lib. 7.

Κλαυδιανὸν Ρώμῃ, καὶ βασιλεῖς ἔθεσαν.

Claudianum Roma, & reges posuerunt.

Lucianus quoque hoc Epigrammate, in suos libros præ-
fatus est,

Λακκιανὸς πῶδ' ἔγραψε παλαιότε μοσχοῦτε.

Lucianus hæc scripsit & fatua & stulta.

Romani Poëtæ ad hanc normam, nomina in anus solent
interdum corripere: quod ne cui ἀπίσιν videatur, subiiciam
verba viri doctissimi M. Antonij Mureti. Is enim explicans 35
illud epigramma Catulli (*Firmano saltu non falso*) ita lo-
quitur. Pro Firmano in nonnullis legitur, Formiano, vtrum
verius sit haud facillè dixerim, quin enim *Formianus* quo-
que penultima breui dici queat, dubitari non oportet.

5 NECESSITATE, quæ oritur ex concursu, vel plu-
rium syllabarum longarum, vel plurium breuium: cum
enim tres vel quatuor syllabæ breues in medio vocabulo
occurrunt, licet primam natura sua breuem, producere: vt
Πελαμίδης. Homer. Iliad. η.

Πελαμίδης μὲ ἔπιτε μίσσην σάκης ἔπιτε δ' αὖλ.

Priami

Priamides quidem postea lasit medium scutum, hasta.

In illo versu Πριαμίδης primam habet longam, ex concursu trium brevium, cum enim Patronymicum sit, & à nomine Πριάμους descendat, æqualem cum suo primitiuo, id est, breuem primam syllabam deberet habere. Hom. Iliad. η.

Δαρδανίδης Πριάμους Θιόφιν μήττωρ ἀτάλαντο.

Dardanides Priamus Deo consiliarius similis.

Eodem pacto Latini cum in nomine Priamus, primam corripiant, tamen in Patronymico Priamides Græco more primam producant, Virg. 2. Æneid.

Forstian, & Priami fuerint qua fata requiras. Horat.

Hæciora Priamidem, animosum atque inter Achillem.

Eodem pacto cum in nomine, Italia, prima natura sua corripitur, Poëtæ nihilominus metri causa, eam producant, Virg. 1. Æneid.

Italiam fato profugus.

Sic brevis inter duas longas posita producit, metri causa. Hesiod. ἔργων, 317.

Αἰδῶς τοι πῶδες ἀνολήϊη, γέρας δ' πῶδες ἔλλω.

Pudor quidem ad paupertatem, audacia verò ad diuitias.

Quo in versu in vocabulo ἀνολήϊη penultima producit, quamquam natura sua brevis sit, eo quòd posita sit inter duas longas. Empedocles apud Laërtium.

Ταμίως τε πῶδες πῶδες, σέφισι τε θυλαίοις.

Formosis vinctus vittis, roseisque corollis.

In quo versu, vocabuli (ταμίως) penultima longa est ob eandem rationem.

IN TERDVM tertia syllaba producit cum aliæ subsequuntur breues, vt συνέσις, aut media syllaba inter breues posita extenditur, vt πόλις. Multæ tamen aliæ apud poëtâs reperiuntur, necessitate quadam inductæ licentiæ, quibus vel productæ corripuntur, vel correptæ extenduntur, vt Il. η. 252.

Διὰ μὲ ἀσπίδος ἤλθε φαεινὸς ὄβελμον ἕγχος.

Clypeum quidem lucidum penetrauit fortis hasta.

35 Et Callimachus hymno in Apollinem, 53.

ὄϊες ἐδ' ἀκνήτι.

Oves neque steriles.

Sed ne in similibus licentiis examinandis, te carminum varietas decipiat, tenendæ sunt carminum Heroïcorum affectiones, quæ vitia à nonnullis vocantur: honestius autem ab Eustathio πᾶσι μέτρων appellantur. Homerus enim, vt meminit Athenæus lib. 14. & Macrob. lib. 5. Saturnal. c. 14. & Eustathius in Iliad. & Victorinus lib. 2. de ratione carminum. & Scalig. lib. 2. Poëtices cap. 31. in tanta carminum multitudine qua vniuersa Ilias, & Odyssæa cõstat, non raro

miscuit versus ἀκίφαλος, λαγάρης, μειβύς.

Ἀκίφαλοι dicuntur, qui caput detruncatum & diminutum fortiuntur: id est, qui legitimo pede non fruuntur, vel ut inquit Athenæus, ἀκίφαλοι δὲ εἰσι, οἱ ἐπὶ τῷ ἀρχῆς τῶν χαλόντων ἔχοντες: id est, ἀκίφαλοι illi sunt, qui initio versus claudicant, sicut ut cum initio versus collocatur Tribrachus, aut Iambus, loco legitimorum pedum Spondæi, vel Dactyli. Hos verò duos versus ἀκίφαλος profert Athenæus, quorum prior est ex Homero initio. Iliad. ψ.

Ἐπὶ δὲ νῆας τε, καὶ Ἐλλάσποντον ἵκοντο.

10

Ἐπίτοντο πῆλυστο βόος ἱφικαμάρσιο.

Postquam ad naues, & Hellepontum venerunt,

Lorum impositum erat, bouis fortiter occisi.

In altero horum versuum, est Iambus breuior Spondæo, in altero verò Tribrachus, breuior Dactylo. Ideo Eustathius 15 versus ἀκίφαλος appellat βραχυκίφαλος, quod caput breue fortiuntur, cum à breui syllaba initium ducant, quod repugnat legibus Heroïci carminis.

Sic apud Latinos illi ἀκίφαλοι dicuntur, qui initio versus mutili, & capite minuti apparent, cum versus vel ab Anaxarcho initium sumunt. Virg. lib. 1. Georg.

Fluuiorum rex Eridanus.

Vel è Proceleusmatico. Virg. lib. 11. Æneïdos.

Arietat in portas, & duros obice postes.

Μακροκίφαλοι, his versibus opponuntur: dicuntur autem 15 versus μακροκίφαλοι, in quorum capite altera syllaba redundat. Fortasse huc pertinent illi Iambici trimetri apud Euripidem in Hecuba.

Φῶ. ὦ μήτερ ἦες οὐα τρωανικῶν δόμων.

Hem! ô mater orta regis è stemmatis.

30

Et in eadem actu. 5.

Ἔα. Πολυμήτορ ὦ δύτακ, τίς σ' ἀπώλεσεν.

Hem! Polimestor infelix, quis te perdidit.

Et in Medea, act. 2.

Εἶν. καὶ δὲ πεινάσι τίς με δέξεται πόλις;

35

Esto, perierint quod recipiet me oppidum?

In quibus versibus syllabæ φῶ, ἔα, εἶν, abundant in capite versuum, ut rectè ante me annotauit Antonius Muretus, qui & similem versum ex Terentio profert.

Λάλασσι ex sententia Athenæi, illi putantur, qui in medio 40 carmine positi, tanquam si essent læsi claudicant: vel, ut subtilius ex quodam Epigrammate Græco Suidas interpretatur, qui sunt ἰσοκίνοι, id est, qui non eodem, & pleno ore incedunt: vel ut clarius declarat Eustathius, qui quandam κριλόπησιν, hoc est, cavitatem, vel vacuitatem habent, ut si

Iam

Iambus, Choreus, aut Tribrachus ponantur in medio carmine, loco Spondri, aut Dactyli: vt Homer. Iliad. v. 344.

ἢ ὃ μὲν ἰάχουσι δάτ' ἐο κρόσσ' αὐτὸν ἕον.

Hæc autem valde clamans ab se deiecit filium.

5 Vbi in quarto loco est Tribrachus. Sic Virg. lib. 2. Æneid.

Nostrorum obruimur, oriturque miserrima cades.

Προχίλο. his versibus repugnant, qui ideo ita à Græcis nominantur, quod in medio syllabam redundantem habeant, quale est illud primum carmen Iliad.

10 Μῆνιν ἄειδε θεὰ Πηληϊάδεω Κηλῆϊ.

Iram cane Dea Pelida Achillis.

Μείβεσ denique reperiuntur, sic dicti παρὰ τὸ μείβουσι τὴν ἕρον, quod quasi cauda sit illis decurtata, cum Iambus, qui breuior est Spondæo, vltimum locum sibi vendicat. Hinc

15 Aristoteles in lib. 3. Rhet. periodos eas quæ breuiori cursu terminantur μείβεσ appellat. Athenæus, Terentianus Maurus, Marius Victorinus afferunt hoc exemplum ex Homer. Iliad. μ. 208.

Τρώϊσ δ' ἐρήϊησαν ὄπως ἴδον αἰόλον ὄφιν.

10 Quod Latinè vertentes alterum carmen item Miurum sic conficiunt,

Attoniti Troës viso serpente pauitant.

Quidam verò in ea opinione fuerunt, Homerum artis poetice patrem geminata litera ὄφιν scripssisse, sicut & ὄσπ, 25 ὄμυν, ὄπιν, vt cum Latini producendæ syllabæ gratia dicunt, quattuor, rettulit. Verùm vetus Homeri Scholiastes, aliter sentiendum esse monet: πέντε γὰρ ἐπὶ τέλος ὁ σίγες, ἔχον τ' ἐν δύο βραχέων περίχρον, καὶ κελεῖται μείβεσ. id est, Afficitur hic versus circa finem, quoniam habet Pyrrhichium, ex 30 duabus syllabis breuibus, & vocatur miurus. Deinde frequentes sunt eiusmodi versus apud Homerum, sine geminatione consonantis non in Iliade & Odyss. tantum, sed & in Margite, teste Victorino. Denique non solus Homerus, sed eum imitati etiã Latini antiqui poetæ huiusmodi Miuros, seu taliambos frequenter vsurparunt, vt Liuius Andronicus in hymno Dianæ, cuius versus recitant Terentianus, & Victorinus,

Sed iam purpureo suras include corhurno,

Baltheus, & reuocet volucres in pectore sinus,

40 *Pressaq; iam granida crepitent tibi terga pharetra.*

Dirige odorisequos, ad certa cubilia canes.

Sic Virg. 2. Æneid.

Quamquam animus meminisse horret, luctuq; refugit.

Quo in loco nõ est assentiendum Seruio, qui putat verbum *refugit*, esse temporis præteriti. Multos alios Miuros ex

Lucre

Lucretio, & aliis annotauit Obertus Gifanius Buranus.

Μακροσηλὴς dicitur, quod in eo vltima syllaba abundet, quasi altero crure sit longior. Tales videntur esse Dactylici versus, qui apud Homerum, Hesiodum, & alios poetas Grecos sunt frequentes. Virgilio autem, & Latinis Poëtis nequaquam sunt inusitati, cum scilicet in sexto pede dactylus collocatur. Hom. Odyss. 212.

Τὴ φέρον ἰμπαλῆστας ἀσπὸν μέγαν, ἐν δὲ κρητὴν
Κοιρῶκα.

Huius ferebam impletum utrem magnū viatica autem
In pera.

Virgil. 3. Georg.

Et spumas miscent argenti, viuaq; sulphura.

Ennius:

At tuba terribilem sonitum procul excitat horrida.

Sed hæc satis. Familiaris enim lectio Poëtarum tibi reliqua subministrabit.

De cremento & quantitatis variatione in inflexionibus
nominum, & participiorum.

Anceps in recto
eandem habet
quantitatem in
obliquis.

QVANTA est anceps vltima in recto singulari nominum & participiorum imparium, tanta ferè manet in obliquis, cum cremento sit penultima, vt in δορκῆς δορκᾶδ & δορκᾶδι δορκᾶδα, a vbiq; corripitur: rursus in πάντων πάντος πάντι πάντα, vbiq; producitur. Excipiuntur finita in ur, vt μάρτυρ, πῦρ, & ἄλς, quæ licet producatur in rectis, corripuntur tamè in obliquis, μάρτυρ & πύρ, ἄλς.

Exceptio.

Finita in duplici præcedente ancipite.

ADVERTENDVM est nomina finita in duplici præcedente ancipiti, cum eam in recto natura breuem, sed positione longam habeant, in obliquis natura breuem retinere: vt αὐλαξ, σκύλαξ, κίλιξ, κάλυξ, ἄραψ, κατήλιψ, χάλυψ, αὐλακ & σκύλακ & κίλικ & κάλικ & ἄραβ & κατήλιφ & χάλυβ & Demptis disyllabis masculinis in αξ, penultima producta, quæ & in recto & in obliquis a natura longum habent: vt θώραξ, & reliquis superiori capite indicatis. Quibus adicienda nunc veniunt ῥαξ, γύψ, χεῦψ, ἰψ, ῥίψ, ancipitem in obliquis natura producta, in rectis positione. λαίλαψ verò in recto

recto acuta priori constanter scriptum reperio. quo indicatur posteriorem natura produci, quæ tamen in obliquis corripitur, *λάλαπι μασίρων*, &c. Quæ verò in *ιξ*, & *υξ* desinunt, recti penultimam producentia, & finale habent in recto natura breue, tamen si positione longum: at in obliquis natura productum. vt *φοῖνιξ*, *φοῖνικ*⊕. *τέτιλιξ*, *τέτιλιγ*⊕. *κῆρυξ*, *κῆρυκ*⊕. *κόκκυξ*, *κῆκκυγ*⊕. Demptis fœmininis finitis in *ιξ*, & aliis in *λιξ*, & compositis in *υξ*, quæ ancipitem in obliquis sicut in recto, natura breuem conseruant, vt *κύλιξ* *κύλικ*⊕, *ἦλιξ* *ἦλικ*⊕, *σύριξ* *σύριγ*⊕.

AD hæc oxytona disyllaba fœminina finita in *is*, declinata per *δ*, quæ penultimam recti habent productam, dummodo diminutiua non sint, nec propria: cum in recto & corripiant, in obliquis plerumq; producant. vt *ἡ κημῖς*, *κλιῖς*, *βαλῖς*, *ἡ κημῖδ*⊕, *κλιῖδ*⊕, *βαλῖδ*⊕. Trisyllaba tamen & breue conseruant, qualiscumque sit penultima recti. vt *αὐλητρις*, *αὐλητριδ*⊕. *σρατηγῖς*, *σρατηγῖδ*⊕. Nisi quod ea quæ penultimam simul & antepenultimam habent correptas, & ipsam producant. vt *βατραχῖς*, *πλοκαμῖς*, *βατραχῖδ*⊕, *πλοκαμῖδ*⊕.

PORRO genitiuus desinens in *ς*⊕, penultimam in obliquis habet longam: vt *μέριμιθ*⊕, *ὄριθ*⊕, *ἀγλύθ*⊕, *κώμιθ*⊕, excepto *κόρυθ*⊕, correpto in obliquis sicut & in recto.

NOMINA quælibet finita in *us*, siue longum habeant *υ* in recto, siue breue, in obliquis correptum tenent. vt *ἰχθύς*, *ἰχθύ*⊕. *ὄφρυς*, *ὄφρυ*⊕. *μῦς*, *μῦός*. *δρυς*, *δρυός*. *πηλαμῦς*, *πηλαμῦδ*⊕. Exceptis dicatalectis, quæ longum conseruant *υ*. vt *ὁ φόρκυς*, *ἡ φόρκυος*, vel *φόρκυος*. Homer. *Οδ. α.*, *φόρκυος* *θυγάτηρ*. Hesiod. *κητῶ ὀπλότατον φόρκυ φιλότητι μιγεία*. Cum verò declinatur *ἡ φόρκυ*⊕, correptum ex aliorum proportione, sicut *βότρυ*⊕, &c.

Oxytona disyllaba fœmin. in *is* per *δ* penult. recti producant.

Trisyllaba & breue conseruant.

Genitiuus in *ος* penultimam in obliquis habet longam.

Nomina in *us*, *υ* in obliquis corripunt.

Exceptio.

Datiuus pluralis in penult. similis singulari.

DATIVVS pluralis æqualem penultimam vult habere cum singulari. Ideo quæ παῖσι, Αἰῶσιν, & similia, eam productam retinet, sicut παντί, Αἰαίλι. Cæterum α metaplasmī breue est: vt ἀσπρασιν, ἔγκασιν. Item cū in quibusdam interponitur, ἀνδράσι, πατεράσι, μητέραςι, θυγατέραςι.

Obliquus par dialecto factus impar producit penultimam.

CVM par obliquus impar dialecto efficitur, penultimam producit: vt Ἀρχίσης, Ἀρχίσε κ̅ Ἀρχί-
αο. αἰδης, αἰδ'ε κ̅ αἰδ'αο. Item τῶν μυσῶν κ̅ μύσαιων.
τ̅ λόγε κ̅ λόγοιο, τοῖν λόγοιν κ̅ λόγοῖιν, τοῖς λόγοις κ̅
λόγοισι. τοῖς Αἰνείασι, τ̅ μύσαισι κ̅ μύσησι. Πηληϊάδεω
verò & similia, etsi penultimam corripunt, syni-
zeli tamen producuntur. Idem contingit, in im-
paribus. nam κεράατ̅ & τεράατ̅ prius α habent
productum. κέραα verò & τεράα breue.

Participia imparia incontracta penultimā habent longam.

PARTICIPIA imparia incontracta positione sola suas vocales simplices inflectendo producūt. Ideoq; circumflecti nolunt: vt τύφαντ̅, ἰσάντ̅, τύπνντ̅, τυφθέντ̅. Sunt quæ natura correptas habent, vt τετυφόντ̅. Penultimam verò eiusdem 10 ferè quantitatis seruant cum suis temporibus.

Penultima eiusdem quantitatis cum suis temporibus.

Participia Ionica.

PARTICIPIA Ionica à præteritis in α purū, penultimam corripunt sicut sua præterita, vt ab ἔσαα ἔσααός. à δέδια δέδιός. à μέμαα μεμαός.

Latina nomina Latinorum regibus subiecta.

LATINA nomina Latini crementi regulis 15 subiicere consentaneum est, quæ magna ex parte Græcas æmulantur. Nonnus, Καίσαρι Τιβερῆι.

SYLLABAE Nominum antepenultimæ & penultimæ immotæ, item vltimæ mobiles, per regulas peculiare de quantitate ancipitum secundum situm veniunt explorandæ. 20 vt in προμῆις, π̅ longa est, ε̅ breuis, με̅ similiter breuis, vt inferius in ο̅ ante ρ, & α̅ ante μ, & ι̅ terminali apparebit. Item in προμῆιδος, vltima breuis: nam α̅ terminalis corripitur. Quæ verò ob crementum sunt penultimæ ex vltimis, in obliquis Nominum imparium, seorsum tanquā mobiles 25 & variæ nunc explicabuntur. vtputa in προμῆιδος, προμῆιδ̅, προμῆιδ̅α, μι̅ syllaba dicitur habere Crementum: tamen si crescens supra rectum, vltima est. Quoniam igitur λ̅ ρ̅
acci

accidit, vt ea syllaba non fit in obliquis eiusdem quantitatis cum recto: necesse est eam varietatem distinguere. Illud autem hic recolendum quod supra monuimus, quandoque ancipitem breuem ob alias vicinas breues, siue alioqui longas produci. Id enim nō rarò accidit in obliquis nominum. Mulæus, *γείτνες εἰσι πόλις*. Item, *σηπιάδος ἀπὸ πόλις*. Hic in πόλις, & illic in πόλις, & aliàs breue longum efficitur, nisi scribendum sit πόλις & πόλις per η, secundum Ionas.

Notio.
Anceps propter vicinas breues correpta.

ITEM Ὀδῶς. β; *ἠδίκασσι πέλασσι*. Hic quoque aliàs breue, producit. Dionys. *μουσῆ τε βορειότῳ ἑλλήκων*. Et iterum, *αἰπὸι τε ἑλλήκας ἀπέργνα γαῖαν ἔχοντες*. utrobique & in obliquis producit, cum aliàs apud eundem non semel corripitur in eadem dictione, & in ἑλλήκων. Item in Epigram. *ἑλλήκας ἐυνείτω πς*, &c. Sic apud Nicandrum penultimæ in genitiuis *τηδῶν, κρημέων, μελαιδία*, occasione ambientium longarum producantur. Id ipsum in penultimis participiorum non rarò accidit. Nam α quod in *μεμῶς μεμῶτες* breue est, in *μεμῶτες* per ο, prætextu breuium producit apud Homerum. Aduertendum autem poetās etiam alibi crementi syllabis abuti: nam Homerus vbi *ιλ. β.* scribit, *χαίρει κήρυκας διὸς ἀγέλοισι*, u, producit: alibi corripit, *κέρυκι κπῶδῃ*. Idem illic, *βεβρυκων βασιλῆς*, βρυ, facit longum: alibi, *ἄρῃ βέβρυκας ἀνδρῆς ἀκήδητων βασιλῆς*, breue. Iidem in nominibus desinentibus in *ισ*, præcedentibus duabus breuib; interponere solent η, vt in obliquis possit remanere & breue, vt *παρῆσις, ποταμῆσις, παρῆσιδῶς, ποταμῆσιδῶς*.

Poëta crementi syllabis abutuntur.

NOMINVM quoque & Participiorum crementa licet clarius ex familiari poetarum lectione percipiatur: Horum tamen (primum breuium, deinde & longarum syllabarum) regulas contexit Baillius: Breuium verò his verbis.

Baillius de Nominum & Participiorum cremento.
Crementa correpta.

SI Ancipites α, ι, υ, in vltima recti corripiantur; eadem quoque in obliquis penultimam corripunt: vt *λαμπῆς, λαμπῆδος, λαμπῆδι, λαμπῆδα*: *Ολυμπῆς, Ολυμπῆδος, Ολυμπῆδι: ἄσις, ἄσιδος: ραδάμηνος, ραδάμηνῳ*. Solon, *ἄλλῳ Ολυμπῆδων μουσῶν πῆρα δῶρα διδραχμῆς*.

Alius Olympiadum misarum munera doctus.

Tyrtaus de fortitudine bellica:
Πολλὰ ἄρῃ σερνῶιο, καὶ ἄσιδος ὀμφαλόσις.
Multa per pectus, & scutum rotundum vulneribus.

Theognis versu 701.
Οὐδ' εἰ σωφροσύνην ἔχῃς, Ῥαδάμηνῳ αὐτῷ.
Neque si iustitiam quidem habeas Rhadamanti hi ipsius.

2. NOMINA quorum vltima syllaba in ξ aut ψ terminatur, si præcedat aliqua ancipitum natura breuis, obliquo- rum penultimam corripunt; quamquam in recto propter poli

positionem eandem longam sortirentur: vt κούλιε κούλικος: χάλυψ χάλυβος. Polemon apud Athenæum lib. 15.

Καὶ κούλικον ἔραδας ἀφελύετε, καὶ κούλιεθι.

Et calicum contentiones dissoluite, & deponite.

Callimachus in hoc pentametro,

Ζηὺ πάτερ ὡς χάλυβον πῦν ἀπὸλοις Ζηὺ.

Quod ita ad verbum Catullus conuertit,

Iuppiter vt Chalibum omne genus pereat.

Hæc regula præcipuè locum habet in nominibus fœmininis. Ideo hinc sunt excipienda nomina masculina in αξ: 10 vt θάραξ, θάρακος. Tyrtæus αἶετ' ἂν πολυμυκῆς δρυτῆς, id est, de bellica virtute, hoc versu pentametro,

Καὶ ἀφ' ἰσθμοῦ παρ' ἄνδρα ἰληλαμφί.

Et per thoracem ab interiore parte sanciatius.

Et monosyllaba, Excipe etiam hæc monosyllaba, ράξ, ζυψ, γοψ, ριψ, ἰψ, 15 & nomina quædam masculina in υξ non composita: vt κῆυξ, κῆκυξ. Nicander Theriac. vers. 853.

Ἡ αὐτὸς κῆκυξος ἐραδάς.

Vel ipsos grossos Caprifici arboris.

Excipe etiam nomina masculina in εξ: vt φοῖνιξ. Homer. 10 Iliad. η. vers. 305.

Αἶας δ' ἑζωπῆρα εἶδ' εἰς φοῖνικι φαειόν.

Aiax autem balteum dedit puniceo colore splendidum.

In deriuatione tamen hoc vocabulum φοινικεῖς est breue, vt superius monui. Hesiod. in Clypeo Herculis, vers. 194. 25

Αἶμαλιν φοινικεῖς, ὥσπερ ζωῖς ἐναρξάν.

Sanguine rubens, tanquam vinos spolians.

Interdum verò longum: vt apud Homer. Odyss. λ. 123.

Οὐδ' ἄρα τοι γ' ἴσται νίας φοινικηπερῆς.

Neque sanè hi sciunt naues proas rubeas habentes. 30

Nomina in λξ. Nomina verò quæ exeunt in λξ penultimam cortipiunt: vt κούλιε κούλικος, de quo paulò ante diximus. At λαίλαξ licet in recto & natura longum habeat, illud tamen in obliquis corripit: Hom. Odyss. μ. 400.

Καὶ τότε ἔπιτ' ἀνεμὸς μὲ ἰπυόσας λαίλαπι θύων.

Tum verò ventus quidem cessauit turbine sauiens. 35

Poëtæ tamè licentia à superioribus regulis interdum discedunt. Homer. nunc producit, nunc corripit υ in nomine κῆρυξ: vt Iliad. γ. 268.

Ἄν δ' Ὀδυσσεὺς πολυμυκῆς, ἀπὲρ κῆρυκας ἀγῶσι.

Simul & Pylisses fraudulentus, sed pracones egregij. 40

& versu 273.

Κῆρυκας Τρώων, καὶ Ἀχαιῶν.

Pracones Troium, & Achaorum.

Corripit tamen aliquando, vt in illo versu κῆρυκι ἠπυόσῃ.

3 NOMINA propria, diminutiua, & polysyllaba declinata per *dos* ancipitem breuem obtinent: vt *κύρις κύριδος, κελύς κελύδης, παλαιός παλαιόδης*. Phocyl.in Sent.

Σαμνός ἔρωσ δῖοι τῆσ, ὃ ἢ κύριδὸσ ἀγρῶ ὀφίλλῃ.

Virtutis amor honestus est, sed Veneris auget dedecus.

Moschus in epitaphio Bionis.

Πηγαίωδὸσ κούριωσ ὃ δὲ ἔχειν πῶμα ὡσ Ἀρεθούσῃσ.

De fonte Pegaseo: alter verò tenebat poculum de Arethusa.

Quod verò attinet ad polysyllaba, si ea penultimam & antepenultimam corripere, tunc i producunt: vt *πλοκαμίδεσ*. Phocyl.in Sent.

Μὴ μὲ ἐπὶ ἄρσῃ πωδὶ τρέφειν χαίτησ πλοκαμίδεσ.

Ne in masculo puero nutrias casariam obtortam.

4 NOMINA quaelibet in *us*, siue *u* longum sit, siue breue, terminata: *u* quod est in penultima obliquorum syllaba, corripunt: vt *μῦσ μύοσ: δάκρυ δάκρυσ, Ἐσώνυσ Ἐσώνυσ*. Homerus in Batrach. 6.

Πῶσ μύοσ ἐν βατράχῃσιν ἄρσῃ δέσῃσ τε ἔσῃσ.

Quomodo mures in ranas egregie pugnantes iuerunt.

10 & Iliad. 1.

Πεγῶν κρεττομῆσ δόλοσ ἢ δάκρυσ κῶλοσ.

Nexis genibus manens: rigabantur autem lachrymis sinus.

Moschus Eidyl. 2.

ἢ πῶσ κρεῶν, ἢ Ἐσώνυσ ἀνὰ βίλεμνα.

Vel alicuius Parca, aut furia duris telis.

Excipe ab hac regula, ea quæ duplicem terminationem sequuntur: illa enim possunt esse nunc breuia, nunc longa: vt *φόρκυσ φόρκυσ*. Homerus. Odyss. μ.

Excerptio.

Φόρκυσ ἢ πῶσ ἐσὶ λημῶ ἀλίοιο μέγῃσ.

Phorcynus autem quidam est portus marini senis.

Φόρκυσ φόρκυσ penultimam semper obtinet breuē. Quamuis in nominandi casu *us* longum sit: Homer. Iliad. β.

Φόρκυσ αὐ Φόρϋασ ἦγε

Ratio autem hæc est, quia sequitur analogiam eorum quæ *u* fortuantur in Genitiuo & corripuntur.

5 S I Datiuus singularis penultimam corripiat, eam quoque corripit Datiuus pluralis, si à singulari formetur: vt *φρεσ φρεσ, γρημῶν γρημῶσ*. Hom. Iliad. α. 55.

Τὰ γδ ἐπὶ φρεσὶ ἦκεν θεὰ λοκάλυσ ἦγε.

Huic enim in mentibus posuit dea albas vlnas habens Solon in hoc pentametro,

Ἀσὶ βέλονται γρημῶσ πηρήμωσ.

Ciues volunt (subuertere) pecuniis dediti.

Excipe ea nomina quæ positione producuntur, vt *ἄρσ* &, Excerptio, ἄρσ.

6 **A, QVOD** per Metaplasmum interponitur Dativus declinationum parasyllabicarum, breue censetur: vt ἄσπρασι pro ἄσπροις, ἐγκρασι pro ἐγκράτοις. Homerus. Iliad. λ.

Μηχθήμεναι ἐγκρασι φωνῆς.

Mixtum esse visceribus hominis.

Vbi ponitur ἐγκρασι pro ἐγκράτοις. Et Iliad. μ.

— ἀέλξειλοι ἦ οἱ αὐγῶν

Φαίνονταυ ποταμοῖσι μετ' ἄσπρασι νυκτὸς ἀμυγγῶν.

Lucidi verò eius radij

Apparent noctis medio inter multa astra.

Quod etiam verum elucet in omnibus Dativus pluralibus quintæ declinationis, in quibus inferitur α: vt ἄσπρασι, πατράσι. Apollon. lib. 4. Arg. vers. 463.

Εἶνε δῶλον ζένοισιν ἐπ' ἀσπράσι τεχνήσαιτο.

Si utrique dolum hospitum causa parauerit.

1 Ionicum additum dativus in σ semper breue.

7 **I, QVOD** ab Atticis, Ionibus & Æolicis, Dativus omnibus in σ desinentibus additur, breue semper est. Hom. Od. λ.

Αὐτὰρ ἐπὶ μνηστῆρας εὖι μεγάροισι τειίσσι.

At verò post quam procos domi tuæ.

Crementia lōga.

LONGARVM deinde hæc tradit præcepta: Nomina (inquit) primæ & secundæ declinationis quæ per Dialectos incrementum suscipiunt litteræ α, illam producant: Homer. Odyss. i. 78.

ἠγνόησεν ἰδέσσαι Καλυψὶν δῖα θείων.

Ignoravit, conspicata Calypso Diva Dearum.

8 **S I C** Genit. Æolici α in singulari producunt. Hom. Il. i. 308.

Ἐχθρὸς γάρ μοι κείνῳ ὁμῶς ἀΐδατο πύλησιν.

Inimicus enim mihi ille æquè ac inferni portæ.

Tamen poetæ per Systolen interdum illud α corripiunt: Dionys. de Situ orbis,

Ἄλ' ἦτοι πύλαιων μὲν ἰσῶν πόδι νεοσσίων.

2 **S I** Anceps sit longa in vltima syllaba nominatiui, producetetur quoque in penultima obliquorum, in nominibus Quintæ declinationis: vt πᾶν, πεινός, πεινί. Moschus in Epitaphio Bionis:

Πᾶνι φέρω τὸ μέλισμα, τίχ' αὐ κᾶκείνῳ ἐρῆσση

Τὸ σῆμα δειμαίνω.

Pani fero sibilam tuam, fortasse ἔν' ille affigere

Ori verebitur.

Exceptio. Hinc tamen excipiuntur terminata in νε: vt μέγιστε, πῆρ: & ἄλλοι: quæ licet in recto producantur, in obliquis tamen corripuntur. Pallad. lib. i. Anthologia.

Μάρτυρα Πυθαγόρου τὸ σοφὸν αὐτὸν ἔγω.

Testem Pythagoram Philosophum ipsum habeo.

Appollinarius in Psal. 17.

Ἄνθρακας ὄρευμύοιο πυρρῶς, μίγνυντο χαλάζῃ.
Carbones concitati ignis, miscbantur grandini.

Leonides in epigrammatis Græcis:

Ἀυτάρκεις ὁ πείσους ἔχον ἄλλα, καὶ δύο κέλιμα.

Contentus senex habere salem, & duos panes hordeaceos.

3 GENITIVVS in ἦος habet penultimam longam, quod & in reliquis obliquis seruat: vt ὄρευς ὄρευος. Phocyl.

Μηδὲ πῆ ἔρευθας καλιῆς ἄμα, πάντας ἐλίδω.

Neque aliquis ex nido simul omnes aues auferat.

10 Excipe κέρυς κέρυθος, quia vt in Nominatiuō, sic & in reliquis casibus v corripitur. Homerus Iliad. φ.

Γυμνόν, ἄπερ κέρυθος τε, καὶ ἀσπίδος· ἐδ' ἔχον ἔγχυος.

Nudum, sine galea, sine clypeo: neque habebat hastam.

Poëta verò interdum vtitur Syttole, & v corripit, Phocyl.

15 Ὅρεισι μὲ πολλὴν περὶ τῆς ἀλκίῳ τε λίαν.

4 S I Datiui singularis penultima sit longa, vt πανή, πῆσι. Odyss. a. 71.

Πᾶσιν Κυκλώπεισι· ὄωσι δὲ μιν πέρι τύμφῃ.

Inter omnes Cyclopas. Thoosa autem nympha eum genuit.

10 Eodem pacto si penultima Datiui singularis sit brevis, eadem & in Datiuo plurali erit brevis, vt superius monui: quæ regula vera est semper, exceptis nominibus in e desinentibus, in quibus litera e non abicitur in Datiuo plurali, sicut in Datiuis aliorum nominum reiciuntur literæ d, θ, ν, τ,

Exceptio.

25 vt rectè docet Clenardus. Exemplum erit: ῥήτωρ, ῥήτερος, ῥήπερ, ῥήτοροι: ἦτορ, ἦτερος, ἦπερ, ἦτοροι.

5 P R I V S a, quod inseritur quibusdam nominibus imparibus, producit: vt κροτάτος, προπάτος, licet κέραια, τίραα corripiantur.

30 De Cremento & variatione penultima in verbis.

Q V A N T A est penultima anceps in themate verborum, tanta est manens in parataticis: vt κείνω ἔκεινον, vtrobique i producto.

35 A D hæc tanta solet esse anceps in temporibus aliunde formati, quanta erat in illis vnde formata sunt. vt κεινῶ, κέκεινα, κέκειμαι, correpto i. contra ἔκεινα, κέειναι, ὀ κείνας, eodem producto, præter subiectis regulis contenta.

40 F V T V R A quintæ coniugationis penultimam semper corripunt. vt κείνω-κεινῶ. μελιώω-μελιωῶ. φάλλω-φαλῶ. αἶρω-ἀρῶ. Futura à verbis Barytonis in

Futura s. coniug. penul. corrip.

ιω & υω, plerumque penultimam producant, licet themata varient. vt *μυλιώ, κυλιώ, λύω, μυλιώσω, κυλιώσω, λύσω*. Item à finitis in *αω* præcedente vocali aut *ρ*, vt *εάω, εάσω, φυράω, φυράσω*. Futurum à themate habente in penultima ancipitem longam positione ζ vel τ, siue σ, sublata positione breuem ferè retinet ancipitem. vt *ἀρπάζω, ἀρπάσω, νομίζω, νομίσω, κλύζω, κλύσω, πλάττω* vel *πλάσσω, πλάσσω*.

AORIST. primus in verbis Quintæ coniugationis penultimam producit semper: in aliis variat: quamquam vt plurimum futurum sequitur. Aorist. secundus supra duas syllabas à themate Barytono penultimam corripit. vt *ἔτυπον, ἔλιπον, ἔλαβον*. nisi quòd positione producitur in quibusdam ortis à themate habente consonantem mutam immutabili suppositam. vt *ἤμαρθον, ἔπαρθον, ἔδαρκον*, ab *ἀμαρτέω, πέρθω, δέρνω*. Translata autem positione per metathesin, ad naturam suam rediens corripitur, vt *ἔπαρθον, ἔδαρκον*.

Præteritum penult. seruās futuri eiusdē quantitatem seruat.

PARACIMENOS communis seruans ancipitem penultimam futuri, eiusdem quantitatis eam retinet, vt *κεινώ, κέκεκα*. Notanda verba finita in *υπιω*, quæ ancipité in paracimeno natura longam habent, vt *κύπλω, κέκυφα*: quam tamen in themate natura breuem esse volunt, qui præcipiunt verba quæcunque in *πιω* desinentia ancipitem præcedentem habere breuem: vt *βλάπιω, τυπιω*. exceptis *ρίπιω* & *αίπιω*. Quoties autem desinens in *κα*, abicit Ionicè *κ*, penultimam corripit: vt à *βέθηκα βέθησα*, ab *ἔσηκα ἔσησα*, à *δέδοικα δέδοικα*, à *πέφυκα πέφυκα*. Porro cùm Attico more duas litteras primas thematis initio recipit, penultimā simul corripere solet. vt *ἀλείφω ἀλήλιφα, ἐλάθω, ἐλήλυθα, ἔρύττω, ἔρώρυχα*.

Aoristi Imperat. in Si, & Infinitiuorum in ω penult. producant.

AORISTI imperatiuorum finiti in *θι*, & Infinitiuorum in *ται*, penultimam producant. vt *πίθι, κέμαι, λιάμαι*. similiter *δύθι, κλύθι*, qui facti sunt per meta

metaplasmm à δύε, κλύε. τέτλαθι tamen, τέθραθι, δέιδθι, κέκλυθι, ὄρνιθι, & ὄϊθι eandem corripunt, quæ à quibusdam præterita perfecta putantur. Item à verbis εἰς μι infinitiua in αναί & ωαί, penult. corripunt : vt ἰσάναί, τεθνάναί, ζδγνώαί, sicuti etiam τιθέναί & διδόναι. Item Aoristi imperatiuorum in θι, in formationibus notati, ἔθει, θέτει, δόθει.

A N C E P S α crescens in verbis natura corripitur. vt in ἐτυφάμην, τετύφαμην, τυφάτω, alicubi tamen positione producit, vt in τυφάσθαι, alicubi etiam natura, videlicet in tertiis personis pluralibus finitis in ασι, τετύφασι.

a anceps crescens in verbis corripitur.

A Ι Ω Ν Ι Κ Ὠ Σ additum in tertiis personis pluralibus paracimemi & hyper syntelici passiuorum corripitur, τετύφασθ, διδάσασθ, ἐτετύφασθ : & in Optatiuo, τυπθίασθ. in Præsentibus tamen verborum in μι, producit, τιθέασι, διδάσασι, ἰσᾶσι, ζδγνώασι. quia omnis verbi desinentia in σι, producit penultimam.

a Ionicè additū perfect. 3. persō. pass. corrip.

I N personis autem desinentibus in α, quoties alterum α contiguum interponitur, eiusdem est quantitatis cum syllaba præcedenti. vt in μαμάα, μδρουνάα, α penultimum producit. Contra in βοάα, μεμάα, μηχανάα corripitur. his adiiciantur Ionica illa, ἰσᾶσσε, προ ἰσᾶσσε, σᾶσσε pro σᾶσσε, & similia α corripientia.

A ante α in personis in α desinentibus.

I N verbis in μι, penultima vocalis thematis actiui longa est, & longa durat vsque ad tertiam personam singularem thematis & paratatici & aoristi : vt ζδγνυμι, ζδγνυς, ζδγνυσι, ἐζδγνυω, ἐζδγνυς, ἐζδγνυ : ἔδω, ἔδως, ἔδω. In personis verò dualibus & pluralibus & in infinitiuis inde formatis breuis fit, ἰσᾶσθ, ἰσᾶσθην. ζδγνύσθ, ἐζδγνυσθην. sic ἰσάναί, ζδγνώαί, infinitiua, quod inde formentur. item φάναί à φημι : nam à φάινω, φᾶναί producit. Cæterum in aorist. 2. vel si maior parataticos vocare,

Penult. vocalis thematis actiui verbi in μι longa.

verborum disyllaborum in $\mu\iota$, longum perpetuò reperitur υ , vt $\iota\lambda$. ζ , & ν , $\epsilon\delta\upsilon\pi\lambda\upsilon$. & $\text{Οδυσ.}\omega$, $\epsilon\delta\upsilon\tau\epsilon$. Præterea in horum quoque præteritis actiuis penultima producitur, idque opinor perpetuò in omnibus personis: quandoquidem id tempus peculiare non est verborum in $\mu\iota$, $\epsilon\sigma\alpha\kappa\alpha$, $\epsilon\sigma\alpha\kappa\alpha\varsigma$, &c. Postremò præsentis, præteriti, & aoristi primi passiuorum, deinde etiam aorist. mediorum penultima in tribus primis Coniugationibus ferè corripitur.* Quin & syllaba eadem in reliquis ab 10 his formatis durat breuis: vt in $\iota\sigma\alpha\mu\alpha\iota$, $\iota\sigma\alpha\mu\lambda\upsilon$. $\epsilon\sigma\alpha\mu\alpha\iota$, $\epsilon\sigma\alpha\mu\lambda\upsilon$. $\epsilon\sigma\alpha\theta\lambda\omega$, $\sigma\alpha\theta\lambda\omega\alpha$, $\sigma\alpha\theta\epsilon\iota\lambda\omega$.

* Sed hæc cum licentia poetica fiant notanda potius quam imitanda sunt.

CREMENTVM in verbis computandum est ab ea syllaba quæ secundam personam singularem præsentis indicatiui actiui exæquat. Hic autem penultimam post thema 15 cremento coniunximus, quòd sæpe ea in aliis temporibus variatur. Itaque υ penultima huius thematis $\mu\theta\lambda\omega\omega$ inuestiganda erit in regulis capitis de penultimis. aliorum verò verò temporum, scilicet $\mu\theta\lambda\omega\omega$, $\epsilon\mu\theta\lambda\omega\alpha$, & respondentium in reliquis modis, assumenda iuxta ea quæ in hoc capite, & 20 quæ in formationibus libro secundo dicta sunt. Notandum verò sæpe accidere, vt penultima in futuro Barytono æqualis sit quantitatis cum præsentis, quandoque vt maioris, nunquam tamen vt minoris. Futurum ad hæc fundamentum esse quantitatis penultimæ in verbis, sicuti etiam formatio- 25 nis. Siquidem eius quantitas ferè seruatur in paracemenis & hyperfyntelicis actiuis & passiuis, & in Aorist. passiuo. vt $\kappa\epsilon\lambda\omega$ thema ϵ habet longum, $\kappa\epsilon\lambda\omega$ breue. vnde $\kappa\epsilon\kappa\epsilon\mu\alpha\iota$ quoque breue, & $\epsilon\kappa\kappa\epsilon\lambda\epsilon\kappa\epsilon\upsilon$. Item $\kappa\epsilon\kappa\epsilon\mu\alpha\iota$, $\epsilon\kappa\kappa\epsilon\lambda\epsilon\kappa\upsilon$, $\epsilon\kappa\kappa\epsilon\theta\lambda\omega$. Et in cæteris modis $\kappa\epsilon\lambda\omega$, $\kappa\epsilon\kappa\epsilon\lambda\epsilon\kappa\upsilon$, $\kappa\epsilon\lambda\omega\alpha$. Notantur 30 verba quædam habentia in themate quidem penultimam mediam, in aliis verò temporibus subinde variantia. vt $\lambda\upsilon\omega$, $\theta\upsilon\omega$, in quorum futuris $\lambda\upsilon\sigma\alpha$, $\theta\upsilon\sigma\alpha$, υ producitur: in præteritis verò actiuis & passiuis corripitur. $\lambda\epsilon\lambda\upsilon\kappa\alpha$, $\theta\epsilon\theta\upsilon\kappa\alpha$. $\lambda\epsilon\lambda\upsilon\mu\alpha\iota$, $\theta\epsilon\theta\upsilon\mu\alpha\iota$. at in verbalibus fit indifferens, $\lambda\upsilon\mu\alpha\iota$, $\theta\upsilon\mu\alpha\iota$. Item in 35 paratatico $\lambda\upsilon\tau\omega$ longa est penultima. sed in aorist. β , $\lambda\upsilon\tau\omega$ breuis. Nihil igitur mirum, si regulæ certæ exactæque non tradantur, in re ampla & incerta. Attendenda verò hic syllaba præcedens & vltima, quarum nonnunquam rationem habent poetæ, sicuti suo loco notabitur, vbi de verbis finitis 40 in $\upsilon\omega$ agetur, in cap. de quantitate penultimæ υ ante vocalem. Id autem non solum in his, sed in verbis quoque in $\zeta\omega$

Notio.

& in ma per 5 fet suc op ext 10 in vat auw seu H 15 Si pra dion 10 2 cor 3 bre duc 25 Ho 4 corw 30 35 Ty Dix ver 40 in a ζω lon Qu

& in ω præcedente qualibet ancipiti, verum comperietur. vt in κέπιταν, κύστ, ἰνοχμήσεις, ἀγκυλίσεις, quæ producta penultima quandoque legimus. Idem ἰασάσατο & ἐρύσασθαι antepenultima producta. Quamquam horum aliqua aliis rationibus exculantur, nempe quòd quædam à thematis indifferentibus veniant, aut certè à temporibus non sequētibz suorum thematum quantitatem: alia quòd duplici ω scribi oporteat. siquidem vocalem aoristorum breuem ante σ, sic extendunt poëta: vt in ἐπίλοσα, ἐγέλασα, & aliis. Præterea in aliis temporibus ob variam significationem quantitas variatur. Sic ab Homericο πάσσαοχ prima longa vsurpatur, ἄνω ἔκασαοχ, id est, possidere: & eadem breui, ἄνω ἔκασαοχ, pro gustare.

H V I V S Crementi præcepta sic disponit B A I L L I V S. *Crementa verborum breuia.*
 35 Si vocalis (inquit) anceps α, ε, υ, sit breuis in penultima præsentis, eadem & breuis erit in imperfecto: vt ἀσδάνω λώδανον. Hom. Iliad. α. 179.

Ἄλλ' ὅσα Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι λώδανον θυμῷ.
 Sed non Atrida Agamemnoni placuit animo.

10 2. PRAETERITI penultima corripitur, si penultima futuri corripatur, nisi positio impediatur: vt φαίνω, φαῖνω, πύφαρχα.

3 A, Q V O D inseritur, & in præterito, & in Aoristo priori, breue censetur: vt πύφαρχα, πύφαρχα: ἐτύφα, ἐτύφαρχα: producuntur tamen tertiæ personæ in ασι: vt πύφασι, βιβάσι.

25 Homerus. Iliad. ε. 134.

Ἐνία δὲ βιβάσι Διὸς μέγαλον ἐνιαυτῷ.
 Nouem iam praterunt Iouis magni anni.

4 A O R I S T I primi penultima verborum in ζω, τω, & σα, sæpius correpta reperitur. Hesiod. ἐργων, 86.

30 Ἐροῖσθ' ὡς οἱ εἶπε προμηθεὺς μηποτε δώροισιν.
 Cogitauit, vt illi præcipisset Prometheus, ne quādo donum
 (caperet.) & 597.

Μέτρον δὲ δὴκροῖσθαι ἐν ἀφύσιν.
 Mensura verò diligenter recondito in vasis.

35 Tyrtæus de bellica fortitudine:

Καὶ τίς δὴθνήσκων ἕσεται ἀγκυλιόσπευ.
 Et aliquis moriens ultimo iaculum emittat.

Dixi sæpius penultimam corripi Aoristorum: nam quædam *Notio.*
 verba in σα, τω, ζω, habent penultimam positione longam

40 in aoristo priore: vt ἐρύσα, ἐρύξα, ἀρύξα: φέριτω, φέλεω: παίζω, παίζω. Quædam etiam, Aoristorum penultimam natura longam habent: vt κημίξω, κοίμισα. Hom. Odyss. μ.

ἢ με μάλ' εἰς ἄπλο κημίξωτε νηλεῖ ἕπνο.

Profecto me malum in detrimentum sopinistis sano somno.
 Quod cum vidisset Guillonius, existimauit penultimam

Aoristi prioris verborum in ζω, semper esse longam, cui tamen familiaris lectio poetarum aduersatur, quinimo solent poetae eandem syllabam producere, geminata litera σ. Hom. Iliad. β. 183.

Βῆ δ' ἦϊεν, δὲ δ' ἤ χλαῖνον βάλε, τὴ δ' ἐκίμοισι.

Uit autē currendo, pallam autem proiecit, illam enim tulit.

Solon,

Θισμῆϊς τίς δὲ τυχλῶ ἀγαθῶν, καὶ κῦδος ὀπίσσω.

Vt legibus his, prosperum successum, et gloriam largiatur.

5 AORISTI secundi penultima semper brevis est natura sua: vt ἐλασον, ἔλιπον, ἔλυθον. Hom. Odyss. μ. 1.

Αὐτὰρ ἐπεὶ πῶμαίσι λίπον ῥόον ἀκτινοῖο.

Ceterum postquam fluij reliquit fluentum Oceani.

Solon,

ἦλθε πάντως ὠπίε, ἀνάπη ἐργα τίνυσσιν.

Venit omnino tandem, et immeriti facinora luunt.

Exceptio 1. Excipe ab hac regula omnes Aoristos secundos disyllabos; propterea quod in penultimam illorum syllabam cadat augmentum: vt ἄδω ἴδον, ἔλω εἶλον, εἶδω εἶδον: & reliqua, quae nunquam breuia esse possunt, nisi licentia Poëtica interce-

Exceptio 2. dat in quibusdam: vt cum pro εἶδον, dicunt ἴδον. Excipe etiam eos Aoristos qui penultimam habent positione longam: vt ἐπέγκα λῶν γην: & vnicum Aoristum verbi παλάμαι, siue παλάμας qui in penultima habet ἐπαληθην, dum ad corpus pertinet, quocirca natura longam habet penultimam.

6 FVTVRA Quintae coniugationis, & quae inde deducuntur tempora, penultimam corripunt: vt à κενῶ fit κέκερασι, ἐπέκεινεν, κέκερασι, ἐπέκεινεν, ἐπέκεινεν, & sic singuli modi sunt percurrendi. Excipitur tamen Aoristus primus, vocis actiuae, qui penultimam producit: vt ἔκεμα. Apollinar. in 30 Psalm. 9.

Ὁφθαλασκεῖναι δίκη, κλύε πάρεσθαι γαῖης.

Vt iudicet aqutate, nobiles terminos terra.

7 FVTVRA quae proficiscuntur à verbis, quorum penultima est aliqua ex ancipitibus, coniuncta cum ζ, vel duplici η, aut duplici σ, sublata positione, breuem penultimam retinent: vt ἰκέσασιν, ἰκέσασιν: ἀνεγνίσκω, ἀνεγνίσκω.

8 PARTICIPIA Ionica in αως, penultimam syllabam corripunt: vt πεθαῖως. Theocrit. in Epitaphio Eusthenis Phyllognomonis,

Πάντων ἂν ἐπίοικον, ἔχθ' πεθαῖως ὁ σφιφίης.

Omnia quae par est, habet mortuus philosophus.

Notio.

Notatione tamen dignum est, hoc participium μεμαῖως, aliquando longam habere penultimam, aliquando breuem, quamquā participium sit Ionicum verbi μεμαῖω: longam habet,

cum

cum in obliquis seruat o, quod communiter fit: vt *μεμειώς*
μεμειός Ⓞ. Hom. Iliad. β.

Λαοὶ θυρόσωνες, μεμειότες ἐγχείησι. —

Populi armabantur, hastis prompti.

5 CUM verò in obliquis seruat ω: vt *μεμειώς* *μεμειώτος*: quod
fit Ionicè, vt vult Eustathius, vel Poëticè: vt Gaza & Lafca-
ris, tunc α corripit. Homerus Iliad. γ.

Ἐν θυμῷ μεμειώτες ἀλιξίμεν. —

In animo habentes opitulari.

10 9 INFINITIVA verborum in *μι*, in *ωναι*, vel *ωναι*, pe-
nultimam breuem habent, vt *ἰσταναι*, *ζώνωναι*: sic etiam *π-
φιναι*, *διδόναι*: ratio autem eius rei in promptu est: quia hæc
infinitiuia formantur à numero plurali, præsentis temporis,
15 modi, & præsentis temporis, penultimam semper corripit,
ex communi obseruatione Grammaticorum.

10 DIALECTO, quotiescumque Iones in præteritis,
sublato κ, mutant η in α toties illud α habent breue: vt *βίβωα*
pro *βίβηκα*, *ζήσαα* pro *ζήνηκα*. Hesiod. *ἔργων*, 108.

Ὡς ὁμογενεὶς γένεσσι θεοὶ, θνητοῖσι δ' ἀνθρώποι.

Vt simul nati sunt dij, mortalesque homines.

Idem accidit tertiis personis pluralibus, verbi passiuī, quas
Iones deducunt à tertia singulari addito α: vt à *τύπτεται* fit
τύπταται, penultima breui, à *δίδασται* præterito perfecto

25 verbi *διδάσκω* fit *διδάσται* etiã penultima breui Ho. Od. α. 23.
Ἄθιοποις τοὶ διχρῆ δίδασται, ἔσμεθι ἐνδρῶν.

Æthiopes qui bifariam diuisi sunt ultimi hominum.

Attici verò cum primas litteras thematis, præter augmen-
tum commune repetunt, penultimam corripunt, vt *ἀλείφα*
30 *υγγο*, *ἀλίλιφα υγκί*, Excipe verbum *ἰρείδα* firmo, quod ha-
bet in præterito Attico *ἰρήρευκα* penultima longa, vt diffe-
rat ab *ἰρείζω* contendo, quod facit *ἰρήρακα*.

Exceptio.

P O R R ò producentium est prima regula.

SI Ancipites α, ι, υ, producuntur in penultima thematis, *Cremena ver-*
35 producuntur quoque in penultima imperfecti: vt *ἔρεκα*, *borum longa.*
poëticè ἔρεκον, κελῶ ἔκελον, ὄτρυνῶ ἄτρυνον. Homer. hymno
in Apollinem, versu 98.

Ἦεν φραδομοσῶνις λδοκλίη ἡ μιν ἔρεκα

Iunonis consilio albis vlnis decora qua illam detinebat.

40 2 VERBA in *πλω* ancipitem vocalem in præteritis pro-
ducunt; vt *κόπλω κέκυφα* v producto, Nonnus,

— *Καὶ νῶπτε κικυφόπτε τείρεθ Σίμων.*

Et Petrus humeris incuruatatis diuexabatur.

Et in vniuersum quanta est penultima futuri natura sua,
tanta est penultima præteriti.

3 AORISTVS prior verborum Quintæ coniugationis Barytonorum semper habet penultimam longam, quamuis futurum, à quo deriuatur penultimam corripit. In reliquis autem verbis Aoristus quantitatem futuri sequitur. Aoristorum Quintæ coniugationis illud est exemplum apud Apollinar. in Psal. 9.

Ὁ θεὸς ἀδικεῖν οὐκ ἐκλυτὴν πέρας τῆς γῆς.

Vt iudicet aqutate nobiles terminos terra.

4 FVTVRA quæ proficiscuntur à Barytonis in *ω* & *υ* penultimam producunt, quamuis in themate sit communis: 10
vt τίω, τίσω : Φύω, φύσω. Hom. hym. in Apollinem vers. 55.

Οὐδὲ πρυγῶ οἴσθς, ἔτ' ἄρ' οὐτὰ μνεῖα φύσθς.

Noque vindemiâ ferēs, neque plantas innumeras produces.

Apollon. 2. Ἀρρηναυλικῶν:

Τῶν νῦν ἀποφρογῶν τίσω χάριν.

Eorum nunc lubenter referam gratiam. — id est, de iis. 15

Eodem pacto verba finita in *ω*, dummodo præcedat vocalis, aut *ρ*, penultimam futuri producunt: vt ἰάω ἰάσω, φυγῶ φυγῶσω. Homer. Odysl. 5.

— Θεὸς δὲ τὸ μὴ δώσθ', τὸ δ' ἰάσθ'. 20

Deus quidem hoc dabit, illud verò missum faciet.

Et in genere, *ω* futurorum producitur: licentia verò poetica ab Arato corripitur: ἐμπιλάσθ' τότε μὲν τ' ἁνῶν.

5 OMNIS persona in *ω* terminata, penultimam producit. Theognis in sententiis. 25

Οἱ κακῶι ἔ πάντως κακῶι ἐκ γαστρὸς γεγένασιν.

Mali non prorsus mali ex utero nati sunt.

Licentia tamen poetica eandem corripit: Hom. Odysl. 1.

Τεινάσιν πρῶτ' ἢ λιλόγγασιν ἴσα θεοῖσι. Et Xenophan.

Ἐξ ἄρχῆς καὶ ὁμηροῦ ἐπεὶ μεμῶθηκασι πάντες. 30

6 QVOTIESCVMQVE *α* est insertum alicui personæ terminatæ in *ω*, toties illud *α* additum sequitur syllabæ proximè antecedentis quantitatem: vt in μαίωα, *α* positum in penultima, producitur, quia prior syllaba *ω* est longa. Contra verò in βόωα, penultimam fortitur breuem, quia β *ω* est breue. Item in μηχανία, tertia persona singularis indicatiui, verbi μηχανάομαι, antepenultimam fortitur breuem, propter breuem aliam præcedentem. Hesiodus in ἔργοις,

Ὅστις ἀλιτρεύῃ, καὶ ἀπίδαλα μηχανάωται.

Quicumque sacrilegium committit, et impia machinatur. 40

In istis autem Ionicis ἰσάωσθ' pro ἴσωσθ', & in similibus *α* breuiatur. Orpheus in Argonaut. 101.

Καὶ μὲν ἀλτρεῖς π, καὶ ἐξ οἴσου ἰσάωσθ'.

Et me ex erratione et astro seruauit.

Homerus. Iliad. v.

Καί τε πόλεις ἐσώσασ' ἑλένησ' ἢ κ' αὐτὸς ἀνίγων.

Et civitates servat, maximè verò & ipse cognoscit.

7 PENULTIMA vocalis verborum actiuorum præsentis temporis, in *μι* definentium, longa est: vt *τίθημι*, *δίδωμι*, *ἴσθμι*. Quæ remanet quoque longa in aliis personis singularibus, tam præteriti imperfecti, quàm Aoristorum: sed quæ erat in præsentis tempore indicatiui penultima, in imperfecto & Aoristo secundo est vltima: vt *ἴδω*, *ἰδὼν*, *ἔξω*, *ἴδω*, *ἴδω*. Corripiunt tamen semper hæc tempora penultimam in numero duali & plurali. Excipe Aoristos omnes secundos Quartæ coniugationis: vt *ἔκλω*, *ἴδω*. Item eos omnes, qui eandem seruant vocalem in omnibus numeris, vt *ἴδω*, *ἴσθω*, *ἴσθω*. Aoristi autem secundi verborum *τίθημι*, & *δίδωμι*, *ἴδω* & *ἰδὼν*, quia eandem vocalem non seruant, vt *ἴδω*, *ἰδὼν*, *ἰδὼν*, *ἴδω*, *ἴσθω*, *ἴσθω*, propterea penultimam dualis & pluralis numeri breuem seruant.

6 AORISTI Imperatiuorum in *θι*, & Aoristi infinitiui modi in *μεν*, penultimam produciunt: vt *κρίθι*, *κρίθι*. Hinc excipe *πέποιθε*, *δέιδεθι*, *κέκλυθι*, *ὄρνυθι*, *ἴθι*. Hinc etiam excipe Aoristos similes *ἴθι*, *θῆν*, *δῶν*, inusitados, quorum formatio ostendit penultimam breuem esse. Guillonius autem putat exempla allata non spectare ad Aoristum secundum, sed ad præsens: vt *πῆθι* formatur à *πίθι*, & addito *θι*, oriatur *πίθι*, & per crasim *πῆθι*. Idem de reliquis censet. Verùm nec *πίθι*, nec *πῆθι* sunt præsentis temporis, sed Aoristi temporis, in præsentem enim *πῆθι* dicimus, non *πίθι*.

9 QVODVIS participium fœmininū actiuum longam habet penultimam, vt *τύπυσσε*, *πετυφῆσσε*, *τύψασσε*, sic *τύψασσε*, *κατακρύψασσε*, *μνήσασσε*. Hom. Iliad. α. 407.

10 Τῶν νῦν μὲν μνήσασσε παρὶ ζεῦ καὶ λαβὴ γένηται.
Hic nunc illi in memoriam reuocatis asside, & accipe genna.
Hom. Odyss. ο. 464.

Ἡ δ' ἀψα τρεῖς ἀλεισσε κατὰ κρύψασσε ὑπὸ κέλευθρον.

Hæc autem statim tria pocula abscondita sinu.

11 Ratio autem quare penultima sit longa, hæc est, quia hi Aoristi oriuntur à masculinis, qui obtinent longam vltimam: vt *τύψας*, *λύσας*. Hom. Iliad. χ.

Τύψας ἢ βαλὼν μέγαν ἐκ θυμῶν ἔλαττε.

Verberans, vel iaculatus ex membris animum eripuerit.

12 DIALECTO. α enim quod Dorienses omnes solent vsurpare pro η, longum est, vt *Φάμε* pro *Φήμη*. cuius tei exempla apud Theocritum creberrima sunt.

13 OMNE, quod ab Atticis additur demonstrandi gratia, longum censetur: vt *μωί*, *τῆτι*.

De ancipitum quantitate in antepenultimis syllabis,
& primis de a.

A Ante vocalem in antepenultimis syllabis corripitur, vt *ἀἶτα, ἀήτης, αἴω, αἰδί*⊕, *αῶτερ*⊕.

¹ a initio sequē-
tibus duab⁹ bre-
uibus produci-
tur; vt in *αἰδίος,*
αἶνα⊕, alias *αει*
compositum per
se corripit solet.

Producunt verò *ἀένα*⊕, *ἀεί*⊕, *αἰδί*⊕, ¹ *αἶθαλις*, ⁵
ἄονες, αἴσω, αἰή, αἰκες, ἀάατ⊕, vbi a medium pro-
ducitur: *ἀκράαντ*⊕, *ἀχαϊκός, βυγαῖ*⊕, *βιάζομαι, ἐλαῖ-*
ν⊕, *ἰάομαι, καταῖγδλυ, λαέρτης, λαοδάμεια, &c.* à λαός
composita, *λαίν*⊕, *τετραόρ*⊕, *ταυγεῖν*. Indifferens
est *αείδω*. 10

A ante β corripitur, vt *ἄβυδ*⊕, *ἀλάβασρον, ἀραβείω*.

A ante γ corripitur, vt *ἀγαθός, λαγωός, πάγηρ*⊕.

Producunt *ἰθαγγής, σφραγίζω, τιμαγγής, ναυαγγίω,*
ναυάγιον.

A ante δ corripitur, vt *ἄδινός, γάδειρα, χερμάδιον*. 15

² Fieri videtur
ex contractione
pro ἀδηκός, ῥά-
δι⊕ verò ha-
bet i subscriptū.

Producunt ² *ἀδηνός, ῥάδι*⊕.

A ante θ corripitur, vt *καθαρός, βράθμιγξ*. Produ-
cunt *γαθυλλίς, ῥάθυμ*⊕.

A ante κ corripitur, vt *ἀκίομαι, ἀκίω*. Producunt

³ Quod ⊕ fieri
videtur contra-
ctō pro ἀκίω-
⊕.

ἀκίωσι⊕, διάκον⊕, ³ λακίω, μακεδανός, συρακίωσι⊕, ²⁰
φαμακία & Numeralia finita in ακοσιος, vt διακίωσι⊕,
τρικίωσι⊕.

A ante λ corripitur, vt *ἀλήτης, Δαιδάλε⊕, κεφα-*

⁴ Apud Theocr.
βχῆος ἰφαφα-
μῆν, *μολακῶν*
ἔκλι ἰπὶ λω-
τῶν, Hom. ta-
men producit in
hymnis, ἀνθε με-
λακῆ πόνος, quod
ratione immu-
tabiliū fieri pu-
tat Vergara, in-
mutantibus etiā
duabus breui-
bus.

λίωτες, μαλακός, ⁴ πηδάλιον. Producunt *φαλαίτη, &*
apud Nicandrum, *ἀλοσυή*. 25

A ante μ corripitur, vt *ἀμιλλα, ἀμείβομαι*. Produ-
cunt *Απαμαία, Δαμοίτεις, Εὐδάμππ⊕, ἀμπτός, μεσσις,*
& *ἀμπτός αἶσας*. Indifferens est *ἀμάω*.

A ante ν corripitur, vt *ἀνεμ⊕, θάνατς*. Produ-

cunt *Δάνωεις, σίμυ, κρανώνι⊕, κράνειον, κρανίον, μανικός, ³⁰*
νεανίας, παανιδός. & ex breuibus quædam ratione
immutabilis, vt *ἀνεψιός*.

A ante π corripitur, vt *ἀπάτη, δαπάνάω*. Produ-

cunt *ἀπιδανός, ἀπέντι⊕, ἀπειμ⊕ pro ἵπειρ⊕, δρᾶπέ-*
της, δραπετίδης, ἰάπεια. Indifferens *ἀπόλλω*. 35

A ante

A ante ρ corripitur, vt *ἄεις* Θ, ⁵ *ἵππᾶειον*, ⁶ *κλάει* Θ, *χαράτιω*. Producent *ἀμαράδος*, *ἀράομαι*, *ἀρήτη*, *ἀρητή* Θ, *ἀρητήρ*, *ἀρήτειρα*, *Ἀρλίη* vrbs, *Καείων* fluminis, *κάραι* Θ, *μαρύομαι*. *φλυαρῶ*, *λάει* Θ.

⁵ Pro prædio ta-
men *ἄειον* pro-
duci vult, E-
tym. per cōtra-
ctionē quasi *ἀ-
ειον* ἐπίου *ἄειον*
produciitur à
Theoc. Edyl. 15.

A ante σ corripitur, vt *κασίγητος*, *ἀσίη*. Producent *ἄσι* Θ, ⁷ *ἀσιάδης*, *Ἀσωπός*, *ἐπαράσιμ* Θ, *Ἰκράσια*, ⁸ *Ἰάσιος*, *κοράσιον*, *Πασφάη*, *πασφάης*.

Corripi tamen
videtur. 12. a.
vers. 124.

A ante τ corripitur, vt *ἀκράτις* Θ, *ἀταρπός*, *κρατίω*. Producent *βαθήειον* apud Phocylidem, & *διδύμα-
τόκος* apud Orpheum, & *θάτερον* contractum à τὸ
& ἕτερον. Itidem *ἀτερος* ab ὁ & ἕτερος. & composita
à λᾶς, hoc est *lapis*, vt *λαζομία*, *λατύπος*.

⁶ In diminuti-
nis in *ἄειον* bre-
ue est a.
⁷ Homer. 12. β.
vers. 438.

A ante φ corripitur, vt *γλαφυρός*, *σαφυλή*. Produ-
cit *ἐπάφιος*.

⁸ *δικογοία* pro-
ducere a putat
Moschop. quod
sit à κείω ᾧ.

A ante χ corripitur; vt *Ἀχιλλῆς*, *ἀχαιοί*. Produ-
cit *τράχηρος* piscis.

δικογοία pro-
ducere a putat
Moschop. quod
sit à κείω ᾧ.
ἀκογοία idē cor-
ripere quod fiat
à κείω ᾧ.

OMNIS syllabarum quantitas vel à natura vel ab arte
pendet: Nam quamuis vocum quantitas, sicut & ipsæ voces,
earumq; omnis significatio, ex libera hominū institutione
emanauerit, eaq; ratione artis esse iudicetur: Grammatici
tamen naturæ ea concedunt omnia, quorum alia præter
hominum primam institutionem ratio nulla potest assi-
gnari: De quantitate enim syllabæ consulti: Respondent
illam esse natura longam vel breuem, si nullo artis præcepto
& regulâ aliter definitum esse viderint. Itaque eam quan-
tatis partem quæ ad artis præcepta refertur persecuti (artis
enim postulat ratio etsi natura posterior, facillima quæque
ac notissima generalissimaq; primo loco collocare.) De-
inceps ea quæ regulas quantitatibus syllabarum quæ ad natu-
ram referuntur superest attextenda: Ac nobis quidem est
certè minus in hac parte laborandum quàm Latinis, apud
quos quinque vocales a, e, i, o, u *δικεγοίαι* sunt, id est ancipi-
tes, seu nunc longæ, nunc breues: Apud Græcos verò η & ω
perpetuò sunt longæ natura sua, i & o perpetuò breues: Ita-
que de iis nulla sunt hic tradenda præcepta. Reliquæ tres
vocales α, ε & υ totum nobis faceffunt negotium: sunt enim
istæ ancipites: non tamen, vt ad arbitrium vel corripere vel
produci possint: sed quia in quibusdam dictionibus breues,
in quibusdam longæ, in quibusdam indifferētis quantitatibus
sunt. De his itaque secundum situm erit differendum, quæ
aut vltimæ sunt, aut penultimæ, aut antepenultimæ, hoc est
penul

penultimam antecedentes. Penultimas verò vltimæ adhaerentes, siue primæ sint, sine mediæ: vt in *Λοιπελάδης* α, ε, ι antepenultimas appellamus, sed α sequentem ante *δης* penultimam & sic in aliis. Ne verò quis merito conqueri possit, istos naturæ fontes à nobis non satis aperiri, multaq; videri quæ in hac parte iure desiderentur, nonnulla hic subiiciemus de quibus lector nobis præmonendus. Primum in vocabulis quæ contrahuntur syllabas non contractas hic numerari: in verbis verò deponentibus eas quas habet fictum thema vocis actiuæ: Itaque huius verbi *λυπῶ*, quantitas 10 in antepenultimis quærenda; quia fit à *λυπῶ*. Et huius verbi *ῥύαγμα* u quærenda in penultimis quia est à *ῥύω*. Deinde ex personis verborum vltimas syllabas hic esse quærendas: Item antepenultimas quæ non habent Crementum. In thematis verò has vtrasque atque insuper penultimas: 15 Nam in reliquis temporibus excepto themate, tam syllabæ penultimæ quàm omnes crescetes explorandæ erunt iuxta regulas superius traditas. Porro, nisi accuratè superioris partis regulæ, præsertim quæ de communibus syllabis tradita sunt memoriæ mandentur, multa videbuntur in hac 20 parte desiderari: Exempli causa, multa vocabula alteram ex ancipitibus productam habent beneficio liquidarum λ, μ, ν, ρ, σ, qua licentia tyrones delusi naturæ censebunt tribuendum, quod ab arte, imo verò à licentia proficiscitur: mirabunturq; huiusmodi vocabulorum nullam in hisce tabulis 25 habitam esse rationem. Idem censendum est de multis aliis vocibus, quæ propter concursum multarū breuium aliquam syllabam habent productam, vt *ἀγίνετ*. Idem esto de illis vocibus iudicium, quarum quantitas in verbis *λαζήργης*, *ἀκισφάλοισ* & *μειέργης* tyrones fallit: & ad nouas formandas 30 exceptiones allicit. Idem dicendum præterea de deriuatis & compositis quas superfluum fuisset longo hic ordine retextere. Quis enim exempli gratia non videat *μέμνη* producere penultimam, licet hoc verbum non ponatur in exceptione illius regulæ quæ agit de u in penultimis ante κ. 35 eò enim non pertinet, sed quia deriuatur à *μνησκῶ* quod primam sortitur longam. Quis enim è vestigio non iudicet *ἀπτο*, *inhonoratus*, producere penultimam, quamuis non comprehendatur in ea regula quæ ostendit quanta sit, ante τ in penultimis, ad eam enim regulam non pertinet: sed 40 ideo producit penultimam quia deriuatur à verbo *ἀπιδ* vel *τιμῆ* in quibus penultima longa est & sic de aliis innumeris. Nec consentaneum fuit nomina quædam propria minus vltata exceptionibus inserere, cum Poëtæ illis ad commodiorem carminis structuram sæpius abutantur: vt dum

corripiunt α in nomine λικιαῶς & in aliis multis similibus, à germana quantitate discedentes. Addidi denique multas voces, quæ tametsi productam sortiãtur aliquam syllabam, quia accentu circumflexo notantur, sunt quæ ideo referenda ad præcedentem partem: quia tamen recti accentum non retinent obliquis remanente eadem quantitate, vt διῶ, δις, δις, de iisquæ dubitare merito possent tyrones, ideo visum hic est earum habendam esse aliquam rationem: imo & nonnulla vocabula quorum syllabæ regulis generalibus includuntur in his specialibus ideo aliquando repetuntur vt memoriæ consulatur, veluti παῖς pro πηῖς νικηφόρος, ἰλυῖς & similia. Cui etiam & hoc vno cōsultum esto: quod Tabulas GVLIELMI BAILLII has ipsas regulas digito velut indicãtes (è cuius libello huius admonitionis partem ad verbum descripsimus) singulis capitibus subiecerimus.

De α in primis & antepenultimis ante omnes
vocales & diphthongos.

α in primis & antepenult. corripiuntur ante omnes vocales & diphthogus	}	α	} excipe & produc	Ἀάκω, ἀκρόαυτο. Αἶνα, αἶετο, Λαίρτης. Ἄιδω, αἰθληῖς, αἶκας, αἰκή, αἶσθα, ἀχαιῆς, βεζαῖο, ἐλαῖο, κραιῖο, δῖω, λαῖο. Ἀῖνες, βιάσση, ἰάσση, λαοδάμεια. cum compositis à λαός, τετραάσσης. Ταῖσθη. [Anceps est α in αἶδα.
		ε		
		ι		
		ο		
		υ		

De α in primis & antepenultimis ante omnes
consonantes.

α in primis & antepenult. corripitur ante	}	β	} excipe & produc	Ἰσηλῶς, ναυαγία, ναυάριον, σφραγῖς, πικρῆτης: hec enim mutant α in η Ionicè, vt Ἰσηλῶς, &c. Ἀθηκῶς, ῥέδιο, quasi à ῥέδιο. Γαθυκῶς, ῥέθυμος, quasi à ῥέθυμος. Ἀκῆσιο, Διῆσιο, Ζακῆσιο apud Theocritum Εἰδυκ. Διῆσιο 32. licet sæpius corripiatur. λακῆιο, μακῆδιῶς, σπακῆτης, pro σπακῆτης, apud Theocr. σφακῆσιο, & Numeralia in ὄσιο, vt Διῆσιο. Ἄλοσυῖη, Φαλαῖνη, ἄλοφο apud Homer. Iliad. χ. producitur. [Anceps est α in μυλακῶς.
		γ		
		δ		
		θ		
		κ		
		λ		

Ἄμη

κ in pri- mis & antepe- nult. cor- ripitur ante	μ	Κμητός αἴστας, ἀμνητός μελλίς, ἀπει- μαίη, δαμυγίτας, δίδυμι πηϑ. [Anceps est α in ἀμύη.
	ν	Ἄνεϊν, ἀνύψιϑ, δάνυεις, κρηνιον, καρνανιϑ, κρηνης, κραιίας, πικα- νιδίς.
	π	Ἄπεννιϑ, ἀπέργς, pro ἡπέρεϑ, ἀπιδανός, δραπίτης, δραπιίδης, κά- πεια. [Anceps est δᾶπᾶλλον, & ἀπάλα- 10 μον, ex sententia Guillonij qui delusus est 20. vers. lagaro, He- fiod. ἔργων, vbi ponitur anapaustus pro dactylo.
	ρ	Ἀρμόμοι, δρήτη, ἀρητϑ, δρήτηρ, ἰς δρήτηρε, ἀρῶν, ἀμφορῆς, κερῶν, κρησῶϑ, λάραστα, κρηύμοι, φλυα- ρᾶ. Adde ἀρῆτον prandium.
	σ	Ἄσιϑ, ἀσιάδης, ἀσωπός, ἐπιρῶση- μης, ὀκροφῶα, ζᾶσιϑ, κροφῶσιον, πι- 10 σιφᾶν, πασιφᾶης.
	τ	Ἄπεργς pro ὄ & ἔπεργς, βατήρειν, διδυμῶντος, ἡίπεργν pro τὸ ἔπεργν & composita à λᾶς, vt λατύπης.
φ	Ἐπάφιϑ. 15	
χ	Τεχάχεργς piscis. 25	

De quantitate ι, in antepenultimis syllabis.

I Ante vocalem in antepenultimis corripitur, vt
 Ἰαίγιαλός, διερός, ἰότης, μνητιώω, ἑλλοπιδῶω. Producent
 verò ἰάομαι, ἰατρός, ἰάσιμϑ, ἰητήρ, ἰαπετός, ἰάθς, ἰάσιϑ, 30
 ἰαμχρός, ἰοίνη, ἰύζω, ἰύγη, ἰύχμος, ἰαχμός. & composita
 ab ἰος, id est, venenum: vt ἰσβόλϑ, ἰοχέαιρα. Item
 κιάθω, μνιώδης, ὀίωμα, ὀφιονίδης, πωνδιονίδης, παλιώξίς,
 ποροίώξίς, 1 πσιάνω, πειρεϑ, πειρείϑ, φθιώτης, χιονόεις.
 Indifferentia sunt ἀνιάζω, ἀνιάω, ἀνιαρός, ἰάνω, ἰερός, 35
 ἰημι eo, ἰημαί eo, ἰημι mitto, ἰημαί ευριο.

I ante ε corripitur, vt λιβύη, σικαρός, ἔουκϑ. Pro-
 ducunt ἀλίεαπϑον apud Nicandrum, & τίλευεις, alias
 τίλευρ, urbs Italiae. In vulgatis enim codicibus Ste-
 phani sic quoque legitur, τίλευρ disyllabum per ι. 40
 I ante

¹ Hesiod. ἀσπίδι,
 ἐνδὲ παρῶξίς τε
 παλιώξίς τε τέ-
 τυκϑ nisi cōiun-
 gere velis ο ϑυ ι
 per σιωίξισιν vt
 παρῶξίς sit spon-
 δαι.

I ante γ producitur, vt *ρίγιον, ρίγιέω τιμω, ρίγώω*
*αλγω, στήναι, όείζανον.*²

I ante δ corripitur, vt ³ *γνώμιδιον, έρειδάιω, κρεί*
διθ, σίδηρον. Producunt ακιδάλιθ, ιδάιθ, ιδάλιον,
ιδόμυδς, πιδύω, πιδύτης, σιδόνιθ, χελιδόνιον.

I ante θ corripitur, vt *κίθαρις, ψιθυρίζω, τιθνήος.*
 Producunt *βιθωία, ιθιώω, ιθιώτωρ, σιθωνία, τιθωνός.*

I ante κ corripitur, vt *ικέτης, σικελός.* Producunt
άοικίτη, ικεσίη, ικέσιθ, ικαρθ, ικάειθ, κικάμα, νικάω,
νικιάς, νικάνθ ρθ, σικανίη, σικιλίη, φοινίκιθ, φεικάλιθ,
φεικώδης. Indifferens ικειθ.

I ante λ corripitur, vt *λιλύθη, φιλέω.*⁴ Producunt
ιλός, ιλυθείς, ιλιώος, ιλαδόν, ιλιθ, ιλασμός, μιληθ,
*μελιλώθ, όμιλαδόν, όμιλέω, πιλίω,*⁵ *σπλώς, φιλητδω,*
φιλομα, χιλδω, χίλις, χιλίος, φίλωθρον. Indif-
ferens ιλαθ, ιλαμα.

I ante μ corripitur, vt *χίμαρθ, ιμάθλη, σιμείος.*
 Producunt *βειμάω, βειμιδόν, δεμύλθ, ιμέρα νιθς*
& σιμύις, ιμερθ, ιμερέεις, ιμείρω, μιμύμα, μιμημα,
μιμυλός, σιμαίθα. & composita ac derivata à τιμη,
vt τίμιθ, τίμαιθ, τιμαγήτης. Φιμώδης.

I ante ν corripitur, vt *κοτίνα, κινόρομα, μινόρο-*
μα. Producunt γίνομαι, γινώσκω, δίνισις, δινίεις, έρινός,
*θριακίη, ιναχός, ινωπός, ινίον,*⁶ *κινέω, κίνυμι, κινύφιθ, στυ-*
νύις, άκροβίτια, τρινακεία, λακίνηθ, λακινιάς, μινώιθ,
σινύσκω, σίνομα, δελφίνηθ. Indifferens άγινέω, δινέω,
δινδω.

I ante π corripitur, vt *λιπαρός pinguis.* Produ-
 cunt *ήνιπαπε, λιπαρῶ suplico, διίπετης, Δεκιπίδης &*
πυειπόλθ, apud Orph. ριπίζω, ρίπαιον ποίος.

I ante ρ producitur, vt *σεμίραμις, τιρυύθιθ.*

I ante σ corripitur, vt *κλισία, σισίδα.* Producunt
βισάλτης, βιβαλτία, βειπής, ικανδρος, ιβφαείζω, ιναίος,
*ισάζω, κονίκαλος, μιάρος,*⁷ *μισέω, τίσυρος, πισιδικός, πισι-*
δής, σισύμβειον, σίσυφος, σισυφίδης, τισιφόνη, φθισδύω,
χαείσιος.

² Apud Nicad. est όείζανον per es.

³ Derivativa in idion habent tres ultimas syllabas breues.

⁴ φιλέω, φιλέωμα, φιλήθ, &c. quandoque producuntur apud Hom.

⁵ αιδένς à multis scribitur & nunc longum nūc breue apud Hom. & Orph. legitur: Imo & à Latinis nunc longa prima nūc breui* inuenitur.

⁶ Omnia verba desinetia in αω habēt longum ut κινώ, βινώ.

⁷ Scribitur alijs μισαός per υ.

I ante τ breue est, vt μιτυλῶν, λιτανῶν, ἵτυλος.

^s Quidam tradunt i inceptiuū ante τ corripit, vt ἱτύος, ἱτύον, ἱτύα quod ab Homer. factum est seruus, vt Il. φ. v. 350. & Od. κ.

Producunt ἰτέα, τίτυρος, τριτωνίς, τριτῶνίαι, τριτῶνίς, ἰτιμονῶς.

I ante φ corripitur, vt νιφετός, νιφόεις. Producunt διφάω, διφῆτωρ, ἰφιτός, ἰφίος, ἰφιγῶνεια, ἰφιδάμας, ἰφίνοος, & alia ab ἰσι: τριφυλλίς. Indifferens πιφῶντικα.

I ante χ corripitur, vt κηχέω. Producunt ἰχανῶ, κίχορα.

De i in primis & antepenultimis ante omnes vocales & diphthongos.

Tabula Baillij.

i in primis & antepenult. corripitur ante omnes vocales & diphthongos	} excipe & produc	α	Διάβολος licenter, ἰαμῶς, ἰάουσι, ἰαπίτις, ἰάσιμος, ἰάσιος, ἰάσιος, κιάτω. [Anceps ἰαίαζω, ἰαία, ἰαίαιος, ἰαίαιος.
		ς	Πίειος, πίοιος. Anceps est ἰεός, ἰεῖμα, εο, ἰεμα, cupio.
		η	Ἰτήρ. Anceps est ἰεμα εο, ἰημι, mitto.
		ο	Ἰονίη, & composita ab ἰός, id est, νιτις, vt ἰοβόλος, ἰοχέαιος, ἰοιγῶ, ὀφιοίδης, πανδοιίδης, χρονοίς. [Anceps est Διοίησις.
		υ	Ἰύγη, ἰύζω, ἰύμος.
		ω	Ἰαχμός, ἰαχόης, παλιώεις, πασιώεις, & ἰάτις.
αι	Παίω commune est ἰαίω.		

De i in primis & antepenultimis ante omnes consonantes.

i in primis & antepenultimis corripitur ante	} excipe & produc	β	Ἄλιβαβος, βέουσι, aliàs βέουρ, βέουρ.
		γ	I ante γ producitur, vt ῥιγειον.
		δ	Ἄκιδάδιος, ἰδαγός, ἰδαλίον, ἰδαμῶς, πιδύπις, πιδύω, σιδῶνις, χελιδόνιον.
		θ	Βιθυνία, ἰερίθαις, nomen propriū apud Theocr. ἰθῶω, ἰθῶτερ, σιθωνία, πηθῶς.
		κ	Ἀεακίον, ἰκισίη, ἰκισίος, ἰκαρῶς, ἰκαρῶς, κικῆμα, νικῶν, νικῶς, νικῶντος, σικανίη, σικελία, φοινίκιος, φελικῶς, φελικῶδης.

[An

	λ	[Anceps est ἰλιϞ. Ἰλαδόν, ἰλασμός, ἰλιός. ἰλιϞ, ἰλισσός, ἰλυόεις, χιλδία, χίλια, χιλίας, χίλιοι, μιλής, μελίλωϞ, ὀμιλαδόν, ομιλέω, πιλία, σιλώνος, φιλητδία, φίλομα, φίλωτρον.
5		[Anceps est ἰλαμϞ ἰλαϞ. Βεμῶα, βεμίδον, ὀμιύλϞ, ἰμεία, ἰμείρος, ἰμείρις, ἰμείρα, μιμάμα, μίμημα, μίμηλος, σιμάμα, πη, cum suis compositis, ac derivatis, vt τίμιϞ, Φιμάδης, τιμαρήτης.
10	μ	[Anceps est ἰλαμϞ ἰλαϞ. Βεμῶα, βεμίδον, ὀμιύλϞ, ἰμεία, ἰμείρος, ἰμείρις, ἰμείρα, μιμάμα, μίμημα, μίμηλος, σιμάμα, πη, cum suis compositis, ac derivatis, vt τίμιϞ, Φιμάδης, τιμαρήτης.
15	ν	Ἄκροθινα, γνομα, γνώσκα, δελ. ΣίνιϞ, δίνις, δίνεις, ερνώος, ἰαχός, ἰνίον, ἰνωπός, κινάω, κίνυμι, κινύφϞ, λακινϞ, λακίνιος, μινάιος, πινύσκω, σίνομα, τευνακρία.
in primis & antepenultimis	excipe & produc	Communia sunt ἀγνίω, δινδία, δινία.
10 corripitur ante	π	Δίπιτης, δέριπιδης, ἀνίπαπι, λιπαρά, πυριπόλϞ, ῥιπίζω, ῥίπαρον.
	ρ	I ante ρ producitur, vt σειραμας.
	σ	Βισάλης, βισάλλια, βελοπης, ἰπανδρϞ, ἰτοφαρίζω, ἰσαμϞ, ἰπέζω, χονίσαλϞ, μισαρός, μισάω, νισρός, πιπιδής, πιπιδίος, σισυμβέριον, σισυφϞ, (Theognis tamen in σισυφϞ primam corripit) σσιφιδης, σσιφονη, φισιύωρ, χαρίσιϞ.
15	τ	Ἰτία, ἰπμνός, πίτυρος, τετθχούς, τετθχόσια, τετινις.
20	φ	Διφάκ, διφήτωρ, ἰφίτος, ἰφιϞ, ἰφίχόσια, ἰφίνοϞ, & alia quæ ab ἰφι, formantur, τεφυμάς. Anceps est πιφύσκω.
25	χ	Κιζάνω, κίχρα.

De quantitate v in antepenultimis syllabis.

Y Ante vocalem in antepenultimis corripitur, vt γηρμονός, θυώδης, ¹ κυανός, κυανώπις, μουαῖθος, ² ὕαινα. Producent verò αἰσούτης, Ἰλ. ν. ἐνυάλιος, κυανοχάτης, κυάνιος, μυελός, μύμρος, μυσοδός, μύελος, πύελος, πυετήν, πλατυάσδω apud Theocr. ὑετός.

τ ante ε corripitur, vt ἄλθύβιος, κυβισάω.

¹ Cum post av sequitur vocalis brevis fit longum v vt κυανίϞ, alia manet brevis, vt ἰνυαίωπις, κυανόρεια.

Υ ante γ corripitur, vt ὑγίης, συγερὸς, ὠγυγίη. Produ-
ducunt γυγᾶτος, & θυγάτηρ aliquando in obliquis,
μυγαλέη, πυγίω.

Υ ante δ corripitur, vt κυδοιμός. Produc. κυδάλι-
μος, μυδάλιος, κύνδιμος, κυδαίνω, κυδίω, πυδᾶω,

Υ ante θ corripitur, vt ἐρυθαίνω, κύθηρα. Produ-
cunt ἐρυθίω, πυθαγόρας, πυθεδών, πύθιος, μυθῆμα; &
ab eo composita, vt πῶραμυθῆμα, πῶραμυθιον, ψμ-
μύθιον.

Υ ante κ corripitur, vt πυκινός, μυκίλια, γλυκερός. 10
Producunt ἐρυκακίω, ἐρυκανέω, μυκάομαι, μυκητός,
φυκίεις, φυκίον.

Υ ante λ corripitur, vt φυλάττω, ὑλακίω, ὑλάω, λα-
τρο. Producunt φυλακίς, Φύλακος, φυλακίεις, κόγχυ-
λιον, παμφυλία, σύλομαι, συλάω, συλῶω, σφοδύλειον 15
herba, ὑλαῖος, ὑλακίεις, ὑλακόμορος, ὑλακίδης, φυλείδης,
φύλοπις.

² Hic u ob am-
bientes longas
produci videtur
à Nicandro: cum
in σφόνδιλος ab
eodem subinde
corripitur fi-
cuti in σφοδύ-
λειον quosq. 1l. α.

Υ ante μ corripitur, vt κύμητις, πύματος. Produ-
cunt casus plurales pronominis secundæ perfo-
næ, & ab eo deriuata possessiua, ὑμέεις, ὑμέων, ὑμέας, 20
ὑμέτερος. Item ἀμυμάτη, θυμάμαι, ἐθθυμάμαι, ἐθθύ-
μημά, θυμάδης, θυμήρες, θυμαίνω, κυμάεις, κυμαίνω, κυ-
μάδης, λυμαίνω.

Υ ante ν corripitur, vt δυνάμαι, κυνικός, κυνέη.
Producunt βιβυλία, χευίος. Et interdum quædam 25
ἀσυν, vel ξυν, composita, ratione immutabilis. vt
ξυνήιον χενήμα, ξυνήμη, συνεχες, ξυνόω.

Υ ante π corripitur, vt κυπελλιον, κυπάρισσος. Produ-
ducunt λυπέομαι, τρυπάω, τρύπανον.

Υ ante ρ corripitur, vt γυεῖνος, θύειον, μαρτυρία, 30
ψιθύροισμα. Producunt γυρόω, γυράτος, κυρλή, κύεις,
κυεῖνος, μυείος, μυεία, μυραϊνα, πωλημυρέω, πωλημυεία,
πυεῖτις. & quædam à πῦρ composita, vt πυραμῆς,
πύραμος, πυράχμης. alia corripunt, vt πυρά, πυ-
ράμων, πυράχρα. alia etiam variant, vt πυρλήη, πυ- 35
ραυγής. Item συεῖζω, σφίραϊνα, σφύρεις, σφύραω.

Υ ante

Υ ante σ producitur, vt *χρύσος, λύανδρον, μύσος, φυσάω*. corripunt *ήλύσος, δύανος, ήηλύσος, τήηύσος*.
 Ex compositis verò à *λύω* siue *λύσις* quædam produciuntur, vt *λυσίππος, λυσιμελής, λυσιμέριμος, λυσίζανος*. alia corripuntur, vt *λυσιπήμων*.

Υ ante τ corripitur, vt *δύρετος, σκυτάλη, φυτάλω*.
 Produciunt *άστρώνη, αύτέω, φυτάλιος, φυτάλιά*.

Υ ante φ corripitur, vt *αυφάεια, τυφάς*.
 Produciunt *είλυφάζω, κωλύφιον, τύφομα*.

10 Υ ante χ corripitur, vt *ύχιος, ύποβρύχιος*.
 Produciunt *βρυχανάω*.

De υ in primis & antepenultimis ante omnes diphthongos.

υ in primis & antepe, corripitur ante omnes 10 vocal. & diphthōgos.	}	excipe & produciuntur	{ - Έυάλι, κωανωαίτης, κώνη, κωανος, & similia, quia quotiescunque vocalis brevis sequitur <i>ω, υ</i>, quod est ante <i>ω</i>, produciuntur: <i>πλάτνάζω</i>. - Μοιλός, πύλι, πυλίη, ύπίς. - Αίσνήτης. - Μυόδους. - Μύραγος.	Tabula Bailly. Notio.

De υ in primis & antepenultimis ante omnes consonantes.

25 35 υ in primis & antepenult. corripitur 35 ante	}	excipe & produciuntur	{ - Γυγάη, θυγάτης, μυγάλη. - Κυδάνω, & apud Hom. κυδάνω, κυδάλιμος, κύδιμος, κυδία, μυδαλί, πυδία. - Έρυθία, Πυθηόρος, πυθηών, πύθη, μυθόμα, cum compositis. - Έρυκία, έρυκανάω, μυκίαμα, μυκίμος, φυκίοις, φυκίον. - Θυλακίς, θυλακός, θυλακίς, κρηθίλιον, πιαφυλία, σκύλομα, συλάω, συλάω, σφονύλιον, ύλαί, ύλακίς, ύλακίμος, ύλακίδης, φυλίδης, φίλοπις. - Άκυμνή, άνήμια, άνήμια, θυμάμα, θυμάδος, θυματός, θυμαία, κνμάω, κνμάω, κνμάδος, άν

substantiua oxytona finita in αός, vt λαός, κός, παός.

Item composita ab αω σπειρο, vt ζαής, αλιαής, δ'κραής:

& ab αίσω, vt πολυαίξ. Et verba finita in αω præ-

cedente vocali aut ρ, vt αέω, περάω: exceptis ἐ-ψιάω,

5 ἀμψιάω. cūm verò præcedit cōsonans, corrigi tra-

dunt. πεινάω tamen producto α reperio, & κάω,

κλάω. Indifferens ἀήρ, 5 ἄορ.

A ante β corripitur, vt ἐκάβη.

A ante γ corripitur, vt ἄγω, τράγος. Producent

10 ἀγής, Αγής, δαγύς, πράγμα, 6 σφραγής, τράγος.

A ante δ corripitur, vt βραδύς, κλάδος. Producent

ἄδος, λάδ'ας, λάδων, οἰλάδης, ὀπαδός, σπ'άδιξ.

A ante θ corripitur, vt β'θις, πάθος. Producent

κράθις, & ἄθλον ex ἄθλον per contractionem.

15 A ante κ corripitur, vt κακός, πολλαίς. Producent

ἄκεις σινιίς, ἄκων ιπιίς, quia coalescit ex αίκων.

δ'ἄκος. Θράκη verò ι habet subscriptum.

A ante λ corripitur, vt μάλα, ἀπαλός. Producent

ἀμάλης, & ἄλις contractum ex ἀολίης. δαλός, ἄρδα-

10 νάπαλος, σύμφαλος. Item ἄμφαλη, 7 & τρικέφαλος, re-

pugnantibus eorum primitiuis.

A ante μ corripitur, vt θαλαμός, 8 πλοκαμής. Pro-

ducunt ἄμους postea pro ἡμέτερος, δ'άμις; δ'άμων, θρασί-

δαμός. Et nomina neutra verbalia finita in αμα,

25 vt 9 νάμα, θυμίαμα.

A ante ν corripitur, vt αἰδάνω, 10 κανόν, ἔρανός.

Producūt ἀγ'άναξ, ἀγαθάωρ, β'ένωρ, ἔρανός, ἔανός, ἐκάνω,

κ'ιχάνω, νεάνις, νικάνωρ, θθάω. Et nomina disyllaba

oxytona in ανος, vt δανός, τρανός, & gentilia in ανος,

30 vt βρε'ανός, καρμανός. & in ανις, vt βρε'ανίς, καρμανίς.

Item finita in ανος supra tres syllabas, vt ἡρωδιανός,

ἰβλιανός, excepto ὠκεανός. Indifferentia, ἔανός, & αἰω

verbum pro ἀνύω expedito.

A ante π corripitur, vt ἀλλοδαπής, ἄπας, 11 ἔπης.

35 Producent Απ'ις, Απ'ις σινιίς, ἰάπυξ, ἄπυ. παρίαπος,

σάραπ'ις.

4 Quod fiant à κάω & κλάω α produciunt. α enim ex diphthōgo relictum produciunt.

5 Ιλ. κ. λ. ζευ- σίας tamē produci putat Vergara.

6 Hoc natura produciunt propter circumflexum.

7 In illo produciuntur α quod sit inter duas longas, vt habeat locum in vers. Heroico: in hoc verò & similib. efficitur longum propter duas breues precedentes quibus non coheret 3. in eod. gen. versus.

8 πλοκαμής penult. est anceps, quia præcedit immutabile, & ultima est σ.

9 Vide tabulam Bailij.

10 Vide tabulam Bailij.

11 ἄπυς & ἄπυν secundum Atticos produciunt priores, vt & geonium composita.

¹² Ab eodē Nicandro corripitur.

¹³ Pro itaq; vel ergo corripitur.

¹⁴ In genere polysyllaba in eox oxytona accipite procedente quorū antepenultima est penultima.

¹⁵ Nomina Barrytona polysyllaba in atō vel auō penultima corripunt.

A ante ρ corripitur, vt καθάρως, σιθάρως, χάρως, κλάρως ¹² urbs, patria Nicandri. Producent ἀρα ¹³

νινγκιδ, βάρως, αἰθάρως fluminis, δισάρως, θυμαρως, κελως piscis, καθάρως, ἄρω fluminis, παράως, θαρως, τισάρως. Et nomina disyllaba masculina in aros, vt ὀτάρως, λαρως. ⁵

¹⁴ Item polysyllaba oxytona in aros habentia antepenultimam longam. vt μιθάρως. Indifferentia, ἄρης, ἀρῆ, θάρως pro veste.

A ante τ corripitur, vt δατῶς, θάτῶς. Producent ἀτῆς, ἄτῶν, θάτῶν, ἰάτῶς, ἰάτῶν, ἰράτῆς, μάτῆς urbs, ὀράτῶν, τῶν ὀράτῆς, θάτῆς.

A ante τ corripitur, vt θάνατῆς, ¹⁵ δικάτῆς. Producent nomina lapidū & gentilia in ατῆς, vt ἀχάτῆς, γαγάτῆς, ἰφάτῆς, σπαρτιάτῆς. & in ατῆς fœm. gentilia, vt σπαρτιάτις, μελιᾶτις, ποισᾶτις. Item ατ, εἰατῆ, con- ¹⁵ tracta ex αἰτῆς, ἀάτῆ, ἀθίατῆς, ἄρατῆς, ἀπροσάρατῆς, ἀόρατῆς, κράτῆρ, φράτῆρ, δημάτῆρ apud Orpheum. & φράτῆς fluminis, θάτῆρ, θίατῆρ, θιατῆς, ἰατῆρ, κείρατῆς fluminis, ὀρατῆς, ὀράτῆρ, φράτῆρ.

A ante φ corripitur, vt γράφω, σάφρα. ²⁰

A ante χ corripitur, vt ἔχρα, ῥάχης. Producent τραχῆς cum compositis. Indifferens ἰαχῆ.

De α in medijs & penultimis ante omnes vocales ac diphthongos.

Tabula Bailly.

α in medijs & penult. corripitur ante omnes vocales & diphthongos	}	α	}	Κεφῆς, λῆες.	25	
		η		Παμφηῆς, πεπηῆς. Communia sunt αἱς, & δαῖς.		
		ι		Αἰς dissolutum apud Homer. & Hesiod. sepius produciunt, ἀθηραῖς, ἀχραῖς, θηῖς, ληῖς, ληῖς, κηῖς, & πηλημαῖς.	30	
		ο		excipe & produc	Διφραῖα & πεφῆ, ῥαῖον. Comune est ἀερ.	
		ω		Αἰνάω, ἰάων, ἀμυγῆων, ἀλκυμῆων, ἀστράων, ἰδουμῆων, ἰάων, ἰληκῆων, ἰκαπῆων, λυκαῖων, μεραῖων, ὀπῆων, ῥαῖων, & omnia nomina in αων, que in obliquis per ο inflectuntur.	40	
				Imo		

Imò & ποσειδέων, licet ω retineat, & producit sapissimè apud Homerum. Hinc etiam excipe nomina substantiua disyllaba in α⊙ terminata, & Accentu acuto in vltima notata, vt ναός, πειός: adiectiua verò in α⊙ penultimam corripunt, vt κίερος. Neutra verò disyllaba etiam si præcedat consonans, penultimā quoque corripunt, vt φά⊙. Excipe φάρος. Porro α producunt quæcunque ab άω, id est, Spiro, componuntur: vt ζάης, άλιανς: & ab ίωω: vt παλυάξ. Eadem ratione producantur verba quæ desinunt in ωω, si vocalis aliqua, aut ε præcedat: Excipe ίψίαω, άμφίαω. Si verò non præponatur vocalis, aut ε, corripitur penultima. Excipe inde πένίαω, κλάω, κρίαω, quæ penultimam producant.

De α in penultimis & mediis ante omnes consonantes.

35 30 25 α in mediis & penult. corripitur ante 30 40	β γ δ excipe & produc θ κ	Καγής, άγης, διαγός, δύσπαργος, ξίαιρος, πξάρος, σφραγής, πηγός. Αδός, λαδός, λάδων, οίλαδής (quamquam Patronimica in άδής, & ίδής terminata ferè correptam habeant penultimam: vt Μειοπιάδής, Νιστωρίδής: quod si fuerit in talibus nominibus η in antepenultima, interponitur i breue post illud η, vt dicitur in nostris dialectis) όπειδός, ασάλιξ. Άθλον contractum ex άιθλον, κρηγός. Άκεις, έκων, δάκεις, θράκη, κνάκων apud Theocr. Eidyli. γ. sic apud eundem λάκων: interdum κρηγός deprehenditur longum lib. i. Antho. Epigrammate 23. είς άωδρείος hoc carmine pentametro. Φρούξί επίων κρηγός ήρχων ίπισκολής.

Putarim tamen deesse particulam δι: Nam Demetrius Triclinius in Oedipod. Sophoclis ait semper esse primam breuem: nisi versus sit lagatus.

λ

Ἀμείλι, ἄλις contractum ex ἀλλίς, δαίλιος, μέλιος, ὀμφάλη, σαρδανάπαλλος, τυμφάλος, & περικέφαλος licētia poetica. anceps est κாலός.

μ

Ἄμμος, δάμις, δάμων, Φρασιδάμις; & nomina neutra in μω purum, quæ à verbis descendunt, vt Ἰομιάμω, iis tamen exceptis, quæ à verbis in μι fiunt, vt δόμω, ἴμι, item τῶμω, & quæ non habent ω purum, vt βερίμω, δόγμω.

ν

Ἀζαθάνωρ, ἀζάνωρ, ἀζάνωρ, Βιάνωρ, ἰσθμός, ἰάνω, ἰκάνω, κικάνω, κνίσις, κικάνωρ, φθάνω. Et nomina in ανός, quæ duas obtinent tantum syllabas, & accentu notantur in vltima, vt δανός. Atque Gentilia eodem modo terminata, vt κρημνός: & finita in ανίς, vt κρημνίς. & in ανός desinentia, quæ tres syllabas excedunt, vt κρωδανός.*

excipe
& produc

æ in mediis & penult. corripitur ante

*Horum tamen quedam in carmine Heroico necessitate corripuntur, vt τῶν Ἰβλιαῶν τυρίνης βλάστημω πθίως: & in alio πάνε χρούσι, &c. ἵπτα dactylus est.

π

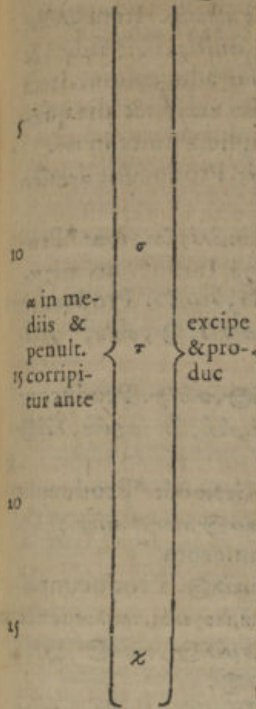
Ab hac tamen regula excluditur ἀπικαῖος, & ἐπιδανός, quia nō sunt nomina Gentilia. Norandum verò ea verba, quæ in ανω terminata polysyllaba sunt, habere æ correptum.

[Anceps est ιαῖος, & ἄνωρ ῥῶνω. ἄπις, ἀναπος, ἰάπος, νύπυ, σφιλαπι, σαρκοπις. ἄπις verò & ἄπιων cum compositis, Atticè producuntur. Αἰτῶος, ἄρω, interrogandi notæ: nam pro ἰαγίτη vel ἔργο ἄρω corripitur, βιέρις, δάμωρις, Ἰομωμῆς, κρεῖς, κητιέρω, κάρων, κηρωέως, κῆρω, Φωίσις. Et nomina dissyllaba masculina desinentia in αέως, accentu acuto in vltima, vt λαγῆς, τωέως. Et polysyllaba oxytona in εως, quæ penultimam producunt,

παιδ

vt

ντ *μισαρός*: quæ regula in aliis ancipitibus locum habet, quoties enim in ultima *ρος* acuitur, toties penultima in qua est *ι*, vel *υ* producitur: vt *ισυρός*, *υ* producto,

cōmunia sunt { *αέρις*.
δρή.
φάρος, pro *veste*.

ήσις, *ιάσις*, *ιάσιον*, *κοήσις*, *μύσις*, *πυήσις*, *φύσις*, & penultimam participiorum in *ασι*: Theogn. *μικήσασσι δίκλω γλώ κτ' πάσων εχθ*.

Nomina lapidum, & Gentilia in *άτης*, vt *ηφάτης*, *αυρατιάτης* & *Γετίλια* in *αης* fœminina, vt *αυραπιάης*. Adde hæc nomina *άτ*, *άτη*, ex *άαίς*, *άάτη*, *άήατ*, *άκροτ*, *άργτ*, *άυιατ*, *άόρατ*, *άαυρορατ*, *άυαυρορατ*, *έπαυρατ*, *άφρατης*, *θιατίς*, *θιαφρονιπέος*, *καμρατες*, *όρατός*, *καθήτηρ*, *Φρατήρ*, *Φρατίπτερ*: quod tamen reperitur prima breui in Epigrammatis Græcis.

Πάχος, & *τεράχος*, cum compositis, & *καλαχός*.
[Anceps est *ισχθ*].

De quantitate *ι*, in penultimis syllabis.

* In masculinis Barytonis in *ιαις* breue est *ι*.

Ante vocalem in penultimis corripitur: vt * *κοχλίας*, *πειρία*, *φιλία*, *φιλιος*, *διός*, in obliquis. *θνείον*, *γραμμάτιον*, *κυλίω*, *εβίω*. Producent *άιν*, *άινίν*, *κοίν*, *καλή*, *όρμη* Ionica, quæ aliàs communiter in *α* quoque desinunt. Item *θειον* *μύχ*, *μύιον*, *πίαρ*, *πίηρ*, siue *πιερ* *pinguis*: * *πίων*, *πρίων*, *κίων*: & pleraque comparatiua in *ίων*, vt *βελτίων*. ⁵ & alioqui positiua finita in *ίων*, mutantia *ω* in *ο*: vt *άμφίω*. Item *θθίν*, *θθίος*, *χίος*, gentilia. Et illa propria, *θφίος*, *κίος*, *κείος*, *πίος*, *τίος*, *φλίος*. Item *διός* diminus, *δία* *δινια*, *ένδιος* *meridianus*.

2. 1. 3.
4

* Quia disyllaba appellatiua in *ιαι* producunt *ι*.

Item *Διογρηής*, & similia, ob sequentes breues. Et nomina disyllaba oxytona finita in *ίος*: vt *κείος* *απύς*,

ἰός *venenitum*: præterquam ἰός *æqualis*. Item μεθίω, κωρίω, φθίω, χθίω. Indifferens ἰή, ἰοί, ἰεί, ἰε, ἰή, ἰοί, ἰοί, & familia cum compositis. λίαν aduerbium. Item οἶω, τῶω, ἠῶ, δῶ, ὀδῶ, ὑπῶ, δῶ, ὠ, ἰών, κροῖών: & alia quæpiam eiusmodi nomina simplicia finita in ἰων.

I ante ε corripitur, vt λιέας. Producent ἀκείεις, ἐρυσίην, θλίβω, ἰέεις, εἰβη, τίβερ.

* γίγας apud Orpheū in Argon. semel produciuntur γιγάντων, οἱ λυγρὸν ἔσαν ἄνθρωποι.

* σίδη priorē cū lōgam, tum breuiem facit Nicanter in Theatriacis.

* nomina possessiua oxytona in igrs breue habent i, vt γεαμωπικῆς.

I ante γ corripitur, vt λιγύς, ὀλίγ, γίγας. Producent μίγω, πνίγ, ῥίγ, σιγή. Indifferens πνίγω.

I ante δ corripitur, vt ἰδέ, κομίδῆ. Producent διδῶ, εἰλιδῶν, ἰδῆ, κνίδῆ, πιδάξ, πολυιδῶ, σίδῆ, * χελιδῶν, χλιδῆ.

I ante θ corripitur, vt λίθ, πίδ. Producent βείθω, βείθ, βειθῆς, εἰθ, εἰθῶς, ἰθῶς, κειθῆ, λθῶ. proprium. Ἰλ. β. σθῶν.

I ante κ corripitur, vt δίκη, ὄρρακικός. Producent ἀκικος, γελωτικός, σικικος, κίκος, κίκ, νίκη, φονίικη, φείικη. Indifferens μυείικη apud Homerum.

I ante λ corripitur, vt ποικίλ. Producent ἀγίλ, ἀργίλ, ἰλ, ἰλῶς, κοίικη, νεογίλῶς, ὀμίλῶς, οἰλῶς, πείδιλῶν, πείλ, σμίλαξ, σμίλη, σμίλ, σπείλ, χίλῶς, χίλων, ψίλῶς. Indifferens οἰλ.

I ante μ corripitur, vt ἄλκιμ, λιμῶ, κείμα. Producent βείμη, * βειμῶν Proserpina, δεμῶς, κάμμος ὑβς, κλίμαξ, λιμῶς, μίμη, σιμῶς, τιμῆ, φιμῶς. Et nomina composita finita in μ, vt ἀτιμ, βέλιμ, ἰφθιμ. Et verbalia finita in ῖμα, deducta à verbis penultimam producentibus, vt μίμῖμα, χεῖμα. Indifferens ἰμάς.

I ante ν corripitur, vt ἀκνίς, ἐαενῶς *vernis*, πινάξ. Producent ἀκνίς, ἀκνίς, ἐαενῶς, σαμνίς, φρίναξ, φρίδακνίς, ἰνῶ, κλνῆ, μίνως, ῥίνως, φινῶς, χαλνῶς. Et nomina Barytona desinentia in ν, & ἰων. vt δν, * γνεῖ, γαννίλα, λατίν, γαλαίει, κάμνι, ἔλινον. Exceptis καρνί, κότνῶς, κόφνι, κείνον, λινον, λνῶ, ἰνῶ, πίνως. & significantibus materiā: vt β. βλινῶς.

* βειμῶν lōgum habet, licet cōponi dicatur à βελ particula breui, quasi dicas βειμῶν ἰρα κύδα: Apolloni.

* Alias etiā γείεις γεγῶν vt correpto à Nicanthro usurpatur.

δρῶν, κέδραι. Producent etiam nomina finita in ιτη habentia plus quam tres syllabas: vt ἀδρασίη, ἔρουκίνη, ἠρωίη, μολυδίνη. excepto εἰλαπίνη: quibus accedunt trisyllaba, prima producta, vt ἀξίνη, δωπίνη, ἐλξίνη, ῥηπίνη, ὕρμίνη, ὕσμίνη. & disyllaba δύο, ῥίη, δίνη. Item propria, præsertim locorum, vt ἀίγνας, καμάενα: & verba desinentia in ινω, siue ινομαι. vt κλίνω, κείνω, πίνω, γίνομαι, σίνομαι.*

* Producit penult. etiam cum faminam significat, Orph. πηλίαπαι αἰακίδιου αἰγίνης ἀγλαόν ἕον.

I ante π corripitur, vt λίπ. Producent ζήπιδος, ἐνιπῶδες, δῶρειπ, ἐνίπτω, παρθενοπίπης, ῥιπῆ, ῥιπῶδες, ῥιπῆ υἱός, Ἰλ. β, σιπῶδες, κνιπῶδες, σιπῶων. Indifferens ἐνιπῆ, ἰεῖπω.

* Sed σίνος apud Nicand. commune est.

I ante ρ producitur, vt ἶρος, ἶεις, νιρῶδες, τίρωες, ἴσεις.

I ante σ corripitur, vt ἡμισυ, ἴσως fortè, κλίσαις, * κείσις, μίσις, πιακούμιον, σφίσιν in Dativio plur. pronominis tertiæ personæ. Producent Ἀγχίσαις, ἀμφοισίς, * ἀμφοισίς, βεισιδός, θεμισσῶ, ἴσως ἀγυῆ, μίσις οδῆ, νίσις, πῆσις υἱός, ἴσις. sunt tamen qui πῆσις scribunt gemino σ. τῶσις ὑβερτας, vnde πῆσις ὑβερ, τελμισσός. Indifferens ἴσις æqualis, & ab eo composita pleraque.

* κείσις semel productū apud Nonnum reperitur, & semel apud Moschum.

* Alias ἀμφοισίς ἀμφοισίς gemino σ.

I ante τ corripitur, vt ἀλφῆτα, θεόκελος, ἴτος. Producent ἀκόντιον, ἴτων υἱός, ἰφίσις, κλιτύς, λιτῶν, λιτῶς, παλιντιτῶς, * σῆτος, τιτῶν, τίφους, τρίτων, φῆτους, φεῖτις, vnde πῆφειρα. Et nomina finita in ιτη, vt ἀφροδίτη, μιλήτη. & in ιτης, & ιτις, vt ὀπλίτης, πολίτης, μακαρίτης, ὀνίτις. exceptis verbalibus deductis à verbis penultimam præteriti corripientibus. vt κείτης à κέκεται, & composita ab illis, vt δικαιοκείτης, θεικεῖτης.

* i inceptivum ante τ corripitur.

* Homer. Od. α. vers. 444. corripit penult. ἀπτες à Phocylide producitur.

I ante χ corripitur, vt σίχω, δολιχός. Producit ἰχώρ.

I ante φ corripitur, vt ξίφος, ἑίφος, ἀλίφος. Producent ζήφος, ἴφι cum deductis & cōpositis, vt ἰσῶδες, ἰφίσις. Item σῆφους, σείφους, σίφων. Indifferens νίω νίγω.

QUIDAM sic præcipiunt: Fœminina oxytona in ae bre

i

breue habent *i*, & longum *α*, præterquam *ία* & *μία*, quæ utraque habent breues. Alij sic, Nomina desinentia in *ια*, ultimam habentia longam, corripunt *i*, vt *ξενία*, *πενία*, excepto *αία*. ² Nomina finita in *ι* $\textcircled{\circ}$, siue proparoxytona sint, siue paroxytona, penultimum *i* habent breue. vt *ἄλβι* $\textcircled{\circ}$, *ἄξι* $\textcircled{\circ}$, *πυλ* $\textcircled{\circ}$, *βί* $\textcircled{\circ}$: properispomena verò longum, iuxta regulam tonorum, præcipientem, vt longa penultima ante breuem, si tonum receptura sit, circumflectatur, vt *ῥῆος*, *δῖος*, *φθῖ* $\textcircled{\circ}$, & similia, quæ quidem contracta sunt, alias *ῥῆ* $\textcircled{\circ}$ & *ῖ* $\textcircled{\circ}$. nomina insularum primitiua acunt priorem, utpote ¹⁰ breuem. Hic igitur tonus quantitatem docet, sicut in vicem quantitas quandoque tonum distinguit. Proinde non raro conducet rationem toni cognoscere, ad quantitatem deprehendendam. Neque id sperni ob circulum debet: quem in multis locis vtilius & ad maiorem euentiam admittes, ¹⁵ quam si priuatim regulam absque ratione addiscendam tibi proponas. ³ Nempe *i* in neutris diminutiuis in *ιον*, siue ea paroxytona sint, siue proparoxytona, corripitur. ⁴ Verba barytona polysyllaba in *ια*, corripunt *i*, excepto *μνήμη*. ⁵ In horum tamen neutris breue est *i*, quia Comparatiuorum in ²⁰ *ον* penultima anceps corripitur, vt *τὸ ἡδῖον*, *βέλτερον*. præter dissyllaba, vt *ἡντίον*, *μῆλλον*. Etiam *γλυκίαν* breue habet *i*. quod itidem accidit in aliis habentibus præcedentem breuem: vt in *κακίαν*, *τεχίαν*. Similiter in finitis in *ων*, interdum *i* producitur, vt in *κακίον* apud Theognidem non semel. Eadem ²⁵ ratione *i* quoque corripitur in *δουκάλιον*, *ζωπυρίαν*, *δουκάλιον* $\textcircled{\circ}$, *ζωπυρίαν* $\textcircled{\circ}$, & in aliis *ω* seruantibus in obliquis. Contrà in mutantibus ipsum in *ο*, plerumque producitur. vt in *ἀμφίαν*, *βορρῆαν*, *ὑπερίαν*, *ἰχίαν*, *δελίαν*, *πενδιαν*, *κίαν*, *στίαν*, *πίαν*. *Ἐμφίον* $\textcircled{\circ}$, *βορρῆον* $\textcircled{\circ}$, &c. In paucis compositis corripitur, vt in *ἀρεκίαν*: *καρνίαν* verò & *ἀρέαν* indifferenter vsurpantur. ³⁰ ⁶ In nominibus finitis in *ιλ* $\textcircled{\circ}$ & in *υλ* $\textcircled{\circ}$ Barytonis, breuis est anceps. ⁷ In nominibus deriuatiuis polysyllabis simplicibus finitis in *ιως*, breue est *i*. ⁸ Verbalia in *ιως* facta à prima persona præteriti passiuī, *i* habent correptū, suæ originis quantitatē obseruāt. vt *κρίμω*, *κλίμω*, *ἀκίεμαι*, *κίεμαι*. ³⁵ ⁹ In nominibus oxytonis polysyllabis finitis in *ι* $\textcircled{\circ}$, quæ tempus significant, *i* corripitur, quamquam interdum etiam producitur. *Ἰλ. φ. ἄς δ' ὄτ' ὀπωρενὸς βορέης*. Aratus, ἢ *πέρι σερπίνων ἑρμείης ὀλαυγῶν*. De quantitate nominum finitorum in *ι* $\textcircled{\circ}$, ieiunè agunt Grammatici, quos mihi licuit consulere. Quin & inter ipsos parum hac in re conuenit, sicuti & in aliis perquam multis.

De *ε* in medijs & penultimis ante omnes vocales
ac diphthongos.

Tabula Baillij.

5
10
15
20
25
30
35
40

ε in medijs & penult. corripitur ante omnes vocales & diphthongos

α
η
ο
υ
ω

excipe & produc

Ἄνια, penultima tamen sæpius corripitur apud Theog. in Senten. ἀνία, κενία, καλία, ὄρμια, quæ communi quidem lingua in *α* exeūt, Ionice autem in *η*, vt ἀνῆ, ἀκῆ, κενῆ, καλῆ, ὄρμη: πῖαρ, φλίας. [Anceps est *ε* λίας Aduerbium: Poëtæ quoque licentia poëtica interdum penultimam aliorum nominum in *ια* producunt, vt apud Theog. ἀπία. Theocr. Εἰδ. λ. σοφία. Πῆγε vel πῖουε. Θελον, μῖον, & nomina disyllaba quæ in vltima accentu acuto notantur producuntur, vt κελίε, ἰος *venenium*. Excipe ἰος *aqualis*. Hæc quoque Gentilia penultimam producūt φβίε, φβῆ, γλίε. Et hæc propria κίε, κελίε, πῖος, ἡπίε, τίε. Sic δῖε, δία δῖε Διογῆος cū similibus ob sequentes correptas. Communia sunt ἀσκληπίε, δῖε, ἰοίε, ἰοίε, cum compositis, ἰπῖε. Ἰὺγῆ. Κίαν, πῖαν, κελίαν, disyllaba enim appellatiua in *ίαν*, vt κελίαν, & pleraque comparatiua in *ίαν*, vt βιλίαν, producuntur. Excipe cōparatiua neutra in *ίον*, quæ corripuntur. Non rarò tamen talia comparatiua in *ίον* apud Theog. producuntur. Sic nomina in *ίαν*, quæ in obliquis *ω* vertunt in *ε*, sæpius producuntur: composita tamen quædam *ε* corripunt, vt ἀσκληίαν. Producuntur etiā hæc verba μεδίω, κελίω, (κελίω tamen interdum corripitur apud Nicandrum) φθίω, κελίω. Communia sunt ῥία, ἰς, ἰεῖς, ἰεῖ, & similia, cum

De

[ ]

cum compositis, οἶα, πῖα, πῖα,
αἰεῖαν, & alia quædam nomina
simplicia in *ων*.

De *i* in mediis & penultimis ante omnes
consonantes.

*Et apud Non-
num πῖεῖας ob
præcedētes bre-
ues.

*Apud Homer.
alij tamen poë-
ta sapiens produ-
cunt.

i in me-
diis &
penult.
corripit-
ur ante

excipe
& pro-
duc

β	Ἀκροῖς, ἐρουσίῃ, θλίβω, ἰβίς, πῖος, πῖος. apud Hesiodum τσίβω in- terdum producitur.*	5
γ	Μίρω, πῖργος, ῖργος, πῖργη. [Anceps est πῖργω.]	10
δ	Διδῶ, εἰλίδην, ἰδῆ, κλίδη, κνίδη, πίδαξ, πολυίδος, σῖδη, χελιδών. [Anceps est apud Nicandrum σῖδη.]	15
θ	Βεῖγος, βεῖγω, βεῖγος: ἑεῖγος, ἑε- βός. ἰγός: κρηῖη, λιθῖον proprium nomen: σῖγών.	15
κ	Ἄκικος, χελώνικος, κίκος, καῖκος, κίκη, Φοινίκη, Φεῖκη. [Anceps est μεῖκεν, *ἰκω, & ἰκω- μα.]	10
λ	Αἰγίλῃ, ἀργίλῃ, θεκαίχλοι, ἐντά- χλοι, ἰλῃ, ἰλός, κηνίλη, ποζέλος, ὀμιλῃ, οἰλός, πῖδιλον, πῖλῃ, ἀπῖ- λῃ, σιλῶν, σμίλαξ, σμίλη, σμίλῃ, ἰς χίλος, χίλων, ἑλός. [Anceps est φίλος.]	15
μ	Βεῖμη, βεμῶ, βεμῶν, ὄρμεις, ἰσφί- νη, κῆμιος, κλίμαξ, λιμός, μίμος, σιμός, πιμή, φῖμος, & nomina com- posita in <i>ιμος</i> , vt ἰφθιμός, & ver- balia in <i>ιμα</i> , quæ manant ab iis verbis, quorum penultima cen- setur longa: vt χεῖμα. [Anceps est ἰμος.]	30
ν	Αἰγίτης (corripitur tamen saepe à Theocrito) ἀπειθής, εἰσνάς, θρί- ναξ, θριδακίτης, ἡμεῖνος, ἰνά, κλίση, μείνας, ῖνός, φινός, χαλινός, cum nominibus Barytonis in <i>ων</i> , & <i>ων</i> , vt δῖνῃ, σῖλινον. Ab hac tamē regula excipienda sunt κερκίνος, κρηπῖνῃ, κῆφινῃ, κέρεινος, λίνου, λίνου νῖνῃ, πίνος. Atque etiam illa quæ mate	35

materiam significant, vt κίδριος.
Nomina verò in ινη, quæ tres ex-
cedunt syllabas producant pe-
nultimam, vt ἀδραστήη. (Excipe
εἰλαπίνη, cum propriis vrbium,
& trisyllaba, quæ primam pro-
ducunt, vt δάδνη, & disyllaba duo
ρίνη, δίνη.) Producantur etiam
verba in ινω, & νομω, vt κείνω,
σίνομω. Et nomina propria, lo-
corum potissimum, & vrbium:
αἴγνα.

[Anceps est σίη.]
Γελαδός, εὐπεδός, δούρατος, εὐπίω,
κυντός, περηνιοπίτης, ῥιπή, ῥιπός,
ῥιπή, vrbis nomen, σίπας, σικίπων.
Anceps est εἰάπω, εὐπή. in qui-
busdam tamen lexicis scribitur
per duplex ππ.

I ante ε producitur, vt ἴσος.
Ἀλγίσις, ἀμφισός, ἀμνισός, βελαδός,
θραισιώσις, ισως, ἀγνὴ, μισός, πῖσις,
πῖσις, vnde ποσίσις, τελιμισός. An-
ceps est ἴσος cum compositis.

Ἀκονίον, apud Homer. interdum
βερατής, ἰτων, ἰφίλος, κλιτύς, λίτιν, λι-
τός, σίτ, τίτων, ἄτίτων, τίφως, φί-
πυς, & nomina in ἰτη, ἰτης, ἰπός, vt
* ἀφροδίτη, οὐλίπης, ἰνίπης. Excepta
sunt verbalia deducta à verbis
penultimam præteriti corripē-
tibus, vt κρατής ἀκίραται, & quæ
ab illis componuntur, vt θηκαιο-
κράτης. Verum tamen Simonides
θηκοκράτης producit, dum ait Γνώθι
θηκοκράτην ἀποσπύδιον τ' ὄλυμπεσσινίαν.
si tamen menda caret siquidem
in alio Epigram. corripitur ἔκκρος
ὁ ἄρ, ἰγω ἢ θεοκράτ, ὅς παθε
ῥεῖψα.

Τεῖρ, ἴφι, cum compositis &
deriuatis, vt ἰφείος, & σείφ, τί-
φ, σίφαν.

[Anceps est νίφα.]
Τλήχων, ἰχώρ & Σίχων apud Nonnū

i in me-
diis &
penult.
corripit-
ur ante

excipe
& pro-
duc

* Vbi Demetri'
Mosch. no semel
corripit .

in paraphrasi sæpius, nisi fortè
 εἴρη scribendum: enim in εἴρη
 passim ab Homero corripitur.

De quantitate υ, in penultimis syllabis.

Υ Ante vocalem corripitur, vt ἀμφιτρύων, δίκλιον, ἰ
 κρύος, μέθια, τανύω. Producent ἐνυώ, θυάρα, κῦαξ,
 χεύω, μινών, κεύω, πῦος, σῦαξ, ὑώ, & verba in υω ante υ
 habentia duas consonantes, vnámve duplicem,
 aut alioqui præcedentem syllabam longam: vt
 πῖύω, ποισπνύω, ξύω, ἰδρύω, ἐρηλύω, ἰμύω, μαρῦομαι, ἠρύομαι. 10
 quamquam horum quædam indifferenter vsur-
 pata reperies, præsertim quæ sequuntur: θύω, λύω,
 ῥύομαι, δακρύω, κωκύω, δύω, φύω, ἐρύω, ἀρύω, βρύω, ἀνύω,
 μένωω.

Υ ante β corripitur, vt ἀλύβη, κύβος. Producit ὑβός. 15

Υ ante γ corripitur, vt ζυγόν, μαρμαρυγή, φυγή.
 Producent ἀμαρυγή, γύγης, ἰγγή, λατρύγων, ὄλολυγή,
 πυγή, τρυγών.

Υ ante δ corripitur, vt κλύδων, ἄμυδις. Produ-
 cunt ἄλυδος, βατρυδόν, ἐρικυδής, κῦδος, λυδός, τυδός, 20
 φερικυδής. Indifferens ὑδωρ.

Υ ante θ corripitur, vt σκύθης, ἐγγύθι. Producent
 βυθός, μέθοος, ζυθός, πυθω *verbum*, Πυθώ *nomen*.

Υ ante κ corripitur, vt γλυκός, μύκης. Producent
 βρυκός, βρυκω, σκυή, σῦκον, φυκίς, φῦκος. Indifferens ἐρύκω. 25

Υ ante λ corripitur, vt σκύλαξ, πυλός, *μορμύλος.
 Producent ἄπυλον, ἐριφύλη, κείφυλα, ἑύλος, τυλή, φυλή,
 μυλάδης, ὑλάξ, ὕλη, φύλας, φυλάδης, φυλώ, χυλός. & nomina
 disyllaba substantiua in υλον, vt σκύλον, φύλον. ex-
 cepto ξύλον. 30

Υ ante μ corripitur, vt θύμος, πολυώνυμος, *ὕμιώ.

2 Et verbalia finita in υμα, vt χύμα, αλύμα. Produ-
 cunt tamen θύμα, κῦμα, & aliquando λῦμα. Item
 ἀμύμων, θυμών *aceruus* ἰκόνη, στυμών. Et disyllaba in
 3 υμος, & ab ipsis composita, vt ³ χυμός, θυμός, ῥυμός, 35
 φρόθυμος. Item casus plurales Pronominis secūdx
 reiso

* In nominibus
 in υλ corripit-
 tur υ vt supra
 de ι dictum in
 φίλ.

* Et cetera cō-
 posita ab ὄνομα
 apud Theocrit.

2

3

personæ cum possessiuis ab eo deriuatis, ὑμεῖς, ὑμῶν, ὑμῖν, ὑμᾶς, & ὑμῶς, sicut ὑμέτερος. Item verborum in μι themata, ac personæ superius indicatæ. Indifferens νόνηκος.

Υ ante ρ corripitur, vt δικαιοσύνη, ⁴ κορυφή, & κύων 4
 in obliquis κυνός, κυνί, &c. Producunt βιβιωός, ζευ-
 νός, γορτυίς, δίκλινα, μαρανδιωός, τυνή pro συτη, se-
 cundum Dores. ώίς, φορκυίς: & nomina in ιως
 disyllaba, vt φρωός, θυώος. excepto πλωός: quibus
 10 accedunt ἀνδρωός, ⁵ κίνδωος, λάγυος, ὀρκυός, πά-
 χυμος. Item disyllaba in ωη, vt μωή, φρωη. excepto
 γωή cum compositis, ἀνδρόγυος, & aliis. Item δύ-
 να, & verba polysyllaba oxytona in ιωω, vt μολωίω,
 ὀσφωίω. Item ξωός, ἐπίξυος, & similia à ξωὶ com-
 15 posita, de quibus supra dictum est.

Υ ante π corripitur, vt ἔλυπος, ῥύπος. Producunt
 ζυπός, λύπη, & ταναύπος in hymn. Homer.

Υ ante ρ corripitur, vt λύρα, μύρον, πορφύρα. Pro-
 20 ducunt ἀγκυρα, ἀλιμυρίς, γέφυρα, γυρή, γυρός, κινύρη, κορ-
 κύρα, κύρος, λάφυρα, μελίγυεις, νίσυρος, ὄλυρα, ὄνογυρος,
 πάπυρος, πῆτυρα, πημιμυελίς, πυρός, σκῦρος in sula, σύειγξ,
 σφύρα * malleus, ⁶ τυρός, τυρώ. Et nomina oxytona in
 υρος, habentia antepenultimam positione siue na-
 5 tura longam. vt οἰζυρός, ⁷ ιζυρός. & verba finita in
 15 υρω vel υρομαι, vt φύρω, σύρω, μύρομαι, κύρομαι.

Υ ante σ producitur, vt φύλα, χευσός, διώνυς, *
 καμβύσις. corripunt λύσις, ⁸ φύσις, χύσις, & eiusmodi
 verbalia finita in υσις.

Υ ante τ corripitur, vt κλυτός, φυτόν, ήύτε. Produ-
 30 cunt nomina & verbalia in υτης, υτηρ, υτις, à verbis
 in primis penultimam producētib. vt κλυυτις,
 κλυυτηρ, φρεσβύτις, φρεσβύτις. Item ἀδάκρυτος, ἀλίπρυ-
 τος, αὔτη, βηλυτός, βηρυτός, γωρυτός, κωκυτός, ῥύτωρ, ῥυτή,
 λύτωρ, κλυύτωρ, & similia. ῥυτός, πεύτος.

Υ ante φ corripitur, vt τρυφή, κύφος υης, κορυφή.
 Producunt ἔνσυφος, κέλυφος, κυφός in cinguis, κύφων, εὔ-

* Nam σφυρὸν
 pro planta, cor-
 rippitur cum cō-
 positis, vt καπέ-
 σφυρος.

* Quod alicubi
 per α, alicubi
 per ο, sed sapiens
 per ος geminātū
 scribitur.

φω, εὔφος, τῦφος, τρέφος.

Υ ante χ corripitur, vt τύχη, βρύχη & ἐπιβρυχη
aduerbia. Producent verba finita in ὕχω, vt τρύχω,
ψύχω, βρύχω. Item βρυχή, ψυχή, ἐκβρύχης, ἑμφύχος.
Et nomina composita ab ὀρύττω, vt τυμβωρύχος, ἑμι-
χυρῦχος.

Grammaticorū
dissenſio.

- 1 ¹ VERBA finita in *ω*, pleraque in praesenti habent in-
differentem ancipitem, in futuro verò & temporibus inde-
- 2 natis, vt plurimum longam. ² Corripitur tamen ἔρως, &
fortasse id genus alia. Hic enim inter Grammaticos non 10
conuenit. Quidam tradunt nomina disyllaba in *μα* praecedente *υ*, ipsum corripere, vt χῆμα, πλῆμα, ἦμα. exceptis λῆμα
Grammaticorū
dissenſio.
& ἦμα, quae dialecto producentur, & adhuc χῆμα. Alij no-
mina neutra in *μα* purum desinentia penultimam habere
productam, vt ἦμα, ῥῦμα, χῆμα, exceptis quae veniunt à ver-
bis in *μα*, vt ἦμα, δῆμα, & quae non habent *μα* purum, quod
ea ferè penultimam natura breuem habeant, vt βριγῆμα,
δῶμα. ³ Nomina masculina in *μας*, quae nascuntur à prima
persona praeteriti perfecti, penultimam omnino producere
volunt, aut natura, aut saltem positione. Ideoque à δέδιμα ¹⁰
fit δέσιμας. ⁴ In polysyllabis in *ωη* breue est *υ*: sed in disyl-
labis longum. Nicander in Alexiph. semel produxit *υ* in
κρηῶη. ⁵ Quod quidam tradunt polysyllaba in *ω* ¹⁵
producere, non est vniuersaliter verum: πῖσω ⁶ certè & γη-
σω ⁶, & fortè alia, corripunt. ⁶ Nomina disyllaba oxytona ¹⁵
desinentia in *ω*, si in priori syllaba habent *υ*, ipsum pro-
ducunt, vt τρεῶς, πυρεῶς. ⁷ Non omnia eiusmodi producent
penultimam. Nempe ἀλμυρεῶς apud Orpheum & Homerum
eandem corripit. ⁸ Corruptum reperio apud Orpheum, in
opere de lapidibus, capite de curalio. In initio verò hymni ²⁰
eis φύσι, vbi vulgati codices habent φύσι πειμνήτες. ἦα πα-
λυμῆχων μῆτες, deesse videtur ἦ aduerbium, à quo inchoant
alij eiusdem hymni eis αἰθέρα, τυφῶνα, νηρία, δεικμοσιῶη. vt sit,
ἦ φύσι Dactylus, nō Trochaeus, nec Pyrrichius, quos Heroi-
cum catmen nescit. Idem Orpheus alias huius nominis ²⁵
priorem non semel corripit. At verò Demetrius Moschus
Orphei, vt videtur, studiosus (nam in hoc ipsum opus de
lapidibus praefatur) nomen φύσι priori quoque producta
vsurpat, in poemate de Helena & Alexandro. ³⁰
³⁵
⁴⁰

De *υ* in mediis & penultimis ante omnes vocales
ac diphthongos.

Tabula Bailly.

5 <i>υ</i> in mediis & penult. corripitur ante omnes vocales & diphthogus	{
	α
	ο
	ω
	}
		excipe & produc	Θυας, κυαεξ, σιαεξ.
			Πυθ.
			Ευω, μωα, μωων, μωαψ, υω (licet υαδης, dicta δ' απο υειν, apud Hesiod. antepen. correpta habeant.)
			Producuntur etiam omnia verba, quae ante <i>υ</i>, vel duas consonantes, vel aliquam ex duplicibus habent, aut aliqua ratione praecedentem syllabam producant, vt ιδρωα, πτωα. Communia sunt αυωα, ορυωα, βρυωα, δακρυωα, δυα, ερυωα, ζυωα, κωκυωα, λυωα, μελωωα, ρυωα, φυωα.

De *υ* in mediis & penultimis ante omnes consonantes.

10 <i>υ</i> in mediis & penultimis corripitur ante	{
	β
	γ
	δ
	θ
	κ
	λ
	μ
	}
		excipe & produc	Υθος.
			Αμφρυγη, βρυγος, Apollon. lib. 3. Arg. 471. γρυγης, ιδρυγη, λαιπρυγων, ολαλυγη, ολολυγων, πυρη, τρυγων.
			Αβυδος, βατρυδων, ερυκυδης, κυδος, λυδης, τυδως, φερυκυδης.
			[Anceps est υδωρ.
			Βυθος, ζυθος, μυθος, πυθω, putrefacio verbum, πυθωμα, rescio, αυδιο, saepius primam corripit, πυθω nomen primam producit.
			Βρυκος, βρυκα, συκη, συκων, φυκις, φυκος. & apud Hesiod. ιπιφυκα.
			[Anceps est ερυκα.
			Ασυλον, ερυφυλη, κινδυλα, μυλωδς, φυλω, τυλη, υλαξ, υλη, φυλας, φυλωδς, φυλα, γυλωδς, & nomina dissyllaba substantiua in υλων, vt σκυλον, φυλον. Excipe ξυλον.
			Αμειμων, θυμα, θυμων, λυμα, & λυμα, υκη, στυμων, λυμη, κυμη, & dissyllaba in υμως, & ab ipsis composita, vt χυμως, θυμως, απωθυμως: & casus plurales Pronominis secundae personae, cum possessiuis ab eo derivatis υμεις, υμων, υμειν, υμεις, & υμως, & υμειτως: & verbotu in υμι themata, cu eorude personis.

v in me-
diis &
penult.
corripit-
tur ante

excipe
& pro-
duc

[Anceps est *ἰώνυμος*.

Ἀνδύων $\odot$, *βιθῶνος*, *χεῖδος*, *ρε-
τωνίς*, *δύω*, *ῥύω* : & verba polyfyl-
laba in *ωω*, vt *μεθλιώω*, *δικτυα*,
κίσσω $\odot$, *λάγωω* $\odot$, *πάχωω* $\odot$, *ἀρ-
κιάω* $\odot$, *μυθραυδῶος*. Τῶν pro *οῦ*.
Doricis, *ωίς*, *φορκυίς* : & nomina
in *ωω* $\odot$ disyllaba, vt *φρευώω* $\odot$, *ῥυ-
ν* $\odot$. (Excipe *πλωίος*) & disyllaba
in *ων*, vt *μυή*. (Excipe *γώνη*, & 10
composita, vt *εὐδρόγωω* $\odot$) & *ξυ-
νός*, *ἐλήξωω* $\odot$, & reliqua à *ξωῶ*
composita.

Γρυπός, *λύπη*, *πυπέες*.

Ἄγκυρα, *ἄλιμυρης*, *γάβρος*, *γυρή*, *γυ-
ρῶς*, *κινύρη*, *κρεκύρα*, *κῦρος*, *λαφύρα*,
μελίγυρις, *νίσυρος*, *ὀλύρα*, *παύπυρος*,
πίτυρα, *πλημμυρίς*, *πυρῶς*, *σκυρῶς*,
σύραξ, *σφύρα*, *τυρῶς*, *τυρῶ*. Et no-
mina oxytona in *υρος*, habentia 10
antepenultimam aut positione,
aut natura longam, vt *οἰξυρῶς*,
ἰξυρῶς (licet quædam breuia reper-
iantur, vt *ἀλμυρῶς*) & verba
finita in *υρα*, vel *υραμει*, vt *φύρα*, 25
σύρα, *κῦραμει*.

Υ ante σ producitur, vt *χευτός*.
(excipe *λύσις*, *φύσις*, *χύσις*, & ver-
balia huiusmodi finita in *υσις*.)

Ἀδάκρυτ $\odot$, *ἀλίτρυτος*, *αὐτή*, *βαλυ-
τός*, *βηρυτός*, *γωρυτός*, *κωκυτός*, *ῥυπυ-
ρή*, *ῥυπῶς*, *σκῦτός*, *λύτωρ*, *μλυότωρ*,
& similia. Et nomina verbalia,
deducta à verbis penultimā lon-
gam habentibus, desinentia in 35
υτης, *υτηρ*, *υπς*, vt *περισβύτης*, *μλυου-
της*, *μλυότηρ*, *πεισβύπς*.

Ἐνυφ $\odot$, *κίλυφ* $\odot$, *κυφός*, *κύφαν*,
σύφ $\odot$, *σύφαν*, *τύφω*.

Βρυχή, *ψυχή*, *ἐλεβρύχης*, *σπεμψύχης* : 40
& nomina composita ab *ὀρύτιω*,
vt *τυχερῦχος*, *τυμωερῦχος* : & verba
in *υχω* desinentia, vt *ψύχω*, *σσύχω*,
βρύχω.

De

* Vltima longa
quia fit à recto
qui semper pro-
ducitur verso 5
in v.

15
Ae proficitur.

Exceptio. 16

As corripitur.

Exceptio. 17

* Sicut ἐπὶ ἀν-
δρατῶς, ἀπειμῶς
& similia.

* λᾶς cum vr-

bem signifi-

18
cat Spondaicum

est, cum lapidē,

Trochaicum, le-

gitur etiam λᾶς

λᾶ cōtraclō: 19

item Μίλας viri

propriū, a pro-

ducit, Adiecti-

uum corripit.

parium primæ declinationis, ἢ αἰνείαν. * Item λίαν
& τὸ πᾶν omne, cum compositis.

Ap producitur, vt ὁ κάρ, φάρ. 15 corripitur verò ὁ
μάκαρ, ἢ ὄαρ, δάμαρ: & γδ, αὐτάρ Coniunctiones: &
nomina neutra. vt τὸ νέκταρ, ἄλκαρ, ἤμαρ.

As corripitur, vt κέρας, 16 ἀρκάς, αἰαιτῆς, τύπεν-
τας, 17 ὑμέας, ἀγκάς Aduerbiū in vlnas. * Producūt
recti singulares masculini nominum circumfle-

xorum & Barytonorū. vt Θωμάς, Αἴας, Αἰνείας, præ-
ter μέγας, * λᾶς. & nomina à κερανύω deriuata. vt 10
κράς, 18 μελικράς. cuiusmodi sunt ὁ ἰμάς, ἀνδρείας. Item

omnis genitiuus & accusatiuus par, vt ἡ ἀειφε-
ρείας, τὰς ἀειφειρείας, τὰς τραπεζίας, τὴς αἰνείας. Et arti-
culus accusatiui τὰς. Item recti masculini actiui

participiorum. vt 19 τύψας, ποιήσας, ἰσᾶς. Item ἡμᾶς, 15
ὑμᾶς, σφᾶς, quia sunt ex contractione, sicuti & κράς

δὲ τὸ κράς.

DE quantitate vltimarum regulas alias hinc etiam com-
pendio subiicere visum est. Rectus singularis impar variam
habet vltimam: par verò, in prima & quarta declinatione 20
semper longam, in secunda non semper, in tertia semper
breuem. Genitiuus & datiuus singularis impar vltimam
habet breuem: par verò longam. Accusatiuus singularis im-
par sui genitiui quantitatem sequitur, par verò sui recti. Vo-
catus singularis ferè suum rectum sequitur: nisi quòd ali- 25
quando minor est, maior verò nunquam. Casus duales &
plurales, pares quidem vltimam habēt productam: impares
verò correptam, exceptis genitiuis, qui vbiq; producūtur,
vt τῶν ἰουάντων, τῶν ἰουάντων. Hæc autem de incontractis acci-
pienda sunt. contracta enim vbiq; producuntur. 1 Omnis 30

- 1 dictio proparoxytona vel properispomena desinens in α,
ipsum corripit. Etiam nomina disyllaba finita in α purum,
- 2 præcedente α corripunt α in recto & vocatiuo. 2 Nomina
finita in α præcedente diphthongo, similiter corripunt α,
- 3 illis quatuor exceptis. 3 α finale in adiectiuorum fœmininis 35
eiusdem quantitatis est cum vltima genitiui suorum mas-
culinorum. vt ἡ δικαία, α producto. quia τὸ δικαίον. contra
ἡ βαρεία, α breui, quia τὸ βαρέον. 4 Vocatiui in α primæ de-
4 clinationis à rectis in ης, corripunt α. Qui adhuc pro rectis
eadem quantitate à Poëtis Græcis & Latinis vsurpantur: &

ab oratoribus Latinis, vt ὁ ἀσφρήτης, ὁ ἀσφρήτις. ὁ γαυμῆτης, ὁ γαυμῆσις. Inde hic propheta, α. Geometra, α. ⁵ Omnis nominatiuus, accusatiuus & vocatiuus pluralis desinens in α non contractum, corripit ipsum α, vt τὰ ἄσφρατα, ἔλλα. Aliās anceps quoque finalis in neutris corripitur, vt τῶμας, &c. ⁶ Omne participium fœmininum desinens in α, ipsum corripit. ⁷ Accusatiuus communis incontractus finitus in α, ipsum habet breue. ⁸ Omne præteritum & indefinitum in α desinens, ipsum corripit. ⁹ Coniunctiones causales in breuem desinunt, excepta ὅπως. ¹⁰ De oxytonis fœmininis finitis in α, paulo superius dictum est, quòd vltimam producunt, & corripunt penultimam: exceptis ἰα & μῖα, quæ ambas breues habent, quamquam in genitiuo & datiuo tono murato, quantitatem quoque vltimæ mutarunt, ἴας, μῖας. ¹¹ τῆ ἰᾶ, μῖᾶ. ¹² Accusatiuus enim par suum rectum sequitur. Orpheus, χεῖρος ἰπαιτίας ἀπικέλις πόντιος ἦελυ. ¹³ Quia vocatiuus vltimam habet æqualem tempore cum recto, aut minore, vt hîc: maiorem nusquam. ¹⁴ Omne participium neutrum non contractum vltimam corripit, præterquam futuri secundi. vt τὸ τυπῶν, quod iam superius est notatum. ¹⁵ Dictum est nomina masculina & fœminina in immutabilem desinētia vltimam habere longam, & neutra breuem, quod de rectis tantum est intelligendum. ¹⁶ In monosyllabis in αρ producitur α, in reliquis corripitur: licet in immutabilem desinant. ¹⁷ Omne nomen neutrum in ας desinens corripitur, vt δέντας, ἕας. Item omne fœmininum & commune oxytonum, vt ἡ σελῖς, ὁ κηῖ ἢ δεκῖς. ¹⁸ Accusatiuus enim pluralis impar & incontractus in ας nominum & participiorum vltimam corripit, par verò producit. vt τὸς ἀνέως, τῶς τραπίζας. Cæterum Doricè etiam pares correpti reperiuntur, vt apud Theocritum, ἀπίτης, ὄχνας οὐείνη, & τῶς apud eundem, βόσκη τῶς αἴγας. ¹⁹ Pro capite in recto non memini me legisse, sed tantum in obliquis singularis, & in plurali producta priori. Ἰλ. α. κρηρὸς ἀπ' ἀγνάτιο. Et iterum κρηρὸς ἐπ' ἰφθίμω. reperitur & κρηρῶς priore correpta sicut κρηρῶς. ²⁰ Participia in ας aliquando corripunt α, raro tamen, veluti apud Hesiodum, δήσις ἀληκῶς πῆδῆσι αἰθρηρῆσι.

De α in vltimis syllabis.

⁴⁰ In vltimis corripitur { α } excipe { Omnia quæ notantur accentu acuto in vltima, aut accentu circumflexo, vt μικρῶς, ναυσικῶς. Sic nomina finita in ἰα, vt φίλια præter μῖα & ἴα, quæ corripuntur.

Tabula Baillij.

In vltimis
corripitur

α

excipe
& pro-
duc

Eodem modo producantur illa
quæ monophthongū, id est sim-
plicem vocalem habent ante α,
vt ηα. Et nomina in εια deducta
à verbis in δα, vt à δαλδία, δα- 5
λεία. Et fœminina quæ manant
ab adiectiuis, quorum vltima
Genitiui est longa, vt à δικη©,
ἡ δικαίη : ἡ δικαίη (excipe δία) &
nomina, quæ notantur accentu 10
circumflexo in penult. vna cum
πίπτες, πιπίτες, πιπίτες : σεβάσιμος,
σεβάσιμος, σεβάσιμος : πότι©, πότις,
πότις (& per Syncopen πότις.)
Extenduntur quoq; substantiua 15
fœminina in δη, ηη, imo & in εη,
præcedente ε, simplici vocali, nō
diphthongo, vt πηε. Hæc tamé
producant α, licet diphthongum
ante fortiatur, λαιε, σαιε, αιε, 20
vna cum φαιδρα, & κηε, tam fœ-
mininum quam neutrum. Pro-
ducuntur etiam quæ alteram ha-
bent consonantem cum ε, vt μι-
κηε, πίττα prater τίνιζα, σκαλέ- 25
πινδρα, quibus accedunt γέφυρα,
ἀγκυρα, κέρκυρα. Producantur si-
militer nomina polysyllaba, quæ
habent diphthongum εη ante α,
vt σελωαία. Idem dicendum est 30
de ambobus articulis fœmininis
dualis numeri, πὲ & ἄ, & de Vo-
catiuis in α terminatis, descen-
dentibus à nominibus primæ de-
clinat. vt ᾠ Αινεία. Quod intelli- 35
gendum est in nominibus pro-
priis. Homer. Iliad. ε.

Αινεία σὺ μὲν αὐτὸς ἔχ' ὠνίη καὶ
πὸ ἵππων.

In Appellatiuis tamen corripit- 40
tur, in Epigrammatis.

ἐπιπέ τὸς δριμύτης ἐμπέρε γα-
μίττα κείνης.

Tamé per diastolen potest pro-
ducitur: & cōtra per diastolen licet
pœti

poëtica in nominibus propriis potest corripi: Theocrit. Idil. 3.

ὦ μακροεστὶ κρημῶτα τυτὴν πῖδε
τηρπία πεπυθόεις.

Et dualibus primæ & secundæ declinationis, vt τὰ ἀνεία πὲ τιμῶ. quibus adiunguntur similes vocatiui poëtici ὦ λαοδάμοι: πολυδάμοι, vñ cum Genitiuis Doricis nominum primæ declinationis, vt χρύσα pro χρύσεια, cum accusatiuis Atticis, a nominibus in ὄς, qui licet Communiter & Ionice corripiantur, Atticè tamen producantur. Sic Euripides πηλία produxit. Deinde ἄ aduerbium increpantis, vt monstrat accentus, producitur.

Accusatiuos eorum nominum, quæ habent in nominatiuo α ἰσ- gum, vt φίλιω, φιλίω: Tanta est enim in similibus vltima accusatiui, quanta est vltima nominatiui. Producentur etiam nominatiui & vocatiui masculini & foeminini à nominibus in ω: vt ὁ πῆν, ὁ ποιῶ, ὦ πῆν, ὦ ποιῶ, vñ cum accusatiuis primæ declinationis simplicium, vt τὴν αἰνεῖω. Quibus adiunges πᾶν, cum suis compositis, licet Homerus corripiat πᾶμπεαν. Denique λίαν producitur. omnia enim ferè aduerbia in ω vltimam producūt: excipe ὅταν & ἄζαν, vt sentit Eustathius.

Monosyllaba omnia quæ producantur, vt ψῆρ, κφρ. (anceps tamen est ρ) vt notauī supra.

Rectos nominum masculinorum, quæ accētū acuto notantur in penultima, & Barytona dicuntur, & quæ notantur accentu circumflexo in vltima, vt Αἰνείας, Θαιμῆς, Αἰῶς, quib. adiunges κροῖς, μελι

In vltimis corripitur

excipe & produc

ω

ωρ

ως

μελι

In vltimis corripitur

as

excipe & produc

μελικρός, à κερωνία deriuata, & ὀίμης, ἀνδρίας, quæ notatur acuto in vltima. Corripuntur tamen μέγας, & λάας: λάας, tamen cum urbem significat, vtramque longam habet. Producentur quoque nominatiui masculini participiorum in as, vt τύψας, ἰσπας. Hesiod. tamē, sed raro, illos corripit. Sic extenduntur Genitiui singularis in as secunde, & Accusatiui plurales primæ & secundæ declinationis simplicium. Veruntamen Poëta sapissimè tales Accusatiuos Doricè corripunt. Et licetia poëtica, vt Hesiod. ἔργ. β. ἔντ' αὐτὸ ἐξήκοντα μὲν ἔργα πᾶσις ἠέλιου. Et ibidem in fine carminis.

— δεινὰς αἰήτας.

Et Theoct. Eid. γ.

— βασανιστὰν ἀγῶνας.

(vt monuimus in Dialectis) vel possumus etiam dicere hoc fieri, quia non raro *σ* liquescit. Denique producentur ἡμᾶς, σφᾶς & ὁμᾶς & similia circumflexa.

De *i* in vltimis syllabis.

4 finale corripitur. 1. 2. 3. 4

Terminalis corripitur, vt μέλι, αἶαντι¹ αἶασι, δῆνι-
φι,² τύπικσι, τιθήσι,³ τύπτωμι, νῶϊ σφῶϊ, σφίσι, ὄτι,⁴

Exceptio. 5 διότι, νόσφι, ἀποιήτι. 6 Producent κεῖ, & nomina literarum, vt ξί, πῖ, circumflecti enim solent: item κοῖ, πωῖ, τριπῖ, δελῖ: & vbicumque *i* in fine additur ad demonstrandum.

in corripitur.

In corripitur, vt νῖν, μῖν, σφῖν Pronomina, & ἡμῖν, ὕμῖν Poëticè, & ἄμμῖν, ὕμμῖν Æolicè: Item σφῖν πα-
λῖν ἐν γῆσφι, πῶν πόλιν. Producent ἡμῖν, ὕμῖν, & δικα-
τάληκτα, vt ἴν, ῥῖν, λῖν, * δελφῖν, ἀλλῖν.

* Quia desinunt immutabili *σ* producentur.

6 ἰς corripitur, vt ὁ πάεις, ἡ πόλις, λέξις, βεσιπῖς,⁶

16 corripit. 7

Dis⁷ ἀμοιβᾶδης. Producentur nomina monosyllaba, vt κῖς: excepto τίς, * & δικατάληκτα λῖς ἀκτίς. Item⁴⁰

Exceptio.

* Hoc unum non composita paroxytona genus suorum simplicium varian

variantia : vt ab η κνήμη, ὁ δ κνήμης, ab η ἀκτίς, ὁ χρο-
 σάκτις ἂ κλητίς, ὁ πολυκλήτις : Illa verò κλητίς, βαλβίς, κρη-
 πίς, κημίς, σφραγίς, ἀψίς, ἀκτίς, & similia, fœminina
 videlicet oxytona disyllaba penultimam natura
 longam habentia : quæ non sunt propria, nec di-
 minutiuua, quidam tradūt in recto, sicut in obli-
 quis producere.

men è monosyl-
 labis desinit in
 is breui, cætera
 producentur.

1 QVI A omnis Datiuus singularis & pluralis impar in e
 corruptum definit. 2 Syllabæ φι & φιν adiectæ finibus dictio-
 10 nom corripuntur. 3 Vltimum e in verbis semper corripitur.
 4 Coniunctiones causales breui desinunt, vt paulò ante no-
 15 ratum est. 5 Aduerbia eiusmodi finita in e, ipsum ferè corripi-
 unt, vt πελοποννησιῶν apud Theocritum, ἀμυγητῆ apud Cal-
 15 limachum, μετσαλωτῆ Ἰλ. σ, & μελέϊσι Ἰλ. ω. Quæ tamen ali-
 quando producuntur, vt apud Callimachum ἀφοικῆ, & Ἰλ. κ,
 ἰχθηρητῆ. & Ἰλ. ο, ἀνιθρῶνι. & ε. ἰνακαῶνι. Veruntamen in his
 20 locis π cæsura est. 6 Quidam tradunt Barytona in e habentia
 consonantem futuri, & fœminina oxytona quælibet e
 25 pûrum habentia, ipsum corripere : sed oxytona fœminina
 simplicia disyllaba producere, vt κρηπίς. aliis placet nomina
 omnia finita in e simplicia non circumflexa, finalè in recto
 corripere. 7 Aduerbia in e breue habent e. mirum quod
 30 Gaza notat e in τεις produci, licet in τεία corripatur. Nam
 apud Theocritum bis corripitur in duobus primis Edylliis.
 35 in primo sic, ὡς τεις ἀνιέλλου. in secundo sic, εἰς τεις δῶτα αἰνῶ δῶ.
 Idem apud Nicandrum, & alios.

De e in vltimis syllabis.

Tabula Baillij.

Corripitur in vltimis	excipe & produ- c	Circumflexa in vltima, & e ad- ditum ab Atticis demonstrandi gratia, vt νωι, τωπῆ, & μενονωχῆ, sic κρι. Nomina quæ duplicem termi- nationem patiuntur, vt εἶν, dici- mus enim εἶν, & εἶς, sic λιν, ἴν, δελ- φιν, ἀκτιν, producentur, vna cum pronomi nibus circumflexis ἡμῶν, υμῶν, & ἡμῖν, υμῖν, Poëtice retracto accentu, & Æolicè ἀμεμῶν, & ὑμε- μῶν, corripuntur: Theocr. tamen 40 producit εἶν, id est, ipsis propter liquidam. Itaque melius est di- cere esse ancipitem.

Nomi

In vltimis corripitur

excipe
& produ-
duc

Nomina monosyllaba, vt *κίς* (corripe *πίς, τής, & δίς*, Gaza tamen censet *τής* produci) & quæ duas terminationes habent, vt *πίς; δελφίς*: Sic nomina composita, quæ deflectunt à genere simplicium, & notantur accentu acuto in penultima, vt ab *ἡ ἀκτής* fit ὁ *χευοτάκτες*. Et nomina foemina quæ accentu in vltima notantur, & sunt disyllaba. Et primitiua declinata per *δος*, vt *κρηπίς*. Aliqui tamen dicunt omnia nomina in *ίς*, nisi sint circumflexa, corripitur, quibus non assentior, cum vsus sit contrarius.

De u in vltimis syllabis.

u corripit. produ-
ducunt.

Y Corripitur, vt *σὺ, δάκρυ*. Producent *τὸ, τι, &* aduerbia quæ inarticulatè proferuntur: vt *ὄ, ὄλφαις*, & *χρῦ* grunnientis, & similia. Item *ἀνί-* *κρῦ*, & nomina litterarum *μῦ, νῦ*, & u finale in obliquis huius nominis *φόρκυς*: *Item tertiæ personæ à verbis in *μι*, vt *δαίνυ, ἔφω, ἔδω, *κατέδω*.

I De quantitate recti nominū in uo vel vs certat Gram. de obliquis dictum est in Crementis.

* Abiecto augmento circumfleūtur *φῦ, δῦ*, producuntur autem quod sint à verbis in *μι*.

ve producitur.

us corrip.

Exceptio.

Υ corripitur, vt *τὸ ζῶντι, νῦ* Coniunctio completiua *τοίνω, ergo, τὸν βαρῦ*. Producunt aduerbium, nunc, & *δικατέληκτα*, vt *φόρκυς καὶ φόρκω*, & accusatiui venientes à rectis producentibus, vt *μῦ, ἰλῦ*: & primæ personæ in verbis in *μι*, vt *ἔζῶντι ἔφω*.

Υ producitur, vt *τὸ πῦρ, ὁ μάρτυρ*.

Υ corripitur, vt ὁ *πῆχυς, ὁ καὶ ἡ ἀδάκρυς, βαθύς, ὄξυς*. Producent verò *ἀρκυς, ἀζλῦς*, & nomina monosyllaba, vt *μῦς, σῦς*. Item substantiua tam oxytona quàm circumflexa, quæ per *ος* purum declinantur. vt *ἰλῦς, ἰχῦς, ὄφρῦς, νηδῦς*. Et diminutiua, vt *διονῦς* & *δικατέληκτα* vt *φόρκυς*: & participia masculina, vt ὁ *ζῶντις*.

FIT ex *ἀνίκευς* quod *ος* vltimum corripit. Ideoque aliquando eadem quantitate est apud poetam: Veluti *ἰλ. ε.* *verf.*

verf. 90. à fine ἢ μὲν ἴσας μακρότεροι θεοῖς ἀντιπρὸς μάχῃ, non
me sinebas aduersus beatos deos pugnare : sed producto *v* in
 eodem libro, & alias frequentissimè. Quidam sic tra-
 dunt: aduerbia finita in *v* ipsum breue habere, vt μελέων,
 5 μισσηνῶ: excepto ἀντιπρὸς. ² Barytona in *vs*, siue vnus, siue 2
 plurium generum, vltimam corripit: Itidem adiectiua
 oxytona, vt βαδύς, ὀξύς: Sed ἰχθύς apud Oppianum modò
 corripit, modò producit.

De *v* in vltimis syllabis.

Tabula Bailly.

10	v	} excipe & pro- duc
15	w	
20	vs	} In vlti- mis cor- ripitur
25	ve	
30		
35		
40		

Omnia notata accentu circum-
 flexo in vltima, & *v* finale in
 obliquis huius nominis φέρκως,
 & tertias personas singulares pre-
 sentis, præteriti imperfecti, &
 secundi Aorist. vocis actiue ver-
 borum in *μ*: vt ἴδω, ἴφω, δάσω.
 Communia sunt Ἀντιπρὸς, τὸ siue
 σὺ: Anceps enim apud Theocr.
 deprehenditur, licet Vergara di-
 cat esse longum.

Nomina quæ nacta sunt dupli-
 cem terminationem, vt φέρκωω,
 nam dicimus & φέρκως: & τῶ ad-
 uerbiū (nam τῶ expletiva corripit.)
 Producat etiam accusatiuos
 in *v* eorum nominū, quæ in *vs* in
 recto terminata vltimam produ-
 cebant, vt ἰλῶ. Et primas perso-
 nas verborum in *μ*, vt ἴφω.

Monosyllaba, & alia circum-
 flexa, vt μῦς, & substantiua oxy-
 tona, quæ in genitiuo habent *o*
 purum, vt ὄλως. His adiungit di-
 minutiua, vt κερμύς. Et ea quæ ad
 duas terminationes referuntur,
 vt φέρκως. Vna cum participiis
 masculinis verborum in *μ*, vt
 ζῶωνός. Producentur quoq; hæc
 duo nomina ἀγλός, ἀργός. Com-
 munis est ἰχθύς apud Oppianū.
 Producat quoque secundas perso-
 nas verborum in *νμ*, vt patet ex
 accentu ζῶωνός, ἰζῶωνός.

Τε in fine producitur.

De variatione abusuq; syllabarum apud poetas.

EX hactenus dictis apparet, quæ syllabæ è cõ-
muni vsu ac certis receptissimisq; regulis
longæ, quæ item breues, quæ demum mediæ siue
indifferentes assumuntur. Nunc dicendum ali-
quid de licentia, qua syllabis quibusdam poætæ
abutuntur.

*Vocales breues
productæ licetia
poëtica.*

• longum.

• longum.

*Vocalis longa
corripiuntur li-
centia.*

*Vocales anceps
in eodem versu
nunc breuis, nunc
longa.*

Vocales igitur natura breues, interdum nulla
metrica ratione à poëtis extenduntur: vt ΙΛ. ↓.
Ἐπειδὴ νῆας τε καὶ Ἑλλήσποντον ἴκοντο. ad quem mo-
dum alij quoque versus ab ὅπῃ inchoant apud
Homerum. Ad hæc ΙΛ. μ, ὄφρις producit priorem.
ἄρῃες δὲ ἐρρίγησαν, ὅπως ἴδον αἰόλον ὄφιν. E diuerfo
longæ aliquando corripiuntur: vt Οδ. π.

Εἰ δὲ ὑμῖν ὄδε μῦθος ἀφανδάνη, ἀλλὰ βέλεσται.

Ἄλλὰ βε, dactylus est. Quin & vnus alicuius
dictionis ancipitem in versu eodem quandoque
productam & correptam inuenimus, vt ΙΛ. ε.

Ἄρες ἄρες βροτολοιγῆ, μισφόνε, τερχεσιπλῆτα.

& apud Theocritum.

Πολλάκις ὦ πολύφαμε τὰ μὴ καλὰ καλὰ πέφανται.

Item apud Callimachum, ἰὴ ἰὴ παῖνον ἀκρόμυ.
quem versiculum subinde intercalat. Illud verò
Theocriti.

Αἰ ἀῖ ἔρωε ἀνιαρὲ τί μὲ μέλαν ἐκ χροὸς αἶμα. & 35
Callimachi illud,

Οἶα δὲ ὄλον τὸ μέλαθρον, ἐκὰς ἐκὰς ὄσις ἀλιτρῆς.

Excusationem vtrumque habet, alterum diph-
thongo, quæ finalis, vocali sequente, est indifferēs:
alterum ob ε, quæ finalis vocalem præcedentem 30
alioqui breuem producere solet. Præterea si re-
gulæ quædam tanquam generales & statæ vbique
assumantur: quicquid præter illas accidat, irregu-
lare & licentiosum iudicari poterit. Sic exempli
gratia in ἀτήρ, ἄρης, ἀνεπίος, ἀπόλλων, φίλος, φιλέω, & 35
aliis inter indifferentia notatis, quia primæ syllabæ
frequent

frequentius corripuntur, quoties productæ ob-
 uiabūt, poëtica libertate, siue alioqui necessitate,
 præter regulam id factum dicere licebit. Eadem
 consideratione abusum deprehendemus, cùm
 5 5 quantitas variatur ex occasione præcedentium,
 aut sequentium syllabarum. Cuius rei sæpiusculè
 admonuimus. Item variationem, si meminimus
 desinentiarum & cæsurarum, contractionum &
 syncoparum, synizeses, liquefcentiæ, positionis
 10 & monosyllaborum. Nam his propemodū locis
 syllabarū variatio apud Græcos & apud Latinos
 illorum æmulos, ex æquo pœnè cōstare videtur:
 tamen si illi à Latinis audaciores liberioresque iu-
 dicantur. Quæ quidem nota non tam in Græcis
 15 hæret ob syllabarum tempora inuersa, quàm ob
 litterarum additiones, detractiones, transpositio-
 nes, immutationes, & peculiare, siue etiam à Dia-
 lectis acceptas, dictiones, similésque dictionū in-
 uersiones: quæ libro de Dialectis bona ex parte
 20 indicantur. Poëtæ præterea Græci, Lyrici, Co-
 mici, & Tragici dictiones frequentissimè detrun-
 cantes, cum finibus præcedentiū versuum & ini-
 tiis sequentium partiuntur. Sicuti apud Aristo-
 phanem, Pindarum, Sophoclem, Æschylum, &
 25 Euripidem in hymnis & choris videre est, quod
 nusquā Latini audēt. Desiderabit post hæc aliquis
 pedum metrorūque rationem. de qua tamen si-
 lendum omnino iudicauimus. Quandoquidem multi
 veterum ac recentiorum Grammaticorum ea de
 30 re iusti libri circumferuntur. Nam præter Latinos
 præceptores, qui Latinis Græcanica metra expli-
 cant, habemus editos Hephæstionem, & Aristo-
 phanis ac Pindari interpretes. A quibus huius
 negotij difficillima quæq; diligenter explicantur.

35 Hic poëtica libertas & præcipuè occasiones inuertendarum
 syllabarum veluti epilogo perstringuntur. Interpres

Metrum Ace-
phalum.

Homeri in locum adductum ex initio ἰλ. ψ, ita scribit, ἀκέ-
φαλον καλεῖται τὸ τοῦ μέτρον. πίπτετε γὰρ κεφαλαῖς ὁ ἄρχος. id est,
Acephalum vocatur hoc metrum: afficitur enim versus circa
principium. Et iterum in locum alterum ἰλ. μ, πίπτετε ἢ ἐπι-
πλυσὶ ἄρχος, ἔχον τ' ἐκ δύο βραχέων πυρρῆχον, καλεῖται μέτρον, ἢ
id est, Versus circa finem afficitur: cum habeat pyrrhichium
constantem duabus breuibus, vocaturque miurus. Huiusmodi
loca etiam apud Latinos poetas inueniuntur, vt apud Vir-
gilium, *Exercet Diana choros. & Miscueruntq; herbas, &c.*
Item alia, vbi eiusdem dictionis vocalis in vno versu & lō. 10
ga & breuis accipitur, vt apud eundem, *Et longum formosè
vale vale inquit Iola,* quamquam hic sequens vocalis excu-
sat: sicuti in illo Theocriti, *αὐτὸν αὐτὸν ἔγας, &c.* Habent etiam

Latini aliquādo
propter sequētia
variant quan-
titatem.

Latini suas syllabas indifferentes. Variant quoque quanti-
tatem ob præcedentes & sequentes, vt *Italiam fato. &c. Ege- 15
rimus nosti.* Porro diphthongos & vocales longas sequen-
tibus vocalibus corripunt. vt *Insula Ionio in magno.* Item
Sub Ilio alto. & Sudibúsve prausis. Utuntur & synizesi, vt
Laquearibus aureis. & Aluearia vimine texta. Item posi-
tionibus & liquefcentiis fermè iisdem. Ad hæc monosylla- 20
bis breuibus indifferenter. Virgilius 3. *Æn. Liminaq; lauruq;
Dei.* quo in loco id ipsum Seruius notat. Diæreses verò,
synæreses, synalæphas, additiones, deductiones, reliquaq;
id genus inuersiones, quid refert modò persequi? cum sin-
gulorum Latina exempla præsto sint apud Donatum, Dio- 25
medem, & alios? Verum enimvero Græcis modestiores iute
optimo habentur Latini poëta, vt qui parçè admodù septa
poëtica transfiliant. Sæpe dicas eorum carmen à soluta ora-
tionis modulatione tantùm & syllabarum cōcentu differre.

Latini poëta
Græcis mode-
stiores.

Martialis lib. 9.
Epigram. 12.

Queritur Martialis, sibi in syllabis non licere, quod Græcis 30
poëtis. *Nomen (inquit) mobile, molle, delicatum.*

Versu dicere non rudi volebam.

Sed tu syllaba contumax repugnas.

Dicunt eiazov tamen poëta,

Sed Græci, quibus est nihil negatum: 31

Et quos æps æps decet sonare:

Nobis non licet esse tam disertis,

Qui musus colimus seueriores.

Et rursus id ipsum Earini nomē periphrasi designās, inquit,

Nomine qui signat tempora verna suo. 40

Idem myrobalanum, quod multis breuibus constat, semi-
græcè expressit in distichis ad hunc modum,

Quod nec Virgilius, nec carmine dixit Homerus,

Hoc ex unguento constat & ex balano.

Horatius quoque oppidulum repugnāte syllaba nominare

soluit. Sic enim scribit in Epistolis,

*Quatuor hinc rapimur viginti & millia rhedis,
Mansuri oppidulo, quod versu dicere non est.*

Similiter Ouidius Tuticani amici nomen, quod tres breues haberet continuas, elegiaco efferre contra legem metricam non est ausus, quod ad eundem scribens hoc modo causatur,

*Quo minus in nostris ponaris amice libellis.
Nominis efficitur conditione tui.*

In his, sicut fateor, minus religiosos futuros Græcos poëtas, inuitante in primis dialectorum indulgentia: ita lege solutos esse, & quiduis pro libidine audere, quod quidam putant, audacter pernego.

Id quod libro de dialectis clarè apparebit, & ipsorum adhibita lectione multo euidentius ac melius. Neque enim audiendi sunt Græcarum litterarum ignari, venerandæque antiquitatis contemptores: qui vno aut altero poëticæ libertatis exemplo falso persuasi, quiduis licere prædicant in Græcarum dictionum syllabas, cum ad Latinos veniunt: & in nomina quæuis propria, siue ea Græca sint, siue barbara, siue etiam Latina. Cum tamen præter modò notata, ingens eiusmodi nominum Græcorum Latinorumque, præsertim priorum, turba in Marone, Ouidio, Papinio, & aliis definita concordiq; quantitate occurrat, paucissimis exceptis, quæ non debent aliorum ordinem labefactare. Nam licet ex appellatiuis quoque quædam inueniantur indifferentia, nemo tamen sanus eorum exemplo licere putat, aliorum destinatam certamque quantitatem confundere. De regulis verò syllabarum Græcarum, quas Latinè multi Latinis admixtas ediderunt, iudicium nostrum si quis roget, non cunctabimur Latinis quidem vtiles ac necessarias pronunciare: at verò Græcis versibus vel cognoscendis, vel conficiendis, quiuis Græcè mediocriter doctus me tacente nõ admodum aptas iudicabit. Confundunt ferè vocales ac diphthongos, coniungentes η, η, ε, υ, ι. & ο, ω, φ. & υ, ι, ε, ι. item consonantes aspiratas cū tenuibus: Græca vocabula tantùm ea complectuntur quibus Latini vsi sunt: quæ nimirum quota est dictionum Græcis poëtis familiarium? Non tamen in totam abiiciendæ erunt, cum idoneis exemplis confirmantur: præsertim si id, quod quærimus, citius in Latinis auctoribus quàm in Græcis occurrat. Quæ omnia fusius suo loco supra diligenter à Gulielmo Baillio annotata sunt.

*Regula Græca
quantitatis Latinis
immixta Græcis
versibus componendis
inutiles.*

ΠΕΡΙ ΠΑΘΩΝ ΛΕΞΕΩΝ,
ΕΚ ΤΩΝ ΤΟΥ ΓΡΑΜ-
ματικῆ Τρυφῶν.

(663)

Τῶν λέξεων πᾶσι εἰς δύο ἡλικιώτα διαίρονται, πρῶτον καὶ ποιόν. καὶ τ' ἄλλ' ἑξήκοντα εἶδη, ἴσθια, καὶ 5 ὀλιονασμῶς. Ἐξ ἧς ποιῶ, μεταίτησις, καὶ μεταλήψις. ἀμφότεραν ἢ ὁμοῦ σωμαζόντων, τμήσις γίνεται. ἔστι ἢ ὡς ἐν κεφαλῇ εἰπεῖν, πᾶσι πέντε ὀλιονασμῶς, ἴσθια, μεταίτησις μεταλήψις, τμήσις.

ΠΛΕΟΝΑΣΜΟΣ. 10

Πλιονασμῶς μὲν ἔν, ἐστὶ ἀελοστότης ῥεόνων, ἢ ῥεόνων' συχέων, ἢ συχέων.

ἘΝΔΕΙΑ.

Ἐνδεῖα δὲ, τέναντον ῥεόνων, ἢ ῥεόνων' συχέων, ἢ συχέων ἐλάττωσις. 15

ΜΕΤΑΘΕΣΙΣ.

Μεταίτησις ἢ, ἐστὶ συχέων μετακίνησις ἐκ τ' ἰδίας τάξεως ἐφ' ἑτέρας' οἶον, διαρτὰ ἀντι δρατὰ' κομδία, ἀντι καρδία' κέρτῳ, ἀντι κρᾶτ' κλεῖται ἢ καὶ ἐνάλλαξις καὶ ἐκίρησις.

ΜΕΤΑΛΗΨΙΣ. 20

Μεταλήψις ἢ, ἐστὶ συχέων μετακίνησις' οἶον, ἠπιδωδὸς ἀντι ἀπιδωδὸς' ἀμμηπότης, ἀντι ἀμμοπότης.

ΤΜΗΣΙΣ.

Τμήσις ἢ, ἐστὶ σωμαζόντων λόγων ἐνάλυσις εἰς δύο λέξεις' οἶον, ἄκρα πόλις, ἀντι ἀκρόπολις. τούτων ἢ τῶν πέντε παθῶν, τὰ μὲν 25 εἰς εἶδη τμήσις, ὅ, τε ὀλιονασμῶς, καὶ ἢ ἴσθια, τὰ ἢ λοιπὰ εἰσι ἄτριπτα. Τῶν ἢ ὀλιονασμῶς εἶδη εἰσὶν, σένια : Πρύθισις, Ἀκαδητωσις, Ἐκθῆσις, Ἐπίκθῆσις, Διαίρησις, Παρίρησις, Διπλασιασμῶς, Παριμπῶσις, καὶ Περχημωτισμῶς. Τῆς ἢ ἐνδεῖας εἶδη εἰσὶν σένια, Ἀφαίρησις, Ἄρσις, Συτελή, Συγκρητῆ, Σωμαλοίφῃ, Ἐκλειψίς, Παρίκλειψις, Ἐκλειψίς, καὶ Ἀποκρητῆ. Ἀντικειται ἔν σωμαζόντων μὲν ἀφαίρησις. ἀναδωλωσις ἢ ἀρσῆ' ἴκθῆσις δὲ σωμαζῆ' ἐπίκθῆσις, συγκρητῆ' διαίρησις, σωμαλοίφῃ' παρίρησις, ἐκλειψίς. διπλασιασμῶς, περικλειψίς' παριμπῶσις, ἐκλειψίς. περχημωτισμῶς, ἀποκρητῆ.

DE PASSIONIBVS DICTIONVM (QVAS LATINI

FIGVRAS VOCANT) EX IIS

qua Grammatici Tryphonis.

D ICTIONVM passiones in duo generalissima diuiduntur, quantitatem, scilicet & qualitatem. Et quidem quantitatis species, defectus & superabundantia: sed qualitatis, transpositio, & transumptio: ambobus autem simul conuenientibus, sectio fit. Sunt, vt summam dicam, passiones quinque, superabundantia, defectus, transpositio, transumptio, sectio.

Superabundantia.

SVPERABVNDANTIA igitur, est superfluitas temporum, vel temporis: elementorum, vel elementi.

Defectus.

DEFECTVS autem contra, temporis vel temporum, elementi, vel elementorum diminutio.

Transpositio.

TRANSPOSITIO autem, est elementi mutatio ex proprio ordine ad alterius ordinis: vt, facta, pro facta: & cor, pro cor: fortitudo, pro fortitudo. vocatur autem & immutatio, & superpositio.

Transumptio.

TRANSVMPATIO autem, est elementi mutatio: vt debilis pro debilis, sanguiporor pro sanguipotor.

Sectio.

SECTIO autem est compositi sermonis resolutio in duas dictiones, vt alta ciuitas, pro alti-ciuitas. Harum autem quinque passionum aliquæ in species secantur, vt superabundantia, & defectus: aliquæ verò sunt infecabiles. Sed superabundantia species sunt nouem, additio, geminatio, productio, correctio, diuisio, interpositio, duplicatio, paremptosis, & proschematismus. Sed indigentia species sunt nouem, aphæresis, arsis, systole, syncopa, synalæphe, ellipsis, parellipsis, ecthilipsis, & apocope. Aduerfatur igitur additio quidem aphæresis, geminatio autem, arsi: productio, systolæ, correctio, syncopæ: diuisio, synalæphæ: interpositio, defectui: duplicatio, parellipsis; paremptosis, ecthilipsis: proschematismus, apocopæ.

ΠΡΟΣΘΕΣΙΣ.

Προθεσις μὲν ἔν, ἐπὶ προθέκη συζεύς κατ' ἀρχὴν τ' συλλαβῆς οἶον, ἀσπερίς· ἀντὶ σαρπής· ἀσπαρξ, ἀντὶ σαρξος· ἡμμεῖς, ἀντὶ ἄμμε.

ΑΝΑΔΙΠΛΩΣΙΣ.

Ἀναδιπλωσις δὲ ἐστὶν ἢ τῶν προῶτων ἢ δευτέρων συλλαβῶν ἀφ' ἧς αὐτῶν συμφάνων, ἢ ἀποστρίψαν ἐπάλληλον εὐφορέα· γίνεται δ' ἐπὶ ῥημάτων, καὶ μέτρων, καὶ ὀνομάτων. πλιονάζει δ' παρὰ τε ἰσὺς καὶ αἰολύσιν· οἶον, κηράμωσι, ἀντὶ κρημασι· λιλασμένοι, ἀντὶ λάρχισιν· ἀπαρτηρῶς, ἀντὶ ἀπαρῶς· ἐτήτυμον, ἀντὶ ἔτυμον.

ἙΚΤΑΣΙΣ.

Ἑκτάσις, ἐστὶν ὅταν πᾶς συσπλόημα ὀχρονά ἐκταθῆ, ἢ πᾶς βερχία εἰς πᾶς μακρὰ ἀκούστικα αὐτῶν μεταβῆ. οἶον, κελος, κῆλον· κέρη, κωρή.

ἘΠΕΚΤΑΣΙΣ.

Ἐπέκτασις, ἐστὶ πλιονασμὸς συλλαβῆς καὶ μέσον ὁμοτέου, ὅταν μὴ ῥηκὸν παρεπτήρημα κωλύσῃ· οἶον, ἀτυχίον, ἀντὶ ἑτυχίον· ἀδελφίος, ἀντὶ ἀδελφός· πολυμήκια, ἀντὶ πολέμια.

ΔΙΑΪΡΕΣΙΣ.

Διαίρεσις, ἐστὶ συλλαβῆς ἀνάλυσις, ἢ ἀφ' ἧς εἰς δύο. τὸ δ' πάσης ἰσῶν, καὶ ὀπίσθων· οἶον, παῖς, ἀντὶ παῖς, κριλον, ἀντὶ κριλον· βίλιον, ἀντὶ βίλιος.

ΠΑΡΕΝΘΕΣΙΣ.

Παρένθεσις, ἐστὶ προθέκη φανήντων κατὰ μέσον ἢ ποιούντων συλλαβῶν· οἶον, πείοντες, ἀντὶ πείοντες· κεινὴ, ἀντὶ κεινὴ ἰσῶς, ἀντὶ νόσος· ξοῖν, ἀντὶ ξέν, εἰληλυθῆς, ἀντὶ ἐληλυθῆς. τὸ δ' πᾶθ' ἰσῶν.

ΔΙΠΛΑΣΙΑΣΜΟΣ.

Διπλασιασμός, ἐστὶ τῶν αὐτῶν συμφάνων προθέκη καὶ μέσον, ὅταν δ' ἀπεπλήντων συλλαβῶν· οἶον, ὅτι, ἀντὶ ὅπ'· ἀδῶν, ἀντὶ ἀδῶν· μέσον, ἀντὶ μέσον ἴσῶσι, ἀντὶ ἑσπεῖ ὁππότε, ἀντὶ ὁπότε. τὸ δ' πᾶθ' ἰσῶν.

ΠΑΡΕΠΤΩΣΙΣ.

Παρέπτωσις, ἐστὶ προθέκη συμφάνων καὶ μέσον, ὅταν ἀπεπλήντων συλλαβῶν· οἶον, πόλις, ἀντὶ πόλις· πῶλιμος, ἀντὶ πόλιμος.

ΠΡΟΣΗΜΑΤΙΣΜΟΣ.

Προσηματισμός, ἐστὶ προθέκη συλλαβῆς καὶ τὸ πῆλον. ἐστὶ δ' τῶν προῶτων ἀφ' ἧς λέξιαν ἰσῶν· οἶον, λόγισιν, ἀντὶ λόγους· μῆσαισι, ἀντὶ μέσαισι· ἀπῶσιν, ἀντὶ ἀπῶσιν· ἰζῶν, ἀντὶ ἰζῶν· Δικίον δ' καὶ πᾶσι ὁμοείας.

Additio.

ADDITIO igitur, est additio elementi in principio syllabæ, vt vua passa, pro vua passa : spica, pro spica : simul, pro simul.

Geminatio.

GEMINATIO autem est primarum vel secundarum syllabarum per easdem consonantes, vel similes alterna prolatio : fit autem in aduerbiis, & participiis, & nominibus. abundat autem apudque Ionas & Æoles : vt laborassent, pro laborassent : accidissent, pro accidissent, conuiciatorius, pro conuiciatorius : verum, pro verum.

Productio.

PRODUCTIO, est quando correptæ bitemporæ producuntur : vel breues in longas similes earum mutantur : vt bonus, bonus : puella, puella.

Epectasis.

EPECTASIS est superabundantia syllabæ in medio eiusdem accentus, cum nõ generalis observatio prohibeat : vt munitum, pro munitum : frater, pro frater : bellica, pro bellica.

Diæresis.

DIÆRESIS, est syllabæ resolutio, vel disunctio in duo. Sed hæc passio Ionum & Thesalorum : vt puer, pro puer : cauum, pro cauum : sagitta, pro sagitta.

Parenthesis.

PARENTHESIS, est additio vocalis in medio non facientis syllabam : vt spirantes, pro spirantes : vacua, pro vacua : morbus, pro morbus : hospes, pro hospes : veniens, pro veniens : sed passio Ionum.

Diplasiasmus.

DIPLASIASMVS, est eiusdem consonantis additio in medio non efficientis syllabam : vt quoniam, pro quoniam : satis, pro satis : medium, pro medium : dic, pro dic : quando, pro quando : sed passio Ionum.

Parempsis.

PAREMPISIS, est additio consonantium in medio non perficientium syllabam : vt ciuitas, pro ciuitas : bellum, pro bellum.

Proschematismus.

PROSCHEMATISMVS, est additio syllabæ in fine. Est autem quatuor linguarum proprius : vt verbis, pro verbis : musis, pro musis : personæ, pro personæ : ego, pro ego. Dicendum autem de defectu.

ΕΝΔΕΙΑ.

Ἐνδεια, ἐπὶ ἀφαιρέσει κατ' ἀρχὴν τοιχείου οἶου, ὀρθῆ, ἀπὸ ἑσθη-
αῖα, ἀπὸ γαῖα κείνου, ἀπὸ κείνου. τὸ δὲ παρ' ἰαίων.

ἈΡΣΙΣ.

Ἀρσις, ἐπὶ ἀποβολῇ κατ' ἀρχὴν τ' ἀποδιπλωμένης συλλαβῆς οἶου, ὡς
βλήαδ, ἀπὸ βεβλήαδ' ἀρχῆται, ἀπὸ διδῶναι βλημῶδες, ἀπὸ βεβλη-
(μῶ).

ΣΥΣΤΟΛΗ.

Συστολή, ἐπὶ ὅταν πρὸς ἐκτέννημα διχρονία συστολή ἢ τὰ μακρὰ,
ἢ τὰ βραχέα ἀνίσταται αὐτῶν μιᾶς οἶου, φουσίξου, ἀπὸ φου-
σίξου ἐξου, ἀπὸ ἑσθου. 10

ΣΥΓΚΟΠΗ.

Συγκοπή, ἐπὶ ἀποβολῇ συλλαβῆς καὶ τὸ μίσην οἶου, κῆμερρε,
ἀπὸ κῆμερρε δῆμιον, ἀπὸ δῆμιον.

ΣΥΝΑΛΟΙΦΗ.

Συναλοιφή, ἐπὶ δὶο συλλαβῶν καὶ φωνήεντων ἕνασι καὶ ἀποβολῇ
τοῖαν, ῥήνται δὲ καὶ ῥόπος ἐπέα. ἀπλῆς μὲν ῥῆς καὶ θλίψιν,
καὶ κῆσιν, καὶ σωμαίρεσιν. σωῆγες δὲ ῥισαρεσ καὶ θλίψιν καὶ
κῆσιν καὶ θλίψιν καὶ σωμαίρεσιν καὶ κῆσιν καὶ σωμαίρεσιν καὶ
θλίψιν καὶ κῆσιν καὶ σωμαίρεσιν, καὶ θλίψιν, ἐπ' ἑμῆ, ἀπὸ ἐπὶ
ἐπέ. καὶ κῆσιν, πέμψ, ἀπὸ πέ ἐμῆ καὶ σωμαίρεσιν, κῆρδῆς, 10
ἀπὸ κῆρδῆς καὶ θλίψιν καὶ κῆσιν, κῆρδῆ, ἀπὸ κῆρδῆ καὶ ἐρδῆ καὶ
θλίψιν καὶ σωμαίρεσιν, ἐμῆ ποδῶν, ἀπὸ ἐμῆ ποδῶν καὶ
κῆσιν καὶ σωμαίρεσιν, ἀπόλ, ἀπὸ ἀπόλ, καὶ θλίψιν καὶ
κῆσιν καὶ σωμαίρεσιν, ἐπὶ τῆς ἰσπία, ἀπὸ ἐπὶ τῆς ἰσπία.

ΕΛΛΕΙΨΙΣ.

Ἐλλείψις, ἐπὶ ἀποβολῇ φωνήεντων καὶ μίσην ἢ ποιῶντων συλ-
λαβῶν ἀμύξου, ἀπὸ ἀμύξου κῆρδῆ, ἀπὸ κῆρδῆ.

ΠΑΡΕΛΛΕΙΨΙΣ.

Παρέλλειψις, ἐπὶ ὅταν ἐν τῇ ἀπαλοποιήσασθαι συμφώνων πα-
ραλείπεται κῆλιον, ἀπὸ κῆλιον, ῥῆται, ἀπὸ ῥῆται. 10

ΕΚΘΛΙΨΙΣ.

Ἐκθλίψις, ἐπὶ ἀποβολῇ ἐπὶ συμφώνων ὅταν τὸ ἀποδοτικὸν καὶ
πελοδοτικὸν συλλαβῆς, ἢ ποιῶντων συλλαβῶν. σκῆπτον, ἀπὸ σκῆ-
πτον.

ἈΠΟΚΟΠΗ.

Ἀποκοπή, ἐπὶ ἀφαιρέσει συλλαβῆς καὶ τὸ πέλ, οἶον δῶ, ἀπὸ
δῶμῳ δῶπῳ, ἀπὸ δῶπῳ Πουδῶ, ἀπὸ Πουδῶνα. 15

Defectus.

DEFECTVS, est ablatio in principio elementi: vt festum, pro festū: terra, pro terra: ille, pro ille. Sed hæc passio Ionum.

Arsis.

ARSIS, est abiectio in principio geminatæ syllabæ: vt iaci, pro iaci: suscipi, pro suscipi: vulneratus, pro vulneratus.

Systole.

SYSTOLE, est quando productæ bitemporæ corripiuntur, vel longæ, vel breues earum mutantur: vt alma, pro alma: aridum, pro aridum.

Syncope.

SYNCOPE, est abiectio syllabæ in medio: vt infelix, pro infelix: opacum, pro opacum.

Synalæphe.

SYNALOEPHE, est duarum syllabarum ad vocalem vno adiectione tonorum. Fit autem per modos septem. Simples quidem tres, per elisionem, per crasin, per synæresin. Compositos autem quatuor: per elisionem & crasin, per elisionem & synæresin, & per crasin, & synæresin, per elisionem & crasin & synæresin. Per elisionem, aduersum me, pro aduersum me: per crasin, mea, pro mea: per synæresin, Nereides, pro Nereides: per elisionem & crasin, ego, pro ego: per elisionem & synæresin, me subit, pro me subit: per crasin & synæresin, æpolus, pro æpolus: per elisionem & crasin & synæresin, in Æthiopia, pro in Æthiopia.

Ellipsis.

ELLIPSIS, est abiectio vocalis in medio non facientis syllabam: cruentare, pro cruentare: senem, pro senem.

Parellipsis.

PARSELLIPSIS, est quando vna aliqua geminatarū consonantiū omittitur: pulchrius, pro pulchrius: citius, pro citius.

Ecthlipsis.

ECTHLIPSIS est abiectio vnius consonantis inter primam & vltimam syllabam non facientis syllabam: sceptrum, pro sceptrum.

Apocope.

APOCOPE, est aphæresis syllabæ in fine: vt domus, pro domus: Apollinem, pro Apollinem: Neptunum, pro Neptunum.

Τῶ ὀμῶ ἢ δὲξῶ.

Ex Luciani Epigrammate
distichum.

Οὐδὲν ἐν ἀνθρώποισι διακρίδον ὄσι νόημα
Ἄλλ' ὅ σὺ θαυμάζεις, τᾷθ' ἑτέροισι γέλωσ.

Idem Latinè.

*Editur humana eximium nil mente : sed illud
Quod tu miraris, ridiculum est aliis.*

Martialis, in inuidum.

*Qui ducis vultus, & non legis ista libenter,
Omnibus inuideas inuide, nemo tibi.*

Idem Græcè.

Ὅσις ταῦθ' ὀρέας χαλεπῶς ἀέκοντί τε θυμῶ,
Αὐτὸς μὲν πῦσιν, σοι δὲ τις ἔ φθονέοι.

PRAXIS SEV VSVS
PRÆCEPTORVM
GRAMMATICES:

Opus mole quidem perexiguum, sed ad Græcos
cum oratores: tum poëtas intelligendos
magnopere conducens.

PRÆFATIO.

PROPOSITVM sanè nobis fuit Nicolai Cle-
nardi Meditationum Græcarum Opuscu-
lum, quod in eorum gratiam qui vicia præ-
ceptoris voce destituti, litteras Græcas suo ipsi
ductu discere coguntur (quod & in alijs Ante-
signani Grammatices editionibus factitatum
est) hic annexere: Sed cum in grandiore quàm arbitramur
molem opus iam excreuisset, auarorum parsimonia (ne carius,
quod prius mercati sunt leuiori sumptu, coëmerent) eatenus
indulgere libuit; ea qua est à Petro Antesignano edita Prae-
ceptorum Grammatices Praxi cõtenti: Præsertim cum ea vicia
voci penuria, qua renascentibus Græcis litteris, studiosis fa-
ciebat negotium, multorum qui hanc linguam colunt diligentia
sublata sit: & ad poëtarum lectiõnem, in qua penè omnis est
adolescens retardatio & mora, Praxi hac abundè viciã
aperiat: Caterum ne nota Arithmetica, & littera, quas ipse
Antesignanus, dum breuitati studet, ingeniosè excogitauit fe-
stinantem retardent, paucis huius instituti causam accipito.
Scholiorum nota Arithmetica, quas superiores siue interlinea-
res vocant, respondent iis contextus dictionibus, qua easdem
notas in vno vel in pluribus eiusdem tractatus locis habuerint.
Vt autem & hæc & illa nota sese lectorum oculis protinus offer-
rent, pares in utroque margine notas è regione, quoad etus fieri
potuit, apposuimus. At eorum numerorum qui in ipso orationis
cursu occurrunt, primus quidem huius libri paginam, alter
verò ac nonnunquam tertius interiecta coniunctiõne, & in
Gram

Notæ Arithme-
ticæ superiores.

In marginibus
locata.

In cõtextu alijs
litteris æquales.

Grammatica quidem pagina citata versum; in Praxi autem eum numerum, quem in margine notis internis respondentem fecimus, demonstrat: at cum vnicus tantum numerus fuerit appositus, innuitur parem numerum in eodem Praxeos tractatu esse quarendum. Litera Græca posita in exteriori ora demonstrant quæ vocales vel diphthongi è contextu per apostrophum reiecta fuerint. Literis quoque Latinis hic vsi sumus, ut molesta rei eiusdem euitata repetitione, breuiter tamen veluti ob oculos proponeremus ea idiomata quæ in his poetarum a fragmentis, ac passim in quibusuis poetis occurrunt. ^a Igitur, ¹⁰ indicat paragogen litera ^v datiuus pluralibus & personis verborum in: vel ^v desinentibus; idque non solum ante vocalem, b sed etiam Atticè consona subsequente, 285, 12. ^b Articulum prapositionium cum particulis ^d & ^z positum pro pronomine c demonstratiuo eiusdem casus, generis & numeri, 245, 35. ^c Hoc ¹³ idem indicat, sed sine ^d & ^z; quod magis poetici est, 245, 38. d ¹ Articulum etiam prapositionium pro Subiunctiuo sumptum, 246, e. f 40. ^e Prapositionum anastrophon, 722, 29. ^f Earundem imesim; cum scilicet inter partes dictionis composita inseritur vnum vel plura vocabula: qua figura & Latini poeta interdum vitur, ¹⁰ ut apud Lucanum, Inque vicem gens omnis amet, pro g. h Inuicemque, &c. ^g & Ionicè pro ^a, 118, 26. ^h Genitiuum pluralem prima & secunda declinationis in ^{ew} pro ^{aw}, 121, 37. i ¹ Paragogen vocalis; quibuscunque datiuus pluralibus in ^e desinentibus, 121, 38. ^h ^g vel ^{qs}, Ionicè pro ^{aw} vel ^{aw}, in Dati- 15 uis pluralibus prima & secunda declinationis, 121, 11. ¹ ^{oo} pro ^v in genitiuo singulari tertia declinationis, 130, 3. ^m Pro n contrahendis syllabis incontractas Ionicè poni, 118, 38. ⁿ Augmentum verborum Ionicè reiectum, 172, 15. ^o ^a pro ^q Doricè, p 118, 40. ^p Infinitiuum Doricum & Atticum in ^{wpq}, vel poet- 10 ticè in ^{wpq}, pro ^v vel ^{vq}, 182, 6. ^q Futurum primum cuius- q nis coniugationis Doricè circumflexum, 170, 10. ^r Duplex ^q s pro duplici ^{os} Atticè, 118, 11. & 157, 18. ^r pro ^o Doricè, 119, 21. t. u ¹ & pro ^v Doricè, 119, 9. ^u verbum poeticum in ^{ew} pro ^{ew} prima coniugationis circumflexorum, 360, 29. ^x & Atticè pro ^o in 35 y compositis à ^{aw}, 118, 15. ^y Particulas expletiuas & potentiales, 761, 23. ^z ^q pro ^z Doricè, 4, 7. Cætera quæ notis aut literis denotata non sunt, Scholiis explanabuntur.

PRAXIS

PRAXIS PRÆCEPTORVM
GRAMMATICES.

ORATIO DOMINICA.

¹ ΕΥΧΗ   ² ΚΥΡΙΑΚΗ.

5 PATER noster, qui es in cœlis; sanctificetur
³ ΠΑΤΕΡ ⁴ ἡμῶν, ⁵ ὁ ⁶ ἐν ⁷ τοῖς ἕρανοῖς· ⁸ ἀγιασθήτω
 nomen tuum: adueniat regnum tuum: fiat
⁹ τὸ ὄνομα ¹⁰ σου· ¹¹ ἐλθέτω ¹² ἡ βασιλεία ¹³ σου· ¹⁴ ἡ
 voluntas tua, sicut in cœlo & in terra.
 10 ¹⁴ τὸ θήλημά ¹⁵ σου, ὡς ⁶ ἐν ⁷ ἕρανῶ κὶ ¹⁵ ὅπῃ ¹⁶ τῷ γῆς.
 Panem nostrum quotidianum da nobis hodie: &
¹⁷ ἀρῶν ⁴ ἡμῶν ¹⁸ τὸ ὄπκισον ¹⁹ δὲς ⁴ ἡμῖν σήμερον· καὶ
 dimitte nobis debita nostra, sicut & nos
²⁰ ἀφῆς ⁴ ἡμῖν ²¹ τὰ ὀφειλήματα ⁴ ἡμῶν, ὡς κὶ ⁴ ἡμεῖς
 15 dimittimus debitoribus nostris: & ne inducas
²² ἀφίεμυ ²³ τοῖς ὀφειλέταις ⁴ ἡμῶν· καὶ μὴ ²⁴ εἰσενέγκῃς
 nos in tentationem; sed libera nos ἀ
⁴ ἡμᾶς ²⁵ εἰς ²⁶ πειρασμὸν, ἀλλὰ ²⁷ ῥύσαι ⁴ ἡμᾶς ἀπὸ
 malo. Amen.
 10 ²⁸ τὸ πονηρῶ. ²⁹ Ἀμῶν.

SCHOLIA.

¹ Vt Τιμή, 122, 7. Est nomē verbale ab ὀνομαζο, 262, 1 ἢ ὀνομαζο, ἡς.
 38. ² Vt κελός, κελή, 250, 26. Est nomen possessiuū ductum 2 κυριακός, ἡ, ὄν.
 ab ὁ κύριος, dominus, 264, 8. ³ Vide 140, 27. & 149, 25. 3
 1; atque 150, 21. & 266, 17. ⁴ 239, 39. & 241, 26, & 34. ⁵ 114, 9. 4 5
⁶ 249, 20. & 700, 38. ⁷ Vt τῆς λόγους, 124, 42. ab ὁ θεός, 8. 6 7
⁸ Vt τοφθῆτω, 193, 16. ab ἀγιάζω, μ. ἄσω, sanctifico. fit ab ὁ 8 ἀγιάζω.
 ἄγιος, sanctus, 216, 17. ⁹ Vt τὸ βῆμα, 132, 26. ¹⁰ 240, 1. & 9. 10
¹¹ 241, 33. & 842, 24. ¹¹ Vt τοπίτω, 179, 24. ab ἔρχομαι, venio, 11 ἰλθῆτω, ἔρχομαι.
 10 aduenio: sed fit tanquā ab ἐλθῆτω, 384, 21. ¹² Vt ἡ φίλια, 122, 12
 12. vide 252, 15. & 262, 44. ¹³ Vt τοφθῆτω, 193, 16. ἀ γέρο- 13 ἡσθητήτω.
 μαι, fio; sed tanquā ἀ ἡνίομαι, 359, 37. ¹⁴ Vt τὸ βῆμα, 132, 26. 14 τὸ θήλημα, αττε.
 Est nomen verbale, 261, 4. ἀ θέλω, volo; sed tanquā ἀ
 θέλω, μ. ἡώω, 385, 33. ¹⁵ 249, 24. & 713, 35. ¹⁶ Vt τῷ πῆμα, 122, 7. 15. 16
 ab

- ἡ γῆ, τῆ γῆς. 17 ab ἡ γῆ, τῆ γῆς, per crasim pro ἡ γῆα, τῆ γῆας. 17 Vt τῆ λόγον,
 δός. 18. 19 124, 42. 18 Vt τῆ λόγον, 124, 42. Vide 265, 15. 19 228, 22. &
 αἴφης. 20. 21 235, II. 20 319, 37. 21 Vt τῆ βήματα, 132, 26. verbale ab ὀφεί-
 το ὀφείλημω. λω, *debeo*; sed tanquam ab ὀφειλίω, μ. ἡστω, 261, 3, & 304, 21.
 ἀφειμῶ. 22. 23 22 Compositum ex λόγῳ 172, 1, & 9. & εἰμῶ, 319, 23. 23 Vt ὅ
 ὀφειλίτης, γ. πῆς Χρῆστου, 115, 2. verbale, 261, 12. ab ὀφείλω, 21. Quia pe-
 nitima corripitur, poterit duci tanquā ab ὀφειλίω, 262,
 εἰσπέγκης. 24 33. & 381, 29. 24 Vt τύψης, 181, 20. ab εἰσφέρω, sed quasi ab
 ὀπισθομῆς, ῥ. 25. 26 εἰσπέγκω, 329, 31. & 35. 25 249, 20. & 842, 24. 26 Vt τῆ λό-
 γον, 124, 42. verbale, 261, 3. ἀπερῶν vel πύργω, μ. ἡστω, 260, 10
 27. 28 27 350, 6. 28 Vt τῆ ξύλων, 125, 3. Adiectiuū, vt ὀπισθομῆς, 250, 25.
 Ἄμω. 29 hoc loco substantiuatur in neutro genere. 29 Dicitio est
 Hebraica & heteroclitica, significans. *Verum fiat seu effi-
 ciatur* : & quandoque (vt in Salutatione sequenti) *Ve-
 rum est*.

S A L V T A T I O A N G E L I

30 ἈΣΠΑΣΜΟΣ 31 ΤΟΥ ἈΓΓΕΛΟΥ
ad sanctissimam virginem.

ἀπὸς 32 πλὴν ἀγιωτάτου 33 παρθένου.

Ave gratia plena Maria, Dominus tecum: 10
 34 Χαῖρε 35 κεχαριτωμένη 36 Μαρία· ὁ κύριος 37 μετ' σὺ·
 benedicta tu in mulieribus, & benedictus
 38 ὁ λογημένος 10 σὺ ἐν 39 γυναιξί, καὶ 38 ὁ λογημένος
 fructus ventris tui. Sancta Maria mater
 ὁ καρπὸς 40 τῆ κοιλίας σου· 41 Ἄγια μαρία 42 μητὴρ 37 25
 Dei ora pro nobis peccatoribus, nunc &
 Θεῶν, 43 προσάχου 44 ὑπὲρ ἡμῶν 45 ἀμαρτωλῶν, νῦν, καὶ
 in hora mortis nostrae. Amen.
 ἐν ὥρᾳ τῆ θανάτου ἡμῶν. Ἄμω.

- ὁ ἀσπασμός, ῥ. 30 30 Vt ὁ λόγος, 124, 42. verbale, 261, 3. ab ἀπαράσθη, μ. 30
 ὁ ἀγγελός, ῥ. 31 31 ἄσπασμι, saluto, amplector. 31 Vt τῆ λόγος. verbale, 262, 36.
 32 ab ἀγγέλω, nuntio: vnde ἀγγελός, nuntius. 32 Vt πλὴν πλῆν.
 Est adiectiuum vt κελός, 250, 26. & superlatiuum, 215, 21.
 33. 34 ἀpositiuo ὁ ἀγιός, 250, 24. 33 Vt πλὴν ὀδόν, 125, 1. 34 Vt τύ-
 κηχαριτωμένη, 35 35 πῆ, 179, 24. ἀ χαίρω, gaudeo. 35 Vt κηχαριστήρη, 212, 15. ἀ 35
 χαρισίω, μ. ἡστω, afficio gratia, gratiosum facio. fit à nomine
 36. 37 ἡ χάρις, χαρίεσσι, gratia, 216, 14. 36 Vt φιλία, 122, 12. 37 249,
 23. & 710, 7. μετ' σὺ, verbum è verbo, cum te, seruato vide-
 licet naturali Præpositionis ordine. Cur σὺ accentum re-
 tineat, cum sit dicitio enclitica, vide 842, 21. & 844, 10. 40
 ὁ λογημένος, ῥ. 38 38 πεποιημένος, ῥ. 205, 33. sed sine augmento: incipit enim
 à διπλῆ

à diphthongo immutabili, 171, 25. ab *ὀλοζία*, *benedico*, *ὀλοζίω*.
laudo, *honorsficè de aliquo loquor*: ducitur à nomine com-
 posito *ὀλογ*, *rationabilis rationi consentaneus*, 216, 13.
 Componitur verò ab *ὀ*, 262, 2. & *λόγος*, *ratio*. 39 274, 36. 39 *γωαιξί*.
 5 & 150, 18. 40 Vt *φιλίας*, 122, 12. est nomen denomina- 40 ἡ *κρίλια*, 45.
 tiuum, 264, 16. ab Adiectiuo *κρίλι*, *concauus*, *sinuosus*,
inanis. 41 ὁ *ἀζι*, ἡ *ἀζία*, ἡ *ἀζιον*. 42 Vocatiuus est nomi- 41 42
 nis *μήτηρ*, *mater*, 149, 22. 43 Præsens est Imperatiui à
πρωτόγνωμη composito ex *πρω* & *δωχημη*, *δέξομη*, π.
 10 *δωχημη* oro *supplico*. 44 Consule variam præpositionum 44
 significationem, 720, 13. 45 *ἀμάρτωλος* ὁ *κῆη*, *peccator*, 45
τυτιοςus, *criminosus*, ab *ἀμάρτῶνα* *pecco*, ex quo *ἀμάρτημα*
 & *ἀμάρτια*, *peccatum*, *culpa*.

SYMBOLVM SANCTORVM

15 44 ΣΥΜΒΟΛΟΝ 45 Τῶν Ἀγίων

Apostolorum.

46 Ἀποστόλων.

Credo in Deum, patrem omnipotentem,
 47 Πιστεύω εἰς 48 Θεόν, 3 πατέρα 49 παντοκράτορα,
 10 factorem cæli & terræ: & in Iesum Christum
 50 ποιητὴν 7 ἑρᾶν 16 γῆς καὶ εἰς 51 Ἰησοῦν 52 Χριστόν
 filium eius vnum solum, Dominum nostrum; conce-
 53 ψόν 54 αὐτὸν 55 εἶνα 56 μόνον, 57 κύριον 4 ἡμῶν, 58 συλλη-
 ptum ex spiritu sancto, natum ex
 15 φθέντα 59 ἐκ 60 παντοκράτου 45 ἀγίου, 61 γεννηθέντα 59 ἐκ
 Maria virgine, passum sub Pontio Pi-
 36 Μαρίας 33 τῆ παρθένου, 62 παθόντα ὀπί 63 Ποντίου 63 Πι-
 lato, & crucifixum, mortuum & sepultum; qui
 λάττα καὶ 64 σταυρωθέντα, 65 θανόντα καὶ 66 ταφέντα, 67 κα-
 10 10 descendit ad inferos, tertia die resurrexit
 10 τελευθόντα 68 εἰς 69 ἄδου, 70 τῆ τρίτη 71 ἡμέρᾳ 72 ἀναστάντα
 è mortuis, ascendit in cælos, sedet in
 10 ἐκ 73 νεκρῶν, 74 ἀνεληθόντα εἰς ἑρᾶν, 75 καθεζόμενον ἐν
 dextera Patris omnipotentis; vnde debet
 35 76 δεξιᾶ 3 τῆ Πατρὸς 49 παντοκράτορος, εἶναι 77 μέλλει
 venire iudicatum viuentes & mortuos.
 78 ἔρχεσθαι 79 κείναι 80 ζῶντας καὶ 73 νεκρούς.

Credo in Spiritum sanctum; sanctam Ecclesiam

47 Πιστεύω εἰς 60 πνεῦμα 45 ἅγιον ἁγίαν 81 ἐκκλησίαν
 catho

catholicam, sanctorum communionem, remissionem
⁸² καθολικῶν, ⁴⁵ ἀγίων ⁸³ κοινωνίαν, ⁸⁴ ἀφιστη
 peccatorum, carnis resurrectionem, vitam æternam.
⁸⁵ ἀμαρτιῶν, ⁸⁶ ἁρπός ⁸⁷ ἀνάσσειν, ⁸⁸ ζῶω ⁸⁹ αἰώνιον.

Amen.

Ἀμὲν.

- τὸ σύμβολον, 8. 44 ⁴⁴ Vt τὸ ξύλον, 125, 4. verbale, 262, 39. ἀ συμβόλων, con-
 jicio, confero. Est verò σύμβολον, nota, signum, indicium,
 argumentum, coniectura, atque id omne quod à sociis in
 commune confertur, siue sint pecunias, aut cibi ad vescen- 10
 dum in conuiuio; siue verba ad sermocinandum; siue nota
 quaedam solis amicis communis, veluti ea qua milites vñ-
 tur in excubiis & vigiliis nocturnis, vt inimicos à suis pos-
 sint discernere; Gallicè, le mot du guer. Christiani in pri-
 mitiua Ecclesia hoc Apostolorū symbolo quasi quadam 15
 nota, eos qui Christi fidem receperant, ab idololatriis &
 infidelibus discernabant. ⁴⁵ 250, 24. ⁴⁶ Verbale, 262, 36.
 ἀ δάστω, 8. 45. 46 ⁴⁶ Verbale, 262, 36.
 ab ἀδάστω, cum mandatis ablego. Est verò δάστω, le-
 gatus, nuntius, quicumq; mittitur: vt Apostoli qui à Chri-
 sto missi sunt ad prædicandum Euangelium omni crea- 20
 tura. ⁴⁷ Fit à nomen ἡ πίστις, ius, fides, 216, 15. ⁴⁸ Vt τὸ λῶ-
 299, 124, 42. verbale ductū à ἦω, curro. Nam prisce Græci
 Solem, Lunam, Stellas & Cælum, quæ sunt in perpetuo
 cursu, deos esse crediderūt. ⁴⁹ Vt τὸ πανδαμότωρ, 141, 19.
 nomē compositum ex πάν, παντός, omne, & ποσίων, rerum 25
 sum potens. ⁵⁰ Vt τὸ Χριστός, 115, 2. verbale, 261, 12. ⁵¹ 266, 31.
 ὁ ποιητής, 8. 50. 51 ⁵¹ 266, 31.
 ὁ Χριστός, 8. 52 ⁵² Vt τὸ λόγος, 124, 42. verbale, 261, 12. à ἤω, μ. ἴω, vngō.
 Nam ἤω non legi: & licet Pollux πρίω quoque dici
 testetur, vsitatus tamen est πρίω, vt etiam ἤω passim &
 in metrica, & in prosa oratione. est enim ἤω, vnctus. 30
⁵³ Vt τὸ λόγος. ⁵⁴ 240, 26. ⁵⁵ 252, 35. ⁵⁶ Vt τὸ λόγος. adiecti-
 uum vt κελός, 250, 26. ⁵⁷ Vt τὸ λόγος. ⁵⁸ Vt τὸ τωφθίνω, 295,
 35. ἀ συλλαμβάνω, concipio, sed tanquam ἀ συκνήω. com-
 ponitur enim ex σὺ, cum ἡ, verso in λ, (401, 25.) & λαμ-
 35
 βάνω, capio, accipio: de hoc vide 391, 43. ⁵⁹ 249, 25. & 703, 35
 τὸ πνεῦμα, πνε. 60 22. ⁶⁰ Vt τὸ βῆμα, 132, 27. verbale (261, 3) à πνίω, spiro, μ.
 ὁ ῥηθῆς, ἐστ. 61 ⁶¹ πρῶτον, 304, 17. & 305, 25. ⁶¹ Vt τὸ τωφθίνω, 295, 35. vel vt τὸ
 ζήνομα. 208, 21. à ζήνομα, fio, nascor; sed tanquam à ζε-
 ὁ πειθῶν, ἐνθ. 62. 63 ⁶² νόμος, 359, 37. ⁶² 396, 18. ⁶³ Vt τὸ λόγος. ⁶⁴ Vt τὸ τωφθίνω,
 ὁ σωραθῆς, ἐνθ. 64 195, 35. vel vt τὸ ἔσωσθῆς, 212, 14. à σωραθῶ, μ. ἴω, cruci- 40
 εαισθῶ.
 ὁ ἴωνον, οὐτ. 65 12. ⁶⁷ Vt τὸ τωφθίνω. 183, 33. à κωτίερχομαι, descendō. compo-
 ὁ πεφίς, ἐνθ. 66 ⁶⁶ nitur ex φ, 172, 1. ac ἐρχομαι, venio, quod sumit tempora
 ὁ κωπελίον. 67 ⁶⁷ ab ἐλδῶν, 384, 21. Quomodo huiusmodi participia sint
 κωτίερχομαι.
 inter

- interpretanda, habes 184, 20. ⁶⁸ 249, 21. & 702, 15. & 22. 68 εἰς ἄδ'.
- vbi ait εἰς poni ἰκκῆ πικκῆς, vt hoc loco cum genitiuo ἄδ'.
- deficiente accusatiuo οἴκου, domum, εἰς ἄδ', pro εἰς οἴκου ἔ
- ἄδ', in ades Orci vel inferni. ⁶⁹ Vt ἔ Χρῦσσ, 115, 2. ⁷⁰ Vt τῆ
- πυῖ, 121, 43. Adiectiuum vt καλός, 250, 26. Numerale or-
- dinale, 253, 14. ⁷¹ 122, 12. ⁷² Vt simplex τ' τῶν, 227, 10. ab
- ἀνίστημι, suscito; quod componitur ex ἀνά, 172, 1. (in com-
- positione sæpe sonat idem quod re Latinis) & ἴσημι, 226,
27. ⁷³ Vt ἔ λόγων, 124, 42. Componitur νεκρός ex is pri-
- uatiua particula, & κῆρ, (140, 25.) cor, anima; quasi dicat,
- inanime, vel exanime. ⁷⁴ Vt κεπληθόντα, 67, ab ἀνέροισι, ἀ-
- ascendo: componitur ex ἀνά, 172, 2. (in compositione
- nonnunquam significat idem quod ἀνω, sursum: sic κῆρ
- interdum notat κάτω, deorsum) & ἔρχομαι, 67. ⁷⁵ Vt τ' τῶ-
- πῶρον, 195, 29. ἀ καθέζομαι, sedeo, 390, 9. componitur ex
- κῆρ, 74, & ἔζομαι, sedeo. ⁷⁶ Vt τῆ φιλία, 122, 12. ⁷⁷ Vt τῶ πῆ,
- 169, 28. ἀ μέλω, debeo, futurus sum. hoc verbum ac infi-
- nitiuus sequēs cui iungitur, Latine sic reddi solent; μέλω
- ἔρχομαι, futurum est vt veniat, veniet, venturus est: sic in
- sequentibus, μέλων φονδέων, interfectorus, cum vellet vel
- pararet interficere, cum esset interfectorus. ⁷⁸ Vt τῶ πικκῆ,
- 195, 14. ab ἔρχομαι, 67. ⁷⁹ Vt τῶ ψα, 181, 37. ἀ κελνα, 177, 17.
- ⁸⁰ Vt βοῶντος, 207, 6. ἀ ζῶω, vivo. ⁸¹ Vt τῶ φιλίαν, 122, 14.
- verbale, 261, 8. De hoc 390, 36. ⁸² Vt τῶ πηλώ, 122, 7. Ad-
- iectiuum vt καλός, 250, 26. componitur ex κῆρ, (172, 1. & 9)
- & ὄλ, totus. Est verò ὁ καθολικός, vniuersalis. ⁸³ Vt τῶ
- φιλίαν, 122, 12. Denominatiuum, 264, 35. ab ὁ κρινών, ἄν, ὄ,
- socius, particeps. ⁸⁴ Vt τῶ πῶλον, 154, 14. vel vt ὄφιν, 154, 13.
- & 143, 36. Verbale, 261, 8. & 388, 24. ab ἀφίημι, dimitto,
- quod componitur ex δῶν, 122, 1. & 9. & ἴημι, 319, 20. ⁸⁵ Vt
- τῶ φιλίαν, 122, 14. ⁸⁶ ἢ σῆρε, τ' σαρκός. ⁸⁷ Vt τῶ ἀφισιν, 84:
- ab ἀνίστημι, 72. ⁸⁸ Vt τῶ πηλώ, 122, 7. Verbale ἀ ζῶω, vivo.
- ⁸⁹ 265, 16.
71. 72 ὀνωσῆς, ἀν-
- τῶ.
- ἀνίστημι.
- 73 ὀ κκερῆς, ἔ.
- vt πριυαίτιυμ.
- 74 πικκῆτων, ὄντ.
- ἀνά τῶ κῆρ in com-
- positione.
- 75
76. 77 μέλω.
- 78 ἔρχομαι.
- 79
80. 81 ὁ καθολικός, ἄς
- 82 ὁ καθολικός, ἄς.
- 83 ἢ κρινωνία, ἄς.
- 84 ἢ ἀφισιν, ὄ.
- ἀφίημι.
- 85
86. 87 ἢ ἀνώσῆς.
- 88
- 89 ὁ ἢ ἀνίστημι, ἄς.

BENEDICTIO MENSÆ

35 90 ΕΥΛΟΓΙΑ 91 ΤΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ

ante cibi-sumptionem.

92 πρὸ τῆ γάλακτος.

Christe Deus, benedic cibum ac potum

32 χερεῖ 93 ὁ Θεός, 94 ἀλόγητον 95 βρώσιν ἢ 96 πόσιν

40 seruorum tuorum: quoniam sanctus es iugiter, nunc &

97 τῶ δέλων 10 σς ὅτι 45 ἀγῆ 98 εἰ πάντῃ, νῦν καὶ

semper & in secula seculorum. Amen.

ἀεὶ καὶ εἰς 99 τὸς αἰῶνας τῶ αἰῶνων. Ἀμην.

- ἡ δὲ λογία, ας. 90 90 Vt ἡ φιλία, 122, 12. Denominatiuum, 264, 35. ab ὀλο-
 91 295, 38. 91 Vt τὸ μέσος, 122, 6. 92 γόσιας vt τὸ ψαδός, 201, 9.
 ας δὲ γόσιας. 92 ἀ γόσιας, gusfo, cibum sumo. Infinitiu articulis iuncti,
 Infinitiu articulis à Latinis variè redduntur, nunc per Gerundia, nunc per
 iuncti quomodo Latine reddantur. 93 Supina, quæ Græci ignorant; & quandoque per nomina 5
 94 verbalia, vt hoc loco. 93 Articulus præpositiuus ὁ habet
 hic miram quandam & vehementem emphasim; vt ὁ
 95 ἡ βρωσις, ιϞ. ἡ βρωσις, ιϞ. 95 ἡ βρωσις, ιϞ. 95 ἡ βρωσις, ιϞ. 95 ἡ βρωσις, ιϞ.
 ἡ βρωσις, ιϞ. 96 350, 14. & 21. 96 Vt τὸ ἀφισιν, 84: ἀ βρωσις, 10
 ἡ βρωσις, ιϞ. 96 350, 14. & 21. 96 Vt τὸ ἀφισιν, 84: ἀ βρωσις, 10
 ἡ βρωσις, ιϞ. 97. 98. 99 ἀ πῶμι, 262, 25. 97 Vt τὸ λόγων, 124, 42. 98 315, 31. 99 137, 3.

GRATIARVM-ACTIO

100 ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑ.

post cibi-sumptionem.

92 μὲν τὸ γάλακτος.

15

Benedictus Deus, qui miseratur & nutrit nos
 101 Εὐλογητὸς ὁ Θεός, 102 ὁ ἐλεῶν καὶ 103 τρέφων ἡμᾶς
 ex suis ditibus donis sua gratia &
 ἐκ 104 τῶν αὐτῆς πλεσιῶν 105 δωρεῶν 106 τῇ αὐτῆ χάριτι καὶ
 benignitate iugiter, nunc & semper & in 10
 107 φιλοφροσύνῃ πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
 secula seculorum. Amen.
 99 τὸς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

- ἡ δὲ χάρις, ας. 100 100 Vt ἡ φιλία, 122, 14. denominatiuum, 264, 35. ab ὀ-
 χάρεις, gratus, iucundus, gratiosus & amabilis. compo- 15
 nitur ex ὀ, 262, 2. & ἡ χάρεις, ιϞ, gratia. Vel potius ἀ 25
 χάρεισιν: Nam χάρεις Genitiuus est χάρειν, non χάρεις:
 vt δὲ χάρεις, sit is qui bonus & gratus est erga præstitum
 beneficium; & contra ἀχάρεις, cui præstitum esse beneficium
 nihil, est; cui frustra benefactum est, beneficij accepti m- 30
 101 memor. 101 Verbale, 261, 12. ab ὀλογία, 38. 102 Vt ὁ πῶν,
 102. 103 204, 3. ab ἐλεῶν, μ. κω, misereor. Vide 212, 30. 103 Vt τὸ
 104 πῶν, 183, 23. ἀ τρέφω, μ. τρέφω, 304, 2. 104 Vt τὸ λόγων, 125, 3.
 ἀ πλεσιῶν, ιϞ, κ. 104 Adiectiuum vt ἄριος, 250, 24. Dicitur πλεσιῶν quasi π- 35
 λυσιῶν, id est, πολλῶν ἔχων εἰσιῶν, multam habens substan-
 105 nomē πλεσιῶν, eleganter inseritur genitiuus αὐτῆς. 105 Vt
 106 τὸ φιλιῶν, 122, 14. ἀ nominatiuo ἡ δαρεῖα, ας. 106 145, 10.
 ἡ φιλοφροσύνη, ιϞ 7 107 Vt τῇ φιλίᾳ, 122, 14. denominatiuum, 264, 35. ab ὀ καὶ
 ας. φιλοφροσύνη. ἡ φιλοφροσύνη, κ, benignus, humanus, id est, homines amās, 40
 vel hominum amator. componitur ex φίλος, amicus; &
 ἀνθρώπος, homo.

EVRI

1 ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ 2 ΟΡΕΣΤΗΣ.

ARGVMENTVM.

3 ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

5 Orestes propter matris caedem, simul & à
 Ορέστης δ' & πλώ⁵ τ' μητρὸς⁴ σφαγῶν, ἀμα καὶ ὑπὸ
 Furiis exterritus, & ab Argiuis
 6 τῶν Ἐρινύων⁷ δευματέμετρον, καὶ ὑπὸ⁸ τῶν Ἀργείων
 condemnatus morte, interfectorius Helenam
 10 καὶ κλειθέϊς¹⁰ θανάτω, ¹¹ μέλλων ¹² φονάειν ¹³ Ἐλένην
 & Hermionen, eò quòd Menelaus praesens non
 καὶ ¹³ Ἑρμιόνην, ¹⁴ ἀνθ' ὧν Μενέλαος¹⁵ παρὼν ἐκ
 tulerat opem, prohibitus est ab Apolline. Apud nullum
 15 α¹⁶ ἑσθήθησεν, ¹⁷ ἐκωλύθη ὑπὸ¹⁸ Ἀπόλλωνος. Παρ¹⁹ ὕδενι
 15 autem ponitur fabula. Praefatur verò Electra
 δ' ἐ²⁰ κείται²¹ ἢ μυθολογία. ²² Προλογίζετ' ἢ Ἡλέκτρα
 vt soror Orestis, miserabili oratione vtens propter
 23 ὧς²⁴ ἀδελφὴν Ορέστη, ²⁵ ἐλεηνολογῆσα δ' &
 Tantalum.
 20 ²⁶ τ' Τάνταλον.

¹ Vt Ἐ Χρύσα, 115, 2. ² Maxima Orestis facinora in hac 1. 2 Orestes.
 fabula continentur; vt ex eius argumento ac ex Electra
 oratione poteris colligere. ideo eam Euripides Orestem
 appellauit. ³ Verbale, 261, 7. ab ὑποθήκη, suppono, prin- 3 ἢ ὑποθήσις, 10.
 25 cipia pono. cōponitur ex ὑπὸ & τίθημι, 224, 8. Vide 388, 24.
⁴ Vt πλώ ημελώ. Verbale 262, 36. à σφάζω, vel σφάττω, 169, 4 ἢ σφαγή, ἦς.
 13. praeteritum medium ἔσφαξα, 197, 8. vnde ἢ σφαγή.
⁵ 140, 28. ⁶ Vt τ' χελύων, 146, 10. componitur Ἐρινύς ex 5. 6 ἢ Ἐρινύς, ὅ.
 ἔρις, lis; & νῆς, mens; quasi sit mentis lis & prouocatio.
 30 ⁷ Vt χροσάμετρον, 212, 10. à δειμύρω, perterrefacio. Fit à 7 δειμύρω.
 nomine τ' δέμω, δέμωτος, ρημον, metus, 216, 11. ⁸ Ἀργεῖον, 8 ὁ Ἀργεῖον, α.
 Argiuis, fit à τ' Ἀργεῖς, α, Argos, clarissima ciuitas Pelo-
 35 ponnensi, nō procul à Mycenis, vbi Agamemnon Orestis
 pater regnauerat. ⁹ Vt τυφθεῖς, 195, 35. à κρυφακέρω, cōdemmo. 9
 35 ¹⁰ Vt τῶ λόγῳ. ἡνώτατον dicitur quasi παντός, id est, extēsa, 10 ὁ ἡνώτατον, α.
 porrecta, à πένω, tendo, extendo. mors enim se ad omnia
 extendit ac porrigit. Vel verius δὲ τ' ἡνώτατον, vel à tertia
 persona passiuī τῆς α) dempto augmento, α, in os verso,
 & inserto α. ¹¹ Vt τυπταν, 183, 23. à μένω, in Symbolo Apo- 11
 40 stolorum, 77. ¹² Vt τυπταν, 181, 35. à φονάω, interficio. fit à 12 φονάω.
 nomine ὁ φόνος, caedes, 216, 11. ¹³ Vt πλώ ημελώ. ¹⁴ Προῶντι 13. 14 ἀνθ' ὧν.

- ὁ πειρῶν, ὄντ' 15 ἄν, pro quibus: id est, eo quod, vide 8, 11. & 9, 16. ¹⁵ Vt sim-
 plex ὄν, ὄντ' 316, 12. ἂ παρειμι, adsum. componitur ex
 βουθῆω. 16 παρῶ, 172, 1. & εἰμι, 315, 24. ¹⁶ Vt ἐτυψι, 176, 14. ἂ βουθῆω, με-
 ἦσω, auxiliator, opem fero. fit à nomine ὁ βουθῆς, ἔ, adiutor,
 17.18 φαυτορ, 216, 11. ¹⁷ Vt ἐτύφην, 191, 36. ἂ κωλύω, prohibeo. ¹⁸ Vt 5
 κῶται. 19. 20 Πλάτων 137, 3. ¹⁹ 143, 12. ²⁰ 326, 19. ²¹ Denominatiuū,
 μεθελογίω. 21 264, 35. ἂ μυθολόγος, fabulator: quod componitur ex μῦ-
 θος, fabula, & λόγος, sermo. Quare μυθολογία propriè est
 ratiocinatio fabularum: sumitur verò pro fabula simpli-
 citer. ²² Vt τύπη, 169, 28. ἂ μεθελογίω, praefor: quod fit (216, 10
 11.) ἂ μεθολόγος, prologus, praefatio: componitur ex μεθ, pra,
 23 ante, & λόγος, 262, 36. ²³ ὡς varia significat: hinc sumitur
 24 pro ut, utpote. ²⁴ Vt ab adiectiuo ὁ κωλός, fit faemininum
 ἡ κωλή: sic ab ὁ ἀδελφός, frater, fit ἡ ἀδελφή, soror. ²⁵ Vt πο-
 εῖσω, 204, 4. ab ἐλεφνολογέω, με. ἦσω, conqueror, oratione utor 15
 ἐγυβρι ἢ miserabili. Fit (216, 11.) ab ἐλεφνολόγ' 3, qui mi-
 serabili oratione utitur. & componitur ex ἐλεφνός, misera-
 bilis, & λόγ' 3, sermo. Vel potius παρῶ τὸ ἐλεφνὰ λέγει,
 26 facta compositione ex nomine & verbo. ²⁶ Vt τ' λόγος,
 124, 42. de hoc 10, 4. 20

E L E C T R A.

Η Λ Ε Κ Τ Ρ Α.

- Non est vllum malum (vt dicam verbo)
 27 Οὐκ^a 28 ἔστιν²⁷ ἂ δ' ἐν δεινόν, ²⁹ ὡδ' εἰπεῖν ἔπος,
 Neque morbus, neque calamitas à-diis-immisssa,
 Οὐδ' ἐ πάθει 30, ἂ δ' ἐ συμφορὰ ³⁰ θεήλατ' 3,
 Cuius non ferat onus hominis natura.
 31 ἦς ἐκ³¹ ἂν³² ἀρατ' ³³ ἀχθ' 3 ἂν θρωπικ' ³⁴ φύσις.
 Nam beatus (nec exprobro infortunata)
 35 ὁ γδ' μακάρεσσι 35, κ' ἐκ³⁵ ὀνειδίζω τύχαι,
 Ioue natus, vt aiunt, Tantalus,
 37 Διός³⁸ πεφυκός, ὡς λέγεται, Τάνταλος,
 Vertici imminentem pauescens petram,
 Κορυφῆς³⁹ ὑπερτέλλοντα⁴⁰ δειμαίνων⁴¹ πέτρων,
 Per-aërem-volat, & pendit hanc poenam:
 42 Ἄεριοτάται, καὶ τίνε ταύτην δίκην
 Vt quidem aiunt, quod cum-Diis, homo cum esset,
 Ὡς μὲν^a λέγεται, ὅτι θεοῖς, ἂν θρωπικ' ⁴³ ἂν,
 Communis mensæ dignitatem habens æqualem,
 44 Κοινῆς τραπέζης⁴⁴ ἀξίωμα ἔχων ἴσον,
 Incontinentem habuit linguam, turpissimum morbum.
 45 Ἀκόλαστον⁴⁶ ἐχε γλώσσαν, ⁴⁷ ἀγρίσω⁴⁸ νόσον.
 Hic

Hic gignit Pelopem: ex hoc Atreus natus-est:

Οὗτος φυτλάη Πέλοπα· b 4° δ' Ἀτρεὺς⁵ ἔφυ.

Cui sceptrā texens, fatale-fecit Dea

ἢ⁵¹ ἔμμελα⁵² Ζεῦσ',⁵³ ἀπέκλωσεν θεὰ

5 Contentio, Thyesti bellum existenti fratri

ἔεις, Θυέση πόλεμον ὄντι συζῶν

Facere. Quid infanda repetero me oportet?

54° Θέει⁵⁵ τί⁵⁶ τ' ἄρρητ'⁵⁷ ἀνάμεινέ(α)δά με⁵⁸ δεῖ; a. a.

Cōiunio-excepit igitur ipsum liberq; interficiēs Atreus.

10 59° Ἐδάσε γ' ἢ⁶⁰ ἔν⁶¹ τίν⁶² ἀποκλείνας Ἀτρεὺς. e. a.

Ex-Atreo verò(que fuerūt.n.in medio tacēo infortunia)

Ἀτρεὺς γ',⁶³ τὰς γδ' ἐν μέσῳ σιγῶ τυχὰς

Illustis (si modò illustis) Agamemnon natus-est,

Ὁ κλεινός, εἰ δ' ἢ κλεινός, Ἀγαμέμνων⁵ ἔφυ,

15 Menelausq; ex Cretensi matre Aëropa.

Μενελαῖός τε Κρήτης^ο ματρὸς Ἀερόπης^ο ἀπο.

Duxit-uxorem verò sanè diis inuisam

64° Γαμεί δ' ὁ μὲν δ' ἢ πλὴ θεοῖς⁶⁵ συζυμένῳ

Menelaus Helenam: porrò Clytæmnestiæ coniugium

20 Μενελαῖος Ἐλένῳ· ὁ δ' ἐ, Κλυταμνήστρας λέχῳ

Insigne apud Græcos Agamemnon rex.

Ἐπίσημον εἰς Ἑλλῶας Ἀγαμέμνων ἀναξ.

Cui virgines quidē tres ηταρ- sumus ex vna,

ἢ^ο παρθένοι μὲν τρεῖς⁵ ἔφυμυ ἐκ⁶⁶ μιᾶς,

25 Chrysothemis, Iphigeniaq; Electraq; ego,

Χρυσόθεμις, Ἰφιγένειά τ', Ἡλέκτρα τ' ἐγὼ, e. s.

Masq; Orestes, matre sceleratissima:

Ἄρσῳ τ' Ὀρέστis, ^οματρὸς^ο ἀνοσιωτάτας^ο

Quæ matitum exitum-non-habente implicans yeste,

30 Ἡ⁶⁸ πῶσιν⁶⁹ ἀπείρω⁷⁰ ἀεὶ βαλῶ⁷¹ ὑφ' ἄσματος, a.

Occidit. Quorum verò gratiâ, virginem dicere

72° Ἐκτείνεν. ὧν δ' ἔκατι, παρθένον λέγειν

Non est honestum. relinquo hoc obscurum in communi

Ὁὐ καλόν. 73° ἐῶ τῷ τῷ⁷⁴ ἀλάφεις ἐν κοινῷ e.

35 considerandum.

75 σκοπεῖν.

Apollinem aut iniustitiæ quidē quid opus-est accusare?

Φοῖβε δ' ἀδικίαν μὲν τί δεῖ κατηγορεῖν; e.

Persuadet verò Oresti, matrem, quæ ipsum genuerat,

Πείθει δ' Ὀρέστῳ, ⁷⁶μητρί, ἢ ⁷⁷σφ' ⁷⁸ἐγένεα^ο, e. a. s.

Interficere, apud non omnes gloriam ferens:

Κτείναι, *προς*⁷⁹ ἔχ' ἀπαντας⁸⁰ Ἰκλιν φέρων
Attamen occidit, non inobediens deo.

1. 1 Ὅμως δ' ⁸¹ ἀπέκταν', ἐκ ⁸² ἀπθίβας θεῶν.

Et ego particeps fui, tanquam scilicet mulier, cædis, 5
⁸³ Καρῶ ⁸⁴ μετέχον, ⁸⁵ οἷα δὴ γυνή, φόνος,
Pyladesque, qui nobiscum patrauit *hæc,*

5 Πυλάδης ⁸⁶ ὄσος ἡμῖν ⁸⁷ συγκατείργασαι β' α' δε.

Inde agresti colliquefactus morbo, ægrotat

Ἐντεῦθεν ἀχρία ⁸⁸ συγκατεκίς νόσῳ, νοσῶ 10

Miser Orestes. Hicque prostratus in lecto

⁸⁹ Τλήμων Ὀρέστis. β' ὁ δ' ⁹⁰ πσιῶν ἐν δεμνίοις

Decumbit. Matris verò sanguis ipsum agitat

20 Κεῖται. τὸ ⁹¹ ματρὸς δ' αἷμα ⁹² νιν ⁹³ τροχηλατῶ

Furoribus. nominare enim veteor deas 15

⁹⁴ Μανίασιν. ὀνομάζειν γ' αἰδ' ἔμαθ' θεῶν

Eumenidas, quæ hunc certatim exagitant timore.

92 Εὐμυίδας, α' β' τόνδ' ⁹³ ἐξαμιλλῶνται φόβῳ.

Sextus porro hic est dies ex-quo cædibus

6 Ἐκτὸν δ' εὖ δὴ ⁹⁴ τὸδ' ⁹⁵ ἡμαρ ἐξότυ⁹⁶ σφαγαῖς 10

Mortua mater, igni purgata est corpore:

⁹⁷ Θανῆσ' α' μάτηρ. πνευλ' ⁹⁸ καθήγνησαι ⁹⁹ δ' ἔμασ'

Quibus neque cibos per collum cepit,

Ὦν ἔτε ⁹⁸ σῖτα δ' ἔσ' ⁹⁹ δ' ἔρης ¹⁰⁰ εἰδ' ἔξασ'

Non balnea dedit corpori. intra penulas verò ²⁵

101 Οὐ ¹⁰¹ λείπ' ¹⁰² ἔδωκε ¹⁰³ ζῶντι. ¹⁰⁴ χλανιδίων δ' εἶσω

Tectus, quum quidem corpus leuatum-fuerit morbo,

¹⁰⁵ Κρυφθεῖς, ὅταν μὲν σῶμα ¹⁰⁶ κρυφθῆ ¹⁰⁷ νόσῳ,

Compos-mentis lacrymat. tum verò è cubili seu lecto

¹⁰⁷ Ἐμφορῶν δακρύζ'. ποτὲ ἧ δεμνίων ¹⁰⁸ ἄπ' α' 30

Prosilit celer, vt pullus-equinus à iugo.

¹⁰⁸ Πνδ' α' ¹⁰⁹ δρομαίος, πῶλ' α' ¹¹⁰ ὡς δ' πο ζυγῶ.

σὺν ἔδεν.

27 ¹¹¹ σὺν ἔδεν, non nullum, id est, non vllum, vel nullum.

Duar negationes Græcis magis negant. De *ἐκ* vide 737, 5.

112 ὡδ' εἰπῶν ἔπος. 28 de *ἔδεν* verò, 143, 12. ¹¹³ 315, 31. ¹¹⁴ Sic dicere verbum, id est, 35

29 vt ita dicam; vel, vt breuiter dicam. de *εἰπῶν*, 289, 9. *ἔπ' α'*

30 *ἔκ πείθ' α'*, vt *τῆρας*, 153, 24. ¹¹⁵ 30 Componitur ex *θεός* &

31 *ἰλαύνω* impello. Vide 250, 28. ¹¹⁶ 31 Particula potentialis, *σὺν*

32 tamen *αὐ* prosilus vacat, 756, 30. ¹¹⁷ 32 Vt *τύψασθ'*, 200, 20. ab ⁴⁰

33 *ἄγω*, tollo, gesto. futurū *δέξω*, 157, 32. ¹¹⁸ 33 Dicitur *τὸ ἀχθῶς, ἔπ'*

pon

- pondus,onus, quasi ὄζον, dolor, per pleonasmum ἴθι.
 Mauult Sylburgius ὄζον ex ἄζω deriuare, vt μύζον ex
 μύζω. 34 Verbale, 261, 7. à φύω, produco, gigno, creoo. 35 καί 34. 35 ἢ φύσις, ἴθι.
 36 Fit à nomine ὄνειδος, improprium, op-
 36 ἐνειδίσα.
 37 275, 6. 38 Vt πενθῶς, 183, 26. 37. 38
 à φύω, 175, 1. 39 Vt τὴν πόντην, 183, 23. ab ἰσπερίτω, exorior,
 39
 superemineo. componitur ex ἰσπερ, super; & τήνω, orior.
 40 Vt τὸ πῶλον, 183, 23. à δειμαίνω, timeo, formido: quod fit à 40 δὴ μεάνω, μ. αὐτῶ.
 δέμω, & timor, 216, 11. 41 ὁ πέτρα, & Atticè idem quod ἡ 41
 10 πέτρα cōmuniter, petra, saxum, lapis. 42 Vt βοάται, 207, 12. 42 ἀεραπόνομα.
 ab ἀεραπόνομα, in aëre volo. cōponitur ex ἀερ, aëris, & 42
 & πόνωμα, volo, volas. Aldus citra compositionem legit
 ἀερα πόνωμα. Quam lectionem suscipiunt Heruagiana
 & Canteriana editio: imo & ita in veteri manuscripto
 15 haberi affirmat Sylburgius: cui & insolens hæc videtur
 compositio: At præpositionis ellipsis poetis frequēs est.
 43 ἀν, existens, 316, 12. De participiorū interpretandorum 43
 ratione, vide 184, 20. 44 Verbale, 261, 3. ab ἀξίω, μ. ἴστω, 44 τὸ ἀξίωμα, ατῶς.
 dignum puto: quod fit ab ἀξίω, dignus, 216, 11. 45 Α κλάζω 45 ὁ ἡ ἀκλάζω, &
 10 μ. ἄνω, id est, punio, ducitur verbale, κολαῖος, 261, 12. cum
 a priuatiuo, ἀκλάζω, incastrigatus, impunitus, id est, in-
 10 temperans, incōtinens, libidinosus, flagitiosus. 46 381, 14. 46 ἐχρον, ες, ε.
 47 Vt τὴν πύλω. Adiectiuum vt κολός, 252, 31. superlatiuui
 gradus, 255, 29. 48 126, 14. 49 Subauditur Præpositio ἐκ. 48. 49
 25 50 415, 45. 51 Verbale, 261, 3. à στέφα, corona. ac proprie στέμμα 50 ἔφω, υς, υ.
 significat coronam: sed sumitur etiam pro sceptro, vel
 51 τὸ στέμμα, ατῶς.
 corona regiã, aut diademate: quæ regis sunt insignia.
 52 Vt τὸ ψάσι, 183, 30. à ξάινω, neo, texo, μ. ξανῶ, 115, 33. Ao- 52 ξύλασσε. ξάινω.
 ristus primus, ἰξίλω Atticè, vt ἰπύλω, 177, 9. Quidam sub-
 30 scribunt α, alij minimè. 53 Vt ἰπύλω, 176, 24. ab ἰπυλάτω, 53 ἰπυλάτω.
 volo susum: & refertur ad fatum sine Parcas, quarum
 vna Clotho nominatur, quasi per fila Parcarum instituo,
 fatale facio, fataliter instituo. In Aldino exemplari hæc
 30 sententia sic legitur; ἰπυλάσσει θεὰ, fataliter fecit Dea, scilicet Clotho,
 35 θεὰ ἰπυλάσσει θεὰ, fataliter fecit Dea, scilicet Clotho,
 θεὰ ἰπυλάσσει θεὰ, inferre litem bellum, apposi-
 35 toricè, id est, bellum litigiosum. 54 226, 14. 55 145, 2. 56 354,
 30. & 400, 11. 57 Vt τὸ ψαδῶ, 201, 9. ab ἰωμντέω, μ. ἴσω, re-
 35 metior, repeto, recogito. 58 363, 6. 59 Vt ἰπύλω, 176, 24. à
 40 δέω, conuiuor, cōuiuio ἴθι mensa excipio. 60 243, 37. 61 125,
 38. 62 Vt τὸ ψαδῶ, 183, 30. ab ἀποκλείω. Vide 330, 11. & 14. Igitur
 40 τίκτω ἀποκλείω, liberis interficiens, vel liberis interfectis,
 postquam Thyestis fratris liberos interfecisset. Vide 184, 20.
 63 Vide 690, 23. 64 Sic sensum collige: δὴ, porrὸ, ὁ μὲ Με- 63. 64 γαμῶ δὴ ὁ μὲ
 40 ἰλίω, Menelaus quidem, γαμῶ Ἐλένω τὴν σύμμετρίω ποίς δὴ, ἴθι.

- ὁ Ἰ 'Αγαμέμνων, αὐτῆ, at Agamemnon rex, supple γαμέϊ, το
 ληξος, &c. γαμέϊ vt ποιῆ, 203,9. à γαμέϊω, de quo 359,28.
- 65 Vt ποιηρῶν, 205,31. à συζουμῶ, odiosum: passivè: inuisus
66. 67 sum. 66 145,24. & 252,36. 67 Pro ἀνοσιώτατος, . Est super-
 latini gradus, vt σοφώτατος, 255,11. à positivo ἑνός, 5
- ὁ πόσις, εἶ. 68 Vide 70,15. 68 ἡ πόσις est potus, potio: verum ὁ πόσις, est
 maritus, vir, sponsus: sic dictus, quod veluti portione terræ
 mista generantur plantæ, ita vir mulieri mistus causa est
 ἀπέγος. 69 procreationis liberorum. 69 τὸ πέρας vel πέρας, finis:
 ἀπέγος, sine exitu carens, 68,34. & 70,15. Astute ad mo-
 dum Clytemnestra Agamemnoni Troia reuerso ac diis
 sacrificaturo porrexit vestem quandam oblongam &
 ἀπέγος, cui videlicet nulla erat à superiori parte apertio,
 adiuuante Ægistho (cum quo illa, absente viro, adulterij
 consuetudinem habuerat, & qui tum abditus erat in in-
 fidiis) miserè trucidaret. 70 Vt τῆσσι, 183,33. à ἀπειθῶσα,
 71 circundo. 71 Verbale 261,3. & 24. ab ὑφάψω, texo. Vide 307,
 72. 73 3. 72 Vt ἔτυψα, 176,24. à κλέω, 62. 73 Vt βοῶ, 206,15. ab ἰάω.
- ὁ ἡ ἀσπερῆς, εἶ. 74 74 ὁ κῆρ ἡ σαφῆς, manifestus: cum a priuatiuo, ὁ κῆρ ἡ ἀσπε-
 75 ρῆς, ἔξ τὸ ἀσπερῆς, εἶ, obscurus, a. um. 75 Vt ποιῆν, 203,36. à
- σφί. 76. 77 σκοπέω. 76 266,19. 77 Euripides ac Sophocles interdum
 vsurpant duale σφί pro singulari εἶ. atque hoc Pronomen
 primitiuum tertie personæ, non raro ponitur loco relati-
 uui αὐτῆς, 244,7. 78 359,41. & 360,6. 79 735,16. 80 Deno-
 25 minatiuum, 264,35. ab ἀκλήεις, inclutus, celebris: quod fit
 81 ab ἀ, (70,30.) & τὸ κλέω, gloria, decus. 81 Vt ἔτυψα, 170,
 82 24. ab ἀποκλείω. 82 Vt τύψω, 183,30. ab ἀπέτῳ, μῆτος, non
 pareo: quod fit ab adiectiuo ὁ κῆρ ἡ ἀπέτῳ, εἶ, inobediens,
 impersuasibilis, 216,15. ἀπέτῳ verò componitur ex a priu-
 39 uatiuo, & πείθω, persuadeo, pareo: à πείθω, persuadeo.
 μετίχων. 83. 84 83 314,4. 84 Vt simplex ἔχων, 381,14. à μετίχω, particeps
 85 sum. componitur è μετῷ (172,1.) & ἔχω. 85 Id est, pro parte
 οἷα δὲ γυνή. οἷα, qualiter, adverbium ex neutro plu-
 86 274,36. 86 Pro τε, 8,11. 87 Vt πέφραται, 188,12. à συζυγε-
 συζυγετάσσει. 87 ζώω, vnà patro, simul perpetro, alicui operam praesto.
 Græci sæpe vtūtur verbo composito, vbi nos vsurpamus
 simplex & Præpositionem separatam: συζυγετάσσει ἡμῶν,
 pro κατέτασσει σὺ ἡμῶν. Componitur ex σὺ, 401,25. & 49
 κτῷ, atque ἐζώω, operor; quod per φ augetur, 286,11.
 σὺ βρεῖς. 88 & 288,43. 88 Vt τυπῶ, 196,1. à σὺ τῆκα, colligefacio. com-
 ὁ κῆρ ἡ κλίμα. 89 ponitur ex σὺ, & τῆκα, liquefacio. Vide 196,14. 89 Ver-
 90. 91 bale 261,35. à τέλλω, tolero, 328,35. 90 397,32. 91 Vt ποιῆ,
 τροχλατίω. 203,9. à τροχλατίω, aurigor, quasi rotā agito. fit ab ὁ τροχ-
 24

λάτης, s, id est, *puriga*: quod componitur ex ὀτροχός, ἄ, *rota*,
 & ἰλαώνω, *impello, agito*. ⁹² Furia infernalis quae Ἐρινύες 92 αἱ Εὐρυπιδέ.
 (vt dictū est numero 6.) appellatur, quamuis Orestem,
 ob patratum parricidium, ardentibus tædis agitent &
 5 vterentur: Electra tamē, ne illis offensoribus Orestes
 vteretur, in eas quicquam grauius dicere non audet, ne-
 que ipsas Ἐρινύας, vero quidem, sed odioso nomine ap-
 pellare: verū eas & Deas & Εὐρυπιδέας nuncupat, quasi
beneuolas. Ἐρινύες enim, vnde Εὐρυπιδέες, est *beneuolus*, ab
 10 εἰ, 262, 2. & ῥύθω, *mens, virtus, robur*. Re vera tamen
 Εὐρυπιδέες dictæ sunt per antiphrasim, quòd minimè sint
 beneuolæ, neque in illis bonus animus vel virtus con-
 spiciatur. ⁹³ Vt βοῶνται, 207, 14. ab ἰξαιμιδάομου, *certatim* 93 ἰξαιμιδάομου.
exarito seu exerceo. componitur ab ἰξ & ἀμιδάομου, quod
 15 fit ab ἠ ἀμιδά, *certamen, contentio*, 216, 15. ⁹⁴ 274, 20. ⁹⁵ Vt 94. 95 ἡνῶσα.
 ἡνῶσα, 183, 24. à ἡνῶσαι, 385, 22. Vide 387, 11. ⁹⁶ Vt πειρο- 96 κρηγίται.
 σαι, 188, 12. à κρηγίται, ἡ. ἰσω; quod cōponitur ἐκ π, 17, 1,
 & 13. & ἀγίτω, *purgo*: quod fit ab ἀγίω, *purus*, 216, 15.
⁹⁷ Indeclinabile. ⁹⁸ ὀ σῖτον, s, *frumentum*: sed τὸ σῖτον, s,
 20 (vnde τὰ σῖτα) est *panis, cibus*. ⁹⁹ ἄρω, *excorio*: vnde ver- 97 τὸ δέμας.
 bale (262, 36) ἡ δέμα, *collum, cervix, gula*: sic dicitur, quòd à 98 ὀ σῖτος: τὸ σῖτον.
 collo sumi soleat excoriationis initium. ¹⁰⁰ Vt ἰτύλας, 100
 197, 35. à ἰτύλας, *capio*. ¹⁰¹ Verbale 261, 12. à λέω, *lauo*. τὸ 101 λέω τὸν
 15 ῥόον penultimà circumflexâ, est locus balnearū: λεῖπρον
 verò acuta vltima, est balneum siue lauacrum: in qua
 significatione hoc loco accipitur, quamuis λῶ acuat.
 propter apostrophum enim Accentus retrahitur, & λέω τὸν
 pro λεῖπρον dicitur. vide 9, 39. ¹⁰² 228, 20. & 234, 29. & 302, 8.
¹⁰³ Vt φῶτι, 147, 12. ¹⁰⁴ Diminutiuum, 264, 17. ab ἡ χλαῖνις, 102 ἰδὼκα, α, ε.
 30 ἰδὼς, *vestimentum tenuissimum*. ¹⁰⁵ Vt τῶθεῖς, 195, 35. à κρυ- 103. 104 τὸ χλαῖνι-
 πῶ, *tego, abscondo, occulo*. ¹⁰⁶ Vt τῶφῶ, 195, 1. à κρηφίτω, *lenem* 105 διον, α.
facio, subleuo: quod fit (216, 15.) à κρηφίτω *lenis*. ¹⁰⁷ Com- 106 κρηφίτω.
 ponitur ex κῶ (402, 2.) & φηῶ 135, 21. ¹⁰⁸ Vt βοῶ, 206, 15. 107 ὀ κρηῖ ἡ ἔμφορη.
 à κρηῖω. ¹⁰⁹ 265, 12. 108 οἶον.
 109 φρομαῖον.

ARISTOPHANIS

ἌΡΙΣΤΟΦΆΝΟΥΣ

Comici - poetæ Plutus.

Ἔκωμοδότης ἢ Πλῆτων.

Aristophanis Grammatici argumentum per Iambica.

Ἀριστοφάνης ἑρωμαλικῆ ἀποήτης δι' ἰάμβων. α

Oraculum-consultit iustus existens quidam & pauper,

Ἐμανθῆτα δίκαιον ὄν τις καὶ αἰτίας.

An mutatis moribus, diuitiarum compos-esse possit,

Εἰ ⁷ μετὰ βάλων, πλάττω ⁸ τυχεῖν ⁹ διωήσει.

Respondit Deus, sequendum quemcunque

¹⁰ ἔχρησεν ὁ Θεός, ¹¹ σωμακολεθεῖν ¹² ὡπερ ἂν
virum offenderit. Plutus verò conspicitur cæcus.

¹³ Ἄνδρι ¹⁴ περιτύχη. Πλῆτος δὲ ¹⁵ ὄπ' ἀνεταί τυφλός.

Cognitū autem ipsum duxit domum, alios populares

¹⁶ Ἰγές δὲ αὐτὸν ¹⁷ ἠγάγη ¹⁸ οἶκαδ', ἄλλες ¹⁹ δημότας

Vocans ad participandum. postea sanare pupillas

²⁰ Καλέτας ²¹ μετὰ χεῖν. ²² εἶθ' ²³ ὑγιάσαι τὰς κίρας

Accelerabant: in AEscularij verò deducebant. sed

²⁴ Ἐσπίδον ²⁵ εἰς Ἀσκληπιῶ δὲ ²⁶ ἀπήγον. ἢ δὲ

Repentē Paupertas prohibuit.

Ἄθνω Πενία ²⁷ διεκώλυσεν.

Tamen visum recipiente ipso, sceleratorum

Ὀμως ²⁸ ἀναβλέψαντός αὐτῆ, τῶν κακῶν

Nullus ditabatur: sed proborum erant bona.

²⁹ Οὐδ' εἰς ³⁰ ἐπλάττει ³¹ τὰ ἀγαθῶν ³² ἡ δὲ ³³ ταγαθῶν.

Præfatur autem seruus aduersus herum, quod

³⁴ Προλογίζη δὲ θεράπων πρὸς τὸ δεσπότην, ὅτι

cæcum & senem subsequi non erubesceret.

τυφλῶ καὶ ³⁵ γέροντι ³⁶ κατὰ κολαθεῖν ἐκ ³⁷ ἠχομύετο.

³⁸ 273, 38. ³⁹ ὁ κῶμος, &, commistationū & lasciuix Deus,

⁴⁰ καμωδοποιός, &. ⁴¹ in cuius sacris celebrandis iuuenes procaces petulantia

carmina decantabant. Per antonomasiam verò κῶμος ⁴² &

sumitur pro huiusmodi iuuenum contubernio, ac pro

ipsa iuuenili procacitate. à κῶμος verò & ᾠδή, id est, can-

tus, fiunt καμωδία, comædia; καμωδός, comædus; & καμω-

δοποιητής siue καμωδοποιός, poeta comicus, comædiarum

⁴³ πλάττω, &. ⁴⁴ scriptor vel factor. fiunt enim à ποιῶ, facio. ⁴⁵ πλάττω si-

gnificat diuitias & diuitiarum deum: vnde ex vocabuli

amphibolia festiux admodum in hac comædia fiunt

allusiones, dum Poëta per Plutum deum, ipsas diuitias

⁴⁶ ζεαυμωδός, &. ⁴⁷ vult intelligi. ⁴⁸ Possessiuum 164, 8. à τὸ ζεαυμωδός, litera,

⁴⁹ καμωδός, &. ⁵⁰ quod est verbale, 261, 3. à ζεαυμωδός, scribo. ⁵¹ καμωδός, est pes

⁵² καμωδός, &. ⁵³ iambus, & versus iambicus. ⁵⁴ Vt τὸ πῆται, 185, 28. à κων-

⁵⁵ τῶμα, oraculum cōsulo vel edo; fit ab ὁ κωνός, &. ⁵⁶ vates,

⁵⁷ διωήσει, 216, 15. ⁵⁸ Vt τυπῶν, 183, 25. à μεταπέπω, muto ἢ τυ-

⁵⁹ πτω. ⁶⁰ Intellige hîc ex Aristophanis contextu, τὰς πέπας:

⁶¹ μεταπέπω, τὰς πέπας, mutans mores ἢ rationem vitæ, vel, ⁶² 40

⁶³ 8 mutatis moribus. Vide 184, 20. ⁶⁴ Vt τυπῶν, 182, 1. à τυπῶ-

⁶⁵ ἰω, 412, 21. ⁶⁶ Vt τὸ ψῆται, 198, 7. à δυνάμει, possum, quasi à

⁶⁷ δύω, &. ⁶⁸ δύω

τυχεῖν.

ἰω, & ται.

ἰω, & ται.

ἰω, & ται.

ἰω, & ται.

ἰω, & ται.

ἰω, & ται.

ἰω, & ται.

ἰω, & ται.

ἰω, & ται.

διω
τεδ
8. 8
fen
uer
φασ
tan
21
170
10 3/2
φασ
εας
ἰπο
πλ
13 gat
ἀπό
10
10 Qu
Ως
Ser
Δε
Si
25 H
Vil
42
Pa
M
10 Co
Tā
Im
47
Et
35 Ka
Q
O
Ac
53
40 M
I

- δυνάω μ. ἦσαν. ¹⁰ Vt ἐτυψε, 176, 24. à χεῖρα, μ. ἦσαν, oraculum 10
 reddo, respondeo. ¹¹ Vt ποιῆν, 203, 36. à σιωακλαυθία. ¹² 240, II. 12
 8. & 647, 6. ¹³ 140, 30. ¹⁴ Vt τύπη, 181, 23. à σπεινυχαία, of- 13, 14 σπεινυχαία, ης. η.
 fendo, obuius fio. vide 410, 3. ¹⁵ 360, 10. ¹⁶ 332, 14. ¹⁷ Ad 15 γνῶς.
 uerbiū loci, 248, 15. ab ὀικος, domus. ¹⁸ 265, 18. ¹⁹ Vt τύ- 16 ἤραρον, ης, ε.
 5 φας, 183, 29. à κελία, 213, 32. ²⁰ Vt τυπῆν, 182, 1. à μίτιχα, sed 17 οἰκοδο.
 tanquam à μίτιχα. Vide 381, 14. & 382, 10. ²¹ Pro εἶπε, 8, II. 18, 19 ὁ δημότης, ε.
²² Vt τύψαι, 181, 37. ab ὀικίζω. ²³ 702, 22. ²⁴ Vt ἐτυπῆν, 20 μίτιχα.
 170, 23. ab ἀπαίρω, quod componitur ex ἀπῆ, 172, 1. & αἶρω, 21
 10 332, 13. & 29. ²⁵ Vt ἐτυψε, 176, 24. à ἀσκαλύω. ²⁶ Vt τυ- 22, 23, 24 εἰς Ἀχλα-
 ψαυῶς, 183, 19. ab ἀσκαλύω, suspicio, & visum recipio, post 25, 26 πῆ.
 eacitatem oculis restitutor. Vide 184, 20. & 641, 4. ²⁷ Vt 27 πλετία.
 ἐπί, 103, 12. à πλετία, ditor, diues euado. fit à nomine
 πλετία, 216, 15. ²⁸ 315, 33. & 636, 20. ²⁹ 313, 9. Editiones vul- 28, 29
 15 gate habent σπειρολόγῃ ἢ σπειρῶν δοξαράμων σπῆς τῶν δε-
 σπότην. nam praefatur indignans seruus aduersus herum.
³⁰ 138, 6. & 647, 6. ³¹ Vt ἐτυπῆν, 185, 34. ab ἀρχωόμεν. 30, 31

CARION SERVVS.

³² ΚΑΡΙΟΝ ΘΕΡΑΠΩΝ.

- ¹⁰ Quam difficilis res est, ὁ Iupiter & dij,
 ὧς ³³ ἀργαλέον ³⁴ ἀράγμ' ³⁵ ὄσιν, ³⁶ ὦ Ζεῦ καὶ θεοί, a
 Seruum esse delipientis heri.
 ἄλλον ³⁷ γγμέσαι ³⁸ παραφρονῆντι θεοῦ δεσπότη.
 Si enim optima seruus dicens fuerit,
³⁵ ἢ γδ' τὰ ³⁹ βέλιστα ὁ θεράπων ⁴⁰ λέξας ⁴¹ τύχη. a
 Vilium fuerit verò non facere hæc possessori,
⁴² Δόξη ἢ μὴ ⁴³ δρᾶν ταῦτα ⁴⁴ πρὸ κελήμενον,
 Participem esse necesse est seruum malorum.
 Μετέχειν ⁴⁵ ἀνάγκη τὸ θεράπωντα τὸ κακῶν.
³⁰ Corporis enim non finit dominum
 Τῷ σώματι γδ' ἐκ ⁴⁶ εἰα ⁴⁷ τὸ κύριον
 Imperium habere fortuna, sed emptorem.
⁴⁷ Κρατεῖν ὁ δαίμων, ἀλλὰ ⁴⁸ τὸ ἰωνημένον.
 Et hæc quidem sane sic se habent. verum Apollinem,
³⁵ καὶ τῶ μὲν δὴ ⁴⁹ ταῦτα. ⁵⁰ πρὸ ἢ Λόξια,
 Qui vaticinatur ex tripode auro ductili facto,
 ὅς ⁵¹ θεσπιῶ εἰ τρίποδι θεοῦ ἐκ ⁵² χρυσηλάτα,
 Accusatione iusta accuso hac, quod
⁵³ μέμψιν δικαίαν μέμφομαι ταύτῃ, ὅτι
⁴⁰ Medicus cum sit, & vates, vt aiunt, sapiens,
 ἰατρὸς ὢν, καὶ μάντις, ὡς ⁵⁴ φασί, θεός,

Infanientem dimisit meum herum,
 α⁵⁵ Μελαγχολῶντ' ⁵⁶ ἀπέπιμψέ με τ' δειπότῳ,
 Qui sequitur post hominem cæcum,
 Οἷσις ἀκολουθεῖ καθ' ἄνθρωπον τυφλῶ,
 Contrarium faciens, quàm conueniret ipsi facere.
 α⁵⁷ Τὴν ἀντίον ⁵⁸ δ' ἄν, ἢ ⁵⁹ προσῆν' αὐτῷ ποιεῖν,
 Nam videntes, cæcis præimus:
 Οἱ γὰρ βλέποντες, τοῖς τυφλοῖς ⁶⁰ ἠγάμεθα;
 Hic autem sequitur, & me insuper cogiti
 ε⁶¹ Οὗτ' οὐ δ' ἀκολουθεῖ, ⁶¹ κ' αὐτὸν προσεβιάζεται.
 Et id, respondente ipso prorsus neque hilum.
 α⁶² Καὶ ταῦτ', ⁶³ ἀποκενομένω ⁶⁴ τιπαράπαν καὶ εἰς ⁶⁵ γῆν.
 Ego quidem igitur non villo-modo conquiescam,
 ε⁶⁶ Ἐγὼ μὲν οὐκ εἰς ⁶⁶ ἔοδ' ὅπως ⁶⁷ σιγήσωμαι,
 Si non dixeris, quid hunc sequamur tandem, 15
 ε⁶⁸ Ἦν μὴ ⁶⁹ φράσης, ⁷⁰ ὅτι ⁷¹ πῶδ' ἀκολουθεῖ μὲν ποτε,
 O here: sed tibi facessam negotia,
 α⁷¹ Ὡ δ' ἔσσοτ' ἀλλὰ ⁷² οἱ ⁷³ παρῆζω ⁷⁴ παραγματῶ.
 Non enim me verberabis, coronam habentem saltem.
 Οὐ γὰρ με ⁷³ τυπήσεις, ⁷⁴ εἴφανον ἔχοντ' αὐτῶ. 20

- 32 ³² Καρῶν seruum sonat, quod ea Caria multi Athenis
 33. 34. 35. 36. 37. seruirent. ³³ 265, 10. ³⁴ 261, 3. ³⁵ 315, 31. ³⁶ 275, 6. ³⁷ 361, 33.
 παρὰ φρονίω. 38 ³⁸ Ὡ ποιῆτος, 204, 3. ἀ παρὰ φρονίω, desipio: quod fit 216, 15.
 βίλποδ'. 39 ³⁹ ἐξ παρὰ, extra, & ἢ φρεῖν, mēs. ³⁹ Pro βιλύτω, 8, 11. & 255, 25.
 τύχου, ης, η. 40. 41 ⁴⁰ Ὡ τυψας, 128, 29. ἀ λίζω. ⁴¹ Ὡ τύχη, 181, 23. ἀ τυχεῖν, 410,
 δόξω, ης, η. 42. 43 ⁴² 351, 43. ⁴³ Ὡ βοῶν, 207, 3. & 214, 19. ἀ δρῶν δρῶν, 212, 24.
 ἢ ἀκούω, ης. 44. 45 ⁴⁴ Ὡ πετυμῶν, 195, 32. ἀ κῶμου, 286, 9. & 338, 31. ⁴⁵ Huic
 46 ⁴⁶ necessitas, subaudi, est; vel, necesse est. ⁴⁶ Ὡ βοῶν, 206, 15. ab 30
 47 ⁴⁷ Huius clausulæ sensus talis est: Fortuna non sinit
 48 ⁴⁸ perium in suum corpus, sed, &c. ⁴⁷ Ὡ ποιῆν, 203, 36. ἀ κερ-
 49 ⁴⁹ πῶ. ⁴⁸ Ὡ πετυμῶν, 195, 32. ab ἀνίμου, emō. Vide 298, 12.
 50 ⁵⁰ Neutrum plurale ab ἔπος, 240, 18. hic aduerbialcit, pro 35
 51 ⁵¹ ἔπος. Vide 249, 1. ⁵⁰ Apollo dictus est Λοξίας ἀ λοξός, i. obli-
 52 ⁵² quæ; quod eius responsa essent obliqua & tortuosa. ⁵¹ Ὡ
 ποιῆν, 203, 9. ἀ θεῶν, res diuinas cano, & ἔδω, cano. Nam
 θεῶν, pro res diuina, citatur in vulgari. Lexic. tamen sine
 exemplo, & ἔδω, cano: tutius erit igitur cum Eustathio, 40
 dicere θεῶν, cū primitiuo θεῶν (quod poetis est
 θεῶν, ut notauit pait Hefych. Sylb.) compositum ex
 Home

ὁ ἔωτη μὲν οὐ.
 ταῦτε.
 ὁ Λοξίας. κ.
 θεῶν.

Ho
 tini
 ὁ ἄ
 uer
 5 u
 5 u
 5 u
 5 u
 10 γ
 10 γ
 15 ἀ
 62 E
 me
 hui
 10 π
 tici
 vid
 infi
 qui
 25 qu
 nis
 cū
 &
 qui
 30 ten
 fol
 nu
 35 γ
 20
 15.
 lic
 40 Ap
 Pe
 M

Homerico *ἦαιος ἀοιδός*: vt quemadmodū *Vaticinari* Latinis, est canere vatis in morē: sic Græcis *ἠασιπῶδης* dicitur à *ἦδων* ἢ *ἦαιος ἀοιδός*, qui canit vt vates diuino instinctu verba fundens: sic *Ψαλταδός* dicitur ex *Ψάλτης* & *ἦδός*, qui voce simul & *ψάλιδος* canit. ⁵² Dicitio composita ex *ἔρως* 52 *ἔρως* *ἠλατ* *ἠ*, 8.
⁵³ *αὐρῶς*, & *ἠλαῖνος*, dicitur. ⁵³ Vt *ἔφιν*, 148, 37. & 154, 13. ver- 53 *ἡ μέγας*, 10.
54 *ἠλατ*, 261, 7. à *ἠέμφορῶ*. Vide 650, 19. ⁵⁴ 328, 2. & 650, 19. 54 *ἠλατ*.
⁵⁵ Vt *βοῶντα*, 207, 6. à *μυλαγγράω*, *insanio*, *atque bile laboro*. 55 *μυλαγγράω*.
 componitur enim è *μέλας*, *αἰσῶ*, *αῶ*, *niger*, *αἰσῶ*, 251, 4. &
¹⁰ *ἠλατ*, *bilis*: quæ duplex est, flaua, & atra: atque hæc *μυλαγγράω* 10 *ἠλατ*,
 dicitur: qua qui laborant, à furore haud longè absumunt.
 quare pro furore & insaniam sæpè ponitur; & *μυλαγγράω*
 est *insanio*. Hic nota γ positum pro ν, à neutro *μέλων*, pro-
 pter *χ* sequens. Vide 10, 12. & 175, 18. ⁵⁶ Vt *ἔπνψα*, 176, 24. ab 56
¹⁵ *ἔπνπῆμω*. ⁵⁷ 311, 20. ⁵⁸ Vt *βοῶντα*, 207, 6. à *δράω*. ⁵⁹ Imperfecti 57, 58, 59 *ἠεθῶντα*.
 ἔπνπῆμω. ⁶⁰ Vt *ποιέμεθα*, 204, 12. ab *ἠέρομαι*. ⁶¹ 315, 24. 60. 61 *ἠέμει*.
⁶² Et hæc: Latinè dicimus, *id quæ*, subaudi *facit*; id est, cogit 62 *ἠεθῶντα*.
 me eadem secum facere; id quæ cū nihil prorsus mihi
 huius erroris causam sciscitanti respondere velit. ⁶³ Vt 63
¹⁰ *ἠεθῶντα*, 195, 29. ab *ἠεθῶντα*, *respō deo*. Vide 763, 29. Partic-
 ipium *ἠεθῶντα* refert ANTESIGN. ad Chremylum:
 videtur tamē Pluto dictum: Ita vt Carion horū duplicis
 infimulet stultitiæ, quod & cæcum sequatur & mutum,
 qui nec videat quidpiam nec loquatur: nihil enim locu-
 tus adhuc fuerat Plutus: imò post interrogatus, vix mi-
 nis cogi ad confessionē edendam potest. ⁶⁴ Aduerbiū 64 *ἠεθῶντα*.
 cū articulo sub forma adiectiui neutri, vt *ἠεθῶντα*, 260, 6.
 & componitur ex *ἠεθῶντα*, & *ἠεθῶντα*. ⁶⁵ *ἠεθῶντα*, minimum 65 *ἠεθῶντα*.
 quiddam significat, vt sordes vnguium, & fabarū hilum,
³⁰ eam videlicet vilissimam: aut vocē suillam, quam edere 30 *ἠεθῶντα*.
 solent ij, qui grauantur sermone respondere. Hinc Latini
 um verbum, *grunniō*, & Græcum *ἠεθῶντα*. ⁶⁶ Pro *ἔπνπῆμω*, 66 *ἠεθῶντα*.
 315, 30. & 285, 36. verbum è verbo, est quando; vel, est quomodo,
 id est, vnquā, vllatenus. ⁶⁷ Vt *βοῶντα*, 208, 26. à *σι-* 67
³⁵ *ἠεθῶντα*, *sileo*, *conquiesco*. ⁶⁸ *Si non*, id est, *nisi*. ⁶⁹ Vt *ἠεθῶντα*, 181, 68. 69 *ἠεθῶντα*.
 20. à *ἠεθῶντα*. ⁷⁰ Pro *ἠεθῶντα*, *cur*, *quorsum*. ⁷¹ *ἠεθῶντα*, 8. à 70. 71 *ἠεθῶντα*.
⁷² *ἠεθῶντα*, 265, 27. ⁷² *ἠεθῶντα*, *με*, *ἠεθῶντα*, *prabeo*, *exhibeo*. ⁷³ 351, 72. 73 *ἠεθῶντα*.
 15. ⁷⁴ Seruos coronam habentes in capite, dominis non 74
 licebat cædere. imponebant autem seruis coronas, si
 40 Apollinem consulturi, viæ comites illos sibi adiungerēt.

CREMYLVS HERVS.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ ΔΕΣΠΟΤΥΣ.

Per Iouē nō, sed detracta corona, si offendas paululū me,
 Μὰ Δι', ἀλλ' ἀφελῶν τ' ἐσέφανον, ἠὲ 77 λυπῆς 78 τί μεν. α. α

Vt

- Vt magis doleas. Car. Nugæ non enim cessabo
 ἵνα μάλλον⁷⁹ ἀλγῆς. Καρ. λῆρ. Θ. ἔ γδ⁸⁰ παύσομαι.
 Priusquam dixeris mihi, quisnam sit hic.
 * Πρὶν ἂν⁸⁰ φράσης μοι, ⁸¹ τίς ποτ' ἀ⁸² ὄσιν⁸³ ἔτοσί.
 Benevolus enim existens tibi interrogo multum valde. 5
 * Ἐύνης γδ⁸⁴ ὦν ἑπιπυθάνομαι⁸⁵ πάνυ σφόδρα.
 Chr. Sed non te celabo : meorum enim seruatorum
 * Χρ. Ἄλλ' ἔ σε⁸⁶ κρύψω⁸⁷ τ' ἐμῶν γδ⁸⁷ οἰκετῶν
 Fidelissimum censeo te & taciturnissimum.
 Πιστότατον⁸⁸ ἠγῶμαι σε καὶ⁸⁹ κλεπίσιστατον. 10
 Ego Dei-cultor & iustus existens vir.
 Ἐγὼ⁹⁰ θεοσεβῆς καὶ δίκαιος ὦν ἀνὴρ,
 Malè afflictabar, & pauper eram. Car. Noui hercle.
 Κακῶς⁹¹ ἐπαρτῶν, καὶ πένης⁹² ἴω. Καρ. ⁹¹ οἶδά⁹² τοι.
 Chr. Alij verò dicebantur, sacrilegi, rhetores, 15
 * Χρ. Ἐτεροὶ δ' ⁹³ ἐπλήτην, ⁹⁴ ἱερόσυλοι, ⁹⁵ ῥήτορες,
 Et syncophantæ, & scelerati. Car. Credo.
 Καὶ⁹⁶ συκοφάνται, καὶ πονηροί. Καρ. πείθομαι.
 Chr. Interrogaturus itaque profectus-sum ad Deum,
 Χρ. ⁹⁷ Ἐπειροσόμενον⁹⁸ οὐκ⁹⁸ ὠχόμενον⁹⁹ ὡς¹⁰⁰ τ' Θεόν, 20
 Meam quidem ipsius miserè, penè
 Τὸν ἐμὸν μὲν αὐτὸ τ' ταλαιπώρον, χαρδόν
 Iam reputans exhaustam-esse vitam:
 Ἡδὴ νομίζων¹⁰⁰ ἐκτελεξέυσθαι βίον.
 Verùm filium, qui existens vnicus mihi est, 25
 * Τὸν δ' ἕόν, ὅσπερ¹⁰¹ ὦν μοι¹⁰¹ μοι¹⁰¹ τυγχάνει,
 Rogaturus num oporteret mutatis moribus,
 * Πάσόμενον¹⁰² εἰ¹⁰³ καὶ¹⁰³ μεταβαλόντα τὰς τρέψεις,
 Esse verfutum, iniustum, sani nihil:
 * Εἶναι¹⁰⁴ πανῆργον, ¹⁰⁶ ἀδίκον, ¹⁰⁷ ὑγιές¹⁰⁸ μηδέέν¹⁰⁸. 30
 Quippe vitæ hoc ipsum ratus conferret:
 * Ὡς τῷ βίῳ τὰτ' αὐτὸ¹⁰⁹ νομίζας¹⁰⁹ ξυμφέρειν.
 Car. Quid igitur Phœbus cecinit ἐ coronis?
 * Καρ. Τί δ' ἦθ' ὁ Φοῖβος¹¹⁰ ἔλακεν¹¹¹ ἐν τ' σεμμάτων;
 Chr. Audies: manifestè enim Deus dixit mihi hoc: 35
 Χρ. ¹¹² Πάσφ¹¹³ ἀφῶς γδ¹¹⁴ ὁ Θεός¹¹⁴ εἶπέ μοι¹¹⁵ τοδί.
 Cui occurrerem primùm, exiens,
 * Ὅτφ¹¹⁶ ξυναντήσομαι πρῶτον, ¹¹⁸ ἐξίον,
 Iussit cum non dimittere me postea:
 * ¹¹⁹ Ἐκέλευσε τότε μὴ¹²⁰ μεθίεσθαι μ' ἐτι.
 Per

Per-suadere verò meipsum illi cōsequi me domū-vsq̄ue.

Πείθειν δ' ἐμαυτὸν x¹¹ ξυωακολυθεῖν¹⁷ οἰκαδέ. 8

Car. Et huic occurristi igitur primo: Chr. Huic.

Καρ. Καὶ† c^c τῷ x¹² ξυωαλῆς δ' ἡ α^a πρώτῳ; Χρ. ⁸³ τριτῷ.

- 5 75 275, 6. 76 Ex λπδ (172, 1. & 9.) & ἐλῶν, 351, 17. 77 Vt 75. 76 ἀφελῶν.
 πῶς, 203, 31. à λυπῶ, quod fit ab ἡ λύπη, molestia, dolor, 216, 77 λυπῶ.
 15 78 Id est, κατὰ τι, in aliquo: vel, etiam in re minima. 78
 Vide 62, 6, 25. 79 Vt πῶς, 203, 31. ab ἀλγῶν, quod venit à τῷ 79 ἀλγῶ.
 ἀλγῶ, dolor, 216, 15. 80 Vt τύψομαι, 198, 7. à πῶσομαι. ⁸¹ τίς 80. 81
 10 ποτε, quis tandem, quisnam. ⁸² 315, 31. ⁸³ 240, 22. ⁸⁴ περ 82. 83. 84 οὐκ.
 crasim ab ὄνομα, quod componitur ex ἰὺ, 262, 2. & ἰόμα 85. 86 πᾶν σφῶδρα.
 τῆς, 268, 30. ⁸⁵ Valde valde, id est, vehementissimè. ⁸⁶ κέρ- 87. 88. 89 οἰκίτης, κ.
 πῶ, μ. κέρψω. ⁸⁷ 265, 15. ⁸⁸ Vt ποῖσμαι, 204, 10. ⁸⁹ 257, 22. 90 κ' ἡ θροσῶης, 105.
 90 Componitur ex θεός, Deus; & σέω, colo ἑ veneror re- 90 κ' ἡ θροσῶης, 105.
 15 ligiosè. ⁹¹ 377, 30. ⁹² τῶ nunc affirmat, nunc redundat. 91. 92 τῶ
⁹³ Vt ἐπίσιν, 203, 14. à πλῆτῶν, 27. ⁹⁴ Componitur ex ἰσ- 93. 94 ὀ ἐσῶστος, κ.
 ῶν, factum; & συλλάω, prador, compilo. ⁹⁵ 354, 28. & 262, 6. 95 ὀ ῥήτωρ, 87.
 vulgò tum rhetores malè audiebant. ⁹⁶ φεῖνω interdum 96 ὀ συκφῶντης, κ.
 significat accuso, defero; à quo, cum nomine τῷ σῦκην, id
 10 est, ficus, fit verbale (251, 12.) ὀ συκφῶντης, id est, calum-
 niator, & qui de re vel minima in ius aliquè vocat quasi
 20 ficum delator. ⁹⁷ Vt τυψόμεν, 201, 23. ab ἐπίσμαι, quod 97 ἐπερησόμεν.
 componitur ex ἐπί & ἴσμαι, 379, 13. ⁹⁸ 352, 40. ⁹⁹ Atticè 98. 99
 pro ἰσῶς. ¹⁰⁰ Vt τετύφθαι, 195, 15. ab ἐκῶξῶν, exhaustio: 100 ἐκῶξῶν.
 25 sumptum vel à pharetra sagittis exhausta, vel ab iis quæ
 sagittis confecta pereunt. componitur enim ab ἐκ & τε-
 ξῶν, 190, 1. quod fit à τῷ ῥέον, sagitta, telum, arcus, 216, 15.
 35 ¹⁰¹ In ἄν τυζῶν, redundat ἄν. Est autem hæc loquendi 101 ἄν τυζῶν.
 forma Atticis familiaris. ¹⁰² 398, 13. ¹⁰³ 416, 10. ¹⁰⁴ 316, 11. 102 πῶσόμεν.
 30 ¹⁰⁵ Componitur ex τῷ πᾶν, omne; & τῷ ἔρην, opus; quasi ὀ 103. 104 ῥῆν.
 πᾶσιν ἔρην ἐπιβάλλων, omnibus operibus sese immiscens. Ver-
 35 rum quia huiusmodi calidi esse solent, factum est vt ac-
 cipiatur pro calido, vasro, versuto. ¹⁰⁶ Componitur ex α 106
 priuatiuo, (68, 24.) & δικῶ, iustitia ius. ¹⁰⁷ ὀ κ' ἡ ὑγῆς, ἐσῶ, 107 ὑγῆς μηδῆν.
 40 ¹⁰⁸ sanus; neutrum τῷ ὑγῆς, quod Græcis sonat omne id quod
 probatur. Vnde & vulgatum hoc prouerbiū, ὑγῆς μη-
 δῆν, & ὑγῆς ἔδδ' ἐν, siue ἔδδ' ὑγῆς, cum omnia displicent,
 cum nihil est verum, nihil nō corruptum, nihil simplex
 aut candidum. ¹⁰⁸ 143, 26. ¹⁰⁹ Vt τύψας, 183, 29. à νομίζω, μ. 108. 109
 40 ἴσω, puto, reor. ¹¹⁰ Vt ἔτυπε, 177, 34. à λάκω, resono, crepo, ca- 110
 30 πῶ, do oraculum vt Phœbus. Vel fortasse rectius (vt ἔχει,
 303, 2.) à λακίω, resono, crepo: nam thematis λάκω, nulla
 proferuntur exempla: λακίω autem & ληκίω reperiri an-
 notatum est supra, 373, 22. ¹¹¹ Id est, è tripode coronis III
 infi

πρόσθ.
σαφῶς.
ἐπιπν, ες, ε.
πρόθ.
ὄτων.
ἐξίαν.
μενδίασθ.

- insigni. πὸ σέμμε, ατ, verbale ἀ σέφω, vt supra dictum
112 est, in Electra num. 51. ¹¹² Pro πρόσθ, 398, 11. vt ὄψθ
113 pro ὄψθ, 306, 33. & 36. ¹¹³ ὁ κρη ἢ σαφῶς, ἰ, manifestus: ἢ
114 σαφῶν κῆ σαφῶν; vnde σαφῶς, 248, 20. ¹¹⁴ Vt ἐπνπ, 177, 34.
115 ab ἐπν, 286, 17. & 24. ¹¹⁵ 246, 2. ¹¹⁶ 247, 32. ¹¹⁷ Vt τνψμ.
116. 117 μ, 180, 23. ἀ ζωανπίω, μ. ἦσω, ἀ σὼ & ἀνπίω, occurro. ¹¹⁸ Ab
118. 119 ἐξ & ἰων, 318, 35. ¹¹⁹ Vt ἐπνψ, 176, 24. ἀ κελδῶ. ¹²⁰ Vt πῆπ.
120 ὄω, 215, 36. ἀ μενδίασθ, dimitto, ex μ, 172, 1. & 10. & ἦμα,
121 320, 8. ¹²¹ Vt βοῶς, 206, 15. ἀ ζωανπίω, 117. ζωανπίω, occur-
ris; vel occurristi; vt sit præsens positum pro præterito. 10

HESIODI ASCRÆI
ἩΣΙΟΪΔΟΥ ΤΟΥ ἈΣΚΡΑΪΟΥ
Opera & Dies.

ἔργα καὶ ἡμέραι.

- Musæ Pierides carminibus celebrantes, 15
Μῦσαι Πιερίθην κ' αἰοῖδῆσι κλοίσσαι,
Adeste, Iouem dicite vestrum patrem cantantes,
α. α. ³ Δεῦτε, ⁴ Δί' ἑσπένεπτε σφέτερον ⁷ πατέρ' ὑμνεύσαι,
Quare mortales viri sint pariter obscuriq; nobilésque, 10
† ⁸ ὄντε ^ε δῆξ βροτοὶ ἀνδρες ὁμῶς ⁹ ἀφασί τε, ⁹ φασί τε,
Gloriosiq; ingloriosiq; Iouis magni consilio. 10
⁹ ῥησί τ, ⁹ ἀρρησί τε. ¹⁰ Διὸς ¹ μεγαλοιο ¹¹ ἐκῆ.
Facile etenim extollit, facile verò sese extollētē deprimi:
† ¹² ῥέα μὲν γδ βειάτ, ῥέα ὅ βελέοντα χαλέπῃ;
Facile verò insignem minuit, & obscurum auget: 15
¹ ῥέα δ' ¹³ ἀέξῃλον μινύθ, κ' ¹³ ἀδῆλον ¹⁴ ἀέξῃ.
Facile quoque corrigit prauum, & superbum attenuat,
¹ ῥέα γ δέ τ' ¹⁵ ἰθωῖ σκολιόν, κ' ¹⁶ ἀγλώρα κάρφθ,
Iupiter altitonans, qui supremas ædes incolit. 10
¹⁷ Ζδ' ¹⁸ ὑπερεμέτης, ὅς ¹⁹ ὑπέρτατα ²⁰ δώματα ναίθ. 10
Audi videns sentiēsq; recte verò moderare leges
²¹ Κλυθι, ²² ἰδῶν ²³ αἰών τε, ²⁴ δίκη δ' ¹⁵ ἰθωε ²⁵ θέμισας
Tu: ego autem Perſæ vera loquar.
²⁶ Τῶν ἔγω δέ γ κε ²⁷ Πέρση ²⁸ ἐτήτυμα ²⁹ μυθησάμην.
Non utique vnum est contentionum genus, sed in terra 35
α. Οὐκ ἀρα ³⁰ μῆνον ³¹ ἔλω εἰδῶν γῆν ³² ἀλλ' ὅπῃ γαίαν.
Sunt dua. alteram quidem laudauerit prudens,
³² εἰσ' ³³ δ' ὄω. ³⁴ τῶ μὲν γ ³⁵ κεν ³⁶ ἐπαινῆσαι ³⁷ νόθας,
Altera verò culpanda est. porro bifariam animū diuidūt,
ε. ³⁴ ἦ δ' ³⁸ ὀπμωμητή. ^ε δῆξ δ' ἀνδιχα θυμόν ^α ^ε ἔχουσιν.
Hæc

De facultatibus alienistibi verò non amplius iterū erit
i. i. 76 Κτήμασ' ἐστ' ἄλλοις τοῖσι δ' ἐκέτι δ' ἄτερον 78 ἔσαι

Sic faciendum sed rursus discernamus litem

i. α Ωδ' ἔρδεν ἄλλ' αὐθι 79 διακρινώμεθα νεῖκ' Θ

Rectis iudiciis, quæ sanè ex Ioue sunt optima. 5

k 80 ἰθέησι δίκαις, αἱ τ' ἐκ 10 Διὸς α 32 εἰσὶν 81 ἀεισαι.

Nuper etenim patrimonium diuifimus; sed sanè multa

82 Ἡδὴ μὲν γδ κληρον 82 ἔδασάμεθ' ἀλλά τε 83 πολλὰ

Rapiens ferebas valde locupletans reges

84 Ἀρπάζων 85 ἐφόρει, 86 μέγα 87 κυδαινῶν 88 βασιλῆας 10

Doniuoros, qui hanc litem volunt iudicasse.

89 Δωροφάγες, οἱ β τλωδ' ἐδικλυ ἐθέλεισ' 90 δίκασαι.

Stulti, neque sciunt quanto plus dimidium sit toto,

91 Νήπιος, ἐδ' α 92 ἄσιν ὄσω 93 κλέον 94 ἡμισυ 95 παντός,

Neque quàm in maluaque & asphodelo magna vtilitas, 15

i. α Οὐδ' ὄβν ἐν μαλάχῃ τε κ 96 ἀσφιδέλω 86 μεγ' 97 ὄνφαρ.

H E S I O D U S Hoc libro fratrem Perfen hortatur ad

opus & agriculturam : de qua hîc multa præcipit, adiicit
etiam qui dies in vnoquoque mense sunt fausti aut in-
fausti, si in eis hoc vel illud opus aufpiceris. Vnde hunc 10

Ἔργα καὶ ἡμέραι.

Παράσηθεν.

δῆυτε.

librum inscripsit Ἔργα καὶ ἡμέραι. 1 109, 22. 2 Vt ἰαυτὸν πη-
σαυ, 183, 24. à κλέω, laudo, celebrò. 3 Aduerbium hortandi,
3. 4 huc agite, eia accedite. 4 Si scribatur δὴ per ἦτε sine apo-
stropho, iungetur cum aduerbio δῆυτε, agite edum, narrate
(patrem vestrum celebrantes) quare, &c. Si scribatur Δι', 15

ἐνίπιτε.

πατίσθε.

ὄντε Διφ.

erit accus. per apostrophum pro Δία, à nom. Ζός, Iupí-
5 ter, 284, 2. 5 Pro ἐνίπιτε, geminato π, vt prima produce-
6. 7 retur, 150, 39. ab ἐνίπι, 289, 35. 6 244, 11. 7 266, 18. 8 ὄντε
8 Διφ per anastrophen, pro Διφ' ὄντε, per quem, supple, τρέ-
πον, modum : per quem modum, id est, quomodo, quare, 30
vel, qui fiat vt, &c. Moschopolus & Proclus legunt δι' ὄ
sub Δία. Notandum Διφ' & ἰαυτὸν ob anastrophen non re-
trahere tonum in penultimam, vt alia præpositiones, de

Φατός, ἀφατ' Θ,

ρητός, ἀρήρητ' Θ.

9 quibus 839, 31. 9 Φμη inter alia significat prædico, celebrò:
in tercia perfecti passiu facit πῆφαται; vnde verbale (261, 35
12.) φατός, dictus, celebratus, vel prædicandus. compositum
cum α priuatiuo ἀφατ' Θ, ignobilis, obscurus; non dictus
vel, de quo nullus fit sermo. eadem significatione dicuntur
ρητός & ἀρήρητος; sed ducuntur ab ἀρηρῶσα, prædico : Vide

ὁ Ζός, ἔ Διός.

ὁ μέγας, ἔ μεζάλν.

ἐκεί.

10 354, 28. & 400, 8. 10 Musarum responsum. Cæterum Διός, 40
& μεζάλν (pro quo hîc dixit μεζάλνιο) sunt nomina he-
11 teroclitra : de quibus 275, 6. & 13. 11 Est aduerbium, & si-
12 gnificat causa, gratia, voluntate, cõsilio. 12 Poëticū, pro ῥεῖα,
COR

- corrupta penultima. ¹³ δῆλ^ο, est manifestus, clarus: vnde ¹³ δῆλ^{ος}, ἄδῆλος. cum particula ἀεὶ (quæ in compositione simplicis significationem auget) fit δῆλ^{ος} pro δῆδῆλ^{ος}. inclytus, illustris. at cum α priuatiuo fit ἀδῆλ^{ος}, non manifestus, obscurus. sunt etiam qui δῆλ^{ος} deducant à ζῆλ^{ος}, zelus, æmulationis, imitatio; vt is δῆλ^{ος} dicatur, qui est æmulatione & imitatione dignus. ¹⁴ 350, 41. ¹⁵ Ab ὀϊός, ἰός, δι-
rectus, reclusus, fit ἰδῶα, dirigo, guberno, 216, 15. ¹⁶ Componitur ex ἄζαν, valde seu nimis; & ἀοήρ, vir: & modo significat superbum, audacem; modò fortem & inclytum. ¹⁷ 275, 6. ¹⁸ Componitur ex ὑψα, altè; & βεῖμεγμα, sono, strepo, fremo, tono: quasi ὀ ὑψα βεῖμεγμ^{ος}. altisfremus, sonans in altitudine. nam τὸ ὑψ^{ος}, ἔσ, est altitudo. ¹⁹ 256, 25. ²⁰ τὸ δῶμα, ατ^{ος}, pro δῶμημα, (ἀ δαμῖα, μ. ἦσω, extruo, ²¹ adifico, 261, 3.) est domus, structura, ἔσ, tectum. ²¹ Vt ζῶ-
γυθ^{ος}, 230, 17. hoc loco tamen non est præsentis, sed aoristi secundi, propter penultimam λόγαμ, quam præsens corripit. Vide 234, 35. ²² 377, 36. ²³ Vt τὸ πῶν, 183, 23. ab αἰω, audio, sentio. ²⁴ 248, 37. ²⁵ 145, 11. ²⁶ 243, 32. ²⁷ Vt τῶδ
Χρῆση, 115, 2. ²⁸ ὀ ἰτήτυγος pro ἰτυμ^{ος} poeticum est: cum repetitione duarum primarum literarum, quasi ἰπέτυγος: sed versum fuit ε in η, ob tot breuium vocalium concursum. ²⁹ Vt τὸ ψαίμαλ^{ος}, 200, 20. ἀ μῦθ^{ος} μου, loquor: quod fit ἀ μῦθος, verbum, fabula, 216, 15. ³⁰ Poeticum est pro μῦθ^{ος}, ³¹ ἰός, solus, vnicus. Vide 150, 37. ³¹ 316, 33. Crebrò huius verbi imperf. vsurpatur pro præsentis: quod & nonnullis aliis imperf. contingit. ³² 315, 32. ³³ 252, 36. & 254, 14. ³⁴ 246, 13. ³⁵ 746, 23. ³⁶ Vt τὸ ψῆς, 181, 21. ab ἰπαμῖα, quod componitur ex ἐπὶ, 172, 1. & ἀνῖα, 213, 31. Vide 217, 43. ³⁷ ἰανῖα autem fit ab ὀ ἀν^{ος}, ε, laus, gloria, 216, 15. ³⁷ Vt τὸ ψαε, 183, 29. ἀ νοῖα, μ. ἦσω, cogito, intelligo. fit ab ὀ νό^{ος}, mens, 216, 15. ³⁸ Ab ὀ μῶμος, ε, id est, vituperatio, reprehensio; ἔσ, Momus, deus cõnitiy omnia reprehendens, fit μωμῖομυ (216, 15.) vitupero, reprehendo: vnde verbale (261, 12.) μωμῖος, ³⁹ & ἰπιμωμητός, vituperabilis, reprehensibilis, culpandus. ³⁹ Componitur ex ἰ non, & infinito πῆς πῶς, quis, aliquis: ἰπῆς, non quis, id est, nullus. ⁴⁰ Vt ποιῖ, 203, 9. ἀ φίλεω, quod fit ἀ nomine φίλ^{ος}, amicus, 216, 15. ⁴¹ Componitur ex α priuatiuo, 68, 25. & θῆκατ^{ος}, mors, suprâ in Oreste, nu. 10. ⁴² 148, 38. ⁴³ Vt βοῶσι, 206, 17. ἀ τιμῶα, honoro, colo: quod fit ab ἠ τιμῆ, honor, 216, 15. ⁴⁴ ὀ βαρῦς, ἰός, ἠ βαρεῖα, ας. τῶν βαρεῖων, 146, 10. & 251, 10. ⁴⁵ Α αἶθ^{ος} fit ὀ αἶθ^{ος} πῆρ^{ος}, 256, 25. fecim. ἠ αἶθ^{ος} πῆρ^{ος}, 250, 21. sed Ionicè ἠ αἶθ^{ος} πῆρ^{ος}, 251, 25. vnde τῶν αἶθ^{ος} πῆρ^{ος}. ⁴⁶ 360, 5. ⁴⁷ τὸ ἔρεβ^{ος}, ἰός, crebuis, tenebra, ⁴⁷ ὀ ἔρεβ^{ος} ἰνός, ε. caligo: hinc ὀ ἔρεβ^{ος} ἰνός, obscur^{us}, ater. ⁴⁸ Pro ἔρηκε, 224, 19. n. ⁴⁸ ἔρηκε.

- 49. 50 ⁴⁹ 243, 36. ⁵⁰ 263, 13. ⁵¹ Componitur ex ὑψι, 18. & ζυγος, ὑψιζυγος. ⁵¹ *statera* vel *ingum statera* : vnde *Κεγυλδης ὑψιζυγος*, est *Impiter in alto facta hominum astinans & librans*: vel, *in alto*
- ὀ αἰθης, εἰς. 52 *sedens*, & tum fiet à ζυγος, id est, *sedes*. ⁵² 140, 25. ducitur ab αἰθης siue *uiet*, *semper*; & ἦω, *curro*; quod *æther*, id est, *calum*, perpetua volubilitate rotetur & currat. Vel si mauius cum Eustathio παρὰ τὸ αἰθεῖν, ab vrendo & fulgendo ad ignis morem: dicit enim *ætherem esse summum, purissimam luce fulgentissimum ætrem*. ⁵³ Pro γαῖα, gen. ab ἡ γαῖα, *us*, id est, *terra*, fit à γῶ τὸ πᾶσι, *pario*; quasi *pariens* omnia, vel *omnium parens*: vnde Ouid. *Magna parens terra est*. ⁵⁴ 150, 25. ⁵⁵ 284, 42. ⁵⁶ Vt τῶν μετῶν, 269, 32.
- γῆα. 53 *terra est*. ⁵⁴ 150, 25. ⁵⁵ 284, 42. ⁵⁶ Vt τῶν μετῶν, 269, 32.
- ἀνοδρῶσι. 54 *terra est*. ⁵⁴ 150, 25. ⁵⁵ 284, 42. ⁵⁶ Vt τῶν μετῶν, 269, 32.
- ἀμείνα. 55. 56 Vide 255, 23. ⁵⁷ ἡ πελάγειος, *us*, est *manus*, *machinatio*, *industria*.
- ἀπάλαιμον. 57 *stria*: vnde cum *a* priuatiuo, ἀπάλαιμον, *industria carens*,
- φυτρίων. φυτρ. 58 *imbellis*. ⁵⁸ Vt τῶν πτῶν, 181, 35. à φυτρίων, quod fit à τῷ φυτόν, *15 planta*, 216, 15. Atque φυτόν est *verbale*, 261, 12. à φύω, *produco*, *gigno*. ⁵⁹ 226, 19. ⁶⁰ Vt ζερούσι, 208, 31. à ζηλώω, quod fit (216, 15.) à ζῆλος, 13. ⁶¹ ὁ ἀφῶν, *us*, vt hoc loco; vel τῷ ἀφῶν, *us*, vt alibi in hoc ipso opere, ὅσα ἀφῶν φέρων, non diuitias fugiēs, proprie significat *reditum vnus anni*, 20 quasi δᾶπ (172, 1. & 9.) ἑνὸς (145, 23.) *ab vno*, id est, ἀφ' ἑνὸς
- ζηλώω. 59. 60 *duco*, *gigno*. ⁵⁹ 226, 19. ⁶⁰ Vt ζερούσι, 208, 31. à ζηλώω, quod fit (216, 15.) à ζῆλος, 13. ⁶¹ ὁ ἀφῶν, *us*, vt hoc loco; vel τῷ ἀφῶν, *us*, vt alibi in hoc ipso opere, ὅσα ἀφῶν φέρων, non diuitias fugiēs, proprie significat *reditum vnus anni*, 20 quasi δᾶπ (172, 1. & 9.) ἑνὸς (145, 23.) *ab vno*, id est, ἀφ' ἑνὸς
- ἀφῶν, *us*. 61 fit (216, 15.) à ζῆλος, 13. ⁶¹ ὁ ἀφῶν, *us*, vt hoc loco; vel τῷ ἀφῶν, *us*, vt alibi in hoc ipso opere, ὅσα ἀφῶν φέρων, non diuitias fugiēs, proprie significat *reditum vnus anni*, 20 quasi δᾶπ (172, 1. & 9.) ἑνὸς (145, 23.) *ab vno*, id est, ἀφ' ἑνὸς
- ἀφῶν, *us*. 61 fit (216, 15.) à ζῆλος, 13. ⁶¹ ὁ ἀφῶν, *us*, vt hoc loco; vel τῷ ἀφῶν, *us*, vt alibi in hoc ipso opere, ὅσα ἀφῶν φέρων, non diuitias fugiēs, proprie significat *reditum vnus anni*, 20 quasi δᾶπ (172, 1. & 9.) ἑνὸς (145, 23.) *ab vno*, id est, ἀφ' ἑνὸς
- πὸς, pro σός. 62 *ἐνιαυτῶν ἐπιεικία*, *vnus anni diuitia*. ⁶² Pro σός, 244, 17.
- ἐνιαυτῆος. 63 ⁶³ Componitur ex ἐνὶ (249, 29.) & καίητος, 239, 31. *hic ἐνὶ resoluendum*; καίητος ἐνὶ θυμῷ τῷ. ⁶⁴ σὶ pro σοὶ vel σῶ, vt fit pro θυμῶν σς, *animum tuum*: vbi etiam σῶ pro σὲν positum est, 241, 30. si capias σὶ pro σοὶ, referetur ad verbum, ἐρέκει σοὶ θυμῶν, *arceat vel abducat tibi animum*. ac reipsa potes legere σοὶ, vt σι per apostrophum elidatur, 8, 11.
- ὁ καὶ ἡ καίητος. 65 ⁶⁵ καίητος. καίητος, *gaudeo*: vnde cum nomine καίητος, *malus*, fit verbale καίητος, 261, 12. ⁶⁶ Vt τῶν πτῶν, 180, 17. ab ἐρέκει. ⁶⁷ 30
- καίητος. 67 ⁶⁷ Sine crasi, *mi* pro τῷ καίητος, à τῷ καίητος, *us*, vt τῷ καίητος, 153, 24.
- ἑών, ἑόντ. 68 ⁶⁸ 317, 25. & 318, 6. ⁶⁹ πέλομαι, *us*, *sum*, *es*, est: poeticum
- πέλιττι. 69 *verbum*. ⁷⁰ 246, 4. ⁷¹ Vt simplex καίητος, 216, 19. ⁷² Denominatiuū, 264, 35. & 265, 4. ab ἡ ἄωγ, *us*, *tempus*. ⁷³ 140, 29.
- 70. 71. 72 *dicitur Δημήτηρ*, quasi γῆ μήτηρ, *terra mater*. ⁷⁴ Verbale, 35
- Δημήτηρ. 73 *dicitur Δημήτηρ*, quasi γῆ μήτηρ, *terra mater*. ⁷⁴ Verbale, 35
- ὁ ἀκτῆς, ῥ. 74 261, 12. ab ἄκτω, *fero*. Alij declinant per secundam, ἡ ἀκτῆς, *us*. ⁷⁵ Pro κρησιπάμω, vt τῷ κρησιπάμω, 201, 17. à κρησιπάμω, 339, 3. sed poetice præponitur augmentū perfecti, 172, 17. & σ geminatur, 113, 29. Lubentius tamen Sylburgius legerit τῷ κρησιπάμω, vt κρη non sit ἀναδιπλωσις poetica cum κρησιπάμω: iungenda, sed poetica Cōiunctio idem
- κρησιπάμω. 75 *us*. ⁷⁵ Pro κρησιπάμω, vt τῷ κρησιπάμω, 201, 17. à κρησιπάμω, 339, 3. sed poetice præponitur augmentū perfecti, 172, 17. & σ geminatur, 113, 29. Lubentius tamen Sylburgius legerit τῷ κρησιπάμω, vt κρη non sit ἀναδιπλωσις poetica cum κρησιπάμω: iungenda, sed poetica Cōiunctio idem
- κτῆμασι. 76 *valens quod est*. ⁷⁶ τῷ κτῆμασι, *us*, verbale, 161, 33. à κτῆμασι, 286, 9. ⁷⁷ ἀλλο, *us*, *alius*: ἀλλοτῆτος, *alienus*.
- 77 *valens quod est*. ⁷⁶ τῷ κτῆμασι, *us*, verbale, 161, 33. à κτῆμασι, 286, 9. ⁷⁷ ἀλλο, *us*, *alius*: ἀλλοτῆτος, *alienus*.
- 78. 79. 80 ⁷⁸ 315, 19. ⁷⁹ Vt τῷ πᾶσι, 194, 30. à πᾶσι, *us*, *sum*. ⁸⁰ Pro
- 81 *ideiūs*, *k*: ab ἡ ἰδέω, à *malc*. ὁ ἰδῶς, *us*, *rectus*, 251, 10. ⁸¹ 255, 25.

- 82 Pro ἰδασιμίῃ, geminato σ, 150, 35, vt ἐτυψάμι, 197, 37. 82
 à δάμω, 376, 16. & 32. 83 275, 8. 84 ἀρπαξ, rapax: vnde ἀρπαξ- 83, 84 ἀρπαξ.
 ζω, rapio, 216, 15. 85 Vt ἐπίοις, 203, 12. à φορῶ, 213, 33. 86 275, 85, 86
 13. hic aduerbialicit, 249, 1. 87 ᾠκῦδος, gloria, decus: hinc 87 κυδαίνω.
 8 κυδαίνω, honoro, decoro, locupletio, 216, 15. 88 Accusatiuus 88
 Ionicus, 155, 8. 89 Componitur ἐπὶ δὲ δὲ, donum; & φά- 89 δωροφάρος.
 ρομα, edo. Per reges doniuoros, intelligit iudices donis
 corruptos. 90 Vt τυψαί, 182, 1. à δικάζω, quod fit ab ἡ δίκη, 90 δικάζω.
 216, 25. 91 ἡπίοι proprie est infans, qui adhuc furi nequit; 91 ἡπίοι.
 10 à ἡ πριυατινο, & ἵπος, verbum. refertur & ad animum, &
 significat stultum atque ætatis vitio imprudentem.
 92 326, 32. 93 258, 16. Vide Erasini prouerbium; Dimidium 92, 93
 plus toto. 94 Neutrum ab ὁ ἡμῖνος, vos, dimidius: ab ἀμφο, si- 94 ἡμῖνος.
 mul; & ἴσος, æqualis; quasi ἄμῖνος, ex utraq; parte æqualis.
 15 95 134, 43. & 143, 35. 96 ἀσφόδελος, herba quæ Latinis hasta 95, 96
 (siue hastula) regia dicitur. 97 275, 22. 97

ARGVMENTVM A HOMERI
 ὙΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Α΄ ΤΟΥ ὈΜΗΡΟΥ
 Compositionis.

Ἐπιφασίας.

Chryses sacerdos Apollinis accedit ad na-
 Χρύσης ἱερεὺς Ἐπόλλωνος παραγίγνεται ἐπὶ τῆς ναύ-
 uale Græcorum, volens redimere filiam
 σαθμιον τῆς Ἑλλώων, βυλόμυρος λυτρώσασθαι τῆς θυγατέρα
 15 suam Chryseidem: non recuperans autem, sed & cum
 αὐτῆς Χρυσήϊδα ἐν δόλοισιν δὲ, ἀλλὰ καὶ μεθ' αὐ-
 20 contumelia expulsus ab Agamemnone, precatus est
 ὑβρεως ἰδοδωχθεὶς ἐπὶ Ἀγαμέμνονος, ἡυξάτο
 Apollinem contra Græcos. Peste autem orta, &
 30 πρὸς Ἀπόλλωνι καὶ τῆς Ἑλλώων. λοιμὸς ἦ ἡθρομένω, καὶ
 multis (vt consentaneum est) pereuntibus, concionem
 10 πολλῶν (ὡς εἰκός) διαφθειρομένων, ἐκκλήσιαν
 Achilles coëgit. Calchante autem aperiente
 Ἀχιλλεύς σιγήσας. 15 Κάλχαντος δὲ διαφήαντος
 35 veram causam, & iubente Achille pla-
 17 τῶ ἀληθῆ αἰτίαν, καὶ κελάντος Ἀχιλλεύς ἐξι-
 care Deum: Agamemnon iratus, altercatus est
 λάσειας τῆς Θεῶν Ἀγαμέμνων ὀργισθεὶς, ἐδίωχθη
 aduersus Achillem, & ipsi præmium abstulit Bri-
 20 πρὸς τῆς Ἀχιλλεύα, καὶ αὐτὴ τὸ γέρας ἀπέσασε τῶ Βρι-

seida. Is verò irascitur Græcis. Thetis autem, filio
 σιδά. ^b Ο δὲ ²¹ ὄργιζετο τοῖς Ἕλλησι. Θέτις ᾗ, & ᾗ ἔ
 precante, in cælum ascendens, petit à
²⁴ δειθέειτο, εἰς Ὀλυμπον ²⁵ ἀνελθεῖν, ²⁶ ἠτήσθη παρὰ
 Ioue, vt Troianos superiores Græcis
²⁷ Διὸς ὄπως ²⁸ τὸς τρώων ²⁹ ὀπικρατεσέρας ἢ Ἕλλήνων
 faceret: Iuno autē, hoc cognito, altercata est aduersus
³⁰ ποιήσῃ Ἡρα ᾗ, τὴντο ³¹ γνῆν, ²² δλωλέχθη παρὸς
 Iouem, quousque ipsos reconciliauit Vulcanus vinum-
²⁷ τ Δία, ἕως αὐτὸς ³² διέλυσεν Ἡφαιστον ³³ οἶνοιο
 fundens in poculo aureo. Illi autem, reliquum
 χοίνας ἐν ³⁴ ἐκπώματι ³⁵ χροσεῖω. ^b Οἱ ᾗ, τὸ λοιπὸν τῆ
 diei conuiantes, in somnum vertuntur.
 ἡμέρας ³⁵ δλωχθίνεντες, εἰς ὕπνον τρέπονται.

τ ἂ βράφωδίας.

1 Ἄ Λ Φ Α, Hoc loco pro primo sumitur. Homerus is
 enim quatuor & viginti libros Iliadis & totidē Odysseæ
 scripsit, iuxta numerum viginti quatuor literarum Al-
 phabeti: appellauitq; primum α, secundum β', & sic alios
 vsq; ad ω μετὰ. Quare verò libri appellati sunt βράφωδία,
 ex vocabuli etymologia & cōpositione licet cognosce-
 re. fit enim βράφωδία à βράω, consuo, contexo; & φῶδῃ, cātus,
 carmen: vt fit quasi consutio seu contextura carminum, aut
 versuum decantatio. ² ὁ ναῦσπερως, v. nauium statio: à ναῦς,
 nauis; & σπερως, statio. ³ Vt τὸ ψαδῶ, 201, 9. à λυτῶν, re-
 ditio; quod fit à τὸ λύσσειν, (216, 15.) pretium redemptionis: ²⁵
 quod & ipsum est verbale, 261, 12. à λύω, soluo, redimo.
⁴ Patronymicum à Χρῆστος, vt Κάδμωσις, à Κάδμω, 263, 44.
⁵ Vt τυπῶν, 183, 32. ab ἀπολαμβάνω. Vide 392, 22. & 178, 3.
⁶ μῆ (8, 11.) ὕβρεως, 154, 21. ab ἡ ὕβρει, 109. ⁷ Vt τυφθεῖς, 195,
 35. ab ἀποδίακω, abigo. ⁸ Vt ἐτόψατο, 197, 35. ab ὄψομαι, At-
 30
 10. 11. 12. ⁹ ticc ε in τυ mutato, 286, 35. ⁹ 361, 34. Vide quoq; 763, 27.
¹⁰ 275, 8. ¹¹ 299, 21. ¹² Vt τυπῶρδιον, 195, 29. à ἀφθεῖρα, cor-
 σσηγάρον, 65, 6. 13. 14
¹³ τυρο. ¹⁴ Vt simplex ἡραζον, 65, 8, 332, 14. & 302, 32.
¹⁵ Vt Αἰαντες, 141, 35. ¹⁶ Vt τυψωτο, 183, 29. à
 ἀφθεῖρα, declaro, manifesto, patefacio. fit ab τὸ εἶναι ἢ ἀφ-
 17. 18
¹⁷ σαφῆς, i. manifestus, 216, 15. ¹⁷ 153, 22. ¹⁸ Vt τυψωτο, 183,
 29. à κελῶ. ¹⁹ Vt βασιλείως, 143, 21. & 155, 9. ²⁰ Vt τυπῶρδιον,
 21 195, 14. ab ἐξιλιάσκομαι. ²¹ Vt τυφθεῖς, 195, 35. ab ὄργισσιν,
²² ira: quod fit ab ἡ ὄργη, ira, 216, 15. ²² Vt simplex ἡραζον,
²³ 15, 7. 412, 38. à ἀφθεῖρα, dissideo, contendo, alterco. ²³ Vt 40
²⁴ ἐτυψε, 176, 24. ab ἀποπιάω, quod cōponitur ex ἀπὸ, 172, 1. &
²⁵ πιάω, 214, 11. ²⁴ 364, 20. ²⁵ 961, sup. 74. ²⁶ Vt ἐτόψατο, 197,
²⁶ 35. ab ἰστίω, με. ἰστω, peto, more mendicorum posco. fit enim
 ἰστίω.
 ab

ab αἴτιος, pauper, mendiculus, qui ostiatim petit, 216, 15. Vide quoque 171, 29. ²⁷ 175, 6. ²⁸ 147, 15. ²⁹ Vt ὀστιάεισθε, 255, 15. 27. 28. 19 ἐπιπροστί-
 ab ἐπιπροστίης, obtinens. ³⁰ 203, 35. ³¹ ὁ γνῶς. ἢ γνῶσα, 360, 10. 30. 31 σιρῶ.
³² Vt ἔτυψα, 176, 24. ἂ Ἀφ' ἁλώω, dissoluo, dirimo, reconcilio: 32
 componitur ἐ Ἀφ', 172, 1. & ἁλώω, soluo. ³³ οἶνῶ, u, est vi-
 num; & ῥάω, fundo: vnde ὁ οἴνοχῶ, pocillator, qui vinum
 fundit; hinc οἴνοχία, 216, 15. vinum fundo: ἀ quo οἴνοχάσας,
 vt τύψας, 183, 29. ³⁴ Verbale, 261, 3. ab ἐκπίνω, ebibo; futu-
 rum ἐκπίνω, 395, 34. ³⁵ ὁ χρυσός, ἔ, aurum: vnde χρύσειῶ
 10 (poët. χρύσειῶ) contracte χρυσοῦς, aureus. ³⁶ Vt ποφίντες, 36 δὲ ἀρχηθεῖς, ἐπῶ.
 195, 35. ab δὲ ἀρχόμα, conuivior.

ILIADIS A HOMERI

37 ἸΛΙΑΔΟΣ Ἀ ΟΜΗΡΟΥ

Compositionis.

15 Ῥαψωδίας.

Alpha preces Chrysa, pestem exercitus, dissidium regum.

³⁸ Ἄλφα λιβάς Χρύσα, λοιμὸν στρατῶ, ἐχθῶ ³⁹ ἰωάκτων.

Iram cane Dea Pelidæ Achilles

⁴⁰ Μῶν ἀειδ' ἐθεῖα ⁴¹ Πηληϊάδεω ⁴² Ἀχιλλῆῶ

10 Perniciosam, quæ infinitos Achivius dolores infixit;

⁴³ Οὐλομένους, ἢ μυεῖ Ἀχαιοῖς ^m ⁴⁴ ἄλγε' ^a ⁴⁵ ἔθικεν' α. α.

Multas autem fortes animas inferis misit

10 Πολλὰς δὲ ⁴⁶ ἰφθίμους ⁴⁷ ψυχὰς ⁴⁸ αἰδοῖ ^a ⁴⁹ ποροίψεν ε

Heroum: ipsos autem laniamenta fecit canibus

25 ⁵⁰ Ἡρώων' αὐτῶς δὲ ἐλώερα ⁿ ⁵¹ τεύχε' ^a ⁵² κνώεσιν ε

Auibisque omnibus. Iouis autem perficiebatur volūtas.

Οἰωνοῖσι τε πᾶσι. ²⁷ Διὸς δὲ ^u ⁵³ ἐτελείετο βουλή. ε

Ex quo sanè primùm diuisi sunt contententes

⁵⁴ Ἐξ ἔ δὲ τὰ παρῶτα ⁿ ⁵⁵ διαστήτω ⁵⁶ ἐείλαντε

30 Atridesque rex virorum & diuus Achilles.

⁵⁷ Ἀτρεΐδης τε ἀναξ ἀνδρῶν κὶ δῖος Ἀχιλλεύς.

Quisnam ipsos deorum contentione cōmisit pugnare?

Τίς γ' ⁵⁸ τ' ἄρ' ^b ⁵⁹ σφωῖ θεῶν ἐειδὶ ^x ⁶⁰ ξιπέκε μαχέσθ' ε. α.

Latonæ & Iouis filius, hic enim, Regi iratus,

35 ⁶¹ Ἀτρεΐδης κὶ Διὸς υἱός. ^c ὁ γδ', ⁶² βασιλῆϊ ⁶³ χρολοθείς,

Morbū per exercitū excitauit malū: peribant αὐτ' populi:

⁶⁴ Νῆσθ' ἀνά στρατὸν ⁶⁵ ὤρσε κακίῳ. ⁿ ⁶⁶ ὀλέκοιτο ἧ λαοί'

Quoniam Chrysem inhonorauit sacerdotem

Οὐνεκα τ' Χρυσίω ⁶⁷ ἠτίμησ' ⁶⁸ ἀρητῆρα

Q 99 4

Atrides. hic enim venit celeres ad naues Achiuorum,
 Ἀτρείδης. ^cὁ γὰρ, ⁶⁹ἦλθε θοὰς ὄπι⁷⁰ ἴνας Ἀχαιῶν,
 Liberaturusque filiam, ferensque infinita dona,
^a ⁷¹Λυσόμενος τε ⁷²βύλατρα, φέρον⁷³ ἄπερείσι⁷⁴ ἄποινας,
 Coronas habēs in manibus longē-iaculantis Apollinis, ⁵
^a ⁷⁵Στέμματ' ἔχων ἐν ^a ⁷⁶χερσίν⁷⁷ ἐκηκόλῃς Ἀπόλλωνος,
 Aureo cum sceptro, & obsecrabat omnes Achiuos,
^m ⁷⁸Χρυσέφ' ἀνά σκήπτρῳ, κ⁷⁹ ἑλίσειε πάντας Ἀχαιῶς,
 Atridas autem maximē duos principes populorum:
⁸⁰ Ἀτρείδα ὃ ⁸¹ μάλιστ' ἀνὸς ⁸² κοσμήτορες λαῶν* ¹⁰
 Atridaeque & alij bene-ocreati Achiui;
 Ἀτρείδ' αἱ τε κ⁸³ ἄλλοι ⁸³ εὐκνήμιδες Ἀχαιοί,
 Vobis quidem dij dent caelestes domos habentes,
^a Ὑμῖν μὲν θεοὶ ⁸⁴ δ' οἴεν⁸⁵ ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες,
 Expugnare Priami ciuitatē, bene verò domum reuertii: ¹⁵
^a ⁸⁶ Εὐπίεσαι¹ Πειράμοιο πόλιν, εὖ δ' οἴκαδ' ⁸⁷ ἰκέσθ².
 Filiam autē mihi soluite dilectam; hæc dona accipite,
^a Παιῖδα δέ μοι λύσεται φίλην, ^b τ⁸⁸ ἄδ' ⁷⁴ ἄποινα ⁸⁸ δέχεσθ³,
 Venerantes Iouis filium longē-iaculantem Apollinem.
 Ἄξομχοροι Διὸς υἱὸν ⁷⁷ ἐκηκόλον Ἀπόλλωνα. ¹⁰
 Tunc alij quidem omnes approbarunt Achiui,
^a Ἐνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ⁸⁹ ἐπ' ἀθήμηναν Ἀχαιοί,
 Reueredūmq; esse sacerdotē, & splēdida accipiēda dona.
^a ⁹⁰ Αἰδέσασθ' ⁹¹ ἱερῆα, κ⁹² ἀγλαὰ ⁹² δέχθαι ⁷⁴ ἄποινα.
 Sed non Atridi Agamemnoni placuit animo, ¹⁵
^a Ἄλλ' ἐν Ἀτρείδῃ Ἀγαμέμνονι ⁹³ ὕδαυε θυμῷ,
 Sed malē dimisit, grauēque sermonem iussit:
^a Ἄλλὰ κακῶς ⁹⁴ ἀφίψ⁹⁵ κ⁹⁵ραλέρων δ' ^f ⁹⁵ ὄπι⁹⁶ μύθοι ^f ⁹⁵ ἔτιλλε* ¹⁰
 Ne te, senex, concauas ego apud naues comprehendam,
 Μή σε, ⁹⁶ γέρον, ^a κ⁹⁷οίλησιν ἐγὼ παρὰ ⁹⁷ ἡνυσὶ κηχίῳ, ³⁰
 Vel nunc tardantem, vel post rursus venientem.
 Ἢ νῦν δηθωῖοντ', ἢ ὕστερον αὐτίς ⁹⁸ ἰόντα.
 Non utique tibi profuerit sceptrum & corona Dei.
⁹⁹ Μὴ νύ τ' οἶ ⁹⁹ ὃ ¹⁰⁰ χ⁹⁹ραίστη σκήπτρον κ¹⁰⁰ σέμμα¹ θεοῖο.
 Hæc vero ego hō solua, antequā ipsā & senectus inuadat ¹⁵
^a ^b Τὼ δ' ἐγὼ ἐλύσω, πρὶν ¹⁰¹ μὲν κ¹⁰² γῆρας ^a ¹⁰² ἐπείσιν
 Nostra in domo in Argis procul à patria
 Ἡμετέρῳ ἐν οἴκῳ ἐν ¹⁰³ Ἀργεὶ πηλόθι β¹⁰⁴ πάτρης
 Telam texentem, & meum lectum obeuntem.
 Ἴσεν ἐποιχομένῳ, & ἴμον λέχθ¹⁰⁴ ἀντιώσαν.

Sed abi, ne me irrites, sanus ut redeas.

Ἄλλ' ἰός' ἴθι, μή μ' ἐρέθιζε, ἰώτερον ὡς ὕκει ἰώτερον α. ε

Sic dixit: timuit autem senex, & obediuit verbo.

Ὡς ἰώτερον ἰώτερον ἰώτερον ἰώτερον ἰώτερον ο. ε

- 37 Appellatur hoc opus ἱλιάς, quod bellum contineat apud Ilium inter Græcos & Troianos ob raptū Helenæ gestū. 38 Ἄλφα, id est, *primus liber*, sup. continet. 39 138, 23. 38. 39
 40 Vt ἐλεῖν, 148, 40. 41 263, 32. 42 386, 16. 43 τοῦ ἰλίου, est
 ἔλον ἰλίου, ἐχον, *perniciosam vim habens*. Ni fortasse ve-
 rius ἐλομένη participium sit, vel futuri temporis per tran-
 spositionem ε τ υ pro ἐλομένη perdenda, vel Aor. 2. poë-
 tico, pleonasmus τ υ pro ἐλομένη, *perdita perniciosa*: vt γε-
 σις ἐλομένη, Odyss. ε. & φέρμαχον ἐλομένηον, Odyss. κ. ab ὄλω
 vel ὄλωω perdo: Nam ex ἔλον & ἰλίου diceretur potius
 13 ἐλομένης, vt ζαμής, ἰαριμένης, & similia. 44 Vt τὴν τεύχεα, 44 τὴν ἀλγος, ε. ε.
 155, 22. 45 224, 19. 46 Dictum volunt ab ἰφι, *fortiter*; &
 θυμός, *animus*; quasi *animosus*, seu *forti animo praeitus*.
 scribitur tamen per ε, & θυμός per υ. 47 Vt τὴν πύλων, 122, 7. 47
 verbale 262, 36. ψύχεσθαι, *spiro*. item *flatu refrigero*: seu
 10 *frigesfacto*, quod ψύχθαι, id est, *spiritus vel animus*: refrige-
 ret in ipsa respiratione. 48 ὁ αἶς, ἰδδς, ἰδδ. 49 Vt ἐπιψέ, 176,
 24. à περιπέσω, *praeimitto*, ante tempus ἔρ futum mitto.
 Simplex ἰάπσω, incipit à vocali immutabili, 171, 26. ideo
 augmentum non recipit. De περιπεσθαι vide 172, 7. 50 147, 16. 50
 15 51 Pro ἐπὶ δόξῃ, n: vt ἐπιπέσω, 170, 23. à τέρω. 52 150, 26. & 283,
 34. 53 Vt ἐπιπέσω, 185, 34. à τελείω, pro τελίω, υ: quod fit à
 τὴν τελίω, ε. ε., *finis*, 216, 15. 54 ἐξ ἧς, δηλονότι γένου, ex quo, sci-
 licet tempore. 55 Pro διαστήτω, n: vt simplex ἐστήτω, 226, 32. 55
 διαστήτω, *disparo, disjungo*: hic passivè, *divisi sunt*, vel per ver-
 bum neutrum, *dissederunt*. 56 Vt τὴν τὴν ψαυῖ in duali, 83, 29. 56 ἐρίσω, ε. ε.
 ab ἐρίω, quod fit ab ἠ ἰω, *contentio*, 216, 15. 57 Id est, Aga-
 memnon Atrei filius. est enim Patronymicū ab ὁ ἄγαστος,
 vt Πηλείδης, à Πηλεῖος, 263, 28. 58 τε & ἄρα, aut πέρ, expleti-
 uæ particulae sunt, 757, 1. 59 244, 2. 60 403, 45. 61 155, 31. 59 σφάει.
 62 155, 8. 63 Vt τοφθίς, 195, 35. à χολόμα, *irascor*: quod fit ab
 33 ὁ χολόμα, ἰρα, 216, 15. 64 126, 14. 65 333, 14. 66 Vt ἐπιπέσω, 185,
 36. sine augmento, n: ab ἀλέγωμα. 67 Vt ἐπιψέ, 176, 24. ab
 ἀπμείω, μ. nou, quod fit ab ἀπμείω, *ignominiosus, qui est sine*
 honore, 216, 15. ab a priuatiuo, 68, 29. & ἡμῶν, *honor*. 68 δέητήρ,
 quasi *precator*: δέαι enim sūt *preces*: aut ab αἰεω, *elemo*, sci-
 licet *manus in altum*, vt solent qui Deum precantur: aut
 40 ab δόσκω, *placeo*; quod sacerdotum preces diis gratæ
 sint. 69 384, 22. 70 142, 12. 71 Vt τὴν ψόμω, 201, 23. à λώω, 70. 71
 soluo, *redimo*. 72 140, 28. 73 265, 4. 74 ἀπμείω, *pretium re-*
 72. 73. 74 τὴν ἀπμείω, ε. ε.

- demptionis, quod faciebat ut captivus esset sine pœna; ab ω , & $\pi\omicron\iota\eta$, pœna: vel ab α , & $\phi\acute{o}\nu\theta$, *caedes*, quod eo à cæde
- 75 hostium liberaretur. 75 Vide supra in Electra Euripidis.
- $\epsilon\kappa\eta\beta\acute{o}\lambda\theta$. 76.77 num. 51. 76 274,32. 77 Fit ab $\epsilon\kappa\eta$, *longè*, & $\beta\acute{\alpha}\lambda\lambda\omega$, *iacio*, 262,40. Apollo enim fingitur arcum & sagittas gestare. Sylburgio scribendum videretur $\epsilon\kappa\eta$ oxytonas, vt cognata $\epsilon\kappa\acute{\epsilon}\iota\varsigma$ & $\epsilon\kappa\acute{\epsilon}$ quæ itidem significant *longè*: sed ad locum vel in loco: Græci Grammatici & Lexicographi, vt $\epsilon\kappa\acute{\epsilon}\iota\epsilon\rho\gamma\epsilon$, sic etiam $\epsilon\kappa\eta\beta\acute{o}\lambda\theta$ ad $\epsilon\kappa\eta\theta\eta\iota\iota$ referunt: $\epsilon\kappa\acute{\epsilon}\iota\epsilon\rho\gamma\epsilon$ interpretâtes $\tau\grave{\eta}$ $\epsilon\kappa\eta\theta\eta\iota\iota$ $\epsilon\iota\epsilon\rho\gamma\epsilon\omega$, qui eminens arcet, scilicet *iaculis*, 10 & $\epsilon\kappa\eta\beta\acute{o}\lambda\theta\eta\iota$ $\tau\grave{\eta}$ $\epsilon\kappa\eta\theta\eta\iota\iota$ $\beta\acute{\alpha}\lambda\lambda\omega\omega$ *eminens iaculantem*, vt sit in priori compositione Apocope, in posteriori apocope & trope. 78 269,6. 79 Vt $\epsilon\tau\acute{\upsilon}\pi\eta\iota\tau\omicron$, 185,34. à $\lambda\iota\sigma\omicron\mu\omicron$. 80 Vt $\pi\acute{\alpha}$
- 81 $\chi\epsilon\rho\upsilon\sigma\iota$ in duali, 115,20. 81 256,17. 82 Verbale, 262,6. à $\chi\epsilon\sigma\theta$ θ $\chi\epsilon\sigma\theta\eta\mu\acute{\epsilon}\tau\omicron\rho$, 0295. 82 $\mu\epsilon\omega$, $\eta\sigma\omega$, *orno, ordino, impero*. 83 $\kappa\eta\eta\mu\iota\varsigma$, *idus*, est *ocrea*: $\delta\omega\kappa\eta$ 15 $\epsilon\upsilon\kappa\eta\mu\iota\delta\epsilon\varsigma$. 83 $\mu\epsilon\iota\varsigma$, *idus*, & diæresi $\epsilon\upsilon\kappa\eta\mu\iota\varsigma$, *bene ocreatus*: ab Homero sæpe vsurpatur per synecdochen pro armis conspicuo, aut eo qui est eleganti cultu. 84 365,19. 85 Possessivum, 264,8.
- $\delta\omega\iota\iota\iota\iota$. 84 ab θ $\delta\lambda\omega\mu\pi\theta$, *caelum, Olympus*. 86 Vt $\tau\acute{\upsilon}\psi\alpha\gamma$, 181,37. ab $\kappa\acute{\omega}$ $\delta\lambda\omega\mu\pi\theta$. 85 $\pi\acute{\epsilon}\rho\theta\omega$. 87 Vt 389,14. 88 Vt $\tau\acute{\upsilon}\pi\eta\iota\delta\epsilon\iota$, 192,37. à $\delta\epsilon\chi\omicron\mu\omicron$. 89 Ab 20 η $\phi\eta\mu\eta$, *fama, rumor, omen*, fit $\delta\phi\eta\mu\epsilon\theta$, 70,30. id est, *boni ominis, celebratus, laudatus*: vnde $\delta\phi\eta\mu\epsilon\omega$ (216,15.) *laudo, faustis omnibus excipio*: compositum cum $\epsilon\pi\iota$, $\epsilon\pi\delta\phi\eta\mu\epsilon\omega$, *approbo, laudo*. hinc $\epsilon\pi\delta\phi\eta\mu\epsilon\omega\varsigma$, vt $\epsilon\tau\upsilon\psi\alpha\omega$, 176,26. sed sine augmento. nam δ est immutabilis, 171,33. 90 Vt $\pi\alpha$ 25 $\iota\epsilon\iota\delta\chi$, 205,26. ab $\alpha\iota\delta\omicron\mu\omicron$, quod fit à τ $\tau\acute{\omega}$ $\alpha\iota\delta\delta\varsigma$, $\epsilon\theta$, *reuerentia*, 216,15. 91 Vt τ $\beta\alpha\sigma\iota\lambda\eta\alpha$, 155,8. 92 Pro $\delta\epsilon\delta\epsilon\chi\eta\iota$, *n*: vt $\delta\epsilon\chi\eta\iota$. 92 $\tau\epsilon\tau\acute{\upsilon}\phi\theta\eta\iota$, 195,15. à $\delta\epsilon\chi\omicron\mu\omicron$. 93 334,8. 94 353,9. 95 Pro $\epsilon\pi\iota$ $\tau\epsilon\mu\epsilon\iota$, *f*. imperfectum ab $\epsilon\pi\iota\tau\epsilon\mu\epsilon\omega$. Notandum, imperfecta sæpe pro Aoristis vsurpari. 96 138,6. & 149,15. 97 142,12. & 30 $\gamma\lambda\omicron\gamma\eta$. 96.97 150,19. 98 318,4. 99 $\mu\grave{\eta}$ ϵ , geminata negatio Græcis non $\iota\alpha\iota\iota$, $\iota\omicron\gamma\eta\tau\epsilon$. 98.99 affirmat vt Latinis, sed magis negat. 100 Vt $\tau\acute{\upsilon}\pi\eta\iota$, 181,15. 100 à $\chi\epsilon\alpha\iota\sigma\mu\omega$. Vel potius cum Eustathio & Homeri Scholiaste Aor.2. dicemus, à $\chi\epsilon\alpha\iota\sigma\mu\epsilon\omega$ vt $\delta\epsilon\gamma\eta$ & familia 303,3. 101 exponunt enim $\acute{\alpha}\phi\epsilon\lambda\theta\eta\iota\iota$ *inuenerit*. 101 243,36. & 244,7. 35 $\epsilon\pi\iota\sigma\tau\eta$. 102. 103 102 Vt simplex $\epsilon\iota\sigma\tau$, 317,37. cum $\epsilon\pi\iota$, 172,1. 103 $\tau\acute{\omega}$ $\lambda\epsilon\gamma\epsilon\omega$, $\epsilon\theta$. 104. 105. 106 $\epsilon\iota$, *m*. 104 210,32. 105 318,8. 106 Vt $\sigma\omega\phi\acute{\omega}\tau\epsilon\rho$, 255,11. à positiuo $\sigma\acute{\omega}\theta$: Comparatiuus pro positiuo. 107 Ionicè pro $\epsilon\eta\eta$, vt $\tau\acute{\upsilon}\pi\eta\iota$, 194,28. Vide 186,29. thema est $\eta\omicron\mu\omicron$. 108 Vt $\epsilon\varsigma\omega\theta$, 328,16. à $\phi\eta\mu\epsilon\iota$, 228,5. 109 366,2. 110 Vt $\epsilon\tau\acute{\upsilon}\pi\eta\iota\tau\omicron$, 185,24. 40 $\alpha\iota\pi\epsilon\iota\theta\mu\omicron$. imperfectum pro Aoristo.

lasciuire, Simichidem vocantes: historia est apud Apolloniomázov, ²⁴ Σιμιχίδω καλῶντες ἢ ἰσοεία παρα Ἀπολλόνιον.

λωνίω.

1. 2 ¹ 264, 31. ² 253, 14. Tertium Idyllium selegimus, quod 5
 efflet & breuius & pluribus Dorismis refertum quam præcedentia: vt eadem via possis & integrum Idyllium habere, & Doricæ linguæ vsus non mediocrem his paucissimis versibus complexum intueri. ³ Suprà ad Euripidis Orestem, num. 3. ⁴ Syncoptæ est pro αὐτοπόλο, ab ἡ 10
 αἰε, αὐτός, capra; & πολῶ, versor; qui circa capras versatur.
⁵ ⁵ Verbale, 261, 12. à κωμώζω, lasciuio, petulans sum, procor, *procatum* eo: quod fit à κῶμος. Alij malunt interpretari Latino verbo, à Græcis petito *Comissari*: vt ἐπικωμίζειν πῶι eo loco fit, *comissatum adire* vel *comissantium more* 15
aliquem adire: alias etiam significat proteruè illudere, more eorum qui Como & Baccho operantur: vide suprà in Aristophanis Pluto, num. 2. ⁶ Vt χευσκαμίδης, 212, 10. à δηλώω, *manifesto, declaro*: quod fit à δῆλο, *manifestus*, 20
⁷ 216, 15. ⁷ Vt τύψαι, 181, 3. ab εἰσίζω, *assimilo, coniecto*: quod 20
⁸ fit ab ἡ εἰκῶ, ὄσ, *imago*, 216, 15. ⁸ Id est, altero, siue proximi
 9. 10. 11 ⁹ me sequenti Idyllio. ⁹ 286, 16. ¹⁰ 316, 5. Vide 636, 20. ¹¹ Vt
 12. 13 ¹² simplex ἦθηται, 225, 28. ¹² 328, 2. & 843, 2. ¹³ Verbum è
 verbo, *ex dicere lasciuientem*; id est, ex verbis ipsius qui hoc Idyllio inducitur lasciuientem, atque hæc verba effe- 25
 rens, ἢ ῥέ γὰ τοι σιμὸς κωμωφαίνομεν; Ex his autem verbis
 sunt qui arbitretur, ipsum Poëtam ita lasciuire; vt quem Simichidem Apollonion teste appellant: Verum non obse-
 quata temporis ratione, errare illos Munatus Grammaticus affirmat. ¹⁴ Vt βοῶται, 207, 12. à πλανῶμαι, *erro*, 30
decipior: quod fit ab ὁ πλανῶ, *vagabundus, erro, profugus*,
 15 ¹⁵ 216, 15. ¹⁵ Verbum de verbo, *gratiâ admitti*; vel, *causâ recipi*: id est, vt admittatur ab Amaryllide. de χεῖρῶν habes
 728, 40. *περὶ δεξιῶν* verò, vt τρυφῶμαι, 195, 17. à *περὶ δεξιῶν*,
 16 ¹⁶ *recipio, admitto*. hinc verò passiuè positum est. ¹⁶ Vt 35
 χεῖρῶν, 208, 31. ab ἀξιῶν, *dignum puto*: quod fit ab ἀξιῶ, *di-*
 17 ¹⁷ *gnus*, 216, 15. ¹⁷ *θυμὸς, animus, compositum cum δὲς* (71, 14)
δυσθυμὸς, animo perturbatus, tristis: vnde ἡ δυσθυμία, *as*,
 18. 19 ¹⁸ 264, 35. ¹⁸ Vt τύψαι, 181, 37. à κωμῶδω. ¹⁹ Vt πεπῶν, 204, 16.
 à *περὶ αἰρίομαι, eligo, statuo*: *simplicis αἰρίομαι* ob augmē- 40
 20 ²⁰ tum vertitur in η, 171, 29. ²⁰ εἶδος proprie speciem seu formam significat, vsurpatur etiam pro forma seu specie
 21. 22 ²¹ poemati; hinc fit εἶδωλλον, 264, 31. ²¹ 316, 11. ²² 328, 2. &
 23 ²³ 843, 2. ²³ Id est, propterea quod Simi mentionem facit
 in

αὐτοπόλο.

κωμωφῆς, ὄ.
 κωμώζω.

δηλώω.

εἰσίζω.

πλανῶμαι.

χεῖρῶν ἢ περὶ
 δεξιῶν.

ἀξιῶν.

εἶδος.

in versu citato, ἢ ῥά γέ τοι σιμός καὶ φαίνομαι. credunt enim eum alluisse ad Simichidis nomen, quo ipse appellabatur, si Apollonio credimus. Sequitur οἶονται, vt τὸν πόντον, 185, 29. ab οἴομαι, quod & οἴμαι, 393, 1. 24 ὁ Σιμιχίδης, & Patronymi- 24 cum vt Κεγνίδης, 263, 12. ab ὁ Σίμιχος, qui Theocriti pater fuisse creditur.

CAPRARIVS VEL AMARYLLIS,

ΑΪΠΌΛΟΣ ἢ ἈΜΑΡΥΛΛΙΣ

vel Lascivus.

10 ἢ Κωμασῆς.
Procatum-eo ad Amaryllida. Porro mihi caprae
2⁵ Κωμάσδω 2⁵ πῶσι ὁ Ἄμαρυλλίδα. 2⁶ ταῖ δέ μοι αἶτες
Pascuntur in monte, & Tityrus ipsas agit.
Βόσκον ᾗ κατ' ὄρεσ, καὶ ὁ Τίτυρος αὐτὰς ἐλαύνει. α
15 Tityre mihi multum dilecte, pascce capras:
Τίτυρ 2⁷ ἐμὴν 2⁸ τὸ καλὸν ὁ 2⁹ πεφιλαμένε, βόσκει τὰς αἶτας α
Et ad fontem age Tityre, & testiculatum
Καὶ 2⁵ ποτὶ τὰν ὁ κρᾶναν ἀγέ Τίτυρε, καὶ 2³⁰ ἐνόρχαν
Illum Libycum album obserua, ne te cornu-feriat
10 Τὸν Λιβυκὸν κνᾶκνον, 3¹ φυλάσσειο, μὴ 3² τυ 3³ κορύψῃ.
O gratiosa Amarylli, quid me nō-amplius hoc in antrū
3⁴ ὦ χαρίεις 3⁵ Ἀμαρυλλί, τί μ' ἐκίετι τῆτο κατ' ἀντρον α. ε. α
transcursim-aspicies vocas amatorculū: nūquid me odisti?
3⁶ Παρκύπτει 3⁷ καλεῖς 3⁸ τ' ἐρωτύλον ἢ ὕ ῥά με μισεῖς
15 An utique tibi simas videor cominus esse
ἢ ὕ ῥά ὕ γέ τ' οἶ σιμός καὶ φαίνομαι ἐγὺθεν 3⁹ ἢ μὲν
Nympha & mentosus? strangulari me facies.
ὁ Νύμφα 4⁰ ἀρογνύφος; 4¹ ἀπάγξασθαι με 4⁹ ποιοσεῖς.
Ecce autem tibi decem mala fero: illinc decerpfi,
30 Ἦνι δέ τ' οἶ δέκα ὁ μᾶλα φέρω 4² πνώθεις 4³ καθεῖλον,
Vnde me iussisti decerpere tu: & cras alia tibi
4⁴ ὦ μ' 4⁵ ἐκείλδ 4³ καθελεῖν τὴ καὶ αὐριον ἄλλα τ' οἶ
feram.
4⁶ οἶσῶ.

35 Vide quidem acerbum meum dolorem. Vtinam fierem
4⁷ Θᾶσαι μὲν 4⁸ θυμαλγές ἐμὸν ἄχος. εἶθε ὁ 4⁹ γυροίμαν
Resonans apis, & in tuum antrum venirem,
ὁ Ἀ 5⁰ βομβεῦσθαι μέλισσα, 5¹ ἐς τὸν ἀντρον ὁ 5² ἰκοίμαν,
Hederam subiens & filicem qua tu ornaris.
τ' κισσὸν 5³ διαδύς, 5⁴ τὰν πῆρεν ὁ 5⁴ ἄ τὴ 5⁵ πυράσθη.

Nunc

Nunc cognoui Amorem, grauis Deus ; certè Iεανæ
 Νῦν⁵⁶ ἐγνων τὴν Ἐρωτᾶ, βαρὺς Θεός, τῆς ὕψους⁵⁷ λαίνας
 Mammam fugebat, nemoréque ipsūm nutriebat mater:
 Ἐκ Μασσδῶν⁵⁸ ἐθήλαζε, δρυμῶν⁵⁹ τῶν ἐστρεφεῖ⁶⁰ μάτηρ·
 Qui me comburens & in ossa vsque lædit.

Ὅς με κατὰσμούχων Ἐὐεῖς⁶¹ ὄσειον ἀχρεῖς ἰάπῃ·
 Opulchrè aspiciēs, omnino lapis, ὄνιγῦ-lypçiliū-habēs
 Ὡς⁶² τὸ καλὸν⁶³ ποθορῶ⁶⁴, τὸ πᾶν λίθος, ὡς⁶⁵ κυάνοφρου

Nympha, amplectere me Caprarium, vt te osculer:
 Ὀνύμφα, ἀπὸσπίνδξαι με τὸν ἀπόλον, ὡς⁶⁶ τὸ φιλάσω⁶⁷ 10
 Est & in vanis osculis suaivs iucunditas.

Ἔστι κὶ ἐν⁶⁸ κεννοῖσι⁶⁹ ἀφιλάμασιν⁷⁰ ἀδέια⁷¹ τέρψις.

Coronam discerpere me statim in minuta facies:

Τὸν στέφανον⁷² τίλαι με κατὰυλικά λεπτὰ ἡ ποισσιεῖς·

Quam tibi ego Amarylli dilecta, hederæ seruo 15
 Ἐκ τῶν ἰσθμῶν⁷³ ἐγὼν⁷⁴ Ἀμαρυλλῆ⁷⁵ φίλα, ἡ κισσοῖο φυλάσσω

Implicans foliculis, & odoratis apiis.

Ἐμπλέξας⁷⁶ καλύκασιν, ἡ δόδομοισι σελίνοισι.

Hei mihi ego quid patiar, quid, infelix ? non audis?

Ἢ μοι ἐγὼ τί πάθω, τί, ὡς⁷⁷ δὲ ὄσο⁷⁸ ἔχῃ ὑπακείεις, 20

Bata exutus, in vndas illas saliam,

Ἐκ τῶν βατῶν⁷⁹ ἄποδύς, εἰς κύματα⁸⁰ τῆνα⁸¹ ἀλεῦμα,

Vbi thynnos speculatur Olpis piscator.

Ἐν ἡπείρω⁸² τῶν θυνῶν⁸³ σκοπιάζει Ὀλπις⁸⁴ ἡ χριπῶς.

Et si nō mortu⁸⁵ fuero, saltē qdē tuū suaue paratū fuerit. 25

Ἐὰν⁸⁶ κῆκα⁸⁷ μὴ⁸⁸ ποθάνω, ἢ ἢ μὴ μὴ ἰδὼν⁸⁹ ἀδύ⁹⁰ τέτυκῃ.

Cognoui dudum, cum me sciscitante num amares me,

Ἐγνων⁹¹ ἄπρᾶν, ὡς⁹² ἄκα⁹³ μὴ μεμναμένους, εἰ φιλείεις με,

Neque Telephilon admiscuit strepitum,

Οὐδὲ⁹⁴ τὸ Τηλέφιλον⁹⁵ ἡ σπυριμάξασθ⁹⁶ τὸ πλάτρημα, 30

Sed frustra molli in brachio extabefactum est.

Ἀλλ' αὐτῶς ἀπαλασσοῦ⁹⁷ ὡς⁹⁸ πᾶχει⁹⁹ ἐξεμαμάνθη.

Dixit & Agræo vera cribro-vaticinans,

Ἐἶπε ἡ Ἀγροῖ¹⁰⁰ ὡς¹⁰¹ τὰ λαθέα¹⁰² κοσκινομαντις,

Dudum herbas-colligens sequens, quod ego quidem 35

Ἐκ τῶν ἄπρᾶν¹⁰³ ποιολογεῖ¹⁰⁴ παραλάτεις, ἔνεκ ἐγὼ μὴ

Tibi totus incumbo; tu autem mei rationē nullam facis.

Ἐν ὅλῳ¹⁰⁵ ἐγκέμα¹⁰⁶ τὸ δὲ¹⁰⁷ μὴ λόγον¹⁰⁸ ἕδῆνα¹⁰⁹ ποῖη.

Certè quidē tibi albam gemellos-parientē caprā seruo:

Ἢ μὴ μὴ ἰσθμῶν¹¹⁰ ἡ διδυμάθικον ἄγα φυλάσσω·

Quam

Quã me & meremnonis filia Erithacis nigriū-corp⁹-habēs

ο^d Τάν με ^εο⁴ Μέρμωνος Εριθakis ο^α μελανόχρωσ

Petit, & dabo ipsi, quoniam tu mihi deliciaris.

Αιτεῖ, κ^γ 9 δ'ωσῶ⁷οι, ἐπεὶ ἴ τυ μοι⁸ ἐνδιαθρύπτη.

5 Salit oculus meus dexter: num videbo

9 Ἄλλε⁹ ὀφθαλμός⁸ μάλ' ὁ δεξιός⁸ ἀρά γ' 9¹⁰ ἰδῆσῶ ^ε

Ipsam? Cantabo ad pinum hęc inclinatus:

ο^{αὐτῶν} τ¹¹ ἀσεῦμαι ποῖσι ὅταν πίτυν ὠδ¹² δ'ποκλινθῆς⁸ ^ε

Ei me forte asprexerit: quoniam non adamantina est.

10 Καί γ' 13 κέ μ' ἴσως¹³ ποτιδῆ⁸ ἐπεὶ ἐκ⁸ ὀδαμαλίνα¹⁴ ἐπί^ε

Hippomenes quando iam virginē voluit vxorē-ducere,

15 Ἰππομένης ὅκα δὴ⁸ τὰν παρθένον¹⁶ ἤθελε¹⁷ γᾶμαι,

Mala in manibus capiens, cursum perfecit. sed

ο^{Μάλ'} ἐν¹⁸ χερσὶν¹⁹ ἐλὼν, δρόμον²⁰ ἀνυεν. ο^α δ¹ ^{ε. ε}

15 Atalanta.

Ἀτάλαντα.

(morem.

Vt vidit, valde infaniuit, valde in profundum profiliit a-

15 ὧσ²¹ ἰδεν, ὡς²² ἐμάνη, ὡς ἐς βαθυ²³ ἄλλετ' ἔρωτα. †^ε

Gregem etiam vates ab Othry duxit Me-

10 Ὅταν⁸ ἀγέλαν²⁴ χ' ὠμάντις ἀπ' Ὀθρυος²⁵ ἀγε Με- ^{α. ο}

lampus.

λάμπης.

In Pylum: porro Biantis in vlnis reclinata-est

Ἐς Πύλον²⁶ ἀδὲ Βιάντος ἐν²⁷ ἀγκοίνῃσιν¹² ἐκλίνθη

35 Mater gratiosa prudentis Alpheisibœæ.

26 Μάτηρ⁸ ἀχαρίεσσα περιφροῖ⁸ Ἀλφεισιβοίας.

At pulchram Venerem in montibus oues pascens

ο^{Τάν} ὄ⁸ καλὰν Κυθέρειαν ἐν²⁷ ἔρεσι⁸ μάλ' ἀ²⁸ νομάων

Non sic Adonis in plus duxit rabiei.

30 Οὐχ ἔτως²⁹ ἴω⁸ δωνις ὄπι³⁰ σλέον²⁵ ἀγαγε⁸ λύσας. ^{α. ο}

Quare neque mortuum ipsum sine mamma ponit.

ὧσ³¹ ἐδὲ³¹ φθίμλῶν³² μιν³³ ἀτερ¹ μαζοῖο³⁴ τίθητι. ^ε

Beatus quidem mihi immutabilem somnum dormiens

ο³⁵ Ζαλωῖος μ³⁶ ἐμὶν ὁ³⁷ ἀτροπον ὑπνον ἰαύων

35 Endymion. Admiror autem ὁ dilecta mulier Iasionem,

Ἐνδυμίον. ο³⁵ Ζαλωῖος ὄ⁸ φίλα³⁸ γυναι⁸ Ιασίωνα,

Qui tanta adeptus-est, quanta non audieris profani.

ὧς³⁹ τόσων²⁴ ἐκύρησεν, ὅσ⁸ ἐ⁴¹ πλάσει¹⁵ βέβαλοι. ^{α. ο}

Doleo caput. tibi verò non est cura: non-amplius cano.

Ἄλγέω⁸ τὰν κεφαλάν. ⁴² τιν⁸ ἐ⁸ μέλ¹ ἐκέτ' ἀείδω. ^{ε. ε}

Iacc

- lapis*, id est, durissima & asperissima instar saxi. ⁶² Com- 62 ὀκυαιόφρος, υος.
 ponitur ex τὸ κυαιός, *niger*; & ἡ ὀφρὺς, ὄφρ., *supercilium*,
 147, 8. ⁶³ Vt τὸ ψαγ, 200, 1. ἀπὸ ἀπύσσομαι vel ἀπὸ ἀπύσσω, 63
 μ. ὕψω, *amplector*. ⁶⁴ Pro τοῖς κενίοις, id est, κενοῖς, ἀ κενός, 64 κενεοῖστ.
 5 pro κενός, *vacuus*. ⁶⁵ Pro τοῖς φιλήμασι, α & ο. φιλῆμα, 65 φιλάμαστ.
 ατ, verbale 261, 3. ἀ φιλεῖω, μ. ἠώω, αττο, *suavior, osculor*.
 † ⁶⁶ Doricè pro ἠδέεια, ἀ masc. adiect. ἠδὺς, *iucundus, sua-* 66
uis. Fœminino ἀδέεια perperam statuit Antefsignanus ma-
 sculinῷ ἀδέειο: Solent enim Dores & Iones ex adiectivis
 10 fœmininis in εῖα, quorum masculina desinunt in υς, exi-
 mere posteriorem diphthongi vocalem ε, ideoque cir-
 cumflexum vertere in acutum: Sic dicit Homerus αἰκίαν
 Ἴων & βαθέλιον Ἰλλίω, è masculino αἰκὺς, & βαθὺς *profundus*,
altus. Et Callymach. in Hymno ad Dianam, πολίασθε
 15 δῶπδ' ἔξασθε νόμφας, *multas allegerat nymphas*. pro πολίας è
 masculino πολὺς iuxta regulam, 251, 10. (At in prosa πολ-
 λὰς dicunt, ex Ionico & poëtico πολλός, 275, 10.) Sic etiam
 Theognis, αἰκύντορος περὶ αἰὶν ἀρπυγῶν, *velocior perniciosius*
Hærryis. pro περὶ αἰὶν, & Herodotus: τὸς ἑσθίας σῆδονται
 10 μῆλων τῶν ἡλειῶν, *mares habent in maiori veneratione quàm*
fœminas, pro ἡλειῶν: At alibi idem Herodot. ἡλιῶν ἰσπος
 proparoxytonas dixit, quia masculinum ἡλιός est Ba-
 ryonum. ⁶⁷ Verbale, 261, 7. ἀ τέρπω, μ. ψω, *delecto, de-* 67 ἡ τέρψις, ι, ο.
mulceo. ⁶⁸ Vt τὸ ψαγ, 181, 37. ἀ πῆω, μ. ἰλῶ, *vello, discerpo*. 68 πῆαγ.
 25 ⁶⁹ 243, 34. ⁷⁰ Vt τὸ ψαγ, 183, 29. ἀ ἰμωλέω, quod com- 69, 70
 ponitur ex ὄ, (402, 2.) & πῆω, *plico*. ⁷¹ Dativus pl. poë- 71 κελύκειαστ.
 ticus, 150, 26. ἀ ἡ κελύκειας, *folliculus qui florem & semen*
includit. genitivus κελύκειο regitur ἀ κελύκειαστ; vt fit hic
 sensus; Hanc ego è folliculis (vel floribus) hederæ inte-
 30 xens, tibi seruo. ⁷² ὄσμῃ & Doricè ὄδμῃ (387, 44.) *odor*: 72 δ' ὄδμοιστ.
 hinc ὄσμομαι & ὄδοδος, *odoratus*: vnde Darius pluralis
 τοῖς δ' ὄδμοιστ pro δ' ὄδμοις, ἰ. ⁷³ Componitur ex ὄς, 262, 73 δ' ὄσσομαι.
 4. & ὄσμοι, quasi *difficiliter saluus*. ⁷⁴ Pro τῷ βαίτην, ο. 74 ἡ βαίτη, υς.
 Bata est indumentū ex pellibus confutis, vestis pellicea
 35 & pastoralis. ⁷⁵ 244, 39. ⁷⁶ Pro ἀλλῆμα, 119, 15. vt φαλῆ- 75, 76 ἀλεῦμα.
 μα, 198, 24. ἀ ἀλλομαι, *salio, profilio*. ⁷⁷ Pro τὸς θυώσς, 77 τὸς θυώσς.
 130, 4. Thynnus est nomen piscis prægrandis. ⁷⁸ Σχο- 78 σκοπιάζομαι.
 πιά, *specula*: vnde σκοπιάζομαι, *speculor*, 216, 15. ⁷⁹ ὀ ρεῖ- 79 ρεῖπός.
 πος, *rete*: hinc ὀ ρεῖπός, *piscator, nexu retibus piscans*.
 40 ⁸⁰ Pro κ' ἀγκ, per synalæphen: ἀγκ, verò Doricum est 80 κ' ἠκα. ἀγκ.
 pro αἰκα, 119, 35. vide 314, 4. ⁸¹ Per aphæresim pro δῶπδ' ἔξασθε, 81 δῶπδ' ἔξασθε.
 vt τὸ πω, 181, 23. ἀ δῶπδ' ἔξασθε, 385, 22. & 387, 10. Melius con-
 iunctè legit Sylburgius, μῆποδ' ἔξασθε: quia scilicet ibi non
 Apostrophus duntaxat est sed etiam Crasis, nempe η & α
 in α longum contractis: (est enim μῆποδ' ἔξασθε pro μῆ δῶπδ'

- ζῶντα, non mortuus fuero.* Nec vel η per apostrophum solet
 abiici, 8, 24, vel α in hac Præpositione produci: absorberi
 autem η ab α potest in crasi, veluti minus ionās, à magis
 τὸ πὸν αὐτοῦ. 82 sonoro, sicut in verbis, 202, 28. ⁸² *Tuum iucundum*, id est,
 83 tua iucunditas; hoc est, iucunditas saltē aliqua tibi meo
 πρὸς τὸν πατέρα. 84 facta parabitur; sat scio. ⁸³ 410, 5. ⁸⁴ Doricum est pro
 85 ἀπείλω, dudum. ⁸⁵ Dorica particula, pro ὀπίσθω, quando.
 μεῦ μενεαμένω. 86 ⁸⁶ Verbum verbo, *me referente vel indagante*, siue men-
 tionem faciente; id est, cum ex Telephili strepitu ac ex
 prophetis. x cuiusdam respōsis indagarem & augurarer, 10
 nam me redamares: neque Telephilum, &c. μεῦ pro μὲ,
 243, 8. & μενεαμένω pro μενεαμένω, ο. Vide 286, 8. & 763, 30.
 τηλίφιλον. 87 ⁸⁷ Est folium papaveris: ἴδιον quasi τηλίφιλον, quod
 amorem præmonstret. nam huius foliis intra manum
 collisis, ex sono de amore iudicabant: si enim legitimum 15
 & acutum sonum reddidissent, se ab amatis redamari
 coniciebant: contrā, ex molli, inani ac illegitimo folio-
 rum Telephili strepitu, se in amicarum odio esse con-
 iectabāt. In eadem hæresi hodie multos versantes vidi,
 qui ex simili effectu foliorū buxi aut herbæ clematidis 20
 foco candenti admotorum, eadem profus indicia se ac-
 cipere posse arbitrabantur. Vel fortasse dictum τηλίφιλον,
 ex eo quod δηλοὶ καὶ τηλῆ ἄπεινα φίλον indicat amicum
 longè absentē. ⁸⁸ Vt ἐπὶ ψαλο, 197, 35. sed sine augmento, n:
 πολεμώσατο. 88 à πολεμώτω, 249, 41. ⁸⁹ Verbale, 261, 3. à παλαίστῃ, crepo, 25
 τὸ παλαίστῃ. 89 à πολεμώτω, 249, 41. ⁸⁹ Verbale, 261, 3. à παλαίστῃ, crepo, 25
 ut ὄ. strepo. In Aldino exemplari, pro πολεμώσατο τὸ παλαίστῃ, ⁸⁹
 legitur, παλεμώσατο τὸ παλαίστῃ, mistum crepuit; vel,
 τὰ αὐτὸν ὄντῃ intra digitos collisum, strepitum fecit. vbi πα-
 λεμώσατο est vt τὸν αὐτὸν, 201, 17. à παλεμώτω; quod
 est idem cum πολεμώτω nam παλεμώτω & πολεμώτω Dorica sunt 30
 pro παλεμώτω: atque in hoc ipso loco quædam vetusta exem-
 plaria habent πολεμώσατο. παλαίστῃσιν autem est vt ἐπὶ
 ψα, 176, 24. sed sine augmento, n: à παλαίστῃ, μ. ἴσων.
 90 Pro πλάγῃ, à πλάγῃ, ε. 146, 14. per brachium siue cubi-
 91 tum videtur intellexisse manū vel digitos. ⁹¹ Vt ἐπὶ φθῆ, 35
 191, 16. ab ἐκμαρμένω, marcescō, tabescō: compositum
 ab ἐκ (quæ ante vocalem fit ἐξ, 249, 25.) & μαρμενῶ, μ.
 αὐτῶ, tabescō, arefacio. ⁹² 286, 25. & 302, 31. ⁹³ Vt ἡ Ἀπταῖ,
 15, 29. est autem nomen cuiusdam vetulæ sortilegæ cri-
 bro vaticinantis: quæ diuinandi ratio ad nostra vsque 40
 tempora permanauit. ⁹⁴ Pro τὸ ἀλαθῆ, à τὸ ἀλαθῆς, 153, 22.
 94 Perpende hic tria; synalæphen siue contractionem; de
 95 qua, 313, 17. Dorismum, ο: & Ionismum, m. ⁹⁵ Dictio
 composita ex τὸ κροσκονον, vel ὁ κροσκονον, cribrum; & κρόνον,
 à ποιολογεύσει. 96 εἶ, vates. ⁹⁶ Pro ἡ ποιολογεύσει, ο, & ε: vt πρὸς αὐτῶ, 204, 4.
 à τῷ

à ποιολογία, *herbas colligo*; ab ἡ ποία, *herba*; & λέγω, *lego*,
colligo. 97 Pro παραβοάτης. nam poëta παραβόη pro παραβόη
 dicunt: & fit à masculino ὁ παραβοάτης, 8: vt ἡ διαβοάτης ab ὁ
 διαβοάτης, 251, 23. παραβοάτης autem, id est, *socius, comes*, est
 verbale, 261, 12. à παραβοάηνα, iuxta eo: sed quasi à παραβοάη-
 ἡμι vel παραβοάη, 356, 39. Hunc versum præcedenti sic
 coniunge, Καὶ ἄγροιά κροκινόμαλις, ἢ πρῶν ποιολογούσα πα-
 ραβοάτης, ἐπιπλάτεια, *Atque Agræo cribro vaticinans, du-
 dum herbas colligens sequens, dixit vera: & herbas colligēs*
 sequens, id est, dum meliores sequens, relictas spicas colli-
 geret. 98 243, 42. 99 Componitur ex ἐν, 419, 22. & 402, 2. 98. 99
 & αἰέμα, 326, 29. 1 143, 12. 2 Pro ποῖη, 204, 10. nam 1. 2 ποῖη.
 Dores, subscriptum sæpe negligunt, 120, 1. 3 Ab ὁ κρη ἢ 3 διδύμοθεν.
 διδύμος, *geminus, gemellus*; & πτω, *pario*, (cuius præteri-
 tum medium τίποκα, 197, 5.) fit regulariter ἡ διδύμοθεν,
geminos enixa, gemellos pariens: verum poëta in com-
 positis ex nominibus tertie declinationis, ὁ claudens
 primam compositionis partem, in η mutant, διδυμεύθενος,
 & Doricè διδυμεύθενος, ὁ. Idem nonnunquam etiam in
 prosa fieri, declarant ἰλαφῆβόλις, πολλοσημελιος, & familia:
 quæ alij Ionismum habere putant, cum potius videatur
 esse Attica. 4 Cum nomen proprium articulo fultum, 4
 regit genitiuum proprii nominis, cum eo articulo, si fit
 masculinus, intelligitur in eodem casu ἦος, id est, *filius*:
 si fit femininus, suppletur θογάτηρ, *filia*: vt, Πέτρος ὁ Ἰωάν-
 νη, *Petrus Ioannis, scilicet filius*: Ἐρθηκίς ἡ (& Doricè ἄ) 5
 Μίρμανον, *Erihacis Mermonis, supple filia*. 5 Dicitio ἐ- 5
 ποῖτα ex ὁ μέλας, μέλας, *niger*: & ὁ ῥεῖος, ῥεῖος, *cutis*,
corrus. 6 Pro δῶσω, q: à δῶσω, 397, 12. 7 240, 2. & 244, 8. 6. 7
 8 Vt τόπιη, 185, 28. sed neglecto subscripto, 120, 1. ab ἐν 8
 διαθρόπιω vel ἐνδιαθρόπιω, *ludibrium ἐν deliciis facio*.
 9 Quasi dicat; † Amaryllida procul venientem videre 9
 videor: num igitur ipsam inuisam? 10 378, 23. 11 Vt ποῖ- 10. 11
 μα, 396, 40. ab ἀδω. 12 Vt τυφθεῖς, 195, 35. ab ἀποκλίω. Vide 12
 308, 13. 13 Κε ποῖδη, pro ποῖσῶν αὐ. nam κε est αὐ, 754, 16. 13
 & in ποῖδη punctum subscriptum desideratur, 120, 1. &
 ποῖ loco ποῖσῶν positum est: tamen, quod est in ποῖδη,
 non pertinet ad ποῖσῶν, sed ad simplex ἰδη. Vide ἐν ἰδη,
 95, η, 377, 36. 14 316, 21. 15 Sequentes versus, tribus vltimis
 14. 15
 exceptis, sunt cantilena, quam Caprarius audiente Ama-
 ryllide canit. hæc pluribus fabulis contextitur: quibus nõ
 paucos enumerat, qui ægrè quidem, sed tamē suis amo-
 ribus tandem summa cum voluptate sunt vsi: quorum
 exemplo ipse in spem primùm erigitur se aliquando
 Amaryllide positurum: mox verò in desperationē rursus

Fabula de Atalanta & Hippomenes.

adducitur, ubi videt illam hinc auditis nullo modo commoueri. Quia verò sine harum fabularum cognitione contextus est subobscurus, eas paucis perstringam. ac prima quidem loquitur de Atalanta: quæ cum mira corporis velocitate præstaret, & à nuptiis omnino abhorreret, procis suis cursus certamen proposuit, in quo victum mortis pœna; victorem, conjugij sui præmium sequeretur. Multis itaque victis, tandem Hippomenes mala aurea, quæ à Venere acceperat, ante pedes præuertentis Atalante singularim proiciens, eam malis colligendis 10 detentam superauit, ac postea in vxorem duxit. Altera sic habet: Cum Bias Peronem Nelei filiam miserè deperiret, eamque Neleus se illi daturum negaret, nisi is bonos, quas Iphiclus vi raptas è Pylo Nelei vrbe in Othryn Thellalix montem abduxerat, restitueret, curaretur: Me-

De Biantè & Perone.

15 lampus vaticinio clarus, se maximis periculis exponens, id tandem in Biantis fratris gratiam peregit, atque Bias amica potitus est: ex qua postea Alphesibœam iustulit. Tertia fabula, est de Adonide pastore: quem cum Venus

De Adonide & Venere.

(quæ & Cytherea à Cythera insula, in qua primum colita cœpta est, appellatur) mirum in modum adamaret, ab apro est interfectus: sed eum Venus aliquot menses gremio fouens, in vitam fertur reuocasse, ac postea illum in deliciis habuisse. In quarta meminit Endymionis, qui ob venationis studium, còstanti animo mulieres omnes 20 spernebat, tandem tamen Luna eius amore capta, illum somno arctissimo sopiuit, vt vel eius dormientis desideratissimo complexu frueretur. Postrema verò fabula, est

De Endymione & Luna.

de Iasione, cum quo dormiente Ceres est congressa, & ex eo concubitu facta est grauida: quæ res est auditu in- 30 credibilis iis qui mysteriorum amoris sunt ignari: qui

De Iasione & Cere.

βίσαλοι.

ζήμιση.

16. 17
18. 19. 20

ιδν, 15, 1.

βίσαλοι nuncupantur. 16 Imperfectum ab ἰθελω. 17 Προζήμιση, ο: 360, 12. 18 274, 32. 19 355, 17. 20 Προ λύνω, ο: imperfectum vel aoristus secundus ab ἰύνω. 21 377, 34. ἄς ιδν, postquam vidit, supple mala qua proiecerat Hippomenes, 35

εὐμένη.

ἄς εὐμένη, sic, id est valde, insanauit, subaudi malorum desiderio & amore. In Romana editione & Scholiis tria ista ἄς-line accentu scripta sunt: ἄς ιδν, ἄς εὐμένη, ἄς ἰς βαδωὺ ἄλατ' ἰσώτο: ac primum quidem ἄς significat postquam, simul ac: Reliqua duo, quàm, quātum? quantope? 40

quomodo: vt apud Virgilium Eclo. 8. Vt vidi, vt perij, vt me malus abstulit error. rectè: Nam tum demum volunt ἄς acui, cum ponitur pro sic: vt sæpè apud Homerum ἄς φάτο, sic ait: ἄς εἰπὼν, sic satus. & alibi ἄς etiam sic: 22 ἄς ἰδὲ ἄς ne sic quidè, ne hac quidè ratione. 22 Vt ἰδὼν, 192, 1.

ἄς μὲν

- à μαφρομω. vide 178, 4. ²³ Pro ἡλιθ, ο. Imperfectum pro 23 ἡλιθ.
 aor. fec. qui per vnicum λ scriberetur, 178, 16. in margine:
 ab ἀλλομω: vel dicemus esse sine augmento, n. Notatur
 spiritu tenui, Æolico more, quamuis ἀλλομω aspiretur:
 5 veluti & ἄλτο pro ἡλιτο: de quo 370, 39. ²⁴ 314, 11. Con- 24 χ' ὠ μείτης.
 iunctè legit Sylburg. χῶ, & notat scribi χῶ pro κῶ ὀ sin-
 gulariter eliso coniunctionis ι, & αο in ω contractis: plu-
 rali ter verò pro κῶι ὀ scribi χῶι subscripto, vt χῶι ἔμπα-
 10 ται, χῶι συζηνέις, quemadmodum ex Ori Milesij Ortho-
 graphia refert Etymol. Sed tradit is, in plurali, ad latus
 adscribi more quidem veteri κῶι, non χῶι vt hodie scribi
 solet. porrò quod de χῶι & χῶι dictum est, id ipsum de
 singulari χῶι & plurali χῶι pro κῶι ὀ intelligendum est. In
 15 ἀπρωι tamen & ἀπρωι pro ὀ ἔπρωι, & αἰ ἔπρωι nihil sub-
 scribitur. ²⁵ 332, 29. ²⁶ ἁ μήτηρ ἁ χαρτίσσα, &c. periphrasis 25 26 ἄγα.
 est ipsius Peronis, quam Bias adamabat. ²⁷ Poëticum 27
 pro ὄρεισι, ἂ τῷ ὄρει, ἔσθ, & poëticè ἔσθ. ²⁸ ἡ νομή, ἦς, πα- 28 νομείω.
 bulum, pastura: hinc νομείω, pasco, 216, 15. ²⁹ 418, 28. 29 ὠ δῶνις.
 Mauult Sylburg. coniunctè ὠδῶνις: Quia (inquit) Apol-
 20 lonius apud Etymologum tradit ἐν τοῖς πῶδμοσι τῶν δα-
 σῶν ἐπιμαρτῆν, in spiritibus asperum vincere: (cum scilicet
 concurrunt) vt ἔμψ ἄπειρον: in quo posteriore, vt tenuis
 ab aspero ita grauis ab acuto est obliterated. Eodem ta-
 25 men autore ὠ πῶλ⊙ δασυμόρπον κῆι ψλάμῆμον αωκ-
 λῶπιται, id est, ὠ πῶλ⊙ per synaliphen ex ἰ εἰ πῶλ⊙ fa-
 ctum retinet in illa Crasi asperum simul & tenuem spi-
 ritum: Si itaque superiorem ὠδῶνις respicias, scribendum
 saltem ὠδῶνις acuto post tenuem posito: Sed magis mihi
 probatur prima scriptura: præsertim cum idem infra in
 30 ω, nulla spiritus mentione facta, solum dicat, adscribi
 ὠπῶλ⊙. ³⁰ 258, 16. ³¹ 415, 1. ³² 243, 36. & 244, 6. ³³ ἄπερ 30 31 32 33
 μωζοῖο τῆηι, id est, cessat amplecti, vel gremio fovere,
³⁴ 224, 23. ³⁵ Pro ζηλωτος, a. verbale, 261, 12. ἂ ζηλώωι ζηλῶ,
 & Doricè ζαλῶ, u. ἄσω, id est, amator, suspicio, admiror, 34 τῆηι.
 35 beatum iudico. ³⁶ 243, 36. ³⁷ A τῆηι, verbo, πωτο, fit ver- 35 ζαλῶε.
 bale (262, 38.) ἡ τῆηι, ἦς, mutatio, conuersio: vnde cum α
 priuatiuo fit adiectiuum ἄπερτος, immutabilis, incōcessus,
 perpetuus. ³⁸ 275, 1. Per apostrophē ad Amarylida ser- 38
 monem conuertit. ³⁹ Est genitiui pluralis ἂ τῶσθ, ταν- 39 τῶσθ.
 40 τῶσθ: id poëticum est pro τῶσθ. ⁴⁰ Vt ἐν ψι, 176, 24. ἂ κυρίω, 40
 adipiscor. construitur cum genitiuo. ⁴¹ Pra πῶσθ, vt 41
 τῶψιδι, 198, 9. habet terminationem futuri secūdi medi
 τυψιδι, 198, 14. Vide 199, 28. & 396, 33. Venit autem à the-
 mate πωψάτομω, 396, 1. ⁴² 243, 42. ⁴³ κῆμω, ἰσσο, fit (vt 42
 habes 326, 19.) ἂ κῆμω, κῆμω, & crasi κῆω; vnde futurum pri- 43 κῆωμω.

πιστιν.
ιδενε.

44.45
46

num κείσσι, & medium κείσμεν, pro quo Dores dicunt κείσμεν, vel κείσμεν, 326, 31. & 395, 27. 44 397, 32. 45 246, 22. 46 Communiter dicendum erat ιδονται, ab ιδομαι futuro secundo medio: de quo, 309, 22. & 377, 27. Iuxta huius analogiam, futurum secundum actiuum est ιδω, 3 non ιδω: & tertia pluralis ιδουσι, non ιδουσι. Pro ιδουσι verò antepenacuto, Theocritus more Dorico (169, 42.) dixit ιδενε. Ego malim legere ιδονται, quòd futurum secundum huius verbi in voce actiua vix inueniatur. 47 361, 30.

ηχοιμενω, οιο, οιο. 47

πε εδδς, εθ.
πε ολυμπια.
ο ολυμπιονικης, 8.

1 S V A S Odas Pindar⁹ Olympia siue Olympionicas inscripsit, quòd his

PINDARI OLYMPIA IO
ΠΙΝΔΑΡΟΥ ὈΛΥΜΠΙΑ

ἢ Ὀλυμπιονίκαί.
siue Olympiæ-victores.

η ολυμπια, ας.

*Rectius vertendū Hieroni Syracusio Celete, scilicet victoriam adepto, est enim κίλην Dativus causa, nō com-
modi.

Olympia certamina, quæ ad Olympiā vrbē quinto quoq; anno celebrabātur, atq; eorū certaminū victores (qui Olympionice, δαπὸ τῆς νικης. i. à

Hieronī Syracusio *celesti.
Ἱερόνι Συρακυσίῳ † κέλεσι.

ODE PRIMA.
ἘΠΙ ΔΟΣ Ἰ Α.

Strophe prima est versuum septemdecim.

4 Στροφή α καλ. αἰ ἴ.

Optima quidem aqua: sed 10

Ἄριστον μὲν ὕδωρ. 50 δε

κίλης, ητθ.

victoria, dicuntur) summis in cælum vsq; laudibus extollat. & prima quidē Ode Hieronem Syracusanorū regē, qui celes septuagesima tertia Olympiade victoriam his ludis retulerat, amplissimo laudum praconio ad sidera 15

euehit. Est autē celes, is qui equum defultorium. i. solum, videlicet sine bigis aut quadrigis, incitatissimo cursu agitat: quo nomine ipse quoq; equus appellatur. 2 264, 32. &

3 supra in argumento, 3 Eidyll. Theocriti, nu. 20. 3 Literis alphabeticis vntur Graeci pro notis arithmetis; vt in 30

στροφῆ.
ἀντιστροφῆ.
ἐπιμῶδες.

4 Lexicorū appēdicibus fusissimē explicatur. 4 Diuisæ sunt Ode Pindari per Strophas & Antistrophas, quæ eodem semper numero & eisdē versuū legibus cōstant; atq; per Epodos, & numero & versuum ratione ab vtraq; illa variantes. Si verbū verbo velis reddere, στροφῆ versio ē so- 35

nabit, ἀ στροφῶ, verro: ἀντιστροφῆ, inuersionē vel contrauersionē: & ἐπιμῶδες, accentio ē. Erant autē vocabula chorearū ac saltationū, quæ ad lyrae concentū ducebantur. dū enim Strophe occinebatur, saltātes sese ab vna parte in alterā vertebat: in Antistrophe gradū invertebant: & in Epodo 40

5 interquiescebant. 5 Ordinem huius cōstructionis paulò inuer

inuer

inuer

inuer

inuer

inuer

inuer

inuer

inuer

- Aurum, ardens ignis
 Χρυσός, αἰθόμιχρον αἴρ
 Velut excellit no-
 Ἄτε διασπρίψι τυ-
 5 ἄε, superbis eximie diuitiis.
 κτι, † μεγαλόροϑ ἕξοχα πλάτα.
 Si verò certamina narrare
 Εἰ δ' αἰθλα, ὀ⁶ γαρεύειν
 Desideras mi anime,
 10 Ἐλθέαι⁸ φίλον ἦτορ,
 Ne porro sole speculeris
 9 Μικέθ' ὀ αἰθε¹⁰ σκόπη
 Aliud feruentius
 11 Ἄλλο θαυπνότερον
 15 In die fulgidum astrum,
 Ἐν ὀ αἰθέρα φαεινὸν ἄστρον,
 Vacuum per æthera.
 ὀ Εῤήμας δὲ¹² αἰθήρϑ.
 Neque Olympico certamine
 10 Μηδ' Ὀλυμπίας ἀγῶνα
 Præstantius eloquemur.
 13 Φέρτερον¹⁴ αὐδ' ἀθρομυ.
 Vnde celeberrimus
 Ὄθεν¹⁵ ὀ πολύφατϑ
 15 Hymnus vndique-ponitur
 Ὑμνϑ¹⁶ ἀμφιβάλλεται
 Sapientum consiliis, resonare
 Σοφῶν¹⁷ μῆλιτσι, ¹⁸ κελადεῖν
 Saturni filium in prædiuitem venientes
 30 Κρόνου παῖδ' ἐς¹⁹ ἀφνειὰν²⁰ ἰκομένους α
 Ac beatum Hieronis larem,
 Μάκαιραν Ἱέρωνϑ ἐσίαν,
 35 celebris, vulgatus, de quo multus sermo habetur. ¹⁶ Id est, 16
 passim celebratur, vel exornatur. ¹⁷ Dativus pluralis ¹⁷ μῆλιτσι, scilicet
 poëticus, 150, 26. & 30. ab ἡ μῆσις, ἰϑ. ¹⁸ Resonare, &c. 18 Ἱεσι.
 id est, Vt ij qui veniunt in amplas ædes Hieronis, cele-
 brent Iouem Saturni filium. κελადεῖν, vt ποιεῖν, 203, 36. ἀ
 40 κελადεῖα. ¹⁹ Ab ἀφνειϑ (de quo supra in Hesiodi Oper. & ¹⁹ ἀφνειός, α, ον.
 die num. 61.) fit adiectiuum ἀφνειός vel ἀφνειός. ²⁰ 389, 14. ²⁰ ἰεσ, ἀφϑ, α.

- ἀκίπτον. 21 ²¹ Προσκήπτον, ο: *Antistrophe versuum XVII.*
 & ακίπτον pro *+ ἀκίπτον κάλων 15'.*
 σκῆπτρον, abie- Iuris qui administrat
 cto ρ, vt in σκῆ- Θεμισεῖον ὅς ἀμφίπῃ
 πτήχῳ, id est, Sceptrum in pecorosa
scēptritenēs, nō ο ²¹ Σκῆπτον ἐν ο ²² πολυμάλαρ
σκηπτρῶχος: di- Sicilia; decerpens quidem
 cimus tamen Σικελία, δρέπων μῆρ
 προδέσκηπτρον Cacumina virtutibus ab omnibus:
 πολύμαλαρ. 22 φέρε. ²² Pro
 πολυμάλαρ, ο: ex ²³ Κορυφάς ²⁴ ἀρετῶν δὲ ²⁴ πασῶν. 10
 πολυ, *mūltum;* Resplendet autem &
 & τὸ μῆλον, οἰσί; *Ἀγλαΐζεται ᾧ καὶ*
 quasi *ouibus a-* Musices in flore;
 23 *bundante.* ²³ Id ⁰ Μυσικᾶς ἐν αὐτῶν,
 est, *summā vir-* Vt ludimus dilectam 15
 tutum omniū. ²⁴ ²⁴ Pro δρεπῶν
 δρεπῶν πασῶν. 24 ²⁴ Pro δρεπῶν ²⁵ Οἷα παίζομεν ὀφίλαν
 πασῶν, 121, 37. Viri circa crebrò
 25 & 122, 14. ²⁵ Id *ἄνδρες ἀμφὶ θαμὰ*
 est, vt viri Mensam. Atqui Doricam
 haud rarò lu- Τράπεζαν. ²⁶ ἀλλὰ Δωρίαν 10
 dere solemus citharam à clauo
 prope cara sym- δὲ τὸ φόρμιγμα πασάλα
 posita. Nam Sume, si tibi Pίφαρque
 huius clausule Λάμβαν', ²⁷ εἴτι ¹ τῷ ⁰ Πίφας τε
 vocabula hoc Et Pherenici iucunditas 15
 modo sunt re- Καὶ Φερενικῆ χάρις
 texēda: οἷα ἄν- ⁰ Μεντεμ ²⁸ ἐπὶ γλυκυτᾶ-
 δρες θαμὰ παί- ²⁸ νόον f ²⁸ ἐπὶ γλυκυτᾶ-
 ζομεν ἀμφὶ φί- ²⁸ λων f ²⁸ ἐπὶ γλυκυτᾶ-
 λων ἠπὲρ, *mi ani-* mis applicuit cogitationibus:
 26 ²⁶ Supple, ᾧ φί- ²⁶ ταις f ²⁶ ἐθικε ²⁶ ἀφρονίσιν. 30
 me. Nam se- Quādo iuxta Alpheum proruit, corpus
 ipsum horta- ²⁶ ὅτε παρ' Ἀλφειῶ ²⁹ σῦτο, δέμας
 tur Pindar⁹ vt
 Dorica dialecto Hieronis victoriam prædicet, quam illi
 suus equus (dictus Pherenicus, à φέρω, fero; & νίκη, victoria) 35
 attulit in ludis Olympicis, qui iuxta Alpheum fluium
 inter Olympiam, iux & Pifa dicitur) & Elim ciuitates in
 17 Peloponensi regione sitas celebrabantur. ²⁷ εἴπ, siquid;
 28 id est, εἰ καὶ ἴπ, si in aliquo, si nullo modo. ²⁸ Pro ἐπὶ ἔθικε,
 ab ἐπιθήκη, subijcio; item suggero, instituo. De simplici 40
 29 ἔθικε, vide 217, 24. & 234, 29. atque 302, 28. ²⁹ 402, 22.
 30 A

Promptissimum in cursibus præbens,
 30 Ἀκέντησεν ἐνὶ δρόμοισι παρέχων,
 Victoriæ verò admiscuit dominum,
 31 Κράτη ἧ 32 προσέμιξε ὁ διαστόταν,
 5 Ἐπόδus versuum XIII.
 4 Ἐπιδὸς κάλων γ'.

Syracusium equis-gaudentem
 Συρακῆσιον ὁ 33 ἵπποχάρμην
 Regem. Lucet
 10 Βασίληα. Λάμπη
 Verò ei gloria apud augustam Lydij
 Δι 34 οἱ κλέσ παρ ὁ 35 δάνοει Λυδῆ α
 Pelopis coloniam, quem valde-potens
 Πέλοπτοσ δόποκία, d 36 μεγαθενῆς

15 Amavit terræ-concussor Neptunus,
 37 Ἐράσαστοσ ὁ 38 γαίαστοσ Ποσειδῶν,
 ἔπυσι, 176, 24. à προσμίγνυμι, admisceo, adiungo: sed quasi à
 προσμύγω. Vide 333, 29. 33 Pro ἵπποχάρμην, ο. Est autē ἵπποχάρ-
 10 μης, equis gaudēs, vel equis pugnās; ab ἵππος, equus; & χάρ-
 μης, latitia, gaudiū; vel pugna, cōflictatio. 34 240, 2. & 244, 8. 34

35 Pro δάνοει, ο. ὁ πῆ ἢ δῆνωρ, ορσ, ab δῆ (262, 2. & 70, 30.) 35 δῆνωρ
 & ἄνωρ, vir: significat habentē & generantē bonos viros;
 vel potentē & augustum. 36 Quasi μεγαλὸς θίνης, magna
 potentia, valde potens, magnanimus. 37 Pro ἐράσαστοσ, 213, 29. 37

25 vt ἐτύψαστοσ, 197, 33. ab ἐράσαστοσ, μ. ἄνω, ἄνω, genitiuum habet 3,
 641, 30. Pelopem verò à Neptuno maris Deo adamatum
 ait, q̄ prospera nauigatione sit vsus, cū Lydia patria reli-
 cta, in Elidem se cōtulit: vbi Oenomao Eleoῖu rege cu-
 ruli certamine superato, Hippodamiam eius filiā vxorē

30 duxit, regnūmq; dotale accepit; ac totam illam peninsu-
 lam Πελοπόννησον, quasi 3 Πέλοπος νῆσον, Pelopis insulam, Peloponnesus.
 appellauit. Pelopem verò infantē adhuc ac tenellū Tan-
 talus eius pater, Deos cōuiuio excipiēs, membratim dis-
 cerpsit, coctūmq; eis apposuit comedendū. Illi verò à
 35 nefandis epulis abstinuere omnes; vnā Cerere excepta,
 quæ pueri humerū deuorauit. hīc Dij Pelopem lebeti per
 Mercuriū rursus iniiciētes, pro comeso humero eburneū
 repofuerūt: ac Clotho, Parcarū vna, illum ē lebete extra-
 ctum ad vitā reuocauit. Ad totius huius fabulæ narratio-
 40 nem multis verbis Pindarus digreditur; ac simul se de-
 mirari ait, quòd fabulis sæpē plus fidei quàm ipsi veritati
 adhibeatur. 38 Componitur ex ἡ γαῖα, terra; & ἔχω, quod 38 γαίαστοσ.
 inter alia significat, teneo, cohibeo; agito, moueo; quasi ter-

30 Ἄ τὸ κίνησον, 30 ἀκέντησ, i. stimulus, cal-
 car, reiecto ε, fit κεντία vel κεντία, i. stimu-
 lo, pūgo, 216, 15. hinc cū α priuatiuo fit ver-
 bale ὁ ἀκέντησ, *Deduci etiā potest
 nō pūctus, i. ge- ἀ κεντία vel κέντα,
 nerofus, πρό- ab illo per syncopen
 ptus, & qui etiā pro κίνησος ab hoc
 calcaribus nō verò regulariter,
 admotis in cur vt κίνησος de quo su-
 sum pron⁹ est. πρᾶ, 261, 12.
 * 31 τὸ κέρτασ, 31
 εος, ες, τῷ κέρ-
 τῷ κέρτασ. 32 Vt 32 προσέμιξε.

33 ὁ ἵπποχάρμης, α.
 34 δῆνωρ.
 35 ἡ γαῖα.
 36 ἡ κλέσ.
 37 ἡ ἐράσαστοσ.
 38 γαίαστοσ.

- ram continens, Postquā illum ex puro lebete extraxit
 terra motor vel Ἐπέει³⁹ νιν καθαρεῖ λέβητος^a n⁴⁰ ἐξέλειν
 cōcussor. Communiter dicitur γαλήχθ, Clotho ebore splendido
 sed Doricē γα- Κλωθῶ,⁴¹ ἐλέφαντι⁴² φαίδιμον
 39 ἰάχης, ο.³⁹ 244, Humero exornatum.
 7. & 243, 36. ὤμον⁴³ κεκαδμένον.
 40 40° Προϊξείλειν, n: Profectò mirum nimis:
 ἐξέλειν. Ἡ†⁴⁴ θαῦμα⁴⁵ ταπολλά⁴⁶
 41 ab ἐξαιρέω. vi Et alicubi etiam mortalium mentem,
 ἰλίφας. 41 de 355, 12. 41° 46° καὶ περ τι καὶ βροτῶν φρένας, 10
 ἐλίφας, ἀνπθ, Supra verum sermonem,
 elephas animalis 47 Ἰπὲρ τῆ ἀληθῆ λόγον,
 & eburn, id est, Fabrefactæ mendacii variis
 dens elephan- 48 Δεδαυδαλμένοι⁴⁹ ψῦδ εστ φοιμίλοις
 tis, habet enim Decipiunt fabulæ. 15
 elephas duos 50 Ἐξαπατῶντι μύθοι.
 dentes, vel pot-
 tius cornua, ex
 42. 43 quibus fiunt opera eburnea. 42 265, 7. 43 Pro κεκαδμένον,
 vt πίφραδμαι pro πίφρασμα, 190, 36. & ὀδμη pro ὀσμη, 387,
 43. ἂ καζω, orno, instruo, adorno. κεκαδμένθ φαίδιμον ἄμην 20
 44 44° θαυμάζω, ornatus splendidum humerum ebore, id est, eburneo
 θαυμάζω. 44 fulgens humero. Vide 626, 15. 44° Τὸ θαῦμα, ατος, mi-
 raculum, res noua visua, mira: vnde & θαυμάζω, admiror,
 in admiratione habeo. Varia est versus istius scriptura:
 Nam prater eam quam secutus est Antesignanus, vna 15
 sic habet ἢ θαυμάζω πολλα, profecto miracula multa, scilicet
 contingunt: Altera sic ἢ θαῦμα πὲ πολλα, profecto mira-
 45 culū (id est, miraculosa scilicet sunt) pleraque. 45 249, 4-
 46 46° καὶ περ τι καὶ: geminatur κα, vt sæpe alias Artice. ἢ quo-
 que vacat: vel ita interpretandum vt dictum est in εἶπ, 30
 47 aliquoties, vnde ε. 47 Id est, magis quam verus sermo.
 48 48° Vt πετυμφοι, 195, 32. ἂ δαυδαλα, vario, orno, arte cōficio.
 49. 50 49° τὸ ψῦδθ, εθ, mendacium. 50° Pro ἐξαπατῶσι, 169, 42.
 50 vt βοῶσι, 206, 31. ab ἐξαπατῶ, decipio, allicio. 35

τὸ θεῷ μόνῃ δόξα.
 Deo soli gloria.

TI
 C
 Cano
 De
 ap
 ad
 Liter
 CA
 DI
 Orat
 Artic
 Prim
 lin
 De d
 De d
 ε
 Vari
 Secur
 Para
 Apoc
 Text
 ε
 De N
 Exam
 Com
 Vari
 Quan
 me

TITVLI AC PRÆCIPVA
CAPITA EORVM QVÆ HOC

LIBRO CONTINENTVR; QVO

faciliùs quicquid ex eis quærat,ur,
discretis possit locis
inueniri.

LITERARVM figura, nomina & potestas. pag. 1

Vocalium & diphthongorum diuisio. 3

Consonantium diuisio, & earum inter se affinitas. 3

Nexus & orthographia consonantium. 4

Canones pronuntiationis; ubi de Accētibus, 7. De Spiritibus, ibid.

De Apostropho; atque obiter an consonantes finales dictionis

apostrophum passæ, & Prepositionum in compositione, trahantur

ad præcedentem syllabam, an ad sequentem. 8

Literarum γ, κ, τ, ρ, π, diuersa pronuntiandi ratio. 9. 10

CANONES terminationis. 11. & 12

DIALECTORVM & analogia ratio à 13. vsque ad 112.

Orationis partes, & earum accidentia. 112

Articulorum præpositiuorum declinatio. 114

Prima nominum parisyllabicorum declinatio in α, & in η, masculinorum. ibidem

De dialectis discursus. 116

De dialectorum proprietatibus generalia præcepta; Attica, Ionica,

& Dorica, 118. Æolica. 120

Varietas dialectorum in nominibus prima & secunda. ibidem

Secunda declinatio fæmininorum in α & η. 121

Paragoge & syllaba φι. 122

Apocope in tribus declinationibus. 124

Tertia declinatio masculinorum, fæmin. & communium in ω,

& neutrorum in ο. ibidem

De Nominum genere regula generales. 125

Fæminina in ω tertia. 126

Communia in ω tertia. 128

Varietas dialectorum in Nominibus tertia. 130

Quarta declinatio masculinorum, fæm. & communium, in α, &

neutrorum in ο. ibidem

Quarta

<i>Quarta Atticorum in quibus nominibus sit recepta.</i>	ibidem
<i>Quinta declinatio imparisyllabica neutrorum in a, i, u; femininorum in o, & variorum generum in v, z, e, o, ψ.</i>	131
<i>Quomodo genitiuum forment, & cuius generis sint nomina quinta declinationis finita in a, i, u, o, 132. In av, 134. In v, lu, n, 133. In ov, ouo, uo, 136. In ov, z, 138. In az, 139. In az, az, 140. In az, v, az, 141. In av, av, 142. In av, av, 143. In av, av, 144. In o, v, 146. In o, z, 147. In es & ψ, 148.</i>	
<i>Accusatiuus quinta.</i>	ibidem
<i>Vocatiuus quinta.</i>	149
<i>Datiuus pluralis quinta.</i>	150
<i>Breues i, o, quomodo producenda.</i>	ibidem
<i>De nominibus contractis.</i>	151
<i>Vbi fiat contractio, & quomodo.</i>	152
<i>Prima declinatio Nominum contractorum, 154. Secunda, ibidem. Tertia, ibidem. Quarta, 155. Quinta.</i>	156
<i>Coniugationes verborum: Prima, ibidem. Secunda, Tertia, Quarta, Quinta, 157. Sexta.</i>	158
<i>De coniugationum characteristicis.</i>	ibidem
<i>Quare coniugationes dicantur barytona; ac quid sit βαρύτωνος, & quid syllabicus accentus.</i>	ibidem
<i>De barytonorum formationibus tractatus haud pœnitendus: vbi summam agitur, de Augmento, 159. Characteristica, ibidem. Penultima, 160. Terminatione; de qua primum præcepta quadam generalia ponuntur; 161. deinde tres figurae: Vna, de primariis terminationibus vniuscuiusque temporis, 162. Altera, de terminationibus personarum ductarum à primariis, 163. Tertia, de imperatiuorum terminationibus, ibidem. Præterea personarum formationes adiciuntur, 164. Denique præcedentium usus in Inuestigatione thematis, verborumq; inflexione, ac in formatione reliquorum modorum ab indicatiuo.</i>	165
<i>De futuri primi formatione.</i>	166
<i>Qua verba quarta sequantur secundam, & qua tertiam, & qua utramque.</i>	168
<i>Paradigma actiui Barytoni.</i>	169
<i>De augmento syllabico & temporali.</i>	171
<i>De augmento verborum compositorum.</i>	172
<i>De dialectorum varietate in infinitiuorum terminationibus; & de his figura.</i>	182
<i>Participia Græca quomodo Latinè reddantur.</i>	184
<i>Paradigma passiuui Barytoni.</i>	185
<i>A primis personis in αα & μλω secundarum & tertiarum singularium deductio secundum idiomata; ac de his figura.</i>	186
<i>Perfecti passiuui formatio per singulas coniugationes.</i>	187
<i>Formatio tertia pluralis à tertia singulari in ται vel το, Ionicè & ποσ</i>	

Imperatiui passiu formatio; eiusque in dialectis varietas.	190
Verbum medium, & cur ita dicatur; atque in vocem mediam annotatiuncula.	193
Perfecti medij formatio.	196
Vtriusque aoristi, ac vtriusque futuri medij formatio.	197
De futuro primo quinta coniugationis.	198
De verbis circumflexis.	ibidem
Vnde & quomodo fiant verba circumflexa; & quid proprium, quidq; cum barytonis habeant commune.	201
Verborum circumflexorum coniugatio prima, 203. Secunda, 206.	ibidem
Tertia.	208
Annotationes in circumflexa.	212
Quae circumflexa retineant characteristicas ϵ , α & $\omicron$ in futuro; & quae mutant in η & ω .	215
Verba in $\iota\omega$, $\acute{\alpha}\omega$, $\acute{\sigma}\omega$, $\acute{\iota}\zeta\omega$, $\acute{\alpha}\zeta\omega$, $\acute{\sigma}\zeta\omega$, $\acute{\alpha}\nu\omega$, $\acute{\omega}\omega$, $\acute{\iota}\omega$, & $\acute{\sigma}\omega$, fieri à nominibus.	ibidem
Verborum in μ deductio, figuratiua, reduplicatio, & qua tempora in illis consideranda.	221
Verborum in μ formationes breuissima.	222
Verborum in μ coniugatio prima, 224. Secunda, 226. Tertia, 228.	228
Quarta.	230
Annotationes in verba in μ .	231
Mira poetarum in reduplicationis varietate licentia.	232
Passiua in μ Characteristicam producentia.	233
De Pronominibus.	239
De Pronominibus secundum varias dialectos.	242
De articulis, & eorum usu ac officio.	245
Dialectorum varietas in articulis.	246. 247
De partibus indeclinabilibus.	248
Annotationes in Nomina: videlicet in Adiectiua, 250. Numeralia, 252. Gradus comparationis, 255. Comparationes irregulares, ibidem. Verbalia à perfecto passiuo, 261. à praterito medio, & à verbis in $\acute{\sigma}\omega$, 262. Patronymica, Possessiua, Diminutiua, & Denominatiua, 263. In declinationes simplices, 265. In contractiones, 265. Poetarum licentia in nominibus contrahendis, 272. Nomina heteroclitica, 273. Poetarum licentia in declinandis nominibus.	282
Annotationes in verba: ubi hac insunt praecipuè: Quae sint cognata tempora.	285
De augmento verborum pleraque scitu digna; à pag. 286. vsque ad 298.	286
De Indicatiui perfecto, 297. De plusquamperfecto, 300. De aoristo primo, 302. De aoristo sec. ibidem. De futuro, 304. De imperatiuo, 305. De Optat. & subiunct. 306. De indicatiuo vocis passivae.	passivae

- passiva, *ibid.* De perfecto & aoristo pr. 307. De optat. & subjunctivo vocis passiva, 308. De praterito medio, 309. De futuro secundo medio. *ibidem*
- Notanda de Atticorum contractionibus seu synalophe. 311
- Anomala in μ , 315. De $\epsilon\mu\iota$, quod est sum, *ibidem*. De $\epsilon\mu\iota$, quod est eo, 317. De $\iota\mu\iota$, quod est mitto, 319. De $\iota\mu\iota$, quod est concupisco, 323. De $\eta\mu\iota$, quod est sedeo, 324. De $\kappa\epsilon\mu\iota$, quod est iaceo, 326. De $\iota\sigma\mu\iota$, quod est cognosco, *ibidem*. De $\phi\eta\mu\iota$, quod est dico, 328. Annotatiuncula in verba in μ . *ibidem*
- INVESTIGATIO Thematis; qua hac ferè complectitur:
Verba que ultra imperfectum non coniugantur. 329
- Ab $\alpha\zeta\omega$ ducta tempora. 332
- $\alpha\zeta\upsilon\mu\iota$, quod sumit tempora ab $\alpha\zeta\omega$: sic alia finita in $\gamma\acute{\omega}\nu$ aut $\gamma\upsilon\mu\iota$, à $\zeta\omega$. 333
- Ab $\acute{\alpha}\delta\omega$ tempora quedam. *ibidem*
- $\alpha\iota\delta\upsilon\alpha\upsilon\omicron\mu\epsilon\mu\iota$ ab $\alpha\iota\delta\iota\omicron\mu\epsilon\mu\iota$: sic alia in $\alpha\acute{\epsilon}\omega$ & $\alpha\acute{\omicron}\omicron\mu\epsilon\mu\iota$, ut ex $\iota\omega$ & $\iota\alpha\mu\epsilon\mu\iota$. 336
- $\alpha\lambda\iota\sigma\kappa\omicron\mu\epsilon\mu\iota$ ab $\alpha\lambda\acute{\omicron}\omega$ & $\alpha\lambda\omicron\mu\iota$. 338
- De augmenti in quibusdam compositis varietate. *ibidem*
- $\alpha\mu\phi\iota\upsilon\mu\iota$ ab $\alpha\mu\phi\iota\omega$: sic reliqua in $\nu\acute{\omega}\nu$ vel $\nu\upsilon\mu\iota$ ab ω , reijciendo ν , quacumque precedat vocalis. 339
- Ab $\alpha\upsilon\omicron\iota\omega$ tempora quedam. 346
- $\alpha\pi\omicron\lambda\lambda\acute{\omega}$ & $\alpha\pi\omicron\lambda\lambda\upsilon\mu\iota$ ab $\alpha\pi\omicron\lambda\lambda\omega$ & $\alpha\pi\omicron\lambda\lambda\iota\omega$. *ibidem*
- $\alpha\pi\omicron\kappa\lambda\eta\kappa\epsilon$, $\alpha\pi\omicron\kappa\lambda\eta\kappa\alpha\iota\varsigma$, $\alpha\pi\omicron\kappa\lambda\eta\kappa\iota\tau\epsilon\mu\iota$, & $\alpha\pi\omicron\kappa\lambda\epsilon\gamma\eta$. *ibidem*
- $\alpha\pi\epsilon\sigma\kappa\omega$ ab $\delta\epsilon\iota\omega$: sic alia in $\sigma\omega\omega$ & $\sigma\omicron\omicron\mu\epsilon\mu\iota$, tanquam ab ω & $\omicron\mu\epsilon\mu\iota$. *ibidem*
- $\alpha\upsilon\zeta\omega$ ab $\alpha\upsilon\zeta\iota\omega$: sic innumera barytona à circumflexis. 350
- $\alpha\pi\acute{\omicron}\zeta\eta$ ab $\delta\alpha\pi\acute{\omicron}\zeta\acute{\alpha}\omega$. 353
- $\alpha\phi\iota\acute{\iota}$, $\eta\phi\iota\acute{\iota}$, & $\eta\phi\epsilon\iota\eta$, ab $\alpha\phi\iota\mu\iota$. *ibidem*
- $\alpha\phi\upsilon\kappa\epsilon\lambda\varsigma$ à $\phi\acute{\omicron}\delta\iota\omega$, ut $\tau\epsilon\tau\upsilon\kappa\tau\epsilon\mu\iota$ à $\tau\acute{\omicron}\delta\iota\omega$. *ibidem*
- Appendix: ubi agitur de $\lambda\gamma\alpha\mu\epsilon\mu\iota$, quod sumit temp. ab $\alpha\gamma\acute{\alpha}\lambda\omicron\upsilon\mu\epsilon\mu\iota$ vel $\alpha\gamma\acute{\alpha}\omicron\omicron\mu\epsilon\mu\iota$. *ibidem*
- $\alpha\zeta\epsilon\sigma\acute{\omega}$ ab $\epsilon\iota\zeta\omega$, $\iota\epsilon\iota\omega$, & $\rho\acute{\epsilon}\omega$, $\rho\acute{\alpha}\omega$. 354
- $\alpha\lambda\alpha\gamma\omicron\mu\epsilon\mu\iota$ ab $\alpha\lambda\alpha\gamma\acute{\omega}$. *ibidem*
- $\alpha\iota\epsilon\iota\omega$ & $\alpha\iota\epsilon\iota\omicron\mu\epsilon\mu\iota$ ab $\epsilon\iota\omega$ & $\epsilon\iota\omicron\mu\epsilon\mu\iota$. 355
- Ab $\alpha\acute{\iota}\zeta\omega$ tempora quedam. *ibidem*
- $\alpha\pi\omega\sigma\epsilon\omega$ ab $\alpha\pi\omega\sigma\epsilon\omega$. 356
- $\beta\acute{\alpha}\iota\omega$ à $\beta\acute{\alpha}\omega$ & $\beta\acute{\iota}\omicron\mu\iota$. *ibidem*
- $\beta\acute{\alpha}\lambda\omega$ à $\beta\acute{\lambda}\acute{\omega}$. 357
- $\beta\acute{\iota}\omega$ à $\beta\acute{\iota}\alpha\mu\iota$. 358
- $\gamma\alpha\mu\iota\omega$ à $\gamma\alpha\mu\alpha\omega$. 359
- Verba in $\epsilon\iota\omega$ appetentiã actus significãtia, facta partim à presenti, partim à futuro aliorum verborum. *ibidem*
- $\gamma\iota\omicron\mu\epsilon\mu\iota$ seu $\gamma\acute{\iota}\gamma\omicron\mu\epsilon\mu\iota$, à $\gamma\epsilon\iota\omicron\mu\epsilon\mu\iota$ & $\gamma\eta\iota\omicron\mu\epsilon\mu\iota$. *ibidem*
- $\gamma\omega\iota\sigma\kappa\omega$ à $\gamma\acute{\omega}\nu$ & $\gamma\acute{\omega}\mu\iota$. 360

Δάκτυα à δάκτυα.	382
Δεικνύω ἔφ' δεικνύμι à δείκω.	ibidem
A Δία tempora quadam.	363
Δείμα à δειμάω.	ibidem
Δεί δει, à δέω : Δείσις ἔφ' ιδέησι à δέω.	ibidem
Δείδω à δειδίπτοιμι ἔφ' δειδίπτοιμι.	364
Syncope passorum verborum catalogus.	365
Διδάσκω à διδάσκω ἔφ' διδύσκω.	375
Διδράσκω à διδράσκω ἔφ' διδύραμι.	ibidem
Appendix : δάω vel δάω à δαίω, δάω, ἔφ' δάωμι.	376
Εργάω pro ἐργάω οἶδα : ἐργάωμι pro ἐργάωμι.	377
Ab ἴδω tempora quadam.	ibidem
Εἶδω ab εἶδω ἔφ' εἶδημι.	ibidem
Εἶπον ἔφ' εἶποι qui differant.	ibidem
Ἐδεικνύω à κενάω: ubi demonstratur à praterito fieri praesens.	379
Ἐριμάω ab ἐριμάω.	ibidem
Ἐριόσκω ab ἐριόσκω.	ibidem
Ἐρω à ἔρω, ἔρωμι, ἔφ' ἔρω.	381
Ab ἴω tempora quadam ἔφ' verbalia.	ibidem
Appendix : ἰλαύνω ab ἰλάω.	383
Ἰεργάω ab ἰεργάω.	384
Ἰνδ' ἰγώ, ἔφ' ἡδ' ὄς, unde fiant.	ibidem
Ἰδα pro ἴς.	ibidem
Ἰδύω ἔφ' ἡδ' οἶδω ab ἡδύωμι.	ibidem
Θάπτω à τίπτω.	385
Θέλω vel ἰθέλω, à θέλω vel ἰθέλω.	ibidem
τῶν διπλογραμμάτων catalogus, hoc est, eorum qua dupliciter dici possunt.	ibidem
Θησκω à θείνω, θνάω, τίθημι, ἔφ' θνάω.	ibidem
Ἰέρω pro ἰέρω Doricè, ut ὄσμη pro ὄσμη.	387
Ἰοῦμαι ab ἰοῦμαι.	388
Ἰάωμαι, à πείω, πείω, ἔφ' ἰπύωμι.	ibidem
Ἰπῶν ἔφ' ἰπῶν unde formentur.	ibidem
Καθ' ὄμμα à καθ' ἴζομαι.	390
Καθήσσομαι à καθήσσομαι.	ibidem
Appendix : Tempora quadam à κελίω.	ibidem
Κλάζω à κλάζω ἔφ' κλήζω.	391
Κραίνω à κραίνω.	ibidem
Λαγυρίνω, λαμενάω, λαοπίνω, μωυπίνω, à λήζω, λήζω, λήζω, μωυπίνω. ibi.	
Ab οἰομαι tempora quadam.	393
Ἰν Aeolicè adiectum personis in s.	ibidem
Ἰν Ionicè abundans.	ibidem
Ὀμνῶ ἔφ' ὀμνύμι ab ὀμῶ.	ibidem
† pro ὀ Doricè.	ibidem
Ὀφείλω ἔφ' syncope ὄφλω, ab ὀφείλω ἔφ' ὀφλίω.	ibidem
	Appen

Penultima quando spectanda.	420
Methodus ex obsoletis ad recepta themata perueniendi.	422
Themata inusitata quorum tempora sunt uisitata digesta serie alphabetica.	426
Presentium thema quomodo inuestigetur in Barytonis.	433
Circumflexorum presentia quomodo inuestiganda.	440
Terminationes uniuersarum circumflexorum coniugationi peculiare.	441
Presentia compositorum in μ . quomodo excutienda.	453
Composita ab anomalis in μ .	458
Imperfectorum themata quomodo inuestiganda.	
Aoristorum secundorum ac futurorum item secundorum themata quomodo inuestiganda.	477
Parasceue generalis ad inuestigationem receptorum thematum, qua ab obsoletis quadam tempora mutantur.	498
Perfecti ac plusquamperfecti uocis media thema quomodo inuestigandum.	511
Futurorum & Aoristorum priorum uocis actiua & media themata quomodo inuestiganda.	516
De futuris & aoristis ab Antesignano enumeratis censio.	
Perfecti & plusquamperfecti uocis actiua & passiuæ: Item primi Aoristi, primi, futuri, ac paulo post futuri uocis passiuæ thema quomodo inuestigandum.	547
De temporibus perfectis plusq. &c. qua ducantur à thematibus obsoletis.	583

DE SYNTAXI.

De Conuenientia substantiui & adiectiui.	613
Genitiuus post nomen.	617
Datiuus post nomen.	625
Accusatiuus post nomen.	626
De Syntaxi nominum appendices.	628
De nominatiuo ante uerbum.	636
Constructio uerborum substantiuorum.	639
Genitiuus post uerbum.	641
Datiuus post uerbum.	647
Accusatiuus post uerbum.	650
Verba cum diuersis casibus constructa.	654
Verba cum duplici casu constructa.	656
Constructio uerborum iuxta generum diuersitatem.	660
De constructione modorum.	662
Appendix de infinitiuis.	668
De uerborum regimine appendices.	671
Participiorum Syntaxis.	672
Participiorum usus apud Græcos.	673
Gerundiorum Syntaxis.	677
Pronominum Syntaxis.	678

I N D E X.
DE PROSODIA PRIMVMQVE
DE ACCENTIBVS.

580	Prosodia quid & eius diuifio.	767. & 788
582	Accentuum in pronunciando adiuuētum & eorum apud antiquos momentum.	769
588	Accentus quibus de caufis inuenti.	777
589	Accentus varij apud diuerfas Græcorum prouincias, & diuerfitatis caufa.	778
590	Quo tempore accentus notari cæperint.	782
591	An accentus & fpiritus in iis qua mauiſculis ſcribuntur litteris ſint pingendi.	787
592	Quot ſint accentus, & qua eorum nota ac qua ratione ſinguli ſint pronunciandi.	794
593	Quid ſit æſis, & quid ſiſis in Accentu pronunciando	797
594	Accentuum ſingularum ſedes.	ibid.
595	Accentus quomodo inter ſe commutentur.	798
596	An nomina Græca facta Latina ſuum debeant accentum ſeruare.	799
597	Spirituum ratio apud antiquos.	800
598	Ars proſodia generalis, & eius canones generaliores.	804
599	Quomodo Latini à Græcis accentuum regulas generales deprompferunt.	810
600	Quot modis apud Græcos accentus varietur, & eius locus mutetur.	811
601	Quot ſint dictiones qua carent accentu.	812
602	Accentuum difficultas.	ibid.
603	De accentu ſimplicium declinationum.	813
604	De penultima acuta in rectis nominum prima declinationis.	ibid.
605	De vltima acuta.	814
606	De obliquis prima declinationis in ſingulari.	ibid.
607	De duali & plurali.	815
608	De recto nominaum ſecunda declinationis ſimplicium.	816
609	De femininis quibus more poëtico inferitur a.	817
610	De Accentu recti nominum terminatorum in a. de Antepenultima acuta.	ibid.
611	De penultima acuta.	818
612	De vltima acuta.	ibid.
613	De penultima circumflexa.	819
614	De vltima circumflexa.	ibid.
615	De nominibus deſinentibus in a.	ibid.
616	De penultima acuta.	820
617	De vltima acuta.	ibid.
618	De vltima circumflexa.	ibid.
619	De Accentu obliquorum.	821
620	De recto ter:ia declinationis nominum ſimplicium.	822

De Antepenultima acuta, 823. De penultima acuta, 824. De ultima acuta	ibidem
De penultima circumflexa.	825
De neutris in o, 826. De Antepenultima acuta, ibid. De penulti- ma acuta, ibid. De penultima circumflexa.	
De Accentu obliquorum tertiae declinationis simplicium.	827
De Accentu, quarta declinationis simplicium.	ibid.
De obliquis.	828
De Quinta declinatione & reliquis contractis, De Adiectivis, ibid.	
De Antepenultima acuta.	ibid.
De penultima acuta.	829
De ultima acuta.	830
De penultima circumflexa.	831
De obliquis, in singulari.	ibid.
De Duali & plurali.	832
De Accentu verborum.	833
De Indicativo.	834. 835
De Imperativo.	835
De Optativo.	836
De Subiunctivo.	ibid.
De Infinitivo.	837
De Participiis.	ibid.
De Accentu articularum.	838
De Accentu pronominum.	ibid.
De Accentu Praepositionum.	839
De Accentu aduerbiorum.	ibid.
De Accentu coniunctionum.	841
De Encliticarum Accentu, ibid. Et earum numero, 842. Et quot modis Enclitica tonum rejiciat, 843. Quot modis suum tonum seruet, 844. Quot item modis nec retinet nec remittit.	ibid.
De tertia persona in canones particulares.	ibid.
SPIRITVVM. RATIO.	845

DE SYLLABARVM QVANTITATE.

De Syllabarum quantitate regula quaedam generales.	858
Regula alia minus generales.	865
Syllabarum breuium regula generales.	868
Syllabarum longarum.	871
Syllabarum communium.	877
De cremento & quantitatis variatione in inflexionibus nominum & participiorum.	892
Crementa nominum & participiorum correpta.	895
De Cremento & variatione penultima in verbis.	899
Crementa verborum breuia.	903
Crementa verborum longa.	905
De	

I N D E X.

De	De <i>Ancipitum</i> quantitate in antepenultimis syllabis: & primum	
em	de a, 908. De <i>Quantitate</i> in antepenultimis syllabis.	912
25	De <i>Quantitate</i> v in antepenultimis.	915
ti-	De quantitate <i>Ancipitū</i> in penultimis syllabis: & primum de a, 918	
	De quantitate in penultimis.	923
27	De quantitate v in penultimis.	930
id.	De <i>Ancipitum</i> quantitate in vltimis syllabis, de a.	935
28	De v in vltimis.	940
id.	De v in vltimis.	942
id.	De <i>Variatione</i> abusuq; syllabarum apud poetas.	
29	De <i>passionibus</i> dictionum, quas Latini <i>FIGVRAS</i> vocant.	948

OPVSCVLVM DE PRAXI ET VSV

PRAECEPTORVM GRAMMATICES:

in quo hæc continentur:

835	<i>Prefatio</i> , in qua nota, quibus in eo libello vsi sumus, explicatur.	955
835	<i>Latina</i> ad verbum interpretatio ac breuissima scholia in <i>Orationem</i> Dominicam.	957
836	In <i>Salutationem</i> Angeli ad sanctissimam Virginem.	958
id.	In <i>Symbolum</i> sanctorum Apostolorum,	959
837	In <i>Benedictionem</i> mensæ.	961
id.	In <i>Gratiarum</i> actionem.	962
838	In <i>Argumentum</i> & aliquot versus <i>Tragicocomædia</i> Euripidis, quæ <i>Orestes</i> dicitur.	963
id.	In <i>Argumentum</i> carmine Iambico scriptum, atque in nonnullos versus <i>comædia</i> Aristophanis, quæ <i>Plutus</i> appellatur.	966
841	In quadam <i>Hesiodi</i> carmina sumpta ex principio illius opusculi quod <i>Ægæa</i> & <i>Ægæa</i> in scribitur.	976
uot	In <i>argumentum</i> & paucos versus primi libri <i>Iliados</i> Homeri.	983
um	In <i>argumentum</i> tertij <i>Idyllij</i> Theocriti, ac in totum illud <i>Idyllium</i> : in quo, quamuis sit breuissimum, tamen totius ferme <i>Dorica</i> lingua vsus perspicitur.	987
id.	In primam <i>Strophen</i> , prioremq; <i>Antistrophen</i> , ac vnâ <i>Epodum</i> prioris <i>Ode</i> <i>Olympiorum</i> seu <i>Olympionicarum</i> Pindari.	998

Omissa vel commissa in quibusdam exemplaribus.

- pag. 17. lin. 9. ἀνάποιον l. ἀναά-
ποιον.
- pag. 42. lin. 9. δειελ l. δειρή.
- pag. 43. l. 20. ἀγνόησεν l. ἀγνώησεν.
- pag. 59. l. 13. laferis l. luseris.
- pag. 60. l. 4. φυσιολογία l. φυσιο-
λογία.
- pag. 72. l. 21. ἀγείρω l. ἀγείρωμν.
- pag. 77. l. 2. ἀγώε l. ἀγώε.
- pag. 105. l. 13. ἀδής l. ἀδής.
- pag. 111. l. 34. ἐαθεν l. ἀκροθεν.
- pag. 177. lin. 27. Huiusmodi l.
Huiusmodi.
- pag. 220. l. 35. ἰλόωσιν l. ἰλόωσιν.
- p. 232. l. 25. πίπτει l. πίπτειμι.
- pag. 241. l. 32. talis, adde τοῦτος.
- pag. 272. l. 2. in margine adde 7.
- ibid. l. 25. nam hunc, a dele, a.
- pag. 292. l. 26. administrabant,
adde, Plura exépla enume-
rat ANTESIGNANVS
- pag. 290. & 291.
- pag. 331. l. 24. μινύτω l. μινύτω.
- pag. 349. l. 5. βρώξας & βρώξω
l. βλώξας, βλώξω.
- ibid. l. 29. μνήσωσα l. μνήσωσα.
- pag. 352. μελήσται l. μελήσεται.
- pag. 366. l. 22. λύωσαν l. λύωσαν.
- pag. 374. l. 28. πεπρωμένων l. πε-
πρωμένων.
- pag. 375. l. 39. ἀφ' ὁρήσεως l. ἀφ'-
ὁρήσεως.
- pag. 377. l. 22. pag. 361. l. pag. 59.
verf. 32.
- pag. 439. lin. 13. βακχολιάζομαι,
adde & Dor. βακχολιάσομαι.
- pag. 441. lin. 10. in margine, pe-
culiales l. peculiare.
- pag. 463. l. 23. circumdatus est,
adde, ἡγεσικεταί, negotium
datum est.
- pag. 465. l. 11. ἀντιπάλω δὲ l. ἀν-
τιπάλω δὲ.
- pag. 476. l. 18. ἐξῆναίεθ l. ἐξῆναίεθ
pag. 486. lin. 30. ἄσκησιν δομῶν
l. ἄσκησιν δομῶν.
- pag. 497. l. 45. ὀῆς l. ὀῆς.
- pag. 503. l. 6. εἰσελάτωμν l. εἰσελά-
τωμν.
- pag. 508. l. 37. κητίθραμν l. κητί-
θραμν.
- pag. 521. l. 39. ἐπίταξι l. ἐπίταξι.
- pag. 527. l. 34. ἐνασάτωμν l. ἐνασά-
τωμν.
- ibid. l. 40. ἐναμυρίτωμν l. ἐνα-
μυρίτωμν.
- pag. 553. ἐχθένται l. ἐχθένται.
- pag. 554. l. 27. ἀφ' ἡμετέρων l. ἀφ'-
ἡμετέρων.
- pag. 569. in margine, varbo
l. verbo.
- pag. 570. l. 33. ἀσθεῖς l. ἀσθεῖς.
- pag. 599. l. 9. μελήτη l. μελήτη.
- pag. 602. l. 24. ὠφείν l. ὠφείν.
- pag. 612. l. 6. certam l. certum.
- pag. 613. l. 4. tum l. cum.
- pag. 635 l. 31. ἡολῆ l. ἡολῆ.
- pag. 673. lin. 28. ἄσκησιν δομῶν
l. ἄσκησιν δομῶν.
- pag. 675. l. 43. Participium Pro
l. Participium pro Sup.
- pag. 674. l. 33. ἐν εἰδῶς l. ἐν εἰδῶς.
In Epigram. sub finem maioris
Indicis. donec lege tandem.

Plura eius generis quæ legendo deprehendi fortè poterunt,
tuo per te (Lector candide) iudicio corrige.

FORMIS GVICHARDI
IVLLIERON.

Summa Priuilegij.

CVRIAE Lugdunensis decreto cautum est, ne quis Bibliopola, imprimere, vendere aut aliunde aduectam, retinere possit Grammaticam Græcam Vniuersam ex variis auctōribus collectam, & digestam per Alexandrum Scot, Scotum I.V.D. præter Ioannē & Dauidem de Gabiano fratres, Bibliopolas Lugdunenses, cui hoc iuris concessum est ad quinquennium, idq; ad pœnam confiscationis, damnorumq; & interesse inde promanantium: vt fusius ipsius Decreti verbis habetur. Dat. Lugd. XXIII. Ianuar. 1592.

I

deduce
possessio
coru, q
uariè f
tropi, l
milis es
floribus
Accessi
alia qu
mate m
nantur
è tam a
illis qui
logia :
examin
sunt, &
non sit
nem, P
apposita
uitio, in
& alior
uariè c
eration
posuit, &
singula
tato col
edition
serta cu
inuent
quod t
riueto
sub obs

I N D E X.

αἶθλια D. αἶθλια	43,31	ἀζηχός p. ἀλιχός	34,12	αἰχρόσθ	63,25
ἄθλον	16,14	ἀζω, ζάζω	94,5	αἰχλίψ	66,36
αἰκίζω A. αἰκίζω	100,4	ἄη, ἄημι	233,32	αἰχλογία, non αἰχλογία	60,9
αἰσθε I. ἡσθε, αἰσθε	544,28	ἀσδιζέμεν, ἰζομεν	286,	αἰχμηρός p. -ρος	281,21
αἰσθε	544,36	14		αἰχμηρα	ibidem
αἰσθε Att. αἰσθε	100,6	ἀσθης	69,21	αἰχμηρας	281,21
αἰσθε	100,5	ἀσθῶν, αἰσθῶν	38,3	αἰχμηρωτ	ibidem
αἰσθε ἰσντος	53,27	ἀσθεια, ἀσθεια	101,20	αἰχλος	127,31. & 28,35
αἰσθε, ἄημι	233,33	ἀσθεσον, ἀσθεσω	286,13	αἰχλοσ	100,17
αἰσθε, ἄημι	233,31	ἀσθμεν D. αἰσμεν, ἄημι	233,27	αἰσθε I. αἰσθε	43,6
αἰσθε	16,14	ἀσμεν d. αἰσμεν	233,24	αἰσθεσθ B. ἡσθεσθμεν,	
αἰσθε pro αἰσθε	16,14	ἀσθε, ἄημι	233,31	αἰσθεσμεν	368,14
αἰσθε	16,7	ἀσθε	233,28	αἰσθεσθ	216,28
αἰσθεστος	91,20	ἀσθεσ	233,26	αἰσθεσθ	216,29
αἰσθεσθ p. αἰσθεσθ, αἰσθεσθ	451,12	αἰσθεσ p. αἰσθεσ	38,9	αἰσθεσθμεν	216,30
αἰσθεσθ & αἰσθεσ	52,31	αἰσθεσθε	102,27	αἰσθεσθμεν A. αἰσθεσθμεν	257,28
αἰσθεσθ, αἰσθεσθ	433,39	αἰσθεσθμεν D. αἰσθεσθμεν	60,31	αἰσθεσθ, αἰσθεσθ	43,28
αἰσθε p. ἡσθε, αἰσθεσθ	350,41	αἰσθεσθ d. αἰσθεσθ	248,38	αἰσθεσθ B. αἰσθεσθ	103,36
αἰσθεσθ p. ἡσθεσθ ibidem		Ἀσθεσθ f. Ἀσθεσθ	265,39	αἰσθεσθμεν, αἰσθεσθμεν	489,38
αἰσθεσθ p. αἰσθεσθ	350,43	Ἀσθεσθ d. Ἀσθεσθ	109,19	αἰσθεσθ	109,16
αἰσθεσθ p. αἰσθεσθ	350,42	αἰσθεσθ I. αἰσθεσθ	99,33	αἰσθεσθ f. αἰσθεσθ, αἰσθεσθ	155,41
αἰσθεσθ p. αἰσθεσθ ibid.		αἰσθεσθην	109,22	αἰσθεσθ, αἰσθεσθ	
αἰσθεσθ p. αἰσθεσθ	350,40	Ἀσθεσθ f. ἡσθεσθ	265,37	αἰσθεσθ, αἰσθεσθ	82,12
αἰσθεσθ pro αἰσθεσθ	100,28	Ἀσθεσθ d. Ἀσθεσθ	248,18	αἰσθεσθ αἰσθεσθ, -ησθεσθ	267,26
αἰσθεσθ C. αἰσθεσθ	16,15	αἰσθεσθ A. αἰσθεσθ	105,36	αἰσθε Dor. αἰσθε	100,10
αἰσθεσθ, αἰσθεσθ, αἰσθεσθ	368,14	αἰσθεσθ p. αἰσθεσθ	73,6	αἰσθε c. αἰσθεσθ	980,52
αἰσθεσθ B. ἡσθεσθ	368,11	Ἀσθεσθ α. Ἀσθεσθ	266,10	αἰσθε D. αἰσθε	119,35. & 100,8
αἰσθεσθ I. ἡσθεσθ	368,10	Αἰ D. αἰ	119,35	αἰσθε Dor. αἰσθε	100,10
αἰσθεσθ	368,13	αἰσθε exclamatis	98,24	αἰσθε D. αἰσθε	119,35. & 14,8
αἰσθεσθ I. ἡσθεσθ, αἰσθεσθ	486,18	αἰσθε pro ἡσθεσθ	27,19	αἰσθε D. αἰσθε	119,35. & 14,8
αἰσθεσθ D. αἰσθεσθ	14,11	αἰσθεσθ d. αἰσθεσθ	521,22	αἰσθε Dor. αἰσθε	100,10
αἰσθεσθ	64,9	Αἰσθε p. Αἰσθε	149,36	αἰσθε D. αἰσθε	ibid.
αἰσθεσθ	64,6	Αἰσθεσθ d. Αἰσθεσθ	163,15	αἰσθεσθ	ibid.
αἰσθεσθ	64,10	Αἰσθε p. Αἰσθεσθ	124,22. 141,35	αἰσθεσθ	63,4
αἰσθεσθ I. ἡσθεσθ, αἰσθεσθ	216,25	Αἰσθε Αἰσθε	149,18	αἰσθεσθ αἰσθεσθ, αἰσθεσθ	267,26
αἰσθεσθ, αἰσθεσθ	216,26	Αἰσθεσθ p. Αἰσθεσθ	150,31	αἰσθεσθ	267,26
αἰσθεσθ, αἰσθεσθ	433,32	Αἰσθεσθ p. Αἰσθεσθ	150,28	αἰσθεσθ	267,26
αἰσθεσθ pro αἰσθεσθ	45,24	Αἰσθεσθ, Αἰσθεσθ	150,16	αἰσθεσθ p. αἰσθεσθ	449,30
αἰσθεσθ I. αἰσθεσθ, αἰσθεσθ	418,41	αἰσθεσθ	91,28		

VERBORVM SINGVLARIVM

Αίνεις I. Αίνεας 121,13	αἰπῶ 105,25	ἀκροῦν p. ἀκρῶν, ἀκρῶ ib.
αἰνήσι d. αἰνῶ 231,39	αἰψοῦ f. λαυψοῦ 386,	ἀκροῦξ, ἀκροῦμη, ὄμμη
αἰνήσιαι p. αἰνήσιαι	19	527,38
217,45	αἰψοῦς f. λαυψοῦς	ἀκροστομῆς 66,7
αἰνήσιαι, αἰνῶ 218,1	386,18	ἀκίεσαι, αἰνῶ 448,43
αἰνήσιμα 46,11	αἰών 91,4	ἀκίεσαι, αἰνῶ 216,32
αἰνός I. δεινός 28,28	αἰώνι d. αἰών 265,16	ἀκίεσαιξ ibidem
αἰξάρτες, αἰσίω 523,10	Ἀκηθηκῆσαι, -κίω 443,16	ἀκίεσση ibidem
αἰξαστε ibid.	ἄκκιος 68,30	ἀκιδυῖν d. Ἐοθ. ἀκί-
αἰόλητο I. ἡό. -λάομη	ἀκκαυῖν d. p. ἰο ἀκκα-	μῖν d.
574,21	μῖν vel ἡκασμι-	103,14
αἰόν, αἰῶ 286,14	ν d.	ἀκίαν 448,43
αἰπόλ d. f. ἀρπολ d.	ἀκκαυῖν 22,2	ἀκίη 44,3
988,4	ἀκκαυῖν 69,23	ἀκίησα A. ἡκκα, ἀκκα
αἰσός f. αἰέρ, αἰέρα 544,	ἀκκαυῖν 198,32. & 297,38	198,32. & 297,38
37	ἀκκαυῖν 300,14	ἀκκαυῖν A. ἡκκα.
αἰρεῖν, αἰρέομη α. 355,	52,11. 54,11	300,14
40	ἀκκαυῖν d.	ἀκκαυῖν I. ἡκ. ἀκίω
αἰρεῖν I. ἡρέειν ibid.	22,31	523,22
αἰρεῖν I. ἡρέειν 355,37	ἀκκαυῖν 443,3	ἀκκαυῖν 102,27
αἰρεῖν I. ἡρέειν 355,41	30	ἀκκαυῖν I. ἡκκαυῖν, αἰ-
αἰρεῖν 355,39	ἀκκαυῖν 527,32	ρηῖν 233,7
αἰρεῖν I. ἡρέειν 355,7	ἀκκαυῖν com.ge. 127,37	ἀκκαυῖν p. ἡκκαυῖν
αἰρεῖν 355,4	ἀκκαυῖν 15,34	εἰσι, ἀκκαυῖν 558,24,
αἰρεῖν 355,5. & 29	ἀκκαυῖν 69,11	26
αἰρεῖν 355,4	ἀκκαυῖν 69,31	ἀκκαυῖν 69,25
αἰρεῖν 336,40	ἀκκαυῖν p. ἀκκαυῖν	ἀκκαυῖν 81,12
αἰρεῖν 336,36	43,5	ἀκκαυῖν 83,25
αἰρεῖν I. ἡκκαυῖν, αἰ-	ἀκκαυῖν I. ἡκκαυῖν, αἰ-	ἀκκαυῖν 111,34
ρηῖν 233,9. 43,5	ρηῖν 233,9. 43,5	ἀκκαυῖν 77,23
ἀκκαυῖν I. ἡκκαυῖν, αἰ-	ἀκκαυῖν I. ἡκκαυῖν, αἰ-	ἀκκαυῖν 69,21
ρηῖν 233,9. 43,5	ρηῖν 233,9. 43,5	ἀκκαυῖν, ἡτ d. ἀκκαυῖν, ἡ
ἀκκαυῖν I. ἡκκαυῖν, αἰ-	ἀκκαυῖν I. ἡκκαυῖν, αἰ-	c. κ. & ἡκκαυῖν 146,32,
ρηῖν 233,9. 43,5	ρηῖν 233,9. 43,5	& 33
ἀκκαυῖν p. ἡκκαυῖν, αἰ-	ἀκκαυῖν p. ἡκκαυῖν, αἰ-	ἀκκαυῖν p. ἡκκαυῖν 146,32
ρηῖν 233,9. 43,5	ρηῖν 233,9. 43,5	ἀκκαυῖν, ἀκκαυῖν 486
ἀκκαυῖν d. ἀκκαυῖν 232,41	ἀκκαυῖν d. ἀκκαυῖν 232,41	34
ἀκκαυῖν, ἡκκαυῖν 370,31	ἀκκαυῖν, ἡκκαυῖν 370,31	ἀκκαυῖν, ἀκκαυῖν 179,33
ἀκκαυῖν p. ἡκκαυῖν, αἰ-	ἀκκαυῖν p. ἡκκαυῖν, αἰ-	ἀκκαυῖν I. ἡκκαυῖν, -κκαυῖν 438,12
ρηῖν 536,17	ρηῖν 536,17	ἀκκαυῖν D. ἡκκαυῖν 583,6
ἀκκαυῖν f. ἀκκαυῖν	ἀκκαυῖν f. ἀκκαυῖν	ἀκκαυῖν D. ἀκκαυῖν d.
370,30	370,30	73,24
ἀκκαυῖν f. ἀκκαυῖν	ἀκκαυῖν f. ἀκκαυῖν	ἀκκαυῖν d. ἀκκαυῖν 261,14
370,33	370,33	ἀκκαυῖν Att. -ῖος -ῖω
22,2.	22,2.	305,10
ἀκκαυῖν p. ἡκκαυῖν, αἰ-	ἀκκαυῖν p. ἡκκαυῖν, αἰ-	ἀκκαυῖν, ἀκκαυῖν 179,33
489,17	489,17	ἀκκαυῖν

I N D E X.

ib.
8μμ
66,7
48,43
16,32
idem
ιδε
33,14
48,43
44,3
ιδε
38
ιδε
ιδε
2,27
ιδε
23,7
μμ
3,24
59,25
81,12
83,25
Π,34
7,23
9,21
5,8
6,32
6,32
486
9,13
8,12
83,6
α
1,14
-ζω
9,13
ιδε

ἀκρω 79,33
ἀκρωφής 61,16
ἀκρωτίστουτος A. ἀκρωφί-
στουτος d. ἀκρωφίς 257,29
ἀκρωτίστουτος A. -πίπτουτος
d. ἀκρωφίς ibidem
ἀκρωτίστουτος I. ἀκρωφίς.
257,30
ἀκρωφίς 35,19
ἀκρωφίς d. ἀκρωφίς
290,41
ἀκρωφίς d. κρείων 261,9
ἀκρωφίς d. ἄνω pro
ἀκρωφίς 137,16
ἀκρωφίς, ἀκρωφίς 77,34
ἀκρωφίς 96,36
ἀκρωφίς I. ἀκρωφίς 99,26
ἀκρωφίς c. α & κλει-
φίς 523,2
ἀκρωφίς 523,5
ἀκρωφίς 32,34
ἀκρωφίς 80,19
ἀκρωφίς pro ἀκρωφίς 16,14
ἄλαζονίτης d. -ζώνης
257,20
ἄλαζονίτης, ἀλάζονη 233,5
ἄλαζονη p. παλαζονη 76,5
ἄλαζονη d. ἄλαζονη 233,2
ἄλαζονη d. ἄλαζονη 232,45
ἄλαζονη, -λημ 233,5
ἄλαζονη d. ἄλαζονη 411,14
ἄλαζονη p. ἄλαζονη, ἄλαζονη
489,14
ἄλαζονη, -λημ 232,
45
ἄλαζονη d. ἄλαζονη
232,40
ἄλαζονη, ἄλαζονη 468,25
ἄλαζονη d. ἄλαζονη 349,
22
ἄλαζονη, ἄλαζονη ibid.
ἄλαζονη, ἄλαζονη 457,2
ἄλαζονη f. ἄλαζονη ατος
124,32
ἄλαζονη f. ἄλαζονη, ἄλαζονη

ἀλίξω α. 352,8
ἀλίξω ibid.
ἀλίξω d. ἄλαζονη 352,9
ἀλίξω 352,7
ἀλίξω, αίας, αίας, αίας 352,6
ἀλίξω 312,5
ἀλίξω A. ἀλίξω α. 350,
31
ἀλίξω, & αλίξω 557,
10
ἀλίξω ibidem
ἀλίξω p. ἀλίξω, ἄλαζονη
199,32
ἄλαζονη D. ἄλαζονη, -ἄλαζονη
267,18
ἄλαζονη, id est, ἀλίξω ἢ
πῶς γὰρ 27,32
ἄλαζονη 457,1
ἄλαζονη 457,7
ἄλαζονη 457,3
ἄλαζονη duplex orig.
168,18
ἄλαζονη d. ἀλίξω 457,6
ἄλαζονη, ἄλαζονη 570,33
ἄλαζονη d. ἄλαζονη 260,
13
ἄλαζονη d. 260,12
ἄλαζονη d. ibid.
ἄλαζονη A. ἄλαζονη, ἄλαζονη
297,35
ἄλαζονη A. ἄλαζονη,
ἄλαζονη 556,45
ἄλαζονη d. ἄλαζονη 298,35
ἄλαζονη p. ἄλαζονη. 232,
45
ἄλαζονη d. ἄλαζονη
ἄλαζονη A. ἄλαζονη,
ἄλαζονη 298,36
ἄλαζονη A. ἄλαζονη 297,
36
ἄλαζονη A. ἄλαζονη
298,36
ἄλαζονη D. ἄλαζονη, ἄ-
λαζονη 233,2
ἄλαζονη d. ἄλαζονη 232,40

ἄλαζονη, ἄλαζονη 494,25
ἄλαζονη 232,4
ἄλαζονη I. ἄλαζονη, ἄλαζονη
489,37
ἄλαζονη 80,30
ἄλαζονη pro κλειφίς-
μ 47,29
ἄλαζονη D. ἄλαζονη 5,2
ἄλαζονη 63,26
ἄλαζονη, ἄλαζονη 489,30
ἄλαζονη I. ἄλαζονη, ἄλα-
ζονη 489,38
ἄλαζονη I. ἄλαζονη 99,26
ἄλαζονη p. ἄλαζονη, ἄλαζονη 282,15
ἄλαζονη d. ἄλαζονη 50,17
ἄλαζονη 73,13
ἄλαζονη f. ἄλαζονη, -λος 249,5
& 14,19
ἄλαζονη p. ἄλαζονη, ἄλαζονη
ἄλαζονη 404,19. 18,19
ἄλαζονη p. ἄλαζονη 18,
20. 404,21
ἄλαζονη, ἄλαζονη,
ἄλαζονη 444,39
ἄλαζονη ἄλαζονη 49,7
ἄλαζονη, ἄλαζονη 522,16
ἄλαζονη, ἄλαζονη, ἄλαζονη,
ἄλαζονη 444,17
ἄλαζονη 522,19
ἄλαζονη ibid.
ἄλαζονη A. ἄλαζονη 266,2
ἄλαζονη 85,18
ἄλαζονη D. ἄλαζονη 47,3
ἄλαζονη 84,17
ἄλαζονη, ἄλαζονη
ἄλαζονη 445,25
ἄλαζονη 60,14
ἄλαζονη ἄλαζονη 78,22
ἄλαζονη, -πίω 534,
43
* ἄλαζονη d. ἄλαζονη
ἄλαζονη 448,35
ἄλαζονη p. ἄλαζονη, ἄλαζονη
α 4

I N D E X.

ἄμειν Ἄ. ἡμίτ, ἰζώ 243,
 24
 ἄμειξας p. ἀναμειξας, ἀ-
 κειζουμι ἄ. 404, 36
 ἄμμοθρ p. ἄμμοθρ 50, 21
 ἄμμων Ἄ. ολ. ἡμῶν, ἰζώ
 243, 20
 ἄμμοσὶ p. ἀναμμοσὶ, ἀνα-
 μμοσά vel ἀναμμοσῶσιν
 173, 28. & 349, 27
 ἄμμοσῖα 70, 7
 ἄμμοσῶσιν d. ἄμμοσῶ
 249, 10
 ἄμμο D. ἡμίτρεθν 244,
 32
 ἄμμορην 26, 31
 ἄμμοφίσταθες Ἀ. ἄμμοφῶ-
 τῶσ d. ἄμμορφος 257, 31
 ἄμμοφίσταθες Ἀ. -φῶτε-
 ρος ibidem
 ἄμμο D. ἡμίτρεθς 244,
 32
 ἄμμοχθῆ 102, 23
 ἄμμοκωσῖσιν p. ἀμμοκω-
 σῖσιν, ἀμμοκωσῖζω
 404, 39, 18, 28
 ἄμμοκῶν pro ἀμμοκω-
 κῶν 18, 26
 ἄμμοκω p. ἀμμοκω p.
 d. ἀμμοκωσῖσιν 405, 1
 ἄμμοκωσῖσιν p. ἄμμοκωσῖ-
 σιν 404, 44
 ἄμμοκωσῖσιν p. ἀμμοκωσῖ-
 σιν 405, 1
 ἄμμοκωσῖσιν p. ἀμμοκωσῖ-
 σιν 405, 2
 ἄμμοκωσῖσιν p. ἀμμοκωσῖ-
 σιν ibidem
 ἄμμοκῶν p. ἀμμοκῶν
 405, 21
 ἄμμοκῶσ p. ἀμμοκῶσ
 405, 22
 ἄμμοκῶσ p. ἀμμοκῶσ
 404, 41
 ἄμμοκῶσ Tarent. εμεπ-

42, 12
 ἄμμοκῶσ Ἄ. ολ. ἄμμοκῶσ
 75, 6
 ἄμμοκῶσ p. ἀμμοκῶσ
 405, 4, 18, 29
 ἄμμοκῶσ c. ἀμμοκῶ (Ἄ.
 ἄμμοκῶ) ἰζωσῖ 250, 4
 ἄμμοκῶσ c. ab ἄμμοκῶ
 22, 14
 ἄμμοκῶ c. ἀμμοκῶ
 250, 3
 ἄμμοκῶ p. ἀμμοκῶ. 19, 7.
 405, 6
 ἄμμοκῶ Ἄ. ἄμμοκῶ, variant
 augmentū in com-
 posit. 250, 2
 ἄμμοκῶσ, -πῶσ ἄ. 382,
 13
 ἄμμοκῶσ c. ἀμμοκῶ
 250, 3
 ἄμμοκῶσ Ἄ. ἄμμοκῶσ
 75, 6
 ἄμμοκῶσ d. ἀμμοκῶσ
 405, 7
 ἄμμοκῶσ d. ἀμμοκῶσ
 405, 9
 ἄμμοκῶσ d. ἀμμοκῶσ
 405, 11
 ἄμμοκῶσ, κῶσ 405, 9
 ἄμμοκῶσ p. ἀμμοκῶσ
 405, 7
 ἄμμοκῶσ p. ἀμμοκῶσ 173,
 37
 ἄμμοκῶ p. ἀμμοκῶ ibid.
 ἄμμοκῶ p. ἀμμοκῶ 405,
 16
 ἄμμοκῶ p. ἀμμοκῶ. 173,
 38
 ἄμμοκῶ p. ἀμμοκῶ
 521, 10.
 308, 21
 ἄμμοκῶ pro ἀμμοκῶ
 18, 32
 ἄμμοκῶ p. ἀμμοκῶ
 405, 23
 ἄμμοκῶ p. ἀμμοκῶ

να, ἀμμοκῶ 405, 18
 ἄμμοκῶ p. ἀμμοκῶ. ib.
 ἄμμοκῶ p. ἀμμοκῶ. 405, 19
 ἄμμοκῶ d. ἄμμοκῶ
 405, 21
 ἄμμοκῶ f. ἀμμοκῶ. 405, 19
 ἄμμοκῶ 49, 33
 ἄμμοκῶ pro ἀμμοκῶ
 89, 17
 ἄμμοκῶ d. ἀμμοκῶ 331, 15
 * ἄμμοκῶ, φικῶσ 545,
 16
 ἄμμοκῶ αὐτῆ 22, 24
 ἄμμοκῶ, ἄμμοκῶσ
 480, 40
 ἄμμοκῶσ, ἄμμοκῶσ
 575, 11
 ἄμμοκῶ c. ἀμμοκῶ
 499, 14
 ἄμμοκῶ p. ἀμμοκῶ
 ἀμμοκῶ 405, 24
 ἄμμοκῶ p. ἀμμοκῶ ib.
 ἄμμοκῶ, ἄμμοκῶ 226,
 30
 ἄμμοκῶσ, -φικῶσ
 486, 6
 ἄμμοκῶ, ἄμμοκῶ
 416, 37
 ἄμμοκῶ p. ἄμμοκῶ
 ἄμμοκῶ ἄ. 301, 37.
 & 416, 37
 ἄμμοκῶ Lac. αὐτῶν 53, 25
 ἄμμοκῶσ 38, 24
 ἄμμοκῶ in compositione
 finalē vocalē nunc
 amittit nunc reti-
 net, 294, 40. modō
 fumit augmentum
 initio, 295, 2. modō
 utrobique 295, 3. mo-
 dō negligit 294, 44
 ἄμμοκῶ, ἀμμοκῶ 553, 6
 ἄμμοκῶσ, ἄμμοκῶσ ἄ.
 501, 24
 ἄμμοκῶσ, ἄμμοκῶσ, 586, 3

VERBORUM SINGULARIVM

ἀμφιπόρθη 52, 24
 ἀμφιπόρθη, ἀμφιπόρθη
 512, 16
 ἀμφιπόρθη c. ἀμφιπόρθη
 290, 39
 ἀμφιπόρθη 38, 29
 ἀμφιπόρθη, φιδεύω
 513, 3
 ἀμφιδιδή I. ἀμφιδ.
 376, 42
 ἀμφιδεύει, νίω 446, I
 ἀμφιδεύς, ἀμφιδεύει 497,
 45
 ἀμφιμελές, ἀμφιμελές
 α. 344, 27
 ἀμφιμελές α. ἀμφιμελές
 172, 32
 ἀμφιμελές c. ἀμφιμελές
 423, 30
 ἀμφιμελές d. -φίω
 363, 29
 ἀμφιμελές, ἀμφιμελές
 νίω α. 344, 19
 ἀμφιμελές d. ἀμφιμελές
 423, 30
 ἀμφιμελές I. με. 344, 41
 ἀμφιμελές p. -ίω 344, 10
 ἀμφιμελές 215, 4. 338, 36
 ἀμφιμελές p. ἀμφιμελές
 530, 3
 ἀμφιμελές p. ἀμφιμελές
 92, 12
 ἀμφιμελές, ἀμφιμελές
 442, 45
 ἀμφιμελές I. ἀμφιμελές
 468, 21
 ἀμφιμελές, ἀμφιμελές
 α. 907, 28
 ἀμφιμελές D. ἀμφιμελές
 90, 3
 ἀμφιμελές & ἀμφιμελές
 88, 30
 ἀμφιμελές, -πίω
 468, 25

ἀμφιμελές 78, 15
 ἀμφιμελές, ἀμφιμελές
 543, 37
 ἀμφιμελές, -πίω 564, 19
 ἀμφιμελές α. 416, 38
 ἀμφιμελές 416, 29
 ἀμφιμελές, -πίω 442,
 44
 ἀμφιμελές p. ἀμφιμελές
 405, 29
 ἀμφιμελές I. ἀμφιμελές
 111, 3
 ἀμφιμελές p. ἀμφιμελές
 405, 25
 ἀμφιμελές D. ἀμφιμελές 243,
 19
 ἀμφιμελές E. ἀμφιμελές 111, 5
 ἀμφιμελές, ἀμφιμελές 446, 40
 ἀμφιμελές p. ἀμφιμελές
 ἀνά I. ἀνά 357, 1
 ἀνά I. ἀνά 356,
 41
 ἀνά I. ἀνά 575, 43
 ἀνά I. ἀνά 580, 24
 ἀνά I. ἀνά 356, 42
 ἀνά I. ἀνά 586, 1
 ἀνά I. ἀνά 219, 1
 ἀνά I. ἀνά 218, 38
 ἀνά I. ἀνά 301, 39
 ἀνά I. ἀνά 448, 1
 ἀνά I. ἀνά 257, 31
 ἀνά I. ἀνά 257, 31
 ἀνά I. ἀνά 566, 2

ἀνά I. ἀνά 362, 30
 ἀνά I. ἀνά 362, 29
 ἀνά I. ἀνά 351, 1. & 261, 12
 ἀνά I. ἀνά 588, 16
 ἀνά I. ἀνά 588, 15
 ἀνά I. ἀνά 588, 14
 ἀνά I. ἀνά 516, 6
 ἀνά I. ἀνά 588, 20
 ἀνά I. ἀνά 457,
 43
 ἀνά I. ἀνά 458, 9
 ἀνά I. ἀνά 458, 5
 ἀνά I. ἀνά 589, 15
 ἀνά I. ἀνά
 589, 14
 ἀνά I. ἀνά 497, 18
 ἀνά I. ἀνά 239, 32
 ἀνά I. ἀνά 497, 11
 ἀνά I. ἀνά 508, 44
 ἀνά I. ἀνά 509, 11
 ἀνά I. ἀνά 530, 35
 ἀνά I. ἀνά 70, 19
 ἀνά I. ἀνά 34, 24
 ἀνά I. ἀνά 535,
 29
 ἀνά I. ἀνά 491, 35
 ἀνά I. ἀνά 491, 43
 ἀνά I. ἀνά 492, 6
 ἀνά I. ἀνά 492,
 29

ἀναθηματιῶν Α. -θηματι-
 στω, ἀναθηματιζῶ 305, II
 ἀναθήματα, ἀναθήματα
 494, 6
 ἀναθήματα 492, 23
 ἀναθήματα 493, 40
 ἀναθηρωσῆστας, ἀναθηρω-
 σίω 535, 30
 ἀναθηρωσῆστας, ἀνα-
 ρησιφορμῶν α. 607, 2
 ἀναθήματα, ἀναθήματα
 493, 19
 ἀναθήματα 69, 34
 ἀναθηματιζῶ 70, 16
 ἀναθηματιζῶ 68, 36
 ἀναθηματιζῶ, ἀναθηματιζῶ α.
 354, 45
 ἀναθηματιζῶ I. ἀναθηματιζῶ 354, 41
 ἀναθηματιζῶ & ἀναθηματιζῶ 530,
 14
 ἀναθηματιζῶ Cret. ἀναθηματιζῶ
 100, II
 ἀναθηματιζῶ 69, 7
 ἀναθηματιζῶ p. ἀναθηματιζῶ, ἀ-
 ναθηματιζῶ 530, 14
 ἀναθηματιζῶ 70, 9
 ἀναθηματιζῶ p. ἀναθηματιζῶ,
 ἀναθηματιζῶ 530, 2
 ἀναθηματιζῶ C. ἀναθηματιζῶ
 326, 22
 ἀναθηματιζῶ, ἀναθηματιζῶ
 512, 24
 ἀναθηματιζῶ, ἀναθηματιζῶ 534,
 44
 ἀναθηματιζῶ, ἀναθηματιζῶ
 547, II
 ἀναθηματιζῶ, ἀναθηματιζῶ
 446, 33
 ἀναθηματιζῶ f. ἀναθηματιζῶ-
 θεις, ἀναθηματιζῶνται α.
 597, 44
 ἀναθηματιζῶ, ἀναθηματιζῶ
 457, 28
 ἀναθηματιζῶ, ἀναθηματιζῶ
 453, I

ἀνακρίματα I. ἀνακρί-
 ματιζῶ 404, 9
 ἀνακρίματα 404, 7
 ἀνακρίματα 404, 10
 ἀνακρίματα d. ἀνακρίματα 87, 36
 ἀνακρίματα, ἀνακρίματα α. 275, 5
 ἀνακρίματα αλιζῶ 17, 20
 ἀνακρίματα αλιζῶ, ἀνακρίματα
 519, 41
 ἀνακρίματα, ἀνακρίματα 400,
 14
 ἀνακρίματα, ἀνακρίματα 534,
 44
 ἀνακρίματα p. ἀνακρίματα,
 ἀνακρίματα 400, 14
 ἀνακρίματα I. ἀνακρίματα, ἀ-
 νακρίματα α. 338, 10.
 & 339, 18
 ἀνακρίματα I. ἀνακρίματα 585,
 15
 ἀνακρίματα I. ἀνακρίματα 339, 24
 ἀνακρίματα 339, 25
 ἀνακρίματα ibid.
 ἀνακρίματα I. ἀνακρίματα vel ἡνά-
 κρισματιζῶ 338, 12. & 339, 17
 ἀνακρίματα 69, 8
 ἀνακρίματα 527, 44
 ἀνακρίματα αλιζῶ, ἀνακρίματα 527,
 32
 ἀνακρίματα C. α. ἀνακρίματα
 70, 15
 ἀνακρίματα, ἀνακρίματα
 555, 9
 ἀνακρίματα, ἀνακρίματα α.
 600, 40
 ἀνακρίματα, ἀνακρίματα 87, 36
 ἀνακρίματα D. ἀνακρίματα
 73, 25
 ἀνακρίματα, ἀνακρίματα α.
 536, 6
 ἀνακρίματα αλιζῶ, ἀνακρίματα
 523, 27
 ἀνακρίματα, ἀνακρίματα 544, 38
 ἀνακρίματα, ἀνακρίματα
 α. 603, 22

ἀνακρίματα, ἀνακρίματα
 513, 2
 ἀνακρίματα, ἀνακρίματα
 580, 41
 ἀνακρίματα, ἀνακρίματα 542,
 45
 ἀνακρίματα, ἀνακρίματα
 540, 17
 ἀνακρίματα pro ἀνακρίματα
 70, 20
 ἀνακρίματα, ἀνακρίματα 533, 7
 ἀνακρίματα, ἀνακρίματα
 389, 44
 ἀνακρίματα 389, 45
 ἀνακρίματα 389, 29
 ἀνακρίματα, ἀνακρίματα
 575, 24
 ἀνακρίματα p. ἀνακρίματα
 ἀνακρίματα α. 389, 38
 ἀνακρίματα Α. ἀνακρί-
 ματιζῶ, ἀνακρίματα 355, 36
 ἀνακρίματα, ἀνακρίματα 526, 38
 ἀνακρίματα αλιζῶ, ἀνακρίματα
 508, 21
 ἀνακρίματα, ἀνακρίματα α.
 584, 38
 ἀνακρίματα, ἀνακρίματα 540, 40
 ἀνακρίματα I. ἀνακρίματα,
 ἀνακρίματα α. 400, 30
 ἀνακρίματα αλιζῶ, ἀνακρίματα
 604, 31
 ἀνακρίματα I. ἀνακρίματα 213,
 10
 ἀνακρίματα, ἀνακρίματα
 566, 30
 ἀνακρίματα d. ἀνακρίματα 251, 21
 ἀνακρίματα f. ἀνακρίματα, ἀνακρίματα
 357, 1
 ἀνακρίματα αλιζῶ I. ἀνακρίματα
 562, 42
 ἀνακρίματα, ἀνακρίματα 496,
 25
 ἀνακρίματα ibid.
 ἀνακρίματα f. ἀνακρίματα 357, 39
 ἀνακρίματα

I N D E X.

ἀνίκαπη, ἀνακρόσημα
486, 37
ἀνικροῦμαι, ἀνακροῦμαι
481, 38
ἀνικροῦμαι, ἀνακροῦμαι
404, 9
ἀνίλων, ἀνακροῦμαι 355, 16
ἀνίλων 355, 27
ἀνίλων σὺ μὲν, ἀνίλων
μα α. 591, 35
ἀνίλων D. ἀνίλων, ἀνακροῦμαι
α. 355, 15
ἀνίλων I. ἀνίλων 500,
21
ἀνίλων 500, 23
ἀνίλων 355, 17
ἀνίλων, μὲν 579,
34
ἀνίλων, ἀνακροῦμαι α.
510, 5
ἀνίλων μὲν p. ἀνίλων
μὲν 609, 5
ἀνίλων π. 609, 2
ἀνίλων p. ibid.
ἀνίλων 412, 40
ἀνίλων, ἀνίλων α.
593,
ἀνίλων, ἀνίλων 323, 13
ἀνίλων, ἀνίλων 449, 5
ἀνίλων μὲν p. ἀνίλων
μὲν, ἀνίλων 370, 38
ἀνίλων p. ἀνίλων
370, 2 -
ἀνίλων D. ἀνίλων,
ἀνίλων 389, 32
ἀνίλων 504, 37
ἀνίλων α. 149, 25
ἀνίλων, ἀνίλων α.
508, 12
ἀνίλων μὲν, ἀνίλων
μα 550, 18
ἀνίλων, ἀνίλων α.
515, 31
ἀνίλων 515, 32

ἀνίλων, ἀνίλων α.
604, 22
ἀνίλων, ἀνίλων α. 321, 36
ἀνίλων 321, 12
ἀνίλων, ἀνίλων
483, 39
ἀνίλων f. ἀνίλων, ἀνίλων
μα 369, 21
ἀνίλων 216, 34
ἀνίλων 596, 7
ἀνίλων 595, 21
ἀνίλων 174, 4
ἀνίλων 494, 40
ἀνίλων 595, 39
ibidem
ἀνίλων, ἀνίλων
542, 39
ἀνίλων, ἀνίλων α. 381,
19
ἀνίλων 382, 41
ἀνίλων, ἀνίλων 543, 14
ἀνίλων A. ἀνίλων, ἀνίλων
μα 475, 25
ἀνίλων, ἀνίλων 494,
27
ἀνίλων, ἀνίλων 479, 7
ἀνίλων, ἀνίλων 480, 38
ἀνίλων, ἀνίλων 552, 30
ἀνίλων, ἀνίλων 485,
28
ἀνίλων ibid.
ἀνίλων, ἀνίλων
526, 21
ἀνίλων d. ἀνίλων 386, 28
ἀνίλων, ἀνίλων ibid.
ἀνίλων, ἀνίλων 383, 29
ἀνίλων I. ἀνίλων 30, 5
ἀνίλων A. ἀνίλων, ἀνίλων
298, 9. & 346, 27
ἀνίλων 346, 28
ibidem
ἀνίλων A. ἀνίλων, ἀνίλων

μα 320, 11
ἀνίλων A. ἀνίλων, ἀνίλων
346, 27
ἀνίλων 346, 29
ἀνίλων, ἀνίλων 563, 5
ἀνίλων, ἀνίλων
566, 37
ἀνίλων A. ἀνίλων, ἀνίλων
318, 2
ἀνίλων p. ἀνίλων, ἀνίλων 320,
18
ἀνίλων, ἀνίλων α. 319, 1
ἀνίλων, ἀνίλων α. 321, 35
ἀνίλων 329, 18.
& 319, 30
ἀνίλων 321, 35
ἀνίλων 36, 35
ἀνίλων 36, 24
ἀνίλων, ἀνίλων
523, 45
ἀνίλων 37, 11
ἀνίλων, ἀνίλων α.
502, 32
ἀνίλων, ἀνίλων α.
339, 24
ἀνίλων 338, 12.
& 339, 18
ἀνίλων 339, 24
ἀνίλων f. ἀνίλων vel ἀνίλων
μα, ἀνίλων 322, 13.
& 365, 27
ἀνίλων, ἀνίλων 354,
44
ἀνίλων, ἀνίλων α.
609, 15
ἀνίλων 412, 39
ἀνίλων, ἀνίλων 354,
41
ἀνίλων 354, 42
ἀνίλων d. ἀνίλων 37, 2
ἀνίλων 85, 20
ἀνίλων 519, 15
ἀνίλων, ἀνίλων 487, 2
ἀνίλων μὲν, ἀνίλων
573, 29
ἀνίλων

VERBORVM SINGVLARIVM

ἀνῆπ), ἀνάπτωσις 550,6	ἀνθῶν f. ἀνθ' ὧν 9,12	μι 227,10
ἀνῆρεῖς, ἀνῆρομαι 487,16	ἀνῆσι A. ἀνῆσι, ἀνῆμι 320,26	ἀνῆστῶν ποῦτ. ἀνῆστῶν 174,4
ἀνῆρηκῶς ὄπτος, ἀνῆρηκῶς 355,8	ἀνῆσι I. ἀνῆσι, ἀνῆμι ib.	ἀνῆσθον p. ἀνῆσθον 405,41
ἀνῆρημα 572,17	ἀνῆσιος & p. ἀνῆσιος 90,14	ἀνῆστω ποῦτ. ἀνῆστω 406,1
ἀνῆρημοποιέμεν, ἀνῆρημοποιέμεν 536,13	ἀνῆσιος, ἀνῆσιος 322,42	ἀνῆσφιφομαι p. ἀνῆσφιφομαι 405,43
ἀνῆροειν, ἀνῆρομαι 487,6	ἀνῆμι 469,44	ἀνῆστω p. ἀνῆστω I. ἀνῆστω, ἀνῆστω 405,44
ἀνῆροτῶ d. ἀνάγω 37,6	ἀνῆμι 322,39	ἀνῆστω p. ἀνῆστω 405,44
ἀνῆρυγι ἀνῆρυγος ἀνῆρυγος, ἀνῆρύγω 486,5	ἀνῆται 323,16	ἀνῆστω p. ἀνῆστω 405,45
ἀνῆρξῆτη, ἀνῆρξῆται ἄ. 585,31	ἀνῆται 323,5	ἀνῆστω p. ἀνῆστω 382,40
ἀνῆρξῆται, ἀνάπτωσις 551,16	ἀνῆσφι p. I. ἀνῆσφι 257,32	ἀνῆστω d. ἀνῆστω 434,30
ἀνῆρξῆται, ἀνῆρξῆται ἄ. 500,22	ἀνῆσφι, ἀνῆσφι 462,6	ἀνῆστω κλάται, ἀνῆστω κλάται ὄμμα ὄμμα 447,16
ἀνῆρξῆτος p. ἀνῆρξῆτος, ἀνῆρξῆται 226,24	ἀνῆστος C. ἄ. ἴππος 70,16	ἀνῆστω κλάται, ἀνῆστω κλάται ὄμμα 448,4
ἀνῆρξῆσι, ἀνῆρξῆται ἄ. 305,2	ἀνῆστω p. ἀνῆστω 457,17	ἀνῆστω p. ἀνῆστω 594,21
ἀνῆρξῆται p. ἀνῆρξῆται, ἀνῆρξῆται 224,30	ἀνῆστω, ἀνῆστω 468,44	ἀνῆστω p. ἀνῆστω 406,1
ἀνῆρξῆ p. ἀνῆρξῆ 226,12	ἀνῆστω A. ἀνῆστω 239,30	ἀνῆστω p. ἀνῆστω, ἀνῆστω 173,19
ἀνῆρξῆ d. ἀνῆρξῆ 250,25	ἀνῆρξῆ I. ἀνῆρξῆ, ἀνῆρξῆ 383,2	ἀνῆστω p. ἀνῆστω 499,25
ἀνῆρξῆ I. ἀνῆρξῆ 251,25	ἀνῆρξῆτες 383,1	ἀνῆστω p. ἀνῆστω 173,19
ἀνῆρξῆται, ἀνῆρξῆται 595,4	ἀνῆρξῆ ἄ. ἀνῆρξῆ 382,44	ἀνῆστω p. ἀνῆστω 499,25
ἀνῆρξῆται 595,21	ἀνῆρξῆται 383,1	ἀνῆστω p. ἀνῆστω 499,25
ἀνῆρξῆται A. ἀνῆρξῆται 595,36	ἀνῆρξῆται 382,44	ἀνῆστω p. ἀνῆστω 499,25
ἀνῆρξῆται d. ἀνῆρξῆται 50,17	ἀνῆρξῆται 319,14	ἀνῆστω p. ἀνῆστω 499,25
ἀνῆρξῆται & βένδιος 24,20	ἀνῆρξῆται c. ἀνῆρξῆται 18,15	ἀνῆστω p. ἀνῆστω 499,25
ἀνῆρξῆται p. ἀνῆρξῆται, ἀνῆρξῆται 489,23	ἀνῆρξῆται p. ἀνῆρξῆται 405,40	ἀνῆστω p. ἀνῆστω 499,25
ἀνῆρξῆται, κῶμα 579,24	ἀνῆρξῆται E. ἀνῆρξῆται 52,5	ἀνῆστω p. ἀνῆστω 499,25
ἀνῆρξῆται d. ἀνῆρξῆται 264,9	ἀνῆρξῆται d. νῆσ 69,32	ἀνῆστω p. ἀνῆστω 499,25
ἀνῆρξῆται d. ibid.	ἀνῆρξῆται 69,9	ἀνῆστω p. ἀνῆστω 499,25
ἀνῆρξῆται d. ibid.	ἀνῆρξῆται 347,13	ἀνῆστω p. ἀνῆστω 499,25
ἀνῆρξῆται d. 264,25	ἀνῆρξῆται 102,27	ἀνῆστω p. ἀνῆστω 499,25
ἀνῆρξῆται c. ἀνῆρξῆται 97,16	ἀνῆρξῆται 346,26	ἀνῆστω p. ἀνῆστω 499,25
ἀνῆρξῆται p. ἀνῆρξῆται 405,40	ἀνῆρξῆται 607,36	ἀνῆστω p. ἀνῆστω 499,25
	ἀνῆρξῆται 347,15	ἀνῆστω p. ἀνῆστω 499,25
	ἀνῆρξῆται 68,29	ἀνῆστω p. ἀνῆστω 499,25
	ἀνῆρξῆται 70,17	ἀνῆστω p. ἀνῆστω 499,25
	ἀνῆρξῆται p. ἀνῆρξῆται, ἀνῆρξῆται 434,30	ἀνῆστω p. ἀνῆστω 499,25

ἀνῆρξῆται

I N D E X.

ἀντιρήσασθαι, ἀντιρροσθαι
 ἄ. 591, 27
 ἀντίρως pro ἄ αὐτῆ
 ἴως 53, 26
 ἀντίρρησι, ἀντίρρησι ἄ.
 610, 29
 ἀντίρως d. ἡλιος 21, 24
 ἀντίρως 37, 8
 ἀντίρως 36, 33
 ἀντίρως pro ἀντίρως 53, 28
 ἀντίρως, ἀντίρως 526,
 24
 ἀντίρως, ἀντίρως ἄ.
 501, 20
 ἀντίρως d. ἀντίρως
 248, 34
 ἀντίρως, ἀντίρως 513, 16
 ἀντίρως κλαστικῶν, ἀντίρως
 ἀντίρως 415, 40
 ἀντίρως d. ἀντίρως
 291, 8
 ἀντίρως, κίω 442,
 24
 ἀντίρως p. ἀντίρως. 224, 31
 ἀντίρως d. ἀντίρως
 ἀντίρως 461, 12
 ἀντίρως, ἀντίρως
 ἀντίρως 496, 24
 ἀντίρως, ἀντίρως 463,
 40
 ἀντίρως 79, 30
 ἀντίρως, ἀντίρως 436, 6
 ἀντίρως p. ἀντίρως 72, 30
 ἀντίρως p. ἀντίρως, ἀντίρως
 ἀντίρως 220, 36
 ἀντίρως, ἀντίρως
 ἀντίρως 503, 38
 ἀντίρως ἀντίρως 58, 9
 ἀντίρως ἀντίρως 58, 8
 ἀντίρως ἀντίρως, ἀντίρως
 ἄ. 515, 23
 ἀντίρως ἄντιρως Α. ἄντιρως,
 ἀντίρως ἄ. 590, 42
 ἀντίρως ἀντίρως ἄντιρως
 58, 8

ἀντίρως ἀντίρως, ἀντίρως
 ἀντίρως ἄ. 584, 35
 ἀντίρως, ἀντίρως 496, 7
 ἀντίρως φωνησι, ἀντίρως
 φωνησι 534, 23
 ἀντίρως, ἀντίρως ἄ. 503,
 38
 ἀντίρως 504, 1
 ἀντίρως, ἀντίρως
 ἄ. 509, 32
 ἀντίρως, ἀντίρως
 ἀντίρως 443, 44
 ἀντίρως 89, 14
 ἀντίρως, ἀντίρως 540, 42
 ἀντίρως 102, 25
 ἀντίρως, ἀντίρως 33, 13
 ἀντίρως Α. ἀντίρως 87, 28
 ἀντίρως & ἄντιρως 71, 33
 ἀντίρως I. ἀντίρως, ἀντίρως
 366, 23
 ἀντίρως I. ἀντίρως 366, 25
 ἀντίρως Att. ἀντίρως
 130, 38
 ἀντίρως, ἀντίρως 365, 4
 ἀντίρως d. ἀντίρως 366,
 19
 ἀντίρως I. ἀντίρως 366, 22
 ἀντίρως I. ἀντίρως 366, 21
 ἀντίρως Α. ἀντίρως ἄ 366,
 24
 ἀντίρως p. ἀντίρως,
 ἀντίρως 347, 11
 ἀντίρως 97, 14
 ἀντίρως f. ἀντίρως, ἀντίρως 371,
 27
 ἀντίρως 102, 26
 ἀντίρως d. ἀντίρως 256, 15
 ἀντίρως d. ibid.
 ἀντίρως, ἀντίρως
 347, 9
 ἀντίρως f. ἀντίρως, ἀντίρως
 ἀντίρως 365, 1. & 110, 7
 ἀντίρως, ἀντίρως ἄ. 611, 3
 ἄντιρως ἄντιρως ἄντιρως
 ἄ. 334, 35

ἄντιρως p. ἄντιρως, ἄντιρως τὸ ἄντιρως
 332, 20. & 26
 ἄντιρως, ἄντιρως ἄ. 334, 44
 ἄντιρως p. ἄντιρως, ἄντιρως τὸ
 ἄντιρως 332, 17
 ἄντιρως Dor. ἄντιρως
 103, 20
 ἄντιρως, ἀντιρως 55, 33
 ἄντιρως 80, 33
 ἄντιρως, ἄντιρως ἄ. 334, 34
 ἄντιρως d. ἄντιρως 68, 30
 ἄντιρως, ἄντιρως & ἄντιρως 332,
 12, 20. & 334, 44
 ἄντιρως D. ἄντιρως, ἄντιρως 397, 3
 ἄντιρως, ἄντιρως 533, 33
 ἄντιρως 70, 22
 ἄντιρως, ἄντιρως τὸ ἄντιρως
 434, 10
 ἄντιρως d. ἄ. ἀντιρως 70, 21
 ἄντιρως d. ἄ. ἀντιρως 70, 21
 ἄντιρως p. ἀντιρως 74, 8
 ἄντιρως ἄ. ἄντιρως, ἄντιρως 286, 13
 ἄντιρως, ἄντιρως 533, 32
 ἄντιρως, auernus 91, 9
 ἄντιρως, ἄντιρως 80, 15
 ἄντιρως, ἄντιρως
 ἄντιρως 444, 40
 ἄντιρως 575, 23
 ἄντιρως, ἄντιρως 433, 29
 ἄντιρως, ἄντιρως
 ἄντιρως 520, 28
 ἄντιρως 70, 4
 ἄντιρως 70, 3
 ἄντιρως, ἄντιρως 469, 18
 ἄντιρως I. ἀντιρως, ἄντιρως
 ἄντιρως ἄ. 585, 6
 ἄντιρως ἄντιρως I. ἀντιρως
 ἄντιρως, ἄντιρως 574,
 19
 ἄντιρως I. ἀντιρως
 118, 30
 ἄντιρως, ἄντιρως
 432, 10
 ἄντιρως I. ἀντιρως
 ἄντιρως, ἄντιρως 550, 29
 ἄντιρως

I N D E X.

ἄπμῶρξάω, δῶπμῶρ-
 γνημῶ 600,38
 ἄπμῶρξάω 600,37
 ἄπνάσθω, δῶπνάσθω
 568,28
 ἄπνάσθω p. ἄπνάσθω,
 δῶπνάσθω 531,14
 ἄππίγμω, δῶππίγμω ἄ.
 608,29
 ἄππινγκῶμω 608,37
 ἄππινγκῶλξ 608,35
 ἄππίχθῆ 609,15
 ἄππινγκῶλξ 609,20
 ἄππίξωθω, δῶππίξωθω
 571,17
 ἄππίξωμω 571,3
 ἄππίπρωθω, δῶππίπρωθω
 479,28
 ἄππίπλωγῶθω, δῶππίπλω-
 γωμῶ ἄ. 603,32
 ἄππίπρωμω, ἄππίπρωμω
 390,2
 ἄππίπτω ibid.
 ἄππίρωθω 68,34
 ἄππίρωμω Io. ἄππίρωμω
 ἄππίρωμω τὸ ἄππίρωμω.
 552,6
 ἄππίρω, A. ἄππίρω 45,29
 ἄππίρωθω, p. ἄππίρωθω,
 d. ἄππίρωθω 265,5
 ἄππίρωθω, δῶππίρωθω ἄ.
 604,14
 ἄππίρωθω, ἄππίρωθω ἄ.
 583,34
 ἄππίρωθω, ἄππίρωθω, ἄππίρωθω
 402,43
 ἄππίρωθω, δῶππίρωθω
 ἄ. 515,33
 ἄππίρωθω I. ἄππίρωθω 22,
 35
 ἄππίρωθω, δῶππίρωθω ἄ.
 402,8
 ἄππίρωθω 402,15
 ἄππίρωθω, δῶππίρωθω
 541,17

ἄππίρωθω, δῶππίρωθω τὸ
 δῶππίρωθω 346,34
 ἄππίρωθω ibid.
 ἄππίρωθω ibid.
 ἄππίρωθω, δῶπ-
 πώρωθω 550,22
 ἄππίρωθω, ἄππίρωθω 589,
 30
 ἄππίρωθω, Lac. ἄππίρωθω
 56,34
 ἄππίρωθω B. ἄππίρωθω-
 σω p. ἄππίρωθω, δῶπ-
 πώρωθω ἄ. 604,42
 ἄππίρωθω p. ἄππίρωθω, ἄ-
 ππίρωθω ἄ. 604,39
 ἄππίρωθω, δῶππίρωθω
 543,21
 ἄππίρωθω, ἄππίρωθω 226,30
 ἄππίρωθω, ἄππίρωθω 419,11
 ἄππίρωθω, δῶππίρωθω
 483,14
 ἄππίρωθω, δῶππίρωθω-
 νίζωμω 560,15
 ἄππίρωθω, ἄππίρωθω ἄ. 383,
 3
 ἄππίρωθω, 85, 8 383,5
 ἄππίρωθω, δῶππίρωθω 484
 10
 ἄππίρωθω 484,19
 ἄππίρωθω f. ἄππίρωθω-
 μωθω 605,23
 ἄππίρωθω f. ἄππίρωθω 605,
 24
 ἄππίρωθω ἄππίρωθω ἄ-
 ππίρωθω, δῶππίρωθω
 478,34
 ἄππίρωθω vel ἄππίρωθω
 νατο, δῶππίρωθω 546,
 33,43
 ἄππίρωθω, δῶππίρωθω-
 ρωμω 566,44
 ἄππίρωθω, δῶππίρωθω ἄ.
 414,35
 ἄππίρωθω, δῶππίρωθω
 486,6

ἄππίρωθω, ἄππίρωθω 433,20
 ἄππίρωθω, ἄππίρωθω
 ἄ. 337,33
 ἄππίρωθω 337,31
 ἄππίρωθω Io. ἄππίρωθω
 337,31
 ἄππίρωθω, δῶππίρωθω ἄ. 353,6
 ἄππίρωθω 353,7
 ἄππίρωθω, δῶππίρωθω-
 μω 552,19
 ἄππίρωθω, δῶππίρωθω
 ἄππίρωθω 560,16
 ἄππίρωθω, δῶππίρωθω
 λίζωμω 573,42
 ἄππίρωθω το A. δῶππίρωθω,
 ἄππίρωθω ἄππίρωθω 473,
 44
 ἄππίρωθω I. ἄππίρωθω, ἄππίρωθω ἄ.
 517,29
 ἄππίρωθω A. ἄππίρωθω,
 ἄππίρωθω ἄ. 611,5
 ἄππίρωθω A. ἄππίρωθω 611,10
 ἄππίρωθω I. ἄππίρωθω
 ἄππίρωθω 568,43
 ἄππίρωθω I. ἄππίρωθω 437,
 24
 ἄππίρωθω, ἄππίρωθω
 510,26
 ἄππίρωθω, ἄππίρωθω
 576,28
 ἄππίρωθω, ἄππίρωθω-
 ζωμω 548,41
 ἄππίρωθω, ἄππίρωθω ἄ. 590,29
 ἄππίρωθω 590,16
 ἄππίρωθω I. ἄππίρωθω, ἄππίρωθω
 ἄ. 321,35
 ἄππίρωθω, ἄππίρωθω, ἄππίρωθω
 ἄππίρωθω 578,23
 ἄππίρωθω, ἄππίρωθω d. 578,
 24
 ἄππίρωθω, δῶππίρωθω 289,
 40
 ἄππίρωθω 295,30
 ἄππίρωθω, ἄππίρωθω
 572,1

ἀπῆλθον, ἀπίερχομαι ἄ.
384,24
ἀπῆλοισι, ἀπυλοία
532,30
ἀπῆμετρον p. ἀφῆμαρ-
τον, ἀφῆμαρτῶνα ἄ.
500,37
ἀπῆμυρ I. ἀπῆμυρ, ἀπῆ-
μι ἄ. 365,26. & 369,
15
ἀπῆ, ἀπῆμι ἄ. 316,34.
& 319,11
ἀπῆλαγῆ, ἀπῆλαγῆ, ἀπῆλαγῆ 575,
45
ἀπῆλῆθη, ἀπῆλῆθη ἄ.
609,15
ἀπῆλοιδῶ, ἀπῆλοιδῶ
296,21
ἀπῆλοιδῶ, ἀπῆλοιδῶ
343,43
ἀπῆλοισι D. ἀπῆλοισι, ἀπῆ-
λοισι ἄ. 384,25
ἀπῆλοισι, ἀπῆλοισι 540,
26
ἀπῆλοισι, ἀπῆλοισι
524,34
ἀπῆλοισι, ἀπῆλοισι
521,44
ἀπῆλοισι, ἀπῆλοισι
570,6
ἀπῆλοισι, ἀπῆλοισι
569,1
ἀπῆλοισι I. ἀπῆλοισι, ἀπῆ-
λοισι 356,36
ἀπῆλοισι, ἀπῆλοισι ἄ. 10.
ἀπῆλοισι, ἀπῆλοισι
572,36
ἀπῆλοισι, ἀπῆλοισι
ἄ. 337,32
ἀπῆλοισι 337,34
ἀπῆλοισι 337,33
ἀπῆλοισι I. ἀπῆ. ἀπῆλοισι
320,31
ἀπῆλοισι, ἀπῆλοισι ἄ 506,
32

ἀπῆλοισι ἄ. ἀπῆλοισι ἄ.
469,39
ἀπῆλοισι I. ἀπῆλοισι, ἀ-
πῆλοισι 462,13
ἀπῆλοισι, ἀπῆλοισι ἄ. 318,11
ἀπῆλοισι I. ἀπῆλοισι, ἀπῆ-
λοισι 323,17
ἀπῆλοισι I. ἀπῆλοισι, ἀπῆλοισι
461,19
ἀπῆλοισι, ἀπῆλοισι ἄ. 460,26
ἀπῆλοισι I. ἀπῆλοισι, 389,
16
ἀπῆλοισι I. ἀπῆλοισι, ἀπῆλοισι-
σι, ἀπῆλοισι ἄ 389,
19
ἀπῆλοισι Io. ἀπῆλοισι 21,
17
ἀπῆλοισι p. ἀπῆλοισι 383,7
ἀπῆλοισι, ἀπῆλοισι ἄ. 461,9
ἀπῆλοισι f. ἀπῆλοισι, ἀπῆλοισι
ἀπῆλοισι 268,40
ἀπῆλοισι f. ἀπῆλοισι ἄ 268,37
ἀπῆλοισι f. ἀπῆλοισι 268,39
ἀπῆλοισι d. ἀπῆλοισι
255,16
ἀπῆλοισι d. ibid.
ἀπῆλοισι, ἀπῆλοισι ἄ.
249,34
ἀπῆλοισι p. ἀπῆλοισι, ἀ-
πῆλοισι 469,13
ἀπῆλοισι, ἀπῆλοισι 530,13
ἀπῆλοισι, ἀπῆλοισι
526,31
ἀπῆλοισι, ἀπῆλοισι
587,14
ἀπῆλοισι, ἀπῆλοισι
ἄ. 502,5
ἀπῆλοισι 502,9
ἀπῆλοισι, ἀπῆλοισι ἄ.
502,17
ἀπῆλοισι, ἀπῆλοισι 448
15
ἀπῆλοισι, ἀπῆλοισι
ἄ. 502,25
ἀπῆλοισι, ἀπῆλοισι

ἀπῆλοισι ἄ. 363,39
ἀπῆλοισι, ἀπῆλοισι
589,10
ἀπῆλοισι, ἀπῆλοισι 448,31
ἀπῆλοισι, ἀπῆλοισι
236,18
ἀπῆλοισι, ἀπῆλοισι
ἄ. 363,32
ἀπῆλοισι 363,33
ἀπῆλοισι 363,37
ἀπῆλοισι 363,38
ἀπῆλοισι Att. ἀπῆλοισι
45,26
ἀπῆλοισι, ἀπῆλοισι 457,
43
ἀπῆλοισι 458,7
ἀπῆλοισι 458,2
ἀπῆλοισι 457,36
ἀπῆλοισι, ἀπῆλοισι ἄ.
375,33
ἀπῆλοισι, ἀπῆλοισι
458,8
ἀπῆλοισι 589,20
ἀπῆλοισι, ἀπῆλοισι
589,21
ἀπῆλοισι 228,24
ἀπῆλοισι, ἀπῆλοισι
ἄ. 375,22
ἀπῆλοισι A. ἀπῆλοισι,
ἀπῆλοισι τὸ ἀπῆλοισι
219,34
ἀπῆλοισι, ἀπῆλοισι 540,
40
ἀπῆλοισι p. ἀπῆλοισι, ἀ-
πῆλοισι ἄ. 499,2
ἀπῆλοισι p. ἀπῆλοισι, ἀπῆλοισι
403,30
ἀπῆλοισι A. ἄπῆλοισι, ἄπῆλοισι
30
ἀπῆλοισι, ἀπῆλοισι
ἄ. 592,35
ἀπῆλοισι, ἀπῆλοισι
ἄ. 504,22
ἀπῆλοισι, ἀπῆλοισι
494,14
ἀπῆλοισι

ἀπῆλοισι
ἀπῆλοισι
ἀπῆλοισι
607
ἀπῆλοισι
ἀπῆλοισι
ἀπῆλοισι
607
ἀπῆλοισι
12
ἀπῆλοισι
536
ἀπῆλοισι
ἀπῆλοισι
30
ἀπῆλοισι
ἀπῆλοισι
42
ἀπῆλοισι
ἀπῆλοισι
12
ἀπῆλοισι
μη
ἀπῆλοισι
μη
13
ἀπῆλοισι
μη
ἀπῆλοισι
90
ἀπῆλοισι
μη
ἀπῆλοισι
ἀπῆλοισι
ἀπῆλοισι
μη
ἀπῆλοισι
μη
ἀπῆλοισι
μη

I N D E X.

39 ἀπὸ μῆρ 494, 5
 ἀπὸ τοῦ 493, 14
 ἀπὸ τοῦ Α. ἀπὸ τοῦ 493, 6
 ἀπὸ τοῦ ἔξω ἀπὸ τοῦ ἔσω ἀ.
 607, 15
 ἀπὸ τοῦ C. ἀπὸ τοῦ, vel ἀ.
 φόν 985, 74
 ἀπὸ τοῦ, ἀπὸ τοῦ π. ρω ἀ.
 607, 36
 ἀπὸ τοῦ γ. μῆρ, - μῆρ 463,
 12
 ἀπὸ τοῦ κήρυκτες, -- κήρ
 536, 7
 ἀπὸ τοῦ τε γένος, ἀπὸ τοῦ
 ἰσχυρῆ 596, 19
 ἀπὸ τοῦ κληκωντες, - εκ α 543,
 30
 ἀπὸ τοῦ ( ) 463, 21
 ἀπὸ τοῦ κ. π. λαγ, ἰκ. α 543,
 42
 ἀπὸ τοῦ λαξον D. ἀπὸ τοῦ κλη-
 κων, ἀπὸ τοῦ κληκ 167, 30
 ἀπὸ τοῦ κληκεις p. ἀπὸ τοῦ κλη-
 κων, ἀπὸ τοῦ κληκων 995,
 12
 ἀπὸ τοῦ π. λῶν, ἀπὸ τοῦ π. λῶ-
 κων 486, 38
 ἀπὸ τοῦ ῥωσὸν ἀπὸ τοῦ, κ. πο-
 κρησὸν 540, 10
 ἀπὸ τοῦ ῥωσ C. ἀπὸ τοῦ ῥωσ
 131, 5
 ἀπὸ τοῦ κρηκων, ἀπὸ τοῦ κρηκω-
 κων 563, 32
 ἀπὸ τοῦ κρηκων, ἀπὸ τοῦ κρηκων
 967, 62
 ἀπὸ τοῦ κρηκων, ἀπὸ τοῦ κρηκω-
 κων 538, 1
 ἀπὸ τοῦ κρηκων, ἀπὸ τοῦ κρηκω-
 κων ἀ.
 982, 5
 ἀπὸ τοῦ κρηκων, ἀπὸ τοῦ κρηκω-
 κων D. ἀπὸ τοῦ κρηκων, ἀπὸ τοῦ κρηκω-
 κων ἀ.
 392, 10
 ἀπὸ τοῦ κρηκων, ἀπὸ τοῦ κρηκω-
 κων ἀ.
 505, 5

ἀπὸ τοῦ Α. ἀπὸ τοῦ, ἀπὸ τοῦ
 λῶν 601, 25
 ἀπὸ τοῦ 601, 22
 ἀπὸ τοῦ 601, 26
 ἀπὸ τοῦ κρηκων, ἀπὸ τοῦ κρηκω-
 κων 567, 45
 ἀπὸ τοῦ κρηκων, ἀπὸ τοῦ κρηκω-
 κων D. ἀπὸ τοῦ κρηκων, ἀπὸ τοῦ κρηκω-
 κων ἀ.
 192, 11
 ἀπὸ τοῦ κρηκων, ἀπὸ τοῦ κρηκω-
 κων 295, 32
 ἀπὸ τοῦ κρηκων, ἀπὸ τοῦ κρηκω-
 κων ibid.
 ἀπὸ τοῦ κρηκων, ἀπὸ τοῦ κρηκω-
 κων 511, 43
 ἀπὸ τοῦ 506, 2
 ἀπὸ τοῦ 346, 32
 ἀπὸ τοῦ κρηκων, λέπιν 518, 21
 ἀπὸ τοῦ κρηκων, ἀπὸ τοῦ κρηκω-
 κων 392, 10
 ἀπὸ τοῦ κρηκων, ἀπὸ τοῦ κρηκω-
 κων 69, 13
 ἀπὸ τοῦ κρηκων, ἀπὸ τοῦ κρηκω-
 κων 49, 8
 Ἀπὸ τοῦ, Ἀπὸ τοῦ 266,
 24
 Ἀπὸ τοῦ p. Ἀπὸ τοῦ 124, 21.
 112, 9
 Ἀπὸ τοῦ, Dog. ἀπὸ τοῦ 31, 6
 ἀπὸ τοῦ κρηκων, ἀπὸ τοῦ κρηκω-
 κων, - κρηκων 444, 18
 ἀπὸ τοῦ κρηκων, ἀπὸ τοῦ κρηκω-
 κων 347, 19
 ἀπὸ τοῦ κρηκων, ἀπὸ τοῦ κρηκω-
 κων ibid.
 ἀπὸ τοῦ κρηκων 74, 4. 601, 24
 ἀπὸ τοῦ κρηκων 601, 28,
 74, 4
 ἀπὸ τοῦ 346, 31
 ἀπὸ τοῦ κρηκων, ἀπὸ τοῦ κρηκω-
 κων ibid.
 ἀπὸ τοῦ κρηκων 346, 32
 ἀπὸ τοῦ κρηκων 347, 15
 ἀπὸ τοῦ κρηκων 347, 21
 ἀπὸ τοῦ κρηκων, ἀπὸ τοῦ κρηκω-
 κων 537, 31

ἀπὸ τοῦ κρηκων, ἀπὸ τοῦ κρηκω-
 κων 479, 19
 ἀπὸ τοῦ κρηκων, ἀπὸ τοῦ κρηκω-
 κων 538, 1
 ἀπὸ τοῦ κρηκων, ἀπὸ τοῦ κρηκω-
 κων 538, 2
 ἀπὸ τοῦ κρηκων, ἀπὸ τοῦ κρηκω-
 κων ἀπὸ τοῦ κρηκων 435, 41
 ἀπὸ τοῦ κρηκων, ἀπὸ τοῦ κρηκω-
 κων 573, 31
 ἀπὸ τοῦ κρηκων, ἀπὸ τοῦ κρηκω-
 κων, - κρηκων
 526, 39
 ἀπὸ τοῦ κρηκων, ἀπὸ τοῦ κρηκω-
 κων ἀ.
 599, 34
 ἀπὸ τοῦ κρηκων, ἀπὸ τοῦ κρηκω-
 κων 599, 29
 ἀπὸ τοῦ κρηκων, ἀπὸ τοῦ κρηκω-
 κων ἀπὸ τοῦ κρηκων, ἀπὸ τοῦ κρηκω-
 κων ἀ.
 608, 38
 ἀπὸ τοῦ κρηκων, ἀπὸ τοῦ κρηκω-
 κων 502, 6
 ἀπὸ τοῦ κρηκων, ἀπὸ τοῦ κρηκω-
 κων 601, 41
 ἀπὸ τοῦ κρηκων, ἀπὸ τοῦ κρηκω-
 κων 601, 43
 ἀπὸ τοῦ κρηκων, ἀπὸ τοῦ κρηκω-
 κων 459, 30
 ἀπὸ τοῦ κρηκων, ἀπὸ τοῦ κρηκω-
 κων 450,
 32
 ἀπὸ τοῦ κρηκων, ἀπὸ τοῦ κρηκω-
 κων 457, 12
 ἀπὸ τοῦ κρηκων, ἀπὸ τοῦ κρηκω-
 κων 573, 32
 ἀπὸ τοῦ κρηκων, ἀπὸ τοῦ κρηκω-
 κων ἀπὸ τοῦ κρηκων, ἀπὸ τοῦ κρηκω-
 κων ἀπὸ τοῦ κρηκων 257, 33
 ἀπὸ τοῦ κρηκων, ἀπὸ τοῦ κρηκω-
 κων 459, 32
 ἀπὸ τοῦ κρηκων, ἀπὸ τοῦ κρηκω-
 κων ἀ.
 506, 44
 ἀπὸ τοῦ κρηκων, ἀπὸ τοῦ κρηκω-
 κων 479, 28
 ἀπὸ τοῦ κρηκων, ἀπὸ τοῦ κρηκω-
 κων ἀπὸ τοῦ κρηκων, ἀπὸ τοῦ κρηκω-
 κων 518, 14
 ἀπὸ τοῦ κρηκων, ἀπὸ τοῦ κρηκω-
 κων 512, 1
 ἀπὸ τοῦ κρηκων, ἀπὸ τοῦ κρηκω-
 κων 454, 33
 ἀπὸ τοῦ κρηκων, ἀπὸ τοῦ κρηκω-
 κων 484, 34
 ἀπὸ τοῦ κρηκων, ἀπὸ τοῦ κρηκω-
 κων 484, 30
 ἀπὸ τοῦ κρηκων, ἀπὸ τοῦ κρηκω-
 κων ἀ.
 593, 8

I N D E X.

ἀσκητής, & πο. ἀσκητής	ἀρχοληθείς, ἀρχολόμῃ	αὐλητής d. αὐλήτης 252,
30, 26	291, 22	25
ἀσπίδα d. ἀσπίδα	ἀσπίδος, ἀσπίδα 447,	αὐόν 108, 24
τ 257, 35	29	αὐξάνω d. ἠύξω 350, 38
ἀσπίδα I. A. ἀσπί-	ἀσπίδα d. ἀσπίδα 102, 5	αὐξέω I. ἠύξειν, αὐξέω ἢ
ἀσπίδα d. ἀσπίδα ib.	ἀσπίδα pro ἀσπίδα 85,	αὐξέω 350, 35
ἀσπίδα I. A. ἀσπί-	23	αὐξήθεις 350, 37
ἀσπίδα ibid.	ἄπερ 79, 1	αὐξήσων 350, 33
ἀσπίδα f. ἀσπίδα 385, 8	ἄσπερητος Io. ἀσπερη-	αὐξήται I. ἠύξεται 350,
ἀσπίδα 80, 15	τος 79, 6	35
ἀσπίδα f. ἀσπίδα	ἄσπερεια, ἄσπερεια	αὔρα 108, 23
281, 4	64, 31	αὔρηκτ, Accl. Io.
ἀσπίδος d. ἀσπίδα	ἄσπερα Ἄ. ἀσπερην 187, 6	ἄρηκτ 89, 21
281, 4, & 958, 30	ἄσπεροι A. οἱ ἔσπεροι 133,	αὔς Cret. αὔτ 111, 5
ἀσπίδος d. ἀσπίδος	22	αὔσος, Cret. ἄλσ 90, 4
248, 39	ἄσπερ A. ὁ ἔσπερ ibi.	αὔσταλι & αὔσταλι
ἀσπίδος 102, 28	ἄσπερ 69, 4	100, 29
ἀσπίδος pro ἀσπίδος 43, 35	ἄσπερεια D. ἄσπερεια ἔσ-	αὔπιδε, pro ἀπιδε 89, 8
ἀσπίδος d. ἄσπερεια 258, 84	45, 34	αὔτιη I. αὔτιη 245, 5
ἀσπίδος d. ἀσπίδος 258,	ἄσπερεια f. ἄσπερεια	αὔτιη - ἔης - ἔη - ἔη - ἔη - ἔη
30	385, 6	- ἔησιν ἔης, I. αὔτιη - ἔης
ἀσπίδος d. 258, 30	ἄσπερεια d. ἄσπερεια 69, 29	- ἔη - ἔη - ἔη - ἔη - ἔη 245, 9
ἀσπίδος, Ἄ. οἱ ἀσπί-	ἄσπερα Att. ἄσπερα 82, 21	αὔτιη αὔτιη - ἔη - ἔησιν
ἔσπερ 89, 6	ἄσπερα pro ἄσπερα 82, 22	- ἔης I. αὔτιη - ἔη - ἔησιν
ἄσπερεια 71, 28	ἄσπερα Attic. ἄσπερα 105, 13	- ἔης 245, 7
ἄσπερεια d. ἄσπερεια 291, 18	ἄσπερεια αὔτιη 566, 5	αὔτιη d. ἄτ 240, 16
ἄσπερεια f. ἄσπερεια 385,	αὔτιη I. ἄσπερεια 565, 38	αὔτιη d. αὔτιη 240, 28
771, 28, & 16, 17	αὔτιη d. ἄσπερεια 439, 10	αὔτιη d. αὔτιη c.
ἄσπερεια pro ἄσπερεια 16, 18	αὔτιη I. αὔτιη 525,	αὔτιη βοή 102, 22.
ἄσπερεια f. ἄσπερεια, αὔτιη	28	248, 39
271, 6	αὔτιη d. ἄσπερεια 527, 33	αὔτιη d. ἄσπερεια 68, 8
ἄσπερεια 16, 26	αὔτιη I. ἄσπερεια 465, 14	αὔτιη d. ἄσπερεια 62, 13
ἄσπερεια αὔτιη 69, 14	αὔτιη, Cret. αὔτιη	αὔτιη 110, 26
ἄσπερεια 102, 23	89, 3	αὔτιη, Cret. αὔτιη 104, 8
ἄσπερεια d. ἄσπερεια	αὔτιη pro ἄσπερεια 100, 30	αὔτιη d. ἄσπερεια 102, 24
αὔτιη 501, 26	αὔτιη Ἄ. αὔτιη 334, 37	αὔτιη 60, 4
ἄσπερεια αὔτιη c. ἄσπερεια	αὔτιη d. ἄσπερεια 17, 20	αὔτιη d. ἄσπερεια 97, 12
ἄσπερεια, ἄσπερεια ἄσπερεια 501,	αὔτιη pro αὔτιη 110,	αὔτιη d. ἄσπερεια 58, 33
25	26	αὔτιη αὔτιη αὔτιη f. αὔτιη
ἄσπερεια ἢ ἀσπερεια p.	αὔτιη, & αὔτιη 22, 29	ἄσπερεια αὔτιη 241, 11
ἄσπερεια ἢ ἀσπερεια,	αὔτιη, Cret. αὔτιη	αὔτιη p. αὔτιη 123, 2
ἄσπερεια αὔτιη 451, 7	d. ἄσπερεια & ἄσπερεια 89, 33	αὔτιη d. ἄσπερεια, poet. αὔτιη
ἄσπερεια d. ἄσπερεια 381, 21	αὔτιη, Cret. αὔτιη 90, 9	ἄσπερεια 73, 3
ἄσπερεια d. ἀσπερεια	αὔτιη, Cret. αὔτιη 90, 8	αὔτιη 102, 25
291, 19	αὔτιη, Cret. αὔτιη 90, 8	αὔτιη Ἄ. αὔτιη 92, 28

VERBORUM SINGULARIVM

αὐχμησθαι pro κούχμησθαι	ἀφιστήκη, ἀφίστημι ἄ.	543,5	ἀφιπλήσθη
47,26	596,12	ἀφίμμετε, ἀφίμμεσθε	σφραγισθήσθε
αὐχμησθαι	ἀφίπτεται, ἀφίπτεται ἄ.	500,25	ἀφίπτεται
ἀὼν αὐεν pro ἡν 100,	24	ἀφίπτεται	17
30	ἀφίπτεται p. ἀφίπτεται	ἀφίπτεται	ἀφίπτεται
κύριος Dor. αὼς 89,35	ἀφίπτεται d. ἀφίπτεται	550,27	38
Ἀφαιμάξω, ἀφίπτεται	383,24	ἀφίπτεται c. δὸς ἡνία,	ἀφίπτεται
25	ἀφίπτεται I. ἀφίπτεται	553,37	τῶ
ἀφαιρέω c. δὸς ἀφίπτεται	ἀφαιρέωμαι ἄ. 500,18	ἀφίπτεται, ἀφίπτεται ἄ.	ἀφίπτεται
308,27	ἀφίπτεται	308,7. & 355,37	εἶς
ἀφαιρέωμαι c. δὸς ἀφίπτεται	ἀφίπτεται 494,	ἀφίπτεται	ἀφίπτεται
172,12	11	351,35	19
ἀφαιρέωμαι I. ἀφίπτεται	ἀφίπτεται 494,13	ἀφίπτεται, ἀφίπτεται	ἀφίπτεται
ἀφαιρέωμαι ἄ. 500,	ἀφίπτεται c. δὸς εἶος 980,	ἀφίπτεται	ἀφίπτεται
35	61	ἀφίπτεται, ἀφίπτεται	29
ἀφάρτερος d. ἀφάρτερος	ἀφίπτεται, ἀφίπτεται ἄ.	ἀφίπτεται I. ἀφίπτεται	ἀφίπτεται
42	305,3	ἀφίπτεται d. ἀφίπτεται	ἀφίπτεται
ἀφάρτος c. ἀφάρτος d. φημι	ἀφίπτεται pro δὸς εἶος 21,	ἀφίπτεται I. ἀφίπτεται	ἀφίπτεται
978,9	13	ἀφίπτεται	ἀφίπτεται
ἀφάρτεται I. ἀφίπτεται, ἀφίπτεται	ἀφίπτεται 319,37	ἀφίπτεται A. ἀφίπτεται, ἀφίπτεται	ἀφίπτεται
491,40	ἀφίπτεται d. 388,25,33.	320,31	ἀφίπτεται
ἀφάρτεται 323,33	& 961,84	ἀφίπτεται, ἀφίπτεται ἄ.	41,
ἀφάρτεται, ἀφίπτεται 593,40	ἀφίπτεται p. ἀφίπτεται,	388,3	ἀφίπτεται
ἀφάρτεται ἀφίπτεται I.	ἀφίπτεται 329,1	ἀφίπτεται f. ἀφίπτεται, ἀφίπτεται	70,
ἡφάρτεται ησ η, ἡφάρτεται	ἀφίπτεται p. ἀφίπτεται	321,2,3. & 353,9	ἀφίπτεται
ησ η ibid. & 320,16	329,20	ἀφίπτεται	ἀφίπτεται
ἀφάρτεται 320,16. &	ἀφίπτεται p. ἀφίπτεται. 329,2	ἀφίπτεται	φίπτεται
593,38	ἀφίπτεται f. ἀφίπτεται	463,1	ἀφίπτεται
ἀφάρτεται 320,12. &	365,33. & 369,37	ἀφίπτεται	40
319,25	ἀφίπτεται 595,27	ἀφίπτεται	ἀφίπτεται
ἀφάρτεται 319,27	ἀφίπτεται 595,14	ἀφίπτεται	40
ἀφάρτεται ibid.	ἀφίπτεται d. ἀφίπτεται 323,	462,38	ἀφίπτεται
ἀφάρτεται, ἀφίπτεται ἄ.	20	ἀφίπτεται	ἀφίπτεται
355,25	ἀφίπτεται, ἀφίπτεται A. ἀφίπτεται	ἀφίπτεται c. δὸς ἡνία 961,	ἀφίπτεται
ἀφάρτεται 499,44	ἡνία 436,25	84	17
ἀφάρτεται, ἀφίπτεται ἄ. 323,	ἀφίπτεται A. ἀφίπτεται, ἀφίπτεται	ἀφίπτεται I. ἀφίπτεται, ἀφίπτεται	ἀφίπτεται
24	ἡνία ἄ. 97,35. 320,12	ἀφίπτεται ἡνία ἄ. 389,13	ἀφίπτεται
ἀφάρτεται p. ἀφίπτεται & ἀφίπτεται	ἀφίπτεται Att. ἀφίπτεται	ἀφίπτεται 389,14	ἀφίπτεται
322,14,21	320,12	ἀφίπτεται 389,18	ἀφίπτεται
ἀφίπτεται 323,24	ἀφίπτεται A. ἀφίπτεται, ἀφίπτεται	ἀφίπτεται 388,4	ἀφίπτεται
ἀφίπτεται 320,5	ἡνία 473,40	ἀφίπτεται, ἡνία 538,12	ἀφίπτεται
ἀφίπτεται 320,10	ἀφίπτεται ἡνία, ἡνία 568,43	ἀφίπτεται, ἀφίπτεται 8-	ἀφίπτεται
ἀφίπτεται 320,6	ἀφίπτεται, ἀφίπτεται 319,29	ἡνία ἄ. 388,36	44
ἀφίπτεται 323,11	ἀφίπτεται 593,4	ἀφίπτεται	ἀφίπτεται
ἀφίπτεται 593,28	ἀφίπτεται, ἀφίπτεται	389,45	ἀφίπτεται

ἀφίπτεται

I N D E X.

ἀφιπλήσομαι p. ἀπὸ πλή-
σομαι ἀφιπλήσομαι 390,1
ἀφιστάμενος, -αμην 457,
17
ἀρχή, -ται, ἀφικνέομαι ἀ.
389,18
ἀφνειοτάτος I. ἀφνειότα-
τος d. ἀφνειός 257,37
ἀφνειότατος I. ἀφνειότα-
τος ibid.
ἀφρός d. ἀφρον 999,
19
ἀρόσθι c. ἀρόσθι 68,
29
ἀφρα A. ἀφρο ἢ ἀφρο,
ἀφίημι 493,14
ἀφ. ἢ f. ἀφ. ἢ 8,16
ἀφόνια poet. ἀφόνια,
ἀφίω ᾧ 451,45
ἀφροδότη E. ἀφροδότη
41,25
ἀφροσύνη d. ἀφραίνω
70,12
ἀφύα. ἰπυα 75,9
ἀφύατος c. ἀφύατος d.
φύαζω 353,13
ἀφύσση p. ὑσση-νω 540,
40
ἀφύσση, -ίζω 526,
40
ἀφῶ, ἀφίημι 323,6
ἀφῶσι 323,7
ἀφραιίδες p. ἀφραιίδες
17,11
ἀφραίνω 68,31
Ἀφρανίωσα p. ἀφρανίωσα,
ἀφρανίω ᾧ 452,8
ἀφράϊον 25,31
ἀφῶ A. ἀφραίνω 45,32
ἀφραίνω 69,24
ἀφ. D. ἀφ. ἢ, ἀφ. ᾧ
446,1
ἀφ. D. ἀφ. ἢ 446,3
ἀφ. A. ἀφ. ἢ 15,10
ἀφ. ᾧ p. ἀφ. ᾧ 89,28

ἀχρημ d. ἀχρίω 232,41
ἀχρὸς Bce. ἀχρῶς 36,12
ἀχρῆς, ἀχρῶ 332,35
ἀχρῆσαι
ibid.
ἀχρῆσι A. ἀχρῆσι, ἀχρῆ-
σι ᾧ. 352,10
ἀχρῆσομαι ibid.
ἀχρῆσομαι ibid.
ἀχρῆτος D. ἀχρῆτος 40,16
ἀχρ. pro ᾧ 110,1
ἀχρῆται p. ἀχρῆται,
17,7
Ἀχρῆται p. Ἀχρῆται,
Ἀχρῆται 386,15.
ἔ 985,42
ἀχρῆται, ὑσση 526,38
ἀχρῆται d. ἀχρῆται 363,26
ἀχρῆτος Cret. ἀχρῆτος 85,2
ἀχρῆται 50,12
ἀχρῆται 22,29
ἀχρῆται, -εῖω 579,29
ἀχρ. pro ὀπίω 111,23
Ἀφύα, ἀφύα 519,13
ἀφύα, ablynthium
94,26
ἀφύα, ablyrtus 94,
26
ἀφύα p. ἡφύα ἀφύα 356,15
ἀφύα D. ἡφύα 14,35
ἀφύα 445,39
Quae sequuntur opera-
rum incuria suis locis
omissa, ad finem huius
elementi adiecimus,
iterum restituenda.
ἀφύα 21,26
ἀφύα d. φάινω
21,2
ἀφύα Lac. ἀφύα 53,25
ἀφύα 60,27
ἀφύα D. ἀφύα
φύα 60,29
ἀφύα I. ἀφύα
579,29

ἀφύα, ἀφύα
523,24
ἀφύα Tarēt. ἀφύα
46,11
ἀφύα d. ἀφύα
ἡφύα 518,32
ἀφύα I. ἀφύα,
ἀφύα 288,6
ἀφύα 71,33
ἀφύα 70,17
ἀφύα 70,6
ἀφύα d. ἀφύα 322,23
ἀφύα 53,28. 37,2
ἀφύα 37,4

B

B, Varia Dialecto-
rum consuetudi-
ne mutatur variè, 23.
& seq.
βᾶ p. βᾶ, βᾶ ᾧ.
357,37
βᾶ, papæ 24,33
βᾶ d. βᾶ, βᾶ
διῶ 167,27
βᾶ d. A. βᾶ
304,8
βᾶ, vado 25,11
βᾶ A. βᾶ 305,11
βᾶ 23,5
βᾶ d. βᾶ ᾧ.
265,6
βᾶ d. ibid.
βᾶ, βᾶ 22,31
βᾶ A. βᾶ 13,18
βᾶ 78,12
βᾶ, pater, patens
24,35
βᾶ I. βᾶ, βᾶ
357,4
βᾶ D. βᾶ, βᾶ
993,74
βᾶ D. βᾶ 264,
21
βᾶ, balneū 18,1
βᾶ 99,4
β 5

VERBORVM SINGVLARIVM

βαλι I. ἔβαλε, βάλλω	βασιλῆος, βασιλῆος	143,	βίδαμν p. βιδήκαμν,	
358, 13	21		βαίρω α.	372, 1
βαλίην I. βαλεῖν	βασιλέσι p. -σιλευσι	155,	βιδάμν p. βιδήκαμν	
βαλεῖτε	20		372, 2	
βαλιόχ	βασιλεῦ	149, 27	βιδάσιμν p. ἰδιεθήκαμν	
βαλεῦ D. βαλεῖ	βασιλεύσι	150, 20	357, 17	
βάληται	βασιλότατος d.	259, 39	βιδάμα	III, 14
βάκι I. ἔβακε	βασιλότατος d.	259, 37	βιδάφα βάπια α.	309, 9
βάκιω I. βάκιω	βασιλή p. -σιλία	155,	βιδάσις βιδάσιτος I. βι-	
βάκι' ἑς κήρακος	22, 25		θηκῆς ὅτος, βάμα α.	
βάκιησα p. ἑβάκιησα,	βασιλή⊙ I. -λίος	155, 8	236, 9	
βακίω τὸ βάκιω	βασιλῆς Att. -λίος	155,	βιδήκα	357, 11
358,	155, 15		βιδήκα I. βιδήκα	357, 12
II	βασιλήσι I. -λεῦσι	155, 18	βιδήκας βιδήκα βι-	
βακίησω	358, 10		θηκῆς	ibid.
βάκιον⊙ I. ἑβάκι.	βασιλίωα d.	251, 21	βιδήκα, βιάω	359, 17
βάκιον λεις λι I.⊙	βασιλίωα d.	252, 14	βιδήκαίος	ibid.
358,	βάκι' ἕθι f. βάκι' ἕθι,		βιδήκαμα	358, 40
13	βάκιω ἔμει	348, 37	βιδίωται	358, 39
βακῖ	358, 17		βιδλαμα, βλάπια α.	
βακῶ	358, 10		309, 6, & 32	
βάλωμω	358, 20		βιδλάστωμα, βλακός-	
βακῶν	356, 16		μα 338, 22, & 342, 13	
βακῶν ἢ βάκω D. βά-	βακῶν D. βήσων	ibid.	βιδλαμωμ, βλάπια	
μω, βάκω α.	βάκω d. βάκω α.	258,	309, 37	
357, 23	18		βιδλάστωμα, βλακῶν α.	
βάκω p. βήσων	βάτω⊙	14, 20	337, 38	
357, 20	βάτω D. βήτω, βάκω α.		βιδλασῶμα, βλακῶμα	
βάρβαρον Ion. βέριθρον	357, 38		576, 19	
14, 4	βάτω D. βήτω 357, 19		βιδλαφα, βλάπια	309,
βάρβιτος p. βερίθιτος	βάτω D. βήτω 357, 38		36	
75, 5	βάτω d. βήτω 357, 38		βιδλήα⊙ p. βιδήλωται,	
βάρδος bardas, tardus	βάτω D. βήτω 357, 19		βάκω α.	358, 23
25, 26	βάτω D. βήτω 357, 38		βιδλήα⊙ p. ἰδιεθλωτο	
βαρία I. βαρέω	βάρβαρος, boccale	97,	358, 27	
βαρῆον, baculus	25		βιδήκα	357, 44
81, 13	βάρω	24, 35	βιδήκαμω	358, 21
βαρυστερέωσιν, βαρυστε-	βαρεῖς βάπια α.	501, 42	βιδήκαμ⊙	358, 24
μείω	βαρῶ	309, 11	ibid.	
535, 1	βάρω p. Ζός	284, 2	βιδήκα	357, 14
βαρυπατία d. βαρυπατός	βάρω, Syracusanè, ὄνω	24, 6	βιδήκα	358, 21
c. βαρῶς ὠψ	βάρω I. βιδήκα, βάρω		βιδήκα	358, 24
339, 33	α. 236, 12, & 357, 15		βιδήκα	357, 14
βας, βάρω α.	βιδήκασι Ion. βιδήκασι		βιδήκα	358, 21
357, 25	237, 37		βιδήκα	358, 24
βαστι	βιδήκα, voueo	25, 12	βιδήκα	358, 29
ibid.	βιδήκα d. βασιλόα		βιδήκα	358, 29
βαστῶμα D. βήστωμα	252, 14		βιδήκα	358, 29
357, 7	βασιλία d. βασιλόα		βιδήκα	358, 29
βαστῶται D. βήστωται	252, 15, & 262, 44		βιδήκα	358, 29
ib.			βιδήκα	358, 29
βαστῶτα d. βασιλόα			βιδήκα	358, 29
252, 14			βιδήκα	358, 29
βασιλία d. βασιλόα			βιδήκα	358, 29
252, 15, & 262, 44			βιδήκα	358, 29

I N D E X.

βειολημῖν p. βειολημῖν	βείω ποët. βῶ, βῶνω ἄ.	βήτην I. ἰβήτην 357, 19
βειορῶρα μῖνος, βορβορομυα 577, 15	357, 22	βίω, vis 25, 9
βειόλα, βέλομυα ἄ.	βείω p. βίω 43, 9	βίωσ, βίωμαι τὸ βῶνω 456, 4
352, 17	βείλας Æol. & Βαοτ. δέλωας 23, 15	βιβρώσκω d. βρώω 348, 22
βειόλομυα, βελόμυα 582, 18	βίβω 23, 33	βιήσας I. ἰβιήσας, βιήσας 533, 14
βειόλομῖν 582, 34	βίβω 29, 25	βίηφι 109, 7
βειόλημυα, βυλομυα ἄ.	βίβωτος d. βῶλω, ἢ βῶλωμυα, ἢ ἀζαῆτος ἄ.	βιήφι p. βίω 122, 21
352, 15	256, 12. & 257, 5. & 259, 45	βίλιππος Macedones Φίλιππος 23, 3
βειόλης, βειόλης 50, 19	βίλιπιδ' f. βίλιπτω 972, 39	βιοίλω, βιόω ἄ. 358, 42
βειόλημυα p. βειόλημυα 30, 31	βίλιπτος d. 255, 25. & 256, 12. & 259, 45	βιόω 25, 9
βειόλημυα, βείω 307, 15	βιλήων d. 255, 24	βιός οὐτῶ 358, 43. & 359, 19
βειόλημῖν 307, 32	βιλήφινες Æol. Βαοτ. δελφίνες 23, 14	βιόω, viuo 25, 8
βειόλημυα, βείω 563, 10	βιλήφοι Æ. δελφοί 23, 15	βιόω A. βιοίω 359, 42
βειόλομῖν, βείωμυα 559, 18	βιήτος, fundum 25, 7	βιόω 358, 41. & 359, 19
βειόρα A. βειόρα, βείω 297, 22	βιήσας D. βιήσας 51, 15	βιόω 358, 43. & 359, 19
βειόρα, βείω 553, 13	βιήσας Maced. φερένικη 23, 4	βιόω d. βίω 348, 22
βειόρατος p. βειόρατος, βρώσκω ἄ. 350, 17	βῆ I. ἰβῆ, βῶνω ἄ. 357, 18	βιόωμυα 358, 38
βειόρατος 350, 15	βῆτι, βῶνω ἄ. 357, 21	βιόω, βιόω, ἢ βιόω ἄ. 348, 35
βειόρατῖ Ion. ἰβειόρατῖ 350, 16	βῆτῶ 29, 25	βιόω 358, 42
βειόραμυα 350, 19	βημάστω p. βήμασι, βῆμασι, -ατῶ 150, 29	βλαβῆεις βλαβῆσαι βλαβῆν, βλάπτω ἄ. 309, 34
τὸ βειόραμῖνα 350, 21	βῆματῖ D. βῶμα, βῶνω ἄ. 357, 24	βλαβῆσαι, βλάπτω ἄ. 309, 34
βειόραμῖν 350, 20	βῶ βῆς βῆ I. ἰβῶ ἰβῆς ἰβῆ, βῶνω ἄ. 357, 18	ibid.
βειόρατῖ ibid.	βῶμα, βῶνω ἄ. 357, 24	βλαβῆστω 501, 34
βειόρατῖ 350, 29	βῆρυκος, Berillus 79, 32	βλαβῆστω 306, 36
βειόρατος βῶσκω ἄ. 350, 14	βησάμῖν 357, 10	βλαβῆστω ibid.
βειόραμῖνα, βῶω 577, 15	βῆστω I. ἰβῆστω 357, 20	βλάτῶ f. βλάτῶ 281, 5
βειόρατος βειόρατος p. βειόρατος -κῆα, βῶνω ἄ. 236, 8	βῆστω I. ἰβῆστω 357, 9	βλαβῶ, βλάπτω ἄ. 309, 11
βειόρατος III, 14	βῆστω p. ἰβῆστω 333, 1	βλαβῶς, valgus 86, 18
βῆ I. βῆ, βῶνω ἄ. 357, 21	βῆστωμυα 332, 41. & 356, 39	βλαβῆ Lacō. βλητή, 100, 12
βῆ p. βῆ 352, 22	βῆστω 332, 4. & 348, 37. & 357, 8	βλαβῆστω A. βλαβῆστω d. βλαβῆστω 257, 21
βείωμυα ποët. βιόωμυα	βῆτω 20, 16	βλάτῶ d. βλάτῶ 309, 31
βείω ἄ. 359, 8	βείωτῶ Æol. βύωτῶ 41, 21	βλαβῆστω-σῶνω ἄ. 337, 38
βείωμῖν p. βῶμῖν, βῶνω ἄ. 236, 39		βλαβῶ 337, 40

I N D E X.

βραχίς, brevis 93, 34
 βραχύνεται d. 258, 17
 βραχύπερος d. ibid.
 89, 16
 βριμα 94, 14
 βριμα Ἄ. βροντα 32, 2
 βρινθησιον, Brūdūm
 33, 35
 βριγμα (f. βριγμα) ἢ
 βριγμας 281, 5
 βρι 112, 2. 107, 33
 βριμα 107, 34
 βριμαριως ibid.
 βριμα Mac. φριμας
 23, 3
 βριμα 107, 33
 βριμα, βριμα d. βρι-
 μα ἢ βριμα 386, 26
 βριμα d. βριμα 70,
 14
 βριμα d. βριμα
 66, 16
 βριμα Ἄ. ροδον 79, 33
 βριμα Ἄ. ροδον 120, 31
 βριμα, βριμα α. 350,
 22
 πὶ βριμα ibid.
 βριμα d. βριμα α. ρ.
 βριμα 359, 33
 βριμα d. 962, 95
 βριμα d. βριμα ἢ βριμα
 348, 23
 βριμα, puteus 24, 35
 βριμα I. βριμα 82, 1
 βριμα 79, 20
 βριμα 23, 32
 βριμα 90, 2
 βριμα, βριμα α. 348, 33
 βριμα βριμα, βριμα α. 357,
 21
 βριμα, ex quo βριμα 95, 21
 βριμα I. βριμα 95, 9
 βριμα D. βριμα
 βριμα 439,
 15

βριμα d. βριμα p. -ιας
 439, 12
 βριμα D. -ιας
 ibidem
 βριμα D. βριμα
 βριμα 439, 13
 βριμα D. βριμα
 βριμα 439, 14
 βριμα D. βριμα 97, 30
 βριμα 57, 20
 βριμα, βριμα α. 236, 39
 βριμα D. βριμα ἢ βριμα, βριμα
 βριμα 149, 15, & 271, 7
 βριμα D. βριμα 97, 28
 βριμα D. I. βριμα 94, 35
 βριμα p. βριμα ἢ βριμα 271, 6
 βριμα f. βριμα, βριμα
 207, 10
 βριμα f. βριμα
 206, 28
 βριμα f. βριμα 359,
 3, & 4
 πὶς βριμα p. βριμα, βριμα
 βριμα 271, 7
 βριμα f. βριμα, βριμα
 α. : ἢ βριμα, βριμα
 208, 26. & 359, 3
 βριμα f. βριμα, βριμα
 206, 28
 βριμα I. βριμα 77, 34
 βριμα I. βριμα 95, 7

Γ

Γα d. γα pro γα
 28, 11
 γα D. γα 28, 13
 γα 27, 19. 61, 32
 γα d. γα τὸ πικρον
 980, 53
 γα c. γα ἔχον
 1001, 38
 γα 61, 32
 γα γα, α. γα
 λαξ γα 124,
 32. & 275, 2. & 5
 γα 17, 34

γα Ἄ. γα 30, 8
 γα Ion. γα
 99, 34
 γα p. γα
 νῶτες, γα α
 452, 2
 γα γα p. γα,
 γα, γα 73, 5
 γα 23, 35
 γα D. γα, γα
 α. 996, 17
 γα 349, 19
 γα πο. -ιστη
 349, 20
 γα 360, 18
 γα pro γα 23,
 35
 γα 350, 15
 γα d. 359, 29
 γα 349, 19. &
 359, 28
 γα d. 349, 18
 γα 23, 35
 γα 360, 19
 γα Hispanicē, γα
 15, 35
 γα, catamitus
 55, 25
 γα 26, 10
 γα, garrio 41, 28
 γα f. γα 281, 6
 γα D. γα, γα
 999, 6
 γα, γα ἔρ
 268, 4
 Γα I. γα, γα τὸ
 γα 136, 11. &
 237, 36. 111, 18
 γα, γα
 577, 16
 γα, γα 360,
 15
 γα 360, 16
 γα ibid.
 γα 360, 17
 γα

I N D E X.

γηράσκω d. γηράω 310,
 40
 γηράσκω, γηράσκω α. 216,
 4. & 347, 41
 γηρίω f. γηρίω 212, 30
 γηρηί d. γηρίω 232, 6
 γηρηί d. γηρίω 97, 18
 γηρηί f. γηρίω 281, 33
 γηρηί d. γηρίω 97, 19
 γηρηί d. γηρίω 97, 16
 γηρηί d. γηρίω 97, 17
 Γερουσιός ποët. Γηρουίαν
 281, 23
 Γήνομα d. γήνομα 311, 5
 γήνομα d. γήνομα η νότω
 μ. νότω κη νότω
 362, 9, & 19
 γήνομα d. γήνομα 311, 6
 γήνομα D. γήνομα η γή-
 νότω η γήνομα
 362, 19
 γήνομα f. γήνομα 242, 30
 γήνομα f. γήνομα 17, 35
 γήνομα 27, 8
 γήνομα 26, 30
 γήνομα, γήνομα 112, 5
 γήνομα ποët. γήνομα
 124, 3
 γήνομα f. γήνομα 88, 33
 γήνομα p. γήνομα ibid.
 γήνομα p. γήνομα, γήνομα
 γήνομα α. 451, 43
 γήνομα p. γήνομα, γήνομα
 γήνομα α. 451, 28
 γήνομα f. γήνομα, γήνομα
 γήνομα α. 446, 45
 γήνομα, γήνομα 579,
 25
 γήνομα d. γήνομα 251,
 10
 γήνομα 64, 21
 γήνομα d. 258, 20
 γήνομα d. ibid.
 γήνομα d. 251, 10

γλυκύπει d. 258, 20
 γλυκύπει d. ibid.
 γλύσω d. ibid.
 γλῶττα A. γλῶσσα 118,
 11
 Γνάττω d. γνάττω 252, 8
 γνάττω 50, 19
 γνόφ d. quod D. δνό-
 φ d. 27, 30
 γνώσ, γνώσκω α. 360,
 10
 γνώ I. έγνω 362, 24
 γνώ d. 235, 6. & 360, 9
 γνώ d. 235, 8. & 360, 9
 γνώ A. γνώτω, γνώ-
 τω 305, 11
 γνώσ, γνώσκω α.
 362, 26
 γνώσ 308, 24
 γνώσ d. 366, 20
 γνώσ A. γνώσ, γνώσ 388, 13
 γνώσ d. γνώσ η νότω μ.
 νότω κη νότω 362, 10
 γνώσ, γνώσκω α.
 360, 7
 γνώσ 85, 18
 γνώσ 85, 17
 γνώσ p. γνώσ 218, 36
 γνώσ 26, 30
 γνώσ γνώσ f. γνώσ
 γνώσ 274, 25
 γνώσ p. γνώσ, γνώσ α.
 452, 8
 γνώσ f. γνώσ, γνώσ
 274, 25
 γνώσ I. γνώσ, γνώσ, γνώσ
 α. 468, 18
 γνώσ 27, 17
 γνώσ d. γνώσ
 γνώσ 970, 4
 γνώσ 63, 15
 γνώσ d. γνώσ 261,
 19
 γνώσ γνώσ γνώσ
 γνώσ d. γνώσ 261, 22

γνώσ, γνώσ γνώσ 149, 3
 γνώσ p. γνώσ 149, 3
 γνώσ d. γνώσ 351, 2
 γνώσ ibidem
 γνώσ, γνώσ 381, 1
 γνώσ p. γνώσ η γνώσ
 142, 38. 100, 32
 γνώσ p. γνώσ 142, 39
 γνώσ d. γνώσ 993,
 79
 γνώσ, γνώσ 448, 6
 γνώσ d. γνώσ 973, 65
 γνώσ, grunnio 51,
 19
 γνώσ, scruta 83, 25
 γνώσ, γνώσ η γνώσ α.
 276, 18, 19
 γνώσ, γνώσ 579,
 34
 γνώσ, γνώσ 28, 6
 γνώσ α. γνώσ, γνώσ α.
 274, 36
 γνώσ γνώσ α. 275, 1
 γνώσ α. γνώσ
 273, 32
 γνώσ 63, 36
 γνώσ, γνώσ α. 275, 1
 γνώσ, γνώσ, γνώσ
 445, 25
 γνώσ, γνώσ α. 275, 1
 γνώσ, γνώσ, γνώσ
 63, 1
 γνώσ α. γνώσ 274, 36
 γνώσ, γνώσ η γνώσ α.
 359, 39
 γνώσ p. γνώσ 283, 35
 γνώσ 100, 17
 γνώσ I. γνώσ 97, 28
 γνώσ, γνώσ 96,
 22
 γνώσ 78, 1
 γνώσ 88, 1
 Δω

I N D E X.

δέμα ἢ δέμας 365, 22,
 & 368, 30
 δέμας 368, 31
 δέμας 569, 36
 δέμας I. ιδέμα. 368, 33
 δέμας, δοκίω α. 351,
 45
 δέμας 352, 2
 δέμας, η, εν ibid.
 δέμας f. δέμας, δέμας α. 370, 18
 δέμας f. δέμας 364,
 37
 δέμας p. δέμας-
 ρος, δοκίω α. 351, 40
 δέμας, δοκίω α. 352, 1
 δέμας, δέμας 229, 12
 δέμας, δέμας 303, 30
 δέμας, δέμας 214, 6
 δέμας, δέμας 311, 26
 δέμας, δέμας α. 409, 39
 δέμας f. δέμας, δέ-
 μας 303, 30
 δέμας, δέμας α. 411, 31
 δέμας, δέμας α. 410,
 39
 δέμας, δέμας το
 δέμας 308, 26
 δέμας, δέμας 571,
 31
 δέμας, δέμας 449, 11
 δέμας, δέμας, δέ-
 μας α. 364, 20, &
 982, 24
 δέμας 364, 19
 δέμας, δέμας α. 364, 34
 το δέμας 364, 35
 δέμας 364, 34
 δέμας, δέμας α. 363, 5
 δέμας 364, 33
 δέμας 364, 32
 δέμας, δέμας α.
 363, 4
 δέμας 364, 14

δέμας 363, 6
 δέμας p. ιδέμας, δέ-
 μας 301, 6
 δέμας p. δέμας
 εἶσι 301, 10
 δέμας p. δέμας
 ἦσαν 301, 9
 δέμας p. δέμας ἢ δέ-
 μας, δέμας α. 366, 11
 δέμας p. δέμας 364, 43
 δέμας p. δέμας 366,
 14
 δέμας poet. δέμας
 366, 17
 δέμας p. δέμας 366, 19
 δέμας α. δέμας, δέ-
 μας 431, 366, 13
 δέμας f. δέμας, δέμας-
 ρος 363, 15
 δέμας d. δέμας 363, 20
 δέμας, δέμας 363, 15
 δέμας d. δέμας 363, 20
 δέμας d. δέμας 967,
 40
 δέμας d. δέμας δέ-
 μας 963, 7
 δέμας p. δέμας
 δέμας 306, 20
 δέμας, δέμας ἢ δέμας 363, 6
 ἢ δέμας, ὁ δέμας, ἢ ὁ δέμας
 δέμας 241, 15
 δέμας 241, 18
 δέμας 241, 15
 δέμας 241, 15
 δέμας p. δέμας 42, 15
 δέμας, δέμας ἢ δέμας-
 ρος α. 363, 15
 δέμας I. ιδέμας 588, 24
 δέμας 362, 41
 δέμας, δέμας
 232, 1
 δέμας d. δέμας ἢ
 δέμας 231, 39
 δέμας p. δέμας 42, 9

δέμας E. δέμας 31, 22
 δέμας p. δέμας 241, 19
 δέμας I. ιδέμας, δέμας
 366, 3
 δέμας, δέμας 366, 5
 δέμας ibid.
 δέμας, δέμας 366, 1
 δέμας d. 254, 35
 δέμας d. 254, 33
 δέμας d. 254, 38
 δέμας d. 254, 43
 δέμας I. δέμας 118,
 36
 δέμας Io. δέμας
 ibid.
 δέμας p. ιδέμας, δέ-
 μας 301, 6
 δέμας, δέμας α.
 275, 21
 δέμας α. δέμας, δέ-
 μας 283, 5
 δέμας, δέμας 520,
 31
 δέμας p. ιδέμας,
 δέμας ἦμας 220,
 44, & 221, 1
 δέμας I. ιδέμας, δέμας
 364, 12
 δέμας d. δέμας 969, 99
 δέμας, δέμας α. 273,
 27
 δέμας p. δέμας 275,
 26
 δέμας d. δέμας 311, 29
 δέμας & δέμας 275,
 26
 δέμας d. δέμας
 251, 24
 δέμας, δέμας 973, 71
 δέμας d. δέμας 251, 24
 δέμας, δέμας 363, 2
 δέμας, δέμας το δέ-
 μας 364, 16
 δέμας I. δέμας, δέμας
 α. 364, 19

I N D E X.

διακεκλήμενος p. διακεκλή-
 νηται διακεκλήνω 563,35
 διακλιτύω, διακλύομαι
 581,9
 διακλιτύω, διακλυ-
 ομαι 573,30
 διακλύω, -άπω 518,45
 διακλιτύω, διακλιτύω-
 σιμαι 600,8
 διακλυέω p. διακλυ-
 ομαι 600,8
 διακλυέω, διακλυέω 480,
 25
 διακλυόσμαι, -άω 535,2
 διακλυόσμαι, -άω 493,
 40
 διακλυόσμαι, -άω 541,9
 διακλυόσμαι, -άω ib.
 διακλυόσμαι, διακλυόσ-
 σαι 566,6
 διακλυόσμαι, -άω 528,16
 διακλυόσμαι, διακλυόσ-
 σαι 481,2
 διακλυόσμαι, διακλυόσ-
 σαι, διακλυόσμαι
 566,7
 διακλυόσμαι, -άω 535,2
 διακλυόσμαι, διακλυόσ-
 σαι 544,
 20
 διακλυόσμαι, διακλυόσ-
 σαι 507,18
 διακλυόσμαι, διακλυόσ-
 σαι 512,2
 διακλυόσμαι, διακλυόσ-
 σαι 573,34
 διακλυόσμαι p. διακλυόσ-
 σαι, διακλυόσμαι 482,4
 διακλυόσμαι, διακλυόσ-
 σαι 571,32
 διακλυόσμαι, -άω 526,
 41
 διακλυόσμαι, -άω 535,30
 διακλυόσμαι, -άω 444,1

διακλυέω f. διακλυέ-
 ων, διακλυέω 480,23
 διακλυέω, -άω 518,6
 διακλυέω, διακλυέω
 389,28
 διακλυέω, διακλυέω
 389,30
 διακλυέω 389,44
 διακλυέω 389,26
 διακλυέω 389,26
 διακλυέω, διακλυέω 545,29
 διακλυέω, διακλυέω 572,24
 διακλυέω, διακλυέω 545,33
 διακλυέω c. διακλυέω 399,
 13
 διακλυέω 21,5
 διακλυέω, -άω 535,3
 διακλυέω, διακλυέω
 478,25
 διακλυέω d. διακλυέω
 982,16
 διακλυέω, -άω ibid.
 διακλυέω, -άω 538,13
 διακλυέω, -άω
 535,3
 διακλυέω, διακλυέω
 553,30
 διακλυέω, διακλυέω
 481,1
 διακλυέω f. διακλυέω, -
 άω 495,34
 διακλυέω, διακλυέω
 483,41
 διακλυέω, διακλυέω 496,
 26
 διακλυέω 496,8
 διακλυέω, διακλυέω 543,
 27
 διακλυέω 543,21
 διακλυέω, διακλυέω 594,28
 διακλυέω 594,42
 διακλυέω 985,15
 διακλυέω, διακλυέω
 479,44

διακλυέω, -άω 526,
 40
 διακλυέω, -άω 547,16
 διακλυέω, διακλυέω
 594,22
 διακλυέω, -άω 483,
 20
 διακλυέω, -άω 503,41
 διακλυέω, διακλυέω 484,
 10
 διακλυέω, διακλυέω
 606,9
 διακλυέω 606,25
 διακλυέω, διακλυέω,
 564,9
 διακλυέω d. ibid.
 διακλυέω, διακλυέω
 605,16
 διακλυέω 605,19
 διακλυέω 545,1
 διακλυέω, διακλυέω
 549,24
 διακλυέω, -άω 535,4
 διακλυέω, διακλυέω
 605,26
 διακλυέω, -άω 410,15
 διακλυέω, -άω 478,
 38
 διακλυέω ibid.
 διακλυέω, διακλυέω
 378,1
 διακλυέω, διακλυέω
 509,24
 διακλυέω, διακλυέω
 607,34
 διακλυέω 20,5
 διακλυέω f. διακλυέω-
 σαι 510,20
 διακλυέω 610,22
 διακλυέω d. διακλυέω
 261,17
 διακλυέω 375,30
 διακλυέω 375,28
 διακλυέω 375,15 347,32

VERBORVM SINGVLARIVM

θιδουσία d. διδάσκω	484,42	διειλημῶν A. διαλλήμη. διαλλαμῶν ἄ.	διειλῶν
351,9	διείβη, διαβάσῃ ἄ. 500,	598,28	14
θιδουσιῶσαι, -σιῶν 351,10	45	διειλήφα A. διαλλήφα	διειφῶ
θιδουσιῶσαι 351,9	διείβω, διαβίω ἄ. 501,	598,13	99
θιδουσκω d. διῶν ἢ διῶω	38	διειλήφισαν A. διειλήφισαν	διειφῶν
375,28	διείβωσαν 537,39	598,23	608
θιδῶ I. ιδίδη, θιδῶμι 469,	διείγλυπ) ἄ. διαγέγλυπται, διελύφω 342,16	διειλοχρηπάσαι, διειλοχρηπάσαι 526,41	διειφῶν
II	διείζωκα, διαζενῶσκω ἄ. 588,3	διείλοσ, διαίρω ἄ. 499,	διειφῶν
θιδῶμι d. διῶω ibid.	διείζων 588,4	44	412
θιδῶσαι I. θιδῶσαι, θιδῶσαι	θιδείξει, διαδέικνυμι ἄ. 588,22	διείμω, διήμι ἄ. 323,24	διειφῶν
234,13	θιδείξει p. θιδείξει 588,23	διειμῶν 323,25	365
θιδῶσι D. θιδῶ ἢ θιδῶσι	θιδεόληστω, διαδηλοῦμαι 536,38	διειπαρῆμος, ἀφ' ἑρῶν ἄ. 584,6	διειφῶν
235,18	θιδεόθη, διαθιδῶμι 589,	διειπάρετω 584,5	διειφῶν
θιδῶσι p. θιδῶσι 236,21	13	θιδεῖτε 584,5	33
θιδῶσι A. θιδῶσι 236,15	θιδεῖρα D. θιδεῖρη, θιδεῖρασκω ἄ. 502,29	θιδεῖτο I. θιδεῖτο, -εσθαι 438,41	διειφῶν
θιδῶσι A. θιδῶσι 236,14	θιδεῖραν ἄ. θιδεῖραν, vel f. θιδεῖρησαν 375,18,20	θιδεῖρες, ἀφ' ἑρῶν ἄ. 584,24	διειφῶν
θιδῶσι I. θιδῶσι 238,13	θιδεῖρησάμετω 375,38	θιδεῖρηστω 584,29	525
θιδῶσκον es e p. θιδῶσαν	θιδεῖσι, ἀφ' ἑρῶν 497,33	θιδεῖσι θιδεῖσι, διήμι 323,13	διειφῶν
as a 228,15	θιδεῖστω γλῶσσον, διαζέζωμι ἄ. 592,22	θιδεῖστω 323,24	ζω
θιδῶσι A. θιδῶσι ἢ θιδῶσι	θιδεῖση A. θιδεῖση, διαζέζω ἄ. 475,27	θιδεῖσι, θιδεῖσι ἄ. 460,16	διειφῶν
235,18. & 238,13	θιδεῖστωσκον p. θιδεῖστων, διαζέζω ἢ διαζέζω 467,1	θιδεῖστω, θιδεῖστω ἄ. 596,13	διειφῶν
θιδῶσι 229,4	θιδεῖστωσμοί, διαζενῶν ἄ. 592,33	θιδεῖστω, ἀφ' ἑρῶν 526,43	διειφῶν
θιδῶσι 234,6	θιδεῖσι, διήμι 323,34	θιδεῖστωσμοί, θιδεῖστωσμοί 540,14	διειφῶν
θιδῶσι d. -θῶσι 375,	θιδεῖστω, διαλήθημι 492,	θιδεῖστω B. θιδεῖστωσαν, ἀφ' ἑρῶν 563,	διειφῶν
31. & 409,37	44	28	38
θιδῶσαι, θιδῶσαι ἄ.	θιδεῖστω 491,8	θιδεῖστω, ἀφ' ἑρῶν ἄ. 391,32	διειφῶν
375,17,32. & 411,6	θιδεῖστωσαν ἄ. -στω 605,42	θιδεῖστω, θιδεῖστω ἄ. 500,	διειφῶν
θιδῶσι d. θιδῶσι 411,2	θιδεῖστωσαν ἄ. -στω 605,40	II	27
θιδῶσι 238,26	θιδεῖστωσαν ἄ. -στω 318,10	θιδεῖστω A. θιδεῖστω, θιδεῖστω ἄ. 514,36	θιδεῖστω
θιδῶσι d. θιδῶσι 238,12	θιδεῖστωσαν ἄ. 506,7	θιδεῖστω B. θιδεῖστωσαν, ἀφ' ἑρῶν 514,40	28
θιδῶσι d. θιδῶσι 238,11	θιδεῖστωσαν f. θιδεῖστωσαν 602,8	θιδεῖστω C. θιδεῖστωσαν, ἀφ' ἑρῶν 503,8	θιδεῖστω
θιδῶσι d. θιδῶσι 224,23	θιδεῖστωσαν A. θιδεῖστωσαν, ἀφ' ἑρῶν 352,3	θιδεῖστω 503,8	58
θιδῶσι I. θιδῶσι, θιδῶσι τὸ θιδῶσι			

I N D E X.

21-
α.
φα
23
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50
51
52
53
54
55
56
57
58
59
60
61
62
63
64
65
66
67
68
69
70
71
72
73
74
75
76
77
78
79
80
81
82
83
84
85
86
87
88
89
90
91
92
93
94
95
96
97
98
99
100
101
102
103
104
105
106
107
108
109
110
111
112
113
114
115
116
117
118
119
120
121
122
123
124
125
126
127
128
129
130
131
132
133
134
135
136
137
138
139
140
141
142
143
144
145
146
147
148
149
150
151
152
153
154
155
156
157
158
159
160
161
162
163
164
165
166
167
168
169
170
171
172
173
174
175
176
177
178
179
180
181
182
183
184
185
186
187
188
189
190
191
192
193
194
195
196
197
198
199
200
201
202
203
204
205
206
207
208
209
210
211
212
213
214
215
216
217
218
219
220
221
222
223
224
225
226
227
228
229
230
231
232
233
234
235
236
237
238
239
240
241
242
243
244
245
246
247
248
249
250
251
252
253
254
255
256
257
258
259
260
261
262
263
264
265
266
267
268
269
270
271
272
273
274
275
276
277
278
279
280
281
282
283
284
285
286
287
288
289
290
291
292
293
294
295
296
297
298
299
300
301
302
303
304
305
306
307
308
309
310
311
312
313
314
315
316
317
318
319
320
321
322
323
324
325
326
327
328
329
330
331
332
333
334
335
336
337
338
339
340
341
342
343
344
345
346
347
348
349
350
351
352
353
354
355
356
357
358
359
360
361
362
363
364
365
366
367
368
369
370
371
372
373
374
375
376
377
378
379
380
381
382
383
384
385
386
387
388
389
390
391
392
393
394
395
396
397
398
399
400
401
402
403
404
405
406
407
408
409
410
411
412
413
414
415
416
417
418
419
420
421
422
423
424
425
426
427
428
429
430
431
432
433
434
435
436
437
438
439
440
441
442
443
444
445
446
447
448
449
450
451
452
453
454
455
456
457
458
459
460
461
462
463
464
465
466
467
468
469
470
471
472
473
474
475
476
477
478
479
480
481
482
483
484
485
486
487
488
489
490
491
492
493
494
495
496
497
498
499
500
501
502
503
504
505
506
507
508
509
510
511
512
513
514
515
516
517
518
519
520
521
522
523
524
525
526
527
528
529
530
531
532
533
534
535
536
537
538
539
540
541
542
543
544
545
546
547
548
549
550
551
552
553
554
555
556
557
558
559
560
561
562
563
564
565
566
567
568
569
570
571
572
573
574
575
576
577
578
579
580
581
582
583
584
585
586
587
588
589
590
591
592
593
594
595
596
597
598
599
600
601
602
603
604
605
606
607
608
609
610
611
612
613
614
615
616
617
618
619
620
621
622
623
624
625
626
627
628
629
630
631
632
633
634
635
636
637
638
639
640
641
642
643
644
645
646
647
648
649
650
651
652
653
654
655
656
657
658
659
660
661
662
663
664
665
666
667
668
669
670
671
672
673
674
675
676
677
678
679
680
681
682
683
684
685
686
687
688
689
690
691
692
693
694
695
696
697
698
699
700
701
702
703
704
705
706
707
708
709
710
711
712
713
714
715
716
717
718
719
720
721
722
723
724
725
726
727
728
729
730
731
732
733
734
735
736
737
738
739
740
741
742
743
744
745
746
747
748
749
750
751
752
753
754
755
756
757
758
759
760
761
762
763
764
765
766
767
768
769
770
771
772
773
774
775
776
777
778
779
780
781
782
783
784
785
786
787
788
789
790
791
792
793
794
795
796
797
798
799
800
801
802
803
804
805
806
807
808
809
810
811
812
813
814
815
816
817
818
819
820
821
822
823
824
825
826
827
828
829
830
831
832
833
834
835
836
837
838
839
840
841
842
843
844
845
846
847
848
849
850
851
852
853
854
855
856
857
858
859
860
861
862
863
864
865
866
867
868
869
870
871
872
873
874
875
876
877
878
879
880
881
882
883
884
885
886
887
888
889
890
891
892
893
894
895
896
897
898
899
900
901
902
903
904
905
906
907
908
909
910
911
912
913
914
915
916
917
918
919
920
921
922
923
924
925
926
927
928
929
930
931
932
933
934
935
936
937
938
939
940
941
942
943
944
945
946
947
948
949
950
951
952
953
954
955
956
957
958
959
960
961
962
963
964
965
966
967
968
969
970
971
972
973
974
975
976
977
978
979
980
981
982
983
984
985
986
987
988
989
990
991
992
993
994
995
996
997
998
999
1000

διελθών 503,17
 διελών, διαείρα α. 500,
 14
 διαμαρτύρων, Διαμαρτύ-
 ρημα 547,17.
 διελίχτες, Διαφείρα α.
 608,30
 διελίχη 608,24
 διελίχτων 608,30
 διελύοχα Att. διελύχα
 412,37
 διέξομαι c. Διαξίξομαι
 369,11
 διέξιλθέν, Διαξίξομαι
 α. 503,8
 διέξίπρησαν, Διακωξία
 532,33
 διέξυδρο f. διεξήδρο, διέ-
 ξομαι α. 369,12
 διαπαρθίνουσα, Διαπαρ-
 θινούσα 541,18
 διαπαράγη, Διαπαράνο-
 μαι 565,41
 διαπάρτην, Διαπάρτη
 525,20
 διαπάρησαν, Διαπάρη-
 ζω 482,4
 διαπάρησε, Διαπάρησάω
 532,28
 διαπάρησε f. διαπάρησε
 Διαπάρητω 480,27
 διαπάρησαν f. διαπάρη-
 σαν 480,20
 διαπάρησαν f. διαπάρη-
 σαν ibidem
 διαπάρησαν, διαπάρησαν α.
 389,28
 διαπάρησαν, Διαπάρησαν
 α. 604,20
 διαπάρησαν α. -ρησαν 399,
 27
 διαπάρησαν α. -ρησαν 399,
 28
 διαπάρησαν α. διαπάρησαν α.
 589,30

διαπατεκλαμμένη, Διαπατε-
 κλάομαι 578,18
 διέσυνε p. διεσύνε, δια-
 σύω το Διασύνω 300,5
 διασταλμένα, Διαστέλλο-
 μαι 562,43
 διέσπλα διεσπλάσ, Δια-
 σπλάω 543,13
 διασπλάσ 543,33
 διέσπη, διέσπημι 494,28
 διέσπηκε 595,4
 διέσπηκε 595,5
 διέσπηρον, Διασπείρω 484,
 38
 διασπείρω, Διασπείρω-
 μαι 549,36
 διασπείρω ibid.
 διασπείρα Att. διασπείρα,
 διέσπημι 236,4
 διασπείρα Att. διασπείρα
 595,43
 διέσφηλε, Διασφάλλω
 542,40
 διεσπύη, διασπύημι 606,7
 διεσπύησαν 606,8
 διεσπύησαν, Διασπύομαι
 544,40
 διέσπυον Att. διέσπυον,
 Διασπύημι 475,26
 διέσπυον B. διασπύη-
 σαν, Διασπύομαι α. 508,
 30
 διέσπυον, Διασπύομαι
 α. 607,33
 διέσπυον, Διασπύομαι
 513,4
 διέσπυον, Διασπύομαι α.
 610,11
 διασπύον Att. διασπύον,
 διασπύομαι ἔμφω 473,
 45
 διασπύομαι, διασπύομαι α.
 233,23
 διασπύομαι, διασπύομαι
 ἔμφω 254,23

διηκόςτοι I. Διακόςτοι
 290,21
 διακλώμενος, Διακλω-
 σόμαι 578,25
 διακλώμενος d. ibid.
 διακλώμενος, διακλώμενος α.
 502,35
 διακλώμενος, διακλώμενος
 579,34
 διακλώμενος, Διακλώτο-
 μαι 554,27
 διακλώμενος, διακλώμενος
 555,5
 διακλώμενος, Διακλώτο-
 μαι α. 414,12
 διακλώμενος 982,22
 διακλώμενος, Διακλώτο-
 μαι 560,24
 διακλώμενος, Διακλώτο
 580,
 39
 διακλώμενος, Διακλώτο-
 μαι 569,22
 διακλώμενος, Διακλώτο
 473,22
 διακλώμενος, διακλώμενος 487,20
 διακλώμενος, διακλώμενος 530,13
 διακλώμενος, διακλώμενος
 574,6
 διακλώμενος d. ibid.
 διακλώμενος 572,34
 διακλώμενος, διακλώμενος 485,10
 διακλώμενος, διακλώμενος 342,41
 διακλώμενος 342,42
 διακλώμενος 342,34
 διακλώμενος διακλώμενος
 341,41
 διακλώμενος, διακλώμενος α. 275,6,
 8x 284,2
 διακλώμενος, διακλώμενος α. 320,27
 διακλώμενος, διακλώμενος α. ibid.
 διακλώμενος, διακλώμενος, διακλώμενος,
 διακλώμενος α. 461,3
 διακλώμενος, διακλώμενος 462,33
 διακλώμενος, διακλώμενος 462,6
 διακλώμενος d. διακλώ 981,90

I N D E X.

ἄρα, διδράσκω α. 376,
 14
 ἀρακίνα d. ἀράκην 251,
 20
 ἀρακίην f. ἀρακίην, ἀρακίω
 280, 22
 ἀρακίω d. ἀράω 311, 26
 ἀρακίην, ἀράκω α. 411, 29
 ἀρακίω D. ἀρακίην ibid.
 ἀρακίω α. 409, 40
 ἀρακίω, διδράσκω α. 375,
 24
 ἀρακίω, ἀρακίω 545, 26
 ἀρακίω α. ἀράσκω α. 523, 34
 ἀρακίω α. d. ἀράσκω 265,
 12
 ἀρακίω, ἀρακίω α. 155,
 21
 ἀρά, ἀράω 212, 24
 ἀρά I. ἀράω 497, 35
 ἀράω d. ἀράω 254, 37
 ἀράω, ἀράω 252, 36
 ἀράω, ἀράω 497, 37
 ἀράω 497, 41
 ἀράω α. ἀράω α. 238, 23
 ἀράω α. ἀράω α. 306, 31
 ἀράω α. ἀράω α. 308, 26, &
 970, 9
 ἀράω α. ἀράω α. 238, 32
 ἀράω α. 254, 12
 ἀράω, ἀράω 252, 36, &
 254, 10
 ἀράω α. ἀράω α. 254, 25
 ἀράω α. ἀράω α. 254, 21
 ἀράω α. ἀράω α. 262, 4, & 71, 13
 ἀράω α. ἀράω α. 497,
 45
 ἀράω, ἀράω 540, 41

ἀράω p. ἀράω ἢ ἀράω,
 ἀράω α. τὸ ἀράω ἢ ἀράω
 333, 16
 ἀράω α. ἀράω α. 290, 2
 ἀράω α. ἀράω α. 290, 1
 ἀράω α. ἀράω α. 504, 17
 ἀράω p. ἀράω, ἀράω 254, 14
 ἀράω α. ἀράω α. ἀράω α. ἀράω α. 273,
 12
 ἀράω α. ἀράω α. 261, 11
 ἀράω p. ἀράω ἢ ἀράω,
 ἀράω α. τὸ ἀράω ἢ ἀράω
 333, 16
 ἀράω α. ἀράω α. 993,
 73
 ἀράω α. ἀράω α. ἀράω α. ἀράω α. 295, 43
 ἀράω α. 295, 42
 ἀράω, ἀράω ἢ ἀράω α. 332, 22, & 410, 39
 ἀράω α. ἀράω 252, 36
 ἀράω p. ἀράω, ἀράω 254, 14
 τὸ ἀράω τὸ ἀράω p. ἀράω α. 124, 18, &
 281, 8
 ἀράω ἀράω α. ἀράω p. ἀράω α. 358,
 42, & 359, 26
 ἀράω p. ἀράω 228, 37
 ἀράω p. ἀράω 497, 10
 ἀράω α. ἀράω α. 981, 89
 ἀράω α. ἀράω α. 588, 45
 ἀράω ἢ ἀράω I. ἀράω 228, 33
 ἀράω D. ἀράω 397, 12
 ἀράω d. ἀράω 252, 32
 ἀράω p. ἀράω ibid.

ἀράω p. ἀράω ἢ ἀράω
 ibid.
 ἀράω p. ἀράω 228, 36
 E
 E α. I. ἀράω α. vel
 pto α. ab α. α. α.
 316, 25, & 288, 29
 ἀράω p. ἀράω ἢ ἀράω, ἀράω α.
 220, 28
 ἀράω f. ἀράω, ἀράω α.
 333, 24
 ἀράω f. ἀράω 333, 26
 ἀράω f. ἀράω 333, 36
 ἀράω ἢ ἀράω f. ἀράω, ἀράω
 ἢ ἀράω α. 331, 33,
 & 336, 24
 ἀράω ἢ ἀράω f. ἀράω 336,
 18
 ἀράω ἢ ἀράω f. ἀράω
 333, 33, & 336, 24
 ἀράω I. ἀράω, ἀράω 288,
 32
 ἀράω f. ἀράω, ἀράω
 ἀράω α. 338, 2
 ἀράω f. ἀράω ibid.
 ἀράω f. ἀράω 338, 4
 ἀράω α. ἀράω α. ἀράω α.
 ἀράω f. ἀράω α. ἀράω α.
 334, 8
 ἀράω f. ἀράω, ἀράω α.
 334, 13
 ἀράω f. ἀράω, ἀράω α.
 333, 25
 ἀράω α. ἀράω α. f. ἀράω α. f.
 ἀράω α. ἀράω ἢ ἀράω α.
 α. 336, 16, 24
 ἀράω I. ἀράω, ἀράω α. 316, 25
 ἀράω I. ἀράω, ἀράω α. 288,
 31.
 ἀράω α. ἀράω α. Dor. ἀράω
 ἀράω, ἀράω α. 317, 26
 ἀράω, ἀράω 288, 30
 ἀράω I. ἀράω ἢ ἀράω
 γ 4

I N D E X.

ἐγκαιροῦ μέρους, ἐγκαι-
 ροῦ μέρους 581, 14
 ἐγκαιρίων, ἐγκαιρίων 390,
 34
 ἐγκαιροῦ ἰ. ἐνθενα-
 κιστοῦ, ἐγκαιροῦ μέρους
 536, 19
 ἐγκαιροῦ ἄ. ἐγκαιροῦ, τὸ
 ἐγκαιρὸν 283, 5
 ἐγκαιροῦ ἰσῶν, ἐγκαιροῦ
 ἰσῶν ἄ. 501, 41
 ἐγκαιροῦ ἀλλοιῦ μέρους, ἐν-
 καιροῦ ἀλλοιῦ μέρους 549, 17
 ἐγκαιροῦ ἐμῆ μέρους, ἐν-
 καιροῦ ἐμῆ μέρους ἄ. 599, 27
 ἐγκαιροῦ ἰσῶν, ἰσῶν 522, 2
 ἐγκαιροῦ ἰσῶν, ἐγκαιροῦ
 ἰσῶν ἄ. 604, 35
 ἐγκαιροῦ, ἐγκαιροῦ
 497, 30
 ἐγκαιροῦ μέρους ἄ. ἐν-
 καιροῦ ἀλλοιῦ μέρους, ἐν-
 καιροῦ ἀλλοιῦ μέρους ἄ. 598,
 19
 ἐγκαιροῦ, ἐγκαιροῦ
 484, 44
 ἐγκαιροῦ, κίω ἄ 446, 5
 ἐγκαιροῦ μέρους, ἐγκαιροῦ
 μέρους ἄ. 596, 36
 ἐγκαιροῦ μέρους ἄ. 596, 44
 ἐγκαιροῦ 78, 6
 ἐγκαιροῦ μέρους, ἐν κλί-
 πῳ 550, 17
 ἐγκαιροῦ, ἐγκαιροῦ ἄ.
 390, 33
 ἐγκαιροῦ μέρους, ἐν κλί-
 πῳ 578, 7
 ἐγκαιροῦ, ἐγκαιροῦ
 512, 36
 ἐγκαιροῦ, ἐγκαιροῦ
 550, 2
 ἐγκαιροῦ, ἐγκαιροῦ
 295, 35

ἐγκαιροῦ, ἐγκαιροῦ
 μέρους ἄ. 345, 3
 ἐγκαιροῦ μέρους, ἐν κλί-
 πῳ 578, 9
 ἐγκαιροῦ, ἐγκαιροῦ
 512, 40
 ἐγκαιροῦ μέρους, ἐν κλί-
 πῳ 338, 16. 339, 36
 ἐγκαιροῦ ἰ. ἐν κλί-
 πῳ 512, 36
 ἐγκαιροῦ, ἰσῶν 563,
 32
 ἐγκαιροῦ, ἐν κλί-
 πῳ ἄ. 444, 45
 ἐγκαιροῦ 55, 12
 ἐγκαιροῦ ἄ. ἐν κλί-
 πῳ 403, 38
 ἐγκαιροῦ, ἰσῶν 295,
 36
 ἐγκαιροῦ pro ἐγκαιροῦ ἐν
 21, 10
 ἐγκαιροῦ, ἰσῶν ἄ. 286,
 6. & 360, 8
 ἐγκαιροῦ, ἐγκαιροῦ 362,
 20
 ἐγκαιροῦ 235, 5. & 328, 9.
 & 360, 8
 ἐγκαιροῦ 362, 26
 ἐγκαιροῦ 362, 25
 ἐγκαιροῦ 307, 38. &
 362, 22
 ἐγκαιροῦ 219, 44. &
 307, 39
 ἐγκαιροῦ 362, 22
 ἐγκαιροῦ p. ἐγκαιροῦ, ἐν κλί-
 πῳ 372, 11
 ἐγκαιροῦ, ἐγκαιροῦ 379,
 11
 ἐγκαιροῦ 380, 45
 ἐγκαιροῦ 286, 7
 ἐγκαιροῦ p. ἐγκαιροῦ
 372, 12, 15
 ἐγκαιροῦ D. ἐγκαιροῦ
 40, 21
 ἐγκαιροῦ pro ἐγκαιροῦ
 98 111, 31

ἐγκαιροῦ d. ἐγκαιροῦ
 379, 12
 ἐγκαιροῦ, ἐγκαιροῦ 381, 1
 ἐγκαιροῦ f. ἐγκαιροῦ 372,
 10
 ἐγκαιροῦ f. ἐγκαιροῦ
 372, 11
 ἐγκαιροῦ, ἐγκαιροῦ ἄ.
 510, 33
 ἐγκαιροῦ 63, 28
 ἐγκαιροῦ anguilla 49,
 19
 ἐγκαιροῦ 63, 33
 ἐγκαιροῦ 63, 30
 ἐγκαιροῦ 55, 12
 ἐγκαιροῦ, ἐγκαιροῦ 519, 4
 ἐγκαιροῦ A. ἐγκαιροῦ 242, 22
 ἐγκαιροῦ f. ἐγκαιροῦ 377, 1
 ἐγκαιροῦ f. ἐγκαιροῦ ibid.
 ἐγκαιροῦ D. ἐγκαιροῦ 243, 33
 ἐγκαιροῦ ἄ. ἐγκαιροῦ 243, 34
 ἐγκαιροῦ D. ἐγκαιροῦ 243, 35
 ἐγκαιροῦ D. ἐγκαιροῦ 243, 33
 ἐγκαιροῦ, ἐγκαιροῦ ἄ. 376, 36
 ἐγκαιροῦ, ἐγκαιροῦ ἄ. 362, 40
 ἐγκαιροῦ, ἐγκαιροῦ 487, 44
 ἐγκαιροῦ 487, 43
 ἐγκαιροῦ, ἐγκαιροῦ ἄ. 337,
 44
 ἐγκαιροῦ, ἐγκαιροῦ 302, 36
 ἐγκαιροῦ, ἐγκαιροῦ 178, 8. &
 409, 34
 ἐγκαιροῦ pro ἐγκαιροῦ
 49, 34
 ἐγκαιροῦ ἄ. ἐγκαιροῦ δὴ
 366, 2. 986. 109,
 ἐγκαιροῦ p. ἐγκαιροῦ,
 ἐγκαιροῦ 301, 8
 ἐγκαιροῦ, ἐγκαιροῦ ἄ. 364, 10
 ἐγκαιροῦ ἄ. I. ἐγκαιροῦ
 366, 7
 ἐγκαιροῦ, ἐγκαιροῦ ἢ ἐγκαιροῦ
 368, 32
 ἐγκαιροῦ f. ἐγκαιροῦ, ἐγκαιροῦ
 514, 33

I N D E X.

Ἡσίοδω p. εἰσίοδω, εἰ-
 μι ᾧ 319,4
 Ἡσίοτῳ ποῦτ. εἰσίοτῳ
 319,3
 Ἰάλαμω p. ἐλήλαμω, ἰλαί-
 ω 334,18
 Ἰάμβω 334,21
 Ἰάππετ, ἰέλωτ ᾧ ἰέλωτ
 433,33
 Ἰάππει 433,34
 Ἰάστω p. ἰλάστω, ἰλαύνω
 ᾧ. 384,3. & 334,22
 Ἰεργάσθω p. εἰργάσθω, εἰρ-
 γάσθω 334,30
 Ἰεργάσθω p. εἰργάσθω, εἰργ-
 334,17
 Ἰεργάσθω p. εἰργ. ibid.
 Ἰεργάσθω p. εἰργ. εἰργ 334,
 15
 Ἰεργάσθω p. εἰργάσθω
 334,16
 Ἰεργάσθω p. εἰργάσθω 334,14
 Ἰεργάσθω p. εἰργάσθω 316,28
 Ἰεργάσθω p. εἰσάσθω, ἰω
 ἰεργάσθω ᾧ. 334,32
 Ἰεργάσθω p. εἰσάσθω 334,30
 Ἰεργάσθω, ζάσθω ᾧ.
 335,1
 Ἰεργάσθω D. ἰεργάσθω ᾧ 213,21
 Ἰεργάσθω p. ζημέσθω, ζημέσθω
 576,10
 Ἰεργάσθω p. ζημέσθω 578,13
 Ἰεργάσθω p. ἰεργάσθω, ζημέσθω
 ᾧ 215,33
 Ἰεργάσθω, ζάσθω ᾧ. 335,7
 Ἰεργάσθω 335,6
 Ἰεργάσθω I. ἰεργάσθω, ζάσθω ᾧ
 215,34
 Ἰεργάσθω, ζάσθω ᾧ.
 345,38
 Ἰεργάσθω 345,41
 Ἰεργάσθω 345,43
 Ἰεργάσθω ibid.
 Ἰεργάσθω I. ἰεργάσθω ᾧ. 317,16
 Ἰεργάσθω p. ἰεργάσθω ᾧ 244,19

Ἰεργάσθω p. ἰεργάσθω ᾧ. 298,
 16
 Ἰεργάσθω p. ἰεργάσθω ᾧ. 316,33.
 & 979,31
 Ἰεργάσθω p. ἰεργάσθω ᾧ. 316,40
 Ἰεργάσθω I. ἰεργάσθω ᾧ. 317,19
 Ἰεργάσθω I. ἰεργάσθω ᾧ. 322,45
 Ἰεργάσθω, ζάσθω 482,41
 Ἰεργάσθω, ζάσθω 579,8
 Ἰεργάσθω, ζάσθω ᾧ. 385,22
 Ἰεργάσθω, ζάσθω 385,2
 Ἰεργάσθω, ζάσθω ᾧ. 323,32
 Ἰεργάσθω, ζάσθω ᾧ. 386,11
 Ἰεργάσθω Aol. ἰεργάσθω
 386,8
 Ἰεργάσθω 386,11
 Ἰεργάσθω, ζάσθω ᾧ. 235,9
 Ἰεργάσθω A. ἰεργάσθω ᾧ. 242,26.
 & 243,6
 Ἰεργάσθω B. ἰεργάσθω, ζάσθω
 224,21
 Ἰεργάσθω I. ἰεργάσθω 239,4
 Ἰεργάσθω D. ἰεργάσθω ᾧ. 239,5
 Ἰεργάσθω I. ἰεργάσθω, ζάσθω
 ᾧ 220,15
 Ἰεργάσθω ποῦτ. ἰεργάσθω ᾧ ἢ
 ἰεργάσθω 220,12
 Ἰεργάσθω Ion. ἰεργάσθω
 220,17
 Ἰεργάσθω ἢ ἰεργάσθω I. ἰεργάσθω
 471,3
 Ἰεργάσθω ᾧ. ἰεργάσθω, ζάσθω
 224,19. 234,29. 302,8
 Ἰεργάσθω, ζάσθω 542,38
 Ἰεργάσθω, ζάσθω 224,20.
 & 234,34
 Ἰεργάσθω, ζάσθω ᾧ. 320,14
 Ἰεργάσθω 323,31
 Ἰεργάσθω, ζάσθω 308,
 30

Ἰεργάσθω ᾧ. 288,
 38
 Ἰεργάσθω 228,41
 Ἰεργάσθω, ζάσθω 342,
 20
 Ἰεργάσθω ᾧ. τίθωτ.
 342,19
 Ἰεργάσθω, ζάσθω 533,
 17
 Ἰεργάσθω, ζάσθω 489,2
 Ἰεργάσθω A. ἰεργάσθω, ζάσθω 239,5
 Ἰεργάσθω, ζάσθω ᾧ. 387,28
 Ἰεργάσθω, ζάσθω 582,1
 Ἰεργάσθω, ζάσθω ᾧ. 411,25
 Ἰεργάσθω, ζάσθω ᾧ. 304,
 27
 Ἰεργάσθω ibid.
 Ἰεργάσθω 304,28
 Ἰεργάσθω, ζάσθω ᾧ. 323,30
 ibid.
 E. ἰεργάσθω ᾧ. ἢ ἰεργάσθω ᾧ. 306,
 35. & 315, 31. &
 317,15,33,37
 Ἰεργάσθω, ζάσθω ᾧ. 288,29
 Ἰεργάσθω, ζάσθω ᾧ. 317,40
 Ἰεργάσθω, ζάσθω 288,32
 Ἰεργάσθω p. ἰεργάσθω
 272,3
 Ἰεργάσθω, ζάσθω ᾧ. 288,31
 Ἰεργάσθω ποῦτ. εἰαν, εἰάν ἢ
 εἰάν ᾧ 467,32
 Ἰεργάσθω p. ἰεργάσθω ᾧ ἢ ἰεργάσθω
 ᾧ. 324,20. 344,33
 Ἰεργάσθω p. ἰεργάσθω 324,21.
 & 344,35
 Ἰεργάσθω p. ἰεργάσθω 288,28
 Ἰεργάσθω p. ἰεργάσθω, λείβω
 386,18
 Ἰεργάσθω f. εἰεργάσθω, εἰδω ᾧ. ᾧ
 ὄργω 377,32
 Ἰεργάσθω, ζάσθω 434,30
 Ἰεργάσθω, ζάσθω ᾧ. 275,20
 Ἰεργάσθω, ζάσθω ᾧ. 377,37
 Ἰεργάσθω 377,33
 εἰδω

I N D E X.

ἑκδοσ A. ἑκδοστο ἢ ἑκδοσ
497,22
ἐκδοσται 497,22
ἐκδοσται, ἐκδοσται ἄ.
509,12
ἐκδοσται 509,4
ἐκδοσ, ἐκδοσται ἄ.
375,22
ἐκδοσται ἑκδοσ ἑκδοσ, κεί-
μα ἄ. 326,20
ἐκδοσται d. ἐκδοσ 244,
40
ἐκδοσ 240,20
ἐκδοσ A. ἐκδοσ 240,
23
ἐκδοσ A. ἐκδοσ ibid.
ἐκδοσ, κείμα 326,20
ἐκδοσται, κείμα 326,20
ἐκδοσ 560,36
ἐκδοσ 560,37
ἐκδοσ, κείμα τὸ κεί-
μα ἢ κείμα 470,33
ἐκδοσται A. ἐκδοσ-
ται, κείμα 572,12
ἐκδοσ, κείμα d.
κείμα 379,4,8
ἐκδοσ, κείμα 190,
11
ἐκδοσ D. ἐκδοσ, κείμα
τὸ κείμα 992,45
ἐκδοσ A. ἐκδοσ, κείμα
542,20
ἐκδοσται κείμα ἄ.
345,1
ἐκδοσται ε A. ἐκδοσται
ε, κείμα 403,31
ἐκδοσ 22,13
ἐκδοσται Att. ἐκδοσται
σται, κείμα ἄ. 300,14.
8c 416,19
ἐκδοσ A. ἐκδοσ, κείμα
τὸ κείμα 300,11
ἐκδοσται A. ἐκδοσ-

ἐκδοσται, κείμα 301,1
ἐκδοσ ἢ ἐκδοσ, κείμα ἄ.
302,13. 8c 596,38
ἐκδοσ c. ἐκδοσ
986,77
ἐκδοσ, κείμα p. 470,2
ἐκδοσ, κείμα 106,5
ἐκδοσ, κείμα, κείμα
554,44
ἐκδοσ 978,11
ἐκδοσ, κείμα ἄ.
504,17
ἐκδοσ, κείμα d. κείμα
470,24
ἐκδοσ, κείμα 232,9
ἐκδοσ ἑκδοσ, κείμα 484,
25
ἐκδοσ, κείμα 532,25
ἐκδοσ, κείμα ἄ. 337,4
ἐκδοσ, κείμα 471,20
ἐκδοσ c. ἐκδοσ ἢ ἐκδοσ
ἐκδοσ 254,25
ἐκδοσ, κείμα 56,17
ἐκδοσ, κείμα, κείμα
543,27
ἐκδοσ, κείμα 58,13
ἐκδοσ, κείμα ἄ.
597,21
ἐκδοσ, κείμα ἐκδοσ
ἐκδοσ, κείμα 550,
12
ἐκδοσ, κείμα, ἐκδοσ
572,20
ἐκδοσ, κείμα, ἐκδοσ
576,14
ἐκδοσ d. ἐκδοσ ἄ.
390,36
ἐκδοσ, κείμα, κείμα 535,7
ἐκδοσ, κείμα, κείμα ἄ. 391,
8. 52,19
ἐκδοσ 391,9
ἐκδοσ, κείμα ἄ.
505,32
ἐκδοσ, κείμα, κείμα

482,34
ἐκδοσ ibid.
ἐκδοσ, κείμα ἄ.
505,4
ἐκδοσ, κείμα 541,13
ἐκδοσ 582,13
ἐκδοσ p. ἐκδοσ
ἐκδοσ ἄ. 505,35
ἐκδοσ p. ἐκδοσ,
ἐκδοσ ἄ. 505,32
ἐκδοσ, κείμα, κείμα
552,9
ἐκδοσ, κείμα, κείμα
511,42
ἐκδοσ, κείμα ἄ. 391,1
ἐκδοσ p. ἐκδοσ, κείμα
κείμα 541,14
ἐκδοσ, κείμα ἄ.
391,41
ἐκδοσ, κείμα 547,10
ἐκδοσ, κείμα, κείμα 535,13.
14
ἐκδοσ ἐκδοσ ἐκδοσ
p. ἐκδοσ ἢ κείμα
κείμα 308,15
ἐκδοσ, κείμα 485,5
ἐκδοσ, κείμα, κείμα
448,16
ἐκδοσ, κείμα 581,
31
ἐκδοσ, κείμα 235,2
ἐκδοσ, κείμα, κείμα
538,14
ἐκδοσ, κείμα, κείμα
479,15
ἐκδοσ, κείμα, κείμα
565,12
ἐκδοσ, κείμα, κείμα
581,8
ἐκδοσ I. ἐκδοσ, κείμα
κείμα 489,24
ἐκδοσ, κείμα, κείμα 538,
15
ἐκδοσ, κείμα, κείμα
537,28
ἐκδοσ

7,17
9,7
9,2
9,8
9,2
8,5
3,38
ibid.
7,17
7,18
2,23
ibid.
16,
87,
87,
16
45
δια,
343
87
40
471
44
40
36
23
7,6
bid.
κδ8

ἐκδοσ

I N D E X.

ἰβηνα, κλίνας 330,23
 ἰβησιών c. ἐκθεσίω d.
 ἰβζον 975,100
 ἰβητιχοί, ἰβητιχοί 579,44
 ἰβητιπῆσαι, -πίω 535,14
 ἰβητιπιν ες ε, κλυπίω
 488,5
 ἰβητιφύωμαι, -τύφομαι
 485,36
 ἰβητιχόν, -υγχαίνω α. 509,
 39
 ἰβητιν, ἰβητιν 87,5
 ἰβητιον, κλύω 486,3
 ἰβητιον ας ε Α. ἰβητιον
 ας ε, κύρω 403,36
 ἰβητιον Α. ἰβητιον 403,
 37
 ἰβητιον τε Α. ἰβητιον τε
 403,36
 ἰβητιον ἢ ἰβητιον, ἰβητιον
 φάινω 546,25
 ἰβητιον p. ἰβητιον 368,19
 ἰβητιον I. ἰβητιον, ἰβητιον
 μι 496,39
 ἰβητιον, ἰβητιον, ἰβητιον
 ἰβητιον 445,1
 ἰβητιον, ἰβητιον 448,16
 ἰβητιον, ἰβητιον 522,23
 ἰβητιον, ἰβητιον α. 413,2
 ἰβητιον, ἰβητιον 486,
 11
 ἰβητιον 486,10
 ἰβητιον 486,12
 ἰβητιον, ἰβητιον α. 416,8
 ἰβητιον ibid.
 ἰβητιον προ ἰβητιον
 103,19
 ἰβητιον 218,17. & 416,9
 ἰβητιον D. ἰβητιον 51,31
 Ἰβητιον ἢ ἰβητιον p. ἰβητιον ἢ
 ἰβητιον ἰβητιον α τὸ ἰβητιον
 383,44
 ἰβητιον p. ἰβητιον ἰβητιον
 383,45

ἰβητιον ες ε p. ἰβητιον ας
 α ἢ ἰβητιον ες ε 383,
 42
 ἰβητιον, λαμβάνω α. 392,
 15
 ἰβητιον ἰβητιον ἰβητιον
 392,20
 ἰβητιον ες ε 178,3. &
 392,14
 ἰβητιον ἰβητιον α. 384,14
 ἰβητιον, λαμβάνω α.
 392,35
 ἰβητιον ες ε 392,32
 ἰβητιον, olea 100,25
 ἰβητιον, oleum ibid.
 ἰβητιον, λαμβάνω 526,19
 ἰβητιον ες ε λαμβάνω 373,20
 ἰβητιον ας ε Ion. ἰβητιον,
 ἰβητιον α. 384,2
 ἰβητιον 384,3
 ἰβητιον 383,40
 ἰβητιον 384,7
 ἰβητιον I. ἰβητιον 383,40
 ἰβητιον 384,6
 ἰβητιον p. ἰβητιον
 384,8
 ἰβητιον d. μικρὸς α. ἢ
 ἰβητιον 258,22,24
 ἰβητιον, ἰβητιον α. 383,38
 ἰβητιον I. ἰβητιον 77,33
 ἰβητιον A. ἰβητιον 256,8
 & 258,22
 ἰβητιον, ἰβητιον D. ἰβητιον
 90,7
 ἰβητιον 61,2
 ἰβητιον 53,3
 ἰβητιον 49,35
 ἰβητιον d. ἰβητιον 258,
 26
 ἰβητιον d. μικρὸς α. ἢ
 ἰβητιον 256,8. 258,26
 ἰβητιον d. ἰβητιον
 258,27
 ἰβητιον d. ἰβητιον 258,26
 ἰβητιον, λαμβάνω α. 391,31

ἰβητιον d. ἰβητιον
 258,26
 ἰβητιον d. ibid.
 ἰβητιον, ἰβητιον 448,43
 ἰβητιον I. ἰβητιον, ἰβητιον
 999,7
 ἰβητιον προ ἰβητιον 28,11
 ἰβητιον I. ἰβητιον, ἰβητιον α. 355,11.
 ἰβητιον, ἰβητιον 303,6
 ἰβητιον I. ἰβητιον, ἰβητιον α.
 355,16
 ἰβητιον d. ἰβητιον
 295 966,25
 ἰβητιον c. ἰβητιον λό
 295 ibid.
 ἰβητιον, ἰβητιον 575,18
 ἰβητιον, ἰβητιον α. 355,15
 ἰβητιον ἢ ἰβητιον, λαμβάνω
 546,17
 ἰβητιον p. ἰβητιον,
 λαμβάνω 518,4
 ἰβητιον p. ἰβητιον, λαμβάνω
 ἢ ἰβητιον 301,10.
 & 553,28
 ἰβητιον ἰβητιον ἰβητιον
 λαμβάνω α. 392,42
 ἰβητιον A. ἰβητιον
 392,43
 ἰβητιον p. ἰβητιον ἢ ἰβητιον
 λαμβάνω 301,11,15
 ἰβητιον I. ἰβητιον, ἰβητιον
 λαμβάνω 521,27
 ἰβητιον ἢ ἰβητιον 554,40
 ἰβητιον A. ἰβητιον
 300,38
 ἰβητιον λαμβάνω 176,37
 ὁ ἰβητιον α. ἢ ἰβητιον
 ἰβητιον 281,10
 ἰβητιον, ἰβητιον α. 355,27
 ἰβητιον I. ἰβητιον 355,23
 ἰβητιον d. ἰβητιον
 232,20
 ἰβητιον, ἰβητιον α.
 384,21

I N D E X.

ἰαμα 355,26
 ἰαν 355,17
 ἰαν εἰλαον, εἰλαω αἰ τῷ
 ἰαύαν 468,19
 ἰαυήθησα, κρινάνα αἰ.
 337,19
 ἰαυήθη 337,20
 ἰαυήθησαν B. ἰαυήθη 333,
 13
 ἰαυήθησιν P. ἰαυήθησιν
 κρινάνα 452,9
 ἰαυήθησιν, κρινάνα ἢ
 κρινάνα 554,40
 ἰαυήθη ἰαυήθησιν
 κρινάνα 996,22
 ἰαυήθησιν, κρινάνα αἰ
 582,42
 ἰαυήθησιν, κρινάνα 478,
 43
 ἰαυήθησιν 565,39
 ἰαυήθησιν, κρινάνα 482,30
 ἰαυήθησιν A. ἰαυήθησιν C. ἰαυήθη
 αἰ τῷ 245,11
 ἰαυήθησιν, κρινάνα αἰ.
 352,21
 ἰαυήθησιν 352,22
 ἰαυήθησιν εἰλαον, εἰλαω αἰ τῷ
 αἰ. 357,34
 ἰαυήθησιν C. αἰ βαῖνα
 402,2
 ἰαυήθησιν P. αἰ βαῖνα ἰαυήθη
 σιν ἰαυήθησιν αἰ. 586,18
 ἰαυήθησιν I. ἰαυήθησιν
 586,9
 ἰαυήθησιν ἰαυήθησιν, ἰαυήθη
 σιν αἰ τῷ 569,45
 ἰαυήθησιν ἰαυήθησιν ἰαυήθησιν
 αἰ τῷ 357,35
 ἰαυήθησιν P. ἰαυήθησιν
 κρινάνα 299,39
 ἰαυήθησιν P. ἰαυήθησιν
 299,40
 ἰαυήθησιν, κρινάνα 540,
 42

ἰαυήθησιν A. B. αἰ τῷ
 23,17
 ἰαυήθησιν 239,37
 ἰαυήθησιν ἢ ἰαυήθησιν αἰ τῷ
 κρινάνα 546,3
 ἰαυήθησιν A. ἰαυήθησιν 242,
 26
 ἰαυήθησιν, κρινάνα 298,27
 ἰαυήθησιν P. ἰαυήθησιν 242,35
 ἰαυήθησιν, κρινάνα ἢ κρινάνα αἰ.
 352,28
 ἰαυήθησιν ibid.
 ἰαυήθησιν, κρινάνα 290,10
 ἰαυήθησιν A. ἰαυήθησιν
 κρινάνα, κρινάνα 307,18
 ἰαυήθησιν ἰαυήθησιν ἰαυήθησιν
 αἰ τῷ 335,10
 ἰαυήθησιν, κρινάνα αἰ.
 599,45. 600,1
 ἰαυήθησιν, κρινάνα
 551,9
 ἰαυήθησιν 518,19
 ἰαυήθησιν P. ἰαυήθησιν, κρινάνα αἰ.
 316,12
 ἰαυήθησιν I. ἰαυήθησιν 317,24
 ἰαυήθησιν αἰ τῷ κρινάνα: vel I. ἰαυήθησιν,
 κρινάνα αἰ τῷ 319,33. 323,8
 ἰαυήθησιν D. ἰαυήθησιν ibid.
 ἰαυήθησιν D. ἰαυήθησιν, κρινάνα αἰ.
 317,23
 ἰαυήθησιν, κρινάνα 320,24
 ἰαυήθησιν I. ἰαυήθησιν 242,35
 ἰαυήθησιν A. ἰαυήθησιν 242,28
 ἰαυήθησιν, vomitus 91,2
 ἰαυήθησιν D. ἰαυήθησιν 243,10
 ἰαυήθησιν ἰαυήθησιν ἰαυήθησιν I. ἰαυήθησιν
 αἰ τῷ 245,12
 ἰαυήθησιν, κρινάνα 320,22
 ἰαυήθησιν ἢ κρινάνα, κρινάνα
 545,40
 ἰαυήθησιν B. ἰαυήθησιν,
 κρινάνα 368,25
 ἰαυήθησιν, κρινάνα ἢ κρινάνα
 αἰ τῷ ἢ κρινάνα 524,35.
 & 536,32

ἰαυήθησιν, κρινάνα, κρινάνα
 530,44
 ἰαυήθησιν, κρινάνα 177,10
 ἰαυήθησιν, κρινάνα αἰ τῷ 335,13
 ἰαυήθησιν ibid.
 ἰαυήθησιν ἢ κρινάνα, κρινάνα
 177,9. 545,38. 546,38
 ἰαυήθησιν P. ἰαυήθησιν, κρινάνα
 αἰ τῷ 335,11
 ἰαυήθησιν D. ἰαυήθησιν, κρινάνα 243,36
 ἰαυήθησιν D. ἰαυήθησιν 39,17
 ἰαυήθησιν αἰ τῷ, κρινάνα αἰ.
 335,8
 ἰαυήθησιν ibid.
 ἰαυήθησιν B. C. ἰαυήθησιν
 335,12
 ἰαυήθησιν 335,11
 ἰαυήθησιν P. ἰαυήθησιν 50,22
 ἰαυήθησιν ἰαυήθησιν 527,1
 ἰαυήθησιν, κρινάνα 538,15
 * ἰαυήθησιν ἰαυήθησιν
 I. ἰαυήθησιν, κρινάνα, κρινάνα
 αἰ τῷ ἰαυήθησιν
 569,6
 ἰαυήθησιν P. ἰαυήθησιν, κρινάνα αἰ.
 459,25
 ἰαυήθησιν P. ἰαυήθησιν 317,23
 ἰαυήθησιν, κρινάνα 434,32
 ἰαυήθησιν D. ἰαυήθησιν 316,18
 ἰαυήθησιν P. ἰαυήθησιν, κρινάνα
 αἰ τῷ 299,44
 ἰαυήθησιν P. ἰαυήθησιν 50,22
 ἰαυήθησιν, κρινάνα αἰ τῷ.
 349,29
 ἰαυήθησιν 397,14. 349,36
 ἰαυήθησιν P. ἰαυήθησιν, κρινάνα
 αἰ τῷ κρινάνα αἰ τῷ
 349,40
 ἰαυήθησιν, κρινάνα αἰ τῷ κρινάνα
 αἰ τῷ 466,6
 ἰαυήθησιν 239,37
 ἰαυήθησιν I. ἰαυήθησιν 244,15
 ἰαυήθησιν A. ἰαυήθησιν 242,22
 ἰαυήθησιν, κρινάνα 488,5
 ἰαυήθησιν 239,37

VERBORUM SINGULARIVM

ἐμνήστο μενόσμεν 471,

18

ἐμπάεινα 82,5

ἐμπειρώμιος, ἐμπαση-

μι α 593,31

ἐμπείρωμιος & ἐμπείρω-

μιος 50,15

ἐμπιπαρδρ @ ἐμπιρο-

μη η ἐπιρωμη 566,

43

ἐμπιπειρωνηδρ @, ἐμ-

παροτιω 343,40

ἐμπιπαρωνηται 343,48

ἐμπιποληκη, ἐμπελαω α

338,31

ἐμπιπερηδρ @, ἐμπη-

ρημαι 557,7

ἐμπισι I. εὐπίστι, ἐπι-

πίω α 397,27

ἐμπιστοι I. εὐπίστον ibid.

ἐμπιφικη ρ, ἐμπιφυκίη,

ἐμφύω 415,39

ἐμπιπάλως αὐτος, ἐμπιτι-

πλημι π ἐμπιπλημι

477,8

ἐμπιπλη A. ἐμπιπληπ,

ἐμπιπλημι 329,5

ἐμπιπιάνη, ἐμπιπιημι

454,34

ἐμπιστω ἌΕολ. ἐμπιπίω

83,12

ἐμπιστώμι @, ἐμπία

α 604,5

ἐμπιστομη 604,1

ἐμπιστή I. εὐπίστη, ἐμ-

πίνομη η ἐμπιμη

308,23

ἐμπιστοι I. εὐπίστοι, ἐμ-

πίνομη 469,27

ἐμπιστω ρ, ἐμπιστώμι

αἰμα

220,43

ἐμπιστω D. ἐμπεσθω

78,34

ἐμπιστώεις, ἐμπιστήρημαι

557,34

ἐμπεσθω, οἴημι 461,4

ἐμπιπιάδεις, ἐμπιπιάζο-

μη 561,42

ἐμπιπώδην 361,43

ἐμπερη, μνησάω 214,7

ἐμπαρῶν, εὐπείρω α.

509,25

ἐμπαλω αὐδρ @ I. ἐμπα-

φάλω αὐδρ @, ἐμπαλ-

κόμεν 576,32

ἐμπαλάω αὐδρ @, ἐμπαλ-

κόμεν αἰμα 576,33

ἐμπαρῶν, εὐπείρω, ἐμπα-

ρῶσται 519,41

ἐμπαρην c. c. φημι 970,

107

ἐμπαρῶν ἐμπαρῶν 497,

42

ἐμπαρῶν ἐμπαρῶν 498,3

ἐμπαρῶν, κενεῖν α-

μα 565,45

Εὐπείρω μία ἐν 252,35

εὐπείρω, εὐπείρω α

579,45

εὐπείρω α, εὐπείρω α

51,25

εὐπείρω α, εὐπείρω α

541,3

εὐπείρω α, εὐπείρω α

62,29

εὐπείρω α, εὐπείρω α

535,32

εὐπείρω α, εὐπείρω α

291,23

εὐπείρω α, εὐπείρω α

291,26

εὐπείρω α, εὐπείρω α

ibid.

εὐπείρω α, εὐπείρω α

504,15

εὐπείρω α, εὐπείρω α

523,25

εὐπείρω α, εὐπείρω α

476,10

εὐπείρω α, εὐπείρω α

592,13

εὐπείρω α, εὐπείρω α

593,14

εὐπείρω α, εὐπείρω α

443,41

εὐπείρω α, εὐπείρω α

446,

5

εὐπείρω α, εὐπείρω α

52,33

εὐπείρω α, εὐπείρω α

478,42

εὐπείρω α, εὐπείρω α

568,25

εὐπείρω α, εὐπείρω α

531,12

εὐπείρω α, εὐπείρω α

436,

25

εὐπείρω α, εὐπείρω α

592,12

εὐπείρω α, εὐπείρω α

592,11

εὐπείρω α, εὐπείρω α

593,4

εὐπείρω α, εὐπείρω α

462,15

εὐπείρω α, εὐπείρω α

446,6

εὐπείρω α, εὐπείρω α

448,39

εὐπείρω α, εὐπείρω α

588,26

εὐπείρω α, εὐπείρω α

446,6

εὐπείρω α, εὐπείρω α

363,19

εὐπείρω α, εὐπείρω α

445,39

εὐπείρω α, εὐπείρω α

448,39

εὐπείρω α, εὐπείρω α

449,2

εὐπείρω α, εὐπείρω α

434,11

εὐπείρω α, εὐπείρω α

435,24

εὐπείρω α, εὐπείρω α

457,44

εὐπείρω α, εὐπείρω α

458,3

εὐπείρω α, εὐπείρω α

ibid.

εὐπείρω α, εὐπείρω α

458,5

εὐπείρω α, εὐπείρω α

321,40

εὐπείρω α, εὐπείρω α

497,

8

εὐπείρω α, εὐπείρω α

497,7

εὐπείρω α, εὐπείρω α

d. ἰνδρ @

255,8

εὐπείρω α

εὐπείρω α

εὐπείρω α

εὐπείρω α

εὐπείρω α

εὐπείρω α

εὐπείρω α

εὐπείρω α

εὐπείρω α

εὐπείρω α

εὐπείρω α

εὐπείρω α

εὐπείρω α

εὐπείρω α

εὐπείρω α

εὐπείρω α

εὐπείρω α

εὐπείρω α

εὐπείρω α

εὐπείρω α

εὐπείρω α

εὐπείρω α

εὐπείρω α

εὐπείρω α

εὐπείρω α

εὐπείρω α

εὐπείρω α

εὐπείρω α

εὐπείρω α

εὐπείρω α

εὐπείρω α

εὐπείρω α

εὐπείρω α

εὐπείρω α

εὐπείρω α

εὐπείρω α

εὐπείρω α

εὐπείρω α

εὐπείρω α

εὐπείρω α

εὐπείρω α

εὐπείρω α

εὐπείρω α

εὐπείρω α

εὐπείρω α

εὐπείρω α

εὐπείρω α

εὐπείρω α

εὐπείρω α

εὐπείρω α

εὐπείρω α

εὐπείρω α

εὐπείρω α

εὐπείρω α

εὐπείρω α

εὐπείρω α

εὐπείρω α

εὐπείρω α

εὐπείρω α

εὐπείρω α

εὐπείρω α

εὐπείρω α

εὐπείρω α

εὐπείρω α

εὐπείρω α

εὐπείρω α

εὐπείρω α

εὐπείρω α

εὐπείρω α

εὐπείρω α

εὐπείρω α

εὐπείρω α

εὐπείρω α

εὐπείρω α

εὐπείρω α

εὐπείρω α

εὐπείρω α

εὐπείρω α

εὐπείρω α

εὐπείρω α

εὐπείρω α

εὐπείρω α

εὐπείρω α

εὐπείρω α

εὐπείρω α

εὐπείρω α

εὐπείρω α

εὐπείρω α

εὐπείρω α

εὐπείρω α

εὐπείρω α

εὐπείρω α

εὐπείρω α

εὐπείρω α

εὐπείρω α

εὐπείρω α

εὐπείρω α

εὐπείρω α

εὐπείρω α

εὐπείρω α

εὐπείρω α

εὐπείρω α

εὐπείρω α

εὐπείρω α

εὐπείρω α

εὐπείρω α

εὐπ

ὠδὸς ὄπτης d. ibid.
 ὠδὸς πῶς d. ἐὸν δν 260, 16
 ὠδὸς πῶς d. 260, 15
 ὠδὸς πῶς d. 260, 16
 ὠδὸς πῶς d. 260, 15
 ὠδὸς τῶ. ὠδὸς δῶμι 497, 6
 ὠδὸς τῶ 497, 12
 ὠδὸς κῆσι, -νίω 448, 36
 ὠδὸς ἄ. ὠδὸς δῶμι 497, 8
 ὠδὸς ἄ. ὠδὸς ἄ. ibid.
 ὠδὸς σῆτε 588, 44
 ὠδὸς σῆσι ibid.
 ὠδὸς ἄ. ἠδὸς ἄ. 357,
 35
 ὠδὸς ἄ. c. ὠδὸς ἄ. ἄ.
 340, 27
 ὠδὸς ἄ. ἠδὸς ἄ. ἠδὸς ἄ. ἄ.
 338, 19. & 340, 24
 ὠδὸς ἄ. 340, 20
 ὠδὸς ἄ. ὠδὸς ἄ. ἄ. ἄ.
 φῆρα 302, 16
 ὠδὸς ἄ. ibid.
 ὠδὸς ἄ. ἠδὸς ἄ. 302, 19
 ὠδὸς ἄ. ἠδὸς ἄ. 302, 18
 ὠδὸς ἄ. ὠδὸς ἄ. 302,
 16
 ὠδὸς ἄ. 302, 18
 ὠδὸς ἄ. 302, 15
 ὠδὸς ἄ. 413, 30
 ὠδὸς ἄ. ἠδὸς ἄ. 413, 29.
 vide etiam 302, 15
 ὠδὸς ἄ. 413, 31
 ὠδὸς ἄ. ἠδὸς ἄ. ἠδὸς ἄ.
 340, 23
 ὠδὸς ἄ. φῆρα ἄ. 413, 30
 ὠδὸς ἄ. ἠδὸς ἄ. ἠδὸς ἄ.
 ἠδὸς ἄ. ὠδὸς ἄ. ὠδὸς ἄ.
 476, 26
 ὠδὸς ἄ. & ἄ. ἠδὸς ἄ.
 281, 10
 ὠδὸς ἄ. ὠδὸς ἄ. ἄ.
 589, 3
 ὠδὸς ἄ. ἠδὸς ἄ. φῆρα
 ἄ. 413, 25

ὠδὸς ἄ. ὠδὸς ἄ. 323, 34
 ὠδὸς ἄ. 323, 32
 ὠδὸς ἄ. ὠδὸς ἄ. ὠδὸς ἄ.
 561, 16
 ὠδὸς ἄ. ἠδὸς ἄ. ὠδὸς ἄ.
 323, 38
 ὠδὸς ἄ. & p. ἠδὸς ἄ. ἠδὸς ἄ.
 413, 18
 ὠδὸς ἄ. p. ὠδὸς ἄ. 413, 26
 ὠδὸς ἄ. p. ὠδὸς ἄ. 608, 45
 ὠδὸς ἄ. p. ὠδὸς ἄ. 413,
 26
 ὠδὸς ἄ. p. ὠδὸς ἄ. 413, 28
 ὠδὸς ἄ. p. ἠδὸς ἄ. 413, 23
 ὠδὸς ἄ. p. ὠδὸς ἄ. ἠδὸς ἄ.
 ὠδὸς ἄ. 413, 26
 ὠδὸς ἄ. p. ὠδὸς ἄ. 413, 29
 ὠδὸς ἄ. ἠδὸς ἄ. 544, 5
 ὠδὸς ἄ. ἠδὸς ἄ. 459, 4. vel
 p. ὠδὸς ἄ. ἠδὸς ἄ. 544, 5
 ὠδὸς ἄ. ἠδὸς ἄ. 323, 14
 ὠδὸς ἄ. ἠδὸς ἄ. 316, 25
 ὠδὸς ἄ. φῆρα ἄ. 414, 10
 ὠδὸς ἄ. ἠδὸς ἄ. ibid.
 ὠδὸς ἄ. ἠδὸς ἄ. ἠδὸς ἄ.
 477, 1
 ὠδὸς ἄ. ἠδὸς ἄ. ἠδὸς ἄ.
 534, 24
 ὠδὸς ἄ. ἠδὸς ἄ. ἠδὸς ἄ. 481,
 39
 ὠδὸς ἄ. ἠδὸς ἄ. ἠδὸς ἄ.
 537, 35
 ὠδὸς ἄ. ἠδὸς ἄ. 542, 9
 ὠδὸς ἄ. d. ὠδὸς ἄ. 383, 25
 ὠδὸς ἄ. ἠδὸς ἄ. ὠδὸς ἄ.
 ἠδὸς ἄ. 403, 37
 ὠδὸς ἄ. ἠδὸς ἄ. 289, 42.
 & 340, 23
 ὠδὸς ἄ. ἠδὸς ἄ. ἠδὸς ἄ.
 295, 36
 ὠδὸς ἄ. ἠδὸς ἄ. ἠδὸς ἄ. 563, 13
 ὠδὸς ἄ. ἠδὸς ἄ. ἠδὸς ἄ.
 τῶ. ἠδὸς ἄ. 373, 30
 ὠδὸς ἄ. ἠδὸς ἄ. ἠδὸς ἄ. 489, 26

ὠδὸς ἄ. ἠδὸς ἄ. 489, 25
 ὠδὸς ἄ. ἠδὸς ἄ. ἠδὸς ἄ.
 ἠδὸς ἄ. 373, 31
 ὠδὸς ἄ. 30, 5
 ὠδὸς ἄ. ἠδὸς ἄ. 488, 6
 ὠδὸς ἄ. ἠδὸς ἄ. 555, 23
 ὠδὸς ἄ. ἠδὸς ἄ. 555, 22
 ὠδὸς ἄ. ἠδὸς ἄ. ἠδὸς ἄ.
 477, 6
 ὠδὸς ἄ. ἠδὸς ἄ. ἠδὸς ἄ.
 604, 3
 ὠδὸς ἄ. ἠδὸς ἄ. ἠδὸς ἄ. 529, 19
 ὠδὸς ἄ. ἠδὸς ἄ. ἠδὸς ἄ.
 444, 20
 ὠδὸς ἄ. ἠδὸς ἄ. ἠδὸς ἄ. ἠδὸς ἄ.
 ἠδὸς ἄ. 519, 9
 ὠδὸς ἄ. ἠδὸς ἄ. ἠδὸς ἄ. 537, 30
 ὠδὸς ἄ. ἠδὸς ἄ. ἠδὸς ἄ.
 515, 34
 ὠδὸς ἄ. ἠδὸς ἄ. ἠδὸς ἄ.
 ἠδὸς ἄ. 560, 12
 ὠδὸς ἄ. ἠδὸς ἄ. ἠδὸς ἄ. 518,
 40
 ὠδὸς ἄ. ἠδὸς ἄ. ἠδὸς ἄ. ἠδὸς ἄ.
 576, 26
 ὠδὸς ἄ. ἠδὸς ἄ. ἠδὸς ἄ.
 589, 34
 ὠδὸς ἄ. ἠδὸς ἄ. 497, 29
 ὠδὸς ἄ. ἠδὸς ἄ. 595, 6
 ὠδὸς ἄ. ἠδὸς ἄ. 595, 23
 ὠδὸς ἄ. ἠδὸς ἄ. 595, 14
 ὠδὸς ἄ. ἠδὸς ἄ. 458, 39
 ὠδὸς ἄ. ἠδὸς ἄ. 594, 37
 ὠδὸς ἄ. ἠδὸς ἄ. ἠδὸς ἄ. ἠδὸς ἄ.
 ἠδὸς ἄ. ἠδὸς ἄ. ἠδὸς ἄ. ἠδὸς ἄ.
 ἠδὸς ἄ. ἠδὸς ἄ. ἠδὸς ἄ. ἠδὸς ἄ.
 ἠδὸς ἄ. ἠδὸς ἄ. ἠδὸς ἄ. ἠδὸς ἄ.
 33. & 596, 14
 ὠδὸς ἄ. ἠδὸς ἄ. ἠδὸς ἄ.
 592, 7
 ὠδὸς ἄ. ἠδὸς ἄ. ἠδὸς ἄ. ἠδὸς ἄ.
 543, 36
 ὠδὸς ἄ. ἠδὸς ἄ. ἠδὸς ἄ. 478, 36
 ὠδὸς ἄ. ἠδὸς ἄ. p. ἠδὸς ἄ. ἠδὸς ἄ.
 ἠδὸς ἄ. ἠδὸς ἄ. 451, 29

VERBORVM SINGVLARIVM

ἐμνήστο μνήσθη 471,

18

ἐμπάσια 81,5

ἐμπειρώμος, ἐμπειρω-

μι α 593,3 I

ἐμπείρωμος & ἐμπιρω-

μος 50,15

ἐμπιπάρμη & ἐμπιρω-

μη ἢ ἐμπιρωμη 566,

43

ἐμπιπειρώνηδον & ἐμ-

παρρησία 343,40

ἐμπιπυράνητι 343,48

ἐμπιποληκη, ἐμπολη α

338,31

ἐμπιπερσώμη & ἐμπεή-

σομη 557,7

ἐμπισι I. ἐμπισι, ἐμπι-

πια α 397,27

ἐμπισον I. ἐμπισον ibid.

ἐμπιφικρα, ἐμπιφυκία,

ἐμφύα 415,39

ἐμπιπάλως αὐτος, ἐμπιπ-

πλημι τ' ἐμπιπλημι

477,8

ἐμπιπλη A. ἐμπιπλητι,

ἐμπιπλημι 329,5

ἐμπιπιάνη, ἐμπιπιημι

454,34

ἐμπιστω Æol. ἐμπίπω

83,12

ἐμπινδυσέωμη & ἐμπινά

α. 604,5

ἐμπινδύσομη 604,1

ἐμπινδύθη I. ἐμπινύθη, ἐμ-

πινύμη ἢ ἐμπινύμη

308,23

ἐμπινυτο I. ἐμπινυτο, ἐμ-

πινυμη 469,27

ἐμπιπλόωντ p. ἐμπιπλών-

τω, ἐμπιπλώωμη αἰμη

220,43

ἐμπιπιδεν D. ἐμπεσιδεν

78,34

ἐμπεσιδεῖς, ἐμπεσίδωμη

557,34

ἐμπεσίδεαι, οἰηται 461,4

ἐμπυλάδεις, ἐμπυλάζο-

μη 361,42

ἐμπυπιδεν 361,43

ἐμυκον, μυκῶα 214,7

ἐμφάγειν, εὐφάγω α.

509,25

ἐμφαλα, αιδῶ & I. ἐμπε-

φαλα, αιδῶ & I. ἐμπε-

φαλα, αιδῶ & I. ἐμπε-

φαλα, αιδῶ & I. ἐμπε-

φαλα, αιδῶ & I. ἐμπε-

φαλα, αιδῶ & I. ἐμπε-

φαλα, αιδῶ & I. ἐμπε-

φαλα, αιδῶ & I. ἐμπε-

φαλα, αιδῶ & I. ἐμπε-

φαλα, αιδῶ & I. ἐμπε-

φαλα, αιδῶ & I. ἐμπε-

φαλα, αιδῶ & I. ἐμπε-

φαλα, αιδῶ & I. ἐμπε-

φαλα, αιδῶ & I. ἐμπε-

φαλα, αιδῶ & I. ἐμπε-

φαλα, αιδῶ & I. ἐμπε-

φαλα, αιδῶ & I. ἐμπε-

φαλα, αιδῶ & I. ἐμπε-

φαλα, αιδῶ & I. ἐμπε-

φαλα, αιδῶ & I. ἐμπε-

φαλα, αιδῶ & I. ἐμπε-

φαλα, αιδῶ & I. ἐμπε-

φαλα, αιδῶ & I. ἐμπε-

φαλα, αιδῶ & I. ἐμπε-

φαλα, αιδῶ & I. ἐμπε-

φαλα, αιδῶ & I. ἐμπε-

φαλα, αιδῶ & I. ἐμπε-

φαλα, αιδῶ & I. ἐμπε-

φαλα, αιδῶ & I. ἐμπε-

φαλα, αιδῶ & I. ἐμπε-

φαλα, αιδῶ & I. ἐμπε-

φαλα, αιδῶ & I. ἐμπε-

φαλα, αιδῶ & I. ἐμπε-

φαλα, αιδῶ & I. ἐμπε-

φαλα, αιδῶ & I. ἐμπε-

φαλα, αιδῶ & I. ἐμπε-

592,13

ἐναπτικε I. ἐναφῆκε, ἐνα-

φῆμι α. 593,4

ἐναπληθρος, ἐναπληθ-

μαι αἰμα 443,41

ἐναρκε, ἐναρκεῖα α 446,

5

ἐναρκεῖα & I. 52,33

ἐναρκε I. ἐναρκε, ἐναρκε

478,42

ἐναρκεῖα, ἐναρκεῖα τ' ἐναρ-

κεῖα 568,25

ἐναρκεῖα τὸ ποιεῖ, ἐναρκεῖα

531,12

ἐναρκεῖα, ἐναρκεῖα α. 436,

25

ἐναρκεῖα, ἐναρκεῖα 592,12

ἐναρκεῖα, ἐναρκεῖα 592,11

ἐναρκεῖα, ἐναρκεῖα α.

593,4

ἐναρκεῖα, ἐναρκεῖα α.

462,15

ἐναρκεῖα, ἐναρκεῖα 446,6

ἐναρκεῖα, ἐναρκεῖα 448,39

ἐναρκεῖα, ἐναρκεῖα α.

588,26

ἐναρκεῖα, ἐναρκεῖα 446,6

ἐναρκεῖα, ἐναρκεῖα I. ἐναρκεῖα α.

363,19

ἐναρκεῖα, ἐναρκεῖα 445,39

ἐναρκεῖα, ἐναρκεῖα 448,39

ἐναρκεῖα 449,2

ἐναρκεῖα, ἐναρκεῖα 434,31

ἐναρκεῖα, ἐναρκεῖα 435,24

ἐναρκεῖα, ἐναρκεῖα α.

457,44

ἐναρκεῖα, ἐναρκεῖα 458,3

ἐναρκεῖα, ἐναρκεῖα ibid.

ἐναρκεῖα, ἐναρκεῖα 458,5

ἐναρκεῖα, ἐναρκεῖα 321,40

ἐναρκεῖα, ἐναρκεῖα 497,

8

ἐναρκεῖα 497,7

ἐναρκεῖα, ἐναρκεῖα d. ἐναρκεῖα

255,8

ἐναρκεῖα

ἐναρκεῖα

ἐναρκεῖα

ἐναρκεῖα

ἐναρκεῖα

I N D E X.

ἑξισύστην, ἐκκοσμία ἄ.
604, 4 I
ἑξίσυτος 604, 40
ἑξίσυτοι, ἑξίσει ἄ. 589, 36
ἑξισυκίαι ἢ ἑξισυκίαι,
ἑξίσυτοι 595, 11
ἑξίσυτοι 494, 29
ἑξισυκίαι 595, 14
ἑξίσυτοι 494, 24
ἑξίσυτοι 594, 11
ἑξίσυτοι 494, 40
ἑξίσυτοι, ἑξίσει ἄ. 458, 39
ἑξισυκίαι, ὀκρίφο-
μα 549, 39
ἑξισυκίαι d. 549, 40
ἑξισυκίαι, ἑξίσει ἄ. 592, 3
ἑξισυκίαι το Dori. ἑξισυ-
κίαι το, ἐκτελείουσι
476, 19
ἑξισυκίαι, ἐκτελείου-
μα 536, 39
ἑξισυκίαι, ἐκτελείουσι ἄ. 606,
36
ἑξισυκίαι 606, 35
ἑξισυκίαι, ἐκτελείουσι ἄ.
411, 24
ἑξισυκίαι, ἑξίσει ἄ. 533, 37
ἑξισυκίαι, ἑξισυκίαι
591, 41
ἑξισυκίαι p. ἑξισυκίαι,
ἐκτελείουσι 565, 42
ἑξισυκίαι 479, 4
ἑξισυκίαι, ἐκτελείουσι 497, 31
ἑξισυκίαι, ἐκτελείουσι ἄ. 610,
29
ἑξισυκίαι, ἑξίσει ἄ. 436, 25
ἑξισυκίαι A. ἑξισυκίαι το,
ἑξισυκίαι ἢ μα 474, 1
ἑξισυκίαι, ἑξισυκίαι
563, 6
ἑξισυκίαι 570, 8
ἑξισυκίαι, ἑξισυκίαι
569, 33
ἑξισυκίαι, ἑξισυκίαι
552, 13

ἑξισυκίαι, ἑξισυκίαι
579, 7
ἑξισυκίαι, ἑξισυκίαι το
ἑξισυκίαι 487, 19
ἑξισυκίαι, ἑξίσει ἄ. 318, 2
ἑξισυκίαι, ἑξισυκίαι ἄ.
502, 36
ἑξισυκίαι, ἑξισυκίαι 525,
44
ἑξισυκίαι, ἑξισυκίαι-
μα 559, 7
ἑξισυκίαι, ἑξισυκίαι-
μα 554, 28
ἑξισυκίαι, ἑξισυκίαι
ἑξίσει 578, 26
ἑξισυκίαι, ἑξίσει ἄ. 469, 31
ἑξισυκίαι, ἑξισυκίαι
ἐκτελείουσι 560, 25
ἑξισυκίαι, ἐκτελείουσι ἄ.
608, 13
ἑξισυκίαι ἑξισυκίαι ἑξισυ-
κίαι, ἑξισυκίαι 534, 2
ἑξισυκίαι, ἑξισυκίαι-
μα 560, 24
ἑξισυκίαι p. ἑξισυκίαι, ἐκ-
τελείουσι ἄ. 608, 43
ἑξισυκίαι, ἑξισυκίαι
ἄ. 500, 41
ἑξισυκίαι, ἑξισυκίαι-
μα 575, 17
ἑξισυκίαι ἢ ἑξισυκίαι, ἑξισυ-
κίαι 546, 4, 38
ἑξισυκίαι ἢ ἑξισυκίαι,
ἑξισυκίαι 565, 8
ἑξισυκίαι 545, 5
ἑξισυκίαι 565, 34
ἑξισυκίαι, ἑξισυκίαι-
μα 578, 26
ἑξισυκίαι, ἑξισυκίαι
μα 487, 17
ἑξισυκίαι, ἑξισυκίαι
574, 2
ἑξισυκίαι, ἑξισυκίαι
560, 17
ἑξισυκίαι ἑξισυκίαι, ἑξισυ-
κίαι ἄ.

365, 26. 8c 369, 14
ἑξισυκίαι, ἑξισυκίαι
574, 11
ἑξισυκίαι, ἑξισυκίαι 552, 32
ἑξισυκίαι, ἑξίσει ἄ. 460, 22
ἑξισυκίαι, ἑξίσει ἄ. 462, 15
ἑξισυκίαι, ἑξισυκίαι 526, 14
ἑξισυκίαι, ἑξίσει
319, 7
ἑξισυκίαι, ἑξίσει ἄ. 462, 8
ἑξισυκίαι 462, 11
ἑξισυκίαι, ἑξισυκίαι 533, 15
ἑξισυκίαι, ἑξίσει ἄ. 460, 26
ἑξισυκίαι, ἑξισυκίαι ἢ μα
504, 26
ἑξισυκίαι D. ἑξισυκίαι ἢ ἑξισυ-
κίαι, ἑξίσει ἄ. 319, 18
ἑξισυκίαι, ἑξισυκίαι 576, 34
ἑξισυκίαι 538, 16
ἑξισυκίαι, ἑξίσει ἢ ἑξισυκίαι-
μα ἄ. 520, 4
ἑξισυκίαι, ἑξίσει ἄ. 591, 1
ἑξισυκίαι d. ἑξισυκίαι ἢ μα 383, 8
ἑξισυκίαι, ἑξισυκίαι 457, 19
ἑξισυκίαι 457, 18
ἑξισυκίαι 466, 40
ἑξισυκίαι 469, 6
ἑξισυκίαι, ἑξίσει ἄ. 978, 118
ἑξισυκίαι, ἑξισυκίαι 535, 15
ἑξισυκίαι, ἑξισυκίαι 561, 45
ἑξισυκίαι, ἑξισυκίαι ἄ. 515, 11
ἑξισυκίαι, ἐκτελείουσι ἄ. 607, 37
ἑξισυκίαι 607, 44
ἑξισυκίαι A. ἑξισυκίαι, ἑξισυ-
κίαι ἄ. 515, 13
ἑξισυκίαι, ἐκτελείουσι ἄ.
607, 38
ἑξισυκίαι 608, 4
ἑξισυκίαι 607, 37
ἑξισυκίαι D. ἑξισυκίαι
ἑξισυκίαι, ἑξισυκίαι ἄ.
220, 11
ἑξισυκίαι, ἑξισυκίαι 543, 18
ἑξισυκίαι, ἑξισυκίαι ἄ. 601, 22
ἑξισυκίαι 601, 23
ἑξισυκίαι 601, 21

I N D E X.

ἰπυῖς, ἰπυῖς ἄ.	ἰπυθῆλω, πυθόμεν	ἰπίθηκε	60, 5, 41
492, 11	575, 4	ἰπίδων, ἰφορέω ἄ.	506, 4
ἰπυλθεῖν, ἰπυρρομα	ἰπυξήσασ, ἰπυξάνω ἄ.	ἰπίη, ἰπίη ἄ.	459, 12
ἄ.	585, 28	ἰπίημεῖροι A. ἰπυλλη	
ἰπυλάω, ἰπυλαίω ἄ.	ἰπυρραγ I. ἰπυρρῆ, ἰπυρρομα	ῖροι, ἰπυλαμέων ἄ.	598, 29
500, 9	439, 22	ἰπυρρῆ	ibid.
ἰπυλάωμα	ἰπυρρῆ, πύω	ἰπίπας, ἰπυρρομα ἄ.	584, 14
500, 26	541, 8	ἰπίπην	584, 16
ἰπυρρῆ, ἰπυρρομα	ἰπυρρῆ	ἰπίπην	584, 15
ἄ.	541, 7	ἰπίπην, πύωμα	568,
ἰπυρρῆ, ἰπυρρομα	ἰπυρρῆ	15	
ἄ.	ibid.	ἰπίπην, πύωμα	561, 15
ἰπυρρῆ, ἰπυρρομα	ἰπυρρῆ, ἰπυρρομα	ἰπίπην	ibid.
ἄ.	323, 7	ἰπίπην, πύωμα	530,
ἰπυρρῆ, ἰπυρρομα	ἰπυρρῆ	ἰπίπην	43
ἄ.	ibid.	ἰπίπην	570, 15
ἰπυρρῆ, ἰπυρρομα	ἰπυρρῆ, ἰπυρρομα	ἰπίπην	533, 21
ἄ.	501, 9	ἰπίπην, ἰπυρρομα	552, 44
ἰπυρρῆ, ἰπυρρομα	ἰπίπην	ἰπίπην, πύωμα	191,
ἄ.	ibid.	42	
ἰπυρρῆ, ἰπυρρομα	ἰπίπην	ἰπίπην, ἰπυρρομα	986, 102
ἄ.	ἰπίπην	ἰπίπην	590, 1
ἰπυρρῆ, ἰπυρρομα	ἰπίπην	ἰπίπην, ἰπυρρομα	581, 33
ἄ.	ἰπίπην	ἰπίπην, ἰπυρρομα	552,
ἰπυρρῆ, ἰπυρρομα	ἰπίπην	24	
ἄ.	ἰπίπην	ἰπίπην	552, 37
ἰπυρρῆ, ἰπυρρομα	ἰπίπην	ἰπίπην, ἰπυρρομα	508, 45
ἄ.	ἰπίπην	ἰπίπην	542, 21
ἰπυρρῆ, ἰπυρρομα	ἰπίπην	ἰπίπην, ἰπυρρομα	519, 23
ἄ.	ἰπίπην	ἰπίπην, ἰπυρρομα	967, 53
ἰπυρρῆ, ἰπυρρομα	ἰπίπην	ἰπίπην, ἰπυρρομα	476, 1
ἄ.	ἰπίπην	ἰπίπην, ἰπυρρομα	578, 43
ἰπυρρῆ, ἰπυρρομα	ἰπίπην	ἰπίπην, ἰπυρρομα	533, 13
ἄ.	ἰπίπην		

VERBORVM SINGVLARIVM

ἐπιλάθει, ἐπιλαθεῖν ἄ.	534, 17	ἐπιπλάσσω A. ἐπιπλάσσω	397, 21
505, 37	ἐπιπλάσσει I. ἐπιπέθει, ἐπεν	κρίσω	397, 21
ἐπιλάθωντο	505, 24	θροῖω	489, 24
ἐπιλάθοντο, ἐπιλαθόντων	ἐπιέμι c. ἐπι ἐξ εἰμι	ἐπιπυρο, πυροποιέω ἄ.	398, 28
505, 33	319, 10. & 369, 9	ἐπιπυροῦμαι	476, 14
ἐπιλάσσει, ἐπιλασύνω ἄ.	ἐπιελιξέμεν, ἐπικλέω	ἐπιπυροῦμαι εἰς ε. πινω ἄ.	397, 39
591, 3	519, 22	ἐπιπυροῦμαι	378, 43
ἐπιλάσσει p. ἐπίλασσι, πιλάζω	ἐπιελιξέειν, ἐπιξέρομαι ἄ.	ἐπιπυροῦμαι	ibid.
529, 42	ἄ.	ἐπιπυροῦμαι	545, 5
ἐπιλασσει, πύλω τὸ εἰμι 372,	ἐπιξέλω	ἐπιπυροῦμαι	561, 34
39	503, 10	ἐπιπυροῦμαι	524, 28
ἐπιλάσσωμαι, ἐπίρομαι ἄ.	ἐπιξέλων, ἐπίξομαι ἄ.	ἐπιπυροῦμαι	975, 97
591, 30	590, 43	ἐπιπυροῦμαι	519, 4
ἐπιλήλυθε A. ἐπιλήλυθε	ἐπιξέλων, ἐπιξέρομαι ἄ.	ἐπιπυροῦμαι	534, 37
514, 37	502, 37	ἐπιπυροῦμαι	604, 27
ἐπιλήθην, ἐπιλαθῶν ἄ.	ἐπιξέμεν, ἐπίξομαι ἄ.	ἐπιπυροῦμαι	604, 23
599, 1	365, 25. 369, 9	ἐπιπυροῦμαι	604, 24
ἐπιλήτοι, ἐπίρομαι ἄ.	ἐπιξένοθα Ἐοί ἐπιξίης	ἐπιπυροῦμαι	604, 28
603, 3	319, 9. & 393, 8	ἐπιπυροῦμαι	604, 29
ἐπιλω I. ἐπίλω 437, 26	ἐπίξομαι	ἐπιπυροῦμαι	540, 27
ἐπιμύσθη D. ἐπιμύσθη,	ἐπίξομαι	ἐπιπυροῦμαι	397, 25
ἐπιμύσθων ἄ. 585, 40	ἐπίξομαι	ἐπιπυροῦμαι	395, 31
ἐπιμύσθεις p. ἐπιμύσθεις ἢ	ἐπίξομαι	ἐπιπυροῦμαι	546, 14, 38
ἐπιμύσθηκώς 586, 12	ἐπίξομαι	ἐπιπυροῦμαι	30
ἐπιμύσθη ἢ ἐπιμύσθη-	ἐπίξομαι	ἐπιπυροῦμαι	30
μεν, ἐπιμύσθηται 546,	ἐπίξομαι	ἐπιπυροῦμαι	30
30, 38	ἐπίξομαι	ἐπιπυροῦμαι	30
ἐπιμύσθη ἢ ἐπιμύσθη	ἐπίξομαι	ἐπιπυροῦμαι	30
546, 31	ἐπίξομαι	ἐπιπυροῦμαι	30
ἐπιμύσθη, ἐπιμύσθησκω	ἐπίξομαι	ἐπιπυροῦμαι	30
ἄ.	ἐπίξομαι	ἐπιπυροῦμαι	30
600, 11	ἐπίξομαι	ἐπιπυροῦμαι	30
ἐπιμύσθησκω	ἐπίξομαι	ἐπιπυροῦμαι	30
600, 10	ἐπίξομαι	ἐπιπυροῦμαι	30
ἐπιμύσθησκω, ἐπιμύσθη	ἐπίξομαι	ἐπιπυροῦμαι	30
ἄ.	ἐπίξομαι	ἐπιπυροῦμαι	30
608, 38	ἐπίξομαι	ἐπιπυροῦμαι	30
ἐπιμύσθησκω	ἐπίξομαι	ἐπιπυροῦμαι	30
510, 6	ἐπίξομαι	ἐπιπυροῦμαι	30
ἐπιμύσθησκω p. ἐπιμύσθη	ἐπίξομαι	ἐπιπυροῦμαι	30
609, 2	ἐπίξομαι	ἐπιπυροῦμαι	30
ἐπιμύσθησκω, ἐπιμύσθη	ἐπίξομαι	ἐπιπυροῦμαι	30
ἄ.	ἐπίξομαι	ἐπιπυροῦμαι	30
609, 23	ἐπίξομαι	ἐπιπυροῦμαι	30
ἐπιμύσθησκω A. ἐπιμύσθησκω,	ἐπίξομαι	ἐπιπυροῦμαι	30
ἐπιμύσθησκω	ἐπίξομαι	ἐπιπυροῦμαι	30
476, 30	ἐπίξομαι	ἐπιπυροῦμαι	30
ἐπιμύσθησκω ε. p. ἐπιμύσθη	ἐπίξομαι	ἐπιπυροῦμαι	30
σκω ε. ἐπιμύσθησκω	ἐπίξομαι	ἐπιπυροῦμαι	30
199, 19	ἐπίξομαι	ἐπιπυροῦμαι	30
ἐπιμύσθησκω, ἐπιμύσθησκω ἢ ἐπιμύσθη	ἐπίξομαι	ἐπιπυροῦμαι	30
397, 20	ἐπίξομαι	ἐπιπυροῦμαι	30

I N D E X.

ἰπιθάλωσι, -λών 537, 24
 ἰπιθάλω, πείθω 386, 31
 ἰπιθῆν ibid.
 ἰπιθρέξας, ἐπιθρέξω α. 607, 16
 ἰπιθρέξω 607, 14
 ἰπιθρέψαι, ἐπιθρέψω α. 607, 1
 ἰπιθρήμι, ἐπιθήρημι 491, 39
 ἰπιθρήξω, ἐπιθρήσω 520, 36
 ἰπιών p. ἐπίω, ἐπίμι α. 461, 37
 ἰπικροδόνει, ἰπικροδί-
 σθην 454, 30
 ἰπικρολύμῳ, ἰπικρο-
 λισσῳ ἔμμη 444, 2
 ἰπικροσλαστέον, ἰπικροσ-
 λαστέον α. 505, 16
 ἰπικροτήμῳ I. ἰπικρο-
 δημῳ, ἰπικροθήρη 463, 13
 ἰπικροτών, ἐπικροτέμι α. 461, 14
 ἰπικρέαθ p. ἰπικρέαθ, ἐπί-
 κρημι α. 464, 1
 ἰπικρέη p. ἰπικρέη ibid.
 ἰπικρέμας c. ἐπί κρέμας 326, 22
 ἰπικρέμα, ἰπικρέμας 463, 41
 ἰπικρέμας 463, 39
 ἰπικρέμων 463, 41
 ἰπικρέμα, -έριω 544, 36
 ἰπικρέμα, ἰπικρέμας 463, 28
 ἰπικροκρομῳ, ἰπικροκρο-
 μῳ α. 550, 31
 ἰπικροκρομοί, ἰπικροκρο-
 μοί α. 596, 45
 ἰπικροκλήρη, ἰπικροκλήρο-
 μοί α. 597, 27
 ἰπικρόσσει, -όσσει 525, 9
 ἰπικροχέρεκα, ἰπικροχέριω

295, 33
 ἰπικροχρασμῳ, ἰπι-
 κροχρασμοί α. 610, 36
 ἰπικροχέρις, ἰπικροχέρι α. 597, 33
 ἰπικροχέρι 597, 25
 ἰπικροχώντι, ἰπικροχόρη
 ἄμα 447, 22
 ἰπικροχόρη p. ἰπικροχόρη, ἰ-
 πικροχόρημα 565, 36
 ἰπικροχόρη, -αίνω 545, 27
 ἰπικροχόρητος d. ἰπικρο-
 χόρητος 983, 29
 ἰπικροχόρητος p. ἰπικροχόρη-
 τος 545, 44
 ἰπικροκλήρη, -κλήω 535, 16
 ἰπικροκλήρη, ἰπικροκλήρη
 ἄμα 579, 25
 ἰπικροκλήρη Α. ἰπικροκλήρη,
 ἰπικροκλήρη 542, 24
 ἰπικροκλήρη, ἰπικροκλήρη α. 505, 13
 ἰπικροκλήρη 505, 26
 ἰπικροκλήρη 505, 30
 ἰπικροκλήρη 505, 29
 ἰπικροκλήρη 505, 25
 ἰπικροκλήρη 505, 18
 ἰπικροκλήρη ibid.
 ἰπικροκλήρη, ἰπικροκλήρη
 ἄμα 505, 35
 ἰπικροκλήρη, ἰπικροκλήρη α. 505, 5
 ἰπικροκλήρη ἢ ἰπικροκλήρη,
 ἰπικροκλήρη 546, 28, 38
 ἰπικροκλήρη, ἰπικροκλήρη
 ἄμα 599, 1
 ἰπικροκλήρη I. -ήρη 438, 42
 ἰπικροκλήρη Α. -λήρη 598, 45
 ἰπικροκλήρη, ἰπικροκλήρη
 ἄμα 570, 35
 ἰπικροκλήρη, -όσσει 533, 8
 ἰπικροκλήρη, ἰπικροκλήρη
 ἄμα 599, 42
 ἰπικροκλήρη 600, 9

ἰπικροκλήρη, ἰπικροκλήρη
 ἄμα 599, 34
 ἰπικροκλήρη 600, 13
 ἰπικροκλήρη ibid.
 ἰπικροκλήρη 600, 15
 ἰπικροκλήρη 599, 30
 ἰπικροκλήρη, πικροκλήρη 328, 30
 ἰπικροκλήρη Α. ἰπικροκλήρη 239, 19
 ἰπικροκλήρη Att. ἰπικροκλήρη,
 ἰπικροκλήρη 236, 22
 ἰπικροκλήρη, -ή, -όν d. ἰπικρο-
 κλήρη 979, 38
 ἰπικροκλήρη, ἰπικροκλήρη 557, 5
 ἰπικροκλήρη, ἰπικροκλήρη α. 600, 39
 ἰπικροκλήρη α. 395, 35
 ἰπικροκλήρη, ἰπικροκλήρη α. 461, 15
 ἰπικροκλήρη f. ἰπικροκλήρη 343, 32
 ἰπικροκλήρη, ἰπικροκλήρη α. 461, 25
 ἰπικροκλήρη d. ἰπικροκλήρη 265, 15
 ἰπικροκλήρη ἰπικροκλήρη p. ἰπικρο-
 κλήρη ἰπικροκλήρη, ἰπικροκλήρη
 ἄμα 452, 3
 ἰπικροκλήρη, ἰπικροκλήρη
 ἄμα 461, 13
 ἰπικροκλήρη, ἰπικροκλήρη 460, 42
 ἰπικροκλήρη 461, 15
 ἰπικροκλήρη 459, 26
 ἰπικροκλήρη I. -ήρη, -ήρη 380, 25
 ἰπικροκλήρη 380, 26
 ἰπικροκλήρη I. ἰπικροκλήρη,
 ἰπικροκλήρη 438, 43
 ἰπικροκλήρη f. ἰπικροκλήρη
 ἄμα, ἰπικροκλήρη 440, 13
 ἰπικροκλήρη I. ἰπικροκλήρη, ἰπικροκλήρη
 ἄμα 465, 16
 ἰπικροκλήρη 434, 4
 ἰπικροκλήρη, ἰπικροκλήρη ἄμα 504, 18
 ἰπικροκλήρη

I N D E X.

επιφύεις, Φύομαι 485,
 40
 επιφύντες ibid.
 επιφύς, επιφύμι 498,3
 επιφύθεις, ρείω 295,34
 επιφύθεις, επιφύω α. 610,
 23
 επιφύρησαν, ρείω 534,38
 επιφύροισαν, ρίζω 526,31
 επιφύτου, επιφύνυμι α.
 610,39
 επίω, επίωμι α. 461,36
 επίωμι ibid.
 επίων όντω 461,15
 επίωνται 461,42
 επιορηκε, επιορκίω
 296,1. & 338,30
 επιόρη, επιόρτω 481,29
 επιόρην 302,39
 επιόρχω, επιόρχω η. επιόρχω
 α. 603,33
 επιόρχωσαν, επιόρχω
 38
 επιόρχον 409,34
 επιόρνηθημι, επιόρνησο-
 μαι 570,23
 επιόρνησεν 570,24
 επιόρσει, επιόρτω 530,12
 επιόρτω, επιόρτωμαι
 557,11,12
 επιόρτω ε. επιόρτω, επιόρτω
 38
 επιόρτω, επιόρτω 470,38
 επιόρτω p. επιόρτω, επιόρτωμαι
 372,41
 επιόρνηθημι, επιόρνησο-
 μαι 575,5
 επιόρτω ε. επιόρτω, επιόρ-
 μαι 372,43
 επιόρτω D. επιόρτω η. επιόρτω
 ibidem
 επιόρνη, επιόρνω 481,29
 επιόρνησαν 302,38,303,20.
 & 481,28
 επιόρνησαν επιόρνησαν
 481,29

επιόρνησαν, επιόρνησαν
 578,41
 επιόρνησαν, επιόρνησαν α.
 602,17
 επιόρνησαν ε. επιόρνησαν, επιόρνησαν
 302,37
 επιόρνησαν, επιόρνησαν
 554,41
 επιόρνησαν, επιόρνησαν 525,13,14
 επιόρνησαν 557,30
 επιόρνησαν 398,32
 επιόρνησαν I. επιόρνησαν,
 επιόρνησαν 554,42
 επιόρνησαν, επιόρνησαν η.
 επιόρνησαν 365,13. 367,15
 επιόρνησαν Att. επιόρνησαν η.
 επιόρνησαν 365,14
 επιόρνησαν επιόρνησαν εως α.
 274,3
 επιόρνησαν ibid.
 επιόρνησαν d. επιόρνησαν 249,7
 επιόρνησαν, επιόρνησαν 389,36
 επιόρνησαν d. επιόρνησαν 254,
 34
 επιόρνησαν d. 254,32
 επιόρνησαν d. επιόρνησαν
 επιόρνησαν 274,15
 επιόρνησαν d. επιόρνησαν 253,2
 επιόρνησαν, επιόρνησαν α. 389,33
 επιόρνησαν, επιόρνησαν 576.
 14
 επιόρνησαν, επιόρνησαν α. 388,6
 επιόρνησαν, επιόρνησαν
 557,41
 επιόρνησαν, επιόρνησαν
 α. 396,2
 επιόρνησαν 398,16
 επιόρνησαν quid 998,4
 επιόρνησαν, επιόρνησαν α. 601,16
 επιόρνησαν, επιόρνησαν
 543,20
 επιόρνησαν, επιόρνησαν 473,
 32
 επιόρνησαν, επιόρνησαν 473,
 34

I N D E X.

ἔρριθον, ἀζαρδύω α. 308,9
 354,33. & 381,26
 ἔρριον ες ε, ῥέω 399,34
 ἔρρηθη, ἀζαρδύω α. 354,32
 ἔρρηθίω 308,9. 354,32
 ἔρρημιαι 308,9. 354,31
 ἔρρηξαι, ῥηζνύω α. 400,
 17
 ἔρρηξάμελω 400,20
 ἔρρηξασθ 400,17
 ἔρρηξαι ibid.
 ἔρρηξα, ῥηζάω ῥηζῶ 380,7
 ἔρρηγῆσι I. ἔρρηγῆ, ἔρρηγῶ
 τὸ ῥηζάω α 380,9
 ἔρρηζοντι ibidem
 ἔρρηζω d. ῥηζάω α 380,8
 ἔρρηζων οντος, ἔρω 380,9
 ἔρρηζον, ἔρρηζομαι 435,9
 ἔρρηζομαι, ῥιζοομαι 180,
 20
 ἔρρινοαμνικα, ῥικνύομαι
 578,15
 ἔρριμικα, ῥιπῶμαι 287,
 10
 ἔρριπῶν, ῥιπῶ 285,41
 ἔρριπια 287,9
 ἔρριπύω α. ἔρριπύω, ῥι-
 πῶμαι 310,26
 ἔρριφῶ 550,9
 ἔρριφῶν ibid.
 ἔρριφον α. ἔρριπον, ῥιπῶ
 310,26
 ἔρρη ἢ ἔρρη Α. εἶρα, εἶρα
 τὸ φθείρω 403,2
 ἔρρη, ῥέω α. 400,3
 ἔρρησῶ 399,10
 ἔρρηύω ibid. & 400,2
 ἔρρημισμῶν, ῥυθμίζο-
 μαι 559,45
 ἔρρημιαι, ῥυσκομαι α.
 350,7
 ἔρρησάμελω ἔρρησῶ ἔρρη-
 σῶ, ῥυσκομαι α. 350,5
 ἔρρησάμελός, ῥυθμίζομαι
 578,16

ἔρρη ἢ ἔρρη Α. εἶρα τὸ
 φθείρω 403,4
 ἔρρησῶ ας ε Α. ἔρρηγῆ, ῥη-
 ζνύω ἢ ῥηζνυμι α. 399,
 26
 ἔρρηγῆσιν Α. ἔρρηγῆσιν
 400,28
 ἔρρηγῶς ἔρρηγῆα 400,
 29
 ἔρρημιαι, ῥωννύω α. 399,31
 ἔρρημιαις τας d. ἔρρη-
 μῶν 256,23
 ἔρρημιαις τας d. ibid.
 ἔρρημιῶν, ῥωννύω α.
 401,2
 ἔρρηόντο, ῥάω p. 401,1
 ἔρρησῶ ας ε, ῥωννύω ἢ
 ῥωννυμι α. 400,43
 ἔρρησῶν τς η 307,34.
 & 401,3
 ἔρρησῶσιν 401,4
 ἔρρησῶσθ 399,33
 ἔρρησῶν ibidem
 ἔρρηστο 399,32
 ἔρρησῶ Α. εἶρα, εἶρα τὸ
 φθείρω 403,28
 ἔρρητο I. ἔρρητο ἢ εἶρητο,
 ἔρρημαι 469,23
 ἔρρηται I. εἶρα, ἔρρηται, εἶρα
 ἔρρημαι τὸ εἶραμαι
 551,44
 ἔρρηστο I. εἶρα, ἔρρηται ἢ ἔρα
 190,15
 ἔρρησῶντο p. ἔρρησῶντο,
 ἔρρησῶμαι αἶμαι 221,
 2. & 452,17
 ἔρρησῶς f. ἔρρησῶς, ἔρρησῶ-
 μαι 553,32
 ἔρρησῶν f. ἔρρησῶν 553,
 32,33
 ἔρρη, ἀζαρδύω α. 354,19
 ἔρρη, ἔρα αἶω 446,20
 ἔρρημῆ, ἔρρημαι αἶμαι
 448,4
 ἔρρημῶν 448,7

ἔρρημῶν 447,31
 ἔρρη ἐξεντος, ἀζαρδύω α.
 354,20
 ἔρρητῶ d. ἔρρησῶ ατῶ
 992,38
 ἔρρητῶ, ἔρρητῶμαι αἶμαι
 447,26
 ἔρρη Α. εἶρα 249,21
 ἔρρη, ἔρα α. 236,29. &
 319,36
 ἔρρησῶμαι, ἔρρησῶμαι
 543,26
 ἔρρησῶντων 563,9
 ἔρρησῶται I. ἔρρησῶται
 ἔρρησῶμαι 544,41
 ἔρρησῶται ἔρρησῶται 534,
 42
 ἔρρηστο D. ἔρρηστο, ἔρρηστο
 ἔρρηστο 371,26
 ἔρρη p. ἔρρη, εἶρα α.
 316,37
 ἔρρη, ἔρα α. 319,33
 ἔρρησῶν, ἔρρησῶν, ἔρρησῶν
 537,44
 ἔρρησῶ I. ἔρρησῶ, ἔρρησῶ α.
 344,18
 ἔρρησῶ, ἔρρησῶ 478,21
 ἔρρησῶ 478,20
 ἔρρησῶντες, ἔρρησῶν
 523,21
 ἔρρη, ἔρρη α. ἢ ἔρα 344,
 14. & 382,1
 ἔρρησῶν B. ἔρρησῶν,
 ἔρρησῶ τὸ ἔρρησῶ 192,
 29. & 303,20
 ἔρρησῶ, ἔρρησῶ α. 1001,
 29
 ἔρρησῶ ας ε, ἔρρησῶ α.
 402,8
 ἔρρησῶν τς η 402,10
 ἔρρησῶ 218,12. 401,9
 ἔρρησῶ D. ἔρρησῶ,
 ἔρρησῶ τὸ ἔρρησῶ
 390,21

I N D E X.

ἰσας p. ἰσας, ἐννύω ἄ. 344, 14
 ἰσαστο p. ἰσαστο 344, 16
 ἰσας p. εἰσ 344, 12
 ἰσασται p. ἴση, εἰμί ἄ. 317, 11
 ἰσασ p. ἰσασ, ἐννύω ἄ. 591, 20
 ἰσασται p. ἴσασται ἢ ἴσαι, εἰμί ἄ. 317, 9
 ἰσασται p. ἴσασται 317, 11
 ἰσασόντων p. ἰσασόντων, σέουσι 402, 20
 ἰση p. ἴση, εἰμί ἄ. 317, 10
 ἰσοι p. εἰ 316, 21
 ἰσο p. ἴσο 317, 12
 ἰσο p. εἴσο, ἐννύω ἄ. 591, 20
 ἰσομοι p. ἴσομοι, εἰμί ἄ. 317, 6
 ἰσομόμος ἰσομόμη ἰσομόμων p. ἰσομόμων ἢ ον 317, 13
 ἰσος d. ἐγγός ἄ. 258, 33
 ἰσος p. ἴσος, ἐννύω ἄ. 344, 13
 ἰσουθεν B. ἰσούθησαν, ἢ ἰσούθησαν, σούω ἄ. 300, 7
 ἰσούθη p. ἰσούθη 300, 6
 ἰσουμοι p. ἰσούμοι 300, 1
 ἰσουμόμων p. ἰσούμόμων 300, 2
 ἰσουμόμος ἰbid.
 ἰσούται p. ἰσούται 300, 3
 ἰσούτο p. ἰσούτο 300, 4
 ἰσωμοι I. ἴσωμοι, ἰσώω τὸ ἰσώω 576, 1
 ἰσων d. ἐγγός ἄ. 258, 33
 ἴσως I. ἴσως ἢ ἴσημοι, ἴσημοι 236, 2
 ἴσων ἢ ἴσων B. ἰσώθησαν, ἴσημοι 368, 26
 ἰσώθων ἢ ἰσώθων 238, 7
 ἴσων ἢ ἰσώτων ἄ. ἴσων ἢ ἴσώτων 329, 18

ἴση f. ἴσασται, εἰμί ἄ. 315, 40
 ἴσην ἄ. ἴσην, ἴσημοι 329, 1
 ἴσημοι D. ἴσημοι 234, 26.
 237, 16. 286, 29
 ἴσημοι, σέουσι 555, 20
 ἴσημοι I. ἴσημοι, ἴσημοι, σέουσι 190, 27
 ἴσημοι ἰbid.
 ἴσημοι 483, 37
 ἴσημοι 175, 9
 ἴσημοι 562, 41
 ἴσημοι, ἴσημοι 238, 3
 ἴσημοι ἄ. ἴσημοι 329, 1
 ἴσημοι I. ἴσημοι 329, 19
 ἴσημοι B. ἴσημοι 224, 25.
 365, 31
 ἴσημοι ἄ. ἴσημοι 329, 2
 ἴσημοι p. ἴσημοι 365, 31.
 & 369, 31
 ἴσημοι p. ἴσημοι ἢ ἴσημοι 329, 18. 365, 31
 ἴσημοι ἄ. ἴσημοι 329, 1
 ἴσημοι p. ἴσημοι ἢ ἴσημοι 329, 19. & 365, 33
 ἴσημοι, σέουσι 578, 16
 ἴσημοι I. ἴσημοι, ἴσημοι 235, 35. & 236, 2
 ἴσημοι, εἰμί ἄ. 316, 2
 ἴσημοι 315, 32
 ἴσημοι I. ἴσημοι, ἴσημοι 237, 25
 ἴσημοι I. ἴσημοι ἰbid.
 ἴσημοι, σέουσι 177, 14
 ἴσημοι 543, 35
 ἴσημοι ἰbid.
 ἴσημοι p. ἴσημοι, ἴσημοι 237, 24
 ἴσημοι, σέουσι ἄ. 349, 15
 ἴσημοι, σέουσι 576, 9
 ἴσημοι ἰbid.

ἴσημοι ἄ. ἴσημοι p. ἴσημοι 237, 23
 ἴσημοι 226, 32
 ἴσημοι 286, 28. 237, 16
 ἴσημοι 595, 26
 ἴσημοι 237, 15. 595, 21
 ἴσημοι ἄ. ἴσημοι 328, 38
 ἴσημοι 226, 32. 235, 4
 ἴσημοι, σέουσι, σέουσι 555, 18
 ἴσημοι ἰbid.
 ἴσημοι, ἴσημοι 226, 31
 ἴσημοι 369, 31
 ἴσημοι p. ἴσημοι 237, 15
 ἴσημοι, εἰμί ἄ. 315, 31
 ἴσημοι, ἴσημοι 288, 28
 ἴσημοι 288, 27
 ἴσημοι, σέουσι 484, 37
 ἴσημοι p. ἴσημοι, σέουσι 220, 40
 ἴσημοι p. ἴσημοι, ἐννύω ἄ. 344, 42
 ἴσημοι, σέουσι 470, 28
 ἴσημοι, σέουσι 578, 44
 ἴσημοι ἰbid.
 ἴσημοι, σέουσι 470, 35
 ἴσημοι, εἰμί ἄ. 315, 31
 ἴσημοι 316, 2, 36
 ἴσημοι, σέουσι 197, 21.
 & 468, 4
 ἴσημοι, σέουσι ἄ. 345, 31
 ἴσημοι 345, 34
 ἴσημοι 345, 31
 ἴσημοι Dor. ἴσημοι 345, 37
 ἴσημοι, σέουσι 307, 14
 ἴσημοι p. ἴσημοι, σέουσι 471, 12
 ἴσημοι I. ἴσημοι, ἴσημοι, σέουσι 307, 31

ἔργων, πρῶται ᾱ 471,
 10
 ἔρως, πρῶτος ᾱ.
 411, 15
 ἑρώδης 411, 17
 ἑρῶν ᾱ. ἑρῶν, ῥόμομα
 581, 27
 ἑρῶν ibid.
 ἑρῶν ἢ ἑτυπ, τύπων
 285, 11
 ἑρῶσαν Β. ἑτυπον 303,
 12
 ἑρῶσαι I. ἑτυπην
 ἑρῶσαι 285, 38
 ἑρῶσιν ἢ ἑτυπτε 170, 29
 ἑρῶσαν Β. ἑτυπον 303,
 11
 ἑρῶσιν Βα. ἑρῶσιν
 191, 36
 ἑρῶσιν ἑρῶσιν, ἑρῶσιν
 ἑρῶσιν ᾱ. 412, 15
 ἑρῶσιν 412, 4
 ἑρῶσιν 410, 4
 ἑρῶσαν Βα. ἑρῶσιν,
 τύπων 303, 11
 ἑρῶσιν ᾱ. 319, 36
 ἑρῶσιν in compositione
 262, 2. & 70, 30
 ἑρῶσιν D. ἑρῶσιν ᾱ οἱ 243, 10
 ἑρῶσιν Α. ἑρῶσιν
 ἑρῶσιν, ἑρῶσιν
 296, 5
 ἑρῶσιν Α. ἑρῶσιν
 ἑρῶσιν ibid.
 ἑρῶσιν ἑρῶσιν ἑρῶσιν
 296, 10
 ἑρῶσιν Α. ἑρῶσιν 296,
 7
 ἑρῶσιν ἑρῶσιν ᾱ 446,
 20
 ἑρῶσιν εἰς Α. ἑρῶσιν ἢ
 ἑρῶσιν, ἑρῶσιν ἢ ἑρῶσιν ᾱ.
 336, 18
 ἑρῶσιν οἱ D. ἑρῶσιν
 ἑρῶσιν ᾱ ἑρῶσιν 1001, 35

διαρῶσιν, διαρῶσιν
 ἑρῶσιν 527, 34
 ἑρῶσιν d. ἑρῶσιν 250, 33
 ἑρῶσιν, ἑρῶσιν 553, 14
 ἑρῶσιν d. ἑρῶσιν ἢ
 ἑρῶσιν ᾱ. 250, 36.
 & 252, 4
 ἑρῶσιν Ion. ἑρῶσιν, ἑρῶσιν
 467, 14
 ἑρῶσιν p. ἑρῶσιν, ἑρῶσιν
 ἑρῶσιν 451, 29
 ἑρῶσιν p. ἑρῶσιν
 452, 4
 ἑρῶσιν poet. ἑρῶσιν
 451, 44
 ἑρῶσιν, ἑρῶσιν ᾱ.
 591, 21
 ἑρῶσιν, ἑρῶσιν 26, 36
 ἑρῶσιν ᾱ εἰ. ἑρῶσιν
 ἑρῶσιν, ἑρῶσιν
 296, 2
 ἑρῶσιν I. ἑρῶσιν
 ἑρῶσιν 296, 3
 ἑρῶσιν, ἑρῶσιν
 296, 11
 ἑρῶσιν, ἑρῶσιν
 ἑρῶσιν 296, 4
 ἑρῶσιν ᾱ εἰ, ἑρῶσιν
 ἑρῶσιν 296, 7
 ἑρῶσιν ἑρῶσιν ἑρῶσιν
 ἑρῶσιν 296, 8
 ἑρῶσιν 296, 9
 ἑρῶσιν 296, 10
 ἑρῶσιν ibid.
 ἑρῶσιν ibid.
 ἑρῶσιν c. ἑρῶσιν 1001,
 35
 ἑρῶσιν, ἑρῶσιν
 296, 1
 ἑρῶσιν, ἑρῶσιν
 ἑρῶσιν 534, 27
 ἑρῶσιν, ἑρῶσιν
 565, 2
 ἑρῶσιν, ἑρῶσιν

ἑρῶσιν 558, 45
 ἑρῶσιν c. ἑρῶσιν 131, 7
 ἑρῶσιν d. ἑρῶσιν 968,
 80
 ἑρῶσιν c. ἑρῶσιν
 ἑρῶσιν 986, 83
 ἑρῶσιν p. ἑρῶσιν, ἑρῶσιν
 ἑρῶσιν 547, 15
 ἑρῶσιν p. ἑρῶσιν
 ἑρῶσιν 559, 1
 ἑρῶσιν d. ἑρῶσιν 958,
 38
 ἑρῶσιν, ἑρῶσιν ibid.
 ἑρῶσιν d. ἑρῶσιν 962, 101
 ἑρῶσιν d. ἑρῶσιν 962,
 90
 ἑρῶσιν c. ἑρῶσιν 959,
 38
 ἑρῶσιν, ἑρῶσιν
 ἑρῶσιν 443, 3
 ἑρῶσιν d. ἑρῶσιν
 969, 92
 ἑρῶσιν, ἑρῶσιν
 570, 41
 ἑρῶσιν 570, 27
 ἑρῶσιν p. ἑρῶσιν 14, 38
 ἑρῶσιν, ἑρῶσιν 575, 9
 ἑρῶσιν c. ἑρῶσιν
 ἑρῶσιν 973, 84
 ἑρῶσιν, ἑρῶσιν 520, 28
 ἑρῶσιν D. ἑρῶσιν ἢ
 ἑρῶσιν, ἑρῶσιν ἢ
 ἑρῶσιν c. ἑρῶσιν ἢ
 ἑρῶσιν 993, 72
 ἑρῶσιν, ἑρῶσιν
 465, 44
 ἑρῶσιν, ἑρῶσιν 571, 21
 ἑρῶσιν f. ἑρῶσιν
 ἑρῶσιν ᾱ. 365, 12.
 & 367, 11
 ἑρῶσιν f. ἑρῶσιν
 365, 11
 ἑρῶσιν ᾱ. ἑρῶσιν 305, 38
 ἑρῶσιν 308, 4. 379, 17.
 & 381, 26

I N D E X.

ζωγμῆ Ion. ἰζούγ. 592, 26
 ζώνυσι I. ζώνυσι ἢ ζώνυσι 234, 16
 ζώνυσι Dor. ζώνυσι 224, 23
 ζύξον & plur. ζύξατε 335, 2
 ζύξω ibid.
 ζεύς ὁ Διὸς πατρὸς Διὸς Δία ἢ Ζεῦ 275, 6.
 & 284, 2
 ζεύχθεις, ζεύχουμι ἄ. 335, 6
 Ζῆ D. ζῆς ζῆ ἢ ζῆς ζῆ, ζῆ 215, 23
 ζῆ p. ζῆς ζῆ 215, 34
 ζῆλον d. ζῆλον 980, 60
 Ζῆν P. Ζεύς 283, 44
 Ζῆν D. Ζῆα, Ζῆα ἢ 118, 45. & 213, 23
 Ζῆνας d. Ζῆνας 264, 24
 Ζῆνας Ζῆνι Ζῆνα, Ζῆν ὁ Ζεύς Διὸς Διὶ Δία 283, 44
 Ζῆς p. Ζεύς 284, 1
 Ζῆς A. Ζῆς, Ζῆα ἢ 213, 21
 Ζῆτι D. Ζῆτι 215, 27
 πῆ Ζυγῶ, ὁ Ζυγῶς ἄ. 273, 24
 ζυγῶς ἐνθεσ, ζεύχουμι ἄ. 335, 7
 ζυγῶν p. ζυγῶς 275, 25
 ζυγῶν, ζυγῶν ἢ 446, 21
 ζυγῶνθεσ 575, 25
 Ζῆι I. Ζῆσι, Ζῆα p. 465, 16
 Ζῆνοσι I. ἰζῶνον 466, 45
 Ζῆσι A. Ζῆσι, Ζῆσι, Ζῆσι ἢ 219, 35
 Ζῆσι d. Ζῆσι 345, 42
 Ζῆσι d. Ζῆσι 345, 38.
 & 363, 19

ζωογενέμερον, ζωογενόμαζ ζωογενέμεζ 445, 28
 ζωομέλι I. ἰζωομέλι, ζῶντι α. 345, 39
 ζωοσαντο Ion. ἰζῶσαντο 345, 40
 ζωοθεσ ζωοθεσ 345, 45
 ζωοθεσ ζωοθεσ ibid.
 ζωοθῆμι 345, 44
 ζωομα d. 345, 42
 ζωοτο 345, 38

H

H f. ἦφῆ, φημι ἄ. 384, 33. vel Atticè pro ἦ, ab εἶμι ἄ. 316, 27
 ἦ, ἦμι ἄ. 319, 32
 ἦ, εἶμι ἄ. 316, 9
 ἦ, ὅς ἢ ὁ 245, 29. & 246, 39. vel ab ἦμι 320, 2
 ἦα p. ἦμι, εἶμι ἄ. 316, 26
 ἦα ἦας ἦε, εἶμι ἄ. 317, 40
 ἦαμῶν 365, 26. 369, 14
 ἦατο p. ἦτω, ἦμαζ ἄ. 324, 22
 ἦόσκα d. ἦόσκα 348, 14, 38
 ἦόσκα, ἦόσκα ἢ ἦόσκα 563, 42
 ἦόσκα, ἦόσκα ἄ. 348, 38
 ἦόσκα A. ἦόσκα, βελομαζ ἄ. 352, 16
 ἦόσκα A. ἦόσκα 290, 11
 ἦόσκα A. ἦόσκα ἢ ἦόσκα, ἦόσκα ἢ 219, 42
 ἦόσκα p. ἦόσκα 219, 41
 ἦσα ἢ ἦσα, ἦσι α. 333, 23
 ἦσα ἢ ἦσα, ἦσι α. 332, 36
 ἦσα εεε 302, 32.
 & 332, 14
 ἦσα ἢ ἦσα, ἦσα 565, 3

ἦσα ἢ ἦσα, ἦσα 354, 7
 ἦσα ἢ ἦσα, ἦσα 568, 40
 ἦσα ἢ ἦσα, ἦσα 354, 8
 ἦσα ἢ ἦσα 354, 12
 ἦσα ἢ ἦσα ibid.
 ἦσα ἢ ἦσα, ἦσα 543, 33
 ἦσα ἢ ἦσα 563, 5
 ἦσα ἢ ἦσα 562, 30
 ἦσα ἢ ἦσα, ἦσα 338, 15
 ἦσα ἢ ἦσα 338, 19. 340, 17
 ἦσα pro αὐτῆ c. ἦσα, ὁ ἦσα 245, 38
 ἦσα ἢ ἦσα 544, 32. vel ab αἰείρω, congreco.
 ἦσα ἢ ἦσα d. ἦσα ἢ ἦσα 279, 22
 ἦσα ἢ ἦσα d. ibid.
 ἦσα ἢ ἦσα d. ἦσα 331, 20
 ἦσα ἢ ἦσα, αἰείρω ἢ ἦσα 365, 20.
 367, 41. 368, 1
 ἦσα ἢ ἦσα 367, 38
 ἦσα ἢ ἦσα ibid.
 ἦσα 297, 28. 301, 40.
 & 367, 37
 ἦσα 301, 40. 367, 37
 ἦσα ἢ ἦσα 367, 43.
 vel ab ἦσα, excito.
 ἦσα ἢ ἦσα Att. ἦσα ἢ ἦσα, ἦσα ἢ ἦσα 300, 20. & 301, 38, 43
 ἦσα ἢ ἦσα 542, 36
 ἦσα ἢ ἦσα 572, 15
 ἦσα ἢ ἦσα, ἦσα 332, 34
 333, 34
 ἦσα ἢ ἦσα 332, 35
 ἦσα ἢ ἦσα, ἦσα 290, 37
 ἦσα ἢ ἦσα ibid.
 ἦσα ἢ ἦσα 290, 35
 ἦσα ἢ ἦσα p. ἦσα ibid.
 ἦσα ἢ ἦσα 302, 32. 332, 14
 ἦσα

VERBORVM SINGVLARIVM

ἡζουρήσων, ἡζουρήσων
 582,43
 ἡζουρήσων ες ε 354,17
 ἡζουρήσων ας ε 354,18
 ἡζουρήσων ρ. ἡζουρήσων, ἡζουρήσων αἴμα 220,39
 ἡζουρήσων, ἡζουρήσων 576,28
 ἦδαι, αἶδω τὸ αὐθάνα 333,32
 ἦδε pro αὐτῆ c. ἦ δὲ, ὁ ἦ τ' 245,38
 ἦδαι ἦδαις ἦδαι I. ἦδαι εἰς εἶδω α. 300,35
 ἦδαι f. ἦδαι, ὁ ἦδαι εἶδω 269,15
 ἦδαι ἦδαις ἦδαι A. αἶδ. εἶδω α. 290,12. 377,33.
 & ἦδαι pro ἦδαις 378,13
 ἦδαις f. ἦδαις ἦ δῆας, ἦδαις εἶδω 269,16
 ἦδαις A. ἦδαις, εἶδω α. 378,15. & 393,9
 ἦδαις A. εἶδαις 300,14
 ἦδαις, αἶδω ἦ αὐθάνα α. 336,18
 ἦδαις f. ἦδαις εἶδω α. 384,30
 ἦδαις, αἶδω 368,10
 ἦδαις, αἶδω 565,2
 ἦδαις A. εἶδαις, αἶδω 290,11
 ἦδαις A. εἶδαις, αἶδω 307,40

ἦδαις A. εἶδαις, αἶδω 308,1
 ἦδαις, αἶδω 565,9
 ἦδαις 564,21
 ἦδαις A. ἦδαις, αἶδω 564,40
 ἦδαις, αἶδω 316,26
 ἦδαις I. ἦδαις, αἶδω 319,2
 ἦδαις ρ. εἶδω, εἶδω α. 378,17
 ἦδαις, αἶδω 318,1
 ἦδαις, αἶδω 544,28
 ἦδαις, αἶδω 544,29.
 vel ab εἶδω poeticè 544,30
 ἦδαις, αἶδω 465,41
 ἦδαις 435,11
 ἦδαις 466,1
 ἦδαις d. αἶδω 331,21
 ἦδαις B. ἦδαις, αἶδω 368,10
 ἦδαις 368,13
 ἦδαις 368,11
 ἦδαις 566,33
 ἦδαις, αἶδω 216,25
 ἦδαις A. ἦδαις, αἶδω 318,2
 ἦδαις ρ. ἦδαις d. ἦδαις 263,35
 ἦδαις d. 264,4
 ἦδαις d. 263,35
 ἦδαις ρ. αἶδω, αἶδω 316,33
 ἦδαις A. αἶδω ἦ αἶδω, αἶδω 289,19
 α. 289,19
 ἦδαις, αἶδω 386,11
 II
 ἦδαις 386,11
 ἦδαις, αἶδω 571,21
 ἦδαις, αἶδω 572,39
 ἦδαις, αἶδω 571,44
 ἦδαις A. αἶδω ἦ αἶδω, αἶδω 317,40
 ἦδαις ρ. αἶδω, αἶδω 378,19

ἦδαις f. αἶδω ἦ αἶδω, αἶδω 317,40
 ἦδαις ρ. αἶδω, αἶδω 299,30
 ἦδαις ας ε, αἶδω 521,18
 ἦδαις ρ. εἶδω, αἶδω 299,30
 ἦδαις, αἶδω 521,18
 ἦδαις ρ. εἶδω ἦ αἶδω, αἶδω 318,3. & 590,3.
 vel pro ἰσῶν ab ἦδαις 327,7
 ἦδαις, αἶδω 472,7
 ἦδαις, αἶδω 537,30
 ἦδαις, αἶδω 554,42
 ἦδαις, αἶδω 298,3
 ἦδαις αἶδω 157,7
 ἦδαις ἦδαις ἦδαις, αἶδω 298,16. & 302,8.
 & 319,28
 ἦδαις A. αἶδω, αἶδω 290,15. & 345,54
 ἦδαις, αἶδω 320,17
 ἦδαις ες ε f. ἦδαις ες ε, αἶδω 332,38
 ἦδαις, αἶδω 487,3
 ἦδαις A. εἶδω, αἶδω 317,39
 ἦδαις, αἶδω 216,31
 ἦδαις A. ἦδαις, αἶδω 300,22
 ἦδαις, αἶδω 303,17. & 302,31
 ἦδαις, αἶδω 569,16
 ἦδαις, αἶδω 178,8
 ἦδαις 72,23. 297,38
 ἦδαις 189,29
 ἦδαις 189,30
 ἦδαις, αἶδω 295,1
 ἦδαις, αἶδω ἦδαις, αἶδω ibid.
 ἦδαις, αἶδω ibid.
 ἦδαις, αἶδω α. 384,14
 14

ἦδαις
 435
 ἦδαις
 5
 ἦδαις
 13
 ἦδαις
 ἦδαις
 ἦδαις
 42
 ἦδαις
 45
 ἦδαις
 ἦδαις
 ἦδαις
 57
 ἦδαις
 ἦδαις
 14
 ἦδαις
 ἦδαις
 ἦδαις
 287
 ἦδαις
 576
 ἦδαις
 ibid

I N D E X.

317, ἡλαίνονται, ἡλαίνομαι
435, 12
9, 30 ἡλακη, ἡλαύνω ἄ. 384, 9
1, 18 ἡλαλάξαι, ἀλαλάξω
299, 524, 7
ἡλαμαι, ἡλαύνω ἄ. 384,
13
ἡλάμην, ἀλλομομα 543, 4
ἡλασθ 543, 5
ἡλαστα, ἡλαύνω ἄ. 384, 1
ἡλασθ, ἀλλομομα 543, 5
ἡλαυνον ες ε, ἡλαύνω 383,
42
ἡληκῆς, ἀλγῆν 572, 1
ἡληκῆς, ἐλίσκομαι 573,
45
ἡλειμομα, ἀλείφω 298, 35
ἡλειφα ως ε 297, 36
ἡλίξῃσαι, ἀλίξαι ἄ. 352, 5
ἡλίσαι, ἀλίσαι ἄ. 302, 12
ἡληκη, ἀλήτην 297, 34
ἡλήλουθ Α. ἡλουθ, ἡλαύ
νω ἄ. 384, 20
ἡλησθῆν, ἀλήτηςμα
557, 10
ἡλθον, ἔρχομαι ἄ. 384, 23
ἡλθου Β. ἡλθον 303, 13
Ἠλᾶδης d. Ἠλι 263,
24
Ἠλίας d. 263, 44
Ἠλι 263, 44
Ἠλι 120, 34
ἡλιον ες ε, ἀλιτία 489, 1
ἡλιφον, ἀλείφω 298, 37
ἡλιωθεῖς, ἡλιόμομα 580, 1
ἡλιωθέντες ibid.
ἡλίωται 576, 11
ἡλησθ D. εἰλησθ, ἡλικω ἄ.
287, 43
ἡλιόμομα 178, 18
ἡλιόμομα, ἀλλομομα
554, 27
ἡλιόμομα, ἀλλομομα
576, 2
ἡλιόμομα, ἀλλομομα
ibidem

ἡλίμην, ἡλίσκομαι 370,
44
ἡλοήθην, ἀλοόμομα 570,
16
ἡλοήσοι, ἀλοόμομα 532, 26
ἡλοήσοι, ἀλλομομα 370, 39
ἡλυσεσθῆν, -ίζομαι
559, 7
ἡλυσε, ἔρχομαι ἄ. 384, 23
ἡλυθον ibid.
ἡλυθου Β. ἡλυθον ἢ ἡλ
θον 303, 39
ἡλωκη, ἀλίσκομαι ἄ.
338, 1
ἡλωκῆς 585, 16
ἡλωκῆς, ἡλωκῆς 585, 19
ἡλων ἡλωκῆς ἡλω 338, 4
Ἠλωκῆς d. εἰω 324, 15
& 344, 39
ἡμάρτηκη, ἀμαρτάνω ἄ.
337, 23
ἡμαρτηκῆσαι 337, 24
τῶ ἡμαρτηκῆσαι ibid.
ἡμαρτηκῆσαι ibid.
ἡμαρτηκῆσαι ες ε 337, 25
ἡμαρτῆς, ἐγὼ 239, 39
ἡμαρτῆς, ἡμαρτῆς ἄ. 275,
18, 20
ἡμαρτῆσαι, ἀμαρτῆσαι
576, 11
ἡμαρτῆσαι ες ε p. ἡμαρτῆσαι
ες ε ἀμαρτῆσαι ἄ. 337,
25
ἡμαρτῆσαι I. ἡμαρτῆς, ἐγὼ 242,
39
ἡμαρτῆσαι I. ἡμαρτῆς, ἐγὼ 242,
37
ἡμαρτῆσαι, ἡμαρτῆσαι 324, 12
ἡμαρτῆσαι, ἐγὼ 239, 39
ἡμαρτῆσαι p. ἡμαρτῆσαι, ἐγὼ 242,
39
ἡμαρτῆσαι, ἀμαρτῆσαι 291, 4
ἡμαρτῆσαι ibid.
ἡμαρτῆσαι 291, 5
ἡμαρτῆσαι ibid.

ἡμαρτῆσαι d. 291, 6
ἡμαρτῆσαι 291, 5
ἡμαρτῆσαι Α. ἡμαρτῆσαι, μέτω
290, 10
ἡμαρτῆσαι f. ἡμαρτῆσαι, εἰμὶ ἄ. 365,
26
ἡμαρτῆσαι D. εἰμὶ, εἰμὶ ἄ. 317,
21, 25. vide quoque
315, 34
ἡμαρτῆσαι, ἡμαρτῆσαι 324, 30
τῶ ἡμαρτῆσαι Α. τῶ ἡμαρτῆσαι
276, 13
ἡμαρτῆσαι I. ἡμαρτῆσαι 118, 26
ἡμαρτῆσαι D. ἡμαρτῆσαι ἢ εἰμὶ, εἰμὶ
ἄ. 316, 37. 317, 22
ἡμαρτῆσαι, εἰμὶ ἄ. 590, 44
ἡμαρτῆσαι d. ἡμαρτῆσαι
244, 42
ἡμαρτῆσαι I. ἡμαρτῆσαι, ἐγὼ 242,
38
ἡμαρτῆσαι ἡτο ἡτο, εἰμὶ ἄ.
315, 37
ἡμαρτῆσαι ἡτο ἡτο, ἡμαρτῆσαι 324, 9
ἡμαρτῆσαι f. φημὶ 315, 27.
328, 21. & 384, 32
ἡμαρτῆσαι Α. εἰμὶ ἄ. 316, 19
ἡμαρτῆσαι, ἐγὼ 239, 39
ἡμαρτῆσαι p. ἡμαρτῆσαι 243, 43
ἡμαρτῆσαι Α. ἡμαρτῆσαι 243, 44
ἡμαρτῆσαι c. ἀμαρτῆσαι 981,
94
ἡμαρτῆσαι, ἀμαρτῆσαι 550, 4
ἡμαρτῆσαι 550, 24
ἡμαρτῆσαι p. ἡμαρτῆσαι d. ἡμαρτῆσαι
ἐγὼ 244, 35
ἡμαρτῆσαι, ἀμαρτῆσαι
ἄ. 343, 13
ἡμαρτῆσαι 338, 26
ἡμαρτῆσαι, ἀμαρτῆσαι
τῶ ἀμαρτῆσαι 383, 9
ἡμαρτῆσαι ἡμαρτῆσαι
343, 31
ἡμαρτῆσαι 343, 29. &
338, 31
ἡμαρτῆσαι ἀμαρτῆσαι 471, 43
ἡμαρτῆσαι

I N D E X.

ἠνάχλις, ἄναχλίω ᾧ 343,9	Ἡρακλῆς ὁ Ι. Ἡκλή ὁ	ἤρυστα ἤρυστας ἤρυστε, δρέ-
ἠνάχλησσι ἠνάχλησας ἠ-	272,27	σκα ᾧ. 347,44
νάχλησσι 338,25. &c	Ἡρακλῆς f. Ἡρακλείῃ	ἠρέπασα, αἰρέπῳ 526,8
343,7	272,42	ἠρέψω D. ἠρέψω, αἰρέω ᾧ
ἠνάχλην 290,6. 343,9	Ἡρακλῆς f. Ἡρακλῆος	355,2
ἠἔα, ἠἔω	272,40	ἠρδύνησσι, ἠρδύνην ᾧ 532,
ἔα ἢ ἔασα, ἄζνυμι ᾧ.	Ἡρακλῆς f. Ἡρακλῆος	24
333,25	272,24	ἠρήκη, αἰρέω 355,5
ἠἔειθε p. ἠἔειθε, ἔξειμι ᾧ.	Ἡρακλῆς f. Ἡρακλῆος	ἠρήκη 355,7
460,27	272,41	ἠρηκῶς 355,3
ἠἔει f. ἠἔειος, ἄξειδω ᾧ	Ἡρακλῆος f. Ἡρακλῆος	ἠρημα 308,8. &c 355,30
472,5	272,34	ἠρήρειν ἤε f. A. ἠρέων ἠρέω
ἠἔει p. ἠἔει, εἶμι ᾧ.	Ἡρακλῆς f. κλῆος 272,	ἠρέω, ἄρω 375,29
319,14	33	ἠρέωσμεν A. ἠρέωσμεν,
ἠἔει 319,13	Ἡρακλῆς f. Ἡρακλείῃ	ἠρέωσμεν 299,5
ἠἔει, ἠἔει p. ᾧ. 275,20	ἔει 272,25	ἠρήρειστο A. ἠρήρειστο 556,35
ἠἔει το σκοπέου ᾧ, ἠἔει το	ἠραμα, ἠραμα 959,45	ἠρήρη, αἰρέω 355,27
σκοπέου 537,6	ἠραμῶν (ἢ ἠραμῶν) ἠρω	ἠραμα, ἠραμα 297,27
ἠἔει, ἠἔει ᾧ.	ἠρα, αἰρέω 356,3	ἠραμῶν, ἠραμῶν 484,39
500,41	ἠρα, ἠρα 356,4	ἠραμῶν ibid.
ἠἔει, ἠἔει, ἠἔει 552,1	ἠρα p. ἠρα ἢ ἠρα,	ἠραμῶν, ἠραμῶν 484,40
ἠἔει, ἠἔει 552,8	ἠρα 566,27	ἠραμῶν ibid.
ἠἔει, ἠἔει d. 552,9	ἠρα p. ἠρα ἢ ἠρα ib.	ἠραμῶν ibid.
ἠἔει, ἠἔει ᾧ 472,3	ἠρας, ἠρα ᾧ 472,9	ἠραμῶν, ἠραμῶν 525,45
ἠἔει, ἠἔει 371,29	ἠραμῶν, ἠραμῶν 530,	ἠραμῶν, ἠραμῶν 232,11
ἠἔει c. ἢ ἠἔει, ἢ ᾧ 246,8	43	ἠραμῶν ἢ ἠραμῶν, αἰρα 174,
ἠἔει, ἠἔει, ἠἔει, ἠἔει	ἠραμῶν, ἠραμῶν 568,27	20. 175,29. 356,14
ἠἔει, ἠἔει 337,30	ἠραμῶν 568,26	ἠραμῶν, ἠραμῶν ᾧ 472,2
ἠἔει, ἠἔει, ἠἔει, ἠἔει 533,25	ἠραμῶν, αἰρα 356,3	ἠραμῶν ἢ ἠραμῶν ἠραμῶν,
ἠἔει, ἠἔει 570,17	ἠραμῶν, ἠραμῶν αἰρα	ἠραμῶν 216,34
ἠἔει, ἠἔει, ἠἔει, ἠἔει ἢ	468,25	ἠραμῶν, ἠραμῶν 371,40
ἠἔει, ἠἔει 575,6	ἠραμῶν D. ἠραμῶν	ἠραμῶν, αἰρα 356,14
ἠἔει, ἠἔει, ἠἔει 537,37	ἠραμῶν, ἠραμῶν ᾧ 288,1	ἠραμῶν ibid.
ἠἔει, ἠἔει 550,6	ἠραμῶν, ἠραμῶν 534,34	ἠραμῶν, ἠραμῶν 472,4
ἠἔει f. ἠἔει ἠἔει	ἠραμῶν, ἠραμῶν 553,15	ἠραμῶν 536,17
272,2	ἠραμῶν 553,18	ἠραμῶν 452,4
ἠἔει, αἰρα 175,34. 356,31	ἠραμῶν, αἰρα ᾧ. 585,5	ἠραμῶν, ἠραμῶν ᾧ. 311,28
ἠἔει f. ἠἔει, ἠἔει ᾧ	ἠραμῶν 308,8. &c 381,26	ἠραμῶν ἢ ἠραμῶν, ἠραμῶν
472,9	ἠραμῶν, ἠραμῶν 297,39	379,14
Ἡρακλῆς f. Ἡρακλῆος	ἠραμῶν, ἠραμῶν 472,8	ἠραμῶν, αἰρα 171,29
272,42	ἠραμῶν ᾧ, ἠραμῶν 299,2	ἠραμῶν, αἰρα 487,18
Ἡρακλῆς ἢ Ἡρακλῆος ᾧ.	ἠραμῶν, ἠραμῶν 518,7	ἠραμῶν, αἰρα ᾧ 355,1
272,23	ἠραμῶν, αἰρα ᾧ.	ἠραμῶν A. ἠραμῶν, αἰρα 403,
Ἡρακλῆς A. Ἡρακλῆος	585,10	34
273,18	ἠραμῶν, αἰρα 355,1	ἠραμῶν

I N D E X.

θυμίνουσαι ἢ θυμίνουσαι
 ibidem
 θυμιάου, θυμιάου
 568, 21
 θυμιάου I. & D. θυμιάου
 447, 17
 θυμιάου, θυμιάου 578, 5
 τῶν θυμιάου D. τῶν θυμιάου
 993, 77
 θυμιάου, θυμιάου
 535, 17
 θυμιάου, θυμιάου 538, 18
 θυμιάου 539, 1
 θυμιάου, θυμιάου 540, 45
 θυμιάου, θυμιάου 519, 2
 Θῶ θυμιάου, θυμιάου 225, 5
 Θῶ θυμιάου D. Θῶ θυμιάου, Θῶ
 θυμιάου 265, 24. 267, 1
 θυμιάου f. θυμιάου 313, 15
 θυμιάου, θυμιάου 522, 38
 θυμιάου 555, 15
 θυμιάου 555, 1
 θυμιάου, θυμιάου 522, 38
 θυμιάου I. θυμιάου 521, 35
 I
 Γαβῆ, γαβῆ 568, 19
 γαβῆ, γαβῆ
 535, 17
 γαβῆ quid 970, 5
 γαβῆ, γαβῆ 565, 35
 γαβῆ 565, 34
 Γαβῆ I. Γαβῆ
 267, 37
 Γαβῆ d. Γαβῆ
 Γαβῆ 267, 39
 Γαβῆ d. Γαβῆ 267, 37
 γαβῆ I. γαβῆ 317, 35.
 & 320, 25
 γαβῆ A. γαβῆ ἢ γαβῆ, γαβῆ
 319, 24
 γαβῆ, γαβῆ 530, 21
 γαβῆ 530, 22
 γαβῆ Ion. γαβῆ, γαβῆ
 367, 15

γαβῆ, γαβῆ 534, 4
 γαβῆ, γαβῆ, γαβῆ 553, 5
 γαβῆ, γαβῆ 518, 44
 γαβῆ, γαβῆ
 389, 18
 γαβῆ, γαβῆ
 434, 32
 γαβῆ A. γαβῆ, γαβῆ ἢ γαβῆ
 305, 40
 γαβῆ 377, 36
 γαβῆ I. γαβῆ 378, 32
 γαβῆ 377, 36
 γαβῆ I. γαβῆ 378, 32
 γαβῆ A. & D. γαβῆ
 ibidem
 γαβῆ D. γαβῆ 378, 30
 γαβῆ I. γαβῆ 378, 27
 γαβῆ 378, 30
 γαβῆ d. 351, 10
 γαβῆ A. & D. γαβῆ
 378, 32
 γαβῆ p. γαβῆ 378, 23
 γαβῆ D. γαβῆ ibid.
 γαβῆ A. γαβῆ
 d. γαβῆ 258, 3
 γαβῆ A. γαβῆ
 d. ibid.
 γαβῆ γαβῆ, γαβῆ, γαβῆ
 448, 38
 γαβῆ, γαβῆ ἢ γαβῆ 526, 14
 γαβῆ D. γαβῆ ἢ γαβῆ,
 γαβῆ 387, 43. vel pro
 γαβῆ ἢ γαβῆ, γαβῆ ἢ
 γαβῆ 378, 33
 γαβῆ f. γαβῆ Dor.
 γαβῆ, γαβῆ ἢ γαβῆ
 378, 33
 γαβῆ I. γαβῆ 378, 30
 γαβῆ 377, 36
 γαβῆ οὐ γαβῆ 378, 28
 γαβῆ ibid.
 γαβῆ γαβῆ p. γαβῆ, γαβῆ
 γαβῆ 302, 33. 377, 35
 γαβῆ 378, 25
 γαβῆ 378, 28

γαβῆ ibid.
 γαβῆ, γαβῆ, γαβῆ, γαβῆ
 581, 32
 γαβῆ, γαβῆ
 565, 8
 γαβῆ ibid.
 γαβῆ 565, 4
 γαβῆ, γαβῆ 540, 28
 γαβῆ 581, 9
 γαβῆ p. γαβῆ, γαβῆ
 γαβῆ 124, 21
 γαβῆ γαβῆ ἢ γαβῆ 377,
 36
 γαβῆ ibid. & 979, 22
 γαβῆ p. γαβῆ 602, 15
 γαβῆ A. γαβῆ 120, 18
 γαβῆ, γαβῆ 318, 4
 γαβῆ I. γαβῆ, γαβῆ 319, 24
 γαβῆ ἢ γαβῆ, γαβῆ 319, 35
 γαβῆ A. ἢ γαβῆ 321, 23.
 & 322, 33
 γαβῆ 319, 38
 γαβῆ 319, 39
 γαβῆ A. γαβῆ 321, 23
 γαβῆ 319, 23
 γαβῆ ἢ γαβῆ, γαβῆ ἢ
 318, 20
 γαβῆ ἢ γαβῆ, γαβῆ
 323, 41
 γαβῆ 319, 23
 γαβῆ I. γαβῆ 322, 38
 γαβῆ ἢ γαβῆ, γαβῆ
 319, 19
 γαβῆ A. & D. γαβῆ ἢ
 γαβῆ ibid.
 γαβῆ A. & D. γαβῆ,
 γαβῆ 322, 38
 γαβῆ, γαβῆ 323, 18.
 & 462, 41
 γαβῆ, γαβῆ ἢ 318, 22
 γαβῆ ἢ γαβῆ 318, 20
 γαβῆ ἢ γαβῆ, γαβῆ 320,
 8. & 323, 42
 γαβῆ B. γαβῆ 321, 29
 γαβῆ 319, 39

VERBORVM SINGVLARIVM

Καυμίς d.	ibid.	καυμίς	520,5	καυμίτες A. καυμίς.	καυμίς
Καυμίς ποῦτ. Καυμίς		καυμίς, καυμίς		πς	595,37
264, I		519,27		καυμίς, καυμίς	390,
καυμίς, καυμίς 526,32		καυμίς, καυμίς	320,7	16	
Καυμίς d. Καυ 252,23		καυμίς	593,28	καυμίς, καυμίς Att.	
καυμίς ἢ καυμίς, καυμίς		καυμίς, καυμίς	318,	436,26	
479, I8		25		καυμίς, καυμίς	ibid.
καυμίς	479, I4	καυμίς, καυμίς ἢ		καυμίς A. καυμίς, καυμίς	
καυμίς	479,24	καυμίς	289, I5	καυμίς ἢ	473,42
καυμίς, καυμίς	527,4	καυμίς, καυμίς		καυμίς A. καυμίς, καυμίς	
καυμίς, καυμίς	523, I4	καυμίς, καυμίς ἢ	596, I6	καυμίς	306,29. 324,23
καυμίς, καυμίς	585,9	καυμίς, καυμίς ἢ	37	καυμίς	ρεκαυμίς 324,
καυμίς	585,7	καυμίς, καυμίς ἢ	992,43	καυμίς, καυμίς	22
καυμίς C. καυμίς	308,27	καυμίς, καυμίς ἢ	καυμίς, καυμίς	καυμίς, καυμίς ἢ	969,96
καυμίς, καυμίς	435,42	καυμίς, καυμίς ἢ	500,6	καυμίς, καυμίς ἢ	593,6
καυμίς f. καυμίς ἢ	9, I I	καυμίς, καυμίς ἢ	ibid.	καυμίς	593,5
καυμίς f. καυμίς ἢ	9, I2	καυμίς, καυμίς ἢ	500,30	καυμίς	543,6
καυμίς f. καυμίς ἢ	ib.	καυμίς, καυμίς ἢ	500,8	καυμίς C. καυμίς ἢ	324,
καυμίς C. καυμίς	172, I I	καυμίς, καυμίς ἢ	500,	22	
καυμίς I. καυμίς	567,6	καυμίς, καυμίς ἢ	I4	καυμίς, καυμίς ἢ	καυμίς, καυμίς ἢ
καυμίς, καυμίς	561,33	καυμίς, καυμίς ἢ	305,4	καυμίς, καυμίς ἢ	582,39
καυμίς, καυμίς	527,19	καυμίς, καυμίς ἢ	ibid.	καυμίς, καυμίς ἢ	324,30
καυμίς, καυμίς	390,22	καυμίς, καυμίς ἢ	319,37	καυμίς I. καυμίς, καυμίς	296,31
καυμίς	390,9	καυμίς, καυμίς ἢ	καυμίς, καυμίς	καυμίς, καυμίς	465,35
καυμίς	390,23	καυμίς, καυμίς ἢ	562,24	καυμίς ἢ καυμίς, καυμίς	καυμίς ἢ καυμίς, καυμίς
καυμίς, καυμίς ἢ	500,2	καυμίς, καυμίς ἢ	καυμίς, καυμίς	καυμίς, καυμίς	546,36
καυμίς, καυμίς ἢ	487,22	καυμίς, καυμίς ἢ	καυμίς, καυμίς	καυμίς, καυμίς	308,8
καυμίς, καυμίς ἢ	992,43	καυμίς, καυμίς ἢ	596,3	καυμίς ἢ καυμίς, καυμίς	546,25,38
καυμίς B. καυμίς	500,5	καυμίς, καυμίς ἢ	καυμίς, καυμίς	καυμίς ἢ καυμίς, καυμίς	καυμίς ἢ καυμίς, καυμίς
καυμίς, καυμίς ἢ	323,26	καυμίς, καυμίς ἢ	289,16	καυμίς ἢ καυμίς, καυμίς	καυμίς ἢ καυμίς, καυμίς
καυμίς	323,27	καυμίς, καυμίς ἢ	καυμίς, καυμίς	καυμίς ἢ καυμίς, καυμίς	καυμίς ἢ καυμίς, καυμίς
		καυμίς, καυμίς ἢ	595,7	καυμίς ἢ καυμίς, καυμίς	καυμίς ἢ καυμίς, καυμίς
		καυμίς, καυμίς ἢ	595,27	καυμίς ἢ καυμίς, καυμίς	καυμίς ἢ καυμίς, καυμίς
		καυμίς, καυμίς ἢ	ibid.	καυμίς ἢ καυμίς, καυμίς	καυμίς ἢ καυμίς, καυμίς
		καυμίς, καυμίς ἢ	595,24	καυμίς ἢ καυμίς, καυμίς	καυμίς ἢ καυμίς, καυμίς
		καυμίς, καυμίς ἢ	289,17.	καυμίς ἢ καυμίς, καυμίς	καυμίς ἢ καυμίς, καυμίς
		καυμίς, καυμίς ἢ	& 595,16	καυμίς ἢ καυμίς, καυμίς	καυμίς ἢ καυμίς, καυμίς
		καυμίς, καυμίς ἢ	καυμίς ἢ καυμίς, καυμίς	καυμίς ἢ καυμίς, καυμίς	καυμίς ἢ καυμίς, καυμίς
		καυμίς, καυμίς ἢ	595,40	καυμίς ἢ καυμίς, καυμίς	καυμίς ἢ καυμίς, καυμίς
		καυμίς, καυμίς ἢ	καυμίς ἢ καυμίς, καυμίς	καυμίς ἢ καυμίς, καυμίς	καυμίς ἢ καυμίς, καυμίς
		καυμίς, καυμίς ἢ	338,8	καυμίς ἢ καυμίς, καυμίς	καυμίς ἢ καυμίς, καυμίς

I N D E X.

καθίστι, καθίστημι ᾧ. 320,
28
καθίστημι ᾧ, καθισκῆμα
ᾧ. 593,43
καθίστημι ᾧ, καθισκῆμα
581,13
καθίστημι 540,28
καθίστημι, καθίστημι 462,26
καθίστημι 462,42
καθίστημι 462,21
καθίστημι, καθισκῆμα ᾧ κα-
θίστημι ᾧ. 290,17
καθίστημι, καθισκῆμα ᾧ.
504,27
καθίστημι 504,29
καθίστημι 504,27
καθίστημι D. καθίστημι, κα-
θίστημι 397,8
καθίστημι A. καθισκῆμα
305,13
καθίστημι c. κτ' ἰσθ-
μα 388,13
καθίστημι, καθίστημι 290,17
καθίστημι ibid.
καθίστημι f. καθισκῆμα, κα-
θίστημι 357,42
καθίστημι f. καθισκῆμα
454,37
καθίστημι 454,30
καθίστημι 469,8
καθίστημι 454,22
καθίστημι 468,45
καθίστημι 454,24
καθισκῆμα 456,39
καθισκῆμα A. καθισκῆμα-
τις 456,10
καθισκῆμα A. καθισκῆμα
456,8
καθισκῆμα A. καθισκῆμα, καθισ-
κῆμα 305,13
καθισκῆμα d. καθισκῆμα c.
κτ' ἰσθ- 961,82
καθισκῆμα, καθισ-
κῆμα 536,19
καθισκῆμα A. καθισκῆμα ᾧ καθισκῆμα,

καθισκῆμα ᾧ καθισκῆμα
320,20. & 324,10
καθισκῆμα, καθισκῆμα
510,1
καθισκῆμα ibid.
καθισκῆμα, καθισκῆμα
494,12
καθισκῆμα 593,10
καθισκῆμα, καθισκῆμα 463,
10
καθισκῆμα, καθισκῆμα-
λις 572,22
καθισκῆμα, καθισκῆμα
574,5
καθισκῆμα, καθισκῆμα
578,35
καθισκῆμα, καθισκῆμα 465,32
καθισκῆμα, καθισκῆμα 527,5
καθισκῆμα, καθισκῆμα 446,8
καθισκῆμα d. καθισκῆμα
291,27
καθισκῆμα π. κτ' quid 1002,
46
καθισκῆμα f. καθισκῆμα 314,5
καθισκῆμα f. καθισκῆμα 314,6
καθισκῆμα f. καθισκῆμα ib.
καθισκῆμα f. καθισκῆμα
ibidem
καθισκῆμα d. καθισκῆμα ᾧ. 255,
28
καθισκῆμα d. 255,27
καθισκῆμα p. καθισκῆμα-
τις 173,34. & 359,16
καθισκῆμα p. καθισκῆμα, κα-
θισκῆμα ᾧ. 406,39
καθισκῆμα p. κτ' καθισκῆμα
406,45
καθισκῆμα p. καθισκῆμα
πλαν 406,44
καθισκῆμα d. καθισκῆμα
ξισκῆμα ᾧ καθισκῆμα
256,34
καθισκῆμα d. καθισκῆμα 144,5
καθισκῆμα φησὶς, καθισκῆμα-
φισκῆμα 575,25

καθισκῆμα c. καθισκῆμα
980,65
καθισκῆμα p. καθισκῆμα, κα-
θισκῆμα 480,33
καθισκῆμα p. καθισκῆμα
d. καθισκῆμα 407,1
καθισκῆμα p. καθισκῆμα
καθισκῆμα ᾧ. 302,21
καθισκῆμα p. καθισκῆμα
407,3
καθισκῆμα, καθισκῆμα
580,2
καθισκῆμα d. καθισκῆμα 248,17
καθισκῆμα d. καθισκῆμα
257,8
καθισκῆμα d. καθισκῆμα, καθισκῆμα
καθισκῆμα 251,26
καθισκῆμα A. καθισκῆμα 120,10
καθισκῆμα A. καθισκῆμα 120,
30
καθισκῆμα, καθισκῆμα
πλαν 527,5
καθισκῆμα I. καθισκῆμα, κα-
θισκῆμα 390,28
καθισκῆμα p. καθισκῆμα
390,32
καθισκῆμα d. καθισκῆμα 250,26
καθισκῆμα p. καθισκῆμα, καθισκῆμα
πλαν 233,20
καθισκῆμα p. καθισκῆμα ᾧ
καθισκῆμα πλαν 231,36
καθισκῆμα, καθισκῆμα
575,26
καθισκῆμα p. κτ' καθισκῆμα
πλαν ᾧ καθισκῆμα, καθισκῆμα
πλαν 407,10
καθισκῆμα p. καθισκῆμα
καθισκῆμα 407,6
καθισκῆμα p. καθισκῆμα
πλαν 407,7
καθισκῆμα p. καθισκῆμα
ibidem
καθισκῆμα p. καθισκῆμα
ibidem

I N D E X.

καταβαλεῖν, καταβάλλω
483,7
καταβαλέεις 483,2I
κατάβαλοι p.κατίβαλον
173,45
κατιβάλλω 587,8
κατιβάς, καταβαίνειν α.
501,3I
κατιβάτω Α.ήτω 501,15
κατιβόληται 586,32
κατιβόληται,κατιβόληται
512,24
κατιβόληται ibid.
κατιβόληται,κατιβόληται
587,12
κατιβόληται, -βαίνω α.
356,42
κατιβόληται 501,2I
κατιβόληται 485,40
κατιβόληται p. κατιβόληται
ή κατιβόληται,κατιβόληται
ή κατιβόληται
333,1. & 466,18
κατιβόληται,κατιβόληται,κατιβόληται
443,35
κατιβόληται,κατιβόληται α.
501,40
κατιβόληται 539,2
κατιβόληται,κατιβόληται
587,6
κατιβόληται,κατιβόληται
535,19
κατιβόληται,κατιβόληται
480,1
κατιβόληται,κατιβόληται
587,16
κατιβόληται 587,13
κατιβόληται,κατιβόληται
587,16
κατιβόληται,κατιβόληται α.
499,36
κατιβόληται 499,37
κατιβόληται,κατιβόληται
583,3
κατιβόληται,κατιβόληται

α.
498,45
κατιβόληται,κατιβόληται α.
584,4I
κατιβόληται,κατιβόληται
527,6
κατιβόληται,κατιβόληται
α.
362,38
κατιβόληται ibid.
κατιβόληται,αίτω 362,37
κατιβόληται 362,38
κατιβόληται 362,36
κατιβόληται 362,32
κατιβόληται 362,37
κατιβόληται I.κατιβόληται,
κατιβόληται 439,19
κατιβόληται,κατιβόληται α.
446,9
κατιβόληται Α.κατιβόληται
βαίνω,κατιβόληται α.
337,4I
κατιβόληται εν τω 337,42
κατιβόληται,κατιβόληται
α.
588,35
κατιβόληται,κατιβόληται Α.κατιβόληται
κατιβόληται,κατιβόληται α.
607,19
κατιβόληται,κατιβόληται
α.
588,30
κατιβόληται,κατιβόληται
δημιουργία 527,7
κατιβόληται,κατιβόληται α.
588,32
κατιβόληται p.κατιβόληται,
κατιβόληται 457,38
κατιβόληται,κατιβόληται
α.
500,22
κατιβόληται 500,27
κατιβόληται,κατιβόληται α.
589,26
κατιβόληται,κατιβόληται
α.
509,1
κατιβόληται 509,9
κατιβόληται 508,4I
κατιβόληται 508,42
κατιβόληται Α.& D.κατιβόληται

κατιβόληται,κατιβόληται
497,42
κατιβόληται 497,4I
κατιβόληται 498,1
κατιβόληται,κατιβόληται
α.
444,27
κατιβόληται p.κατιβόληται
α.
591,25
κατιβόληται p.κατιβόληται
α.
κατιβόληται 465,5
κατιβόληται Α.κατιβόληται,
κατιβόληται α.
450,30
κατιβόληται,κατιβόληται
α.
592,17
κατιβόληται,κατιβόληται
α.
491,44
κατιβόληται 492,3
κατιβόληται I.κατιβόληται 239,3I
κατιβόληται 491,29
κατιβόληται 493,4I
κατιβόληται 605,33
κατιβόληται 605,37
κατιβόληται ή κατιβόληται
493,2I
κατιβόληται,αίτω 535,19
κατιβόληται,κατιβόληται
538,20
κατιβόληται,κατιβόληται
489,33
κατιβόληται Α.κατιβόληται,
κατιβόληται 493,1I
κατιβόληται,κατιβόληται
α.
607,16
κατιβόληται,κατιβόληται
493,20
κατιβόληται,κατιβόληται
α.
571,19
κατιβόληται I.κατιβόληται
κατιβόληται α.
479,
17
κατιβόληται 597,24
κατιβόληται 597,19
κατιβόληται 597,22

VERBORUM SINGULARIUM

κατακαφήται, καλασηθή- πρωμη ἄ. 508,27	τημεθερημένη, καλασημα βίωμα 573,35	σμίωμα ἄμα 448,8
καλασπίστην, κατασπίνδω ἄ. 605,6	καλασπίνθη, κατασπίνθη ἄ. 387,16	κατασπίνθη, κατασπίνθη 532,4
κατασπίνθη, καδίσημη ἢ καδίσημη 596,26	κατασπίνθη, κατασπίνθη ἄ. 484,17	κατασπίνθη, κατασπίνθη μυμη ἄ. 610,35
κατασπίνθη 596,23	κατασπίνθη, κατασπίνθη 512,3	κατασπίνθη, κατασπίνθη 610,45
κατασπίνθη 596,22	κατασπίνθη, κατασπίνθη ἄ. 605,21	κατασπίνθη, κατασπίνθη 537,7
τι κατασπίνθη 496,33	κατασπίνθη, κατασπίνθη 605,19	κατασπίνθη, κατασπίνθη 533,8
κατασπίνθη, κατασπίνθη 523,37	κατασπίνθη, κατασπίνθη 605,30	τιν κατασπίνθη, κατασπίνθη ἄ. 447,6
κατασπίνθη, κατασπίνθη 496,11	κατασπίνθη, κατασπίνθη 549,25	κατασπίνθη, κατασπίνθη 333,26
καδίσημη 495,27	κατασπίνθη, κατασπίνθη 484,37	κατασπίνθη, κατασπίνθη 333,36
κατασπίνθη 495,44	κατασπίνθη, κατασπίνθη 532,35	κατασπίνθη, κατασπίνθη 334,42
καδίσημη 594,41	κατασπίνθη, κατασπίνθη 532,38	κατασπίνθη, κατασπίνθη 333,27
κατασπίνθη 594,17	κατασπίνθη, κατασπίνθη 606,40	κατασπίνθη, κατασπίνθη 334,43
καδίσημη 594,44	κατασπίνθη, κατασπίνθη 606,39	κατασπίνθη, κατασπίνθη I. κινδυνω, κινδυνω 463,8
κατασπίνθη 594,31	κατασπίνθη, κατασπίνθη 509,35	κατασπίνθη, κατασπίνθη 335,1
κατασπίνθη 594,43	κατασπίνθη, κατασπίνθη 509,41	κατασπίνθη, κατασπίνθη 358,12
κατασπίνθη 594,3	κατασπίνθη, κατασπίνθη 509,22	κατασπίνθη, κατασπίνθη 356,40
κατασπίνθη 594,6	κατασπίνθη, κατασπίνθη 509,25	κατασπίνθη, κατασπίνθη 585,45
κατασπίνθη 594,7	κατασπίνθη, κατασπίνθη 509,27	κατασπίνθη, κατασπίνθη 475,32
κατασπίνθη 594,4	κατασπίνθη, κατασπίνθη 509,24	κατασπίνθη, κατασπίνθη 475,31
κατασπίνθη 594,4	κατασπίνθη, κατασπίνθη 412,33	κατασπίνθη, κατασπίνθη 587,19
κατασπίνθη 594,4	κατασπίνθη, κατασπίνθη 609,30	κατασπίνθη, κατασπίνθη 587,18
κατασπίνθη 594,4	κατασπίνθη, κατασπίνθη 481,5	κατασπίνθη, κατασπίνθη 475,31
κατασπίνθη 594,4	κατασπίνθη, κατασπίνθη 414,44	κατασπίνθη, κατασπίνθη 506,4
κατασπίνθη 594,4	κατασπίνθη, κατασπίνθη 185,8	κατασπίνθη, κατασπίνθη 296,38
κατασπίνθη 594,4	κατασπίνθη, κατασπίνθη 552,43	κατασπίνθη, κατασπίνθη κατι
κατασπίνθη 594,4	κατασπίνθη, κατασπίνθη 337,13	
κατασπίνθη 594,4	κατασπίνθη, κατασπίνθη 486,13	
κατασπίνθη 594,4	κατασπίνθη, κατασπίνθη 485,42	
κατασπίνθη 594,4	κατασπίνθη, κατασπίνθη κατι	

I N D E X.

333
20,4
κατί-
φίσι
κατα-
332
Α. κα-
τερί-
7,25
τιρε-
ibid.
δύω α.
67ου-
8,12
κατα-
3,40
πρασιν
47,1
κατί-
4,21
4,19
κατί-
3,41
κατί-
4,13
ήρου-
5,33
κατί-
4,26
4ου
δύω α.
42
πι-
κατα-
50,22
5,κατά
82,76
κατί-
60,51
κατι

κατισκλήκη 605,5
κατισκώδιον ης η κατα-
σάσθησις 568,29
κατισκώδιον, κατα-
σάσθησις 556,33
κατισκώδιον, κατα-
σάσθησις 560,13
κατισκώδιον ρ. κατισκώδιον,
κατισκώδιον α. 604,40
κατισκώδιον Β. κατισκώδιον η-
σασθησις 596,21
κατισκώδιον Ι. κατισκώδιον η-
σασθησις 596,18
κατισκώδιον, κατα-
σάσθησις 549,31
κατισκώδιον Ι. κατισκώδιον η-
σασθησις, κατισκώδιον η-
σασθησις 596,3
κατισκώδιον Ι. κατισκώδιον η-
σασθησις 596,4
κατισκώδιον Ι. κατισκώδιον η-
σασθησις 596,3
κατίση 494,31
κατισκώδιον 595,16
κατίσην 494,25
κατίσησις 594,31
κατίσησις 594,23
κατισκώδιον, κατα-
σάσθησις 555,19
κατισκώδιον, κατα-
σάσθησις α. 605,10
κατίσησις 605,9
κατίσησις, κατα-
σάσθησις 549,41
κατίσησις d. 549,
42
κατίσησις, κατα-
σάσθησις 549,43
κατίσησις η κατί-
σησις 551,11
κατίσησις, κατα-
σάσθησις 518,34
κατίσησις Ιον. κατί-
σησις 549,
44

κατίσησις, κατα-
σάσθησις 551,10
κατίσησις, κατα-
σάσθησις α. 479,37
κατίσησις 605,14
κατίσησις, κατα-
σάσθησις 519,25
κατίσησις, κατα-
σάσθησις 562,38
κατίσησις, κατίσησις α. 503,
34
κατίσησις 592,4
κατίσησις 592,6
κατίσησις 503,32
κατίσησις, κατα-
σάσθησις α. 484,16
κατίσησις f. κατίσησις.
308,21
κατίσησις f. κατίσησις,
κατίσησις 581,26
κατίσησις, κατίσησις,
κατίσησις α. 442,30
κατίσησις Β. κατίσησις α.
σασθησις, α. σασθησις 561,33
κατίσησις, κατίσησις,
κατίσησις 520,30
κατίσησις α. 520,30
κατίσησις f. κατίσησις α.
κατίσησις α. 441,29
κατίσησις 579,2
κατίσησις, κατίσησις,
κατίσησις 527,22
κατίσησις Ι. κατίσησις,
κατίσησις, κατίσησις
524,44
κατίσησις, κατίσησις, κατίσησις
572,40
κατίσησις, κατίσησις
α. 509,21
κατίσησις, κατίσησις
479,7
κατίσησις α. κατίσησις-
σις, κατίσησις
454,18
κατίσησις, κατίσησις α.

609,28
κατίσησις, κατα-
σάσθησις 566,45
κατίσησις, κατα-
σάσθησις α. 610,2
κατίσησις f. -ίσιον, κα-
τα-σάσθησις α. 475,29
κατίσησις, κατα-
σάσθησις 486,9
κατίσησις, κατα-
σάσθησις α. 610,8
κατίσησις 610,9
κατίσησις 610,8
κατίσησις 610,10
κατίσησις 610,9
κατίσησις ibid.
κατίσησις, κατα-
σάσθησις 534,19
κατίσησις, κατα-
σάσθησις 556,23
κατίσησις, κατίσησις,
κατίσησις 553,18
κατίσησις, κατίσησις α.
499,34
κατίσησις, κατα-
σάσθησις 486,22
κατίσησις, κατίσησις
575,39
κατίσησις 592,40
κατίσησις, κατα-
σάσθησις 527,30
κατίσησις, κατίσησις α. 590,35
κατίσησις ibid.
κατίσησις Α. κατίσησις
590,36
κατίσησις, κατίσησις
574,3
κατίσησις, κατίσησις α. 590,
19
κατίσησις Ι. κατίσησις, κα-
τίσησις α. 593,6
κατίσησις Ι. κατίσησις 593,5
κατίσησις Ι. κατίσησις, κατίσησις
κατίσησις 437,29
κατίσησις

I N D E X.

08,11
 η κα-
 39,11
 ησασ
 ατε
 καθή-
 08,5
 14,9
 ibid.
 320,
 506,
 56,28
 56,24
 56,27
 56,28
 56,29
 56,31
 56,32
 56,33
 56,34
 56,35
 56,36
 56,37
 56,38
 56,39
 56,40
 56,41
 56,42
 56,43
 56,44
 56,45
 56,46
 56,47
 56,48
 56,49
 56,50
 56,51
 56,52
 56,53
 56,54
 56,55
 56,56
 56,57
 56,58
 56,59
 56,60
 56,61
 56,62
 56,63
 56,64
 56,65
 56,66
 56,67
 56,68
 56,69
 56,70
 56,71
 56,72
 56,73
 56,74
 56,75
 56,76
 56,77
 56,78
 56,79
 56,80
 56,81
 56,82
 56,83
 56,84
 56,85
 56,86
 56,87
 56,88
 56,89
 56,90
 56,91
 56,92
 56,93
 56,94
 56,95
 56,96
 56,97
 56,98
 56,99
 56,100

κατόψομα κατόψο κα-
 τόψομα, καθόψο α.
 602,18
 κατόψο p. κατόψο 408,
 13. κατόψο c. κατόψο
 245,33
 κατόψο p. κατόψο 408,
 14. & 240,18
 κατόψο p. κατόψο
 408,12. 195,14
 κατόψο Ι. κατόψο.
 κατόψο 577,6
 κατόψο Ι. κατόψο 576,
 27
 κατόψο, κατόψο
 534,3
 κατόψο 534,26
 κατόψο 574,21
 κατόψο, κατόψο
 526,26
 κατόψο 560,34
 κατόψο, κατόψο
 473,35
 κατόψο, κατόψο
 578,35
 κατόψο Ιον. κατόψο
 κατόψο, κατόψο
 473,42
 κατόψο, κατόψο
 521,43
 κατόψο d. -άψο
 260,20
 κατόψο d. κατόψο ibid.
 κατόψο d. κατόψο ibid.
 κατόψο d. -άψο
 260,19
 κατόψο, κατόψο
 578,33
 κατόψο p. κατόψο, κα-
 τόψο α. 334,37
 κατόψο p. κατόψο
 334,36
 κατόψο, κατόψο α. 597,
 21
 κατόψο 597,23

κατόψο, -άψο 527,9
 κατόψο, κατόψο α. 596,36
 κατόψο, κατόψο
 α. 445,2
 κατόψο, κατόψο α. 302,22.
 & 304,19
 κατόψο, κατόψο
 580,4
 κατόψο, κατόψο
 559,13
 κατόψο, κατόψο ib.
 κατόψο, κατόψο α.
 κατόψο, κατόψο
 306,27
 κατόψο Α. κατόψο 305,30
 κατόψο D. κατόψο, κα-
 τόψο 397,7
 κατόψο Α. κατόψο 305,30
 κατόψο, κατόψο 527,31
 κατόψο p. κατόψο 530,4
 κατόψο Ι. κατόψο, κατόψο α.
 326,28
 κατόψο Ι. κατόψο 470,14
 κατόψο, κατόψο 538,22
 κατόψο p. κατόψο, κατόψο α.
 596,42
 κατόψο p. κατόψο, κατόψο α.
 326,28
 κατόψο p. κατόψο 463,38
 κατόψο d. κατόψο 326,19
 κατόψο, κατόψο 326,
 κατόψο Ι. κατόψο 470,13
 κατόψο κατόψο Α.
 κατόψο κατόψο
 244,36
 κατόψο, κατόψο 326,28
 κατόψο Ι. κατόψο 470,14
 κατόψο p. κατόψο, κατόψο α.
 596,43
 κατόψο, κατόψο 544,42
 κατόψο, κατόψο 326,20
 κατόψο
 κατόψο D. κατόψο
 326,31
 κατόψο 463,30

I N D E X.

ib.	κίκασμα, κίκασμα	κίκασηντο p. κίκασηντ,	κίλαδωμω	583,4
99,	581,35	κίκασηναι 191,21	κίληs quid	998,1
κρ- 1,13	κίκαλοβαμύ, κηλο- δομω	κίκασηναι, κίκασηναι 379,6	κίλωμω p. κίλωω	992,
11	577,26	κίκασηναι d. κίκασηναι η κίκασηναι 379,7	45	
45	κίκαμοισμύος, κίκαμοισμω	κίκασηναι, κίκασηναι α. 345,8	κίλωω Α. κίλωω, κίλωω	542,17
10	κίκαμωμω, κίκαμωμω	κίκασηναι κίκασηναι κί- κασηναι ibid.	κίλωω Α. κίλωω 542,23	
2,24	κίκαμωμω 550,11	κίκασηναι 345,10	κίλωω τής κίλωω I. κίλωω η κίλωω, κίλωω η κίλωω	993,64
33	κίκαμωμω p. κίκαμωμω, κίκαμωμω	κίκασηναι, κίκασηναι η κίκασηναι 380,14	κίλωω κίλωω d. κίλωω 255,21	
35	κίκαμωμω, κίκαμωμω	κίκασηναι ibid.	κίλωω κίλωω d. κίλωω	ibid.
43	κίκαμωμω, κίκαμωμω 190,	κίκασηναι, κίκασηναι α. 345,13	κίλωω κίλωω f. κίλωω 373,3	
41	40	κίκασηναι 345,13	κίλωω κίλωω p. κίλωω, κίλωω	
40	κίκαμωμω 190,39	κίκασηναι f. κίκασηναι η κίκασηναι η κίκασηναι η κίκασηναι	κίλωω κίλωω 326,29	
α.	κίκαμωμω p. κίκαμωμω- μωμω, κίκαμωμω η κίκαμωμω	κίκασηναι 365,7	κίλωω κίλωω p. κίλωω	580,5
37	315,12	κίκασηναι, κίκασηναι η κίκασηναι 512,34	κίλωω κίλωω p. κίλωω η κίλωω κίλωω η κίλωω	451,11
16	κίκαμωμω, κίκαμωμω	κίκασηναι 175,22	κίλωω κίλωω I. κίλωω, κί- λωω	465,16
17	κίκαμωμω 345,27	κίκασηναι 189,20	κίλωω κίλωω p. κίλωω	345,6
20	κίκαμωμω 345,26	κίκασηναι 563,22	κίλωω κίλωω p. κίλωω	345,2
24	κίκαμωμω p. κίκαμωμω- μωμω 980,75	κίκασηναι 285,31	κίλωω κίλωω p. κίλωω	345,6
φ., 11	κίκαμωμω p. κίκαμωμω- μωμω 345,28	κίκασηναι 193,14. 285,31	κίλωω κίλωω p. κίλωω	345,6
11	κίκαμωμω f. κίκαμωμω	κίκασηναι α. κίκασηναι α. 310,6	κίλωω κίλωω p. κίλωω	345,6
1,21	κίκαμωμω f. κίκαμωμω	κίκασηναι 310,10	κίλωω κίλωω p. κίλωω	345,6
11	κίκαμωμω p. κίκαμωμω- μωμω 577,27	κίκασηναι I. κίκασηναι- μωμω εισ 554,37	κίλωω κίλωω p. κίλωω	345,6
4	κίκαμωμω I. κίκαμωμω, κί- μωμω 237,13	κίκασηναι, κίκαμωμω 286, 9. 338,32. & 342,13	κίλωω κίλωω p. κίλωω	345,6
7,4	κίκαμωμω I. κίκαμωμω	κίκασηναι, κίκαμωμω 552,33	κίλωω κίλωω p. κίλωω	345,6
bid,	κίκαμωμω I. κίκαμωμω	κίκασηναι, κίκαμωμω 576,24	κίλωω κίλωω p. κίλωω	345,6
κίκαμωμω	κίκαμωμω I. κίκαμωμω	κίκασηναι, κίκαμωμω 451,31	κίλωω κίλωω p. κίλωω	345,6
40	κίκαμωμω I. κίκαμωμω	κίκασηναι, κίκαμωμω 273,31	κίλωω κίλωω p. κίλωω	345,6
κίκαμωμω	κίκαμωμω I. κίκαμωμω	κίκασηναι, κίκαμωμω 451,31	κίλωω κίλωω p. κίλωω	345,6
42	κίκαμωμω, κίκαμωμω 550,	κίκασηναι, κίκαμωμω 451,31	κίλωω κίλωω p. κίλωω	345,6
42	10	κίκασηναι, κίκαμωμω 281,13	κίλωω κίλωω p. κίλωω	345,6
42	κίκαμωμω p. κίκαμωμω,	κίκασηναι, κίκαμωμω 451,31	κίλωω κίλωω p. κίλωω	345,6
42	κίκαμωμω 565,17	κίκασηναι, κίκαμωμω 451,31	κίλωω κίλωω p. κίλωω	345,6

I N D E X.

P. D. κίχων, κίχων ἢ κί-
 χων 337,5
 κίχου 337,4. 533,40
 κίχου 337,4
 κίχου ἢ κίχου 373,5
 κίχου, κίχου 496,21
 κίχου P. κίχου ἢ
 359,35
 κίχου, κίχου ἢ κίχου
 ἢ 442,17
 κίχου, κίχου 489,34
 κίχου 489,30
 κίχου, κίχου 318,6
 ἢ κίχου I. ὁ κίχου 275,31
 Κλάγξας, κλάξας ἢ
 391,8
 κλάξας 391,6
 κλάξας D. κλάξας,
 κλείς κλειδός 144,1
 τῆς κλάξας P. κλάξας, ὁ
 κλάξας κ 283,5
 τῆ κλάξας P. τῆ κλάξας
 282,16,17
 κλάξας d. κλάξας 351,11
 κλάξας, κλάξας 351,12
 κλάξας I. κλάξας, κλάξας
 467,15
 κλάξας d. 351,11
 κλάξας, κλάξας 351,13
 κλάξας I. κλάξας, κλά-
 ξας 465,5
 κλάξας D. κλάξας, κλάξας
 367,30
 κλάξας, κλάξας 482,
 35
 ἢ κλάξας 482,37
 οἱ κλάξας 482,36
 κλάξας, κλάξας 527,9
 κλάξας 568,35
 κλάξας D. κλάξας,
 κλάξας ἢ 397,13
 κλάξας ἢ κλάξας
 D. κλάξας ib.
 κλάξας 304,18,305,29

κλάξας A. κλάξας 305,30
 κλάξας A. κλάξας ibid.
 τὰ κλάξας ἢ κλάξας, κλάξας,
 κλάξας 273,12
 κλάξας, κλάξας 446,10
 τῶ κλάξας ἢ κλάξας,
 κλάξας κλειδός 143,19
 κλάξας P. κλάξας, κλάξας
 359,12
 κλάξας d. κλάξας
 257,22
 κλάξας, κλάξας 185,8
 κλάξας, κλάξας ἢ
 391,1
 κλάξας 597,37
 κλάξας ἢ κλάξας,
 κλάξας ἢ κλάξας 445,3
 κλάξας ἢ κλάξας,
 κλάξας ἢ κλάξας ἢ κλάξας ἢ κλάξας
 441,39
 κλάξας ἢ κλάξας,
 κλάξας 575,27
 κλάξας ἢ κλάξας 444,37
 κλάξας, κλάξας ἢ
 391,42
 κλάξας 391,39
 κλάξας, κλάξας 525,20
 κλάξας, κλάξας ἢ 349,
 23
 κλάξας d. κλάξας 390,
 37
 κλάξας d. κλάξας 390,
 39
 κλάξας d. ibid.
 κλάξας d. κλάξας 390,38
 κλάξας, κλάξας 563,35
 κλάξας, κλάξας 537,42
 κλάξας I. κλάξας, κλάξας
 467,15
 κλάξας poet. κλάξας
 467,2
 κλάξας, κλάξας 979,21
 κλάξας 497,40
 κλάξας ἢ κλάξας 212,24
 κλάξας P. κλάξας, ἢ
 κλάξας ἢ 283,31

κλάξας, κλάξας ἢ κλάξας
 447,33
 Κλάξας I. κλάξας, κλάξας 494,37
 κλάξας P. κλάξας, κλάξας
 530,2
 κλάξας, κλάξας 530,35
 κλάξας, κλάξας ἢ κλάξας
 448,2
 ἢ κλάξας, κλάξας ἢ 447,6
 Κλάξας ἢ κλάξας, κλάξας
 546,21,38
 κλάξας d. κλάξας 959,40
 κλάξας, κλάξας
 570,28
 κλάξας ἢ κλάξας 570,26
 κλάξας ἢ κλάξας, κλάξας
 ἢ κλάξας 443,35
 κλάξας ἢ κλάξας 445,4
 κλάξας 580,6
 κλάξας d. κλάξας 961,83
 κλάξας, κλάξας 537,42
 κλάξας, κλάξας
 570,24
 κλάξας ἢ κλάξας ἢ κλάξας
 10
 κλάξας ἢ κλάξας,
 κλάξας 583,13
 κλάξας I. κλάξας, κλάξας
 467,16
 κλάξας ἢ κλάξας ἢ
 κλάξας 467,25
 κλάξας A. ἢ κλάξας 305,14
 κλάξας ἢ κλάξας 526,35
 κλάξας, κλάξας ἢ κλάξας
 447,6
 κλάξας, κλάξας 434,5
 κλάξας ἢ κλάξας, κλάξας ἢ
 445,4
 κλάξας, κλάξας 486,35
 κλάξας 486,39
 κλάξας 486,37
 κλάξας, κλάξας 522,
 40
 κλάξας, κλάξας ἢ
 345,30
 3

I N D E X.

κόςτος d. κυδρός ibid.
 κυείς, κύομαι 485, 39
 κυθείς, κύειν τὸ κύω
 385, 13. 575, 27
 κύθη, κύθηται 486, 3
 κύθον ibid.
 κύσκειν d. κύειν 349, 1
 τὰ κύκλα, ὁ κύκλος α.
 273, 24
 τὸς κύκλις 273, 28
 κυκλοφορέωμαι, κυκλο-
 φορέομαι ἔμαι 444, 40
 κυκλωθεῖν f. κυκλωθείη-
 σαν κυκλώομαι 579, 12
 κυλοιδόωντες p. κυλοιδ-
 διάτης, κυλοιδίαι α.
 452, 15
 κυματινός, κυματόομαι
 580, 7
 τίς κύνοισι p. κυσί, κύων
 κυνός 983, 52
 κυνηδόν d. 248, 23
 κυνοκρήνη, πύω 533, 38
 κυνός κυνί κυνά f. κύο-
 οὐ κύοισι κύοισι, κύων
 283, 35
 κυνώπει, κυνώπης κ
 265, 31
 κύνομρ d. κύνομαι ἔμαι
 444, 6
 κυρθείς, κύρωμαι 403, 39
 κυριότης d. κύριος 957, 2
 κυριολοκτιών, -κτιώ α.
 442, 2
 κύρωται f. κύρωται, κύρω
 403, 38
 κύρωται f. κύρωται 403, 3
 κύρωται f. κύρωται 540,
 25
 κύρωται f. κύρωται ibid.
 κύρωται 540, 37
 κύρωται, κύρω α.
 442, 8
 Κω Α. Κω, Κω 266, 11
 Κωμάζω d. κωμάω 988, 5
 κωμάω d. κωμάω ib.

κωμοδοποιός c. κωμω
 ᾧ ποιῶ 970, 2
 κωπηλάτες, κωπηλά-
 543, 1
 κῶς I. πῶς 118, 28
 Α
 Λάα f. D. λάας, λάαας
 267, 19. 279, 27
 λάαα, λάαας 279, 27
 λάαας Α. λάαας, λαμβάνω
 α. 305, 39. 392, 16
 λάαας I. έλααας 505, 12
 λάαας 392, 18
 λάαας f. λάαας ibid.
 λάαας 392, 22
 λάαας I. έλααας 392, 15
 λάαας D. λάαας 392, 18
 λάαας I. λάαας 392, 17
 λάαας 505, 27
 λάαας 392, 22
 λάαας φωνήεντος, -γῆ α.
 442, 31
 λάαας, λαμβάνω α.
 505, 26
 λάαας 392, 19
 λαζαρέωμαι d. λαζαρέω-
 μαι ἔμαι 445, 11
 λαζαρέωμαι d. λαζαρέω-
 μαι ἔμαι 447, 33
 λάαας p. έλααας έλααας,
 λαζαρέω α.
 468, 15
 λάαας α. λάαας, λάαας
 267, 25
 λαζαρέω d. λάαας
 257, 17
 λαζαρέω d. ibid.
 λαζαρέω d. λάαας 337, 10
 τὸ λαζαρέω Α. λαζαρέω, λαζαρέω
 266, 12. & 267, 36
 f. λάαας, τὸ λάαας 279, 27
 λαζαρέω I. λάαας, λά-
 αας 439, 19
 λάαας, λάαας 449, 11
 λάαας, λαμβάνω α. 392,
 34

λάαας 392, 37
 λάαας D. λάαας, λά-
 αας τὸ λαμβάνω
 392, 28
 λάαας λάαας λάαας, λα-
 αας α. 392, 33
 λάαας 392, 36
 λάαας D. λάαας 392,
 28
 λάαας, λαμβάνω α. 392, 34
 λάαας ibid.
 λάαας d. λάαας 252, 6
 λαζαρέωμαι, λαζαρέω-
 μαι 268, 5
 λαζαρέωμαι, λαζαρέω-
 μαι 535, 21
 λάαας, λάαας 185, 8
 λάαας d. λάαας 255,
 33. & 257,
 33.
 λάαας d. ibid.
 λαμβάνω d. λάαας 337, 9
 λαμβάνω p. λαμβάνω,
 λαμβάνω α.
 451, 32
 λαμβάνω p. λαμβάνω
 τῶν. 451, 44
 λαμβάνω, λαμβάνω,
 λαμβάνω 565, 6
 λαμβάνω, λαμβάνω α.
 598, 42
 λαμβάνω ibid.
 λαμβάνω 598, 43
 λαμβάνω d. λάαας 337, 9
 λάαας f. λάαας, λάαας
 142, 26. & 279, 26
 λάαας ἢ λάαας 267, 19
 & 279, 27
 λαμβάνω I. λαμβάνω,
 λαμβάνω 407, 11
 λαμβάνω, λαμβάνω-
 μαι 555, 1
 λαμβάνω Α. λαμβάνω,
 λαμβάνω 525, 34
 λαμβάνω p. λαμβάνω,
 λαμβάνω α. 392, 31
 λαμβάνω λαμβάνω α. 391, 31

VERBORVM SINGVLARIVM

λάτρις	391,33	λαυρήναι α.	392,29	577,29
λακρίδιον Α. λάτρις	391,	λαλασμός D. λιλισμεί-		λίλοισπι ας ε, λείπι 309,
34		ν	392,27	38
λακρίσις	391,35	λαλασμοί p. λάτρις, λα-		λίλοισπις 511,42
λάτρις	391,36	χάων α.	391,35	λίλοισπις, λείτρις 583,
λακρίων	391,38	λαλάσ p. λάτρις	391,36	11
λακρίσις η λακρίσις		λαλάσσι p. λάτρις	ibid.	λίλοισ η είλοισ Α. λίλο-
D. λακρίσις, λακρίσις		λίλιγγμοί, λείτρις	187,	ρις, λείτρις 307,10,28
α.	392,1	29		λίλοισπις, λοχίσις η
λακρίδιον D. λακρίδιον	ibid.	λίλιξι	193,6	λοχίσις 573,25
λίαντα d. λίαν	251,19	λίλιπτισμοί Α. λίλι-		λίλοισ η, λείτρις 553,11
λίαντα, λίαντα	545,28	πιμμοί, λιπτισμοί		λίλυα, λύω 197,17
λίαντα η λείτρις	187,3	564,42		λίλυθριμμοί, λυθριμμοί
λεπίσις D. λείσις	450,7	λίλιχ, λυθριμμοί	193,12	577,29 (ibid.)
λείσις	450,7	λίλιχ, λυθριμμοί α.	392,	λίλυπμοί, λυθριμμοί
λείλιαν η λείλιαν, λείλι-		40		λίλυπμοί Α. λίλυ-
αν	546,17,38	λίλιθριμμοί d. λείλιθριμ-		μοί, λυθριμ-
λείσις, λείσις, λείσις	442,32	οίσις	392,44	μοί 565,24
α		λείλιαν ας ε, λείλιαν		λίλυθριμμοί, λείσις 581,16
λείσις, λείσις, λείσις	446,10	ας ε, λείλιαν η λείλιαν		λίλυθριμμοί p. λείλυθριμμοί εί-
λείσις, λείσις, λείσις		373,17		σις 414,42
λείσις, λείσις, λείσις		λείλιαν ας	ibid.	λείλιθριμμοί, λείσις
λείσις, λείσις, λείσις		λείλιαν ας	392,5	569,39
λείσις, λείσις, λείσις		λείλιαν ας	392,6	λείλιθριμμοί 569,21
λείσις, λείσις, λείσις		λείλιαν ας	392,25	λείλιθριμμοί, λείσις d.
λείσις, λείσις, λείσις		λείλιαν ας	392,26	λείλιθριμμοί 333,6
λείσις, λείσις, λείσις		λείλιαν ας	392,26	λείλιθριμμοί d. λείλιθριμ-
λείσις, λείσις, λείσις		λείλιαν ας	392,26	μοί 397,19
λείσις, λείσις, λείσις		λείλιαν ας	392,26	α λείσις, λείσις λείσις
λείσις, λείσις, λείσις		λείλιαν ας	392,26	149,19
λείσις, λείσις, λείσις		λείλιαν ας	392,26	λίλιπτισμοί, λείλιπτισμοί
λείσις, λείσις, λείσις		λείλιαν ας	392,26	565,9
λείσις, λείσις, λείσις		λείλιαν ας	392,26	λίλιπτισμοί, λείλιπτισμοί
λείσις, λείσις, λείσις		λείλιαν ας	392,26	538,28
λείσις, λείσις, λείσις		λείλιαν ας	392,26	λίλιπτισμοί, λείλιπτισμοί
λείσις, λείσις, λείσις		λείλιαν ας	392,26	566,10
λείσις, λείσις, λείσις		λείλιαν ας	392,26	λίλιπτισμοί, λείλιπτισμοί
λείσις, λείσις, λείσις		λείλιαν ας	392,26	535,40
λείσις, λείσις, λείσις		λείλιαν ας	392,26	λίλιπτισμοί, λείλιπτισμοί
λείσις, λείσις, λείσις		λείλιαν ας	392,26	434,
λείσις, λείσις, λείσις		λείλιαν ας	392,26	39
λείσις, λείσις, λείσις		λείλιαν ας	392,26	λίλιπτισμοί, λείλιπτισμοί
λείσις, λείσις, λείσις		λείλιαν ας	392,26	446,38
λείσις, λείσις, λείσις		λείλιαν ας	392,26	λίλιπτισμοί, λείλιπτισμοί
λείσις, λείσις, λείσις		λείλιαν ας	392,26	266,8
λείσις, λείσις, λείσις		λείλιαν ας	392,26	λίλιπτισμοί, λείλιπτισμοί
λείσις, λείσις, λείσις		λείλιαν ας	392,26	386,5
λείσις, λείσις, λείσις		λείλιαν ας	392,26	λίλιπτισμοί, λείλιπτισμοί

I N D E X.

λήθητο Γ. ἐλάθητο, λαμβάνομαι ἄ. 392, 39
 ληκῶντι, ληκῶν ἄ 446, 44
 λήξαι, λήξω 519, 30
 λήξειε Ἄ. λήξαι 519, 29
 λήξαι, λαβῶναι ἄ. 391, 30
 λῆς D. λῆς, λάω ἄ τὸ θήλω 386, 5
 λήσεται, λαύεται ἄ 392, 23
 ληθῶμαι 392, 31
 λίσταμαι 392, 23
 ληστῶμαι 392, 24
 ληστὴ D. λῆστο, λάω ἄ τὸ θήλω 386, 6
 αἰ ληθῆ, ληθῶ 155, 34
 πῆ κηγ ἄ λητοί 155, 32
 ληττίδης d. 263, 17
 ληφθεῖς, λαμβῶμαι ἄ. 392, 9
 ληφθῆμαι 392, 8
 ληφθῆσθαι 392, 13
 λήψομαι λήψη 391, 44
 λησθεῖς, λησόμεαι 562, 8
 λησθη Γ. ἐλυάθη 561, 2
 λήσονται d. λήσονται 552, 21
 λήξει Γ. ἐλυξει λήξω 519, 22
 λυθερήσῃ, λυθερέω 533, 39
 λυθῶν d. λήθω 264, 13
 λυπηθῶν d. λείπω 337, 8
 λυπε Γ. ἐλυπε, λείπω 484, 43
 λυποδραῶσαι, λυποδραῖναι ἄ 443, 21
 λυπόμην Γ. ἐλυπόμην, λείπω 485, 9
 λυπόων p. λυπῶν, λυπῶν ἄ 451, 32
 λυπῶν, λείπω 485, 7
 λίσταμαι, λίστασθαι 530, 16
 λυστασθεῖς, λυστασθεῖσθε 467, 23

λύπει p. λυπῶν ἢ λυθῶ 283, 2
 λυπῶν, λυπόμεαι 484, 33
 λυπῶν. τὸ λυπῶν, τὸ λυπῶν 282, 29
 Λύσας d. λήξω 262, 39
 λυσοσάμην p. λυσοσάμην.
 λυσοσάμην τὸ λήξω 370, 12
 λυσοσάμην p. λυσοσάμην 531, 31
 λυσοσάμην p. λυσοσάμην 531, 28
 λυσοσάμην p. λυσοσάμην 369, 39
 λυσοσάμην, λυσοσάμην 523, 21
 Λυσοσάμην D. Λυσοσάμην, Λυσοσάμην 267, 2
 λυσοσάμην A. λυσοσάμην λυσοσάμην τὸ λυσοσάμην 369, 45
 λυσοσάμην, λυσοσάμην 449, 26
 λυσοσάμην 449, 25
 λυσοσάμην 369, 45
 λυσοσάμην 449, 25
 λυσοσάμην 449, 25
 λυσοσάμην 970, 101
 λυσοσάμην καὶ λυσοσάμην d. λυσοσάμην.
 λυσοσάμην 533, 29
 λυσοσάμην 532, 8
 λυσοσάμην, λυσοσάμην 562, 8
 λυσοσάμην καὶ λυσοσάμην, λυσοσάμην 274, 33
 λυσοσάμην, λυσοσάμην 433, 22
 λυσοσάμην B. ἐλυσοσάμην 581, 30
 λυσοσάμην d. λυσοσάμην 252, 10
 λυσοσάμην λυσοσάμην p. λυσοσάμην 414, 41. 581, 7
 λυσοσάμην d. λυσοσάμην 973, 77
 λυσοσάμην c. λυσοσάμην 131, 1
 λυσοσάμην p. λυσοσάμην, λυσοσάμην ἄ 451, 27
 λυσοσάμην, λυσοσάμην 579, 21
 λυσοσάμην d. τὸ λυσοσάμην 982, 3

λυσοσάμην, λυσοσάμην ib. τὸ λυσοσάμην ἢ τὸ λυσοσάμην 273, 25
 λυσοσάμην, λυσοσάμην 273, 28
 Λυσοσάμην D. θήλω 386, 5
 λυσοσάμην, λυσοσάμην 570, 35
 λυσοσάμην d. λυσοσάμην 258, 39
 λυσοσάμην d. λυσοσάμην ἄ. ibid.
 λυσοσάμην D. λυσοσάμην, λυσοσάμην τὸ θήλω 450, 38
 λυσοσάμην Att. λυσοσάμην, λυσοσάμην 257, 5
 λυσοσάμην, λυσοσάμην τὸ θήλω 447, 7
 λυσοσάμην d. λυσοσάμην ἄ. 257, 25
 M
 Μαγείσθαι d. μαγείσθαι 252, 8
 μαγείσθαι ἄντι, μαγείσθαι ἄ 442, 17
 μαγείσθαι 337, 18
 μαγείσθαι 505, 41
 μαγείσθαι ἢ μαγείσθαι ἢ μαγείσθαι p. μαγείσθαι 452, 9
 μαγείσθαι p. μαγείσθαι 452, 11
 μαγείσθαι, μαγείσθαι 435, 18
 μαγείσθαι, μαγείσθαι ἢ μαγείσθαι 445, 27
 μαγείσθαι Γ. ἐμαγείσθαι 540, 4
 μαγείσθαι d. μαγείσθαι 252, 4
 μαγείσθαι A. μαγείσθαι, μαγείσθαι 305, 14
 μαγείσθαι, μαγείσθαι τὸ μαγείσθαι 274, 20
 μαγείσθαι d. μαγείσθαι 260, 22
 μαγείσθαι d. ibid.
 μαγείσθαι d. ibid.
 μαγείσθαι, μαγείσθαι ἄ 447, 11
 u 5

I N D E X.

2,5	μελίστες	469,6	μελίστημα	352,24	μέμιλοι, μέλω	199,14.
12	μεθ' ὕδατος f. μεθ' ὕδατος		μελήσῃ	352,27	309,16	
27	Α. ὕδατος, ὕδατος	982,6	μελήσται	352,24	μεμνησθῆναι	μεμνησθῆναι
91,	μεθύσομαι μεθύσομαι		μελήτω	352,26	πόριση	569,40
	μεθύσομαι ὦ. ἢ μεθύσομαι	350,3	τῷ μελίκορπυ p. μελίκορπυ		μεμνησθῆναι	ας ε, μέλω ὦ.
37	μεθύσομαι d. μεθύσομαι		τῷ μελίκορπυ 282,29		599,9	
3	350,2		μελίδοται D. μελίξεται		μεμνησθῆναι	352,25
μα-	μεθύσομαι	ibid.	μελίξομαι	437,4	μεμνησθῆναι	ibid.
39	μείδῃσι I. ἐμείδησι, μείδῃσι		μέλιθ, μέλιω	961,77.	μεμνησθῆναι	πιπίω ὦ
4 α.	532,24		ἔκ 433,22		πιπίω ὦ	339,26
	τῷ μείδῃσι, ὁ μείδῃσι ἢ μείδῃσι	251,2	μελίησθ, μέλιω ὦ.	599,2	μεμνησθῆναι	πύριον ὦ.
θη-	251,2		μέλιον, μέλω	434,22	23	
33	μείξας A. μείξασθαι ἢ μείξασθαι	269,32	μελιόντων A. μελιόντων	305,41	μεμνησθῆναι	307,6
57	μείξων A. μείξωναι	ib. 36	μελοποιῶ ὦ c. μέλιθ		μεμνησθῆναι I. μεμνησθῆναι	
6,9	μείξων d. μείξωναι	255,36	πιπίω ὦ	339,27	μεμνησθῆναι	572,27
24	μειλίσσι I. μειλίσσι, μειλίσσι	438,43	μέλω A. μέλω ὦ	309,17	μεμνησθῆναι	513,9
37	μείνας αὐτος, μένω	298,	μέμνησι I. μεμνησθῆναι, μένω		μεμνησθῆναι	ibid.
321,	27		τῷ μεμνησθῆναι 236,111		μεμνησθῆναι	ας I. 199,14. 309,16
μθ-	μείρεται, μείρομαι τῷ μείρομαι	434,44	μεμνησθῆναι Ion. μεμνησθῆναι	569,9	μεμνησθῆναι	311,13
7,	μείων διμειροῦ ὦ.	256,8	μεμνησθῆναι	337,20	μεμνησθῆναι	311,14
2,41	μελαγχολῶν, μέλας αἰνεῖται	972,55	μεμνησθῆναι p. μεμνησθῆναι	482,32	μεμνησθῆναι	515,5
36	ἢ μελαινῶν, ὁ μέλας	251,2	μεμνησθῆναι D. μεμνησθῆναι		μεμνησθῆναι	515,4
28	μέλας E. μέλας	142,27	μεμνησθῆναι	513,10	μεμνησθῆναι	512,43
26	τῷ μέλω, ὁ μέλας	251,2	μεμνησθῆναι p. ἐμνησθῆναι	482,30	μεμνησθῆναι	ibid.
321,	ἢ μελανῶσι D. μελανῶσι	434,10	μεμνησθῆναι	511,35	μεμνησθῆναι	512,44
	μελανῶσι	434,10	μεμνησθῆναι p. μεμνησθῆναι ἢ μεμνησθῆναι		μεμνησθῆναι	512,44
32,	μελανῶσι c. μέλας	566,18	μεμνησθῆναι	569,10	μεμνησθῆναι	512,44
32	αὐτῷ & ἕως	995,5	μεμνησθῆναι	352,23	μεμνησθῆναι	512,44
20	μέλας τῷ d. μέλας	255,13	μεμνησθῆναι	569,7	μεμνησθῆναι	512,44
18	μελανῶσι d. ibid.		μεμνησθῆναι	569,7	μεμνησθῆναι	512,44
2,5	μελιδόρῃσι, μέλιδομαι	435,30	μεμνησθῆναι	569,9	μεμνησθῆναι	512,44
27	μέλιθ, μέλω	352,27	μεμνησθῆναι	569,9	μεμνησθῆναι	512,44
320-	μέλιτις f. μελίτις, μελίτις	446,36	μεμνησθῆναι	569,9	μεμνησθῆναι	512,44
23	μέλιται, μέλιτομαι	436,35	μεμνησθῆναι	569,9	μεμνησθῆναι	512,44
22	μέλιτω, μέλω ἢ μέλιθ	436,34	μεμνησθῆναι	569,9	μεμνησθῆναι	512,44
41			μεμνησθῆναι	569,9	μεμνησθῆναι	512,44
65			μεμνησθῆναι	569,9	μεμνησθῆναι	512,44

I N D E X.

μετάληψιν ρ. μεταλλό-
 μνος, μεταλλομαχ 439,
 41
 μεταμάρτους, μεταμάρτυ-
 ρων α. 505,39
 μεταμέλει, -έλιω 433,23
 μεταμελήσθαι 599,3
 μεταμελήσθε Γ. μεταμε-
 λήσασθαι 599,8
 μεταμελήσθην 599,7
 μεταμελήση 599,9
 μεταμελήσθημι 599,6
 μεταμείλων 434,24
 μεταμφίστασι, μεταμφιστά-
 σασθαι 531,4
 μετανήσθησαν, μετανήσθημι
 495,23
 μεταπείποιμασ, μεταπι-
 είομαι 572,13
 μεταπείσομαι, μεταπείσω α.
 507,21
 μεταπλάσσει, μεταπλάσ-
 τασθαι 557,45
 μεταπλάσσω, μεταπλάσ-
 σασθαι 504,45
 μεταρροισάμενος, μεταρ-
 ροισάομαι 580,8
 μεταρροισάσασθαι, μεταρ-
 ροισάομαι 540,7
 μετα σὲ quid 958,37
 μετασπάρμιμος, μετασπάρ-
 μομαι αἶμασι 447,34
 μετασπάρω, μετασπάρω
 489,45
 μετασφραγίσω, μετασφραγί-
 σασθαι 495,33
 μετασφραγίσω 496,13
 μετασφραγίσω, μετασφραγί-
 σασθαι 543,38
 μετασφραγίσω, μετασφραγί-
 σασθαι 495,
 27
 μετασφραγίσω 495,45
 μετασφραγίσω 495,35
 μετασφραγίσω 594,24
 μετασφραγίσω 594,20

μετασφραγίσω, μετασφραγί-
 σασθαι 480,5
 μετασφραγίσω 551,14
 μετασφραγίσω, μετασφραγί-
 σασθαι α. 971,
 20
 μετασφραγίσω 503,37
 μετασφραγίσω, μετασφραγί-
 σασθαι 606,27
 μετασφραγίσω, μετασφραγί-
 σασθαι α. 588,5
 μετασφραγίσω 502,11
 μετασφραγίσω 588,10
 μετασφραγίσω, μετασφραγί-
 σασθαι α. 589,23
 μετασφραγίσω 589,24
 μετασφραγίσω, μετασφραγί-
 σασθαι α. 584,4
 μετασφραγίσω, μετασφραγί-
 σασθαι α. 499,11
 μετασφραγίσω I. μετασφραγί-
 σασθαι α. 459,19
 μετασφραγίσω ἢ μετασφραγί-
 σασθαι 319,17
 μετασφραγίσω, μετασφραγί-
 σασθαι 459,12
 μετασφραγίσω 590,11
 μετασφραγίσω ας ε A. μετασφραγί-
 σασθαι α. 298,24
 μετασφραγίσω, μετασφραγί-
 σασθαι α. 459,
 21
 μετασφραγίσω, μετασφραγί-
 σασθαι α. 499,11
 μετασφραγίσω I. μετασφραγί-
 σασθαι α. 492,
 13
 μετασφραγίσω, μετασφραγί-
 σασθαι α. 460,17
 μετασφραγίσω ες ε, μετασφραγί-
 σασθαι α. 286,16,23
 μετασφραγίσω f. μετασφραγί-
 σασθαι α. 475,42
 μετασφραγίσω I. μετασφραγί-
 σασθαι α. 467,16
 μετασφραγίσω 501,31
 μετασφραγίσω, μετασφραγί-
 σασθαι 484,
 27

μετάλαβει, μεταλαμβανέτω
 α. 505,9
 μεταλαβέτω, μεταλαβέτω
 μοι α. 591,31
 μεταλαβέτω 385,28
 μεταλαβέτω 503,2
 μεταλαβέτω 503,11
 μεταλαβέτω 503,3
 μεταλαβέτω 503,18
 μεταλαβέτω, μεταλαβέτω
 μοι α. 501,31
 μεταλαβέτω, μεταλαβέτω ἢ με-
 ταλαβέτω 470,40
 μεταλαβέτω 599,7
 μεταλαβέτω, μεταλαβέτω
 μοι 475,41
 μεταλαβέτω, μεταλαβέτω α.
 510,7
 μεταλαβέτω 609,24
 μεταλαβέτω 609,9
 μεταλαβέτω, μεταλαβέτω
 μοι α. 550,40
 μεταλαβέτω, μεταλαβέτω α.
 395,31. & 507,16
 μεταλαβέτω, μεταλαβέτω
 α. 532,29
 μεταλαβέτω μοι α. μεταλαβέτω
 μοι α. 576,30
 μεταλαβέτω I. μεταλαβέτω, μεταλαβέτω
 μοι α. 438,33
 μεταλαβέτω I. μεταλαβέτω α. 438,44
 μεταλαβέτω, μεταλαβέτω α.
 589,32
 μεταλαβέτω, μεταλαβέτω α. 488,
 45
 μεταλαβέτω ρ. μεταλαβέτω ἢ
 μεταλαβέτω, μεταλαβέτω α.
 589,32
 μεταλαβέτω ρ. μεταλαβέτω
 589,32
 μεταλαβέτω I. μεταλαβέτω ἢ
 μεταλαβέτω, μεταλαβέτω
 α. 454,41
 μεταλαβέτω, μεταλαβέτω α. 475,
 37

μετα

I N D E X.

452,2
 3,26
 2,15
 1,35
 2,35
 2,31
 7,10
 33,14
 5,17
 33,15
 1, μ
 5,16
 5,14
 2,35
 1, μ
 8,44
 3,49
 5,37
 1,24
 3,12
 5,8
 3,36
 3,33
 5,29
 7,40
 1,2
 5,12
 1,24
 6
 μ
 120,26
 I. μνάμῳ
 349,42
 μνήσαν d. 261,37
 μνησάμεθ I. μνήσανθ
 349,32
 μνησαμῶν 349,33
 μνησαμῶν ibid.
 μνήσανθ I. ἐμνήσθ 349,30
 μνήσας μνήσασσε 349,29
 μνήσααθ 349,32
 μνησθῆς 349,37
 μνησθῆσιν ibid.
 μνησθῆσιν 349,38
 μνησθῆσιν 349,36
 μνησθῶν 349,37
 μνησθῶν μῶν 600,12
 μνήσασμα 349,34
 μνήσασμα 349,28
 μνάσθ I. μνάσθ, μνάσασμα
 τὸ μνάσασμα 438,45
 μνάσασμα, μνάσασμα 447,35
 μνάσασθ I. ἐμνάσασθ, μνάσασμα
 τὸ μνάσασμα 466,6
 Μοι I. ἐμοι, ἐγὼ 239,38
 μοιράσασμα, μοιράσασμα 530,36
 μοιράσασμα d. μοιράσασμα
 258,6,9
 μοιράσασθ μοιράσασθ
 μοιράσασθ 548,45
 μοιράσασθ d. μοιράσασθ
 258,6
 μοιράσασθ ἢ μοιράσασθ ἢ
 μοιράσασθ ἢ 216,20.
 & 349,4
 μοιράσασθ d. μοιράσασθ 349,1
 μοιράσασθ, μοιράσασθ ἢ μοιράσασθ
 489,34
 μοιράσασθ d. μοιράσασθ 254,37
 μοιράσασθ μοιράσασθ μοιράσασθ
 νόσασθ 580,10
 μοιράσασθ, μοιράσασθ ἢ 335,17
 μοιράσασθ, μοιράσασθ 523,6
 μοιράσασθ, μοιράσασθ 538,24

239,38.
 & 241,28
 μῶνθ p. μῶνθ 979,30
 μῶνθθῆς, μῶνθθῆς 580,9
 μῶνθθῆς I. ἐμῶνθ 537,32
 μῶνθθῆς D. μῶνθθῆς μῶνθθῆς
 118,42
 μῶνθθῆς I. μῶνθθῆς 121,13
 μῶνθθῆς A. ἐμῶνθ 452,42
 μῶνθθῆσιν, μῶνθθῆσιν 579,31
 μῶνθθῆσιν 538,25
 μῶνθθῆσιν D. μῶνθθῆσιν
 σι, μῶνθθῆσιν 169,42.
 & 465,42
 ὅ μῶνθθῆσιν, ὅ μῶνθθῆσιν 273,25,27
 μῶνθθῆσιν I. ἐμῶνθ. 536,25
 μῶνθθῆσιν d. μῶνθθῆσιν
 c. μῶνθθῆσιν 964,21
 μῶνθθῆσιν, μῶνθθῆσιν 533,30
 μῶνθθῆσιν 214,7
 μῶνθθῆσιν p. μῶνθθῆσιν
 μῶνθθῆσιν ἢ 452,6
 μῶνθθῆσιν, μῶνθθῆσιν
 547,19
 μῶνθθῆσιν, μῶνθθῆσιν 520,36,37
 μῶνθθῆσιν d. μῶνθθῆσιν 252,11
 μῶνθθῆσιν d. μῶνθθῆσιν 254,38
 μῶνθθῆσιν, μῶνθθῆσιν ἢ μῶνθθῆσιν 527,11
 μῶνθθῆσιν I. ἐμῶνθθῆσιν 529,43
 μῶνθθῆσιν p. ἐμῶνθθῆσιν ibid.
 μῶνθθῆσιν d. μῶνθθῆσιν
 258,10
 μῶνθθῆσιν d. 258,11
 μῶνθθῆσιν d. 258,9
 Μῶνθθῆσιν I. μῶνθθῆσιν, μῶνθθῆσιν
 τὸ μῶνθθῆσιν 438,45
 μῶνθθῆσιν, μῶνθθῆσιν
 533,26
 μῶνθθῆσιν 532,21
 μῶνθθῆσιν, μῶνθθῆσιν
 566,10

566,1
 μῶνθθῆσιν d. μῶνθθῆσιν 264,21
 μῶνθθῆσιν D. μῶνθθῆσιν 119,6
 N
 Νάα p. τῶν νῶν, νῶν
 149,14
 νῶνθῆσιν ἢ νῶνθῆσιν
 I. νῶνθῆσιν ἢ νῶνθῆσιν, νῶνθῆσιν
 νῶνθῆσιν 467,38
 νῶνθῆσιν p. νῶνθῆσιν, νῶνθῆσιν
 451,23
 νῶνθῆσιν, νῶνθῆσιν 523,7
 νῶνθῆσιν I. νῶνθῆσιν, νῶνθῆσιν
 τὸ νῶνθῆσιν 568,25
 νῶνθῆσιν p. νῶνθῆσιν 531,8
 τῶν νῶν, ἢ νῶν I. 149,2
 νῶνθῆσιν, νῶνθῆσιν
 μῶνθθῆσιν - γῶνθῆσιν ἢ μῶνθθῆσιν
 450,10
 νῶνθῆσιν p. νῶνθῆσιν, ἢ νῶνθῆσιν
 142,39
 νῶνθῆσιν, νῶνθῆσιν
 540,8
 νῶνθῆσιν 537,27
 νῶνθῆσιν c. νῶνθῆσιν
 μῶνθθῆσιν 982,2
 νῶνθῆσιν d. νῶνθῆσιν 264,25
 Ne in compositione
 961,73
 τῶν νῶν p. νῶν, νῶν
 149,14
 νῶνθῆσιν ἢ νῶνθῆσιν p. νῶνθῆσιν
 νῶνθῆσιν 572,31
 νῶνθῆσιν I. νῶνθῆσιν, νῶνθῆσιν
 986,107
 νῶνθῆσιν I. νῶνθῆσιν, νῶνθῆσιν
 467,17
 νῶνθῆσιν I. νῶνθῆσιν, νῶνθῆσιν
 τὸ νῶνθῆσιν ἢ 449,31
 νῶνθῆσιν p. νῶνθῆσιν, νῶνθῆσιν
 531,30
 νῶνθῆσιν I. νῶνθῆσιν, νῶνθῆσιν
 544,8
 νῶνθῆσιν aut. ibid.
 νῶνθῆσιν

I N D E X.

15,31
39,8
42
9,8
335
3,2
543
527
41
56,7
9,7
433
32
86
26
λικω
10
6,3
όλι-
29
25
18
9,8
ρα-
27
257
bid.
9,32
24
42
335
4 το
19
5,17
66
616

έλοντο I. αλλοτο ibid.
έλαμα αλη έλεται 601,
25
έλοφουρείς, έλοφουρομα
566,31
πέ Ολυμπια & η Ολυμ-
πια quid 998,1
Ολυμπιονίκης C. Ολύμ-
πιαίκη ibid.
Ολύμπι d. Ολυμπος
986,85
έλαλα Att. έλα, έλαλα
395,14
έλαλεκα A. έλεκα 601,
36
Ομοί A. όμοι, όμυμι α.
394,4
όμοιόμοροι, όμοιόμορομα
435,43,44
όμοια, όμυμι α. 506,1
όμοιου ibid.
όμο quid 246,15,248,4
όμοι, όμυμι α. 394,4
όμοιόμοροι, όμοιόμοροι
538,26
όμυμι f. όμυμι, όμυμι
393,39
όμυμι 394,1
όμυμις ibid.
όμυμις 393,37
όμυμις όμυμιόμοροι 394,2
όμυμις 393,37
όμοιοι f. όμοιοί, όμοιοί α.
ώ 441,30
όμολογηθείς, όμολογομα
575,30
όμολογομα 444,9
όμολογομα d. 444,
10
όμοιόμοροι, όμοιόμοροι
α. 335,33
όμοιόμοροι d. ibid.
όμοιόμοροι 335,37
όμοιόμοροι, όμυμι α. 393,13
όμοιόμοροι όμοιόμοροι 394,4

όμοιόμοροι f. όμοιόμοροι
όμοιόμοροι 374,13
όμοιόμοροι α. A. όμοιόμοροι,
όμυμι α. 393,14.
& 394,15
όμοιόμοροι A. όμοιόμοροι
602,2
όν όντος, είμι α. 316,12
όντε 246 f. 246 όντε η
246 τε όν, δηλονότι 978,8
όνομα f. όνομα, όνομα
367,9
όνομα D. όνομα 397,16
όνομα f. όνομα 366,44
& 367,8
όνόμα, όνομα, όνομα α.
275,22
όνόμα d. όνομα 966,36
όνόμα A. όνομα, όνομα
305,15
ό όνομα α. όνομα
281,16
όνόμα p. όνομα, όνομα όνομα
233,15
όνόμα I. όνομα 366,40
όνόμα 532,14
όνόμα 532,11
όνόμα, όνομα 232,
33
όνόμα I. όνομα 232,
34
όνόμα p. όνομα d. όνομα
232,32. & 326,26
όνόμα, όνομα 232,32
όνόμα α. C. όνομα
α. & 339,29
όνόμα η όνομα I. όνομα.
όνόμα 546,5,38
όνόμα C. όνομα 247,44
πέ όνομα, είμι α. 460,2

όνόμα, όνομα 246,5
όνόμα, όνομα 149,6
όνόμα, όνομα 150,2
όνόμα f. όνομα 249,2
όνόμα, όνομα, όνομα
575,31
όνόμα C. όνομα 133,
29
όνόμα I. όνομα, όνομα
525,43
όνόμα I. όνομα ibid.
όνόμα 562,11
όνόμα όνομα C. όνομα 246,8
όνόμα A. όνομα 187,5
όνόμα d. όνομα 260,
43
όνόμα d. ibid.
όνόμα f. όνομα 143,36
όνόμα A. όνομα, όνομα
α. 120,23
όνόμα η όνομα Aol. όνομα
120,13
όνόμα, όνομα, όνομα
435,31
όνόμα, όνομα 570,
36
όνόμα I. όνομα 569,35
όνόμα, όνομα 532,42
όνόμα 533,8
Optim^o d. opto 260,1
όνόμα 490,13
όνόμα f. όνομα 447,
27
όνόμα I. όνομα, όνομα
438,14
όνόμα A. όνομα, όνομα α.
515,15
όνόμα A. όνομα 515,18
όνόμα α. A. όνομα ib.
όνόμα A. όνομα, όνομα
α. 525,37
όνόμα d. όνομα
α. Att. όνομα
525,40
όνόμα, όνομα 568,22

I N D E X.

ἐδνεις	ibid.	ῥφείλει	543,23	335,27
ἐθείς Α. ἐθείς	143,27	ῥφειλον Ι. ῥφειλον	394,29	παγήσῃ 506,45
ἐθίν Α. ἐθίν	143,28.	ῥφειων Α. ῥφίω, ῥφισ		παζῷ παζῆς παζῆ 335,
& 393,15		ῥφισ	154,22	26
ἔλι, ἔλι	433,30	ῥφισ Α. ῥφισ ib.		παζῶν 335,27
ἔλῶν ῥμ	ε. ἔλῶν ῥμ	ῥφισ Α. ῥφισ	154,21	παθῆν Ι. παθεῖν, παζῶ
983,43.		ῥφθεις, ῥφθῆσθαι τὸ ῥφθῆ		ἄ. 396,18
ἔλων, ἔλων	433,42	603,33		παθῆν d. ἔπαθον, παζῶ
ἔμῃς f. ὀ ἔμῃς	314,1	ῥφθῆσθαι Ι. ῥφθῆσθαι	602,	396,19
ἐπίτρεπῆς f. ὀ ἐπίτρεπῆς		32		παθῆσθαι παθῆσθαι παθῆσθαι
ibid.		ῥφθῆσθαι 602,31		παθῆσθαι ἄ. 396,15
Οὐρανόσφι p. Οὐρανόσφι		ῥφθῆσθαι 602,32		παθῆσθαι 396,16
122,20		ῥφθῆσθαι 418,37		παθῆσθαι p. παθῆσθαι ἄ.
ἔρανόθι d. ἔρανόθι	248,	ῥφθῆσθαι ῥμ	ibid. &	396,17
30		420,38		παθῆσθαι παθῆσθαι παθῆσθαι 396,
ἔρανόθι d. ibid.		ἄ ῥφθῆσθαι ῥφθῆσθαι 154,13.		16
ἔρανόθι d. 248,28		& 143,37		παθῆσθαι 396,18. 960,62
ἔρανόθι d. 248,33		ῥφθῆσθαι 154,13. & 148,37		ἄ παθῆσθαι f. παθῆσθαι, ὀ παθῆσθαι
ἔρανόθι d. ibid.		ῥφθῆσθαι f. ῥφθῆσθαι ἢ ῥφθῆσθαι 152,		149,31
ἔρανόθι pro ἔρανόθι,		37. & 154,14		παθῆσθαι d. παθῆσθαι-
corruptum est		ῥφθῆσθαι d. ῥφθῆσθαι 394,		295 291,38
ἔρανόθι, ἔρανόθι	535,25	22		παθῆσθαι d. 264,30
ἔρανόθι ῥμ	533,43	ῥφθῆσθαι, ῥφθῆσθαι τὸ ῥφθῆσθαι		παθῆσθαι c. παθῆσθαι
ἔρανόθι, ἔρανόθι ἄ. 316,12		394,25		παθῆσθαι & παθῆσθαι
ἔρανόθι d. ἔρανόθι, ἄν ὄθι 265,1		ῥφθῆσθαι 393,18		297,4
ἔρανόθι f. ἔρανόθι, ἔρανόθι 526,		ῥφθῆσθαι 394,25		παθῆσθαι, παθῆσθαι τὸ
15		ῥφθῆσθαι f. ῥφθῆσθαι 393,18		παθῆσθαι 533,42
ἐπίμῃ Ι. ἐπίμῃ, ἔπιμῃ		ῥφθῆσθαι ὄθι 394,25		παθῆσθαι, παθῆσθαι 398,45
τὸ ἐπίμῃ ἢ ἐπίμῃ ἢ		Οχθῆσθαι, ὀχθῆσθαι 535,43		παθῆσθαι παθῆσθαι f. παθῆσθαι παθῆσθαι
ἐπίμῃ 232,18		ὀχθῆσθαι d. ὀχθῆσθαι,		ἄθι 270,9
ἐπίμῃ d. ἐπίμῃ ib.		ὀχθῆσθαι ἔπιμῃ 220,Π		παθῆσθαι, παθῆσθαι 399,3
ἐπίμῃ 232,19		ὀψῆ Α. ὀψῆ, ὀψῆσθαι τὸ		παθῆσθαι Α. παθῆσθαι 399,2
ἐπίμῃ, ἐπίμῃ 526,15		ὀψῆσθαι 306,34		παθῆσθαι 399,1
ἐπίμῃ, ὀψῆ ἢ ὀψῆ 246,4		ὀψῆσθαι d. 359,32		παθῆσθαι ibid.
ἐπίμῃ c. ἔπιμῃ 979,39		ὀψῆσθαι d. ὀψῆσθαι		παθῆσθαι, παθῆσθαι 538,
ἐπίμῃ Α. ἔπιμῃ 240,23		257,40 (40		27
ἐπίμῃ ex ἐπίμῃ 9,6		ὀψῆσθαι d. ὀψῆσθαι 257,		ἄ Παθῆσθαι, ὀ Παθῆσθαι-
ὀφείλει d. ὀφείλει ἄ.		ὀψῆσθαι d. ὀψῆσθαι τὸ		μεν 268,7
958,23		ὀψῆσθαι 306,34		παθῆσθαι ἔπιμῃ, παθῆσθαι
ὀφείλει d. 958,21		ὀψῆσθαι 602,23		ῥμ 445,15
ὀφείλει 304,13. &		ὀψῆσθαι d. ὀψῆσθαι		παθῆσθαι ῥμ, παθῆσθαι
393,17		φῆσθαι 257,18		444,
ὀφείλει Ι. ὀφείλει 394,28				
ὀφείλει Ι. ὀφείλει ibid.				
ὀφείλει Α. ὀφείλει ἢ				

Π

Π ἄ ῥ, ὀ παθῆσθαι 266,36
παθῆσθαι, παθῆσθαι ἄ.

Π

παθῆσθαι d. παθῆσθαι
260,39

I N D E X.

παραίνουσι, παραίνουσι 453,9
 παραίξεις, -αίσις 522,16
 παραίσιστοκον p. παρή-
 ιστον 467,2
 παραίτιδιον, παραει-
 τίσις 444,11
 παραίτησις, παρα-
 κήσις 463,13
 παρακλιάντες, παρα-
 κλήσις 442,34
 παρακλιανός 494,7
 παρακλιανός, παρακλι-
 ανός 493,43
 παρακλιανός, παρα-
 κλιανός 594,32
 παρακλιανός, παρακλι-
 ανός 450,33
 παρακλιανός, παρακλι-
 ανός 594,12
 παρακλιανός, παρακλι-
 ανός 492,37
 παρακλιανός, παρακλι-
 ανός 463,32
 παρακλιανός, παρακλι-
 ανός 582,35
 παρακλιανός 597,28
 παρακλιανός, παρακλι-
 ανός 597,27
 παρακλιανός, παρακλι-
 ανός 563,21
 παρακλιανός 563,19
 παρακλιανός, παρακλι-
 ανός 550,13
 παρακλιανός, παρακλι-
 ανός 563,23
 παρακλιανός I. παρακλι-
 ανός 583,10
 παρακλιανός 583,8

παρακλιανός 583,9
 παρακλιανός, παρακλι-
 ανός 597,34
 παρακλιανός, παρακλι-
 ανός 570,29
 παρακλιανός d. παρακλι-
 ανός 251,23
 παρακλιανός c. παρακλι-
 ανός 172,4
 παρακλιανός, παρακλι-
 ανός 583,13
 παρακλιανός 583,12
 παρακλιανός, κλιανός 538,
 27
 παρακλιανός, παρακλι-
 ανός 549,15
 παρακλιανός, παρακλι-
 ανός 581,15
 παρακλιανός, παρακλι-
 ανός 544,26
 παρακλιανός, παρακλι-
 ανός 400,40. 599,16
 παρακλιανός, παρακλι-
 ανός 599,43
 παρακλιανός, παρακλι-
 ανός 335,17
 παρακλιανός 599,24
 παρακλιανός, παρακλι-
 ανός 536,41
 παρακλιανός, παρακλι-
 ανός 502,14
 παρακλιανός I. παρακλι-
 ανός η παρακλιανός. παρακλι-
 ανός 585,12
 παρακλιανός, παρακλι-
 ανός 588,10
 παρακλιανός, παρακλι-
 ανός 575,37
 παρακλιανός D. παρακλι-
 ανός 520,9
 παρακλιανός, παρακλι-
 ανός 525,23
 παρακλιανός, παρακλι-
 ανός

515,25
 παρακλιανός ibid.
 παρακλιανός 554,24
 παρακλιανός, παρακλι-
 ανός η παρακλιανός 558,2
 παρακλιανός, παρακλι-
 ανός 603,24
 παρακλιανός 507,21
 παρακλιανός, παρακλι-
 ανός 603,29
 παρακλιανός, παρακλι-
 ανός 480,3
 παρακλιανός, παρακλι-
 ανός 603,44
 παρακλιανός, παρακλι-
 ανός 561,35
 παρακλιανός, παρακλι-
 ανός 581,43
 παρακλιανός, παρακλι-
 ανός 453,11
 παρακλιανός, παρακλι-
 ανός 504,45
 παρακλιανός 504,39
 παρακλιανός, παρακλι-
 ανός 508,18
 παρακλιανός, παρακλι-
 ανός 508,4
 παρακλιανός 507,43
 παρακλιανός, παρακλι-
 ανός A. παρακλιανός, παρακλι-
 ανός 565,
 29
 παρακλιανός, παρακλι-
 ανός 532,39
 παρακλιανός, παρακλι-
 ανός 535,43
 παρακλιανός, παρακλι-
 ανός 496,14
 παρακλιανός 495,36
 παρακλιανός 495,45
 παρακλιανός 594,24
 παρακλιανός 594,17

VERBORVM SINGVLARIVM

παρασησάμην 594,1
 παρασησας 594,31
 παρασησαδ 594,8
 παρασηση 594,20
 παρασησον 594,16
 παρασησημεθα 594,42
 παρασησητω 495,29
 παρασηρατηγ'οντες, πα-
 ρασηρατηλιν 442,32
 παρασηρευσιτε παραση-
 ρεισιν, παρασηρευση
 485,41
 παρασηρυνωμ 485,37
 παρασηραστην, ρασηω 516,
 17
 παρασηρ, παρασηρην α. 503,
 37
 παρασηρην 503,39
 παρασηρην I. ρασηρ ib.
 παρασηρην 504,6
 παρασηρην 503,43
 παρασηρασημην, παρα-
 ησημην 523,35
 παρασηρασημεις 555,12
 πα παρασηρασημην, παρα-
 ησημην 606,29
 παρασηρασημην, πα-
 ρασηρασημην 552,12
 παρασηρασημην, παραση-
 ρεισημην 544,21
 παρασηρασημην 564,1
 παρασηρασημην I. παρα-
 ησημην 554,37
 παρασηρασημην, παρα-
 ησημην 549,18
 παρασηρασημην α παρασηρασημην,
 παρασηρασημην 236,20
 παρασηρασημεις 453,38
 παρασηρασημην 454,8
 παρασηρασημην 454,4
 παρασηρασημην 408,31
 παρασηρασημην, παρασηρασημην
 527,13
 παρασηρασημην, παρασηρασημην

α. 509,45
 παρασηρασημεις, παρασηρασημην
 νοσημην 479,22
 παρασηρασημην η παρασηρασημην,
 παρασηρασημην 546,
 26,38
 παρασηρασημην η παρασηρασημην
 546,18,38
 παρασηρασημην η παρασηρασημην
 ησιν, παρασηρασημην α.
 510,17
 παρασηρασημην p. παρα-
 ησημην 609,39
 παρασηρασημην, παρα-
 ησημην 537,4
 παρασηρασημην, παρασηρασημην
 ησιν 444,28
 παρασηρασημην, ησιν 535,
 44
 παρασηρασημεις, παρασηρασημην α.
 610,24
 παρασηρασημην, παρασηρασημην
 552,44
 παρασηρασημην, παρα-
 ησημην 533,31
 παρασηρασημην p. παρα-
 ησημην 408,21
 παρασηρασημην, παρασηρασημην
 480,10
 παρασηρασημην, παρασηρασημην
 α. 586,23
 παρασηρασημην, παρασηρασημην
 482,43
 παρασηρασημην, παρασηρασημην α.
 501,1
 παρασηρασημην, ησιν 532,32
 παρασηρασημην I. παρασηρασημην
 338,20. & 342,7
 παρασηρασημην, παρασηρασημην
 ησιν α. 502,1
 παρασηρασημην 502,3
 παρασηρασημην, ησιν 463,22
 παρασηρασημεις, παρασηρασημην
 α. 610,23
 παρασηρασημην, παρασηρασημην

589,13
 παρασηρασημην 497,4
 παρασηρασημην, παρασηρασημην
 α. 508,38
 παρασηρασημην 508,36
 παρασηρασημην p. παρασηρασημην
 παρασηρασημην α 451,34
 παρασηρασημην, παρασηρασημην
 485,43
 παρασηρασημην, παρασηρασημην α.
 497,32
 παρασηρασημην I. παρασηρασημην,
 παρασηρασημην 439,1
 παρασηρασημην, παρασηρασημην
 ησιν α. 592,15
 παρασηρασημην, παρασηρασημην
 ησιν 537,41
 παρασηρασημην, παρασηρασημην
 ησιν, παρασηρασημην 323,34
 παρασηρασημην, παρασηρασημην
 493,1
 παρασηρασημην, παρασηρασημην
 ησιν 475,44
 παρασηρασημην, παρασηρασημην
 408,24
 παρασηρασημην, παρασηρασημην 593,41
 παρασηρασημην f. παρασηρασημην
 ησιν, παρασηρασημην 374,
 22
 παρασηρασημην α. 317,15
 παρασηρασημην I. παρασηρασημην,
 παρασηρασημην α. 344,35
 παρασηρασημην, παρασηρασημην α. 459,15
 παρασηρασημην, παρασηρασημην α.
 491,34
 παρασηρασημην ησιν 323,29
 παρασηρασημην 321,32
 παρασηρασημην 593,19
 παρασηρασημην 593,21
 παρασηρασημην 593,20
 παρασηρασημην
 παρασηρασημην f. παρασηρασημην
 ησιν, παρασηρασημην α. 598,21
 παρασηρασημην, παρασηρασημην α.
 487,23

παρασηρασημην
 α.
 παρασηρασημην
 ησιν
 παρασηρασημην
 593
 παρασηρασημην
 παρασηρασημην
 318
 παρασηρασημην
 593
 παρασηρασημην
 499
 παρασηρασημην
 παρασηρασημην
 23
 παρασηρασημην
 540
 παρασηρασημην
 παρασηρασημην
 491
 παρασηρασημην
 παρασηρασημην
 593,41
 παρασηρασημην f. παρασηρασημην
 ησιν, παρασηρασημην 374,
 22
 παρασηρασημην α. 317,15
 παρασηρασημην I. παρασηρασημην,
 παρασηρασημην α. 344,35
 παρασηρασημην, παρασηρασημην α. 459,15
 παρασηρασημην, παρασηρασημην α.
 491,34
 παρασηρασημην ησιν 323,29
 παρασηρασημην 321,32
 παρασηρασημην 593,19
 παρασηρασημην 593,21
 παρασηρασημην 593,20
 παρασηρασημην
 παρασηρασημην f. παρασηρασημην
 ησιν, παρασηρασημην α. 598,21
 παρασηρασημην, παρασηρασημην α.
 487,23

παρη

I N D E X.

παριλόμω, παραιώ
 α. 500,19
 παρείλον παρείλιε πα-
 ρείλι 499,45
 παρείμα, παρείμη α.
 593,22
 παρείμαϑ 593,33
 παρείμα, παρείμη α.
 318,11. 459,22
 παρείμα, παρείμη α.
 593,26
 παρείμα, παραγορδία α.
 499,24
 παρείμα 499,4
 παρείμα, παρείμα 519,
 23
 παρείμα, παρείμα α.
 540,35
 παρείμα, παρείμα 492,14
 παρείμα ροϑ. παρείμα
 491,24
 παρείμα γκαίτες, παρεί-
 σφίμα α. 608,32
 παρείμα γκαίμα 609,12
 παρείμα γκαίμα, παρείμα
 α. 502,43
 παρείμα, παρείμα α. 459,6
 παρείμα, παρείμα
 α. 461,22
 παρείμα, παρείμα
 α. 607,39
 παρείμα, παρείμα α.
 507,44
 παρείμα Α. ηκίμα,
 παρείμα 596,16
 παρείμα, παρείμα α.
 593,25
 παρείμα 593,37
 παρείμα, παρείμα α. 474,
 18
 παρείμα Ε. παρείμα
 λον, παρακαίμα α
 475,45
 παρείμα, παρείμα
 α. 596,16

παρείμα, παρείμα
 α. 509,2
 παρείμα, παρείμα
 498,1
 παρείμα, παρακαί-
 μα α. 597,32
 παρείμα, παρακαί-
 μα α. 570,19
 παρείμα, παρακαί-
 μα α. 486,36
 παρείμα, παρακαί-
 μα α. 520,25
 παρείμα, παρακαίμα
 α. 500,27
 παρείμα Ι. -όμα,
 παρείμα α. 591,32
 παρείμα 591,33
 παρείμα 591,32
 παρείμα 514,41
 παρείμα παρείμα
 παρείμα, παρακαί-
 μα α. 598,35
 παρείμα, παρείμα α.
 503,3
 παρείμα 503,12
 παρείμα 503,20
 παρείμα 503,19
 παρείμα, παρείμα α.
 500,24
 παρείμα 500,31
 παρείμα 500,15
 παρείμα, παρείμα
 α. 587,9
 παρείμα 586,
 42
 παρείμα, παρείμα
 544,24
 παρείμα Ρ. παρείμα,
 παρείμα 459,22
 παρείμα, παρείμα
 507,19
 παρείμα, παρείμα
 α. 457,45
 παρείμα, παρείμα
 α. 483,3

παρείμα, παρείμα
 α. 510,3
 παρείμα 510,11
 παρείμα ibid.
 παρείμα ibid.
 παρείμα, παρείμα
 α. 485,44
 παρείμα, παρείμα
 α. 609,24
 παρείμα, παρείμα
 473,19
 παρείμα Ρ. παρείμα,
 παρείμα 469,32
 παρείμα, παρείμα
 534,37
 παρείμα, παρείμα
 α. 494,8
 παρείμα, παρείμα
 α. 499,7
 παρείμα, παρείμα
 α. 444,12
 παρείμα, παρείμα 492,
 28
 παρείμα Α. παρείμα,
 παρείμα α. 317,28
 παρείμα, παρείμα
 α. 499,21
 παρείμα Ρ. -λα
 α. 451,9
 παρείμα Ι. παρείμα
 α. 591,10
 παρείμα, παρείμα
 α. 503,13
 παρείμα 503,20
 παρείμα, παρείμα
 α. 476,21
 παρείμα Ι. παρείμα
 α. 583,40
 παρείμα, παρείμα
 α. 564,15
 παρείμα, παρείμα
 α. 503,28

I N D E X.

παρηζών f. παρηζώνων
 παρηζύαω ᾧ 473,27
 παρηζω, παρηζω 486,45
 παρηζυμίον 552,22
 παρηζορία f. I. παρηζο-
 ρητις, παρηζορῖομαι
 574,49
 παρηζῶ, παρηζῶμαι ᾧ. 590,36
 παρηζῶρη, παρηζορῖομαι
 566,37
 παρηζῶτε, παρηζῶται ᾧ. 590,18
 παρηζῶτε, παρηζῶσιν 521,
 42
 παρηζῶται, παρηζῶται ᾧ. 319,
 30
 παρηζῶται 593,11
 παρηζῶται, παρηζῶ-
 μῶζω 558,5
 παρηζῶται 558,4
 παρηζῶται, παρηζῶ-
 ταίω 571,37
 παρηζῶται 572,3
 παρηζῶται, παρηζῶται ᾧ.
 591,3
 παρηζῶται, παρηζῶται ᾧ.
 502,42
 παρηζῶται 502,37
 παρηζῶται παρηζῶται,
 παραλιτίω 489,2
 ἢ παρηζῶται, πα-
 ραλιτίω 554,29
 παρηζῶται, παρηζῶται
 521,45
 παρηζῶται 521,43
 παρηζῶται, παρηζῶ-
 ταίω 571,37
 παρηζῶται, παρηζῶται
 574,4
 παρηζῶται, παρηζῶται d. 574,5
 παρηζῶται 473,23
 παρηζῶται, παρηζῶται
 463,3
 παρηζῶται, παρηζῶται ᾧ.
 589,43
 παρηζῶται 318,18. 469,32
 παρηζῶται f. παρηζῶται, πα-

ρηζῶται ᾧ 531,28
 παρηζῶται p. παρηζῶται 531,29
 παρηζῶται, παρηζῶ-
 ταίω. 609,19
 παρηζῶται, παρηζῶ-
 ταίω 534,13
 παρηζῶται, παρηζῶται 520,8
 παρηζῶται, παρηζῶται
 500,4
 παρηζῶται 500,41
 παρηζῶται, παρηζῶται
 ᾧ. 585,4
 παρηζῶται, παρηζῶται
 570,12
 παρηζῶται, παρηζῶται ᾧ.
 469,35
 παρηζῶται, παρηζῶται 592,41
 παρηζῶται A. παρηζῶται, πα-
 ρηζῶται ᾧ. 393,7
 παρηζῶται, παρηζῶται
 592,43
 παρηζῶται 592,39
 παρηζῶται 592,37
 παρηζῶται, παρηζῶται
 ᾧ. 474,4
 παρηζῶται 536,14
 παρηζῶται ibid.
 παρηζῶται p. παρηζῶ-
 ταίω, παρηζῶται 408,
 22
 τῆ παρηζῶται p. παρηζῶται, ἢ
 παρηζῶται 282,29
 παρηζῶται p. παρηζῶται,
 παρηζῶται 408,23
 παρηζῶται, παρηζῶται ᾧ. 460,
 24
 παρηζῶται, παρηζῶται 462,
 16
 παρηζῶται, παρηζῶται ᾧ.
 506,25
 παρηζῶται 506,34
 παρηζῶται ᾧ. παρηζῶται, πα-
 ρηζῶται 462,17
 παρηζῶται 462,26
 παρηζῶται, παρηζῶται ἢ πα-

ρηζῶται 462,25
 παρηζῶται, παρηζῶται
 462,29
 παρηζῶται 470,2
 παρηζῶται 462,7
 παρηζῶται, παρηζῶται ᾧ. 460,
 28
 παρηζῶται 461,22
 παρηζῶται, παρηζῶ-
 ταίω ᾧ. 445,15
 παρηζῶται, παρηζῶται
 457,23
 παρηζῶται ᾧ. παρηζῶται
 454,37
 παρηζῶται 456,3
 παρηζῶται 454,23
 παρηζῶται 346,30
 παρηζῶται ᾧ. παρηζῶται
 456,8
 παρηζῶται, παρηζῶται ᾧ. 460,
 31
 παρηζῶται 460,29
 παρηζῶται p. παρηζῶ-
 ταίω, παρηζῶται 408,
 26
 παρηζῶται p. παρηζῶ-
 ταίω 408,25
 παρηζῶται p. παρηζῶ-
 ταίω, παρηζῶται
 992,36
 παρηζῶται p. παρηζῶ-
 ταίω 173,21
 παρηζῶται p. παρηζῶ-
 ταίω, παρηζῶται ᾧ.
 599,16
 παρηζῶται p. παρηζῶ-
 ταίω 408,26
 παρηζῶται, παρηζῶ-
 ταίω 575,21
 παρηζῶται, παρηζῶ-
 ταίω 539,36
 παρηζῶται d. παρηζῶ-
 ταίω 260,25
 παρηζῶται d. 260,24
 παρηζῶται

I N D E X.

πέραισις, πέραισις 562, 11
 πέραισις 561, 28
 πέραισις d. πέραισις ἢ πέραισις 958, 26
 πέραισις f. πέραισις-ιδιον πέραισις 570, 26, 27
 πέραισις 570, 30
 πέραισις 533, 21
 πέραισις 533, 22
 πέραισις I. πέραισις 533, 15
 πέραισις I. πέραισις 532, 10
 πέραισις 532, 4
 πέραισις ibid.
 πέραισις f. πέραισις 447, 25
 πέραισις I. πέραισις, πέραισις 452, 20
 πέραισις, πέραισις 541, 14
 πέραισις A. πέραισις, πέραισις 325, 11
 πέραισις, πέραισις 525, 21
 πέραισις I. πέραισις 525, 10
 πέραισις, πέραισις α. 602, 36
 πέραισις 396, 13
 πέραισις, πέραισις 557, 35
 πέραισις 557, 34
 πέραισις 557, 33
 πέραισις 557, 39
 πέραισις ibid.
 πέραισις 557, 32
 πέραισις, πέραισις α. ἢ πέραισις 395, 20, 21
 πέραισις 396, 14
 πέραισις ibidem.
 & 602, 36
 πέραισις I. πέραισις, πέραισις 526, 16
 πέραισις I. πέραισις ibid.
 πέραισις I. πέραισις 561, 3
 πέραισις 561, 39
 πέραισις p. πέραισις ἢ πέραισις 529, 44
 πέραισις p. πέραισις 530, 1

πέραισις, πέραισις 433, 23
 πέραισις f. πέραισις-ιδιον, πέραισις ἢ πέραισις 447, 20
 πέραισις, πέραισις ἢ πέραισις 575, 31
 πέραισις Ion. πέραισις 534, 14
 πέραισις I. πέραισις πέραισις 555, 21
 πέραισις Ion. πέραισις, πέραισις 372, 39
 πέραισις 435, 17
 πέραισις I. πέραισις 372, 40
 πέραισις 980, 69
 πέραισις 372, 44
 πέραισις 435, 20
 πέραισις 435, 12
 πέραισις d. πέραισις 254, 42
 *πέραισις d. 254, 37
 ἢ πέραισις d. ο πέραισις 252, 16
 πέραισις d. πέραισις 249, 7
 πέραισις d. 254, 34
 πέραισις 254, 32
 πέραισις d. πέραισις 254, 37
 πέραισις c. πέραισις ἢ πέραισις 254, 27
 πέραισις f. -πέραισις, πέραισις ἢ πέραισις 396, 24
 πέραισις ibid.
 πέραισις, πέραισις, πέραισις 291, 40
 πέραισις -πέραισις ibid.
 πέραισις, πέραισις 297, 5
 πέραισις, πέραισις 435, 32
 πέραισις d. πέραισις 256, 30
 πέραισις, πέραισις 554, 6
 πέραισις 554, 4

πέραισις p. πέραισις, πέραισις 404, 44
 πέραισις, πέραισις 217, 24
 πέραισις, πέραισις 545, 28
 πέραισις I. πέραισις 565, 19
 πέραισις 566, 12
 πέραισις 566, 2
 πέραισις, πέραισις 291, 43
 πέραισις, πέραισις ἢ πέραισις 566, 42
 πέραισις, πέραισις 571, 36
 πέραισις 574, 14
 πέραισις 338, 28.
 & 343, 38
 πέραισις, πέραισις 567, 29
 πέραισις, πέραισις 581, 44
 πέραισις ibid.
 πέραισις A. πέραισις, πέραισις 564, 44
 πέραισις I. πέραισις εἰσι, πέραισις 190, 15.
 & 557, 35
 πέραισις, πέραισις 559, 32
 πέραισις, πέραισις ἢ πέραισις 558, 35
 πέραισις 559, 32
 πέραισις, πέραισις 569, 12
 πέραισις 569, 41
 πέραισις 569, 24
 πέραισις 569, 12
 πέραισις, πέραισις 193, 13
 πέραισις πέραισις πέραισις πέραισις 191, 6

I N D E X.

488, περιάραν Α. περιάραρον
 περιόραω 473, 43
 περιάραμεθα Α. περιάρατ.
 περιόραται α. 611, 11
 περιόραται, περιόραται
 α. 592, 30
 περιή, περιήμι α. 459, 19
 περιήζωτο, περιήζωμαι
 487, 14
 περιήζην, περιήζωμαι
 575, 39
 περιήζωμος, περιήζωμαι
 552, 15
 περιήζωι, περιήζωι α. 590,
 30
 περιήζω 590, 17
 περιήζω ibid.
 περιήζω, περιήζωμαι α.
 502, 43
 περιήζω 502, 39
 περιήζωμαι, περιήζω-
 μαι 473, 25
 περιήζω, περιήζωι α. 469,
 33
 περιήζω, περιήζωι α.
 608, 16
 περιήζω, περιήζωμαι
 609, 14
 περιήζω, περιήζωμαι,
 κωμω 474, 5
 περιήζω, περιήζωμαι 574, 18
 περιήζω, περιήζωμαι
 526, 25 (18
 περιήζω, περιήζωι α. 459,
 περιήζω 469, 36
 περιήζω, περιήζωμαι,
 κωμω 575, 14
 περιήζω Ι. περιήζω, περι-
 ήζω 465, 25
 περιήζω, περιήζωμαι 492, 8
 περιήζω 492, 30
 περιήζω, περιήζωμαι 494, 9
 περιήζω Α. περιήζω 493,
 11
 περιήζω, περιήζωι α.
 460, 24

περιήδεν, περιήδεν α.
 506, 29
 περιήδεν, περιήδεν α.
 460, 44
 περιήδεν, περιήδεν
 562, 34 (28
 περιήδεν, περιήδεν α. 461,
 περιήδεν, περιήδεν
 434, 45
 περιήδεν, περιήδεν 454,
 19
 περιήδεν, περιήδεν α. 461,
 18
 περιήδεν Α. περιήδεν-
 ος περιήδεν 525, 35
 περιήδεν f. περιήδεν,
 περιήδεν α. 441, 37
 περιήδεν f. κίος 441, 36
 περιήδεν p. περιήδεν-
 τι πτε, περιήδεν πτε
 α. 507, 14
 περιήδεν α. 98, 37
 περιήδεν ib.
 περιήδεν Ι. περιήδεν
 463, 14
 περιήδεν, περιήδεν
 463, 33
 περιήδεν, περιήδεν 544, 39
 περιήδεν, περιήδεν
 463, 27
 περιήδεν 463, 22
 περιήδεν, περιήδεν,
 κωμω 562, 36
 περιήδεν, περιήδεν α.
 597, 1
 περιήδεν, περιήδεν,
 κωμω 582, 11
 περιήδεν, περιήδεν,
 κωμω 554, 25
 περιήδεν, περιήδεν α.
 610, 18
 περιήδεν, περιήδεν
 τὸ περιήδεν 434, 19

περικλάμα, περικλά-
 ομα α. 448, 9
 περικλείοντο Ι. περικλ.
 περικλείομαι 466, 15
 περικλείομαι 435, 32
 περικλείω, α. 523, 18
 περικλείω Ι. περικ-
 κλείω, α. 466, 15
 τὸ περικλείω, περι-
 κλείω 573, 32
 περικλείω, α. 535, 25
 περικλείω 535, 49
 περικλείω, περικλείω
 434, 45
 περικλείω, περικλείω
 α. 442, 35
 περικλείω, α. 540, 42
 περικλείω c. περικλείω
 250, 28
 περικλείω, περικλείω α.
 515, 14
 περικλείω, περικλείω, πε-
 ρικλείω 575, 36
 περικλείω, περικλείω
 α. 442, 36
 τὸ περικλείω, περικλείω α.
 459, 43
 περικλείω 459, 33
 περικλείω, περικλείω
 α. 447, 38
 περικλείω, περικλείω α.
 459, 37
 περικλείω ibid.
 περικλείω, περικλείω
 α. 602, 21
 περικλείω ibid.
 περικλείω, περικλείω
 α. ἢ περικλείω 492, 20
 περικλείω Α. περικλείω
 α. 219, 32
 περικλείω, περικλείω
 544, 39

VERBORVM SINGVLARIVM

περιπίπλων, περιπίπλω α. 603,21	ομη 568,36	περιπύσσου 503,45	πα περι
περιπίπλωνκός 603,24	περιπειροφάσας, περιπει- ράζω 527,21	περιπύσσειν, -τίμων 484,	χαρε
περιπίπται 507,22	περιπύσσειν I. περιπύσσειν ράζω 558,37,38	II	ρακ
περιπίπτω 507,19	περιπειροφάσας ή περι- πειροφάσας 562,12	περιπύσειν, περιπύσειν μι α. 606,2	περιπέ
περιπίπτων περιπίπτωντος 507,25	περιπύσσειν 562,12	περιπύσειν, περιπύσειν α. 484,17	περιπέ
περιπίφθεις, περιπίπτω α. 604,44	περιπύσσειν, περιπύσσειν α. 448,5	περιπύσειν, περιπύσειν λομαι 562,35	περιπέ
περιπλανάμεν, περι- πλανάμεν α. 447,37	περιπύσσειν, περιπύσσειν α. 447,37	περιπύσειν, περιπύσειν α. 549,22	περιπέ
περιπλάσσειν, -άσω 541, 23,24	περιπύσσειν, περιπύσσειν α. 435,16	περιπύσειν, περιπύσειν α. 549,23	περιπέ
περιπλάσσειν, περιπλά- σσειν 551,39	περιπύσσειν, περιπύσειν α. 436,4	περιπύσειν, περιπύσειν α. 435,32	περιπέ
περιπλάσσειν, περιπύσειν α. 374,28	περιπύσειν, περιπύσειν α. 535,25	περιπύσειν, περιπύσειν α. 435,33	περιπέ
περιπλάσσειν, περιπύσειν α. 434,8	περιπύσειν, περιπύσειν α. 496,27	περιπύσειν, περιπύσειν α. 435,42	περιπέ
περιπλοάει, -άει α. 446, 12	περιπύσειν, περιπύσειν α. 496,15	περιπύσειν, περιπύσειν α. 434,45	περιπέ
περιπλοάει, περιπλοά- ομαι α. 447,20	περιπύσειν, περιπύσειν α. 496,31	περιπύσειν, περιπύσειν α. 605,27	περιπέ
περιπλοάει, περιπλοάο- μαι 562,11	περιπύσειν, περιπύσειν α. 543,29	περιπύσειν, περιπύσειν α. 605,25	περιπέ
περιπλοάει, περιπλοάο- μαι I. περιπλοάει, περιπλοάο- μαι ή περιπλοάομαι 559,15	περιπύσειν, περιπύσειν α. 495,26	περιπύσειν, περιπύσειν α. 478,39	περιπέ
περιπλοάει, περιπλοάο- μαι 523,33	περιπύσειν, περιπύσειν α. 594,25	περιπύσειν, περιπύσειν α. 478,39	περιπέ
περιπλοάει, περιπλοάο- μαι 535,44	περιπύσειν, περιπύσειν α. 594,39	περιπύσειν, περιπύσειν α. 478,39	περιπέ
περιπλοάει, περιπλοάο- μαι 508,18	περιπύσειν, περιπύσειν α. 594,32	περιπύσειν, περιπύσειν α. 478,39	περιπέ
περιπλοάει, περιπλοάο- μαι 399,17	περιπύσειν, περιπύσειν α. 594,5	περιπύσειν, περιπύσειν α. 478,39	περιπέ
περιπλοάει, περιπλοάο- μαι 514,4	περιπύσειν, περιπύσειν α. 465,25	περιπύσειν, περιπύσειν α. 478,39	περιπέ
περιπλοάει, περιπλοάο- μαι 558,14	περιπύσειν, περιπύσειν α. 465,37	περιπύσειν, περιπύσειν α. 478,39	περιπέ
περιπλοάει, περιπλοάο- μαι 578,11	περιπύσειν, περιπύσειν α. 447,37	περιπύσειν, περιπύσειν α. 478,39	περιπέ
περιπλοάει, περιπλοάο- μαι 570,1	περιπύσειν, περιπύσειν α. 447,37	περιπύσειν, περιπύσειν α. 478,39	περιπέ
περιπλοάει, περιπλοάο- μαι 503,44	περιπύσειν, περιπύσειν α. 447,37	περιπύσειν, περιπύσειν α. 478,39	περιπέ

I N D E X.

πὰ περιγραφήν, περι-
γραφοσμοί 481,24
περιγραφίωσον, περιγρα-
φίω 537,43
περιγράψαι, -γράψαι. 610,13
περιγράψοντες, ἢ περιγρα-
φόντες, -λῶναι 443,6
περιγράψασαι, -λῶναι 538,28
περιγράψασαι 539,33
περιγραφίαι, -γραφαί. 610,
13
περιγραφεῖ I. περιείχ. 416,
25
περιγραφεῖς 610,24
περιγραφόντων, -ων 452,
40
περιγράψατο I. περιγρά-
ψατο, περιγράψομαι 540,5
περιγραφομένῳ, περι-
γραφομένοι 582,41
περιγραφήν, -δέναι 535,26
περιγραφήσας 536,3
περιγραφομένῳ, περιγραφί-
αι. 602,26
περιών, περιέχειν αἰ. 459,
28
περιωθεῖς, περιωθείν αἰ.
611,16
περιωθῶμεν 611,14
περιωφθῆναι, περιωφθῆναι αἰ.
602,26
πίεσαι, πίεσθαι 525,21
πίεσας 525,23
πίσι I. πίσι, πίπῳ αἰ.
397,26
πίσιον I. πίσειν 397,32
πίσιον I. πίσειν 397,1
πίσιον 397,31
πίσιον 396,42
πίσιον I. πίσειν 507,24
πίσιον 397,31
πίσιον Dog. πίσειν
396,41
πίσιον I. πίσειν 507,30
πίσιον I. πίσειν 397,26

πίσιοντες 397,33
πίσιον Dog. πίσειν
396,41
πίσιον I. πίσειν, πίσειν
399,6
πίσιοντος, -ομαι 435,34
πίσιον οὐκ, πίπῳ αἰ.
397,32
πίσιοντες p. πίσειν, πίσειν,
τὸ πίσειν 283,6
πίσιον, πίσειν αἰ.
602,40
πίσειν p. πίσειν
345,17
πίσειν 216,1. & 345,15
πίσειν, πίσειν 456,20
πίσιον I. πίσειν,
πίσειν τὸ πίσειν
490,13,14
πίσιον D. πίσειν, πίσειν
439,7
πίσειν, πίσειν αἰ.
345,21
πίσειν, πίσειν ἢ πί-
σειν τὸ πίσειν
435,35
πίσειν, πίσειν, πίσειν
αἰ τὸ πίσειν
345,25
πίσειν I. πίσειν, πίσειν
398,23 (24)
πίσειν I. πίσειν 398,
πίσειν I. πίσειν
398,16
πίσειν ibid.
πίσειν I. πίσειν, πίσειν
αἰ. 398,12
πίσειν A. πίσειν 976,112
πίσειν 396,1
πίσειν 398,12
πίσειν, πίσειν 10,3.
& 157,25. & 175,4,18
πίσειν, πίσειν ἢ πίσειν
191,1

πίσειν, πίσειν
189,15
πίσειν ibid.
πίσειν f. πίσειν
πίσειν, πίσειν
554,14 (34)
πίσειν, πίσειν αἰ. 609,
πίσειν A. πίσειν
πίσειν 565,13
πίσειν A. πίσειν
πίσειν 565,29
πίσειν d. 565,30
πίσειν, πίσειν αἰ. 609,31
πίσειν αἰ, πίσειν 197,
30
πίσειν 421,13
πίσειν I. πίσειν, πίσειν
570,45
πίσειν ibid.
πίσειν, πίσειν αἰ. 602,45
πίσειν 603,1
πίσειν Ion. πίσειν
603,2
πίσειν ibid.
πίσειν I. πίσειν,
πίσειν τὸ πίσειν 351,19
πίσειν ibid.
πίσειν 351,18
πίσειν p. πίσειν 351,
22
πίσειν D. πίσειν
πίσειν, πίσειν 989,29
πίσειν B. πίσειν 231,
28
πίσειν φίσειν, φίσειν
φίσειν 292,4
πίσειν 292,6
πίσειν, φίσειν 576,18
πίσειν p. πίσειν τὸ φίσειν
φίσειν 374,30
πίσειν πίσειν πίσειν
p. φίσειν φίσειν
ἢ φίσειν ἔπειτα 374,
32

VERBORVM SINGVLARIVM

πιφοβία ρ. πιφοβίω- το, φοβία 301, 35	πιφύκασσι 415, 17	πημυσάμω 545, 4	πιλάμω
πιφοβήτο I. επιφοβήτο 301, 33	πιφύκει ibid.	πημυσάμω 545, 4	μω
πιφοβήτο I. επιφοβήτο 301, 33	πιφύκει I. επιφύκει 415, 19	πημύειω η̄ πημύειω 546, 19, 38	πλάωτο
πιφοβήτο I. επιφοβήτο 301, 33	πιφύκειαι ibid.	πηξασσι, πήξασσι ᾱ. 603, 7	πλάωτο
πιφραδα, φραζάω 197, 11 & 482, 20	πιφύκως πιφύκω πι- φύκος 415, 20	πηξάμω 335, 26	232, 2
πιφραδά I. πιφρασί- νω είσι 558, 21	πιφυλαγμω, φυλάτ- ωμαι 554, 16	πηξας 335, 19	αι πιμω
πίφραδε ποετ. ιφραδε η̄ φραδε 482, 7	πιφυλαγμω d. 554, 17	πηξαι I. η̄πηξαι 603, 6	πιμω
πιφραδέν ρ. φραδέν 482, 8	πιφραγμω ᾱ. πιφου- ραγμω, φουράωμαι 567, 33	πηξω 335, 18	328
πιφραδέμω ρ. φραδέν ibid.	πιφουρμω, φουραμω 566, 28	πηξάμωτα 335, 20	πιμω
πιφραδέτιω ρ. ιφραδέ- τιω 482, 6	πιφουρημω, φουράωμαι 569, 43	πηραμω, ηραωμαι 447, 38	πιμω
πίφραδω D. πίφραστ- ωμαι 190, 36	πιφουρημω, φουράωμαι 569, 43	πηστομω, πάχω ᾱ. 602, 36	πιμω
πιφραδέμω D. πιφρα- σμω 559, 37	πιφουρημω, φουράωμαι 569, 43	πηξαι B. η̄πηξασσι, ηη- ξαι ᾱ. 335, 23	πιμω
πίφραδον ποετ. ιφραδον 482, 5	πιφουρημω, φουράωμαι 569, 43	Πιξ, πινα ᾱ. 395, 36	232, 2
πίφραστω 188, 12	πιφουρημω, φουράωμαι 569, 43	πιέν I. πιέν 397, 41	πιμω
πιφραστμω 559, 37	πιφουρημω, φουράωμαι 569, 43	πίξω Dor. επιξαι η̄ επιξαιον, πιξω 220, 19	πιμω
πιφραστω ibid.	πιφουρημω, φουράωμαι 569, 43	πιέν, πινα ᾱ. 397, 40	25
πιφραστω 169, 18	πιφουρημω, φουράωμαι 569, 43	πιεάξ ρ. πιεάξ 398, 6	πιμω
πιφραστω d. φραστω 332, 5	πιφουρημω, φουράωμαι 569, 43	πιεσσι ᾱ. πιη η̄ πιη, πιω ᾱ. 507, 11	ibid.
πιφραστω, φραστω 169, 18	πιφουρημω, φουράωμαι 569, 43	πιετ 507, 5	πιμω
πιφραστω d. φραστω 332, 5	πιφουρημω, φουράωμαι 569, 43	πιη ᾱ. πιη 507, 10	πιμω
πιφραστω, φραστω 169, 18	πιφουρημω, φουράωμαι 569, 43	πιηδα Ᾱ. πιης 393, 8	21. 30
πιφραστω d. φραστω 332, 5	πιφουρημω, φουράωμαι 569, 43	πιθη, πιθημω 380, 33	πιμω
πιφραστω, φραστω 169, 18	πιφουρημω, φουράωμαι 569, 43	πιθηαι I. πιθη ibid.	42
πιφραστω 559, 39	πιφουρημω, φουράωμαι 569, 43	πιθησας, πιθω 536, 3	πιμω
πιφραστω d. 559, 40	πιφουρημω, φουράωμαι 569, 43	πιθ I. πιθ, πινα ᾱ. 395, 37	πιμω
πιφραστω, φουραμω 552, 8	πιφουρημω, φουράωμαι 569, 43	πιθωστο I. πιθωστο, πιθ- ωμω 380, 32	451,
πιφραστω ρ. πιφουκω, φω 415, 25	πιφουρημω, φουράωμαι 569, 43	πιθωμω 380, 31	πιμω
πιφραστω ποετ. πιφύκασσι 415, 40	πιφουρημω, φουράωμαι 569, 43	πιθωμω Ion. επιθωμω 485, 9	411,
πιφραστω ᾱ. πιφουκω μω, φουκω 553, 15	πιφουρημω, φουράωμαι 569, 43	πιθω 485, 10	πιμω
πιφραστω f. πιφραστω τες, φουξω 374, 33	πιφουρημω, φουράωμαι 569, 43	πιθωμω 485, 25	πιμω
πιφραστω, φω 415, 16	πιφουρημω, φουράωμαι 569, 43	πιθωμω 380, 33	πιμω
	πιφουρημω, φουράωμαι 569, 43	πιθω 485, 4	πιμω
	πιφουρημω, φουράωμαι 569, 43	πιθωσασσι, πιθωμω 575, 38	πιμω
	πιφουρημω, φουράωμαι 569, 43	πιθωστο I. επιθωστο, πιθ- ωμω 469, 11	πιμω

πιλάμω
μω
πλάωτο
πλάωτο
πιμω
232, 2
αι πιμω
πιμω
328
πιμω
πιμω
πιμω
27. 1
πιμω
232, 2
πιμω
232, 2
πιμω
πιμω
25
πιμω
ibid.
πιμω
πιω
πιμω
21. 30
πιμω
42
πιμω
πιμω
πιμω
451,
πιμω
411,
πιμω
πιμω
πιμω
451,
πιμω
254,
πιμω
254,
πιμω

I N D E X.

5,3 πιλῆρμ[⊙], πιλῶμεν ἄ-
 μιν 445,17
 πιλῶσαι, πιλῶω 538,28
 πιλῶσαι 539,33
 πῖμωλις, πῖμωλημι
 232,29
 αἰ πῖμωλιῶσαι 232,30
 πῖμωλην ἄ. πῖμωλην
 328,31
 πῖμωλην δι. πῖμωλη-
 νι 236,33
 πῖμωλημι d. πῶω 232,
 27. & 329,4
 πῖμωλησι, πῖμωλημι
 232,28
 πῖμωλημι, πῖμωλημι
 232,27
 πῖμωλημι 456,6
 πῖμωλημι αὐτ[⊙] 456,5
 πῖμωλημι d. πῶω 232,
 25
 πῖμωλημι, πῖμωλημι ἄ.
 ibid.
 πῖμωλημι A. & D. πῖμωλη-
 ναι 397,37
 πῖμωλημι ἄ. πῖμωλημι 218,
 21. 309,22. & 395,38
 πῖμωλημι d. πῖμωλην 259,
 42
 πῖμωλημι, πῖμωλην ἄ. 395,38
 πῖμωλην, ἄ. πῖμωλην 397,42
 πῖμωλην p. -ῖων, -ῖωω ἄ.
 451,34
 πῖμωλην d. πῖμωλην τὸ πῖμω-
 λην 411,4
 πῖμωλην ἄ. πῖμωλην, πῖ-
 μωλην 329,4
 πῖμωλην d. πῖμωλην 411,4
 πῖμωλην d. πῖμωλην 309,14.
 & 310,32
 πῖμωλην, πῖμωλην 541,15
 πῖμωλην p. πῖμωλην 254,20 (27
 πῖμωλην, πῖμωλην 579,

πῖμωλην d. πῖμωλην 959,47
 πῖμωλην, πῖμωλην 580,
 12
 πῖμωλην p. πῖμωλην 254,
 18
 πῖμωλην p. πῖμωλην 254,19
 πῖμωλην, πῖμωλην ἄ. 410,42
 πῖμωλην p. πῖμωλην ἢ πῖμωλην
 πῖμωλην ἄ ἢ πῖμωλην
 462,21
 πῖμωλην, πῖμωλην 468,24
 πῖμωλην 468,23
 πῖμωλην, πῖμωλην
 τῶω ἄ 441,41
 πῖμωλην, πῖμωλην
 πῖμωλην 575,40
 πῖμωλην I. πῖμωλην
 πῖμωλην 348,44
 πῖμωλην I. πῖμωλην 348,
 42
 πῖμωλην d. πῖμωλην τὸ πῖμω-
 λην 348,39
 πῖμωλην, πῖμωλην ἄ. 507,5
 πῖμωλην ἄ. πῖμωλην 397,41
 πῖμωλην, πῖμωλην ἄ. 507,
 31
 πῖμωλην 603,30
 πῖμωλην 603,36
 πῖμωλην πῖμωλην
 πῖμωλην I. πῖμωλην
 603,34
 πῖμωλην p. πῖμωλην
 πῖμωλην ἄ 447,7
 πῖμωλην, πῖμωλην
 478,11
 πῖμωλην, πῖμωλην
 480,2
 πῖμωλην 479,42
 ἄ πῖμωλην, ὁ πῖμωλην
 149,27
 πῖμωλην f. πῖμωλην
 270,3
 πῖμωλην, πῖμωλην 479,
 40

πῖμωλην d. πῖμωλην
 988,14
 πῖμωλην, πῖμωλην
 570,36
 πῖμωλην 570,37
 πῖμωλην 570,31
 πῖμωλην, πῖμωλην
 530,16
 πῖμωλην, πῖμωλην
 557,20
 πῖμωλην p. πῖμωλην
 πῖμωλην, πῖμωλην
 530,16
 πῖμωλην d. πῖμωλην
 994,89
 πῖμωλην, πῖμωλην
 ἄ. 445,17
 πῖμωλην A. πῖμωλην 157,
 17
 πῖμωλην Dor. πῖμωλην
 πῖμωλην, πῖμωλην
 438,23
 πῖμωλην ἢ πῖμωλην,
 πῖμωλην ἄ. 603,37
 πῖμωλην f. πῖμωλην, πῖμωλην 215,33
 πῖμωλην p. πῖμωλην ἢ πῖμωλην,
 πῖμωλην 215,32
 τὸ πῖμωλην A. πῖμωλην 258,16
 πῖμωλην d. πῖμωλην ἄ. 256,1
 πῖμωλην d. πῖμωλην
 πῖμωλην p. πῖμωλην 258,16
 πῖμωλην, πῖμωλην
 κῖμωλην ἄ. 444,29
 πῖμωλην p. πῖμωλην 372,44
 τὸ πῖμωλην πῖμωλην Ion.
 πῖμωλην πῖμωλην 258,16
 πῖμωλην I. πῖμωλην, πῖμωλην
 ἄ. 603,40
 πῖμωλην d. πῖμωλην
 603,42
 πῖμωλην I. πῖμωλην
 603,41
 πῖμωλην 603,43
 πῖμωλην d. πῖμωλην
 κῖμωλην 603,45

VERBORVM SINGVLARIVM

πλοσύμεγα D. πλοσύ-
 σμέγα 603,42
 πλοσύτη 304,17
 πλοίων p. πλοίων d. π-
 λύς 258,16
 πλοηγεῖς, πλοηγῶν 481,33
 πλοηγεῖσσι ibid.
 πλοηγῶναι 481,31
 πλοηγήσαζ 481,36
 πλοηθουβείη, πλοηθουσό-
 μω 565,5
 πλοηθουσηῖναι 565,6
 πλοηκῆς τος d. πλοηκῆς
 257,23
 πλοῦτο I. ἐπλοῦτο, πλοῦ-
 μι τὸ πλοῦτο 469,14
 πλοῦξι I. ἐπλοῦξι 521,35
 πλοῦσάμην, πλοῦσημα
 525,24
 πλοῦσθεις 557,35
 πλοῦσιπῆρος d. πλοῦσιος
 258,11
 πλοῦσιερος d. 258,12
 πλοῦτο p. ἐπλοῦτο, πλοῦμι
 τὸ πλοῦμι 469,14
 πλοῦσθεις, πλοῦσημα
 555,23
 πλοῦσας, πλοῦσων 523,18
 πλοῦσάμην F. πλοῦσάμην,
 πλοῦση 440,11
 πλοῦσῶ c. πλοῦσ ἔστι
 962,104
 πλοῦσῶ d. πλοῦστος 971,
 27
 πλοῦσῶ quid 970,3
 πλοῦσθεις πλοῦσῶσσι πλο-
 ῦσθην, πλοῦσῶμα 563,41
 πλοῦσθῆ 563,30
 πλοῦσθισι Ion. ἐπλοῦσθι,
 πλοῦσθω 467,17
 πλοῦσι I. ἐπλοῦσι, πλοῦσ
 465,26
 πλοῦσθισι poet. ἐπλοῦσθον
 467,3
 πλοῦσῶτε 433,36

πλοῦσθισι I. ἐπλοῦσθι,
 πλοῦσθω 467,18
 πλοῦσθων F. πλοῦσθων 433,42
 πλοῦσθων I. ἐπλοῦσθων 465,1
 πλοῦσθω 434,16
 πλοῦσθωσσι, πλοῦσθωντ
 540,16
 πλοῦσθωντες ibid.
 πλοῦσθων 433,42
 Πλοῦσθω d. πλοῦσθω ἄ.
 960,
 60
 πλοῦσθωσθῶμα, πλοῦ-
 σθωσθῶμα ἔστι 445,18
 πλοῦσθῶμα D. πλοῦσθῶμα,
 πλοῦσθῶ ἄ.
 604,2
 πλοῦσθωμα ibid.
 πλοῦσθωμα D. πλοῦσθωμα
 ibid.
 πλοῦσθῶν p. πλοῦσθῶν,
 πλοῦσθῶ ἄ.
 451,34
 πλοῦσθωσσι 305,26
 πλοῦσθωσθῶμα 484,31
 πλοῦσθωσθῶμα 484,34
 πλοῦσθω I. ἐπλοῦσθω, πλοῦσθωμα
 469,26
 πλοῦσθῶ Att. -ίσω, -ίζω
 305,17
 πλοῦσθῶ A. ποῖσι ποῖσι, ποῖσι
 ἄ.
 203,9
 πλοῦσθῶν F. λλοῦσθῶν, λλοῦ-
 σθῶσθῶ ἄ.
 993,81
 πλοῦσθῶσσι I. ἐπλοῦσθῶσθῶσθῶ,
 πλοῦσθῶσθῶ 467,18
 πλοῦσθῶσθῶσθῶ ἄ.
 603,18
 πλοῦσθῶσθῶσθῶ ibid.
 πλοῦσθῶσθῶσθῶσθῶ ἄ.
 πλοῦσθῶσθῶσθῶσθῶ τὸ
 πλοῦσθῶσθῶ 231,33
 πλοῦσθῶσθῶσθῶσθῶ I. ἐπλοῦσθῶσθῶσθῶσθῶ,
 πλοῦσθῶσθῶσθῶσθῶ
 531,23
 πλοῦσθῶσθῶσθῶσθῶ p. πλοῦσθῶσθῶσθῶσθῶ,
 πλοῦσθῶσθῶσθῶσθῶ τὸ πλοῦσθῶσθῶσθῶ
 231,34
 πλοῦσθῶσθῶσθῶσθῶ ἄ.
 603,16
 πλοῦσθῶσθῶσθῶσθῶ D. πλοῦσθῶσθῶσθῶσθῶ c.
 πλοῦσθῶσθῶσθῶσθῶ & ὀρῶσθῶ
 40

249,41
 πλοῦσθῶσθῶσθῶσθῶ c. πλοῦσθῶσθῶσθῶσθῶ
 τὸ ὀρῶσθῶ 233,13
 πλοῦσθῶσθῶ D. πλοῦσθῶσθῶσθῶ,
 πλοῦσθῶσθῶσθῶ D. πλοῦσθῶσθῶσθῶσθῶ
 233,14
 πλοῦσθῶσθῶσθῶ D. πλοῦσθῶσθῶσθῶσθῶ
 992,60
 ποῖσι I. ποῖσι, ποῖσι
 ἄ.
 220,8
 ποῖσι D. ποῖσι, ποῖσι
 203,36
 ποῖσι I. ποῖσι, ποῖσι
 170,37
 ποῖσι D. ποῖσι, ποῖσι
 220,10
 ποῖσι D. ποῖσι 995,2
 ποῖσι 309,1
 ποῖσι D. ποῖσι, ποῖσι
 572,43
 ποῖσι D. ποῖσι, ποῖσι
 ἄ. πλοῦσθῶσθῶσθῶσθῶ
 ibid.
 ποῖσι I. ποῖσι, ποῖσι
 534,15
 ποῖσι I. ποῖσι 306,1
 ποῖσι d. 960,50
 ποῖσι d. ποῖσι 252,
 24
 ποῖσι φασίοντες, -ζῶ
 449,1
 ποῖσι, ποῖσι 544,
 44
 ποῖσι A. ποῖσι 219,
 32. & 214,16
 ποῖσι D. ποῖσι, ποῖσι
 995,96
 ποῖσι c. ποῖσι, ποῖσι
 ibid.
 ποῖσι f. ποῖσι, ποῖσι ἄ.
 443,34
 ποῖσι Att. ποῖσι, ποῖσι
 305,42
 ποῖσι D. & ἄ. ποῖσι
 ἢ ποῖσι 219,39
 ποῖσι 149,38. 204,3
 ποῖσι D. ποῖσι 119,30,
 40

πλοῦσθῶσθῶσθῶσθῶ
 575
 πλοῦσθῶσθῶσθῶ
 μ. πο
 πλοῦσθῶσθῶσθῶ
 5 πλοῦσθῶσθῶσθῶ
 ἢ ποῖσι
 τὸ πλοῦσθῶσθῶσθῶ
 λῶσθῶ
 τὸ πλοῦσθῶσθῶσθῶ
 273
 πλοῦσθῶσθῶσθῶ
 443
 πλοῦσθῶσθῶσθῶ
 πλοῦσθῶσθῶσθῶ
 262
 πλοῦσθῶσθῶσθῶ
 249
 πλοῦσθῶσθῶσθῶ
 λῶσθῶ
 πλοῦσθῶσθῶσθῶ
 λαπ
 πλοῦσθῶσθῶσθῶ
 λαπ
 15
 πλοῦσθῶσθῶσθῶσθῶ
 λαπ
 ἢ πλοῦσθῶσθῶσθῶ
 II
 πλοῦσθῶσθῶσθῶσθῶ
 F πλοῦσθῶσθῶσθῶσθῶ
 πλοῦσθῶσθῶσθῶ
 II
 τὸ πλοῦσθῶσθῶσθῶσθῶ
 πλοῦσθῶσθῶσθῶσθῶ
 πλοῦσθῶσθῶσθῶσθῶ
 131
 πλοῦσθῶσθῶσθῶσθῶ
 λῶσθῶ
 100
 τὸ πλοῦσθῶσθῶσθῶσθῶ
 τὸ πλοῦσθῶσθῶσθῶσθῶ
 πλοῦσθῶσθῶσθῶσθῶ
 πλοῦσθῶσθῶσθῶσθῶ
 πλοῦσθῶσθῶσθῶσθῶ

I N D E X.

πλεμνηβείς, πολεμίομαι 575,32	θείω ᾧ 446,13	πότιζε Dor. ἀεθίσταρα, ἀεθίσταρα 249,37
πλεμνησείω d. πολεμίομαι μ. πολεμίομαι 359,32	τὸ πολύπικρον, ὃ καὶ ἡ πολυ- πικρον 251,14	ποτιγχιμῶν D. ἀεθίσταρα- χιμῶν, ἀεθίσταρα ib.
πολεμίζω d. ἰζω 523,36	πολυτεκνῶσκ, πολυτε- κνίω ᾧ 443,18	ποτιμῶς Ἄ. ποτιμῶς 120,28
πολιός p. πολλῶν, πολὺς ἢ πολὺ 284,41	πολύτλας αὐτος, πολὺ- τλημι 496,21	ποτισθῶ Dor. ἀεθισθῶ 249,40
πολόεις D. πόλιος, πό- λις 154,32	πολύφατος c. πολὺ φημί 999,15	ποτίττα D. ἀεθίσταρα, ἀεθ- ίσταρα 249,39
πολύ Att. τὰ πόλις 273,35	πομφολυγῆται, πομφο- λυθῶμαι ἕμαι 448,19	ποτηρειον d. πῖνα ἄ. 261,16
πολύνη, πολιδόμαι ἕμαι 443,32	πονδύριον D. πονδύρι- ον, πονδύριον ἕμαι 450,12	ποτι D. ἀεθίς 249,36
πολύται 448,18	πορεῖ I. πορεῖ, πορίω 489, 22	ποπόδεν μῶν p. ἀεθ- ίσταρα 372,8
πολιτεία d. πολιτεύομαι 262,44	ποροθεῖς, ποροθῶμαι 582,45	ποπόδη D. ἀεθισθῶ, ἀεθ- ισθῶ τὸ ἀεθισθῶν 995, 13
πολλάκι Att. πολλάκις 249,10	ποροθῶν μῶν 582,43	ποπυθῶν D. ἀεθισμῶ- ν, ἀεθισμῶν 994, 88
πολλάκις d. πολὺς ἢ πολ- λῶς 249,8	πορη, πορεία 489,30	ποπυθῶν D. ἀεθισμῶ- ν 249,41
πολλαπλασιάζω d. πελ- λαπλάσιον 291,45	ποροθεσκῆντες, πορο- θεσκία ᾧ 442,36	ποπυθῶν, ποπυθῶν p. ἀεθισθῶν τὸ ἀεθ- ισθῶν 437,2
πολλαπλασιασθεῖς, πολ- λαπλασιάζομαι 562, 15	πόρην, πορεία 489,21	ποπυθῶν, ποπυθῶν p. ἀεθισθῶν τὸ ἀεθ- ισθῶν 437,2
πολλαπλασιᾶται, πολ- λαπλασιῶ 538,29	πόρκατον, πορκαίω 530, 25	ποπυθῶν d. πόπυθῶν 25
ἢ πολλῶν, ὃ πολλὸς ἄ. 275, 11	πορρώτα d. πορρώτατος 260,26	ποπυθῶν, ποπυθῶν 447,41
πολλὸν p. πολὺν 284,42	πορρώτατον d. πορρώτα- τον 260,26	ποπυθῶν Dor. ἀεθισθῶν 249,40
πολλῶν, τῶν πολλῶν, ὃ πολλὸς ἢ τὸ πολὺν 275, 11	πορρώτερον d. πορρώτε- ρος ibid.	ποπυθῶν p. ποπυθῶν D. ἀεθ- ισθῶν 408,19
τὸ πολὺν, ὃ πολλὸς 275,8	πορρώτερος d. πορρώ- τος 256,18	ποπυθῶν p. ποπυθῶν D. ἀεθισθῶν 408,17
πολυτετεῖ, -τίω ᾧ 446,12	πορρώτερον d. πορρώτε- ρος 260,26	ποπυθῶν p. ποπυθῶν D. ἀεθισθῶν 408,18
πολύκις c. πολὺ κίς 131,9	πορρώτερον d. πορρώτε- ρος 260,26	ποπυθῶν p. ποπυθῶν D. ἀεθισθῶν 408,17
πολύμηνος D. πολύμη- νος c. πολὺ μήλου 1000,22	πορρωῶν, πορρωῶν 547,7	ποπυθῶν p. ποπυθῶν D. ἀεθισθῶν 408,16
τὸ πολὺν, ὃ πολλὸς 275,8	πορρωθεῖς, πορρω- θεῖν 566,12	ποπυθῶν p. ποπυθῶν D. ἀεθισθῶν 408,18
τῶν πολυπάτιζω p. πολυ- πατίσσω, ὃ πολυπα- τίσσω 282,29	πορρωθῶν, πορρωθῶν 489,36	ποπυθῶν p. ποπυθῶν D. ἀεθισθῶν 408,18
πολυπληθεῖ, πολυπλη- θῶν 968,68	ποπυθῶν, ποπυθῶν 962,96	Ποπυθῶν d. ποπυθῶν 261,4

VERBORVM SINGVLARIVM

πρῆξιμα d. πρῆξιμα
 ατϞ 262,16
 πρῆξιμοῦ d. ibid.
 πρῆξιμοῦ d. 262,17
 πρῆξιμοῦ λογῶν τις, πρῆξιμοῦ λογῶν ᾧ 442,37
 πρῆξιμοῦ τῶν d. 262,17
 πρῆξιμῶν I. πρῆξιμῶν ἢ πρῆξιμῶν, πρῆξιμῶν 480,23
 πρῆξιμοῦ, πιπρῆξιμοῦ ᾧ. 411,5
 πρῆξιμοῦ d. πρῆξιμῶν 398,30
 πρῆξιμῶν D. πρῆξιμῶν 994,84
 πρῆξιμοῦ, πρῆξιμοῦ 555,25
 πρῆξιμοῦ, πρῆξιμῶν 523,8
 πρῆξιμοῦ εἰς d. πρῆξιμῶν ib.
 πρῆξιμοῦ, πρῆξιμῶν 396,6
 πρῆξιμοῦ d. πρῆξιμῶν 255,10
 πρῆξιμοῦ d. ibid.
 πρῆξιμῶν, πρῆξιμῶν ἢ πιπρῆξιμοῦ ᾧ. 396,7. 410,43
 πρῆξιμοῦ, ᾧ 527,13
 πρῆξιμῶν I. πρῆξιμῶν, πρῆξιμῶν 182,6
 πρῆξιμοῦ, πρῆξιμῶν 518,5
 πρῆξιμοῦ I. πρῆξιμῶν 398,31
 πρῆξιμοῦ, πρῆξιμοῦ 555,25
 πρῆξιμῶν I. πρῆξιμῶν, πρῆξιμῶν 523,8
 πρῆξιμῶν, πρῆξιμῶν 525,22
 πρῆξιμῶν I. πρῆξιμῶν 525,13
 πρῆξιμῶν I. πρῆξιμῶν, πρῆξιμῶν ἢ πρῆξιμῶν 398,30
 πρῆξιμοῦ I. πρῆξιμοῦ 398,32
 πρῆξιμοῦ, πιπρῆξιμοῦ ᾧ. 410,43
 Πρῆξιμοῦ d. Πρῆξιμοῦ 263,22
 πρῆξιμοῦ, πρῆξιμοῦ

μῶν 580,21
 πρῆξιμοῦ, πρῆξιμοῦ 457,14
 πρῆξιμοῦ I. πρῆξιμῶν 469,12
 πρῆξιμοῦ, πρῆξιμοῦ ἢ πρῆξιμοῦ 562,13
 πρῆξιμοῦ A. πρῆξιμοῦ, πρῆξιμοῦ 365,14. & 367,15
 πρῆξιμοῦ, πρῆξιμοῦ ᾧ. 499,36
 πρῆξιμοῦ, πρῆξιμοῦ 499,38
 πρῆξιμοῦ C. πρῆξιμῶν 172,7
 πρῆξιμοῦ, πρῆξιμοῦ ᾧ. 500,33
 πρῆξιμοῦ, πρῆξιμοῦ ᾧ. 585,20
 πρῆξιμοῦ, πρῆξιμοῦ ᾧ. 590,38
 πρῆξιμοῦ, πρῆξιμοῦ ᾧ. 503,22
 πρῆξιμοῦ, πρῆξιμοῦ ᾧ. 483,39
 πρῆξιμοῦ, πρῆξιμοῦ ᾧ. 503,1
 πρῆξιμοῦ, πρῆξιμοῦ ᾧ. 553,38
 πρῆξιμοῦ, πρῆξιμοῦ ᾧ. 483,42
 πρῆξιμοῦ, πρῆξιμοῦ ᾧ. 350,35
 πρῆξιμοῦ, πρῆξιμοῦ ᾧ. 593,44
 πρῆξιμοῦ, πρῆξιμοῦ ᾧ. 41
 πρῆξιμοῦ 552,37
 πρῆξιμοῦ, πρῆξιμοῦ ᾧ. 501,13
 πρῆξιμοῦ, πρῆξιμοῦ ᾧ. 483,8
 πρῆξιμοῦ, πρῆξιμοῦ ᾧ. 483,34
 πρῆξιμοῦ, πρῆξιμοῦ ᾧ. 483,2
 πρῆξιμοῦ, πρῆξιμοῦ ᾧ. 483,30

πρῆξιμοῦ 483,29
 πρῆξιμοῦ, πρῆξιμοῦ ᾧ. 501,33
 πρῆξιμοῦ, πρῆξιμοῦ ᾧ. 283,6
 πρῆξιμοῦ, πρῆξιμοῦ ᾧ. 586,4
 πρῆξιμοῦ, πρῆξιμοῦ ᾧ. ibid.
 πρῆξιμοῦ, πρῆξιμοῦ ᾧ. 586,14
 πρῆξιμοῦ, πρῆξιμοῦ ᾧ. 586,13
 πρῆξιμοῦ, πρῆξιμοῦ ᾧ. 586,36
 πρῆξιμοῦ, πρῆξιμοῦ ᾧ. 514,27
 πρῆξιμοῦ, πρῆξιμοῦ ᾧ. 585,39
 πρῆξιμοῦ, πρῆξιμοῦ ᾧ. 587,7
 πρῆξιμοῦ, πρῆξιμοῦ ᾧ. 480,2
 πρῆξιμοῦ, πρῆξιμοῦ ᾧ. 587,15
 πρῆξιμοῦ, πρῆξιμοῦ ᾧ. 587,43
 πρῆξιμοῦ, πρῆξιμοῦ ᾧ. 587,42
 πρῆξιμοῦ, πρῆξιμοῦ ᾧ. 587,41
 πρῆξιμοῦ, πρῆξιμοῦ ᾧ. 514,30
 πρῆξιμοῦ C. πρῆξιμοῦ 992,40
 πρῆξιμοῦ I. πρῆξιμοῦ ᾧ. 502,2
 πρῆξιμοῦ, πρῆξιμοῦ ᾧ. 502,19
 πρῆξιμοῦ, πρῆξιμοῦ ᾧ. 588,10
 πρῆξιμοῦ, πρῆξιμοῦ ᾧ. 502,22
 πρῆξιμοῦ, πρῆξιμοῦ ᾧ. 502,21
 πρῆξιμοῦ, πρῆξιμοῦ ᾧ. 589,12
 πρῆξιμοῦ, πρῆξιμοῦ ᾧ. 452,4
 πρῆξιμοῦ, πρῆξιμοῦ ᾧ. 524,31
 πρῆξιμοῦ, πρῆξιμοῦ ᾧ. 480,43

πρῆξιμοῦ 45
 πρῆξιμοῦ 44
 πρῆξιμοῦ 44
 πρῆξιμοῦ 34
 πρῆξιμοῦ 49
 πρῆξιμοῦ 31
 πρῆξιμοῦ 46
 πρῆξιμοῦ 50
 πρῆξιμοῦ 46
 πρῆξιμοῦ 60
 πρῆξιμοῦ 60
 πρῆξιμοῦ 60

πρῆξιμοῦ

I N D E X.

προδιδάμην, προδιδάμι 458, 11
 προδιδόναι 458, 1
 προδιδόναι, προδιέρχ-
 μαι ἄ. 503, 22
 προδιεξήλθοντες, προ-
 διέξερχαι ἄ. 503, 26
 προδιεξδανάμην, προ-
 διεξδανάμην ἄμην 448, 2
 προδιεση, διίσημι 494, 34
 *προδικαίωμι, προδο-
 καίωμαι ἄμην 447, 42
 προδόντες, προδιδάμι 497, 19
 προδόνται 497, 14
 προδύς 497, 18
 προδραμάμην, προτρέ-
 χαι ἄ. 509, 14
 προέβαλε, προέβαλε 482, 44
 προέβαλον 483, 25
 προέβαν, προέβαν ἄ. 312, 21
 προέβλησαν, προέβαλο-
 μαι ἄ. 587, 2
 προεγείνω, προέγειμαι 463, 29
 προέγω, προεγίνομαι ἄ. 502, 12
 προεγρέφην, προεγράφο-
 μαι 478, 10
 προεδίδωμι, προεδίδω-
 μαι ἄ. 589, 29
 προεδίδωμι, προεδίδω-
 σκαί ἄ. 588, 40
 προεδικήτη, προεδικά-
 σμαι 570, 19, 20
 προεήκει p. προήκει, προ-
 ήκει ἄ. 321, 37
 προείδεναι, προείδω ἄ. 602, 10
 προείδη 506, 8
 προειδάμην 506, 19

προεΐδον 506, 6
 προεΐδοντο 506, 19
 προεΐδω, προεΐδω 602, 13
 προεΐλω, προεΐλωμαι ἄ. 500, 20
 προεΐλημην A. προ-
 εΐλημην, προεΐλω-
 μαι ἄ. 598, 32
 προεΐλημην ① ibid.
 προεΐληφι 598, 16
 προεΐληφως 598, 22
 προεΐλι, προεΐλιμαι ἄ. 500, 19
 προεΐμαι, προεΐμαι ἄ. 593, 22
 προεΐμαι 593, 34
 προεΐμην ① ibid.
 προεΐται 492, 3
 προεΐτε, προεΐτε ἄ. 499, 16
 προεΐτε 499, 20
 προεΐπον 499, 27
 προεΐπον 499, 5
 προεΐπων 499, 50
 προεΐραμαμάμην, προεΐ-
 ραμαμάμην ἄ. 559, 12
 προεΐραμα 559, 11
 προεΐραμα 560, 39
 προεΐραμα, προεΐραμα ἄ. 540, 30
 προεΐραμα -όντες -όντι,
 προεΐραμα ἄ. 510, 14
 προεΐραμα, προεΐραμα ἄ. 593, 29
 προεΐραμα, προεΐραμα ἄ. 460, 19
 προεΐραμα, προεΐραμα 596, 13
 προεΐραμα A. προεΐρα-
 μαμα 596, 14
 προεΐραμα, προεΐραμα ἄ. 475, 13
 προεΐραμα, προεΐραμα 531, 26

προεΐραμα, προεΐραμα-
 μα 497, 14
 προεΐραμα, προεΐραμα 449, 1
 προεΐραμα, προεΐραμα 580, 13
 προεΐραμα 539, 34
 προεΐραμα, προεΐραμα 507, 28
 προεΐραμα, προεΐραμα 591, 33
 προεΐραμα 524, 38
 προεΐραμα 514, 42
 προεΐραμα 503, 3
 προεΐραμα 503, 14
 προεΐραμα 503, 21
 προεΐραμα I. προεΐραμα, προ-
 ήραμα ἄ. 323, 9
 προεΐραμα 494, 12
 προεΐραμα, προεΐραμα ἄ. 608, 36
 προεΐραμα 510, 13
 προεΐραμα 609, 0
 προεΐραμα p. προεΐραμα, προεΐραμα ἄ. 499, 7
 προεΐραμα, προεΐραμα 434, 8
 προεΐραμα, προεΐραμα 496, 16
 προεΐραμα 494, 34
 προεΐραμα, προεΐραμα ἄ. 591, 4
 προεΐραμα, προεΐραμα 571, 45
 προεΐραμα, προεΐραμα 567, 36
 προεΐραμα I. προεΐραμα, προεΐραμα ἄ. 460, 1
 προεΐραμα, προεΐραμα 582, 15
 προεΐραμα, προεΐραμα 464, 17
 προεΐραμα I. προεΐραμα, προεΐραμα ἄ. 583, 38
 προεΐραμα I. προεΐραμα 583, 32
 προεΐραμα I. προεΐραμα 583, 37

π

I N D E X.

πρακτικῶς, προ-
 κλησίωσι 560,7
 προκλαίοντες, προ-
 κλαίω α. 598,3
 προκληθείς, προκλήσι-
 ωσι α. 597,35
 προκλαθείς, -ίνωσι 563,
 38
 προκλαθεῖν, προκλαθεῖν
 α. 505,17
 προκλαθεῖντες 505,22
 προκλαθεῖσι 505,15
 προκλειοίμι, προκλείπω
 511,41
 προκλειοίμην ibid.
 προκλείπειν, -λείπω 485,6
 προκλείπην ibid.
 προκλογίζω d. πρόλογος
 C. προῶ λόγος 966,22
 προκμαθεῖν, προκμαθήναι
 α. 505,40
 προκμύλλω, προκμύλλω-
 μι α. 505,44
 προκμνηστέρην, προκμ-
 κησκαί α. 505,44
 προκμύλον I. προκμύλον,
 προκμύλω 488,5
 προκμύλων 489,35
 προκλείω, -λείω α 446,13
 προκνέω, προκνέω 459,45
 προκνέω A. προκνέω, προκνέω-
 μι 320,21
 προκνέοντες, προκνέω
 α. 506,40
 προκνέων ibid.
 προκπέσσω, προκπέσσω
 α 602,34
 προκπιπής, προκπιπής
 α. 515,38
 προκπιπής, προκπι-
 πής α. 515,21
 προκπιπής α 515,22
 προκπιπής 515,20
 προκπίπτω, προκπίπτω α.
 603,11

προκπίπτω, προκπίπτω
 ή προκπίπτω 609,31
 προκπιπής, προκπιπής
 α. 515,38
 προκπιπής, προκπιπής
 α. 580,41
 προκπιπής, προκπιπής
 α. 539,35
 προκπιπής, προκπιπής
 α. 340,29
 προκπιπής, προκπιπής
 α. 566,13
 προκπιπής, προκπιπής
 α. 584,38
 προκπιπής, προκπιπής
 α. 499,41
 προκπιπής, προκπιπής
 α. 584,42
 προκπιπής, προκπιπής
 α. 584,42
 προκπιπής, προκπιπής
 α. 501,14
 προκπιπής, προκπιπής
 α. 494,10
 προκπιπής, προκπιπής
 α. 493,44
 προκπιπής, προκπιπής
 α. 493,12
 προκπιπής, προκπιπής
 α. 536,9
 προκπιπής, προκπιπής
 α. 585,18
 προκπιπής, προκπιπής
 α. 541,4
 προκπιπής, προκπιπής
 α. 453,38
 προκπιπής, προκπιπής
 α. 492,35
 προκπιπής, προκπιπής
 α. 493,2
 προκπιπής, προκπιπής
 α. 519,36
 προκπιπής, προκπιπής
 α. 537,9
 προκπιπής, προκπιπής
 α. 543,41
 προκπιπής, προκπιπής

αποδύμα 540,23
 προκπιπής, προκπιπής
 α. 497,5
 προκπιπής, προκπιπής
 α. 601,32
 προκπιπής, προκπιπής
 α. 594,26
 προκπιπής, προκπιπής
 α. 522,15
 προκπιπής, προκπιπής
 α. 435,1
 προκπιπής, προκπιπής
 α. 446,14
 προκπιπής, προκπιπής
 α. 551,19
 προκπιπής, προκπιπής
 α. 552,41
 προκπιπής, προκπιπής
 α. 483,7
 προκπιπής, προκπιπής
 α. 483,12
 προκπιπής, προκπιπής
 α. 501,34
 προκπιπής, προκπιπής
 α. 586,38
 προκπιπής, προκπιπής
 α. 586,37
 προκπιπής, προκπιπής
 α. 501,22
 προκπιπής, προκπιπής
 α. 587,43
 προκπιπής, προκπιπής
 α. 502,9
 προκπιπής, προκπιπής
 α. 588,37
 προκπιπής, προκπιπής
 α. 588,34
 προκπιπής, προκπιπής
 α. 449,4
 προκπιπής, προκπιπής
 α. 588,31
 προκπιπής, προκπιπής
 α. 588,38
 προκπιπής, προκπιπής
 α. 446,13
 προκπιπής, προκπιπής
 α. 988,15
 προκπιπής, προκπιπής
 α. 536,5
 προκπιπής, προκπιπής
 α. 587,3
 προκπιπής, προκπιπής
 α. 435,36
 προκπιπής

VERBORVM SINGVLARIVM

προσδιελών, προσδιέρ- χμα ἄ. 503,23	προσέπει 499,20	προσενώνω 609,13
προσδύναμ, προσδύομαι 497,15	προσέπειν 499,27	προσενήνοχε 609,10
προσδραμείν, προσδρέμα ἄ. 509,3	προσέπει 499,22	προσενπατάλωμα ἄ. προσενπατί. προσπατα- λάλωμα 340,4
προσδραμίσμα 509,12	προσέπειμι 499,21	προσενπέειν, προσενπα- τρέσω ἄ. 499,28
προσδραμών 509,6	προσέπειν / 499,7	προσέπειτε, προσεπίτω ἄ. 507,15
προσδύαλι, προσδύαλα 482,44	προσέπων 499,30	προσενπήνισε, προσενπα- νία 531,22
προσδύη, προσδύαινα ἄ. 501,3	προσέπων 499,30	προσενπίνω, προσεπίλ- νωμα 475,13
προσδύησιν 586,1	προσέπειν 474,19	προσενπείν, προσεπύρωμα ἄ. 583,35
προσδύησιν, προσδύομαι 502,1	προσέπειν 475,14	προσενπύω I. προσενπύω προσενπύω ἄ. 583,38
προσδύησιν ἢ προσ- δύω 475,10	προσέπειν 475,14	προσενπύω II. προσενπύω προσενπύω ἄ. 583,33
προσέπει 298,17	προσέπειν 475,14	προσενπύω III. προσενπύω προσενπύω ἄ. 583,36
προσέπει p. προσέπει, προσενπύω ἄ. 499,9	προσέπειν 475,14	προσενπύω IV. προσενπύω προσενπύω ἄ. 507, 42
προσέπειν p. προσέπειν 499,8	προσέπειν 475,14	προσενπύω V. προσενπύω προσενπύω ἄ. 583,38
προσέδωξε, προσέδω- γμα ἄ. 592,16	προσέπειν 475,14	προσενπύω VI. προσενπύω προσενπύω ἄ. 583,37
προσέχει p. προσέχει, προσέχει ἄ. 593,10	προσέπειν 475,14	προσενπύω VII. προσενπύω προσενπύω ἄ. 583,37
προσέχειν, προσέχει 493,1	προσέπειν 475,14	προσενπύω VIII. προσενπύω προσενπύω ἄ. 458, 41
προσέχειν 492,38	προσέπειν 475,14	προσενπύω IX. προσενπύω προσενπύω ἄ. 382,25,29
προσέχειν ἄ. 460, 14	προσέπειν 475,14	προσενπύω X. προσενπύω προσενπύω ἄ. 382,29
προσέδεναι, προσεδύω ἄ. 602,11	προσέπειν 475,14	προσενπύω XI. προσενπύω προσενπύω ἄ. 592,4
προσέδω 506,6	προσέπειν 475,14	προσενπύω XII. προσενπύω προσενπύω ἄ. 382,29
προσέδωσιν, προσεδύω 526,35	προσέπειν 475,14	προσενπύω XIII. προσενπύω προσενπύω ἄ. 481,11
προσέδωσιν, προσεδύω ἄ. 500,20	προσέπειν 475,14	προσενπύω XIV. προσενπύω προσενπύω ἄ. 554,43
προσέδωσιν ἄ. προσ- επίλωμα ἄ. 598,33	προσέπειν 475,14	προσενπύω XV. προσενπύω προσενπύω ἄ. 606,8
προσέδωσιν, προσέδω ἄ. 459,22	προσέπειν 475,14	προσενπύω XVI. προσενπύω προσενπύω ἄ. 606,9
προσέδωσιν, προσεδύω ἄ. 499,5	προσέπειν 475,14	προσενπύω XVII. προσενπύω προσενπύω ἄ. 554,38
	προσέπειν 475,14	προσενπύω XVIII. προσενπύω προσενπύω ἄ. 609,25

προ

I N D E X.

προσίημι 475,11	προσημν f. προσήμιον, 365,25.	προση, προσήμι α. 461, 39
προσιήνθω 475,12	& 369,13	προσίησαν ἢ προσήσαν 590,4
προσίλλασσι, προσιλιάω 532,30	προσίω 469,33	προσίω 460,28
προσίπυρον, προσυπύρον α. 509,31	προσίπυρον, προσφίρω α. 608,17	προσίπυρον 461,33
προσίφω, προσόφωμι α. 494,36	προσίπυρον 608,16	τα προσίπυρα 461,29
προσίφυ, πρόσφυμι 497, 36	προσίπυρον, προσφίρω α. 609,17	προσίση α. προσίσημι, προσίσημι 454,24
προσίχρησι, προσχρήσιω 526,23	προσίπυρον 609,18	προσίσημι 456,39
προσίχρῶδ' p. προσκίχ. προσχώννυμι α. 610,43	προσίχρησι, προσίχρησι 519,34	προσίτην, πρόσθμι α. 460,30
προσίψη A. προσήψα, προσήψω 519,20	προσίρημι, προσρημίον, προσρημίον 570,8	προσίτω 460,29
προσή, πρόσθμι α. 459, 20	προσίσηται, προσήδησι 524,23,24	προσίτων 461,20
προσηζέω, προσήζομαι α. 499,40	προσίσηται, προσήδησι 524,23,24	προσκάθημι, προσκίθησι 463,15
προσήζω 486,45	προσίσηται, προσήδησι 524,23,24	προσκάθησι I. προσκίθησι 470,12
προσηζώω 487,14	προσίσηται, προσήδησι 524,23,24	προσκάθησι II. προσκίθησι 491,33
προσήζων 486,45	προσίσηται, προσήδησι 524,23,24	τα προσκατελειφθῆναι, προσκατελειπομαι 551,8
προσηή, πρόσθμι α. 590, 32	προσίσηται, προσήδησι 524,23,24	προσκάθησι III. προσκίθησι 463,43
προσηέν 590,31	προσίσηται, προσήδησι 524,23,24	προσκάθησι IV. προσκίθησι 463,34
προσηέντων A. προσήεντων 590,43	προσίσηται, προσήδησι 524,23,24	προσκάθησι V. προσκίθησι 463,35
προσηίτι 590,18	προσίσηται, προσήδησι 524,23,24	προσκάθησι VI. προσκίθησι 463,29
προσήνησι, προσήνησι, προσήνησι p. προσήνησι, προσήνησι 551,30	προσίσηται, προσήδησι 524,23,24	προσκάθησι VII. προσκίθησι 463,23
προσήνησι ἢ προσήνησι, προσήνησι α. 590,9	προσίσηται, προσήδησι 524,23,24	προσκάθησι VIII. προσκίθησι 463,23
προσηνήμην, προσήνημι α. 320,18	προσίσηται, προσήδησι 524,23,24	προσκάθησι IX. προσκίθησι 463,23
προσηνήωτο 323,35	προσίσηται, προσήδησι 524,23,24	προσκάθησι X. προσκίθησι 463,23
προσηνί, προσήνι ἢ προσήνικα 973,59	προσίσηται, προσήδησι 524,23,24	προσκάθησι XI. προσκίθησι 463,23
προσηλήθη, προσήληθη α. 502,44	προσίσηται, προσήδησι 524,23,24	προσκάθησι XII. προσκίθησι 463,23
προσηλαμίον, προσήλαμιον 577,13	προσίσηται, προσήδησι 524,23,24	προσκάθησι XIII. προσκίθησι 463,23
προσηλώδ' 576,19	προσίσηται, προσήδησι 524,23,24	προσκάθησι XIV. προσκίθησι 463,23
	προσίσηται, προσήδησι 524,23,24	προσκάθησι XV. προσκίθησι 463,23
	προσίσηται, προσήδησι 524,23,24	προσκάθησι XVI. προσκίθησι 463,23
	προσίσηται, προσήδησι 524,23,24	προσκάθησι XVII. προσκίθησι 463,23
	προσίσηται, προσήδησι 524,23,24	προσκάθησι XVIII. προσκίθησι 463,23
	προσίσηται, προσήδησι 524,23,24	προσκάθησι XIX. προσκίθησι 463,23
	προσίσηται, προσήδησι 524,23,24	προσκάθησι XX. προσκίθησι 463,23
	προσίσηται, προσήδησι 524,23,24	προσκάθησι XXI. προσκίθησι 463,23
	προσίσηται, προσήδησι 524,23,24	προσκάθησι XXII. προσκίθησι 463,23
	προσίσηται, προσήδησι 524,23,24	προσκάθησι XXIII. προσκίθησι 463,23
	προσίσηται, προσήδησι 524,23,24	προσκάθησι XXIV. προσκίθησι 463,23
	προσίσηται, προσήδησι 524,23,24	προσκάθησι XXV. προσκίθησι 463,23
	προσίσηται, προσήδησι 524,23,24	προσκάθησι XXVI. προσκίθησι 463,23
	προσίσηται, προσήδησι 524,23,24	προσκάθησι XXVII. προσκίθησι 463,23
	προσίσηται, προσήδησι 524,23,24	προσκάθησι XXVIII. προσκίθησι 463,23
	προσίσηται, προσήδησι 524,23,24	προσκάθησι XXIX. προσκίθησι 463,23
	προσίσηται, προσήδησι 524,23,24	προσκάθησι XXX. προσκίθησι 463,23
	προσίσηται, προσήδησι 524,23,24	προσκάθησι XXXI. προσκίθησι 463,23
	προσίσηται, προσήδησι 524,23,24	προσκάθησι XXXII. προσκίθησι 463,23
	προσίσηται, προσήδησι 524,23,24	προσκάθησι XXXIII. προσκίθησι 463,23
	προσίσηται, προσήδησι 524,23,24	προσκάθησι XXXIV. προσκίθησι 463,23
	προσίσηται, προσήδησι 524,23,24	προσκάθησι XXXV. προσκίθησι 463,23
	προσίσηται, προσήδησι 524,23,24	προσκάθησι XXXVI. προσκίθησι 463,23
	προσίσηται, προσήδησι 524,23,24	προσκάθησι XXXVII. προσκίθησι 463,23
	προσίσηται, προσήδησι 524,23,24	προσκάθησι XXXVIII. προσκίθησι 463,23
	προσίσηται, προσήδησι 524,23,24	προσκάθησι XXXIX. προσκίθησι 463,23
	προσίσηται, προσήδησι 524,23,24	προσκάθησι XL. προσκίθησι 463,23
	προσίσηται, προσήδησι 524,23,24	προσκάθησι XLI. προσκίθησι 463,23
	προσίσηται, προσήδησι 524,23,24	προσκάθησι XLII. προσκίθησι 463,23
	προσίσηται, προσήδησι 524,23,24	προσκάθησι XLIII. προσκίθησι 463,23
	προσίσηται, προσήδησι 524,23,24	προσκάθησι XLIV. προσκίθησι 463,23
	προσίσηται, προσήδησι 524,23,24	προσκάθησι XLV. προσκίθησι 463,23
	προσίσηται, προσήδησι 524,23,24	προσκάθησι XLVI. προσκίθησι 463,23
	προσίσηται, προσήδησι 524,23,24	προσκάθησι XLVII. προσκίθησι 463,23
	προσίσηται, προσήδησι 524,23,24	προσκάθησι XLVIII. προσκίθησι 463,23
	προσίσηται, προσήδησι 524,23,24	προσκάθησι XLIX. προσκίθησι 463,23
	προσίσηται, προσήδησι 524,23,24	προσκάθησι L. προσκίθησι 463,23

Πῶ p. πῶδ' ἢ πῶδ', πῶα
 ἄ. 397,43
 πῶ πῶδ' f. πῶεί, πῶῦ
 271,6
 πωλίεσσι I. ἐπωλίφ, πω-
 λῖα 467,19
 πωλίεσσι p. ἐπωλίεφ
 467,24
 πωλύμῳ D. πωλύ-
 μῳ 450,11
 πωμικῶς D. ποιμ. 119,
 38
 πῶστω, πῶσά ἄ. 395,34
 πῶθηθείς, -τώμεν 570,
 37

P

Ρᾶγῆς ραγῆσαι, ρή-
 γνυμι ἄ. 400,24
 ραγῆ 400,23
 ραγῶν 400,23
 ραγῆσαι 400,25
 ραγῶ ἢς ἦ 400,22
 ραδίεσθε d. ράδι 257,43
 ράσαι, ράω 541,2
 ραοδίεσαι 581,38
 ραουσι, ραίω 545,24
 ράξαι, ράσσω 523,7
 ράξαν 522,13
 ραοστῶν d. ράων 258,41
 ράσασθε p. ράσασθε, ράξω
 529,45
 ράσασθε, ράδι 255,32
 ραψωδία c. ράπτω ἠδὲ
 982,1
 ράων d. ράδι 255,32
 Ρῆ I. ἔρρη, ρῆα 399,35,
 & 465,26
 ῥέξασθε I. ἔρρηξαι, ῥέξω
 467,13
 ῥῆ, ῥῆα 446,14
 ῥῆ p. ῥῆ 399,36
 ῥέξαι, ῥέξω 524,19
 ῥῆας 524,20
 ῥέξαι E. ῥέξαι 524,9

ῥῆσι I. ἔρρησι, ῥῆτω 465,
 26
 ῥέξαμεν p. ἔρρηξαμεν,
 ῥῆτω 287,10
 ῥάσσω, ῥῆα ἄ. 399,9
 ῥαχθείς, ῥέξω 555,26
 ῥαχθῆν ibid.
 ῥαχθῆον I. ἔρρηθῆον ἢ ἔρ-
 ραχθῆον, ῥαχθείω 465,8
 ῤαγῶν, ῤαγῶμι ἄ.
 400,24
 ῤαγῶν 452,41
 ῤηθείς, ἀγῶρ δῖα ἄ 354,33
 τὸ ῤαθῆν 354,34
 τὰ ῤηθέντα ibid.
 ῤηδῶν 354,35
 ῤηθήσεται 354,36
 ῤηθήσεται ibid.
 ῤηθῆσθαι ibid.
 ῤηθῆσθαι I. ῤαθῆος 258,43
 ῤηθῆσθαι p. ῤαθῆος ibid.
 ῤηθῆσθαι I. ῤηθῆος 258,45
 ῤηθῆσθαι I. ῤηθῆος ibid.
 ῤηθῆσθαι I. ῤηθῆος 258,42
 ῤηθῆσθαι I. ῤηθῆος ibid.
 ῤηθῆσθαι I. ῤηθῆος 400,19
 ῤηθῆσθαι ibid.
 ῤηθῆσθαι 400,18
 ῤηθῆσθαι 400,21
 ῤηθῆσθαι 400,18
 ῤηθῆσθαι 399,24
 ῤηθῆσθαι, ἀγῶρ δῖα ἄ.
 354,39
 ῤηθῆσθαι I. ἔρρηθῆσθαι 354,38
 ῤηθῆσθαι d. 354,28. 978,9
 ῤηθῆσθαι d. 354,28
 ῤηθῆσθαι Ion. ἔρρηξαι. -ξῶ
 380,5
 ῤηθῆσθαι, ῤηθῆσθαι, ῤηθῆσθαι
 ῤηθῆσθαι 444,43
 ῤηθῆσθαι, ῤηθῆσθαι 580,14
 ῤηθῆσθαι 579,32
 ῤηθῆσθαι, ῤηθῆσθαι
 ῤηθῆσθαι 445,18
 ῤηθῆσθαι d. ῤηθῆσθαι 351,13

ῤηθῆσθαι, ῤηθῆσθαι ibid.
 ῤηθῆσθαι d. ῤηθῆσθαι 309,15
 ῤηθῆσθαι, ῤηθῆσθαι ἄ. 508,27
 ῤηθῆσθαι ῤηθῆσθαι ibid.
 ῤηθῆσθαι d. ῤηθῆσθαι 264,23
 ῤηθῆσθαι I. ἔρρηθῆσθαι, ῤηθῆσθαι
 ῤηθῆσθαι ἄ. 350,9
 ῤηθῆσθαι ῤηθῆσθαι ῤηθῆσθαι, ῤηθῆσθαι ἄ.
 400,6
 ῤηθῆσθαι I. ῤηθῆσθαι, ῤηθῆσθαι 350,11
 ῤηθῆσθαι ῤηθῆσθαι ἄ. 400,5
 ῤηθῆσθαι 400,5
 ῤηθῆσθαι 400,7
 ῤηθῆσθαι 399,9
 ῤηθῆσθαι I. ἔρρηθῆσθαι, ῤηθῆσθαι
 ἢ ῤηθῆσθαι ἄ 350,8
 ῤηθῆσθαι I. ἔρρηθῆσθαι 350,10
 ῤηθῆσθαι, ῤηθῆσθαι ἄ. 350,6
 ῤηθῆσθαι ibid.
 ῤηθῆσθαι I. ἔρρηθῆσθαι, ῤηθῆσθαι
 540,45
 ῤηθῆσθαι I. ἔρρηθῆσθαι 350,8
 ῤηθῆσθαι d. ῤηθῆσθαι 350,4
 ῤηθῆσθαι, ῤηθῆσθαι ἄ.
 350,5
 ῤηθῆσθαι, ῤηθῆσθαι 448,
 20
 ῤηθῆσθαι ῤηθῆσθαι, ῤηθῆσθαι ἄ.
 400,3
 ῤηθῆσθαι d. ῤηθῆσθαι 248,
 24
 ῤηθῆσθαι 400,44
 ῤηθῆσθαι ibid.
 ῤηθῆσθαι ῤηθῆσθαι 401,4
 ῤηθῆσθαι 400,45
 ῤηθῆσθαι 399,30
 Σ
 Σ ἄσπαι ἄ. τῆς σπῆ-
 ῤάτῃς, τὸ σπῆῤάτῃς
 283,6
 σπῆσθαι, σπῆσθαι, ῤηθῆσθαι 583,2
 σπῆσθαι, σπῆσθαι τὸ σπῆσθαι 448,
 39
 σπῆσθαι, σπῆσθαι 478,23
 σπῆσθαι 478,22

I N D E X.

σκαλοκοπέκμοροι, σκα-
 λιμοπέκμομα ἔμμη
 444,30
 Σμῶτι, σμῶμομα ἔμμη
 447,21
 σμύεις, σμύζω ἄ. 310,26
 Σόη, σῶω ἄ. πῶζω 408,36
 σῶ I. σῶ, σῶς 244,15.
 σῶ, σῶ 241,30. 239,39.
 vel f. σῶ, σῶμομα
 443,36
 σῶθε, σῶμομα 408,40
 σῶζω 408,41
 σῶτω, σῶω ἄ. 408,37
 σφῶς d. σφῶς 248,21
 σφῶται d. 255,11
 σφῶτερ d. ibid.
 Σπιδίξας, -δίσω 523,19
 σπανίστη d. σπάνιος
 257,41
 σπυρανύται, -όμομα
 448,20
 σπυρεις, σπυρομα 481,1
 σπυρομα 198,21
 σπυδῶμα, σπυρομα
 568,33
 σπῦται f. σῶα 447,21
 σπῶ p. ἴσσω, ἴσπομα
 310,43
 σπῶται, σπῶνδω ἄ. 401,
 38
 σπῶσις 402,39
 σπῶσις 402,40
 σπῶσι I. σπῶσις 402,37
 σπῶσις 402,38
 σπῶσιον ibid.
 σπῶσιον 401,13. 402,38
 σπῶσιον Ion. ἴσπινδῶ
 402,35
 σπῶται 198,20
 σπῶται Ἐ. σπῶται 401,15
 σπῶται, σπῶται 553,
 39
 σπῶται, σπῶται 157,34
 σπῶται Ἐ. σπῶται 167,6

σπῶται, σπῶται 381,16
 σπῶται f. ἴσπῶται, ἴσπομα
 ἢ ἴπομα 310,44
 σπῶται f. σπῶται, σπῶται 272,
 35
 σπῶται, -δῶ ἄ
 489,39
 σπῶται f. ἴσπῶται, ἴσπομα
 ἢ ἴπομα
 310,44
 σπῶται d. σπῶ-
 τῶται 257,42
 σπῶται d. ibid.
 σπῶται, σπῶται, σπῶ-
 τῶται ἔμμη
 444,14
 Σπῶται, ἴσπομα 596,29
 σπῶται 596,23
 σπῶται 596,24
 σπῶται 596,31
 σπῶται 596,32
 σπῶται D. σπῶται, ἴσπομα 226,
 36
 σπῶται 596,22
 τῶ σπῶται, ὁ σπῶται ἄ.
 273,25
 σπῶται, ἴσπομα 227,4
 σπῶται f. σπῶται 367,27
 σπῶται f. σπῶται 367,28
 σπῶται f. σπῶται ibid.
 σπῶται, σπῶται 483,
 40
 σπῶται poet. σπῶται, ἴσπομα
 496,6
 σπῶται poet. ἴσπομα ἢ ἴσπομα
 361,31
 σπῶται D. σπῶται 227,9
 σπῶται 227,10
 σπῶται p. ἴσπομα ἢ ἴσπομα 469,4
 σπῶται d. σπῶται 960,
 64
 σπῶται, σπῶται ibid.
 σπῶται, σπῶται, -δῶ 580,16
 σπῶται, σπῶται 539,45
 σπῶται, σπῶται ἄ. 275,20,21

σπῶται I. σ. σπῶται 543,
 36
 σπῶται 543,26
 σπῶται p. σπῶται, ἴσπομα
 236,40
 ὁ Σπῶται A. Σπῶται,
 Σπῶται 155,28
 ὁ Σπῶται Att. -εῖται
 155,27
 σπῶται, σπῶται 579,32
 σπῶται σπῶται σπῶται p. σπῶται
 σπῶται 236,41
 σπῶται, σπῶται 175,9
 σπῶται d. σπῶται 967,51
 σπῶται d. σπῶται 255,22
 σπῶται ibid.
 σπῶται, σπῶται 538,30
 σπῶται p. σπῶται, ἴσπομα
 236,40
 σπῶται p. σπῶται,
 σπῶται ἄ. 349,17
 σπῶται σπῶται 349,13
 σπῶται 349,14
 σπῶται poet. σπῶται
 575,23
 σπῶται d. σπῶται 349,12
 σπῶται, σπῶται 519,30
 σπῶται 552,42
 σπῶται f. σπῶται, σπῶται
 371,31
 σπῶται p. ἴσπομα 371,30
 σπῶται, σπῶται ἔμμη
 443,36
 σπῶται, σπῶται 518,18
 σπῶται σπῶται I. σπῶται
 σπῶται 236,41
 σπῶται 227,6
 σπῶται ἢ σπῶται p. σπῶται 237,2
 σπῶται p. ἴσπομα 123,
 42
 σπῶται, ἴσπομα 226,34
 σπῶται 227,9
 σπῶται, σπῶται 538,31
 σπῶται ἢ σπῶται f. σπῶται
 270,7

VERBORUM SINGULARIVM

σηλεύω, σηλεύω 524,20
σηλεύει I. σηλεύει 524,3
σηύω, ησηύω 594,27
σηύωμαι ηήσασ 594,18
σηύωμαι 594,35
σηύωμαι ibid.
σηύωμαι 228,3
σηύωμαι 594,7
σηύω 228,3
σηύω 227,8
σηύω I. ησηύω 494,37
σηύω p. σῶ 237,1
σηύω p. σῶσι 237,2
σηύω d. σῶζω 351,14
σηύω, σῶζω 484,38
σηύω, σῶζω 351,14
σηύω, σῶζω 555,26
σηύω, σῶζω 579,20
σηύω, σῶζω α. 345,33
σηύω I. ησηύω 345,32
σηύω I. ησηύω 345,36
σηύω 345,34
σηύω 345,33
σηύω ibid.
σηύω I. ησηύω 345,30
σηύω, σῶζω 536,10
σηύω, σῶζω 575,33
σηύω, σῶζω 123,38
σηύω, σῶζω 480,4
σηύω, σῶζω ibid.
σηύω 479,41
σηύω 551,14
σηύω, σῶζω 435,37
σηύω, σῶζω α. 535,27
σηύω, σῶζω 448,40
σηύω d. ησηύω 998,4
σηύω, σῶζω α. 445,21
σηύω, σῶζω α. 346,

σηύω 346,6
σηύω, σῶζω α. 519,28
σηύω 519,32
σηύω, σῶζω α. 314,29
σηύω, σῶζω α. 502,6
σηύω, σῶζω α. 502,10
σηύω, σῶζω α. 502,20
σηύω ibid.
σηύω, σῶζω α. 502,15
σηύω, σῶζω α. 588,1
σηύω, σῶζω α. 552,28
σηύω, σῶζω α. 492,31
σηύω, σῶζω α. 500,15
σηύω, σῶζω α. 468,45
σηύω, σῶζω α. 401,30
σηύω, σῶζω α. 441,
σηύω, σῶζω α. 502,27
σηύω, σῶζω α. 592,10
σηύω, σῶζω α. 592,17
σηύω, σῶζω α. 492,10
σηύω, σῶζω α. 605,36
σηύω, σῶζω α. 493,13
σηύω, σῶζω α. 563,36
σηύω, σῶζω α. 496,23
σηύω, σῶζω α. 597,41

σηύω 525,8
σηύω, σῶζω α. 508,5
σηύω, σῶζω α. 606,6
σηύω, σῶζω α. 592,21
σηύω, σῶζω α. 968,87
σηύω, σῶζω α. 475,37
σηύω, σῶζω α. 435,14
σηύω, σῶζω α. 433,23
σηύω, σῶζω α. 561,17
σηύω, σῶζω α. 461,20
σηύω, σῶζω α. 522,1
σηύω, σῶζω α. 597,20
σηύω, σῶζω α. 463,42
σηύω, σῶζω α. 463,36
σηύω, σῶζω α. 463,25
σηύω, σῶζω α. ibid.
σηύω, σῶζω α. 463,23
σηύω, σῶζω α. 560,5
σηύω, σῶζω α. 598,10
σηύω, σῶζω α. 560,6
σηύω, σῶζω α. 597,42
σηύω, σῶζω α. 573,29
σηύω, σῶζω α. 597,41
σηύω

σηύω 610
σηύω 508,5
σηύω 606,6
σηύω 527
σηύω α.
σηύω α. 968,87
σηύω α. 475,37
σηύω α. 435,14
σηύω α. 433,23
σηύω α. 561,17
σηύω α. 461,20
σηύω α. 522,1
σηύω α. 597,20
σηύω α. 463,42
σηύω α. 463,36
σηύω α. 463,25
σηύω α. ibid.
σηύω α. 463,23
σηύω α. 560,5
σηύω α. 598,10
σηύω α. 560,6
σηύω α. 597,42
σηύω α. 573,29
σηύω α. 597,41
σηύω

συγκεχυμένος, συγχέω α.
 610, 18
 συγκεχυμένος d. 610, 19
 ἢ συγκεχυμένος, συ-
 χρωέω 571, 42
 συκλάσασα, συκλάζω
 527, 23
 συκλήσασατες, συκλήω
 α. 597, 26
 συκκομάμμος, συκκο-
 μάμομαι αἶμα 447, 43
 συκκοπέεις, κροπῖω 486,
 39
 συκκοπήσαντες, συκ-
 κοπήω 536, 10
 συκκορήσασα, τίξω 527,
 14
 συκοβαθίς, κροπῖω 563,
 39
 συκοκήσας, κροπῖω 533, 9
 συκλήσασα, συγχέω α. 610, 12
 συκχέω 610, 14
 συκχέω c. σὺν χέω 401,
 36
 συκχορροφθαίς, συκχορρο-
 πῖω 551, 18
 συκχορροφθαίς, συκχορ-
 ροίμαι, ἔμμαι 444, 15
 συκχόσαντες, συκχόσασ-
 αί α. 610, 41
 σύκω I. ἐπέω, σόω α.
 402, 22 (30)
 συζέω c. σὺν ζέω 401,
 σύζισαν, συζέω 531, 23
 συζυγίς, συζύζηνυμι α.
 504, 9
 συζυγίπτε 504, 10
 συζέεις, σόω α. 402, 34
 σύθη B. ἐσύθησα 604,
 43
 σύθη E. σύθηπ 604, 44
 συκοφάνης c. σὺκον φαί-
 να 975, 96
 συλήσασα, συλάω 532, 44
 σύλλαθε, συλλαμβάνω α.

505, 13
 συλλαβία 505, 27
 συλλαβίον 505, 30
 συλλαβῶν 505, 20
 συλλαβῶν c. σὺν λαμ-
 βῶν 960, 58
 συλλαβίς, συλλήθωμαι
 486, 25
 συλλήθῃ ibid.
 συλλήθω c. σὺν λέγω 342,
 14
 συλλήθωμοι, συλλήθω-
 μαι 338, 23-342, 23
 συλλήθωμοι 519, 43
 συλλήθω d. συλλαμ-
 βῶν α. 248, 34
 συλλήθω 960, 58
 συλλήθωμαι 598, 36
 συλλήθω 598, 12
 συλλήθωμοι D. συλλή-
 θωμοι, συλλήθωμαι
 ἔμμαι 450, 12
 συλλήθω c. σὺν βέγω
 401, 28
 συλλαβῶν, ἄλλω 483, 9
 συλλαβίω 483, 30
 συλλαβίον 483, 35
 συλλαβῶν, συλλαβῶν α.
 501, 35
 συλλαβῶν 501, 34
 συλλαβίω 586, 5
 συλλαβίως 586, 15
 τὰ συλλαβήθηται ibid.
 συλλαβήθηται d. 586, 16
 συλλαβίσασα, συλλαβί-
 σασα 560, 2
 συλλαβήθησας, συλλαβή-
 λω α. 586, 30
 συλλαβίω, συλλαβῶν α.
 501, 23
 συλλαβισαίς, συλλαβί-
 σω 562, 16
 συλλαβίς, βέω α 441, 32
 συλλαβήσασα, συλλαβή-
 λω α. 587, 5

συμβολήμων p. συμβοί-
 βλημων 586, 39
 συμβολίω p. σὺν πι-
 βλίω 587, 1
 συμβολῶν d. 960, 44
 συμβόλη, συμβόλαια α.
 501, 19
 συμβολήσασα c. σὺν κρο-
 πῖω 401, 32
 συμβολισαίς, συμβολισαί-
 ποία α 446, 16
 συμβολισαίς, συμβολισαίς α.
 599, 33
 συμβολισαίς 599, 26
 συμβολισαίς 599, 18
 συμβολισαί c. σὺν σπασίω
 401, 33
 συμβολισαίς, συμβολισαίς
 παροφθαίς 436, 2
 συμβολισαίς, συμβολισαίς
 παροφθαίς 435, 17
 συμβολισαίς, συμβολισαίς
 παροφθαίς 504, 40
 συμβολισαίς I. συμβολισαίς
 συμβολισαίς α. 459, 30
 συμβολισαίς 459, 34
 συμβολισαίς, συμβολισαίς
 557, 36
 συμβολισαίς, συμβολισαίς
 παροφθαίς 566, 40
 συμβολισαίς, συμβολισαίς
 α. 515, 26
 συμβολισαίς 515, 28
 συμβολισαίς, συμβολισαίς
 παροφθαίς 551, 32
 συμβολισαίς d.
 551, 33
 συμβολισαίς, συμβολισαίς
 α. 603, 21
 συμβολισαίς ἢ ας
 603, 26
 συμβολισαίς, συμβολισαίς
 παροφθαίς 566, 18
 συμβολισαίς, συμβολισαίς α.
 507, 23

I N D E X.

8,10
53,1
αυτο-
7,45
5,37
7,43
03,7
2,32
71,5
4,16
50,28
5,42
5,14
27,5
50,4
-ορή-
2,30
6,28
96,2
36,7
54,5
53,5
500

συναρχαίβεις, συναρχάσ-
σιν 555,14
συναρχαιρσιάζω, συ-
ναρχαιρσιάζω 527,15
συναρχαί, συναρχαί 434,
4
συναρχήνη, συναρχάνα
α. 585,32
συναρχηνώαγ ibid.
συναφίσταλξ, συναφί-
σταμω 456,43
συναρχιδνώαγ, συναρχήμω
552,38
συνδιαδραμείν, συνδια-
τρέχω α. 509,3
συνδιαπύρμω, συν-
διαπύρμω α. 447,
44
συνιάξα, συνάγνυμι α.
334,39
συνιάλων, συμβάλλω
483,4
συνιεβιάρα, συνιεβιάω
α. 477,5
συνιεβιάλθω, συμβάλλω-
μω α. 586,44
συνίβη, συμβάγνα α.
501,3
συνίβηρμ 501,7
συνίβησαν 501,10
συνίβω, συζίνωσκω α.
502,12
συνιδράμι, συντρέχω α.
508,39
συνιδριάαλξ p. -ιάαλξ,
συνιδριόμω α. 451,15
συνιδρύμω, συνδύ-
γνυμι α. 592,25
συνιδρύκτω 592,20
συνιδρύξε 592,16
συνιδρύχη 592,27
συνιδρύκως, συνδύω 568,
44
συνιδρύλω, συνδύγνυμι

α. 504,8
συνήκε Att. συνήκε η
ισυνήκε, συνήμι α.
403,45
συνήγματο η ξυνήγματο,
συνήγμω 493,3
συνήγματο 492,40
συνήγματο 605,44
συνή, συνίμι α. 458,32
συνιδένωαγ, συνωρτά α.
602,11
συνιδώς συνιδύτω
602,14
συνιειργήμοι A. συνει-
λεργήμοι, συνιέζωμω
338,23. & 342,23
συνιφληθείς συνιφληθείσα
συνιειλόμω 575,34
συνιειλημώος A. συνει-
λημώω, συνιαμωά-
νωμω α. 392,7
συνιειλόσας, λείω 536,5
συνιειληφένω A. συνει-
ληφ. συνιαμωάων α.
392,3
συνιειληφένω 392,4
συνιειλοχένω A. συνιει-
λήνω, συνιέζω 342,27
συνιειλοχώς 342,28
συνιειμωερμώ A. συμ-
μειμωε. συμμειρομω
567,1
συνίπει, συνίπει α. 459,
23
συνήπει, συνωρτά α.
499,16
συνίπειτ 499,29
συνίπειμι 499,22
συνιερσάμω, συνι-
ερασομω α. 560,22
συνιερσάτες, συνιερ-
σά α. 584,28
συνίεις, συνίειμι 401,21
συνιστήστωαγ, συνιστά-
νω α. 501,15

συνιστήστωαγ, συνιστά-
νω α. 608,30
συνιστήστωαγ 608,19
συνιστήστωαγ 608,18
συνίεισι, συνίειμι α. 459,7
συνιστήκη, συνιστήκη 596,
13
συνικαλυφάμω, συνικα-
λύτωμω 519,7
συνικιδίωσ, συνικιδύ-
μι 458,4
συνικίβω, σύγκριμω
477,2
συνικεράτω, συγκε-
ράτωμι α. 597,40
συνικηρίψωαγ, συνικηρί-
φω α. 607,1
συνικλαυθείς, συνικλα-
υρομω 516,13
συνικλιλυται, συνικλύ-
ομω 581,6
συνικπιτωμω, συνικπι-
τώ α. 507,9
συνικροδύται, συγκρο-
δύτω 545,21
συνικρότη, συγκροτομω
563,25
συνικρότησαν 563,26
συνικροται, συγκροτά 514,
14
συνικτετραμωρία, συ-
νικτεφίμωαγ 607,7
συνικτεφίμωαγ 480,8
συνικλαθείς, συνικλαύνω
α. 591,14
συνικλαδύωαγ 591,13
συνικλήνω, συνικέζωμω
480,24
συνικλήνω, συνικέρω α.
500,12
συνικλήνωαγ, συνικέρωμω
α. 514,36
συνικλήνωαγ A. συνικ-
λήνωαγ 515,2
συνικλήνωαγ 514,43
x 4

I N D E X.

ζωοποιός 570,38
 ζωοποιός 570,32
 ζωοφάρμακον, συντήρησις
 α. 509,21
 ζωοφάται, συμφημι
 477,11
 ζωοφύλακτες Α. στήλητες
 ζωοφύλαξις 595,38
 ζωοφύλαξις ἢ ζωοφύλαξις, συμφημι
 477,9
 ζωοφύλαξις, -δία
 541,32
 ζωοφύλακται, συμφημι
 485,29
 ζωοφύλακται, συγγέναι α.
 610,15
 ζωοφύλακται, συγγέναι
 477,3
 ζωοφύλακται, συγγέναι
 α. 610,38
 ζωοφύλακται, συνήθη
 436,27
 ζωοφύλακται Α. συνήθη
 436,28
 ζωοφύλακται Α. συνήθη
 574,16
 ζωοφύλακται Α. συνήθη
 536,40
 ζωοφύλακται Α. συνήθη
 567,26
 ζωοφύλακται Α. συνήθη
 567,31
 ζωοφύλακται ε, συνήθη α.
 982,14
 ζωοφύλακται Α. συνήθη
 564,41
 ζωοφύλακται Α. συνήθη, συνήθη α.
 590,44
 ζωοφύλακται, α, ε, συνήθη
 401,17
 ζωοφύλακται, συνήθη 433,25
 ζωοφύλακται, συνήθη 552,1
 ζωοφύλακται, συνήθη α.
 502,45
 ζωοφύλακται 502,39

συνήθη α. 445,23
 συνήθη α. 550,25
 συνήθη α. 550,26
 συνήθη α. 401,20
 συνήθη α. 608,17
 συνήθη α. 609,18
 συνήθη α. 578,20
 συνήθη α. 576,15
 συνήθη α. 574,9
 συνήθη α. 574,10
 συνήθη α. 526,25
 συνήθη α. 560,29
 συνήθη α. 558,15
 συνήθη α. 569,34
 συνήθη α. 569,21
 συνήθη α. 469,37
 συνήθη α. 36
 συνήθη α. 592,37
 συνήθη α. 491,41
 συνήθη α. 585,31
 συνήθη α. 585,30
 συνήθη α. 585,29
 συνήθη α. 551,16
 συνήθη α. 551,41
 συνήθη α. 585,34
 συνήθη α. 585,35
 συνήθη α. 552,34
 συνήθη α. 518,42
 συνήθη α. 492,9
 συνήθη α. 494,15
 συνήθη α. 239,32

ζωοφύλακται Α. ζωοφύλακται 491,40
 ζωοφύλακται Α. ζωοφύλακται 239,32
 ζωοφύλακται α. 320,30
 ζωοφύλακται α. ibid.
 ζωοφύλακται α. 320,30
 ζωοφύλακται 378,34
 ζωοφύλακται 378,36
 ζωοφύλακται 378,35
 ζωοφύλακται, -δία 538,32
 ζωοφύλακται α. 321,25
 ζωοφύλακται α. 322,34
 ζωοφύλακται, συνήθη α. 322,42
 ζωοφύλακται Α. συνήθη α. 322,40
 ζωοφύλακται ἢ συνήθη α. ibid.
 ζωοφύλακται 321,27
 ζωοφύλακται 322,32
 ζωοφύλακται α. 321,27
 ζωοφύλακται α. 321,20
 ζωοφύλακται, συνήθη α. 327,22
 ζωοφύλακται α. 327,24
 ζωοφύλακται, συνήθη α. 457,25
 ζωοφύλακται α. ibid.
 ζωοφύλακται 454,32
 ζωοφύλακται 469,9
 ζωοφύλακται 456,4
 ζωοφύλακται 469,7
 ζωοφύλακται Α. συνήθη α. 464,12
 ζωοφύλακται, συνήθη α. 321,20
 ζωοφύλακται α. ibid.
 ζωοφύλακται Ion. συνήθη α. 467,19
 ζωοφύλακται Α. συνήθη α. 572,28
 ζωοφύλακται α. 515,11

VERBORVM SINGVLARIVM

συνοικειῶντες, συνοικειῶν	συνήθεσι	453,44	442,37
ᾧ	συνήθεται, συνήθημα		συσκλιῶν 442,13
συνοικημῆς, συνοικίωμα		453,42	συσσείω C. σύν σείω 401,
ἕμῃ	συνηθηθῶμαι, -μείωμα ἢ		34
συνοικῶν, -κίω ᾧ	-μείωμα	575,21	συσσιπῶνται, συσσιπώμα
συνιστά, συμφίρω ᾧ	συντσοχῆσαι, -χέω	533,3	ἕμῃ 443,30
43	συνυποχρεῖ, συνυποχρε-		συσσιπῶν, συσσιπῶ 442,
συνιστῆν	ρεῖω ᾧ	446,16	14
συνοιστῶ	συνυφαιῆμι, συνυφαινο-		συσταλέεις, συστήμι 596,
συνοισεται	μαι	565,20	26
συνιοιθῆσμαι	συνυφαρμῶν A. συνυ-		συσταλέωσι 596,27
συνιοισμα	φαρμῶν	565,23	τὰ συσταλέωσι 596,28
συνιοισμῆτε	συνυφῆμι P. συνυποπι-		συσταλέντες 596,27
συνιοισμῶν	φικῆμι, συνυποφύω		συσταλέεις, συσταλωμα
συνιοῖσιν	581,4		483,43 (28
συνιομῶσωντες, συνιομῶν	συναικείωσι, συναικείω		συστάντες, συστήμι 496,
ᾧ	537,36		συστῶς 496,17
συνιορῆσαι, -ρεῖω	συναικικήα, συναικίω		συσταρῆμῶν, συστα-
συνιοφθῶμαι, συνιοφῶ ᾧ	572,4		ρῆσμαι ἕμῃ 445,23
602,32	συναιλιδοθηκῶς, συνολι-		συσταρθεῖς 580,10
συνιοχηκῶτε P. συνιαχηκῶ-	διω	ibid.	συσταίωμι, συσταίω
τε, συνιοχῶ	συναιμῆσῶτες, συνιόμῶμι		543,32
συνιοχέεις, συνιτήκω	ᾧ	602,1	συσταίω C. σύν σείω
968,	συνιομῶσι μῶν	601,38	401,34
88	συνιῶσιν	601,39	συστῆ, συνιστήμι 495,36
συνιοχῆ	συνῶν, συνιέμι	459,30	συστῶμαι
478,23	συνῶπται, συνιοφῶ ᾧ		496,1
συνιοφῆεις, συνιοφῶμαι	602,24		συστῆσαι
504,13	συνῶσι, συνιέμι	491,43	594,27
συνιοφῆσι	συνῶφῆ, συνιοφῶ ᾧ		συστῆσῶς 594,33
ibid.	602,28		συστῆσάδεις 594,44
συνιοφῆμῶν	συνιέτες, σύρομαι	485,41	συστοιχῆτες, συστοιχῶ ᾧ
συνιῶντες	συστάδεις D. συστάξῆ, συ-		442,38
606,5	στάξω	438,1	συστοιχῆεις, συστοιχώμα
606,28	συστάδεις D. συστάξῆς	438,16	480,6
συνιοφῆμῶν, συνιοφῶμαι ἕμῃ	συστάδεις D. συστάξῆς		συστοιχῆντες
444,15	438,1		ibid.
συνιοκῶν συνιέμῶσα, συν-	συστάξῆ, συστάξω	523,9	συστοιχῆ
τέμῶ ᾧ	συστάξω C. σύν στάξω	399,23	479,41
484,17	συστάξω C. σύν στάξω	401,33	συστοιχῆμαι 479,45
συνιοφῆμῶν	συστάξω C. σύν στάξω	401,25	συστῆ, συνιστήμι 495,36
564,12	συστάξω C. σύν στάξω	401,25	συστῆθῆ, συνιέω ᾧ
συνιοφῆμῶν d. ibid.	συστάξω C. σύν στάξω	401,25	592,8
συνιότημα, συνιότημα	συστάξω C. σύν στάξω	401,25	συστοιχῆμαι
512,5	συστάξω C. σύν στάξω	401,25	ibid.
τὸ συνιοπηκῶς	συστάξω C. σύν στάξω	401,25	σύντο P. ἐσύντο ἢ ἐσύντο,
512,12	συστάξω C. σύν στάξω	401,25	σύντο ᾧ
συνιοπηκῶς	συστάξω C. σύν στάξω	401,25	402,22
συνιοπηκῶν	συστάξω C. σύν στάξω	401,25	Σφῆ ἢ σφῆ D. σφῆτις
572,26	συστάξω C. σύν στάξω	401,25	d. σφῆς 244,33
συνιοφῆεις, συνιότημα	συστάξω C. σύν στάξω	401,25	σφαγῆεις, σφῆτις ἢ σφῆ-
453,39	συστάξω C. σύν στάξω	401,25	ξῶ 481,22
συνιοφῆμῶν	συστάξω C. σύν στάξω	401,25	σφῆτις
454,7	συστάξω C. σύν στάξω	401,25	

I N D E X.

σφαγή d.	963,4	σφίσι	240,3	χρίτο	382,36
σφαλίωα	481,16	σφιπηγαι c.	σφι τηη- ται, τιηηαι	606,13	χολαίπερ d. χολαί ^α
σφαριόμοροι, σφαριό- μαι ἕμαι	445,26	σφας σφῆ σφον d.	σφείη ἢ περσ κ ον d.	σφείη ἢ σφεις	244,32
σφαιλίον f. σφαιλίονα, σφάλλομαι	483,17	σφελάντες, -ζαῶ ᾧ	447,2	σφῶ, σὺ ἢ ὅς	239,40.
σφαιλίον λείψ λείψ	483,			& 244,2,5	
15				σφῶς p. σφῆ, ὅς	985,59
σφαιλεις	483,22	σφῶν, σὺ	240,1.	σφῶν, σὺ	240,3
πὶ σφαιλίωα	483,23	σφῶν, ὅς ἢ οἱ	240,3	Σχαλιδίσαι, -δῶ	538,32
σφαιλή	483,19	σφῶν, ὅς ἢ οἱ	240,3	χάσαι, χάζω	527,16
σφαιλίωα	483,20	σφῶν, ὅς ἢ οἱ	240,3	χαπαίπερ ^α	528,20
σφαίληται	483,32	σφῶν, ὅς ἢ οἱ	240,3	χάσι I. ἔχουσι	526,17
σφαλοῦμε ^α	483,36	σφῶν, ὅς ἢ οἱ	240,3	χασείη	561,35
σφάζω, σφάττω ἢ σφά- ζω	523,9	σφῶν, ὅς ἢ οἱ	240,3	χασείω	ibid.
σφαλαγγῆ D. ἰσοφραγ- γῆ, σφαλαγγίαι	466,16	σφῶν, ὅς ἢ οἱ	240,3	χασείω	562,17
ἕμαι	466,16	σφῶν, ὅς ἢ οἱ	240,3	χασείω	562,17
σφῆ, ὅς ἢ οἱ	240,3	σφῶν, ὅς ἢ οἱ	240,3	χῆ, ἔχω ᾧ.	382,10
σφῆ	240,2. 243,24, 26. 244,4. 968,77	σφῶν, ὅς ἢ οἱ	240,3	χῆ, ἔχω ᾧ.	382,10
σφῆας I. σφῆς	242,40	σφῶν, ὅς ἢ οἱ	240,3	χῆ, ἔχω ᾧ.	382,10
σφῆας p. σφῆ	244,5	σφῶν, ὅς ἢ οἱ	240,3	χῆ, ἔχω ᾧ.	382,10
σφῆας I. σφῆας	242,37	σφῶν, ὅς ἢ οἱ	240,3	χῆ, ἔχω ᾧ.	382,10
σφῆας	240,3	σφῶν, ὅς ἢ οἱ	240,3	χῆ, ἔχω ᾧ.	382,10
σφῆαν p. σφῶν	242,39	σφῶν, ὅς ἢ οἱ	240,3	χῆ, ἔχω ᾧ.	382,10
σφῆνδῶντες, σφῆνδῶν ᾧ	447,2	σφῶν, ὅς ἢ οἱ	240,3	χῆ, ἔχω ᾧ.	382,10
σφῆς D. & Ἀ. σφῆς, ὅς	243,15	σφῶν, ὅς ἢ οἱ	240,3	χῆ, ἔχω ᾧ.	382,10
σφῆπερ ^α p. ἰμίπερσ p.	240,8. & 244,11	σφῶν, ὅς ἢ οἱ	240,3	χῆ, ἔχω ᾧ.	382,10
σφῆαν I. σφῶν	242,38	σφῶν, ὅς ἢ οἱ	240,3	χῆ, ἔχω ᾧ.	382,10
σφῆ D. σφῆται 244,32		σφῶν, ὅς ἢ οἱ	240,3	χῆ, ἔχω ᾧ.	382,10
σφῆλα I. ἰσφῆλα, σφῆ- λα	542,35	σφῶν, ὅς ἢ οἱ	240,3	χῆ, ἔχω ᾧ.	382,10
σφῆλας	542,45	σφῶν, ὅς ἢ οἱ	240,3	χῆ, ἔχω ᾧ.	382,10
σφῆλας, σφῆνδῶν ἕμαι	443,37	σφῶν, ὅς ἢ οἱ	240,3	χῆ, ἔχω ᾧ.	382,10
σφῆ I. & poet. σφῆσι, ὅς	243,7. & 244,7	σφῶν, ὅς ἢ οἱ	240,3	χῆ, ἔχω ᾧ.	382,10
σφῆ, ἔχω, σφῆω	519,31	σφῶν, ὅς ἢ οἱ	240,3	χῆ, ἔχω ᾧ.	382,10
σφῆ, ὅς 240,2. 243,7.	244,6	σφῶν, ὅς ἢ οἱ	240,3	χῆ, ἔχω ᾧ.	382,10

T̄ D. τῆ, ὅ ἢ τὸ 246,
27
πῆλατῆ f. πῆ ἀλατῆ 313,
17
πῆλατῆ f. τῆ ἀλατῆ. 311,
20
πῆλατῆ f. τῆ ἀλατῆ. 313,27,
πῆλατῆ f. πῆ ἀλατῆ. ib.
πῆλατῆ, πῆλατῆ 481,13
πῆλατῆ, πῆλατῆ 564,19
πῆλατῆ 564,18
πῆ D. αἰ, ὅ ἢ τῆ 246,22
πῆλατῆ f. πῆ ἀλατῆ 313,18
πῆλατῆ, πῆλατῆ 478,26
πῆλατῆ
πῆλατῆ, -εῶ 579,28
πῆλατῆ, πῆλατῆ 478,23
πῆλατῆ

I N D E X.

τιθαῖναι f. τιθαῖναι	πῶν ἢ θυλακίαινα 550, 14	τιθαῖ, τείνω	331, 1
387, 17	τίθυμα, θυῶν 189, 27	τέξεται, τίκτω ἄ.	410, 21
τιθαῖται f. τιθαῖται ib.	τίθυμῳ ὄ. θυόμα 581, 55	τέξομαι	ibid.
τιθαῖναι I. -αῖνα 387, 19	τίθυμαι ὄ. θυόμα 578, 5	τέξω	157, 6
τιθαῖναι 328, 35. 385, 26	τιθῶσι, τίθημι 606, 12	τέο p. Ἔ f. ἕνος, ὁ ἢ τῷ	246, 36
τιθαῖναι 385, 30	τίων p. σοί, σὺ 243, 42	τέον ἀδὴν quid	994, 82
τιθαῖς 385, 26	τίκει I. ἐτίκει, τίκτω ἄ.	τίος τὰ τὸν D. σὸς σὴ	244, 18
τιθαῖσι 328, 33. 385, 27	410, 26	σὸν	244, 18
τιθαῖται 387, 15	τίκει I. ἐτίκει 410, 27	τερολογέωμαι, τερο-	
τιθίαι I. τίθειαι B. τί-	τίκει I. ἐτίκει 410, 27	λογομαι ἕμαι 444,	
θιηαι 385, 33	τίκει I. ἐτίκει 410, 27	42	
τιθίαι ὅς p. τίθηκώς	τίκει I. ἐτίκει 410, 27	ἢ τίθειαι, ὁ καὶ ἢ τίθει	
τίθηκώς	τίκει I. ἐτίκει 410, 27	251, 37	
τίθηκώς	τίκει I. ἐτίκει 410, 27	τίθειαι I. τίθειαι ibid.	
τίθηκώς	τίκει I. ἐτίκει 410, 27	τῷ τίθει, ὁ καὶ ἢ τίθει	
τίθηκώς	τίκει I. ἐτίκει 410, 27	250, 34	
τίθηκώς	τίκει I. ἐτίκει 410, 27	τίθειαι I. τίθειαι	
τίθηκώς	τίκει I. ἐτίκει 410, 27	465, 41	
τίθηκώς	τίκει I. ἐτίκει 410, 27	τίθειαι I. τίθειαι, τίθει-	
τίθηκώς	τίκει I. ἐτίκει 410, 27	μα 439, 7	
τίθηκώς	τίκει I. ἐτίκει 410, 27	τίθειαι D. τίθειαι 439, 8	
τίθηκώς	τίκει I. ἐτίκει 410, 27	τίθειαι ὄ. τίθειαι 566, 6	
τίθηκώς	τίκει I. ἐτίκει 410, 27	τίθειαι p. τίθειαι, τίθει-	
τίθηκώς	τίκει I. ἐτίκει 410, 27	μα τῷ τίθειαι 466,	
τίθηκώς	τίκει I. ἐτίκει 410, 27	30	
τίθηκώς	τίκει I. ἐτίκει 410, 27	τίθειαι ἢ τίθειαι Ion.	
τίθηκώς	τίκει I. ἐτίκει 410, 27	ίθειαι, τίθειαι 546,	
τίθηκώς	τίκει I. ἐτίκει 410, 27	6, 38	
τίθηκώς	τίκει I. ἐτίκει 410, 27	τίθειαι ὄ. τίθειαι, τίθειαι	
τίθηκώς	τίκει I. ἐτίκει 410, 27	τῷ τίθειαι 466, 32	
τίθηκώς	τίκει I. ἐτίκει 410, 27	τίθειαι E. τίθειαι, τίθειαι	
τίθηκώς	τίκει I. ἐτίκει 410, 27	333, 7	
τίθηκώς	τίκει I. ἐτίκει 410, 27	τίθειαι I. τίθειαι, τίθειαι	
τίθηκώς	τίκει I. ἐτίκει 410, 27	551, 4	
τίθηκώς	τίκει I. ἐτίκει 410, 27	τίθειαι d. 993, 67	
τίθηκώς	τίκει I. ἐτίκει 410, 27	τίθειαι ὄ. τίθειαι 403, 22	
τίθηκώς	τίκει I. ἐτίκει 410, 27	τίθειαι ὄ. τίθειαι 214, 27	
τίθηκώς	τίκει I. ἐτίκει 410, 27	τίθειαι ὄ. τίθειαι 251,	
τίθηκώς	τίκει I. ἐτίκει 410, 27	41	
τίθηκώς	τίκει I. ἐτίκει 410, 27	τίθειαι I. τίθειαι 254,	
τίθηκώς	τίκει I. ἐτίκει 410, 27	17	
τίθηκώς	τίκει I. ἐτίκει 410, 27	τίθειαι ὄ. τίθειαι 554,	
τίθηκώς	τίκει I. ἐτίκει 410, 27	10	

VERBORVM SINGVLARIVM

τιταγ μῆρ 554,8
 τίταγ μῆρος d. ibid.
 τιταγών p. τιγών, τίζω
 481,41
 τίτακω, τίαιω 331,2
 τιτακώς 563,44
 τίταμω 331,3
 τιταμῆρ 564,7
 τίταπτοι 331,3
 τίταραγμα, τιταρατομαι
 554,1
 τίταραγ μῆρ 554,8
 τίταραγμαίης d. 554,9
 τίταραπ μῆρ p. τιραπ-
 μῆρος, τίτοπομαι 480,17
 τίταρατῶν d. τίταρατῶ
 254,42
 τίταφα, τίάπιω α. 310,11
 τίταχα I. τίταγμαίης εἰ-
 σί, τίτοπομαι 554,2
 τίτελα, τίλων ἢ τίλων ᾧ
 199,9. & 309,16
 τίτίλειμι B. τίτλειμι ᾧ
 τίλων 231,30
 τίτιλιάχ 571,1
 τίτίλειμαι 214,27
 τίτίμηνω, τίμω 176,2
 τίτίμημαι 188,33
 τίτυγ μῆρος, τίτύω 412,
 14
 τίτύχαι I. τίτυγμαίης
 εἰσί 412,16
 τίτύχαι, τίχαι 512,8
 τίτύχως ibid.
 τίτύχων ἢ τίτύχων I. τίτύ-
 χων 546,7
 ᾧ τίτύχων, τίτύχων 573,
 28
 τίτύχων 573,27
 τίτύχων 572,25
 τίτύχων I. τίτύχων,
 τίών 572,7
 τίτύχων I. τίτύχων ibid.
 τίτύχων f. τίτύχων,
 τίτύχων 374,42

τίτυχων ibid.
 τίτλα f. τίτλαδι, τίτλη-
 με ἢ τίτλημι 329,14
 τίτλαδι 328,36
 τίτλαδι αἴης αἴη ibid.
 τίτλαμῆρ Ion. τίτλάνω
 329,15
 τίτλημι d. τίτλων 328,35
 τίτληώς τίτλητός ὅπι
 I. τίτληώς, τίτλων 569,3
 τίτληώς f. τίτληώς, τί-
 μένω 176,3. & 365,23
 τίτλημαι 410,10
 τίτλημῆρ 605,22
 τίτλημῆρ 410,11.
 & 605,22
 τίτληω, τίτλω α. 197,5.
 & 409,32
 τίτληω 516,4
 τίτλημῆρ, τίτλη-
 ομαι 569,44
 τίτμω, τίμω 197,6
 τίττω, τίττω 331,4
 τίττωμαι, τίττωμαι 189,
 31
 τίττω D. τίττωμαι 254,
 18
 τίττω, τίττω 513,15
 τίττω D. τίττωμαι 254,
 17
 τίττω D. τίττωμαι ib.
 τίττω f. Ol. τίττωμαι,
 τίττω 403,21
 τίττω Dof. τίττωμαι
 254,17
 τίττω, τίττω, τίττω
 573,28
 τίττω d. τίττω f.
 τίττω 249,6
 τίττω, τίττω
 549,32
 τίττω, τίττω 545,
 33
 τίττω d. τίττω
 τίττω 254,34

τίττω d. 254,31
 τίττω d. 254,37
 τίττω I. τίττωμαι
 εἰσί, τίττωμαι 190,15
 τίττω p. τίττωμαι,
 τίττω 304,24
 τίττω p. τίττω ib.
 τίττω f. τίττω, τι-
 ττω 375,1
 τίττω f. τίττω
 375,2
 τίττω, τίττω 573,
 29
 τίττω ἢ τίττω I. τί-
 ττω, τίττω ᾧ π-
 ττω 546,7,8,38
 τίττω, τίττω 553,5
 τίττω I. τίττω,
 τίττω 375,4
 τίττω, τίττω 512,36
 τίττω ποῦτ. ᾧ
 512,38
 τίττω, τίττω, τίττω
 578,5
 τίττω, τίττω 576,13
 τίττω, τίττω ἢ τίττω
 304,25. & 549,2
 τίττω Att. τίττω,
 τίττω 549,20
 τίττω, τίττω
 569,44
 τίττω, τίττω 386,25
 τίττω, τίττω
 385,16 (36)
 τίττω, τίττω 411,
 ibid.
 τίττω f. τίττω,
 τίττω d. τίττω 412,13
 τίττω p. τίττω
 412,11
 τίττω p. τίττω 509,37
 τίττω p. τίττω
 412,6
 τίττω p. τίττω
 412,5

I N D E X.

τίτυκον ρ. τίτυκον 509,
37
τίτυκται f. τίτυκται
410,5
τίτυκϑ ρ. τίτυκϑ 412,
12
τιτυμιδρ̄ ὄ ἴσμαι f. τυ-
φῶν, τυφῶν 180,14.
& 195,32
τιτυπὼς ἰσθί f. τίτυπε
200,9
τίτύφα) I. τιτυμιδρῶς ἢ
τιτυμιδρῶς ἢ τιτυμι-
δρῶς εἰσι 190,15
τιτύφωσαν I. ἐτιτύφωσαν
301,2
τιτύφωσ Ἄol. τιτυφῶς
184,15
τιτυφῶς ὦ, ἢ τιτυφῶς
ἴσμαι f. τίφω 180,11
τιτύχαι, τυχῶν ἄ.
412,8
τιτύχαι f. τιτυχῶν,
τύχων 412,13
τιτύχων f. τιτύχων
412,12
τιτυχῶν ρ. τιτυχ. 412,5
τιῦ D. σῦ, σὺ 243,10,29.
vel pro ῥ ἢ πῖος
246,36
τιῦξ I. τίουξ, τούξω
411,44
τούξαι 411,41
τούξεται ibid.
τούξομαι 410,3
τούξομαι 411,41
τούξον I. ἐτιτύκον, τού-
ξομαι 466,17
τιφρῶται, τιφρῶμαι ἔ-
μαι 448,20
τιφρωθῆς 580,17
τιχθῆς, πικτῶ ἄ. 410,24
τιχθῆ 410,23
τιχθῆται 410,24
τιχθῆσθαι 410,25

τιχθῶ ἢς ἢ 410,23
τιχθῶσ I. ἐτιχθῶσ,
τιχθῶμαι 533,16
τιῶ Dog. & p. σῶ, σῶς
244,19
Tῆ quid 246,39
τῆδε quid ibid.
τληθῆς, τληθῆσ d. τλη-
θῶ 380,1
τληθῆσαν τληθῆσont
380,2
τληθῶστα p. τληθῶστα
380,3
τληθῶ d. τληθῶσ 180,4
τληθῶλον quid 994,87
τὰ τληκαῦσ, τληκῆσ,
τληκαῦτη τληκῆτο
242,6
αἱ τληκαῦται ibid.
τ τληκαῦτης 242,4
τληκῆσδῶ c. τληκῆς ῥ
242,14
τ τληκῆτο, ὁ τληκῆτος
242,3, & 266,2
εἰ τληκῆτοι 242,6
τληκῆτῶ c. τληκῆς ἔ-
τῶ 241,38
τληκῆστοῖ A. τληκῆστος
241,39
ῥ τληκῆστος 242,4
τληκῆσ A. σῆμερον 118,
14
τῶ f. τῶστω 245,36
τῆσ τῆσ τῆσ ἢ τῶσ
τῶσ τῶσ D. σῆσ
εἰσῆσ σῆσ 119,39.
& 244,39
τῶσ d. τῶσ 992,42
τῆσ f. τῆσ, τῆσμαι
τῆσμαι 443,37
τῆσ ἢ τῆσ ἢ τῆσ I. τῶσ,
ὁ ἢ τῶ 246,29
τῆσ, τῆσμαι ἄμαι
447,7
Tῆ I. τῆσ, τῶ 465,27

τῆσται τῆσται
435,5
τῆσ I. τῆσται, τῆσται
239,13
τῆσ I. τῆσται 234,13
τῆσ) p. τῆσ) 227,17
τῆσ I. τῆσ 236,34
τῆσ I. τῆσ ibid.
τῆσ A. τῆσ 235,18
τῆσ f. τῆσται 308,34
τῆσ f. τῆσται ibid.
τῆσ 234,5
τῆσται Ἄ. τῆσται 231,32
τῆσ D. τῆσ 236,14
τῆσ f. τῆσται 236,15
τῆσ I. τῆσται 238,12
τῆσ I. τῆσ 170,38
τῆσ f. τῆσται 235,15
τῆσ D. τῆσ 239,15
τῆσ I. τῆσ 236,34
τῆσ A. τῆσται 238,33.
& 239,14
τῆσ 238,25. & 309,1
τῆσται p. τῆσται 237,
11
τῆσ p. τῆσται 226,2
τῆσ p. τῆσται 237,11
τῆσ I. τῆσ 306,14
τῆσ D. τῆσται 224,23
τῆσ I. τῆσται 238,12
τῆσ d. τῆσ 309,15.
& 332,9
τῆσ, τῆσ 993,68
τῆσται 563,7
τῆσ d. τῆσ 979,43
τῆσ f. τῆσται 270,5.
& 143,39
τῆσ I. ἐτιμῶσται,
τῆσται 533,20
τῆσται 533,27
τῆσ p. σῆσ, σὺ 243,42
τῆσ I. τῆσ, τῶ 415,
16
τῆσ 145,1
τῆσ I. τῆσ,
τῆσται

τυτίω I. τῆτω 245,4
 τυτίων I. τῆτων 245,6
 τυτί A. τῆτο 240,24
 τυτί A. τῆτο ibid.
 τυττωί A. τῆτων 240,23
 τυττωί A. τῆτῶ ibid.
 τυττωί A. τῆτῶ ibid.
 Τρυγείν, τρώγω 411,37
 τρωπι I. ἱτρώπει, τρώπιω 479,26
 τρωπείον μν p. τρωπῶ μν 237,6
 τρωπίω 480,14
 τρώπιον ibid.
 τρώφεις, τρώφω 480,7
 τρώφω I. ἑτρώφω 479,30
 τρώφης 479,41
 τρώφεις, τρώφω 551,5
 τρώφω 551,5
 τρώφω, ὁ τρώφω 273,26
 τρώφω 254,29
 τρώφω I. ἑτρώφω, τρώφω 467,20
 τρώφω p. ἑτρώφω, τρώφω τῶ τρώφω 531,30
 τρώφω 218,8
 τρώφω, τρώφω 551,13
 τρώφω Att. τρώφω 304,30
 τρώφω f. τρώφω ibid.
 τρώφω, τρώφω ἢ τρώφω 18,9
 τρώφω d. τρώφω 254,37
 τρώφω, τρώφω 555,2
 τρώφω, τρώφω 484,31
 τρώφω ibid.
 τρώφω, τρώφω, τρώφω 536,12
 τρώφω d. τρώφω 254,33
 τρώφω d. 254,31

τρώφω, τρώφω 445,16
 τρώφω d. τρώφω 254,31
 τρώφω, τρώφω 442,20
 τρώφω, τρώφω 550,40
 τρώφω, τρώφω 442,39
 τρώφω, τρώφω 138,21
 τρώφω, τρώφω 538,34
 τρώφω I. ἑτρώφω, τρώφω 521,35
 τρώφω d. ibid.
 τρώφω, τρώφω 540,9
 τρώφω I. ἑτρώφω 466,17
 τρώφω d. τρώφω 968,91
 τρώφω p. τρώφω, τρώφω 452,2
 τρώφω, τρώφω 570,32 (18)
 τρώφω, τρώφω 442,279,23
 τρώφω, τρώφω 411,18
 τρώφω 411,17
 τρώφω 409,35
 Τῶ D. σὺ ἢ σὺ 119,22. & 243,29
 τῶ D. σὺ 243,35
 τῶ, τῶ A. τῶ, τῶ 411,39
 τῶ d. τῶ 337,12
 τῶ f. τῶ, τῶ 581,28
 τῶ, τῶ 536,6
 τῶ D. σὺ 243,33
 τῶ D. τῶ, τῶ 580,6

τυπῆν D. τυπῆν 170,3
 τυπῆ D. τυπῆ, τυπῆ 169,37
 τυπῆ I. τυπῆν 182,21
 τυπῆ A. & D. τυπῆν 182,22
 τυπῆ I. τυπῆ 193,29
 τυπῆ D. τυπῆ 169,37
 τυπῆ A. τυπῆ 193,33
 τυπῆ I. τυπῆ 170,33. & 171,2
 τυπῆ ποιῆ. ἑτυπῆ 171,2
 τυπῆ p. ἑτυπῆ 171,4
 τυπῆ p. ἑτυπῆ ibid.
 τυπῆ p. ἑτυπῆ 171,3
 τυπῆ p. ἑτυπῆ 171,4
 τυπῆ D. τυπῆ 193,31
 τυπῆ d. τυπῆ 351,14
 τυπῆ A. τυπῆ, τυπῆ 169,38
 τυπῆ A. τυπῆ ibid.
 τυπῆ, τυπῆ τῶ τυπῆ 351,15
 τυπῆ ibid. & 973,73
 τυπῆ I. τυπῆ, τυπῆ 306,15
 τυπῆ, τυπῆ τῶ τυπῆ 351,16
 τυπῆ 351,15
 τυπῆ P. & I. τυπῆ, τυπῆ 190,33
 τυπῆ Dor. τυπῆ 119,18
 τυπῆ Dor. τυπῆ 119,25. & 169,39
 τυπῆ I. & D. τυπῆ 186,40
 τυπῆ D. τυπῆ 169,42
 τυπῆ A. τυπῆ 305,35

VÉRBORVM SINGVLARIVM

τύπλις αὐτὸ I. τύπλιον
 αὐτὸν 285,37
 τύπλιον A. τύπλιος 170,
 28. & 285,13
 τυρονησιῶν, -σιῶν d. τυ-
 ρονηζῶν, μ. -ίζω 449,43
 τυροφίται, -όμοιμα 435,5
 τυροφίντες, -εῶν 580,20
 τυφθεῖν f. τυφθείσας,
 τυφθῶ 308,33
 τυφθείω f. τυφθείωμι
 ibid.
 τυφθείτε f. τυφθείητε
 308,36
 τυφλοφθῆται, -λόω 579,33
 τύχη, τυχεῖν ἄ. 412,1
 τυχεῖν 412,3, & 970,8
 τύχη 412,2
 τύχης ibid.
 τύχημι ibid.
 τύχημι οἰς οἰ 412,1
 ἢ τυχεῖσθε 412,3
 τύχη ης η 412,2
 τυχημῶν ibid.
 τυχῶν 412,3
 ὁ τύφαις Æ. τύφαις, τύ-
 φῶ 142,29
 τυφάτων A. τυφάτω-
 σαν 305,35
 τύφαιω Att. τύφαιω
 306,8
 τύφαιος A. τύφαιος ibid.
 τύφαις A. τύφαιμ ibid.
 τυφθῆ Dor. τύφθαι
 170,4
 Τῶ D. Τ. ὁ ἢ τὸ 246,31
 τῷ p. τῇ adverb. 246,
 40
 τῷ γάλμα f. τῷ ἀγάλμα
 313,28
 τῷ γάλμα f. τῷ ἀγάλ-
 ματι ibid.
 τῷ γάλματῳ f. τῷ ἀγάλ-
 ματῳ ibid.
 τῷ γαῖον f. τὸ γαῖον

319,9
 τῶς D. τῶς, ὁ ἢ τὸ 246,31
 τῶν ἄλλοι p. τῷ ἄλλῳ,
 ὁ ἄλλῳ 313,33
 τυτίαι I. ταυτῆ ἢ τῷ αὐ-
 τῷ 245,18
 τυτίω I. ταυτῷ ἢ τῷ
 αὐτῷ 245,19
 τυτὸ I. ταυτὸν ἢ τὸ αὐ-
 τὸ 245,10

Υ

Υββάλλειν p. ὑποβάλλ-
 λειν 174,6
 ὑγαῖ ἢ ὑγαῖ f. ὑγαῖα, ὑγαῖς
 ἰ 268,27
 τὸ ὑγαῖ 975,107
 ὑγρασις d. ὑγραῖον 261,
 33
 ὑγρασία d. ibid.
 ὑδατῶν, τὸ ὑδατῶν ἄ.
 141,22. 275,7. 282,9
 ὑδατῶν, ὑδατῶμα ἔ-
 μα 448,21
 ὑδρωαμῆν ἢ ὑδρωαμῆ-
 νη, ὑδραῖνα 546,37
 ὑδρομίλι c. ὑδωρ μίλι
 133,30
 ὑδροχέυς p. -χέος 281,30
 Υἱ, ὑῶ 465,27
 τοῖς ἡῖσι ἄ. ἡῖσι, ἡῖς
 ἰ 155,20
 ἡῖς p. ἡῖς 281,31
 τοῖς ἡῖσι ἄ. ἡῖσι ἢ ἡῖσι, ὁ
 ἡῖς ἢ ἡῖς ἢ ἡῖς ἢ ἡῖς
 151,19
 Ἰμῶ D. ἰμῶσι 244,32
 ἰμῶσι, σὺ 240,1
 ἰμῶσι I. ἰμῶσι 242,40
 ἰμῶσι I. ἰμῶσι 242,37
 ἰμῶσι 240,1
 ἰμῶσι p. ἰμῶν 242,39
 ἰμῶσι D. ἰμῶσι 243,15
 ἰμῶσι I. ἰμῶν 242,38
 ἰμῶν ἢ ἰμῶν D. ἰμῶσι
 244,32

ἰμῶν 240,1
 ἰμῶν p. ἰμῶν 243,43
 ἰμῶσι Æ. ἰμῶσι 243,22
 ἰμῶσι Æ. & D. σφῶ 243,
 24
 ἰμῶσι D. ἰμῶσι 243,16
 ἰμῶσι Æ. ἰμῶσι 243,21
 ἰμῶσι Æ. ἰμῶν ibid.
 ἰμῶσι Æ. ἰμῶν 243,22
 ἰμῶσι Æ. ἰμῶν ibid.
 ἰμῶσι Æ. ἰμῶν 243,21
 ἰμῶσι Ion. ἰμῶσι, ἰμῶσι
 ἰμῶσι 572,34
 ἰμῶσι (vel ἰμῶσι) ἰμῶσι
 D. ἰμῶσι, ἰμῶσι
 ἰμῶσι 244,32
 ἰμῶν, σὺ 240,1
 ἰμῶσι f. ἰμῶσι, ὁ ἡῖς 151,15
 Ἰπαρι, ὑπαρι 433,30
 Ἰπαριχθῶς I. ὑπαριχθῶς
 552,18
 Ἰπαριχθῶσι, Ἰπαριχθῶ-
 σι 435,6
 Ἰπαριχθῶσι I. Ἰπαριχθῶ-
 σι 561,4
 Ἰπαριχθῶσι, Ἰπαριχθῶσι
 20
 Ἰπαριχθῶσι I. Ἰπαριχθῶ-
 σι 439,4
 Ἰπαριχθῶσι Ion. Ἰπαριχθῶ-
 σι 524,1,3
 Ἰπαριχθῶσι, Ἰπαριχθῶ-
 σι 593,35
 Ἰπαριχθῶσι d. 593,36
 Ἰπαριχθῶσι, Ἰπαριχθῶ-
 σι 456,43
 Ἰπαριχθῶσι A. Ἰπαριχθῶ-
 σι, Ἰπαριχθῶσι c. Ἰπα-
 ριχθῶσι ἄ. 590,45
 Ἰπαριχθῶσι 461,1
 Ἰπαριχθῶσι 461,23
 Ἰπαριχθῶσι, Ἰπαριχθῶ-
 σι 528,21
 Ἰπαριχθῶσι, Ἰπαριχθῶ-
 σι 552,42

Ἰπαριχθῶσι

I N D E X.

ὑπερχήντες ibid.
 ὑπερχητισμός 52, 45
 ὑπέραι I. ὑπέραι, ὑπέμαι
 459, 9
 ὑπερβαλεῖ, ὑπερβάλλω
 482, 45
 ὑπερδύσαν p. ὑπερδύσαν
 ὑπερδύδω 524, 30
 ὑπερδύξω, ὑπερδύκνω α.
 363, 45
 ὑπερδύξει 364, 1
 ὑπερδύκω I. ὑπερδύκω
 ὑπερδύκω, ὑπερδύκω τὸ ὑπερ-
 δύκω 476, 14
 ὑπερδύκω I. ὑπερδύκω
 476, 12
 ὑπερδύκω p. ὑπερδύκω
 553, 24
 ὑπερδύξω p. ὑπερδύξω
 ibid.
 ὑπερδύσαν, ὑπερδύμι 497,
 36
 ὑπερδύκω, ὑπερδύκω
 α. 592, 21
 ὑπερδύκω 504, 9
 ὑπερδύκω, ὑπερδύκω
 α. 592, 31
 ὑπερδύκω, ὑπερδύκω
 492, 43
 ὑπερδύκω 493, 4
 ὑπερδύκω 491, 7
 ὑπερδύκω 605, 39
 ὑπερδύκω 605, 44
 ὑπερδύκω 605, 42
 ὑπερδύκω A. ὑπερδύκω 492,
 36
 ὑπερδύκω, ὑπερδύκω α.
 506, 7
 ὑπερδύκω A. ὑπερδύκω
 ὑπερδύκω α. 598, 34
 ὑπερδύκω A. ὑπερδύκω
 598, 15
 ὑπερδύκω A. ὑπερδύκω
 598, 18

ὑπερδύκω, ὑπέμαι α. 460, 32
 ὑπερδύκω, ὑπερδύκω
 α. 499, 23
 ὑπερδύκω 499, 10
 ὑπερδύκω 499, 31
 ὑπερδύκω, ὑπερδύκω
 α. 558, 9
 ὑπερδύκω p. ὑπερδύκω, ὑπερ-
 δύκω α. 289, 7
 ὑπερδύκω p. ὑπερδύκω ib.
 ὑπερδύκω I. ὑπερδύκω, ὑπερδύκω
 499, 22
 ὑπερδύκω, ὑπερδύκω
 497, 16
 ὑπερδύκω, ὑπερδύκω
 α. 508, 41
 ὑπερδύκω 509, 7
 ὑπερδύκω 508, 43
 ὑπερδύκω, ὑπερδύκω
 498, 2
 ὑπερδύκω, ὑπερδύκω 476,
 15
 ὑπερδύκω, ὑπερδύκω
 α. 596, 34
 ὑπερδύκω, ὑπερδύκω
 482, 37
 ὑπερδύκω p. ὑπερδύκω,
 ὑπερδύκω 563, 27
 ὑπερδύκω, ὑπερδύκω
 486, 10
 ὑπερδύκω, ὑπερδύκω
 α. 508, 19
 ὑπερδύκω, ὑπερδύκω
 496, 4
 ὑπερδύκω, ὑπερδύκω
 435, 15
 ὑπερδύκω I. ὑπερδύκω
 ὑπερδύκω 465, 10
 ὑπερδύκω I. ὑπερδύκω,
 ὑπερδύκω 486, 7
 ὑπερδύκω, ὑπερδύκω
 α. 505, 11
 τὸ ὑπερδύκω, ὑπερδύκω α.
 503, 24
 ὑπερδύκω ibid.

ὑπερδύκω, ὑπερδύκω 544,
 23
 ὑπερδύκω ἢ ὑπερδύκω
 α. ὑπερδύκω, ὑπερδύκω
 τὸ ὑπερδύκω 580, 30
 ὑπερδύκω, ὑπερδύκω
 α. 599, 31
 ὑπερδύκω ibid.
 ὑπερδύκω, ὑπερδύκω
 445, 24
 ὑπερδύκω, ὑπερδύκω 458, 1
 ὑπερδύκω, ὑπερδύκω α.
 510, 9
 ὑπερδύκω, ὑπερδύκω
 585, 8
 ὑπερδύκω, ὑπερδύκω
 457, 14
 ὑπερδύκω, ὑπερδύκω
 498, 2
 ὑπερδύκω, ὑπερδύκω
 496, 4
 ὑπερδύκω, ὑπερδύκω
 493, 4
 ὑπερδύκω 492, 41
 ὑπερδύκω, ὑπερδύκω α.
 540, 36
 ὑπερδύκω, ὑπερδύκω
 476, 23
 ὑπερδύκω, ὑπερδύκω
 α. 500, 28
 ὑπερδύκω, ὑπερδύκω α.
 503, 15
 ὑπερδύκω 503, 25
 ὑπερδύκω, ὑπερδύκω
 518, 4
 ὑπερδύκω, ὑπερδύκω α. 503,
 ὑπερδύκω, ὑπερδύκω
 476, 22
 ὑπερδύκω, ὑπερδύκω
 486, 7
 ὑπερδύκω 486, 8
 ὑπερδύκω, ὑπερδύκω α.
 499, 32
 ὑπερδύκω, ὑπερδύκω α.
 590, 12

I N D E X.

φαῖη	367,26	φασῆς D. φήσῃ	ibid.	φῆσι	328,2
φαῖλω πσ	ibid.	φασὶ	328,3	φῆσι I. φῆ	367,30
φαῖμῶν ἑ. φαῖμῶν	365,17	τοῖς φάσι, ὁ φὰς φαῖτ	ibid.	φῆσι	328,6
φαιήσκειτο p. ἐφαιήσκειτο		φάσκει φασκίπτω, φάσκα		φθάλω, φθάνω ἄ.	413,5
φαιήσκει	467,24	ῥ φημι	348,41	φθάλμω	414,32
φαιήσκει	435,6	φάσκα d. φάω	348,40	φθάνω	414,30
φαιήσκει	435,16	φάσκα d. φάω	261,27	φθίρεσι, φθειρομαι	403,25
φαιήσκειν p. φαιήσκειν		φάσκα d. φάω	252,17	φθιρῶν	480,44
φαιήσκει	437,6	φασὶ φασῆς φασῆ D.		φθιροσπῆρ	481,5
φαιήσκει, -γῶν ἄ	447,8	φῆσι φήσῃ φήσῃ, φη-		φθίρεθι ἑ. φθίρεθι	366,37
φαιήσκει φημι ἄ.	328,12	μι ἄ.	328,22	φθῆς, φθῆναι ἄ.	414,31
φαιήσκει	328,27	φαστὲ	328,2	φθῆσιν	414,21
φαιήσκει D. φημι	328,17	φαστι D. φησι	328,21	φθῆσιν	414,21
φαιήσκει p. ἑφῆσκει	328,23	φαστι	328,2	φθῆσιν, φθῆσιν	ibid.
φαιήσκει	328,17, 412,33	φαστὲ d.	979,9	φθῆσιν	414,20
φαιήσκει, φάω	ibid.	φείδο I. φείδω, φείδο-		φθῆσιν	ibid.
φαιήσκει	479,12	μω	439,3	φθῆσιν	413,5
φαιήσκει	479,20	φείρεται, φείρεται ῥ φείρω	386,26	φθῆσιν I. φθῆσιν, φθῆσιν	439,3
φαιήσκει I. ἑφῆσκει	478,43	φείρεται d. φείρω	216,13	φθῆσιν	519,40
φαιήσκει I. ἑφῆσκει	476,6	φείρομαι ἑ. φείρομαι	187,4	φθῆσιν φθῆσιν φθῆσιν	415,6
φαιήσκει ἢ φαιήσκει p. φαιήσκει	237,8	φείρω	256,13	φθῆσιν p. φθῆσιν, φθῆσιν	414,28
φαιήσκει	479,11	φείρομαι d.	ibid.	φθῆσιν, φθῆσιν ἄ.	415,5
φαιήσκει	479,15	φείρομαι d.	ibid.	φθῆσιν	415,7
φαιήσκει	479,11	φείρομαι d. φείρω	333,14	φθῆσιν ἑ. φθῆσιν, φθῆσιν	403,26
φαιήσκει Ion. ἑφαιήσκει	479,6	φῆ I. ἑφῆ, φημι ἄ.	384,32	φθῆσιν ἑ. φθῆσιν	403,33
φαιήσκει	566,14	φῆ	367,30	φθῆ I. ἑφῆ, φθῆναι ἄ.	414,26
φαιήσκει φαιήσκει, -σῶν	580,17	φῆμι d. φάω	328,1	φθῆσιν	414,29
φαιήσκει Dor. φασὶ, φημι	328,19	φῆ φῆσ φῆ I. ἑφῆ φῆσ	328,20,	φθῆσιν I. ἑφῆσιν	414,23
φαιήσκει, φάω	157,25	ἑφῆ, φημι ἄ.	384,32	φθῆσιν	414,24
φάω p. ἑφῆσκει φημι ἄ.	496,37	φῆσιν, φημι ἢ φάω	328,25. & 412,33	φθῆσιν	ibid.
φάω, φάω	545,30	φῆσιν ἢ φῆσιν, φάω	546,24,38	φθῆσιν	415,4
φάω, φάω	583,1	φῆσιν, φημι ἄ.	328,1.	φθῆσιν p. φθῆσιν ἢ φθῆσιν	414,45
φάω φῆσιν, φημι ἄ.	328,3	& 367,30		φθῆσιν d. φθῆσιν	331,24
φάω, φάω	530,36	φῆσιν I. ἑφῆσιν	328,18.	φθῆσιν I. ἑφῆσιν, φθῆσιν	414,43
φάω φημι ἄ.	328,26	& 384,32		φθῆσιν	609,45
φάω D. φῆσιν	328,22	φῆσιν A. φῆσιν	609,29		
		φῆσιν p. ἑφῆσιν	316,41		

I N D E X.

ψαλλῶμαι 198,24
ἢ ψάλλω, ὁ ψάλλω
251,22

ψαλλῶ, ψάλλω 157,33.
& 198,24

ψαρω, ψαρω 544,44

ψαυθεῖς, ψαύομαι 582,

2

ψῆ D. σφᾶς 243,42

ψηκίζομαι, ψηκίζομαι

436,3

ψηκισθεῖς 562,19

ψηδίζω d. ὁ ἢ ψυ-

δῆς 257,25

ψύσθ A. ψύσθ, ψύσ-

θωμαι 524,23

ψύσθαι 556,39

ψυθεῖς ψυθεῖσθε 556,

41

ψύδωμαι 556,40

ψύδω ψυδοῦς 556,39

ψυθεῖς, ψύθωμαι 552,43

ψύλλω, ψάλλω 542,44

ψύλλω 543,1

ψύθω, ὁ ψύθω 295,

2

ψύθω 274,17

ψυθεῖς ψυθεῖσθε, ψύθω

α. ἢ ψύθω 310,28

τῆ ψυθείσθ ibid.

ψύξας 519,33

ψυχή d. ψύχω 959,43

ψυχεῖς 553,39

ψυχορραγῶντες, ψυχορ-

ραγῶν 442,41

ψυχορραγῶντες, ψυ-

χορραγῶν 442,42

ψυχοροπότην, -τίω 442,

15

ψυχορραγῶντες, ψυχορ-

ραγῶν 447,4

ψύσθαι, ψύθω 538,35

Ω

ὦ ἦς ἢ, ἦμαι 320,2.

vel ἄ D. ἄduer-

bium 992,44

ὦ ἦς ἢ, ἦμαι α. 316,9

ὦ ἦς, οἶζω 298,8

ὦ ἦσαι A. ἄ ἦσαι, ὁ ἄ-

ἦσαι 418,20

ὠγκυμῶ, ὠγκυμῶμαι

578,31

ὠγκυμῶ, ὠγκυμῶμαι 473,

33

ὠγκυμῶ, οἶζω 347,6

ὠγκυμῶ, οἶζω 300,30

ὠγκυμῶ, οἶζω 349,11

ὠγκυμῶ, εἰπεῖν ἔπος quid

966,29

ὠγκυμῶ, οἶζω 349,11

ὠγκυμῶ 571,33

ὠγκυμῶ D. ὠγκυμῶ ib.

ὠγκυμῶ 577,10

ὠγκυμῶ F. ὠγκυμῶ 472,32

ὠγκυμῶ, ὠγκυμῶμαι 465,

40

ὠγκυμῶ p. ὠγκυμῶ ib.

ὠγκυμῶ p. ὠγκυμῶ 418,

23

ὠγκυμῶ, οἶζω τὸ οἶζω

393,22

ὠγκυμῶ, οἶζω τὸ ὠγκυμῶ

601,16

ὠγκυμῶ ὠγκυμῶ οἶζω

οἶζω 393,2,27

ὠγκυμῶ 393,28

ὠγκυμῶ 393,27

ὠγκυμῶ 393,23

ὠγκυμῶ ibid.

ὠγκυμῶ 417,19

ὠγκυμῶ F. ὠγκυμῶ 417,20

ὠγκυμῶ p. ὠγκυμῶ, οἶ-

ζωμαι 472,34

ὠγκυμῶ p. ὠγκυμῶ, οἶζω

472,35

ὠγκυμῶ p. ὠγκυμῶ, οἶζω 299,16

ὠγκυμῶ ibid.

ὠγκυμῶ p. ὠγκυμῶ 552,25

ὠγκυμῶ, οἶζωμαι ἦμαι

472,33

ὠγκυμῶ, οἶζω 571,35

ὠγκυμῶ, οἶζω 171,31

ὠγκυμῶ 560,34

ὠγκυμῶ 558,17

ὠγκυμῶ, οἶζω 526,20

ὠγκυμῶ, οἶζω 534,15

ὠγκυμῶ, οἶζω 574,13

ὠγκυμῶ 534,28

ὠγκυμῶ, οἶζω 544,35

ὠγκυμῶ, οἶζω 395,13

ὠγκυμῶ 601,31

ὠγκυμῶ 395,15

ὠγκυμῶ, οἶζω 303,4

ὠγκυμῶ ὠγκυμῶ ὠγκυμῶ, ὠ-

γκυμῶ α. 295,14

ὠγκυμῶ, ἦμαι 320,23

ὠγκυμῶ, ἦμαι α. 316,10

ὠγκυμῶ, οἶζω ἢ οἶζω

393,1

ὠγκυμῶ, οἶζω 534,16

ὠγκυμῶ, οἶζω α. 472,24

ὠγκυμῶ 534,34

ὠγκυμῶ, οἶζω α. 601,

27

ὠγκυμῶ, ὠγκυμῶ 393,37

ὠγκυμῶ ες, ε. ὠγκυμῶ 394,2

ὠγκυμῶ A. ὠγκυμῶ 120,

22

ὠγκυμῶ, ὠγκυμῶ α. 394,13

ὠγκυμῶ, ὠγκυμῶ α.

472,25

ὠγκυμῶ 575,11

ὠγκυμῶ 572,9

ὠγκυμῶ 533,44

ὠγκυμῶ 534,36

ὠγκυμῶ 533,45

ὠγκυμῶ 572,22

ὠγκυμῶ, ὠγκυμῶ 472,18

ὠγκυμῶ 394,13

ὠγκυμῶ ibid.

ὠγκυμῶ, ὠγκυμῶ 331,

32

ὠγκυμῶ ibid.

ὠγκυμῶ, ὠγκυμῶ α. 394,12

ὠγκυμῶ, οἶζω 289,31

ὠγκυμῶ

VERBORVM SINGVLARIVM

ἀμαρτία A. ἀμαρτία, ὄνομα μ. ἄ. 602, 4	560, 31	ἀμενησε 532, 26
ἀμαρτία ἡμαρτίας ἀμαρτίας 289, 32	ἀπλισμίως d. ibid.	ἀμενός 569, 32
ἄν' ὄντ' ἄ. εἰμὶ ἄ. 316, 12	ἀπλιγ, ὀπλιμυ τὸ ὄπλιον 418, 38	ἀμεν, ὀμενίω 472, 26
ἄν' τυγαυή quid 975, 101	ἀπλιων, ὀπλιῶν ἄ 472, 29	ἀμενός, ὀμενίω 472, 30
ἀνάμην f. ἀνησάμην, ὄνομα ἢ ὄνημι 365, 8. 366, 42	ἄπλι, ὀπλιῶν 299, 14	ἀμενός, ὀμενίω 472, 21
ἀνάμειξ f. ἀναμίξ ἢ ἄναμιξ, ὁ ἀναμίξ ἀναμίξ 418, 21	ἀρμύεται d. ἀρμύη 257, 45	ἀμενός f. ὀμενίω A. ὀμενίω 566, 25
ἀνάμειξ f. ἄναμειξ, ὁ ἀνήμειξ 418, 22	ἀρμυ 299, 21	ἀμενός πάντες, ἀμενός πῶν ἄ 442, 43
ἀνάμειξ, ἀνάμειξ 472, 14	ἀρμυμίον, ὀρμυμίωμυ 560, 32	ἀμενός φωνός, ὀρμυφομυ 472, 21
ἀνήμειξ ἀνήμειξ ἀνήμειξ, ὄνομα ἢ ὄνημι 366, 41	ἀρμυμίωμος, ὀρμυμίωμυ 578, 30	ἀρμυδέν, ὀρμυδέν ἄ 472, 27
ἀνήμειξ A. ἄναμειξ, ὁ ἀνήμειξ 418, 26	ἀρμυξ, ὀρμυξμυ ἄ 335, 34	ἀρμυ ἀρμυξ ἀρμυ A. Eol. ἄρμυ ας ε, ὄρμυ 333, 14, & 985, 65
ἀνήμειξ, ὄνομα ἢ ὄνημι 534, 5	ἀρμυξός 335, 37	ἀρμυ, ὄρμυ τὸ ὄρμυ 333, 21
ἀνήμειξ ibid.	ἀρμυξός, ὀρμυξός 472, 19	ἀρμυ I. ἀρμυξ 332, 25
ἀνήμειξ f. ἄ ἀνήμειξ 418, 21	ἀρμυξός, ὀρμυξόςμυ ἄμυ 472, 29	ἀρμυ, ὄρμυ 333, 13
ἀνήμειξ A. ἄ ἀνήμειξ 418, 26	ἀρμυξός f. ἄ ὀρμυξός 418, 22	ἀρμυξμυ, ὀρμυξμω 188, 9
ἀνήμειξ ibid.	ἀρμυξός καὶ ὀρμυξός, ὀρμυξός 547, 9	ἀρμυξων 178, 19
ἀνήμειξ f. ἄ ἀνήμειξ 418, 21	ἀρμυξός, ὀρμυξόςμυ 558, 36	ἀρμυξός 193, 7
ἀνήμειξ A. ἄ ἀνήμειξ 418, 26	ἀρμυξός 558, 16	ἀρμυξόςμυ, ἀρμυξόςμυ 435, 39
ἀνομάσιος I. ἀνομασιόμοι εἰσι, ὀνομασιόμυ 558, 23	ἀρμυξός 560, 37	ἀρμυξός 157, 15
ἀνομασιόμοι πεπύηται, ὀνομασιόμοι 339, 29	ἀρμυξός B. ἀρμυξός 371, 43	ἀρμυξός, ὀρμυξός 537, 34
ἀνομάσιος, ὀνομασιόμοι ἄ 299, 10	ἀρμυξός, ὀρμυξός 537, 38	ἀρμυξός, ὀρμυξόςμυ 220, 20
ἀνομάσιος ibid.	ἀρμυξός, ὀρμυξός 472, 20	ἀρμυξόςμυ f. ὀρμυξόςμω vel ἀρμυξόςμυ pro ὀρμυξόςμυ 371, 41
ἀνομάσιος c. ἄν' πῆρ 247, 44	ἀρμυξός I. ἀρμυξός, ὀρμυξόςμυ 574, 38	ἀρμυξόςμυ, ὀρμυξόςμω 575, 15
ἀνομάσιος, ὀνομασιόμοι 333, 22	ἀρμυξός ὀρμυξός ἄ 472, 25	ἀρμυξός A. ἀρμυξός, ὀρμυξός 566, 24
ἀνομάσιος ibid.	ἀρμυξόςμυ f. ἀρμυξόςμω, ὀρμυξόςμω 375, 4	ἀρμυξός A. ἀρμυξός, ὀρμυξός 301, 44. & 335, 45
ἀνομάσιος c. ἄν' πῆρ 299, 16	ἀρμυξός, ὀρμυξός 472, 26	ἀρμυξός A. ἀρμυξός, ὀρμυξός 300, 21
ἀνομάσιος, ὀνομασιόμοι 333, 22	ἀρμυξός, ὀρμυξός 570, 17	ἄρμυξός, ἄρμυξός ἄ. 417, 22
ἀνομάσιος ibid.	ἀρμυξός, ὀρμυξός 570, 16	ἀρμυξόςμυ 417, 24
ἀνομάσιος c. ἄν' πῆρ 992, 44	ἀρμυξός, ὀρμυξός 568, 41	ἀρμυξόςμυ ibid.
ἀνομάσιος, ὀνομασιόμοι 333, 22	ἀρμυξός, ὀρμυξός 569, 1	ἀρμυξόςμω Ion. ἄρμυξός ἢ ἄρμυξός 417, 23
ἀνομάσιος ibid.	ἀρμυξός, ὀρμυξός 569, 17	
ἀνομάσιος c. ἄν' πῆρ 992, 44	ἀρμυξόςμυ 570, 5	
ἀνομάσιος, ὀνομασιόμοι 333, 22	ἀρμυξόςμω 532, 27	

I N D E X.

ἄσπ 417,22
 ἰοδῆεις 417,26
 ἄσπ, εἰμὶ ἄ. 316,10
 ἄσπ ἰημι ἄ. 323,7
 ἄσπμαι, ἰοδῆω ἄ. 417,27
 ἄσπμι ① ibid.
 ἄσπρικαιμῆμη, ὄσπρικῶμαι
 578,32
 ἄσπφραγμεν, ὄσφραγῶμαι
 πῆ ὄσφραγῶμαι 374,20
 ἄσφραγῶ 489,3
 ἄσπυ, ἰοδῆω ἄ. 417,13
 Ἰππεν ἢ ἰππεν ἢ ἰππεν ἢ
 ἰππεν ἢ ἰππεν ἢ ἰππεν ἢ
 ἰππεν, ὄ ἰππεν ἰππεν ① d.
 ὄ ἰππεν κ 417,15,29
 ἰππεν ὄ ἰππεν ἰππεν ① 246,4
 ἰππεν ὄ ἰππεν, τῷ ἰππεν ἄ. 147,38

ἰππεν κ 417,15,29
 ἰππεν ὄ ἰππεν ἰππεν ① 246,4
 ἰππεν ὄ ἰππεν, τῷ ἰππεν ἄ. 147,38
 ἰππεν κ 417,15,29
 ἰππεν ὄ ἰππεν ἰππεν ① 246,4
 ἰππεν ὄ ἰππεν, τῷ ἰππεν ἄ. 147,38

ὄσφραγῶμαι, ὄσφραγῶμαι
 578,32
 ὄσπ, οἰζῶ 299,17
 ὄσπαι ① Ion. ὄσπαι ① ἴσπαι
 299,19
 ὄσπαιτο, ὄσπαιμαι ἴσπαι
 472,28
 ὄσπαιτο, οἰζῶμαι ἄ. 352,40
 ὄσπαιτο 352,31
 ὄσπαιμαι 352,40
 ὄσπαιτο, οἰζῶμαι 552,25
 ὄσπαιτο, ὄσπαιτο 534,35
 ὄσπαιτο, οἰζῶμαι 352,
 41
 ὄσπαιτο 352,40
 ὄσπαιτο κ ① Att. ὄσπαιτο
 352,32
 ὄσπαιτο, ὄσπαιτο 360,22

τῷ Θεῷ δόξα.

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑ.

Ὅστις ὄρεσ Μισσῶν φιλέεις ἐπιβαινέμεν ἀκρον
Ἐνθά σοι ἄρρηκτῶ κέραςα πόδεσσι βίβλω.
Ἡ σ' ἐπεὶ Πάρνασον μερόπτεσσι δυσάμβατον αἰθῆς
βῆσεν ἀγῶσα μῶλη πρὶν δακέδυμος ἰδεφός·
Ἐνθά δρέπων κορυφᾶς ἀρετῶν Μισσῶν τε αἰώτης·
Χαίρε καὶ ἀντὶ χαρῆς ἔχε δοτῆε χάειν.

Ἐδάρεδ' ὁ Σκατὸς ἔπαραικίς
ἀδελφός.

Eiusdem sub eodem argumento.

*Culmina Parnassi qui cursu scandere certas,
Huc ades, hic pedibus scala libellus erit:
Pieridumque choris decus inseret, ipsa corollis
Hoc duce te cinget casta Minerva comas.
Hic vario tristem recreat sermone senectam
Vive diu, accepti & muneris esto memor.*

P. Gerbeti apud Carpentoraactenses hu-
maniorum litterarum professoris
ad auctorem τετρασιχόν.

Cecropia quod prodit opus mirentur Athenæ

Per quod Mopsopia lux rediuiua venit.

Namque secundus adest Cærops, ni Cecrope maior,

Huic etenim finem nec Libitina dabit.

Ergo nocturnam redolentia scripta lucernam

Ede, tui certa hæc signa laboris erunt:

Signa laboris erunt tua quæ post funera uiuent,

Vlla tibi finem nec Libitina dabit.

Eiusdem.

Quando tua ex Marco studio paradigmata uoluo,

Permior mentem: Nam CICERONIS habes.

Quid mirum si cum Musis & Apolline certes?

Pandora tu reliquis? Diphthera nonne mihi?

Pergito: ἀλεξ' ἀνδρῶν, donec in Tritonidis arcem

Tu Coriphæus eas, sed Ciceronis ope.

Exoptata diu uiuent monumenta laboris,

Parte tui semper ΣΚΩΤΕ superstes eris.

GVLIELMI BAILLII E' SOCIE-
TATE IESV AD LIBELLVM
de Accentibus à se editum
Carmen.

NONDVM frigoribus rigentioris
Vrsa, nec Borea minis remissis,
Audes aërias plagas subire?
Expecta Zephyros tepentiores;
Qui te suscipiant amœniore
Flatu: quo properas? Caput reconde
Terris. Nonne vides Amygdalarum
Primas delicias tepentis anni
Flores vix genitos leui perire
Exorta glacie? peremniorem
Vitam Morus amat, procul fugatis
Arctois nebulis calente caelo
Qua postrema parit. Rudis libelle
Florum more cades fugaciorum.
Non te fasciola venustiores
Claudent; purpura delicatior
Non te veste teget; latus superbum
Nec pictum rutilo micabit auro;
Nec cocco madidus rubebit index,
Nec viues memori decorus auro.
Quò te precipitas rudis libelle?
Precox, quidquid iners manus laborat,
Nunquam durat opus. Miser peribis
Vix natus, quid agis? benigniorem
Lectorem propera tibi parare,
Qui te fronte legat sereniore,
Lima deposita seueriore:
Dic illi, resera sinus amicos,
Et me ceu proprium foue laborem,
Fingas esse tuum, magis placebo:
Sed quid te remoror libelle multist?
Coruo sordet Olor, meus videri
Nequis, ac aliis simul placere.

